

วิวรณ์ 18: เสียงร้องดัง — 2018-2030

**“เธอล้มแล้ว เธอล้มแล้ว
บาบิโลนมหาราช!” »**

**“ออกมาจากท่ามกลางเธอ
คนของฉัน...”**

ซามูเอลนำเสนอ

**อธิบาย
ดาเนียลและวิวรณ์
ให้ฉันฟัง**

**ข้อพิสูจน์เชิงพยากรณ์ว่าพระเจ้าท
รงดำรงอยู่
การเปิดเผยขั้นสูงสุดสำหรับการเลี
อกของพระองค์**

**ในงานนี้: โครงการของขบ -
การพิพากษาของพระองค์**

เวอร์ชัน: 01-12-2024 (70-ฤดูใบไม้ร่วง-5995)

“ **ข้าพเจ้าได้ยินเสียงชายคนหนึ่งอยู่ท่ามกลางเมืองอุลัย**
เขาร้องไห้และพูดว่ากาเบรียล อธิบายนิมิตให้เขาฟัง
ดาเนียล 8:16 ”

คำอธิบายปก

จากบนลงล่าง: ข้อความจากทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์ 14

นี่คือความจริงสามประการจากหนังสือดาเนียลที่เปิดเผยต่อวิสุทธิชนหลังการทดลองในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และหลังจากนั้นวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 โดยไม่สนใจบทบาทของวันสะบาโต

พวกแอ๊ดเวนตีสยุคแรกจึงไม่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงของข่าวสารเหล่านี้ได้

แอ๊ดเวนตีสที่กำลังรอการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ได้เชื่อมโยงประสบการณ์ของพวกเขาเข้ากับ " เสียงร้องเที่ยงคืน " หรือ " กลางดึก " ที่อ้างถึงในอุปมาเรื่อง " หญิงพรหมจารีสี่คน " จากมัทธิว 25:1 ถึง 13 ซึ่งมีการประกาศเรื่อง " การกลับมาของเจ้าข้าว" ได้กล่าวไว้

- 1- หัวข้อของการพิพากษา พัฒนาขึ้นใน ดน .8:13-14 และหัวข้อของข้อความของ *ทูตสวรรค์องค์ แรก* ในวิวรณ์ 14:7: " จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์ในเวลาที่พระองค์พิพากษามาถึงแล้ว และนมัสการพระองค์ผู้ทรงกระทำการนั้น แผ่นดิน สวรรค์ และน้ำพุ! »: การกลับไปสู่วันเสาร์ ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดที่แท้จริงตามคำสั่งของพระเจ้า วันสะบาโตของชาวยิว และวันพักผ่อนประจำสัปดาห์ เป็นสิ่งที่พระเจ้ากำหนดไว้ในพระบัญญัติที่สี่จากพระบัญญัติสิบประการของพระองค์
- 2- การบอกเลิกพระสันตะปาปาโรม “ *เขาเล็ก* ” และ “ *กษัตริย์ที่แตกต่างกัน* ” ของดาเนียล 7:8-24 และ 8:10-23 ถึง 25 ซึ่งได้รับชื่อ “ *บาบิโลนมหाराช* ” ในข้อความของ *ทูตสวรรค์ องค์ที่สอง* ของอาโป 14:8: “ *บาบิโลนมหाराชล่มสลายแล้ว เธอล่มสลายแล้ว!* ”: โดยหลักแล้ว เนื่องจากวันอาทิตย์ อดีต "วันแห่งดวงอาทิตย์" สืบทอดมาจากจักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 ซึ่ง สถาปนามันขึ้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 แต่สำนวนนี้ " *มันดก* " ”

ได้รับการพิสูจน์โดยการเปิดเผยธรรมชาติแห่งคำสาปโดยพระเจ้าในขณะที่เขา แนะนำให้รู้จักกับผู้รับใช้แอดเวนติสของเขาหลังปี 1843 ในปี 1844 โดยการฟื้นฟูการปฏิบัติในวันสะบาโตที่ถูกทิ้งร้าง “ *เธอล้มลง* ” หมายความว่า “เธอถูกพ่ายแล้ว” พระเจ้าแห่งความจริงจึงประกาศชัยชนะของพระองค์ต่อค่ายแห่งคำโกหกทางศาสนา

- 3- หัวข้อของการพิพากษาครั้งสุดท้าย ที่ " *ไฟแห่งความตายครั้งที่สอง* " โจมตีกลุ่มกบฏคริสเตียน นี้คือภาพที่น่าเสนาใน Dan.7:9-10 หัวข้อได้รับการพัฒนาใน Rev.20:10-15 และเป็นหัวข้อของ *ข่าวสารของทูตสวรรค์ องค์ที่สาม* ใน Rev.14:9-10: " *และอีกองค์หนึ่งมีทูตสวรรค์องค์ที่สามติดตามมาและพูดด้วยเสียงอันดังว่า ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และได้รับ เครื่องหมายบนหน้าผากหรือที่มือของเขา ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งความโกรธเกรี้ยวของสัตว์นั้นด้วย* พระเจ้าเทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธโดยไม่ผสมส่วนผสมและเขาจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์และต่อหน้าลูกแกะ ”: วันอาทิตย์นี้ถูกระบุด้วย “ *เครื่องหมายของสัตว์ร้าย* ”
- สังเกตความสอดคล้องที่เหมือนกันของจำนวนข้อเป้าหมายในดาเนียล 7: 9-10 และวิวรณ์ 14 : 9-10

ทูตสวรรค์องค์ที่สี่ : ปรากฏเฉพาะในข้อ 18 เท่านั้น โดยตรงนี้ภาพประกาศครั้งสุดท้ายของข้อความแอดเวนติส 3 ฉบับก่อนหน้านี้ซึ่งได้ประโยชน์จากแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงที่ส่องสว่างมาตั้งแต่ปี 1994 และจบลงวันสิ้นโลก คือ จนกระทั่ง ฤดูใบไม้ผลิ 2030 นี้คือบทบาทที่งานนี้ต้องแสดง

แสง สว่างที่ส่องสว่างเผยให้เห็นความผิดที่ตามมาอย่างต่อเนื่อง: ของศาสนาคาทอลิกตั้งแต่ปี 538; ของศาสนาโปรเตสแตนต์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386; และสถาบันแอดเวนติสอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปี 1994 การตกสู่บาปฝ่ายวิญญาณทั้งหมดนี้เป็นสาเหตุในเวลาของมัน นั่นคือการปฏิเสธแสงสว่างที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เสนอไว้ “ *ในช่วงเวลาสุดท้าย* ” ที่กล่าวถึงใน Dan.11:40 คริสตจักรคาทอลิกรวบรวมคำสาปไว้ด้วยกัน กลุ่มศาสนาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคริสเตียนหรือไม่ก็ตาม ซึ่งยอมรับพันธกิจและอำนาจของตน สิ่งนี้อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ของสิ่งที่เรียกว่าพันธมิตร "ทั่วโลก" ซึ่งหลังจากลัทธิโปรเตสแตนต์ Adventism อย่างเป็นทางการก็เข้าร่วมในปี 1995

2 โครินธ์ 4:3-4

“ *...หากพระกิตติคุณของเรายังคงถูกปกปิดอยู่ พระกิตติคุณนั้นก็ถูกปกปิดแก่ผู้กำลังจะพินาศ สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งสติปัญญาของพระเจ้าในยุคนี้มีดับอดไปจนไม่เห็นความยิ่งใหญ่แห่งข่าวประเสริฐแห่งพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า -*

**“และถ้าคำพยากรณ์ยังคงถูกเข้าใจผิด
ก็จะคงอยู่เช่นนั้นสำหรับผู้ที่จะต้องหลงเท่านั้น”**

**นอกจากนี้ โดยสรุปการเปิดเผยที่น่าเสนอในเอกสารนี้ ให้รู้ด้วยว่า
เพื่อ “ พิสูจน์ความบริสุทธิ์ ”
ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843
ก่อตั้งโดยคำสั่งของผู้สร้างและผู้บัญญัติกฎหมายพระเจ้าแห่งดาเนียล
8:14 ตาม “ ข่าวประเสริฐอันเป็นนิจ ” ของเขา**

ทั่วแผ่นดินโลก ทั้งชายและหญิงทุกคน

**จะต้องรับบัพติศมา
ในพระนามของพระเยซูคริสต์โดยการลงไปใต้น้ำทั้งตัวจึงจะได้รับ
พระคุณอันศักดิ์สิทธิ์**

**ต้องปฏิบัติตามวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันสะบาโตที่เหลือในวันที่เจ็ด
ซึ่งพระเจ้าชำระให้บริสุทธิ์ในปฐมกาล 2 และพระบัญญัติ 10
ประการที่ 4 ^{ของ} เขาที่อ้างถึงในอพยพ 20
นี้เพื่อรักษาพระคุณของพระองค์**

**ต้องเคารพ
กฎศีลธรรมอันศักดิ์สิทธิ์และกฎการบริโภคอาหารที่กำหนดไว้ใน
พระคัมภีร์ไบเบิลในปฐมกาล 1:29 และเลวีนิติ 11
(ความศักดิ์สิทธิ์ของร่างกาย)**

**และ ต้องไม่ “ ดนมิ้นคำพยากรณ์ของพระองค์ ” เพื่อที่จะไม่ “
ดับพระวิญญาณของพระเจ้า” (1 โธ ส.5:20)**

**ใครก็ตามที่ไม่ตรงตามเกณฑ์เหล่านี้จะถูกพระเจ้าประณามให้ทน
ทุกข์ทรมาน “ ความตายครั้งที่สอง ” ตามที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 20
ขามูเอล**

**อธิบาย – ฉันทแดเนียลและคัมภีร์ของศาสนาคริสต์
การแบ่งหน้าหัวข้อที่ครอบคลุม**

ส่วนที่หนึ่ง: บันทึกการเตรียมการ

ใช้การค้นหาหมายเลขหน้าของซอฟต์แวร์ที่ใช้โดยอัตโนมัติ

หน้า	ชื่อเรื่อง
07	การนำเสนอ
12	พระเจ้าและสรรพสิ่งของพระองค์
13	รากฐานแห่งความจริงตามพระคัมภีร์
16	หมายเหตุพื้นฐาน : 7 มีนาคม 321 วันแห่งบาปต้องสาป
26	คำพยานของพระเจ้าที่ทรงประทานไว้บนแผ่นดินโลก
28	หมายเหตุ : อย่าสับสนระหว่างการผลิตซ้ำกับการลงโทษ
29	ปฐมกาล : บทสรุปคำพยากรณ์ที่สำคัญ
30	ความศรัทธาและความไม่เชื่อ
33	อาหารสำหรับสภาพอากาศที่เหมาะสม
37	ประวัติศาสตร์ที่ถูกเปิดเผยของศรัทธาที่แท้จริง
39	เอกสารเตรียมการสำหรับหนังสือดาเนียล
41	ทุกอย่างเริ่มต้นในดาเนียล – หนังสือของดาเนียล
42	ดาเนียล 1 - การมาถึงของดาเนียลในบาบิโลน
45	ดาเนียล 2 - <i>รูปปั้น</i> นิมิตของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
56	ดาเนียล 3 - สหายสามคนในเตาหลอม
62	ดาเนียล 4 - กษัตริย์อับอายและเปลี่ยนใจเลื่อมใส
69	ดาเนียล 5 - การพิพากษาของกษัตริย์เบลซัสซาร์
74	ดาเนียล 6 - ดาเนียลในถ้ำสิงโต
79	ดาเนียล 7 - <i>สัตว์สี่ตัว</i> และ <i>เขาเล็กๆ</i> ของสมเด็จพระสันตะปาปา
90	ดาเนียล 8 - ยืนยันตัวตนของสมเด็จพระสันตะปาปา –
	กฤษฎีกาอันศักดิ์สิทธิ์ของดาน.8:14
103	ดาเนียล 9 - ประกาศเวลาของพันธกิจทางโลกของพระเยซูคริสต์
121	ดาเนียล 10 - การประกาศ <i>ภัยพิบัติครั้งใหญ่</i> - นิมิตแห่งภัยพิบัติ
127	ดาเนียล 11 - สงครามทั้งเจ็ดของซีเรีย
146	ดาเนียล 12 - การกิจสากลของแอ็ดเวนตีสมิภาพประกอบและลงวันที่
155	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของศาสดาพยากรณ์
158	ลัทธิแอ็ดเวนตีสมิ
163	การมองดูวันสิ้นโลกครั้งแรก
167	สัญลักษณ์แห่งกรุงโรมในคำทำนาย
173	แสงสว่างในวันสะบาโต
176	กฤษฎีกาของพระเจ้าของดาเนียล 8:14
179	การเตรียมตัวสู่วันสิ้นโลก
183	วันสิ้นโลกโดยสรุป
188	ส่วนที่สอง: ศักขารายละเอียดของวันสิ้นโลก
188	วิวรณ์ 1 : อาร์มภบท-การกลับมาของพระคริสต์-ติมแอ็ดเวนตีสมิ
199	วิวรณ์ 2 : การประชุมของพระคริสต์ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปี 1843
199	ยุคที่ 1 : <i>เอเฟซัส</i> - ยุคที่ 2 : <i>สมิแยร์นา</i> - ยุคที่ 3 : <i>Pergamon</i> -
	รัชกาลที่ 4 : <i>ทยาทิระ</i>
216	วิวรณ์ 3 : การประชุมของพระคริสต์ตั้งแต่ปี 1843 -
	ศรัทธาของผู้เผยแพรศาสนาได้รับการฟื้นฟู
216	ยุคที่ 5 : <i>ซาร์ดิส</i> - ยุคที่ 6 : <i>ฟีลาเดลเฟีย</i> -
223	ชะตากรรมของลัทธิแอ็ดเวนตีสมิเปิดเผยในนิมิตแรกของเอลเลน จี. ไวท์

- 225 ^{๕๐} ที่ 7 เลาดิเซีย
- 229 **วิวรณ์ 4 :** การพิพากษาจากสวรรค์
- 232 **หมายเหตุ :** คำทำนายเกี่ยวกับกฎศักดิ์สิทธิ์
- 239 **วิวรณ์ 5 :** บุตรมนุษย์
- 244 **วิวรณ์ 6 :** นักแสดง การลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์และสัญลักษณ์แห่งยุคคริสเตียน
- *ตรา 6 ดวง แรก*
- 251 **วิวรณ์ 7 :** ลัทธิแอ็ดเวนติสวันที่เจ็ดปิดผนึกด้วย " *ตราประทับของพระเจ้า* " :
วันสะบาโตและความลับ " *ตราประทับที่เจ็ด* "
- 259 **วิวรณ์ 8 :** “ *แตร* ” สีตัวแรก
- 268 **วิวรณ์ 9 :** “ *แตร* ” ที่ 5 และ 6
- 268 “ *แตร* ” ครั้งที่ 5
- 276 “ *แตร* ” ตัวที่ 6
- 286 **วิวรณ์ 10 :** “ *หนังสือเล็กๆ ที่เปิดอยู่* ”
- 291 สิ้นสุดส่วนแรกของวิวรณ์
ส่วนที่สอง: *ธิมที่พัฒนาขึ้น*
- 292 **วิวรณ์ 11 :** รัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา - ลัทธิต่ำช้าระดับชาติ - "
แตร " ครั้งที่ 7
- 305 **วิวรณ์ 12 :** แผนศูนย์กลางอันยิ่งใหญ่
- 313 **วิวรณ์ 13 :** ฟีน้องจอมปลอมของศาสนาคริสต์
- 322 **วิวรณ์ 14 :** เวลาแห่งการรับแอ็ดเวนต์วันที่เจ็ด
- 333 **วิวรณ์ 15 :** การสิ้นสุดของช่วงทดลองงาน
- 336 **วิวรณ์ 16 :** *ภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการแห่งพระพิโรธของพระเจ้า*
- 345 **วิวรณ์ 17 :** โสเภณีถูกเปิดโปงและระบุตัวได้
- 356 **วิวรณ์ 18 :** โสเภณีได้รับการลงโทษของเธอ
- 368 **วิวรณ์ 19 :** *การต่อสู้อาร์มาเก็ดดอน* ของพระเยซูคริสต์
- 375 **วิวรณ์ 20 :** *พันธสัญญา* สหสวรรษที่ 7 และการพิพากษาครั้งสุดท้าย
- 381 **วิวรณ์ 21 :** *กรุงเยรูซาเล็มใหม่อันรุ่งโรจน์* เป็นสัญลักษณ์
- 392 **วิวรณ์ 22 :** วันนิรันดรอันไม่มีที่สิ้นสุด
- 40 5 **จดหมายถึงตาย แต่พระวิญญาณประทานชีวิต**
- 408 **เวลาบนโลกของพระเยซูคริสต์**
- 410 **ความศักดิ์สิทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์**
- 424 **การแยกจากกันของปฐมกาล – จากปฐมกาล 1 ถึง 22 –**
- 525 **การปฏิบัติตามสัญญาที่ทำไว้กับอับราฮัม: ปฐมกาล 23 ถึง...**
- 528 **การอพยพและโมเสสผู้ซื่อสัตย์ – จากพระคัมภีร์โดยทั่วไป –**
ชั่วโมงแห่งทางเลือกสุดท้าย – การประกาศเจ็ดวัน: การแยกจากกัน ชื่อ
ประวัติศาสตร์ – การพิพากษาครั้งสำคัญของพระเจ้า – พระเจ้าจาก A ถึง Z –
การบิดเบือนข้อความในพระคัมภีร์ – พระวิญญาณทรงฟื้นฟูความจริง
- 547 **การอุทิศครั้งสุดท้าย**
- 548 **การโทรครั้งสุดท้าย**

หมายเหตุ: การแปลเป็นภาษาต่างประเทศดำเนินการโดยใช้ซอฟต์แวร์แปลอัตโนมัติ
ผู้เขียนรับผิดชอบเฉพาะข้อความในภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาของเอกสารต้นฉบับ
เท่านั้น

อธิบายดาเนียลและวิวรณ์ให้ฉันฟัง

การนำเสนอ

ฉันเกิดและอาศัยอยู่ในประเทศที่น่ารังเกียจอย่างยิ่งนี้ เนื่องจากพระเจ้าทรงตั้งชื่อเมืองหลวงของตนาว่า “เมือง *โสโดมและอียิปต์* ” ในเชิงสัญลักษณ์ใน Rev.11:8 แบบจำลองทางสังคมแบบรีพับลิกันที่ถูกอิจฉา ถูกลอกเลียนแบบ เผยแพร่ และนำไปใช้โดยผู้คนจำนวนมากทั่วโลก ประเทศนี้คือฝรั่งเศส

ซึ่งเป็นประเทศที่มีราชาธิปไตยและการปฏิบัติที่มีอำนาจเหนือกว่า เป็นผู้ทดลองสาธารณรัฐห้าแห่งด้วยระบอบการปกครองแบบคนเก็บภาษีที่ถูกพระเจ้า ประณาม นำภาคภูมิใจที่ประกาศและแสดงตารางสิทธิมนุษยชน ซึ่งตรงกันข้ามกับตารางหน้าที่ของมนุษย์ที่เขียนในรูปแบบของ “บัญญัติสิบประการ” โดยพระเจ้าผู้สร้างเองอย่างอุกอาจ นับตั้งแต่กำเนิดและสถาบันกษัตริย์ครั้งแรก ก็ได้เริ่มปกป้องศัตรูซึ่งเป็นศาสนานิกายโรมันคาทอลิกซึ่งคำสอนของเขาไม่เคยหยุด ที่จะเรียกว่า “ชั่ว” สิ่งที่พระเจ้าเรียกว่า “ดี” และเรียกว่า “ดี” สิ่งที่เขาเรียกว่า “ชั่ว” . การล่มสลายอย่างไม่หยุดยั้งอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติได้นำไปสู่การยอมรับความต่ำช้า ดังนั้น ในฐานะสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นหม้อดิน ฝรั่งเศสจึงมีส่วนร่วมในการเผชิญหน้าซึ่งต่อต้านฝรั่งเศสกับพระเจ้าผู้ทรงอำนาจผู้ทรง อำนาจ ซึ่งเป็นหม้อเหล็กที่แท้จริง

ผลลัพธ์นั้นสามารถคาดเดาได้และพยากรณ์โดยเขา เธอจะได้สัมผัสกับชะตากรรม ม ของ “ *โสโดม* ” ที่มีความผิดพลาดแบบเดียวกันต่อหน้าเธอ ประวัติศาสตร์โลกในช่วง 1,700 ปีที่ผ่านมาได้รับการหล่อหลอมจากอิทธิพลชั่วร้าย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนอำนาจของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิก ตั้งแต่กษัตริย์พระองค์แรก โคลวิสที่ 1 กษัตริย์ องค์แรกของชาวแฟรงค์ เขาได้รับบัพติศมาในเมืองแร็งส์ เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม ปี ค.ศ. 498

วันนี้เป็นสัญญาณของการเฉลิมฉลองคริสต์มาสที่โรมเชื่อมโยงอย่างไม่ยุติธรรมและ อย่างอุกอาจ จนถึงวันประสูติเท็จของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ ผู้สร้างโลกและ ทุกสิ่งที่มีชีวิตหรือดำรงอยู่ ผู้อ้างตำแหน่ง “ *พระเจ้าแห่งความจริง* ” อย่างถูกต้อง เพราะเขาเกลียด “ *คำโกหกที่มีมารเป็นบิดา* ” ตามที่พระเยซูทรงประกาศ

คุณต้องการหลักฐานที่ปฏิเสธไม่ได้ว่าไม่มีพระสันตะปาปาชาวโรมันคนใดที่ถูก ักต้องตามกฎหมายในการอ้างตนเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์หรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่แม่นยำและเป็นพระคัมภีร์: พระเยซูทรงประกาศในมัทธิว 23:9: “ *และอย่าเรียกใครว่าบิดาของเจ้าในโลกนี้ คนหนึ่งคือบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์* -

สมเด็จพระสันตะปาปาบนโลกนี้เรียกว่าอะไร? ทุกคนสามารถเห็นได้ว่าเป็น “ *พ่อ ศักดิ์สิทธิ์* ” หรือแม้แต่ “ *พ่อ ศักดิ์สิทธิ์มาก* ” นักบวชคาทอลิกเรียกอีกอย่างว่า “ *บิดา* ”

ทัศนคติที่กบฏนี้ทำให้นักบวชจำนวนมากวางตนเป็นตัวกลางที่ขาดไม่ได้ระหว่างพระเจ้ากับคนบาป

ในขณะที่พระคัมภีร์สอนให้เราเข้าถึงพระเจ้าอย่างเสรีซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงรับรองไว้ด้วยวิธีนี้ ศรัทธาคาทอลิกทำให้นุษย์ดูเหมือนเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้และจำเป็น การเบี่ยงเบนจากการวิงวอนโดยตรงของพระเยซูคริสต์นี้จะถูกพระเจ้าประณามตามคำพยากรณ์ใน **ดน .8:11-12** **คำถาม-คำตอบ** : ใครสามารถเชื่อได้ว่าพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงอำนาจสามารถรับเอามนุษย์ผู้ไม่เชื่อฟังพระองค์ด้วย " **ความเย่อหยิ่ง** " อย่างอุกอาจซึ่งถูกประณามใน Dan.7:8 และ 8:25 เป็นผู้รับใช้ของพระองค์?

การตอบสนองต่อพระคัมภีร์ต่อจิตใจมนุษย์ที่เป็นทาร์กอยู่ในข้อนี้จากยิเร.17:5: “พระเจ้า **ดรัส** ดังนี้ : ผู้ที่ **ถูกสาปแช่ง** คือคน **ที่วางใจในมนุษย์** ผู้ที่รับเอาเนื้อหนังมาเลี้ยงดู และ **ผู้หันหัวใจของเขาที่มีต่อพระเจ้าออกไป!** -

เนื่องจากฝรั่งเศสเป็นประเทศที่ล่อหลอมประวัติศาสตร์ทางศาสนาส่วนใหญ่ในยุคคริสเตียน

พระเจ้าจึงทรงมอบภารกิจให้ชาวฝรั่งเศสเปิดเผยบทบาทที่ถูกสาปของเขา สิ่งนี้โดยการให้ความกระจ่างถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ของการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ของเขาที่เข้ารหัสด้วยรหัสตามพระคัมภีร์อย่างเคร่งครัด

ในปี 1975 ข้าพเจ้าได้รับการประกาศพันธกิจของศาสดาพยากรณ์ผ่านนิมิต ซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงซึ่งข้าพเจ้าเพิ่งเข้าใจในปี 1980 หลังจากรับบัพติศมา ข้าพเจ้าได้รับบัพติศมาในความเชื่อของคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ตั้งแต่ปี 2018 ว่าข้าพเจ้าได้เข้ารับราชการในช่วงปีเสี่ยงแดร (7 ครั้ง 7 ปี) ซึ่งจะสิ้นสุดในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 พร้อมกับการกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพพระเยซูคริสต์

การตระหนักถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นเจ้าของหรือพระเยซูคริสต์ไม่เพียงพอที่จะได้รับความรอดนิรันดร์

ฉันจำได้ว่าที่นี้ก่อนจะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ถึงถ้อยคำในข้อเหล่านี้ตั้งแต่ มถ.28:18 ถึง 20: “ **พระเยซูเมื่อเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับพวกเขาดังนี้:**

มอบสิทธิอำนาจทั้งหมดแก่ฉันในสวรรค์และบน โลก
ฉะนั้นจงไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวก **ให้บัพติศมาพวกเขา**
ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ **และสอนพวกเขาให้ปฏิบัติตามทุก สิ่ง ที่เราสั่งท่านไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านเสมอ แม้กระทั่งจนสุดปลายโลก ”**

พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ลใจ้อครสาวกเปโตรด้วยคำประกาศอย่างเป็นทางการและเคร่งขรึมอีกประการหนึ่งของกิจการ 4:12: “ **ไม่มี ความรอดในอื่นใด เพราะไม่มีชื่ออื่นใดภายใต้สวรรค์ประทานให้ในบรรดามนุษย์ โดยชื่ออื่นเราจะต้องรอด** ”

ด้วยเหตุนี้

จงเข้าใจเถิด

ศาสนาที่ทำให้เราคืนดีกับพระเจ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับมรดกทางศาสนาเนื่องจากประเพณีของมนุษย์

ศรัทธาในการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้โดยสมัครใจที่พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงมอบให้ผ่าน การสิ้นพระชนม์ของมนุษย์ในพระเยซูคริสต์เป็น **วิธีเดียว**

ที่จะได้รับการคืนดีกับความชอบธรรมอันสมบูรณ์ของความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

นอกจากนี้ **ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร** **ไม่ว่าชาติกำเนิด** **ศาสนาที่สืบทอดมา**
ประชากรของคุณ **เชื้อชาติ** **สีหรือภาษาของคุณ**

หรือแม้แต่สถานะของคุณในหมู่มนุษย์

การคืนดีกับพระเจ้าจะเกิดขึ้นผ่านทางพระเยซูคริสต์และการยึดมั่นในคำสอนของพระองค์ซึ่งพระองค์ตรัสไว้เท่านั้น แก่เหล่าสาวกของพระองค์จนสิ้นโลกตามหลักฐานในเอกสารนี้

สำนวน " พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ " แสดงถึงบทบาทสามประการที่ต่อเนื่องกันซึ่งแสดงโดยพระองค์เดียวในแผนแห่งความรอดของพระองค์ที่เสนอให้กับคนบาปที่มีความผิด ซึ่งถูกประณามไปสู่ " ความตายครั้งที่สอง " " ตรีเอกานุภาพ "

นี่ไม่ใช่การรวมตัวกันของเทพเจ้าทั้งสามตามที่ชาวมุสลิมเชื่อ จึงเป็นเหตุให้พวกเขาปฏิเสธความเชื่อของคริสเตียนและศาสนาของศาสนานั้น ในฐานะ " พระบิดา " พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างของเราเพื่อทุกคน ในฐานะ " พระบุตร " พระองค์ทรงสละพระกายเนื้อหนึ่งเพื่อชดใช้บาปของผู้ที่เลือกสรรแทนใน " พระวิญญาณบริสุทธิ์ " พระเจ้า พระวิญญาณของพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์เสด็จมาช่วยผู้ที่ทรงเลือกสรรให้ประสบความสำเร็จในการกลับใจใหม่โดยได้รับ " การชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งหากปราศจากนั้น จะไม่มีใครได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า " ตามที่อัครสาวกเปาโลสอนในฮีบ.12 : 14; " การชำระให้บริสุทธิ์ " คือการ แยกไว้ต่างหาก เพื่อและโดยพระเจ้า

เป็นการยืนยันการยอมรับผู้ถูกเลือกและปรากฏในงานแห่งศรัทธาของเขา ในความรักที่เขามีต่อพระเจ้า

และความจริงตามพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจและเปิดเผย

การอ่านเอกสารนี้จำเป็นต่อการทำความเข้าใจ คำสาป ในระดับที่สูงมาก ซึ่งมีน้ำหนักต่อผู้คนในโลก สถาบันศาสนาของพวกเขา และผู้คนในโลกคริสเตียนตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องมาจากต้นกำเนิดของคริสเตียน เพราะเส้นทางที่พระเยซูคริสต์ทรงทอดพระเนตรเป็นเส้นทางแห่งความรอด ที่มีเอกลักษณ์ และ พิเศษเฉพาะของโครงการของพระเจ้า เป็นผลให้ศรัทธาของคริสเตียนยังคงเป็นเป้าหมายหลักของการโจมตีจากมารและปีศาจ

โดยพื้นฐานแล้ว

โครงการอ้อมที่ออกแบบโดยพระเจ้าผู้สร้างนั้นเรียบง่ายและสมเหตุสมผล แต่ศาสนามีลักษณะที่ซับซ้อนเนื่องจากความจริงที่ว่าผู้ที่สอนศาสนาเพียงแต่คิดที่จะพิสูจน์ความคิดทางศาสนาของตนเท่านั้น

และการปฏิบัติบาปซึ่งมักจะเกิดจากความไม่รู้

แนวความคิดนี้ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของพระเจ้าอีกต่อไป

ผลก็คือเขาโจมตีพวกเขาด้วยคำสาป

ซึ่งพวกเขาตีความไปเพื่อประโยชน์ของพวกเขา และไม่ได้ยินคำตักเตือนจากพระเจ้า

งานนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรับรางวัลวรรณกรรม สำหรับพระเจ้าผู้สร้าง

บทบาทเดียวของเขาคือการทดสอบศรัทธาซึ่งจะช่วยให้พวกเขาได้รับชีวิตนิรันดร์ที่

พระเยซูคริสต์ทรงชนะ คุณจะพบการกล่าวซ้ำๆ ที่นั่น

แต่นี่คือรูปแบบที่พระเจ้าใช้โดยตอกย้ำคำสอนเดียวกันกับที่พระองค์ทรงเปิดเผยผ่าน

ภาพและสัญลักษณ์ต่างๆ

การกล่าวซ้ำหลายครั้งเหล่านี้ถือเป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดถึงความถูกต้องและเป็นพยาน

ถึงความสำคัญที่พระองค์ทรงมอบให้กับความจริงที่มีภาพประกอบที่เกี่ยวข้อง

อุปมาที่พระเยซูทรงสอนยืนยันการเน้นและการกล่าวซ้ำนี้

คุณจะพบกับการเปิดเผยที่พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ประทานให้ซึ่งมาเยี่ยมเรา
ภายใต้พระนามของมนุษย์คือพระเยซูชวาวาซาเรธ ผู้ซึ่งมาภายใต้ชื่อ “ผู้เจิม” หรือ
“พระเมสสิยาห์” ตามคำภาษาฮีบรู “มาซิอาห์” ที่อ้างถึงในภาษาฮีบรู .9:25 หรือ
“พระคริสต์” มาจากภาษากรีก “คริสโตส” ของงานเขียนแห่งพันธสัญญาใหม่
ในตัวเขา

พระเจ้าทรงสละชีวิตอันบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบของพระองค์เป็นการถวายเครื่องบูชาโดยสมัครใจ

เพื่อตรวจสอบพิธีกรรมการถวายสัตว์ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระองค์นับตั้งแต่
ดบ่าปเริ่มแรกได้กระทำโดยเอวาและอาดัม คำว่า “*การเจิม*”
หมายถึงผู้ที่ได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมีน้ำมันจากต้นมะกอกเป็นสัญลักษณ์

การเปิดเผยของศาสดาพยากรณ์ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานในพระนามของพระเยซูคริสต์
แต่เพียงผู้เดียวและงานการชดใช้ของพระองค์นำทางผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้บนเส้น
หนทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

เพราะความรอดโดยพระองค์เพียงอย่างเดียวไม่ได้ป้องกันผู้ที่ทรงเลือกไว้ไม่ให้ตก
หลุมพรางที่เขาไม่รู้ตัว จึงเป็นการทำให้การถวายพระคุณของพระองค์เสร็จสิ้น
โดยในพระนามของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าเสด็จมาเพื่อเผยให้เห็นถึงการมีอยู่ของกับดักหลักที่ยอมให้ผู้รับใช้คนสุดท้าย
ของพระองค์ในยุคอวสานได้วิเคราะห์ ดัดสิน และเข้าใจ สิ่งที่สับสน ได้
อย่างชัดเจน

สถานการณ์ของศาสนาคริสต์สากลซึ่งมีชัยในยุคสุดท้ายแห่งความรอดทางโลกนี้
แต่ก่อนที่จะหยอดเมล็ดแนะนำให้ถอนรากออก

เพราะธรรมชาติของพระเจ้าผู้สร้างถูกบิดเบือนโดยคำสอนของศาสนาที่นับถือพระเจ้า
องค์เดียวที่ยิ่งใหญ่ซึ่งแพร่หลายในโลก

พวกเขาทั้งหมดมีเหมือนกันที่พวกเขากำหนดพระเจ้าองค์เดียวด้วยข้อจำกัด
และด้วยเหตุนี้จึงเป็นพยานถึงการแยกตัวของพวกเขาและจากความสัมพันธ์ใดๆ
กับพระองค์

เสรีภาพที่เห็นได้ชัดซึ่งติดอยู่กับความเชื่อของคริสเตียนนั้นเกิดจากสถานการณ์ปัจจุ
บันเท่านั้น แต่ทันทีที่พระเจ้ายอมให้ปีศาจกระทำการอย่างอิสระ
การไม่ยอมรับผู้อื่นต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามพวกมันก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้ง

หากพระเจ้าต้องการดำเนินการโดยผ่านข้อจำกัด มันก็เพียงพอแล้วสำหรับพระองค์
เพียงแค่นี้ทำให้มองเห็นพระองค์เองด้วยสายตาของพวกเขา

เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งมีชีวิตของพระองค์ที่พวกเขาเชื่อฟังพระประสงค์ทั้งหมดของพระองค์
หากเขาไม่กระทำการในลักษณะนี้

นั่นเป็นเพราะว่าการเลือกเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขานั้นขึ้นอยู่กับ

กับการเลือกอย่างอิสระว่าจะรักเขาหรือปฏิเสธเขา **เท่านั้น**
ทางเลือกเสรีที่เขามอบให้กับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขา และหากมีข้อจำกัด

ก็เป็นเพียงลักษณะนิสัยโดยธรรมชาติของผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่ถูกพระเจ้าแห่งความ
รักผลักดันและดึงดูดโดยธรรมชาติที่เป็นอิสระของแต่ละบุคคล

และชื่อนี้ว่าความรักก็เข้ากันได้ดี เพราะมัน ทำให้ความรักอ่อนไหวลง
โดยนำเสนอสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกให้เห็นจริงซึ่งทำให้ไม่อาจโต้แย้ง ได้

โดยการถวายชีวิตของเขาเพื่อชดใช้ในตัวของพระเยซูคริสต์

สำหรับบาปที่สืบทอดและกระทำโดยผู้ที่พระองค์ ทรงเลือก **ไว้เพียงลำพัง**
ในเวลาแห่งความไม่รู้และความอ่อนแอ ความสนใจ ! บนโลกนี้

ำนี้เป็นเพียงความรู้สึกและความอ่อนแอเท่านั้น
 สิ่งของพระเจ้านั้นแข็งแกร่งและยุติธรรมอย่างสมบูรณ์
 ซึ่งสร้างความแตกต่างได้ทั้งหมดเพราะมันอยู่ในรูปแบบของหลักการที่ควบคุมความ
 รู้สึกได้โดยสิ้นเชิง
 ศาสนาที่แท้จริงที่พระเจ้าทรงอนุมัติจึงขึ้นอยู่กับที่ยึดมั่นอย่างเสรีต่อบุคคล
 ความคิด และหลักการของเขากำหนดไว้ในกฎหมาย
 ชีวิตทั้งหมดบนโลกถูกสร้างขึ้นจากกฎทางกายภาพ เคมี ศิลธรรม ทางจิต
 และจิตวิญญาณ
 เช่นเดียวกับความคิดที่จะหลบหนีกฎแห่งแรงโน้มถ่วงของโลกและทำให้มันหายไป
 นไม่เคยเข้ามาในจิตใจของมนุษย์
 วิญญาณของเขาสามารถเจริญรุ่งเรืองอย่างกลมกลืนด้วยความเคารพและการเชื่อฟัง
 ต่อกฎและหลักการที่พระเจ้าผู้สร้างกำหนดไว้ฉันใด
 และคำพูดเหล่านี้ของอัครสาวกเปาโลจาก 1 โครินธ์ 10:31
 จึงสมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์: “ **ไม่ว่าคุณจะทำอะไรก็ตาม
 จงทำทุกอย่างเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า** ”
 การประยุกต์ใช้คำเชิญนี้เกิดขึ้นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าในพระคัมภีร์และในพระคัมภีร์
 เพียงอย่างเดียว
 พระเจ้าทรงประทานและเปิดเผยความคิดเห็นอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
 และเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของเขาในการบรรลุผลสำเร็จของงาน
 " **การชำระให้บริสุทธิ์** " ตามฮีบรู 12:14 " **จะไม่มีใครได้เห็นพระเจ้า** "

บางครั้งความคิดเห็นของเขาอยู่ในรูปแบบของใบสั่งยา
 แต่ก็ไม่ใช่ที่ถกเถียงกันมากไปกว่าความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมนุษย์รีบเชื่อ
 ฟังโดยคิดเช่นนั้นเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจของเขา (แม้ว่า
 เขาผิด) เห็นสิ่งอื่นใด
 พระเจ้าผู้สร้างคือแพทย์แห่งดวงวิญญาณที่แท้จริงเพียงผู้เดียวที่เขารู้จักในรายละเอียด
 ยดที่เล็กที่สุด เจ็บแต่จะหายทุกครั้งทีสถานการณ์เอื้ออำนวย แต่ท้ายที่สุดแล้ว
 เขาจะทำลายและทำลายล้างชีวิตซีเลสเชียลและทางโลกทั้งหมดที่พิสูจน์แล้วว่าไม่
 สามารถรักเขาและเชื่อฟังเขา

การไม่ยอมรับศาสนาใดศาสนาหนึ่งจึงเป็นผลอันเผยให้เห็นของศาสนาที่นับ
 ถือพระเจ้าองค์เดียวจอมปลอม มันถือเป็นความผิดและความบาปที่ร้ายแรงมาก
 เพราะมันบิดเบือนพระลักษณะของพระเจ้า และโดยการโจมตีพระองค์
 มันไม่เสี่ยงต่อการได้รับพระพร พระคุณ และ ความรอดของเขา อย่างไรก็ตาม
 พระเจ้าทรงใช้สิ่งนี้เหมือนหายนะเพื่อลงโทษและโจมตีมนุษยชาติที่ไม่เชื่อหรือไม่ซื่อ
 สัตย์ ฉันฟังปาปาระจักษ์พยานตามพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์ที่นี้ แท้จริงแล้ว
 ข้อเขียนในพันธสัญญาเดิมสอนเราว่าเพื่อลงโทษการนอกใจประชาชนของพระองค์
 ซึ่งเป็นชนชาติที่เรียกว่าอิสราเอล พระเจ้าทรงใช้คน "ฟิลิสเตีย"
 ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่ใกล้ที่สุดของพระองค์
 ในสมัยของเราผู้คนเหล่านี้ยังคงดำเนินการนี้ต่อไปภายใต้ชื่อ "ชาวปาเลสไตน์"
 ต่อมา

เมื่อเขาต้องการเปิดเผยการพิพากษาและการลงโทษครั้งสุดท้ายต่ออิสราเอลฝ่ายนี้
 หนึ่ง เขาได้เรียกให้ไปรับบริการของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งเคลเดีย นี่สามครั้ง
 ในครั้งที่สาม ในปี ค.ศ. 586
 ประเทศถูกทำลายและผู้คนที่รอดชีวิตถูกเนรเทศไปยังบาบิโลนเป็นระยะเวลา "70
 ปี"
 ตามคำทำนายในยีระ.25:11 ต่อมา

เนื่องด้วยการปฏิเสธที่จะยอมรับพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์
ประเทศจึงถูกทำลายอีกครั้งโดยกองทหารโรมันที่นำโดยไททัส
ทายาทของจักรพรรดิเวสปาเซียน
ในช่วงคริสต์ศักราชกลับเข้าสู่บาปอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 321
ความเชื่อของคริสเตียนถูกมอบให้แก่การไม่ยอมรับพระสันตะปาปาตั้งแต่นั้นปี ค.ศ.
538
และศรัทธาคาทอลิกที่โดดเด่นนี้จึงหาทางทะเลาะกับประชาชนในตะวันออกกลางที่
กลายมาเป็นมุสลิมที่เคร่งศาสนาใน ศตวรรษ ที่ 6 เดียวกัน
ศาสนาคริสต์นอกศาสนาพบว่ามีการปฏิบัติที่เคร่งขามอยู่ตลอดเวลา
เพราะความขัดแย้งทางศาสนาของทั้งสองค่ายเปรียบเสมือนเสาที่ต่อต้านกันโดยสิ้น
เชิงจนสิ้นโลก ผู้ไม่เชื่อก็ภาคภูมิใจและแสวงหาเกียรติแห่งความพิเศษ
โดยไม่ได้รับมันจากพระเจ้า เขาถือว่ามันมาจากตัวเขาเอง
และไม่ยอมรับการถูกทำลาย
คำอธิบายเกี่ยวกับแต่ละบุคคลนี้รวมถึงสมาชิกที่อยู่ในสภาพต่างๆ
และรวมกลุ่มกันในศาสนาที่ต่างกัน
การประณามการไม่มีความอดทนไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงมีความอดทน
การไม่อดทนอดกลั้นเป็นการปฏิบัติของมนุษย์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากค่ายปีศาจ
คำว่า อดทน หมายถึงความคิดของการไม่อดทน
และคำว่าศรัทธาที่แท้จริงคือการเห็นชอบหรือไม่เห็นด้วยตามหลักการในพระคัมภีร์
"ใช่หรือไม่ใช่" ในส่วนของเขา
พระเจ้าทรงสนับสนุนการดำรงอยู่ของความชั่วร้ายโดยไม่ต้องอดทนต่อมัน
เขาสันนิษฐานช่วงเวลาแห่งอิสรภาพที่วางแผนไว้ในโครงการของเขาเพื่อเลือกเจ้าหน้
าที่ได้รับเลือก คำว่าความอดทนจึงใช้ได้กับมนุษย์ชาติเท่านั้น
และคำนี้ปรากฏในคำสั่งของน้องตแห่งองรีที่ 4 เมื่อวันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 1598
แต่หลังจากสิ้นสุดยุคพระคุณ ความชั่วร้ายและผู้ที่ทำจะถูกล่ามลาย
ความอดทนอดกลั้นได้เข้ามาแทนที่เสรีภาพทางศาสนาที่พระเจ้ามอบให้มนุษย์ตั้งแ
แต่แรกเริ่ม
ประกาศเมนูของงานนี้แล้ว หลักฐานจะถูกนำเสนอและสาธิตตลอดทั้งหน้า

พระเจ้าและการสร้างสรรค์ของพระองค์

พจนานุกรมทางจิตวิญญาณที่ผู้ชายใช้ในยุโรปละตินซ่อนข้อความสำคัญที่พระเจ้าส่งมา ประการแรกเลยก็คือคำว่า Apocalypse

ซึ่งในแง่นี้กระตุ้นให้เกิดภัยพิบัติครั้งใหญ่ที่มนุษย์เกรงกลัว เมืองหลังคำที่นำตกใจนี้มีคำแปล "วิวรณ์" ซึ่งเผยให้เห็นแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ในพระคริสต์ถึงสิ่งที่ขาดไม่ได้ซึ่งจำเป็นต่อความรอดของพวกเขา

ตามหลักการที่ว่าความสุขของบางคนทำให้เกิดความโศกเศร้าของผู้อื่น ของฝั่งตรงข้าม

ข้อความที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงนั้นมีคำสอนมากมายและมักเสนอแนะใน "วิวรณ์" อันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบให้กับอัครสาวกยอห์น

อีกคำหนึ่ง คำว่า "เทวดา" ซ่อนบทเรียนที่สำคัญไว้ คำภาษาฝรั่งเศสนี้มาจากภาษาละติน "angelus" ซึ่งนำมาจากภาษากรีก "aggelos" ซึ่งแปลว่าผู้ส่งสาร

การแปลนี้เผยให้เห็นถึงคุณค่าที่พระเจ้าประทานแก่สิ่งมีชีวิตของพระองค์ รวมถึงสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างให้เป็นอิสระและค่อนข้างเป็นอิสระ

ชีวิตที่พระเจ้าประทานให้ ความเป็นอิสระนี้ยังคงมีข้อจำกัดเชิงตรรกะอยู่ แต่คำว่า "ผู้ส่งสาร"

นี้เปิดเผยแก่เราว่าพระเจ้าทรงมองดูที่เป็นอิสระของพระองค์เป็นข้อความที่มีชีวิต ดังนั้นสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจึงเป็นตัวแทนของข้อความที่ประกอบด้วยประสบการณ์ชีวิตที่ทำเครื่องหมายด้วยการเลือกและตำแหน่งส่วนตัวซึ่งประกอบขึ้นเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า "จิตวิญญาณ"

สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นวิญญาณที่มีชีวิต

เพราะสิ่งที่เทวดาคู่แรกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ซึ่งคนที่เรามักเรียกว่า "ทูตสวรรค์" ไม่รู้จักคือผู้ที่ให้ชีวิตและสิทธิในการมีชีวิตอยู่แก่พวกเขาสามารถนำพวกเขากลับมาได้

พวกเขาถูกสร้างขึ้นเพื่อให้มีชีวิตอยู่ตลอดไปและไม่รู้ความหมายของคำว่าความตายด้วยซ้ำ

เป็นการเปิดเผยแก่พวกเขาว่าคำว่าความตายหมายความว่าอย่างไรที่พระเจ้าทรงสร้างมิติทางโลกของเรา

ซึ่งเผ่าพันธุ์มนุษย์หรืออาดัมจะมีบทบาทเป็นมนุษย์หลังจากบาปในสวนเอเดน

ข้อความที่เรานำเสนอจะทำให้พระเจ้าพอพระทัย **ถัด**

เมื่อข้อความนั้นสอดคล้องกับมาตรฐานความดีและความดีของพระองค์

หากข้อความนี้เป็นไปตามมาตรฐานของความชั่วและความชั่ว
ผู้ที่ถือข้อความนี้ย่อมเป็นประเภทกบฏที่ข้อความนั้นประณามความตายชั่วนี้รันดร
ไปสู่การทำลายล้างครั้งสุดท้ายและการทำลายล้างดวงวิญญาณทั้งหมดของเขา

รากฐานแห่งความจริงตามพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงเห็นว่าเป็นการดีและถูกต้องที่จะเปิดเผยต้นกำเนิดของระบบโลก
ของเราแก่โมเสสก่อน เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้ทราบเรื่องนี้
พระองค์ทรงชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนฝ่ายวิญญาณเป็นอันดับแรก
ในการกระทำนี้ พระองค์ได้ทรงนำเสนอแก่เรา ถึงหลักความจริงของพระองค์
ซึ่งเริ่มต้นด้วยการควบคุมลำดับของเวลา
เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเป็นระเบียบและความสม่ำเสมออันสูงส่ง
เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานแล้ว
เราจะค้นพบแง่มุมที่โง่เขลาและไม่สอดคล้องกันของระเบียบปัจจุบันของเราที่คนบา
ปสร้างขึ้น เพราะมันเป็นบาปจริงๆ และบาปดั้งเดิมที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่าง

แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจก่อนสิ่งอื่นใดว่า " จุดเริ่มต้น "
ที่พระเจ้าอ้างถึงในพระคัมภีร์ และคำแรกของหนังสือที่เรียกว่า "ปฐมกาล " คือ
"ต้นกำเนิด" ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ " จุดเริ่มต้น " ของชีวิต แต่เพียง
นั้นคือการสร้างมิติโลกทั้งหมดของเราซึ่งรวมถึงดวงดาวในจักรวาลท้องฟ้าซึ่งทั้งหมด
สร้างขึ้นในวันที่สี่หลังจากโลกด้วย ด้วยความคิดนี้ เราจึงเข้าใจได้ว่าระบบโลกนี้
ซึ่งกลางคืนและวันจะติดตามกัน
ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้กลายเป็นสภาพแวดล้อมที่พระเจ้าและผู้เชื่อสัตย์ของพระองค์เลือก
และค่ายศัตรูของมารจะเผชิญหน้ากัน
การต่อสู้เพื่อความดีอันศักดิ์สิทธิ์ต่อความชั่วร้ายของมารร้าย
ซึ่งเป็นคนบาปคนแรกในประวัติศาสตร์แห่งชีวิต
เป็นเหตุผลในการดำรงอยู่และเป็นพื้นฐานของการเปิดเผยทั้งหมดของโครงการช่วย
ชีวิตอันเป็นสากลและหลากหลายของเขา ในระหว่างงานนี้
คุณจะค้นพบความหมายของคำสลับบางคำที่พระเยซูคริสต์ตรัสระหว่างการปฏิบัติศ
าสนกิจบนแผ่นดินโลกของพระองค์
คุณจะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มีความหมายมากเพียงใดในโครงการอันยิ่งใหญ่ที่ดำเนินการโ

ดยพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่องค์เดียว ผู้สร้างชีวิตและสสารทุกรูปแบบ ในที่นี้
ข้าพเจ้าปีดวงเล็บที่สำคัญนี้
และกลับไปสู่เรื่องของลำดับเวลาที่กำหนดโดยองค์อธิปไตยสูงสุดผู้ดำรงอยู่นี้

ก่อนทำบาป อาดัมและเอวามีโครงสร้างชีวิตเป็นเวลาเจ็ดวันต่อเนื่องกัน
ตามแบบจำลองของพระบัญญัติสิบประการที่สี่ (หรือ Decalogue) ซึ่ง จำ ได้
วันที่เจ็ดเป็นวันที่พระเจ้าและมนุษย์ชำระให้บริสุทธิ์
และเมื่อรู้ว่าการกระทำนี้พยากรณ์ถึงอะไร เราก็เข้าใจได้ว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงยึดมั่น
เคารพการปฏิบัตินี้

ในโครงการโดยรวมซึ่งอธิบายเหตุผลของการสร้างโลกโดยเฉพาะ สัปดาห์
หน่วยเวลาที่เสนอไว้ ได้ทำนายไว้เจ็ดพันปีในระหว่างนั้น
โครงการอันยิ่งใหญ่แห่งการสำแดงความรักและความยุติธรรมของพระองค์ในระดับส
ากล (และหากหลายสากล) จะสำเร็จลุล่วง ในโปรแกรมนี้
เปรียบเสมือนหกวันแรกของสัปดาห์
หกสหัสวรรษแรกจะอยู่ภายใต้การแสดงความรักและความอดทนของพระองค์
และเช่นเดียวกับวันที่เจ็ด

สหัสวรรษที่เจ็ดจะถูกอุทิศให้กับการสถาปนาความชอบธรรมอันสมบูรณ์ของพระองค์
ฉันสามารถสรุปโปรแกรมนี้ได้โดยพูดว่า: หกวัน (หนึ่งพันปี = หกพันปี) เพื่อช่วย
และวันที่เจ็ด (= พันปี) เพื่อตัดสินและทำลายล้างกบฏบนบกและบนสวรรค์
โครงการช่วยเหลือนี้จะขึ้นอยู่กับการเสียสละโดยสมัครใจโดยพระเจ้าผู้สร้าง

ในแง่มุมอันศักดิ์สิทธิ์ทางโลกของบุคคลที่ได้รับการตั้งชื่อตามพระประสงค์อันศักดิ์สิ
ทธิ์ของเขา พระเยซูคริสต์ ในภาษากรีก หรือตามภาษาฮีบรู พระเยซูพระเมสสิยาห์
ก่อน บาบ ตามระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์ดั้งเดิมดั้งเดิมนั้น
ทั้งวันประกอบด้วยสองส่วนที่เท่ากันต่อเนื่องกัน คืบตามจันทร์คติ 12 ชั่วโมง
ตามด้วยแสงแดด 12 ชั่วโมง และวงจรรจะวนซ้ำอยู่ตลอดเวลา
ในสภาวะปัจจุบันของเรา

สถานการณ์นี้จะปรากฏเพียงปีละสองวันในช่วงเวลาของฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง
เรารู้ว่าฤดูกาลปัจจุบันเกิดจากการเอียงของแกนโลก
และด้วยเหตุนี้เราจึงเข้าใจได้ว่าการเอียงนี้เกิดขึ้นเป็นผลมาจากบาปเริ่มแรกซึ่งกระ
ทำโดยคู่แรกคืออาดัมและเอวา ก่อนทำบาป หากปราศจากความโน้มเอียงนี้
ความสม่ำเสมอของระเบียบของพระเจาก็สมบูรณ์แบบ

การโคจรรอบโลกรอบดวงอาทิตย์โดยสมบูรณ์ถือเป็นหน่วยของปี
ในคำให้การของเขา

โมเสสเล่าเรื่องราวการอพยพของชาวฮีบรูที่พระเจ้าปลดปล่อยจากการเป็นทาสใ
นอียิปต์ และในวันที่ทางออกนี้ พระเจ้าตรัสกับโมเสสในอพยพ 12:2 ว่า “
เดือนนี้จะเป็นเดือนแรกของปีสำหรับเจ้า มันจะเป็นเดือนแรกสำหรับคุณ ”

การยืนยันเช่นนี้เป็นพยานถึงความสำคัญที่พระเจ้าประทานแก่สิ่งนั้น
ปฏิทินฮีบรูสิบสองเดือนจันทร์คติผันผวนตามเวลาและจำเป็นต้องเพิ่มอีกเดือนที่สิบสาม
เพื่อให้สอดคล้องกับลำดับสุริยคติหลังจากสะสมความล่าช้านี้มานานหลายปี
ชาว ฮีบรูออกมาจากอียิปต์ " วันที่ 14 ของเดือนแรกของปี ”

ซึ่งเริ่มต้นตามตรรกะในฤดูใบไม้ผลิ ชื่อซึ่งหมายถึง "ครั้งแรก" อย่างแม่นยำ
คำสั่งที่พระเจ้าประทานให้ " เดือนนี้จะเป็นเดือนแรกของปีสำหรับคุณ ”

ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเพราะมันส่งถึงมนุษย์ทุกคนที่จะเรียกร้องความรอดของเขาไปจน
สิ้นโลก ชาวอิสราเอลชาวอิสราเอล ผู้ได้รับวิวรรณ์จากสวรรค์

เป็นเพียงแนวทางของโครงการกอบกู้สากลที่ยิ่งใหญ่ของโปรแกรมอันศักดิ์สิทธิ์ของตน

เวลาตามจันทรคติของเขาจะตามมาด้วยเวลาสุริยคติของพระคริสต์ซึ่งโครงการช่วยใ

ห้รอดของพระเจ้าถูกเปิดเผยในทุกแสงสว่าง

การฟื้นฟูมาตรฐานของพระเจ้าเหล่านี้อย่างสมบูรณ์แบบจะไม่มีทางบรรลุผลสำเร็จบนแผ่นดินโลกที่มีมนุษย์ที่กบฏและชั่วอยู่เต็มอยู่อาศัย. อย่างไรก็ตาม

ยังคงเป็นไปได้ในความสัมพันธ์ส่วนบุคคลที่เรามีกับพระเจ้า

วิญญาณสร้างสรรคอันทรงพลังที่มองไม่เห็นซึ่งขยายความรักให้มากที่สุดเท่าที่ความ

มยดิธรรม และความสัมพันธ์ใด ๆ กับเขาจะต้องเริ่มต้นด้วยการค้นหา คุณค่า

ของเขา และประการแรกตาม ลำดับเวลา ของเขา เป็นการแสดงศรัทธา

ค่อนข้างเรียบง่าย และไม่มีบุญใดๆ เป็นพิเศษ ข้อเสนอขึ้นต่ำจากฝ่ายมนุษย์ของเรา

และแนวทางของเราเป็นที่พอใจต่อพระองค์

ความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักของสิ่งมีชีวิตกับผู้สร้างก็เป็นไปได้

สวรรค์ไม่ได้ชนะด้วยความสำเร็จหรือปาฏิหาริย์

แต่ด้วยสัญญาของการเอาใจใส่ซึ่งกันและกันซึ่งแสดงถึงความรักที่แท้จริง

นี่คือสิ่งที่ทุกคนสามารถค้นพบได้ในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์

ผู้ทรงสละพระชนม์ชีพโดยสมัครใจเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งการทรงเรียก

เพื่อช่วยเฉพาะผู้เป็นที่รักของพระองค์เท่านั้น

หลังจากภาพอันน่าชื่นชมของระเบียบอันศักดิ์สิทธิ์นี้แล้ว

เรามาดูแง่มุมที่น่าสนใจของระเบียบมนุษย์ของเรากันดีกว่า

การเปรียบเทียบนี้ยิ่งจำเป็นมากขึ้นเพราะจะทำให้เราเข้าใจคำต่าหน้าที่พระเจ้าพยากรณ์ผ่านดาเนียลผู้เผยพระวจนะของพระองค์ ซึ่งพระเยซูทรงรับรองในโมงนั้น

ท่ามกลางคำต่าเหล่านี้ เราอ่านได้ใน Dan.7:25: “

พระองค์จะทรงออกแบบให้เปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมเนียมปฏิบัติ”

พระเจ้าทรงทราบมาตรฐานเดียวของสิ่งเหล่านี้

ซึ่งพระองค์เองทรงสถาปนาไว้ตั้งแต่ทรงสร้างโลกแล้วทรงสำแดงแก่โมเสส

ใครกล้าทำเรื่องชั่วร้ายเช่นนั้น? ระบอบการปกครองที่มีอำนาจเหนือกว่าซึ่งเขาอ้างถึง “

ความเย่อหยิ่ง” และ “ ความสำเร็จของกลอุบาย” นอกจากนี้ยังอธิบายว่าเป็น “

พระบัญญัติสืบประการของพระเจ้า โดยเคร่งครัดใน " การเปลี่ยนแปลง " โดยเฉพาะในรูปแบบของมนุษย์

หมายเหตุพื้นฐาน: 7 มีนาคม 321 วัน แห่งบาป ต้องสาป

และถูกสาปแช่งอย่างรุนแรงเพราะในวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 วันสะบาโตที่เหลือในวันที่เจ็ดอันศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโตได้ถูกแทนที่ด้วยวันแรกอย่างเป็นทางการตามคำสั่งของพระราชกฤษฎีกาลงวันที่ ในเวลานั้น คนต่างศาสนาได้อุทิศวันแรกนี้เพื่อสักการะพระเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ SOL INVICTVS ซึ่งก็คือดวงอาทิตย์ที่ไม่มีวันพ่ายแพ้อันอุกอาจ ซึ่งเป็นเป้าหมายแห่งการเคารพสักการะของชาวอียิปต์ในช่วงเวลาแห่งการอพยพของ ชาวฮีบรู แต่ยังมีในอเมริกาโดยอินคาและแอซเท็กและจนถึงทุกวันนี้โดยญี่ปุ่น (ดินแดนแห่ง "พระอาทิตย์ขึ้น") มารวมกันใช้สูตรเดียวกันเพื่อนำมนุษย์เข้าสู่การล่มสลายและการลงโทษโดยพระเจ้า มันใช้ประโยชน์จากความหวาดกลัวและจิตใจทางกามารมณ์ของพวกเขา

ซึ่งทำให้พวกเขาดูหมิ่นชีวิตฝ่ายวิญญาณและบทเรียนจากประวัติศาสตร์ในอดีต วันที่ 8 มีนาคม 2564 ขณะที่ข้าพเจ้าเขียนบันทึกนี้

ขาวดังกล่าวเป็นพยานถึงความสำคัญของความขุ่นเคืองนี้ ซึ่งเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพโดยแท้จริง และอีกครั้งหนึ่งที่เวลาอันศักดิ์สิทธิ์กลับมีความหมายโดยสมบูรณ์ สำหรับพระเจ้า

เวลาของปีจะเริ่มต้นในฤดูใบไม้ผลิและสิ้นสุดเมื่อสิ้นสุดฤดูหนาว ซึ่งก็คือในปฏิทินโรมันปัจจุบันของเรา ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคมถึง 20 มีนาคมถัดมา

ปรากฏว่าวันที่ 7 มีนาคม 321 เป็นวันของพระเจ้า 7 มีนาคม 320 หรือ 13 วันก่อนฤดูใบไม้ผลิปี 321 ด้วยเหตุนี้ สำหรับพระเจ้า จึงเป็นปี 320 ที่ถูกทำเครื่องหมายไว้ที่จุดสิ้นสุด

โดยการกระทำอันน่าชิงชังที่นำมาซึ่งความชอบธรรมและความยุติธรรมของพระองค์ กฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ ตามเวลาของพระเจ้า ปี 2020 ถือเป็น ^{วันครบรอบ 17} ปี (17: จำนวนการพิพากษา) ในหลายศตวรรษนับตั้งแต่ปี 320

จึงไม่น่าแปลกใจที่ตั้งแต่ต้นปี 2020 คำสาปศักดิ์สิทธิ์ได้เข้าสู่ระยะก้าวร้าว ในรูปแบบของไวรัสติดต่อซึ่งก่อให้เกิดความตื่นตระหนกในสังคมตะวันตก

สังคมของมนุษย์ที่ไว้วางใจและศรัทธาในวิทยาศาสตร์และความก้าวหน้าโดยสิ้นเชิง ความตื่นตระหนกเป็นผลมาจากการไม่สามารถนำเสนอวิธีการรักษาหรือวัคซีนที่มีประสิทธิภาพได้ แม้วานักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันจะมีทักษะด้านเทคนิคสูงก็ตาม

ด้วยการให้คุณค่าเชิงพยากรณ์แก่ 17 ศตวรรษนี้ ฉันไม่ได้ประดิษฐ์สิ่งใดเลย เพราะสำหรับพระเจ้า ตัวเลขต่างๆ

มีความหมายทางจิตวิญญาณซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยและใช้ในการสร้างคำพยากรณ์ของพระองค์ และในวิวรณ์ บทที่ 17 อธิศให้กับหัวข้อของ “ การพิพากษาของหญิงแพศยาซึ่งนั่งอยู่บนผืนน้ำอันมากมาย ” ชื่อของมันคือ “ บาบิโลนมหาราช ” และ “ น่านน้ำใหญ่ ” ที่เกี่ยวข้องกับบงบอกถึง “ แม่น้ำยูเฟรติส ”

ที่พระเจ้าทรงกำหนดเป้าหมายไว้ในข้อความ “ แต่ที่หก ” ของ Rev.9:13 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสงครามโลกครั้งที่สามที่กำลังจะมาถึง

เบื้องหลังสัญลักษณ์เหล่านี้คือนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาและคริสเตียนยุโรปที่ไม่เชื่อสัตย์ แหล่งที่มาและเป้าหมายของความโกรธของเขา

การต่อสู้ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เพิ่งเริ่มต้นขึ้น หม้อเหล็กปะทะหม้อดิน ผลการต่อสู้คาดเดาได้ ดีกว่ามีการพยากรณ์และตั้งโปรแกรมไว้

พระเจ้าจะทรง ปล่อยให้ ครบ 100 ปี ของวันที่ 7 มีนาคม ปี 320 อย่างไม่ (320 สำหรับเขาและผู้ที่เขาเลือก 321 สำหรับโลกที่นับถือศาสนาเท็จหรือดูหมิ่น)

ฉันเชื่อมั่นแล้วว่าจะต้องผ่านเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่หนึ่ง แต่เป็นสงครามโลกที่จะจบลงในรูปแบบปรมาณู

เพราะพระเจ้าทรงพยากรณ์สามครั้งใน Dan.11:40 ถึง 45, เอเสเคียล 38 และ 39 และสุดท้าย ในวิวรณ์ 9:13 ถึง 21

การต่อสู้ที่พระเจ้าริเริ่มเพื่อต่อต้านมนุษยชาติที่กบฏตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 2020 นั้นเป็นการต่อสู้ประเภทเดียวกับการต่อสู้ที่พระองค์ทรงต่อสู้กับ

ฟาโรห์แห่งอียิปต์ในสมัยโมเสส และผลลัพธ์สุดท้ายก็จะเหมือนเดิม

ศัตรูของพระเจ้าจะเสียชีวิตที่นั่น เหมือนอย่างฟาโรห์ที่เห็นโอรสหัวปีตาย และสูญเสียบุตร หัวปีไป วันที่ 8 มีนาคม 2021 นี้ ฉันสังเกตเห็นการตีความนี้ไม่สำเร็จ

แต่ฉันเตรียมพร้อมสำหรับมันประมาณหนึ่งเดือน

โดยตระหนักด้วยการตัดสินใจอันศักดิ์สิทธิ์ว่า 321 มีไว้เพื่อพระเจ้า 320

และด้วยเหตุนี้เขาจึงวางแผนที่จะสาปแช่ง ไม่ใช่แค่เพียง เป็นวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ.

2563

แต่ทั้งปีซึ่งวันอาถรรพ์นี้ติดอยู่จึงใช้บังคับกับการลงโทษนี้ตามหลักการที่อ้างถึงใน กตว . 14:34: “ เช่นเดียวกับที่เจ้าใช้เวลาสี่สิบวันในการสำรวจดินแดน เจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเจ้าสี่สิบปี หนึ่ง ปีต่อวัน -

แต่สำหรับการสังเกตนี้ มีสิ่งหนึ่งที่เพิ่มเข้ามา ปฏิทินปลอมของเราไม่เพียงแต่ผิดเกี่ยวกับต้นปีเท่านั้น แต่ยังผิดเกี่ยวกับวันประสูติของพระเยซูคริสต์ด้วย ไม่ถูกต้องนักใน ศตวรรษ ที่ 5 พระภิกษุไดโอนิซิอัสเดอะลิตเติลได้วางไว้เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์เฮโรดซึ่งเกิดขึ้นจริงในปฏิทินที่ 4 ของพระองค์ ตลอด 4 ปีนี้ เราต้องบวก “ สองปี ” ที่เฮโรดประเมินไว้ว่าเป็นอายุของพระคริสต์ซึ่งพระองค์ประสงค์จะประหารชีวิตตามมัทธิว 2:16: “ แล้วเฮโรดเมื่อเห็นว่าพระองค์ถูกพระเจ้าหลอก พวกนักปราชญ์โกรธมาก จึงส่งคนไปฆ่าเด็กทุกคน ที่อยู่ในเบธเลเฮมและในอาณาเขตทั้งหมดที่มีอายุ ตั้งแต่ สองขวบ ลงไป ตามนั้น ตามวัน ที่เขาได้สอบถามอย่างถึถ้วน จาก พวก นักปราชญ์ ดังนั้น เมื่อนั้นปี พระเจ้าจะเพิ่มเวลาอีก 6 ปีให้กับวันที่ผิดๆ และทำให้เข้าใจผิดของเรา และการประสูติของพระเยซูเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ผลิของปีนั้น - 6 ผลก็คือ ปี 320 เป็นปีสำหรับพระองค์: 326 และวันที่ 17 วันครบ รอบทางโลก ปี 2020 ของเรานั้นเป็นปี 2026 นับตั้งแต่ช่วงเวลาประสูติที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ หมายเหตุ 26 นี้เป็นตัวเลขของเทตราแกรม “YHWH” ในภาษาฮีบรู “Yod, Hé, Wav, Hé” ซึ่งพระเจ้าทรงตั้งชื่อตัวเองตามคำถามของโมเสส: “ เจ้าชื่ออะไร? - นี้ตามอพยพ 3:14

พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่จึงมีเหตุผลอีกประการหนึ่งที่จะทำเครื่องหมายด้วยตราประทับส่วนตัวของพระองค์ในวันนี้ซึ่งทำเครื่องหมายด้วยคำสาปอันทรงพลังอันทรงพลังของพระองค์ และนี่ไปจนถึงโลก ระบาดของโรคติดต่อที่เกิดขึ้นในปี 2569 ของเวลาอันศักดิ์สิทธิ์นี้เพื่อยืนยันความต่อเนื่องของคำสาปนี้ซึ่งจะมีรูปแบบที่แตกต่างกันในช่วงปีสุดท้ายของชีวิตบนโลกนี้ สงครามโลกครั้งที่สามจะถือเป็น " จุดสิ้นสุด " ของ " ยุคสมัยของประชาชาติ " ซึ่งประกาศโดยพระเยซูคริสต์ในมัทธิว 24:14: " ข่าวดีเรื่องอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลก เพื่อเป็นพยานแก่คนทั้งปวง ประเทศต่างๆ แล้ว จุดจบ จะมาถึง " “ การสิ้นสุด ” นี้จะเริ่มต้นด้วยการสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผัน ข้อเสนอแห่งความรอดจะสิ้นสุดลง การทดสอบศรัทธาโดยอาศัยความเคารพต่อวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์จะแยกค่ายของ “ แกะ ” ออกจากค่าย “ แพะ ” ของมัทธิว 25:32-33: “ ทุกประชาชาติจะมารวมกันต่อหน้าพระองค์ อย่างแน่นอน พระองค์จะทรงแยกจากกันเหมือนผู้เลี้ยงแกะแยกแกะออกจากแพะ และเขาจะให้แกะอยู่ทางขวามือของเขา และให้แพะอยู่ทางซ้ายมือของเขา ” กฎฐีกาของกฎหมายที่กำหนดให้วันอาทิตย์โรมันมีผลบังคับใช้จะส่งผลให้วิสุทธิชนที่ได้รับเลือกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ถูกประหารชีวิตในที่สุด สถานการณ์นี้จะทำให้ถ้อยคำของดาเนียล 12:7 เป็นจริง: “ และข้าพเจ้าได้ยืนชายสวมชุดผ้าลินินยืนอยู่เหนือน้ำในแม่น้ำ พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขวาและพระหัตถ์ซ้ายขึ้นสู่อสวรรค์ และทรงปฏิญาณโดยอ้างพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่าจะเกิดขึ้นในวาระ หนึ่งวาระ และครั้งวา ระ และว่าสิ่งทั้งปวงเหล่านี้จะสิ้นสุดลงเมื่อความเข้มแข็งของประชาชน นักบุญจะถูก ทำลายอย่างสมบูรณ์ ” จากมุมมองของมนุษย์

สถานการณ์ของพวกเขา จะสิ้นหวังและจวนจะถึงแก่ความตาย ตอนนั้นเองที่ พระวณะของพระเยซูคริสต์ที่อ้างถึงในมัทธิว 24:22 ปรากฏชัดขึ้น: “และหากไม่ย่นวันเวลาเหล่านี้ให้สั้นลง จะไม่มีใครรอด แต่ เพื่อประโยชน์ของผู้ที่ได้รับเลือก วัน เวลาเหล่านี้จะสั้นลง” ปี 6000 จะสิ้นสุดก่อนวันที่ 3 เมษายน 2036 ตามเวลาศักราชดีลีทรี นั่นคือวันที่ 3 เมษายน 2030 ของปฏิทินเท็จของเราซึ่งมา 2,000 ปีหลังจากวันที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงกางเขนซึ่งสำเร็จในวันที่ 14 หลังจาก ต้นฤดูใบไม้ผลิ ๓๐. และ “วัน” เหล่านี้จะต้อง “สั้นลง” หรือน้อยลงไป. ซึ่งหมายความว่าวันที่ใช้คำสั่งมรณะบัตรจะต้องมาก่อนวันที่นี้ เนื่องจากเป็นสถานการณ์ฉุกเฉินที่กำหนดให้พระคริสต์ต้องเข้าแทรกแซงโดยตรง เพื่อช่วย ผู้ที่ ทรงเลือก ไว้ จากนั้นเราจะต้องคำนึงถึงลำดับความสำคัญของพระเจ้าในการขีดฆ่ามาตรฐานของ “เวลา” ที่พระองค์ประทานแก่สิ่งสร้างทางโลกของพระองค์ เขาคือผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับกลุ่มกบฏในวันสุดท้ายให้เลือกวันที่ซึ่งจะกินสองสามวันแรกของวันแรกของฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ซึ่งตามหลังมาซึ่งจะปิดประวัติศาสตร์ 6,000 ปีของโลก ความเป็นไปได้สองประการปรากฏขึ้น: วันที่ซึ่งยังไม่ทราบจนกว่าจะสิ้นสุด หรือวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2573 ซึ่งเป็นขีดจำกัดสูงสุดที่เป็นไปได้และมีความหมายทางจิตวิญญาณ พิจารณาว่าแม้จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ วันที่ 14 ของปีแห่งการตรึงกางเขนของพระเยซูคริสต์ก็ไม่เหมาะที่จะเป็นจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์โลก 6,000 ปี ซึ่งน้อยกว่าจุดเริ่มต้นของ สหัสวรรษ ที่ 7 มาก นี่คือเหตุผลที่ฉันเลือกและศรัทธาของฉันในวันที่ฤดูใบไม้ผลิคือวันที่ 21 มีนาคม 2030 วันที่ของเวลาพยากรณ์ “แบบย่อ” ของวันที่ 3 เมษายนหรือวันที่กลาง ฤดูใบไม้ผลิเป็นสิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นโดยธรรมชาติ ถือเป็นช่วงเวลาสำคัญเมื่อเราต้องการนับ 6,000 ปีแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นได้ตั้งแต่วินาทีที่อาดัมและเอวาทำบาป ในเรื่องราวในพระคัมภีร์ของปฐมกาล วันที่นำไปสู่ฤดูใบไม้ผลิแรกนี้เป็นวันนินรันดร เวลาที่พระเจ้าทรงนับคือเวลาของดินแดนแห่งบาปและ 6,000 ปีที่คำพยากรณ์ในสัปดาห์เริ่มต้นด้วยการเริ่มต้นของฤดูใบไม้ผลิแรก และจะสิ้นสุดเมื่อสิ้นสุดฤดูหนาวที่แล้ว นับเป็นฤดูใบไม้ผลิหนึ่งที่มีการนับถอยหลังสู่ 6,000 ปีเริ่มต้นขึ้น เนื่องจากบาป โลกจึงเอียงแกนของมัน 23° 26' และเริ่มฤดูกาลต่อเนื่องกัน ในวันหยุดของชาวยิวตามพันธสัญญาเดิม มีวันหยุดสองวันที่โดดเด่น: วันสะบาโตประจำสัปดาห์และเทศกาลปัสกา เทศกาลทั้งสองนี้อยู่ภายใต้สัญลักษณ์ของตัวเลข “7, 14 และ 21” ของวัน “7 · 14 และ 21” ซึ่งแสดงถึงสามระยะของแผนแห่งความรอดอันศักดิ์สิทธิ์: หัวข้อวันสะบาโตประจำสัปดาห์ของ Rev.7 ซึ่งพยากรณ์ไว้ รางวัลของวิสุทธิชนที่ได้รับเลือกสำหรับ “7”; งานไถ่บาปของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็น ช่องทาง ในการถวายน่าเห็นใจนี้แก่ “14” โปรดทราบว่าในเทศกาลปัสกาซึ่งกินเวลา 7 วัน วันที่ 15 และ วันที่ 21 ถือเป็นวันสะบาโตสองวันของการงดใช้ความหยาบคาย และเลขสาม “7” หรือ “21” แสดงถึงการสิ้นสุดของ 7000 ปีแรกและการเข้าสู่นินรันดรของการทรงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์ใหม่บนโลกที่ได้รับการต่ออายุตามวิวรณ์ 21 หนกเลข 21 นี้เป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบ (3) ของความบริบูรณ์ (7) ของโครงการชีวิตซึ่งเป็นเป้าหมายที่พระเจ้าปรารถนา ในวิวรณ์

3 ข้อ 7 และ 14 ถือเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสถาบันเซเวนต์เดย์ แอ็ด เวเน
 ดิสตามลำดับ **ที่นี่อีกครั้งสองขั้นตอนของเรื่องบริสุทธิเดียวกัน ในทำนองเดียวกัน วิวรรณ์ 7**
 เกี่ยวข้องกับการปิดผนึกของผู้ที่ได้รับเลือกจากแอ็ดเวนต์ และวิวรรณ์ 14
 นำเสนอข้อความของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ซึ่งสรุปพันธกิจสากลของพวกเขา
 ดังนั้นในปีที่ 30 การสิ้นสุดของ 4,000 ปีจึงสิ้นสุดลงในฤดูใบไม้ผลิ
 และด้วยเหตุผลเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน 14 วันหลังจาก วันที่
 21 มีนาคมของฤดูใบไม้ผลิปี 30 นี้ ซึ่งก็คือ 36 วันเพื่อพระเจ้า จากตัวอย่างเหล่านี้
 พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนยันว่า “7” ของวันสะบาโตและ “14”
 ของการไถ่บาปของผู้ที่พระเยซูคริสต์ทรงเลือกนั้นแยกกันไม่ออก ดังนั้นเมื่อตอนจบ
 "7" ของวันสะบาโตถูกโจมตี พระคริสต์ผู้ไถ่ "14"
 จึงบินไปช่วยเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ สูงสุด 14 "วัน" ที่จะแยกทั้งสองวันจะเป็น "
 ด้วยอ" หรือระงับเพื่อรักษาผู้ศรัทธาที่ได้รับเลือกคนสุดท้าย

เมื่ออ่านมัทธิว 24 อีกครั้ง

ดูเหมือนว่าพระวจนะของพระคริสต์ได้กล่าวถึงพวกเราที่มีชีวิตอยู่ในช่วงปีสุดท้ายนี้ โ
 ดยเฉพาะถึงเหล่าสาวกของพระองค์ ณ วันสิ้นโลก ข้อ 1-14 ครอบคลุมถึงช่วงเวลา “
 อ ว ส า น ” พระเยซูทรงพยากรณ์ถึงสงครามต่อเนื่อง
 การปรากฏของผู้เผยพระวจนะเท็จ
 และการระบายความร้อนฝ่ายวิญญาณครั้งสุดท้าย จากนั้น ข้อ 15 ถึง 20
 เป็นการใช้สองครั้ง

เกี่ยวข้องกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็มที่ชาวโรมันทำสำเร็จในคริสต์ศักราช 70
 และการรุกรานครั้งสุดท้ายของประชาชาติต่อความเป็นยิวของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งถือรั
 กษาวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า หลังจากนั้น ข้อ 21 พยากรณ์ถึง "
 ความทุกข์ลำบากใหญ่หลวง " ครั้งสุดท้าย: "
 เพราะในตอนนั้นจะเป็นความทุกข์ลำบากใหญ่หลวงอย่างที่ไม่เคยมีมาตั้งแต่เริ่มสร้า
 งโลกมาจนถึงบัดนี้ และ 'จะไม่มีเลย'; โปรดทราบว่าการชี้แจงนี้ " และจะไม่มี "
 ห้ามการประยุกต์ใช้ในช่วงเวลาของอัครสาวก เพราะมันจะขัดแย้งกับคำสอนของ
 Dan.12:1

ซึ่งหมายความว่าคำพูดทั้งสองเกี่ยวข้องกับความสำเร็จเดียวกันในการทดสอบศรัทธ
 าศรั้งสุดท้ายบนโลก ใน Dan.12:1 ส่วนนวมเหมือนกัน: “
 ในเวลานั้นมีคาเอลเจ้าชายผู้ยิ่งใหญ่ผู้ปกป้องลูกหลานแห่งชนชาติของคุณจะเกิดขึ้น
 และจะเป็นวาระแห่งความลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่มีประชาชาติ
 อยู่จนถึงเวลานั้น ครั้นนั้นชนชาติของเจ้าที่มีชื่ออยู่ในหนังสือจะ รอด - “
 ความทุกข์ยาก ” จะมีมากจน “ วันเวลา ” จะต้อง “ สิ้นลง ” ตามข้อ 22 ข้อ 23
 บ่งบอกถึงมาตรฐานของความเชื่อที่แท้จริงซึ่งไม่ได้เติบโตในการปรากฏโดยธรรมชาติ
 ของพระคริสต์บนแผ่นดินโลก: “ ถ้าอย่างนั้นคุณ กล่าวว่า "ดูเถิด
 เขาอยู่ในถิ่นทุรกันดาร อย่าไปที่นั่น ดูเถิด เขาอยู่ในห้อง ไม่เชื่อหรอก ”
 ในยุคสุดท้ายเดียวกันนั้น ลัทธิผีปีศาจจะเพิ่มจำนวน " อัศจรรย์ภาพ "
 ของมันและรูปลักษณะที่หลอกลวงและ เย้ายวน
 ของพระคริสต์เท็จซึ่งจะพิชิตจิตวิญญาณที่สอนไม่ดี: "
 เพราะพระคริสต์เท็จและผู้เผยพระวจนะเท็จจะเกิดขึ้น;
 พวกเขาจะทำปาฏิหาริย์และปาฏิหาริย์ครั้งใหญ่จนถึงชั้น หลอกลวง
 หากเป็นไปได้ แม้แต่ผู้ที่ได้รับเลือก ”; ซึ่งได้รับการยืนยันโดยวิวรรณ์ 13:14: “
 และ ๕ อ ก็หลอกลวง
 ชาวโลกด้วยหมายสำคัญที่มอบให้เธอทำงานต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้นโดยบอกชาวโลกใ

หัสสร้างรูปจำลองให้กับสัตว์ร้ายนั้น ซึ่งมีบาดแผลจากดาบและมีชีวิต อยู่ ข้อ 27
กระตุ้นให้เกิดรูปลักษณะอันทรงพลังและมีชัยชนะของพระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ และข้อ
28 คำพยากรณ์ " งานเลี้ยง "

ที่นำเสนอแก่นกล้าเหยื่อหลังจากการแทรกแซงของเขา
สำหรับพวกกบฏที่รอดชีวิตจนกระทั่งเขามาจะถูกกำจัดและถูกส่งไปยังทุ่งหญ้า “
แก่นกในอากาศ” ดังที่วิวรณ์ 19:17-18 และ 21 สอน

ข้าพเจ้าสรุปไว้ ณ ที่นี้
ความเข้าใจใหม่ทั้งหมดเกี่ยวกับการทรงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์
ด้วยการสถาปนาสัปดาห์แรก

พระเจ้าทรงกำหนดเอกภาพของวันซึ่งประกอบด้วยคืนที่มีมืดมิดและกลางวันที่สวยงาม
ดวงอาทิตย์จะส่องสว่างตั้งแต่ วันที่ 4 เท่านั้น

กลางคืนทำนายถึงการสถาปนาบาปบนโลกเนื่องจากการไม่เชื่อฟังในขนาดของอีฟ
และอาดัม จนกระทั่งการกระทำบาปนี้ สิ่งทรงสร้างทางโลกแสดง คุณลักษณะ
อันเป็นนิรันดร์ การทำบาป สิ่งต่างๆ เปลี่ยนไป และ การนับถอยหลัง 6,000
ปีสามารถเริ่มต้นได้ เพราะโลกเอียงบนแกนของมัน

และหลักการของฤดูกาลก็เริ่มต้นขึ้น สิ่งทรงสร้างทางโลกที่ถูกพระเจ้าสาปแช่งจะมี
ลักษณะ ถาวร ตามที่เรารู้จัก 6,000

ปีที่เริ่มต้นในฤดูใบไม้ผลิแรกที่ทำเครื่องหมายด้วยบาปจะสิ้นสุดในฤดูใบไม้ผลิปี
6001 ด้วยการกลับมาในพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์

การเสด็จมาครั้งสุดท้ายของพระองค์จะสำเร็จใน “ วันแรกของเดือนที่หนึ่ง ”
ของปีแรกของ สหัสวรรษ ที่ ⁷

ตามที่กล่าวไว้ในวันที่ 7 มีนาคม 2021 ของปฏิทินมนุษย์ปลอมของเรา
เพิ่งได้รับการทำเครื่องหมายทางศาสนาโดยการเสด็จเยือนของสมเด็จพระสันตะปา
ปาฟรานซิสต่อคริสเตียนตะวันออกที่ถูกข่มเหงในอิรักโดยกลุ่มหัวรุนแรงมุสลิม
ในการประชุมครั้งนี้ เขาได้เตือนชาวมุสลิมว่าพวกเขามีพระเจ้าองค์เดียวกัน
นั่นคือของอับราฮัม และเขาถือว่าพวกเขาเป็น "พี่น้อง" ของเขา
ถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งทำให้ผู้ไม่เชื่อชาวตะวันตกพอใจนั้น

มิได้เป็นการแสดงความไม่พอใจอย่างใหญ่หลวงต่อพระเยซูคริสต์ผู้สละพระชนม์ชีพ
ของพระองค์เป็นเครื่องบูชาเพื่อการอภัยบาปของผู้ที่เลือกสรรไว้

และการบุกรุกของผู้นำของ "อดีตครูเสด" "คริสเตียน"
คาทอลิกในดินแดนของพวกเขาที่ยังทำให้ความโกรธแค้นของกลุ่มอิสลามิสต์รุนแรง

ขึ้นเท่านั้น

การกระทำอย่างสันติของสมเด็จพระสันตะปาปาจะนำมาซึ่งผลลัพธ์อันน่าทึ่งตามที่พ
ยากรณ์ไว้ในดาน.11:40 ความรุนแรงของ "การปะทะกัน" ของ "กษัตริย์ทางใต้"

ที่เป็นมุสลิมต่อสมเด็จพระสันตะปาปาอิตาลีและพันธมิตรในยุโรป และในมุมมองนี้
การล่มสลายทางเศรษฐกิจของฝรั่งเศสและประเทศทางตะวันตกที่มีเชื้อสายคริสเตียน

ทั้งหมดซึ่งเกิดจากผู้นำของพวกเขาเนื่องจากไวรัสโคโรนา-19
จะเปลี่ยนสมดุลแห่งอำนาจและท้ายที่สุดจะทำให้การผลักดัน "สงครามโลกครั้งที่ 3"

บรรลุผลสำเร็จ ย้อนกลับไปในช่วงปลาย 9 ปีที่ผ่านมาที่ยังรอเราอยู่ โดยสรุป
ขอให้เราจำไว้ว่าด้วยการทำให้เกิดโรคระบาดเนื่องจากโรคโควิด-19

และการพัฒนาของมัน
พระเจ้าทรงเปิดทางให้คำสาปแช่งซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของสิบปีสุดท้ายของ
ประวัติศาสตร์มนุษยบนโลก

อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2564 เกิดเหตุรุนแรงโดยเยาวชนระหว่างแก๊งคู่แข่งและต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในหลายเมืองในฝรั่งเศส สิ่งนี้เป็นการยืนยันเส้นทางสู่การเผชิญหน้าโดยทั่วไป ตำแหน่งของแต่ละฝ่ายเข้ากันไม่ได้เพราะเข้ากันไม่ได้ นี่เป็นผลมาจากการปะทะกันของสองวัฒนธรรมที่ขัดแย้งกัน: เสรีภาพทางโลกตะวันตกที่ต่อต้านสังคมของผู้บังคับบัญชาและคาโปของประเทศทางใต้ ยิ่งไปกว่านั้น มุสลิมตามจารีตประเพณีและในระดับประเทศด้วย โศกนาฏกรรมกำลังก่อตัวเหมือน Covid-19 ที่ไม่มีทางรักษาได้

เพื่อให้การสังเกตการณ์คำสั่งอันน่ารังเกียจซึ่งมนุษยชาติได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายนั้นสมบูรณ์ เราต้องสังเกต: การเปลี่ยนแปลงของปีหลังจาก เดือน ที่ 12 ซึ่งใช้ชื่อว่า เดือน ที่ 10 (ธันวาคม) ในช่วงต้นฤดูหนาว การเปลี่ยนแปลงของวันในตอนกลางคืน (เที่ยงคืน) เฉพาะการนับชั่วโมงที่แม่นยำและสม่ำเสมอเท่านั้นที่ยังคงเป็นค่าบวก ดังนั้นระเบียบอันดีงามของสวรรค์จึงสูญสลายไปเพราะบาป แทนที่ด้วยระเบียบบาปซึ่งจะหายไปตามลำดับ เมื่อพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ทรงปรากฏ เพื่อการชำระบาป กล่าวคือ เมื่อสิ้นหกพันปีแรก ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 สำหรับมนุษย์ที่ถูกหลอก หรือฤดูใบไม้ผลิปี 2036 แห่งการประสูติที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา สำหรับผู้ที่ทรงเลือก

ความผิดปกติที่เป็นที่ยอมรับและสังเกตได้เป็นพยานถึงคำสาปอันศักดิ์สิทธิ์ที่มีน้ำหนักต่อมนุษยชาติ เพราะตั้งแต่โลกเอียง การคำนวณเวลาก็สูญเสียความมั่นคงและความสม่ำเสมอ

ชั่วโมงของกลางวันและกลางคืนก็เพิ่มขึ้นและลดลงอย่างต่อเนื่อง

ลำดับที่พระเจ้าผู้สร้างจัดแผนการอภิมหึมาของเขาเผยให้เห็นเพิ่มเติมถึงลำดับความสำคัญทางจิตวิญญาณที่เขาเสนอให้กับมนุษย์ เขาเลือกที่จะเปิดเผยความรักอันประเสริฐของเขาด้วยการสละชีวิตของเขาในพระเยซูคริสต์เป็นค่าไถ่หลังจากประสบการณ์บนโลกมนุษย์ที่ยาวนานกว่า 4,000 ปี โดยการทำเช่นนี้ พระเจ้าตรัสกับเราว่า “ก่อนอื่น จงแสดงการเชื่อฟังของเจ้าแก่ฉัน แล้วเราจะสำแดงความรักของเราแก่เจ้า”

บนโลกนี้ มนุษย์สืบทอดต่อกันโดยให้ผลที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม รุนสุดท้ายที่เราเข้าสู่ในปี 2020 มีลักษณะพิเศษ หลังจาก 75 ปีแห่งสันติภาพในยุโรป และวิวัฒนาการอันน่าเหลือเชื่อของวิทยาศาสตร์เมื่อไม่นานมานี้ ชาวยุโรปและผลพลอยได้ของพวกเขาจากสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และอิสราเอล เชื่อว่าพวกเขาสามารถตอบสนองต่อปัญหาสุขภาพทั้งหมดได้

สังคมของพวกเขาถูกสุขอนามัยมากขึ้น การโจมตีของไวรัสติดต่อไม่ใช่สิ่งใหม่ แต่เป็นพฤติกรรมของผู้นำในสังคมที่ก้าวหน้าซึ่งเป็นสิ่งใหม่

สาเหตุของพฤติกรรมแห่งความกลัวนี้คือการเปิดเผยต่อผู้คนในโลกผ่านการทิ้งระเบิดของสื่อ และในบรรดาสื่อเหล่านี้

สื่อใหม่หรือเครือข่ายโซเชียลที่ปรากฏบนเว็บของแมงมุมที่ก่อให้เกิดการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตฟรี ซึ่งเรา หาดูกระจายแสงที่ชัดเจนไม่มากนักน้อย

มนุษยชาติจึงติดอยู่กับเสรีภาพที่มากเกินไปซึ่งตกเป็นคำสาปแห่ง

ในสหรัฐอเมริกาและยุโรป ความรุนแรงทำให้ชุมชนชาติพันธุ์ทะเลาะกัน

ที่นั่นมันเป็นคำสาปของประสบการณ์ " *บาเบล* " ที่ได้รับการต่ออายุ
บทเรียนอันศักดิ์สิทธิ์อีกบทหนึ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ซึ่งไม่ได้เรียนเพราะเป็นผู้สืบเชื้อ
สายมาจากคู่สามีภรรยาคนเดียวซึ่งจำเป็นต้องพูดภาษาเดียวกัน
จนกระทั่งประสบการณ์ผิดนี้เรายังคงเห็นอยู่ทุกวันนี้
มนุษยชาติถูกแยกออกจากกันด้วยหลายภาษาและภาษาถิ่นที่พระเจ้าสร้างขึ้นและกร
ะจัดกระจายไปทั่วโลก ใช้แล้ว
พระเจ้าไม่ได้หยุดสร้างหลังจากเจ็ดวันแรกของการทรงสร้าง
เขายังคงสร้างคำสาปแข่งมากมายและบางครั้งก็อวยพรมานาที่เสนอในทะเลทรายแ
กกลูกหลานอิสราเอลเป็นตัวอย่าง

อย่างไรก็ตาม อิสราเอล คือหัวใจหลัก
ซึ่งเป็นของขวัญอันล้ำค่าจากผู้สร้างของเรา ความมุ่งมั่น อย่างเสรี ของ เรา
ต่อเป้าหมายนั้นขึ้นอยู่กับมัน และที่นั่น จะต้องยอมรับว่า
เสรีภาพเชิงบูรณาการนี้บ่งบอกถึงการมีอยู่ของโอกาส
เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงแทรกแซงในทางใดทางหนึ่ง คำที่ผู้เชื่อหลายคนไม่เชื่อเลย
และพวกเขาคิดผิด เพราะพระเจ้าปล่อยให้โอกาสส่วนใหญ่ในการสร้างพระองค์
และ ประการแรก บทบาทในการปลุกเร้าในหมู่ผู้ที่ได้รับเลือก
ความซาบซึ้งในบรรทัดฐานแห่งสวรรค์ที่พระองค์ทรงเปิดเผย
เมื่อระบุผู้ที่ทรงเลือกแล้ว
ผู้สร้างจึงทรงดูแลพวกเขาให้นำพวกเขาและสอนพวกเขาถึงความจริงของพระองค์ซึ่ง
เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับชีวิตซีเลสเชียลนิรันดร์
ความผิดปกติกและความแปลกประหลาดที่สังเกตได้ตั้งแต่แรกเกิดของสิ่งมีชีวิตของม
นุษย์พิสูจน์ให้เห็นถึงการกระทำของโอกาสซึ่งก่อให้เกิดข้อผิดพลาดทางพันธุกรรมใ
นกระบวนการสืบพันธุ์ของสายพันธุ์ที่มีผลกระทบร้ายแรงไม่มากนักน้อย
การแพร่กระจายของชนิดพันธุ์ขึ้นอยู่กับโมเมนตัมของห่วงโซ่การสืบพันธุ์ซึ่งก่อให้เกิด
ข้อผิดพลาดในความสอดคล้องเป็นครั้งคราว
รวมถึงหลักการถ่ายทอดทางพันธุกรรมหรือเป็นอิสระเนื่องจากโอกาสของชีวิต
โดยสรุป หากฉันเป็นหนึ่งศรัทธาต่อโอกาสในการมีชีวิตที่เป็นอิสระ ในทางกลับกัน
ฉันเป็นหนึ่งรางวัลและการบำรุงเลี้ยงของศรัทธา
ความรักของพระเจ้าและความคิดริเริ่มที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
และซึ่งพระองค์ยังคงทรงดำเนินการต่อไปเพื่อช่วยฉัน .

ในเรื่องราวการสร้างโลกของเขา
วันที่พระเจ้าจะสาปแช่งจะมาเป็นอันดับแรกในสัปดาห์
ชะตากรรมของเขาถูกเขียนไว้: เป้าหมายของเขาคือ "
แยกความสว่างออกจากความมืด "
เลือกโดยคริสเตียนแท้เพื่อขัดแย้งกับการเลือกของพระเจ้าซึ่งกำหนดให้วันที่เจ็ดข่า
ระให้บริสุทธิ์ วันแรกนี้จะได้รับบรรลบทบาทของตนในฐานะ " *เครื่องหมาย* "
ของค่ายกบฏที่ไม่เชื่อฟังในวิวรรณ์ 13:15 อย่างสมบูรณ์
ตราบเท่าที่วันอาทิตย์แรกถูกพระเจ้าสาปแช่ง
วันที่เจ็ดก็ได้รับพรและชำระให้บริสุทธิ์โดยพระองค์ และเพื่อเข้าใจการต่อต้านนี้
เราต้องยอมรับความคิดของพระเจ้า
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์โดยและเพื่อพระองค์
วันสะบาโตเกี่ยวข้องกับวันที่เจ็ด และ เลข *เจ็ด* นี้ "7"
เป็นสัญลักษณ์ของความบริบูรณ์ ภายใต้ความสมบูรณ์ของคำนี้
พระเจ้าทรงวางความคิดถึงจุดประสงค์ที่พระองค์ทรงสร้างมิติทางโลกของเรา

กล่าวคือ การควบคุมบาป การพิพากษาลงโทษ ความตาย และการหายไปของมัน และในแผนนี้ สิ่งเหล่านี้จะสำเร็จครบถ้วนในช่วง ^{สหัสวรรษ} ที่ ⁷

ตามที่พยากรณ์ไว้ในวันสะบาโตประจำสัปดาห์ นี่คือสาเหตุที่

เป้าหมายนี้สำคัญสำหรับพระเจ้ามากกว่าวิธี

การไถ่บาปซึ่งพระองค์จะทรงไถ่ชีวิตของผู้ที่ทรงเลือกสรรทางโลก

และซึ่งพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จด้วยตนเองในพระเยซูคริสต์

โดยแลกกับการทนทุกข์อันแสนสาหัส

นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่พระเจ้าตรัสในปัญญาจารย์ 7:8: “ *จุดจบของสิ่งใดๆ*

ก็ดีกว่าจุดเริ่มต้น ” ในปฐมกาล การเรียงลำดับตามลำดับ "กลางวัน-กลางคืน" หรือ "

เย็น-เช้า " ยืนยันความคิดอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ใน Isa.14:12

ภายใต้หน้ากากของกษัตริย์แห่งบาบิโลน พระเจ้าตรัสกับมารว่า “

ที่นี่เจ้าตกลงมาจากสวรรค์ ดาวรุ่ง บุตรแห่งรุ่งอรุณ! คุณถูกเหวี่ยงลงสู่พื้น คุณ

ผู้พิชิตประชาชาติ ! » ส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เขาเป็น “ *ดาวรุ่ง* ”

บ่งบอกว่าพระองค์ทรงเปรียบเทียบเขากับ “ดวงอาทิตย์”

ของระบบภาคพื้นดินของเรา

เขาเป็นสิ่งมีชีวิตตัวแรกของเขาและอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกษัตริย์เมืองไทร

เอเช 28:12 เล่าถึงความรุ่งโรจน์ดั้งเดิมของเขา: “ *บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย*

จงคร่ำครวญถึงกษัตริย์เมืองไทร! คุณจะพูดกับเขาว่า: พระเจ้าตรัสดังนี้:

คุณประทับตราให้สมบูรณ์แบบ **คุณเต็มไปด้วยสติปัญญา**

สมบูรณ์แบบในความ **งาม** »

ความสมบูรณ์แบบนี้ต้องหายไปแทนที่ด้วยพฤติกรรมกบฏที่ทำให้เขากลายเป็นศัตรู

มารและศัตรู ชาตานถูกพระเจ้าประณามเพราะข้อ 15 ประกาศว่า “

ท่านสมบูรณ์แบบในทางของท่านแล้ว **ตั้งแต่วันที่ท่าน**

ทรงสร้างมาจนพบความชั่วช้าในพวกท่าน ” ดังนั้นผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็น "

ดาวรุ่ง " จึงผลักดันให้คนนอกใจให้เกียรติในฐานะ "*ดาวรุ่ง* "

ของการทรงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์ในฐานะพระเจ้า: "ดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต"

ซึ่งศักดิ์สิทธิ์จากลัทธิโรมันซึ่งศาสนาคริสต์ตะวันตกเกือบทั่วโลกนับถือศานานอกรี

ต

พระเจ้าทรงทราบตั้งแต่ก่อนที่พระองค์จะทรงสร้างว่าทูตสวรรค์องค์แรกนี้จะกบฏต่อ

พระองค์ และถึงแม้พระองค์จะทรงสร้างพระองค์ก็ตาม ในท่านองเดียวกัน

หนึ่งวันก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงประกาศว่าหนึ่งในอัครสาวก 12

คนกำลังจะทรยศพระองค์ และพระองค์ถึงกับตรัสกับยูดาสโดยตรงว่า “

จะทำอะไรก็รีบทำ! ” -

สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้พยายามที่จะป้องกันไม่ให้สิ่งมีชีวิตของพระองค์

แสดงการเลือกของพวกเขา

แม้ว่าพวกเขาจะขัดแย้งกับทางเลือกของพระองค์ก็ตาม

พระเยซูทรงเชิญอัครสาวกของพระองค์ให้ละทิ้งพระองค์หากพวกเขาปรารถนาเช่นนั้น

น

โดยการปล่อยให้สิ่งมีชีวิตของเขามีอิสระอย่างเต็มที่ในการแสดงออกและเปิดเผย

ธรรมชาติของพวกเขา ทำให้เขาสามารถเลือกสิ่งที่ตนเลือกไว้เพื่อความจงรักภักดี

และทำลายศัตรูทั้งบนสวรรค์และบนบกทั้งหมดของเขา ทั้งผู้ไม่คู่ควรและผู้ไม่แยแส

บาปเดิม

ส่วนที่เหลือของวันแรกมีความสำคัญอย่างมากในยุคคริสเตียนของเรา เนื่องจากถือเป็น " *บาป* " ที่ได้รับการฟื้นฟูตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 และเนื่องจากกลายเป็นเครื่องหมายของค่ายที่เข้าสู่การกบฏต่อค่ายอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า แต่ " *บาป* " *นี้จะต้องไม่ทำให้เราลืม " บาป "* ดั้งเดิมที่ประณามมนุษยชาติถึงความตายโดยมรดกนับตั้งแต่อาดัมและเอวา

เมื่อได้รับแสงสว่างจากพระวิญญาณ

หัวข้อนี้ทำให้ฉันค้นพบบทเรียนสำคัญที่ซ่อนอยู่ในหนังสือปฐมกาล

ในระดับการสังเกต หนังสือเล่มนี้เผยให้เห็นถึงต้นกำเนิดของการสร้างสรรค์ในบทที่ 1, 2, 3 ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของตัวเลขเหล่านี้ยังคงสมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์: 1 = หน่วย; 2 = ความไม่สมบูรณ์; 3 = ความสมบูรณ์แบบ สิ่งนี้สมควรได้รับคำอธิบาย Gen.1 เกี่ยวข้องกับการสร้าง 6 วันแรก คำจำกัดความของพวกเขา " *เข้าเย็น* " จะใช้ความหมายตามหลังบาปและคำสาปแห่งโลกซึ่งกลายเป็นอาณาจักรที่ถูกครอบงำโดยมารร้าย ซึ่งจะเป็นแก่นของปฐมกาล 3 ซึ่งสำนวน " *เข้าเย็น* " จะไม่มีความหมาย ความหมายในระดับภาคพื้นดิน โดยการให้คำอธิบาย บทที่ 3 ประทับตราแห่งความสมบูรณ์แบบไวบนการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์นี้

ในทำนองเดียวกัน

ในปฐมกาลที่

2

หัวข้อเรื่องวันสะบาโตวันที่เจ็ดหรือที่เจาะจงกว่านั้นเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ

ของพระเจ้าและมนุษย์ในวันที่เจ็ด ก็ใช้ความหมายหลังจาก "บาปเริ่มแรก" ที่กระทำโดยเอวาและอาดัมเท่านั้น ในปฐมกาลที่ 3 ซึ่งให้เหตุผลในการเป็น ดังนั้น ในทางที่ขัดแย้งกัน หากปราศจากการให้เหตุผลในปฐมกาล 3

วันสะบาโตที่ชำระล้างแล้วจึงสมควรได้รับสัญลักษณ์ "2" ของความไม่สมบูรณ์จากเหตุการณ์ทั้งหมดนี้

พระเจ้าได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกเพื่อถวายแก่มารและพวกมารของมัน

เพื่อว่าผลชั่วร้ายแห่งจิตวิญญาณของพวกเขาจะได้ปรากฏกายและปรากฏในสายตาของทุกคน พระเจ้า เทวดาและมนุษย์ และเทวดาและ ผู้ชายเลือกข้าง

การวิเคราะห์นี้ทำให้ฉันชี้ให้เห็นว่าการสถาปนาวินาทีเจ็ดซึ่งชำระให้บริสุทธิ์ในช่วงที่เหลือนั้นเป็นคำทำนายถึงคำสาปแห่ง " *บาป* " ของ โลก ที่สถาปนาขึ้นในปฐมกาล 3 เพราะโลกเองก็ถูกพระเจ้าสาปแช่ง

ดังนั้นมันจึงเป็นเพียงตั้งแต่วินาทีแห่งความตายเท่านั้น

และกระบวนการของมันโจมตีมัน

เวลาหกพันปีและพันปีแห่งสหัสวรรษที่เจ็ดได้รับความหมาย คำอธิบาย และเหตุผลสมควรที่จะสังเกตสิ่งนี้: ก่อนการสร้างโลกในสวรรค์

ความขัดแย้งได้ทำให้ค่ายของมารมาปะทะค่ายของพระเจ้าอยู่แล้ว

แต่มีเพียงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่จะทำให้การตัดสินใจของแต่ละบุคคลสิ้นสุดลง

ซึ่งจะถูกทำให้มองเห็นได้โดยการขับไล่จากสวรรค์ของกลุ่มกบฏที่ถูกประณามตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาให้ตายในการสร้างโลก ในสวรรค์

พระเจ้าไม่ได้ทรงจัดระเบียบชีวิตของเหล่าทูตสวรรค์ใน " *เข้าเย็น* " สลับกัน

นี่เป็นเพราะว่าสวรรค์เป็นตัวแทนของบรรทัดฐานนิรันดร์ของพระองค์

สิ่งซึ่งจะมีชัยและดำเนินต่อไปตามสิ่งที่ทรงเลือกสรรไว้ชั่วนิรันดร์

ต้องเผชิญกับข้อมูลเหล่านี้: แล้วโลกก่อนบาปล่ะ? นอกเหนือจากการสลับกันระหว่าง

" *เย็นถึงเข้า* " แล้ว บรรทัดฐานของมันก็ยังเป็นบรรทัดฐานของสวรรค์อีกด้วย

ดูเหมือนว่าชีวิตจะแผ่ออกไปในบรรทัดฐานนิรันดร์ สัตว์วิแกน มนุษย์วิแกน และ ไม่มีความตายซึ่งจะเป็นค่าจ้างของบาป วันต่อๆ ไป และมันจะคงอยู่ตลอดไป

แต่ในปฐมกาล

2

พระเจ้าเปิดเผยให้เราทราบลำดับเวลาของสัปดาห์ซึ่งสิ้นสุดในวันที่เจ็ดด้วยการหยุดพักสำหรับพระเจ้าและสำหรับมนุษย์ คำนี้มาจากคำกริยา “หยุด”

และใช้ได้กับงานที่พระเจ้าทำเช่นเดียวกับงานที่มนุษย์ทำ ก่อนทำบาป

คุณสามารรถเข้าใจได้ว่าทั้งพระเจ้าและมนุษย์จะไม่รู้สึกเหนื่อยล้า

ร่างกายของอดัมไม่มี อาการเจ็บป่วย ความเหนื่อยล้า หรือความเจ็บปวดใดๆ ทั้งสิ้น บัดนี้ สัปดาห์เจ็ดวันติดต่อกันและแพร่พันธุ์เหมือนวัฏจักรนิรันดร์ เว้นแต่การสืบทอด

" *เข้าเย็น* "

ทำเครื่องหมายความแตกต่างด้วยบรรทัดฐานซีเลสเชียลของอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

ความแตกต่างนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อเปิดเผยโปรแกรมที่ออกแบบโดยพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ตามเชิงทำนาย เช่นเดียวกับเทศกาล “ถือคิปปูร์” หรือ “วันแห่งการชดใช้” ที่เกิดขึ้นใหม่ทุกปีในหมู่ชาวฮีบรู

และได้พยากรณ์ถึงการสิ้นสุดของบาปผ่านการชดใช้ซึ่งสำเร็จโดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ดังนั้น วันสะบาโตประจำสัปดาห์ก็ทำนายการมาของวันที่เจ็ด

สหัสวรรษ เมื่อพระเจ้าเป็นผู้ทรงเลือกสรรจะเข้าสู่การพักสงบอย่างแท้จริง เพราะ พวก ก ก บ ฎ จะ ตาย และความชั่วร้ายจะถูกปราบ อย่างไรก็ตาม

ผู้ที่ได้รับเลือกยังคงเกี่ยวข้องกับ " *บาป* " เนื่องจากสำหรับพระคริสต์ พวกเขาจะต้องตัดสิน " *ความบาป* "

และคนบาปซึ่งในเวลานั้นจะหลับใหลอยู่ในสภาวะหลับใหล ด้วยเหตุนี้ เช่นเดียวกับหกวันก่อน วันที่เจ็ดจึงถูกวางไว้ใต้สัญลักษณ์ " *บาป* "

ซึ่งครอบคลุมและเกี่ยวข้องกับเจ็ดวันของทั้งสัปดาห์

และเป็นเพียงตอนต้นสหัสวรรษที่แปดเท่านั้น หลังจากที่คนบาปถูกเผาผลาญใน " *ไฟแห่งความตายครั้งที่สอง* " แล้ว ชั่วนิรันดร์ที่ปราศจาก " *บาป* "

จะเริ่มบนแผ่นดินโลกที่สร้างใหม่

ถ้าเจ็ดวันถูกทำเครื่องหมายด้วยบาปและพวกเขาพยากรณ์ถึง 7,000 ปี การนับของ 7,000 ปีนี้สามารถเริ่มต้นด้วยการสร้างบาปที่เปิดเผยในปฐมกาล 3 เท่านั้น

ดังนั้นวันที่โลกปราศจากบาปจึงไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานและตรรกะของการสืบทอด " *เข้าเย็น* " หรือ " *แสงสว่างแห่งความมืด* " และเนื่องจากเวลานี้ไม่มี " *บาป* "

จึงไม่สามารถเข้าสู่ 7000 ปีที่ถูกโปรแกรมและพยากรณ์ไว้สำหรับ " *บาป* " " ภายในสัปดาห์เจ็ดวัน

คำสอนนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการกระทำนี้ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่ามาจากตำแหน่งสันตะปาปาของโรมันในดาน 7:25: " *พระองค์จะทรงกำหนดแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมบัญญัติ* "

" *การเปลี่ยนแปลงยุคสมัย* "

ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ส่งผลให้เป็นไปไม่ได้ที่จะค้นพบลักษณะเชิงพยากรณ์ของวันสะบาโตประจำสัปดาห์ของ " *กฎหมาย* " ของพระเจ้า

และนี่คือสิ่งที่โรมทำตั้งแต่สมัยคอนสแตนตินที่ 1 ตั้งแต่ วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 โดยกำหนดให้หยุดพักประจำสัปดาห์ในวันแรกแทนที่จะเป็นวันที่เจ็ด

โดยการปฏิบัติตามคำสั่งของโรมัน คนบาปจะไม่ได้รับการปลดปล่อยจาก " *บาป* " ตั้งแต่เดิมที่สืบทอดมาจากอาดัมและเอวา แต่นอกจากนี้เขายังรับ " *บาป* " เพิ่มเติม

คราวนี้ ด้วยความสมัครใจ ซึ่งจะเพิ่มความรู้สึกผิดต่อพระเจ้า

ลำดับเวลา " *เข้าเย็น* " หรือ " *แสงแห่งความมืด* " เป็นแนวคิดที่พระเจ้าเลือกและเชื่อฟังตัวเลือกนี้และอนุญาตให้เข้าถึงความลึกกลับเชิงพยากรณ์ของพระคัมภีร์ ไม่มีสิ่งใดบังคับให้มนุษย์ยอมรับตัวเลือกนี้ และข้อพิสูจน์ก็คือมนุษยชาติได้เลือกที่จะทำเครื่องหมายการเปลี่ยนแปลงของวันในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งก็คือ 6 ชั่วโมงหลังจากพระอาทิตย์ตกในฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งพยากรณ์ถึงค่ายของผู้ที่ตื่นสายเกินกว่าจะรับการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ *เจ้าบ่าว* ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ข้อความอันละเอียดอ่อนที่พระเจ้ามอบให้จึงอยู่นอกเหนือการเข้าถึงทางปัญญาของพระองค์ แต่สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงเลือก ลำดับเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ส่องสว่างคำทำนายทั้งหมดของพระองค์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำทำนายวิรณในตอนเริ่มต้นซึ่งพระเยซูทรงนำเสนอพระองค์เองว่าเป็น " *อัลฟาและโอเมกา* " " *จุดเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด* " แต่ละวันที่ผ่านไปในชีวิตของเราพยากรณ์ถึงแผนการของพระเจ้าซึ่งเขาสรุปไว้ในปฐมกาล 1, 2 และ 3 เนื่องจาก " *กลางคืน* " หรือ " *ความมืด* " แสดงถึงห้วงวันอันดูหมิ่นที่น่าเสนอในปฐมกาล 1 ในขณะที่การพักผ่อนอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งกำหนดไว้ในปฐมกาล 2 ได้ประกาศถึง เวลา " *แสงสว่าง* " ตามหลักการนี้ตามที่กล่าวไว้ใน Dan.8:14 เวลา ของยุคคริสเตียนแบ่งออกเป็นสองส่วน: เวลาแห่ง " *ความมืด* " ฝ่ายวิญญาณระหว่างปี 321 เมื่อ " *บาว 1* " ต่อดำเนินวันสะบาโตได้รับการสถาปนา และปี 1843 ซึ่ง เวลาแห่ง " *แสงสว่าง* "

เริ่มต้นสำหรับผู้ได้รับเลือกตั้งแต่นั้นจนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 โดยในปฐมกาลที่ 3 ในพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพพระองค์จะเสด็จมาตัดสินระหว่างผู้ที่ได้รับเลือกและ *พวกกบฏ* " *แกะ และ แพะ* " ขณะที่เขาตัดสินระหว่าง " *ผู้หญิง และ อาดัม* " ในทำนองเดียวกัน ในวิรณ หัวข้อของ " *จดหมายถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด ตราทั้งเจ็ด และ แตรทั้งเจ็ด* " พยากรณ์ถึง " *ความมืด* " สำหรับหกครั้งแรกและ " *แสงสว่าง* " อันศักดิ์สิทธิ์สำหรับระดับที่เจ็ดและสุดท้ายของแต่ละหัวข้อเหล่านี้ เป็นเรื่องจริงที่ในปี 1991 การปฏิเสธรูปแบบเป็นทางการของ "แสงสว่าง" สุดท้ายนี้โดยสถาบันแอ๊ดเวนตีสม์ ซึ่งเป็นแสงสว่างที่พระเยซูประทานแก่ฉันตั้งตั้งแต่ปี 1982 ได้นำพระองค์ไปพบกับพระองค์ในจดหมายที่จำหน้าถึง " *เลาดีเซีย* " ใน Rev.3 :17: " *เพราะเธอพูดว่า ฉันรวย ฉันมั่งคั่ง และฉันไม่ต้องการสิ่งใดเลย และเพราะเธอไม่รู้ว่าเป็นคนยากจนชั้นแค้น ยากจน ตาบอด และ เปลือยเปล่า...* ". นักแอ๊ดเวนตีสอย่างเป็นทางการลืมนำคำพูดนี้ใน 1 เปโตร 4:17: " *เพราะนี่คือเวลาที่ การพิพากษาจะเริ่มขึ้นในพระนิเวศของ พระเจ้า* *ถ้ามันเริ่มต้นที่พวกเรา* *จุดจบของคนที่ไม่เชื่อฟังชาวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร?* » สถาบันนี้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2406 และพระเยซูทรงอวยพรให้ก่อตั้งในยุค " *ฟิลาเดลเฟีย* " ในปี พ.ศ. 2416 ตามหลักการของพระเจ้า " *เข้าเย็น* " หรือ " *ความมืดสว่าง* " ยุคสุดท้ายและยุคที่ 7 มีสัญลักษณ์เป็นชื่อ " *เลาดีเซีย* " จะเป็นช่วงเวลาแห่ง " *แสงสว่าง* " อันศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่ และงานในปัจจุบันถือเป็นข้อพิสูจน์ว่า " *แสงสว่าง* " อันยิ่งใหญ่ได้เข้ามาส่องสว่างความลึกกลับที่พยากรณ์ไว้อย่างแท้จริง ในยุคสุดท้ายนี้ โดยเสียค่าใช้จ่ายของสถาบันแอ๊ดเวนตีสอย่างเป็นทางการ ทั่วโลก ชื่อ " *เลาดีเซีย* " มีเหตุผลที่ดีเนื่องจากหมายถึง "ผู้ถูกพิพากษาหรือผู้ถูกพิพากษา"

ผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้าหรือไม่ได้เป็นของพระเจ้าอีกต่อไปจะถูกประณามให้เข้าร่วมสนับสนุน "วันที่พระเจ้าสาปแช่ง" โดยการแสดงให้เห็นว่าตนเองไม่สามารถแบ่งปันกับพระเจ้าถึงการประณาม "วันอาทิตย์" ของชาวโรมันอย่างยุติธรรม วันสะบาโตจะไม่ปรากฏต่อพวกเขาอีกต่อไปที่สำคัญเท่ากับในช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ แห่งการรับบัพติศมาของพวกเขา

ข้อความที่พระเยซูคริสต์ประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เอลเลน จี. ไวท์ ในหนังสือของเธอเรื่อง "Early Writings" และในนิมิตแรกของเธอ แปลสถานการณ์นี้ดังนี้ "พวกเขาสูญเสียการมองเห็นและเป้าหมาย และพระเยซู... พวกเขาจมลงใน โลกที่ชั่วร้ายและเราไม่เคยเห็นพวกเขาอีกเลย"

ปฐมกาล 2 ทำนายเวลาของ " ความสว่าง " และปฐมกาลบทนี้เริ่มต้นด้วยการ **ชำระให้บริสุทธิ์** ของ " **วันที่เจ็ด** " จบลงด้วยข้อ 25 นี้: " **ชายและภรรยาของเขาต่างก็เปลือยเปล่า และพวกเขาก็ไม่ละอายใจ** " ความเชื่อมโยงระหว่างสองหัวข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการค้นพบภาพเปลือยทางกายภาพของพวกเขาจะเป็นผลมาจากการใส่ร้าย " **บาป** " ที่พวกเขาจะกระทำและที่เล่าไว้ในปฐมกาล 3 จึงปรากฏเป็นสาเหตุของการเปลือยกายทางวิญญาณของมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบคำสอนนี้กับคำสอนของ " **เลาดีเซีย** " เราพบว่าวันสะบาโตเกี่ยวข้องกับ " **บาป** " ซึ่งทำให้คน " **เปลือยเปล่า** " ในบริบทสุดท้ายนี้

การปฏิบัติในวันสะบาโตจึงไม่เพียงพอที่จะรักษาพระคุณของพระคริสต์อีกต่อไป เพราะโดยการเสนอแสงสว่างเชิงพยากรณ์ที่สมบูรณ์แก่เจ้าหน้าที่แอดเวนตีสอย่างเป็นทางการระหว่างปี 1982 ถึง 1991 ข้อกำหนดของพระเยซูคริสต์ได้เพิ่มขึ้น และพระองค์ต้องการสิ่งนี้

ยุคที่การปฏิบัติในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ผู้ได้รับเลือกซึ่งสมควรได้รับพระคุณของพระองค์ได้ให้ความสนใจ เวลา ชีวิต และจิตวิญญาณทั้งหมดของเขาสำหรับการเปิดเผยที่พยากรณ์ไว้ในดาเนียลและวิวรณ์ ; แต่ยั้งรวมไปถึงพระคัมภีร์ที่ได้รับการเปิดเผยซึ่งประกอบเป็น " **พยา น สอง คน** " ตามวิวรณ์ 11:3

คำ พยา นของพระเจ้าที่ประทานบนโลกนี้

สิ่งสำคัญคือ

การเสด็จเยือนมนุษยชาติของพระเจ้าในรูปแบบของพระเยซูคริสต์ไม่ควรทำให้เราลืมการเสด็จเยือนครั้งก่อนของพระองค์ในสมัยของโมเสส เพราะในบริบทที่ห่างไกลนี้เองที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เขาถึงต้นกำเนิดของมิติโลก และในฐานะที่เป็นการเปิดเผยจากพระเจ้า เรื่องราวของปฐมกาลก็มีความสำคัญพอๆ กับการเปิดเผยที่เปิดเผยต่ออัครสาวกยอห์น

รูปแบบที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้จัดระเบียบชีวิตทางโลกพยากรณ์ถึงแผนการรักสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงประทานอิสรภาพให้โดยสมบูรณ์ เพื่อให้พวกเขาสามารถตอบสนองต่อความรักของพระองค์และอยู่กับพระองค์ชั่วนิรัน

ดร หรือปฏิเสธความรักนั้นและหายไปในความว่างเปล่าแห่งความตายตามเงื่อนไขของข้อเสนออันเป็นประโยชน์ของเขา

หากอาดัมถูกสร้างขึ้นโดยลำพัง ประการแรก เป็นเพราะว่าเขาถูกนำเสนอเป็น " พระฉายาของพระเจ้า (ปฐมก.1:26-27)" เพื่อค้นหาความรักจากผู้ที่เป็นอิสระตามพระฉายาของพระองค์ เพราะตลอดชั่ววันรันดร์ที่ผ่านมา เป็นหนึ่งในความสันโดษอย่างแท้จริง

สิ่งนี้กลายเป็นเรื่องที่ไม่ได้สำหรับเขาถึงจุดที่เขาพร้อมที่จะรับผลที่ตามมาจากอิสรภาพที่เขาจะมอบให้กับสิ่งมีชีวิตของเขา การสร้างเอวาจากซี่โครงซี่หนึ่งของอาดัม ขณะที่เขามอบอยู่ในห้วงนิทรามรณะ ทำนายถึงการสร้างศาสนจักรของเขา

ผู้ถูกเลือกประกอบด้วยผู้ที่เลือกสัตย์ซื่อของเขา

ผลไม้มันที่เก็บเกี่ยวโดยการชดใช้ความตายของเขาในพระเยซูคริสต์

นี่เป็นการพิสูจนับทบาทของ

" ผู้ช่วย "

ที่พระเจ้ามอบให้กับผู้หญิงที่มาจากเขาและชื่อเอวามาหมายถึง " ชีวิต " ผู้ที่ถูกเลือกจะ

" มีชีวิตอยู่ " ชั่ววันรันดร์ และบนโลกนี้ เธอมีกระแสเรียกที่จะเสนอ " ความช่วยเหลือ " แก่พระเจ้า

แก่พระเจ้า

เพื่อร่วมมือกันอย่างมนุษย์ปุถุชนในการบรรลุผลสำเร็จของโครงการของเธอ

ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความรักที่มีร่วมกันอย่างสมบูรณ์แบบและไม่ถูกรบกวนในจักรวาลนิรันดร์ของมัน

บาปของการไม่เชื่อฟังเข้าสู่มนุษยชาติผ่านทางเอวาหรือผ่านทางสัญลักษณ์

" ผู้หญิง " ของผู้ที่เธอเลือกไว้ซึ่งจะสืบทอดความบาปดั้งเดิมนี้ นอกจากนี้

เช่นเดียวกับอาดัม

ด้วยความรักต่อเอวาในพระเยซูคริสต์

พระเจ้าจึงทรงกลายเป็นมนุษย์เพื่อแบ่งปันและแบกรับแทนผู้ที่ถูกเลือกของพระองค์

ซึ่งเป็นการลงโทษถึงตายที่บาปของเธอสมควรได้รับ

เรื่องราวของปฐมกาลจึงเป็นทั้งประจักษ์พยานทางประวัติศาสตร์ซึ่งเผยให้เห็นต้นกำเนิดและสถานการณ์ของเรา

และคำพยากรณ์ซึ่งเผยให้เห็นหลักการแห่งความรอดของโครงการความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพ

หลังจากหกวันแรกของการทรงสร้างตามที่กล่าวไว้ในปฐมกาล

1

หกวันที่พยากรณ์ถึงหกพันปีที่พระเจ้าทรงสงวนไว้สำหรับการเลือกผู้ที่ทรงเลือกสรร

ทั่วโลก ในปฐมกาล

2

ภายใต้รูปฉายาของวันสะบาโตนิรันดร์

วันที่เจ็ดที่ไม่จำกัดจะเปิดขึ้นเพื่อต้อนรับ ผู้ที่ได้รับการพิสูจน์และเลือกแล้ว

พระเจ้าทรงทราบตั้งแต่เริ่มต้นถึงผลลัพธ์ของโครงการของเขา

ชื่อของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรซึ่งจะปรากฏตลอดระยะเวลาหกพันปี

เขามีอำนาจและอำนาจทั้งหมดในการตัดสินและทำลายทูตสวรรค์ที่กบฏโดยไม่ต้อง

สร้างมิติทางโลกของเรา

แต่เป็นเพราะว่าเขาเคารพสิ่งมีชีวิตของเขา

ผู้รักเขาและคนที่เขารัก

เขาจึงจัดการสาธิตที่เป็นสากลบนโลกที่สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์นี้

พระเจ้าทรงขีดขูหลักการแห่งความจริงเหนือสิ่งอื่นใด ตามที่ประกาศไว้ใน

สดุดี 51:6 พระเยซูทรงนิยามผู้ที่ทรงเลือกไว้ว่า " บังเกิดใหม่ " หรือ

"บังเกิดจากความจริง"

เพื่อว่าสิ่งเหล่านั้นจะได้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ ตามยอห์น

18:37 ตัวเขาเองมาเพื่อ " เป็นพยานถึงความจริง " และแสดงตัวในวิวรณ์ 3:14

ภายใต้ชื่อ " ผู้สัตย์จริง " ความสูงส่งและการยกย่องหลักธรรมแห่งความจริงนี้

ขัดแย้งอย่างสิ้นเชิง

กับหลักธรรมแห่งความเท็จ

และหลักธรรมทั้งสองนี้มีหลากหลายรูปแบบ
 หลักการโกหกได้ล่อลวงผู้อาศัยในโลกอย่างต่อเนื่องตลอดประวัติศาสตร์
 ในยุคปัจจุบัน การโกหกกลายเป็นบรรทัดฐานของการดำรงอยู่
 มันถูกนำมาใช้ภายใต้คำว่า "ทุ" ในความคิดซื่อซาย แต่กระนั้นก็ยังเป็นผลของมาร " *บิดาแห่งความมูสา* " ตามยอห์น 8:44 ในระดับศาสนา
 การโกหกปรากฏในรูปแบบของการปลอมแปลงทางศาสนาที่แตกต่างกันหลายแบบ
 ขึ้นอยู่กับผู้คนและสถานที่บนโลกที่เกี่ยวข้อง
 และความเชื่อของคริสเตียนเองก็กลายเป็นภาพที่สมบูรณแบบของ "ความสับสน" (= *บาเบล*) ซึ่งมีของปลอมอันมีดมิดมากมาย
 การโกหกมีการสอนทางวิทยาศาสตร์
 เนื่องจากตรงกันข้ามกับแนวทางเผด็จการ
 ความคิดทางวิทยาศาสตร์ไม่สามารถพิสูจน์ทฤษฎีวิวัฒนาการของสายพันธุ์ได้อย่าง
 แท้จริง
 และเกี่ยวกับเวลาหลายล้านพันล้านปีที่นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าเกิดจากการดำรงอยู่ของ
 อดโลก ตรงกันข้ามกับความคิดทางวิทยาศาสตร์
 คำ ให้การของพระเจ้าผู้สร้างเสนอข้อพิสูจน์มากมายเกี่ยวกับความเป็นจริงของพระองค์
 เพราะประวัติศาสตร์ภาคพื้นดินเป็นพยานถึงการกระทำของพระองค์
 ซึ่งนำท่วมถือเป็นตัวอย่างแรก
 พิสูจน์ได้โดยการมีอยู่ของฟอสซิลในทะเลในที่ราบและ
 แม้แต่บนยอดเขาที่สูงที่สุดในโลก
 นอกเหนือจากคำพยานตามธรรมชาตินี้คือคำพยานที่ทิ้งไว้โดยประวัติศาสตร์ของมนุษย
 ชาติ ชีวิตของโนอาห์ ชีวิตของอับราฮัม
 การปลดปล่อยชาวฮีบรูจากการเป็นทาสของอียิปต์ และการกำเนิดของชาวยิว
 ผู้เห็นเหตุการณ์ที่มีชีวิตต่อประวัติศาสตร์จนถึงสมัย จุดจบของโลก;
 นอกจากนี้ยังมีคำพยานของผู้เห็นเหตุการณ์ถึงอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ที่เห็นปา
 ฏิหาริย์ของพระองค์ การถูกตรึงกางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์
 จนถึงจุดที่ความกลัวตายละทิ้งพวกเขาไป
 และพวกเขาก็เดินตามเส้นทางแห่งความทรमान
 พระอาจารย์ของพวกเขาและพระเยซูต้นแบบของพวกเขาชาวนาซาเร็ธ
 โดยการทำให้เกิดคำว่า "ความทุกข์ทรमान" ฉันจะต้องเปิดคำอธิบายที่นี้

หมายเหตุ: อย่า สับสนระหว่างการพลีชีพกับการลงโทษ

ทั้งสองสิ่งมีรูปลักษณะภายนอกที่เหมือนกันและอาจสับสนได้ง่าย อย่างไรก็ตาม ความสับสนนี้มีผลกระทบร้ายแรง เนื่องจากการลงโทษนั้นเสี่ยงต่อการถูกมองว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรอย่างแท้จริง และในทางกลับกัน ลูกของมารอาจถูกตัดสินให้ต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อพระเจ้าผู้หลอกลวงอย่างยิ่ง ดังนั้นเพื่อให้เห็นได้ชัดเจนเราต้องคำนึงถึงการวิเคราะห์ต่อไปนี้ซึ่งเริ่มต้นจากหลักการนี้ ก่อนอื่น เรามาดูคำถาม : การพลีชีพคืออะไร? คำนี้มาจากภาษากรีกว่า "มาร์ทิส" ซึ่งแปลว่าพยาน พยานคืออะไร? เป็นผู้รายงานสิ่งที่ตนได้เห็น ได้ยิน หรือเข้าใจในเรื่องนั้นๆ อย่างซื่อสัตย์หรือไม่ก็ตาม เรื่องที่เราสนใจคือเรื่องศาสนา และในบรรดาผู้ที่พยานแทนพระเจ้าเป็นเจ้าของ ก็มีทั้งพยานจริงและพยานเท็จ สิ่งที่แน่นอนก็คือพระเจ้าสร้างความแตกต่างระหว่างทั้งสอง เขารู้ความจริงแล้วและเขาก็อวยพรให้เพราะในส่วนของเขา พยานที่แท้จริงนี้มุ่งมั่นที่จะแสดงตัวว่าซื่อสัตย์โดยฝึกฝนใน " ผลงาน " ความจริงที่เปิดเผย ทั้งหมดของเขาและเขายืนหยัดบนเส้นทางนี้จนกว่าจะยอมรับความจริงจนตาย และการตายครั้งนี้ถือเป็นการพลีชีพอย่างแท้จริง เพราะชีวิตที่ถูกถวายเพื่อความตายเป็นไปตามมาตรฐานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับเวลาของพระองค์ หากชีวิตที่น่าเสนอไม่เป็นไปตามนี้ ก็ไม่ใช่การทรมาน แต่เป็นการลงโทษที่กระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่ถูกส่งมอบให้กับมารเพื่อการทำลายล้างของเขา เพราะเขาไม่ได้รับความคุ้มครองและพรจากพระเจ้า ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกับมาตรฐานแห่งความจริงที่พระเจ้ากำหนดไว้ในแต่ละยุคสมัย การระบุถึง "การพลีชีพ" จะขึ้นอยู่กับความรู้ของเราเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าที่เปิดเผยในคำพยากรณ์ ซึ่งมุ่งเป้าไปที่เวลาอวสาน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายและหัวข้อของงานนี้

สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่าความจริงไม่มีความสามารถในการเปลี่ยนความคิดที่ กบฏ ประสพการณ์ของทูตสวรรค์องค์แรกที่พระเจ้าสร้างขึ้น ซึ่งตั้งชื่อโดยพระเจ้า ชาตาน นับตั้งแต่มันกบฏ ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้ว ความจริงเป็นหลักการที่ผู้ที่ได้รับเลือกจะรู้สึกดึงดูดโดยธรรมชาติ ผู้ที่รักและพร้อมที่จะต่อสู้เคียงข้างพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ คำโกหกที่ทำร้ายเขา โดยสรุป การเปิดเผยของพระเจ้าได้รับการสร้างขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดหกพันปีแห่งประสพการณ์และประจักษ์พยานที่ดำเนินชีวิตในสถานะที่ดีที่สุดและเลวร้ายที่สุด เวลาหกพันปีอาจดูสั้น แต่สำหรับคนที่ให้ความสนใจอย่างแท้จริงกับช่วงปีแห่งชีวิตของเขาเองเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วเป็นเวลาที่นานพอที่จะยอมให้พระเจ้าขยายเวลาออกไปหลายศตวรรษ และแม้ว่ายังขึ้นตลอดระยะเวลาหกพันปี ขึ้นตอนต่างๆ ของความสำเร็จของโครงการระดับโลกของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าประทานความเข้าใจที่ชัดเจนแก่ผู้ที่ทรงเลือกในยุคสุดท้ายเกี่ยวกับความลับ และพระราชกิจของพระองค์ ซึ่งสงวนไว้สำหรับยุคสุดท้ายนี้

ปฐมกาล : บทสรุปคำทำนาย ที่สำคัญ

ในความเข้าใจนี้

เรื่องราวในปฐมกาลมอบกุญแจพื้นฐานสำหรับคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ของดาเนียล และวิวรณ์ และหากไม่มีกุญแจเหล่านี้ ความเข้าใจนี้ก็จะเป็นไปไม่ได้ สิ่งเหล่านี้จะถูกเรียกคืนเมื่อจำเป็นในระหว่างการศึกษาเชิงพยากรณ์ แต่จากนี้ไป เราต้องรู้ว่าคำว่า " *ทะเลลึก* *ดิน* *ผู้หญิง* " จะมีความคิดเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความคิดของพระเจ้าในการเปิดเผยเรื่อง "คัมภีร์ของศาสนาคริสต์"

พวกมันเชื่อมโยงกับขั้นตอนการสร้างภาคพื้นดินสามขั้นตอนติดต่อกัน " *เหว* " หมายถึงดาวเคราะห์โลกที่เต็มไปด้วยน้ำโดยไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ จากนั้นในวันที่สอง การแยกธาตุ " *ทะเล* " ซึ่งเป็นคำพ้องความหมายและสัญลักษณ์แห่งความตาย จะมีเพียงสัตว์ทะเลใน วันที่ 5 เท่านั้น ที่จะอาศัยอยู่ สภาพแวดล้อมของมันไม่เป็นมิตรต่อมนุษย์ที่ถูกสร้างมาเพื่อหายใจเอาอากาศเข้าไป " *แผ่นดิน* " ออกมาจาก " *ทะเล* " และจะมีสัตว์อาศัยอยู่ในวันที่ห้าด้วย และในที่สุดในวันที่หกก็จะมี " *มนุษย์ที่ถูกปั้นตามพระฉายาของพระเจ้า* " และ " *ผู้หญิง* " ที่จะถูกสร้างขึ้น บนซี่โครงมนุษย์ ชายและหญิงจะตั้งครรรภ์ลูกสองคนด้วยกัน คนแรก " *อาเบล* " ประเภทของผู้ที่ได้รับเลือกทางจิตวิญญาณ (*อาเบล* = พ่อคือพระเจ้า) จะถูกฆ่าด้วยความหึงหวงโดยผู้อาวูโส " *คาอิน* " ประเภทของมนุษย์ฝ่ายกามารมณ์ วัตถุประสงค์ (= การได้มา) จึงพยากรณ์ชะตากรรมของแบบฉบับ ผู้ที่ได้รับเลือกคือพระเยซูคริสต์และผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งจะทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ในฐานะผู้พลีชีพเพราะ "คาอิน" ขาวยิวคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ "พ่อค้าในพระวิหาร" ทั้งหมดซึ่งมีการแสดงความหึงหวงอย่างต่อเนื่องและก้าวร้าวและ สำเร็จตลอดประวัติศาสตร์โลก

บทเรียนที่พระวิญญาณของพระเจ้าให้ไว้จึงมีดังต่อไปนี้: จาก " *ทะเลลึก* " ปรากฏ สัญลักษณ์ " *ทะเลและแผ่นดิน* " ของ ศาสนาคริสต์เท็จ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่ความพินาศของจิตวิญญาณ ในการกำหนดสภาที่ได้รับการเลือกตั้ง เขาได้ให้คำว่า " *ผู้หญิง* " แก่เธอ ซึ่งหากเธอชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของเธอ ซึ่งก็คือ " *ภรรยา* " ของ " *ลูกแกะ* " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์รูปของพระคริสต์เองที่พยากรณ์ด้วยคำว่า " *ผู้ชาย* » (*อา ดัม*) ถ้าเธอนอกใจเธอยังคงเป็น " *ผู้หญิง* " แต่กลับมีภาพลักษณ์เป็น " *โสเภณี* " สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะได้รับการยืนยันในการศึกษาโดยละเอียดที่น่าเสนอในงานนี้และความสำคัญที่สำคัญของสิ่งเหล่านี้จะปรากฏชัดเจน

คุณสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าในปี 2020 เหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ในคำพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์ได้เกิดขึ้นจริงแล้วในประวัติศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ และเหตุการณ์เหล่านี้เป็นที่รู้จักของมนุษย์

แต่พวกเขาไม่ได้ระบุถึงบทบาททางวิญญาณที่พระเจ้าเป็นเจ้าของพวกเขา
นักประวัติศาสตร์ทราบข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์
แต่มีเพียงผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถตีความได้

ความศรัทธาและความไม่เชื่อ

โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์เป็นประเภทที่เชื่อตั้งแต่กำเนิด
แต่ความเชื่อไม่ใช่ศรัทธา
มนุษย์เชื่อมาโดยตลอดในการดำรงอยู่ของพระเจ้าหรือเทพเจ้า
วิญญาณที่เหนือกว่าที่พวกเขาต้องรับใช้และคนที่พวกเขาต้องทำให้พอใจ
เพื่อที่จะไม่ต้องรับความเสียหายที่เกิดจากความโกรธของพวกเขา
ความเชื่อตามธรรมชาตินี้ขยายจากศตวรรษสู่ศตวรรษ
และนับพันปีถึงพันปีจนกระทั่งยุคปัจจุบัน
ซึ่งการค้นพบทางวิทยาศาสตร์เข้าครอบครองสมองของมนุษย์ตะวันตกซึ่งนับแต่นั้น
มากลายเป็นคนไม่เชื่อและไม่เชื่อ
โปรดทราบว่าการเปลี่ยนแปลงนี้มีลักษณะเฉพาะของผู้คนที่มาจากคริสเตียนเป็นหลัก
เพราะในขณะเดียวกัน ในภาคตะวันออก ตะวันออกไกล และแอฟริกา
ความเชื่อเรื่องวิญญาณที่มองไม่เห็นยังคงอยู่
สิ่งนี้อธิบายได้ด้วยอาการเหนือธรรมชาติที่ผู้คนประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเหล่านี้
เห็นได้ ในแอฟริกา
หลักฐานที่ชัดเจนของการมีอยู่ของวิญญาณที่มองไม่เห็นห้ามมิให้ไม่เชื่อ
แต่สิ่งที่คนเหล่านี้ไม่รู้ก็คือวิญญาณที่สำแดงตนอย่างทรงพลังในหมู่พวกเขา
แท้จริงแล้วเป็นวิญญาณปีศาจที่ถูกปฏิเสธโดยพระเจ้าผู้สร้างทุกชีวิต
และถูกตัดสินประหารชีวิตขณะถูกคุมประพฤติ
คนเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ไม่เชื่อหรือผู้ไม่เชื่อเหมือนชาวตะวันตก แต่ผลลัพธ์ก็เหมือนกัน
เพราะพวกเขาได้รับปีศาจที่ล่องลอยพวกเขาและกักขังพวกเขาไว้ภายใต้การปกครอง
แบบกดขี่ข่มเหงของพวกเขา
ศาสนาของพวกเขาเป็นแบบนอกศาสนาที่นับถือรูปเคารพซึ่งมีลักษณะเฉพาะของมนุษยชาติมาตั้งแต่กำเนิด อีฟเป็นเหยื่อรายแรกของเขา
ในโลกตะวันตก ความไม่เชื่อเป็นผลมาจากการเลือก
เพราะมีเพียงไม่กี่คนที่ไม่รู้ถึงต้นกำเนิดของคริสเตียน
และในบรรดาผู้ปกป้องเสรีภาพของพรรครีพับลิกัน
มีคนอ้างคำพูดจากพระคัมภีร์ไบเบิล
จึงเป็นพยานว่าพวกเขาไม่เพิกเฉยต่อการดำรงอยู่ของมัน

พวกเขาไม่เพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงอันรุ่งโรจน์ซึ่งเป็นพยานถึงพระเจ้า แต่พวกเขาเลือกที่จะไม่คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ความไม่เชื่อประเภทนี้เองที่พระวิญญาณเรียกว่าความไม่เชื่อ และเป็นการต่อต้านศรัทธาที่แท้จริงอย่างกบฏโดยสิ้นเชิง เพราะถ้าเขาคำนึงถึงข้อพิสูจนที่ว่าชีวิตมีให้กับเขาทั่วโลก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสำแดงที่เหนือธรรมชาติของชนชาติแอฟริกัน มนุษย์ไม่มีทางที่จะพิสูจนความไม่เชื่อของเขาได้ การกระทำเหนือธรรมชาติที่กระทำโดยปีศาจจึงประณามความไม่เชื่อของชาวตะวันตก พระเจ้าผู้สร้างยังให้หลักฐานการดำรงอยู่ของเขาด้วย ทำหน้าที่อย่างทรงพลังผ่านปรากฏการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติซึ่งอยู่ภายใต้ตัวเขา แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด คลื่นทำลายล้าง โรคระบาดร้ายแรง แต่สิ่งเหล่านี้ล้วนได้รับคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ซึ่งปิดบังและทำลายต้นกำเนิดอัน ศักดิ์สิทธิ์ ศัตรูตัวฉกาจแห่งศรัทธารายนี้ได้เพิ่มคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์เข้าไปด้วย ซึ่งโน้มน้าวใจสมองมนุษย์และสนับสนุนสมองในการเลือกซึ่งนำไปสู่ความพินาศของ มัน

พระเจ้าคาดหวังอะไรจากสิ่งมีชีวิตของพระองค์?

พระองค์จะทรงเลือกบรรดาผู้ที่เห็นด้วยกับ แนวคิดเรื่องชีวิต **ของพระองค์** ซึ่งก็คือผู้ที่น้อมรับความคิดของพระองค์ ศรัทธาจะเป็นหนทาง แต่ไม่ใช่เป้าหมาย นี่คือเหตุผลว่าทำไม “ **ศรัทธาที่ปราศจากการประพฤติ** ” ซึ่งต้องดำเนินต่อไปจึงถูกกล่าวว่า “ **ตายแล้ว** ” ในยกกอบ 2:17 เพราะถ้าศรัทธาที่แท้จริงมีอยู่ ศรัทธาแท้ก็จะมีอยู่ด้วย สิ่งถูกและผิดสร้างความแตกต่าง และพระเจ้าก็ไม่มีปัญหาในการระบุการเชื่อฟังเพื่อแยกความแตกต่างจากการไม่เชื่อ ฟัง **ไม่ว่า** ใน **กรณีใด** เขายังคงเป็นผู้พิพากษาเพียงคนเดียวที่มีความคิดเห็นที่จะตัดสินอนาคตนิรันดร์ของ สิ่งมีชีวิตแต่ละตัวของเขา เนื่องจากเป้าหมายของการเลือกของเขานั้นไม่เหมือนใครและข้อเสนอชีวิตนิรันดร์ของเขานั้นได้มาโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์เท่านั้น ข้อความบนโลกนี้เป็นเพียงการเสนอความเป็นไปได้ของการเลือกผู้ได้รับเลือกชั่วนิรันดร์เท่านั้น ศรัทธาไม่ใช่ผลของความพยายามและการเสียสละที่น่าเกรงขาม แต่เป็นผลของสภาพธรรมชาติที่ได้รับหรือไม่ได้รับจากสิ่งมีชีวิตตั้งแต่แรกเกิด แต่เมื่อมันมีอยู่จริง มันจะต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงจากพระเจ้า ไม่เช่นนั้นมันก็จะตายและหายไป

ศรัทธาที่แท้จริงเป็นสิ่งที่หายาก

เพราะตรงกันข้ามกับแง่มุมที่หลอกลวงของศาสนาคริสต์อย่างเป็นทางการ การวางไม้กางเขนไว้เหนือหลุมศพของสิ่งมีชีวิตเพื่อให้ประตูลิขิตเปิดประตูให้แก่ เขานั้นไม่เพียงพอ และฉันชี้ให้เห็นสิ่งนี้เพราะมันดูเหมือนถูกมองข้าม พระเยซูตรัสในมัทธิว 7:13-14: “ **จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะ ประตูกว้างและทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ และ มีคนมากมายที่เข้าไปทาง นั้น แต่ ประตูแคบและทางแคบเป็นทางนำไปสู่ชีวิต และ มีน้อยคนที่ค้นพบ** » คำสอนนี้ได้รับการยืนยันเพิ่มเติมในพระคัมภีร์ในตัวอย่างนี้ในการเนรเทศชาวยิวไปยัง บาบิโลน

เนื่องจากพระเจ้าทรงเห็นว่าคู่ควรกับการเลือกดาเนียลและสหายทั้งสามของเขาและ

กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจทั้งห้าองค์เท่านั้น และเอเสเคียลที่อาศัยอยู่ในยุคนี้
 จากนั้นเราอ่านในเอเสค 14:13-20: “ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
 หากประเทศใดทำบาปต่อเราโดยกระทำการนอกใจ
 และเราจะเหยียดมือออกต่อสู้กับมัน ถ้าฉันหักไม้ทำเพื่อมัน
 ถ้าฉันส่งความกัณดารอาหารไป ถ้าเราทำลายคนและสัตว์จากที่นั่น
 และมีคนสามคนนี้อยู่ในนั้น คือ โนอาห์ ดาเนียล และ โยบ
 พวกเขาจะช่วยจิตวิญญาณของเขาให้รอดด้วยความชอบธรรมของพวกเขา
 พระเจ้าตรัสดังนี้ ถ้าเราทำให้สัตว์ป่าเร่รอนไปทั่วประเทศซึ่งจะลดจำนวนประชากรลง
 ถ้ามันกลายเป็นทะเลทรายที่ไม่มีใครผ่านไปได้เพราะสัตว์ร้ายเหล่านี้
 และมีชายสามคนอยู่ท่ามกลางนั้น เราก็มจะมีชีวิตอยู่! พระเจ้าตรัสว่า
 พวกเขาจะไม่ช่วยบุตรชายหรือบุตรสาว แต่พวกเขาจะรอดเพียงผู้เดียว
 และแผ่นดินก็จะกลายเป็นถิ่นทุรกันดาร
 หรือถ้าฉันนำดาบมาโจมตีดินแดนนี้ถ้าฉันพูดว่า: ปลอยให้ดาบวิ่งไปทั่วแผ่นดิน!
 ถ้าฉันกำจัดมนุษย์และสัตว์ออกไป และมีชายสามคนนี้อยู่ท่ามกลางนั้น
 ฉันจะมีชีวิตอยู่! พระเจ้าตรัสว่า พวกเขาจะไม่ช่วยบุตรชายหรือบุตรสาว
 แต่จะรอด เท่านั้น หรือถ้าเราส่งภัยพิบัติมาสู่ดินแดนนี้
 ถ้าเราระบายความโกรธของเราใส่แผ่นดินนี้ด้วยความต้องตาย
 เพื่อกำจัดมนุษย์และสัตว์ออกไปจากที่นั่น และยังมี โนอาห์ ดาเนียล
 และโยบอยู่ด้วย ฉันยังมีชีวิตอยู่! องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า
 พวกเขาจะไม่ช่วยบุตรชายหรือบุตรสาว แต่ด้วยความชอบธรรมของเขา
 พวกเขาจะช่วยจิตวิญญาณของตนเองให้รอด » ด้วยเหตุนี้
 เราจึงเรียนรู้ว่าเมื่อน้ำท่วม
 มีเพียงโนอาห์เท่านั้นที่คู่ควรกับความรอดในบรรดาแปดคนที่ได้รับการคุ้มครองโดย
 เรือ

พระเยซูคริสต์เพิ่มเติมในมัทธิว 22:14 ว่า “ เพราะว่ามีคนเรียกมาก
 แต่มีน้อยคนที่ได้รับเลือก » เหตุผลนั้นอธิบายได้ง่าย ๑
 ด้วยมาตรฐานระดับสูงของความศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าต้องการ
 ผู้ที่ต้องการเป็นที่หนึ่งในใจเราหรือไม่มีอะไรเลย
 ผลที่ตามมาของข้อกำหนดนี้ขัดแย้งกับความคิดแบบมนุษยนิยมเกี่ยวกับโลกซึ่งวาง
 มนุษย์ไว้เหนือทุกสิ่ง อัครสาวกยากอบเตือนเราให้ระวังการต่อต้านนี้ โดยบอกเราว่า
 “ เจ้าคนล่องประเวณี! คุณไม่รู้หรือว่าความ
 รักของโลกคือการเป็นปฏิปักษ์ต่อพระเจ้า ?
 ดังนั้นใครก็ตามที่ต้องการเป็นเพื่อนกับโลกก็ทำตัว เป็นศัตรู ของ พระเจ้า »
 พระเยซูทรงบอกเราอีกครั้งในมัทธิว 10:37 ว่า “ ผู้ที่รัก
 พ่อหรือแม่ของเขามากกว่าฉัน ไม่คู่ควรกับฉัน และ คนที่รัก
 ลูกชายหรือลูกสาวของเขามากกว่าฉัน ไม่คู่ควรกับฉัน ” นอกจากนี้ หาก
 คุณชวนเพื่อนคนหนึ่งมาปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทางศาสนาที่พระเยซูคริสต์ทรงกำหนด
 ไว้เหมือนฉัน อย่าแปลกใจถ้าเขาจะเรียกคุณว่าเป็นคนคลั่งไคล้
 นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นกับฉัน และฉันก็เข้าใจว่าฉันมีพระเยซูเป็นเพื่อนแท้ เท่านั้น พระองค์
 “ องค์ที่แท้จริง ” แห่งวิวรณ์ 3:7 เราจะเรียกคุณว่าผู้ที่นับถือในกายพิ้นดาเมนทัลลิสต์
 เพราะคุณแสดงตัวว่าซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ผู้ยึดถือกฎ
 เพราะคุณรักและให้เกียรติธรรมบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระองค์ผ่านการเชื่อฟัง
 ของคุณ ส่วนหนึ่งจะเป็นราคาของมนุษย์ที่ต้องจ่ายเพื่อให้พระเยซูเจ้าพอพระทัย
 ซึ่งคู่ควรกับการเสียสละตนเองและการอุทิศตนอย่างเต็มที่ตามที่พระองค์เรียกร้อง

ศรัทธาทำให้เราได้รับความคิดอันเป็นความลับของพระองค์จากพระเจ้าจนกว่าเราจะค้นพบขนาดของโครงการอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และเพื่อทำความเข้าใจโครงการโดยรวมของเขา ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องคำนึงถึงชีวิตบนท้องฟ้าของเหล่าทูตสวรรค์ซึ่งเกิดขึ้นก่อนประสพการณ์ทางโลก เพราะในสังคมซีเลสเชียลนี้ การแบ่งแยกสิ่งมีชีวิตและการเลือกทูตสวรรค์ที่ดีที่ซื่อสัตย์ต่อพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ดำเนินการด้วยศรัทธาในพระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขนหรือโดยการปฏิเสธของพระองค์ดังเช่นที่เกิดขึ้นในโลก สิ่งนี้ยืนยันว่าในระดับสากล การตรึงกางเขนของพระคริสต์ผู้ยังคงปราศจากบาปนั้นมีไว้สำหรับพระเจ้า เป็นวิธีประณามมารและผู้ติดตามมัน และศรัทธาในโลกนี้ในพระเยซูคริสต์แสดงถึง วิธีที่พระเจ้าทรงเลือกเพื่อให้มีความรักที่พระองค์ทรงรู้สึกต่อพระองค์ ผู้ที่ถูกเลือกที่รักและชื่นชมพระองค์ **จุดประสงค์** ของการสาธิตการเสียสละตนเองทั้งหมดของเขานี้คือเพื่อให้สามารถประณามสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าและบนบกที่กบฏซึ่งไม่ได้รู้สึกถึงการดำรงอยู่เช่นเดียวกับเขาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และในบรรดาสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ พระองค์ทรงเลือกผู้ที่ยอมรับความคิดของพระองค์ **อนมัติการกระทำและการตัดสินของพระองค์** เพราะพวกเขาเหมาะสมที่จะร่วมแบ่งปันชีวิตนิรันดร์ของพระองค์ ในท้ายที่สุด เขาจะแก้ไขปัญหาที่สร้างขึ้นโดยเสรีภาพที่มอบให้กับสิ่งมีชีวิตทั้งบนสวรรค์และบนโลกของเขา เพราะหากไม่มีอิสรภาพนี้ ความรักของสิ่งมีชีวิตที่เขาเลือกก็จะไร้ค่าและถึงขั้นทำให้เป็นไปไม่ได้ด้วยซ้ำ แท้จริงแล้ว หากปราศจากอิสรภาพ สิ่งมีชีวิตนี้ก็เป็นเพียงหุ่นยนต์ที่มีพฤติกรรมอัตโนมัติ แต่ท้ายที่สุดแล้วราคาของอิสรภาพก็คือการทำลายล้างสิ่งมีชีวิตที่กบฏแห่งสวรรค์และโลก

จึงมีข้อพิสูจน์ว่าศรัทธาไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ: " *เชื่อในพระเยซูเจ้าแล้วคุณจะได้รับความรัก* " คำในพระคัมภีร์เหล่านี้มีพื้นฐานมาจากคำกริยา "เชื่อ" ซึ่งหมายถึง การเชื่อฟังกฎของพระเจ้าซึ่งแสดงถึงศรัทธาที่แท้จริง สำหรับพระเจ้า เป้าหมายคือการค้นหาสิ่งมีชีวิตที่เชื่อฟังพระองค์ด้วยความรัก พระองค์ทรงพบบางส่วนในบรรดาทูตสวรรค์บนสวรรค์และในบรรดาสิ่งมีชีวิตบนโลก ของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกบางส่วนและจะคัดเลือกบางส่วนต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณ

อาหาร ที่เหมาะกับสภาพอากาศ

เช่นเดียวกับที่ร่างกายมนุษย์ต้องการการบำรุงเลี้ยงเพื่อยืดอายุของมัน ศรัทธาที่เกิดขึ้นในวิญญาณก็ต้องการการบำรุงเลี้ยงฝ่ายวิญญาณเช่นกัน มนุษย์ทุกคนมีความอ่อนไหวต่อการสำแดงความรักที่พระเจ้ามอบให้ในพระเยซูคริสต์ รู้สึกถึงความปรารถนาที่จะทำอะไรบางอย่างเพื่อพระองค์ในทางกลับกัน แต่เราจะทำสิ่งที่ทำให้เขาพอใจได้อย่างไรถ้าเราไม่รู้ว่าเขาคาดหวังอะไรจากเรา? มันคือคำตอบสำหรับคำถามนี้ซึ่งจะประกอบเป็นอาหารบำรุงศรัทธาของเรา

เพราะ “ *หากปราศจากศรัทธาแล้ว เป็นไปไม่ได้โดยที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย* ” ตามฮีบ .11:6

แต่ศรัทธาจะต้องทำให้มีชีวิตชีวาและเป็นที่น่าพึงพอใจสำหรับเขาโดยสอดคล้องกับความคาดหวังของเขา

เพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเป็นผู้กำหนดชัยและผู้พิพากษาของมัน ผู้เชื่อที่เป็นคริสเตียนจำนวนมากปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้าแห่งสวรรค์

แต่ความสัมพันธ์นี้ยังคงเป็นไปไม่ได้เพราะศรัทธาของพวกเขาไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยงอย่างเหมาะสม คำตอบของปัญหามีอยู่ในมัทธิว 24 และ 25 พระเยซูทรงเน้นการสอนของพระองค์ในเรื่องวาระสุดท้ายของเราซึ่งอยู่ก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ในเวลาไม่นาน คราวนี้

ในพระสิริแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงอธิบายเรื่องนี้โดยการคุณภาพต่างๆ ในอุปมา: อุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ ในมัทธิว 24:32 ถึง 34; อุปมาเรื่องขโมยตอนกลางคืน ในมัทธิว 24:43 ถึง 51; คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25:1 ถึง 12; คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ ในมัทธิว 25:13 ถึง 30; อุปมาเรื่องแกะและแพะในมัทธิว 25:31 ถึง 46 ในบรรดาอุปมาเหล่านี้ มีการเอ่ยถึง “ *อาหาร* ” สองครั้ง: ในอุปมาเรื่องขโมยเที่ยวกลางคืนและในเรื่องแกะและแพะ เพราะถึงแม้ว่าเมื่อพระเยซูตรัสว่า “ *เราหิวแล้ว และพระองค์ทรงประทานอาหารให้เรากิน* ”

พระองค์กำลังตรัสกับเราถึงอาหารฝ่ายวิญญาณ โดยที่ความเชื่อของมนุษย์นั้นไม่สิ้นไป “

เพราะว่ามนุษย์จะไม่ดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวจนะทุกคำจากพระโอษฐ์ของ พระเจ้า *มธ .4:4”*

จุดประสงค์ของอาหารแห่งศรัทธาคือเพื่อปกป้องเขาจาก “ *ความตายครั้งที่สอง* ” ของวอ . 20 ซึ่งทำให้บุคคลหนึ่งสูญเสียสิทธิในการมีชีวิตอยู่ชั่ววันรันดร์

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการไถ่ตรองนี้ จงจ้องมองและให้ความสนใจกับคำอุปมาเรื่องขโมยตอนกลางคืน:

ข้อ 42: “ *เหตุฉะนั้น จงระวังเถิด* ”

เพราะท่านไม่รู้ว่าพระเจ้าของท่านเสด็จมาวันใด ”

หัวข้อการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ได้รับการกำหนดไว้ และ “ *การรอคอย* ”

ของการเสด็จกลับมาจะกระตุ้นให้เกิดความตื่นรู้ทางจิตวิญญาณในสหรัฐอเมริกาเหนือ ระหว่างปี ค.ศ. 1831 ถึง ค.ศ. 1844 แนวคิดนี้เรียกว่า “ *ลัทธิแอ็ดเวนตีสม์* ”

ซึ่งสมาชิกของขบวนการนี้เรียกว่าพวกเขาเอง โดยผู้ร่วมสมัยของพวกเขาโดยคำว่า "แอดเวนติส"; คำที่นำมาจากภาษาละติน "adventus" ซึ่งแปลว่า: การมาถึง

ข้อ 43 “ จงรู้ข้อนี้ให้ดี ถ้าเจ้าของบ้านรู้ว่าขโมยจะมาเวลากลางคืนอย่างไร เขาจะคอยเฝ้าดูไม่ปล่อยให้บ้านของเขาถูกบุกรุก ”

ในข้อนี้ “ เจ้าของบ้าน ” คือสาวกที่รอคอยพระเยซูเสด็จกลับมา และ “ หัวขโมย ” หมายถึงพระเยซูเอง จากการเปรียบเทียบนี้ พระเยซูทรงแสดงให้เราเห็นถึงข้อดีของการรู้วันที่พระองค์เสด็จกลับมา ด้วยเหตุนี้ พระองค์สนับสนุนเราให้ค้นพบ และการฟังคำแนะนำของพระองค์จะช่วยกำหนด ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระองค์.

ข้อ 44: “ เหตุฉะนั้น ท่านจงเตรียมพร้อมไว้ด้วย เพราะบุตรมนุษย์จะมาในเวลาที่ท่านไม่คิด ”

ฉันได้แก้ไข กาลอนาคตของกริยาในข้อนี้แล้ว เพราะในภาษากรีกดั้งเดิม กริยาเหล่านี้อยู่ในกาลปัจจุบัน ที่จริง พระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้กับเหล่าสาวกร่วมสมัยของพระองค์ซึ่งตั้งคำถามกับพระองค์ในเรื่องนี้ ในเวลาอวสาน พระเจ้าจะทรงใช้หัวข้อ “แอดเวนติส” นี้เพื่อคัดกรองคริสเตียนโดยทดสอบศรัทธาแห่งการพยากรณ์ เพื่อจุดประสงค์นี้ เขาจะจัดระเบียบความคาดหวังแบบ “แอดเวนติส”

สี่ประการอย่างต่อเนื่องเมื่อเวลาผ่านไป แต่ละครึ่งขอบธรรมด้วยแสงสว่างใหม่ที่พระวิญญาณประทานให้ สามรายการแรกเกี่ยวกับข้อความพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์

ข้อ 45: “ แล้วใครเป็นคนรับใช้ที่สัตย์ซื่อและสุขุมรอบคอบ ซึ่งนายของเขาตั้งให้ดูแลคนของเขาให้ให้อาหารตามเวลาอันสมควร? -

ระวังอย่าทำผิดพลาดในการตัดสินใจของคุณ เพราะว่า “ อาหาร ” ที่กล่าวถึงในข้อนี้อยู่ต่อหน้าต่อตาคุณแล้ว ใช้ เอกสารนี้ที่ฉันตั้งชื่อให้ว่า “อธิบายดาเนียลและวิวรณ์” ซึ่งประกอบเป็น “ อาหาร ”

ฝ่ายวิญญาณซึ่งจำเป็นต่อการบำรุงเลี้ยงศรัทธาของคุณ เพราะมันให้คำตอบทั้งหมดจากพระเยซูคริสต์แก่คำถามที่คุณสามารถถามได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และนอกเหนือจากคำตอบเหล่านี้ การเปิดเผยที่ไม่คาดคิด เช่น วันที่ที่แท้จริงของการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งกำหนดให้เราจนถึงฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ใน “รอ ” ครั้งที่สี่และครั้งสุดท้าย

เนื่องจากข้อนี้กังวลเป็นการส่วนตัว ข้าพเจ้าจึงนำเสนอเอกสารนี้ ซึ่งเป็นผลแห่งความจงรักภักดีต่อพระเจ้าแห่งความจริงและความรอบคอบ เพราะข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะประหลาดใจกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงเปิดเผยแผนการในวาระสุดท้ายของพระองค์ที่นี่ พระองค์ได้ทรงวางแผนในครั้งนี้อ่า “ อาหาร ”

ซึ่งเหมาะแก่การหล่อเลี้ยงศรัทธาของผู้ที่เลือกสรรไว้ซึ่งรอคอยการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ และนี่คือ “ อาหาร ” ที่เป็นคำทำนาย

V.46: “ ความสุขมีแก่ผู้รับใช้ซึ่ง เมื่อนายของเขามาถึงแล้ว จะพบว่าทำเช่นนั้น! -

บริบทของการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของเขาได้รับการยืนยันที่นี่ ซึ่งเป็นความคาดหวังประการที่สี่ของ “แอดเวนติส” คนรับใช้ที่เกี่ยวข้องมีความสุขมากที่ได้ทราบถึงความคิดที่ได้รับการเปิดเผยของพระเจ้า และการพิพากษาของเขาต่อศรัทธาของมนุษย์ แต่ความสุขนี้จะขยายและเกี่ยวข้องกับทุกคนที่ได้รับแสงสว่างสุดท้ายจากสวรรค์นี้

ในทางกลับกัน

พวกเขาจะเผยแผ่และแบ่งปันกับผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งกระจัดกระจายไปทั่วโลก

จนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างมีประสิทธิผล

V.47:

เราบอกความจริงแก่ท่านว่าเราจะสถาปนามันไว้ในอิสรภาพสิ้นทั้งหมดยกเว้นของเขา -

สินค้าของพระเจ้าจะเกี่ยวข้องกับคุณค่าทางจิตวิญญาณจนกว่าเขาจะกลับมา และผู้รับใช้ก็กลายเป็นของพระเยซูผู้เป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สินสมบัติฝ่ายวิญญาณของเขา คลังเก็บพระโองการและแสงที่เปิดเผยไว้แต่เพียงผู้เดียว

หลังจากอ่านเอกสารทั้งหมดนี้แล้ว

คุณจะได้เห็นว่าฉันไม่ได้พูดเกินจริงในการตั้งชื่อการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ตามพระคัมภีร์ในชื่อ "สมบัติ" ฉันจะตั้งชื่ออื่นใดให้กับการเปิดเผยที่ป้องกัน

ความตายครั้งที่สอง " และเปิดทางสู่ชีวิตนิรันดร์

เพราะมันสลายและทำให้ความสงสัยอันเป็นภัยต่อความศรัทธาและความรอดหายไป

ข้อ 48: " *แต่ถ้าเป็นทาสชั่วที่คิดในใจว่า นายของข้ามาช้า* "

ชีวิตที่พระเจ้าสร้างนั้นเป็นชีวิตแบบไบนารี

ทุกสิ่งมีสิ่งที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง และพระเจ้าได้ทรงเสนอมนุษย์ด้วยสองเส้นทาง สองเส้นทางเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกของพวกเขา: *ชีวิตกับความดี*

ความตายและความชั่ว ข้าวสาลีและกลบ แกะ และ แพะ แสงสว่างและความมืด ในข้อนี้ พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ผู้รับใช้ที่ชั่วร้าย แต่ก็เป็นผู้รับใช้

ซึ่งระบุถึงศรัทธาเท็จที่พระเจ้าไม่ได้บำรุงเลี้ยง

และเหนือสิ่งอื่นใดคือความเชื่อของคริสเตียนเท็จซึ่งท้ายที่สุดก็มาถึงและเกี่ยวกับความเชื่อของแอดเวนตีส์เองในยุคสุดท้ายของเรา

ไม่ได้รับแสงสว่างจากพระเยซูคริสต์อีกต่อไปเพราะเขาปฏิเสธสิ่งที่เสนอแก่พระองค์

ระหว่างปี 1982 ถึง 1991 และที่ประกาศการเสด็จมาของพระองค์ในปี 1994

ลัทธิแอดเวนตีส์นี้ก่อให้เกิดผลแห่งความชั่วร้ายซึ่งเป็นผลมาจากการแผ่รังสีของผู้ส่งสาร ของ พระ เจ้า ในเดือนพฤศจิกายน 1991

โปรดทราบว่าคุณพระเยซูทรงเปิดเผยความคิดที่ซ่อนอยู่ในหัวใจ: " *ผู้ที่พูด*

ในพระองค์เอง " เพราะการปรากฏตัวของพฤติกรรมทางศาสนาภายนอกนั้นเป็นการหลอกลวงอย่างมา

ก พิธีการทางศาสนาเข้ามาแทนที่ศรัทธาในการดำเนินชีวิตที่แท้จริงซึ่งเต็มไปด้วยความ

มกระตือรือร้นต่อความจริง

ว. 49 " *... ถ้าเขาเริ่มทบทวนเพื่อนของเขา ถ้าเขากินดื่มร่วมกับคนชั่ว* "

ภาพนี้เป็นสิ่งที่คาดหวังไว้เล็กน้อยจนถึงปัจจุบัน

แต่การแผ่รังสีแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในช่วงเวลาแห่งสันติภาพ

การต่อต้านและการต่อสู้ซึ่งแสดงออกและนำหน้าการข่มเหงที่แท้จริงที่จะเกิดขึ้น

มันเป็นเพียงเรื่องของเวลา ตั้งแต่ปี 1995 สถาบันแอดเวนตีส์นิยามได้ " *กินและดื่มร่วมกับคนชั่ว* "

จนถึงระดับที่ได้สร้างพันธมิตรกับโปรเตสแตนต์และคาทอลิกโดยการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลก เพราะในวิวรณ์ 17:2 มุ่งเป้าไปที่ศรัทธาคาทอลิกที่เรียกว่า " *บาบิโลนมหาราช* " และศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่เรียกว่า " *โลก* "

พระวิญญาณตรัสว่า " *เป็นของเธอ* "

ที่กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้มอบตนเพื่อการลวงประเวณี และ

**เป็นผลจากเหล่าองุ่นแห่งการล่องประเวณีของพระองค์ ที่ ชาวแผ่นดินโลก
มาแล้ว”**

ข้อ 50: “ ... นายของผู้รับใช้ผู้นี้จะมาในวันที่เขาไม่คาดคิด
และในโมงที่เขาไม่รู้”

ผลที่ตามมาของการปฏิเสธแสงสว่างที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังครั้งที่สามของ
แอ็ดเวนติสและวันที่ปี 1994

ในที่สุดก็ปรากฏในรูปแบบของความไม่รู้ถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาอย่าง
แท้จริง นั่นคือความคาดหวังครั้งที่สี่ของโครงการอันศักดิ์สิทธิ์ของแอ็ดเวนติส

ความไม่รู้นี้เป็นผลมาจากการแตกหักของความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์

ดังนั้นเราจึงสามารถอนุมานสิ่งต่อไปนี้ได้:

พวกแอ็ดเวนติสที่อยู่ในสถานการณ์ที่น่าเศร้านี้ไม่ได้อยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

อีกต่อไป หรือในการตัดสินของพระองค์คือ "พวกแอ็ดเวนติส"

ข้อ 51: “ ... เขาจะฉีกเขาเป็นชิ้นๆ และมอบส่วนของเขาให้กับ
คนหน้าซื่อใจคด จะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน -

ภาพนี้เป็นการแสดงออกถึงพระพิโรธที่พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้รับใช้จอมปลอม
ที่ทรยศต่อพระองค์ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นในข้อนี้ถึงคำว่า " **คนหน้าซื่อใจคด** "

ซึ่งพระวิญญาณทรงใช้เรียกคริสเตียนเท็จในดาน .11:34

แต่จำเป็นต้องอ่านให้กว้างขึ้นเพื่อทำความเข้าใจบริบทของเวลาที่คำพยากรณ์กำหนด
เป้าหมาย ซึ่งรวมถึงข้อ 33 และ 35: “

และผู้ที่ยฉลาดที่สุดในหมู่พวกเขาจะสั่งสอนคนจำนวนมาก

มีบางคนยอมจำนนต่อดาบและเปลวไฟ ตกเป็นเชลยและถูกปล้นอยู่ระยะหนึ่ง

ในเวลาของพวกเขายอมจำนนก็จะได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อยและ **มากมาย**
จะเข้าร่วมกับพวก **เขา** **ด้วยความหน้าซื่อใจคด**

นักปราชญ์บางคนจะล้มลงเพื่อจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และทำให้ชาวขึ้น

จนถึงวาระสุดท้าย เพราะจะไม่มาถึงจนกว่าจะถึงเวลากำหนด » “ **ผู้รับใช้ที่ชั่วร้าย** ”

จึงเป็นผู้ที่ทรยศต่อความคาดหวังของพระเจ้า ผู้เป็นนายของเขา และเขาเข้าร่วม “
จนถึงวาระสุดท้าย ” ซึ่งเป็นคำยของ “ **คนหน้าซื่อใจคด** ” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

พระองค์จะทรงแบ่งปันพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งโจมตีพวกเขาจนถึงการพิพากษาครั้ง
สุดท้าย ที่พวกเขาถูก ทำลายล้าง ถูกเผาผลาญใน “ **บึงไฟ** ” ซึ่งทำให้เกิด “

ความตายครั้งที่สอง ” อย่างแน่นอน ตามวิวรณ์ 20: 15: “

ผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ”

ประวัติศาสตร์ที่ถูกเปิดเผยแห่งศรัทธาที่แท้จริง

ความศรัทธาที่แท้จริง

มีหลายสิ่งที่จะพูดเกี่ยวกับศรัทธาที่แท้จริง

แต่ข้าพเจ้ากำลังเสนอแง่มุมนี้ซึ่งดูเหมือนเป็นเรื่องสำคัญสำหรับข้าพเจ้าแล้ว
ใครก็ตามที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าต้องรู้ว่าความคิดของเขาเกี่ยวกับชีวิตบนโลกและในสวรรค์เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับระบบของเราที่สร้างขึ้นบนโลกซึ่งสร้างขึ้นจากความคิดที่หยิ่งยโสและชั่วร้ายซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าศัตรูของเขาและผู้ที่เขาเลือกอย่างแท้จริง

พระเยซูทรงประทานวิธีระบบศรัทธาที่แท้จริงแก่เรา:

ท่านจะรู้จักพวกเขาด้วยผลของพวกเขา

เขา

เราเก็บองุ่นจากหนามหรือเก็บมะเดื่อจากพืชมีหนาม? (มัทธิว 7:16)” จากคำกล่าวนี้ขอให้มั่นใจได้ว่าทุกคนที่อ้างชื่อของเขาและไม่ปรากฏตัว
การช่วยเหลือ การเสียสละ จิตวิญญาณแห่งการเสียสละ ความรักต่อความจริง และความกระตือรือร้นในการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า

ไม่เคยเป็นและจะไม่เป็นผู้ใช้ของพระองค์ นี่คือสิ่งที่ 1 โครินธ์ 13

สอนเราโดยกำหนดความสามารถพิเศษแห่งความบริสุทธิ์ที่แท้จริง
 สิ่งซึ่งจำเป็นโดยการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า: ข้อ 6: “
เธอไม่ชื่นชมยินดีในความอยุติธรรม แต่ เธอชื่นชมยินดีในความจริง -
 เราจะเชื่อได้อย่างไรว่าพระเจ้าพิพากษาผู้ถูกข่มเหงและผู้ข่มเหงในลักษณะ
 ดียวกัน? อะไรคือความคล้ายคลึงระหว่างพระเยซูคริสต์
 ซึ่งถูกตรึงบนไม้กางเขนโดยสมัครใจ
 กับการสืบสวนของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งโรมันหรือจอห์น คาลวิน
 ผู้ซึ่งทรมาณชายและหญิงจนสิ้นพระชนม์ เพื่อไม่เห็นความแตกต่าง
 เราต้องเพิกเฉยต่อถ้อยคำที่ได้รับแรงบันดาลใจจากข้อเขียนในพระคัมภีร์
 นี่เป็นกรณีก่อนที่พระคัมภีร์จะเผยแพร่ไปทั่วโลก
 แต่เนื่องจากมีการเผยแพร่ไปทุกที่ในโลก
 ข้อแก้ตัวอะไรที่สามารถพิสูจน์ข้อผิดพลาดในการตัดสินของมนุษย์ได้? ไม่มีอันหนึ่ง
 ดังนั้นพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเกิดขึ้นจะยิ่งใหญ่และไม่สามารถควบคุมได้
 สามปีครั้งที่พระเยซูทรงตรากตรำในงานพันธกิจทางโลกของพระองค์ได้รับการ
 ารเปิดเผยแก่เราในพระกิตติคุณ
 เพื่อเราจะได้ทราบมาตรฐานของศรัทธาที่แท้จริงในความคิดเห็นของพระเจ้า
 สิ่งเดียวที่สำคัญ ชีวิตของเขาถูกเสนอให้เราเป็นแบบอย่าง
 แบบอย่างที่เราต้องเลียนแบบจึงจะได้รับการยอมรับจากพระองค์ว่าเป็นสาวกของพร
 ะองค์
 การรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมนี้บอกเป็นนัยว่าเราแบ่งปันความคิดของเขาเกี่ยวกับชีวิตนิรัน
 ทรที่เขาสอน ความเห็นแก่ตัวถูกขับออกไปที่นั่น
 เช่นเดียวกับความภาคภูมิใจที่ทำลายล้างและทำลายล้าง
 ไม่มีที่สำหรับความโหดร้ายและความชั่วร้ายในชีวิตนิรันดรที่มอบให้เฉพาะผู้ที่ได้รับ
 เลือกว่าพระเยซูคริสต์ทรงยอมรับเท่านั้น
 พฤติกรรมของเขาเป็นการปฏิบัติอย่างสันติเพราะเขาผู้เป็นอาจารย์และองค์พระผู้เป็น
 เจ้าได้ตั้งตนเป็นผู้รับใช้ของทุกคนก้มลงถึงขั้นล้างเท้าให้ลูกศิษย์ของเขาเพื่อให้ความ
 มหมายที่เป็นรูปธรรมแก่การประเมินคุณค่าอันน่าภาคภูมิใจที่ประจักษ์โดย ผู้นา
 บุคคลสำคัญทางศาสนาของชาวยิวในสมัยของเขา
 สิ่งที่ยังคงเป็นลักษณะเฉพาะของชาวยิวและคริสเตียนในปัจจุบัน
 ในการต่อต้านโดยสิ้นเชิง
 มาตรฐานที่เปิดเผยในพระเยซูคริสต์คือมาตรฐานของชีวิตนิรันดร
 โดยการแสดงให้เห็นให้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบถึงวิธีการระบุด่วน
 ค์ตรูของพวกเขา และผู้รับใช้จอมปลอมของพระเจ้า
 พระเยซูคริสต์จึงทรงกระทำเพื่อช่วยจิตวิญญาณของพวกเขา
 และคำสัญญาของเขาที่จะ “ *อยู่ท่ามกลาง* ” ของผู้ที่เขาเลือกไว้
 จนกระทั่งสิ้นโลกนั้น ถูกรักษาไว้
 และประกอบด้วยการให้ความกระจ่างและปกป้องพวกเขาตลอดชีวิตบนโลกของพวกเขา
 เขา
 มาตรฐานที่แท้จริงของศรัทธาที่แท้จริงคือการที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับผู้ที่พระองค์ท
 รงเลือกสรร พวกเขาไม่เคยขาดแสงสว่างและพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์
 และถ้าพระเจ้าถอนตัวก็ เพราะว่าผู้ที่ถูกเลือกนั้นไม่ใช่ผู้เดียวอีกต่อไป
 สถานะฝ่ายวิญญาณของเขาเปลี่ยนไปในการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า
 เพราะวิภาษญาณของเขาปรับให้เข้ากับพฤติกรรมของมนุษย์ ในระดับบุคคล
 การเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นไปได้ในทั้งสองทิศทาง จากดีไปชั่วหรือจากชั่วไปดี

แต่นี้ไม่ใช่กรณี ในระดับรวมของกลุ่มศาสนาและสถาบันต่างๆ
ซึ่งเปลี่ยนจากดีเป็นชั่วเท่านั้น
เมื่อไม่ปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้
ในคำสอนของพระองค์ พระเยซูตรัสกับเรา ว่า “ *ต้นไม้ดีจะเกิดผลเลวไม่ได้
เช่นเดียวกับต้นไม้เลวจะเกิดผลดีไม่ได้* (มัทธิว 7:18)”
พระองค์จึงทรงให้เราเข้าใจว่าเพราะผลอันน่ารังเกียจของมัน ศาสนาคาทอลิกจึงเป็น
“ *ต้นไม้ที่ไม่ดี* ” และด้วยหลักคำสอนที่ผิด ๆ ของมัน
แม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันกษัตริย์ ศาสนาก็จะยุติการข่มเหงผู้คน
และมันก็เหมือนกันกับศาสนาแองกลิกันที่สร้างขึ้นโดยพระเจ้าเฮนรี่ที่ 8
เพื่อพิสูจนการลวงประเวณีและอาชญากรรมของเขา
พระเจ้าสามารถให้คุณค่าอะไรแก่ลูกหลานและพระมหากษัตริย์ผู้สืบทอดของพระองค์
ได้? นี่เป็นกรณีของศาสนานิกายโปรเตสแตนต์คาลวินเช่นกัน เนื่องจากจอห์น
คาลวิน ผู้ก่อตั้งรายนี้รู้สึกหวาดกลัว
เนื่องจากชื่อเสียงในด้านอุปนิสัยอันรุนแรงของเขาและการประหารชีวิตหลายครั้งที่เข
าทำให้ถูกต้องตามกฎหมายในเมืองเจนีวาของเขา ซึ่งคล้ายกันมากกับ
การปฏิบัติของคาทอลิกในสมัยของพระองค์จนถึงจุดที่เกินกว่านั้น
ลัทธิโปรเตสแตนต์นี้ไม่น่าจะทำให้พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย
และไม่อาจถือเป็นแบบอย่างของศรัทธาที่แท้จริงได้ในทางใดทางหนึ่ง
เป็นเรื่องจริงที่ในการเปิดเผยที่ประทานแก่ดาเนียล
พระเจ้าทรงเพิกเฉยต่อการปฏิรูปโปรเตสแตนต์
โดยมุ่งเป้าไปที่ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาในช่วง 1,260 ปีเท่านั้น
และเวลาของการสถาปนาข่าวสารของลัทธิเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
ผู้ถือความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการเปิดเผย ตั้งแต่ปี 1844
จนถึงวันสิ้นโลกซึ่งมาถึงในปี 2030

ของปลอมทางศาสนาที่ชั่วร้ายในอดีตล้วนมีแง่มุมต่างๆ
ของแบบจำลองที่พระเจ้าอนุมัติ แต่ก็ไม่ได้ตรงกันเลย
ศรัทธาที่แท้จริงได้รับการบำรุงเลี้ยงอย่างต่อเนื่องโดยพระวิญญาณของพระคริสต์
ศรัทธาเท็จไม่ได้เป็นเช่นนั้น
ศรัทธาที่แท้จริงสามารถอธิบายความลึกซึ้งแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าได้
แต่ศรัทธาเท็จไม่สามารถอธิบายได้
การตีความคำพยากรณ์มากมายแพร่กระจายไปทั่วโลก
แต่ละครึ่งมีความเพ้อฝันมากกว่าครึ่งสุดท้าย ต่างจากพวกเขา
การตีความของฉันได้มาจากคำพูดจากพระคัมภีร์เท่านั้น ข้อความจึงแม่นยำ มันคง
สอดคล้องและสอดคล้องกับพระดำริของพระเจ้าซึ่งไม่เคยหลงทาง
และผู้ทรงอำนาจทรงเฝ้าดูแลมัน

เอกสารเตรียมการสำหรับหนังสือดาเนียล

ชื่อดาเนียลหมายถึงพระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของฉัน
ความรู้เกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าเป็นพื้นฐานสำคัญของศรัทธา
เพราะมันนำสิ่งมีชีวิตไปสู่การเชื่อฟังพระประสงค์ที่เปิดเผยและเข้าใจของเขา
ซึ่งเป็นเงื่อนไขเดียวในการได้รับพรจากเขาตลอดเวลา
พระเจ้าทรงแสวงหาความรักจากสิ่งมีชีวิตของพระองค์ที่ทำให้มันเป็นรูปธรรมและแสดง
ให้เห็นผ่านศรัทธาที่เชื่อฟังของพวกเขา
การพิพากษาของพระเจ้าจึงถูกเปิดเผยผ่านคำพยากรณ์ของพระองค์ซึ่งใช้สัญลักษณ์
เหมือนในอุปมาของพระเยซูคริสต์
การพิพากษาของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยครั้งแรกในหนังสือดาเนียล
แต่เป็นเพียงการวางรากฐานหลักสำหรับการพิพากษาของพระองค์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์
ศาสนาคริสต์ ซึ่งจะเปิดเผยโดยละเอียดในหนังสือวิวรณ์

ในดาเนียล พระเจ้าไม่ได้เปิดเผยเพียงเล็กน้อย
แต่ในเชิงปริมาณเพียงเล็กน้อยนี้มีความสำคัญในเชิงคุณภาพมาก
เพราะมันถือเป็นรากฐานของการเปิดเผยเชิงพยากรณ์โดยรวม
สถาปนิกอาคารรู้ดีว่าการเตรียมพื้นที่ก่อสร้างมีความเด็ดขาดและตัดสินใจอย่างไร
ในการพยากรณ์
นี่คือบทบาทที่มอบให้กับการเปิดเผยที่ศาสดาพยากรณ์ดาเนียลได้รับ แท้จริงแล้ว
เมื่อเข้าใจความหมายอย่างชัดเจน พระเจ้าก็บรรลุปาหมายสองประการ
ในการพิสน์การดำรงอยู่ของพระองค์ และ มอบ

กฎเกณฑ์พระองค์ทรงเลือกไว้เพื่อทำความเข้าใจ

ข้อความที่พระวิญญาณทรงส่งมา ใน “บางสิ่ง” นี้ เราพบสิ่งเดียวกันทั้งหมด:
การประกาศการสืบทอดอาณาจักรที่มีอำนาจเหนือจักรวาลสี่แห่งนับตั้งแต่สมัยของดา
เนียล (ตน .2, 7 และ 8);
การนัดหมายอย่างเป็นทางการของพันธกิจทางโลกของพระเยซูคริสต์ (Dan.9);
การประกาศการละทิ้งความเชื่อของคริสเตียนในปี 321 (Dan.8)
รัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา 1,260 ปีระหว่างปี 538 ถึง 1798 (Dan.7 และ 8)
และพันธมิตร “แอ็ดเวนตีส” (ตน . 8 และ 12) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386 (ถึงปี 2573)
ผมขอเพิ่มเติม Dan.11 ซึ่งดังที่เราจะได้เห็น
เผยให้เห็นรูปแบบและวิวัฒนาการของสงครามโลกครั้งที่สองทางนิวเคลียร์ภาคพื้น
ดินขั้นสุดท้าย

ซึ่งยังคงต้องทำให้สำเร็จก่อนที่พระเจ้าพระผู้ช่วยให้รอดเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงเรียกพระนามดาเนียลอย่างละเอียดเพื่อระลึกถึงความ
สำคัญของพระนามนี้ต่อพันธสัญญาใหม่ “ เหตุฉะนั้น
เมื่อท่านเห็นความน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างว่างเปล่า
ซึ่งผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้กล่าวไว้ นั่น ตั้งมันคงอยู่ในสถานศักดิ์สิทธิ์
ผู้ที่อ่านก็จงระวังให้ดี! (มธ .24:15) »

หากพระเยซูทรงเป็นพยานเห็นชอบดาเนียล
นั่นเป็นเพราะดาเนียลได้รับคำสอนเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งแรกและการเสด็จกลับมา
อย่างรุ่งโรจน์จากพระองค์ มากกว่าคนอื่นๆ ก่อนหน้าพระองค์
เพื่อให้คำพูดของข้าพเจ้าเข้าใจชัดเจน
ท่านต้องทราบว่าก่อนหน้านี้นี้พระคริสต์ผู้เสด็จมาจากสวรรค์ทรงปรากฏต่อดาเนียลใน
พระนาม “ **มีคาเอล** ” ใน ตาน .10:13-21, 12:3 และพระเยซูทรงรับพระนามนี้ -
พระคริสต์ในวิว.12:7. ชื่อนี้ “ **Micaël** ” เป็นที่รู้จักกันดีในรูปแบบละตินคาทอลิก
Michel ซึ่งเป็นชื่อที่ตั้งให้กับ Mont Saint-Michel ที่มีชื่อเสียงใน Breton France
หนังสือดาเนียลเพิ่มรายละเอียดเป็นตัวเลขซึ่งทำให้เราทราบปีการเสด็จมาครั้งแรกของ
พระองค์ ฉันอยากจะชี้ให้เห็นว่าชื่อ “ **มีคาเอล** ” แปลว่า: ผู้เป็นเหมือนพระเจ้า
และชื่อ “ **พระเยซู** ” แปลว่า: พระเจ้าทรงช่วยให้รอด
ทั้งสองชื่อเกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ ชื่อแรกมีตำแหน่งสวรรค์
ชื่อที่สองมีชื่อทางโลก

The Revelation of the Future นำเสนอต่อเราในรูปแบบเกมก่อสร้างหลายชั้น
ในช่วงเริ่มต้นของภาพยนตร์ เพื่อสร้างเอฟเฟกต์ภาพพจน์ในการ์ตูน
ที่มผู้สร้างใช้แผนกระจกซึ่งมีลวดลายการทาสีที่แตกต่างกันเมื่อวางทับแล้วจะให้ภาพ
พ ในหลายระดับ เช่นเดียวกับคำพยากรณ์ที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้

เริ่ม ต้นที่ดาเนียล

หนังสือของดาเนียล

ท่านทั้งหลายที่ได้อ่านงานนี้
จงรู้เถิดว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์อันไม่จำกัดนั้นทรงพระชนม์อยู่
แม้ว่าพระองค์จะทรงถูกซ่อนอยู่ก็ตาม คำ พยา น ของ “ *ผู้เผยพระวจนะดาเนียล*
” นี้เขียนขึ้นเพื่อให้คุณเชื่อในเรื่องนี้
มีตราประทับเป็นพยานถึงพันธสัญญาทั้งเก่าและใหม่เพราะพระเยซูทรงกระตุนสิ่งนี้ใ
นถ้อยคำที่จำหน่ายถึงเหล่าสาวกของพระองค์
ประสบการณ์ของเขาเผยให้เห็นถึงการกระทำของพระเจ้าที่ดีและเที่ยงธรรมองค์นี้
และ หนังสือเล่มนี้ช่วยให้เราค้นพบการพิพากษาที่พระเจ้าทรงดำเนินต่อประวัติศาสตร์
ตรทางศาสนาของลัทธิ monotheism ของพระองค์
ชาวยิวในการเป็นพันธมิตรครั้งแรก
จากนั้นเป็นคริสเตียนในการเป็นพันธมิตรใหม่ของพระองค์
สร้างขึ้นบนพระโลหิตที่หลังโดยพระเยซูคริสต์ เมื่อวันที่ 3 เมษายน 30
ของพระองค์ ยุค. มีใครดีไปกว่า “ *ดาเนียล* ”
ที่สามารถเปิดเผยการพิพากษาของพระเจ้าได้? ชื่อของเขาหมายถึง
"พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของฉัน" ประสบการณ์ที่มีชีวิตเหล่านี้ไม่ใช่นิทาน
แต่เป็นพยานถึงพรอันศักดิ์สิทธิ์ของแบบจำลองความซื่อสัตย์ของเขา
พระเจ้าทรงเสนอเขาให้เป็นหนึ่งในสามคนที่เขาจะช่วยพ้นจากเหตุร้ายในเอเสค
14:14-20 ผู้ที่ได้รับเลือกทั้งสามประเภทนี้คือ “ *โนอาห์ ดาเนียล และจ็อบ* ”
ข้อความของพระเจ้าบอกเราอย่างชัดเจนว่าแม่ในพระเยซูคริสต์
หากเราไม่เป็นแบบอย่างเหล่านี้ ประดุจแห่งความรอดก็จะยังปิดอยู่สำหรับเรา
ข้อความนี้เป็นการยืนยันทางแคบ ทางแคบ หรือประดุจแคบ
ซึ่งผู้ได้รับเลือกจะต้องผ่านเข้าสู่สวรรค์ ตามคำสอนของพระเยซูคริสต์ เรื่องราวของ
“ *ดาเนียล* ”

และสหายทั้งสามของเขาถูกนำเสนอให้เราเป็นแบบอย่างของความสัตย์ซื่อที่พระเจ้าทรงช่วยให้รอดในยามยากลำบาก

แต่ยังมีเรื่องราวชีวิตของดาเนียลเรื่องนี้ด้วยการกลับใจใหม่ของกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจสามองค์ซึ่งพระเจ้าทรงประสบความสำเร็จในการแย่งชิงมารซึ่งพวกเขาเคยบูชาไปด้วยความไม่รู้เลยพระเจ้าทรงสร้างจักรพรรดิเหล่านี้ให้เป็นโทษกที่ทรงพลังที่สุดสำหรับประเด็นของพระองค์ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ คนแรกและคนสุดท้ายด้วย เพราะคนต้นแบบเหล่านี้จะหายไป และศาสนา ค่านิยม ศีลธรรมจะลดลงอย่างไม่สิ้นสุด สำหรับพระเจ้า การแย่งชิงดวงวิญญาณเป็นการต่อสู้ที่ยาวนาน และกรณีของกษัตริย์ **เนบูคัดเนสซาร์** ก็เป็นตัวอย่างที่เปิดเผยอย่างยิงในประเภทนี้ เป็นการยืนยันอุปมาเรื่องพระเยซูคริสต์ “ **ผู้เลี้ยงแกะผู้ประเสริฐ** ” ผู้ละทิ้งฝูงแกะเพื่อตามหาแกะที่หลงหาย

ดาเนียล 1

ดาเนียล 1:1 ในปีที่สามแห่งรัชสมัยกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนยกทัพมาล้อมกรุงเยรูซาเล็มและปิดล้อมไว้
1ก- ปีที่สามแห่งรัชสมัยของกษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ รัชสมัยของเยโฮยาคิม 11 ปี ตั้งแต่ - ค.ศ. 608 ถึง - ค.ศ. 597 ^{ปีที่ 3} ใน - ค.ศ. 605

1b- **เนบูคัดเนสซาร์** นี้คือคำแปลของชาวบาบิโลนสำหรับพระนามของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ "นานูปกปกป้องลูกชายคนโตของฉัน" Nabu เป็นเทพเจ้าแห่งความรู้และการเขียนของชาวเมโสโปเตเมีย เราเข้าใจได้แล้วว่าพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้อำนาจเหนือความรู้และการเขียนกลับคืนสู่พระองค์

ดเนียล 1:2
และ พระเยโฮวาห์ทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์และภาชนะส่วนหนึ่งแห่งพระนิเวศของพระเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
เนบูคัดเนสซาร์ ทรงนำเครื่องใช้ไปยังดินแดนชินาร์ไปยังพระนิเวศของพระของพระองค์ และเก็บไว้ในคลังสมบัติของพระของพระองค์

2a-

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

การที่พระเจ้าละทิ้งกษัตริย์ชาวยิวนั้นเป็นสิ่งที่ชอบธรรม 2Ch.36:5:
เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงขึ้นเป็นกษัตริย์
และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้าย
ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

2b- เนบูกัดเนสซาร์นำเครื่องใช้ไปยังดินแดนชินาร์

ไปยังบ้านของเทพเจ้าของเขา พระองค์ทรงเก็บไว้ในคลังสมบัติของเทพเจ้าของเขา
กษัตริย์องค์นี้เป็นคนนอกกริต เขาไม่รู้จักพระเจ้าที่แท้จริงที่อิสราเอลรับใช้
แต่เขาดูแลที่จะให้เกียรติพระเจ้าของเขา: เบล หลังจากการกลับใจใหม่ในอนาคต
เขาจะรับใช้พระเจ้าที่แท้จริงของดาเนียลด้วยความสัตย์ซื่อเช่นเดียวกัน

ดนล. 1:3 กษัตริย์ทรงบัญชาอับเนัสหัวหน้าขันทีของพระองค์
ให้นำชนชาติอิสราเอลบางคนซึ่งเป็นเชื้อสายกษัตริย์หรือตระกูลขุนนางมา

ดนล. 1:4 เด็กหนุ่มที่ไม่มีตำหนิ มีรูปร่างหน้าตาหล่อเหลา มีสติปัญญา ความเข้าใจ
และการสั่งสอน สามารถรับใช้ในวังของกษัตริย์ได้

และใครจะสอนอักษรและภาษาของชาวเคลเดีย

4a- กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ดูเป็นมิตรและชาญฉลาด

เขาเพียงแต่พยายามช่วยให้เด็ก ๆ

ชาวยิวปรับตัวเข้ากับสังคมและค่านิยมของเขาได้สำเร็จ

ดนล. 1:5

กษัตริย์ทรงจัดสรรอาหารบนโต๊ะและเหล้าองุ่นที่ดื่มให้พวกเขาในแต่ละวัน

ตั้งใจจะเลี้ยงพวกเขาไว้เป็นเวลาสามปี

เมื่อเสร็จแล้วพวกเขาจะทำหน้าที่ปรนนิบัติของกษัตริย์ กษัตริย์.

5a- ความรู้สึกที่ดีของกษัตริย์นั้นชัดเจน

เขาแบ่งปันกับคนหนุ่มสาวถึงสิ่งที่เขาเสนอให้ตัวเอง

ตั้งแต่เทพเจ้าไปจนถึงอาหารของเขา

ดนล. 1:6 ในพวกนั้นมีดาเนียล ฮานันยาร์ มิชาเอล

และอาซารียาห์แห่งลูกหลานของยูดาห์

6a- ในบรรดาคนหนุ่มสาวชาวยิวที่ถูกพาไปยังบาบิโลน

มีเพียงสี่คนเท่านั้นที่แสดงความจงรักภักดีแบบอย่าง

ข้อเท็จจริงต่อไปนี้ได้รับการจัดระเบียบโดยพระเจ้าเพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างใน

ผลที่ได้รับจากผู้ที่ใช้พระองค์และผู้ที่ไม่ใช้พระองค์ทรงอวยพร

และโดยผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์และผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์ทรงเพิกเฉย

ดนล. 1:7 และหัวหน้าขันทีจึงตั้งชื่อให้พวกเขาว่า ดาเนียล เบลเทซซาร์

ฮานันยาร์ ชัดรัก มิชาเอล เมซาค และอาซารียาห์ เอเบดเนโก

7a-

คนหนุ่มสาวชาวยิวเหล่านี้แบ่งปันความฉลาดซึ่งตกลงที่จะใช้ชื่อนอกกริตที่กำ
หนดโดยผู้ชนะ

การตั้งชื่อเป็นสัญลักษณ์ของความเหนือกว่าและเป็นหลักการที่พระเจ้าเพียงแห่งเดียว
ปฐมกาล 2:19:

และพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ทรงปั้นบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งและบรรดานกในอากาศจาก
ดิน

ทรงพาพวกมันมาหามนุษย์เพื่อดูว่าเขาจะเรียกพวกมันว่าอะไร

และให้ตั้งชื่อสิ่งมีชีวิตทุกตัวว่ามนุษย์ จะให้เขา

7b- ดาเนียล "พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาของฉัน" เปลี่ยนชื่อเป็นเบลเทัชซาร์:
"เบลจะปกป้อง"

เบลกำหนดปีศาจว่าชนชาตินอกรีตเหล่านี้รับใช้และให้เกียรติเหยื่อของวิญญาณปีศาจด้วยความไม่รู้โดยสิ้นเชิง

ฮานันยาห์ "พระคุณหรือมอบให้จากพระเจ้า" กลายเป็น "ซัดรัก"
"ได้รับแรงบันดาลใจจากอาค" อาคเป็นเทพแห่งดวงจันทร์ในบาบิโลน

Mishaël "ใครคือความชอบธรรมของพระเจ้า" กลายเป็น Meschac
"ซึ่งเป็นของ Aku"

อาซาริยาห์ "ความช่วยเหลือหรือความช่วยเหลือคือยาห์เว" กลายเป็น
"อาเบต -เนโก" "ผู้รับใช้ของเนโก" และที่นั่นแล้ว
เทพเจ้าแห่งสุริยคติของชาวเคลเดีย

ดนล. 1:8

ดาเนียลตั้งใจว่าจะไม่ทำให้ตัวเองเป็นมลทินด้วยอาหารของกษัตริย์และด้วยเหล้าองุ่นที่กษัตริย์ดื่ม และเขาขอร้องหัวหน้าชั้นที่ไม่ให้บังคับเขาให้ทำตัวเป็นมลทิน

8a- **การมีชื่อนอกรีต** ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเมื่อคุณพ่ายแพ้ แต่การทำให้ตัวเองมีมลทินจนถึงขั้นอับอายต่อพระเจ้านั้นมากเกินไปที่จะขอความภักดีของชายหนุ่มทำให้พวกเขาละเว้น จากเหล้าองุ่นและเนื้อสัตว์ของกษัตริย์ เพราะสิ่งเหล่านี้มักจะถูกนำเสนอต่อเทพเจ้านอกรีตที่ได้รับเกียรติในบาบิโลน วิทยาลัยของพวกเขาขาดวุฒิภาวะและพวกเขายังไม่มีเหตุผลเหมือนเปาโล พยานที่สัตย์ซื่อของพระคริสต์ที่ถือว่าเทพเท็จเป็นเพียงลม (รม .14; 1 โคร .8)

แต่เพราะกลัวจะทำให้คนที่ศรัทธาอ่อนแอตกตะลึง เขาจึงทำเหมือนพวกเขา ถ้าเขากระทำตรงกันข้าม เขาก็ไม่ทำบาป เพราะการให้เหตุผลของเขาถูกต้อง พระเจ้าทรงประณามความชั่วที่กระทำด้วยความสมัครใจด้วยความรู้และมนธรรมทั้งหมด ในตัวอย่างนี้ การเลือกโดยเจตนาที่จะถวายเกียรติแก่เทพเจ้านอกรีต

ดนล 1:9 พระเจ้าทรงโปรดปรานและสง่างามแก่ดาเนียลต่อหน้าชั้นที่ใหญ่

9a-

ศรัทธาของคนหนุ่มสาวแสดงให้เห็นโดยความกลัวที่จะทำให้พระเจ้าไม่พอใจ พระองค์ทรงสามารถช่วยพวกเขาได้

ดนล 1:10 หัวหน้าชั้นที่พูดกับดาเนียลว่า

"ข้าพเจ้าเกรงว่ากษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้า

ผู้ทรงกำหนดให้ท่านรับประทานและดื่มอะไร

เพราะเหตุใดเขาจึงเห็นหน้าเจ้าหดหู่มากกว่าคนหนุ่มสาวในวัยเดียวกับเจ้า?

คุณจะไปเปิดเผยหัวของฉันต่อกษัตริย์

ดนล. 1:11

แล้วดาเนียลจึงพูดกับคนต้นเรือนซึ่งหัวหน้าชั้นที่มอบหมายให้ดูแลดาเนียล

ฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์ว่า

ดนล 1:12 ขอทรงลองผู้รับใช้ของพระองค์สักสัปดาห์ ขอฝึกกินและน้ำดื่ม

ดนล. 1:13

แล้วเจ้าจงมองหน้าพวกเราและบนใบหน้าของคนหนุ่มที่รับประทานอาหารของกษัตริย์ และเจ้าจงปฏิบัติต่อผู้รับใช้ของเจ้าตามสิ่งที่เจ้าได้เห็น

ดนล. 1:14 พระองค์ประทานสิ่งที่พวกเขาขอ และทดสอบพวกเขาสิบวัน

ดนล. 1:15 เมื่อครบสิบวันแล้ว

พวกเขาก็ดูดีกว่าและอ้วนท้วนมากกว่าคนหนุ่มทั้งปวงที่เสวยอาหารของกษัตริย์

15ก - เราสามารถสร้างการเปรียบเทียบทางจิตวิญญาณระหว่าง “ สิบวัน ” ของประสบการณ์ของดาเนียลกับเพื่อนสามคนของเขา กับ “ สิบวัน ” ของการข่มเหงชาวสารแห่งยุค “ สเมียร์นา ” ของอาป 2:10 . แท้จริงแล้วในประสบการณ์ทั้งสองนี้

พระเจ้าทรงเปิดเผยผลที่ซ่อนอยู่ของผู้ที่อ้างว่ามาจากพระองค์

ดนล 1:16 *คนต้นเรือนนำอาหารและเหล้าองุ่นที่ตั้งใจไว้สำหรับพวกเขาออกไปและมอบผักให้พวกเขา*

16ก -

ประสบการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าสามารถดำเนินการในใจของมนุษย์ได้อย่างไร

เพื่อให้พวกเขาโปรดปรานผู้รับใช้ของพระองค์ตามพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

เพราะผู้รับใช้ของกษัตริย์มีความเสี่ยงสูงและพระเจ้าต้องเข้ามาแทรกแซงเพื่อที่เขาจะยอมรับข้อเสนอของดาเนียล ประสบการณ์ศรัทธาคือความสำเร็จ

ดนล. 1:17 *พระเจ้าประทานความรู้ ความเข้าใจในอักษรทุกฉบับ*

และสติปัญญาแก่ชายหนุ่มทั้งสี่คนนี้ และดาเนียลก็อธิบายนิมิตและความฝันทั้งหมด

17ก - *พระเจ้าประทานความรู้ ความฉลาดในอักษรทุกตัวอักษร*

และสติปัญญาแก่ชายหนุ่มทั้งสี่คนนี้

ทุกสิ่งเป็นของขวัญจากพระเจ้า

คนที่ไม่รู้จักเขาไม่รู้ว่ามันขึ้นอยู่กับเขามากแค่ไหนว่าเขาฉลาดและฉลาดหรือโง่เขลาและโง่เขลา

17ข - *และดาเนียลได้อธิบายนิมิตและความฝันทั้งหมด*

ก่อนอื่นเพื่อแสดงความสัตย์ซื่อ

ดาเนียลได้รับเกียรติจากพระเจ้าผู้ประทานของขวัญแห่งคำพยากรณ์แก่เขา

นี่เป็นคำพยากรณ์ที่พระองค์ประทานแก่โยเซฟผู้ซื่อสัตย์ซึ่งเป็นเชลยชาวอียิปต์ในสมัยของพระองค์ ในบรรดาเครื่องบูชาของพระเจ้า ชาโลมอนก็เลือกสติปัญญาด้วย

และสำหรับการเลือกนี้ พระเจ้าประทานทุกสิ่งอื่นแก่เขา ทั้งพระสิริและความมั่งคั่ง ดาเนียลจะได้สัมผัสกับระดับความสูงที่พระเจ้าผู้สัตย์ซื่อของเขาสร้างขึ้น

ดนล. 1:18 *ในเวลาที่ยกษัตริย์ทรงกำหนดให้นำพวกเขาเข้าเฝ้าหัวหน้าชั้นที่ก้มอบพวกเขาเข้าเฝ้าเนบูคัดเนสซาร์*

ดาน 1:19 *กษัตริย์ทรงสนทนากับพวกเขา*

และในบรรดาชายหนุ่มเหล่านี้ไม่มีใครเหมือนดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล

และอาซาริยาห์ จึงรับเข้าเฝ้าพระราช

ดนล. 1:20 *เกี่ยวกับทุกสิ่งที่ต้องใช้สติปัญญาและความเข้าใจ*

และสิ่งที่ยกษัตริย์ทรงซักถามพวกเขา

พระองค์ทรงพบว่าสิ่งเหล่านั้นเหนือกว่านักเรียนอาคมและโหราจารย์ทั้งปวงในอาณาจักรของพระองค์ถึงสิบเท่า

20ก - พระเจ้าจึงทรงแสดง “

ความแตกต่างระหว่างผู้ที่ปรนนิบัติพระองค์และผู้ที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์ ”

ซึ่งเขียนไว้ใน มก .3:18 ชื่อของดาเนียลและเพื่อนๆ

ของเขาจะเป็นพยานในพระคัมภีร์ไบเบิล

เนื่องจากการสาธิตความซื่อสัตย์ของพวกเขาจะเป็นแบบอย่างในการสนับสนุนผู้ที่ได้รับเลือกไปจนถึงโลก

ดนล 1:21 *ดาเนียลก็เป็นเช่นนั้นจนถึงปีแรกของกษัตริย์ไซรัส*

ดาเนียล 2

ด นล 2:1 ในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์ทรงฝัน
จิตใจของเขากระสับกระส่ายและเขานอนไม่หลับ

1a- ดังนั้นใน - 604 พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ในวิญญานของกษัตริย์

ด นล 2:2 กษัตริย์ทรงเรียกพวกนักเล่นอาคม โหราจารย์ นักวิทยาศาสตร์
และคนเคลเดียมาเล่าความฝันให้ฟัง พวกเขาเข้ามาเข้าเฝ้ากษัตริย์

2a- จากนั้นกษัตริย์นอกรีตก็หันไปหาคนที่เขาไว้วางใจ จนกระทั่งถึงตอนนั้น
แต่ละคนเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาของเขา

ดา น 2:3 และกษัตริย์ตรัสกับพวกเขาว่า “เราฝันแล้ว
จิตใจของฉันปั่นป่วนและฉันอยากรู้ความฝันนี้”

3a- พระราชาตรัสอย่างดี: “ฉันอยากรู้ความฝันนี้” ;
เขาไม่ได้พูดถึงความหมายของมัน

ด นล 2:4 คนเคลเดียตอบกษัตริย์เป็นภาษาอารเมอิกว่า “ข้าแต่กษัตริย์
ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์! จงบอกคนรับใช้ของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้
แล้วเราจะอธิบายให้”

ดา น 2:5 และกษัตริย์ตรัสตอบคนเคลเดียอีกว่า “สิ่งนี้รอดพ้นจากข้าพเจ้าไปแล้ว
หากท่านไม่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบถึงความฝันและคำอธิบายของมัน
ท่านจะถูกฉีกเป็นชิ้นๆ และบ้านของท่านจะถูกทิ้งให้เป็นกองขยะ
5ก -

การไม่ต่อแครงของกษัตริย์และมาตรการสุดโต่งที่พระองค์ทรงใช้นั้นพิเศษแล
ะได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างวิธีการเพื่อทำให้การหลอกลวงของคนน
อกรีตสับสน

และเพื่อเปิดเผยพระสิริของพระองค์ผ่านทางผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์

ด นล 2:6 แต่หากท่านเล่าความฝันและคำอธิบายให้ข้าพเจ้าทราบ
ท่านจะรับของกำนัล ของกำนัล และเกียรติอันยิ่งใหญ่จากข้าพเจ้า
ดังนั้นจงบอกความฝันและคำอธิบายให้ฉันฟัง

6ก - ของกำนัล ของขวัญ และเกียรติอันยิ่งใหญ่ เหล่านี้
พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้เลือกสัตย์ซื่อของพระองค์

ด นล 2:7 พวกเขาตอบครั้งที่สองว่า
“ขอพระราชทานเล่าเรื่องความฝันให้ผู้รับใช้ของพระองค์ฟัง แล้วเราจะอธิบายให้ฟัง”

ด นล 2:8 กษัตริย์ตรัสตอบว่า “ข้าพเจ้าทราบจริงว่าท่านกำลังหาเวลาอยู่
เพราะท่านเห็นว่าเรื่องนี้หนีพ้นข้าพเจ้าไปแล้ว”

8a- กษัตริย์ถามนักปราชญ์ในสิ่งที่ไม่เคยถามและเขาไม่บรรลุผล

ดนล 2:9 เพราะฉะนั้น ถ้าท่านไม่ให้ข้าพเจ้ารู้ความฝัน
ประโยคเดียวกันนี้ก็จะครอบคลุมท่านทุกคน
คุณต้องการที่จะเตรียมที่จะบอกฉันโกหกและความเท็จในขณะที่รอเวลาเปลี่ยนแปลง
ดังนั้นจงเล่าความฝันให้ฉันฟัง แล้วฉันจะรู้ว่าคุณสามารถอธิบายให้ฉันฟังได้ไหม
9a-

คุณต้องการที่จะเตรียมที่จะบอกฉันโกหกและความเท็จในขณะที่รอเวลาที่
เปลี่ยนแปลง

ตามหลักการนี้ว่าจนกว่าโลกจะแตก

ผู้ทำนายและผู้ทำนายเท็จทุกคนจะมั่งคั่ง

9b- ดังนั้น

บอกความฝันให้ฉันฟัง

แล้วฉันจะรู้ว่าคุณสามารถอธิบายให้ฉันฟังได้ไหม

นับเป็นครั้งแรกที่การให้เหตุผลเชิงตรรกะนี้ปรากฏอยู่ในความคิดของมนุษย์

คนเจ้าเล่ห์มีช่วงเวลาที่ดีในการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ

ให้กับลูกค้าที่ไร้เดียงสาและใจง่ายจนเกินไป

คำขอของกษัตริย์เผยให้เห็นขีดจำกัดของพวกเขา

ดนล 2:10 คนเคลเดียทูลกษัตริย์ว่า “ไม่มีใครในโลกนี้ที่จะพูดตามที่กษัตริย์ขอได้
ไม่มีกษัตริย์องค์ใดจะยิ่งใหญ่และทรงอำนาจเพียงใดก็ตาม

ไม่เคยเรียกร่องสิ่งนี้จากนักมายากล นักโหราศาสตร์ หรือชาวเคลเดียคนใด

10ก - คำพูดของพวกเขาเป็นความจริง

ตั้งแต่นั้นมาพระเจ้าก็มีได้เข้ามาแทรกแซงเพื่อเปิดโปงพวกเขา

เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจว่าพระองค์คือพระเจ้าองค์เดียว

และเทวรูปนอกรีตของพวกเขาไม่มีอะไรนอกจากไม่มีอะไรเลย

และรูปเคารพที่สร้างขึ้นด้วยมือและวิญญาณของมนุษย์ที่มอบให้ ไปสู่วิญญาณปีศาจ

ดนล 2:11 สิ่งที่กษัตริย์ขอนั้นยาก ไม่มีผู้ใดสามารถทูลกษัตริย์ได้

เว้นแต่เทพเจ้าซึ่งมิได้สถิตอยู่ในหมู่มนุษย์

11a- คนฉลาดที่นี้แสดงความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้

แต่ด้วยคำพูดเหล่านี้

พวกเขายอมรับว่าไม่มีความสัมพันธ์กับ

เทพเจ้า

ในขณะที่ตลอดเวลา

พวกเขาถูกปรึกษาโดยคนหลอกลวงที่คิดว่าพวกเขาจะได้รับคำตอบจากเทพที่ซ่อน

อยู่ผ่านพวกเขา

ความท้าทายที่กษัตริย์เปิดโปงให้พวกเขาเปิดโปง

และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้

จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่คาดเดาไม่ได้และไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าที่แท้จริง

ซึ่งได้รับการเปิดเผยอย่างประเสริฐอยู่แล้วในซาโลมอน

ปร มาจารย์แห่งปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ผู้นี้

ดนล 2:12

กษัตริย์ก็ทรงพระพิโรธและทรงพระพิโรธยิ่งนัก

พระองค์ทรงสั่งให้ประหารนักปราชญ์แห่งบาบิโลนทุกคน

ดนล 2:13

มีการประกาศคำพิพากษานั้นแล้ว พวกนักปราชญ์ถูกประหาร

และเขาทั้งหลายตามหาดาเนียลและพรรคพวกที่จะทำลายพวกเขา

13ก - โดยการวางผู้รับใช้ของพระองค์เองก่อนความตาย

พระเจ้าจะทรงให้พวกเขารุ่งโรจน์ร่วมกับกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

กลยุทธ์นี้ทำนายถึงประสบการณ์สุดท้ายของศรัทธาแอดเวนติส

ซึ่งผู้ที่ได้รับเลือกจะรอดความตายที่กลุ่มกบฏกำหนดไว้ในวันที่ตัดสินใจ แต่ที่นี้อีกครั้ง

สถานการณ์จะกลับกัน

เพราะคนตายจะเป็นกบฏที่ฆ่ากันเองเมื่อพระคริสต์ผู้ทรงฤทธิ์และมีชัยชนะปรากฏ

บนสวรรค์เพื่อพิพากษาและประณามพวกเขา

ด นล **2:14**

แล้วดาเนียลก็พูดกับอารโยคหัวหน้าราชวงศ์ของกษัตริย์ผู้ออกไปประหารนักปราชญ์แห่งบาบิโลนอย่างชาญฉลาดและชาญฉลาด

ด นล **2:15** **พระองค์ตรัสตอบแม่ทัพอารโยคว่า**

“เหตุใดการพิพากษาของกษัตริย์จึงรุนแรงนัก? อารจออธิบายเรื่องนี้ให้ดาเนียลฟัง

ด นล **2:16**

แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้ากษัตริย์และทูลวิงวอนขอเวลาทูลชี้แจงแก่กษัตริย์

16ก- ดาเนียลประพาดติดตามนิสัยและประสบการณ์ทางศาสนาของเขา

เขารู้ว่าพระเจ้าประทานของประทานเชิงพยากรณ์แก่เขา

ซึ่งเขาคุ้นเคยกับการมอบความไว้วางใจทั้งหมดให้กับเขา เมื่อเรียนรู้สิ่งที่กษัตริย์ถาม

เขารู้ว่าพระเจ้ามีคำตอบ

แต่พระองค์ประสงค์ที่จะทำให้คำตอบเหล่านั้นเป็นที่รู้จักหรือไม่?

ด นล **2:17** **แล้วดาเนียลก็ไปบ้านของตน และบอกฮานันยาห์ มิชาเอล**

และอาซารียาห์เพื่อนฝูงของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้

17ก- ชายหนุ่มทั้งสี่อาศัยอยู่ในบ้านของดาเนียล “ พวกที่เหมือนกันมารวมตัวกัน ”

และเป็นตัวแทนของการประชุมของพระเจ้า ต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์ “

ที่ซึ่งมีสองหรือสามคนมาชุมนุมกันในนามของเรา เราก็คืออยู่ท่ามกลางพวกเขา ”

พระเจ้าตรัสดังนี้

ความรักฉันพี่น้องทำให้คนหนุ่มสาวเหล่านี้รวมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งแสดงจิต

วิญญาณแห่งความสามัคคีอันงดงาม

ดาเนียล **2:18** **กระตุ้นให้พวกเขาวิงวอนขอพระเมตตาจากพระเจ้าแห่งสวรรค์**

เพื่อไม่ให้ดาเนียลและพรรคพวกของเขาถูกทำลายไปพร้อมกับนักปราชญ์คนอื่น

แห่งบาบิโลน

18a- เมื่อเผชิญกับภัยคุกคามร้ายแรงต่อชีวิตของพวกเขา

การอธิษฐานอย่างกระตือรือร้นและการอดอาหารอย่างจริงจังเป็นอาวุธเดียวของผู้ที่ไ

ด้รับเลือก

พวกเขาจะและจะรอดคำตอบจากพระเจ้าของพวกเขาที่ได้ให้หลักฐานมากมายแก่พวกเขา

แล้วว่าพระองค์ทรงรักพวกเขา

ณ จุดสิ้นสุดของโลก

ผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายซึ่งตกเป็นเป้าหมายของคำสั่งแห่งความตายก็จะกระทำในลักษณะเดียวกัน

พระเยซูตรัสดังนี้

ด นล **2:19** **แล้วความลับก็ปรากฏแก่ดาเนียลในนิมิตในเวลากลางคืน**

และดาเนียลก็อวยพรพระเจ้าแห่งสวรรค์

19ก- พระเจ้าผู้สัตย์ซื่อทรงสถิตอยู่ตามที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้

เพราะเขาจัดการทดสอบเพื่อเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อของพระองค์ที่มีต่อดาเนียลและ

และสหายทั้งสามของเขา เพื่อยกตนขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในรัฐบาลของกษัตริย์

พระองค์จะทรงมีประสบการณ์แล้วประสบการณ์แล้ว

ทำให้พวกเขาเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับกษัตริย์องค์นี้ซึ่งพระองค์จะทรงเป็นผู้นำและ

เปลี่ยนใจเลื่อมใสในที่สุด

การกลับใจใหม่นี้จะเป็นผลจากพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์และไร้อิทธิบาทของคนหนุ่มสาวชาวยิว

ทั้งสี่คนที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าสำหรับภารกิจพิเศษ

ดาเนียล **2:20** **ดาเนียลตอบว่า**

“ สาธุการแด่พระนามของพระเจ้าตั้งแต่นิรันดรกาลถึงนิรันดรกาล ”

สติปัญญาและความแข็งแกร่งเป็นของเขา

20ก - การสรรเสริญที่สมเหตุสมผลเพราะ
ประสบการณ์นี้แสดงให้เห็นอย่างปฏิเสธไม่ได้ว่า เป็นการพิสูจน *สติปัญญา* ของเขา
ความแข็งแกร่ง ของเธอ ส่งเยโฮยาคิมไปยังเนบุดันเนสซาร์
และเธอก็ยึดเยียดความคิดของเธอไว้ในจิตใจของคนที่สนับสนุนโครงการของเธอ
ด น ล 2.21 *พระองค์คือผู้ทรงเปลี่ยนแปลงวาระและสถานการณ์*
ผู้ทรงโค่นล้มและสถาปนากษัตริย์ *ผู้ทรงประทานปัญญาแก่คนมีปัญญา*
และให้ความรู้แก่ผู้ที่มีความเข้าใจ

21ก - ข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงเหตุผลทั้งหมดที่เชื่อในพระเจ้า
ในที่สุดเนบุดันเนสซาร์จะกลับใจใหม่เมื่อเขาตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้อย่างเต็มที่
ด น ล 2.22 *พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งที่ลึกและซ่อนเร้น*
พระองค์ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด และความสว่างก็สถิตอยู่กับพระองค์

22a- มารยังสามารถ *เปิดเผยสิ่งที่อยู่ลึกและซ่อนเร้นได้*
แต่ความสว่างไม่ได้อยู่ในตัวเขา

เขาทำเพื่อล่อลวงและหลอมนุษย์ให้หันเหไปจากพระเจ้าที่แท้จริง
ซึ่งเมื่อเขาทำเช่นนั้น

เขาจะทำหน้าที่ช่วยชีวิตผู้ที่ตนเลือกไว้โดยเปิดเผยให้พวกเขาเห็นถึงกับดักร้ายแรง
ที่ปีศาจวางเอาไว้ซึ่งถูกลงโทษเข้าสู่ความมืดมิดทางโลก
นับตั้งแต่ชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือบาป และ ความ ตาย

ด น ล 2.23 *ข้าแต่พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์*
ข้าพระองค์ถวายเกียรติแด่พระองค์และสรรเสริญพระองค์
ที่พระองค์ทรงประทานสติปัญญาและกำลังแก่ข้าพระองค์
และทรงให้ข้าพระองค์ทราบถึงสิ่งที่เราขอจากพระองค์
และพระองค์ทรงเปิดเผยความลับของกษัตริย์แก่เรา

23ก - สติปัญญาและกำลังอยู่ในพระเจ้า *ในคำอธิษฐานของดาเนียล*
และพระเจ้าประทานสิ่งเหล่านั้นแก่เขา

จากประสบการณ์นี้เราเห็นหลักการที่พระเยซูทรงสอนว่า " *ขอแล้วจะได้* "
แต่เป็นที่เข้าใจชัดเจนว่าเพื่อให้ได้ผลลัพธ์นี้

ความภักดีของผู้สมัครจะต้องทนต่อการทดสอบทั้งหมด *พลัง*
ที่ดาเนียลได้รับจะอยู่ในรูปแบบที่เป็นไปตามความคิดของกษัตริย์
ซึ่งจะต้องอยู่ภายใต้ข้อพิสูจนที่ชัดเจนซึ่งจะบังคับให้เขายอมรับการดำรงอยู่ของพระ
เจ้าของดาเนียลซึ่งเขาและประชาชนของเขาไม่รู้จักจนกระทั่งถึงเวลา *นั้น*

ด น ล 2:24 *หลังจากนั้นดาเนียลก็ไปหาอารโยค*
ผู้ซึ่งกษัตริย์ทรงบัญชาให้ทำลายนักปราชญ์แห่งบาบิโลน
*และเขาก็ไปพบกับเขาดังนี้: *อย่าทำลาย* *นักปราชญ์แห่งบาบิโลน!**
พาวฉันไปเข้าเฝ้ากษัตริย์ แล้วฉันจะอธิบายให้กษัตริย์ฟัง

24a-

อ่านความรักอันศักดิ์สิทธิ์ในดาเนียลที่คิดถึงการได้รับชีวิตสำหรับคนต่างศาสน
นาที่ฉลาด

นี่เป็นพฤติกรรมที่เป็นพยานต่อพระเจ้าถึงความดีงามและความเมตตาของพระองค์อี
กครั้งในสภาวะจิตใจที่ถ่อมตัวโดยสมบูรณ์ *พระเจ้าอาจจะทรงพอพระทัย*
ผู้รับใช้ของพระองค์ถวายเกียรติแด่พระองค์ด้วยการงานแห่งศรัทธาของพระองค์

ด น ล 2.25 *อารยอคก็นำดาเนียลมาเข้าเฝ้ากษัตริย์โดยเร็ว*
และกราบทูลพระองค์ดังนี้ว่า

ในบรรดาเชลยของยูดาห์ข้าพเจ้าได้พบชายคนหนึ่งที่จะทูลกราบทูลกษัตริย์

25a- พระเจ้าทรงควบคุมกษัตริย์ด้วยความปัดร้าวอย่างยิ่ง และโอกาสที่จะได้รับคำตอบตามที่เขารารถนาก็จะทำให้ความโกรธของเขาบรรเทา ลงทันที

ดาบ 2:26 และกษัตริย์ตรัสตอบดาเนียลซึ่งมีชื่อว่าเบลเทซซาร์ว่า “ท่านช่วยเล่าความฝันที่ข้าพเจ้ามีและคำอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังได้ไหม”

26a- ชื่อนอกกริตที่มอบให้เขาไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ดาเนียลไม่ใช่เบลเทซซาร์ที่จะให้คำตอบที่คาดหวังแก่เขา

ดนล 2:27 ดาเนียลตอบต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “สิ่งที่กษัตริย์ขอนั้นเป็นความลับ ซึ่งนักปราชญ์ นักโหราศาสตร์ นักเล่นอาคม และนักโหราศาสตร์ ไม่สามารถเปิดเผยต่อกษัตริย์ได้”

27a- ดาเนียลขอร้องในนามของคนฉลาด สิ่งทีกษัตริย์ถามถึงพวกเขานั้นอยู่นอกเหนือการเข้าถึงของพวกเขา

ดนล 2:28 แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในสวรรค์ผู้ทรงเปิดเผยความลับ และทรงบันดาลให้กษัตริย์เเนนาคัดเนสซาร์ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในกาลสุดท้าย นี่คือการฝันและนิมิตที่คุณมีบนเตียง

28ก - จุดเริ่มต้นของคำอธิบายนี้จะทำให้เเนนาคัดเนสซาร์ตั้งใจฟัง เพราะหัวข้อในขนาดนี้มักทำให้มนุษย์ทรมานและเป็นทุกข์อยู่เสมอ และโอกาสที่จะได้รับคำตอบในหัวข้อนี้ก็น่าตื่นเต้นและปลอบโยน ดาเนียลซึ่งนำความสนใจของกษัตริย์ไปยังพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ซึ่งมองไม่เห็น ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าแปลกใจสำหรับกษัตริย์ผู้บูชาเทพเจ้าที่เป็นรูปธรรม

ดนล 2:29 ข้าแต่กษัตริย์ บนเตียงของพระองค์ มีความคิดเกิดขึ้นถึงพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลังเวลานี้ และผู้ที่เปิดเผยความลับได้แจ้งแก่ท่านถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น

ดนล 2:30 ถ้าความลับนี้ถูกเปิดเผยแก่ข้าพเจ้า ก็มิใช่เพราะว่าข้าพเจ้ามีปัญญามากกว่าสติปัญญาของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง แต่เพื่อจะพระราชทานคำชี้แจงแก่กษัตริย์ และเพื่อท่านจะได้ทราบความคิดในใจของท่าน

30ก - มิใช่ว่าในตัวฉันมีสติปัญญาที่เหนือกว่าสติปัญญาของคนที่มีชีวิตทั้งหมด แต่ก็เกินไปเพื่อทูลชี้แจงต่อกษัตริย์

ความอ่อนน้อมถ่อมตนที่สมบูรณ์แบบในการกระทำ

ดาเนียลก้าวออกไปและบอกกษัตริย์ว่าพระเจ้าผู้มองไม่เห็นองค์นี้สนใจในตัวเขา พระเจ้าองค์นี้ทรงฤทธานุภาพและประสิทธิผลมากกว่าที่พระองค์ทรงรับใช้มาจนถึง ณัั้น ลองนึกภาพผลของคำเหล่านี้ที่มีต่อจิตใจและหัวใจของเขา

30b- และรู้ความคิดในใจของคุณ

ในศาสนานอกกริต

มาตรฐานแห่งความดีและความชั่วของพระเจ้าเที่ยงแท้จะถูกเฉลย กษัตริย์ไม่เคยถูกตั้งคำถาม

เพราะพวกเขาหวาดกลัวและหวาดกลัวเพราะพลังของพวกเขายิ่งใหญ่ การค้นพบพระเจ้าที่แท้จริงจะทำให้เเนนาคัดเนสซาร์ค่อยๆ

ค้นพบข้อบกพร่องในอุปนิสัยของพระองค์

สิ่งที่ไม่มีความกล้าทำในหมู่ประชาชนของเขา บทเรียนนี้ส่งถึงเราเช่นกัน: เรา จะรู้ความคิดในใจของเรา ได้ก็ต่อ เมื่อพระเจ้าทรงกระทำตามมโนธรรมของเรา

ดณล 2:31 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงทอดพระเนตรและเห็นเทวรูปใหญ่โต
รูปปั้นนี้ใหญ่โตและงดงามเป็นพิเศษ *เธอยืนอยู่ตรงหน้าคุณ*

และ รูปร่างหน้าตาของเธอก็แย่มาก

31ก- *คุณเห็นรูปปั้นขนาดใหญ่ รูปปั้นนี้ยิ่งใหญ่และอลังการเป็นพิเศษ*
รูปปั้น

นี่
จะแสดงถึงการสืบทอดของอาณาจักรทางโลกที่ยิ่งใหญ่ซึ่งจะสืบทอดต่อกันจนกระทั่ง
ถึงการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้จึงมี รูป ลักษณะ
อันยิ่งใหญ่ *ความสง่างาม* ของมัน
คือความยิ่งใหญ่ของผู้ปกครองที่สืบทอดต่อกันซึ่งเต็มไปด้วยความมั่งคั่ง เกียรติยศ
และเกียรติยศที่มนุษย์มอบให้

31b- *เธอยืนอยู่ตรงหน้าคุณ และรูปร่างหน้าตาของเธอก็แย่มาก*

อนาคตที่รูปปั้นทำนายไว้คือ *เบื้องหน้า* กษัตริย์ ไม่ใช่อยู่ข้างหลังพระองค์
ด้านที่นำกลัวของมันทำนายถึงการเสียชีวิตของมนุษย์จำนวนมากที่จะก่อให้เกิด
สงครามและการข่มเหงซึ่งจะเป็นลักษณะเฉพาะของประวัติศาสตร์ของมนุษย์จวบจน
วันสิ้นโลก บรรดาผู้ปกครองเดินข้ามซากศพ

ดณล 2:32 ศิระชะของปฏิมากรนี้เป็นทองคำบริสุทธิ์ หน้าอกและแขนของเขาเป็นเงิน
ท้องและต้นขาเป็นทองเหลือง

32a- *หัวของรูปปั้นนี้เป็นทองคำบริสุทธิ์*

ดาเนียลจะยืนยันในข้อ 38 *หัวทองคำ* คือกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เอง
สัญลักษณ์นี้เป็นการแสดงลักษณะของเขาเพราะก่อนอื่นเขาจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสแล
ะรับใช้พระเจ้าผู้สร้างที่แท้จริงด้วยความศรัทธา *ทองคำ*
เป็นสัญลักษณ์ของศรัทธาอันบริสุทธิ์ใน 1 เปโตร 1: 7
การครองราชย์อันยาวนานของพระองค์จะทำเครื่องหมายประวัติศาสตร์ทางศาสนาแ
ละพิสูจน์ให้เห็นถึงการกล่าวถึงพระองค์ในพระคัมภีร์ นอกจากนี้เขายังเป็น *หัวหน้า*
ฝ่ายก่อสร้างผู้สืบทอดตำแหน่งผู้ปกครองโลก อีกด้วย
คำพยากรณ์เริ่มต้นขึ้นในปีแรกแห่งรัชสมัยของพระองค์ในปี ค.ศ. 605

32b- *หน้าอกและแขนของเขาเป็นเงิน*

เงินมีค่าน้อยกว่าทองคำ มันเปลี่ยนแปลง ทองยังคงไม่เปลี่ยนแปลง
เรากำลังเห็นความเสื่อมโทรมของคุณค่าของมนุษย์ซึ่งเป็นไปตามคำอธิบายของรูปปั้น
ตั้งแต่บนลงล่าง ตั้งแต่ - 539
อาณาจักรของชาวมิเดียและเปอร์เซียจะสืบทอดต่อจากอาณาจักรเคลเดีย

32ค- *ท้องและต้นขาของเขาทำด้วยทองเหลือง*

ทองเหลืองก็มีค่าน้อยกว่าเงินเช่นกัน เป็นโลหะผสมที่มีทองแดง
มันเสื่อมสภาพลงอย่างมากและเปลี่ยนรูปลักษณะไปตามกาลเวลา
นอกจากนี้ยังแข็งกว่าเงิน

และแข็งกว่าทองคำซึ่งเพียงอย่างเดียวยังคงอ่อนไหวได้มาก

เรื่องเพศเป็นศูนย์กลางของภาพที่พระเจ้าเลือกไว้

แต่ก็เป็นภาพของการสืบพันธุ์ของมนุษย์ด้วย เนื่องจากเป็นอาณาจักรกรีกจริง ๆ

อาณาจักรกรีกจึงจะอุดมสมบูรณ์อย่างมาก

ทำให้มนุษยชาติมีวัฒนธรรมนอกกรีตซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก

รูปปั้นกรีกที่หล่อด้วยทองเหลืองหลอมเหลวและหล่อจะได้รับความชื่นชมจากผู้คนจ
นจบ ภาพเปลือยของร่างกายถูกเปิดเผย

และศีลธรรมที่เสื่อมทรามของมันนั้นไร้ขีดจำกัด

สิ่งเหล่านี้ทำให้จักรวรรดิกรีกเป็นสัญลักษณ์โดยทั่วไปของความบาปซึ่งจะคงอยู่ตลอด

ดหลายศตวรรษและนับพันปีจนกระทั่งการ เสด็จกลับมาของพระคริสต์ ใน Dan.11:21 ถึง 31 กษัตริย์กรีกอันติโอโคสที่ 4 ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามเอปีฟาเนส ผู้ข่มเหงชาวยิวเป็นเวลา “7 ปี” ระหว่าง – 175 ถึง – 168 จะถูกนำเสนอในฐานะผู้ข่มเหงของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งเขาอยู่ข้างหน้าใน เรื่องราวพยากรณ์ของบทนี้ ข้อ 32

นี่จัดกลุ่มอย่างต่อเนื่องและกระตุ้นให้เกิดจักรวรรดิซึ่งนำไปสู่จักรวรรดิโรมัน

ดาบ 2:33 *เขา ของเขาเป็นเหล็ก เท้าของเขาเป็นเหล็กและดินเหนียว*

33ก - *เขาของเขาเป็นเหล็ก*

ที่ตั้งจักรวรรดิแห่งที่ 4 ทำนายไว้

กรุงโรมมีลักษณะพิเศษคือการแข็งตัวสูงสุดซึ่งแสดงด้วยเหล็ก

นอกจากนี้ยังเป็นโลหะที่พบมากที่สุดซึ่งออกซิไดซ์ สนิม และถูกทำลาย

อีกครั้งที่การเสื่อมสภาพได้รับการยืนยันและกำลังเพิ่มขึ้น

ชาวโรมันเป็นผู้นับถือพระเจ้าหลายองค์ พวกเขารับเอาเทพเจ้าแห่งศัตรูที่พ่ายแพ้ นี่คือวิธีที่ความบาปของกรีกจะขยายไปยังทุกชนชาติในอาณาจักรของตนผ่านการขยายออกไป

33ข - *เท้าของเขาเป็นเหล็กและดินเหนียวบางส่วน*

ในขณะนี้ ส่วนของดินเหนียวจะทำให้การครอบงำที่ยากลำบากนี้อ่อนลง

คำอธิบายนั้นเรียบง่ายและเป็นประวัติศาสตร์ ในปี ค.ศ. 395 จักรวรรดิโรมันล่มสลาย และหลังจากนั้น *เท้าทั้ง 10 ของรูปปั้น*

ก็สถาปนาอาณาจักรคริสเตียนที่เป็นอิสระได้สำเร็จ 10 อาณาจักร

แต่ทั้งหมดอยู่ภายใต้การดูแลทางศาสนาของบิชอปแห่งโรมซึ่งจะกลายเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาตั้งแต่ปี 538 กษัตริย์ทั้ง 10 พระองค์นี้ กล่าวถึงใน Dan.7:7 และ 24.

ดเนล 2.34 *ขณะที่ท่านกำลังดูอยู่นั้น*

มีก้อนหินก้อนหนึ่งหลุดออกมาโดยไม่มีมือกระทบเท้าที่เป็นเหล็กและดินเหนียวของ รูปเคารพ และหักเป็นชิ้นๆ

34a- รูปหินที่กระทบนั้นได้รับแรงบันดาลใจจากการเอาหินขว้างความตาย

นี่เป็นมาตรฐานสำหรับการประหารชีวิตคนบาปที่มีความผิดในอิสราเอลโบราณ

หินก้อนนี้จึงกลายเป็นหินสำหรับคนบาปทางโลก

ภัยพิบัติสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจะเป็นลูกเห็บตามวิวรณ์ 16:21

ภาพนี้ทำนายถึงการกระทำของพระคริสต์ต่อคนบาปในเวลา que พระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ ใน สด .3:9 พระวิญญาณทรงประทานรูปจำลองของศิลาแก่พระคริสต์

ซึ่งเป็นศิลาหลักอยู่ที่มุมหนึ่ง

ซึ่งเป็นศิลาที่พระเจ้าทรงเริ่มก่อสร้างอาคารฝ่ายวิญญาณของพระองค์ *ดูเถิด*

ศิลาที่เราวางไว้ต่อหน้าโยชูวานั้น หินก้อนนี้มีเจ็ดตา ดูเถิด

เราจะแกะสลักสิ่งที่จะสลักไว้ในนั่นเอง" พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้

และเราจะขจัดความชั่วช้าแห่งแผ่นดินนี้ให้หมดสิ้นภายในวันเดียว จากนั้นเราอ่านใน

Zac.4:7: *ภูเขาใหญ่เอ๋ย เจ้าเป็นใครต่อหน้าเศรบบาเบล? คุณจะถูกรื้อออก*

พระองค์จะทรงวางศิลาหลักท่ามกลางเสียงโห่ร้อง: พระคุณ พระคุณสำหรับเธอ!

ในสถานที่เดียวกันนี้ ในข้อ 42 และ 47 เราอ่านว่า: *พระองค์ตรัสกับฉัน:*

คุณเห็นอะไร? ข้าพเจ้าตอบว่า ข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีเชิงเทียนทองคำล้วนคันหนึ่ง

มีแจกันอยู่ด้านบน มีตะเกียงเจ็ดดวง และ

มีคันประทีปเจ็ดคันสำหรับตะเกียงซึ่งอยู่บนยอดเชิง เทียน ...

สำหรับผู้ที่ดูหมิ่นวันแห่งการเริ่มต้นที่อ่อนแอจะขึ้นขมยินดีเมื่อเห็นระดับที่อยู่ในมือของ

เศรบบาเบล ทั้งเจ็ดนี้เป็นพระเนตรของพระเจ้าซึ่งทอดยาวไปทั่ว โลก

เพื่อยืนยันข้อความนี้ เราจะพบในวิวรณ์ 5:6
ซึ่งเป็นภาพซึ่งมีดาทั้งเจ็ดของศิลาและเชิงเทียนเป็นของพระเมษโปดกของพระเจ้าคือ
อพระเยซูคริสต์ และข้าพเจ้าก็เห็นอยู่ตรงกลาง พระที่นั่งและสิ่งมีชีวิตทั้งสี่
และท่ามกลางผู้อาวุโส มีลูกแกะตัวหนึ่งซึ่งประหนึ่งถูกฆ่าอยู่ที่นั่น
เขามีเจ็ดเขาและมีดาเจ็ดดวง ซึ่งเป็น

วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าที่ทรงส่งไปทั่วโลก

การพิพากษาชนชาติบาปที่พระเจ้าทรงกระทำด้วยตนเองนั้น ไม่มี
มีมนุษย์คนใดเข้ามาแทรกแซงได้

ดนล 2.35 แล้วเหล็ก ดินเหนียว ทองสัมฤทธิ์ เงิน และทองคำก็แตกออกด้วยกัน
กลายเป็นเหมือนแกลบที่หลุดออกมาจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน
ลมพัดพาพวกเขาไปและไม่พบร่องรอยใด ๆ เลย
แต่ก่อนหินที่กระแทกรูปเคารพนั้นกลับกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ
35ก แล้วเหล็ก ดิน ทองเหลือง เงินและทองคำก็แตกออกด้วยกัน
กลายเป็นเหมือนแกลบที่หลุดออกมาจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน
ลมพัดพาพวกเขาไปและไม่พบร่องรอยใด ๆ เลย

ในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ลูกหลานของชนชาติต่างๆ
ที่เป็นสัญลักษณ์ด้วยทองคำ เงิน ทองเหลือง เหล็ก และดินเหนียว
ทุกคนยังคงอยู่ในบาปของตนและสมควรที่จะถูกทำลายล้างโดยพระองค์
และรูปนี้พยากรณ์ถึงการทำลายล้างนี้

35b- แต่หินที่กระแทกรูปเคารพนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่และเต็มพิภพ
วิวรณ์จะเปิดเผยว่าคำประกาศนี้จะสำเร็จอย่างสมบูรณ์หลังจาก

การพิพากษาจากสวรรค์ นับพันปี
พร้อมด้วยการสถาปนาผู้ที่ได้รับเลือกบนโลกที่ได้รับการฟื้นฟูในวิวรณ์ 4, 20, 21
และ 22

ดนล 2:36 นี่คือการฝัน เราจะชี้แจงต่อพระพักตร์กษัตริย์

36a- ในที่สุดกษัตริย์ก็ได้ยินสิ่งที่เขาฝันถึง
คำตอบดังกล่าวไม่สามารถประดิษฐ์ขึ้นได้เนื่องจากเป็นไปได้ที่จะหลอกหลวงเขา
ผู้ที่เล่าเรื่องเหล่านี้ให้ฟังก็ได้รับนิมิตเช่นเดียวกัน
และเขายังตอบสนองต่อคำขอของกษัตริย์โดยแสดงตัวว่าสามารถตีความภาพและใ
ห้ความหมายได้

ดนล 2:37 โอ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งปวง
เพราะว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ประทานอำนาจ ฤทธิ์อำนาจ และสง่าราศีแก่พระองค์

37ก- ฉันทราบซึ่งใจจริง ๆ

กับข้อนี้ที่เราเห็นดาเนียลพูดอย่างไม่เป็นทางการกับกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจ

ซึ่งไม่มีใครกล้าทำในสมัยที่วิปริตและเสื่อมทรามของเรา

การกล่าวอย่างไม่เป็นทางการไม่ได้เป็นการดูหมิ่น

ดาเนียลให้ความเคารพต่อกษัตริย์ชาวเคลเดีย

Tuinality

เป็นเพียงรูปแบบไวยากรณ์ที่ใช้โดยบุคคลโดดเดี่ยวซึ่งแสดงตัวตนต่อบุคคลที่สาม

เพียงรายเดียว และ “ยิ่งใหญ่พอๆ กับพระราชาก็ยังเป็นผู้ชายไม่น้อย”

ดังที่นักแสดง

โมลิแยร์

พูดได้ในสมัยของเขา

และการล่องลอยของคำสาบานที่ไม่ยุติธรรมก็เกิดขึ้นในสมัยของเขากับหลุยส์ที่ 14
ซึ่งเป็น "ราชาแห่งดวงอาทิตย์" ที่ภาคภูมิใจ

37b- ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย
เพราะพระเจ้าแห่งสวรรค์ประทานอาณาจักรแก่พระองค์

มากกว่าความเคารพ

ดาเนียลยังนำการยกย่องจากสวรรค์มาสู่กษัตริย์โดยที่เขาไม่ทราบมาก่อน อันที่จริง กษัตริย์แห่งราชาแห่งสวรรค์เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการสร้างราชาแห่งราชาทางโลก การปกครองเหนือกษัตริย์ถือเป็นตำแหน่งจักรวรรดิ สัญลักษณ์ของจักรวรรดิคือ " *ปีกนกอินทรี*" ซึ่งจะมีลักษณะเป็นจักรวรรดิแห่งแรกใน Dan.7

37c- *กำลัง*

กำหนดสิทธิในการครอบงำเหนือฝูงชนและวัดเป็นปริมาณ เช่น มวล มันสามารถหันศีรษะและเต็มเต็มราชาผู้ทรงพลังด้วยความภาคภูมิใจ บางครั้งกษัตริย์จะยอมจำนนต่อความจองหอง และพระเจ้าจะทรงรักษาเขาผ่านการทดลองอันแสนสาหัสเกี่ยวกับความอภัยศอดสุที่เปิดเผยใน Dan.4 เขาต้องยอมรับความคิดที่ว่าเขาไม่ได้รับพลังของเขาเอง แต่เป็นเพราะพระเจ้าที่แท้จริงได้มอบพลังนั้นให้กับเขา ใน Dan.7 พลังนี้จะใช้รูปสัญลักษณ์ของ *หมี* แห่งมีเดียและเปอร์เซีย

บางครั้งพลังที่ได้รับจากความรู้สึกว่างเปล่าในตัวเองและในชีวิต ทำให้ผู้ชายฆ่าตัวตาย อำนาจทำให้คุณแพ้ฝืนเกี่ยวกับการได้รับความสุขอันยิ่งใหญ่ที่ไม่ได้มา "ใหม่ทั้งหมด ดงามทั้งหมด" กล่าวไว้ แต่ความรู้สึกนี้คงอยู่ไม่นาน ในชีวิตสมัยใหม่ ศิลปินที่มีชื่อเสียง ผู้นำชื่นชม และมั่งคั่งต้องลงเอยด้วยการฆ่าตัวตาย แม้จะประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น ตื่นตาตื่นใจ และรุ่งโรจน์ก็ตาม

37d- *ความแข็งแกร่ง*

มันกำหนดการกระทำ ความกดดันภายใต้ข้อจำกัดซึ่งทำให้คู่ต่อสู้ตัวในการต่อสู้ แต่การต่อสู้ครั้งนี้สามารถต่อสู้กับตัวเองได้ จากนั้นเราจะพูดถึงความแข็งแกร่งของตัวละคร ความแข็งแกร่งวัดกันที่คุณภาพและประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีสัญลักษณ์: *สิงโต* ตามผู้วินิจฉัย 14:18: " *สิงโตที่แข็งแกร่งกว่าสิงโต* *สิงโตที่หวานกว่าน้ำผึ้ง* " ความแข็งแกร่งของสิงโตอยู่ที่กล้ามเนื้อของเขา อุ้งเท้าและกรงเล็บของมัน โดยเฉพาะปากของมันที่จับและหายใจไม่ออกเหยือกก่อนที่จะกลืนกินพวกมัน การเปิดเผยคำตอตอบปริศนาที่แซมสันตั้งไว้กับชาวฟิลิสเตียจะกลายเป็นผลลัพธ์ของการใช้กำลังที่ไม่มีใครเทียบได้ในส่วนของเขาต่อพวกเขา

37- *และสง่าราศี*.

คำนี้เปลี่ยนความหมายในแนวความคิดบนบกและบนท้องฟ้า เบนูดเนสซาร์ได้รับเกียรติจากมนุษย์จนกระทั่งได้รับประสบการณ์นี้ ความสุขในการครอบครองและตัดสินชะตากรรมของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนโลก เหลือเพียงเขาที่จะค้นพบรัศมีภาพซีเลสเชียลที่พระเยซูคริสต์จะได้รับโดยการทำให้พระองค์เอง ซึ่งเป็นอาจารย์และพระเจ้าเป็นผู้รับใช้ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อความรอดของเขา ในที่สุดเขาจะยอมรับสง่าราศีนี้และสภาพสวรรค์ของมัน

ดนล. 2:38 *พระองค์ได้ทรงมอบลูกหลานของมนุษย์ สัตว์ในท้องทุ่ง และนกในอากาศไว้ในมือของเจ้า* *ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่ไหน และได้ตั้งเจ้าให้ปกครองเหนือสิ่งทั้งปวง เจ้าคือผู้ที่เจ้าเป็นอยู่ หัวทอง*

38a- ภาพนี้จะถูกใช้เพื่อระบุเบนูดเนสซาร์ใน Dan.4:9

38b- *คุณคือหัวหน้าทองคำ*

ถ้อยคำเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าถึงสิ่งที่เนบูกัดเนสซาร์จะเลือก **สัญลักษณ์** **หัวทองคำ** ทำนายถึงการชำระให้บริสุทธิ์ในอนาคตและการเลือกของเขาเพื่อความรอดนิรันดร์ ทองคำเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่ออันบริสุทธิ์ตาม 1 เปโตร 1:7 **ดังนั้นการทดสอบความเชื่อของคุณซึ่งมีค่ามากกว่าทองคำที่เน่าเปื่อยได้ (ซึ่งถูกทดสอบด้วยไฟ) อาจส่งผลให้เกิดการสรรเสริญ สง่าราศี และเกียรติ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา . ทองคำ ซึ่งเป็น โลหะที่อ่อนตัวได้นี้ เป็นภาพลักษณะของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ผู้ยอมให้ตัวเองได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยผลงานของพระเจ้าผู้สร้าง**

ด นล 2:39

ภายหลังเจ้าจะมีอาณาจักรอีกอาณาจักรหนึ่งเกิดขึ้นน้อยกว่าอาณาจักรของเจ้า แล้วอาณาจักรที่สามจะเป็นอาณาจักรทองสัมฤทธิ์และจะปกครองทั่วพิภพ 39a- เมื่อเวลาผ่านไป คุณภาพของมนุษย์จะเสื่อมลง เงินที่หน้าอกและสองแขนของรูปปั้นนั้นน้อยกว่า ทองคำที่เศียร เช่นเดียวกับเนบูกัดเนสซาร์ ดาริอัสชาวมีเดียจะกลับใจใหม่ ไชริส 2 ชาวเปอร์เซียตามเอสด 1:1 ถึง 4 ทุกคนก็รักดาเนียลเช่นกัน และหลังจากนั้นพวกเขาคือดาไรอัสชาวเปอร์เซียและอารทาเซอร์ซีส 1 ตาม Esd.6 และ 7 ในการทดลอง

พวกเขาจะชื่นชมยินดีที่ได้เห็นพระเจ้าของชาวยิวมาช่วยเหลือพระองค์เอง 39ข- แล้วอาณาจักรที่สาม ซึ่งจะทำด้วยทองสัมฤทธิ์ และจะปกครองทั่วพิภพ ที่นี่ สถานการณ์เลวร้ายลงอย่างมากสำหรับจักรวรรดกรีก ทองเหลือง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงทองเหลือง แสดงถึงความไม่บริสุทธิ์ ยว ๗ การศึกษา Dan.10 และ 11 จะทำให้เราเข้าใจว่าทำไม แต่แล้ว วัฒนธรรมของประชาชนถูกตั้งคำถามในฐานะผู้ประดิษฐ์เสรีภาพแบบสาธารณรัฐ และการเบียดเบียนที่วิปริตและเสื่อมทรามซึ่งตามหลักการไม่มีขีดจำกัด นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าตรัสใน Pro.29:18: **เมื่อไม่มีการเปิดเผย ประชาชน ไม่มีความยับยั้งชั่งใจ ดีใจถ้าเขารักซากกฎหมาย!**

ด นล 2:40 จะมีอาณาจักรที่สี่ แข็งแกร่งตั้งเหล็ก เหล็กจะหักและหักทุกอย่างฉับในใด มันก็จะหักและหักทุกอย่างฉับนั้น เหมือนเหล็กที่หักทุกอย่างเป็นชิ้นๆฉับนั้น

40a- สถานการณ์เลวร้ายลงเมื่ออาณาจักรที่สี่ซึ่งเป็นอาณาจักรของโรมซึ่งจะครอบงำอาณาจักรก่อนหน้านี้และรับเอาเทววิทยาทั้งหมดของพวกเขาเพื่อที่จะสะสมลักษณะเชิงลบทั้งหมดของพวกเขานำมาซึ่งความแปลกใหม่ วินัย เหล็ก ที่มีความแข็งแกร่งที่อ่อนแอไม่ได้ สิ่งนี้ทำให้มีประสิทธิภาพมากจนไม่มีประเทศใดสามารถต้านทานได้ มากเสียจนอาณาจักรของเขาจะขยายจากอังกฤษทางตะวันตกไปจนถึงบาบิโลนทางฝั่งตะวันออก เหล็ก เป็นสัญลักษณ์ของมันอย่างแท้จริง ตั้งแต่ดาบสองคม ขุดเกาะและโล่ ดังนั้นเมื่อทำการโจมตี กองทัพจะมีลักษณะเป็นกระดองที่มีปลายหอก มีประสิทธิภาพในการป้องกันการโจมตี ที่ ไม่เป็นระเบียบและแยกย้ายกันไปจากศัตรู

ด นล 2.41 และตั้งที่เจ้าได้เห็นเท้าและนิ้วเท้าเป็นดินเหนียวของช่างหม้อ และเหล็กส่วนหนึ่ง อาณาจักรนี้จะถูกแบ่งแยก แต่ในนั้นมีความแข็งแกร่งตั้งเหล็ก เพราะท่านเห็นเหล็กปนดินเหนียว

41ก- ดาเนียลไม่ได้ระบุแต่ภาพนั้นพูดได้ **เท้าและนิ้วเท้า** เป็นตัวแทนของช่วงที่โดดเด่นซึ่งจะสืบทอดต่อจากอาณาจักรโรมันนอกรีตที่ถูกสร้าง

ขึ้น ด้วย เหล็ก
 อาณาจักรโรมันที่ถูกแบ่งแยกนี้จะกลายเป็นสนามรบสำหรับอาณาจักรเล็กๆ
 ที่ก่อตั้งขึ้นหลังจากการล่มสลาย พันธมิตรของ *เหล็ก* และ *ดินเหนียว*
 ไม่ได้สร้างความเข้มแข็ง แต่สร้างความแตกแยกและความอ่อนแอ เราอ่าน
เรื่องดินเหนียวของพอด เดอร์ ช่างปั้นหม้อคือพระเจ้าตามที่กล่าวไว้ในยิเร.18:6: *โอ*
พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย เราจะไม่ปฏิบัติต่อพวกท่านเหมือนช่างปั้นคนนี้หรือ?
พระเจ้าตรัส ดินเหนียวอยู่ในมือของช่างปั้นฉันใด โอ พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย
เจ้าก็อยู่ในมือของฉันฉันนั้น!
 ดินเหนียวนี้เป็นองค์ประกอบที่สงบสุขของมนุษยชาติซึ่งพระเจ้าทรงเลือกผู้ที่พระองค์
 ทรงเลือกสรรและทำให้พวกเขาเป็นภาชนะแห่งเกียรติยศ
ดนล 2:42 *และนิ้วเท้าเป็นเหล็กและดินเหนียวฉันใด*
อาณาจักรนี้ก็จะแข็งแรงแและเปราะบางฉันนั้น
 42a- *หมายเหตุว่า เหล็ก ของโรมัน* ดำเนินต่อไปจนถึงจุดสิ้นสุดของโลก
 แม้ว่าจักรวรรดิโรมันจะสูญเสียดอกภาพและการครอบงำในปี 395
 คำอธิบายอยู่ที่การกลับมาครอบงำอีกครั้งโดยการล่อลวงทางศาสนาของศรัทธา
 ยโรมันคาทอลิก
 นี่เป็นเพราะการสนับสนุนทางอาวุธที่มอบให้โดยโคลวิสและจักรพรรดิไบแซนไทน์
 กบิชอบแห่งโรมประมาณปี 500
 พวกเขาสร้างบารมีและอำนาจใหม่ของสันตะปาปาซึ่งสร้างเขาขึ้นมา
 แต่ในสายตาของมนุษย์เท่านั้นที่เป็นผู้นำทางโลกของคริสตจักรคริสเตียน ตั้งแต่ปี
 538
ดนล 2:43 *ท่านได้เห็นเหล็กปนดินเหนียว เพราะจะถูกผสมโดยพันธมิตรของมนุษย์*
แต่จะไม่ประสานกันเหมือนเหล็กที่ไม่รวมกับดินเหนียว
 43ก- *นิ้ว ของเท้า จำ นวน สิบ จะกลายเป็น สิบเขา* ในดาน 7:7 และ 24
 รองจากลำตัวและเท้า
 พวกเขาเป็นตัวแทนของประเทศคริสเตียนตะวันตกของยุโรปในครั้งสุดท้าย นั่นคือ
 ของเรา ยุค. พระเจ้าทรงประณามพันธมิตรหน้าซื่อใจคดของประเทศต่างๆ ในยุโรป
 พระเจ้าทรงเปิดเผยเมื่อ 2,600
 ปีที่แล้วถึงความเปราะบางของข้อตกลงที่รวมผู้คนในยุโรปในปัจจุบันเข้าด้วยกัน
 โดยรวมกันเป็นหนึ่งเดียวบนพื้นฐานของ "สนธิสัญญาแห่งโรม"
ดนล 2:44 *ในรัชสมัยของกษัตริย์เหล่านี้*
พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย
และจะไม่ผ่านไปภายใต้การปกครองของชนชาติอื่น
พระองค์จะทรงทำลายอาณาจักรเหล่านี้ให้สิ้นซาก
และพระองค์เองจะทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์
 44a- *ในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้*
 เรื่องนี้ได้รับการยืนยันแล้ว *นิ้วเท้าทั้งสิบ* นั้น
 สอดคล้องกับการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์
 44b- *พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสร้างอาณาจักรที่จะไม่มีวันถูกทำลาย*
 การคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกกระทำภายใต้พระนามของพระเยซูคริสต์ตั้งแต่กา
 รัปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ ระหว่างการเสด็จมายังโลกครั้งแรก
 เพื่อชดใช้บาปของผู้ที่พระองค์ทรงช่วยให้รอด
 แต่ในระหว่างสองพันปีหลังจากพันธกิจนี้
 การคัดเลือกนี้สำเร็จด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและการข่มเหงจากค่ายที่โหดร้าย

และตั้งแต่ปี 1843 เป็นต้นมา คนที่พระเยซูทรงช่วยให้รอดก็มีจำนวนน้อย
ตั้งการศึกษาใน Dan.8 และ 12 ที่จะยืนยัน

6,000 ปีแห่งการเลือกผู้ได้รับเลือกกำลังจะสิ้นสุดลง สหัสวรรษ ที่ 7
เปิดวันสะบาโตแห่งนิรันดรให้กับผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของ
พระเยซูคริสต์ตั้งแต่อาดัมและเอวา

ทุกคนจะถูกเลือกเพราะความสัตย์ซื่อของพวกเขา
เพราะพระเจ้าทรงพามนุษย์ที่สัตย์ซื่อและเชื่อฟังไปด้วย ทรงช่วยมาร
ทูตสวรรค์ที่กบฏของพระองค์

และมนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังไปสู่การทำลายล้างจิตวิญญาณของพวกเขาโดยสิ้นเชิง

44c- *และจะไม่ตกอยู่ใต้การปกครองของบุคคลอื่น*
เพราะมันทำให้การครอบงำและการสืบทอดตำแหน่งของมนุษย์ทางโลกสิ้นสุด
ดลง

44d- *เขาจะทำลายและทำลายอาณาจักรเหล่านี้ทั้งหมด*
และตัวเขาเองจะคงอยู่ตลอดไป

พระวิญญาณทรงอธิบายความหมายที่ประทานให้กับคำที่สิ้นสุด
ความหมายที่แท้จริง จะมีการขจัดมนุษยชาติทั้งหมด และ Rev.20
จะเปิดเผยให้เราเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นในช่วง สหัสวรรษ ที่ 7

เราจะค้นพบโปรแกรมที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ บนโลกที่รกร้าง
มารจะถูกคุมขังโดยไม่มีกลุ่มจากสวรรค์หรือโลก และในสวรรค์ เป็นเวลา 1,000 ปี
ผู้ที่ได้รับเลือกจะพิพากษาคนชั่วร้ายที่ตายไป เมื่อสิ้นสุด 1,000 ปีนี้
คนชั่วร้ายจะถูกฟื้นคืนชีพเพื่อรับการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ไฟที่ทำลายพวกมันจะทำให้โลกบริสุทธิ์ซึ่งพระเจ้าจะทรงสร้างใหม่โดยถวายเกียรติ
แต่มีเพื่อต้อนรับบัลลังก์ของพระองค์และผู้ที่ได้รับการไถ่บาปของพระองค์
ภาพของนิมิตจึงสรุปการกระทำที่ซับซ้อนมากขึ้นซึ่งการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์จะ
เปิดเผย

ดนล 2.45 *เห็นได้จากหินที่คุณเห็นว่าตกลงมาจากภูเขาโดยไม่ต้องใช้มือช่วย*
ซึ่งทำให้เหล็ก ทองสัมฤทธิ์ ดินเหนียว เงินและทองคำแตกเป็นชิ้นๆ
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงแจ้งแก่กษัตริย์ถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นหลังจากนี้
ความฝันนั้นเป็นจริง และคำอธิบายนั้นแน่นอน

45ก - ในที่สุดหลังจากการเสด็จมาของพระองค์ พระคริสต์ทรงถูกสัญญาลักษณะด้วย
ศิลา การพิพากษามนุษย์เป็นเวลา พันปี
และการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระองค์ บนโลกใหม่ที่ได้รับการฟื้นฟูโดยพระเจ้า
ภูเขาใหญ่ ที่ประกาศไว้ในนิมิตจะเป็นรูปเป็นร่างและเกิดขึ้น สำหรับเขาชั่วนิรันดร

ดนล 2.46 *แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนซซาร์ก็ชบหน้าลงนมัสการดาเนียล*
และทรงบัญชาให้ถวายเครื่องสัตว์บูชาและเครื่องหอมแก่ดาเนียล

46a- *ยังเป็นคนนอกรีต* กษัตริย์ก็ตอบสนองตามธรรมชาติของเขา
เมื่อได้รับทุกสิ่งตามที่ดาเนียลขอแล้ว

เขาก็กราบลงและปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาของเขา
ดาเนียลไม่คัดค้านการกระทำที่นับถือรูปเคารพที่เขาปฏิบัติต่อเขา ยัง
เร็วเกินไปที่จะโต้แย้งและตั้งคำถาม เวลาซึ่งเป็นของพระเจ้าจะทำงานของมัน

ดนล 2.47 *และกษัตริย์ดริสกับดาเนียลว่า*
“แท้จริงพระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลายและเป็นเจ้าแห่งกษัตริย์ทั้งหลาย
และพระองค์ทรงเปิดเผยความลับต่างๆ
เนื่องจากท่านสามารถค้นพบความลับนี้ได้”

47a- นี่เป็นก้าวแรกของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์สู่การกลับใจใหม่ของเขา เขาจะไม่มีวันลืมประสบการณ์นี้ซึ่งบังคับให้เขายอมรับว่า ดาเนียลมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่แท้จริง อันที่จริงคือพระเจ้า
แห่งเทพเจ้าและเจ้าแห่งกษัตริย์ ทั้งหลาย
แต่ผู้ติดตามนอกรีตที่ช่วยเหลือเขาจะชะลอการกลับใจใหม่ของเขา คำพูดของเขาเป็นพยานถึงประสิทธิผลของงานพยากรณ์ อำนาจของพระเจ้าที่จะบอกล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทำให้มนุษย์ปกติต้องยืนฟังกำแพงหลักฐานอันหนักแน่นซึ่งผู้ถูกเลือกยอมแพ้และผู้ที่ย่ำลงก็ขัดขึ้น

ดนล 2:48 แล้วพระราชอาทรรงให้ดาเนียลทรงเลี้ยงดูดาเนียล

และพระราชทานของกำนัลอันอุดมมากมายแก่เขา

พระองค์ทรงบัญชาให้ปกครองทั่วมณฑลบาบิโลน

และตั้งให้เป็นผู้ปกครองสูงสุดเหนือนักปราชญ์ทั้งปวงแห่งบาบิโลน

48ก - เนบูคัดเนสซาร์กระทำต่อดาเนียลเช่นเดียวกับที่ฟาโรห์ทำต่อหน้าโยเซฟ

เมื่อพวกเขาฉลาดและไม่ปิดหรือปิดกั้นอย่างดื้อรั้น

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่จะรู้วิธีชื่นชมการบริการของผู้รับใช้ที่น่าคุณสมบัตินั้นมีค่ามา

พวกเขา และ ผู้คนของพวกเขาเป็นผู้รับผลประโยชน์จากพรอันศักดิ์สิทธิ์ที่ติดอยู่กับผู้ที่พระองค์ทรงเลือก สติปัญญาของพระเจ้าที่เที่ยงแท้จึงเป็นประโยชน์ต่อทุกคน

ดนล 2.49 ดาเนียลทูลขอ กษัตริย์ให้มอบตำแหน่งผู้ดูแลจังหวัดบาบิโลนให้แก่ชัตรีค เมซาค และเอเบเดเนโก และดาเนียลอยู่ในราชสำนักของกษัตริย์

49ก -

คนหนุ่มสาวทั้งสี่คนนี้มีความโดดเด่นในเรื่องทัศนคติที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าเป็นพิเศษ จากคนหนุ่มสาวชาวยิวคนอื่นๆ ที่มากับพวกเขาที่บาบิโลน

หลังจากการทดสอบซึ่งอาจกลายเป็นเรื่องน่าทึ่งสำหรับทุกคน

ความพอพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ก็ปรากฏขึ้น

ดังนั้นเราจึงเห็นความแตกต่างที่พระเจ้าสร้างระหว่างผู้ที่รับใช้พระองค์และผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์

เขายกระดับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขาซึ่งแสดงตัวว่าตนมีค่าควรต่อสาธารณะในสายตาของทุกคน

ดาเนียล 3

ดาเนียล 3:1 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วยทองคำ สูงหกสิบศอก กว้างหกศอก พระองค์ทรงตั้งมันไว้ในหุบเขาตุรา ในจังหวัดบาบิโลน 3ก- กษัตริย์เชื่อแต่พระเจ้าของดาเนียลยังไม่กลับใจใหม่ และ megalomania ยังคงเป็นลักษณะเฉพาะของเขา

ผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัวเขาสันนิษฐานเขาในเส้นทางนี้เช่นเดียวกับสุนัขจิ้งจอกในนิทานกับ อีกา พวกเขารักเขาและเคารพเขา เหมือนพระเจ้า นอกจากนี้ กษัตริย์ยังเปรียบเทียบตัวเองกับเทพเจ้าอีกด้วย

ต้องบอกว่าในลัทธินอกรีตการล่องลอยนั้นง่ายเพราะเทพเท้จองค์อื่น ๆ นั้นไม่สามารถเคลื่อนไหวได้และถูกแช่แข็งในรูปของรูปปั้นในขณะที่กษัตริย์ที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นเหนือกว่าพวกเขาอยู่แล้ว

แต่ทองนี้ถูกใช้ในการเลี้ยงรูปปั้นได้แก่ขนาดไหน!

เห็นได้ชัดว่านิมิตก่อนหน้านี้อังไม่เกิดผล

บางทีแม้แต่เกียรติยศที่พระเจ้าแห่งเทพเจ้าแสดงให้เขาเห็นก็ช่วยรักษาและเพิ่มความภาคภูมิใจของเขาได้

สัญลักษณ์แห่งศรัทธาที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการทดลองตาม 1 เปโตร 1:7

จะช่วยเผยให้เห็นการมีอยู่ของศรัทธาอันประเสริฐประเภทนี้ในสหายทั้งสามของดาเนียลในประสบการณ์ใหม่ที่เล่าในบทนี้

นี่เป็นบทเรียนที่พระเจ้าตรัสโดยเฉพาะกับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ในการพิจารณาคดี แอ็ดเวนตีส์ครั้งสุดท้าย เมื่อคำสั่งประหารชีวิตที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 13:15

กำลังจะคร่าชีวิตพวกเขา

ด.นล 3.2 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงเรียกอุปราช เสนาบดี และผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าผู้พิพากษา คลัง ทนายความ ผู้พิพากษา และบรรดาผู้พิพากษาประจำจังหวัดต่างๆ

ให้มาร่วมงานฉลองปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงเจิมขึ้น

2a- ต่างจากการทดสอบของดาเนียลใน Dan.6 ประสิทธิภาพไม่ได้เกิดจากการสมรู้ร่วมคิดของผู้คนที่อยู่รอบ ๆ กษัตริย์ นี่คือผลของบุคลิกภาพของเขาที่ถูกเปิดเผย

ด.นล 3.3 แล้วบรรดาเสนาบดี เจ้าหน้าที่ และผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าผู้พิพากษา เฮอร์อูญิก ทนายความ ผู้พิพากษา และบรรดาผู้พิพากษาประจำจังหวัดต่างๆ ก็ประชุมกันเพื่อถวายเป็นปฏิมากรซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้

พวกเขายินยอมต่อหน้าปฏิมากรซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงสร้างขึ้น

ดาเนียล 3:4 และมีผู้ประกาศประกาศด้วยเสียงอันดังว่า นี่คือนสิ่งที่พวกเขาสั่งเจ้า ประชาชน ประชาชาติ และคนทุกภาษา!

ด.นล 3.5 เมื่อท่านได้ยินเสียงแตร ปี กิตาร์ สำหรับ เครื่องดนตรี ปีปี และเครื่องดนตรีทุกชนิด

ท่านก็จะทรุดตัวลงนมัสการรูปปั้นทองคำซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างขึ้น

5a- ขณะที่คุณได้ยินเสียงแตร

สัญญาณของการพิจารณาคดีจะได้รับด้วย เสียงแตร

เช่นเดียวกับที่มีสัญลักษณ์การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในวิวรณ์ 11:15 โดย เสียง ^{แตรที่ 7} และ การลงโทษหกครั้งก่อนหน้านี้อีกมีสัญลักษณ์ด้วยเสียงแตรเช่นกัน

5b- *คุณจะกราบตัวเอง*

การกราบเป็นรูปแบบทางกายภาพของการให้เกียรติ ในวิวรณ์ 13:16
พระเจ้าทรงแสดงสัญลักษณ์นี้ด้วย *มือ* ของมนุษย์ซึ่งจะ *ได้รับเครื่องหมาย*
ของสัตว์ร้าย

ซึ่งประกอบด้วยการฝึกฝนและให้เกียรติวันแห่งดวงอาทิตย์นอกรีตซึ่งมาแทนที่วันสะ
บาโตอันศักดิ์สิทธิ์อัน *ศักดิ์สิทธิ์*

5c- *แล้วคุณจะรักมัน*

การนมัสการเป็นรูปแบบหนึ่งของการให้เกียรติทางจิตใจ ในวิวรณ์ 13:16
พระเจ้าทรงจำลองภาพนั้นผ่าน *หน้าผาก* ของชายที่ได้รับ *เครื่องหมายของสัตว์ร้าย*

ข้อนี้ช่วยให้เราค้นพบกุญแจของสัญลักษณ์เหล่านี้ที่อ้างถึงในคัมภีร์ของศา
นาคริสต์ของพระเยซูคริสต์ *หน้าผากและมือ*
ของมนุษย์สรุปความคิดและผลงานของเขา และในบรรดาผู้ที่ได้รับเลือก
สัญลักษณ์เหล่านี้ได้รับ *ตราประทับของพระเจ้า* ซึ่งตรงข้ามกับ
เครื่องหมายของสัตว์ร้าย ซึ่งระบุด้วย "วันอาทิตย์" ของนิกายโรมันคาทอลิก
ซึ่งเป็นที่ยอมรับและสนับสนุนโดยโปรเตสแตนต์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
พวกเขาเข้าสู่ความเป็นพันธมิตรทั่วโลก

องค์กรทั้งหมดของมาตรการนี้ที่กำหนดโดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะได้รับการ
รอดอายุในตอนท้ายของโลกในการทดสอบความซื่อสัตย์ในวันสะบาโตของพระเจ้า
ผู้สร้าง *ทุกวันสะบาโต*

การปฏิเสธที่จะทำงานของผู้ได้รับเลือกจะเป็นพยานถึงการต่อต้านกฎของมนุษย์
และในวันอาทิตย์

การที่พวกเขาปฏิเสธที่จะมีส่วนร่วมในการนมัสการร่วมกันจะระบุว่าพวกเขาเป็นกบฏ
ที่ต้องกำจัดออกไป จากนั้นจะมีการประกาศโทษประหารชีวิต
ดังนั้นกระบวนการนี้จะสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับสิ่งที่สหายทั้งสามของดาเนียลจะได้
สัมผัส

โดยพวกเขาจะได้รับพรอย่างเต็มที่จากพระเจ้าสำหรับความซื่อสัตย์ที่ได้แสดงให้เห็น
แล้ว

อย่างไรก็ตาม

ก่อนสิ้นโลก

บทเรียนนี้ถูกเสนอให้กับชาวยิวในพันธมิตรเก่าซึ่งต้องเผชิญกับการทดสอบที่คล้ายกัน
ระหว่าง - 175 ถึง - 168 ซึ่งถูกข่มเหงจนตายโดยกษัตริย์กรีกอันติโอโคสที่ 4
ที่รู้จักกันในชื่อเอพิฟานีส และ Dan.11

จะเป็นพยานว่าชาวยิวที่ซื่อสัตย์บางคนเลือกที่จะถูกฆ่ามากกว่ากระทำการที่น่ารังเกีย
จต่อหน้าพระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขา *เพราะในสมัยนั้น*

พระเจ้าไม่ได้ทรงเข้าแทรกแซงเพื่อช่วยพวกเขาอย่างอัศจรรย์

มากไปกว่าที่ทรงทำเพื่อชาวคริสเตียนที่ถูกโรมสังหารในเวลาต่อมา

ดนล 3:6 *ผู้ใดไม่กราบนมัสการจะต้องถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ทันที*

6ก - สำหรับสหายของดาเนียล *ภัยคุกคามคือ เตาไฟที่ลุกเป็น ไฟ*
การขู่นี้เป็นภาพของคำสั่งประหารชีวิตครั้งสุดท้าย

แต่มีความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ทั้งสองของจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด
เพราะในท้ายที่สุด

เตาไฟที่ลุกเป็นไฟจะเป็นการลงโทษของการพิพากษาครั้งสุดท้ายของผู้รุกรานผู้ข่ม
เหงวิสุทธิชนที่ได้รับเลือกของพระเจ้า

ดนล 3.7 *เพราะฉะนั้น เมื่อชนชาติทั้งหลายได้ยินเสียงแตร บี กีตาร์ แซมบูเก*
เครื่องดนตรีพิสตาร และเครื่องดนตรีทุกชนิด ประชาชน ประชาชาติ

และประชาชนทุกภาษา

ทรุดตัวลงนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงสร้างขึ้น

7a-

พฤติกรรมของการยอมจำนนต่อกฎเกณฑ์ของมนุษย์โดยทั่วไปและเป็นเอกฉันท์นี้ยังคงพยากรณ์ถึงพฤติกรรมของพวกเขาในช่วงเวลาของการทดสอบศรัทธาทา
งโลกครั้งสุดท้าย

รัฐบาลสากลสุดท้ายของโลกจะต้องปฏิบัติตามด้วยความกลัวเช่นเดียวกัน

ดนล 3:8 คราวนี้และในเวลาเดียวกันก็มีชาวเคลเดียบางคนมากล่าวหาพวกยิว

8a-

ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกคือเป้าหมายของความโกรธเกรี้ยวของมารที่ครอบงำจิต
วิญญาณทั้งหมดที่พระเจ้าไม่ยอมรับว่าเป็นผู้ที่ทรงเลือก บนโลกนี้

ความเกลียดชังอันโหดร้ายนี้ก่อตัวขึ้นในรูปแบบของความอิจฉาริษยา

และในขณะเดียวกัน

ความเกลียดชังครั้งใหญ่

จากนั้นพวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อความชั่วร้ายทั้งหมดที่มนุษย์ชาติต้องทนทุกข์

แม้ว่าจะจะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามที่อธิบายความชั่วร้ายเหล่านี้ซึ่งเป็นเพียงผลที่ตามมาจา

การไม่ได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า

ผู้ที่เกลียดชังเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งจะวางแผนทำให้พวกเขากลายเป็นที่น่ารัง

เกียจซึ่งต้องกำจัดด้วยการฆ่าพวกเขา

ดาบ 3:9 พวกเขาทุลกะษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ว่า

“ข้าแต่กษัตริย์

ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์!

9a- ตัวแทนของปีศาจเข้ามาในที่เกิดเหตุ โครงเรื่องชัดเจนขึ้น

ดนล 3.10 พระองค์ได้ทรงบัญชาผู้ใดที่ทุกคนที่ได้ยินเสียงแตร ปี ปี กิตาร์ แซมบูเก
เครื่องดนตรีปี ปี และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ,

10a-

พวกเขาเตือนกษัตริย์ถึงคำพูดของเขาเองและลำดับอำนาจของกษัตริย์ซึ่งจำ
เป็นต้องเชื่อฟัง

ดนล.

3:11

และผู้ใดที่ไม่กราบลงนมัสการ

ผู้นั้นจะต้องถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่

11a- การคุกคามต่อความตายก็ถูกเรียกคืนเช่นกัน

กับดักจะปิดลงบนวิสุทธิชนที่ถูกเลือก

ดนล 3.12 บัดนี้ยังมีชาวยิวซึ่งพระองค์ได้ทรงมอบหมายให้ดูแลมณฑลบาบิโลน
ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก ข้าแต่กษัตริย์ ผู้นับถือพระองค์
พวกเขาไม่ได้ปรนนิบัติพระเจ้าของคุณ หรือบูชาเทวรูปทองคำที่คุณได้สร้างขึ้น

12ก- สิ่งที่คาดเดาได้

ตำแหน่งสูงที่มอบให้กับชาวต่างชาติชาวยิว

ความอิจฉาริษยาที่จุดประกายขึ้นคือการสำแดงผลของความเกลียดชังอันรุนแรง

ด้วยเหตุนี้

ผู้ที่ถูกเลือกของพระเจ้าจึงถูกแยกออกมาและถูกประณามด้วยความพยายามที่ได้รับความ

ความนิยม

ดนล 3.13 แล้วเนบูคัดเนสซาร์ทั้งโกรธและเดือดดาล จึงรับสั่งให้นำซัดรัก เมซาค
และเอเบดเนโกมา และคนเหล่านี้ถูกนำตัวเข้าเฝ้ากษัตริย์

13ก- จำไว้ว่าชายทั้งสามคนนี้ได้รับตำแหน่งสูงสุดในอาณาจักรจากเนบูคัดเนสซาร์
เพราะพวกเขาปรากฏแก่พระองค์ว่าฉลาดกว่า ฉลาดกว่าคนในชนชาติของเขา

นี่คือสาเหตุที่ สภาวะ " หงุดหงิดและโมโห " ของ เขา

จะอธิบายว่าเขาสัมผัสสมบัติพิเศษของตนไปชั่วขณะ

ดณล 3.14 เนบูกัดเนสซาร์ตรัสตอบพวกเขาว่า “ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก เป็นการจงใจหรือไม่ที่พวกท่านไม่ปรนนิบัติพระของเรา และนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งเราเซ็ดซูไว้”

14a- เขาไม่แม้แต่รอให้พวกเขาตอบคำถามของเขา: คุณจงใจไม่เชื่อฟังคำสั่งของฉันทันหรือไม่?

ดณล 3.15 บัดนี้จึงเตรียมตัวให้พร้อม และเมื่อท่านได้ยินเสียงแตร ปี่ กีตาร์ สำหรับเครื่องดนตรี ปี่ปี และเครื่องดนตรีทุกชนิด ท่านจะต้องกราบลงนมัสการรูปเคารพนั้นที่ฉันทันได้ทำ;

ถ้าท่านไม่นมัสการพระองค์ท่านจะถูกโยนเข้าไปในเตาไฟที่ลุกเป็นไฟทันที และพระเจ้าองค์ใดจะทรงช่วยท่านให้พ้นจากมือของเรา?

15a- ทันใดนั้นเมื่อทรงตระหนักว่าคนเหล่านี้มีประโยชน์ต่อพระองค์เพียงใด กษัตริย์ก็พร้อมที่จะเสนอโอกาสใหม่ให้พวกเขาโดยปฏิบัติตามคำสั่งของจักรวรรดิสากลของพระองค์

คำถามที่ถามจะได้รับคำตอบที่ไม่คาดคิดจากพระเจ้าที่แท้จริงซึ่งเนบูกัดเนสซาร์ดูเหมือนจะลืมไปแล้ว โดยได้รับจากกิจกรรมในชีวิตจักรวรรดิของพระองค์ นอกจากนี้ยังมีอะไรจะกำหนดวันของเรื่องได้

ดณล 3.16 ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกทูลกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ว่า “เรื่องนี้เราไม่จำเป็นต้องตอบท่าน”

16ก -

ถ้อยคำเหล่านี้ที่กล่าวต่อกษัตริย์ที่ทรงอำนาจที่สุดในยุคของเขาดูเหมือนเป็นการอุกอาจและไม่เคารพ แต่คนเหล่านี้ที่กล่าวว่าไม่ใช่คนกบฏ ในทางตรงกันข้ามพวกเขาเป็นแบบอย่างของการเชื่อฟังพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ซึ่งพวกเขาตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าจะยังคงเชื่อสัตย์ต่อ

ดณล 3.17 ดูเถิด

พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายปรนนิบัตินั้นทรงสามารถช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ได้

และพระองค์จะทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์

ข้าแต่กษัตริย์

17ก -

ผู้ที่ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์ต่างจากกษัตริย์ตรงที่ยังคงรักษาข้อพิสูจน์ที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาในการทดสอบนิมิต

การเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวนี้กับความทรงจำอันรุ่งโรจน์ของประชาชนของพวกเขาที่ได้รับการปลดปล่อยจากชาวอียิปต์และการเป็นทาสของพวกเขาโดยพระเจ้า ผู้สัตย์ซื่อองค์เดียวกันนี้ พวกเขาปลุกต้นความกล้าหาญจนถึงขั้นท้าทายกษัตริย์ ความมุ่งมั่นของพวกเขาทั้งหมด แม้ว่าจะแลกมาด้วยความตายก็ตาม แต่พระวิญญาณทำให้พวกเขาทำนายการแทรกแซงของพระองค์:

พระองค์จะทรงช่วยเราให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่กษัตริย์

ดณล 3.18 ข้า แต่กษัตริย์ มิฉะนั้น

ขอทรงทราบด้วยว่าข้าพระองค์จะไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์

หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้

18ก - และในกรณีที่ความช่วยเหลือจากพระเจ้าไม่มา

ก็เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขาที่จะตายในฐานะผู้ได้รับเลือกอย่างสัตย์ซื่อ

ดีกว่าเอาชีวิตรอดในฐานะผู้ทรยศและคนซื่อซลาด

ความซื่อสัตย์นี้จะพบได้ในการทดสอบที่กำหนดโดยผู้ชมชาวกรีกใน – 168 และหลังจากนั้นตลอดยุคคริสเตียนในหมู่คริสเตียนที่แท้จริงซึ่งจะไม่สับสนระหว่างกฎของพระเจ้ากับกฎของคนชั่วจนถึงวันสิ้นโลก

ด น ล 3.19 ครั้นเนบูกัดเนสซาร์ทรงพระพิโรธยิ่งนัก และทรงเปลี่ยนพระพักตร์หันพระพักตร์ชั้ดริค เมซาค และเอเบตเนโก เขาพูดอีกครั้งและสั่งให้อุ่นเตาให้ร้อนมากกว่าที่ควรจนถึงเจ็ดเท่า 19ก -

ต้องเข้าใจว่ากษัตริย์องค์นี้ไม่เคยเห็นหรือได้ยินใครต่อต้านการตัดสินใจของเขาเลยในช่วงชีวิตของเขา ซึ่งแสดงให้เห็นถึง *ความโกรธของเขา* และ *การเปลี่ยนแปลง* ของรูปลักษณ์ *ใบหน้าของเขา* เขามาร่วมหาเขาเพื่อนำเขาไปสังหารผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

ด น ล 3.20 แล้วพระองค์ทรงบัญชาทหารที่แข็งแกร่งที่สุดบางคนในกองทัพให้มัดชั้ดริค เมซาค และเอเบตเนโก แล้วโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่

ด น ล 3.21 คนเหล่านี้ถูกมัดไว้ทั้งกางเกง เสื้อ เสื้อคลุม และเสื้อผ้าอื่นๆ และถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่

21a- วัสดุทั้งหมดที่กล่าวถึงเหล่านี้ติดไฟได้เช่นเดียวกับเนื้อของพวกมัน

ด น ล 3.22 เนื่องจากพระบัญชาของกษัตริย์เข้มงวดมาก และเตาไฟก็ร้อนเป็นพิเศษ เปลวไฟจึงได้สังหารคนที่โยนชั้ดริค เมซาค และเอเบตเนโกเข้าไปในนั้น

22a- การตายของคนเหล่านี้เป็นพยานถึงความมีประสิทธิผลของไฟในเตาหลอมนี้

ด น ล 3.23 ชาย ทั้งสามคนนี้คือชั้ดริค เมซาค และเอเบตเนโกก็ถูกมัดไว้กลางเตาที่ไฟลุกอยู่

23a- คำสั่งของ กษัตริย์ ถูกประหารชีวิต แม้กระทั่งการฆ่าคนรับใช้ของเขาเอง

ดา น 3:24 แล้วกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ก็ทรงเกรงกลัว และทรงลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว พระองค์จึงตรัสตอบที่ปรึกษาของพระองค์ว่า

"เราโยนชายสามคนที่ถูกมัดไว้กลางไฟไม่ใช่หรือ? พวกเขาทูลตอบพระราชาวา "แน่นอน ข้าแต่กษัตริย์!

24a- กษัตริย์แห่งกษัตริย์ในสมัยของเขาไม่เชื่อสายตาของเขา

สิ่งที่เขาเห็นนั้นอยู่เหนือจินตนาการของมนุษย์

เขารู้สึกว่าจำเป็นต้องสร้างความมั่นใจให้ตัวเองโดยถามคนรอบข้างว่าการโยนชายสามคนเข้าไปในไฟในเตาไฟนั้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่

และสิ่งเหล่านี้ยืนยันแก่พระองค์ว่า *ข้าแต่กษัตริย์!*

ด น ล 3.25 พระองค์ตรัสตอบว่า "ข้าพเจ้าเห็นชายสี่คนไม่มีโซ่ตรวน กำลังเดินอยู่กลางไฟ และไม่มีอันตรายใดๆ และรูปองค์ที่สี่มีลักษณะคล้ายเทพบุตร

25a-

ดูเหมือนว่ามีเพียงกษัตริย์เท่านั้นที่มีนิมิตเกี่ยวกับตัวละครที่สี่ซึ่งทำให้เขาหวาดกลัว

ศรัทธาอันเป็นแบบอย่างของชายสามคนได้รับเกียรติและตอบจากพระผู้เป็นเจ้าของเขา

ในไฟนี้

กษัตริย์สามารถแยกแยะมนุษย์ได้

และพระองค์ทรงเห็นร่างของแสงและไฟยืนอยู่กับพวกเขา

ประสบการณ์ใหม่นี้เหนือกว่าครั้งแรก

ความเป็นจริงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ยังคงได้รับการพิสูจน์แก่เขา

25b- และร่างขององค์ที่สี่นั้นมีลักษณะคล้ายกับบุตรของเทพเจ้า

การปรากฏตัวของตัวละครที่สี่นี้แตกต่างจากผู้ชายมากจนกษัตริย์ระบุว่าเขาเป็นบุตรของเทพเจ้า การแสดงออกนี้มีความสุขเพราะแท้จริงแล้วเป็นการแทรกแซงโดยตรงของผู้ที่จะมาเป็นมนุษย์ ซึ่งก็คือ *พระบุตรของพระเจ้า* และ *พระบุตรของมนุษย์* พระเยซูคริสต์ ดนล 3.26 แล้วเนบูกัดเนสซาร์เข้ามาใกล้ทางเข้าเตาไฟที่ลุกอยู่ และตรัสว่า *ข้าตรึค เมซาค และเอเบเดนเนโกผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด ออกมาเถิด! และข้าตรึค เมซาค และเอเบเดนเนโกก็ออกมาจากท่ามกลางไฟ*

26a-

อีกครั้งหนึ่งที่เนบูกัดเนสซาร์แปลงร่างตัวเองเป็นลูกแกะต่อหน้าราชาสิงโตที่แข็งแรงแกว่าเขาอย่างมาก สิ่งเดือนใจนี้ปลุกประจักษ์พยานถึงประสบการณ์ของนิมิตก่อนหน้านี้ พระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงวิงวอนพระองค์เป็นครั้งที่สอง

ดนล 3:27 *บรรดาเสนาบดี ข้าราชการบริพาร ผู้ว่าการ และที่ปรึกษาของกษัตริย์ก็มาประชุมกัน*

พวกเขาเห็นว่าไฟไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของคนเหล่านี้ ผมบนศีรษะไม่ถูกเผา กางเกงในของพวกเขาไม่เสียหาย และกลิ่นของไฟไม่ถึงพวกเขา

27ก - ในประสบการณ์นี้

พระเจ้าประทานหลักฐานให้เราและเนบูกัดเนสซาร์ทราบถึง ฤทธานุภาพที่แท้จริงของพระองค์

พระองค์ทรงสร้างกฎทางโลกที่กำหนดชีวิตมนุษย์และสัตว์ทุกชนิดที่อาศัยอยู่บนดิน และในมิติของพระองค์

แต่เขาเพิ่งพิสูจน์แล้วว่าทั้งเขาและทูตสวรรค์ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของโลกเหล่านี้ ผู้สร้างกฎสากล

พระเจ้าทรงอยู่เหนือกฎเหล่านั้นและสามารถสั่งกรณีอัศจรรย์ซึ่งจะนำพระสิริและชื่อเสียงมาสู่พระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระองค์

ดนล 3.28 *เนบูกัดเนสซาร์ตรัสตอบว่า “สาธุการแต่พระเจ้าของข้าตรึค เมซาค และเอเบเดนเนโก*

ผู้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ที่วางใจในพระองค์

ผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของกษัตริย์และยอมสละพระวรกายแทนที่จะปรนนิบัติและนมัสการพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าของพวกเขา!

28a- ความโกรธของกษัตริย์หายไปแล้ว เมื่อกลับมาเย็นได้อีกครั้งในฐานะผู้ชาย เขาเรียนรู้จากประสบการณ์และออกคำสั่งเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

เพราะประสบการณ์นั้นขมขื่น

พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงพระชนม์ กระตือรือร้น เปี่ยมด้วยพลังกำลังและฤทธานุภาพ

28b-

ผู้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์และมอบผู้รับใช้ของพระองค์ที่วางใจในพระองค์ และผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของกษัตริย์และยอมมอบร่างกายของพวกเขาแทนที่จะปรนนิบัติและนมัสการพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าของพวกเขา!

ด้วยความกระจำเริญในระดับสูง

กษัตริย์ทรงตระหนักดีว่าความภักดีของบุตรผู้ซึ่งความภาคภูมิใจอันบ้าคลั่งของเขาต้องการจะฆ่ามันช่างน่าชื่นชมเพียงใด

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาตระหนักว่าด้วยเหตุผลของอำนาจของเขา

มันคงเป็นไปได้สำหรับเขาที่จะหลีกเลี่ยงการทดสอบโง่

๑

ที่เกิดจากความภาคภูมิใจของเขา

ซึ่งทำให้เขาทำผิดพลาดโดยเสียงต่อผู้บริสุทธิเท่านั้น

ด น ล 3.29 *บัดนี้นี้เป็นคำสั่งของเรา คือทุกคนไม่ว่าชนชาติใด ชาติใด หรือภาษาใดก็ตามที่พุดจาหมิ่นประมาทพระเจ้าของซัดรัค เมซาค และเอเบดเนโก จะต้องถูกฟันเป็นชิ้นๆ และบ้านของเขาจะถูกลดจำนวนลงเหลือเพียง กองขยะ เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใดจะสามารถช่วยได้เหมือนพระองค์*

29ก- ด้วยคำประกาศนี้

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงประทานครองความคุ้มครองแก่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

ในเวลาเดียวกัน เขาขูใครก็ตามที่ พุดจาชั่วร้ายเกี่ยวกับพระเจ้าของซัดรัค เมซาค และ เอเบดเนโก และเขาระบุว่า เขาจะถูกฉีกเป็นชิ้นๆ และบ้านของเขาจะถูกทำให้กลายเป็นกองขยะ เพราะเขาไม่มี

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สามารถช่วยได้เหมือนพระองค์ เมื่อเผชิญกับภัยคุกคามนี้

แน่นอนว่าตราบเท่าที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ยังครองราชย์

ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้จะไม่มีปัญหาเนื่องจากแผนการต่างๆ

ด น ล 3.30 *ภายหลังกษัตริย์ทรงให้ซัดรัค เมซาค และเอเบดเนโกเจริญรุ่งเรืองในจังหวัดบาบิโลน*

30a- “ *ทุกอย่างจบลงด้วยดี*”

สำหรับผู้ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ผู้สร้างทุกสิ่งที่มีชีวิตและดำรงอยู่ เพราะบรรดาผู้เลือกสรรของพระองค์จะฟื้นคืนชีพในท้ายที่สุด

และพวกเขาจะเดินบนผงคลีของคนตายซึ่งเป็นศัตรูเก่าของพวกเขา

บนแผ่นดินโลกที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นวันรันดร์

ในการทดสอบครั้งสุดท้าย ตอนจบที่มีความสุขนั้นก็ได้รับเช่นกัน ดังนั้น การทดลองครั้งแรกและผลประโยชน์ครั้งสุดท้ายจากการแทรกแซงโดยตรงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เพื่อสนับสนุนผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรซึ่งพระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยในพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอด เนื่องจากชื่อของพระองค์ พระเยซู แปลว่า "พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด"

ดาเนียล 4

ดา น 4:1 *เนบูคัดเนสซาร์เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติ ประชาชาติ และภาษาทั้งปวงอาศัยอยู่ทั่วโลก ขอสันติสุขจงมีแก่ท่านอย่างสิ้นเหลือ!*

1ก- น้ำเสียงและรูปแบบพิสุจน์แล้ว

กษัตริย์ผู้พุดคือผู้ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาเป็นพระเจ้าของดาเนียล

สำนวนนี้คล้ายกับงานเขียนของศาสนแห่งพันธสัญญาใหม่ พระองค์ประทานสันติสุข เพราะว่าตอนนี้พระองค์เองทรงสงบสุขในจิตใจมนุษย์แล้ว กับพระเจ้าแห่งความรักและความยุติธรรม ผู้ทรงเที่ยงแท้ พระองค์เดียว มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ด นล 4:2

ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าผู้สูงสุดทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าก็เห็นชอบ

2a-

บัดนี้กษัตริย์ทำตามทีพระเยซูคริสต์กับคนตาบอดและพิการที่พระองค์ทรงรักษาว่า "จงไปปรากฏตัวในพระวิหารและแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อคุณ" กษัตริย์ทรงมีชีวิตชีวาด้วยความปรารถนาเดียวกันที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้า เพราะการกลับใจใหม่เป็นไปได้ทุกวัน

แต่พระเจ้าไม่ได้ประทานผลกระทบจากประสบการณ์ของกษัตริย์แห่งกษัตริย์จักรพรรดิผู้มีอำนาจและแข็งแกร่งแก่พวกเขาทุกคน

ด นล 4:3 *หมายสำคัญของพระองค์ช่างใหญ่ยิ่งนัก!*

ปาฏิหาริย์ของเขามีพลังขนาดไหน! รัชสมัยของพระองค์เป็นรัชสมัยอันเป็นนิรันดร์และการปกครองของพระองค์ดำรงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น

3a- ความเข้าใจและความแน่นอนในสิ่งเหล่านี้ทำให้เขาได้รับความสงบและความสุขที่แท้จริงซึ่งมีอยู่ที่นี้ด้านล่าง กษัตริย์ทรงเรียนรู้และเข้าใจทุกสิ่ง

ด นล 4.4 *ตัวข้าพเจ้า เนบুদ্ধเนสซาร์ อาศัยอยู่อย่างสงบสุขในบ้านของข้าพเจ้าและมีความสุขในวังของข้าพเจ้า*

4a- เจียบและมีความสุข?

ใช่

แต่ก็ยังเป็นคนนอกรีตที่ยังไม่กลับใจใหม่เพื่อพระเจ้าที่แท้จริง

ด นล 4:5 *ข้าพเจ้าฝันว่าข้าพเจ้ากลัว*

ความคิดที่ข้าพเจ้าติดตามอยู่บนเตียงและนิมิตในจิตใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

5a-

กษัตริย์เนบুদ্ধเนสซาร์องค์นี้ถูกนำเสนอต่อเราอย่างแท้จริงในฐานะแกะหลงที่พระเจ้าในพระคริสต์เสด็จมาเพื่อแสวงหาความช่วยเหลือและช่วยให้พ้นจากความโศกเศร้า เพราะหลังจากโลกสงบสุขและมีความสุขนี้อนาคตของกษัตริย์จะต้องพิเนาศและสิ้นพระชนม์ชั่วนิรันดร์ เพื่อความรอดชั่วนิรันดร์พระเจ้าทรงมารบกวอนและทรมานเขา

ด นล 4:6 *ข้าพเจ้ากำชับให้พยานักปราชญ์แห่งบาบิโลนมาเข้าเฝ้าข้าพเจ้าเพื่อพวกเขาจะให้คำอธิบายความฝันแก่ข้าพเจ้า*

6a- เห็นได้ชัดว่าเนบুদ্ধเนสซาร์มีปัญหาด้านความจำอย่างรุนแรงทำไมเขาไม่โทรหาแดเนียลทันที?

ด นล 4:7 *แล้วพวกนักเล่นอาคม โหราจารย์ คนเคลเดีย และหมอดูก็มาฉันทแล้วความฝันให้พวกเขาฟัง แต่พวกเขาไม่ได้อธิบายให้ฉันทฟัง*

7a- สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นเช่นเดียวกับนิมิตแรก

นักทำนายนอกรีตชอบที่จะรับรู้ถึงความไร้ความสามารถของพวกเขามากกว่าที่จะเล่านิทานให้กษัตริย์ผู้คุกคามชีวิตของพวกเขาฟังแล้ว

ด นล 4.8 *ในที่สุดดาเนียลก็มาปรากฏต่อหน้าข้าพเจ้า ชื่อเบลเทซซาร์ตามชื่อพระของข้าพเจ้า และผู้มีวิญญูณของเทพเจ้าบริสุทธิอยู่ในตัวท่าน*

ฉันทแล้วความฝันให้เขาฟัง:

8a- ให้เหตุผลในการลี้ม เบลยังคงเป็นพระเจ้าของกษัตริย์ ฉันจำได้ว่าที่นี่ Darius the Mede, Cyrus the Persian, Darius the Persian, Artaxerxes 1st ตาม Esd.1, 6 และ 7 ในเวลาทั้งหมดพวกเขาจะชื่นชมชาวยิวที่ได้รับเลือกและ ^{พระเจ้า} องค์เดียวของพวกเขา รวมถึงไซรัส ที่พระเจ้าพยากรณ์ถึงในอสย.44:28 โดยกล่าวว่า **ฉันพูดถึงไซรัส:** **เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะของฉัน**

และเขาจะทำตามความประสงค์ของฉันทั้งหมด **เขาจะกล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า:** **ปล่อยให้มันถูกสร้างขึ้นใหม่! และของพระวิหาร: ให้ก่อตั้งเกิด!** - **ผู้เลี้ยงแกะ** **ที่ได้รับการพยากรณ์** **จะปฏิบัติตาม** **พระ**

ประสงค์ของพระเจ้าซึ่งเขายอมรับว่าเชื่อฟัง

ข้อความอื่นนี้ยืนยันการกลับใจใหม่ตามคำทำนายของเขา: อ ส ย .45:2:

พระเจ้าตรัสดังนี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้คือไซรัส **และในข้อ** 13:

เราเองที่ได้ปลุกไซรัสขึ้นมาในความชอบธรรมของเรา

และเราจะกระทำให้วิถีทางทั้งหมดของเขาดำรงไป ;

พระองค์จะทรงสร้างเมืองของข้าพเจ้าขึ้นใหม่

และปล่อยให้เขลยของข้าพเจ้าให้เป็นอิสระ

ปราศจากค่าไถ่หรือสินบน

พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ **และการดำเนินการตามแผนนี้ปรากฏอยู่ใน** **อสต .6:3 ถึง** **5:** **ในปีแรกของรัชกาลกษัตริย์ไซรัส**

กษัตริย์ไซรัสได้พระราชโองการเกี่ยวกับพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็มว่า

ให้สร้างพระนิเวศขึ้นใหม่เพื่อเป็นสถานที่ถวายเครื่องบูชา

ได้ถูกนำเสนอและมีรากฐานที่มั่นคง **มันจะสูงหกสิบศอก** **กว้างหกสิบศอก**

มีหินสกัดสามแถว **และไม้ใหม่หนึ่งแถว** **ค่าใช้จ่ายจะจ่ายโดยราชวงศ์ของ**

กษัตริย์ **ยิ่งกว่านั้น** **ภาชนะทอง** **ค่า** **และเงินของพระนิเวศของพระเจ้า**

ซึ่งเนรมิตเนสซาร์ทรงนำมาจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มและนำไปที่บาบิโลน

จะถูกส่งคืน

และนำไปยังพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มไปยังสถานที่ที่พวกเขาประทับนั้น

และวางไว้ในพระนิเวศ **ของพระเจ้า** **ราชวงศ์ของกษัตริย์จะเป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่าย**

พระเจ้าประทานเกียรติแก่เขาตามที่เขามอบให้กับกษัตริย์ไซโลมอน

อย่างไรก็ตามระวัง! **พระราชกฤษฎีกานี้จะไม่อนุญาตให้ใช้การคำนวณที่เสนอใน**

Dan.9:25 **เพื่อให้ได้วันที่การเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์**

จะเป็นของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสแห่งเปอร์เซีย **ไซรัสได้สร้างพระวิหารขึ้นใหม่**

แต่อาร์ทาเซอร์ซีสอนุญาตให้สร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่และนำชาวยิวทั้งหมด

กลับไปยังดินแดนของตน

ด น ล 4:9 **เบลเทซซาร์หัวหน้านักเล่นอาคม**

ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารู้ว่ามิวิญญาณของพระบริสุทธิ์อยู่ในตัวท่าน **และไม่มีควมลับใดๆ**

ที่ยากจะรับได้ **โปรดให้คำอธิบายถึงนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นในความฝันแก่ข้าพเจ้าด้วย**

9a- **เราต้องเข้าใจว่ากษัตริย์อยู่ที่ไหน** **ในใจ** **ของ** **เขา**

เขายังคงเป็นคนนอกกริตและยอมรับว่าพระเจ้าของดาเนียลเป็นพระเจ้าอีกองค์หนึ่ง

ยกเว้นว่าเขาสามารถอธิบายความฝันได้

ความคิดที่จะต้องเปลี่ยนเทพเจ้าไม่ได้เกิดขึ้นกับเขา

พระเจ้าของดาเนียลเป็นเพียงพระเจ้าอีกองค์หนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเทพอื่นๆ

ด น ล 4:10 **นี่เป็นนิมิตในจิตใจข้าพเจ้าขณะข้าพเจ้านอนอยู่** **ข้าพเจ้ามองดู** **และดูเกิด**

มีต้นไม้อายุต้นหนึ่งอยู่กลางแผ่นดิน

10ก -

ในภาพซึ่งพระเยซูจะใช้เพื่อให้บทเรียนแก่ผู้คนฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ต้องก

าร จะสอน

ต้นไม้จะเป็นภาพของมนุษย์

ตั้งแต่ต้นกกที่โค้งงอไปจนถึงต้นซีดาร์ที่ทรงพลังและสง่างาม
เช่นเดียวกับที่มนุษย์สามารถชื่นชมผลอันเริ่ดอร่อยจากต้นไม้ได้
พระเจ้าจะทรงเห็นคุณค่าหรือไม่ว่าตามผลไม้ที่สิ่งมีชีวิตของพระองค์เกิดมา
ตั้งแต่สิ่งที่น่าพึงพอใจที่สุดไปจนถึงสิ่งที่น่าพึงพอใจน้อยที่สุด
แม้กระทั่งสิ่งที่น่ารังเกียจและน่ารังเกียจด้วยซ้ำ

ดนล 4:11 ต้นไม้ต้นนี้ก็ใหญ่โตและแข็งแรง ยอดของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์
และมองเห็นได้จากที่สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งหมด

11a- ในนิมิตของรูปปั้น

กษัตริย์ชาวเคลเดียถูกเปรียบเทียบกับต้นไม้แล้วตามรูปของอำนาจ ความแข็งแรง
และอาณาจักรที่พระเจ้าเที่ยงแท้มอบให้แก่เขา

ดนล 4:12 ใบของมันงาม และผลก็อุดมสมบูรณ์ เขาหาอาหารมาให้ทุกคน
สัตว์ป่าในทุ่งนาก็มาหลบอยู่ใต้ร่มเงาของมัน และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดก็หาอาหารจากมัน
12ก -

กษัตริย์ผู้ทรงอำนาจองค์นี้ทรงแบ่งปันความมั่งคั่งและอาหารที่ผลิตภายใต้คำ
สั่งของพระองค์แก่บรรดาจักรวรรดิของพระองค์

12ข - *นกในอากาศมาอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของมัน*

สำนวนนี้เป็นการร้องซ้ำของ Dan.2:38 ตามความหมายที่แท้จริง

นกในท้องฟ้าเหล่านี้เป็นตัวแทนของความสงบสุขที่ปกครองภายใต้การปกครองของ
พระองค์ ในแง่จิตวิญญาณ พวกเขาหมายถึงทูตสวรรค์ของพระเจ้า

แต่ในการอ้างอิงเดียวกันจากปฐมกาล 10:20 พระเจ้าเองก็เป็นผู้ที่น่าสงสัย
เพราะเขาเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ค้นหาความคิดของแต่ละคน: *อย่าสาบแช่งกษัตริย์
แม้กระทั่งในใจของคุณและอย่าแช่งคนร้ายในห้องที่คุณนอนหลับ เพราะ*

นกในท้องฟ้า จะกลืนเสียงของคุณไป สัตว์มีปีก จะเผยแพร่คำพูดของคุณ
ในคำพูดส่วนใหญ่

นกในท้องฟ้าสื่อถึงนกอินทรีและนกล่าเหยื่อ
ซึ่งโดดเด่นในหมู่สัตว์มีปีก นกจะตั้งถิ่นฐานในบริเวณที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์
ภาพจึงยืนยันความเจริญรุ่งเรืองและความอิมเมททางอาหาร

ดนล 4:13 ในนิมิตแห่งจิตวิญญาณของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าเห็นขณะนอนอยู่นั้น
ข้าพเจ้าเห็น และดูเถิด มีคนหนึ่งที่เฝ้าดูและบริสุทธ์ลงมาจากรสวรรค์

13ก - แท้จริงแล้ว ทูตสวรรค์บนท้องฟ้าไม่จำเป็นต้องนอนหลับ
ดังนั้นพวกเขาจึงทำกิจกรรมถาวร ผู้ บริสุทธ์ และรับใช้พระเจ้า ลงมาจากสวรรค์
เพื่อนำข่าวสารของพระองค์ไปยังผู้รับใช้ทางโลกของพระองค์

ดนล. 4:14 และท่านร้องออกมาอย่างสุดกำลังและตรัสดังนี้ว่า
“จงโค่นต้นไม้และตัดกิ่งไม้ ออก สลัดใบไม้ ออกแล้วกระจายผลไม้
ให้สัตว์ป่าหนีไปจากเมืองล่าง และให้นกหนีไปจากกิ่งก้านของมัน!

14ก - นิมิตประกาศว่ากษัตริย์จะสูญเสียอาณาจักรและอำนาจเหนือเขา

ดนล 4.15 แต่จงทิ้งลำต้นตรงที่รากอยู่ในดิน
แล้วมัดด้วยโซ่เหล็กและทองเหลืองท่ามกลางหญ้าในทุ่ง

ให้เขาเปียกน้ำค้างจากรสวรรค์ และเช่นเดียวกับสัตว์ป่า

ให้เขาได้รับหญ้าบนดินเป็นส่วนแบ่งของเขา

15a- แต่ทิ้งลำต้นไว้ที่พื้นซึ่งมีรากอยู่

กษัตริย์จะประทับอยู่ในอาณาจักรของพระองค์ เขาจะไม่ถูกไล่ออก

15ข - และมัดเขาด้วยโซ่เหล็กและทองเหลืองท่ามกลางหญ้าในทุ่งนา

ไม่จำเป็นต้องมีโซ่เหล็กหรือทองเหลือง
เพราะพระเจ้าจะทรงทำให้สิ่งมีชีวิตที่อ่อนนไหวของพระองค์สูญเสียดอกผลและสามัญ
สำนึกในทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และศีลธรรม
กษัตริย์ผู้มีอำนาจจะยึดตัวเองเป็นสัตว์ร้ายในทุ่งนา
ผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรของเขาจึงถูกบังคับให้ถอดอำนาจการปกครองออกจากเขา
15ค - ขอให้เขาเปียกน้ำค้างจากสวรรค์
และขอ ให้เขามีส่วนหย่าบนดินเช่นเดียวกับสัตว์เดรัจฉาน
เราจินตนาการถึงความตกตะลึงของผู้ใหญ่ที่เห็นเขากินหญ้าจากพื้นดิน เช่น
วัวหรือแกะ เขาจะปฏิเสธที่อยู่อาศัยที่มีหลังคาคลุม
โดยเลือกที่จะอยู่อาศัยและนอนในทุ่งนา

ดนล. 4:16 *ใจมนุษย์ของเขาจะถูกพรากไปจากเขา
และหัวใจของสัตว์ร้ายจะถูกมอบให้แก่เขา และเจ็ดวาระจะผ่านไปเหนือเขา*

ในประสบการณ์นี้
พระเจ้าได้ให้ข้อพิสูจน์ถึงฤทธานุภาพที่แท้จริงของพระองค์อีกครั้ง
เนื่องจากพระเจ้าผู้สร้างชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขา เขาจึงสามารถ
ทำให้คนฉลาดขึ้นหรือทำให้คนโง่งงได้ ตลอดเวลา เพื่อความรุ่งโรจน์ของเขา
เนื่องจากสิ่งนี้ยังคงมองไม่เห็นด้วยตาของพวกเขา
ผู้ชายจึงมองข้ามภัยคุกคามที่มีน้ำหนักต่อพวกเขาอยู่ตลอดเวลา
แต่เป็นความจริงที่ว่าเขาไม่คอยเข้าแทรกแซง และเมื่อเขาทำเช่นนั้น
นั่นเป็นเพราะเหตุผลและวัตถุประสงค์เฉพาะ

การลงโทษจะวัดกัน กฎนี้จะใช้กับกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ **เจ็ดวาระ**
เพียงเจ็ดปีเท่านั้น
ไม่มีความชอบธรรมในการใช้ระยะเวลานี้กับสิ่งอื่นใดนอกจากตัวกษัตริย์เอง อีกครั้ง
โดยการเลือกหมายเลข "7" ผู้สร้างพระเจ้าจะขึ้นต้นด้วย "ตราพระราชสัญลักษณ์"
ซึ่งเป็นการกระทำที่กำลังจะสำเร็จ

ดนล. 4:17 *คำพิพากษานี้เป็นกฤษฎีกาของบรรดาผู้ที่เฝ้าดู
มตินี้เป็นคำสั่งของวิสุทธิชน*

เพื่อคนเป็นจะได้รู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงปกครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์
และประทานแก่ผู้ใดก็ตามที่เขาประสงค์
และพระองค์จะทรงประทานอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ตาม เลี้ยงดูคนชั่วช้าที่สุดที่นั่น
17a- *ประโยคนี้เป็นกฤษฎีกาของผู้ที่เฝ้าดู*

พระวิญญาณทรงเน้นย้ำคุณลักษณะพิเศษของการแทรกแซงอันศักดิ์สิทธิ์นี้
ซึ่งพระองค์ทรงให้บทบาทของ "กฤษฎีกา" เนื่องจาก ผู้ที่เฝ้า ดู
มนุษย์ต้องเรียนรู้ว่าแม้จะมีรูปลักษณะหลอกลวง
แต่เขาก็ยังถูกสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าจับตาดูอยู่ตลอดเวลา
พระเจ้าต้องการให้ตัวอย่างนี้เป็นบทเรียนสำหรับมนุษย์จนถึงวันสิ้นโลก
โดยการอ้างอิงถึง *บรรดาผู้ที่ดู*

เขาได้เผยให้เห็นความสามัคคีโดยรวมที่สมบูรณ์แบบของเหล่าทูตสวรรค์ในคำของ
พระเจ้าซึ่งเชื่อมโยงพวกเขาในโครงการและการกระทำของเขา นอกจากนี้
ข้อนี้ยังยืนยันว่าพระเจ้าทรงถือตัวเลข 17 เป็นความหมายของการพิพากษา ดุริยวิ
17 ด้วย

17ข - *เพื่อคนเป็นจะได้รู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์
และพระองค์จะทรงประทานอาณาจักรนั้นแก่ผู้ใดก็ตามตามพระประสงค์ของพระองค์*

พระเจ้าทรงกำกับดูแลทุกสิ่งและควบคุมทุกสิ่ง
บ่อยครั้งที่ลืมนความจริงที่ซ่อนอยู่นี้
มนุษย์เชื่อว่าตัวเองเป็นนายของโชคชะตาและการตัดสินใจของเขา
เขาคิดว่าเขาเลือกผู้นำของเขา
แต่พระเจ้าเป็นผู้กำหนดพวกเขาให้ดำรงตำแหน่งตามพระประสงค์อันดีของพระองค์
และการตัดสินใจของพระองค์ต่อสรรพสิ่งและสิ่งมีชีวิต
17c- *และว่าเขาลี้งงดูผู้ชายที่ชั่วร้ายที่สุดที่นั่น*
คำกล่าวนั้นเป็นจริง: “ผู้คนมีผู้นำที่พวกเขาสมควรได้รับ”

เมื่อผู้คนสมควรได้รับคนเลวทรามเป็นผู้นำ พระเจ้าก็ทรงบังคับใช้พวกเขา
ดนล 4:18 *นี่เป็นความฝันที่เรากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ฝัน เบลเทซซาร์เอ๋ย*
ขออธิบายหน่อย

เพราะบรรดานักปราชญ์ในอาณาจักรของข้าพเจ้าไม่สามารถอธิบายเรื่องนี้ให้ข้าพเจ้า
ได้ คุณทำได้ เพราะคุณมีจิตวิญญาณของเทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในตัวคุณ

18a- *เนบูคัดเนสซาร์กำลังก้าวหน้า แต่ก็ยังไม่กลับใจใหม่*
เขายังคงจำได้ว่าดาเนียลรับใช้ เทพเจ้า ศักดิ์สิทธิ์ เขายังไม่เข้าใจพระเจ้าองค์เดียว

ดนล 4.19 *แล้วดาเนียลชื่อเบลเทซซาร์ก็ตกตะลึงอยู่ครู่หนึ่ง*
และความคิดของเขารบกววจิตใจเขา กษัตริย์ตรัสตอบว่า "เบลเทซซาร์
ขออย่าให้ความฝันและคำอธิบายมารบกวนท่านเลย และเบลเทซซาร์ตอบว่า:
ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ความฝันนั้นตกแก่ศัตรูของท่าน
และให้คำอธิบายแก่ศัตรูของท่านด้วย!

19a- *ดาเนียลเข้าใจความฝัน และสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นแย่มากสำหรับกษัตริย์*
จนดาเนียลอยากเห็นสิ่งที่สำเร็จกับศัตรูของเขา

ดนล 4.20 *ต้นไม้ที่พระองค์ทอดพระเนตรซึ่งเติบโตใหญ่และแข็งแรง*
ยอดขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ เห็นได้ทั่วทุกแห่งของแผ่นดินโลก

ดนล 4.21 *ต้นไม้ต้นนี้ซึ่งมีใบสวยงามและออกผลอุดม เป็นอาหารสำหรับทุกคน*
มีสัตว์ป่าทุ่งมาอาศัยอยู่ใต้กิ่ง และมีนกในอากาศมาอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของมัน

21a- *ใบไม้ก็สวยงาม*
รูปร่างหน้าตาและการแต่งกาย.

21b- *และผลไม่มากมาย*
ความเจริญรุ่งเรืองอันอุดมสมบูรณ์.

21c- *ผู้ซึ่งบรรทุกอาหารให้ทุกคน*
ผู้ทรงค่าจุนอาหารของประชากรทั้งปวงของพระองค์

21d- *ภายใต้ที่สัตว์ในทุ่งหลบภัย*
กษัตริย์ผู้พิทักษ์ผู้รับใช้ของเขา

21. *และในหมุ่นกเหล่านั้น นกในอากาศก็มาอาศัยอาศัย*
ภายใต้การปกครองของพระองค์

ประชาชนของพระองค์อยู่อย่างปลอดภัยอย่างยิ่ง
นกจึงบินหนีไปและปล่อยให้ต้นไม้ตกอยู่ในอันตรายเพียงเล็กน้อย

ดนล. 4:22 *ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์เองเป็นผู้ยิ่งใหญ่และเข้มแข็ง*
ซึ่งความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้เพิ่มขึ้นและสูงส่งถึงฟ้าสวรรค์
และอำนาจการปกครองของพระองค์ขยายไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

ดนล 4:23 *และ กษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นทิวสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์*
ตรัสว่า "จงโค่นต้นไม้ทำลายเสีย แต่ทิ้งลำต้นไว้บนดินที่มีรากอยู่
แล้วมัดไว้กับหญ้าในทุ่งด้วยโซ่เหล็กและทองเหลือง

ให้เขาเบียดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์

และให้ส่วนแบ่งของเขาอยู่กับสัตว์ป่าทุ่งจนล่องไปถึงเจ็ดวาระ

ดนล 4:24 ข้าแต่กษัตริย์ นี่เป็นคำชี้แจง นี่เป็นกฤษฎีกาขององค์ผู้สูงสุด
ซึ่งจะสำเร็จแก่กษัตริย์เจ้านายของข้าพเจ้า

ดนล 4.25 พวกเขาจะขับไล่ท่านออกไปจากท่ามกลางมนุษย์
และท่านจะอาศัยอยู่กับสัตว์ป่าทุ่ง และเขาจะให้หญ้าแก่ท่านกินเหมือนวัว
ท่านจะเบียดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ และจะผ่านไปจนถึงเจ็ดวาระ
จนกว่าท่านจะรู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์และประทาน
แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

25ก -

จนกว่าเจ้าจะรู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองอาณาจักรของมนุษย์และประทาน
อาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย

ดาเนียลกล่าวถึงพระเจ้าว่าเป็น

“ผู้สูงสุด”

ดังนั้นพระองค์จึงทรงกำหนดความคิดของกษัตริย์เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของพระเจ้าองค์เดียว

ความคิดที่ว่ากษัตริย์มีความเข้าใจยากลำบากมาก

เนื่องจากต้นกำเนิดที่นับถือพระเจ้าหลายองค์เหล่านี้สืบทอดมาจากพ่อสุลูก

ดนล 4:26

คำสั่งให้ทิ้งลำดับตรงที่มีรากของต้นไม้หมายความว่าอาณาจักรของคุณจะคงอยู่กับคุณ
เมื่อคุณตระหนักว่าพระองค์ผู้ทรงปกครองอยู่ในสวรรค์

26ก - เมื่อเขา

ตระหนักว่าผู้ที่ปกครองอยู่ในสวรรค์

ประสบการณ์แห่งความอัปยศอดสูจะยุติลงเพราะกษัตริย์จะมั่นใจและกลับใจใหม่

ดนล 4:27 ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้น

ขอคำปรึกษาของข้าพระองค์โปรดพระองค์ด้วย ยุติบาปของคุณด้วยความยุติธรรม
และยุติความชั่วช้าของคุณด้วยการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้โชคร้าย
แล้วความสุขของคุณก็จะดำเนินต่อไป

27ก - เมื่อกษัตริย์นำสิ่งที่ดาเนียลระบุไว้ในข้อนี้ไปปฏิบัติ

เขาจะกลับใจใหม่อย่างแท้จริง

แต่ตัวละครตัวนี้ถูกมอบให้กับความภาคภูมิใจ

พลังที่ไม่มีใครโต้แย้งของเขาทำให้เขาไม่แน่นอนและมักไม่ยุติธรรม

ดังที่ประสบการณ์ที่เปิดเผยก่อนหน้านี้ได้สอนเรา

ดน. 4:28 ทั้งหมดนี้สำเร็จในกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

28a- คำประกาศนี้โดยดาเนียลห้ามการตีความคำพยากรณ์อื่นใด

ซึ่งประณามฐานคำพยากรณ์ที่พยานพระยะโฮวาสอนและกลุ่มศาสนาอื่นใดที่ฝ่าฝืนกฎ
ที่กำหนดโดยดาเนียลถือเป็นโมฆะ นอกจากนี้

เนื้อหาทั้งบทยังเป็นข้อพิสูจน์เรื่องนี้อีกด้วย

เพราะเรื่องราวจะสอนเราว่าทำไมกษัตริย์ถึงถูกสาปในคำทำนายของต้นไม้

ดนล 4.29 เมื่อสิ้นเดือนสิบสอง

ขณะที่พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังในบาบิโลน

29ก - 12 เดือน หรือหนึ่งปีหรือ “เวลา” ผ่านไประหว่างนิมิตกับความสำเร็จ

ดนล 4.30 กษัตริย์ได้สดพบว่า “บาบิโลนนี้ยิ่งใหญ่มิใช่หรือ

ซึ่งเราได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ประทับของกษัตริย์ด้วยฤทธิ์แห่งกำลังของเรา

และเพื่อสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการการของเรา”

30a- นี่เป็นช่วงเวลาที่เป็นเวรเป็นกรรมเมื่อกษัตริย์ทรงทำได้ดีกว่าที่จะนั่งเงียบ

แต่เราสามารถเข้าใจได้เพราะบาบิโลนของเขาเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างแท้จริงที่ยังคง

ถูกระบุว่าเป็นหนึ่งใน

“เจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลก”

สวนแขวนอันเขียวข่มด้วยความเขียวขจี สระน้ำ จัตุรัสอันกว้างขวาง
 และเชิงเทินบนจัตุรัสยาว 40 กม. ในแต่ละด้าน
 เชิงเทินที่อยู่ด้านบนซึ่งมีรถถึงสองคันสามารถผ่านกันและกันได้ตลอดความยาวของ
 เชิงเทิน ทางหลวงแห่งกาลเวลา ประตูปานหนึ่งซึ่งสร้างขึ้นใหม่ในกรุงเบอร์ลิน
 อยู่ตรงกลางกำแพงทั้งสองที่ประกอบด้วยหินเคลือบสีน้ำเงินซึ่งมีตราสัญลักษณ์ของ
 กษัตริย์สลักไว้ นั่นคือสิงโตที่มีปีกนกอินทรีที่ Dan.7:4 กล่าวถึง
 เขามีบางสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ แต่พระเจ้าไม่เห็นความภาคภูมิใจในคำพูดของเขา
 พระองค์ทรงเห็นความภาคภูมิใจ

แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือความหลงลืมและถูกประสบการณ์ก่อนหน้านี้
 แน่ใจว่ากษัตริย์องค์นี้ไม่ใช่สิ่งมีชีวิตที่หยิ่งยโสเพียงผู้เดียวในโลก
 แต่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่พระองค์
 พระองค์ต้องการให้พระองค์เสด็จขึ้นสู่อสวรรค์และพระองค์ก็จะทรงมีพระองค์
 สิ่งนี้สมควรได้รับการอธิบาย:

พระเจ้าทรงตัดสินสิ่งมีชีวิตของพระองค์เหนือรูปลักษณะภายนอก
 พระองค์ทรงสำรวจจิตใจและความคิดของพวกเขา
 และทรงตระหนักโดยไม่เคยเข้าใจผิดว่าแกะที่คู่ควรกับความรอด
 สิ่งนี้ทำให้เขายืนกรานและบางครั้งก็ทำปาฏิหาริย์
 แต่วิธีการนี้พิสูจน์ได้จากคุณภาพของผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้รับ

ด นล 4.31 *ขณะที่พระดาร์สยังอยู่ในพระโอษฐ์ของกษัตริย์*
ก็มีพระสุรเสียงลงมาจากฟ้าว่า ข้าแต่กษัตริย์! เบนอคัดเนสซาร์
ขอทรงสดับฟังว่าราชอาณาจักรจะต้องถูกพรากไปจากพระองค์
 31a-

เบนอคัดเนสซาร์ตกเป็นเหยื่อของความรักของพระเจ้าซึ่งวางกับดักสำหรับเขา
 และเตือนเขาในความฝันเชิงพยากรณ์ของเขา คำตัดสินจากสวรรค์สามารถได้ยินได้
 แต่ขอให้เราชื่นชมยินดีเพราะความชั่วร้ายที่พระเจ้าจะทรงกระทำต่อพระองค์จะทรงช
 วยชีวิตพระองค์ไว้และทำให้ชีวิตของพระองค์คงอยู่ชั่วนิรันดร์

ด นล 4.32 *พวกเขาจะขับไล่เจ้าออกไปจากท่ามกลางมนุษย์*
เจ้าจะอาศัยอยู่กับสัตว์ป่าทุ่ง และพวกเขาจะให้หญ้าแก่เจ้ากินเหมือนวัว
และเจ็ดวาระจะผ่านไปเหนือเจ้า

จนกว่าเจ้าจะรู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงครอบครองอาณาจักรของมนุษย์และประทานอาณาจักร
 นั้นแก่ผู้ที่พระองค์พอพระทัย
 32ก- เป็นเวลาเจ็ดปี *เจ็ดครั้ง*

กษัตริย์สูญเสียความชัดเจนและจิตใจของเขาชักชวนให้เขาเป็นเพียงสัตว์

ด นล 4.33 *ขณะเดียวกันพระวจนะก็สำเร็จเหนือเบนอคัดเนสซาร์ด้วย*
เขาถูกไล่ออกจากท่ามกลางมนุษย์ เขากินหญ้าเหมือนวัว ตัวของเขาเปื่อย
โศกไปด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จนผมของเธอยาวเหมือนขนนกอินทรี
และเล็บของเธอเหมือนนก

33a- กษัตริย์ทรงเป็นพยานว่าทุกสิ่งที่ได้รับการประกาศ

ในนิมิตนั้นสำเร็จแก่เขาด้วยดี ในการเขียนคำให้การ
 กษัตริย์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสกระตุ้นให้เกิดประสบการณ์ที่น่าอัศจรรย์นี้
 โดยพูดถึงพระองค์เองในบุคคลที่สาม ความอภัยยังคงผลักดันให้เขาถอยกลับ
 คำอธิบายอีกประการหนึ่งยังคงเป็นไปได้
 นั่นคือคำพยานนี้เขียนร่วมกันโดยกษัตริย์และดาเนียลน้องชายใหม่ของเขาในพระเจ้า
 ที่เที่ยงแท้

ด น ล 4.34 เมื่อถึงเวลากำหนดแล้ว เรานะบูคัดเนสซาร์ก็แหงหน้าดูฟ้าสวรรค์ และมีเหตุผลกลับมา ข้าพระองค์ได้ถวายพระพรแด่องค์ผู้สูงสุด ข้าพระองค์สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ทรงอำนาจครอบครองอยู่เป็นนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น
34a- พระเจ้า ผู้ชาญฉลาดและ ยิ่งใหญ่ได้รับความรักจากแกะที่หลงหาย เธอได้ร่วมฝูงแกะของเขา และทรีการสรรเสริญของเธอต่อความรุ่งโรจน์ของเขา
34b-

ผู้ที่ครอบครองคืออาณาจักรนิรันดร์และอาณาจักรของพระองค์คงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น
สูตรนี้เกี่ยวข้องกับ อาณาจักร ที่ 5 คราวนี้เป็นนิรันดร์แห่งนิมิตของ บุตรมนุษย์ ดาน 7:14: พระองค์ทรงมอบอำนาจ รัศมีภาพ และอาณาจักรแก่พระองค์ และทุกชนชาติ ทุกชาติ และทุกภาษาก็ปรนนิบัติพระองค์ การปกครองของพระองค์เป็นการปกครองนิรันดร์ซึ่งจะไม่มีวันสูญสิ้น และอาณาจักรของเขาจะไม่มีวันถูก ทำลาย และในนิมิตของ รูป ในดานด้วย 2:44: ในสมัยของกษัตริย์เหล่านี้ พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาอาณาจักรหนึ่งซึ่งไม่มีวันถูกทำลาย และจะไม่ผ่านไปภายใต้การปกครองของชนชาติอื่น พระองค์จะทรงทำลายอาณาจักรเหล่านี้ให้สิ้นซาก และพระองค์เองจะทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

ด น ล. 4:35
บรรดาสัตว์ที่อยู่บนแผ่นดินโลกล้วนไม่มีสิ่งใดอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์พอพระทัยต่ออบริวารแห่งสวรรค์ และกับบรรดาผู้ที่อยู่บนแผ่นดินโลก และไม่มีผู้ใดสามารถต้านทานพระหัตถ์ของพระองค์ได้และใครจะกล่าวได้ เขา : คุณกำลังทำอะไรอยู่?

35a- ถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์!
เพราะครั้งนี้กษัตริย์ทรงเข้าใจทุกอย่างแล้วจึงกลับใจใหม่
ด น ล 4:36 ครั้งนั้นสติก็กลับมาหาข้าพเจ้า สง่าราศีแห่งอาณาจักรของฉันทันที ความสง่างามและความรุ่งโรจน์ของฉันทันทีก็กลับคืนสู่ฉันทันทีแล้ว ที่ปรึกษาและพวกผู้ใหญ่ของข้าพเจ้าถามข้าพเจ้าอีก ฉันทันทีก็กลับคืนสู่อาณาจักรของฉันทันที และพลังของฉันทันทีเพิ่มขึ้นเท่านั้น
36ก - เช่นเดียวกับงานเที่ยงธรรมและเที่ยงธรรม ซึ่งพระเจ้าประทานบุตรชาย บุตรสาว และลูกหลานให้เมื่อสิ้นสุดการทดสอบ กษัตริย์ได้รับความไว้วางใจจากผู้ยิ่งใหญ่ของพระองค์ และกลับมาครองราชย์อันชาญฉลาดในขณะที่ท่ามกลางนักปราชญ์ที่แท้จริงซึ่งได้รับความสว่างจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ประสพการณ์นี้พิสูจน์ว่า พระเจ้าประทานอาณาจักรแก่ใครก็ตามที่พระองค์ต้องการ เขาคือผู้ที่เฉลียวฉลาดเพียงผู้เดียวให้บอกกษัตริย์ของพวกเขาอีกครั้ง

ด น ล 4.37 บัดนี้ ข้าพเจ้า นะบูคัดเนสซาร์ สรรเสริญ ยกย่อง และ ถวายพระเกียรติแด่กษัตริย์แห่งสวรรค์ ผู้ทรงพระราชกิจล้วนสัตย์จริง และวิถีทางของพระองค์ชอบธรรม ผู้ทรงสามารถอ้อมใจผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างเยอหยิ่งได้
37ก - เขาพูดได้ เพราะเขาจ่ายเงินเพื่อให้สามารถพูดได้

เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่เลวร้ายที่สุด การถอนฟันอาจทำให้เจ็บมาก
แต่เดิมฟันสามารถพิสูจน์ความทุกข์ได้ เพื่อให้ได้ชั่ววินัย
อาจจำเป็นต้องผ่านการทดลองที่หนักหน่วงหรือยากลำบาก
การถอนรากถอนโคนของความเย่อหยิ่งจะพิสูจน์ได้เมื่อเป็นไปได้
พระเยซูคริสต์ทรงทราบศักยภาพของพระองค์
จึงทรงทำให้เปาโลตาบอดบนถนนสู่ดามัสกัส เพื่อว่า “ผู้ข่มเหงพี่น้อง”
ที่ตาบอดฝ่ายวิญญาณจะกลายเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและกระตือรือร้นของเขาหลังจาก
มองเห็นดวงตาของเขาอีกครั้ง แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือการมองเห็นของเขา วิญญาณ.

ดาเนียล 5

ดนล

5.1

*กษัตริย์เบลซัสซาร์ทรงพระราชทานงานเลี้ยงใหญ่แก่บรรดาขุนนางนับพันคน
และทรงดื่มเหล้าองุ่นต่อหน้าพวกเขา*

1a-

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์กลับไปในความสงบสุขของพระเจ้าเมื่อเขาอายุค่อนข้างมาก และนาโบเนตัสโอรสของเขาขึ้นครองราชย์แทน โดยไม่เต็มใจที่จะปกครอง
ดังนั้นเขาจึงปล่อยให้เบลซัสซาร์โอรสของเขาขึ้นครองแทน
อย่าสับสนระหว่างข้อนี้ซึ่งแปลว่า "เบลปกป้องกษัตริย์"
ซึ่งเป็นความท้าทายที่พระเจ้าทรงประสงค์จะรับมือ
กับความท้าทายที่เนบูคัดเนสซาร์มอบให้ดาเนียล: เบลเทซซาร์ซึ่งแปลว่า
"เบลจะปกป้อง"

ต้นกำเนิดของชื่อเหล่านี้คือการสะกักระของเบลหรือเบเลียลซึ่งอยู่เบื้องหลังซึ่งเป็นผู้
จัดตั้งลัทธิพหุเทวนิยมแต่เพียงผู้เดียว: ซาดาน ปีศาจ ดังที่เราจะเห็น
ผู้สืบทอดของกษัตริย์ที่กลับใจใหม่ไม่ได้ติดตามเขาไปในเส้นทางนี้

ดนล. 5:2 *เมื่อเบลซัสซาร์ดื่มเหล้าองุ่นแล้ว
ก็นำภาชนะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาของเขาได้นำมาจากพระวิหารใน
นครยูดาห์เพื่อว่ากษัตริย์และขุนนาง ภรรยา และนางสนมของพระองค์
จะถูกใช้สำหรับ ดื่ม*

2a- สำหรับกษัตริย์นอกรีตนี้

ภาชนะทองคำและเงินเหล่านี้เป็นเพียงของที่รับมาจากชาวยิวเท่านั้น
เมื่อเลือกที่จะเพิกเฉยต่อพระเจ้าเที่ยงแท้ที่เนบูคัดเนสซาร์ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใส
เขาก็เพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์องค์นี้ทรงพิพากษาการกระทำ
ทั้งหมดของเขา

การใช้สิ่งเหล่านี้เป็นฐานและดูหมิ่นใช้สิ่งเหล่านี้ที่ถวายและชำระให้บริสุทธิ์เพื่อรับใช้
พระเจ้าผู้สร้างเขากระทำความผิดครั้งสุดท้ายในชีวิตอันแสนสั้นของเขา
ในสมัยของพระองค์

เนบูคัดเนสซาร์รู้วิธีคำนึงถึงอำนาจปฏิบัติการของพระเจ้าของชาวยิว
เพราะเขาเข้าใจว่าพระเจ้าประจำชาติของพระองค์ตามความเป็นจริงไม่มีอยู่จริง
ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ภายใต้กษัตริย์บาบิโลนเคยได้ยินคำพยานอันทรงพลังของพระ
องค์เพื่อประโยชน์ของกษัตริย์แห่งสวรรค์ โดยเฉพาะครอบครัวของพระองค์
พระเจ้าจึงมีเหตุผลทุกประการที่จะแสดงพระองค์ว่าทรงยุติธรรมและไร้ความปราณี

ดณล. 5:3 แล้วพวกเขาก็นำภาชนะทองคำซึ่งได้มาจากพระวิหาร จากพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม กษัตริย์และขุนนาง มเหสี และนางสนมของพระองค์ก็ดื่มสุรา

3ก- ดาเนียลยืนยันถึงที่มาของภาชนะเหล่านี้ซึ่งถูกถอดออก จากพระวิหาร จากพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อเห็นว่าพระเจ้าชาวยิวทรงยอมให้สิ่งเหล่านี้ถูกย้ายออกจากพระวิหารของพระองค์ กษัตริย์หนุ่มก็ควรเข้าใจว่าพระเจ้าเที่ยงแท้ทรงลงโทษและตีสอนผู้ที่รับใช้พระองค์อย่างเลวร้ายอย่างสาหัส

เทพเจ้านอกกรีตไม่ทำสิ่งเหล่านี้และเจ้าหน้าที่ของพวกเขาเพียงพยายามทำให้คนที่มุงายที่พวกเขาแสวงหาประโยชน์พอใจเท่านั้น

ดณล. 5:4 พวกเขาดื่มเหล้าองุ่นและสรรเสริญพระทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้ และหิน

4a- การใช้คำหยาบคายนั้นล้ำสมัยไปแล้ว เป็นการใช้รูปเคารพ ถือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับพระเจ้าอย่างยิ่ง รายละเอียดที่สำคัญ

เป็นการแสดงความประมาทเลินเล่ออย่างมาก

กษัตริย์ทรงร่วมงานเลี้ยงร่วมกับเพื่อนๆ ของพระองค์

ในขณะที่เมืองของพระองค์กำลังถูกคุกคามโดยชาวมิเดียมและเปอร์เซียที่กำลังปิดล้อมอยู่

ดณล. 5:5 ทันใดนั้น นิ้วมือคนคนหนึ่งก็ปรากฏขึ้น และเขาเขียนไว้บนหินปูนที่ผนังพระราชวังตรงข้ามคั่นประทีป

พระราชาทอดพระเนตรเห็นปลายมือที่เขียนอยู่นี้

5ก- ปาฏิหาริย์ในสมัยเนบูคัดเนสซาร์ที่ถูกดูหมิ่น ปาฏิหาริย์ครั้งนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะกลับใจใหม่

แต่เพื่อทำลายชีวิตของผู้มีความผิดดั่งที่เราจะได้เห็น

ต่อหน้าผู้กล่าวหาที่ชั่วร้ายที่ต้องการให้คนบาปตาย

พระเยซูคริสต์จะทรงเขียนบนทรายด้วยนิ้วของพระองค์ถึงบาปที่พวกเขากระทำอย่างลับๆ

ดาน 5:6 แล้วกษัตริย์ก็เปลี่ยนสี และพระตำริของพระองค์ก็รบกวนพระองค์ ข้อต่อต้านหลังฝนคลาย และเข้ากระแทกเข้าหากัน

6a- ปาฏิหาริย์ก่อให้เกิดผลทันที

แม้จะมีเมฆ

แต่จิตใจของเขาก็มีปฏิกิริยาตอบสนอง แต่เขาก็หวาดกลัว

ดณล 5:7 และกษัตริย์ก็ทรงร้องเสียงดังเพราะโห่ คนเคลเดีย และโหราจารย์ และกษัตริย์ตรัสต่อนักปราชญ์แห่งบาบิโลนว่า

"ผู้ใดอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้และอธิบายให้ข้าพเจ้าฟัง

ผู้นั้นจะต้องสวมชุดสีม่วง

และจะสวมสร้อยคอทองคำที่คอ และจะได้อันดับที่สามใน รัฐบาลแห่งราชอาณาจักร

7ก- อีกครั้งหนึ่งที่ดาเนียลถูกละเลย

คำให้การของเขาถูกราชวงศ์ดูหมิ่นเหยียดหยาม

และอีกครั้งด้วยความเจ็บปวดแสนสาหัส

กษัตริย์หนุ่มสัญญาว่าจะให้เกียรติสูงสุดแก่ผู้ที่พิสูจน์ว่ามีความสามารถในการถอดรหัสข้อความที่เขียนบนผนังด้วยวิธีที่เหนือธรรมชาติ

ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะได้อันดับที่สามในราชอาณาจักร

เพราะนาโบเนดัสและเบลชัสซาร์ได้อันดับที่หนึ่งและสอง

ดณล 5:8 นักปราชญ์ของกษัตริย์ก็เข้ามาทั้งหมด แต่พวกเขาอ่านข้อเขียนไม่ได้และทูลชี้แจงต่อกษัตริย์

8ก - เช่นเดียวกับเนบุดเนซซาร์ สิ่งนี้ยังคงเป็นไปไม่ได้สำหรับนักปราชญ์นอกรีด
ดนล. 5:9 กษัตริย์เบลชัสซาร์ก็ทรงเกรงกลัวอย่างยิ่ง และเปลี่ยนสีของพระองค์
และขุนนางของพระองค์ก็ตกตะลึง

ดนล. 5.10 เนื่องด้วยถ้อยคำของกษัตริย์และขุนนาง
ราชินีจึงเข้าไปในห้องจัดเลี้ยงและตรัสดังนี้ว่า “ข้าแต่กษัตริย์
ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์” อย่าให้ความคิดของคุณรบกวนคุณ
และ อย่าให้ใบหน้าของคุณเปลี่ยนสี!

ดนล 5:11 มีชายคนหนึ่งในอาณาจักรของเจ้าซึ่งมีวิญญาณของพระบริสุทธิ์อยู่ในตัว
และในรัชสมัยของบิดาเจ้าก็พบความสว่าง ความเข้าใจ
และปัญญาเหมือนปัญญาของเหล่าเทพเจ้า กษัตริย์เนบุดเนซซาร์ บิดาของท่าน
กษัตริย์ บิดาของท่าน ได้ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าของนักวิทยาศาสตร์ โหราจารย์
คนเคลเดีย และนักทำนาย

ดนล. 5:12 เพราะว่าในตัวดาเนียลนั้น ดาเนียลซึ่งกษัตริย์เบลเทซซาร์ตั้งชื่อนั้น
มีจิตวิญญาณที่เหนือชั้น มีความรู้และความเข้าใจ สามารถแก้ความฝัน แก้ปริศนา
และแก้คำถามที่ยากได้ เหตุฉะนั้นให้เรียกดาเนียลมาและเขาจะชี้แจงให้ฟัง
12a- คำให้การจากราชินีทำให้เกิดความสับสน

และเป็นการประณามราชวงศ์ทั้งหมด เรารู้ว่า... แต่เราเลือกที่จะไม่คำนึงถึงมัน

ดนล 5:13 แล้วดาเนียลก็ถูกนำตัวเข้าเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสตอบดาเนียลว่า
“ท่านคือดาเนียลคนหนึ่งที่ เป็นเชลยคนหนึ่งของยูดาห์ซึ่งกษัตริย์บิดาข้าพเจ้าได้พา
มาจากยูดาห์ใช่หรือไม่”

ดนล. 5:14 เราได้ยินเกี่ยวกับท่านว่าท่านมีวิญญาณของเทพเจ้าอยู่ในตัว
และในตัวท่านมีความสว่าง ความเข้าใจ และมีสติปัญญาที่พิเศษ

ดนล. 5:15 พวกเขาได้นำพวกนักปราชญ์และโหราจารย์มาต่อหน้าข้าพเจ้า
เพื่อพวกเขาจะได้อ่านข้อความนี้และให้คำอธิบายแก่ข้าพเจ้า
แต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายถ้อยคำได้

ดนล 5:16 ฉันทได้เรียนรู้ว่าท่านสามารถอธิบายและตอบคำถามยากๆ ได้ ตอนนี้
ถ้าคุณสามารถอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้และอธิบายให้ฉันทฟัง คุณจะสวมชุดสีม่วง
คุณจะสวมสร้อยคอทองคำที่คอ
และคุณจะได้อันดับที่สามในการปกครองของอาณาจักร

16ก - อันดับที่สามรองจากนาโบไนด์สบิดาของเขาและตัวเขาเอง

ดนล. 5:17 ดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “จงเก็บของขวัญของเจ้าไว้
และมอบของให้คนอื่นด้วย อย่างไรก็ตาม
ข้าพเจ้าจะอ่านข้อเขียนถวายกษัตริย์และกราบทูลคำชี้แจงแก่พระองค์”

17a-

ดาเนียลแก่แล้วและไม่ให้ความสำคัญกับเกียรติหรือสินค้าและคุณค่าของเงิน
และทอง แต่โอกาสที่จะเตือนกษัตริย์หนุ่มคนนี้ถึงความผิดของเขา
บาปของเขาที่เขาจะต้องจ่ายเพื่อชีวิตของเขาไม่ได้

ปฐกเศและเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าสำหรับการกระทำประเภทนี้

5:18 ข้าแต่ กษัตริย์ พระเจ้าสูงสุดทรงประทานอำนาจ ความยิ่งใหญ่ สง่าราศี
และความสง่าผ่าเผยแก่เนบุดเนซซาร์ราชบิดาของพระองค์

18ก - รัชสมัยของเนบุดเนซซาร์เป็นงานและของประทานจากพระเจ้าที่ยิ่งแท้
เช่นเดียวกับ ความสง่างาม ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงถือว่า กำลังของ
พระองค์อย่างผิดๆ ด้วยความภาคภูมิใจ ก่อนที่จะถูกพระเจ้าโง่เขลาเป็นเวลาเจ็ดปี

ด น ล . 5:19 และเพราะความยิ่งใหญ่ที่พระองค์ประทานแก่พระองค์
ประชาชาติทั้งปวง ป ร ะ ช า ช า ดิ

คนทุกภาษาจึงเกรงกลัวและตัวสั่นต่อพระพักตร์พระองค์
กษัตริย์ทรงสั่งหารผู้ที่พระองค์ต้องการ

และพระองค์ทรงยอมให้ผู้ที่พระองค์ต้องการอยู่ เขาเลี้ยงดูสิ่งที่เขาต้องการ
และเขาก็ลดสิ่งที่เขาต้องการลง

19ก- กษัตริย์ทรงประหารคนที่พระองค์ต้องการ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจที่พระเจ้าประทานนี้ทำให้เขาลงโทษชาวยิวที่กบฏ
และสั่งหารตัวแทนของพวกเขาจำนวนมาก

19b- และเขาได้ละทิ้งชีวิตของคนที่เขาต้องการ
ดาเนียลและเชลยชาวยิวได้รับประโยชน์

19c- เขาเลี้ยงดูสิ่งที่เขาต้องการ
ดาเนียลและสหายผู้ซื่อสัตย์สามคนของเขาได้รับการเลี้ยงดูเหนือชาวเคลเดีย
โดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

19วัน- และเขาก็ลดสิ่งที่เขาต้องการลง
ผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรของเขาต้องยินยอมให้ปกครองโดยคนแปลกหน้ารุ่นเย
วาร์จากการเป็นเชลยของชาวยิว ด้วยพระหัตถ์อันทรงอำนาจของเขา
ความหยิ่งผยองของชาติชาวยิวจึงถูกทำให้ต่ำต้อยและถูกทำลาย

ด น ล . 5:20 แต่เมื่อใจของท่านผยองขึ้น
และจิตใจของท่านแข็งกระด้างจนเกิดความเย่อหยิ่งแล้ว

ท่านก็ถูกเหวี่ยงลงจากบัลลังก์หลวงและปลดส่งราราซีของท่านไป

20ก- ประสบการณ์ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ช่วยให้เราเข้าใจ ค ว า ม
เย่อหยิ่งของกษัตริย์พระสันตะปาปาแห่งดาน 7:8

ดาเนียลแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าประทานอำนาจเบ็ดเสร็จแก่ใครก็ตามที่เขาปร
ะสงค์ ตามแผนงานของเขา แต่ เมื่อ นึกถึง ความ ต่ำ ของ กษัตริย์ เนบูคัดเนสซ
ร์พระองค์ ทรง เตือน พระองค์ ว่า ไม่ว่า พระองค์ จะ มี อำ น า จ มาก เพียงใด กษัตริย์
ทาง โลก ก็ ต้อง อาศัย อำนาจ ที่ ไร้ ขอบเขต ของ กษัตริย์ ฝ้าย สวรรค์.

ด น ล . 5:21 พระองค์ทรงถูกขับออกจากท่ามกลางลูกหลานมนุษย์
และจิตใจของพระองค์ก็เป็นเหมือนใจของสัตว์เดียรัจฉาน

และที่อาศัยของพระองค์ก็มีลาป่า เขาได้รับหญ้ากินเหมือนวัว
และร่างกายของเขาชุ่มไปด้วยน้ำค้าง จากสวรรค์

จนกระทั่งเขาตระหนักว่าพระเจ้าผู้สูงสุดทรงปกครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์และ
ประทานให้กับผู้ที่พระองค์ทรงชอบ

21ก- ในข้อนี้เพียงอย่างเดียว ฉันสังเกตเห็นการกล่าวถึง " ลาป่า "

ลาเป็นสัญลักษณ์ทั่วไปของความดีร้าย: "ดีร้ายเหมือนลา"
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามันเป็น "ป่า" และไม่เลี้ยงในบ้าน

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงจิตวิญญาณของมนุษย์ผู้ปฏิเสธที่จะฟังบทเรียนที่พระเจ้าป
ระทานให้ผ่านประสบการณ์ชีวิตของเขาและผ่านการเปิดเผยในพระคัมภีร์

ด น ล . 5:22 ส่วนเจ้า เบลซัสซาร์บุตรชายของเขา มิได้ถ่อมใจลง
ทั้งที่เจ้าก็รู้เรื่องทั้งหมดนี้แล้ว

22a- อันที่จริง เบลซัสซาร์เป็นผู้ประพาดตัวเหมือน "ลาป่า"
โดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์ที่ "พ่อ" (ปู่ของเขา) ประสบอยู่

ด น ล . 5:23 ท่านได้ยกตนขึ้นต่อสู่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
ภาชนะประจำบ้านของเขาถูกนำเข้ามาต่อหน้าเจ้าแล้ว

และเจ้าไดไซมันเพื่อตี้มเหล่าองุ่น ทั้งตัวเจ้าและพวกผู้ใหญ่ ภรรยาของเจ้า และนางสนมของเจ้า คุณได้สรรเสริญเทพเจ้าแห่งเงิน ทอง ทองเหลือง เหล็ก ไม้ และหิน ที่ไม่ดู ไม่ได้ยิน และไม่รู้อะไรเลย และไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้ทรงมีลมปรมาณและทางทั้งสิ้นของคุณอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

23ก -

เบลชัสซาร์ทำลายภาพขณะทองคำที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้าผู้สร้าง สำหรับการรับใช้ทางศาสนาในพระวิหารของเขา แต่โดยการใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อสรรเสริญเทพเจ้านอกกรีตเท็จ

เขาได้บรรลุถึงจุดสูงสุดของ **สิ่งที่น่า** สะอิดสะเอียน ภาพนี้เตรียมภาพเหมือนของ Rev.17:4: **ผู้หญิงคนนั้นสวมชุดสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยทองคำเพชรพลอย และไข่มุก เธอถือถ้วยทองคำในมือของเธอ ซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งที่น่ารังเกียจและสิ่งสกปรกจากการค้าประเวณีของ** เธอ เธอได้รับชื่อ “ **บาบิโลนมหาราช** ” ในข้อ 5

ดนล. 5:24 ดังนั้นพระองค์จึงทรงส่งปลายมือที่ติดตามข้อความนี้ไป

24ก - ในทางกลับกัน

เบลชัสซาร์ค้นพบสายเกินไปว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่จริงผู้ทรงกระทำและโต้ตอบในลักษณะอัศจรรย์ต่อพฤติกรรมของมนุษย์

ดนล 5:25 ข้อความ ต่อไปนี้เป็นข้อความที่เขียนไว้ว่า **สร้อย สร้อย เตเคล อุฟาร์ซิน**

25a- การแปล : นับ, นับ, ชั่งน้ำหนักและแบ่ง

ดนล 5:26 และนี่คือคำอธิบายถ้อยคำเหล่านี้ **นับไว้:**

พระเจ้าทรงนับจำนวนอาณาจักรของคุณและทรงยุติอาณาจักรนั้นแล้ว

26ก - “ **นับ** ” ครั้งแรก มุ่งเป้าไปที่จุดเริ่มต้นของรัชกาล และครั้งที่สอง “ **นับ** ” ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของรัชกาลนี้

ดนล 5:27 ชั่งน้ำหนักแล้ว **ท่านได้รับการชั่งน้ำหนักในตาชั่งแล้ว** **และพบว่าท่านขาดแคลน**

27a- มาตราส่วน **อยู่ที่นี้** เป็น สัญลักษณ์ของการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้ชายได้นำมาใช้เพื่อกำหนดบริการแห่งความยุติธรรม

ความยุติธรรมที่ไม่สมบูรณ์มาก

แต่ของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบและขึ้นอยู่กับภาพลักษณ์ของ **มาตราส่วน** **สองเท่า** พระองค์ทรงชั่งน้ำหนักการกระทำความดีและความชั่วที่ผู้ถูกพิพากษาได้กระทำสำเร็จ หากที่ราบสูงแห่งความดีเบากว่าความชั่วร้าย

การประณามจากสวรรค์ก็เป็นสิ่งที่ชอบธรรม และนี่คือกรณีของกษัตริย์เบลชัสซาร์

ดนล 5:28 แตกแยก **อาณาจักรของเจ้าจะถูกแบ่งแยก** **และยกให้แก่คนมีเดียและเปอร์เซีย**

28ก - ขณะที่เขากำลังตี้มสร้อยอย่างน่ารังเกียจในพระราชวังของเขา

ซึ่งนำโดยกษัตริย์ดาร์อัส

คนมีเดียก็เข้าสู่บาบิโลนริมแม่น้ำ

หันเหไปชั่วคราวและแห่งเหือด

ดนล. 5:29 เบลชัสซาร์จึงออกคำสั่งทันที

และพวกเขาก็สวมชุดให้ดาเนียลสวมชุดสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำคล้องคอ **และมีประกาศว่าเขาจะได้เป็นที่สามในการปกครองของราชอาณาจักร**

ดาน 5:30 ในคืนเดียวกันนั่นเอง **เบลชัสซาร์กษัตริย์ของคนเคลเดียก็ถูกประหารชีวิต**

ดนล.

5:31

และดาร์อัสคนมีเดียได้ครอบครองราชอาณาจักรเมื่อมีอายุได้หกสิบสองปี

31a-

คำให้การของพยานที่ชัดเจนของดาเนียลนี้ไม่ได้รับการยอมรับจากนักประวัติศาสตร์ที่ถือว่าการกระทำนี้เป็นของกษัตริย์เปอร์เซียไซรัสที่ 2 ผู้ยิ่งใหญ่ใน - 539

ดาเนียล 6

คำสอนในบทที่ 6 นี้เหมือนกับคำสอนของดาเนียลบทที่ 3 ในครั้งนี้ ดาเนียลนำเสนอแก่เราในการทดสอบความจงรักภักดีแบบอย่าง เพื่อเลียนแบบและทำซ้ำสำหรับทุกคนที่ได้รับเลือกซึ่งทรงเรียกโดยพระเจ้าในพระเย

ซุคริสต์ ความคิดเห็นมีประโยชน์ แต่เพียงอ่านและเรียนรูบทเรียน กษัตริย์ ดาริอัส ทรงกระทำเหมือนเนบูกัดเนสซาร์ในสมัยของพระองค์ และเมื่อทรงพระชนมายุ 62 พรรษา พระองค์จะทรงสารภาพพระสิริของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ของดาเนียล การกลับใจใหม่ที่ได้รับจากคำพยานถึงความสัตย์ซื่อของดาเนียลเมื่อพระเจ้าทรงปกป้องเขา จาก สิงโต ตั้งแต่เริ่มต้นความสัมพันธ์ เขามีความรักและความสนใจในดาเนียลที่รับใช้เขาอย่างซื่อสัตย์และซื่อสัตย์ และเป็นคนที่เขามอง เห็น จิตใจที่เหนือกว่า

ด นล **6:1**

เป็นการดีที่ดาร์ริอัสจะแต่งตั้งอุปราชหนึ่งร้อยยี่สิบคนให้ดูแลทั่วราชอาณาจักร

1a-

กษัตริย์ดาร์ริอัสเปิดเผยภูมิปัญญาของเขาโดยมอบความไว้วางใจในการปกครองอาณาจักรให้กับผู้ว่าการ 120 คนที่จัดตั้งขึ้นใน 120 จังหวัด

ด นล 6:2 และพระองค์ทรงแต่งตั้งหัวหน้าสามคนเหนือพวกเขา ในนั้นมีดาเนียล เพื่อให้อุปราชเหล่านี้ต้องซัดใช้ต่อพวกเขา และเพื่อกษัตริย์จะไม่ได้รับอันตรายใดๆ

2ก- ดาเนียลยังคงอยู่ในหมู่ผู้นำหลักที่ดูแลอุปราช

ด นล. 6:3 ดาเนียลเหนือกว่าเจ้านายและอุปราชทั้งหลาย เพราะมีวิญญานที่เหนือกว่าอยู่ในตัวเขา

และกษัตริย์ทรงคิดที่จะสถาปนาขึ้นที่ราชอาณาจักร

3ก- ในทางกลับกัน

ดาร์ริอัสสังเกตเห็นความเหนือกว่าของดาเนียลในแง่ของสติปัญญาและสติปัญญาของเขา

และแผนการของเขาที่จะสถาปนาเขาเหนือสิ่งอื่นใดจะกระตุ้นให้เกิดความอิจฉาและความเกลียดชังต่อดาเนียล

ด นล **6:4**

แล้วบรรดาผู้ปกครองและอุปราชทั้งหลายก็หาโอกาสฟ้องดาเนียลในเรื่องกิจการของราชอาณาจักร แต่พวกเขาหาโอกาสหรือสิ่งใดที่จะตำหนิไม่ได้ เพราะเขาซื่อสัตย์ และไม่มีผู้ใดเห็นความผิดหรือสิ่งเลวร้ายในตัวเขาเลย

4a- ดาเนียลรับใช้พระเจ้าในตำแหน่งที่เขาว่างไว้

เพื่อที่เขาจะได้รับใช้กษัตริย์ด้วยความทุ่มเทและความสัตย์ซื่อแบบเดียวกัน มันจึงดูไม่น่าตำหนิ ; เป็นเกณฑ์ที่พบในบรรดามิตรสหาย “ยุคสุดท้ายแอดเวนติส” ตามวิวรณ์ 14:5

ด นล. 6:5 คนเหล่านี้พูดว่า “เราจะไม่มีโอกาสฟ้องดาเนียลคนนี้ได้ เว้นแต่เราจะพบผู้หนึ่งผู้ใดในพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเขา”

5a-

เหตุผลเหล่านี้เผยให้เห็นถึงความคิดของค่ายที่โหดร้ายของการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้ายทางโลก

ซึ่งการพักสะบาโตในวันที่เจ็ดของธรรมนูญของพระเจ้าจะยอมให้มีการสังหารผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของค่ายนั้น เนื่องจากพวกเขาจะไม่ยอมให้เกียรติแก่

ส่วนที่เหลือของวันแรกถือเป็นภาคบังคับ วันอาทิตย์ภายใต้กฎหมายศาสนาโรมัน

ด นล. 6:6 แล้วเจ้านายเหล่านี้และอุปราชเหล่านี้ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ด้วยความโกลาหล และทูลพระองค์ดังนี้ว่า “ขอกษัตริย์ดาร์ริอัสขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์!

6ก-

การเข้ามาอย่างสับสนวุ่นวายนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตือนให้กษัตริย์ทราบถึงความ

มแข็งแกร่งของตัวเลข ความสามารถในการสร้างความปั่นป่วน และด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงจำเป็นต้องเสริมอำนาจการปกครองของพระองค์
ดนล. 6:7 *บรรดาเจ้านายแห่งราชอาณาจักร ข้าราชการบริพาร อุปราช ที่ปรึกษา และผู้ว่าการ ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าควรออกพระราชกฤษฎีกาโดยห้ามอย่างเด็ดขาด ให้ผู้ใดอธิษฐาน ต่อผู้ใด ภายในสามสิบวัน พระเจ้าหรือผู้ใดนอกจากพระองค์ ข้าแต่กษัตริย์ จะถูกโยนลงในถ้ำสิงโต*

7a- ก่อนหน้านั้น

กษัตริย์ดาร์ริอัสไม่ได้พยายามบังคับคนในอาณาจักรของเขาให้ปรนนิบัติพระเจ้าองค์เดียวมากกว่าอีกองค์หนึ่ง ในลัทธิพหุเทวนิยม เสรีภาพในการนับถือศาสนานั้นสมบูรณ์ และเพื่อโน้มน้าวเขา

ผู้วางแผนจึงยกย่องเขาโดยยกย่องกษัตริย์ดาร์ริอัสในฐานะเทพเจ้า ที่นั่นอีกครั้ง เช่นเดียวกับผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่อื่นๆ

ความเยอหยิ่งตื่นขึ้นและทำให้เขาเห็นด้วยกับคำสั่งนี้

ซึ่งไม่ได้มาจากความคิดของเขา

ดนล. 6:8 *ข้าแต่กษัตริย์ บัดนี้ขอทรงยืนยันข้อห้ามนั้น และทรงเขียนพระราชกฤษฎีกาไว้ว่าจะเพิกถอนไม่ได้ ตามกฎหมายของชาวมีเดียและเปอร์เซีย ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลง*

8a-

พระราชกฤษฎีกานี้พยากรณ์อย่างน่าชื่นชมถึงผู้ที่ทำให้วันอาทิตย์โรมันมีผลบังคับใช้เมื่อสิ้นสัปดาห์

แต่ให้เราสังเกตว่าลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงของกฎหมายของชาวมีเดียและเปอร์เซียที่จัดตั้งขึ้นโดยคนที่หลงผิดและบาปนั้นไม่ยุติธรรมเลย

การไม่เปลี่ยนรูปเป็นของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ที่แท้จริงและทรงพระชนม์อยู่

ดนล 6:9 *แล้วกษัตริย์ดาร์ริอัสก็ทรงเขียนกฤษฎีกาและกฤษฎีกา*

9a- ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ เพราะโดยตัวเขาเองได้เขียน *กฤษฎีกาและคำแก้ต่าง* กฎหมาย *ที่ไม่เปลี่ยนแปลง* ของชาวมีเดียและเปอร์เซีย จะต้องได้รับการเคารพ

6:10 *เมื่อดาเนียลรู้ว่ามิเขียนกฤษฎีกาแล้ว เขาก็กลับเข้าไปในบ้าน*

โดยที่หน้าต่างห้องชั้นบนเปิดไปทางกรุงเยรูซาเล็ม

และเขาคุกเข่าลงอธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้าของเขาวันละสามครั้งเหมือนเมื่อก่อน

10a- ดาเนียลไม่เปลี่ยนพฤติกรรมของเขา

และไม่อนุญาตให้ตัวเองได้รับอิทธิพลจากมาตรการของมนุษย์นี้ เมื่อเปิดหน้าต่าง เขาแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการให้ทุกคนรู้จักความภักดีต่อพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

ในเวลา

ดาเนียลหันไปทางกรุงเยรูซาเล็มที่ซึ่งแม้จะถูกทำลายไปแล้วคือพระวิหารของพระเจ้าซึ่งตั้งอยู่

เพราะว่าพระวิญญาณพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้เป็นที่ประทับในโลกนี้มาเป็นเวลานาน

ดนล 6:11

คนเหล่านี้ก็เข้าไป่วนวายและพบดาเนียลกำลังอธิษฐานและวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา

7

11ก- พวกเขาวางแผนชุ่มคอยเฝ้าดูเขาจับเขาลงฝ่าฝืน

พระราชกฤษฎีกา

ปัจจุบันเป็น "delicto ที่โจ่งแจ้ง"

พวกเขาขึ้นอยู่กับพระพิภพกษัตริย์และทูลพระองค์เกี่ยวกับเรื่องการป้องกันของกษัตริย์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ฝ่าพระบาทมิได้ทรงเขียนคำแก้ตัวไว้มิใช่หรือว่าผู้ใดภายในสามสิบวันจะอธิษฐานต่อพระองค์ใดองค์หนึ่งหรือผู้ใดจะอธิษฐานต่อพระเจ้าองค์ใด ยกเว้นพระองค์เท่านั้น โยนเข้าไปในถ้ำสิงโตหรือ? กษัตริย์ตรัสตอบว่า “สิ่งนี้แน่นอนตามกฎหมายของชาวมีเดียและเปอร์เซีย ซึ่งไม่เปลี่ยนแปลง”

12a-

กษัตริย์สามารถยืนยันได้เฉพาะพระราชกฤษฎีกาที่พระองค์เองทรงเขียนและลงนามเท่านั้น

6:13 _____ และพวกเขาทูลกษัตริย์อีกว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ดาเนียลซึ่งเป็นเชลยคนหนึ่งของยูดาห์มิได้ทรงเอาใจใส่พระองค์หรือคำแก้ต่างที่พระองค์ทรงเขียนไว้วันละสามครั้ง

13ก - ดาเนียลถูกประณามในการกระทำตามคำอธิษฐานของเขา กษัตริย์ชื่นชมดาเนียลสำหรับพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์และซื่อสัตย์ของเขา เขาจะสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเขากับพระเจ้าองค์นี้ซึ่งเขารับใช้ด้วยความกระตือรือร้นและความซื่อสัตย์ทันที เพราะเขาอธิษฐานถึงเขาเป็นประจำ วันละสาม ครั้ง สิ่งนี้อธิบายถึงความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานที่การลงโทษของดาเนียลจะเกิดขึ้นกับเขาและจุดเริ่มต้นของการกลับใจใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น

ด น ล 6:14 _____ เมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินเช่นนี้ก็ทรงเป็นทุกข์ยิ่งนัก เขาตั้งใจที่จะช่วยเหลือดาเนียล

และจนถึงพระอาทิตย์ตกดินเขาก็พยายามจะช่วยเหลือเขาให้รอด

14a- จากนั้นกษัตริย์ทรงตระหนักว่าเขาถูกหลอก และพระองค์พยายามอย่างเต็มที่เพื่อช่วยดาเนียลซึ่งเขาชื่นชมอย่างมาก แต่ความพยายามของเขาจะสูญเปล่า

และกษัตริย์ก็ทรงค้นพบอย่างน่าเศร้าก่อนหน้านั้น: *จดหมายฆ่า แต่วิญญูณทำให้มีชีวิต* โดยการประทานคำนี้แก่มนุษย์ภายหลัง พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นขอบเขตของความนับถือต่อกฎหมาย . ชีวิตไม่สามารถควบคุมได้ด้วยตัวบทกฎหมายในการพิพากษาของพระเจ้า

พระเจ้าคำนึงถึงรายละเอียดที่จดหมายที่ตายไปแล้วในกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์เพิกเฉย และคนที่ไม่มีพระเจ้ายกไม่มีปัญหาที่จะทำเช่นเดียวกัน

ด น ล 6.15 _____ แต่คนเหล่านี้ยื่นกรานต่อกษัตริย์และกราบทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงทราบด้วยว่ากฎหมายของชาวมีเดียและเปอร์เซียกำหนดให้ข้อห้ามหรือกฤษฎีกาทุกประการที่กษัตริย์รับรองนั้นไม่อาจเพิกถอนได้

15ก - ผู้วางแผนระลึกถึง ธรรมชาติของการตัดสินใจที่ไม่อาจเพิกถอนได้ (ไม่ยุติธรรม) ของกษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซีย

ตัวเขาเองติดอยู่กับวัฒนธรรมที่สืบทอดมาของเขา

แต่เขาเข้าใจว่าเขาเป็นเหยื่อของแผนการต่อต้านดาเนียล

ด น ล 6:16 _____ แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาให้พาดาเนียลโยนเข้าไปในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสตอบดาเนียลว่า

"ขอให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านรับใช้ด้วยความอดทนช่วยท่านให้พ้นเถิด!

16ก - กษัตริย์ถูกบังคับให้โยนดาเนียลเข้าไปในถ้ำสิงโต

แต่เขาปรารถนาอย่างสุดหัวใจว่าพระเจ้าที่เขารับใช้อย่างซื่อสัตย์จะเข้ามาแทรกแซงเพื่อช่วยเขา

ด น ล . **6:17** **พวกเขา**นำหินมาวางไว้ที่ปากของ
กษัตริย์ทรงประทับตราด้วยแหวนของพระองค์และด้วยแหวนของขุนนางของพระองค์
เพื่อไม่ให้สิ่งใดเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับดาเนียล

17ก - ในที่นี้

ประสบการณ์ของดาเนียลแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกับการฝังศพของพระคริสต์
ประตูลูกเหล็กปิดไว้เพื่อป้องกันการแทรกแซงของมนุษย์

ด น ล 6:18 แล้วกษัตริย์ก็เสด็จไปยังวังของพระองค์ เขาอดอาหารทั้งคืน
ไม่ได้พานางสนมมาด้วย และเขานอนไม่หลับ

18ก - พฤติกรรมของกษัตริย์นี้เป็นพยานถึงความจริงใจของพระองค์

โดยการทำสิ่งเหล่านี้

เขาแสดงให้เห็นว่าเขาต้องการทำให้พระเจ้าของดาเนียลเป็นที่พอพระทัยและได้รับความ
รอดจากเขา นี่คือการเริ่มต้นของการกลับใจใหม่สู่พระเจ้าองค์เดียว

ด น ล 6:19 กษัตริย์ทรงลุกขึ้นในเวลารุ่งสาง และเสด็จไปยังถ้ำสิงโตโดยเร็ว

19a-

การเตรียมความบริสุทธิ์ตามด้วยคืนนอนไม่หลับเพราะจิตใจของเขาถูกทรมาน
ด้วยความคิดเรื่องการตายของดาเนียลและการรีบไปที่ถ้ำสิงโตในเวลารุ่งสางไม่ใช่
การกระทำที่กษัตริย์นอกรีตปฏิบัติ แต่เป็นการกระทำของพี่ชายที่รักน้องชายของเขา
ในพระเจ้า

ด น ล 6:20 เมื่อเขาเข้ามาใกล้บ่อน้ำแล้ว เขาก็เรียกดาเนียลด้วยเสียงเศร้าใจ
กษัตริย์ตรัสตอบดาเนียลว่า “ดาเนียลผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติด้วยความอดทน
ช่วยท่านพ้นจากสิงโตได้หรือไม่?”

20ก - เมื่อเขาเข้าใกล้บ่อน้ำ เขาก็เรียกดาเนียลด้วยเสียงเศร้า

กษัตริย์ทรงหวังแต่ทรงกลัวและกลัวสิ่งที่เลวร้ายที่สุดสำหรับดาเนียล

อย่างไรก็ตาม

ความหวังของเขาแสดงให้เห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่าเขาโทรหาเธอและถามคำถาม
กับเธอ

20b- ดาเนียลผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

พระเจ้าของคุณซึ่งคุณรับใช้ด้วยความอดทนสามารถช่วยคุณให้พ้นจากสิงโตได้หรือไม่?

โดยการกำหนดให้เขาเป็น " พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ "

ดาร์รัสเป็นพยานถึงจุดเริ่มต้นของการกลับใจใหม่ อย่างไรก็ตาม

คำถามของเขา “ **พระองค์ทรงสามารถ ช่วยคุณให้พ้นจากสิงโตได้หรือไม่?** »

แสดงให้เราเห็นว่าเขายังไม่รู้จักเขาเลย ไม่เช่นนั้นเขาจะพูดว่า “

เขาต้องการช่วยคุณจากสิงโตหรือเปล่า?” » .

ด น ล 6:21 และดาเนียลทูลกษัตริย์ว่า “ **ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญเป็นนิตย์!**

21ก - ในปากของผู้วางแผนในข้อ 6 ส่วนวนนี้มีความหมายเพียงเล็กน้อย
แต่ในปากของดาเนียลนั้น

เป็นคำพยากรณ์ถึงการเข้าถึงชีวิตนิรันดร์ที่สงวนไว้สำหรับผู้เลือกสรรของพระเจ้า

ด น ล 6:22 พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโต
ซึ่งมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพเจ้า เพราะเห็นว่าข้าพเจ้าบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระองค์
ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้ทำสิ่งชั่วต่อหน้าพระองค์เลย

22ก - จากประสบการณ์นี้

กษัตริย์ดาร์รัสตระหนักว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่อย่างแท้จริงซึ่งดาเนียลรับใช้โดย

ไม่ปิดบังความคิดที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระราชกฤษฎีกาของมนุษย์นั้นโง่เขลา
ไม่ยุติธรรม และไม่ยอมรับเพียงใด

ดนล. 6:23 กษัตริย์ทรงพอพระทัยยิ่งนัก และทรงรับสั่งให้นำดาเนียลออกจากบ่อ
ดาเนียลถูกนำออกมาจากหลุม ไม่พบบาดแผลใดๆ

เพราะเขาวางใจในพระเจ้าของเขา

23a- จากนั้นกษัตริย์ก็ทรงปรียิ่งนัก

ปฏิภิกิริยาแห่งความสุขตามธรรมชาติและเกิดขึ้นเองนี้เผยให้เห็นอนาคตที่พระ
เจ้าทรงเลือกเพราะขณะนี้กษัตริย์มี ความแน่นอน
ในการดำรงอยู่และพลังของพระองค์

23b- ดาเนียลถูกนำออกมาจากหลุม และไม่พบบาดแผลบนตัวเขา

เช่นเดียวกับเสื้อผ้าของสหายทั้งสามของดาเนียลที่ถูกโยนเข้าไปในเตาไฟย
วดยิ่งไม่ได้ถูกเผา

23ค - เพราะเขาวางใจในพระเจ้าของเขา

ความมั่นใจนี้ถูกเปิดเผยในการตัดสินใจของเขาที่จะไม่เชื่อฟังพระราชกฤษฎี
กาซึ่งจะทำให้พระเจ้าขาดคำอธิษฐานของเขา
เป็นทางเลือกที่เป็นไปไม่ได้และนี่ก็มาถึงสำหรับแบบจำลองศรัทธาของมนุษย์ล้วนๆ
นี้

ดนล

6:24

กษัตริย์ทรงบัญชาให้นำคนเหล่านั้นที่กล่าวหาดาเนียล โยนเข้าไปในถ้ำสิงโต
ทั้งตัวพวกเขา ลูกหลาน และภรรยาของพวกเขา และก่อนที่พวกเขาจะถึงกับบ่อ
สิงโตก็เข้ามาจับพวกเขาและหักกระดูกของพวกเขาทั้งหมด

24a- พระเจ้าทรงเปลี่ยนสถานการณ์ให้ต่อต้านคนชั่วร้ายที่วางแผนชั่วร้าย

ในสมัยของกษัตริย์เปอร์เซียที่เสด็จมา

ประสบการณ์นั้นจะเกิดขึ้นใหม่สำหรับโมรเดคัยชาวยิว

ซึ่งผู้นำสามานต้องการประหารชีวิตพร้อมกับประชาชนของเขาในสมัยของราชินีเอสเ
ธอร์ สามานก็ถูกแขวนไว้บน ตะ แลงแกงซึ่งตั้งไว้สำหรับโมรเดคัยด้วย

ดนล 6.25 ภายหลังกษัตริย์ดาร์อิอัสได้เขียนถึงคนทั้งปวง และทุกประชาชาติ
และทุกภาษา ผู้อาศัยอยู่ทั่วโลกว่า “สันติสุขจงมีแต่ท่านอย่างสิ้นเหลือ”

25ก -

ข้อเขียนใหม่จากกษัตริย์นี้เป็นข้อความเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่ถูกพระเจ้าผู้ทรง
พระชนม์อยู่ที่ซิด ขณะนี้จิตใจของเขาสงบสุขอย่างสมบูรณ์
เขาใช้ตำแหน่งที่โดดเด่นของเขาเพื่อพูดคุย กับผู้คนที่ทั้งหมดในอาณาจักรของเขา
ซึ่งเป็นคำพยานถึงสันติสุขของเขาที่เขาได้รับจากพระเจ้าที่แท้จริง

ดนล

6:26

ข้าพเจ้ากำชับให้ทั่วราชอาณาจักรของข้าพเจ้ามีความเกรงกลัวพระเจ้าของดาเนียล
เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และดำรงอยู่เป็นนิรันดร์
อาณาจักรของเขาจะไม่มีวันถูกทำลาย

และอำนาจของเขาจะคงอยู่จวบจนวาระสุดท้าย

26a- ฉันสั่งสิ่งนั้นตลอดขอบเขตอาณาจักรของฉัน

กษัตริย์สั่งแต่ไม่บังคับใคร

26b- ความกลัวและความเกรงกลัวต่อพระเจ้าของดาเนียล

แต่เมื่อได้รับประสบการณ์นี้มากขึ้น

เขาได้กำหนดความกลัวและความเกรงกลัวพระเจ้าของดาเนียลเพื่อห้ามปรามผู้เขียน
แผนการใหม่ที่ชั่วร้ายดาเนียล

26ค -

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และพระองค์ทรงดำรงอยู่เป็น
นิตย์

เขาหวังว่าคำพยานนี้จะได้รับในใจผู้คนในอาณาจักร และเมื่อทำเช่นนั้น
เขาก็ยกย่องและเชิดชูประจักษ์พยานนั้น

26d- อาณาจักรของเขาจะไม่มีวันถูกทำลาย

และอำนาจของเขาจะคงอยู่จนถึงที่สุด

ตัวละครนินทรของ ^{อาณาจักรที่ 5} ของรูปปั้นได้รับการประกาศอีกครั้ง

ด นล. 6:27 พระองค์คือผู้ทรงช่วยกู้และทรงช่วยให้รอด

ผู้ทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก

พระองค์คือผู้ทรงช่วยดาเนียลให้พ้นจากอำนาจของสิงโต

27ก- พระองค์คือผู้ทรงช่วยเหลือและผู้ช่วยให้รอด

กษัตริย์ทรงเป็นพยานถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสังเกตเห็น

แต่การช่วยกู้และความรอดนี้เกี่ยวข้องกับร่างกายและชีวิตของดาเนียลเท่านั้น

เราจะต้องรอการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์จึงจะเข้าใจความปรารถนาของพระเจ้าที่
จะปลดปล่อยและช่วยให้พ้นจากบาป

แต่ให้เราชี้ให้เห็นว่าโดยธรรมชาติแล้วกษัตริย์รู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องชำระตัวเอง
ให้บริสุทธิ์เพื่อทำให้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่พอพระทัย

27b- ผู้ทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก

หนังสือดาเนียลเป็นพยานถึงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เหล่านี้

การกระทำเหนือธรรมชาติที่พระเจ้าทรงกระทำ แต่ระวัง

ปีศาจและปีศาจของเขาสามารถปลอมแปลงปาฏิหาริย์อันศักดิ์สิทธิ์บางอย่างได้เช่น
กัน เพื่อระบุแหล่งที่มาที่เป็นไปได้สองแหล่ง

ก็เพียงพอแล้วที่จะเข้าใจว่าใครได้ประโยชน์จากข้อความที่ส่งไป

มันนำไปสู่การเชื่อฟังพระเจ้าผู้สร้าง หรือการไม่เชื่อฟังของพระองค์หรือไม่?

ด นล 6:28 ดาเนียลเจริญรุ่งเรืองในรัชสมัยของดาร์ริอัส

และในรัชสมัยของไซรัสชาวเปอร์เซีย

28ก- เราเข้าใจดีว่าดาเนียลจะไม่กลับไปยังดินแดนบ้านเกิดของเขา

แต่บทเรียนที่พระเจ้าสอนเขาในदान.9

จะทำให้เขายอมรับโดยไม่ต้องทนทุกข์กับชะตากรรมนี้ที่พระเจ้ากำหนดไว้

ดาเนียล 7

ดนล 7:1 ในปีแรกของรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

ดาเนียลฝันและเห็นนิมิตขณะที่เขานอนอยู่

จากนั้นเขาก็จดความฝันและเล่าสิ่งสำคัญต่างๆ

1ก- ปีแรกของรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน

กล่าวคือใน - 605 ตั้งแต่เริ่มต้นของ Dan.2 50 ปีผ่านไป ความตาย
กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ผู้ยิ่งใหญ่ถูกแทนที่ด้วยเบลซัสซาร์หลานชายของเขา

ดนล. 7:2 : ดาเนียลเริ่มพูดว่า “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเกิด
ลมทั้งสี่แห่งจากฟ้าสวรรค์พัดมาเหนือทะเลใหญ่”

2a- ลมทั้งสี่แห่งสวรรค์ก็พัดเข้ามา

นี่คือสงครามสากลที่นำผู้ครอบครองขยายอำนาจไปในทิศทางของจุดสำคัญ
ทั้งสี่ไป ทางเหนือ ใต้ ตะวันออกและตะวันตก

2b- ในทะเลใหญ่

ภาพนี้ไม่ประจบประแจงสำหรับมนุษยชาติเพราะทะเลแม้จะใหญ่โตก็เป็นสัญลักษณ์
ลักษณะของความตาย

ในโครงการของพระเจ้าไม่ใช่สภาพแวดล้อมที่เตรียมไว้สำหรับมนุษย์ที่สร้างขึ้นตาม
พระฉายาของพระองค์ ตามปฐมกาล 1 สภาพแวดล้อมของมันคือโลก
แต่มนุษยชาติได้สูญเสียสภาพลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของมันไปเนื่องจากการไม่เชื่อฟังของ
ของมัน

และมันไม่ได้อยู่ในสายตาที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์อีกต่อไปไปกว่าสัตว์ทะเลที่ไม่บริสุทธิ์
และโลกซึ่งกลืนกินกันภายใต้แรงบันดาลใจของมารและปีศาจ ในนิมิตนี้
ทะเลเป็นสัญลักษณ์ของมวลมนุษยชาติที่ไม่เปิดเผยตัวตน

นอกจากนี้

พื้นที่ที่คำพยากรณ์ครอบคลุมนั้นเกี่ยวข้องกับผู้คนที่ยึดโยงกันด้วยชายฝั่งทะเลที่
ติดกับ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทะเล

มีบทบาทสำคัญในการกระทำสงครามของผู้ครอบครอง

ดนล 7:3 และมีสัตว์ใหญ่สี่ตัวออกมาจากทะเล ต่างกันออกไป จากกัน

3a- และสัตว์ใหญ่สี่ตัวก็ขึ้นมาจากทะเล

เราพบคำสอนที่ให้ไว้ในดาเนียล 2 ในนิมิตใหม่ แต่ที่นั่น สัตว์ต่างๆ เข้ามาแทนที่
ส่วนต่างๆ ของร่างกายของ รูปปั้น

3b- ต่างกัน le s จากกัน

เหมือนกับวัสดุของ รูปปั้น แด น 2.

ดนล 7:4 ตัวแรกเหมือน สิงโต มีปีกนกอินทรี ฉันทมองดูจนปีกของเขาถูกฉีกออก
พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินให้ยืนขึ้นเหมือนมนุษย์

และทรงมอบจิตใจของมนุษย์ให้แก่พระองค์

4a- ตอนแรกก็เหมือน สิงโต และมีปีกนกอินทรี

ที่นี่ หัวสี่ทอง ของกษัตริย์ชาวเคลเดียแห่งดาน 2 กลายเป็น สิงโตที่มีปีกนก
อินทรี ตราสัญลักษณ์สลักไว้บนศิลาสีน้ำเงินแห่งบาบิโลน

ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ในดาน.4.

4b- ฉันทมองดูจนกระทั่งปีกของเขาถูกฉีกออก

คำพยากรณ์กล่าวถึงเจ็ดปีหรือเจ็ดครั้งที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ถูกพระเจ้าทำ
ให้โง่ ในช่วง 7 ปี (เจ็ดครั้ง) แห่งความอับยศอดสูตามที่พยากรณ์ไว้ในดาน.4:16

หัวใจของมนุษย์ถูกถอดออก และ แทนที่ด้วยหัวใจของสัตว์ร้าย

4c- พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปจากแผ่นดินให้ยืนขึ้นเหมือนมนุษย์

และทรงมอบจิตใจของมนุษย์ให้แก่พระองค์

การกลับใจใหม่ของเขาต่อพระเจ้าผู้สร้างได้รับการยืนยันที่นี่แล้ว
 ประสบการณ์ของเขาช่วยให้เราเข้าใจว่าสำหรับพระเจ้า
 มนุษย์ก็คือมนุษย์ก็ต่อเมื่อหัวใจของเขามีพระฉายาของพระเจ้าเท่านั้น
 พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งนี้ในการจัดเป็นมนุษย์ของพระองค์ในพระเยซูคริสต์
 ซึ่งเป็นแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์อันสมบูรณ์แบบแห่งความรักและการเชื่อฟัง
 7:5 และดูเถิด มีสัตว์ตัวที่สองเหมือน หมี ยืนอยู่ข้างหนึ่ง
 เขามีซี่โครงสามซี่อยู่ในปากระหว่างซี่ฟัน และพวกเขาก็พูดกับเขาว่า:

ลูกขึ้นมากินเนื้อเยอะๆ
 5ก- และดูเถิด มีสัตว์ตัวที่สองเหมือน หมี และยืนอยู่ข้างหนึ่ง
 หลังจากกษัตริย์ชาวเคลเดีย หีบและแขนสีเงิน
 ของชาวมิเดียมและเปอร์เซียก็กลายเป็น หมี ความแม่นยำ " ซึ่งยืนอยู่ด้านหนึ่ง " ซึ่งยืนอยู่ด้านหนึ่ง
 แสดงให้เห็นการครอบงำของเปอร์เซียซึ่งปรากฏเป็นครั้งที่สองรองจากการปกครอง
 ของมิเดียม แต่การพิชิตที่ได้มาโดยกษัตริย์ไซรัสที่ 2 ชาวเปอร์เซีย
 ทำให้เปอร์เซียมีอำนาจยิ่งใหญ่กว่าของมิเดียมมาก
 5บ- เขามีซี่โครงสามซี่อยู่ในปากระหว่างฟัน และพวกเขาก็พูดกับเขาว่า:
 ลูกขึ้นกินเนื้อให้มาก ๆ

ชาวเปอร์เซียจะครอบครองชาวมิเดียมและพิชิตสามประเทศ:
 ลิเดียของกษัตริย์ผู้มั่งคั่งโครซุสในปี - 546, บาบิโลเนียในปี - 539 และอียิปต์ในปี - 525

ดนล 7.6 หลังจากนั้นข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีอีกตัวหนึ่งเหมือน เสือดาว
 และมีปีกสี่ปีกบนหลังเหมือนนก สัตว์ตัวนี้มีสี่หัว และได้รับมอบอำนาจให้มัน

6a- หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด มีอีกตัวหนึ่งเหมือน เสือดาว
 Idem หน้าท้องและต้นขาที่หน้าด้าน ของผู้ปกครองชาวกรีกกลายเป็น
 เสือดาวที่มีปีกนกสี่ปีก จุดของ เสือดาว กรีก ทาให้เป็น สัญลักษณ์ของความ
 บาป

6b- และมีปีกสี่ปีกบนหลังเหมือนนก
 ปีกนก ทั้งสี่ ที่เกี่ยวข้องกับ เสือดาว
 แสดงให้เห็นและยืนยันความเร็วสูงสุดของการพิชิตของกษัตริย์อเล็กซานเดอร์มหา
 ราช (ระหว่าง -336 ถึง -323)

6c- สัตว์ตัวนี้มีสี่หัวและมอบอำนาจให้กับมัน
 ในที่นี้ " สี่หัว " แต่ใน Dan.8 จะเป็น " เขาใหญ่สี่เขา " เขาใหญ่สี่เขา
 ซึ่งหมายถึงผู้ปกครองชาวกรีก ผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากอเล็กซานเดอร์มหา
 ราชได้แก่ เซลิวคัส ปโตเลมี ลิซิมาคัส และแคสซันเดอร์

ดนล 7.7 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็มองดูนิมิตในตอนกลางคืน และดูเถิด มี สัตว์ตัวที่สี่
น่ากลัว น่ากลัว และแข็งแรงยิ่งนัก เขามีฟันเหล็กขนาดใหญ่ เขากิน หัก
 และเหยียบย่ำสิ่งที่เหลืออยู่ มันแตกต่างจากสัตว์ในสมัยก่อนๆ ทั้งหมด
 และมีเขาสีเขา

7ก- หลังจากนั้น ข้าพเจ้ามองดูนิมิตในตอนกลางคืน และดูเถิด มี สัตว์ร้ายตัวที่สี่
น่ากลัว น่ากลัว และแข็งแรงเป็นพิเศษ
 เป็นอีกครั้งที่ เขาเหล็ก ของจักรวรรดิโรมันกลายเป็นสัตว์ประหลาด
 ที่มีฟันเหล็กและสีเขา เนื่องจากตาม Rev.13:2
 มีเพียงจักรวรรดิเดียวเท่านั้นที่เป็นไปตามเกณฑ์ของ 3 จักรวรรดิก่อนหน้านี้:
 ความแข็งแรงของ สิงโต ซึ่งได้รับการยืนยันในข้อนี้ซึ่งมีการระบุไว้:
แข็งแรงเป็นพิเศษ ; พลังของ หมี และความเร็วของ เสือดาว

ด้วยมรดกแห่งบาปของพระองค์

ซึ่งปรากฏเป็นสัญลักษณ์ด้วยรอยเบือนของพระองค์

7b- เขามีพื้นเหล็กขนาดใหญ่ เขากิน หัก และเหยียบย่ำสิ่งที่เหลืออยู่ใต้เท้า
รายละเอียดเหล่านี้แสดงถึงการสังหารหมู่และการสังหารหมู่ที่ดำเนินการโดย
สัญลักษณ์ของ **เหล็ก** **โรมัน**
ซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึงจุดสิ้นสุดของโลกโดยการครอบงำของสมเด็จพระสันตะปาปา

7c- มันแตกต่างจากสัตว์ก่อนหน้านี้ทั้งหมด และมีเขาสิบเขา
ทั้ง **สิบเขา** เป็นตัวแทนของชาวแฟรงค์ ชาวลอมบาร์ด ชาวอาเลมันนี
ชาวแองโกล-แอกซอน ชาววิกิงอธ ชาวเบอร์กันดี ชาวซูวี ชาวเฮรูลี
ชาวแวนดัล และออสโตรกอธ เหล่านี้คือ อาณาจักรของชาวคริสต์ **ทั้งสิบ**
ซึ่งจะก่อตัวขึ้นหลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิโรมันตั้งแต่ปี 395
ตามคำอธิบายที่ทูตสวรรค์มอบให้ดาเนียลในข้อ 24

7:8 **ข้าพเจ้าพิจารณาเขาเหล่านั้น และดูเถิด มีเขาเล็ก ๆ**
อีกอันหนึ่งออกมาจากท่ามกลางเขาเหล่านั้น
และเขานั่นแรกสามเขาก็ถูกถอนออกไปต่อหน้าเขานั้น และดูเถิด
นางมีตาเหมือนตามนุษย์ และมีปากที่พูดอย่างหยิ่งยโส

8ก **ข้าพเจ้ามองดูเขาเหล่านั้น และดูเถิด มีเขาเล็ก ๆ**
อีกอันหนึ่งออกมาจากท่ามกลางเขาเหล่านั้น

เขา เล็ก ๆ ออกมาจากเขาหนึ่งใน **สิบเขา**
ซึ่งระบุถึงประเทศอิตาลีของกลุ่มออสโตรกอธ ซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงโรม
และสิ่งที่เรียกว่าสันตะปาปา "ผู้เห็นศักดิ์สิทธิ์" ที่พระราชวังลาเตรันบนภูเขาเคลิวส
ชื่อภาษาละติน คามมทกย : ท้องฟ้า

8b- **และเขาสามเขาแรกๆ ถูกฉีกออกต่อหน้าเขานี้**
เขา ที่ขาดนั้น เรียงตามลำดับเวลา: **กษัตริย์ทั้งสาม ลดลง** จากข้อ 24
ได้แก่ Heruli ระหว่างปี 493 ถึง 510 จากนั้นตามลำดับคือ Vandals ในปี 533 และ
Ostrogoths ในปี 538
ที่ถูกไล่ออกจากโรมโดยนายพลเบลลิซาเรียสตามคำสั่งของจัสติเนียนที่ 1 และ
พ่ายแพ้อย่างแน่นอนที่ราเวนนาในปี 540 เพราะเราต้องสังเกตผลของการแสดงออก
ต่อหน้าเขา **นี้** ซึ่งหมายความว่า **ฮอร์น**
ไม่มีอำนาจทางทหารส่วนบุคคลและได้รับประโยชน์จากกองทัพของกษัตริย์ที่เกรงก
กลัวมันและอำนาจทางศาสนาของมัน จึงชอบที่จะสนับสนุนและเชื่อฟังมัน
เหตุผลนี้จะได้รับการยืนยันใน Dan.8:24 ซึ่งเราจะอ่านว่า **พลังของเขาจะเพิ่มขึ้น**
แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังของเขาเอง และข้อ 25 จะระบุ:
เนื่องจากความเจริญรุ่งเรืองของเขาและความสำเร็จในกลยุทธ์ของเขา
เขาจะมีความเย่อหยิ่งใน หัวใจ ด้วยเหตุนี้

จึงแสดงให้เห็นว่าความจริงได้รับการยืนยันโดยการจัดกลุ่มชาวสารที่คล้ายกัน
ของหนังสือดาเนียลและในพระคัมภีร์ทั้งหมดอย่างกว้างๆ เท่านั้น
แยกออกจากกัน บทต่างๆ ของหนังสือ "ปิดผนึก" คำทำนายและข้อความในนั้น
บทที่ละเอียดอ่อนที่สุดและสำคัญที่สุดยังคงไม่สามารถเข้าถึงได้

8ค- **และดูเถิด เธอมีตาเหมือนตาผู้ชาย**
ในวิวรณ์ 9 พระวิญญาณนำหน้าคำอธิบายของพระองค์ด้วยคำ ว่า **เช่น**
ด้วยวิธีนี้ จึงบ่งบอกถึงความคล้ายคลึงของรูปลักษณะภายนอกซึ่งไม่ใช่ความจริง

ในทำนองเดียวกัน เราต้องสังเกตความคล้ายคลึงกับ มนุษย์
ที่จัดมาเป็นมนุษย์ในความสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์ แต่มีเพียงการเสแสร้งเท่านั้น
แต่มีมากกว่านั้นเพราะ “ *ดวงตา* ”

เป็นสัญลักษณ์ของการมีญาณทิพย์ของศาสตาดพยากรณ์ซึ่งพระเยซูทรงเป็นแบบอย่าง
ที่สมบูรณ์แบบด้วย

และพระวิญญาณทรงพาดพิงถึงการอ้างคำทำนายว่าตำแหน่งสันตะปาปาจะสถาปนา
สำนักงานใหญ่อย่างเป็นทางการในนครวาติกันในที่สุด ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายว่า
"พยากรณ์" มาจากภาษาลาติน "วาติคานาเร" สิ่งนี้จะได้รับการยืนยันในวิวรณ์ 2:20
เมื่อพระวิญญาณทรงเปรียบเทียบคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกแห่งนี้กับ

เยเซเบล ผู้ซึ่งได้สังหารผู้เผยพระวจนะของพระยาห์เวห์
หญิงชาวต่างชาติที่นมัสการพระบาอัล ซึ่งแต่งงานโดย กษัตริย์อาหับ
การเปรียบเทียบนี้สมเหตุสมผลเพราะว่าพระสันตะปาปาทำให้ผู้เผยพระวจนะที่แท้จริง
ของพระเจ้าในพระคริสต์ต้องตายบนเสาแห่งการสอบสวน

8d- *และปากซึ่งพูดด้วยความเยอหยิ่ง*

ในบทที่ 7 นี้ ผู้สร้างภาพยนตร์และผู้กำกับจากสวรรค์นำเสนอ "ภาพรวม"
ของยุคคริสเตียนซึ่งเกี่ยวข้องกับเขาเป็นพิเศษ
ช่วงเวลาระหว่างการสิ้นสุดของจักรวรรดิโรมันและการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของ
พระคริสต์ในมิคาเอล ซึ่งเป็นชื่อบนสวรรค์ของเขากับเหล่าทูตสวรรค์
พระองค์ทรงประกาศการเสด็จมาของ *กษัตริย์ผู้เยอหยิ่ง*

ผู้ข่มเหงวิสุทธิชน ของผู้สูงสุด

ผู้ซึ่งโจมตีบรรทัดฐานทางศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ที่พยายาม

เปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมเนียมปฏิบัติ

พระบัญญัติสิบประการ

แต่ยังรวมถึงศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ

ด้วย

พระวิญญาณทรงประกาศการลงโทษครั้งสุดท้าย เขาจะ “ *ถูกไฟเผาผลาญ*
” เพราะคำพูดอันเยอหยิ่งของเขา ” ดังนั้น

ฉากการพิพากษาจากสวรรค์แห่งสหสวรรค์ที่เจ็ดจึงถูกนำเสนอทันทีหลังจากการกล่า
วถึง *คำพูดที่เยอหยิ่งของเขา* ก่อนเธอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็แสดง
ความเยอหยิ่ง เช่นกัน

แต่เขายอมรับบทเรียนเรื่องความอับยศอดสูที่พระเจ้าประทานแก่เขาด้วยความถ่อมใ
จ

การพิพากษาจากสวรรค์

ดนล 7:9 *ข้าพเจ้ามองดูขณะกำลังนั่งบัลลังก์ และคนโบราณแห่งวันก็นั่งลง
ฉลองพระองค์ขาวเหมือนหิมะ*

และพระเกศาบนพระเศียรของพระองค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์

บัลลังก์ของพระองค์เหมือนเปลวเพลิง และวงล้อก็เหมือนไฟลูกโยน

9ก- *ฉันมองดู ขณะที่บัลลังก์ถูกวางไว้*

ฉากนี้แสดงถึงเวลาแห่งการพิพากษาซึ่งวิสุทธิชนที่ได้รับการไถ่ของพระเยซู
คริสต์จะดำเนินการต่อหน้าพระองค์ ซึ่ง*ประทับบนบัลลังก์* ใน *สวรรค์* ตามวิวรณ์ 4
ในช่วง *พันธปี* ที่อ้างถึงในวิวรณ์ 20 การพิพากษานี้เป็นการเตรียมเงื่อนไขสำหรับ
การพิพากษาถึงที่สุด การดำเนินการตามที่อธิบายไว้ในข้อ 11

9b- *และสมัยโบราณก็นั่งลง*

มันคือพระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าผู้สร้างองค์เดียว การกระทำของกริยา *นั่ง*
บง บอกลถึงการหยุดกิจกรรมการยืนซึ่งเป็นภาพแห่งการพักผ่อน
ท้องฟ้าคงสงบสุขอย่างแน่นอน บนโลกนี้

คนชั่วร้ายถูกทำลายเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

9ค- *เสื้อผ้าของเขาขาวเหมือนหิมะ*

และผมบนศีรษะของเขาเหมือนขนแกะบริสุทธิ์

สีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์อันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า

ซึ่งเกี่ยวข้องกับธรรมชาติทั้งหมดของพระองค์ในระดับเสื้อผ้า

สัญลักษณ์ของพระราชกิจของพระองค์

และผมบนศีรษะซึ่งเป็นมงกุฎแห่งปัญญาอันบริสุทธิ์และสมบูรณ์แบบที่ปราศจาก

บาป ทั้งปวง

ข้อนี้แนะนำอสย.1:18: *มาเถิด ให้เราวิงวอน! พระเจ้าตรัสว่า*

ถ้าบาปของคุณเป็นเหมือนสีแดงเข้ม

มันก็จะขาวอย่างหิมะ

ถ้ามันเป็นสีแดงเหมือนสีม่วง มันก็จะกลายเป็นเหมือนขนแกะ

9ด- *บัลลังก์ของเขาเหมือนเปลวไฟ*

บัลลังก์ กำหนดสถานที่ของผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ *เป็น*

ที่พิพากษาพระทัยของพระเจ้า มันถูกวางไว้ได้รูป *เปลวไฟ* ซึ่งจะเป็น *ดวงตา*

ของพระคริสต์ผู้ทรงความยุติธรรมใน Rev.1:14 ซึ่งเราจะพบคำอธิบายของข้อนี้ *ไฟ*

ทำลายล้าง

ซึ่งทำให้การพิพากษานี้มีจุดประสงค์ในการทำลายศัตรูของพระเจ้าและผู้ที่ไม่พระองค์

ทรง *เลือกสรร* เนื่องจากพวกเขาตายไปแล้ว การพิพากษานี้จึงเกี่ยวข้องกับ

การเสียชีวิตครั้งที่สอง ซึ่งจะกระทบกระเทือนผู้ถูกประณามอย่างแน่นอน

9- *และล้อก็เหมือนไฟที่ลุกโชน*

บัลลังก์นั้น มี วงล้อ เปรียบเสมือน ไฟอันลุกโชน ที่จะจุดขึ้นบนแผ่นดินโลก

วิวรณ์ 20:14-15 *ความตายครั้งที่สองคือ ทะเลสาบแห่ง ไฟ วง ล้อ*

จึงแนะนำการเคลื่อนไหวของผู้พิพากษาจากสวรรค์สู่โลกเพื่อดำเนินการตามคำตัดสิน

ที่ประกาศ พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ ทรงเคลื่อนไหว

และเมื่อโลกได้รับการฟื้นฟูและชำระให้บริสุทธิ์

พระองค์ก็จะทรงเคลื่อนไหวอีกครั้งเพื่อสถาปนาราชบัลลังก์ของพระองค์ที่นั่น

ตามวิวรณ์ 21:2-3

ดนล 7.10 *มีแม่น้ำเพลิงไหลออกมาต่อพระพักตร์พระองค์*

คนนับหมื่นปรนนิบัติพระองค์

และคนนับหมื่นยืนเฝ้าพระองค์

ผู้พิพากษานั่งลงและหนังสือก็ถูกเปิดออก

10a- *แม่น้ำไฟไหลออกมาต่อหน้าเขา*

ไฟ

ชำระ

อัน

บริสุทธิ์

ซึ่งจะลงมาจากสวรรค์เพื่อกลืนกินวิญญาณของผู้ตายที่ล้มลงแล้วฟื้นคืนชีพตามวิวร

ณ 20:9: *และพวกเขาจะขึ้นไปบนพื้นโลกและล้อมรอบค่ายของวิสุทธิชนและ*

เมืองอันเป็นที่รัก แต่ไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญพวกเขา

10b- *พันคนรับใช้เขา*

นั่นคือหนึ่งล้านดวงของผู้ *ที่ได้รับเลือก* ที่ได้รับการไถ่จากแผ่นดินโลก

10c- *และหมื่นล้านยืนอยู่ต่อหน้าเขา*

วิญญาณบนโลกนับหมื่นล้านดวง

ที่พระเจ้า

ทรงเรียกได้

รับการฟื้นคืนชีพและถูกเรียกตัวต่อหน้าเขาและผู้พิพากษาของเขาให้รับโทษอันศักดิ์

สิทธิ์ของ *การตายครั้งที่สอง* สิ่งที่ยืนยันในลูกา 19:27: *และที่เหลือจงนำ ศัตรูของฉัน*

มาที่นี้ ซึ่งไม่ต้องการให้ฉันทำ ปกครองพวกเขาและฆ่าพวกเขา ต่อหน้า ฉัน ด้วยวิธีนี้ พระวิญญาณทรงยืนยันถ้อยคำที่เขาพูดผ่านพระเยซูในมัทธิว 22:14: **มีคนมากมายได้รับเรียก แต่มีน้อยคนที่ได้รับ** เลือก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวาระสุดท้ายตามลูกา 18:8: ... **แต่เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา พระองค์จะพบศรัทธาบนแผ่นดินโลกหรือไม่?**

10d- ผู้พิพากษาหนึ่งลง และหนังสือก็ถูกเปิดออก

ศาลฎีกาจะตัดสินตามคำให้การที่อนุญาตให้มีการพิพากษาและคำฟ้องซึ่งปรับ เป็นรายบุคคลสำหรับดวงวิญญาณที่ถูกประณามแต่ละดวง **หนังสือ** ของเขา ประกอบด้วยชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่พระเจ้าเก็บไว้ในความทรงจำ

โดยมีทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์เป็นพยาน ซึ่งปัจจุบันมนุษย์โลกไม่สามารถมองเห็นได้

7:11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดูเพราะถ้อยคำอันโอหังที่เขาพูดนั้น และขณะที่ข้าพเจ้ามองดู สัตว์นั้นก็ถูกฆ่า

11a- แล้วฉันก็มองดู เพราะคำพูดอันเย่อหยิ่งที่เขาพูดนั้น

เหมือนคำว่า “ เพราะว่า . คำพูดที่ยิ่งผยอง ”

บ่งบอกว่าข้อนี้ต้องการแสดงให้เราเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลซึ่งกำหนด การพิพากษาของพระเจ้า เขาไม่ตัดสินโดยไม่มีเหตุผล

11b- และในขณะที่ฉันมองดู สัตว์นั้นก็ถูกฆ่าตาย

หาก **สัตว์ตัวที่สี่** ซึ่งเป็นตัวแทนของการสืบราชสันตติวงศ์ จักรวรรดิโรม - สิบอาณาจักรยุโรป - สมเด็จพระสันตะปาปาโรม ถูกทำลายด้วยไฟ นั่นเป็น **เพราะ** กิจกรรม **ว่า จา อันเย่อหยิ่ง** ของสมเด็จพระสันตะปาปาโรม กิจกรรมซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

11c- และร่างของเขาถูก ทำ ลาย นำ ไป เ ผา ไฟ

การพิพากษากระทบในเวลาเดียวกันกับ **เขาเล็ก** และ **แดรพลเรือนทั้งสิบ** ซึ่งสนับสนุนและมีส่วนร่วมในบาปของมันตามวิวรณ์ 18:4 **ทะเลสาบแห่งไฟแห่งความตายครั้งที่สอง** จะ **กลืนกิน** และ **ทำลาย พวก** **เขา**

ด นล. 7:12 สัตว์อื่นๆ ก็หมดอำนาจไปแล้ว

แต่พวกมันก็มีอายุยืนยาวขึ้นจนถึงเวลาหนึ่ง

12a- **สัตว์อื่นๆ** ถูกปลดออกจากอำนาจ

เช่นเดียวกับในวิวรณ์ 19:20 และ 21

พระวิญญาณเผยให้เห็นว่ามีชะตากรรมที่แตกต่างออกไปสำหรับคนบาปธรรมดาของ ลัทธินอกรีต

การเป็นทนายของบาปดั้งเดิมที่สืบทอดมาจากอาดัมสู่มวลมนุษยชาติตลอดประวัติศาสตร์ โลก

12b- **แต่ได้รับการต่ออายุ**ให้กับพวกเขาจนถึงเวลาหนึ่ง

ความแม่นยำนี้หมายถึงข้อได้เปรียบของจักรวรรติก่อนหน้านี้ในการไม่ประสบ กับจุดสิ้นสุดของการครอบงำของพวกเขาในตอนท้ายของโลก เช่นเดียวกับกรณีของ สัตว์ โรมัน ตัวที่ 4

ภายใต้รูปแบบสุดท้ายของรัฐบาลสากลคริสเตียนในเวลาที่จะพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา การสิ้นสุดของวันที่ 4th ทำเครื่องหมายด้วยการทำลายล้างโดยสิ้นเชิง หลังจากนี้ แผ่นดินโลกจะยังคง **ไม่มีรูปร่างและว่างเปล่า** ตามรูปลักษณะของ **ขุมลึก** แห่งปฐมกาล 1:2

พระเยซูคริสต์บุตรของมนุษย์

ดนล 7.13 **ข้าพเจ้ามองดูนิมิตกลางคืน** และดูเถิด

มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาในเมฆแห่งท้องฟ้า

พระองค์เสด็จไปหาผู้เจริญด้วยวัยชรา และพวกเขาก็นำพระองค์เข้ามาใกล้พระองค์

13ก- **ข้าพเจ้ามองดูนิมิตกลางคืน** และดูเถิด

มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาบนเมฆแห่งท้องฟ้า

การปรากฏของบุตรมนุษย์นี้ทำให้กระจ่างเกี่ยวกับความหมายที่ประทานแก่การพิพากษาที่เพิ่งกล่าวถึงไป การพิพากษาเป็นของพระคริสต์

แต่ในสมัยของดาเนียล พระเยซูยังไม่ถึง

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงนึกภาพสิ่งที่พระองค์จะทรงบรรลุผลสำเร็จผ่านพันธกิจทางแผ่นดิน

โลกของพระองค์ในระหว่างการเสด็จมาสู่แผ่นดินโลกครั้งแรกของมนุษย์

13b- **เขามาถึงสมัยโบราณ และพวกเขา ก็พาเขาเข้ามาใกล้เขา**

หลังจากการสิ้นพระชนม์

พระองค์จะทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อถวายความชอบธรรมอันสมบูรณ์ของพระองค์ซึ่งถ

วายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าผู้ขุนเคือง

เพื่อได้รับการอภัยโทษจากผู้ที่ทรงเลือกสัตย์ซื่อ คัดแยกและเลือกโดยพระองค์เอง

ภาพที่นำเสนอสอนหลักธรรมแห่งความรอดที่ได้รับผ่านศรัทธาในการเสียสละของพระเจ้าในพระคริสต์ด้วยความเต็มใจ และมันยืนยันความถูกต้องกับพระเจ้า

7:14 และเขาทั้งหลายได้มอบอำนาจ รัศมีภาพ และอาณาจักรแก่พระองค์ และ **ทุกชนชาติ** **ทุกชาติ** และ**ทุกภาษาก็ปรนนิบัติพระองค์**

อาณาจักรของเขาเป็นอาณาจักรนิรันดร์ซึ่งไม่มีวันสูญสิ้น

และอาณาจักรของเขาจะไม่มีวันถูกทำลาย

14ก- **เขาได้รับอำนาจ รัศมีภาพ และอาณาจักร**

ข้อมูลของข้อนี้สรุปไว้ในข้อเหล่านี้ในมัทธิว 28:18 ถึง 20

ซึ่งยืนยันว่าการพิพากษาเป็นของพระเยซูคริสต์จริง ๆ

พระเยซูทรงเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับพวกเขา ดังนี้:

มอบสิทธิอำนาจทั้งหมดแก่ฉันในสวรรค์และโลก

เหตุฉะนั้นจงไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวก

ให้บังเกิดมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

และสอนพวกเขาให้ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราสั่งท่านไว้ และดูเถิด เราอยู่กับท่านเสมอ แม้กระทั่งจวบจนสุดปลาย โลก

14ข- **และทุกชนชาติ ประชาชาติ และผู้คนทุก ภาษา ก็ปรนนิบัติ พระองค์**

ในแง่ที่แน่นอน

มันจะอยู่บนโลกใหม่

โลกเก่าที่ได้รับการปรับปรุงใหม่และได้รับเกียรติหลังจากสหัสวรรษที่เจ็ด

แต่ผู้ใดจะถูกคัดเลือกราย **ชนชาติ** **ทุกชาติ** และ **ภาษา**

โดยความรอดเดียวที่พระเยซูคริสต์ได้รับเพราะพวกเขา **รับใช้** **พระองค์**

ในช่วงชีวิตของพวกเขา **ในว** .10:11 **และ** 17:15

สำนวนนี้หมายถึงยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์และโลกตะวันตก **ในกลุ่มนี้**

เราพบผู้ที่ได้รับความรอดหนึ่ง **ล้านคน** ซึ่งรับใช้พระเจ้าในข้อ 10

14c- **และรัชสมัยของเขาจะไม่มีวันถูกทำลาย**

รายละเอียดที่อ้างถึงใน Dan.2:44 เกี่ยวกับพระองค์ได้รับการยืนยันแล้วที่

รัชกาลของพระองค์จะไม่มีวันถูกทำลาย

ดนล 7.15 ฝ่ายข้าพเจ้า ดาเนียล จิตวิญญาณของข้าพเจ้าปั่นป่วนอยู่ในตัวข้าพเจ้า

และนิมิตในศีรษะของข้าพเจ้าก็ทำให้ข้าพเจ้าหวาดกลัว

15a- **ฉันดาเนียลมีวิญญาณที่วุ่นวายอยู่ในตัวฉัน**

ปัญหาของดาเนียลนั้นสมเหตุสมผล
 นิमितประกาศถึงอันตรายสำหรับวิสุทธิชนของพระเจ้า
 15b- *และนิมิตในหัวของฉันททำให้ฉันทตกใจ*
 ในไม่ช้านิมิตของเขาเกี่ยวกับไมเคิลก็จะมีผลเช่นเดียวกันกับเขา ตามที่
 Dan.10:8: *ฉันทถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังและได้เห็นนิมิตอันยิ่งใหญ่*
เรียวแรงของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง
ใบหน้าของข้าพเจ้าเปลี่ยนสีและทรุดโทรมลง *ข้าพเจ้าหมดเรียวแรงทั้งหมด*
 คำอธิบาย: บุตรของมนุษย์และไมเคิล เป็นบุคคลอันศักดิ์สิทธิ์ คน เดียวกัน
 ความกลัว จะเป็นลักษณะเฉพาะของรัชสมัยของโรม
 เพราะในการครอบครองทั้งสองครั้งต่อเนื่องกันนี้
 ความกลัวจะไม่ทำให้ประชากรของผู้ปกครองผู้ศักดิ์สิทธิ์อย่างเนบูคัดเนสซาร์
 ดาริอัสชาวมิเดีย และไซรัส 2 มีเปอร์เซีย
ดนล 7:16 *ข้าพเจ้าจึงเข้าไปใกล้คนหนึ่งที่ยืนอยู่ตรงนั้น*
และถามความจริงเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้แก่ท่าน เขาบอกฉันทและอธิบายให้ฉันทฟัง:
 16ก- *ที่นี่เริ่มต้นคำอธิบายเพิ่มเติมที่ทูตสวรรค์มอบให้*

ดนล 7:17 *สัตว์มหึมาทั้งสี่นี้ได้แก่ษัตริย์สี่องค์ที่จะขึ้นมาจากแผ่นดินโลก*
 17a- โปรดทราบว่าคุณจำกัดความนี้ใช้กับการสืบทอดที่เปิดเผยใน Dan.2
 ด้วยรูปภาพของ *รูปปั้น มา ก พอ ๆ* กับใน Dan.7 โดย ของ สัตว์ต่างๆ
ดนล 7.18 *แต่บรรดาวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดจะได้รับอาณาจักร*
และพวกเขาจะครอบครองอาณาจักรตลอดไป ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล
 18a- ความคิดเห็นเดียวกันกับการสืบทอดทั้งสี่ครั้ง *อีกครั้ง*
 ประการที่ห้าเกี่ยวข้องกับ *อาณาจักรนิรันดร์*
 ของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งพระคริสต์ทรงสร้างขึ้นจากชัยชนะ *เหนือบาป*
 และ ความตาย ของ เขา

ดนล 7.19
แล้วข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทราบความจริงเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่ซึ่งต่างจากสัตว์อื่นๆ
ทั้งหมด *น่ากลัวอย่างยิ่ง* *มีพื้นเหล็กและเล็บทองสัมฤทธิ์*
ซึ่งกินจนหักและเหยียบย่ำสิ่งที่เหลืออยู่นั้น

19a- *ผู้ที่มีพื้นเหล็ก*
 เราพบที่ *พื้น นี้* ซึ่งเป็น สัญลักษณ์ ของความแข็งของจักรวรรดิโรมันที่ *ขา*
 ของรูปปั้น Dan2

19b- *และ ตะปู ทองเหลือง*
 ในข้อมูลเพิ่มเติมนี้ *ทูตสวรรค์ระบุ: และ ตะปู ทองเหลือง*
มรดกแห่งความบาปของกรีก จึงได้รับการยืนยันด้วยวัสดุที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่ง
 เป็นโลหะผสมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอาณาจักรกรีกใน *ห้องและต้นขา* ของ *รูปปั้น*
 ดา น 2

19ค- *ผู้ที่กิน หัก และเหยียบย่ำสิ่งที่เหลืออยู่*
การกิน หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่พิชิตได้สิ่งที่ทำให้พวกเขาเติบโต -
แตกหัก บังคับและทำลาย - *เหยียบย่ำ* ดูหมิ่นและข่มเหง - นี่คือการกระทำที่ "โรม"
 ทั้งสองต่อเนื่องกันและผู้สนับสนุนทางแพ่งและศาสนาของพวกเขาจะปฏิบัติจนกว่าจะ
 ะกลับ ของพระคริสต์ ในว .12:17: พระวิญญาณทรงกำหนด “พวกแอดเวนติสต์”
 คนสุดท้ายด้วยคำว่า “ *ที่เหลืออยู่*”

7:20 จากเขาทั้งสิบเขาที่อยู่บนพระเคียวของพระองค์ และอีกเขาหนึ่งซึ่งออกออกมา
ซึ่งก่อนหน้านั้นสามเขาที่ตกไปบนเขานั้นมีตา มีปากพูดอย่างหญิงผยอง และ
รูปลักษณะที่ใหญ่โตกว่าคนอื่น ๆ

20ก- ข้อนี้บรรยายละเอียดที่ขัดแย้งมาสู่ข้อ 8 “ **เขาเล็ก** ” มาที่นี้ ได้อย่างไร
รูปลักษณะที่ใหญ่โตกว่าคนอื่น ๆ? นี่คือการแตกต่างทั้งหมดของเขาจาก

กษัตริย์องค์ อื่น ๆ ใน **สิบเขา** เธออ่อนแอและเปราะบางมาก
แต่ด้วยความมั่งคั่งและความเกรงกลัวพระเจ้าที่เธออ้างว่าเป็นตัวแทนบนโลก
เธอจึงครอบงำและบงการพวกมันตามที่เธอต้องการ ยกเว้นในข้อยกเว้นที่หายาก

ดนล 7.21 ข้าพเจ้าเห็นเขานี้ทำสงครามกับวิสุทธิชนและมีชัยเหนือพวกเขา

21a- ความขัดแย้งยังคงดำเนินต่อไป

เธออ้างว่ารวบรวมความศักดิ์สิทธิ์สูงสุดและพระเจ้ากล่าวหาว่าเธอข่มเหงวิสุทธิชนของ
พระองค์ มีเพียงคำอธิบายเดียวเท่านั้น: เธอโกหกเหมือนหายใจ

ความสำเร็จคือการโกหกที่หลอกลวงและทำลายล้างครั้งใหญ่

ซึ่งเป็นการทำลายเส้นทางที่พระเยซูคริสต์ทรงติดตามอย่างมาก

ดนล

7.22

จนกระทั่งผู้เจริญด้วยวัยเจริญพันธุ์มาอบสิทธิแก่วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด

และเมื่อวิสุทธิชนเข้าครอบครองอาณาจักรนั้นก็มาถึง

22a- โขคิดที่ชาวดีได้รับการยืนยันแล้ว

หลังจากการกระทำอันมีดমনของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมและผู้สนับสนุนทางแพ่ง

และศาสนา ชัยชนะครั้งสุดท้ายจะมาถึงพระคริสต์และผู้ที่ได้รับเลือก

ข้อ 23 และ 24 ระบุลำดับการสืบทอด

ดนล

7.23

เขาพูดกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า

สัตว์ตัวที่สี่นั้นเป็นอาณาจักรที่สี่ซึ่งจะคงอยู่บนแผ่นดินโลก

**แตกต่างจากอาณาจักรทั้งปวง และจะกลืนกินทั้งแผ่นดินโลก และเหยียบย่ำมันลง
และหักออกเป็นชิ้น ๆ**

23a- จักรวรรดิโรมันนอกรีตใน รูปแบบจักรวรรดิระหว่าง -27 ถึง 395

ดนล

7:24

เขาทั้งสิบเขาคือกษัตริย์สิบองค์ที่จะขึ้นมาจากอาณาจักรนี้

อีกองค์หนึ่งจะขึ้นมาจากภายหลัง

ซึ่งแตกต่างไปจากองค์แรก

และจะโค่นกษัตริย์ทั้งสามลง

24a- ต้องขอขอบคุณความแม่นยำที่เราสามารถระบุ

เขาทั้งสิบเหล่า นี้ กับ

อาณาจักรคริสเตียน

ทั้งสิบ

ที่ก่อตัวขึ้นในดินแดนทางตะวันตกของจักรวรรดิโรมันที่ล่มสลายและแตกสลาย

ดินแดนนี้เป็นดินแดนของยุโรปในปัจจุบันของเรา: สหภาพยุโรป (หรือ EU)

ดนล

7.25

พระองค์จะตรัสคำกล่าวร้ายองค์ผู้สูงสุด

และจะบีบบังคับวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด

และพระองค์จะทรงหวังที่จะเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมเนียมปฏิบัติ

และวิสุทธิชนจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ชั่ววาระหนึ่ง วาระ และครึ่งวาระ

25a- **เขาจะพูดถ้อยคำต่อต้านผู้สูงสุด**

พระเจ้าทรงมุ่งความสนใจไปที่การบอกเลิกบาปซึ่งพระองค์ทรงถือว่าเกิดขึ้น

กับระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งโรมันและพระสังฆราชของค็อก

นๆ แห่งโรม ซึ่งความชั่วร้ายที่กระทำนั้นได้รับการเผยแพร่ สร้างความชอบธรรม

และสอนให้กับฝูงชนที่โง่เขลาในข้อนี้

พระวิญญาณทรงแสดงรายการข้อกล่าวหาที่ร้ายแรงที่สุด:

ถ้อยคำที่กล่าวร้ายของคัมภีร์ผู้สูงสุด เอง ในทางตรงกันข้าม
 พระสันตะปาปาอ้างว่ารับใช้พระเจ้าและ เป็นตัวแทนของพระองค์บนโลก
 แต่การเสแสร้งนี้เองที่ก่อให้เกิดความผิด
 เพราะพระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับการเสแสร้งของสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นอย่าง
 แน่นนอน และผลก็คือ ทุกสิ่งที่โรมสอนผิดๆ เกี่ยวกับพระเจ้ก็ส่งผลต่อเขาต่อหน้า
 25b- *เขาจะกดขี่วิสุทธิชนของผู้สูงสุด*
 การข่มเหงวิ *สุทธิชน* *อย่างไม่ชอบธรรม* ในข้อ 21

ได้รับการเรียกคืนและยืนยันแล้ว
 การพิพากษาจะประกาศโดยศาลทางศาสนาที่ใช้ชื่อว่า "การสืบสวนอันศักดิ์สิทธิ์"
 การทรมานใช้เพื่อบังคับให้ผู้บริสุทธิ์ยอมรับความผิดของตน

25c- *และเขาจะหวังที่จะเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและกฎหมาย*
 ข้อกล่าวหาทำให้ผู้อ่านมีโอกาสที่จะสถาปนาความจริงพื้นฐานของการนมัส
 การที่มอบให้กับพระเจ้าที่แท้จริง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ และองค์เดียวอีกครั้ง
 ระเบียบอันสวยงามที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ นั้นถูกเปลี่ยนโดยพระภิกษุชาวโ
 รมัน ตามอพยพ 12:2 พระเจ้าตรัสกับชาวฮีบรูเมื่ออพยพออกจากอียิปต์ว่า
เดือนนี้จะเป็นเดือนแรกสำหรับคุณ มันจะเป็นเดือนแรกของปีสำหรับ คุณ
 นี้เป็นคำสั่ง ไม่ใช่ข้อเสนอง่ายๆ

และเนื่องจากความรอดมาจากขาวยิวตามพระเยซูคริสต์ นับตั้งแต่การอพยพ
 สิ่งมีชีวิตทุกคนที่เข้าสู่ความรอดก็เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าด้วย
 ซึ่งคำสั่งของเขาคงต้องปกครองและได้รับความเคารพ
 นี่คือหลักคำสอนที่แท้จริงของความรอด และมีมาตั้งแต่สมัยอัครสาวก ในพระคริสต์
 อิสราเอลของพระเจ้มีแง่มุมทางจิตวิญญาณ
 ไม่น้อยไปกว่าอิสราเอลที่พระองค์ทรงสถาปนาระเบียบและหลักคำสอนของพระองค์
 ตามโรม 11:24

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจากนอกกริตได้รับการต่อกิ่งเข้ากับรากและลำต้นภาษาฮีบรูของอ
 บราฮัม ไม่ใช่ในทางกลับกัน
 เปาโลได้รับการเตือนจากความไม่เชื่อซึ่งกลายเป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับชาวยิวที่ก
 บฏในพันธสัญญาเดิม

และมันจะเป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับคริสเตียนที่กบฏในพันธสัญญาใหม่ด้วย
 ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิก และ การศึกษา Dan.8
 จะยืนยันได้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1843 คริสเตียนนิกายโปรเตสแตนต์

เราเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการเปิดเผยเชิงพยากรณ์อันยาวนานซึ่งข้อกล่าวห
 าศักดิ์สิทธิ์

ที่ทำในข้อนี้ปรากฏอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งเพราะผลที่ตามมาข้างเลวร้ายและน่าทึ่ง
 ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปตามข้อกังวลของโรม:

1 - ส่วนที่เหลือของพระ บัญญัติข้อ 4 ของพระเจ้า
 วันที่เจ็ดถูกแทนที่ด้วยวันแรกนับตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321
 ซึ่งถือเป็นวันซราวาสและเริ่มต้นสัปดาห์โดยพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น
 วันแรกนี้ถูกกำหนดโดยจักรพรรดิโรมันคอนสแตนตินที่ 1 เมื่อ มีการอุทิศให้กับการบูชา
 "ดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิตได้"

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งบาปในพระคัมภีร์ที่คนต่างศาสนานับถือ ดาเนียลบทที่ 5
 แสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงลงโทษความขุ่นเคืองที่กระทำต่อเขาอย่างไร
 มนุษย์จึงได้รับคำเตือนและเขารู้ว่ามีอะไรอยู่เมื่อพระเจ้าพิพากษาเขาในขณะที่
 เขาตัดสินและสังหารกษัตริย์เบลซัสซาร์

วันสะบาโตที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์นับตั้งแต่สร้างโลกมีลักษณะพิเศษสองประการคือเป็นเรื่องของ **เวลา** และ กฎของพระเจ้า ดังที่ข้อของเรากล่าวไว้

2 – ต้นปี ซึ่งเดิมเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ผลิ คำที่แปลว่าครั้งแรก ได้ถูกเปลี่ยนให้เกิดขึ้นในช่วงต้นฤดูหนาว

3 – ตามที่พระเจ้าตรัสไว้ การเปลี่ยนแปลงของวันเกิดขึ้นเมื่อพระอาทิตย์ตกตามลำดับกลางคืน ไม่ใช่ตอนเที่ยงคืน เพราะมันเป็นไปตามจังหวะและทำเครื่องหมายด้วยดวงดาวที่เขาส่งขึ้นด้วยความตั้งใจนี้

การเปลี่ยนแปลงในธรรมเนียมปฏิบัติซึ่งกว่าเรื่องของวันสะบาโตมากโรมไม่ได้ทำลายภาษาของคำของพระวิหาร แต่อนุญาตให้ตัวเองเปลี่ยนข้อความดั้งเดิมของถ้อยคำที่พระเจ้าทรงเขียนด้วยนิ้วของเขากับโน้ตที่มอบให้โมเสส

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่แตะต้องหีบพันธสัญญาซึ่งพบอยู่นั้นพระเจ้าทรงประหารชีวิตในทันที 25ค - **และวิสุทธิชนจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ชั่ววาระ และครึ่งวาระ**

เวลา	หมายถึง	ฉะ	?
ประสบการณ์ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ให้คำตอบแก่เราในदान			4:23
พวกเขาจะขับไล่เจ้าออกไปจากท่ามกลางมนุษย์	เจ้าจะอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์ป่า		
พวกมันจะให้หญ้าแก่เจ้ากินเหมือนวัว	และเจ็ดวาระจะผ่านไปเหนือเจ้า		
จนกระทั่งเจ้ารู้ว่าองค์ผู้สูงสุดทรงปกครองเหนืออาณาจักรของมนุษย์			
และประทานอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์พอพระทัย			
หลังจากประสบการณ์อันยากลำบากนี้	กษัตริย์ตรัสในข้อ		34:
หลังจากกำหนดเวลาแล้ว	เรา	เนบูคัดเนสซาร์ก็เงยหน้าขึ้นดูสวรรค์	
และมีเหตุผลกลับมาหา	เรา	ข้าพระองค์ได้ถวายพระพรแด่องค์ผู้สูงสุด	
ข้าพระองค์สรรเสริญและถวายเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์			
ผู้ทรงอำนาจครอบครองอยู่เป็นนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่จากรุ่นสู่รุ่น			
เราสามารถอนุมานได้ว่า เจ็ดวาระ นี้ หมายถึง เจ็ดปี นับ			
ตั้งแต่ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในช่วงชีวิตของเขา สิ่งที่พระเจ้าเรียกว่า เวลา			
คือเวลาที่โลกใช้ในการโคจรรอบดวงอาทิตย์ครบหนึ่งรอบ			
จากนั้นข้อความมากมายก็ปรากฏขึ้น ดวงอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า			
และเมื่อสิ่งมีชีวิตลุกขึ้นมาด้วยความเยอหยิ่ง เพื่อวางมันให้เข้าที่			
พระเจ้าตรัสกับมันว่า: “จงล้อมรอบความเป็นพระเจ้าของฉันและเรียนรู้ว่าฉันเป็นใคร”			
สำหรับเนบูคัดเนสซาร์	เจ็ดรอบเป็นสิ่งจำเป็นแต่ได้ผล		
อีกบทเรียนหนึ่งจะเกี่ยวกับระยะเวลาของการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่ง			
พยากรณ์ไว้ด้วยคำว่า “ เวลา ”			ในข้อนี้

เมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของเนบูคัดเนสซาร์ พระเจ้าทรงลงโทษความเยอหยิ่งของคริสเตียนโดยปล่อยให้ความหยิ่งผยองกลายเป็นความโง่เขลา **ชั่ว ขณะ วาระ และครึ่งวาระ** ของปีแห่งการพยากรณ์ ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321

ความเยอหยิ่งและความโง่เขลาทำให้มนุษย์ตกลงที่จะเคารพคำสั่งที่เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้า สิ่งที่เขาและผู้ต่ำต้อยของพระคริสต์ไม่สามารถเชื่อฟังได้ไม่เช่นนั้นเขาจะตัดตัวเองออกจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา

ข้อนี้้นำเราไปสู่การแสวงหาคคุณค่าที่แท้จริงและวันที่เริ่มต้นและสิ้นสุดของระยะเวลาที่พยากรณ์ไว้นี้ เราจะพบว่ามันหมายถึง 3 ปี 6 เดือน

อันที่จริงสูตรนี้จะปรากฏอีกครั้งใน Rev.12:14 โดยขนานกับสูตร 1260 วัน จากข้อ 6 การประยุกต์รหัสเลข 4:5-6 *หนึ่งวันเป็นเวลาหนึ่งปี* จะทำให้เป็นไปได้ ให้เข้าใจว่าเป็นปีแห่งความทุกข์ทรมานและความตายที่ยาวนานถึง 1,260 ปี

ดนล. 7:26 *แล้วการพิพากษาจะมาถึง และอำนาจการปกครองของเขาจะถูกริบไปจากเขา*

และมันจะถูกทำลายและทำลายล้างเป็นนิรันดร์

2a- เน้นย้ำถึงความสนใจของความแม่นยำนี้:

การพิพากษาและการสิ้นสุดการปกครองของพระสันตปาปาเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน นี่เป็นการพิสูจน์ว่าการพิพากษาที่กล่าวถึงจะไม่เริ่มต้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ในปี 2021 พระสันตปาปายังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ ดังนั้นการพิพากษาที่อ้างถึงในดาเนียลจึงไม่ได้เริ่มในปี 1844 พี่น้องแอ๊ดเวนตีส

ดนล 7.27 *อาณาจักร* *อำนาจการปกครอง และความยิ่งใหญ่แห่งอาณาจักรทั้งปวงใต้ฟ้าสวรรค์จะมอบให้แก่ประชากรของวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด* *รัชกาลของพระองค์เป็นรัชกาลนิรันดร์ และผู้ปกครองทุกคนจะปรนนิบัติและเชื่อฟังพระองค์*

27ก -

ดังนั้นการพิพากษาจึงได้รับการปฏิบัติอย่างดีหลังจากการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์และความปีติยินดีสูงสุดของผู้ที่ได้รับเลือก

27b- *และผู้ปกครองทุกคนจะรับใช้เขาและเชื่อฟังเขา*

เป็นตัวอย่าง พระเจ้าแสดงให้เราเห็น *ผู้ปกครอง สาม คน* ที่นำเสนอในหนังสือเล่มนี้ ได้แก่ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ชาวเคลเดีย กษัตริย์มีเดียดาร์อิอัส และกษัตริย์เปอร์เซียไซรัส 2

ดนล 7:28 *ถ้อยคำก็จบลงเพียงเท่านี้* *ฉัน* *ดาเนียล* *รู้สึกหนักใจกับความคิดของฉันมาก ฉันเปลี่ยนสี และฉันก็เก็บคำพูดเหล่านี้ไว้ในใจ*

28ก - ปัญหาของดาเนียลยังคงเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล

เพราะในระดับนี้การพิสูจน์ตัวตนของพระสันตปาปาโรมยังขาดความเข้มแข็ง ตัวตนของเขายังคงเป็น "สมมติฐาน" ที่น่าเชื่อถืออยู่แล้ว แต่ก็ยังเป็น "สมมติฐาน" เหมือนกัน แต่ดาเนียลบทที่ 7

เป็นเพียงแผ่นจารึกคำพยากรณ์แผ่นที่สองจากเจ็ดแผ่นที่น่าเสนอในหนังสือดาเนียล เล่มนี้ และเราได้เห็นแล้วว่าข้อความที่ส่งใน Dan.2 และ Dan.7 นั้นเหมือนกันและเสริมกัน

แต่ละหน้าใหม่จะนำองค์ประกอบเพิ่มเติมมาให้เราซึ่งจะซ้อนทับกับการศึกษาที่ดำเนินการไปแล้ว จะเสริมและเสริมข้อความของพระเจ้าซึ่งจะชัดเจนยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

สมมติฐานที่ว่า " *เขาเล็ก* " ของบทที่ 7 นี้คือพระสันตปาปาโรมยังคงต้องได้รับการยืนยัน สิ่งนั้นก็จะเสร็จสิ้น แต่ขอให้เราจดจำการสืบทอดทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโรม " *สัตว์ร้ายตัวที่ 4 ที่มีพื้นเหล็ก* " เป็นการกำหนดจักรวรรดิโรมัน ตามด้วย " *สิบเขา* " ของอาณาจักรยุโรปที่เป็นอิสระและเป็นอิสระ ซึ่งประสบความสำเร็จในปี 538 โดย " *เขาเล็ก* " สันนิษฐานว่าเป็นพระสันตปาปา " *กษัตริย์ที่แตกต่างกัน* " องค์นี้ ซึ่งก่อนหน้านั้น " *มีเขาสามเขาหรือกษัตริย์สามองค์* " Herules, Vandals และ Ostrogoths ถูกกลบตบมาทลระหว่างปี 493 ถึง 538 ในข้อ 8 และ 24

ดาเนียล 8

ด นล 8:1 ในปีที่สามแห่งรัชกาลกษัตริย์เบลเทซซซาร์ ข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตหนึ่ง นอกเหนือจากที่ข้าพเจ้าเคยเห็นมาก่อน
1a- เวลาผ่านไปแล้ว: 3 ปี ดาเนียลได้รับนิมิตใหม่ ในเรื่องนี้ มีสัตว์เพียงสองตัวเท่านั้นที่ได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนในข้อ 20 และ 21 โดยมีชาว มีเดียและเปอร์เซียและกรีก ที่อยู่ในนิมิตก่อนหน้านี้เกี่ยวกับ จักรวรรดิ ที่ 2 และ 3 ของการสืบทอดตามคำทำนาย เมื่อเวลาผ่านไป สัตว์ต่างๆ ในนิมิตก็สอดคล้องกับพิธีกรรมของชาวฮีบรูมากขึ้นเรื่อยๆ Dan.8 นำ เสนอ แกะตัวผู้และแพะ ; สัตว์ต่างๆ ที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาในวัน ชดใช้ ตามพิธีกรรมของชาวยิว ด้วยเหตุนี้ เราจึงสังเกตเห็นสัญลักษณ์ของความบาปที่ซ้อนทับกันในอาณาจักรกรีก: ท้องและต้นขาที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ของ ดาน .2, เสือดาว ของ ดาน .7 และ แพะ แตน .8.

ด นล 8:2 เมื่อข้าพเจ้าเห็นนิมิตนี้ ดูเหมือนว่าข้าพเจ้าอยู่ในสุสานเมืองหลวง ในจังหวัดเอลาม และในระหว่างนิมิตข้าพเจ้าได้อยู่ใกล้แม่น้ำอุไล
2ก- ดาเนียลอยู่ในเปอร์เซียใกล้แม่น้ำคาร์น ซึ่งในสมัยของเขาคืออุไล เมืองหลวง ของเปอร์เซีย และสัญลักษณ์ แม่น้ำ ของผู้คนบ่งบอกถึงสถานที่ทาง ภูมิศาสตร์ ที่อ้างอิงถึงนิมิตที่พระเจ้าจะประทานแก่พวกเขา ข้อความพยากรณ์จึงให้ข้อมูลทางภูมิศาสตร์อันมีคุณค่าในบทนี้ซึ่งขาดหายไปในบท ที่ 2 และ 7

8:3 ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นมองดู ดูเถิด มีแกะตัวผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำและมีเขา เขาเหล่านี้สูง แต่มีอันหนึ่งสูงกว่าอีกอันหนึ่งและมันจะออกขึ้นในที่สุด
3ก- ข้อนี้สรุปประวัติศาสตร์ของเปอร์เซียโดย แกะผู้ ซึ่ง มีเขา ของ เขา ค่าสูงสุด แสดงถึงสิ่งนี้เนื่องจากในตอนแรกถูกครอบงำโดย Mede

ซึ่งเป็นพันธมิตรของมัน
 และได้สูงขึ้นเหนืออันดับสุดท้ายโดยการขึ้นสู่อำนาจของกษัตริย์ไซรัสที่ 2
 ชาวเปอร์เซีย ในปี 539 ซึ่งเป็นคนร่วมสมัยคนสุดท้ายของดาเนียลตาม Dan.10:1
 แต่ที่นี้ ฉันทึให้เห็นปัญหาของวันที่ที่แท้จริง
 เนื่องจากนักประวัติศาสตร์เพิกเฉยต่อคำให้การของผู้เห็นเหตุการณ์ของดาเนียลซึ่งก
 ล่าวถึงในดาเนียล 5:31 ว่าการพิชิตบาบิโลนต่อกษัตริย์ดาร์ริอัสแห่งมีเดีย
 ผู้ซึ่งจัดระบบบาบิโลนออกเป็น 120 อุปาสงค์ตามดาน 6: 1.
 ไซรัสขึ้นสู่อำนาจหลังจากการสิ้นพระชนม์ของดาร์ริอัส ดังนั้นไม่ใช่ในปี 539
 แต่หลังจากนั้นเล็กน้อย หรือในทางตรงกันข้าม
 การพิชิตของดาร์ริอัสอาจเกิดขึ้นก่อนวันที่ 539 เล็กน้อย
 3b- ความละเอียดอ่อนอันศักดิ์สิทธิ์ปรากฏในโองการนี้
 ในรูปแบบที่ใช้เรียกเขาเล็กและเขาใหญ่ นี่เป็นการยืนยันว่า สำ นวน " เขาเล็ก "
 ที่หลีกเลี่ยงอย่างระมัดระวังนั้น
 มีความผูกพันกับอัตลักษณ์ของโรมโดยเฉพาะและโดยเฉพาะ
ดนล 8:4 ข้าพเจ้าเห็นแกะผู้ตัวนั้นตีเขาไปทางทิศตะวันตก ทิศเหนือ และทิศใต้
 ไม่มีสัตว์ชนิดใดสามารถต้านทานเขาได้ และไม่มีใครช่วยเหยื่อของมันได้
 เขาทำตามที่เขาต้องการและเขาก็มีพลังมากขึ้น
 4a- รูปภาพของข้อนี้แสดงให้เห็นขั้นตอนต่อเนื่องของการพิชิตเปอร์เซีย
 ซึ่งนำพวกเขาไปสู่จักรวรรดิ การครอบครองของกษัตริย์แห่งกษัตริย์
 ทาง *ตะวันตก*: ไซรัส 2 สร้างพันธมิตรกับชาวเคลเดียและชาวอียิปต์ระหว่าง
 - 549 ถึง - 539
 ทาง *ตอนเหนือ*: ลิเดียแห่งกษัตริย์โครซัสถูกยึดครองในปี - 546
 ตอน *เที่ยง*: ไซรัสพิชิตบาบิโลเนียโดยสืบต่อจากกษัตริย์มีเด ดาร์ริอัส
 หลังจากนั้น - ปี 539 และต่อมากษัตริย์เปอร์เซีย แคมบีสที่ 2 จะพิชิตอียิปต์ในปี - ปี
 525
 4b- และเขาก็แข็งแกร่งขึ้น
 พระองค์ทรงบรรลุถึง *อำนาจ* *ของจักรวรรดิ*
 ซึ่งทำให้เปอร์เซียเป็นจักรวรรดิแรกที่พยากรณ์ไว้ในบทที่ 8 นี้ เป็น *จักรวรรดิ* ที่ 2
 ในนิมิตของ Dan.2 และ Dan.7 ด้วยอำนาจนี้
 จักรวรรดิเปอร์เซียขยายไปถึงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนเข้าโจมตีกรีซ
 และหยุดกรีซที่มาราธอนในปี ค.ศ. 490 สงครามได้กลับมาดำเนินต่อ
8:5 *ขณะที่ข้าพเจ้าเพ่งดูอย่างใกล้ชิด* *ดูเกิด*
มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทิศตะวันตกวิ่งไปบนพื้นโลกโดยมิได้แตะต้องมันเลย
แพะตัวนี้มีเขาใหญ่อยู่ระหว่างดา
 5a- ข้อ 21 ระบุแพะอย่างชัดเจน: *แพะคือราชาแห่งชาว*
เขาใหญ่ระหว่างดวงตาของเขาคือกษัตริย์องค์ *แรก* *จาวาน* *นั่นเอง*
ชื่อโบราณของกรีซ *โดยไม่สนใจกษัตริย์กรีกที่อ่อนแอ*
 พระวิญญานทรงสร้างการเปิดเผยต่ออเล็กซานเดอร์มหาราชผู้พิชิตชาวกรีกผู้ยิ่งใหญ่
 5b- *ดูเกิด* *มีแพะตัวหนึ่งมาจากทิศตะวันตก*
 ยังคงมีข้อบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์อยู่
 แพะมาจากตะวันตกสัมพันธ์กับจักรวรรดิเปอร์เซียซึ่งถือเป็นสถานที่อ้างอิงทางภูมิศา
 สตร์
 5c- *และเดินทางไปทั่วโลกบนพื้นผิวโดยไม่ต้องสัมผัสมัน*

ข้อความนี้คล้ายคลึงกับปีกนกทั้งสี่ของเสือดาวแห่งดาน 7:6
เขาเน้นย้ำถึงความรวดเร็วในการพิชิตของกษัตริย์มาซิโดเนียหนุ่มผู้นี้จะขยายอำนาจ
ของเขาไปไกลถึงแม่น้ำสินธุภายในสิบปี

5d- *แพะตัวนี้มีเขาขนาดใหญ่ระหว่างตา*

ระบุตัวตนไว้ในข้อ 21: *เขาใหญ่ระหว่างดวงตาของเขาคือกษัตริย์องค์แรก*
กษัตริย์องค์นี้ คืออเล็กซานเดอร์มหาราช (-543 – 523)
วิญญูญาณทำให้มันมีรูปร่างหน้าตาของยูนิคอร์น ซึ่งเป็นสัตว์ในตำนานที่ยอดเยี่ยม
ดังนั้นเขาจึงประณามจินตนาการอันอุดมสมบูรณ์ที่ไม่สิ้นสุดของสังคมกรีกซึ่งคิดค้นนิ
ทานที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและมีจิตวิญญาณที่ข้ามผ่านมานานหลายศตวรรษจนกระ
ทั่งสมัยของเราในคริสเตียนตะวันตกที่ลบล้าง เป็นลักษณะของ *บาบิโล*
ซึ่งได้รับการยืนยันจากรูป *แพะ* ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีบทบาทเป็น *บาบิโล*
ในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ประจำปีของ "วันแห่งการชดใช้"
การตรึงกางเขนของพระเมสสิยาห์พระเยซูสำเร็จในความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ข
อง พระองค์ พิธีกรรมนี้ต้องยุติตามพระองค์... โดยการบังคับ
โดยการทำลายพระวิหารและชนชาติยิวโดยชาวโรมันในปี 70

ดนล 8.6 *มันเข้าไปหาแกะผู้ตัวผู้ซึ่งมีเขา ซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ที่ริมแม่น้ำ*
และมันวิ่งเข้าไปใส่แกะผู้ตัวนั้นด้วยความโกรธสุดขีด

6a- อเล็กซานเดอร์มหาราชเปิดฉากโจมตีชาวเปอร์เซียซึ่งมีกษัตริย์คือดาร์อิอัส 3
ฝ่ายหลังพ่ายแพ้ที่อิสซัส เขาหนีไปโดยทิ้งธนู โล่ และเสื้อคลุมของเขาไว้ข้างหลัง
เช่นเดียวกับภรรยาและทายาทของเขาใน - 333

เขาจะถูกฆ่าโดยผู้ยิ่งใหญ่สองคนของเขาในภายหลัง

6b- *และเขาก็วิ่งเข้าไปใส่เขาด้วยความโกรธแค้นสุดขีด*

ความโกรธแค้น นี้ เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลในอดีต
นำหน้าด้วยการแลกเปลี่ยนระหว่างดาร์อิอัสและอเล็กซานเดอร์:

“ก่อนที่อเล็กซานเดอร์จะพบกับดาร์อิอัส

กษัตริย์เปอร์เซียได้ส่งของขวัญมาให้เขาโดยมีจุดประสงค์เพื่อเน้นย้ำตำแหน่งของพ
วเขาในฐานะกษัตริย์และเด็ก – อเล็กซานเดอร์ยังเป็นชายหนุ่มในสมัยนั้น
สงคราม (สาขา I, สายสูง 89) ดาเรียสส่งกระสุน แส้ เบรคมา
และกล่องเงินที่เต็มไปด้วยทองคำไปให้เขา จดหมายที่มาพร้อมกับ
สมบัติช่วยส่องแสงองค์ประกอบต่างๆ เช่น
ลูกบอลเพื่อให้เขายังคงเล่นได้เหมือนเด็ก เบรคเพื่อสอนให้เขาควบคุมตัวเอง
แสร้งเพื่อแก้ไขเขา และทองคำแสดงถึงเครื่องบรรณาการที่ชาวมาซิโดเนียต้องจ่าย
จักรพรรดิเปอร์เซีย

อเล็กซานเดอร์ไม่แสดงท่าทีโกรธ แม้จะกลัวผู้ส่งสารก็ตาม ในทางตรงกันข้าม
เขาขอให้พวกเขาแสดงความยินดีกับ Darius ในความสามารถของเขา
เขากล่าวว่าดาไรอัสรู้ขนาด

เนื่องจากเขามอบลูกบอลให้กับอเล็กซานเดอร์ซึ่งเป็นตัวแทนของการพิชิตโลกในอ
ขนาดของเขา การเบรคหมายความว่าทุกคนจะยอมจำนนต่อเขา

แสร้งจะเป็นการลงโทษผู้ที่กล้ายืนหยัดต่อสู้กับเขาและ

ทองบ่งบอกถึงบรรณาการที่เขาจะได้รับจากอาสาสมัครทั้งหมดของเขา”

รายละเอียดเชิงทำนาย อเล็กซานเดอร์มีม้าตัวหนึ่งซึ่งเขาตั้งชื่อให้ว่า "บูเซฟาเลีย"
ซึ่งแปลว่า "หัว" พร้อมคำนำหน้าเสริม ในทุกการต่อสู้ เขาจะทำหน้าที่เป็น "หัวหน้า"
กองทัพ โดยมีอาวุธอยู่ในมือ และเขาจะกลายเป็น "หัวหน้า" ผู้ปกครองโลกเป็นเวลา

"สิบปี" ที่คำพยากรณ์ครอบคลุมอยู่
ความอื้อฉาวของมันจะส่งเสริมวัฒนธรรมกรีกและ *บาป* ที่ดีตรามัน

ด นล 8:7 *ข้าพเจ้าเห็นมันเข้ามาใกล้แก่ผู้และโอรสมัน*
เขาตีแก่ผู้และหักเขาทั้งสองข้างของมัน
โดยที่แก่ผู้ไม่มีกำลังพอที่จะต้านทานมันได้ *เขาทิ้งมันลงกับพื้นเหยียบย่ำมัน*
และไม่มีใครช่วยแก่ผู้มันได้

7a- สงครามที่เริ่มขึ้นโดยอเล็กซานเดอร์มหาราช: ใน - 333 ที่อิสซัส
ค่ายเปอร์เซียพ่ายแพ้

8:8 *และแพะก็แข็งแรงมาก* *แต่เมื่อเขามีกำลังเขาใหญ่ของเขาหัก*
เขาใหญ่สี่เขาลุกขึ้นมาแทนที่ลมทั้งสี่แห่งสวรรค์

8a- *เขาใหญ่ของเขาหัก*
ในปี 323 กษัตริย์หนุ่ม (-356 - 323)

สิ้นพระชนม์โดยไม่มีรัชทายาทเมื่อพระชนมายุ 32 พรรษาในบาบิโลน

8b- *เขาใหญ่สี่เขาลุกขึ้นมาแทนที่ในลมทั้งสี่แห่งสวรรค์*
ผู้ที่จะเข้ามาแทนที่กษัตริย์ที่สิ้นพระชนม์คือนายพลของเขา: ไดอาโดชิ
เมื่ออเล็กซานเดอร์เสียชีวิตมีสิบคนและต่อสู้กันเองเป็นเวลา 20 ปีจนถึงจุดที่เมื่อครบ
20 ปีเหลือผู้รอดชีวิตเพียงสี่คนเท่านั้น

แต่ละคนได้ก่อตั้งราชวงศ์ขึ้นในประเทศที่เขาปกครอง

ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคือเซเลอัสที่รู้จักกันในชื่อ Nicator เขาก่อตั้งราชวงศ์ "Seleucid"
ซึ่งปกครองเหนืออาณาจักรซีเรีย ประการที่สองคือ Ptolemaios Lagos
เขาก่อตั้งราชวงศ์ Lagid ซึ่งปกครองเหนืออียิปต์
องค์ที่สามคือคาสซานดรัสซึ่งปกครองเหนือกรีซ และองค์ที่สี่คือลิซิมาคัส
(ชื่อภาษาละติน) ซึ่งปกครองเหนือเทรซ

ข้อความพยากรณ์ตามภูมิศาสตร์ยังคงดำเนินต่อไป

จุดสำคัญทั้งสี่แห่งสายลมทั้งสี่แห่งสวรรค์ยืนยันตัวตนของประเทศนักรบที่เกี่ยวข้อง

การกลับมาของโรม *เขาน้อย*

ด นล 8.9 *เขาเล็กๆ มีเขาเล็กๆ* *ออกมาจากหนึ่งในนั้น*
ซึ่งออกขึ้นอย่างมากไปทางทิศใต้ *ไปทางทิศตะวันออก*
และตรงไปยังแผ่นดินที่สวยงามที่สุด

9a-

ลักษณะของข้อนี้อธิบายถึงการขยายอาณาจักรซึ่งจะกลายเป็นอาณาจักรที่มี
อำนาจเหนือกว่า อย่างไรก็ตาม ในบทเรียนก่อนหน้าและในประวัติศาสตร์โลก
อาณาจักรผู้สืบทอดของกรีซคือโรม การระบุลักษณะนี้มีเหตุผลเพิ่มเติมด้วยสำนวน
"เขาเล็ก"

ซึ่งคราวนี้ตรงกันข้ามกับสิ่งที่ทำกับเขามัธยฐานที่สั้นกว่าดังที่อ้างถึงอย่างชัดเจน
สิ่งนี้ทำให้เราสามารถพูดได้ว่า "เขาเล็กๆ" นี้เป็นสัญลักษณ์ของ
โรมที่เป็นพรรคีพัวพันที่กำลังเติบโต

เพราะมันเข้ามาแทรกแซงไปทางตะวันออกในฐานะตำรวจของโลก

บ่อยครั้งเพราะมันถูกเรียกให้แก้ไขความขัดแย้งในท้องถิ่นระหว่างฝ่ายตรงข้าม

และนี่คือเหตุผลที่ชัดเจนซึ่งปรับภาพให้เหมาะสมตามมา

9b- *มีเขาเล็กๆ* *ออกมาจากหนึ่งในนั้น*

ดินแดนที่ปกครองก่อนหน้านี้คือกรีซ และโรมมาจากกรีซเพื่อครอบครองในเขตตะวันออกซึ่งอิสราเอลตั้งอยู่ กรีซ
หนึ่งในสี่เขา

9c- *ซึ่งขยายไปทางทิศใต้ ทิศตะวันออก และประเทศที่สวยงามที่สุดอย่างมาก*
การเติบโตของโรมันเริ่มต้นจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ *ไปทางทิศใต้* ก่อน
ประวัติศาสตร์ยืนยันสิ่งนี้ โรมเข้าสู่สงครามพิวนิกกับคาร์เธจ ดูนิสในปัจจุบัน
ประมาณ 250 ปี

การขยายระยะต่อไปนี้เกิด *ขึ้นไปทางทิศตะวันออก* โดยเข้าไป
แทรกแซงหนึ่งในสี่เขา : กรีซ ประมาณ - 200 ลีกรีก Aetolian
เรียกที่นั่นเพื่อสนับสนุนลิก Achaeon (Aetolia *และ* Achaia) เมื่อมาถึงดินกรีก
กองทัพโรมันจะไม่วันทั้งมัน และทั้งกรีซจะกลายเป็นอาณานิคมของโรมันตั้งแต่ -
160

จากกรีซ

โรมจะขยายอาณาเขตต่อไปโดยตั้งรกรากในปาเลสไตน์และจูเดีย
ซึ่งจะกลายเป็นจังหวัดในกรุงโรมในปี 63
ที่ถูกยึดครองโดยกองทัพของนายพลปอมเปย์ นี่คือแคว้นยูเดีย
ซึ่งพระวิญญาณทรงกำหนดโดยการแสดงออกที่สวยงามนี้:
ประเทศที่สวยงามที่สุด ส่วนวนที่อ้างถึงใน Dan.11:16 และ 42 และ Ezé.20:6
และ 15

สมมติฐานได้รับการยืนยันแล้ว “ เขาเล็ก ” คือโรม

คราวนี้ ไม่ต้องสงสัยอีกต่อไป ระบอบการปกครองของสันตะปาปา Dan.7
ถูกเปิดโปง ดังนั้น ข้ามศตวรรษโดยไม่จำเป็น
พระวิญญาณนำเราไปสู่ชั่วโมงอันน่าเศร้าเมื่อโรมทอดทิ้งโดยจักรพรรดิ
โรมกลับมาครอบงำอีกครั้งภายใต้รูปแบบทางศาสนาของ
การปรากฏของคริสเตียนซึ่งเขาแสดงถึงการกระทำที่เปิดเผยโดยสัญลักษณ์ในข้อ
10 ซึ่งตามมา *นี่คือการกระทำของราชา " แตกต่าง "* แห่ง Dan.7

จักรวรรดิโรมแล้วสมเด็จพระสันตะปาปาก็ข่มเหงวิสุทธิชน
การอ่านสองครั้งติดต่อกันสำหรับข้อเดี่ยวนี

ดนล 8.10 *นาง ได้ลุกขึ้นไปยังบริวารแห่งท้องฟ้า*
และได้นำบริวารนั้นบางส่วนและดวงดาวบางดวงลงมายังแผ่นดินโลก
และเหยียบย่ำมันไว้ใต้เท้า

10a- *เธอลุกขึ้นสู่กองทัพแห่งสวรรค์*
ด้วยการพูดว่า " เธอ "

พระวิญญาณทรงรักษาอัตลักษณ์ของโรมไว้เป็นเป้าหมาย
ตามลำดับเวลาของการขยายออกไป หลังจากรูปแบบการปกครองต่างๆ
ที่ท้านกล่าวถึงในวิว. 17:10 โรมก็มาถึงจักรวรรดิภายใต้การปกครองของ
จักรพรรดิออกตาเวียน แห่งโรมัน หรือที่รู้จักในชื่อ ออกัสตัส
และในช่วงเวลาของพระองค์เองที่พระเยซูคริสต์ประสูติจากพระวิญญาณในพระวรกาย
ที่ยังบริสุทธิ์ของมารีย์ ภรรยาสาวของ โยเซฟ
ทั้งสองได้รับเลือกเพราะเหตุผลเดียวที่ทำให้พวกเขาอยู่ในเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด
หลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระองค์
ครั้งหนึ่งพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ตามลำพังตามที่ทรงประกาศไว้

พระเยซูทรงมอบหมายภารกิจในการประกาศข่าวดีเรื่องความรอด (ข่าวประเสริฐ) แก่อัครสาวกและสาวกของพระองค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับเลือกทั่วโลก ในเวลานี้ โรมเผชิญกับความอ่อนโยนและความสงบแบบคริสเตียน เธอ ในบทบาทของคนขายเนื้อ สาวกของพระคริสต์ในบทบาทของลูกแกะที่ถูกเชือด โดยต้องเสียเลือดของผู้พลีชีพไปมาก

ศรัทธาของคริสเตียนก็แพร่กระจายไปทั่วโลกและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองหลวงของจักรวรรดิ โรม การชมเชงจักรวรรดิโรมลุกขึ้นต่อต้านคริสเตียน ในข้อ 10 นี้ การกระทำสองประการของกรุงโรมทับซ้อนกัน เรื่องแรกเกี่ยวข้องกับจักรวรรดิ และเรื่องที่สองเกี่ยวกับพระสันตะปาปา

ในระบบของการปกครองของจักรวรรดิเราสามารถระบุถึงการกระทำที่อ้างถึงเขาได้แล้ว:

เธอลุกขึ้นสู่กองทัพแห่งสวรรค์ : เธอเผชิญหน้ากับคริสเตียน เบื้องหลังการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์นี้ ซึ่ง *มีสวรรค์ติดอาวุธ* คือคริสเตียนที่ได้รับเลือกตามที่พระเยซูทรงตั้งชื่อผู้ซื้อสัตย์ของพระองค์ไว้แล้ว:

พลเมืองของอาณาจักรแห่งสวรรค์ นอกจากนี้ ดาน .12:3 เปรียบเทียบ *วิสุทธิชนที่แท้จริง* กับ *ดวงดาว* ซึ่งเป็น *เชือกสาย* ของอับราฮัมแห่งปฐมกาล 15:5 เช่นกัน ในการอ่านครั้งแรก

การกล่าวถึงจะประหารชีวิตบุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้าได้ก่อให้เกิดการกระทำที่ย่อหยิ่งและ การยกระดับที่ไม่คู่ควรและไม่ยุติธรรมสำหรับโรมนอกรีต แล้ว ในการอ่านครั้งที่สอง

การกล่าวอ้างของมิซอปแห่งโรมให้ปกครองในฐานะพระสันตะปาปาผู้ถูกเลือกของพระเยซูคริสต์จากปี 538 ก็เป็นการกระทำที่ยิ่งผยองเช่นกัน และเป็น การยกระดับที่ไม่คู่ควรและไม่ยุติธรรมยิ่งกว่านั้นอีก

เธอทำให้กองทัพส่วนหนึ่งและดวงดาวตกลงบนพื้น และเธอก็เหยียบย่ำพวกเขา

เธอชมเชงพวกเขาและประหารชีวิตพวกเขาเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของประชากรของเธอในที่เกิดเหตุของเธอ ผู้ชมเชงส่วนใหญ่เป็น Nero, Domitian และ Diocletian ซึ่งเป็นผู้ชมเชงอย่างเป็นทางการคนสุดท้ายระหว่างปี 303 ถึง 313 ในการอ่านครั้งแรก ช่วงเวลาที่นำทึ่งนี้ครอบคลุมอยู่ใน Apo.2

ภายใต้ชื่อเชิงสัญลักษณ์ "ของ *เมืองเอเฟซัส*" ซึ่งเป็นเวลาที่ยอห์นได้รับวิรณทัศน์อันศักดิ์สิทธิ์ของเขาที่ชื่อว่า "Apocalypse" และ "Smyrna" ในการอ่านครั้งที่สอง ซึ่งอ้างถึงพระสันตะปาปาโรม

การกระทำเหล่านี้ถูกวางไว้ใน Apo.2 ภายใต้ช่วงเวลาที่ยังเรียกว่า "เปอร์กามุม" กล่าวคือ พันธมิตรที่แตกสลายหรือการล่องประเวณี และ "ทยาทิตรา" กล่าวคือ สิ่งที่น่ารังเกียจและความตาย เมื่อพูด *แล้วเธอก็เหยียบย่ำพวกเขา*

พระวิญญาณทรงนำการกระทำที่กระหายเลือดแบบเดียวกันไปยังโรมทั้งสอง คำกริยา *ที่เหยียบย่ำ* และ การ แสดง ออก *ที่ถูกเหยียบย่ำ* นั้นมาจากคณนอกศาสนาโรมในดาน 7:19 แต่การ *เหยียบย่ำ*

จะดำเนินต่อไปจนถึงสิ้นเวลา 23.00 น. *เย็น-เช้า* ของข้อ 14 ของบทที่ 8 นี้ ตามคำกล่าวในข้อ 13 *ว่าความศักดิ์สิทธิ์และกองทัพจะถูก เหยียบย่ำไปจนถึงเมื่อใด* ?

การกระทำนี้บรรลุผลสำเร็จในยุคคริสเตียน ดังนั้นเราจึงต้องถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นผลจากสมเด็จพระสันตะปาปาโรมและการสนับสนุนจากกษัตริย์ ซึ่งประวัติศาสตร์ยืนยัน

ให้เราทราบถึงความแตกต่างที่สำคัญ โรมนอกรีตเพียงแต่ทำให้ วิสุทธิชนของพระเยซูคริสต์ *ล้มลงถึงพื้น* เท่านั้น

ในขณะที่พระสันตปาปาโรมได้ทำให้พวกเขา ล้มลงทาง จิต
วิญญาณด้วยคำสั่งสอนทางศาสนาเท็จ ก่อนที่จะข่มเหงพวกเขาอย่างแท้จริง

การข่มเหงประปรายยังคงดำเนินต่อไปโดยสลับสันติภาพจนกระทั่งการมาถึงของจักร
พรรดิคอนสแตนตินที่ 1 ผู้ทรง

ยุติการประหัตประหารต่อชาวคริสต์ตามคำสั่งของมิลานซึ่งเป็นเมืองหลวงของโรมันใน
ปี ค.ศ. 313 ซึ่งถือเป็นระยะเวลา " สิบปี " ของ
การข่มเหงซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของยุค " สมออร์นา " ของวิวรณ์ 2:8 ด้วยสันติสุขนี้
ความเชื่อของคริสเตียนจะไม่ได้รับอะไรเลย และพระเจ้าจะสูญเสียอะไรมากมาย

เพราะหากไม่มีอุปสรรคในการข่มเหง
คำมั่นสัญญาของผู้ที่ไม่กลับใจใหม่สู่ศรัทธาใหม่นี้จึงมีมากมายและทวีคูณไปทั่วจักร
วรรดิ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงโรมที่ซึ่งเลือดของผู้พลีชีพหลั่งไหลมากที่สุด

ดังนั้นจึงถึงเวลานี้ที่เราสามารถเชื่อมโยงจุดเริ่มต้นของการอ่านข้อนี้ครั้งที่สอง
องได้ กรุงโรมกลายเป็นคริสเตียนโดยปฏิบัติตาม คำสั่งของจักรพรรดิคอนสแตนติน
ซึ่งในปี 321 เพิ่งออกกฎหมายซึ่งสั่งให้เปลี่ยนวันพักผ่อนประจำสัปดาห์
โดยวันที่เจ็ดในวันสะบาโตจะถูกแทนที่ด้วยวันแรกของสัปดาห์

ขณะนั้นคนต่างศาสนาได้ถวายเพื่อบูชาเทพเจ้า “
พระอาทิตย์ผู้เป็นที่เคารพนับถือที่ไม่มีใครพิชิต” การกระทำนี้จริงจิงพอๆ กับการดื่ม
เข้าไป ภาษาของคำของวิหาร แต่คราวนี้พระเจ้าจะไม่ตอบสนอง

ข้าวโม่แห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายก็เพียงพอแล้ว ด้วยวันพักผ่อนใหม่
โรมจะขยายหลักคำสอนของคริสเตียนไปทั่วจักรวรรดิ และอำนาจท้องถิ่น
บิชอปแห่งโรมจะได้รับเกียรติและการสนับสนุน

จนกระทั่งตำแหน่งสูงสุดของพระสันตะปาปามอบให้เขาตามพระราชกฤษฎีกา ใน ปี
533 ไบแซนไทน์ จักรพรรดิจัสติเนียน ที่ 1

จนกระทั่งมีการขับไล่ออสโตรกอทที่เป็นศัตรูกัน สมเด็จพระสันตะปาปาวิจิเลียส
ผู้ครองราชย์องค์แรกจึงขึ้นดำรงตำแหน่งสันตะปาปาในกรุงโรม ณ
พระราชวังลาเตรันซึ่งสร้างบนภูเขาเคลิวส วันที่ 538

และการมาถึงของพระสันตปาปาองค์แรกถือเป็นความสำเร็จของการกระทำที่อธิบาย
ไว้ในข้อ 11 ซึ่งตามมา แต่ยังเป็นจุดเริ่มต้นของ 1,260 วัน-
ปีแห่งการครองราชย์ของพระสันตะปาปาและทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาซึ่งถูกเปิด
เผยไว้ใน Dan.7 รัชกาลที่ต่อเนื่องในระหว่างที่วิสุทธิชน ถูกเหยียดหยาม อีกครั้ง
แต่คราวนี้โดยการปกครองทางศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันและผู้สนับสนุน
นทางแพ่ง พระมหากษัตริย์ และความสูงของมัน... ในพระนามของพระคริสต์

การดำเนินการเฉพาะของ Popery ที่ก่อตั้งในปี 538

ดนล 8.11 นางได้ลุกขึ้นไปหาผู้บัญชาการกองทัพ และนำเครื่องบูชา ~~หนึ่งชนิด~~
~~ไปจากเขา~~ และล้ม รา-คคูลา-น-สถานบริสุทธิ์ของเขา เสีย

11a- เธอลุกขึ้นเป็นหัวหน้ากองทัพ

ผู้นำกองทัพคนนี้เป็นพระเยซูคริสต์ตามหลักเหตุผลและตามพระคัมภีร์

ดา ม อ ฟ.5:23 เพราะสามีเป็นศีรษะของภรรยา

เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นร่างกายของเขา

และซึ่งเขาเป็น พระผู้ช่วยให้รอด คำกริยา “ เธอลุกขึ้น ” ได้รับการเลือกมาอย่างดี
เพราะในปี 538 พระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์ในขณะที่ตำแหน่งสันตะปาปาอยู่บนโลก
ท้องฟ้าอยู่ไกลเกินกว่าที่เธอเอื้อมถึง แต่ " เธอลุกขึ้น "

ด้วยการทำให้ผู้คนเชื่อว่าเธอมาแทนที่เขานบนโลก จากสวรรค์
พระเยซูมีโอกาสน้อยมากที่จะหลีกเลี่ยงมนุษย์จากกับดักที่ปีศาจวางไว้สำหรับพวก
เขา ยิ่งกว่านั้น ทำไมเขาถึงทำอย่างนั้น
ในเมื่อตัวเขาเองได้ส่งพวกเขาไปยังกับดักนี้และคำสาปแช่งทั้งหมดของมัน?

เพราะเราอ่านมาดีแล้วใน Dan.7:25 “

วิสุทธิชนจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ชั่วครึ่งชั่วครว (2 ครั้ง) และครึ่งเวลา
”; พระเจ้าคริสต์ทรงจงใจมอบสิ่งเหล่านั้นตามเจตนารมณ์ เนื่องจาก ยุค สมัย
และธรรมเนียมปฏิบัติเปลี่ยนแปลงไป แน่หนอนว่ากฎหมายได้รับการแก้ไขในปี 321
โดยคอนสแตนตินเกี่ยวกับวันสะบาโต แต่เหนือสิ่งอื่นใด กฎหมายเปลี่ยน
โดยพระสันตะปาปาโรมัน หลังจากปี 538 ที่นั่น

ไม่เพียงแต่วันสะบาโตเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบและโจมตี

แต่กฎทั้งหมดที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ของโรม รุ่น

11b- ถอน **การเสียสละ** อันเป็นนิรันดร์ ใ ไป จาก เขา

ฉันชี้ให้เห็นว่าไม่มีคำว่าเสียสละในต้นฉบับภาษาฮีบรู

ที่กล่าววว่า

การมืออยู่ของมันบ่งบอกถึงบริบทของพันธมิตรเก่า

แต่นี้ไม่ใช่กรณีดังที่ผมเพิ่งแสดงให้เห็น

ภายใต้การถวายเป็นเครื่องบูชาตามพันธสัญญาใหม่

และ

ยุดิลง

การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ ในช่วงกลางสัปดาห์ ที่อ้างถึงใน Dan.9:27

ทำให้พิธีกรรมเหล่านี้ไร้ประโยชน์

อย่างไรก็ตาม

มีบางสิ่งที่เหลืออยู่ในพันธสัญญาเดิม

นั่นคือพันธกิจของมหาปุโรหิตและผู้วิงวอนเพื่อบาปของผู้คนซึ่งพยากรณ์ถึงพันธกิจ

ซีเลสเซียลที่พระเยซูทรงทำให้สำเร็จโดยโปรดปรานเฉพาะผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่

ซื้อโดยพระโลหิตของพระองค์นับตั้งแต่พระองค์ฟื้นคืนพระชนม์

พระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์

มีอะไรเหลือที่จะรับไปจากพระองค์?

หน้าที่ของพระสงฆ์คือ

บทบาทพิเศษของเขาในฐานะผู้วิงวอนเพื่อออกภัยบาปของผู้ที่เขาเลือก

อันที่จริง

ตั้งแต่ปี

538

เป็นต้นมา

การสถาปนาผู้นำคริสตจักรของพระคริสต์บนโลกในโรมทำให้พันธกิจซีเลสเซียลของ

พระเยซูไร้ประโยชน์และไร้ประโยชน์ คำอธิษฐานไม่ผ่านพระองค์อีกต่อไป

และคนบาปยังคงเป็นผู้ถือความบาปและความรู้สึกผิดต่อพระเจ้า

ฮบ .7:23

ยืนยันการวิเคราะห้ โดยกล่าวว่า: “ แต่เนื่องจากพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

จึงมีฐานะปุโรหิตซึ่งไม่สามารถโอนย้ายได้ ”

การเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองบนโลกทำให้ผลอันน่ารังเกียจที่เกิดจากศาสนาคริสต์โดย

ไม่มีพระคริสต์

ผลที่พระเจ้าพยากรณ์แก่ดาเนียล

เหตุใดคริสเตียนจึงถูกสาปแช่งสาปแช่งนี้? ข้อ 12 ต่อไปนี้จะให้คำตอบ: **เพราะ**

บาป

การระบุค่าคงที่ซึ่งเพ่งดำเนินการจะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการคำนวณโดยใช้

ระยะเวลา 1290 และ 1335 วัน-ปี ซึ่งจะเสนอใน Dan.12:11 และ 12;

พื้นฐานที่กำหนดไว้คือวันที่ 538 เมื่อ ผู้นำของสมเด็จพระสันตะปาปาทางโลกขโมย

ฐานะปุโรหิต **ถาวร** ไป

11c- **และทรงคว่า สถานที่** ซึ่งเป็นฐานสถานบริสุทธิ์ของพระองค์

เนื่องจากบริบทของพันธสัญญาใหม่

ระหว่างสองความหมายที่เป็นไปได้ของคำภาษาฮีบรู "mecon"

"mecon"

แปลโดย

"สถานที่"

ฉันยังคงรักษาคำแปล

"ฐาน "

เช่นเดียวกับที่ถูกต้องตามกฎหมายและปรับให้เข้ากับบริบทของยุคคริสเตียนที่กำหนดเป้าหมายโดยคำพยากรณ์ได้ดีขึ้น .

การอ่านอย่างรวดเร็วไม่เห็นอะไรเลยนอกจากการศึกษาอย่างรอบคอบตามการนำทางของพระวิญญาณทำให้คุณมองเห็นรายละเอียดปลีกย่อยของหนังสือดาเนียลที่ซึ่งมักมีการพูดถึง *สถานศักดิ์สิทธิ์* ซึ่งทำให้เกิดความสับสน อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่จะถูกหลอก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำกริยาที่แสดงถึงการกระทำที่ทำในสถาน *ศักดิ์สิทธิ์*

ใน Dan.7:11: *พื้นฐานของมันถูกล้มล้าง* โดยตำแหน่งสันตะปาปา

ใน Dan.11:30: เขาถูก *ทำให้เสื่อมเสีย* โดยกษัตริย์กรีกผู้เข้มแข็งชาวฮิว Antiochos 4 Epiphanes ใน - 168

ใน Dan.8:14 และ Dan.9:26 ไม่ใช่เรื่องของ *สถานที่ศักดิ์สิทธิ์* แต่เป็นเรื่องของ *ความ* ศักดิ์สิทธิ์ คำภาษาฮีบรู "qodesh" มีการแปลผิดอย่างเป็นระบบในการแปลเวอร์ชันที่พบบ่อยที่สุดทั้งหมด แต่ข้อความภาษาฮีบรูต้นฉบับยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นพยานถึงความจริงดั้งเดิม

คุณควรรู้ว่าคำว่า " *สถานที่ศักดิ์สิทธิ์* " หมายถึงสถานที่ที่พระเจ้าทรงยืนอยู่ด้วยพระองค์เองเท่านั้น เนื่องจากพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์และเสด็จกลับสู่สวรรค์ จึงไม่มี *สถานที่ศักดิ์สิทธิ์* ใดๆ ใน โลก อีกต่อไป *การพลิกฐานสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์* หมายถึงการทำลายรากฐานหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจซีเลสเชียลของพระองค์ซึ่งแสดงให้เห็นเงื่อนไขทั้งหมดของความรอด อันที่จริง เมื่อรับบัพติศมาแล้วบุคคลที่ได้รับเรียกจะต้องสามารถได้รับประโยชน์จากความเห็นชอบของพระเยซูคริสต์ผู้ตัดสินศรัทธาของเขาต่องานของเขาและตกลงหรือไม่ที่จะให้อภัยบาปของเขาในนามของการเสียสละของเขา บัพติศมาถือเป็นจุดเริ่มต้นของประสบการณ์ที่ดำเนินชีวิตภายใต้การพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า ไม่ใช่จุดสิ้นสุด ซึ่งหมายความว่าเมื่อความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผู้ที่ทรงเลือกทางโลกและผู้วิงวอนจากสวรรค์ของเขาถูกขัดจังหวะ ความรอดก็เป็นไปไม่ได้อีกต่อไป และพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ก็ถูกทำลาย เป็นละครทางจิตวิญญาณที่น่าสยดสยองซึ่งมวลมนุษยชาติถูกหลอกและล่อลวงดมไปตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321 และปี 538 ซึ่งพระ สันตะปาปาถอดฐานะปุโรหิต *ชั่วร้าย* ดรของพระเยซูคริสต์ออกเพื่อประโยชน์ของเขา *การ พลิกฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์ของตน* ยังหมายถึงการซื้อถืออัครสาวก 12 คนซึ่งเป็นตัวแทนของฐานหรือรากฐานของผู้ได้รับเลือก บ้านฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นหลักคำสอนของคริสเตียนที่ผิด ๑

ซึ่งให้เหตุผลและทำให้บาปผิดต่อกฎหมายของพระเจ้า

สิ่งที่ไม่มีอัครสาวกคนใดจะทำ

8:12 *และกองทัพก็ถูกมอบไว้พร้อมกับเครื่องบูชาเนื่องนิดยเพราะบาป/ เขาสัตว์ก็เหวี่ยงความจริงลงพื้นและบรรลุผลสำเร็จในกิจการของตน*

12a- *กองทัพถูกส่งมาพร้อมกับการเสียสละตลอดกาล*

ในภาษาสัญลักษณ์มากกว่า ส่วนวนนี้มีความหมายเดียวกับของดาน 7:25:

กองทัพถูกส่งไป... แต่ที่นี้พระวิญญาณทรงเพิ่มเติม ด้วยความถาวร

12b - *เพราะบาป*

อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่กล่าวไว้ใน 1 ยอห์น 3:4 เนื่องจากการละเมิด
ธรรมเนียมปฏิบัติจึงเปลี่ยนแปลง ใน Dan.7:25 เพราะยอห์นพูดและเขียนว่า:
ใครก็ตามที่ทำบาปก็ละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ และบาปก็คือการละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติ
การละเมิดนี้เกิดขึ้นในวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321
และเกี่ยวข้องกับภาระทั้งวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ประการแรก
วันสะบาโต ที่พระองค์ ทรงชำระให้บริสุทธิ์ ตั้งแต่ทรงสร้างโลก ใน “วันที่เจ็ด”
อันเป็นเอกลักษณ์และตลอดไป

12c- เขาโยนความจริงลงบนพื้น

ความจริงยังคงเป็นคำฝ่ายวิญญาณซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ตาม สดดี 119:142-
151: กฎของคุณคือความจริง... พระบัญญัติทั้งหมดของคุณคือความจริง

12d- และประสบความสำเร็จในความพยายามของเขา

หากวิญญาณของพระเจ้าผู้สร้างประกาศล่วงหน้า

ก็อย่าแปลกใจที่จะเพิกเฉยต่อความหลอกลวงนี้

ซึ่งเป็นการฉ้อโกงทางวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์

แต่ยังเป็นผลร้ายแรงที่สุดของการสูญเสียจิตวิญญาณมนุษย์เพื่อพระเจ้าด้วย ข้อ 24
จะยืนยันว่า: พลังของเขาจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังของเขาเอง

เขาจะสร้างความหายนะอย่างเหลือเชื่อ

เขาจะประสบความสำเร็จในภารกิจของเขา

เขาจะทำลายผู้มีอำนาจและประชากรของธรรมิกชน

การเตรียมการสำหรับการศักดิ์สิทธิ์

ในบทเรียนที่ให้ไว้ในพิธีกรรมทางศาสนาของพันธสัญญาเดิม

หัวข้อการเตรียมการสำหรับการชำระให้บริสุทธิ์จะปรากฏอยู่ตลอดเวลา ประการแรก
ระหว่างช่วงเวลาของการเป็นทาสและการเข้าสู่คานาอัน

การเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อชำระผู้คนที่พระเจ้าจะทรงนำไปสู่ดิน
แดนแห่งชาติของพระองค์ อิสราเอล ดินแดนแห่งพันธสัญญา อันที่จริง ต้องใช้เวลา
40

ปีในการทดลองทำให้บริสุทธิ์และการชำระให้บริสุทธิ์จึงจะบรรลุผลสำเร็จในการเข้า
สู่คานาอัน

ในทำนองเดียวกัน

เกี่ยวกับวันสะบาโตที่กำหนดไว้ในวันที่เจ็ดตั้งแต่พระอาทิตย์ตกดินครั้งหนึ่งถึงดวงอา
ทิตย์ตกครั้งถัดไป จำเป็นต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าก่อน

กิจกรรมทางโลกหกวันต้องชำระร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้า

สิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดให้กับพระสงฆ์ด้วยเพื่อเขาจะได้เข้าสู่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของวัด
เพื่อประกอบพิธีกรรมที่นั่นโดยไม่มีอันตรายต่อชีวิตของเขา .

สัปดาห์แห่งการสร้างสรรคเจ็ดวัน

24

ชั่วโมงมีต้นแบบมาจากแผนแห่งความรอดเจ็ดพันปีของพระเจ้า เพื่อให้

6

วันแรกเป็นตัวแทนของ

6

และสัปดาห์ที่

7

สุดท้ายถือเป็นวันสะบาโตอันยิ่งใหญ่ซึ่งในระหว่างนั้นพระผู้เป็นเจ้าและผู้ที่ได้รับเลือก
ของพระองค์มารวมกันในสวรรค์เพเลติเพลลินกับการพักผ่อนอย่างแท้จริงและสมบูรณ์
ณ

คนบาปตายกันหมดชั่วคราว

ยกเว้นชาตานซึ่งยังคงโดดเดี่ยวอยู่บนโลกที่ไม่มีประชากรในช่วงเวลา

“พันปี”

ที่เปิดเผยในวิวรณ์

20

ก่อนที่จะเข้าสู่

“สวรรค์”

ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และชำระให้บริสุทธิ์ การทำให้บริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับศรัทธาในการถวายบูชาโดยสมัครใจของพระคริสต์ แต่การชำระให้บริสุทธิ์นั้นได้มาด้วยความช่วยเหลือของเขาหลังบัพติศมา เพราะว่ามีกรกล่าวอ้างการทำให้บริสุทธิ์หรือได้รับลวงหน้าในนามของหลักธรรมแห่งศรัทธา แต่การชำระให้บริสุทธิ์เป็นผลที่ได้รับในความเป็นจริงในทั้งหมดของพระองค์ จิตวิญญาณโดยผู้ที่ได้รับเลือกผ่านความร่วมมือที่แท้จริงของเขากับพระเจ้าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ได้มาจากการต่อสู้ที่เขาต่อสู้กับตัวเอง นิสัยที่ไม่ดีของเขา เพื่อต่อต้านบาป

ดาเนียล 9:25

จะสอนเราว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อไม่ให้ผู้ที่ทรงเลือก ทำบาปอีกต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมา *เพื่อยุติ* บาป ตอนนี้เราเพิ่งเห็นในข้อ 12 คริสเตียนที่ถูกเลือกถูกส่งไปยังลัทธิผิดเจตการของสมเด็จพระสันตะปาปาเพราะความ บาป ดังนั้นการชำระให้บริสุทธิ์จึงจำเป็นเพื่อให้ได้การชำระให้บริสุทธิ์ โดย *ปราศจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นพระเจ้า* ตามที่เขียนไว้ในฮีบรู 12:14: *จงแสวงหาสันติสุขร่วมกับทุกคน* และ*การชำระให้บริสุทธิ์* หากปราศจากสิ่งนี้จะไม่มีใครเห็น พระเจ้า

นำไปใช้กับ 2,000

ปีแห่งยุคคริสเตียนนับตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์จนกระทั่งพระองค์เสด็จ กลับมาในปี 2030 เวลาแห่งการเตรียมและการชำระให้บริสุทธิ์นี้จะถูกเปิดเผยในข้อ 13 และ 14 ที่ตามมา ตรงกันข้ามกับความเชื่อดั้งเดิมของแอ็ดเวนตีสมยุคนี้ไม่ใช่ยุคของการพิพากษาที่ดาเนียลบทที่ 7 อธิบาย แต่เป็นยุคของการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งมีความจำเป็นเนื่องจากมรดกแห่งบาปที่มีมายาว นานหลายศตวรรษ

ซึ่งถูกทำให้ชอบธรรมโดยคำสอนอันน่ารังเกียจของพระสันตะปาปาโรม ข้าพเจ้าระบುವางานการปฏิรูปที่ริเริ่มตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 13

ไม่ได้บรรลุถึงการทำให้บริสุทธิ์และการชำระให้บริสุทธิ์ตามที่เรียกร้องโดยความยุติธรรมโดยพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์สมบูรณ์แบบทั้งสามองค์

ด นล 8:13 *ข้าพเจ้าได้ยืมวิสุทธิชนคนหนึ่งพูดอยู่ และวิสุทธิชนอีกคนหนึ่งพูดกับผู้ที่ตรัสว่า "นิมิตเกี่ยวกับ การถวายเครื่องบูชา เนื่องนิมิต" และบาปอันร้ายแรงจะสำเร็จไปอีกนานเท่าใด? สถานศักดิ์สิทธิ์และกองทัพจะถูกทำลายไปนานเท่าใด?*

13ก- *ฉันได้ยืมนักบุญพูด และนักบุญอีกคนหนึ่งก็พูดกับผู้ที่พูดนั้น วิสุทธิชน* ที่แท้จริงเท่านั้น ที่ตระหนักถึงความบาปที่สืบทอดมาจากกรุงโรม เราจะพบพวกเขาอีกครั้งในฉากนิมิตที่น่าเสนอใน Dan.12

13b- *นิมิตจะสำเร็จนานเท่าใด?* วิสุทธิชนเรียกร้องวันที่ซึ่งจะเป็นจุดสิ้นสุดของสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของชาวโรมัน

13c- *ใน การเสียสละตลอดกาล* วิสุทธิชนขอวันที่จะทำเครื่องหมายการเริ่มต้นใหม่ของ *ฐานะปโรหิต ภาวร* โดยพระคริสต์

13d- *และเกี่ยวกับ บาปร้ายแรง ?*

วิสุทธิชนขอวันที่ซึ่งจะเป็นเครื่องหมายการกลับมาของวันสะบาโตวันที่เจ็ด การละเมิดซึ่งจะถูกลงโทษโดยการทำลายล้างของชาวโรมันและสงคราม และสำหรับผู้ฝ่าฝืนการลงโทษนี้จะคงอยู่ตราบนานาชาติ

วันที่ 13- *สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และกองทัพจะถูกเหยียบย่ำนานเท่าใด?*

วิสุทธิชนกำลังขอวันที่ที่จะเป็นจุดสิ้นสุดของ

การข่มเหงของสมเด็จพระสันตะปาปา

ที่ใช้กับพวกเขาซึ่งเป็นวิสุทธิชนที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

8:14 *และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "สองพันสามร้อยเจ็ดสิบและเวลาเข้า แล้วสถานบริสุทธิ์จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์"*

14ก- ตั้งแต่ปี 1991 พระเจ้าได้ชี้แนะให้ฉันศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่แปลไม่ได้ข้อนี้ นี่คือการแปลข้อความภาษาฮีบรูที่แท้จริงของเขา

และเขาพูดกับฉันว่า:

จนถึงเย็นถึงเช้าสองพันสามร้อยและจะเป็นความบริสุทธิ์

คุณจะได้เห็นว่าช่วงเย็น-เช้า 23.00 น. มีไว้สำหรับการ **ชำระให้บริสุทธิ์** แก่ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ นับจากวันที่กำหนดสำหรับภาคเรียนนี้ ความยุติธรรมนิรันดร์ที่ได้รับจากบัญญัติมาจนถึงตอนนั้นถูกตั้งคำถาม ข้อกำหนดของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ทั้งสามในฐานะพระบิดา **พระบุตร** และพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีการเปลี่ยนแปลงและได้รับความเข้มแข็งขึ้นโดยความจำเป็นที่ผู้ได้รับเลือกจะไม่ ทำบาปต่อวันสะบาโตหรือต่อศาสนพิธีอื่นใดที่มาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของอีกต่อไป **เส้นทาง แคว** แห่งความรอดที่พระเยซูทรงสอนจึงได้รับการฟื้นฟู และแบบอย่างของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งนำเสนอใน **ในอาห์ ดาเนียล และโยบ** ทำให้จำนวนคนที่ถูกเลือกเป็นล้านๆ

คนสำหรับการพิพากษาครั้งสุดท้ายของदानที่ล้มลงหนึ่งหมื่นล้านคน 7:10

ดนล 8:15 *ขณะที่ข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตนี้และพยายามจะเข้าใจ ดูเถิด มีผู้หนึ่งมีรูปร่างเหมือนมนุษย์ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า*

15ก- ตามหลักเหตุผลแล้ว ดาเนียลอยากจะเข้าใจความหมายของนิมิต และสิ่งนี้จะทำให้เขาได้รับในदान 10:12 ซึ่งเป็นการอนุมัติอันชอบธรรมจากพระเจ้า แต่เขาจะไม่มีวันได้รับความปรารถนาอย่างเต็มที่เหมือนการตอบสนองจากพระเจ้าใน дан 12:9 แสดงให้เห็น: *เขาตอบว่า: ไปเถิดดาเนียลเพราะคำเหล่านี้จะถูกเก็บเป็นความลับและปิดผนึกไว้ จนกว่าจะถึง วาระ สิ้นท้าย*

ดนล 8:16 *และข้าพเจ้าได้ยินเสียงชายคนหนึ่งอยู่ท่ามกลางเมืองอุไล เขาร้องออกมาและพูดว่า: กาเบรียลช่วยอธิบายนิมิตให้เขาฟังด้วย*

16a- พระฉายาของพระเยซูคริสต์ที่อยู่ตรงกลางของ Ulai คาดหวังถึงบทเรียนที่ได้รับในนิมิตของ Dan.12 **ทูตสวรรค์กาเบรียล** ผู้รับใช้ใกล้ชิดของพระคริสต์

มีหน้าที่อธิบายความหมายของนิมิตทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้น ฉะนั้นให้เราติดตามข้อมูลเพิ่มเติมที่จะเปิดเผยในข้อต่อไปนี้อย่างระมัดระวัง

ดนล 8:17 *แล้วพระองค์เสด็จมาใกล้สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ และเมื่อเขาเข้ามาใกล้ ฉันก็ตกใจและซบหน้าลง พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจไว้ เพราะนิมิตนั้นเกี่ยวข้องกับเวลาที่มาถึงจุดสิ้นสุด"*

17a- นิमितของสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าจะทำให้เกิดผลนี้ต่อมนุษย์เนื้อหนังเสมอ แต่ให้เราเอาใจใส่ในขณะที่พระองค์ทรงเชิญชวนให้เราทำ เวลาสิ้นสุดที่เกี่ยวข้องจะเริ่มเมื่อสิ้นสุดนิमितทั้งหมด

ดนล 8.18 *ขณะที่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยืนตะลึงอยู่หน้า พระองค์ทรงสัมผัสฉันและทำให้ฉันยืนอยู่ในที่ที่ฉันอยู่*

18ก- ในประสบการณ์นี้ พระเจ้าทรงขีดเส้นใต้คำสาปของเนื้อหนังซึ่งไม่เท่ากับความบริสุทธิ์ของเทพฟ้าของเหล่าทูตสวรรค์ที่สัตย์ซื่อ

ดนล 8.19 *แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า*

“เราจะสอนท่านถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นพระพิโรธ เพราะมีวาระกำหนดไว้สำหรับจุดสิ้นสุด ”

19ก- จุดจบของพระพิโรธของพระเจ้าจะมาถึง แต่พระพิโรธนี้ได้รับการพิสูจน์โดยการไม่เชื่อฟังของคริสเตียน ซึ่งเป็นมรดกของหลักคำสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน ดังนั้นการยุติพระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์ตามคำทำนายนี้จึงเกิดขึ้นอย่างล่าเอียง เนื่องจากจะยุติอย่างแท้จริงหลังจากการพินาศของมนุษยชาติทั้งหมดเมื่อเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์

ดนล 8.20 *แกะผู้ที่ท่านเห็นซึ่งมีเขาคือกษัตริย์ของชาวมีเดียและเปอร์เซีย*

20a- เป็นคำถามของพระเจ้าที่ทรงชี้อ้างอิงถึงผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจหลักการของการสืบทอดสัญลักษณ์ที่น่าเสนอ ชาวมีเดียและเปอร์เซียถือเป็นบริบททางประวัติศาสตร์ของการเริ่มต้นการเปิดเผย ใน Dan.2 และ 7 พวกเขาอยู่ในตำแหน่งที่สอง

ดนล 8.21 *แกะคือกษัตริย์แห่งเกาะขวา เขาใหญ่ระหว่างดาวคือกษัตริย์องค์แรก*

21a- ในทางกลับกัน กริชเป็นผู้สืบทอดครั้งที่สอง ที่สามใน Dan.2 และ 7

21b- *เขาใหญ่ระหว่างดวงดาวของเขาคือกษัตริย์องค์แรก*

ดังที่เราได้เห็นแล้ว เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับผู้พิชิตชาวกรีกผู้ยิ่งใหญ่ อเล็กซานเดอร์มหาราช

เขาใหญ่ภาพลักษณ์ของตัวละครที่น่ารังเกียจและสู้รบที่กษัตริย์ดาร์ธัสที่ 3 ผิดที่ทำให้อับอายเพราะต้องสูญเสียอาณาจักรและชีวิตของเขา

โดยการวางเขานี้ไม่ใช่บนหน้าผากแต่ระหว่างดวงตา

วิญญาณจะแสดงต้นเหตุที่ไม่รู้จักพอของเขาเพื่อช่วยชนะซึ่งมีเพียงความตายของเขา เท่านั้นที่จะหยุด แต่ดวงตาก็เป็นญาณทิพย์เช่นกัน และตั้งแต่เกิดของเขา

ผู้มีญาณทิพย์ได้ประกาศชะตากรรมพิเศษให้เขาทราบ

และเขาเชื่อในโชคชะตาที่ทำนายไว้ตลอดชีวิตของเขา

ดนล 8.22

เขาทั้งสี่เขาที่เกิดขึ้นมาทดแทนเขาที่หักนี้คืออาณาจักรสี่อาณาจักรที่จะเกิดมาจากปราชชาตินี้ แต่จะไม่แข็งแกร่งเท่า

22a-

เราพบราชวงศ์กรีกทั้งสี่ที่ก่อตั้งโดยนายพลทั้งสี่ผู้สืบทอดต่อจากอเล็กซานเดอร์ ซึ่งยังมีชีวิตอยู่หลังจากสงคราม 20 ปีระหว่างสิบราชวงศ์ที่เป็นจุดเริ่มต้น

ดนล 8.23 *เมื่อการปกครองของเขาสิ้นสุดลง เมื่อคนบาปถูกผลาญไป จะมีกษัตริย์องค์หนึ่งผู้หยิ่งโสมและมีเจ้าเล่ห์ขึ้นมา*

23a- ข้ามช่วงกลาง

ทูตสวรรค์ทำให้นึกถึงยุคคริสเตียนของการครอบงำของพระสันตะปาปาโรม

โดยการทำเช่นนี้ พระองค์ทรงระบุจุดประสงค์หลักของการเปิดเผยที่ประทานให้ แต่คำอธิบายนี้นำมาซึ่งคำสอนอีกประการหนึ่งที่ปรากฏในประโยคแรกของข้อนี้:

เมื่อสิ้นสุดการครอบงำ

เมื่อคนบาปจะถูกผลาญ

ใครคือคนบาปที่ถูกบริโภคนซึ่งอยู่ก่อนสมัยการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา?

คนเหล่านี้คือชนชาติยิวที่กบฏซึ่งปฏิเสศพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์และผู้ช่วยให้รอด ผู้ปลดปล่อย ไขแล้ว

แต่มีเพียงบาปที่กระทำและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่พระองค์ทรงยอมรับโดยคุณสมบัตินองศรัทธาของพวกเขาเท่านั้น แท้จริงแล้วพวกเขาถูก กอง ทหาร ของ โรม ทำลายล้าง ในปี 70 พวกเขาและเมืองเยรูซาเลมของพวกเขา และนี่เป็นครั้งที่สองหลังจากการทำลายล้างที่เกิดขึ้นภายใต้เนบูคัดเนสซาร์ในปี 586 โดยการกระทำนี้

พระเจ้าทรงให้ข้อพิสูจน์ว่าพันธมิตรในสมัยโบราณได้สิ้นสุดลงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ซึ่งมานแยกพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มถูกฉีกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนลงล่าง แสดงให้เห็นว่าการกระทำนั้นมาจากพระเจ้าเอง

23b- *จะมีกษัตริย์ผู้หึงผยองและมีศิลปะเกิดขึ้น*

นี่คือคำอธิบายของพระเจ้าเกี่ยวกับป็อบเปรีที่มีลักษณะตามดน.7:8 โดย *ความเยอหยิ่ง* และในที่นี้ด้วย *ความ ไม่สุขภาพ* เขาเสริม *และมี* ฝีมือ กลอุบายประกอบด้วยการปกปิดความจริงและการแสดงสิ่งที่เราไม่ใช้ กลอุบายใช้ในการหลอกลวงเพื่อนบ้าน นี่คือนสิ่งที่พระสันตะปาปาต่อเนื่องกันทำ ดนล 8:24 *ฤทธิ์อำนาจของเขาจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังของเขาเอง เขาจะสร้างความหายนะอย่างเหลือเชื่อ เขาจะประสบความสำเร็จในภารกิจของเขา เขาจะทำลายผู้มีอำนาจและประชากรของธรรมิกชน*

24a- *พลังของเขาจะเพิ่มขึ้น*

อันที่จริงตามที่อธิบายไว้ใน Dan.7:8 ว่าเป็น “ *เขาเล็กๆ* ” ข้อ 20 ให้คุณลักษณะ “ *มีลักษณะที่ใหญ่กว่าตัวอื่นๆ* ”

24b- *แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังของเขาเอง*

อีกครั้งหนึ่ง

ประวัติศาสตร์ยืนยันว่าหากไม่มีการสนับสนุนด้วยอาวุธจากพระมหากษัตริย์ ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ การสนับสนุนครั้งแรกคือโคลวิสกษัตริย์แห่งราชวงศ์แฟรงค์แห่งราชวงศ์เมอโรเวอญ และหลังจากนั้นคือการสนับสนุนของราชวงศ์การอแล็งฌีแยง และสุดท้ายคือการสนับสนุนของราชวงศ์กาเปเซียน

การสนับสนุนของสถาบันกษัตริย์ฝรั่งเศสแทบจะไม่ขาดเลย

และเราจะเห็นว่าการสนับสนุนนี้มีราคาที่ต้องจ่าย

โดยจะทำเป็นตัวอย่างโดยการตัดศีรษะพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 แห่งฝรั่งเศส สมเด็จพระราชินีมารี อองตัวเน็ต ข้าราชการที่มามีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และคณะนักบวชนิกายโรมันคาทอลิกที่รับผิดชอบหลัก

โดยเครื่องกโยดินที่ติดตั้งในฝรั่งเศสในเมืองหลวงและเมืองต่างจังหวัด

โดยนักปฏิวัติชาวฝรั่งเศสระหว่าง พ.ศ. 2336 และ 2337; “ความหวาดกลัว” สองยุคที่จารึกด้วยตัวอักษรเลือดเพื่อรำลึกถึงมนุษยชาติ ในฉ. 2:22

การลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์นี้จะมีการพยากรณ์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้: *ดูเถิด เราจะ โยน เชอ ลงบนเตียง และส่ง ความทุกข์ลำบากใหญ่หลวง มา มี บรรดาผู้ที่ล่วงประเวณี กับเชอ เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากงานของตน*

ฉันจะประหารลูกๆ ของเธอ ;

และคริสตจักรทั้งปวงจะรู้ว่าเราคือผู้ทรงตรวจดูความคิดและจิตใจ และเราจะให้รางวัลแก่แต่ละคนตามการกระทำของพระองค์

24c- เขาจะสร้างความหายนะอย่างเหลือเชื่อ บนโลกนี้ไม่มีใครสามารถนับพวกมันได้ แต่ในสวรรค์ พระเจ้าทรงทราบจำนวนที่แน่นอน และเมื่อถึงชั่วโมงแห่งการลงโทษของการพิพากษาครั้งสุดท้าย พวกเขาทั้งหมดจะได้รับการชดใช้จากผู้ที่เล็กที่สุดไปหาที่เลวร้ายที่สุดโดยผู้เขียนของ พวกเขา

24d- เขาจะประสบความสำเร็จในภารกิจของเขา เขาจะไม่ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

ในเมื่อพระเจ้ามอบบทบาทนี้ให้กับเขาในการลงโทษบาปที่กระทำโดยคนของพระองค์ที่อ้างว่าได้รับความรอดจากพระเยซูคริสต์?

วันที่ 24 พระองค์จะทรงทำลายผู้ยิ่งใหญ่และประชากรของวิสุทธิชน

ด้วยการสละตนเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนโลกและชนหมู่พวกเขาด้วยการคว่ำบาตรซึ่งจะปิดทางเข้าสวรรค์

พระสันตะปาปาได้รับการยอมจำนนจากผู้ยิ่งใหญ่และกษัตริย์แห่งโลกตะวันตก และยิ่งกว่านั้นโดยผู้น้อย คนรวย หรือคนจน แต่ทุกคนกลับโง่เขลาเพราะไม่เชื่อและไม่แยแสต่อความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

นับตั้งแต่เริ่มต้นยุคของการปฏิรูปที่ริเริ่มตั้งแต่ปีเตอร์ วาลโดในปี 1170 ระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาดอบโตด้วยความโหดร้ายด้วยการยุ้งให้ต่อต้านผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระเจ้า

นักบุญที่แท้จริงเพียงคนเดียวเท่านั้นที่สงบสุขอยู่เสมอ กลุ่มนิกายคาทอลิกที่สังหารหมู่ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากศาลของสอบสวนความบริสุทธิ์จอมปลอมของเขา

ผู้พิพากษาที่สวมหน้ากากซึ่งสั่งการทรมานวิสุทธิชนและคนอื่นๆ ที่ถูกกล่าวหาว่านอกกรีตต่อพระเจ้าและโรม

จะต้องรับผิดชอบในการชี้แจงต่อพระพักตร์พระเจ้าที่แท้จริงในเวลาแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายตามคำพยากรณ์ในดาน.7: 9 และ วว .20:9 ถึง 15.

ดนล 8.25 เพราะความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จในอุบายของเขา เขาจะมีความเย่อหยิ่งอยู่ในใจ และเขาจะทำลายคนจำนวนมากที่อยู่อย่างสงบสุข และเขาจะยกตัวขึ้นต่อสู้กับหัวหน้าเจ้านาย แต่จะพังทลายลงโดยไม่ต้องใช้มือใดๆ

25a- เพราะความเจริญรุ่งเรืองของเขาและความสำเร็จในอุบายของเขา

ความเจริญรุ่งเรือง นี้ บ่งบอกถึงความร่ำรวยของเขาซึ่งข้อนี้เชื่อมโยงกับ กลอุบายของ เขา ในความเป็นจริง เราต้องใช้ กลอุบาย เมื่อเราตัวเล็กและอ่อนแอเพื่อให้ได้มาซึ่งความร่ำรวย เงินทอง และความมั่งคั่งทุกประเภทตามที่วิวรณ์ 18:12 และ 13 ระบุไว้

25b- เขาจะมีความเย่อหยิ่งอยู่ในใจ

แม้ว่าบทเรียนนี้จะได้รับจากประสบการณ์ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ในดาน. 4 และที่นาเศร่ากว่านั้นก็คือของเบลชัสซาร์หลานชายของเขาในดาน.5

25c- เขาจะทำลายผู้ขายหลายคนที่ใช้ชีวิตอย่างสงบสุข

ลักษณะนิสัยที่สงบสุขเป็นผลมาจากศาสนาคริสต์ที่แท้จริง แต่จนถึงปี 1843 เท่านั้น สำหรับก่อนวันนั้นและส่วนใหญ่จนถึงสิ้นสุดการปฏิวัติฝรั่งเศส เมื่อสิ้นสุดปี 1260 ของการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาตามคำทำนายในดาน 7:25

ศรัทธาแท้ๆ มีลักษณะเป็นความโหดร้ายที่โถมตีหรือตบสนองต่อความโหดร้าย เฉพาะในช่วงเวลาเหล่านี้เท่านั้นที่ความอ่อนโยนและความสงบสุขสร้างความแตกต่าง กฎเกณฑ์ที่พระเยซูทรงกำหนดไว้นั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่สมัยอัครสาวก ผู้ที่ถูกเลือกคือแกะที่ยอมเสียสละ ไม่เคยเป็นคนขายนเนื้อ

25d- *และเขาจะลุกขึ้นต่อสู้กับหัวหน้าหัวหน้า*

ด้วยความแม่นยำนี้ ไม่ต้องสงสัยอีกต่อไป ผู้นำ ที่อ้างถึงในข้อ 11 และ 12 แท้จริงแล้วคือพระเยซูคริสต์ กษัตริย์ แห่ง *กษัตริย์ทั้งหลายและเป็นเจ้าแห่งขุนนาง* ผู้ปรากฏด้วยพระสิริของการเสด็จกลับมาในวิวรณ์ 19:16 และจากเขาเองที่ฐานะปโรหิต *ถาวร ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ถูกพรากไปโดยพระสันตะปาปาโรมัน*

ดนล 8:26 *และนิมิตเรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้าซึ่งกล่าวถึงนั้นเป็นความจริง*
ในส่วนของคุณ จงเก็บนิมิตนี้ไว้เป็นความลับ เพราะมันเกี่ยวข้องกับเวลาที่ห่างไกล

26ก- *และนิมิตเรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้านั้นเป็นความจริง*

ทูตสวรรค์เป็นพยานถึงต้นกำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์ของคำพยากรณ์เรื่อง “23.00
เย็น-เช้า” ของข้อ 14

ดังนั้นเขาจึงดึงความสนใจไปที่ปริศนานี้ซึ่งจะต้องได้รับความสว่างและเข้าใจโดยวิสุทธิชนที่ได้รับเลือกของพระเยซูคริสต์ เมื่อถึงเวลา มาเพื่อทำมัน

26b- *ในส่วนของคุณ เก็บนิมิตนี้ไว้เป็นความลับ*
เพราะมันเกี่ยวข้องกับเวลาที่ห่างไกล

อันที่จริงระหว่างสมัยดาเนียลกับเราประมาณ 26 ศตวรรษผ่านไป
ดังนั้นเราจึงพบว่าตัวเองอยู่ใน *ยุคสุดท้าย*

ซึ่งความสลับนี้จะต้องได้รับการส่องสว่าง สิ่งนี้จะเสร็จสิ้น แต่ไม่ใช่ก่อนการศึกษา Dan.9 ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินการคำนวณที่เสนอ

8:27 *ข้าพเจ้าดาเนียลป่วยอยู่หลายวัน*
แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นไปปฏิบัติพระราชกิจของกษัตริย์

ข้าพเจ้าประหลาดใจกับนิมิตนั้น และไม่มีใครรู้เรื่องนี้

27a- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของดาเนียลนี้ไม่ใช่เรื่องส่วนตัว

มันแปลให้เราทราบถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการรับข้อมูลจากพระเจ้าเกี่ยวกับเวลาเย็น-เช้า 23.00 น. ตามที่พยากรณ์ไว้

เพราะความเจ็บป่วยสามารถนำไปสู่ความตายได้ฉับใด

ความไม่รู้ของปริศนาจะประณามคริสเตียนกลุ่มสุดท้ายที่จะมีชีวิตอยู่ใน

ช่วงเวลาแห่งการสิ้นสุด ของความตายฝ่ายวิญญาณชั่ววินวิน ดร

ดาเนียล 9

ดนล 9:1 *ในปีแรกของดาร์อัส บุตรชายอาหสุเอรัส เฟามีเดีย*
ผู้ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรของคนเคลเดีย

1ก- ตามคำให้การของผู้เห็นเหตุการณ์ของดาเนียล จึงไม่อาจปฏิเสธได้
เราทราบว่ากษัตริย์ดาร์อัสแห่งดาน 5:30 เป็นบุตรชายของอาหสุเอรัสแห่งเฟามีเดีย

ดังนั้นกษัตริย์เปอร์เซียไซรัสที่ 2 จึงยังไม่ได้เข้ามาแทนที่เขา
ปีแรกในรัชสมัยของพระองค์เป็นปีแรกที่พระองค์พิชิตบาบิโลน
โดยรับเอาบาบิโลนมาจากชาวเคลเดีย

ดเนล 9:2 ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์
ข้าพเจ้าดาเนียลเห็นจากหนังสือว่าจะต้องผ่านไปเจ็ดสิบปีสำหรับชาวปรีกหักพังของ
กรุงเยรูซาเล็ม ตามจำนวนปีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะ
2a- ดาเนียลอ้างถึงงานเขียนพยากรณ์ของเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะ
พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างที่สวยงามของศรัทธาและความไว้วางใจซึ่งทำให้ผู้รับใช้ของ
พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้สายตาของเขา ดังนั้นเขาจึงยืนยันถ้อยคำเหล่านี้ใน
1 โครินธ์ 14:32: *วิญญาณของผู้เผยพระวจนะอยู่ภายใต้บังคับของผู้เผยพระ* วจนะ
ดาเนียลอาศัยอยู่ในบาบิโลนเป็นเวลาเกือบ 70
ปีตามคำทำนายเรื่องการเนรเทศชาวฮีบรู
เขายังสนใจเรื่องการกลับอิสราเอลซึ่งตามที่เขาพูดน่าจะใกล้เคียงกันมาก
เพื่อที่จะได้รับคำตอบจากพระเจ้า พระองค์ตรัสคำอธิษฐานอันยิ่งใหญ่ที่เราจะศึกษา

คำอธิษฐานต้นแบบแห่งศรัทธาของนักบุญ

บทเรียนแรกของดาเนียลบทที่ 9

นี่คือการทำความเข้าใจว่าเหตุใดพระเจ้าจึงต้องการให้ปรากฏในหนังสือดาเนียล
ส่วนนี้

ใน ดาเนียล 8:23 โดยการประกาศพยากรณ์ถึง *คนบาปที่ถูกผลาญ*
เราได้รับการยืนยันว่าชาวยิวแห่งชนชาติอิสราเอลถูกพวกโรมันประณามและทำลายด
้วยไฟอีกครั้งในปี 70 เพราะทุกสิ่งที่ดาเนียลไปสารภาพใน คำอธิษฐาน
อิสราเอลนี้เป็นใครในการเป็นพันธมิตรครั้งแรกกับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ตั้งแต่อับราฮัม
ถึงอัครสาวกและสาวกทั้ง 12 คนของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระองค์เองทรงเป็นชาวยิว?
เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของมนุษยชาติทั้งหมด เพราะตั้งแต่อดีต ผู้ชายก็เหมือนกัน
ยกเว้นสีผิวซึ่งมีตั้งแต่สีอ่อนมากไปจนถึงสีเข้มมาก แต่ไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อชาติ
ชาติพันธุ์ สิ่งต่างๆ ที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากพ่อและแม่ไปสู่ลูกชายและลูกสาว
พฤติกรรมทางจิตของพวกเขาเหมือนกัน ตามหลักการฝึกไบเบิ้ล "ฉันรักเธอ
เล็กน้อย มาก หลงใหล บ้าคลั่ง ไม่เลย"

ผู้ชายจะสร้างความรู้สึกเช่นนี้ต่อพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งผู้ทรงพระชนม์อยู่
เมื่อเขาค้นพบมัน การดำรงอยู่. นอกจากนี้

ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ยังมองเห็นในบรรดาผู้ที่อ้างว่ามาจากเขา
คนซื่อสัตย์ที่รักเขาและเชื่อฟังเขา คนอื่นๆ ที่อ้างว่ารักเขาแต่ไม่เชื่อฟังเขา คนอื่นๆ
ที่ดำเนินชีวิตตามศาสนาโดยไม่แยแส ยังมีคนอื่น ๆ ที่ดำเนินชีวิตตามหลักศาสนานั้น
หัวใจที่แข็งกระด้างและเฉียบแหลมซึ่งทำให้พวกเขาคลั่งไคล้ และในที่สุดแล้ว
พวกเขาไม่สามารถทนต่อความขัดแย้งและแม้แต่การตำหนิติเตียนได้น้อยลง
และสนับสนุนการฆ่าคู่ต่อสู้ที่ทนไม่ไหว พฤติกรรมเหล่านี้พบได้ในหมู่ชาวยิว
เนื่องจากยังคงพบได้ในหมู่มนุษย์ทั่วโลกและในทุกศาสนาที่ไม่เท่าเทียมกัน

คำอธิษฐานของดาเนียลมาเพื่อตั้งคำถามกับคุณ

คุณรู้จักพฤติกรรมใดเหล่านี้บ้าง?

หากไม่ใช่ผู้ที่รักพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์เพื่อเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อของพระอ
งค์ ตั้งคำถามกับความคิดเรื่องศรัทธาของคุณ

กลับใจและถวายผลแห่งการกลับใจอย่างจริงใจและแท้จริงแต่พระเจ้าดังที่ดาเนียลจะ
ทำ

เหตุผลที่สองสำหรับการมีคำอธิษฐานนี้ในบทที่ 9
นี่ก็คือสาเหตุของการทำลายล้างครั้งสุดท้ายของอิสราเอลในปีที่ 70
โดยชาวโรมันได้รับการปฏิบัติและพัฒนาที่นั่น

นั่นคือการเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์บนแผ่นดินโลกของ มนุษย์
และหลังจากปฏิเสศพระเมสสิยาห์องค์นี้ซึ่งมีข้อบกพร่องเพียงอย่างเดียวคือความสม
บูรณ์แห่งพระราชกิจของพระองค์ซึ่งประณามพวกเขา

ผู้นำศาสนาก็ปลุกเร้าผู้คนให้ต่อต้านพระองค์

พร้อมด้วยข้อกล่าวหาใส่ร้ายซึ่งล้วนถูกทำลายและขัดแย้งกันโดยข้อเท็จจริง

ดังนั้นพวกเขาจึงตั้งข้อกล่าวหาครั้งสุดท้ายโดยอาศัยความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

โดยกล่าวหาพระองค์ในฐานะมนุษย์ว่าอ้างว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า

จิตวิญญาณของผู้นำศาสนาเหล่านี้เป็นสีดำเหมือนถ่านจากเตาไฟที่กำลังลุกไหม้ซึ่ง

จะเผาผลาญพวกเขาในเวลาแห่งความโกรธอันชอบธรรม

แต่ความผิดใหญ่หลวงที่สุดของชาวยิวไม่ใช่การฆ่าเขา

แต่คือการไม่จดจำเขาหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์อันศักดิ์สิทธิ์ของเขา

เมื่อต้องเผชิญกับปาฏิหาริย์และงานดีที่อัศจรรย์กึ่งสิบสองคนของพระองค์ทำ

พวกเขาจึงแข็งกระด้างเหมือนฟาโรห์ในสมัยของพระองค์และเป็นพยานถึงเรื่องนี้โด

ยสังหารมัจฉายกผู้ซื่อสัตย์สตีเฟนซึ่งพวกเขาขว้างด้วยก้อนหินโดยไม่หันไปฟังชาว

โรมันในครั้งนี่

เหตุผลที่สามสำหรับคำอธิษฐานนี้คือ

ต้องໃบ้บทบาทของการสังเกตที่นำเศรำคร้ังสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดประสบการณ้อ
นยาวนานในความสัมพันธ์กับ พระเจ้า คำให้การ

ซึ่งเป็นพันธกรรมประเภทหนึ่งที่พันธมิตรชาวยิวทิ้งไว้กับมนุษยชาติที่เหลือ

เพราะในการเนรเทศไปยังบาบิโลนครั้งนี้เองที่การสำแดงที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ยุ
ติลง เป็นความจริงที่ว่าชาวยิวจะกลับคืนสู่ดินแดนแห่งชาติของพวกเขา

และพระเจ้าจะได้รับเกียรติและเชื่อฟังชั่วขณะหนึ่ง

แต่ความภักดีจะหายไปอย่างรวดเร็ว

จนถึงจุดที่การอยู่รอดของพวกเขาสามารถพิสูจน์ได้เพียงเพื่อการทดสอบศรัทธาครั้ง
สุดท้ายของพวกเขาโดยอาศัยครั้งแรกเท่านั้น การเสด็จมาของพระคริสต์

เพราะว่าพระองค์ต้องเป็นบุตรของอิสราเอล เป็นยิวในหมู่พวกยิว

เหตุผลที่สี่สำหรับคำอธิษฐานนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าความผิดที่ระบุ
ไว้และสารภาพทั้งหมดได้สำเร็จและสร้างขึ้นใหม่โดยคริสเตียนในยุคของพว

กเขา นับตั้งแต่การละทิ้งวันสะบาโตในวันที่ 7 มีนาคม 321 จนถึงสมัยของ เรา

สถาบันอย่างเป็นทางการแห่งสุดท้ายที่ได้รับพรตั้งแตปี 1873 และแยกกันตั้งแตปี

1844 ไม่เคยรอดพ้นคำสาปแห่งกาลเวลา

นับตั้งแต่พระเยซูทรงสำรอกมันออกมาในปี 1994

การศึกษาบทสุดท้ายของดาเนียลและหนังสือวิวรณ์จะอธิบายวันที่เหล่านี้และความลี้

กลับสุดท้าย

บัดนี้เรามาดังใจฟังดาเนียลพบกับพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพเถิด

ด นล 9.3 ข้าพเจ้ามุ่งหน้ามุ่งหน้าสู่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะได้เห็นไปอธิษฐาน รังวอน อดอาหาร สวมผ้ากระสอบและซีเถ่า

3ก - ตอนนี้ดาเนียลแก่แล้ว แต่ศรัทธาของเขาไม่ได้ลดลง และความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าได้รับการอนุรักษ์ บำรุงเลี้ยง และรักษาไว้ในกรณีของเขา ใจของเขาจริงใจอย่างลึกซึ้ง ถือศีลอด ผ่ากระสอบและ *ซีเก้* มีความหมายที่แท้จริง การปฏิบัติเหล่านี้บ่งบอกถึงความเข้มแข็งของความปรารถนาที่จะได้ยืนและประทานจากพระเจ้า การอดอาหารแสดงให้เห็นถึงความเหนือกว่าที่พระเจ้าได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับความพึงพอใจในการรับประทานอาหาร ในแนวทางนี้มีแนวคิดที่จะบอกพระเจ้าว่าฉันไม่ต้องการอยู่ต่อไปโดยปราศจากคำตอบของคุณโดยไม่ต้องไปไกลถึงขั้นฆ่าตัวตาย

ด นล 9.4

ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าและสารภาพต่อพระองค์ว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาของพระองค์ และทรงเมตตาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

4a- *ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม อีสราเอลสถิตย์อยู่ในบาบิโลนและได้จ่ายเงินเพื่อเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ และน่าครั้นคร้าม*

4b- *คุณที่รักษาพันธสัญญาของคุณและเมตตาผู้ที่รักคุณและรักษาพระบัญญัติของ*

คุณ!
ดาเนียลแสดงให้เห็นว่าเขารู้จักพระเจ้าตั้งแต่เขาตั้งข้อโต้แย้งของเขามาจาก ข้อความในพระบัญญัติข้อที่สองจากพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า ซึ่งชาวคาทอลิกผู้โชคร้ายไม่รู้ตลอดหลายศตวรรษแห่งความมืดมน เพราะ โดยอำนาจอธิปไตย พระสันตะปาปาได้ริเริ่มที่จะลบมันออกจากเขา เวอร์ชันของพระบัญญัติสิบประการ เนื่องจากมีการเพิ่มพระบัญญัติที่เน้นเนื้อหนังเพื่อรักษาเลขสิบ เป็นตัวอย่างที่ดีของความอวดดีและการหลอกลวงที่ถูกประณามในบทที่แล้ว

ด นล 9.5 *พวกเราได้ทำบาป เราได้กระทำความชั่ว เราชั่วร้ายและกบฏ เราได้เห็นเหจากพระบัญญัติและคำตัดสินของคุณ*

5ก - *เราไม่สามารถซื่อสัตย์และชัดเจนไปกว่านี้ได้อีกแล้ว เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้อีสราเอลถูกเนรเทศ ยกเว้นว่าดาเนียลและเพื่อนสามคนของเขาไม่มีความผิดในความผิดประเภทนี้ สิ่งนี้ไม่ได้ขัดขวางเขาจากการรับสาเหตุของคนของเขาในขณะที่แบกภาระความผิดของเขาติดตัวไปด้วย*

ตอนนั้นเองที่ในปี 2021 เราจะต้องตระหนักว่า เราเองที่เป็นคริสเตียน รับใช้พระเจ้าองค์เดียวกันผู้ไม่เปลี่ยนแปลงตามคำประกาศของพระองค์ใน ม ก.3:6 *เพราะเราคือพระเจ้า เราไม่เปลี่ยนแปลง และเจ้าซึ่งเป็นลูกหลานของยาโคบยังไม่หมดสิ้น* ไป คงจะเหมาะที่จะพูดว่า "ยังไม่หมด" เนื่องจากมาลาคีเขียนถ้อยคำเหล่านี้ พระคริสต์ทรงปรากฏ บุตรของยาโคบปฏิเสศพระองค์และประหารพระองค์ และตามคำพยากรณ์ในดาน 8:23 พวกเขาจึงถูกชาวโรมันทำลายล้างในปี ค.ศ. 70 และถ้าพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง นั้นหมายความว่าคริสเตียนที่ไม่ซื่อสัตย์ที่ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์

ประการแรกคือวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์

จะได้รับผลกระทบหนักกว่าชาวฮีบรูและชาวยิวประจำชาติในสมัยของพวกเขา

ดนล 9:6 ข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ฟังบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่งตรัสในพระนามของพระองค์แก่บรรดากษัตริย์ของเรา เจ้านายของเรา บรรพบุรุษของเรา และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินนั้น

6ก - เป็นเรื่องจริง ชาวฮีบรูมีความผิดในสิ่งเหล่านี้ แต่เราจะพูดอะไรเกี่ยวกับคริสเตียนที่แม่แต่ในสถาบันสุดท้ายที่เขาก่อตั้งก็มีความผิด ใน การ กระทำแบบเดียวกันนี้?

ดนล. 9:7 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความชอบธรรมเป็นของพระองค์ และของเราในวันนี้เป็นที่ละลายแก่คนยูดาห์ และชาวกรุงเยรูซาเล็ม และแก่อิสราเอลทั้งปวง ทั้งผู้ที่อยู่ไกลและผู้ที่อยู่ห่างไกล ในทุกประเทศที่คุณ ไล่ล่าพวกเขา เพราะว่าเขา ไม่ซื่อสัตย์ต่อคุณ

7a- การลงโทษของอิสราเอลนั้นเลวร้าย มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก และมีเพียงผู้รอดชีวิตเท่านั้นที่มีโอกาสถูกเนรเทศไปยังบาบิโลน และจากนั้นก็กระจัดกระจายไปทั่วทุกประเทศในอาณาจักรเคลเดียและจักรวรรดิเปอร์เซียที่สืบทอดต่อจากเขา ชาตียิว ได้สลายไปในดินแดนต่างแดนแล้ว แต่ตามคำสัญญาของพระองค์

ในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงให้ชาวยิวกลับมารวมกันอีกครั้งบนดินแดนแห่งชาติของพวกเขา ซึ่งเป็นดินแดนของบรรพบุรุษของพวกเขา

พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่องค์นี้ทรงฤทธานุภาพและฤทธิ์อำนาจอะไรเช่นนั้น!

ในคำอธิษฐาน

ดาเนียลแสดงการกลับใจทั้งหมดที่คนเหล่านี้ต้องแสดงให้เห็นก่อนที่จะกลับไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา แต่เมื่อพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างพวกเขาเท่านั้น

ดาเนียลสารภาพการนอกใจของชาวยิวที่ถูกพระเจ้าลงโทษ

แต่แล้วจะมีการลงโทษอะไรสำหรับคริสเตียนที่ทำแบบเดียวกัน?

การเนรเทศหรือความตาย?

ดนล 9:8 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงให้เราอับอาย แก่กษัตริย์ เจ้านาย และบรรพบุรุษของเรา เพราะว่าเราได้กระทำบาปต่อพระองค์

8a- คำที่น่ากลัวคำว่า "บาป" ถูกอ้างถึง ใครสามารถยุติบาปอันเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ทรมานอันใหญ่หลวงเช่นนี้ได้?

บทนี้จะให้คำตอบ

บทเรียนมีค่าควรแก่การเรียนรู้และจดจำ:

อิสราเอลได้รับผลกระทบจากการเลือกและพฤติกรรมของกษัตริย์

ผู้นำ

และบรรพบุรุษที่ปกครองดินแดนนี้

นี่คือตัวอย่างที่สามารถสนับสนุนการไม่เชื่อฟังผู้นำที่ทุจริตเพื่อให้คงอยู่ในพระพรของพระเจ้า

นี่คือทางเลือกที่ดาเนียลและเพื่อนสามคนของเขาทำ

และ พวกเขาได้รับพรสำหรับการเลือกนั้น

ดนล. 9:9 ขอทรงพระกรุณาและการอภัยในพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เพราะเราไม่เชื่อฟังพระองค์

10ก - ในสถานการณ์แห่งบาป

ความหวังเดียวยังคงอยู่

จงวางใจในพระเจ้าผู้แสนดีและเมตตาเพื่อที่พระองค์จะทรงอภัยโทษ

กระบวนการนี้เป็นกระบวนการที่ไม่สิ้นสุด

ชาวยิวในพันธมิตรเก่าและคริสเตียนในพันธมิตรใหม่มีความต้องการการให้อภัยเหมือนกัน พระเจ้ากำลังเตรียมคำตอบอีกครั้งซึ่งพระองค์จะต้องจ่ายราคาแพง

ดนล 9:10 เราไม่ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
ที่จะปฏิบัติตามกฎหมายของพระองค์

ซึ่งพระองค์ทรงวางไว้ต่อหน้าเราโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

10a- นี่เป็นกรณีของคริสเตียนในปี 2021 เช่นกัน

ดนล 9:11 อิสราเอลทั้งปวงได้ละเมิดธรรมบัญญัติของพระองค์
และหันเหไปจากการฟังเสียงของพระองค์

แล้วคำสาปแช่งและการตำหนิก็หลั่งลงมาบนเราตามที่เขียนไว้ในบทบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะเราได้ทำบาปต่อพระเจ้า

11ก- ในธรรมบัญญัติของโมเสส

พระเจ้าเตือนอิสราเอลอย่างแท้จริงไม่ให้ไม่เชื่อฟัง แต่ภายหลังเขา

ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลผู้ร่วมสมัยกับดาเนียลก็ถูกเนรเทศออกไป 13

ปีหลังจากดาเนียล กล่าวคือ 5

ปีหลังจากกษัตริย์เยโฮยาคินน้องชายของเยโฮยาคิมซึ่งเขาได้รับช่วงต่อ

พบว่าตัวเองตกเป็นเชลยที่แม่น้ำเคบาร์ซึ่งอยู่ระหว่างแม่น้ำไทกริสกับ ยูเฟรติส

ที่นั่นพระเจ้าดลใจเขาและให้เขาเขียนข้อความที่เราพบในพระคัมภีร์ของเราในปัจจุบัน
และในเอเซ 26

เราพบการลงโทษต่อเนื่องกันซึ่งพบว่าแบบจำลองถูกนำไปใช้ทางจิตวิญญาณ

แต่ไม่เพียงแต่ในแต่รทั้งเจ็ดของวิวรณ์ในวิวรณ์ 8 และ 9

ความคล้ายคลึงที่นำประหลาดใจนี้ยืนยันว่าพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลงจริงๆ

บาปได้รับโทษในพันธสัญญาใหม่เช่นเดียวกับในพันธสัญญาเดิม

ดนล. 9:12

พระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จตามถ้อยคำที่พระองค์ตรัสกล่าวโทษเราและต่อบรรดา
ผู้ปกครองที่ปกครองเรา และพระองค์ทรงนำ ภัยพิบัติใหญ่หลวง มาสู่เรา
อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นภายใต้สวรรค์ทั้งปวงของพระองค์ผู้เสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม

12ก- พระเจ้าไม่ได้ทรงอ่อนแอ

พระองค์ทรงปฏิบัติตามคำประกาศของพระองค์เพื่ออวยพรหรือสาปแช่งด้วยความระ
มัดระวังแบบเดียวกัน และ " ภัยพิบัติ "

ที่เกิดขึ้นกับผู้คนของดาเนียลมีจุดประสงค์เพื่อ เตือนประชาชาติที่เรียนรู้สิ่งเหล่านี้
แต่เราเห็นอะไร? แม้จะมีคำให้การที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล

แต่บทเรียนนี้ก็ยังคงถูกละเลยแม้แต่คนที่อ่านก็ตาม จำข้อความนี้:

พระเจ้ากำลังเตรียมภัยพิบัติใหญ่อีกสองประการสำหรับชาวยิว

และหลังจากนั้นสำหรับคริสเตียน ภัยพิบัติใหญ่ อีกสองประการ

ซึ่งจะเปิดเผยในส่วนที่เหลือของพระธรรมดาเนียล

ดนล 9:13 ตามที่เขียนไว้แล้วในธรรมบัญญัติของโมเสส

ความหายนะทั้งสิ้นนี้เกิดขึ้นแก่เรา

และเราไม่ได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา

เราไม่ได้หันกลับจากความชั่วช้าของเรา และไม่ใส่ใจความจริงของพระองค์

13a- การดูหมิ่นสิ่งที่พระเจ้าเขียนไว้ในพระคัมภีร์จะคงอยู่ตลอดไปเช่นกัน ในปี
2021 คริสเตียนก็มีความผิดในความผิดนี้เช่นกัน

และพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะไม่โต้แย้งสิ่งเหล่านั้น

พวกเขาไม่หันหนีจากความชั่วช้าของตนและไม่เอาใจใส่ความจริงในพระคัมภีร์มากขึ้น

แต่มีความสำคัญมากสำหรับยุคสุดท้ายของเรา

ความจริงเชิงพยากรณ์นั้นเปิดเผยอย่างเข้มข้นและเข้าใจได้

เนื่องจากกุญแจสู่ความเข้าใจนั้นอยู่ในพระคัมภีร์ด้วยซ้ำ

ดนล 9:14 พระเยโฮวาห์ทรงเผ่าดูภัยพิบัตินี้ และทรงนำมันมาสู่เรา เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงชอบธรรมในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่ข้าพระองค์ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

14a- ฉันจะพูดอะไรได้อีก? อย่างแท้จริง!
แต่จงรู้ดีว่าพระเจ้าทรงเตรียมภัยพิบัติที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นไว้สำหรับมนุษยชาติยุคปัจจุบัน และเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน เหตุการณ์จะเกิดขึ้นระหว่างปี 2021 ถึง 2030 ในรูปแบบของสงครามนิวเคลียร์ซึ่งมีการกักตุนคลังคือ การสังหารมนุษย์หนึ่งในสาม ตามวิวรณ์ 9:15

ดนล 9.15 บัดนี้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา ผู้ทรงนำประชากรของพระองค์ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ และ ทรงทำให้พระนามของพระองค์ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป ข้าพระองค์ได้กระทำความชั่วช้าแล้ว

15ก- ดาเนียลเตือนเราว่าเหตุใดพระเจ้าจึงทรงประณามความไม่เชื่อ บนโลกนี้ การดำรงอยู่ของชาวยิวเป็นพยานถึงความจริงอันพิเศษนี้เนื่องมาจากพลังเหนือธรรมชาติ นั่นคือการอพยพของชาวฮีบรูออกจากอียิปต์ เรื่องราวทั้งหมดของพวกเขามีพื้นฐานมาจากข้อเท็จจริงอันน่าอัศจรรย์นี้ เราไม่มีโอกาสเห็นการอพยพครั้งนี้

แต่ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าผู้สืบเชื้อสายของประสพการณ์นี้ยังคงอยู่ในหมู่พวกเราจนทุกวันนี้ และเพื่อใช้ประโยชน์จากการดำรงอยู่นี้ให้ดีขึ้น พระเจ้าทรงส่งคนเหล่านี้ไปสู่ความเกลียดชังของนาซีในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ด้วยเหตุนี้ มนุษยชาติจึงมุ่งความสนใจไปที่ผู้รอดชีวิตซึ่งในปี 1948 ได้ตั้งถิ่นฐานใหม่บนแผ่นดินบ้านเกิดของพวกเขาที่สูญหายไปตั้งแต่ปี 70 ในปี 1948 พระเจ้าเพียงแต่ปล่อยให้ถ้อยคำของบรรพบุรุษของพวกเขาที่พูดกับผู้ว่าการโรมัน ปอนติอุส ปีลาต เกี่ยวกับพระเยซูตกบนศีรษะของพวกเขาเท่านั้น เพื่อที่จะได้ความตายของเขา ข้าพเจ้าขอเสนอว่า "ขอให้โลหิตของพระองค์ตกแก่เราและลูกหลานของเรา"

พระเจ้าทรงตอบจดหมายนั้นแก่พวกเขา

แต่คริสเตียนทุกนิกายกลับเพิกเฉยต่อบทเรียนอันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างน่าละอาย และเราก็เข้าใจได้ว่าทำไม เพราะพวกเขาต่างก็สาปแช่งเหมือนกัน ชาวยิวปฏิเสธพระเมสสิยาห์ แต่คริสเตียนดูหมิ่นกฎหมายของพระองค์ การที่พระเจ้าทรงลงโทษทั้งสองคนจึงเป็นสิ่งที่ชอบธรรมอย่างยิ่ง

ดนล 9:16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตามความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ขอให้ความโกรธและความพิโรธของพระองค์หันเหไปจากกรุงเยรูซาเล็มของเจ้า จากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

เพราะว่าบาปของเราและความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเรา เยรูซาเล็มและประชากรของท่านจึงเป็นที่อับอายแก่คนทั้งปวงที่อยู่รอบข้างเรา

16ก- ดาเนียลโต้แย้งที่โมเสสทูลต่อพระเจ้าว่า ประชาชนที่เห็นการลงโทษชนชาติของพระองค์จะว่าอย่างไร?

พระเจ้าทรงทราบถึงปัญหาดังกล่าวเนื่องจากพระองค์เองทรงประกาศเรื่องชาวยิวฝ่า นปากของโมเสส 2:24 ว่า:

เพราะว่าพระนามของพระเจ้าถูกดูหมิ่นในหมู่คนต่างชาติเพราะคุณตามที่เขียนไว้ เขาพาดพิงถึงข้อความของเอเสเคียล 16:27: และดูเถิด เราได้เหยียดมือออกต่อผู้เจ้า เราได้ลดส่วนที่เรามอบหมายให้แก่เจ้าลงแล้ว

เราได้มอบเจ้าให้เป็นไปตามความประสงค์ของศัตรูของเจ้า บุตรสาวของ

ชาวฟิลิปปินส์ **เดี่ยผู้ละอายใจต่อการกระทำผิดทาง อา ญา ของ** คุณ
ด้วยความเห็นอกเห็นใจ

ดาเนียลยังต้องเรียนรู้อีกมากเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าในเมืองเยรูซาเลมของ
เขา "
แต่เมื่อเขากล่าวว่า "
กรุงเยรูซาเล็มและประชากรของท่านเป็นที่รังเกียจแก่คนทั้งปวงที่อยู่รอบข้างเรา "
เขาไม่ผิด

เพราะถ้าการลงโทษของอิสราเอลได้ก่อให้เกิดความกลัวอันนำยินดีแก่คนต่างศาสนา
และความปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้าที่แท้จริงองค์นี้ การลงโทษก็จะ
มีความสนใจอย่างแท้จริง แต่ประสบการณ์ที่น่าเศร้านี้เกิดผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น
เนื่องจากเราเป็นหนี้การกลับใจของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์และกษัตริย์ดาร์อิัสซามีเ
ดีย

ด นล 9.17 จะนับบัดนี้ข้าแต่พระเจ้าของพวกเรา
ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์
และเพื่อเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า

ขอให้พระพิภคตรของพระองค์ส่องแสงบนสถานบริสุทธิ์อันรกร้างของพระองค์
17ก - **สิ่งที่ดาเนียลขอจะได้รับ** แต่ไม่ใช่เพราะพระเจ้าทรงรักเขา
แต่เพียงเพราะการกลับมาสู่อิสราเอลและการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่อยู่ในโครงการข
องเขา อย่างไรก็ตาม ดาเนียลไม่ทราบว่าจะพระวิหารซึ่งอันที่จริงแล้วจะถูกสร้างขึ้นใหม่
จะถูกทำลายอีกครั้งในปี 70 โดยชาวโรมัน นี่คือเหตุผลที่ข้อมูลที่เขาจะได้รับในบทที่
9

นี้จะช่วยรักษาเขาให้หายจากความสำคัญของชาวยิวที่เขายังคงมอบให้กับวิหารหิน
ที่สร้างขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม

วิหารแห่งนี้หนึ่งของพระคริสต์จะทำให้มันสูญเปล่าในไม่ช้า
และด้วยเหตุนี้กองทัพโรมันจะถูกทำลายอีกครั้งในปี 70

ดา น 9:18 ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเจียพระกรรมเสดับ!
เปิดตาของคุณและมองดูซากปรักหักพังของเรา ดูเมืองที่ชื่อของคุณถูกเรียก!
เพราะว่าเราทูลวิงวอนต่อท่านมิใช่เพราะความชอบธรรมของเรา
แต่เพราะความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
18a-

เป็นเรื่องจริงที่พระเจ้าทรงเลือกกรุงเยรูซาเล็มเพื่อให้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์โด
ยการสถิตย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์

แต่สถานที่แห่งนี้จะศักดิ์สิทธิ์ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงยืนอยู่ที่นั่น และตั้งแต่ปี 586
เป็นต้นมา สิ่งนี้ก็ไม่ใช่เช่นนั้นอีกต่อไป ในทางกลับกัน

ซากปรักหักพังของกรุงเยรูซาเลมและพระวิหารเป็นพยานถึง
ความเป็นกลางแห่งความยุติธรรมของพระองค์

บทเรียนนี้จำเป็นสำหรับผู้ชายที่จะมองพระเจ้าที่แท้จริงในฐานะสิ่งมีชีวิตที่มองเห็น
พิพากษา

และโต้ตอบไม่เหมือนกับเทพเจ้านอกรีดที่นับถือรูปเคารพซึ่งเกี่ยวข้องกับทวดสวรรค์
ที่ไม่ดีในค้ายของมารเท่านั้น คนที่ชื่อสัตย์รับใช้พระเจ้า

แต่คนที่ไม่ชื่อสัตย์รับใช้พระเจ้าเพื่อให้ตัวเองมีความชอบธรรมทางศาสนาต่อคนรอบข้าง
ง ความ สง ส าร ของพระเจ้าที่ดาเนียลวิงวอนนั้นมีจริง
และในไม่ช้าเขาจะให้ข้อพิสูจน์ที่สวยงามที่สุดในเรื่องนี้ในพระเยซูคริสต์

ดณ 9:19 ข้า แต่พระเจ้า ขอทรงฟัง! พระเจ้าให้อภัย! พระเจ้า ให้ความสนใจ!
ลงมือทำและอย่ารอช้าเพื่อความรักของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า!

เพราะชื่อของพระองค์ถูกเรียกเหนือเมืองของเจ้าและประชากรของเจ้า

19ก - อายุที่มากขึ้นของดาเนียลพิสูจน์ให้เห็นถึงความยืนกรานของเขา

เพราะเช่นเดียวกับโมเสส

ความปรารถนาส่วนตัวที่สุดของเขาคือการได้สัมผัสกับการกลับไปยังดินแดน

"ศักดิ์สิทธิ์"

ของเขา

เขา

ปรารถนาที่จะเห็นการสร้างพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ขึ้นใหม่ซึ่งจะนำพระสิริมาสู่พระเจ้าและ
อิสราเอลอีกครั้ง

9:20 แต่ข้าพเจ้ายังพูดและอธิษฐาน

และสารภาพบาปของข้าพเจ้า

และบาปของอิสราเอลประชากรของข้าพเจ้า

และทูลคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าเพื่อภูเขาบรูซัทธ์
แห่งพระเจ้าของข้าพเจ้า

20a- ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระเจ้าทรงรักดาเนียล

มันเป็นแบบอย่างของความถ่อมตัวที่ทำให้เขาหลงใหลและตรงตามเกณฑ์ของความ
บรูซัทธ์ที่เขาเรียกร้อง

มนุษย์ทุกคนสามารถผิดพลาดได้ตราบดีที่เขายังมีชีวิตอยู่ในร่างเนื้อหนัง

และดาเนียลก็ไม่มีข้อยกเว้น

เขาสารภาพบาปโดยตระหนักถึงความอ่อนแออย่างที่สุดอย่างที่เราทุกคนต้องทำ

แต่คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณส่วนตัวของเขาไม่สามารถปกปิดความบาปของผู้คนได้

เพราะเขาเป็นเพียงผู้ชายคนหนึ่งที่ตัวเองไม่สมบูรณ์แบบ

การแก้ปัญหาจะมาจากพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

ดณ

9.21

ข้าพเจ้ายังคงอธิษฐานอยู่

ขณะชายกาเบรียลซึ่งข้าพเจ้าเคยเห็นในนิมิตได้บินมาหาข้าพเจ้าในเวลาถวายเครื่อง
บูชาตอนเย็น

21ก -

เวลาที่พระเจ้าเลือกสำหรับการมาเยือนของกาเบรียลคือเวลาของการถวาย
บูชาตอนเย็น นั่นคือการ ถวาย ลูก แกะ เป็นเครื่องบูชา ตลอดกาล ซึ่งพยากรณ์
ทั้งเย็นและเช้า

ถึงการถวายด้วยความสมัครใจในอนาคตของพระวรกายอันบริสุทธิ์และไร้เดียงสาของ
พระเยซูคริสต์

พระองค์จะสิ้นพระชนม์ด้วยการตรึงกางเขนเพื่อชดใช้บาปของผู้ที่ได้รับเลือกเพียงพ

พระองค์เดียวซึ่งประกอบเป็นประชากรแท้เพียงพระองค์เดียวของพระองค์

ความเชื่อมโยงกับการเปิดเผยซึ่งต่อไปนี้จะมอบให้กับดาเนียลจึงได้รับการสถาปนาชั
น

สิ้นสุดคำอธิษฐาน: คำตอบของพระเจ้า

ดณ 9:22 พระองค์ทรงสอนข้าพเจ้าและสนทนากับข้าพเจ้า เขาพูดกับฉันว่า:
ดาเนียลฉันมาตอนนี้เพื่อให้คุณเข้าใจ

22a- คำว่า "เปิดสติปัญญาของคุณ" หมายความว่าจนกว่าจะถึงเวลานั้น
สติปัญญาจะถูกปิด

ทูตสวรรค์พูดเกี่ยวกับแผนการช่วยให้รอดของพระเจ้าซึ่งถูกซ่อนไว้จนกระทั่งถึงเวลา
ที่เขาพบกับผู้เผยพระวจนะที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

ดณล 9:23 เมื่อท่านเริ่มอธิษฐาน พระวจนะก็ออกไป ข้าพเจ้าจึงมาบอกท่าน เพราะว่าท่านเป็นที่รัก ใส่ใจกับคำและเข้าใจนิมิต!

23ก- เมื่อคุณเริ่มอธิษฐาน พระคำก็ออกมา
พระเจ้าแห่งสวรรค์ทรงจัดเตรียมทุกสิ่ง
ช่วงเวลาแห่งการประชุมในเวลาแห่งความเป็นนิรันดร์
และทูตสวรรค์กาเบรียลกำหนดพระคริสต์ด้วย “พระวาเซ ”
ตั้งที่ยอห์นจะทำในตอนต้นของข่าวประเสริฐของเขา: พระวจนะนั้นได้บังเกิดเป็น
มนุษย์ ทูตสวรรค์มาเพื่อประกาศแก่เขาว่า "พระวาเซ "
ซึ่งหมายความว่าเขามาเพื่อประกาศให้เขาทราบถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ตามคำ
พยากรณ์จากโมเสสตามฉธบ.18:15 ถึง 19:
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกท่านจะทรงปลุกท่านให้พ้นจากพวกท่าน
'ในหมู่พี่น้องของคุณ ผู้เผยพระวจนะเช่นฉัน: คุณจะฟังเขา!
ตั้งนี้เขาจะตอบคำขอซึ่งท่านกระทำต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในโฮเรบในวัน
ประชุม เมื่อท่านกล่าวว่า
"ขออย่าให้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอีกต่อไป
และขออย่าให้ข้าพเจ้าเห็นไฟใหญ่นี้อีกต่อไป" เพื่อไม่ให้ตาย พระเจ้าตรัสกับฉันว่า:
สิ่งที่พวกเขาพูดนั้นดี เราจะเลี้ยงดูพวกเขาจากพี่น้องของพวกเขา
ผู้เผยพระวจนะเช่นคุณ ฉัน จะใส่คำพูดของฉันเข้าไปในปากของเขา
และเขาจะพูดกับพวกเขาตามที่ฉันสั่ง เขา
และถ้าใครไม่ฟังคำพูดของเราที่เขาพูดในนามของเรา เราจะถือว่าเขาต้อง
รับผิดชอบ แต่ผู้เผยพระวจนะที่กล้า
พูดในนามของเราซึ่งเราไม่ได้สั่งให้เขาพูดหรือพูดในนามของเรา
ผู้เผยพระวจนะคนนั้นจะต้องถูกลงโทษถึงตาย

ข้อความนี้เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจความรู้สึกผิดของชาวยิวในการปล
ฐิเสศพระเมสสิยาห์พระเยซู
เพราะเขามีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ทั้งหมดที่พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับการเสด็จมาของพ
ระองค์ พระเยซูทรงรับไว้ในหมู่มนุษย์และผู้ถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้า
สอดคล้องกับคำอธิบายนี้
และ การอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำเป็นพยานถึงการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์

23b- เพราะคุณเป็นที่รัก
ทำไมพระเจ้าถึงรักดาเนียล? ค่อนข้างง่ายเพราะดาเนียลรักเขา
ความรักเป็นเหตุผลที่พระเจ้าสร้างชีวิตให้กับสิ่งมีชีวิตอิสระต่อหน้าพระองค์ ความ
จำเป็นสำหรับความรักของ เขา เองเป็นเหตุให้ต้องจ่ายราคาที่สูงมากเพื่อจะได้มา
จากสิ่งมีชีวิตทางโลกมนุษย์บางอย่างของเขา .
และด้วยค่าความตายของเขาซึ่งเขาจะต้องจ่าย
คนเหล่านั้นที่เขาจะเลือกจะกลายเป็นสหายนิรันดร์ของเขา

23c- ใส่ใจกับพระวจนะ และเข้าใจนิมิต!
เป็นคำไหน เป็นคำของทูตสวรรค์ หรือ “พระวาเซ ”
อันศักดิ์สิทธิ์ที่ซ่อนอยู่ในพระคริสต์?
สิ่งที่แน่นอนคือทั้งสองอย่างเป็นไปได้และเสริมกันเพราะนิมิตจะเกี่ยวข้องกับ
“พระวาเซ ” ผู้จะมาเป็นเนื้อหนึ่งในพระเยซูคริสต์
การทำความเข้าใจข้อความจึงมีความสำคัญสูงสุด

คำทำนาย 70 สัปดาห์

เป็นเวลาเจ็ดสิบสัปดาห์แล้วสำหรับประชากรของเจ้าและเมืองบริสุทธ์ของเจ้า
 เพื่อหยุดการละเมิด และยุติบาป เพื่อชด ใช้ความชั่วช้า
 และเพื่อนำความชอบธรรมอันเป็นนิรันดร์มา เพื่อประทับตรานิมิตและผู้เผยพระวจนะ
 และเพื่อเฉลิม ศักดิ์สิทธิ์แห่งความบริสุทธ์

24a-

เจ็ดสิบสัปดาห์ถูกตัดขาดจากประชากรของคุณและจากเมืองศักดิ์สิทธิ์ของคุณ

คำกริยาภาษาฮีบรู "hatac" หมายถึงในความหมายแรกที่จะตัดหรือหั่น ;
 และในเชิงเปรียบเทียบเท่านั้น “เพื่อกำหนดหรือแก้ไข”

ข้าพเจ้ายังคงรักษาความหมายประการแรกไว้

เพราะมันให้ความหมายแก่การกระทำของอับราฮัมผู้ซึ่งแสดงตนเป็นพันธมิตรกับพระ
 เจ้าผ่านการถวายบูชา ใน ป ล ฐ ม ก า ล 15:10

อับรามเอาสัตว์เหล่านี้ทั้งหมดมาผ่าตรงกลาง แล้ววางแต่ละชิ้นไว้ตรง อื่น ๆ ; แต่
 เขา ไม่ได้แบ่งปันนก

พิธีกรรมนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์

นี่คือเหตุผลที่คำกริยา "ตัด" นี้มีความหมายเต็มใน

"พันธมิตรที่ท้าวไว้กับคนมากมายเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์" ในข้อ 27 "หลายคน "

เหล่านี้เป็นชาวยิวประจำชาติซึ่งได้รับประโยชน์

ประโยชน์ของศรัทธาในพระคริสต์ที่ถูกตรึงที่กางเขนคือ นำเสนอก่อน

สิ่งที่น่าสนใจประการที่สองของการตัดคำกริยานี้คือ 70 สัปดาห์ของปีของบทที่ 9
 นี้ถูกตัดตอน “23.00 น. ช่วงเย็น-เช้า” ของ Dan.8:14

และมีบทเรียนเกิดขึ้นจากเหตุการณ์นี้ซึ่งถือว่าการเชื่อของคริสเตียนมาก่อนศรัทธา
 ของชาวยิว ด้วยวิธีนี้ พระเจ้าสอนเราว่าในพระเยซูคริสต์

พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อถวายชีวิตเป็นการไถ่บาปแก่ผู้เชื่อทุกคนที่คู่ควรกับ
 ความรอดของพระองค์ในมวลมนุษยชาติ

พันธสัญญาเดิมจะต้องหายไปเมื่อพระเยซูทรงหลังพระโลหิต

เพื่อทำลายพันธสัญญาใหม่กับผู้ที่ยังหลงเลือกสรรจากทั่วโลก

หนังสือดาเนียลมุ่งหวังที่จะสอนความรอดสากลนี้โดยนำเสนอการกลับใจใ
 มของกษัตริย์ร่วมสมัยของดาเนียล เนบูคัดเนสซาร์ ดาริอัสชาวมิเดียม
 และไซรัสชาวเปอร์เซีย

ข้อความนี้เป็นคำเตือนอันศักดิ์สิทธิ์ที่คุกคามชาวยิวและกรุงเยรูซาเล็มอันศักดิ์
 สิทธิ์ของพวกเขา ซึ่งกำหนดเวลาไว้ 70 สัปดาห์ รหัสของเอเซ 4:5-6 อีกครั้ง
 ให้เวลา 1 วันเป็นเวลา 1 ปี ซึ่งระยะเวลาคิดเป็น 490 ปีทั้งหมด
 ดาเนียลคงเข้าใจได้ยากถึงความหมายของภัยคุกคามต่อเมืองของเขาซึ่งพังทลายอ
 ยูอยู่แล้ว

24b- เพื่อหยุดการละเมิดและยุติบาป

ลองนึกภาพสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของดาเนียลเมื่อได้ยินสิ่งเหล่านี้เมื่อเขาอธิษ
 ฐานขอการอภัยบาปและบาปของประชากรของเขา

เขาจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่ามันคืออะไร

แต่ตัวเราเองก็เข้าใจดีถึงข้อกำหนดของพระเจ้าที่แสดงออกมา

พระเจ้าทรงต้องการได้รับจากผู้ที่ทรงเลือกสรรซึ่งพระองค์ทรงช่วยให้รอด

เพื่อที่พวกเขาจะไม่ทำบาปอีกต่อไป

เพื่อพวกเขาจะยุติการล่วงละเมิดธรรมเนียมบัญญัติของพระองค์

เพื่อยุติบาปตามสิ่งที่อัครทูตยอห์นจะเขียนไว้ใน 1 ยอห์น 3 : 4: *ผู้ใดทำบาปก็ละเมิดธรรมบัญญัติ และบาปคือการละเมิดธรรม* บัญญัติ วัตถุประสงค์นี้มุ่งเป้าไปที่ผู้ชายที่ต้องต่อสู้กับธรรมชาติที่ชั่วร้ายเพื่อไม่ให้ทำบาปอีกต่อไป

24c- *เพื่อชดใช้ความชั่วช้าและนำความยุติธรรมชั่ววินิรันดร*
สำหรับดาเนียลชาวยิว ข้อความนี้ทำให้นึกถึงพิธีกรรม "วันลบมลทิน" ซึ่งเป็นเทศกาลประจำปีที่เราเฉลิมฉลองการชดใช้บาปผ่านการบูชาแพะ สัญลักษณ์ทั่วไปของความบาปนี้เป็นตัวแทนของกรีซใน Dan.8 และการมีอยู่ของกรีกทำให้คำพยากรณ์อยู่ในบรรยากาศฝ่ายวิญญาณของ "วันแห่งการชดใช้" นี้ แต่การตายของแพะจะชดใช้บาปได้อย่างไร ในเมื่อการตายของสัตว์อื่นที่บูชายัญตลอดทั้งปีไม่สามารถกำจัดบาปออกไปได้? คำตอบสำหรับภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกนี้มีไว้ในฮีบรู 10:3 ถึง 7: *แต่การรำลึกถึงความบาปได้รับการต่ออายุทุกปีโดยการเสียสละเหล่านี้ เพราะเลือดวัวและแพะไม่อาจชำระบาป* ได้ *ดังนั้นพระคริสต์จึงเสด็จเข้ามาในโลกตรัสว่า: พระองค์จะไม่ทรงถวายเครื่องบูชาและเครื่องบูชา แต่พระองค์ทรงสร้างพระกายเพื่อข้าพระองค์* *คุณไม่ได้รับเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องบูชาไถ่บาป แล้วฉันก็พูดว่า: ดูเถิดฉันมา (ในหนังสือม้วนหนังสือที่พูดถึงฉัน) เพื่อทำ ข้าแต่พระเจ้า พระประสงค์ของพระองค์* คำอธิบายที่อัครสาวกเปาโลให้ นั้นชัดเจนและสมเหตุสมผลมาก เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงสงวนไว้สำหรับพระองค์เองในพระเยซูคริสต์ งานแห่งการชดใช้บาปที่ทูลสรรเสริญกาเบรียลประกาศถึงดาเนียล แต่พระเยซูคริสต์ทรงอยู่ที่ไหนในพิธีกรรมของ "วันแห่งการชดใช้" นี้ ความไร้เดียงสาส่วนตัวอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ ซึ่งทำให้เขากลายเป็นลูกแกะปาสคาลของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไปในเชิงสัญลักษณ์ รับผิดชอบบาปของผู้ที่เขาเลือกไว้ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นแพะแห่งพิธีกรรมแห่งการชดใช้ ลูกแกะถูกซ่อนไว้ข้างแพะ ดังนั้นลูกแกะจึงตายเพื่อแพะที่เขาเลี้ยงไว้ โดยการยอมรับการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อชดใช้บาปของผู้ที่เขาเลือก บาปที่เขาต้องรับผิดชอบ ในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ประทานข้อพิสูจน์ที่สวยงามที่สุดถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา

24d- *และนำความยุติธรรมชั่ววินิรันดรมา*
นี่เป็นผลที่นำยินดีจากการสิ้นพระชนม์ของพระเมสสิยาห์ผู้ช่วยให้รอด ความชอบธรรมที่มนุษย์ไม่สามารถสร้างขึ้นได้นับตั้งแต่อาดัมไม่สามารถเกิดขึ้นได้นั้น ได้ถูกใส่ร้ายไว้กับผู้ทรงเลือกไว้ เพื่อว่าโดยความเชื่อของพวกเขาในการสำแดงความรักอันศักดิ์สิทธิ์นี้ โดยพระคุณอันบริสุทธิ ความชอบธรรมอันสมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์อาจถูกใส่ร้ายพวกเขา ในขั้นต้น จนกระทั่งการต่อสู้ ศรัทธาย่อมชนะบาป และเมื่อสิ่งนี้หายไปอย่างสิ้นเชิง ความยุติธรรมของพระคริสต์ก็ได้รับการถ่ายทอดออกมา นักเรียนจะกลายเป็นเหมือนอาจารย์ของเขา บนฐานหลักคำสอนเหล่านี้ศรัทธาของอัครสาวกของพระเยซูถูกสร้างขึ้น ก่อนที่กาลเวลาและอำนาจมืดจะเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้

จึงเป็นการขยายเส้นทางแคบที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน **ความชอบธรรม** นี้ จะคงอยู่ **ชั่วนิรันดร์** เฉพาะผู้ที่ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์ ผู้ที่ได้ยินและตอบสนองต่อข้อเรียกร้องอันชอบธรรมของพระเจ้า

24- **เพื่อปิดผนึกนิมิตและผู้เผยพระวจนะ**

หรือเพื่อให้มีนิตเป็นจริงโดยการปรากฏของผู้เผยพระวจนะที่ประกาศไว้ คำกริยาฝึกพาดพิงถึงตราประทับของพระเจ้าซึ่งประทานแก่คำพยากรณ์และผู้เผยพระวจนะผู้จะนำเสนอตนเองว่ามีสิทธิอำนาจและความชอบธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่สมบูรณ์และไม่อาจโต้แย้งได้

งานที่กำลังจะสำเร็จนั้นถูกประทับตราด้วยพระราชลัญจกรอันศักดิ์สิทธิ์

ตัวเลขสัญลักษณ์ของตราประทับนี้คือ

"เจ็ด: 7"

นอกจากนี้ยังกำหนดความบริบูรณ์ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของพระเจ้าผู้สร้างและพระวิญญาณของพระองค์

พื้นฐานของตัวเลขนี้คือการก่อสร้างโครงการของเขาเป็นเวลากว่าเจ็ดพันปี

ด้วยเหตุนี้เขาจึงแบ่งเวลาออกเป็นสัปดาห์ๆ

ละเจ็ดวันเหมือนกับเจ็ดพันปี

คำพยากรณ์เรื่อง

70

สัปดาห์จึงมีบทบาทต่อตัวเลข

(7)

ซึ่งเป็นตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ในวิวรรณ์

7

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จะยืนยันความสำคัญของเลข "7" นี้

24f- **และเพื่อเจิมสถานบริสุทธิ์**

นี่คือการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเยซูจะได้รับเมื่อพระองค์รับบัพติศมา แต่อย่าทำผิดเลย

นกพิราบที่ตกลงมาจากสวรรค์มีเป้าหมายเดียวเท่านั้น

นั่นคือการทำให้ยอห์นเชื่อว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ที่ประกาศไว้จริงๆ

สวรรค์เป็นพยานถึงพระองค์

บนโลกนี้

พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์เสมอ

และในรูปแบบของคำถามที่เลือกถามของปุโรหิต

คำสอนของพระองค์ในธรรมศาลาเมื่ออายุ

12

ปีเป็นข้อพิสูจน์ในเรื่องนี้

สำหรับประชาชนของเขาซึ่งเขาเกิดและเติบโตในหมู่พวกเขา

ภารกิจอย่างเป็นทางการของเขาคือเริ่มต้นรับบัพติศมาในฤดูใบไม้ร่วงปี

26

และเขาจะสละชีวิตในฤดู

ใบไม้ผลิปี

30

ชื่อ Holy of Holys

กำหนดอย่างมีศักดิ์ศรีเนื่องจากพระองค์ทรงรวบรวมพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ในรูปแบบของเนื้อหนังซึ่งทำให้ชาวฮีบรูหวาดกลัวในสมัยของโมเสส

แต่ความศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่มีชีวิตนั้นมีสัญลักษณ์ทางวัตถุบนโลก

สถานศักดิ์สิทธิ์หรือสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระวิหารแห่งกรุงเยรูซาเล็ม

มันเป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์

มิตินี้ไม่สามารถเข้าถึงได้สำหรับมนุษยชาติ

ซึ่งเป็นที่ที่พระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ยืนอยู่

สถานที่แห่งการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์และบัลลังก์ของพระองค์

พระเจ้าในฐานะผู้พิพากษารอคอยพระโลหิตของพระคริสต์เพื่อตรวจสอบการอภัยบาปของผู้ที่ได้รับเลือกในช่วง

6

พันปีที่กำหนดไว้สำหรับการคัดเลือกนี้

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูจึงทำให้ "งานเลี้ยงแห่งการชดใช้" ครั้งสุดท้ายสำเร็จ

ได้รับการให้อภัยและการเสียสละโบราณที่พระเจ้าทรงอนุมัติแล้วได้รับการตรวจสอบ

แล้ว

การเจิมสถานศักดิ์สิทธิ์ศักดิ์สิทธิ์เสร็จสิ้นในวันลบบาปโดยประพรมเลือดแพะที่ถูกฆ่า

บนพระที่นั่งกรุณา

ซึ่งเป็นแทนบูชาที่วางอยู่เหนือหีบพันธสัญญาซึ่งมีพระบัญญัติที่ลวงละเมิดของพระเจ้า สำหรับการกระทำนี้ ปีละครั้ง

มหาปุโรหิตได้รับอนุญาตให้เจาะเข้าไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนอกมานแห่งการแยก

จากกัน ดังนั้นหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์
 พระเยซูทรงนำการชดใช้พระโลหิตของพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์เพื่อรับอำนาจ
 ความชอบธรรมในการช่วยผู้ที่ทรงเลือกสรรโดยการใส่ความในความยุติธรรมของ
 พระองค์ และสิทธิที่จะประณามคนบาปที่ไม่กลับใจ
 รวมทั้งทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายและชาตานุชิตของพวกเขา พญามาร
 สถาบันบริสุทธิศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งกำหนดสวรรค์ด้วย
 พระโลหิตที่พระเยซูหลั่งบนแผ่นดินโลก จะยอมให้เขาในมีคาเอล
 ขับไล่ปีศาจและพวกปีศาจของเขาออกจากสวรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เปิดเผยในวิวรณ์ 12:9
 ดังนั้น
 ข้อผิดพลาดของชาวยิวที่เคร่งศาสนาคือการไม่เข้าใจลักษณะเชิงพยากรณ์ของ
 "วันลบบลทิน" ประจำปี พวกเขาเชื่ออย่างผิดๆ ว่าเลือดสัตว์
 ที่นำเสนอในงานเฉลิมฉลองนี้สามารถยืนยันความหมายของสัตว์ชนิดอื่นที่หลังไหลใ
 นระหว่างปีได้ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า
 สัตว์ที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตบนบก
 เราจะพิสูจน์คุณค่าที่เท่าเทียมกันของทั้งสองสายพันธุ์ได้อย่างไร?
 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าโดยพระองค์เองทรงเป็นน้ำมันแห่งการเจิมในฐานะพระ
 วิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อเสด็จขึ้นสู่สวรรค์
 พระองค์ทรงนำการเจิมแห่งความชอบธรรมของพระองค์ที่ได้รับชัยชนะบนโลกติดตัว
 ไปด้วย

กฎแจสำคัญในการคำนวณ

ด นล 9:25 เหตุฉะนั้นจงรู้และเข้าใจ!
 ตั้งแต่เวลาที่มีคำประกาศว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งสำหรับผู้ถูกเจิม
 ถึงผู้นำ เมื่อเจ็ดสัปดาห์และสองสัปดาห์ก่อน สถานที่และผู้นำจะได้รับการฟื้นฟู
 แต่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก
 25a- *ถ้าอย่างนั้นก็รู้เรื่องนี้และเข้าใจ!*
 ทูตสวรรค์มีสิทธิที่จะเชิญดาเนียลให้สนใจ
 เพราะเขากล่าวถึงข้อมูลที่ต้องใช้สมาธิและสติปัญญาอย่างมาก
 เพราะจะต้องทำการคำนวณ
 25b- *ตั้งแต่เวลา* *ที่มีคำประกาศว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่*
สำหรับผู้ถูกเจิมจนถึงผู้นำ
 ข้อนี้เพียงส่วนเดียวมีความสำคัญสูงสุดเพราะเป็นการสรุปจุดประสงค์ของนิมิต

พระเจ้าประทานหนทางให้ประชากรของพระองค์ที่กำลังรอดโดยพระเมสสิยาห์ของพวกเขารู้ว่าพระองค์จะเสด็จมาปรากฏแก่พวกเขาในปี ใด
 และบัดนี้เมื่อพระดาร์สประกาศว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่นั้น
 จะต้องกำหนดตามระยะเวลาแห่งพยากรณ์ 490 ปีที่พยากรณ์ไว้
 สำหรับพระราชกฤษฎีกาแห่งการฟื้นฟูนี้ ในหนังสือเอสรา
 เราพบพระราชกฤษฎีกาที่เป็นไปได้สามฉบับซึ่งได้รับคำสั่งอย่างต่อเนื่องจากกษัตริย์
 เปอร์เซียสามองค์ ได้แก่ ไชริส ดาร์อัส และอารทาเซอซีส
 ปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาที่จัดตั้งขึ้นโดยครั้งสุดท้ายในปี - 458
 อนุญาตให้ถึงจุดสุดยอดของ 490 ปีในปีที่ 26 ของยุคของเรา เพราะฉะนั้น
 จึงเป็นกฤษฎีกาของอารทาเซอซีสนี้ที่ควรคงไว้โดยคำนึงถึงฤดูกาลที่เขียนไว้คือ
 ฤดูใบไม้ผลิตามสดุดี 7:9 *พระองค์ทรงออกจากบาบิโลนในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง*

และพระองค์เสด็จถึงกรุงเยรูซาเล็มในวันที่หนึ่ง วันที่หนึ่งของเดือนที่ห้า
 พระหัตถ์อันดีของพระเจ้าสถิตอยู่บน เขา
 ปีแห่งพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ระบุไว้ในเอสรา 7:7: *ชนชาติอิสราเอลจำนวนมาก*
ไปโรหิตและคนเลวี่ *นักร้อง* *คนเฝ้าประตู* *และชาวเนธิน*
มายังกรุงเยรูซาเล็มด้วยในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์อาร์ทาเซอรัส
 การจากไปของกฤษฎีกาซึ่งเป็น *ฤดูใบไม้ผลิ*
 พระวิญญาณทรงมุ่งเป้าไปที่คำพยากรณ์
 ซึ่งเป็นเทศกาลอีสเตอร์ของฤดูใบไม้ผลิที่พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน
 การคำนวณจะนำเราไปสู่วัตถุประสงค์นี้
 25c- *เจ็ดสัปดาห์และหกสิบสองสัปดาห์ที่ผ่านมา*
สถานที่และคุณน้ำจะได้รับการบูรณะ แต่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก
 ตอนแรกเรามี 70 สัปดาห์ ทูตสวรรค์กระตุ้นสัปดาห์ที่ 69; 7 + 62 7
 สัปดาห์แรกสิ้นสุดในช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหาร
 ในช่วงเวลาที่โซครายเพราะชาวยิวทำงานภายใต้ความทุกข์ยากอย่างถาวรของชาวอ
 าหรับที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ที่ถูกปล่อยให้ เป็นอิสระจากการถูกเนรเทศ ข้อนี้จาก
 นชม .4:17 อธิบายสถานการณ์ได้ดี: *บรรดาผู้สร้างกำแพง*
และบรรดาผู้ที่บรรทุกหรือขนของหนัก ทำงานด้วยมือข้างหนึ่งและอีกข้างถือ อาวุธ
 นี้เป็นรายละเอียดที่ระบุไว้ แต่หลักๆ จะพบใน การนับ สัปดาห์ ที่ 70

สัปดาห์ ที่ 70

ดนล 9.26 และ *หลังจากหกสิบสองสัปดาห์ไปแล้ว ผู้ที่ถูกเจิมไว้ก็จะถูกตัดขาด*
และเขาจะไม่มี *ผู้สืบทอด* *ไม่มีอะไรให้เขาเลย*
ประชากรของผู้ครอบครองที่มาจะทำลายเมืองและ *สถาน* *บริสุทธิ์*
และจุดจบของพวกเขาจะมาเหมือนอย่างน้ำท่วม
มีการตัดสินใจว่าการทำลายล้างจะคงอยู่จนกระทั่งสิ้นสุดสงคราม
 26ก - *หลังจากหกสิบสองสัปดาห์ ผู้ที่ถูกเจิมจะถูกตัดออก*
 สัปดาห์ที่ 62 นี้ นำหน้าด้วยสัปดาห์ที่ 7 ซึ่งหมายความว่าข้อความที่แท้จริงคือ
 "หลังจากสัปดาห์ที่ 69" *ผู้ที่ถูกเจิมจะถูกตัดออก*
 แต่ไม่ใช่แค่ผู้ที่ถูกเจิมคนเดียวเท่านั้น
 ผู้ที่ได้รับการประกาศเช่นนี้จะรวมเอาการเจิมจากพระเจ้าเป็นตัวเป็นตน โดยใช้สูตร “
 ก *เจิม*”
 พระเจ้าทรงเตรียมชาวยิวให้พร้อมสำหรับการเผชิญหน้ากับชายที่ดูธรรมดาซึ่งห่างไกล
 ลจากข้อ จำกัด ของพระเจ้า ตามอุปมาเรื่องผู้ปลุกองุ่น บุตรมนุษย์
 บุตรของเจ้าของสวนองุ่น
 เสนอตนต่อผู้ปลุกองุ่นหลังจากส่งผู้สื่อสารของพระองค์ซึ่งอยู่ข้างหน้าพระองค์และผู้
 ที่พวกเขาชมเชยไป จากมุมมองของมนุษย์ พระเยซูเป็นเพียง *ผู้ที่ถูกเจิม*
 ที่แสดงพระองค์ตามผู้ที่ถูกเจิมคนอื่นๆ
 ทูตสวรรค์กล่าวว่า “ *หลังจาก* ” *รวมระยะเวลา* 69 สัปดาห์
 ซึ่งหมายถึงสัปดาห์ ที่ 70 *ดังนั้น* *ที่ละขั้นตอน*
 ข้อมูลของทูตสวรรค์จึงนำเราไปสู่เทศกาลปีศาจฤดูใบไม้ผลิของปี 30
 ซึ่งจะจัดขึ้นในช่วงกลาง สัปดาห์ ที่ 70 ของปีวัน
 26b- *และเขาจะไม่มี ผู้สืบทอด-แทนเขา*
 การแปลนี้ผิดกฎหมายยิ่งกว่าเดิมตามที่ผู้เขียน L.Segond
 ระบุไว้ในระยะขอบว่าการแปลตามตัวอักษรคือ: *ไม่มีใครสำหรับ* เขา และสำหรับฉัน

การแปลตามตัวอักษรนั้นเหมาะสำหรับฉันอย่างสมบูรณ์แบบ
เพราะมันบอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นจริงๆ ในโมงที่พระองค์ถูกตรึงกางเขน
พระคัมภีร์เป็นพยานถึงเรื่องนี้
พวกอัครสาวกเองก็เลิกเชื่อว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ตามที่คาดหวัง
เพราะเช่นเดียวกับชาวยิวคนอื่นๆ

พวกเขากำลังรอคอยพระเมสสิยาห์ที่หนีกรบที่จะขับไล่ชาวโรมันออกจากประเทศ
26c- ผู้คนของผู้นำที่จะมาจะทำลายเมืองและ สถานที่ ศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์
สิ่งนี้ถือเป็นการตอบสนองของพระเจ้าต่อความไม่เชื่อในชาติยิวที่ถูกสังเอด:
ไม่มีใครสำหรับ พระองค์
ความขุ่นเคืองต่อพระเจ้าจะได้รับการชำระล้างอย่างแน่นอนด้วยการทำลายกรุงเยรูซาเล็มและ ความศักดิ์สิทธิ์ จอมปลอมของกรุง นั้น เพราะตั้งแต่ปีที่ 30 เป็นต้นไป
ดินแดนยิว ไม่มี ความศักดิ์สิทธิ์ อีกต่อไป
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวอีกต่อไป สำหรับการกระทำนี้
พระเจ้าทรงใช้ชาวโรมันซึ่งผู้นำศาสนาชาวยิวตริ่งพระเมสสิยาห์บนไม้กางเขน
ไม่กล้าและไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ทั้งที่รู้ว่าหากไม่มีพวกเขาแล้ว
ให้เอาหินขว้างมัคนายกสเทเฟน “สามปีหกเดือน” ภายหลัง.

26d- และจุดสิ้นสุดของมันจะเกิดขึ้นเหมือนน้ำท่วม
ดังนั้นในปี ค.ศ. 70 หลังจากการล้อมโดยโรมันหลายปี
กรุงเยรูซาเล็มก็ตกไปอยู่ในมือของพวกเขา
และเต็มไปด้วยความเกลียดชังอันทำลายล้างซึ่งเกิดจากความเร่าร้อนอันศักดิ์สิทธิ์
ของพระเจ้า พวกเขาทำลาย เมืองและความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งไม่มีอีกต่อไป
ดังที่ประกาศไว้อย่างแม่นยำ จนกระทั่งถึงที่นั่น ไม่มีก้อนหินเหลืออยู่อีกเลย
ดังที่พระเยซูทรงประกาศไว้ก่อนสิ้นพระชนม์ในมัทธิว 24:2
แต่พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “คุณเห็นทั้งหมดนี้ไหม? เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
จะไม่มีหินเหลืออยู่อีกก้อนหนึ่งที่นี่ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลง
วันที่ 26 - มีการตัดสินใจว่า การทำลายล้างจะคงอยู่จนกระทั่งสิ้นสุดสงคราม

ในมัทธิว 24: 6 พระเยซูตรัสว่า:
คุณจะได้ยินเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม
ระวังอย่าให้เดือดร้อนเพราะสิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้น แต่มันจะยังไม่สิ้นสุด
หลังจากชาวโรมัน สงครามยังคงดำเนินต่อไปตลอดสองพันปีในยุคคริสเตียน
และช่วงเวลาแห่งสันติภาพอันยาวนานที่เราได้รับนับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง
นั้นยอดเยี่ยมมากแต่พระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมไว้ ด้วยเหตุนี้
มนุษยชาติจึงสามารถผลิตผลแห่งความวิปริตจนถึงจุดสิ้นสุดของจินตนาการก่อนที่จะ
ต้องชดใช้ราคาอันแสนสาหัส

อย่างไรก็ตาม
เราต้องไม่ลืมเมื่อพูดถึงชาวโรมันว่าการสืบทอดตำแหน่งสันตะปาปาของพวกเขาจะ
ทำให้งานของ “ผู้ทำลายล้าง หรือ ผู้ทำลายล้าง ” นอกศาสนายึดเยื่อต่อไป
และที่นั่นด้วยจนกระทั่งสิ้นสุดสงครามที่ยึดเยื่อต่อผู้ที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้าพระค
ริสต์

ดนล 9:27 พระองค์จะทรงกระทำพันธสัญญาอันเข้มแข็งกับคนเป็นอันมาก
เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ และ จะหยุดเครื่องบูชาและธัญบูชา เป็นเวลา ครึ่งสัปดาห์
และ [จะมี]

บนปีกของสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างว่างเปล่าและถึงความพินาศ

(หรือการทำลายล้างอย่างที่สุด) และมันจะพังทลายลง [ตาม] สิ่งที่กำหนดไว้ใน [แผ่นดิน] ที่รกร้าง

27ก - พระองค์จะทรงสร้างพันธมิตรอันแข็งแกร่งกับหลาย ๆ คน เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์

พระวิญญาณทรงพยากรณ์ถึงการสถาปนา พันธสัญญา ใหม่ มัน มันคง เพราะมันกลายเป็นพื้นฐานของความรอดที่นำเสนอจนถึงวันสิ้นโลก ภายใต้คำว่าหลายคน พระเจ้าทรงมุ่งเป้าไปที่คนชาติยิว อัครสาวกของพระองค์ และสาวกชาวยิวกลุ่มแรกของพระองค์ที่จะเข้าสู่ พันธสัญญา ของพระองค์ ในช่วง **เจ็ดปี** **สุดท้าย**

ของเส้นตายที่มอบให้แก่ประชาชาติยิวให้อยอมรับหรือปฏิเสธพระเมสสิยาห์ที่ถูกตรึง ที่กางเขนอย่างเป็นทางการ พันธสัญญานี้เองที่ " ตัด " ในข้อ 24 ระหว่างพระเจ้ากับคนบาปชาวยิวที่กลับใจ ในฤดูใบไม้ร่วงปี 33

จุดสิ้นสุดของสัปดาห์ที่แล้วจะมีการกระทำที่ไม่ยุติธรรมและน่ารังเกียจอีกประการหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นโดยการขว้างหินใส่สตีเฟนสังฆานุกรคนใหม่

ความผิดเพียงอย่างเดียวของเขาคือการบอกความจริงแก่ชาวยิวที่พวกเขาทนฟังไม่ได้ ในขณะที่พระเยซูทรงใส่ถ้อยคำของพระองค์ไว้ในพระโอษฐ์

เมื่อเห็นผู้ติดตามสาเหตุของพระองค์ถูกสังหาร

พระเยซูทรงบันทึกการปฏิเสธอย่างเป็นทางการของประชาชนในการวิงวอนของพระองค์ นับตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงปี 33

กลุ่มกบฏชาวยิวได้จุดชนวนความโกรธแค้นของโรมันซึ่งทำลายล้างกรุงเยรูซาเล็มในปี 70

27ข - และ เขาจะยุติการถวายเป็นเครื่องบูชาและเครื่องบูชา เป็นเวลา **ครึ่งสัปดาห์**

ช่วงเวลานี้ในช่วงกลาง หรือ **ครึ่งสัปดาห์** คือวันที่ 30 ฤดูใบไม้ผลิ ตามคำทำนายของสัปดาห์ที่ 70 นี้คือช่วงเวลาที่มีการกระทำทั้งหมดที่อ้างถึงในข้อ 24 สำเร็จ: **การสิ้นสุดของบาป** **การชดใช้**

การเสด็จมาของศาสดาพยากรณ์ผู้ทำให้นิมิตสำเร็จโดยสถาปนาความยุติธรรมนิรันดร์ของพระองค์

และการเจิมของพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ซึ่งเสด็จขึ้นสวรรค์

มีชัยชนะและ ผู้ทรง อำนาจ
การสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเมสสิยาห์ถูกกล่าวถึงในที่นี้ภายใต้แง่มุมของผลที่ตามมา: การยุติ การบูชาสัตว สัตว์ และ การถวายสัตว ซึ่งทำในช่วงเย็นและเช้าในพระวิหารของชาวยิว แต่ตั้งแต่เช้าจนถึงเย็นด้วย เพื่อบาปของผู้คนด้วย

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ทำให้สัญลักษณ์สัตวซึ่งกำหนดไว้ก่อนพระองค์ใน พันธสัญญาเดิมล้าสมัย

และนี่คือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่เกิดจากการเสียสละของพระองค์

การฉีกม่านพระวิหารที่พระเจ้าทรงดำเนินการในขณะที่พระเยซูสิ้นพระชนม์เป็นการยืนยันการยุติพิธีกรรมทางศาสนาทางโลกขั้นสุดท้ายและการทำลายพระวิหารในปี 70 ตอกย้ำการยืนยันนี้ ในทางกลับกัน

เทศกาลประจำปีของชาวยิวซึ่งเป็นคำทำนายถึงการเสด็จมาของพระองค์ต้องหายไป แต่ไม่ว่าในกรณีใด

การปฏิบัติของวันสะบาโตประจำสัปดาห์ซึ่งได้รับความหมายที่แท้จริงของความตาย นี้ คือ

พยากรณ์ถึงการพักผ่อนบนสวรรค์ของสหสวรรค์ที่เจ็ดซึ่งโดยชัยชนะของพระองค์

พระเยซูคริสต์ทรงได้รับเพื่อพระเจ้าและผู้ที่ถูกเลือกที่แท้จริงของพระองค์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงถือว่า ผู้สมบูรณ์แบบ ของพระองค์ *ความยุติธรรม* นี้รันดร์ที่อ้างถึงในข้อ 24 จุดเริ่มต้นของ “ *สัปดาห์* ” นี้ของวัน-ปีเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ร่วงปี 26 โดยมีการรับบัพติศมาของพระเยซูผู้รับบัพติศมาจากยอห์นผู้ให้บัพติศมา 27ค- *และ บนปีกของสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างว่างเปล่า* ขออภัย ท่อนนี้แปลได้ไม่ดีในเวอร์ชัน L.Segond เนื่องจากมีการตีความผิด โดยคำนึงถึงการเปิดเผยที่ให้ไว้ในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ ข้าพเจ้าจึงนำเสนอการแปลข้อความภาษาฮีบรูซึ่งมีการแปลอื่นๆ ยืนยัน วลี “ *บนปีก* ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคุณลักษณะและการครอบครองจากสวรรค์ บ่งบอกถึงความรับผิดชอบทางศาสนาที่มุ่งเป้าไปที่โรมของสมเด็จพระสันตะปาปาโดยตรง ซึ่ง “ *ผงาดขึ้นมา* ” ใน ตาน .:10-11 และพันธมิตรทางศาสนาในสมัยสุดท้าย *ปีกอินทรี* เป็นสัญลักษณ์ของตำแหน่งสูงสุดของจักรพรรดิ เช่น *สิ่งใดที่มีปีกอินทรี* ซึ่งเกี่ยวข้องกับกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ หรือของพระเจ้าเองที่ทรงสวม *ปีกอินทรี* แก่ชนชาติฮีบรูของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงปลดปล่อยจากการเป็นทาสในอียิปต์ จักรวรรดิทั้งหมดได้นำสัญลักษณ์ *นกอินทรี นีมาไซ์* ซึ่งรวมถึงในปี 1806 นโปเลียนที่ 1 ซึ่ง จะได้รับการยืนยันโดย Apo.8:13 จากนั้นจักรพรรดิปรัสเซียและเยอรมันคนสุดท้ายคือเฟร็ดริช เอ. ฮิตเลอร์ แต่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา สหรัฐอเมริกาก็มีนกอินทรีจักรพรรดิตัวนี้อยู่บนดอลลาร์ของสกุลเงินประจำชาตินั้นก็คือ ดอลลาร์

เมื่อละทิ้งหัวข้อก่อนหน้านี้

วิญญาณก็กลับมากำหนดเป้าหมายศัตรูตัวโปรดของมัน นั่นก็คือโรม หลังจากภารกิจทางโลกของพระเยซูคริสต์ ผู้ที่เป็นเป้าหมายของ *สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่าครั้งสุดท้าย* ของโลกก็คือโรมซึ่งช่วงจักรวรรดินอกศาสนาเพิ่งทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี 70 ในข้อ 26 และ การ กระ ทำ ของ การ กระ ทำ “ *สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง* ” จะ ดำเนินไปทันเวลาจนสิ้นโลก *สิ่งน่ารังเกียจ* ในรูปพหูพจน์จึงเนื่องมาจากจักรวรรดิโรมเป็นประการแรก ซึ่งจะข่มเหงผู้ซื่อสัตย์ที่ได้รับเลือกโดยการประหารชีวิตพวกเขาใน “ *ขั้นตอน* ” ที่นำตื่นเต้นเพื่อสร้างความบันเทิงให้กับชาวโรมันที่กระหายเลือด *สิ่งต่างๆ* ซึ่งจะยุติลงในปี 313 แต่อีกประการหนึ่ง *สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน* มาถัดมา และประกอบด้วยการศึกษาปฏิบัติในวันสะบาโตวันที่เจ็ด 7 มีนาคม 321; การกระทำนี้ ยังคง เป็นของจักรวรรดิโรมันและผู้นำจักรพรรดิคอนสแตนติน ที่ 1 จักรวรรดิโรมันก็อยู่ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิไบแซนไทน์ร่วมกับเขา ในทางกลับกัน ในปี 538 จักรพรรดิจัสติเนียนที่ 1 ทรงกระทำ *สิ่งที่น่ารังเกียจ* อีกครั้งหนึ่ง

โดยสถาปนาระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งวิจิลีเยสที่ 1 บนที่นั้งโรมันของเขา และ การยึดเวลาของ *สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน* นี้ ออกไปจนกว่าจะสิ้นโลกจะต้องนำมาประกอบกับกฎของสมเด็จพระสันตะปาปาในระยะนี้ที่พระเจ้าทรงประณาม ตั้งแต่ Dan.7. เราจำได้ว่าชื่อ “ *เขาเล็ก* ” แสดงถึงสองช่วงที่โดดเด่นของกรุงโรมใน Dan.7 และ Dan.8 พระเจ้าทรงมองเห็นในสองช่วงต่อเนื่องกันนี้เพียงความต่อเนื่องของงานอันน่ารังเกียจอย่างเดียวกันเท่านั้น

การศึกษาบทที่แล้วทำให้เราสามารถระบุสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนประเภทต่างๆ
ที่ข้อนี้กล่าวถึงพระองค์

27ง - และจนกว่าจะถึงการทำลายล้าง (หรือ การทำลายล้างโดยสิ้นเชิง) และ
มันจะพังทลายลง [ตาม] สิ่งที่ถูกกำหนดไว้ใน [แผ่นดิน] ที่รกร้าง

“ **เธอจะแตกสลาย** [ตาม] **สิ่งที่กำหนดไว้แล้ว** ” และเปิดเผยไว้ใน
Dan.7:9-10 และ Dan.8:25:

เพราะความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จแห่งอุบายของเขา

เขาจะมีความเย่อหยิ่งในใจเขาจะทำหลายอย่าง คนที่อยู่อย่างสงบจะพินาศ
และ เขาจะลุกขึ้นต่อสู้กับหัวหน้า แต่จะพังทลายลงโดยไม่ต้องใช้มือใดๆ

ข้อความภาษาฮีบรูเสนอความคิดอันศักดิ์สิทธิ์นี้แตกต่างจากฉบับแปลในปัจจุบัน

ความแตกต่างนี้ขึ้นอยู่กับโครงการของพระเจ้าที่จะโยนความผิดของมนุษย์บน
โลกที่พวกเขาอาศัย อยู่ สิ่งที่ Rev.20 สอนเรา
ขอให้เราสังเกตข้อเท็จจริงที่ว่าความเชื่อของคริสเตียนแท้จะเลยโครงการอันศักดิ์สิ
ทธิ์นี้ ซึ่งประกอบด้วยภารกิจตามนุษย์ให้หมดไปจากพื้นโลก

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ โดยไม่สนใจการเปิดเผยที่ให้ไว้ในวิวรณ์ 20
พวกเขาจะรอคอยการสถาปนาอาณาจักรของพระคริสต์บนโลกอย่างไร้ผล

อย่างไรก็ตาม มีการวางแผนการทำลายพื้นผิวทั้งหมดที่นี่และใน Rev.20
การกลับมาในพระสิริของพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะในความเป็นพระเจ้าทั้งหมดของเขา

จะกลับสู่โลกด้วยรูปลักษณะที่วุ่นวายตั้งแต่เริ่มต้นประวัติศาสตร์ที่อธิบายไว้ในปฐมก
กาล 1 แผ่นดินไหวขนาดมหึมาจะสิ้นสละเทือนและจะกลับมากายใต้ชื่อ **เหว**

สู่สภาพที่วุ่นวาย " ไร้รูปแบบ และว่างเปล่า " , "tohu wa bohu", ชื่อย่อ
จะไม่มียุคมนุษย์เหลืออยู่บนเธอ แต่เธอจะเป็น **คุก** ของมารที่แยกตัวอยู่บนเธอเป็นเวลา
พันปี จนกว่าเขาจะตาย

ในขั้นตอนของการศึกษานี้ ข้าพเจ้าจะต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “ สัปดาห์ ที่ 70 ”
แรกที่เพิ่งศึกษาไป ความสำเร็จตามคำพยากรณ์ในวัน-ปี

ควบคู่ไปกับความสำเร็จตามตัวอักษร เพราะด้วยประจักษ์พยานในปฏิทินของชาวยิว
เราจึงทราบโครงร่างของสัปดาห์อีส์เตอร์ของปี 30

ศูนย์กลางของสัปดาห์นี้คือวันพุธก่อนวันสะบาโตที่เป็นครั้งแรกซึ่งชอบธรรมโดยเท
ศกาลบีสภาของชาวยิวซึ่งตรงกับวันพฤหัสบดีในปีนั้น

ดังนั้นเราจึงสามารถสร้างเส้นทางของเทศกาลบีสภาที่พระเยซูสิ้นพระชนม์ได้อย่างสม
บูรณ์ ถูกจับกุมในเย็นวันอังคาร พิพากษาในตอนกลางคืน

พระเยซูถูกตรึงที่กางเขนเช้าวันพุธ เวลา 9 นาฬิกา หมดเขตเวลา 15.00 น .
ก่อน 18.00 น .

โจเซฟแห่งอาริมาเซียวางร่างของตนไว้ในอุโมงค์แล้วกลับคืนที่ปิดไว้ออกไป
วันสะบาโตอีส์เตอร์ของวันพฤหัสบดีผ่านไป ในเช้าวันศุกร์

สตรีผู้เคร่งศาสนาจะซื้อเครื่องเทศซึ่งพวกเขาเตรียมไว้ในระหว่างวันเพื่อตองพระศพ
ของพระเยซู ในตอนเย็นของวันศุกร์ เวลา 18.00 น .

วันสะบาโตประจำสัปดาห์เริ่มต้นขึ้น ในคืนหนึ่ง
ผ่านไปหนึ่งวันในการพักสงบซึ่งพระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ และเย็นวันเสาร์ เวลา

18.00 น . วันแรกของสัปดาห์ซาวาสเริ่มต้นขึ้น
กลางคืนผ่านไปและเมื่อแสงแรกของรุ่งอรุณ สว่าง

ไปที่สุสานโดยหวังว่าจะพบใครสักคนที่จะกลับคืนออกไป

พวกเขาพบว่าก้อนหินถูกกลิ้งออกไปและหลุมฝังศพก็เปิดออก เมื่อเข้าไปในอุโมงค์
 แมรี่ ชาวมักดาลาและมารีย์ มารดาของพระเยซู
 เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งนั่งอยู่และบอกพวกเขาว่าพระเยซูฟื้นคืนพระชนม์แล้ว
 ทูตสวรรค์บอกให้พวกเขาไปเตือนพี่น้องของพระองค์ อัครสาวกของพระองค์
 ขณะกำลังนั่งอยู่ในสวน แมรี่
 แม็กดาลาเห็นชายคนหนึ่งสวมชุดขาวซึ่งเธอรับเป็นคนทำสวน
 และในการแลกเปลี่ยน เธอจำพระเยซูได้
 และนี่คือรายละเอียดที่สำคัญมากซึ่งทำลายความเชื่อที่แพร่หลายมาก
 พระเยซูตรัสกับมารีย์ว่า “ *เรายังไม่ได้กลับไปหาพระบิดาของเราเลย* ”
 โจทย์ที่อยู่บนไม้กางเขนและพระเยซูเองไม่ได้เข้าเมืองสวรรค์ซึ่งเป็นอาณาจักรของพระ
 เจ้าในวันเดียวกับที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน ผ่านไป 3 วันเต็มแล้ว
 พระเยซูก็ยังไม่เสด็จกลับสวรรค์
 ดังนั้นฉันจึงพูดในพระนามของพระเจ้าได้ว่าให้คนที่ไม่มีอะไรจะพูดจากพระองค์เงิบ
 ๆ ไว้! เพื่อจะได้ไม่ต้องถูกเยาะเย้ยหรืออับอายสักวันหนึ่ง

สิ่งที่สองคือการใช้ประโยชน์จากวันที่ - 458 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของสัปดาห์ 70
 สัปดาห์ของปีที่กำหนดไว้สำหรับชาวยิวซึ่งพระเจ้าประทานสัญลักษณ์หลักสองประการ
 ที่แสดงถึงอัตลักษณ์: วันสะบาโตและการเข้าสู่นัดของเนื้อหนัง
 ตามรม .11

ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในอกริดที่เข้าสู่พันธสัญญาใหม่ได้รับการต่อถึงเข้ากับรากและลำต
 นของชาวฮีบรูและชาวยิว แต่ฐานของกลุ่มพันธมิตรใหม่นั้นเป็นชาวยิวล้วนๆ
 และพระเยซูทรงกล่าวถึงเรื่องนี้ในยอห์น 4:22: *คุณนมัสการสิ่งที่คุณไม่รู้จัก
 เรานมัสการสิ่งที่เรารู้ เพราะว่าความรอดมาจากชาวยิว* ปัจจุบัน
 ข้อความนี้มีความเกี่ยวข้องที่มีชีวิตเพราะพระเยซูตรัสกับคนต่างศาสนาที่กลับใจใหม่
 อย่างไม่ถูกต้องในทุกยุคทุกสมัย เพื่อทำลายพวกเขาให้ดีขึ้น
 ปีศาจได้ผลักดันพวกเขาให้เกลียดชังชาวยิวและพันธมิตรของพวกเขา
 ซึ่งทำให้พวกเขาหันเหไปจากพระบัญญัติของพระเจ้าและวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของ
 พระองค์ ดังนั้นเราจึงต้องแก้ไขข้อผิดพลาดนี้และ

พิจารณาพันธสัญญาใหม่ที่มีอัตลักษณ์ชาว ยิว
 อัครสาวกและสาวกชาวยิวที่กลับใจใหม่คือ " *หลายคน* " เหล่านี้ที่สร้าง
พันธมิตรที่มั่นคง กับพระเยซู ในถน .9:27 แต่ฐานของพวกเขายังคงเป็นชาวยิว
 พวกเขาจึงกังวลเกี่ยวกับการเริ่มต้นของระยะเวลา " *70 สัปดาห์* "
 พระเจ้าประทานแก่ชนชาติยิวเพื่อยอมรับหรือปฏิเสธมาตรฐานของพันธสัญญาใหม่โ
 ดยอาศัยโลหิตมนุษย์ที่หลั่งออกโดยสมัครใจโดยพระเยซูคริสต์
 ในการหักออกจากเหตุผลเหล่านี้ วันที่ 458 จะกลายเป็นจุดเริ่มต้นของ "23.00 เย็น-
 เข้า" ของ Dan.8:14

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาพยากรณ์อันยาวนานนี้ 2300 ปี สามสิ่งต้องยุติลงตาม Dan.8:13

- 1- ฐานะปโรหิตอันถาวร
- 2- บาปอันร้ายแรง
- 3- การข่มเหงความศักดิ์สิทธิ์และกองทัพ

มีการระบุสามสิ่ง:

- 1- ฐานะปโรหิตทางโลกตลอดไปของสมเด็จพระสันตะปาปา
- 2- ส่วนที่เหลือของวันแรกเปลี่ยนชื่อ: วันอาทิตย์

- 3- การข่มเหงความศักดิ์สิทธิ์และนักบุญของชาวคริสเตียน
พลเมืองแห่งอาณาจักรสวรรค์

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ :

- 1- คำนวณปฏิทินของซีเลสเชียลอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งวันจันทร์ให้แก่พระเยซูคริสต์
- 2- ทิ้ง การพักสะบาโต ในวันที่ ⁷
- 3- มองเห็นจุดสิ้นสุดของการข่มเหงความศักดิ์สิทธิ์และนักบุญของชาวคริสเตียน

การคำนวณที่เสนอสำหรับ “23.00 เย็น-เช้า” เริ่มตั้งแต่วันที่ - 458
สิ้นสุดระยะเวลานี้สิ้นสุดในฤดูใบไม้ผลิปี 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$
ในการคำนวณนี้ เรามี 1,842 ปีเต็ม ซึ่งเราต้องบวก +1
เพื่อกำหนดฤดูใบไม้ผลิในช่วงต้นปี 1843 ซึ่งเป็นจุดที่คำพยากรณ์ “23.00 เย็น-เช้า”
สิ้นสุดลง วันที่นี้เป็นจุดเริ่มต้นของการกลับมาของการแทรกแซงของพระเจ้า
ผู้ซึ่งต้องการปลดปล่อยวิสุทธิชนที่แท้จริงของพระองค์จากคำโกหกทางศาสนาที่สืบ
ทอดมาจากนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นเวลา 1260 ปี
ด้วยเหตุนี้

โดยการริเริ่มเพื่อสร้างการตื่นรู้ทางจิตวิญญาณในสหรัฐอเมริกาที่ซึ่งโปรเตสแตนต์ไ
ต์พบที่หลบภัย พระวิญญาณทรงดลใจให้วิลเลียม
มิลเลอร์สนใจคำพยากรณ์ของดาเนียล 8:14

และวันที่เสนอสองวันติดต่อกันประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์
ครั้งแรกสำหรับ ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 ครั้งที่สองในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 สำหรับพระองค์
การทำให้สถานบริสุทธิ์บริสุทธิ์หมายความว่าพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อชำระโลกให้
บริสุทธิ์ หลังจากผิดหวังสองครั้งตามวันที่กำหนด
พระวิญญาณประทานสัญญาณแก่ผู้พากเพียรมากที่สุดที่มีส่วนร่วมในการทดสอบศรั
ทธาทิ้งสองครั้ง วิสุทธิชนคนหนึ่งซึ่งกำลังขำทึ่งได้รับนิมิตบนท้องฟ้าในเช้าวันที่
23 ตุลาคม ค.ศ. 1844 สวรรค์เปิดฉากให้
เห็นพระเยซูคริสต์ทรงเป็นมหาบุรุษทรงปฏิบัติหน้าที่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์
ในนิมิตพระองค์ทรงผ่านจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด
ตั้งนั้นหลังจาก 1,260 ปีแห่งความมืดมน
พระเยซูคริสต์ทรงเชื่อมต่อกับผู้เชื่อสัตย์ของพระองค์อีกครั้งโดยแยกตามการทดลอง
สองครั้งติดต่อกัน

- 1- การกลับมาเริ่มต้นใหม่ตลอด _____ กาล ด้วยเหตุนี้โดยผ่านนิมิตนี้
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงทรงกลับมาควบคุมฐานะปฏิทินของซีเลสเชียลของพระองค์
อย่างเป็นทางการในวันที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 1844
- 2- การกลับมาของวันสะบาโต _____ โด ในเดือนเดียวกัน
วิสุทธิชนอีกคนหนึ่งเริ่มถือปฏิบัติวันสะบาโตวันที่เจ็ด
หลังจากการมาเยี่ยมของนางราเชล
โอดส์ซึ่งให้จุลสารจากโบสถ์ของเธอแก่เขา:
"ผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์วันที่เจ็ด" เมื่อเวลาผ่านไป
วิสุทธิชนที่ได้รับเลือกจากการทดสอบทั้งสองก็รับเอาวันสะบาโตวันที่เจ็ดไป
ด้วย นี่คือวิธีที่พระเจ้าทรงยุติบาปร้ายแรงที่โรมนอกรีตสร้างขึ้น
แต่พระสันตปาปาโรมทรงรับรองให้ถูกต้องตามกฎหมายภายใต้ชื่อ
"วันอาทิตย์"

3- หยุดการประหารประหาร

เรื่องที่สามเกี่ยวข้องกับความศักดิ์สิทธิ์และคริสเตียนที่ถูกข่มเหงเป็นเวลา 1,260 ปี และอีกครั้งในปี พ.ศ. 2386 และ พ.ศ. 2387 ความสงบสุขทางศาสนาครอบงำทุกแห่งในโลกตะวันตกที่เกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์

นี่เป็นเพราะว่านักปฏิวัติฝรั่งเศสได้ปิดปากผู้รับผิดชอบต่อการละเมิดศาสนาด้วยกิโยติน ดังนั้นหลังจากปีนองเลือดสุดท้ายของการลงโทษ *ผู้ล่วงประเวณีทางศาสนา* ตาม *ฆอ* 2:22-23 ในช่วงปลาย 1260 ปีซึ่งเริ่มต้นในปี 538 ซึ่งเป็นวันที่เชื่อมโยงกับการถอดถอนความ *เป็นอมตะ* โดยการสถาปนาระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา กล่าวคือในปี ค.ศ. 1798 ความสงบสุขทางศาสนาก็ขึ้นครองราชย์และเสรีภาพแห่งมโนธรรมที่ได้รับการสถาปนาทำให้วิสุทธิชนสามารถรับใช้พระเจ้าตามการเลือกและความรู้ของพวกเขาที่ว่าพระเจ้าจะเพิ่มมากขึ้น

ในปีพ.ศ. 2386 *ความบริสุทธิ์* และ *กองทัพของวิสุทธิชน* พลเมืองแห่งอาณาจักรสวรรค์ที่พระเยซูคริสต์ทรงเลือก จะไม่ถูกข่มเหงอีกต่อไป ดังคำพยากรณ์ของดาเนียล 8:13-14 ที่ประกาศไว้

ประสบการณ์ทั้งหมดนี้ได้รับการจัดระเบียบและชี้แนะโดยพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ ผู้ทรงนำทางความคิดของมนุษย์อย่างล่องหนจนมองไม่เห็น เพื่อที่พวกเขาจะได้บรรลุแผนการของพระองค์ โปรแกรมทั้งหมดของพระองค์ จนกระทั่งวันสิ้นโลกเมื่อการเลือกผู้ที่ทรงเลือกไว้จะสิ้นสุดลง

จากทั้งหมดนี้มนุษย์ไม่ได้เลือกที่จะให้เกียรติวันสะบาโตและแสงสว่างของมัน พระเจ้าเป็นผู้ประทานสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของเขาเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความยินยอมและความรักแท้จริงที่เขามีต่อเขาตั้งที่เอเชซอน -20:

ฉันยังได้ให้วันสะบาโตของฉันแก่พวกเขาเป็นหมายสำคัญระหว่างฉันและพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์... ขอชำระวันสะบาโตของฉันให้บริสุทธิ์ และเพื่อพวกเขาจะได้อยู่ระหว่างฉันและคุณเป็นหมายสำคัญที่ทำให้รู้ว่าเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของ เจ้า

เพราะเขาคือผู้ที่ตามหาแกะที่หลงหาย เราต้องแน่ใจว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกคนใดพลาดการรับสาย

ใน Dan.8 ในคำตอบเฉพาะเจาะจงที่พระเจ้าประทานไว้ในข้อ 14 สำหรับคำถามในข้อ 13 คำว่า " *ความบริสุทธิ์* " เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะโดยทั่วไปแล้วความบริสุทธิ์เกี่ยวข้องกับทุกสิ่งที่เป็นทรัพย์สินของพระเจ้าและมีผลกระทบต่อพระองค์เป็นพิเศษ นี่เป็นกรณีของ ฐานะโปรหิตบนสวรรค์ *ข้าพเจ้ารับตราของพระองค์* วันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระองค์ ตั้งแต่ทรงสร้างโลกในวันรุ่งขึ้นหลังจากการทรงสร้างอาดัม และ ของ *วิสุทธิชนของ* พระองค์ ผู้เลือกสัตย์ที่ชื่อสัตย์ของพระองค์

ประสบการณ์ที่พยากรณ์ไว้ในดาเนียล 8:13-14 เกิดขึ้นจริงระหว่างปี พ.ศ. 2386 เมื่อกษัตริย์ของพระเจ้ามีผลใช้บังคับและฤดูใบไม้ร่วงปี พ.ศ. 2387 ทั้งสองมีพื้นฐานอยู่บนความคาดหวังการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในวันเหล่านั้น

นจึงอาศัยแนวคิดของ การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ ผู้ร่วมสมัยของประสบการณ์นี้ทำให้ผู้เข้าร่วมที่ติดตามความคาดหวังเหล่านี้ได้รับชื่อ "แอ็ดเวนตีส" มาจากภาษาละติน "แอ็ดเวนตัส" ซึ่งแปลว่า " การมาถึง"

เราจะพบประสบการณ์ “แอดเวนตีส” ในบทที่ 12 ของหนังสือดาเนียลเล่มนี้
ซึ่งพระวิญญาณจะเน้นย้ำถึงความสำคัญของ “พันธสัญญา”
ที่เป็นทางการครั้งสุดท้ายนี้

ดาเนียล 10

ด นล 10:1 ในปีที่สามแห่งรัชกาลกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย
มีพระดาร์สปรากฎแก่ดาเนียลชื่อเบลเทซซาร์

คำนี้ซึ่งเป็นความจริงได้ประกาศถึงความหายนะครั้งใหญ่
พระองค์ทรงฟังคำนี้แล้วทรงเข้าใจนิมิตนั้น

1ก- ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

มีถ้อยคำหนึ่งปรากฏแก่ดาเนียลซึ่งมีชื่อว่าเบลเทซซซาร์

ไซรัสที่ 2 ครองราชย์ตั้งแต่ - ค.ศ. 539 ดังนั้นวันที่ในนิมิตจึงเป็น - ค.ศ. 536

1b- คำนี้ซึ่งเป็นความจริงประกาศภัยพิบัติครั้งใหญ่

วาระนี้ ความหายนะครั้งใหญ่ได้ประกาศการสังหารหมู่ครั้งใหญ่

1c- เขาฟังคำนี้และเขาเข้าใจนิมิต

ถ้าดาเนียลเข้าใจความหมาย เราก็จะเข้าใจเช่นกัน

ดนล 10:2 ครั้งนั้นข้าพเจ้าดาเนียลคร่ำครวญอยู่สามสัปดาห์

การไวทุกข์

ส่วนตัวซึ่งส่งผลต่อดาเนียล

ล

เป็นการยืนยันถึงลักษณะงานศพของการสังหารหมู่ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีการประกาศภัย
พิบัติครั้งใหญ่

ดนล 10:3 ข้าพเจ้าไม่ได้กินอาหารอันโอชะ เนื้อหรือน้ำองุ่นไม่เข้าปาก
และไม่ได้ขโมยตัวข้าพเจ้าจนครบสามสัปดาห์

การเตรียมดาเนียลผู้แสวงหาความบริสุทธิ์ที่เพิ่มขึ้นนี้พยากรณ์ถึงสถานการณ์
อันน่าทึ่งที่ทูตสวรรค์จะพยากรณ์ในดาเนียล 11:30

ดนล 10:4 ในวันที่สี่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่ง ข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำใหญ่ฮิดเดเคล

Hiddékel มีชื่อ Tiger ในภาษาฝรั่งเศส นี่คือ แม่น้ำ

ที่รดเมโสโปเตเมียกับยูเฟรติสซึ่งข้ามและรดน้ำเมืองบาบิโลน ของชาวเคลเดีย

เพราะความเยอหยิ่งที่ถูกลงโทษของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ดาเนียลไม่เข้าใจ

แต่การชี้แจงนี้มีไว้สำหรับฉัน เพราะเพียงในปี 1991

เท่านั้นที่ฉันได้เปิดเผยคำอธิบายที่แท้จริงของดาเนียลบทที่ 12 ว่า แม่น้ำ ไทกริส

จะมีบทบาทเป็น " เลือ " ที่กนิวิญญาณมนุษย์

การทดสอบศรัทธาแสดงให้เห็นโดยการข้ามที่เต็มไปด้วยอันตราย

มีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่สามารถข้ามและเดินทางต่อกับพระเยซูคริสต์ได้

เป็นอีกครั้งที่ภาพที่คัดลอกมาจากการข้ามทะเลแดงโดยชาวฮีบรู

การข้ามที่เป็นไปไม่ได้และร้ายแรงสำหรับคนบาปชาวฮีบรู แต่สิ่งที่ดาเนียลบทที่

12 กล่าวถึงนั้นได้เลือก "พวกแอดเวนติส" ที่ได้รับเลือกคนสุดท้าย

ซึ่งภารกิจจะดำเนินต่อไปจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา คนสุดท้ายจะได้สัมผัสกับ

ความหายนะครั้งใหญ่ ครั้งสุดท้าย

ซึ่งเป็นรูปแบบที่รุนแรงซึ่งจะต้องอาศัยการแทรกแซงของพระคริสต์ในการช่วยให้รอด

ดที่ทรงพลังและรุ่งโรจน์และการกลับมาด้วยความพยายาม

ภัยพิบัติแรกที่ประกาศแก่ดาเนียลมีกล่าวถึงในดาเนียล 11:30

มันเกี่ยวข้องกับชาวยิวในสมัยโบราณ แต่ ความหายนะ ที่คล้ายกันอีกประการหนึ่ง

จะประกาศด้วยภาพที่คล้ายคลึงกันใน Rev.1

สิ่งนี้จะสำเร็จลุล่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สาม ซึ่ง หนึ่ง

ในสามของผู้ชายจะถูกสังหาร และข้อขัดแย้งนี้มีการนำเสนอด้วยสัญลักษณ์ในวิวรณ์

9:13 ถึง 21

แต่มีการพัฒนาเป็นภาษาธรรมดาในหนังสือดาเนียลเล่มนี้ในตอนท้ายของบทที่ 11

ในข้อ 40 ถึง 45 เพื่อเราจะพบอย่างต่อเนื่องในบทนี้ 11

ความหายนะครั้งใหญ่ของชาวยิว จากนั้นในถน 12:1

ความหายนะครั้งใหญ่ที่จะมุ่งเป้าไปที่ผู้ที่เลือกนับถือคริสต์ศาสนาและชาวยิวที่ชื่อส

ตย์ในยุคสุดท้ายที่จะ

เปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระคริสต์

ความหายนะถูกอ้างถึงภายใต้คำว่า

“เวลาแห่งความยากลำบาก”

และเป้าหมายหลักคือการปฏิบัติในวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์

เปรียบเทียบนิมิตทั้งสองแห่งทำนายภัยพิบัติ

1- ถึงลูกหลานของประชากรของดาเนียลแห่งพันธสัญญาเดิม: ดนล. 10:5-6

2- ถึงลูกหลานของประชากรของดาเนียลแห่งพันธสัญญาใหม่: วิวรรณ์ 1:13-14

เพื่อจะซาบซึ้งถึงความสนใจที่เราต้องให้ความสนใจต่อภัยพิบัติทั้งสองนี้อย่างเต็มที่ เราต้องเข้าใจว่าถึงแม้ภัยพิบัติทั้งสองจะติดตามกันทันเวลา

แต่อย่างแรกก็คือแบบที่พยากรณ์อย่างที่สองซึ่งจะมุ่งเป้าไปที่การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งอัสตัยองค์สุดท้าย

ลูกของพระเจ้าแบบดาเนียลและสหายทั้งสามของเขา

หลังจากหลายทศวรรษแห่งสันติภาพ

ตามมา ด้วยสงครามปรมาณูที่เลวร้ายและทำลายล้างอย่างรุนแรง

วันแห่งส่วนที่เหลือของวันอาทิตย์โรมันจะถูกกำหนดโดยรัฐบาลสากลที่จัดขึ้นโดยผู้รอดชีวิตจากภัยพิบัติ อีกครั้งหนึ่ง

ความตายจะมาคุกคามชีวิตของผู้ที่สัจย์ชื่อที่ได้รับเลือก ดังในสมัยของดาเนียล

ฮานาเนีย มิซาเอล และ อาซารียาห์; และเช่นเดียวกับในสมัยของ “แมคคาบี” ในปี -168 ซึ่ง ภัยพิบัติ ได้ประกาศในบทนี้ของดาเนียลเป้าหมาย และในท้ายที่สุด

กลุ่มแอ็ดเวนตีสกลุ่มสุดท้ายยังคงชื่อสัจย์ต่อวันสะบาโตวันที่เจ็ดในปี 2029

แต่ก่อนการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้

การครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาอันยาวนานถึง 1,260 ปี จะทำให้สิ่งมีชีวิตจำนวนมากมายนองตายในพระนามของพระเจ้า

โดยสรุป

การทำความเข้าใจข้อความที่ส่งผ่านนิมิตที่มอบให้ดาเนียลจะช่วยให้เราเข้าใจความหมายของข้อความที่เขามอบให้ย้อนหลังในวิวรรณ์ 1:13 ถึง 16

ดนล. 10.5 ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นมองดู ดูเถิด มีชายคนหนึ่งนั่งห่มผ้าป่าน และมีผ้าคาดทองคำจากเมืองอุฟาสคาดเอวไว้

5a- มีชายคนหนึ่งสวมชุดผ้าลินิน

งานแห่งความยุติธรรมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของผ้าลินินนั้น

พระเจ้าทรงกระทำผ่านทางมนุษย์

ในภาพที่บรรยายว่าพระเจ้าทรงปรากฏลักษณะของกษัตริย์กรีกอันติโอโคสที่ 4

ที่รู้จักกันในชื่อเอพิฟานีส เขาจะเป็นผู้ข่มเหงชาวยิวระหว่าง - ค.ศ. 175 ถึง - 164

ซึ่งเป็นช่วงรัชสมัยของพระองค์

5ข- มีเข็มขัดทองคำของเมืองอุฟาสคาดไว้ที่เอว

เข็มขัดรัดไว้ที่ไตเพื่อระบุความจริงที่ถูกบังคับ

นอกจากนี้

ทองคำที่ใช้ทำมาจากเมืองอุฟาส

ซึ่งในเยเรมีย์

10:9

มุ่งเป้าไปที่การใช้รูปเคารพนอกรีต

ดนล. 10:6 พระวรกายของพระองค์ตั้งแร่โคริโอไลต์

ใบหน้าของพระองค์เป็นประกายดุจสายฟ้า

ดวงตาของพระองค์ตั้งเปลวไฟ

แขนและเท้าของพระองค์ตั้งทองเหลืองขัดเงา

และเสียงของพระองค์ก็เหมือนเสียงอึกทึกของฝูงชน

6a- ร่างกายของเขาเหมือนโคริโอไลต์

พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างนิมิต
แต่เขาได้ประกาศการเสด็จมาของเทพเจ้านอกศาสนาด้วยเหตุนี้จึงมีแง่มุมเหนือธรรมชาติอันรุ่งโรจน์

6b- *ใบหน้าของเขาเปล่งประกายราวกับสายฟ้า*
อัครลักษณะของชาวกรีกของพระเจ้าองค์นี้ได้รับการยืนยันแล้ว นี่คือซุส
เทพเจ้ากรีกของกษัตริย์อันติโอโคสที่ 4

สายฟ้าเป็นสัญลักษณ์ของเทพเจ้าซุสแห่งโอลิมเปีย
เทพเจ้าแห่งเทพเจ้าโอลิมเปียในตำนานเทพเจ้ากรีก
6c- *ดวงตาของเขาเหมือนเปลวไฟ*
เขาจะทำลายสิ่งที่เขามองดูและไม่เห็นด้วย
ตาของเขาจะจับจ้องไปที่ชาวยิวตามดาน 11:30: ...

เขาจะมองดูคนที่ละทิ้งพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์
ความหายนะไม่ได้เกิดขึ้นโดยไร้เหตุผล การละทิ้งความเชื่อทำให้ผู้คนเป็นมลทิน

6d- *แขนและเท้าของเขาดูเหมือนทองเหลืองขัดเงา*
เพศฆาตที่พระเจ้าส่งมาจะต้องบาปพอๆ กับเหยื่อของเขา
การกระทำทำลายล้างของเขาซึ่งแสดงด้วยแขนและเท้าทองเหลืองของเขาเป็นสัญลักษณ์ของบาปของชาวกรีกในรูปปั้นของดาน2

6. *และเสียงของพระองค์ก็เหมือนเสียงฝูงชน*
กษัตริย์กรีกจะไม่กระทำการตามลำพัง
พระองค์จะมีทหารจำนวนหนึ่งเป็นพวกนอกกรีกอยู่ข้างหลังและต่อหน้าพระองค์เพื่อเข้า
อฟังคำสั่งของพระองค์

จุดไคลแมกซ์และจุดไคลแมกซ์ของคำพยากรณ์นี้จะถึงจุดสุดยอดเมื่อแดนบ
รรลุผลสำเร็จ 11:31: กองทัพจะปรากฏขึ้นตามคำสั่งของเขา
เขาจะทำลายสถานบริสุทธิ์ บ้อมปรการ เขาจะยุติการ ถวายบูชา—อันเป็นนิตย์
และจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของผู้ทำลายขึ้น เพื่อความซื่อสัตย์ในพระคัมภีร์
ฉันได้ขีดฆ่าคำว่า การเสียดสี ซึ่งไม่ได้เขียนไว้ในข้อความภาษาฮีบรู
เพราะพระเจ้าทรงจัดเตรียมบทบาทที่แตกต่างกันสองประการที่ " ต่อ *เนื่องกัน* "
อย่างต่อเนื่องในพันธสัญญาเดิมและในพันธสัญญาใหม่
ในสมัยโบราณประกอบด้วยการถวายลูกแกะในเวลาเย็นและเช้าเป็นเครื่องเผาบูชา
ในเรื่องสั้น กล่าวถึงการวิงวอนจากสวรรค์ของพระเยซูคริสต์
ซึ่งระลึกถึงการเสียดสีของพระองค์เพื่ออธิษฐานวิงวอนของผู้ที่ได้รับเลือก
ในบริบทของ Dan.11:31 ซึ่งเป็นของพันธสัญญาเดิม กษัตริย์กรีกจะยุติการ *ถว*
าย บัญญัติของโมเสส ตลอดไป
ดังนั้นจึงเป็นเพียงบริบทของเวลาที่ปรากฏขึ้นเท่านั้นที่กำหนดการตีความพันธกิจของ
การวิงวอนตลอดกาลของปุโรหิตทางโลกหรือของมหาปุโรหิตในสวรรค์:
พระเยซูคริสต์ ดังนั้น ความ เป็นนิรันดร์
จึงเชื่อมโยงกับการปฏิบัติศาสนกิจของมนุษย์
หรือประการที่สองและขั้นสุดท้ายกับการปฏิบัติศาสนกิจบนสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระเยซูคริสต์

ดนล 10.7 *ข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว และคนที่อยู่กับข้าพเจ้าก็ไม่เห็น*
แต่กลัวอย่างยิ่ง จึงหนีไปซ่อนตัว

7- *ความกลัวโดยรวมนี้เป็นเพียงภาพจาง* ๑
ของการบรรลุผลสำเร็จของนิมิตเท่านั้น.

เพราะในวันแห่งการสังหารหมู่ที่ทำนายไว้นั้น คนชอบธรรมยอมหนีและซ่อนตัวได้ดี
แม้ว่าจะอยู่ในท้องดินก็ตาม

ดาบ 10:8 ข้าพเจ้าถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพัง และได้เห็นนิมิตใหญ่ยิ่งนี้
เรียวแรงของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าผิดหวัง

ใบหน้าของข้าพเจ้าเปลี่ยนสีและทรุดโทรมลง ข้าพเจ้าหมดเรียวแรงทั้งหมด

8a- ด้วยความรู้สึกของเขา

ดาเนียลยังคงพยากรณ์ถึงผลที่ตามมาจากความโศคร้ายที่จะเกิดขึ้น

ดาบ 10:9 ฉันได้ยินเสียงถ้อยคำของเขา และเมื่อฉันได้ยินเสียงถ้อยคำของเขา
ฉันก็ล้มลงชนหน้าลงกับพื้น

9a- ในวันแห่งความโศคร้าย

เสียงของกษัตริย์ผู้ขมเหงจะทำให้เกิดผลอันน่าสะพรึงกลัวเช่นเดียวกัน เขาจะชนกับ
ขาจะงอ ไม่สามารถแบกร่างที่จะล้มลงกับพื้นได้

ดบ 10:10 และดูเถิด มีมือมาแตะต้องข้าพเจ้า และสิ้นเขาและมีมือของข้าพเจ้า

10a- โศครุสำหรับเขา

ดาเนียลเป็นเพียงผู้เผยพระวจนะที่รับผิดชอบในการประกาศให้คนของเขาทราบถึง
ภัยพิบัติครั้งใหญ่ นี้

และตัวเขาเองไม่ได้ตกเป็นเป้าหมายของพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้า

ดบ 10:11 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ดาเนียลที่รักเอ๋ย
จงตั้งใจฟังถ้อยคำที่เราจะพูดกับท่านเถิด และยืนอยู่ในที่ที่ท่านอยู่

เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าถูกส่งมาหาท่านแล้ว เมื่อพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้แล้ว
ข้าพเจ้าก็ยืนตัวสั่น

11a- ดาเนียลผู้เป็นที่รัก จงตั้งใจฟังถ้อยคำที่เราจะพูดกับคุณ
และยืนอยู่ในที่ที่คุณอยู่

ผู้เป็นที่รักของพระเจ้าไม่มีเหตุผลที่จะต้องกลัวการแทรกแซงจากสวรรค์ของ
เขา พระพิโรธของพระเจ้ามุ่งต่อคนบาปที่กบฏและชั่วร้ายและก้าวร้าว

ดาเนียลตรงกันข้ามกับคนเหล่านี้

เขาต้องยืนหยัดต่อไปเพราะมันเป็นสัญญาณของความแตกต่างในโชคชะตาซึ่งท้าย
ที่สุดจะตกอยู่กับผู้ได้รับเลือก แม้จะนอนจมอยู่ในผงโคลนแห่งความตายทางโลก
พวกเขาก็จะถูกปลุกให้ตื่นและลุกขึ้นยืนอีกครั้ง คนชั่วจะนอนลง

และคนชั่วจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้น

เพื่อรอการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่จะถูกทำลายตลอดไป ทูตสวรรค์ระบุว่า
“ในสถานที่ที่คุณอยู่” แล้วเขาอยู่ที่ไหน? ในธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำ "Hiddekel"
ในภาษาฝรั่งเศส หมายถึงแม่น้ำยูเฟรติส

ซึ่งจะกำหนดให้ยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์เป็นพันธมิตรใหม่ในวิวัฒนาการ

บทเรียนแรกคือมนุษย์สามารถพบกับพระเจ้าได้ทุกที่และได้รับพรจากพระองค์ที่นั่น

บทเรียนนี้ล้มล้างอคติเรื่องการบูชารูปเคารพซึ่งสำหรับคนจำนวนมาก

พระเจ้าสามารถพบได้ในโบสถ์ อาคารศักดิ์สิทธิ์ วัด แทนบูชาเท่านั้น
แต่ที่นี่ไม่มีสิ่งใดเลย ในช่วงเวลาของพระองค์

พระเยซูจะทรงรื้อบทเรียนนี้ใหม่โดยกล่าวในยอห์น 4:21 ถึง 24:
พระเยซูตรัสกับหญิงหญิงว่า **เชื่อเราเถิด**

เวลานั้นจะมาถึงเมื่อท่านจะนมัสการพระบิดาทั้งบนภูเขาหรือในกรุง เยรูซาเล็ม
คุณขึ้นชอบสิ่งที่คุณไม่รู้จัก เรานมัสการสิ่งที่เราไม่รู้ เพราะว่าความรอดมาจากชาวยิว

แต่เวลานั้นกำลังมาและมาถึงแล้ว

เมื่อผู้นมัสการที่แท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง

เพราะคนเหล่านี้คือผู้ที่มีสการที่พระบิดาทรงประสงค์ พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่ไม่มีสการพระองค์จะต้องไม่มีสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและความจริง

บทเรียนที่สองมีความละเอียดอ่อนมากกว่า โดยอิงจากแม่น้ำฮิดเดเคล เนื่องจากพระวิญญาณทรงวางแผนที่จะเปิดความเข้าใจในหนังสือของพระองค์แก่ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์คนสุดท้ายของพระองค์เท่านั้น

ซึ่งมีประสบการณ์และการทดสอบในการเลือกพวกเขาเหล่านั้นแสดงให้เห็นด้วยภาพของการข้ามแม่น้ำ Hiddékel ที่เต็มไปด้วยอันตรายในภาษาฝรั่งเศส

เสือกก็เหมือนกับสัตว์ที่มีชื่อนี้เช่นกันในการทดสอบความศรัทธา

ผู้กินจิตวิญญาณของมนุษย์

11b- เพราะตอนนี้ฉันถูกส่งไปหาคุณแล้ว เมื่อพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้แล้ว

ข้าพเจ้าก็ยืนตัวสั่น

การเผชิญหน้าไม่ใช่นิimitอีกต่อไป มันถูกเปลี่ยนเป็นบทสนทนา การแลกเปลี่ยนระหว่างสองสิ่งมีชีวิตของพระเจ้า คนหนึ่งมาจากสวรรค์ และอีกคนหนึ่งยังคงอยู่จากโลก

ดาเน 10:12 เขาพูดกับฉันว่า: ดาเน นีลลอยากแล้วเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่คุณตั้งใจที่จะเข้าใจ และถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของคุณ คำพูดของคุณก็ได้ยิน และเป็นเพราะคำพูดของคุณที่เรา มา

ในอายะห์ทั้งหมดนี้ ฉันมีเพียงสิ่งเดียวที่จะพูด หากคุณสูญเสียความทรงจำ อย่างน้อยก็จำข้อนี้ที่บอกเราว่าจะทำให้พระเจ้าผู้สร้างของเราพอใจได้อย่างไร

ข้อนี้เป็นตัวอย่างในประเภทนี้

ลำดับตรรกะตามความจริงที่ว่าแต่ละสาเหตุมีผลกับพระเจ้า:

ได้ยินและเติมเต็มความกระหายความเข้าใจที่มาพร้อมกับความอ่อนน้อมถ่อมตนที่แท้จริง

ที่นี่เป็นการเริ่มต้นการเปิดเผยอันยาวนานซึ่งจะไม่สิ้นสุดจนกว่าจะสิ้นสุดหนังสือดาเนียบบทที่ 12

ดาเน 10:13 และผู้ปกครองอาณาจักรเปอร์เซียได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้สี่สิบเอ็ดวัน แต่ดูเถิด มีดาเอลผู้นำคนหนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า

และข้าพเจ้าก็อยู่ที่นั่นกับบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

13ก - และผู้นำแห่งอาณาจักรเปอร์เซียก็ต่อต้านข้าพเจ้าอยู่สี่สิบเอ็ดวัน

ทูตสวรรค์กาเบรียลช่วยเหลือกษัตริย์เปอร์เซียแห่งไซรัส 2

และภารกิจของเขาสำหรับพระเจ้าประกอบด้วยการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเขา เพื่อที่การกระทำที่ได้จะไม่ขัดแย้งกับโครงการอันยิ่งใหญ่ของเขา

ตัวอย่างของความล้มเหลวของทูตสวรรค์นี้พิสูจน์ว่าสิ่งมีชีวิตของพระเจ้าถูกปล่อยให้ เป็นอิสระและเป็นอิสระอย่างแท้จริง

และดังนั้นจึงต้องรับผิดชอบต่อการเลือกและงานทั้งหมดของพวกเขา

13ข - แต่ดูเถิด ไมเคิล หนึ่งในผู้นำได้เข้ามาช่วยเหลือข้าพเจ้า

ตัวอย่างที่เปิดเผยยังสอนเราด้วยว่าในกรณีที่มีความจำเป็นจริงๆ "ไมเคิล" หนึ่งในผู้นำหลัก สามารถเข้ามาแทรกแซงเพื่อบังคับการตัดสินใจได้

ความช่วยเหลือที่เหนือกว่านี้เป็นความช่วยเหลือจากสวรรค์

เนื่องจากไมเคิลหมายถึง: "ใครเป็นเหมือนพระเจ้า"

พระองค์คือผู้ที่จะมาบนโลกนี้เพื่อบังเกิดเป็นมนุษย์ในพระเยซูคริสต์ ในสวรรค์

พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระวิญญาณของพระเจ้าร่วมกับเหล่าทูตสวรรค์

ในกรณีนี้สำนวน " *หนึ่งในผู้นำหลัก* " อาจทำให้เราประหลาดใจได้
นี่ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเลย เพราะความอ่อนน้อมถ่อมตน ความอ่อนโยน การแบ่งปัน
และความรักที่พระเยซูจะทรงแสดงบนโลกนี้

ได้ถูกนำมาใช้ในชีวิตชีวาของเขาร่วมกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์แล้ว
กฎแห่งสวรรค์คือกฎที่พระองค์ทรงสำแดงระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก
บนโลกนี้เขากลายเป็นคนที่รับใช้ของคนรับใช้ของเขา

และเราเรียนรู้ว่าในสวรรค์พระองค์ทรงทำตัวเท่าเทียมกับหัวหน้าทูตสวรรค์องค์อื่นๆ
13c- *และฉันอยู่ที่นั่นกับภักษัตริย์แห่งเปอร์เซีย*

การครอบงำราชวงศ์ของภักษัตริย์เปอร์เซียจึงจะดำเนินต่อไประยะหนึ่งจนกระทั่ง
ถึงกรีกครอบงำ

ด นล **10:14**

*บัดนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อแสดงแก่ท่านถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่ชนชาติของท่านในอนาคต
เพราะนิมิตนั้นยังเกี่ยวข้องกับสมัยนั้นอยู่*

14ก - จนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของโลก

ผู้คนของดาเนียลจะกังวลทั้งเก่าและในพันธสัญญาใหม่

เพราะผู้คนของเขาคืออิสราเอลที่พระเจ้าทรงช่วยให้พ้นจาก บาปของอียิปต์ จาก
บาปของอาดัม _____ โดยพระเยซูคริสต์และจาก บาป _____ ก่อตั้งโดยโรม
ในศาสนาคริสต์โดยบริสุทธิโดยพระโลหิตของพระเยซู

จุดประสงค์ของการเปิดเผยที่ทูตสวรรค์นำมาให้ดาเนียลคือเพื่อเตือนผู้คนของ
เขาถึงโศกนาฏกรรมที่จะเกิดขึ้น

ดาเนียลเข้าใจแล้วว่าสิ่งที่เปิดเผยแก่เขานั้นไม่เกี่ยวข้องกับเขาเป็นการส่วนตัวอีกต่อไป

แต่เขามั่นใจด้วยว่าคำสอนเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับใช้ของประชากรของเขาใน
อนาคต และตั้งนั้นต่อทุกคนที่พระเจ้าตรัสถึงพวกเขาและกำหนดพวกเขาผ่านทางนั้น
เขา .

ด นล **10:15** *ขณะที่พระองค์ตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า*

ข้าพเจ้าก็มองดูแผ่นดินโลกและนั่งอยู่

15ก - จอห์นยังคงมีนิมิตอันน่าสยดสยองเกี่ยวกับภัยพิบัติอยู่ในใจ

และเขาพยายามตั้งใจฟังสิ่งที่ได้ยิน

เขาไม่กล้าเงยหน้าขึ้นมองคนที่พูดกับเขาอีกต่อไป

ด นล 10:16 *และดูเถิด มีผู้หนึ่งซึ่งมีรูปร่างเหมือนบุตรมนุษย์มาแต่ริมฝีปากข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าอ้าปากพูดและพูดกับผู้ที่ยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าว่า "ท่านเจ้าข้า*

นิมิตนั้นทำให้ข้าพเจ้าเต็มใจไปด้วยความกลัว และข้าพเจ้าก็สูญเสือกำลังไปหมดแล้ว"

1ก - *และดูเถิด มีผู้หนึ่งซึ่งมีรูปลักษณ์เหมือนบุตรมนุษย์มาแต่ริมฝีปากข้าพเจ้า*

ในขณะที่นิมิตอันเลวร้ายนั้นเป็นเพียงภาพสมมติที่สร้างขึ้นในจิตใจของดาเนียล
ในทางกลับกัน ทูตสวรรค์กลับแสดงตนในร่างมนุษย์ที่เหมือนกับมนุษย์บนโลก
ประการแรก พระองค์ทรงถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าเช่นกัน

แต่ในเทพฟ้าที่ปราศจากกฎทางโลก

ธรรมชาติแห่งสวรรค์ทำให้เขาสามารถเข้าถึงทั้งสองมิติโดยมีความสามารถที่กระตือ
รือร้อนในแต่ละมิติ เขาสัมผัสริมฝีปากของดาเนียลที่สัมผัสได้ถึงสัมผัสนี้

ด นล **10:17**

ผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพเจ้าจะพูดกับเจ้านายของข้าพเจ้าได้อย่างไร?

ตอนนี้กำลังของฉันหมดแรง และฉันก็หายใจไม่ออกอีกต่อไป

17ก - สำหรับมนุษย์บนโลกโดยบริสุทธิ์ สถานการณ์แตกต่างออกไปมาก มีการกำหนดกฎของโลก และความกลัวทำให้เขาสูญเสียกำลังและลมหายใจ

ด นล 10:18 แล้วพระองค์ซึ่งมีรูปร่างเหมือนมนุษย์ก็มาแตะต้องข้าพเจ้าอีก และทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า

18a- ด้วยการยืนกรานอย่างอ่อนโยน

ทูตสวรรค์สามารถคืนกำลังให้กับดาเนียลโดยทำให้เขาสงบลง

ด นล 10:19 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ท่านที่รักเอ๋ย อย่ากลัวเลย สันติสุขจะมีแต่ท่าน” ความกล้าหาญความกล้าหาญ! ขณะที่เขาพูดกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็มีกำลังขึ้น และกล่าวว่า “ขอเจ้านายของข้าพเจ้าพูดเถิด เพราะพระองค์ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า”

19a- ขอความแห่งสันติภาพ!

เหมือนกับข้อความที่พระเยซูจะตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์!

ไม่มีอะไรที่เหมือนกับการปลอบใจจิตใจที่หวาดกลัว

คำว่ากล้าหาญช่วยให้เขาหายใจเข้าและฟื้นกำลัง

ดา น 10:20 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“ท่านทราบไหมว่าทำไมข้าพเจ้าจึงมาหาท่าน?

บัดนี้ข้าพเจ้ากลับมาต่อสู้กับเจ้าเมืองเปอร์เซีย และเมื่อฉันจากไป ดุเถิด เจ้าเมืองเกาะชวาจะมา

20a- ตอนนี้นฉันกลับมาต่อสู้กับผู้นำแห่งเปอร์เซีย

ผู้นำแห่งเปอร์เซียนี้คือไซริส

2

ผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่าพระองค์ทรงเจิมไว้

ซึ่งไม่ได้ขัดขวางเขาจากการต่อสู้กับเขาเพื่อชี้แนะการตัดสินใจไปในทิศทางของ เขา

20ข - และเมื่อฉันไป ดุเถิด ผู้ปกครองเกาะชวาจะมา

เมื่อทูตสวรรค์ออกจากไซริส

2

การโจมตีจากผู้นำชาวกรีกในสมัยนั้นจะเปิดฉากความเป็นปรปักษ์ที่เพิ่มมากขึ้นระหว่างดินแดนเปอร์เซียและกรีกทั้งสอง

ดา น 10:21 แต่เราจะทำให้ท่านทราบสิ่งที่เขียนไว้ในหนังสือแห่งความจริง ไม่มีใครช่วยฉันต่อสู้กับสิ่งเหล่านี้ ยกเว้นไมเคิล ผู้นำของคุณ

21ก - การเปิดเผยที่ดาเนียลจะได้รับนี้เรียกว่าหนังสือแห่งความจริง วันนี้ในปี 2021

ฉันสามารถยืนยันความสัมฤทธิ์ผลของทุกสิ่งที่เปิดเผยในนั้น

เพราะความเข้าใจนั้นได้รับการประทานอย่างเต็มที่โดยวิญญาณอมตะของมิคาเอลผู้

นำของเรา

สำหรับดาเนียลในพันธสัญญาเก่าและสำหรับฉันในพันธสัญญาใหม่นับตั้งแต่พระเยซูคริสต์

อ้างชื่อนี้เพื่อตัดสินใจว่าปีศาจยังคงปฏิบัติการอยู่จนกว่าพระองค์จะกลับมาอย่างรุ่งโรจน์

ดาเนียล 11

ความสนใจ ! แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงบท
แต่การสนทนาระหว่างทูตสวรรค์กับดาเนียลยังคงดำเนินต่อไปในข้อสุดท้าย
ของบทที่ 10

ดนล 11:1

ข้าพเจ้าในปีแรกของรัชกาลดาร์ริอัสคนมีเดียได้อยู่กับท่านเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนท่าน

1ก- สร้างขึ้นโดยพระเจ้าเพื่อให้มีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์
ทูตสวรรค์ที่พูดกับดาเนียลบอกเขาว่าเขาช่วยเหลือและสนับสนุนดาร์ริอัส
กษัตริย์ชาวมีเดียณผู้ยึดบาบิโลนเมื่ออายุ 62 ปีและยังคงครองราชย์ในแดน 6
กษัตริย์องค์นี้รักดาเนียลและพระเจ้าของเขา แต่ติดกับดัก
ทำให้ชีวิตตกอยู่ในอันตรายโดยมอบเขาให้สิงโต
ดังนั้นเขาจึงเข้ามาแทรกแซงเพื่อปิดปากสิงโตและช่วยชีวิตเขา
ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่ช่วยให้กษัตริย์ดาร์ริอัสองค์นี้เข้าใจว่าพระเจ้าของดาเนียลเป็นพระเจ้า
ที่แท้จริงองค์เดียว ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งมวล

ผู้ทรงพระชนม์อยู่และไม่มีใครเหมือนพระองค์

ดนล 11:2 *บัดนี้เราจะทำให้เจ้ารู้ความจริง ดูเถิด ยังมีกษัตริย์สามองค์ในเปอร์เซีย
ส่วนที่สี่จะสะสมความมั่งคั่งมากกว่าสิ่งอื่นๆ ทั้งหมด*

และเมื่อเขามีอำนาจในทรัพย์สมบัติของเขา

เขาจะยกทุกสิ่งขึ้นต่อสู้อาณาจักรชวา

2a- *ตอนนี้ฉันจะทำให้คุณรู้ความจริง*

ความจริงเป็นที่รู้จักเฉพาะกับพระเจ้าที่แท้จริงเท่านั้น

และเป็นชื่อที่พระเจ้าตั้งให้กับพระองค์เองในความสัมพันธ์ของเขากับผู้ที่ถูกเลือกครั้ง
สุดท้ายในพระคริสต์ตามวิวรณ์ 3:14 ความจริงไม่เพียงแต่กษัตริย์สามองค์ ศาสนาพิธี
และพระบัญญัติเท่านั้น

นอกจากนี้ยังครอบคลุมทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนอย่างรอบคอบและทำให้สำเร็จใน
เวลาของพระองค์ เรากำลังค้นพบทุกวันในชีวิตของเรา
ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอันยิ่งใหญ่ซึ่งเราจะก้าวหน้าไปจนวาระสุดท้ายของชีวิต
และร่วมกัน จนกระทั่งสิ้นสุดโครงการช่วยชีวิตขั้นสุดท้าย

ซึ่งจะได้เห็นการเข้าถึงที่ทรงเลือกสรรไว้ชั่วนิรันดร์

2b- *ดูเถิด ยังมีกษัตริย์สามองค์ในเปอร์เซีย*

องค์ที่ 1 รองจากไซรัสที่ 2: Cambyses 2 (- 528 - 521) สังหาร Bardiya
ลูกชายของเขาซึ่งมีชื่อเล่นว่า Smerdis โดยชาวกรีก

องค์ที่ 2 : สเมอร์ติสจอมปลอม ผู้วิเศษ เกามาตา ผู้แย่งชิงชื่อสเมอร์ติส
ครองราชย์เพียงช่วงเวลาสั้นๆ

กษัตริย์ องค์ที่ 3 : ดาร์ริอัสที่ 1 ชาวเปอร์เซีย (-521 - 486) บุตรชายของฮีสเตป

2c- *ส่วนที่สี่จะรวบรวมความมั่งคั่งมากกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด*

องค์ที่ 4 : เซอร์ซีสที่ 1 (- 486 - 465) หลังจากเขาไปแล้ว อาร์ทาเซอร์ซีสที่ 1
จะ ครองราชย์และปลดปล่อยเชลยชาวยิวทั้งหมด **ในปีที่เจ็ด**

ของการครองราชย์ของเขา ในฤดูใบไม้ผลิ - 458 ตาม Esd.7:7-9

2d- *และเมื่อเขาแข็งแกร่งด้วยความมั่งคั่งของเขา*

เขาจะยกทุกสิ่งขึ้นเพื่อต่อต้านอาณาจักรชวา

Xerxes ฉันทัน ปราสาทปราสาท และทำให้เอธิโอเปียที่กบฏสงบลง
จากนั้นเขาก็ทำสงครามกับกรีก นุกแอตติกา และทำลายกรุงเอเธนส์
แต่เขาพ่ายแพ้ต่อซาลามิสในปี - 480 กรีกจะยังคงครอบครองดินแดนของตนต่อไป
และกษัตริย์เปอร์เซียยังคงอยู่ในเอเชีย

แต่ยังคงโจมตีซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงความปรารถนาที่จะพิชิตกรีก
ดนล **11:3** **แต่จะมีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่องค์หนึ่งขึ้นมา**
ใครจะปกครองด้วยอำนาจอันใหญ่หลวง และจะกระทำการใดก็ตามตามใจชอบ

3a- พ่ายแพ้ในดินแดนของเขา กษัตริย์เปอร์เซีย Xerxes ที่ 1 ที่ถูกล่า จะ
ต้องตายโดยถูกลอบสังหารโดยผู้ยิ่งใหญ่สองคนของเขา
เขาพ่ายแพ้ให้กับชายหนุ่มคนหนึ่งที่เขาเยาะเย้ยอย่างหลอกลวง
กรีกเลือกเป็นกษัตริย์คืออเล็กซานเดอร์มหาราช ชายหนุ่มชาวมาซิโดเนียอายุ 20 ปี
(เกิดใน - 356 ครองราชย์ใน - 336 - เสียชีวิตใน - 323)
คำทำนายกล่าวถึงเขาเป็นผู้ก่อตั้ง อาณาจักร ที่ 3 ของรูปปั้น Dan.2 สัตว์ตัวที่สามของ
Dan.7 และสัตว์ตัวที่สองของ Dan.8

ดนล **11:4** **และเมื่อพระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องแล้ว**
ราชอาณาจักรของพระองค์ก็จะแตกเป็นชิ้นๆ
และแตกออกไปตามลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ มันจะไม่เป็นของลูกหลานของเขา
และจะไม่ทรงพลังเหมือนเมื่อก่อน เพราะว่ามันจะถูกฉีกออก
และมันจะส่งต่อไปยังผู้อื่นมากกว่าพวกเขา

4a- เราพบคำจำกัดความที่แน่นอนที่ให้ไว้กับเขาใหญ่ที่หักของแพะกรีกแห่งเมือง
ตัน 8:8 และคำอธิบายของข้อ 22: **เขาทั้งสี่ซึ่งเกิดขึ้นมาแทนที่เขาที่หักนี้**
เหล่านี้คือสี่อาณาจักรที่จะเกิดขึ้น จากประเทศนี้ แต่ใครจะไม่มีกำลังมากเท่านี้

- ฉันทันจำได้ว่า “ **เขาใหญ่สี่เขา** ” เป็นตัวแทนของ อะ ไร
- ที่ 1 : ราชวงศ์กรีก Seleucid ก่อตั้งในซีเรียโดย Seleucus 1st ^{Nicator}
- ที่ 2 : ราชวงศ์ ^{กรีก} Lagid ก่อตั้งในอียิปต์โดยปโตเลมีที่ 1 ^{ลาแกส}
- ที่ 3 : ราชวงศ์กรีกก่อตั้ง ^{ใน} Trace โดย Lysimachus
- ที่ 4 : ราชวงศ์กรีกที่ก่อตั้งในมาซิโดเนียโดยคาสซานดรา

ดนล **11:5** **กษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้มแข็งขึ้น**
แต่ผู้นำคนหนึ่งของเขาจะแข็งแกร่งกว่าเขาและจะมีอำนาจเหนือกว่า

อำนาจการปกครองของเขาจะแข็งแกร่ง
5a- **กษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะเข้มแข็งขึ้น**
ปโตเลมีที่ 1 โซเตอร์ ลากอส -383 -285 กษัตริย์แห่งอียิปต์ หรือ “
กษัตริย์แห่งทิศใต้”

5b- **แต่ผู้นำคนหนึ่งของเขาจะแข็งแกร่งกว่าเขาและจะมีอำนาจเหนือกว่า**
อำนาจการปกครองของเขาจะแข็งแกร่ง
Seleucus 1st Nicator -312-281 กษัตริย์แห่งซีเรียหรือ “
กษัตริย์แห่งทิศเหนือ”

ดนล **11.6** **หลังจากนั้นไม่กี่ปี พวกเขาจะตั้งพันธมิตรกัน**
และธิดาของกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะมาหากษัตริย์แห่งถิ่นเหนือเพื่อคืนความปรองดอง
แต่เธอจะไม่คงกำลังแขนของเธอไว้ และเขาจะไม่ขัดขืนทั้งเขาและแขนของเธอ
เธอจะถูกคลอذبตรพร้อมกับผู้ที่พาเธอมา กับบิดาของเธอ
และผู้ที่ยอสนับสนุนเธอในขณะนั้น

6ก - คำทำนายข้ามรัชสมัยของอันติโอโคสที่ 1 ⁽⁻²⁸¹⁻²⁶¹⁾ “ กษัตริย์แห่งทิศเหนือ ” องค์ที่สอง ซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม “สงครามซีเรีย” ครั้งแรก (-274-271) กับ “ กษัตริย์แห่งทิศใต้” ปโตเลมี 2 ฟิลาเดลเฟส (- 282 -286). ต่อมาคือ "สงครามซีเรีย" ครั้งที่ 2 (-260 - 253) ซึ่งต่อต้านชาวอียิปต์ " กษัตริย์ แห่งทิศเหนือ " องค์ใหม่ อันติโอโคส 2 ซีออส (- 261 - 246)

6b- หลังจากนั้นไม่กี่ปีพวกเขาจะเป็นพันธมิตรกัน และธิดาของกษัตริย์แห่งทิศใต้จะมาหากษัตริย์แห่งทิศเหนือเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ พฤติกรรมที่น่ารังเกียจเริ่มต้นขึ้น เพื่อแต่งงานกับเบเรนิซ อันติโอโคส 2 หย่ากับภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายชื่อเลาดิซ พ่อมมาพร้อมกับลูกสาวและอาศัยอยู่กับเธอที่บ้านลูกเขย

6c- แต่เธอจะไม่คงกำลังแขนของเธอไว้ และเขาจะไม่ขัดขืนทั้งเขาและแขนของเธอ เธอจะถูกคลอดบุตรพร้อมกับผู้ที่พาเธอมา กับบิดาของเธอ และผู้ที่คอยสนับสนุนเธอในขณะนั้น

แต่ก่อนที่เขาจะเสียชีวิต Antiochos 2 ได้ทำลายมรดกของBérénice เลาดิซเซียแก่แค้นและฆ่าเธอพร้อมกับพ่อและลูกสาวตัวน้อยของเธอ (แขน = ลูก) หมายเหตุ _____: _____ ใน Rev.3:16

พระเยซูจะทรงหย่าร้างกับภรรยาแอดเวนติสอย่าง เป็นทางการซึ่งมีชื่อเชิงสัญลักษณ์ ว่าเลาดิซเซีย ยิ่งไปกว่านั้นตั้งแต่ Antiochos 2 เรียกตัวเองว่า "Theos" พระเจ้า ในอังกฤษ พระเจ้าเฮนรีที่ 8 ทำได้ดีกว่า

พระองค์ทรงหย่าร้างโดยแยกตัวออกจากอำนาจทางศาสนาของโรม

ก่อตั้งคริสตจักรเองกลีกัน

และทำให้พระมหาลีทั้งเจ็ดของพระองค์สิ้นพระชนม์ที่ละคน ต่อมา “สงครามซีเรีย” ครั้งที่ 3 (-246-241) ก็มาถึง

ดนล 11:7 หน่อหนึ่งจะงอกขึ้นมาแทนเขา เขาจะมาเป็นกองทัพ เขาจะเข้าไปในป้อมปราการของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ เขาจะกำจัดพวกมันตามที่เขาต้องการ และเขาจะเสริมกำลังตัวเอง

7a- หน่อจากรากจะงอกขึ้นมาแทนที่ ปโตเลมีที่ 3 อเวอ์เกเตส -246-222 น้องชายของเบเรนิซ

7ข- เขาจะยกทัพ เขาจะเข้าไปในป้อมปราการของกษัตริย์แห่งทิศเหนือ เซลุคัส 2 คัลลินีโกส -246-226

7ค- เขาจะกำจัดมันตามที่เขาต้องการ และเขาจะทำให้ตัวเองแข็งแกร่งขึ้น การปกครองเป็นของกษัตริย์แดนใต้

การปกครองของอียิปต์นี้เป็นที่ชื่นชอบของชาวยิว ไม่เหมือนชาวกรีกเซลิซิด เราต้องเข้าใจทันทีว่าระหว่างผู้ปกครองทั้งสองที่เป็นปฏิปักษ์นั้นคือดินแดนของอิสราเอลซึ่งค่ายที่ท่าสงครามทั้งสองจะต้องข้ามในการรุกหรือในการล่าถอย

ดนล. 11:8 พระองค์จะทรงนำพระของพวกเขา รูปเคารพของพวกเขา และของล้ำค่าที่เป็นเงินและทองคำเข้าไปในอียิปต์ด้วย แล้วเขาจะอยู่ห่างจากกษัตริย์ฝ่ายเหนือสักสองสามปี

8a- เพื่อเป็นการรับรู้ ชาวอียิปต์จะเพิ่มชื่อของเขา ปโตเลมี 3 ชื่อ "Evergetes" หรือผู้มีพระคุณ

ดนล 11:9 และเขาจะต่อสู้กับอาณาจักรของกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ และจะกลับไปยังแผ่นดินของเขาเอง

9a- การตอบสนองของ Seleucus 2 ล้มเหลวจนกระทั่งเริ่ม " สงครามซีเรีย" ครั้งที่ 4 (-219-217) ซึ่งทำให้ Antiochos 3 ปะทะกับ Ptolemy 4 Philopator

ดนล 11:10 บุตรชายของเขาจะออกไปรวบรวมกองทัพเป็นอันมาก คนหนึ่งจะออกมาข้างหน้าเผด็จออกไปเหมือนกระแสน้ำไหลล้นแล้วกลับมา และพวกเขาจะผลัดกันการสู้รบไปยังป้อมปราการของกษัตริย์แห่งถิ่นใต้

10a- อันติโอโคส 3 เมกา (-223 -187) ปะทะ ปโตเลมี 4 ฟิโลเปเตอร์ (-222-205) ชื่อเล่นที่เพิ่มเข้ามาเผยให้เห็นถึงสภาวะการเยาะเย้ยของชาว Lagid เนื่องจาก Philopator ในภาษากรีกหมายถึงความรักของพ่อ พ่อที่ปโตเลมีสังหาร...

เป็นอีกครั้งที่การโจมตีของเซลูซิดล้มเหลว การปกครองจะยังคงอยู่ในค่ายที่น่าเกลียด

ดนล 11:11 กษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะโกรธ และจะออกไปโจมตีกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ พระองค์จะทรงระดมมวลชนเป็นอันมาก

และกองทัพของกษัตริย์ถิ่นเหนือจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

11a- ความพ่ายแพ้อันย่อยยับของ Seleucid นี่เป็นสิ่งที่ดีสำหรับชาวยิวที่ชอบชาวอีลิปต์เพราะพวกเขาปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างดี

ดนล 11:12 และมวลชนนี้จะภาคภูมิใจ และพระทัยของกษัตริย์จะผยองขึ้น พระองค์จะทรงโค่นล้มลงเป็นพันๆ แต่พระองค์จะไม่ทรงมีชัยชนะ

12a- สถานการณ์จะเปลี่ยนไปพร้อมกับ " สงครามซีเรีย" ครั้งที่ 5 (-202-200) ซึ่งจะรวมเมือง Antiochos 3 ปะทะกับ Ptolemy 5 Epiphanes (-205 -181)

ดนล 11:13 เพราะกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะกลับมาอีกและจะรวบรวมฝูงชนไว้มากกว่าคราวก่อน

อีกไม่กี่ปีเขาก็จะออกเดินทางพร้อมกองทัพใหญ่และทรัพย์สมบัติมากมาย

13a- น่าเสียดาย สำหรับชาวยิว ชาวกรีก Seleucid ได้กลับไปยังดินแดนของตนเพื่อโจมตีอีลิปต์

ดนล 11.14 ครั้งนั้นจะมีคนเป็นอันมากลุกขึ้นต่อสู้กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้ และคนหัวรุนแรงในหมู่ชนชาติของเจ้าจะกบฏเพื่อทำให้นิมิตสำเร็จ

และพวกเขาจะล้มลง

14a- กษัตริย์องค์ใหม่ของปโตเลมี 5 เอพิฟานีสทางใต้ของอีลิปต์ - หรือผู้มีชื่อเสียง (-205-181) อายุห้าขวบประสบปัญหาจากการโจมตีของอันติโอโคส 3 ที่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายตรงข้าม

แต่ชาวยิวสนับสนุนกษัตริย์อีลิปต์ด้วยการต่อสู้กับพวกเซลูซิด พวกเขาคือ ไม่เพียงแต่พ่ายแพ้และสังหารเท่านั้น

แต่ยังทำให้ชาวกรีกเซลิซิดชาวซีเรียกลายเป็นศัตรูกันตลอดชีวิต

การก่อจลาจลของชาวยิวที่เปิดเผยในข้อนี้ได้รับการพิสูจน์โดยชาวยิวชอบค่ายอีลิปต์ ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นศัตรูกับค่าย Seleucid

ซึ่งกลับมามีอำนาจเหนือสถานการณ์อีกครั้ง

แต่พระเจ้าไม่ได้เตือนประชาชนของพระองค์ให้ระวังการเป็นพันธมิตรกับชาวอีลิปต์ไหม้ใช่หรือ? "อีลิปต์ ต้นอ้อที่แทงมือของผู้พิงมั้น" ตามอิสยาห์ 36:6 " ดูเถิด พระองค์ทรงวางไว้ในอีลิปต์

พระองค์ทรงรับเอาต้นอ้อที่หักนี้ไว้ค้ำจุนและแทงมือนั้น" ของทุกคนที่พึ่งอยู่ นี้คือฟาโรห์ กษัตริย์แห่งอีลิปต์ สำหรับทุกคนที่วางใจในเขา "

คำเตือนนี้ดูเหมือนชาวยิวจะเพิกเฉย

และความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับพระเจ้าก็เลวร้ายที่สุด

การลงโทษเข้ามาใกล้และโจมตี แอนติโอคัส 3
 ทำให้พวกเขาต้องชดใช้ราคาแพงสำหรับความเป็นศัตรูของพวกเขา
โปรดทราบ : การประท้วงของชาวยิวนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ "
บรรลุนิยามที่คน "
 ในแง่ที่ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างความเกลียดชังของชาวซีเรียต่อชาวยิว
 ดังนั้น **ภัยพิบัติใหญ่** ที่ประกาศในดาน 10:1 จะมาโจมตีพวกเขา
ดนล 11:15 และกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือจะออกมาสร้างลานและยึดเมืองเข้มแข็งต่างๆ
 กองทหารภาคใต้และชนชั้นสูงของกษัตริย์จะไม่ต่อต้าน
 พวกเขาจะขาดกำลังที่จะต่อต้าน
 15a- การปกครองได้เปลี่ยนข้างอย่างถาวร มันอยู่ในค่าย Seleucid ต่อหน้าเขา
 กษัตริย์อียิปต์มีอายุเพียงห้าขวบเท่านั้น
ดนล 11:16 ใครก็ตามที่ต่อต้านเขาจะทำตามใจชอบ และจะไม่มีใครต่อต้านเขาได้
 เขาจะแหวะฟักที่ดินแดนที่สวยงามที่สุด ทำลายล้างสิ่งที่อยู่ในมือของเขา
 16ก- อันติโอคัส 3 ยังคงล้มเหลวในการพิชิตอียิปต์
 และความกระหายในการพิชิตของเขาทำให้เขาหงุดหงิด
 ชาวยิวกลายเป็นความเจ็บปวดของเขา
 เขาระบายความโกรธส่วนเกินของเขาที่มีต่อชนชาติยิวที่ถูกพลีชีพซึ่งถูกอ้างถึงโดย
 สำนวน " **ดินแดนที่สวยงามที่สุด** " ดังในดนล.8:9
ดนล 11:17 เขาจะเสนอให้ยกกองทัพทั้งหมดแห่งอาณาจักรของเขา
 และทำสันติภาพกับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้
 เขาจะมอบลูกสาวของเขาให้เป็นภรรยาโดยตั้งใจที่จะทำให้เขาหายนะ
 แต่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นและจะไม่สำเร็จ
 17a- เนื่องจากสงครามไม่ประสบผลสำเร็จ Antiochos 3
 จึงพยายามใช้เส้นทางการเป็นพันธมิตรกับค่าย Lagid
 การเปลี่ยนแปลงในกลยุทธ์นี้มีสาเหตุ: โรมกลายเป็นผู้พิทักษ์อียิปต์
 ดังนั้นเขาจึงพยายามยุติความแตกต่างโดยตั้งชื่อคลีโอพัตราลูกสาวของเขาซึ่งเป็นค
 นแรกในการแต่งงานกับปโตเลมีที่ 5 การแต่งงานเกิดขึ้น
 แต่คู่สามีภรรยาต้องการรักษาความเป็นอิสระจากค่ายเซลูซิด
 แผนการยึดครองอียิปต์ของอันติโอคัส 3 ล้มเหลวอีกครั้ง
ดนล 11:18 พระองค์จะทรงพิจารณาอุกาะต่างๆ
 และจะยึดเกาะเหล่านั้นได้หลายเกาะ
 แต่ผู้นำจะยุติสิ่งที่น่ารังเกียจที่เขาต้องการจะดึงดูด และจะทำให้มั่นคงอยู่กับเขา
 18a- เขาจะยึดครองดินแดนในเอเชีย
 แต่จบลงด้วยการพบกับกองทัพโรมันบนเส้นทางของเขา ซึ่งถูกกำหนดไว้ใน
 Dan.9:26 ด้วยคำว่า " **หัวหน้า** ";
 เนื่องจากโรมยังคงเป็นสาธารณรัฐที่ส่งกองทัพไปปฏิบัติภารกิจสงบสติอารมณ์ภายใต้ก
 ารดูแลของผู้แทนซึ่งเป็นตัวแทนของอำนาจของวุฒิสมาชิกและประชาชนซึ่งเป็นประ
 ชาคม
 การเปลี่ยนผ่านไปสู่อำนาจปกครองของจักรวรรดิจะไม่เปลี่ยนแปลงองค์กรทางทหารปร
 ะเภทนี้ ผู้นำคนนี้มีชื่อว่า Lucius Scipio หรือที่รู้จักในชื่อชาวแอฟริกัน กษัตริย์
 Antiochos เสียชีวิตที่เผชิญหน้าเขาและเขาก็พ่ายแพ้ใน Battle of Magnesia ในปี 189
 และถูกประณามว่าต้องจ่ายเงินให้โรมเมื่อสงครามชดเชยนี้ก่อนโตจันนวน 15,000
 พรสวรรค์ นอกจากนี้ ลูกชายคนเล็กของเขา ซึ่งก็คืออันติโอคัส 4

เอปีฟาเนสในอนาคต ผู้ข่มเหงชาวยิวซึ่งจะบรรล “ กัณฑ์พิบัติ ” ในข้อ 31 ที่พยากรณ์ไว้ในดาน.10:1 ถูกจับเป็นตัวประกันโดยชาวโรมัน

ดาน 11:19 แล้วเขาจะไปยังที่มั่นในประเทศของเขา เขาจะสะดุดและล้มลง และจะไม่มีใครพบเขาก่อต่อไป

19a- ความฝันที่จะพิชิตจบลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์ แทนที่ด้วยลูกชายคนโต Seleucus 4 (-187-175)

ดนล 11.20 *ใครก็ตามที่เข้ามาแทนที่เขา จะนำพ่อค้าแม่ค้าเข้าไปในส่วนที่สวยงามที่สุดของราชอาณาจักร*

แต่ภายในไม่กี่วันเขาจะพังทลายลง ไม่ใช่ด้วยความโกรธเกรี้ยวหรือด้วยสงคราม

20ก- เพื่อชำระหนี้ที่เป็นหนี้ชาวโรมัน

กษัตริย์จึงส่งเฮลิโอดอร์สรัฐมนตรีของเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อยึด

สมบัติของพระวิหาร

แต่ตกเป็นเหยื่อของนิมิตอันเลวร้ายในพระวิหาร

เขาจึงละทิ้งโครงการที่น่าสะพรึงกลัวนี้ พ่อค้ารายนี้คือ Heliodorus ซึ่งจะสังหาร Seleucus 4 ซึ่งตั้งข้อหาเขาในภารกิจของเขาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ความตั้งใจ นี้ คุ่มค่ากับการกระทำ

และพระเจ้าก็ให้เขาชดใช้ค่าเสียหายของวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาด้วยการตายของ ผู้นำของเขาที่ถูกฆาตกรรม และ *ไม่ได้ตายด้วยความโกรธหรือสงคราม*

อันทิโอโค 4 ขำ ย ในภาพนิมิต เรื่อง กัณฑ์พิบัติครั้งใหญ่

ดนล. 11:21 *คนที่ถูกเหยียดหยามจะเข้ามาแทนที่ โดยปราศจากการสวมศักดิ์ศรีของกษัตริย์ เขาจะปรากฏตัวท่ามกลางความสงบสุข และจะยึดอาณาจักรด้วยอุบาย*

21a- นี่คือ Antiochos ลูกชายคนเล็กของ Antiochos 3 เซลยและเป็นตัวประกันของชาวโรมัน

เราสามารถจินตนาการถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในตัวละครของเขา

เมื่อได้เป็นกษัตริย์แล้ว เขาก็ต้องแก้แค้นเพื่อเอาชีวิตรอด นอกจากนี้

การที่เขาอยู่กับชาวโรมันทำให้พวกเขามีความเข้าใจในระดับหนึ่ง

การมาถึงของเขาสู่บัลลังก์แห่งซีเรียนั้นขึ้นอยู่กับแผนการเพราะเดเมตรีอุสลูกชายอีก

คนที่อายุมากกว่ามีความสำคัญมากกว่าเขา

เมื่อเห็นว่าเดเมตรีอุสทำสนธิสัญญากับเซออส กษัตริย์แห่งมาซิโดเนีย

ศัตรูของชาวโรมัน

ฝ่ายหลังจึงได้รับความโปรดปรานและวางอันติโอโคสเพื่อนของพวกเขาไว้บนบัลลังก์

ก

ดนล 11.22

และกองทหารที่หลังไหลออกมาเหมือนกระแสน้ำจะถูกท่วมต่อหน้าพระองค์และถูกทำลายเสีย เหมือนอย่างเจ้าแห่งพันธสัญญา

22ก -

กองทหารที่กระจายออกไปเหมือนกระแสน้ำจะจมอยู่ใต้น้ำต่อหน้าเขาและถูกทำลาย

ความเป็นปรปักษ์กลับมาอีกครั้งพร้อมกับ “ สงครามซีเรีย ” ครั้งที่ 6 (-170-168)

คราวนี้ชาวโรมันปล่อยให้อันติโอโคส

4

สานต่อสงครามของบิดากับค่ายอียิปต์ที่น่าเกลียด

เ ้อไม่เคยสมควรได้รับสัญลักษณ์แห่งความบาปของเธอเท่านี้มาก่อน

ภาษากรีกเป็นจริงในบริบทนี้

แทนที่จะตัดสินข้อเท็จจริงตามที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในตอนนั้น ในค้าย Lagid ปโตเลมีที่ 6 แต่งงานร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องกับคลีโอพัตรา 2 น้องสาวของเขา ปโตเลมี 8 น้องชายของพวกเขาที่รู้จักกันในชื่อฟิสดอนมีความเกี่ยวข้องกับพวกเขา จากนั้นเราจะเข้าใจว่าทำไมพระเจ้าจึงยอมให้อันติโอคัสสวดขี้ก่องทัพของพวกเขา

22b- *เช่นเดียวกับผู้นำของพันธมิตร*

Menelaus ผู้ร่วมมือของ Seleucids ต้องการตำแหน่งมหาปุโรหิต Onias ที่ชอบด้วยกฎหมาย เขาจึงได้สังหารเขาโดย Andronicus และเข้ารับตำแหน่งแทน นี่ยังเป็นอิสราเอลของพระเจ้าอยู่หรือ? ในละครเรื่องนี้ พระเจ้าเริ่มระลึกถึงการกระทำที่โรมจะทำตลอดหลายศตวรรษ อันที่จริง จักรวรรดิโรมจะสังหารพระเมสสิยาห์

และสมเด็จพระสันตะปาปาโรมจะโลกและยึดเอาฐานะปุโรหิตถาวรของพระองค์ไป เช่นเดียวกับที่เมเนลอสสังหารโอเนียสเพื่อแทนที่เขา

11:23 *และหลังจากที่เขาเข้าร่วมกับเขาแล้ว เขาจะหลอกลวง เขาจะออกเดินทางและจะมีชัยเหนือคนเพียงไม่กี่คน*

23ก - แอนติโอคัสสร้างพันธมิตรกับทุกคน

พร้อมที่จะทำลายพวกเขาหากเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของเขา

ตัวละครนี้เพียงอย่างเดียวเป็นภาพประวัติศาสตร์ของกษัตริย์แห่งฝรั่งเศสและยุโรป พันธมิตรที่สร้างขึ้น พันธมิตรแตกสลาย

และสงครามนองเลือดสลับกับช่วงเวลาแห่งสันติภาพอันสั้น

แต่ข้อนี้ยังดำเนินต่อไปในการอ่านสองครั้ง เพื่อให้เราเห็นภาพคร่าวๆ เกี่ยวกับระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่จะข่มเหงวิสุทธิชนเป็นเวลา 120 ปี เพราะกษัตริย์กรีกและโปเปรีมีความคล้ายคลึงกันมาก:

การหลอกลวงและกลอุบาย ในทั้งสองอย่าง

ดนล. 11:24 *พระองค์จะเสด็จเข้าไปในที่สุดสมบูรณ์ที่สุดในแคว้นนั้นอย่างสันติ เขาจะทำสิ่งที่บรรพบุรุษของเขาหรือบรรพบุรุษของเขาไม่ได้ทำ*

เขาจะแจกจ่ายของที่ริบได้ ของที่ริบได้ และทรัพย์สินสมบัติ เขาจะก่อตั้งโครงการต่อต้านป้อมปราการและจะเป็นเช่นนี้ในช่วงเวลาหนึ่ง

24a- *นี่จำนวนมหาศาลที่ชาวโรมันจะต้องชำระ ด้วยเหตุนี้ อันติโอคัส 4*

จึงเก็บภาษีจังหวัดของเขาและชาวยิวที่เขาปกครองอยู่

เขาไปในที่ที่เขายังไม่ได้หว่านและริบเอาทาสที่ตกอยู่ใต้อำนาจครอบครองความมั่งคั่งของพวกเขา เขาไม่ละทิ้งเป้าหมายที่จะพิชิตอียิปต์ด้วยตะขอหรือคน โง่

และเพื่อให้ได้รับการชื่นชมจากทหารของเขาและได้รับการสนับสนุน

เขาจึงแบ่งปันของที่ริบมากับกองทหารของเขา

และเขาได้ให้เกียรติเทพเจ้ากรีกของเขาอย่างฟุ่มเฟือย ซึ่งเทพเจ้าหลักในนั้นคือ Olympian Zeus ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งเทพเจ้าในตำนานเทพเจ้ากรีก

ในการอ่านสองครั้ง

ระบอบการปกครองของสันตะปาปาโรมันก็จะกระทำเช่นเดียวกัน

เพราะเขาอ่อนแอโดยธรรมชาติ

เขาจึงต้องล่อลวงและเพิ่มคุณค่าให้กับอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่เพื่อให้ได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากพวกเขาและกองทัพของพวกเขา

ดนล 11.25 *เป็นหัวหน้ากองทัพใหญ่ เขาจะทรงใช้กำลังและความกระตือรือร้นของพระองค์ต่อสู้กับกษัตริย์แห่งถิ่นใต้*

และกษัตริย์แห่งกินใต้จะเข้าทำสงครามกับกองทัพอันมากมายและทรงพลังมาก แต่เขาจะไม่ขัดขืน เพราะว่าจะมีแผนการชั่วมาต่อต้านเขา

25a- ใน - 170, Antiochos 4 คว่า Pelusium และเข้าครอบครองอียิปต์ทั้งหมด ยกเว้นเมืองหลวงของอเล็กซานเดรีย

ดนล 11:26 บรรดาผู้ที่รับประทานอาหารจากโต๊ะของเขาจะทำลายเขา กองทัพของเขาจะกระจายไปเหมือนกระแสน้ำ และคนตายจะล้มลงเป็นจำนวนมาก

26a- ปโตเลมีที่ 6 จากนั้นจึงเจรจากับอันติโอโคสที่ 4 ลงของเขา เขาเข้าร่วมค่ายเชลลูด แต่ด้วยความไม่เห็นด้วยกับชาวอียิปต์ เขา จึงถูกแทนที่โดยปโตเลมี 8 น้องชายของเขาในเมืองอเล็กซานเดรีย ดังนั้นจึงถูกครอบครัวของเขาที่ กิน อาหารจากโต๊ะของเขา หักหลัง สงครามดำเนินต่อไป และ ผู้เสียชีวิตก็ล้มลงเป็นจำนวนมาก

ดนล 11.27 กษัตริย์ทั้งสองจะแสวงหาความชั่วร้ายในใจ และพวกเขาจะพูดเท็จที่โต๊ะเดียวกัน

แต่สิ่งนี้จะไม่สำเร็จเพราะอวสานจะไม่มาถึงจนกว่าจะถึงเวลากำหนด

27a- แผนการของ Antiochos 4 ล้มเหลวอีกครั้ง ความสัมพันธ์ของเขากับปโตเลมี 6

หลานชายของเขาที่เข้าร่วมกับเขานั้นมีพื้นฐานมาจากการหลอกลวง

27b- แต่สิ่งนี้จะไม่สำเร็จเพราะจุดจบจะมาถึงตามเวลาที่กำหนดเท่านั้น

ข้อนี้พูดถึง จุดประสงค์ ๕๒ ? ในความเป็นจริงมันบ่งบอกถึง ตอนจบ หลายจุด และประการแรกการสิ้นสุดของสงครามระหว่าง Antiochos 3

กับหลานชายและหลานสาวชาวอียิปต์ของเขา ใกล้จะถึง จุดสิ้นสุด นี้ แล้ว ส่วนตอนจบ อื่นๆ จะเกี่ยวข้องกับระยะเวลา 1,260

ปีแห่งการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาใน ดาน.12:6 และ 7 และ เวลาสิ้นสุด ของข้อ 40 ของบทปัจจุบัน

ซึ่งจะเห็นการสมรู้ร่วมคิดของสงครามโลกครั้งที่สามซึ่งเตรียมบริบทสำหรับ

ภัยพิบัติสากลครั้งใหญ่ ครั้ง สุดท้าย

แต่ในข้อนี้ ส่วนวนนี้ไม่มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับ “ เวลาสุดท้าย ” ที่อ้างถึงในข้อ 40 ตามที่เราจะค้นพบและสาธิต

โครงสร้างของบทนี้มีรูปลักษณะที่หลอกลวงอย่างชาญฉลาด

ดาน 11:28 เขาจะกลับมายังแผ่นดินของเขาพร้อมกับทรัพย์สินสมบัติมากมาย เขาจะเป็นศัตรูกับพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ในใจ

เขาจะต่อต้านมันแล้วกลับประเทศของเขา

28a- เขาจะกลับไปยังประเทศของเขาพร้อมกับความมั่งคั่งมากมาย

ด้วยความรับผิดชอบต่อความมั่งคั่งที่นำมาจากชาวอียิปต์ Antiochos 4 จึงออกเดินทางกลับไปยังเมือง Antioch โดยทิ้งปโตเลมีที่ 6

ไว้เบื้องหลังซึ่งเขาได้แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์มากกว่าครึ่งหนึ่งของอียิปต์ที่ถูกยึดครอง แต่ ชัยชนะเพียงครั้งเดียวนี้ทำให้กษัตริย์ไม่พอใจ

28b-

ความรำคาญที่กษัตริย์เผชิญทำให้ชาวียูดกเป็นเป้าหมายของความโกรธของเขา นอกจากนี้ โดยการไปเยี่ยมบ้านของพวกเขา

พระองค์จะทรงระบายความโกรธนี้แก่พวกเขาบ้าง แต่พระองค์จะไม่ทรงบรรเทาลง

ดนล 11:29 เมื่อถึงเวลากำหนดเขาจะยกไปทางทิศใต้ อีก แต่ครั้งสุดท้ายนี้เหตุการณ์จะไม่เกิดขึ้นเหมือนแต่ก่อน

29a- เรากำลังเข้าสู่ปีแห่งความหายนะครั้งใหญ่

ได้เรียนรู้ว่าหลานชายของเขากลับมาคืนดีกับเขาอีกครั้ง

ปโตเลมีที่ 6

ได้สงบศึกกับปโตเลมี

8

น้องชายของเขา

ดินแดนอียิปต์ที่ถูกยึดครองกลับคืนสู่ค่ายอียิปต์

เขาจึงออกเดินทางอีกครั้งเพื่อต่อสู้กับหลานชายของเขา

โดยมุ่งมั่นที่จะทำลายการต่อต้านทั้งหมด แต่...

ดาบ 11:30 กองเรือของจิตติมจะมาต่อสู้กับเขา เมื่อท้อแท้แล้วเขาจะหันกลับมา
จากนั้น ด้วยความโกรธต่อพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ เขาจะไม่นิ่งเฉยอีกต่อไป
เมื่อเขากลับมาเขาจะมองดูผู้ที่ละทิ้งพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์

30ก- เรือของจิตติมจะบุกเข้าโจมตีเขา

พระวิญญาณจึงทรงแต่งตั้งกองเรือโรมันตามเกาะไซปรัสในปัจจุบัน

จากที่นั่นพวกเขาควบคุมประชาชนในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและประชาชนชายฝั่งของ

เอเชีย หลังจากthatอันติโอโคสผู้เป็นบิดาของเขา 3 ต้องเผชิญกับการยับยั้งของโรมัน

เขาต้องทนทุกข์ทรมานกับความอับยศอดสูซึ่งจะทำให้เขาโกรธ โปปีเลียส ลาเอนาส

ผู้แทนชาวโรมันवादวงกลมบนพื้นรอบเท้าของเขา และสั่งไม่让他ออกไป

เว้นแต่เขาจะตัดสินใจต่อสู้กับโรมหรือเชื้อเพลิง อันติโอโคส อดีตตัวประกัน

ได้เรียนรู้บทเรียนที่บิดาของเขาได้รับ และเขาต้องละทิ้งการพิชิตอียิปต์

ซึ่งตกอยู่ใต้อารักขาของโรมันโดยสิ้นเชิง ในบริบทของความโกรธที่รุนแรงนี้

เขาได้เรียนรู้ว่าชาวียิวที่เชื่อว่าตายแล้ว ต่างชื่นชมยินดีและเฉลิมฉลอง

พวกเขาจะได้เรียนรู้ถึงวิธีการที่ยากลำบากที่เขายังมีชีวิตอยู่

ดาบ 11:31 กองทัพจะมาตามคำสั่งของเขา พวกเขาจะทำลายสถานบริสุทธิ์

ป้อมปราการ พวกเขาจะยุติ การถวายบูชา อันเป็นนิรันดร์

และจะตั้งสิ่งที่น่ารังเกียจของผู้กร่าง (หรือผู้ทำลาย) ขึ้นมา

31a- ข้อนี้ยืนยันข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องในเรื่องราวนอกสารบบของ 1 Macc.1:43-

44-45: จากนั้นกษัตริย์อันติโอคัสได้เขียนถึงอาณาจักรของเขาทั้งหมด

เพื่อว่าทุกคนจะกลายเป็นคนเดียวกัน และแต่ละคนจะละทิ้งกฎเฉพาะของเขา

ทุกชาติยินยอมตามคำสั่งของกษัตริย์อันติโอคัส

และหลายคนในอิสราเอลยินยอมต่อพันธนาการนี้ เสียสละต่อรูปเคารพ

และท่าสย (ทำให้เป็นมลทิน) วันสะบาโต ในคำอธิบายนี้

เราพบการทดลองที่ดาเนียลและเพื่อนสามคนของเขาในบาบิโลนประสบ

และพระเจ้าทรงนำเสนอกแก่เราใน 1 Maccabees

ซึ่งเป็นคำอธิบายถึงภัยพิบัติใหญ่ครั้งสุดท้ายที่เรามีชีวิตอยู่ในพระคริสต์จะต้องเผชิญ

ก่อนการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์

ระหว่างสมัยของเรากับชาวียิวแมคคาเบียน

ภัยพิบัติใหญ่อีกประการหนึ่งทำให้วิสุทธิชนของพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์เป็นเวลา

120 ปี

31ข- พวกเขาจะทำลายสถานบริสุทธิ์ ป้อมปราการ พวกเขาจะยุติ การถวายบูชา

อันเป็นนิรันดร์ และจะตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของผู้กร่าง (หรือผู้ทำลาย)

การกระทำเหล่านี้จะได้รับการยืนยันในประจักษ์พยานทางประวัติศาสตร์

นี้ซึ่งบันทึกโดยโจเซฟัสนักประวัติศาสตร์ชาวียิวและชาวโรมัน

ความสำคัญของสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล

ดังนั้นเรามาคุณค่าให้การนี้ซึ่งเราพบรายละเอียดที่เหมือนกันกับกฎวันอาทิตย์ของวันสุ

ดท้ายที่ประกาศโดยระบอบการปกครองสากลที่ก่อตั้งขึ้นโดยผู้รอดชีวิตจากสงคราม

โลกครั้งที่สาม

นี่คือเวอร์ชันเริ่มต้นของ 1 Macc.1:41 ถึง 64:

1 มธ. 1:41

แล้วกษัตริย์ทรงรับสั่งให้ทุกคนในอาณาจักรของพระองค์เป็นประชาชาติเดียวกัน

1Ma 1:42 ทุกคนจะต้องละทิ้งธรรมเนียมของตน พวกนอกريتทั้งหลายก็น้อมรับพระราชโองการ

1 มธ. 1:43 แม้กระทั่งในอิสราเอล

ประชาชนจำนวนมากก็ต้อนรับการนมัสการของพระองค์ พวกเขาบูชารูปเคารพและทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน

1 มธ. 1:44 กษัตริย์ทรงส่งผู้สื่อสารไปยังกรุงเยรูซาเล็มและหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์เพื่อปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ที่นั่น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจำเป็นต้องปฏิบัติตามธรรมเนียมของต่างด้าวในประเทศนั้น

1 มธ. 1:45 ให้งดเครื่องเผาบูชาในพระวิหาร เครื่องสัตวนบูชาและเครื่องดื่มบูชา วันสะบาโตและเทศกาลต่างๆ จะต้องถูกดูหมิ่น

1Ma 1:46 ทำให้สถานบริสุทธิ์และสิ่งบริสุทธิ์เป็นมลทิน

1 มธ. 1:47 ยกแท่นบูชา สถานสักการะ และวัดบูชารูปเคารพ ฆ่าหมูและสัตว์ที่ไม่สะอาด

1Ma 1:48 พวกเขาจะต้องละบุตรชายของตนเข้าสู่หนัด และด้วยเหตุนี้จึงทำตัวนาร้างเกียจด้วยมลทินและการดูหมิ่นทุกชนิด

1 มก. 1:49 พุดง่ายๆ ก็คือ เราต้องล้มธรรมเนียมบัญญัติและละเลยการปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติทั้งสิ้น:

1Ma 1:50 ผู้ใดไม่เชื่อฟังคำสั่งของกษัตริย์จะต้องถูกประหารชีวิต

1Ma 1:51 ราชสารของกษัตริย์ถูกส่งไปทั่วราชอาณาจักรของพระองค์ดังนี้ พระองค์ทรงแต่งตั้งผู้ดูแลประชาชนทั้งปวง และทรงบัญชาเมืองต่างๆ ของยูดาห์ให้ถวายเครื่องบูชา

1Ma 1:52 ประชาชนจำนวนมากได้เชื่อฟัง ทุกคนที่ละทิ้งธรรมเนียมบัญญัติ พวกเขาทำชั่วในแผ่นดิน

1Ma 1:53 บังคับให้อิสราเอลแสวงหาที่หลบภัย

1 มก. 1:54 ในวันที่สิบห้าของเดือนคิสเลอ ในปีที่ 145 กษัตริย์ทรงตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างบนแท่นเครื่องเผาบูชา และพระองค์ทรงตั้งแท่นบูชาขึ้นในเมืองใกล้เคียงของยูดาห์

1Ma 1:55 พวกเขาเผาเครื่องหอมที่ประตูบ้านและตามถนน

1 มธ. 1:56 เมื่อพบหนังสือธรรมเนียมบัญญัติก็ถูกฉีกโยนทิ้งในไฟ

1 มธ. 1:57 ถ้าผู้ใดพบหนังสือแห่งพันธสัญญาในผู้ใด หรือผู้ใดเชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้า จะต้องประหารชีวิตผู้นั้นตามพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์

1Ma 1:58 พวกเขาหลงโทษชนชาติอิสราเอลซึ่งถูกจับได้ว่าฝ่าฝืนในเมืองของตนเดือนแล้วเดือนเล่า

1 มก. 1:59 และในวันที่ 25 ของทุกเดือน เครื่องบูชาจะถูกถวายบนแท่นบูชาสูงแทนแท่นเครื่องเผาบูชา

1 มธ. 1:60 ตามกฎหมายนี้ พวกเขาประหารผู้หญิงที่รับลูกของตนเข้าสู่หนัด

1Ma 1:61 โดยมิลูกฯ ห้อยคอกอยู่

ญาติของพวกเขาและผู้ที่เกี่ยวข้องก็ถูกประหารชีวิตด้วย
1 มธ . 1:62 แม้จะมีเหตุการณ์ทั้งหมดนี้
คนอิสราเอลจำนวนมากยังคงสัจซื่อและกล้าหาญพอที่จะไม่รับประทานอาหาร
ที่ไม่สะอาด

1 มธ . 1:63
เขายอมตายยิ่งดีกว่าทำตัวเป็นมลทินด้วยอาหารที่ผิดต่อพันธสัญญาบริส
ทธิ และเขาถูกประหารชีวิตจริงๆ

1Ma 1:64 นับเป็นการทดลองครั้งใหญ่สำหรับอิสราเอล

ในเรื่องนี้ ให้เราสังเกตข้อ 45 ถึง 47 ซึ่งยืนยันการยุติการถวาย การวิงวอน
ตลอดกาล และข้อ 54 ซึ่งเป็นพยานถึงความเสื่อมทรามของสถานบริสุทธิ:
กษัตริย์ทรงตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้างบนแท่นเครื่องเผาบูชา
บ่อเกิดของความชั่วร้ายเหล่านี้คือ การละทิ้งความเชื่อของอิสราเอล : 1 มธ 1:11
ในเวลานั้นมีคนหลงทางรุ่นหนึ่งเกิดขึ้นในอิสราเอล
ซึ่งนำคนจำนวนมากมาข้างหลังพวกเขา:

“ให้เราสร้างพันธมิตรกับประชาชาติที่อยู่รอบตัวเรา” พวกเขากล่าว
“เพราะเมื่อเราแยกตัวออกจากพวกเขา ความโชคร้ายมากมายได้เกิดขึ้น
สำหรับเรา”

ความโชคร้ายเป็นผลมาจากความไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของพวกเขาแล้ว
และพวกเขาจะนำความโชคร้ายมาสู่ตัวเองมากยิ่งขึ้นผ่านทัศนคติที่กบฏของพวกเขา
ในโศกนาฏกรรมอันนองเลือดนี้

การครอบงำของกรีกได้พิสูจน์ให้เห็นถึงสัญลักษณ์แห่งความบาปที่มีอยู่ทั่วไปทุกหน
ทุกแห่งใน รูปปั้นทองเหลือง ของ ดาน 2; เสือดาว พบกับ Dan.7; และ แปะ
เหม็นของดาน.8. แต่ยังคงต้องสังเกตรายละเอียดอย่างหนึ่ง

บุคคลที่รับผิดชอบภารกิจลงโทษที่อันติโอโคส 4 ส่งไปยังกรุงเยรูซาเล็มในปี – 168
เรียกว่าอพอลโลเนียส และชื่อกรีกนี้ซึ่งแปลว่า "ผู้ทำลาย" ในภาษาฝรั่งเศส
จะถูกเลือกโดยพระวิญญูญาณให้ประณามใน ๒๒ . 9:11 การใช้แบบทำลายล้าง
ของพระคัมภีร์ไบเบิลโดยศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ยุคสุดท้ายเท็จ;

หรือผู้ที่จัดการ ภัยพิบัติครั้งสุดท้ายครั้งใหญ่ ที่สุด
อะโปโลเนียสมาที่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมทหาร 22,000 นาย และ ในวันสะบาโต
ในระหว่างการจลาจลครั้งใหญ่ในที่สาธารณะ เขาได้สังหารหมู่ผู้ชมชาวยิวทั้งหมด
พวกเขาทำให้วันสะบาโตเป็นมลทินด้วยความสนใจอันหยาบคาย
และพระเจ้าก็ทรงประหารพวกเขา

และความโกรธของเขาไม่ได้บรรเทาลงเพราะเบื้องหลังข้อเท็จจริงอันนองเลือดนี้ได้
รับคำสั่งให้ทำให้ชาวยิวเป็นชาวกรีก ชาวเอเธนส์ Gerontes
ซึ่งเป็นผู้แทนของราชวงศ์ได้กำหนดให้ประชาชนทุกคนเคารพสักการะและศีลธรรมใ
น กรุงเยรูซาเล็ม เช่นเดียวกับใน สะมาเรีย ต่อจากนั้น วิหาร แห่งเยรูซาเลม
ได้รับการอุทิศให้กับ เทพเจ้าซุส แห่งโอลิมเปีย และวิหารแห่ง ภูเขาเกรซิมี
ให้กับเทพเจ้าซุสผู้มีอัครยาศัยดี

ด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นพระเจ้าถอนความคุ้มครองจากพระวิหารของพระองค์เอง
จากกรุงเยรูซาเล็ม และจากคนทั้งชาติ เมืองศักดิ์สิทธิ์เต็มไปด้วยความโกรธแค้น
แต่ละอย่างน่ารังเกียจยิ่งกว่าครั้งก่อน
แต่เป็นเพียงพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้นที่นำไปใช้

การผ่อนคลายทางศีลธรรมและศาสนายังใหญ่มากหลังจากคำเตือนที่แสดงโดยการ
นรเทศไปยังบาบิโลน

ดนล. 11:32 พระองค์จะทรงหลอกลวงผู้ทรยศต่อพันธสัญญาด้วยความเยินยอ
แต่บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าของตนจะกระทำการอย่างแน่วแน่

32a- เขาจะล่อลวงผู้ทรยศของพันธมิตรด้วยการเยินยอ

คำชี้แจงนี้ยืนยันว่าการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์สมควรได้รับและชอบธรรม

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ความเสื่อมทรามกลายเป็นเรื่องปกติ

32b- แต่คนที่รู้จักพระเจ้าของพวกเขาจะกระทำด้วยความแน่วแน่

ในโศกนาฏกรรมครั้งนี้

ผู้เชื่อที่จริงใจและมีค่าควรโดดเด่นด้วยความซื่อสัตย์และเลือกที่จะตายในฐานะผู้พลี
ชีพ แทนที่จะละทิ้งการยกย่องพระเจ้าผู้สร้างและกฏอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

อีกครั้งหนึ่ง ในการอ่านครั้งที่สอง ประสพการณ์นองเลือด 1,090

วันที่แท้จริงนี้คล้ายคลึงกับเงื่อนไขในรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา 1,260 วัน-ปี
ซึ่งพยากรณ์ไว้อย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่แตกต่างกันใน ดน .7:25, 12:7 และ วิวรรณ์
12:6-14; 11:2-3; 13:5.

มองย้อนกลับไปถึงเหตุการณ์ปัจจุบันในบริบทของสมัยโบราณ

เพื่อให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้น

ผมจะถ่ายภาพดากล้องที่กำลังถ่ายทำด้วยกล้องของเขาในฉากที่เขาติดตามอย่างใ
ล้ซิด เมื่อมาถึงจุดนี้ เขาขมอกในขณะที่เพิ่มความสูง

และช่องมองภาพก็กว้างขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นเมื่อนำไปใช้กับประวัติศาสตร์ทางศาสนา
การเพ่งดูของพระวิญญาณจะควบคุมประวัติศาสตร์ศาสนาทั้งหมดของศาสนาคริสต์
ตั้งแต่จุดเริ่มต้นเล็กๆ เวลาแห่งความทุกข์ทรมาน เวลา ของ ผู้พลีชีพ
ไปจนถึงจุดสิ้นสุดอันรุ่งโรจน์ที่ท่าเครื่องหมายไว้ด้วยการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วย
ให้รอดที่คาดหวังไว้

ดาบ 11:33 และผู้ที่ฉลาดที่สุดในพวกเขาจะสั่งสอนคนจำนวนมาก
มีบางคนยอมจำนนต่อดาบและเปลวไฟ ตกเป็นเชลยและถูกปล้นอยู่ระยะหนึ่ง

33ก - และผู้ที่ฉลาดที่สุดในหมู่พวกเขาจะสั่งสอนฝูงชน

อัครสาวกของพระเยซูคริสต์

เช่นเดียวกับเปาโลแห่งทาร์ซัสที่เราเป็นหนี้จดหมาย 14

ฉบับเกี่ยวกับการเป็นพันธมิตรใหม่ คำสอนทางศาสนาใหม่นี้มีชื่อว่า "ข่าวประเสริฐ"
หรือข่าวดีเรื่องความรอดที่มอบให้โดยพระคุณของพระเจ้าแก่ผู้ที่ได้รับเลือก ด้วยวิธีนี้
พระวิญญาณจะเคลื่อนเราไปข้างหน้าทันเวลา

และเป้าหมายใหม่ที่ได้รับการตรวจสอบกลายเป็นความเชื่อของคริสเตียน

33b- มีบางคนที่ยอมจำนนต่อดาบและเปลวไฟเพื่อเชลยและปล้นสะดม

ครั้งหนึ่งพระวิญญาณตรัสผ่านทูตสวรรค์

และคราวนี้จะเป็นคำพยากรณ์ที่ยาวนานถึง 1,260 ปี แต่ภายใต้จักรพรรดิโรมันบางคน
คาลิกุลา เนโร โดมิเชียน และไดโอสคลีเชียน

การเป็นคริสเตียนหมายถึงต้องสิ้นพระชนม์ในฐานะพลีชีพ ในวิวรรณ์ 13:10

พระวิญญาณทรงระลึกถึงสมัยที่พระสันตะปาปาโรมออกคำสั่งว่า

ถ้าใครก็ตามไปเป็นเชลย

เขาจะตกไปเป็นเชลย

ถ้าผู้ใดฆ่าด้วยดาบก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่คือการเพียรและศรัทธาของ นกนญ

ดนล. 11:34 ในเวลาที่พวกเขาล้มเหลว เขาจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย
และคนเป็นอันมากจะรวมเป็นคนหน้าซื่อใจคด

34ก -

ในความเป็นจริงในช่วงเวลาแห่งการครอบงำอันโหดร้ายของตำแหน่งสันตะปาปา
นี้เองที่ความช่วยเหลือของคนหน้าชื่อใจคดในโองการนี้ปรากฏขึ้น
การระบุดัตตนของพวกเขานั้นขึ้นอยู่กับกาลไม่คำนึงถึงค่านิยมและคำสั่งสอนของพระ
เยซูคริสต์และในกรณีนี้สำหรับยุคเป้าหมายนี้ก็คือข้อห้ามในการฆ่าด้วยดาบ
โดยการทบทวนประวัติศาสตร์

คุณจะได้เข้าใจได้ว่าขบวนการโปรเตสแตนต์ในวงกว้างตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 15

จนถึงสมัยของเราถูกตัดสินว่าเป็นคนหน้าชื่อใจคดโดยผู้พิพากษาพระเยซูคริสต์ผู้ยุติ
ธรรม การละทิ้งโดยสิ้นเชิงนับตั้งแต่ปี 1843 จะทำให้เข้าใจและยอมรับได้ง่ายขึ้น

ดนล 11.35 นักปราชญ์บางคนจะตกไปเพื่อพวกเขาจะได้รับชำระให้บริสุทธิ์
และทำให้ขาวขึ้น จนถึงวาระสุดท้าย เพราะว่าจะไม่มาถึงจนกว่าจะถึงเวลากำหนด

35ก- นักปราชญ์บางคนจะล้มลงเพื่อพวกเขาจะได้รับชำระให้บริสุทธิ์
และทำให้ขาวขึ้น จนถึงวาระสุดท้าย

เมื่อพิจารณาจากข้อความนี้

มาตรฐานของชีวิตคริสเตียนคือการทดลองและการคัดเลือก

โดยความสามารถในการอดทนและทนรับการข่มเหงจนกว่าโลกจะแตก ด้วยวิธีนี้
คนสมัยใหม่ที่คุ้นเคยกับความสงบและความอดทนจะไม่เข้าใจอะไรเลยอีกต่อไป

เขาไม่รู้จักชีวิตของเขาในข้อความเหล่านี้

นี่คือสาเหตุที่จะมีการอธิบายเรื่องนี้ในวิวรณ์ 7 และ 9:5-10

พระเจ้าทรงกำหนดช่วงเวลาแห่งสันติภาพทางศาสนาอันยาวนานถึง 150 ปีที่แท้จริง
หรือ "ห้าเดือนแห่งการพยากรณ์" แต่ตั้งแต่ปี 1995 ช่วงเวลานี้ก็ได้สิ้นสุดลงแล้ว
และสงครามทางศาสนาได้เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง อิสลามสังหารในฝรั่งเศสและที่อื่นๆ
ทั่วโลก

และการกระทำของมันตั้งใจที่จะทวีความรุนแรงขึ้นจนกระทั่งมันลุกไหม้ไปทั่วทั้งโลก

35b- เพราะจะมาถึงตามเวลาที่กำหนดเท่านั้น

จุดจบนี้จะเป็นของโลก

และทูตสวรรค์บอกเราว่าไม่มีสัญญาณของสันติภาพหรือสงครามใดที่จะยอมให้ใครก็
ตามเห็นว่ามันกำลังมา ขึ้นอยู่กับปัจจัยเดียว: " *เวลาที่พระเจ้ากำหนด* "
ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของ 6,000 ปีที่อุทิศให้กับการเลือกผู้ที่ทรงเลือกทางโลก

และเป็นเพราะเราอยู่ห่างจากวาระนี้ไม่ถึงสิบปี

พระเจ้าจึงประทานพระคุณให้เราทราบวันที่: วันที่ 20

มีนาคมของฤดูใบไม้ผลิซึ่งก่อนวันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 2030 นั่นคือ 2,000

ปีต่อมาการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระคริสต์

เขาจะดูมีพลังและมีชัยชนะเพื่อช่วยคนที่เขาเลือกและทำลายกลุ่มกบฏที่ตั้งใจจะสัง
หารพวกเขา

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาคาทอลิกแห่งโรม

"คริสเตียน": ผู้ข่มเหงประวัติศาสตร์ศาสนาของโลกตะวันตกผู้ยิ่งใหญ่

มุ่งตรงไปที่เขาว่าแบบจำลอง Antiochos 4 ควรนำทางเรา ประเภทใดเตรียม antitype
แล้วและเราจะพูดอะไรเกี่ยวกับการเปรียบเทียบนี้? แน่แน่นอนว่าในระดับมหัศจรรย์
ผู้ข่มเหงชาวกรีกกระทำเป็นเวลา 1,090 วันจริง แต่โปเปรีจะโกรธแค้นนานเกือบ
1,260 ปีจริง ซึ่งเหนือกว่าแบบจำลองทางประวัติศาสตร์ทั้งหมด

ดนล 11:36 กษัตริย์จะทรงกระทำตามพระประสงค์ เขาจะยกตนขึ้น

เขาจะยกย่องเหนือเทพเจ้าทั้งปวง

และเขาจะพูดสิ่งที่เหลือเชื่อกล่าวต่อผู้พระเจ้าแห่งเทพเจ้าทั้งหลาย

จะเจริญรุ่งเรืองจนกว่าพระพิโรธจะหมดไป เพราะสิ่งที่กำหนดไว้ก็จะสำเร็จ

36ก -

ถ้อยคำในข้อนี้ยังคงคลุมเครือและยังคงสามารถปรับให้เข้ากับกษัตริย์กรีกและกษัตริย์พระสันตปาปาแห่งโรมันได้

โครงสร้างที่เปิดเผยของคำพยากรณ์จะต้องถูกปิดอย่างระมัดระวังจากผู้อ่านเพียงผิวเผิน รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ยังคงเป็นเป้าหมายของสมเด็จพระสันตปาปา

มันเที่ยงตรง เพราะ สิ่งที่ตัดสินใจไว้ ก็สำเร็จ คำพูดนี้สะท้อนกับ Dan.9:26:

หลังจากหกสิบสองสัปดาห์

ผู้ถูกเจิมจะถูกตัดออก

และเขาจะไม่มีอะไรเป็นของตัวเอง

ประชากรของผู้ครอบครองที่มาจะทำลายเมืองและ สถาน บริสุทธิ์

และจุดจบของพวกเขาจะมาเหมือนอย่างน้ำท่วม

มีการตัดสินใจ

ว่าการทำลายล้าง (หรือความรกร้าง) จะ คง อยู่จนกระทั่งสิ้นสุดสงคราม

ดนล 11:37 เขาจะไม่นับถือพระของบรรพบุรุษของเขา หรือพระเจ้าที่ขอบใจผู้หญิง เขาจะไม่สนใจพระเจ้าใดๆ เลย เพราะเขาจะถวายเกียรติแต่ตนเองเหนือสิ่งอื่นใด

37ก - เขาจะไม่นับถือพระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา

นี่คือรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำให้สติปัญญาของเรากระจ่างขึ้น เรามีข้อพิสูจน้อยๆ เป็นทางการที่นี้ว่ากษัตริย์ที่ตกเป็นเป้าหมายด้วยคำพูดของเขาไม่สามารถเป็นอันติโอโคส 4

ผู้ซึ่งนับถือเทพเจ้าของบรรพบุรุษของเขาและในหมู่พวกเขาผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดคือซุสเทพเจ้าแห่งเทพเจ้าแห่งโอลิมปัสซึ่งเขาถวายวิหารของชาวฮิวในกรุงเยรูซาเล็ม

ดังนั้นเราจึงได้รับข้อพิสูจนที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่ากษัตริย์ที่เป็นเป้าหมายคือระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตปาปาแห่งโรมันในยุคคริสเตียนอย่างแท้จริง

นับแต่ขึ้นไปถ้อยคำที่เปิดเผยทั้งหมดจะเกี่ยวข้องกับ กษัตริย์องค์นี้แตกต่างไป

จากดาน.7 และ ไม่สุขภาพและมีไหวพริบ จากดาน .8; ฉันเสริมว่า

กษัตริย์ผู้ทำลายล้างหรือรกร้าง แห่งดานคนนี้ 9:27 “ระฆัง” ทั้งหมดรองรับ ศีรษะ ของพระสันตปาปาผู้ตัว เล็กและหยิ่งผยอง อยู่ในตำแหน่งสูงสุด

สมเด็จพระสันตปาปาโรมันเคารพเทพเจ้าของบรรพบุรุษหรือไม่?

ไม่อย่างเป็นทางการ

เพราะการเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ทำให้เธอละทิ้งชื่อของเทพเจ้าโรมันนอกรีต

อย่างไรก็ตาม เธอยังคงรักษารูปแบบและรูปแบบการบูชาของพวกเขาเอาไว้ นั่นคือรูปเคารพที่แกะสลัก ปั้น หรือหล่อ ซึ่งผู้บูชาของเธอกราบไหว้และคุกเข่า

อธิษฐาน ก่อน

เพื่อรักษาพฤติกรรมนี้ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงประณามในกฎทั้งหมดของพระองค์

เธอทำให้มนุษย์ธรรมดาสามัญเข้าถึงพระคัมภีร์ไม่ได้และลบพระบัญญัติข้อที่สองจากสิบประการของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เพราะห้ามการปฏิบัตินี้และเปิดเผยการลงโทษที่วางแผนไว้สำหรับผู้ละเมิด

ใครจะต้องการช้อนการลงโทษที่เกิดขึ้นถ้าไม่ใช่มาร?

ใครจะต้องการช้อนการลงโทษที่เกิดขึ้นถ้าไม่ใช่มาร?

บุคลิกภาพของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตปาปาจึงอยู่ในกรอบของคำ

จำกัดความที่เสนอในข้อนี้

37b- หรือต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างความพึงพอใจแก่สตรี

เมื่อคิดถึงศาสนาโรมันนอกรีตที่ถูกทิ้งร้างโดยป๊อปรี
พระวิญญาณของพระเจ้ากระตุ้นให้เกิดเรื่องที่น่าสยดสยองนี้
เพราะเธอหันหลังให้กับมรดกทางเพศที่เปิดเผยเพื่อแสดงคุณค่าของความศักดิ์สิทธิ์
เทพที่แนะนำนี้คือ Priapus
ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นพระเจ้าโดยบรรพบุรุษของคริสตจักรนอกรีต
แห่งโรม มันยังคงเป็นมรดกแห่งความบาปของชาวกรีก
และเพื่อทำลายมรดกทางเพศนี้
เธอปกป้องความบริสุทธิ์ของเนื้อหนังและวิญญาณมากเกินไป

ด น ล 11:38 *อย่างไรก็ตาม*

*เขาจะถวายเกียรติแด่เทพเจ้าแห่งป้อมปราการบนแท่นของเขา
เขาจะถวายสักการะแด่พระองค์นี้ซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก
เขาจะถวายสักการะด้วยทองคำและเงิน ด้วยเพชรพลอยและของมีค่า*

38ก - *อย่างไรก็ตาม เขาจะถวายเกียรติแด่เทพเจ้าแห่งป้อมปราการบนแท่นของเขา*

เทพเจ้านอกรีตองค์ใหม่ถือกำเนิดขึ้น: *เทพเจ้าแห่งป้อมปราการ*
ฐ ๗ น ของมัน อยู่ในจิตใจของมนุษย์และมีความสูงพองๆ กับความประทับใจที่เกิดขึ้น
นอกรีตโรมสร้างวิหารนอกรีตที่เปิดรับลมทุกชนิด

ตัวพิมพ์ใหญ่ที่รองรับโดยคอลัมน์ก็เพียงพอแล้ว แต่โดยการเข้าร่วมศาสนาคริสต์
โรมมีเป้าหมายที่จะเข้ามาแทนที่โมเดลชาวยิวที่ถูกทำลาย

ชาวยิวมีวิหารปิดที่มีรูปร่างหน้าตาทรงพลังซึ่งทำให้พวกเขาได้รับเกียรติและศักดิ์ศรี
โรมจึงเลียนแบบเขาและสร้างโบสถ์โรมานเนสก์ที่มีลักษณะคล้ายปราสาทที่มีป้อมปรา
การ ในทางกลับกัน

ความไม่มั่นคงครอบงำและขุนนางที่ร่ำรวยที่สุดก็สร้างป้อมปราการให้กับบ้านของพว
กเขา โรมก็ทำเช่นเดียวกัน มันสร้างโบสถ์ในรูปแบบที่เข้มงวดจนถึงสมัยมีมหาวิหาร
และที่นั่นทุกอย่างก็เปลี่ยนไป หลังคาโค้งมกลายเป็นลูกศรชี้ขึ้นไปบนฟ้า และนี่
สูงขึ้นเรื่อยๆ ด้านหน้าอาคารด้านนอกใช้รูปลักษณะของลูกไม้

เสริมด้วยหน้าต่างกระจกสีทุกสี ซึ่งนำแสงสีรุ้งเข้ามาด้านใน
ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้เฉลิมฉลอง ผู้ติดตาม และผู้มาเยือน

38ข - *ถวายเกียรติแด่พระองค์นี้ซึ่งบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก*

เขาจะถวายความเคารพด้วยทองคำและเงิน ด้วยเพชรพลอยและวัตถุมีค่า

เพื่อให้ดูน่าดึงดูดยิ่งขึ้น ผนังภายใน *ตกแต่งด้วยทองคำ เงิน ไข่มุกล้ำค่า*
สิ่งของราคาแพง โสเภณี *บาบิโลนมหาราช* แห่ง Rev.17:5

รู้วิธีแสดงตัวเองเพื่อดึงดูดและดึงดูดลูกค้า

พระเจ้าเที่ยงแท้ไม่ยอมให้ตัวเองถูกล่อลวงเพราะความสง่างามนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อ
เขา ในคำทำนายของเขา

เขาได้ประณามกรุงโรมของสมเด็จพระสันตปาปาองค์นี้ซึ่งเขา ไม่เคย
มีความสัมพันธ์เลยแม้แต่เล็กน้อย สำหรับเขา

คริสตจักรแบบโรมานเนสก์หรือกอธิคของเขาเป็นเพียงเทวรูปนอกรีตซึ่งทำหน้าที่เพีย
งเพื่อล่อลวงผู้คนฝ่ายจิตวิญญาณที่หันไปจากเขาเท่านั้น:

เทพเจ้าองค์ใหม่ถือกำเนิด:

เทพเจ้าแห่งป้อมปราการและเขาล่อลวงฝูงชนจำนวนมากที่เชื่อว่าพวกเขาพบว่าพระ
เจ้าเข้ามาในกำแพง ไตเพดานสูงไม่สมส่วน

ด น ล 11:39 *อยู่กับเทพเจ้าต่างดาวที่พระองค์จะทรงกระทำต่อป้อมปราการต่างๆ
และพระองค์ทรงสร้างป้อมปราการแห่งป้อมปราการร่วมกับเทพเจ้าต่างดาว
และพระองค์จะเต็มไปด้วยเกียรติแก่ผู้ที่รู้จักพระองค์*

พระองค์จะทรงทำให้พวกเขามีอำนาจเหนือมากมาย พระองค์จะทรงแบ่งดินแดน เพื่อตอบแทนพวกเขา

39ก- และพระองค์ทรงสร้างป้อมปราการแห่งป้อมปราการร่วมกับพระเจ้าต่างดาว สำหรับพระเจ้า มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่ทรงปฏิบัติการณ์อยู่ต่อหน้าพระองค์ กล่าวคือ ใครคือ คนต่างดาว สำหรับพระองค์ มันคือปีศาจ ขาดานผู้ที่พระเยซูคริสต์ทรงเตือนอัครสาวกและสาวกของพระองค์ ในภาษาฮีบรู ไม่ใช่คำถามเรื่องการ "ต่อต้าน" แต่เป็น "การลงมือทำ" ข้อความเดียวกันนี้จะอ่านได้ในวิวรณ์ 13:3 ในรูปแบบ: ... มังกรได้มอบอำนาจ บัลลังก์ และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่เขา มังกร ซึ่งเป็นปีศาจใน Rev.12:9 แต่ในขณะที่เดียวกันก็ครอบงำกรุงโรมตาม Rev.12:3

นอกจากนี้ โดย การเปลี่ยนมานับถือศาสนาคริสต์ อำนาจของโรมันได้นำพระเจ้าที่แท้จริงซึ่งต่างจากศาสนานี้มาใช้ เนื่องจากเดิมที่เป็นพระเจ้าของชาวยิว ของผู้สืบเชื้อสายชาวฮีบรูของอับราฮัม

39b- และพระองค์จะทรงเปี่ยมด้วยเกียรติแก่ผู้ที่รู้จักพระองค์ Poperly เกียรติยศเหล่านี้เป็นเกียรติทางศาสนา นำมาซึ่งตราประทับแห่งอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับอำนาจของตนเองแก่กษัตริย์ที่ยอมรับว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก กษัตริย์จะกลายเป็นกษัตริย์อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อคริสตจักรได้อุทิศพวกเขา ใน ป้อมปราการ ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่ง ในฝรั่งเศส แซงต์-เดอนี และแร็งส์

39c- เขาจะทำให้พวกเขามีอำนาจเหนือ คนจำ นวน มาก ไปเปรีหมอบตำแหน่งจักรพรรดิซึ่งกำหนดให้กษัตริย์จักรพรรดิผู้มีอำนาจเหนือ กษัตริย์ข้าราชการบารองคือนๆ ที่มีชื่อเสียงที่สุด: ชาร์ลมาญ, ชาร์ลส์ที่ 5, นโปเลียนที่ 1, ฮิตเลอร์

39d- เขาจะแจกจ่ายที่ดินให้พวกเขาเป็นรางวัล ตามคำกล่าวอ้างของเขา มหาอำนาจทางโลกและสวรรค์ นี้ เหมาะกับกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกเป็นอย่างดี เพราะเขาแก้ไขข้อขัดแย้งของพวกเขา โดยเฉพาะเกี่ยวกับดินแดนที่ถูกยึดครองหรือค้นพบ นี้คือวิธีที่ในปี 1494 อเล็กซานเดอร์ที่ 6 บอร์เจีย พระสันตะปาปาที่เลวร้ายที่สุดซึ่งเป็นมือสังหารในที่ทำงาน ถูกชักจูงให้แก้ไขเส้นเมริเดียนเพื่อแบ่งปันระหว่างสเปนและโปรตุเกสในการระบุแหล่งที่มาและการครอบครองดินแดนของอเมริกาใต้ที่ถูกค้นพบอีกครั้งตั้งแต่สมัยโบราณ

สงครามโลกครั้งที่สามหรือ ^{แตรที่ 6} ของ Rev.9 .

มันลดจำนวนมนุษยชาติลงถึงหนึ่งในสามของประชากรและยุคเอกราชของชาติ โดยเตรียมระบอบการปกครองสากลซึ่งจะสร้างหายนะครั้งใหญ่ที่สุดที่ประกาศใน Apo.1 ในบรรดาผู้แสดงที่ก้าวร้าวคือศาสนาอิสลามในประเทศมุสลิม ดังนั้นฉันจึงเสนอมุมมองตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้แก่คุณ

บทบาทของศาสนาอิสลาม

อิสลามดำรงอยู่เพราะพระเจ้าทรงต้องการมัน ไม่ใช่เพื่อช่วย บทบาทนี้ขึ้นอยู่กับพระคุณที่พระเยซูคริสต์ทรงนำมา โดยเฉพาะ แต่เพื่อโจมตี สังหาร และสังหารหมู่ศัตรูของพระองค์

ในพันธสัญญาเดิมในการลงโทษการนอกใจของอิสราเอล พระเจ้าทรงใช้คน

"ฟิลิสเตีย" ในเรื่องนี้ เพื่อลงโทษการนอกใจของชาวคริสต์ เขาจึงตั้งดูดาฆามุสลิม
ต้นกำเนิดของฆามุสลิมและอาหรับคืออิซมาเอลบุตรชายของอับราฮัมและฮาการ์คน
รับใช้ชาวอียิปต์ของซาราห์ภรรยาของเขา
และในขณะนั้นอิซมาเอลมีเรื่องโต้แย้งกับอิสอัคบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย
นี่เป็นเรื่องมากจนตามข้อตกลงของพระเจ้า ตามคำร้องขอของซาราห์
ฮาการ์และอิซมาเอลถูกอับราฮัมไล่ออกจากค่าย
และพระเจ้าทรงดูแลผู้คนที่ถูกไล่ออกซึ่งลูกหลานซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาจะรัก
ซาห์ศนคคิตที่ไม่เป็นมิตรต่อลูกหลานของอับราฮัม คนแรก ชายยิว;
ประการที่สองในพระเยซูคริสต์ คริสเตียน
นี่คือวิธีที่พระเจ้าพยากรณ์เกี่ยวกับอิซมาเอลและลูกหลานชาวอาหรับของเขาในปฐม
กาล 16:12: "เขาจะเป็นเหมือนลาป่า มือของเขาจะต่อสู้กับทุกคน
และมือของทุกคนจะต่อสู้กับเขา
และเขาจะอาศัยอยู่ตรงข้ามกับพี่น้องของเขาทั้งหมด"

พระเจ้าต้องการประกาศความคิดและการตัดสินใจของเขาในเรื่องต่างๆ
ผู้ที่ได้รับเลือกของพระคริสต์จะต้องรู้และแบ่งปันแผนของพระเจ้าผู้ทรงใช้ชนชาติแล
ะ อำนาจของโลกตามพระประสงค์สูงสุดของพระองค์ ควรสังเกตว่าศาสดามุฮัมมัด
ผู้ก่อตั้งศาสนาอิสลาม เกิดในปลาย ศตวรรษ ที่ 6
หลังจากการสถาปนาพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิกในปี 538
ศาสนาอิสลามดูเหมือนจะโจมตีศาสนานิกายโรมันคาทอลิกนอกรีตและชาวคริสต์โด
ยทั่วไปเมื่อพวกเขาถูกโจมตีโดยพระเจ้า ศาสนา . และนี่เป็นกรณีนี้ตั้งแต่วันที่ 7
มีนาคม 321 นับตั้งแต่จักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 ทรงละทิ้ง
การหยุดพักผ่อนในวันสะบาโตในวันที่ 7 ออกไป
เพื่อเป็นวันแรกที่พระองค์อุทิศให้กับ "ดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต" (Sol Invictus)
ซึ่งเป็นวันอาทิตย์ปัจจุบันของเรา เช่นเดียวกับคริสเตียนหลายๆ คนในทุกวันนี้
คอนสแตนตินต้องการทำเครื่องหมายการแตกแยกระหว่างคริสเตียนและชาวยิวอย่าง
ผิดๆ
เขาวิพากษ์วิจารณ์คริสเตียนถึงสมัยที่เขาหนีถือศาสนาคริสต์โดยให้เกียรติวันสะบาโตอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
การพิพากษาที่ไม่ยุติธรรมซึ่งมาจากกษัตริย์นอกรีตนี้ได้รับการชำระแล้ว
และจะยังคงชำระต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดด้วยการลงโทษของ " แตรทั้งเจ็ด " และ 9
ซึ่งเป็นการสืบทอดความโศกเศร้าและโศกนาฏกรรมอย่างต่อเนื่อง
การลงโทษครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในรูปแบบของความท้อแท้อย่างยิ่ง
เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงปรากฏว่าทรงถอดผู้ที่ทรงเลือกไว้ออกจากโลก
แต่ประเด็นหลักที่เพิ่งได้รับการปฏิบัติคือ "สงครามโลกครั้งที่สาม" ก็คือตัวมันเอง
ซึ่งเป็นการลงโทษครั้งที่ 6 ของการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์ตามที่พยากรณ์ไว้
โดยที่ศาสนาอิสลามเป็นตัวแสดงสำคัญ
เพราะพระเจ้าทรงพยากรณ์เกี่ยวกับอิซมาเอลด้วย โดยตรัสในปฐมกาล 17:20 ว่า "
ส่วนอิซมาเอลเราได้ยินเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะช่วยพรเขา
และทำให้เขามีลูกดกทวีมากขึ้นอย่างเหลือล้น เขา จะคลอดบุตรชายสิบสองคน
และเราจะทำให้เขาเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ " ฉะนั้นดวงเล็บนี้เพื่อกลับมาศึกษาต่อใน
Dan.11:40.

ดนล 11.40 ในเวลาสุดท้ายกษัตริย์แห่งถิ่นใต้จะ **โจมตี** เขา และกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ จะ**ปั่นป่วน** เขาเหมือนพาย **พร้อมด้วยรถม้าศึก พลม้า และเรือรบเป็นอันมาก**

มันจะไหลเข้าไปในแผ่นดินและแผ่ออกไปเหมือนกระแสสำและล้น

40a- ในเวลาสิ้นสุด

คราวนี้มันเป็นจุดสิ้นสุดของประวัติศาสตร์มนุษยชาติจริงๆ

สิ้นสุดยุคของประชาชาติในโลกปัจจุบัน

พระเยซูทรงประกาศในครั้งนี้โดยตรัสในมัทธิว

24:24:

ข่าวดีเรื่องอาณาจักรนี้จะถูกประกาศไปทั่วโลกเพื่อเป็นคำพยากรณ์แก่ทุกประชาชาติ แล้วจุดจบจะมาถึง

40ข - **กษัตริย์แห่งถิ่นใต้ จะโจมตี** เขา

ที่นี้เราต้องชื่นชมความละเอียดอ่อนอันยิ่งใหญ่อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เข้าใจสิ่งที่ยังคงซ่อนเร้นจากมนุษย์คนอื่น

เห็นได้ชัดว่าความขัดแย้งระหว่างกษัตริย์ Seleuci และกษัตริย์ Lagid

ดูเหมือนจะเกิดขึ้นอีกครั้งและดำเนินต่อไปในข้อนี้

ซึ่งไม่น่าจะทำให้เข้าใจผิดไปกว่านี้อีกแล้ว

เพราะในความเป็นจริง

เราทิ้งบริบทนี้ไว้ตั้งแต่ข้อ

34

ถึง

36

และเวลาสิ้นสุดของการเผชิญหน้าครั้งใหม่ที่เกี่ยวข้องกับยุคคริสเตียนของระบอบปกครองคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาและลัทธิโปรเตสแตนต์สากลซึ่งเข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงในบริบทนี้ทำให้เราต้องกระจายบทบาทใหม่

ใน บทบาท ทของ

“

เขา

”:

สมเด็จพระสันตะปาปาคาทอลิกยุโรปและศาสนาคริสต์ที่เป็นพันธมิตร

ใน บทบาท ทของ

”

กษัตริย์แห่งแดนใต้

”:

ผู้พิชิตศาสนาอิสลามซึ่งจะต้องเปลี่ยนมนุษย์ด้วยกำลังหรือทำให้พวกเขาตกเป็นทาส ตามการกระทำที่นำโดยโมฮัมหมัดผู้ก่อตั้ง

ให้เราสังเกตการเลือกกริยาที่นี้: *to collide* ; ในภาษาฮีบรู “นาคาห์”

ซึ่งหมายถึงการตีด้วยเขา

เป็นคำคุณศัพท์

หมายถึง

ผู้รุกรานที่โกรธเกรี้ยวซึ่งมักจะโจมตี.

คำกริยานี้เข้ากันได้อย่างลงตัวกับอิสลามอาหรับซึ่งก้าวร้าวต่อโลกตะวันตกอย่างไม่

มีสะดุดนับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง คำกริยาที่เป็นไปได้ " *ต่อสู้* , *ต่อสู้* , *ปะทะกัน* "

"

บ่งบอกถึงความใกล้ชิดกันมาก

ดังนั้นแนวคิดของย่านใกล้เคียงระดับชาติหรือย่านใกล้เคียงของเมืองและถนน

ความเป็นไปได้ทั้งสองประการยืนยันว่าศาสนาอิสลามก่อตั้งขึ้นอย่างดีในยุโรปเนื่องจากชาวยุโรปไม่สนใจศาสนา

การต่อสู้หรือความรุนแรงมากขึ้นนับตั้งแต่ชาวยิวกลับคืนสู่ปาเลสไตน์ในปี

2491

สถานการณ์ของชาวปาเลสไตน์ทำให้ชาวมุสลิมต้องเผชิญหน้ากับอาณานิคมของคริสเตียนตะวันตก

และในปี

2021

การโจมตีของกลุ่มอิสลามิสต์ได้เพิ่มมากขึ้นและสร้างความไม่มั่นคงในหมู่ประชาชนชาวยุโรป

โดยเฉพาะฝรั่งเศส

อดีตอาณานิคมของประชาชนแอฟริกาเหนือและแอฟริกา

จะเกิดการปะทะระดับชาติครั้งใหญ่ขึ้นหรือไม่?

บางที

แต่ไม่ใช่ก่อนที่จะสถานการณ์ภายในจะย้ายไปยังจนถึงจุดที่ทำให้เกิดการปะทะกันแบบ

กลุ่มต่อกลุ่มอย่างโหดร้ายบนผืนดินของมหานครนั่นเอง

ในวันนั้นฝรั่งเศสจะตกอยู่ในสถานการณ์สงครามกลางเมือง ในความเป็นจริงแล้ว สงครามทางศาสนาที่แท้จริง: อิสลามต่อต้านศาสนาคริสต์หรือผู้ไม่เชื่อที่ไม่มีพระเจ้า 40ค- *และกษัตริย์แห่งถิ่นเหนือ จะหมუნวน เข้าใส่เขา เหมือนพายุ พร้อมด้วยรถม้าศึกและพลม้า และด้วยเรือหลายลำ*

ใน เอ. เอส. ค. 38:1 *กษัตริย์แห่งทิศเหนือ* นี้เรียกว่า *มาโกก* เจ้าชายแห่งรอช (รัสเซีย) *แห่งเมเชค* (มอสโก) และ*ทูปัล* (โทโบลสค์) และเราอ่านในข้อ 9: *และคุณจะไป คุณจะมา เหมือน พายุ คุณจะเป็เหมือนเมฆปกคลุมแผ่นดิน ทั้งตัวคุณและพรรคพวกทั้งหมดของคุณ และชนชาติมากมายที่อยู่ร่วมกับคุณ*

การกระจายบทบาท: ในบทบาทของ " *ราชาแห่งภาคเหนือ* " ออร์โธดอกซ์รัสเซียและ *กลุ่มพันธมิตร* มุสลิม อีกครั้ง การเลือกคำกริยา " *tourera sur ภูเขา* " บ่งบอกถึงการโจมตีที่น่าประหลาดใจครั้งใหญ่จากทางอากาศ มอสโก เมืองหลวงของรัสเซีย จริงๆ แล้วอยู่ไม่ไกลจากบรัสเซลส์ เมืองหลวงของยุโรป และปารีส ซึ่งเป็นหัวหอกทางการทหาร

ความเจริญรุ่งเรืองของยุโรปทำให้ผู้นำของตนตาบอด

จนถึงจุดที่ประเมินศักยภาพทางการทหารของรัสเซียที่ทรงอำนาจต่ำเกินไป

โดยจะเปิดตัวด้วยความก้าวร้าว

เครื่องบิน

และรถถังหลายพันคันบนเส้นทางภาคพื้นดิน

ตลอดจนเรือรบทางทะเลและเรือดำน้ำจำนวนมาก

และเพื่อที่จะแสดงการลงโทษอย่างแข็งขัน

ผู้นำยุโรปเหล่านี้จึงไม่หยุดสร้างความอับอายให้กับรัสเซียและผู้นำของมัน

ตั้งแต่วลาดิเมียร์ ชิรินอฟสกี ผู้ร่อนแรง ไปจนถึง "ซาร์" องค์ใหม่ในปัจจุบัน วลาดิเมียร์ ปูติน (วลาดิเมียร์: เจ้าชายแห่งโลกในภาษารัสเซีย)

เมื่อระบุนักแสดงได้แล้ว

"กษัตริย์"

ทั้งสามที่เกี่ยวข้องจะเผชิญหน้ากันในรูปแบบ " สงครามซีเรีย " ครั้งที่ 7 ซึ่งอิสราเอลชาติใหม่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งข้อต่อไปนี้จะเป็นการยืนยัน แต่ในขณะนี้ "กษัตริย์" (*ภูเขา*) ที่ถูกโจมตีโดยรัสเซียคือยุโรปของสนธิสัญญาโรม

40d- *มันจะรุกเข้าสู่ดินแดนจะแพร่กระจายเหมือนกระแสน้ำและสัน*

ความเหนือกว่าทางทหารอย่างท่วมท้นทำให้รัสเซียสามารถบุกยุโรปและครอบครองอาณาเขตทั้งหมดได้ เมื่อเผชิญหน้ากับมัน กองทหารฝรั่งเศสก็สู้ไม่ได้ พวกเขาถูกบดขยี้และถูกทำลาย

ดเนล 11:41 *พระองค์จะเสด็จเข้าสู่แผ่นดินที่สวยงามที่สุด*

และคนจำนวนมากจะล้มลง

แต่เอโดม

ไม่อับ

และหัวหน้าของคนอัมโมนจะต้องได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากมือของเขา

41a- *เขาจะเข้าสู่ประเทศที่สวยงามที่สุดและหลายคนจะยอมจำนน*

การขยายตัวของรัสเซียกำลังเกิดขึ้นทางทิศใต้ซึ่งเป็นที่ตั้งของอิสราเอล

ซึ่งเป็นพันธมิตรของประเทศตะวันตกซึ่งถูกกองทหารรัสเซียรุกรานในทางกลับกัน

ชาวยิวจะยังคงตาย

41ข- *แต่เอโดม*

ไม่อับ

และหัวหน้าของคนอัมโมนจะได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากมือของเขา

นี่เป็นผลมาจากพันธมิตรทางทหารที่

จะวางชื่อเหล่านี้ซึ่งเป็นตัวแทนของจอร์แดนสมัยใหม่ในฝั่งรัสเซีย ในปี 2021

รัสเซียเป็นพันธมิตรอย่างเป็นทางการของซีเรียอยู่แล้ว

ซึ่งรัสเซียเป็นอาวุธและปกป้อง

ดาบ 11:42 และเขาจะเหยียดมือออกเหนือประเทศต่างๆ

และแผ่นดินแห่งอียิปต์จะหนีไม่พ้น

42a- ตั้งแต่ปี 1979 เป็นต้นมา โครงสร้างทางการเมืองนี้ได้มาเพื่อยืนยันคำทำนายนี้ เพราะในปีนั้น ที่แคมป์เดวิด ในสหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดีอียิปต์ อันวาร์ เอล ซาดัต ได้สร้างพันธมิตรอย่างเป็นทางการกับ นายกรัฐมนตรีเมนาเคม บีกิน ของอิสราเอล อย่างเป็นทางการ

ทางเลือกเชิงกลยุทธ์และการเมืองในขณะนั้นคือการยอมรับสาเหตุที่แข็งแกร่งที่สุดของขั้วโม่งนี้ เนื่องจากอิสราเอลได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาอย่างเข้มแข็ง ในแง่ที่พระองค์ที่พระวิญญูญาณของพระเจ้ากำหนดให้พระองค์มีความคิดริเริ่มในการพยายาม " หนี " ความพินาศและภัยพิบัติ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เกมก็เปลี่ยนมือ และอิสราเอลและอียิปต์ก็พบว่าตัวเองเกือบจะถูกทอดทิ้งโดยสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2021 รัสเซียบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ซีเรีย

คนล 11:43 เขาจะครอบครองทรัพย์สมบัติที่เป็นทองคำและเงิน และของล้ำค่าทั้งปวงของอียิปต์ ชาวลิเบียและชาวเอธิโอเปียจะติดตามเขาไป

43ก- เขาจะกลายเป็นเจ้าแห่งขุมทรัพย์ทองคำและเงิน

และของล้ำค่าทั้งปวงของอียิปต์

ต้องขอบคุณรายได้จากค่าผ่านทางที่จ่ายเพื่อใช้คลองสุเอซ

อียิปต์จึงมีความอุดมสมบูรณ์อย่างมาก

แต่ความมั่งคั่งนี้จะดีเฉพาะในเวลาที่ยั่งยืนเท่านั้น

เพราะในช่วงสงครามเส้นทางการค้าจะระกร้าง อียิปต์ร่ำรวยจากการท่องเที่ยว จากมุมทั้งสี่ของโลก ผู้คนมาเพื่อพินิจพิจารณาปิรามิด

ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ที่เต็มไปด้วยการค้นพบสุสานอียิปต์อย่างต่อเนื่อง

ซึ่งซ่อนอยู่ใต้ดินมาตั้งแต่สมัยโบราณ

ในสุสานเหล่านี้

กษัตริย์หนุ่มุดตันคามุนได้เปิดเผยวัตถุที่เป็นทองคำแท้ซึ่งไม่ทราบค่า

รัสเซียจะพบบางสิ่งบางอย่างในอียิปต์เพื่อสนองความต้องการที่จะรับจากสงคราม

เมื่อสิ้นสุดวันสะบาโตของวันที่ 22 มกราคม 2022

พระวิญญูญาณทรงนำข้อโต้แย้งมาให้ฉันซึ่งยืนยัน โดยไม่มีข้อโต้แย้งที่เป็นไปได้

ซึ่งเป็นการตีความที่ฉันให้กับดาเนียล 11 ให้เราสังเกตในสองข้อ 42 และ 43

ความสำคัญของการกล่าวถึงอย่างชัดเจน ไม่ได้มีรหัสมาจากชื่อ " อียิปต์ "

ซึ่งในบริบทนี้เป็น คนละประเทศ กับที่เรียกว่า " กษัตริย์แดนใต้ " อย่างไรก็ตาม

ในข้อ 5 ถึงข้อ 32 " อียิปต์ " ที่ล่าหลังของปโตเลมีถูกปกปิดแต่ถูกระบุว่าเป็น " "

ราชาแห่งทิศใต้ "

การเปลี่ยนแปลงในบริบททางประวัติศาสตร์จึงได้รับการยืนยันและพิสูจน์อย่าง

างหักล้างไม่ได้ เริ่มต้นด้วยบริบทของสมัยโบราณ เรื่องราวของดาเนียล 11

จบลงด้วย " เวลาอวสาน " ของโลก ซึ่ง " อียิปต์ "

ซึ่งเป็นพันธมิตรของค่ายตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์และไม่เชื่อเรื่องพระเจ้ามาตั้ง

ตั้งแต่ปี 1979 เป็นเป้าหมายของค่าย ใหม่ " ราชาแห่งทิศใต้ "

นั่นคืออิสลามที่ชอบทำสงคราม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของ " ราชาแห่งทิศเหนือ "

องค์ใหม่ ซึ่งก็คือออร์โธดอกซ์รัสเซีย

43b- ชาวลิเบียและชาวเอธิโอเปียจะติดตามเขาไป

ผู้แปลได้แปลคำพยากรณ์ " Puth and Cush " "

ของคำพยากรณ์ที่กำหนดให้กับ " ลิเบีย "

ประเทศมุสลิมที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทะเลทรายซาฮารา

ประเทศชายฝั่งทะเลของชายฝั่งแอฟริกาอย่างถูกต้อง และสำหรับประเทศเอธิโอเปีย
แอฟริกาผิวดำ ทุกประเทศที่ตั้งอยู่ทางใต้ของ ชาติอาหรับ
พวกเขาจำนวนมากยอมรับและรับศาสนาอิสลามด้วย
ในกรณีของประเทศไอวอรีโคสต์ ด้วยการสมรู้ร่วมคิดของประธานาธิบดีนิโกลัส
ซาร์โกซีแห่งฝรั่งเศส ซึ่งเราเป็นหนี้ความวุ่นวายในลิเบียด้วย
ด้วยเหตุนี้ เมื่อรัสเซียโจมตี " ลิเบีย " จึงตกเป็นเหยื่อของผู้ล่าทั้งหมด
และแรงแม้สลิมซึ่งเป็นพี่น้องของมัน ก็ลงมาบนนั้น เพื่อทำความสะอาดศพของมัน
และรับส่วนแบ่งของของที่รับได้ซึ่งยังคงอยู่หลังจากการถูกรัสเซียเจาะ
ด้วยการอ้างถึง " ลิเบียและเอธิโอเปีย " อย่างชัดเจน
พระวิญญูญาณทรงแต่งตั้งพันธมิตรทางศาสนาในแอฟริกาของ " กษัตริย์ทางใต้ "
ซึ่งควรจะระบุตัวว่าเป็นชาวอาระเบีย ซึ่งศาสดาโมฮัมหมัดปรากฏในปี 632
ให้เผยแพร่ตั้งแต่ต้นครเมกกะ ศาสนาใหม่ของเขาที่เรียกว่าอิสลาม
ได้รับการสนับสนุนจากตริกที่ทรงอำนาจ ซึ่งในบริบทสุดท้ายนี้
กลับคืนสู่ความมุ่งมั่นทางศาสนาของชาวมุสลิมที่นับถือนิกายพินดาเมนทัลลิสต์
ผู้พิชิต และพยายาม
ภายหลังจากความอัปยศอดสูของการยอมจำนนต่อคุณค่าทางโลกตะวันตกชั่วขณะ
แต่ประเทศมุสลิมอื่นๆ ที่ไม่ได้ตั้งอยู่ใน " ภาคใต้ " เช่น อิหร่าน ปากีสถาน
อินโดนีเซีย สามารถเข้าร่วม " กษัตริย์ทางใต้ "
เพื่อต่อสู้กับชาวตะวันตกที่มีค่านิยมทางศีลธรรมที่ชาวมุสลิมทุกคนเกลียดชังได้
ความเกลียดชังนี้แท้จริงแล้วเป็นเพียงความเกลียดชังของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ที่แท้
จริงเท่านั้นที่คริสเตียนตะวันตกดูหมิ่น ด้วยเหตุนี้
จึงเป็นการลงโทษผ่านทางศาสนาอิสลามและออร์ทอดอกซ์ ชาวยิว คาทอลิก
ออร์ทอดอกซ์ โปรเตสแตนต์ และแม้แต่การนอกใจของแอ็ดเวนติสในโลกตะวันตก
ศรัทธาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวทั้งหมดมีความผิดต่อเขา
ดนล 11.44 *ชาวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือจะมาทำให้เขาหวาดกลัว
และเขาจะออกไปด้วยความพิโรธอย่างใหญ่หลวง เพื่อทำลายและทำลายมวลชน*
44ก - *ชาวจากทิศตะวันออกและทิศเหนือจะมาทำให้เขาดกใจกลัว*
ประเด็นสำคัญสองประเด็นนี้ " ตะวันออก และ เหนือ "
เกี่ยวข้องกับประเทศรัสเซียเพียงอย่างเดียว
ขึ้นอยู่กับว่ามีกรกล่าวถึงจากยุโรปของสมเด็จพระสันตะปาปาหรือจากอิสราเอล
เพราะคำพยากรณ์ระบุว่าพวกเขาถูกโจมตีโดยรัสเซียอย่างต่อเนื่องในข้อ 40 และ
41 ซึ่งหมายความว่าความกลัว อ้างมาจากดินแดนรัสเซีย
แต่อะไรจะทำให้ผู้พิชิตหวาดกลัวได้?
เกิดอะไรขึ้นกับประเทศของเขาทำให้เขากลัวมากขนาดนี้?
คำตอบไม่ได้อยู่ในหนังสือของดาเนียล แต่อยู่ในวิวรณ์ 9
ซึ่งเปิดเผยและกำหนดเป้าหมายไปที่ศาสนาโปรเตสแตนต์ซึ่งมีฐานที่มั่นทั่วโลกอยู่
ที่สหรัฐอเมริกา
ความลึกกลับจะชัดเจนยิ่งขึ้นโดยคำนึงถึงการมีอยู่ของสหรัฐอเมริกาด้วย ตั้งแต่ปี 1917
เมื่อรัสเซียผูกพันใต้นาระบอบสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์มาใช้
ช่องว่างได้แยกมันออกจากระบบทุนนิยมจักรวรรดินิยมอย่างสหรัฐอเมริกา
บุคคลนั้นไม่สามารถทำให้ตนเองมั่งคั่งโดยต้องเสียค่าใช้จ่ายของเพื่อนบ้านได้หาก
เขาเป็นคอมมิวนิสต์ นี่คือเหตุผลว่าทำไมทั้งสองตัวเลือกจึงเข้ากันไม่ได้
ภายใต้ถ้ำถ่านแห่งความสงบสุข
ไฟแห่งความเกลียดชังคุกรุ่นและขอร้องให้แสดงออกมา

มีเพียงการแข่งขันและภัยคุกคามทางนิวเคลียร์เท่านั้นที่สามารถป้องกันสิ่งที่เลวร้ายที่สุดได้ มันคือความสมดุลของความหวาดกลัวนิวเคลียร์

มีเพียงรัสเซียเท่านั้นที่จะยึดครองยุโรป อิสราเอล
และอียิปต์โดยไม่ต้องใช้อาวุธนิวเคลียร์ ความสมดุลถูกรบกวน

สหรัฐอเมริกาจะรู้สึกเหมือนถูกโง่งและถูกคุกคาม ดังนั้น เพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิต
สหรัฐอเมริกาจะเข้าสู่สงครามโดยโง่งต้อยอย่างหนักก่อน

การทำลายล้างด้วยนิวเคลียร์ของรัสเซียจะทำให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่กองทัพ
รัสเซียที่กระจัดกระจายไปทั่วดินแดนที่ถูกยึดครอง

44ข - และเขาจะออกไปด้วยความเกรี้ยวกราดเพื่อทำลายและทำลายล้างฝูงชน
ถึงขณะนั้นรัสเซียจะอยู่ในจิตวิญญาณแห่งการพิชิตและยึดทรัพย์สิน
แต่ทันใดนั้น สภาพจิตใจก็จะเปลี่ยนไป

กองทัพรัสเซียจะไม่มีบ้านเกิดให้กลับอีกต่อไป
และความสิ้นหวังจะแปรเปลี่ยนด้วยความปรารถนาที่จะ " "
ทำลายล้างและ ทำลายล้างฝูงชน"; ซึ่งจะเป็น " คน ^{ที่สาม ที่ถูกสังหาร} ของ แตร ที่ 6
ของว .9 ด้วยเหตุนี้

ทุกประเทศที่ติดตั้งอาวุธนิวเคลียร์จึงถูกบังคับให้ใช้อาวุธเหล่านี้เพื่อต่อสู้กับศัตรูที่อา
จะเกิดขึ้นได้

ด นล 11.45 พระองค์จะทรงตั้งกระโຈມในวังของพระองค์ระหว่างทะเล
มุ่งหน้าสู่ภูเขาอันรุ่งโรจน์และบริสุทธิ์ แล้วเขาจะถึงจุดจบโดยไม่มีใครช่วยเขา

45a- เขาจะตั้งกระโຈມในวังของเขา ระหว่างทะเล เพราะ ปราสาท ของมัน
มุ่งหน้าสู่ภูเขาอันรุ่งโรจน์และศักดิ์สิทธิ์
กระโຈມ ระหว่างทะเล เพราะ ปราสาท ของมัน
ไม่ได้อยู่ในโลกอีกต่อไป

สถานการณ์ที่สิ้นหวังของกองทัพรัสเซียได้รับการอธิบายไว้อย่างชัดเจนโดยพระวิ
ญญานผู้ประณามพวกเขาด้วยชะตากรรมนี้ ภายใต้ไฟของศัตรู
พวกเขาถูกผลักกลับไปยังแผ่นดินอิสราเอล โดยได้รับความเกลียดชังจากทุกคน
พวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือความสงสารใดๆ
และถูกกำจัดบนดินแดนของชาวยิว

ดังนั้นรัสเซียจะต้องโต้แย้งอย่างหนักหน่วงว่าพระเจ้าทรงถือว่ารัสเซียมีส่วนในเรื่องนี้
นับตั้งแต่ได้รับการสนับสนุนจากศัตรูฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลในการเป็นพันธมิตร
เก่า ในเวลาที่ถูกเนรเทศไปยังบาบิโลน

เธอขาม้าให้กับชาวเมืองไทระซึ่งเป็นเมืองที่มีระคะตัมหาของคณนกริต
เอสค .27:13-14 ยืนยัน พระเจ้าตรัสกับไทระ: **ชาว ทูบัล (โทโบลสค์)**
และ เมเชค (มอสโก) ชื่อชายกับคุณ พวกเขาให้ทาส
และเครื่องใช้ทองเหลืองเพื่อแลกกับสินค้าของคุณ ครอบครัวยของ Togarma
(อาร์เมเนีย) จัดหาม้า คนขี่ และล้อให้กับตลาดของคุณ
มันเป็นอุปสรรคทางการค้าสำหรับชาวยิวที่ค้าขายกับมันด้วย เอสค.27:17:
ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอลค้าขายกับคุณ พวกเขามอบข้าวสาลีแห่งมินนิท แบริ่ง
น้ำผึ้ง น้ำมัน และยาหม่องเป็นการแลกเปลี่ยนกับสินค้าของคุณ
ยางจึงร่ำรวยขึ้นด้วยค่าใช้จ่ายของพวกเขา ต่อมาในเอสเคียล 28:12 ภายใต้ชื่อ " "
กษัตริย์เมืองไทระ " พระเจ้าตรัสกับชาดานโดยตรง
เราเข้าใจว่าเป็นเขาเองที่ฉวยโอกาสจากความหุหุระและความมั่งคั่งที่สะสมอยู่ในเม
ืองนกริตที่ยิ่งใหญ่ซึ่งรับใช้เขาภายใต้หน้ากากของเทวรูปนกริตหลายองค์
ค่อนข้างโดยไม่รู้ตัว

แต่ทุกครั้งและทุกหนทุกแห่งในรูปแบบลัทธิที่พระเจ้าทรงเห็นว่าน่ารังเกียจ
เขาแบกรับภาระของความคับข้องใจที่สะสมไว้ในใจตลอดระยะเวลาหลายศตวรรษแ
ละนับพันปีของประวัติศาสตร์ของมนุษย์
ความคับข้องใจนี้แสดงให้เห็นถึงความโกรธของเขาซึ่งถูกระบายออกไปบางส่วนในร
ูปแบบของความขัดแย้งระหว่างประเทศที่สร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงครั้งล่าสุด
นี้

แต่พระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์ต่อการค้าขายในสมัยโบราณเชื้อเชิญให้เราเข้าใจ
ว่าพระเจ้าอาจคิดอย่างไรเกี่ยวกับการจรรยาบรรณระหว่างประเทศร่วมสมัยในบริบทระหว่าง
ประเทศที่สร้างขึ้นจากระบบเศรษฐกิจแบบตลาดโดยสิ้นเชิง
ฉันคิดว่าการทำลายดีทิลเวลด์เทรตเซ็นเตอร์ในนิวยอร์กเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ.
2544 ถือเป็นคำตอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่นั้นมา ในข้อ 18
คำพยากรณ์เน้นย้ำถึงบทบาทที่เป็นอันตรายของความมั่งคั่งอันเนื่องมาจากการค้าข
ายและการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ
ซึ่งก่อนหน้านี้กฎเกณฑ์หรือสิทธิทางศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ใด ๆ
พังทลายลงจนความไม่นับถือศาสนานั้นยิ่งใหญ่มาก
ในตอนท้ายของ Dan.11 รัสเซีย ศัตรูทางพันธุกรรมของสหรัฐอเมริกา ถูกทำลายลง
สิ่งนี้จะทำให้พวกเขาไม่อาจเบ็ดเสร็จเหนือผู้รอดชีวิตจากความขัดแย้งระหว่างประเ
เทศทั้งหมด วิวัดี้แก่ผู้พ่ายแพ้!
เขาจะต้องโค้งค้ำและยอมจำนนต่อกฎแห่งผู้ชนะไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหนบนโลกก็
ตามและยังมีชีวิตอยู่

ดาเนียล 12

ด นล 12:1 *ในเวลานั้นมีคาเอล เจ้าชายผู้ยิ่งใหญ่*

*ผู้พิทักษ์ลูกหลานแห่งชนชาติของเจ้าจะลุกขึ้น
และจะเป็นคราวทุกข้ออย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่มีชาติมาจนถึงสมัยนั้น
ครั้งนั้นชนชาติของเจ้าที่มีชื่ออยู่ในหนังสือจะรอด*

1a- *ในเวลานั้นมีคาเอลจะลุกขึ้น*

คราวนี้ เป็นช่วงอวสานของโลกเมื่อมีพระดาร์สสุดท้าย
พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาในพระสิริและอำนาจแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ที่
ถูกโต้แย้งกันมานานโดยศาสนาที่แข่งขันกัน เราอ่านในวิวรณ์ 1:7: *ดูเถิด
พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ และทุกตาจะเห็นมัน แม้แต่คนที่แทงมัน
และทุกเผ่าในโลกจะโสกเศร้าเพราะเขา ไข้! สาธุ! เราต้องคุ้นเคยกับแนวคิดนี้
เพราะสำหรับแต่ละบทบาทของเขา พระเจ้าได้ตั้งชื่อให้ตัวเองต่างกัน
ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมในดาเนียลและวิวรณ์ 12:7 เขาจึงนำเสนอตัวเองว่าเป็น *ไม
เคิล* หัวหน้าสูงสุดแห่งชีวิตสวรรค์แห่งทูตสวรรค์ซึ่งประทานแก่เขา
อำนาจเหนือมารและมารร้าย พระนามของพระองค์ พระเยซูคริสต์
เป็นเพียงตัวแทนของผู้ที่ทรงเลือกสรรในโลกซึ่งพระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยภายใต้พร
ษณานี้เท่านั้น*

1b- *ผู้นำที่ยิ่งใหญ่*

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ คนนี้ จึงเป็น YHWÉH Michael Jesus Christ
และจากเขาที่ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปานำเอาระบอบการปกคร
องของพระสันตปาปาไปใช้อย่างไม่สุภาพในลักษณะเฉพาะของตนเพื่อผลประโยชน์
ของตน ภารกิจของเขาในฐานะ ผู้วิงวอนสวรรค์ *ซัวันนิรัน ด* ร์จนถึงปี 1843 นับตั้งแต่ปี
538 เป็นต้นไป นับจากจุดเริ่มต้นของ

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาและการสถิตอยู่ ณ กรุงโรม ณ พระราชวังลาเตรันบนภูเขาเคลิวส หัวข้อนี้ครอบคลุมอยู่ในดาเนียล 8

1c- ผู้พิทักษ์ลูกหลานของคนของคุณ;
กอง หลัง เข้าแทรกแซงเมื่อมีการโจมตี และจะเป็นเช่นนี้ในชั่วโมงสุดท้ายของชีวิตบนโลกของผู้ที่ถูกเลือกซึ่งยังคงซื่อสัตย์ แม้กระทั่งถูกกลุ่มกบฏกลุ่มสุดท้ายประหารชีวิตก็ตาม ที่นี้ เราจะพบแบบจำลองทั้งหมดที่เสนอไว้ในเรื่องราวของดาเนียล เพราะว่าแบบจำลองเหล่านั้นได้เติมเต็มในสถานการณ์อันน่าเศร้าครั้งสุดท้าย ใน **ภัยพิบัติครั้งใหญ่** ครั้ง สุดท้ายนี้ เราจะหวนนึกถึงการแทรกแซงอันน่าอัศจรรย์ที่เสาะไว้ในดาน.3 เต่า หลอม และลักษณะที่มีชีวิตทั้งสี่ของมัน ในดาน .5 การจับกุม **บาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่** โดยพระเจ้า ใน ดาน .6 **สิงโต** ไม่เป็นอันตรายแต่ การสิ้นสุดของ **ภัยพิบัติครั้งใหญ่** ซึ่งเกิดขึ้นกับชาวยิวในปี - 168 ในวันที่คิสเลอ 15 นั่นคือวันที่ 18 ธันวาคม ในวันสะบาโต ด้วย

1d- และมันจะเป็นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากอย่างไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น

เมื่อพิจารณาจากข้อความนี้ ความหายนะครั้งใหญ่ครั้งสุดท้ายจะมากกว่าความหายนะของชาวยิวที่จัดตั้งโดยชาวกรีก แท้จริงแล้ว ชาวกรีกตีเฉพาะชาวยิวที่พบตามท้องถนนหรือตามบ้านของพวกเขาเท่านั้น ในตอนท้ายของโลก สิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป และเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สามารถควบคุมผู้คนที่อาศัยอยู่บนโลกได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยการใช้เทคนิคการตรวจจับของมนุษย์ เราจึงสามารถค้นหาใครก็ได้ไม่ว่าจะซ่อนอยู่ที่ไหนก็ตาม รายชื่อผู้ที่ชัดเจนคำสั่งดังกล่าวจึงสามารถกำหนดได้อย่างแม่นยำ ในบริบทสุดท้ายนี้ การกำจัดผู้ได้รับเลือกจะถูกทำให้เป็นไปได้อย่างมนุษยปรัชญา แม้ว่าเราจะเต็มไปด้วยความศรัทธาและความหวังในการปลดปล่อย แต่ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องพบกับชั่วโมงอันเจ็บปวด สำหรับผู้ที่ยังคงเป็นอิสระ ปราศจากทุกสิ่ง ส่วนคนอื่นๆ อยู่ในเรือนจำของกลุ่มกบฏเพื่อรอ การประหารชีวิต ความทุกข์ทรมานจะครอบงำจิตใจของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งจะถูกปฏิบัติอย่างโหดร้ายหากไม่สังหาร

1e- ในเวลานั้นชนชาติของคุณที่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือจะรอด มันเป็นหนังสือแห่งชีวิต เพราะหากไม่มีคอมพิวเตอร์ พระเจ้ายังทรงจัดทำรายการสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่อาดัมกับเอวาและลูกหลานของพวกเขาสร้างขึ้น เมื่อมันปลายชีวิตของแต่ละคน พระเจ้าเป็นผู้ตัดสินชะตากรรมสุดท้าย ผู้ทรงเก็บสองรายการไว้ คือ รายการของผู้ที่ได้รับเลือกและของผู้ตกสู่บาป ตามสองเส้นทางที่นำเสนอต่อมนุษยชาติในฉธบ.30:19-20 : **ฉันเรียกสวรรค์และโลกเพื่อเป็นพยานปรักปรำคุณในวันนี้ เราได้กำหนดชีวิตและความตาย คำอวยพรและคำสาปไว้ต่อหน้าคุณแล้ว** **จงเลือกชีวิตเพื่อท่านและลูกหลานของท่านจะได้มีชีวิตอยู่** **จงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และผูกพันต่อพระองค์** **เพราะว่าชีวิตของท่านและอายุยืนยาวของท่านขึ้นอยู่กับสิ่งนี้...**

ขึ้นอยู่กับทางเลือกสรร *ความชั่ว* ของ *เขา*
ซึ่งชะตากรรมสุดท้ายของพระสันตะปาปาโรมันจะสิ้นสุดลง *เผาไฟ*
ถูกเปิดเผยแก่เราใน Dan.7:9-10; เพราะ *คำพูดอันเยือกเย็นของเขา* ต่อ
พระเจ้าแห่งเทพเจ้าตาม Dan.11:36

ในวิวรณ์ 20:5
การเสด็จกลับมาของพระคริสต์มาพร้อมกับการฟื้นคืนชีพของคนตายในพระคริสต์ซึ่ง
เรียกว่า *การฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก* : *บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมใน*
การฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรกก็ได้ *รับพรและบริสุทธิ์*
เพราะว่าความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา .

ดนล 12:2 คนเป็นอันมากที่นอนอยู่ในพงคลีดินจะตื่นขึ้นมา บ้างก็ไปสู่ชีวิตนิรันดร์
และบ้างก็ถูกตำหนิและความละอายชั่ววินาที

2a- *หลายคน* ที่นอนอยู่ใน *พงคลีดิน* จะ *ตื่นขึ้นมา* บ้างก็ *ไปสู่ชีวิตนิรันดร์*
ก่อนอื่นให้เราสังเกตด้วยว่าตามธรรมดาทั่วไป *คนตายนอนหลับสบาย* ใน
ผืนพงบนแผ่นดินโลก

และไม่ใช่ในอุทยานอันน่าอัศจรรย์หรือในรกรที่ลูกไม้ใหม่ที่ศาสนาคริสต์นิกายเทห์หรือ
ศาสนาอกริตสอนและเชื่อ

คำชี้แจงนี้ช่วยฟื้นฟูสถานะที่แท้จริงของคนตายตามที่สอนในปัญญาจารย์ 9:5-6-10:

สำหรับทุกคนที่มีชีวิตอยู่ก็มีความหวัง

และแม้แต่สุนัขที่เป็นอยู่ก็ยิ่งดีกว่าสิงโตที่ตายแล้ว *คนเป็นย่อมรู้ว่าตนจะต้องตาย*
แต่คนตายไม่รู้อะไรเลย *และไม่มีคำตอบแทนใดๆ* *อีกต่อไป*

เนื่องจากความทรงจำของพวกเขาถูกลืมไปแล้ว *ความรัก* *ความเกลียดชัง*
และความอิจฉาของพวกเขาได้สูญสลายไปแล้ว

และพวกเขาจะไม่มีวันมีส่วนร่วมในสิ่งใดๆ *ที่ทำการภายใต้ดวงอาทิตย์อีกต่อไป ...*

ไม่ว่ามือของท่านจะทำอะไรด้วยกำลังของท่าน *จงทำ ;*

เพราะไม่มีงานหรือความคิดหรือความรู้หรือสติปัญญาในรกรที่เจ้าไป (*ถิ่นฐานของผู้ตาย* ซึ่งเป็น *พงคลีดิน*)

ไม่มีความคิดหลังความตาย

เพราะความคิดอยู่ในสมองของมนุษย์เฉพาะเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่และหล่อเลี้ยงด้วยเลือด
ที่ส่งมาจากการเต้นของหัวใจเท่านั้น

และเลือดนี้จะต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการหายใจในปอด

พระเจ้าไม่เคยตรัสสิ่งอื่นได้อีกเลย

เนื่องจากพระองค์ตรัสกับอาดัมผู้กลายเป็นคนบาปเนื่องจากการไม่เชื่อฟัง

ในปฐมกาล 3:19: *เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้า*

จนกว่าเจ้าจะกลับมาเป็นดินซึ่งเจ้าถูกพาไปนั้น *เพราะเจ้าเป็นพงคลีดิน*

และเจ้าจะกลับมาเป็นพงคลีดิน เพื่อยืนยันสถานะแห่งความว่างเปล่าของคนตายนี้

เราอ่านใน สดุดี 30:9: *คุณได้อะไรจากการทำให้เลือดของฉันทก*

โดยทำให้ฉันทกลงไปในหลุม? *ผืนไต้ยกย่อง* *คุณใหม่?*

มันพูดถึงความภักดีของคุณหรือไม่? *ไม่* เพราะไม่สามารถเป็นไปตามสดุดี 115:17:

ไม่ใช่คนตายที่เฉลิมฉลององค์พระผู้เป็นเจ้า

ไม่ใช่คนใดคนหนึ่งที่ยังไปยังสถานที่แห่งความเงียบงัน

แต่ที่นี่ไม่ได้ขัดขวางพระเจ้าจากการสามารถให้กำเนิดชีวิตที่มีอยู่ก่อนหน้านี้อีกครั้ง

และพลังแห่งการสร้างสรรคนี้เองที่ทำให้พระองค์เป็นพระเจ้า

ไม่ใช่ทูตสวรรค์หรือมนุษย์

เส้นทางทั้งสองมีผลลัพธ์สุดท้ายสองประการ และวิวรณ์ 20
บอกเราว่าเส้นทางทั้งสองถูกแยกจากกันในช่วง *พันปี* ของสหัสวรรษที่เจ็ด
ในขณะที่ชีวิตมนุษย์ทั้งหมดหายไปจากพื้นโลกในช่วงต้น *พันปี* นี้
ผู้ตกสู่บาปจะฟื้นคืนชีพหลังจากการพิพากษาของพวกเขาโดยวิสุทธิชนและพระเยซู
คริสต์ในอาณาจักรซีเลสเชียลของเขาเท่านั้น โดยข้อความนี้ที่แนบมา กับ *แตร* ⁷
Rev.11 :18 ยืนยันโดยกล่าวว่า: *บรรดาประชาชาติโกรธ;*
และพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และถึงเวลาพิพากษาคนตายแล้ว เพื่อ
ตอบแทนผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะ ธรรมิกชน
และบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่
และทำลายล้างผู้ที่ทำลาย โลก ในข้อนี้ *การพิพากษาคนตาย*
นำพระเจ้าให้ฟื้นคืนพระชนม์ *ประการแรก*
ผู้ที่ตายอย่างสัจย์ชื่อของพระองค์ที่ทรงเลือกไว้
เพื่อว่าพวกเขาจะพิพากษาคนชั่วที่อยู่ในสภาพของความตายได้
2b- *และคนอื่น ๆ สำหรับการดำเนินเพื่อความอับอายชั่วนิรันดร์*
นิรันดร์จะเป็นของคนเป็นเท่านั้น
หลังจากการทำลายล้างครั้งสุดท้ายในการพิพากษาครั้งสุดท้าย *ความ อับอาย*
และ ความอับอาย
ของผู้ล่วงลับจะยังคงอยู่ในความทรงจำชั่วนิรันดร์ของผู้ที่ได้รับเลือก *เทวดา*
และพระเจ้าเท่านั้น
ดนล 12:3 *บรรดาผู้ที่เข้าใจจะส่องแสงเหมือนฟ้า*
และบรรดาผู้ที่สั่งสอนความชอบธรรมแก่คนเป็นอันมากจะส่องแสงเหมือนดวงดาวสี
ๆ ไปเป็นนิตย์
3a- *บรรดาผู้ฉลาดจะส่องแสงเหมือนความรุ่งโรจน์แห่งท้องฟ้า*
ความฉลาดยกระดับมนุษย์ให้อยู่เหนือสัตว์
มันถูกเปิดเผยโดยความสามารถในการให้เหตุผล
สรุปโดยการสังเกตข้อเท็จจริงหรือโดยการอนุมานง่าย ๆ *ถ้า*
มนุษย์ไม่กบฏในเสรีภาพที่พระเจ้าประทานให้พวกเขา
ความฉลาดจะนำมนุษย์ชาติทั้งหมดไปสู่การยอมรับการดำรงอยู่ของพระเจ้าและกฎ
เกณฑ์ของพระองค์แบบเดียวกัน *เพราะตั้งแต่โมเสส*
พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงมีเหตุการณ์สำคัญที่สุดของการเปิดเผยต่อมนุษย์บันทึกไว้เป็นลาย
ลักษณ์อักษร *นี่คือเส้นทางแห่งการให้เหตุผลที่จะปฏิบัติตาม*
ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวปรากฏในประวัติศาสตร์ของชาวฮีบรู
ประจักษ์พยานและงานเขียนของเขาจึงมีความสำคัญมากกว่างานเขียนอื่นๆ
ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าองค์เดียวองค์เดียวกัน
การที่คนของพระเจ้าควรถูกต่อสู้กับยังคงเป็นไปได้ตามปกติ
แต่การที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ควรต่อสู้กับกลายเป็นงานที่โหดร้าย
ศรัทธาที่พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาไว้แหล่งที่มาและการอ้างอิงจากพระคัมภีร์ภาษา
ฮีบรูของพันธสัญญาเดิม *ซึ่งทำให้ศรัทธานั้นถูกต้องตามกฎหมาย*
แต่หลักคำสอนของนิกายโรมันคาทอลิกไม่เคารพหลักการนี้
ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทั้งหลักคำสอนและอัลกุรอานของศาสนาอิสลามไม่สามารถอ้างได้ว่า
ว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ *ผู้สร้างทุกสิ่งที่มีชีวิตและดำรงอยู่*
พระเยซูทรงยืนยันหลักการนี้โดยนิกถึงในยอห์น 4:22 ว่าความ รอดมาจากชาวยิว :
คุณนมัสการสิ่งที่คุณไม่รู้จัก เรานนมัสการสิ่งที่เรารู้
เพราะ ความรอดมาจากชาวยิว

ในกลุ่มผู้ได้รับเลือกกลุ่มแรกนี้

พระเจ้าทรงกำหนดให้มนุษย์ได้รับความรอดโดยไม่มีความรู้เป็นพิเศษ เนื่องจากความจงรักภักดีของพวกเขาแสดงออกมาโดยมีความเชื่อต่อชีวิตตั้งแต่อาดัมและเอวา และนี่จนถึงปี 1843

พวกเขารอดเพราะงานของพวกเขาเป็นพยานถึงความฉลาดของพวกเขาและการรับกฏอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งแสดงออกมาโดยการเชื่อฟังของพวกเขา ในกลุ่มนี้

ชาวโปรเตสแตนต์ที่ซื่อสัตย์และ สงบสุข ที่สุด ได้รับประโยชน์จากความอดทนของพระเจ้าจนถึงฤดูใบไม้ผลิปี 1843

ผู้ซึ่งบังคับให้ปฏิบัติตามวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์นับจากวันนั้นเท่านั้น วิวรรณ์ 2:24-25 จะยืนยันข้อยกเว้นนี้: *ถึงคุณ ถึงคนอื่นๆ ทั้งหมดในอิซาอิรา ที่ไม่ได้รับหลักคำสอนนี้ และผู้ที่ไม่รู้จัก*

ส่วนลึกของชาตตามที่พวกเขาเรียกพวกเขา ฉันพูดกับคุณว่า: ฉันเข้าไปใจ ไม่สร้างภาระอื่นให้กับตนเอง เพียงแต่ ยึดถือสิ่งที่คุณมีอยู่จนกว่าเรา จะ มา

3b-

และบรรดาผู้ที่สอนเรื่องความชอบธรรมแก่ฝูงชนจะส่องแสงเหมือนดวงดาวตลอดไปเป็นนิรันดร์

กลุ่มที่สองนี้ได้รับการแยกออกจากกันเนื่องจากการชำระให้บริสุทธิ์ในระดับสูงซึ่งเป็นตัวแทนบนโลกมาตั้งแต่ปี 1843 เลือกโดยการทดสอบศรัทธา

โดยเริ่มแรกมีความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ตามลำดับในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และ ฤดูใบไม้ร่วงปี พ.ศ. 2387

การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าได้กระทำอย่างเป็นทางการโดยการฟื้นฟูวันสะบาโต ซึ่งเขาได้ปฏิบัติอีกครั้ง หลังจากความมืดมิดมานานหลายศตวรรษ การหลงลืม และถูกเหยียดหยาม เขา .

ในการแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม

สิ่งที่ทำให้พวกเขาแตกต่างกันคือสถานการณ์ของพวกเขาต่อความยุติธรรมของพระเจ้า สถานะของพวกเขาต่อพระบัญญัติสิบประการ ตลอดจนสุขภาพและข้อบัญญัติอื่น ๆ ของพระองค์ ในเนื้อความเดิมของอพย. 20:5-6 พระบัญญัติข้อที่สองถูกลบทิ้งเผยให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำคัญที่พระเจ้าประทานแก่การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์

และพระองค์ทรงระลึกถึงสองเส้นทางและชะตากรรมสุดท้ายที่ขัดแย้งกันทั้งสอง: ... *ฉันเป็นคนอิจฉา* *พระเจ้าใคร*

ลงโทษความชั่วของบิดาต่อลูกหลานจนถึงรุ่นที่สามและสี่แก่ผู้ที่เกลียดชังเราและละเมิดบัญญัติของเรา

และ เมตตาผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเราสืบไปนับพันชั่วอายุ คน

ในข้อนี้ พระวิญญาณทรงเปิดเผยเหตุผลของการดำรงอยู่ของ *ดวงดาว* ในการสร้างโลกของเรา

พวกเขามีเหตุผลเพียงที่จะดำรงอยู่เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่โลกเลือกสรรโดยพระเจ้า และนี่คือปฐมกาล 1:17 ที่เปิดเผยข้อความของ พวกเขา :

พระเจ้าทรงวางพวกเขาไว้ในแผ่นดินฟ้าเพื่อให้แสงสว่างแก่แผ่นดิน

จากนั้นพระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นจำนวน *ลูกหลานของเขา* ในปฐมกาล 15:5: *จงนับดวงดาวในท้องฟ้าหากคุณนับได้*

ผู้นั้นจะเป็นผู้สืบเชื้อสายของเจ้า

อย่างไรก็ตาม สถานะของ *ดวงดาว* ฝ่ายวิญญาณเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับผลงานของผู้เชื่อที่ได้รับการไถ่ โดยการ

ล้มฝ่ายวิญญาณผ่านการไม่เชื่อฟัง ดาวจึงร่วงหล่น และ ตกลงมาจากท้องฟ้า
 ภาพดังกล่าวจะถูกปลูกให้ลึกถึงภาพการล่มสลาย
 ศรัทธาในกายโปรเตสแตนต์ในปี พ.ศ. 2386
 โดยประกาศด้วยสัญลักษณ์ท้องฟ้าที่แท้จริงในปี พ.ศ. 2376 ใน *ตราดวงที่ 6* ของ
 Rev.6:13 และดวงดาวในท้องฟ้าก็ตกลงสู่พื้นโลก ราวกับว่า
 ต้นมะเดื่อที่ถูกลมแรงพัดพาผลมะเดื่อเขียวของมันออกไป และอีกครั้งในวิวรณ์ 12:4
 หางของเขาลากหนึ่งในสามของดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมายังพื้นดิน
 ข้อความนี้ต่ออายุของदान 8:10: เธอลุกขึ้นสู่กองทัพแห่งสวรรค์
 และเธอก็นำกองทัพส่วนหนึ่งและดวงดาวลงมายังโลก และเธอก็เหยียบย่ำพวก เขา
 พระวิญญาณถือว่าระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันเห็นว่าการล่ม
 สลายทางจิตวิญญาณของหนึ่งในสามของผู้เชื่อที่ได้รับการไถ่
 หลอกหลวงผู้คนที่เชื่ออย่างไร้ประโยชน์ในความรอดของพระคริสต์และเรียกองค์คว
 ามยุติธรรมของเขา

ดนล 12:4 ท่านดาเนียล จงเก็บถ้อยคำเหล่านี้ไว้เป็นความลับ
 และประทับตราหนังสือไว้จนกว่าจะถึงวาระสุดท้าย หลายๆ คนจะได้อ่าน
 และความรู้อีกจะเพิ่มมากขึ้น

4ก- **เวลาสิ้นสุด** นี้ ระยะเวลาต่อเนื่องกันหลายระยะ
 แต่เริ่มต้นอย่างเป็นทางการในฤดูใบไม้ผลิปี 1843
 โดยมีการบังคับใช้กฎหมายของพระเจ้าที่เขียนไว้ล่วงหน้าในदान 8:14:
จนถึงเย็นถึงเช้า 23.00 น. และความศักดิ์สิทธิ์จะคงอยู่ เป็น ธรรม ในปี 1994
 ยุคที่สองของการสิ้นสุดถูกกำหนดด้วยการประณามสถาบันแอ็ดเวนติสสากล ตั้งแต่นั้น
 พ.ศ. 2386 เป็นต้นมา
 หนังสือของดาเนียลก็ได้อ่านแล้วแต่ไม่เคยตีความอย่างถูกต้องเลยก่อนงานนี้ซึ่งข้า
 พเจ้ายังคงเตรียมการในปี พ.ศ. 2564 และนี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563
 จึงเป็นวันนี้ซึ่งถือเป็นจุดสูงสุดของ **ความรู้ ของ เขา** และด้วยเหตุนี้ ครั้ง
 สุดท้ายที่แท้จริง **ของการสิ้นสุด**
 ซึ่งจะจบลงด้วยการเสด็จกลับมาที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นที่รู้จักและคาดหวัง
 ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 เราเห็นว่าในปี 2020
 นี้พระเจ้าได้ทำเครื่องหมายไว้อย่างดีแล้ว
 เนื่องจากมนุษยชาติทั้งหมดได้รับผลกระทบจากการเสียชีวิตของไวรัส Covid-19
 ซึ่งปรากฏในประเทศจีนในปี 2019
 แต่ในยุโรปของสมเด็จพระสันตะปาปาคาทอลิกตั้งแต่ปี 2020 เท่านั้น ในปี 2021
 ไวรัสกลายเป็นภัยคุกคามต่อมนุษยชาติที่มีความผิดและกบฏต่อไป

ภาพประกอบการทดสอบศรัทธาของแอ็ดเวนติส

ดนล 12.5 ข้าพเจ้า ดาเนียล มองดู และดูเถิด มีชายอีกสองคนยืนอยู่
 คนหนึ่งยืนอยู่ฟากแม่น้ำนี้ และอีกคนอยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำ
 5a- จำไว้! ดาเนียลอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ "ฮิดเดเคล" เสือผู้กินคนคนนี้ อย่างไรก็ตาม
 มีชายสองคนอยู่ทั้งสองฟากของแม่น้ำ
 ซึ่งหมายความว่าคนหนึ่งสามารถข้ามแม่น้ำได้ และอีกคนกำลังเตรียมที่จะข้ามไป
 แล้วในदान.8:13 มีการสนทนาเกิดขึ้นระหว่างวิสุทธิชนสองคน
ดนล 12.6 มีคนหนึ่งพูดกับชายที่สวมเสื้อผ้าลินินซึ่งยืนอยู่เหนือแม่น้ำว่า
 "เมื่อใดการอัศจรรย์เหล่านี้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด"

6a- ใน Dan.8:14 คำถามของวิสุทธิชนได้รับจากพระเจ้าคือคำตอบของเวลา 23.00 น. ช่วงเย็น-เช้า ซึ่งกำหนด วันที่ในปี 1843 แนวทางดังกล่าวถูกทำซ้ำที่นี่ และคำถามในครั้งนี้อยู่เกี่ยวกับการสิ้นสุดของโลก

ช่วงเวลาที่คำทำนายจะไม่มีประโยชน์ คำถามนี้ถูกถามถึงพระคริสต์โดยมี *ชายผู้นี้สวมชุดผ้าลินิน ยืนอยู่ เหนือแม่น้ำ* และเฝ้าดูการข้ามแม่น้ำโดยผู้ชาย พระเจ้าทรงใช้ภาพของการข้ามทะเลแดงซึ่งช่วยชาวฮีบรูแต่ทำให้ศัตรูชาวอียิปต์จมน้ำตาย

ด นล 12:7 *ข้าพเจ้าได้ยืมชายสวมชุดผ้าลินินยืนอยู่เหนือน้ำในแม่น้ำ พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขวาและพระหัตถ์ซ้ายขึ้นสู่สวรรค์ และทรงปฏิญาณโดยอ้างพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่าจะเกิดขึ้นในวาระ*

หนึ่งวาระ และครึ่งวาระ

และว่าสิ่งทั้งปวงเหล่านี้จะสิ้นสุดลงเมื่อความเข้มแข็งของประชาชน

นักบุญจะแตกสลายอย่างสมบูรณ์

7ก- *และข้าพเจ้าได้ยืมชายผู้หนึ่งสวมชุดผ้าลินิน ซึ่งยืนอยู่เหนือน้ำในแม่น้ำ*

พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขวาและพระหัตถ์ซ้ายขึ้นสู่สวรรค์

ในตำแหน่งอนุญาโตตุลาการ

พระเยซูคริสต์ยกพระหัตถ์ขวาและพระหัตถ์ซ้ายลงโทษขึ้นฟ้าเพื่อประกาศอย่างเคร่งขรึม

7ข-

และพระองค์ทรงปฏิญาณโดยอ้างพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่าจะเกิดขึ้นในวาระ เวลา และครึ่งวาระ

พระคริสต์ทรงแสดงและระลึกถึงการพิพากษาของพระองค์ซึ่งในอดีตประณามคริสต์จักรของพระองค์ที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาและคำสาปแช่งของการรุกรานของอนารยชนที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น โดยอ้างถึงระยะเวลาแห่งการพยากรณ์ของการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปา เนื่องจากการละทิ้งวันสะบาโตตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ผู้เชื่อในระยะเวลาแห่งการทดลองแอ็ดเวนตีส์จึงได้รับการเตือน

แต่เหตุผลที่สองทำให้พระเจ้าระลึกถึงรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา

นี่เป็นวันเริ่มต้นปีคริสต์ศักราช 538 การเลือกนั้นรอบคอบนับตั้งแต่วันที่ 538

จะเป็นพื้นฐานสำหรับการคำนวณที่คำพยากรณ์จะเสนอแก่เราโดยนำเสนอระยะเวลา

การพยากรณ์ใหม่ในข้อ 11 และ 12 ให้เราทราบ

7ค- *และทุกสิ่งเหล่านี้จะจบลงเมื่อความแข็งแกร่งของเหล่าผู้ศักดิ์สิทธิ์ถูก*

ทำลายลงอย่างสมบูรณ์

ประโยคสั้น ๆ นี้สรุปได้ดีว่าคราวนี้เป็นช่วงเวลาแห่งความจริงของจุดจบ:

ช่วงเวลาที่เมื่อสิ้นสุด *ภัยพิบัติใหญ่* *ครั้งสุดท้าย*

ผู้ที่ได้รับเลือกจะพบว่าตนเองจวนจะถูกกำจัด ถูกกำจัดให้สิ้นซากไปจากพื้นโลก

บันทึกความแม่นยำ: *แตกหัก* ทั้งหมด

ดา น 12:8 *ฉันได้ยินแต่ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าจึงทูลว่า “ท่านเจ้าข้า*

สิ่งเหล่านี้จะเกิดผลอย่างไร?

8a- *แด่เนียลผู้มาสงสาร!*

หากความเข้าใจในหนังสือของเขายังคงเป็นปริศนาสำหรับผู้ที่มิชีวิตอยู่ในปี 2021

ความเข้าใจเพื่อความรอดของเขาเองจะเกินเอื้อมและไร้ประโยชน์ได้อย่างไร!

ด นล. 12:9 *พระองค์ตรัสว่า “ไปเถิด ดาเนียล*

เพราะถ้อยคำเหล่านี้จะถูกเก็บเป็นความลับและประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย”

9ก - คำตอบของทูตสวรรค์จะทำให้ดาเนียลหิวโหย แต่เป็นการยืนยันว่าคำพยากรณ์ที่ส่งวนไว้สำหรับ *ช่วงปลาย* ยุคคริสเตียนเกิดสัมฤทธิ์ผลล่าช้า

ดนล 12:10 *คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระให้สะอาด ขาว ชื่นและถลนขึ้น คนชั่วจะทำชั่ว และไม่มีคนชั่วสักคนเดียวที่จะเข้าใจ แต่ผู้ที่มีความเข้าใจจะเข้าใจ*

10a- *หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ทำให้ขาวชื่น และบริสุทธิ์ ด้วยการทำซ้ำคำพูดของดาน* 11:35

ทูตสวรรค์ยืนยันตัวตนของสมเด็จพระสันตะปาปาของ *กษัตริย์* ผู้เยอหยิ่งและเผด็จการ ซึ่ง *ยกย่องตนเองเหนือเทพเจ้าทั้งปวง และแม้แต่ พระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว* ในข้อ 36

10b- *คนชั่วจะทำชั่วและไม่มีคนชั่วสักคนเดียวจะเข้าใจ* ทูตสวรรค์กระตุ้นหลักการซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก

ความชั่วร้ายที่ยืดเยื้อนั้นถูกจินตนาการไว้ในคำพยากรณ์ของดาเนียลโดยการขยาย " *ทองเหลือง* " ของบาปกรีกและ " *เหล็ก* "

ของพลังโรมันจนกระทั่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ . คนชั่วจะถูกขัดขวางจากความเข้าใจเป็นทวีคูณ

ประการแรกด้วยความไม่สนใจส่วนตัวของพวกเขา และประการที่สอง โดย *พลังแห่งความหลง* ที่พระเจ้าประทานให้ ซึ่งทำให้พวกเขา *เชื่อคำโกหก* ตาม 2

เทส.2:11-12: *นอกจากนี้ พระเจ้าทรงส่ง พลัง มาให้พวกเขาด้วยความของความสับสน เพื่อจะเชื่อความเท็จ เพื่อ ว่าผู้ใดไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในความอธรรมก็จะถูก ประณาม*

10ค - *แต่ผู้ที่มีความเข้าใจจะเข้าใจ* ตัวอย่างนี้พิสูจน์ ว่าความ *ฉลาด* ทางจิตวิญญาณ

เป็นของขวัญพิเศษที่พระเจ้ามอบให้ แต่นำหน้าด้วยการใช้ *สติปัญญา* ขั้นพื้นฐาน ที่มอบให้กับคนปกติทุกคนอย่างเหมาะสม เพราะแม้แต่ในมาตรฐานนี้

มนุษย์ก็ยังมีสับสนระหว่างการศึกษาและอนุปฏิญาณกับ ความ *ฉลาด* ดังนั้นฉันจึงนึกถึงความแตกต่างนี้:

คำสั่งอนุญาตให้ป้อนข้อมูลลงในความทรงจำของมนุษย์ได้ แต่มีเพียง *สติปัญญา* เท่านั้น ที่อนุญาตให้นำไปใช้ที่ดีและชาญฉลาดได้

ดนล 12.11 *ตั้งแต่วันที่* ~~เครื่องบูชา~~ *เนื่องนิตย์สิ้นสุดลง และความรกร่างอันน่าชิงชังจะเกิดขึ้น จะเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน*

11a- *ตั้งแต่วันที่* ~~การเสียดสละนินทร~~ *สิ้นสุด ลง* ฉันยังต้องเตือนคุณ แต่คำว่า " ~~การเสียดสละ~~ "

ไม่ปรากฏในข้อความภาษาฮีบรูต้นฉบับ และความแม่นยำนี้สำคัญมากเพราะความเป็น *นินทร* นี้ เกี่ยวข้องกับฐานะปุโรหิตซีเลสเซียลของพระเยซูคริสต์

ด้วยการทำซ้ำการวิงวอนของเขานานโลก ป็อบเปรีจึงถอดบทบาทของเขาในฐานะผู้วิงวอนบาปของผู้ที่เขาเลือกไปจากพระเยซูคริสต์

พันธกิจทางโลกคู่ขนานที่แย่งชิงนี้เริ่มต้นในปี 538; วันที่วิจิเลียดที่ 1 ซึ่ง

เป็นพระสันตะปาปาพระองค์แรกประทับอยู่ในกรุงโรม ณ พระราชวังลาเตรัน บนภูเขาคาเอิลีอัส (ทอ้งฟ้า)

11ข - *และที่ซึ่งความรกร่างอันน่าชิงชังจะเกิดขึ้น* นั่นคือตั้งแต่ปี 538 วันที่ รัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันที่อ้างถึงใน Dan.9:27

เริ่มต้นขึ้น และจะมีอยู่บนปีกของ

สิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง **แม้กระทั่งความพินาศ**
และมันจะถูกทำลาย [ตาม] ที่ถูกกำหนดไว้ใน [แผ่นดิน] ที่ รกร้าง
 ในข้อนี้ กำหนดเป้าหมายไปที่วันที่ 538

พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่โรมของสมเด็จพระสันตะปาปาเท่านั้น
 ซึ่งอธิบายการทำให้คำว่า "สิ่งที่น่ารังเกียจ" เป็นเอกพจน์ นี่ไม่ใช่กรณีในดาน.9:27
 ซึ่งทั้งสองช่วงของโรม คนนอกกริต และต่อมาเป็นพระสันตปาปา เข้ามาเกี่ยวข้อง

ให้เราสังเกตความสนใจและความสำคัญของการรวมกลุ่มในข้อนี้ของสองสิ่ง:
 “ *ความปีติยินดีอันเป็นนิรันดร์* ” ต่อพระคริสต์ในดาน 8:11 และ “ *ปีก* ”
 ของสันตะปาปาซึ่งบรรทุก “ *ความรกร้างอันน่าชิงชัง* ” ที่อ้างถึงในดาน 9:27.
 โดยการเชื่อมโยงการกระทำทั้งสองนี้เข้ากับวันที่เดียวกันในปี 538

และเหตุการณ์เดียวกัน

พระวิญญาณทรงยืนยันและพิสูจน์ว่าผู้เขียนการกระทำผิดเหล่านี้เป็นพระสันตะปาปา
 โรมันจริงๆ

ใน Dan.11:31 การกระทำของกษัตริย์กรีกอันติโอคัส 4
 ทำให้เราได้เห็นแบบอย่างทั่วไปของสิ่งที่พระเจ้าเรียกว่า "

สิ่งที่น่ารังเกียจแห่งความรกร้างว่างเปล่า " Popery สืบพันธุ์ แต่เป็นเวลา 1,260
 ปีอันนองเลือดที่ยาวนาน

11c- *จะมีหนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน*

เพื่อที่จะทำให้ช่วงคำพยากรณ์ที่อ้างถึงซึ่งเกี่ยวข้องกับเวลาสิ้นสุดนั้นไม่ถูกตัด
 อง หน่วยจึงถูกวางไว้หน้าตัวเลขในคำพยากรณ์ทั้งหมดของดาเนียล: *วัน 1290 ; วัน*
1335 (ข้อถัดไป); Dan.8:14: เย็น-เช้า 23.00 ; และอยู่ใน Dan.9:24: สัปดาห์ที่ 70
 แล้ว

เรามีการคำนวณง่ายๆ เท่านั้น: $538 + 1290 = 1828$

ความสนใจของวันนี้ในปี ค.ศ. 1828

คือการทำให้งานแอ็ดเวนติสมีลักษณะเป็นสากล

เนื่องจากงานดังกล่าวมีเป้าหมายเป็นการประชุมครั้งที่สามจากห้าปีของการประชุมแ
 แอดเวนติสที่จัดขึ้นที่สวนสาธารณะอัลเบอร์ในลอนดอน ต่อหน้าราชวงศ์อังกฤษ

ดนล 12:12 *ผู้ที่คอยอยู่จนมาถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวันก็เป็นสุข*

12ก -

เป็นเพียงข้อนี้เท่านั้นที่ให้ความหมายของระยะเวลาแห่งการพยากรณ์ทั้งสอง
 นี้แก่เรา หัวข้อคือการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์

แต่เป็นการรอคอยโดยเฉพาะตามข้อเสนอเชิงตัวเลขที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์

จำเป็นต้องคำนวณใหม่: $538 + 1335 = 1873$

ทูตสวรรค์นำเสนอสองวันแก่เราซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการทดสอบศ
 รัทธาของแอ็ดเวนติสซึ่งสำเร็จระหว่างปี 1828 ถึง 1873 ตามลำดับ ด้วยวิธีนี้
 ความสนใจของเราคือ มุ่งตรงไปยังวันที่ พ.ศ. 2386 และ พ.ศ. 2387
 ซึ่งเป็นสาเหตุของความคาดหวังสองประการติดต่อกันของการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโร
 จน์ของพระเยซูคริสต์ไปยังสหรัฐอเมริกาจึงมายังโลก โปรเตสแตนต์.

ในภาพของการข้ามแม่น้ำ "เสือ" เสือกินวิญญาณมนุษย์ คือวันที่เหล่านี้ในปี พ.ศ.
 2386-2387

ซึ่งทำให้โปรเตสแตนต์ผู้รังเกียจผ่านจากชีวิตฝ่ายวิญญาณไปสู่ความตายฝ่ายวิ
 ญญาณ ในทางกลับกัน

ผู้ที่ผ่านการทดสอบก็กลับมามีชีวิตและได้รับพรจากพระเจ้าจากการข้ามที่เต็มไปด้วย

ยอห์นบรรยายนี้ เขาได้รับความสุขที่เฉพาะเจาะจงจากพระเจ้า: “ ผู้ที่ มาถึงปี 1873 ย่อมเป็นสุข! -

ดาเนียล 12:13 และเจ้าจงเดินไปสู่จุดสิ้นสุดของเจ้า
คุณจะได้พักผ่อนและจะยืนหยัดเพื่อมรดกของคุณเมื่อสิ้นยุค

13ก -

ดาเนียลจะค้นพบหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรกซึ่งเขาจะได้รับการฟื้นฟู
ชีพ ความหมายของทุกสิ่งที่เขาถ่ายทอดมาให้เรา
แต่สำหรับแอ็ดเวนติสต์ที่ยังมีชีวิตอยู่
คำ สอน ของเขาจะยังคงได้รับการเสริมด้วยการเปิดเผยที่มีอยู่ในคัมภีร์ของศาสนา
คริสต์ของยอห์น

หนังสือดาเนียลซ่อนความมั่งคั่งมหาศาลไว้ในบ่อน้ำ

เราได้สังเกตบทเรียนแห่งการให้กำลังใจที่พระเจ้าตรัสกับผู้เลือกสรรของพระองค์ใน
วาระสุดท้าย

เพราะวาระสุดท้ายเหล่านี้จะกลับคืนสู่บรรทัดฐานของความกลัวและความไม่มั่นคงซึ่ง
มีอยู่ทั่วไปในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทั้งหมดบนโลก

อีกครั้งหนึ่งยกเว้นครั้งสุดท้าย

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งจะถูกแยกออกมาและรับผิดชอบต่อความโศกเศร้าที่จะ
เกิดขึ้นกับผู้รอดชีวิตที่กบฏจากสงครามโลกครั้งที่สามที่ประกาศไว้ใน Dan.11:40-45

และ Rev.9:13 เอเสเคียล 14 นำเสนอแบบจำลองมาตรฐานของความเชื่อ: โนอาห์
ดาเนียล และโยบ เช่นเดียวกับโนอาห์

เราจะต้องหลบหนีและต่อต้านกระแสความคิดของโลกโดยการสร้างเรือแห่งความสัต
ย์ชื่อต่อพระเจ้า เช่นเดียวกับดาเนียล เราต้องมุ่งมั่นอย่างหนักแน่นในการทำหน้าที่
ของเราในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกโดยปฏิเสธมาตรฐานที่ศาสนาเท็จตั้งขึ้น.

และเช่นเดียวกับงาน

เราจะต้องยอมรับความทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจทุกครั้งที่เราอนุญาต

โดยมีข้อได้เปรียบเหนือโยบ ผ่านประสบการณ์ของเขา

เรา ได้เรียนรู้ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงยอมให้มีการทดลองเหล่านี้

หนังสือดาเนียลช่วยให้เราเข้าใจชีวิตซีเลสเชียลที่มองไม่เห็นได้ดีขึ้นเช่นกัน

โดยการค้นพบตัวละครตัวนี้ชื่อกาเบรียล ซึ่งเป็นชื่อที่แปลว่า

“ผู้ได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า”

พระองค์ทรงอยู่ในภารกิจสำคัญทั้งหมดของแผนแห่งความรอดอันศักดิ์สิทธิ์

และเราต้องตระหนักว่าในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เขาและเหล่าเทพที่ดีทั้งหมดถูกถอดถอนจากการปรากฏตัวของไมเคิล

ซึ่งเป็นการแสดงออกของทูตสวรรค์ของพระเจ้า

ในช่วงเวลาแห่งการจตุเป็นมนุษย์บนโลกนี้ กล่าวคือ 35 ปี

ในการแบ่งปันความรักอันยิ่งใหญ่ Micaël ยังแบ่งปันอำนาจของเขา

โดยตกลงที่จะเป็นเพียง " ผู้นำหลักคนหนึ่ง " เท่านั้น

แต่กาเบรียลยังมอบเขาให้ดาเนียลผู้ได้รับเลือกจากผู้ที่ได้รับเลือกเป็น

ผู้นำแห่งชนชาติของพระองค์ " และ Dan.9

เปิดเผยแก่เราอย่างชัดเจนทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จเพื่อช่วยผู้

เลือกสัตย์ที่ชื่อสัตย์ของพระองค์

โครงการแห่งความรอดของพระเจ้าจึงได้รับการประกาศอย่างชัดเจน

จากนั้นจึงสำเร็จในวันที่ 3 เมษายน 30 โดยการตรึงกางเขนของพระเยซูคริสต์

หนังสือดาเนียลแสดงให้เห็นว่าศรัทธานั้นแสดงได้โดยผู้ใหญ่นั้น
 และตามที่พระเจ้ากล่าวไว้ เด็กจะเป็นผู้ใหญ่เมื่อเข้าสู่ปีที่สิบสาม
 ดังนั้นเราจึงเห็นได้เพียงผลอันขมขื่นที่เกิดจากการรับบัพติศมาของทารกและมรดก
 การกำเนิดทางศาสนาในศาสนาแท้ทุกศาสนา พระเยซูตรัสในมาระโก 16:16:
ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาจะรอด ใครไม่เชื่อจะถูก ประณาม
 นี่หมายความว่าก่อนบัพติศมา ศรัทธาจะต้องปรากฏและแสดงให้เห็น
 หลังจากบัพติศมา พระผู้เป็นเจ้าของทรงทดสอบเธอ นอกจากนี้
 'ไข่มุกอีกเม็ดหนึ่งที่เปิดเผยในดาเนียล พระวจนะของพระเยซูเหล่านี้จากมัทธิว 7:13
 ได้รับการยืนยัน: *เข้าไปทางประตู แคบ เพราะประตูกว้าง*
ทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ และมีคนมากมายที่ผ่านไปทาง นั้น และใน
 Matt.22:14 ด้วย: *มีคนมากมายที่ได้รับการเรียก แต่มีน้อยคนที่ได้รับเลือก* ; ตาม
 Dan.7:9 *หนึ่งหมื่นล้าน ทรงเรียก ให้ไปชดใช้ต่อพระเจ้าเพียง ล้วนเดียว เท่านั้น*
ของผู้ที่ได้รับการ ไปได้แล้ว เพราะพวกเขาจะได้ รับใช้
 พระเจ้าผู้สร้างอย่างดื้ออย่างแท้จริงในพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทที่ 12 เพิ่งวางรากฐานสำหรับโครงสร้างของหนังสือ Apocalypse
 โดยนึกถึงวันที่ 538, 1798, 1828, 1843-1844
 ที่ซ่อนอยู่และแนะนำแต่เป็นพื้นฐานสำหรับการแบ่งเวลาใน Apocalypse และ
 1873 อีกวันที่ 1994 จะมี
 ถูกสร้างขึ้นเพื่อความโชคร้ายของบางคนและความสุขของผู้อื่น

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์

ในอุปมาพระคัมภีร์ทั้งหมด

พระวิญญาณทรงใช้องค์ประกอบทางโลกที่มีเกณฑ์บางอย่างสามารถเป็นสัญลักษณ์ของตัวตนที่ไม่เปิดเผยตัวตนซึ่งนำเสนอเกณฑ์ทั่วไป

สัญลักษณ์แต่ละอันที่ใช้จึงต้องได้รับการตรวจสอบในทุกแง่มุม

เพื่อที่จะดึงบทเรียนที่พระเจ้าทรงซ่อนไว้ออกมา ยกตัวอย่างคำว่า " *ทะเล* " ตามปฐมกาล

1:20 พระเจ้าทรงให้สัตว์ทุกชนิดนับไม่ถ้วนและไม่เปิดเผยชื่อสภาพแวดล้อมของมันเป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับคนที่ชีวิตอยู่โดยการหายใจในอากาศ

ดังนั้นมันจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความตายสำหรับคนที่กลัวความเค็มซึ่งทำให้โลกปลอดเชื้อได้

แน่นอนว่าสัญลักษณ์นี้ไม่เอื้ออำนวยต่อมนุษยชาติ

และเนื่องจากความหมายของความตาย พระเจ้าจึงจะตั้งชื่อของเขาให้กับถึงชำระล้างของชาวฮีบรูซึ่งกำหนดล่วงหน้าเกี่ยวกับบ่อน้ำแห่งบัพติศมา

ตอนนี้การให้บัพติศมาหมายถึงการลงไปในตัวจมน้ำตายและจมน้ำตายเพื่อมีชีวิตอีกครั้งในพระเยซูคริสต์

ชายชราผู้ไม่ชอบธรรมกลับฟื้นคืนชีพอีกครั้งโดยแบกรับความชอบธรรมของพระคริสต์ เราเห็นความสมบูรณ์ขององค์ประกอบเดียวของการทรงสร้างอันศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือ

ทะเล ภายใต้คำสอนนี้ เราจะเข้าใจความหมายที่พระเจ้าประทานแก่ข้อนี้จากดาเนียล 7:2-3 ดีขึ้น: "...

และดูเถิด *ลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์พัดมาเหนือ ทะเล ใหญ่*

และสัตว์ใหญ่สี่ตัวก็ขึ้นมาจาก *ทะเล* โดย แยก จากกัน โปรดทราบที่ "

ลมทั้งสี่แห่งสวรรค์ " บ่งบอกถึงสงครามสากลที่น่าพาประชาชนที่ได้รับชัยชนะมาสู่อำนาจที่มีอำนาจเหนือกว่า

ในที่นี้ " *ทะเลใหญ่* " เป็นสัญลักษณ์ของมวลมนุษย์ของชนชาตินอกกริดซึ่งในสายตาของเขาไม่ได้ให้เกียรติพระเจ้า ก็มีความเท่าเทียมกับสัตว์ใน " *ทะเล* "

ในสำนวน " *ลมทั้งสี่แห่งสวรรค์* " " *สี่* " หมายถึงจุดสำคัญ 4 ประการของทิศเหนือ ใต้ ตะวันออก และตะวันตก " *ลมแห่งสวรรค์* "

ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะของท้องฟ้า พัดเมฆ ทำให้เกิดพายุ และทำให้เกิดฝน ผลักเมฆออกไป พวกมันส่งเสริมแสงแดด ในทำนองเดียวกัน

สงครามทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในสังคมครั้งใหญ่ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ซึ่งมอบอำนาจเหนือผู้คนที่ได้รับชัยชนะที่พระเจ้าทรงเลือก

แต่หากไม่ได้รับพรจากพระองค์ เนื่องจากถูกกำหนดให้เป็น " *สัตว์* " เขาไม่มีสิทธิ์ได้รับพรที่ตั้งใจจะมอบให้กับมนุษย์ที่แท้จริง

ผู้เลือกสัตย์ชื่อของพระองค์ผู้ดำเนินชีวิตในแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่อาดัมและเอวาและสิ่งนี้จบจนวันสิ้นโลก และใครคือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง?

บ ร ร ดา ผู้ที่พระองค์ทรงจำพระฉายาของพระองค์ได้ตั้งแต่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าตามปฐมกาล 1:26

โปรดสังเกตความแตกต่างนี้: พระเจ้าสร้างหรือสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ _____ ในขณะที่สัตว์ _____ เกิดจากสภาพแวดล้อม ทางทะเล บนบก หรือบนท้องฟ้าตามคำสั่งที่พระเจ้าประทาน

การเลือกกริยาบ่งบอกถึงความแตกต่างในสถานะ

ตัวอย่างที่สอง ลองใช้คำว่า " earth " กัน ตามปฐมกาล 1:9-10 ชื่อนี้ " โลก " ถูกกำหนดให้กับพื้นดินแห่งที่ออกมาจาก " ทะเล "; เป็นภาพที่พระเจ้าจะทรงใช้ในพระวจนะที่ 13 เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนความเชื่อของโปรเตสแตนต์ที่มาจากความเชื่อคาทอลิก แต่ลองดูแง่มุมอื่นๆ ของ " โลก " กัน เป็นผลดีต่อมนุษย์เมื่อมันหล่อเลี้ยงเขา แต่เป็นผลเสียเมื่อมันอยู่ในรูปของทะเลทรายที่แห้งแล้ง จึงต้องอาศัยการรดน้ำที่ดีจากฟ้าเพื่อเป็นพรแก่มนุษย์ การรดน้ำนี้อาจมาจากแม่น้ำที่ไหลผ่าน นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระวจนะของพระเจ้าจึงถูกเปรียบเทียบกับ " น้ำพุแห่งชีวิต " ในพระคัมภีร์ การมีหรือไม่มี " น้ำ " นี้เองซึ่งเป็นตัวกำหนดธรรมชาติของ " โลก " และในทางจิตวิญญาณคือคุณภาพของศรัทธาของมนุษย์ที่ประกอบด้วยน้ำ 75%

ตัวอย่างที่สาม มาดูดวงดาวบนท้องฟ้ากัน ประการแรก " ดวงอาทิตย์ " จะส่องสว่างในด้านบวก ตามปฐมกาล 1:16 มันเป็นแสงสว่างของ " วัน " มันอบอุ่นและส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชที่มนุษย์ใช้ทำอาหาร ในด้านลบจะทำให้พืชผลไหม้เนื่องจากความร้อนมากเกินไปหรือขาดฝน กาลิเลโอพูดถูก มันเป็นศูนย์กลางของจักรวาลของเรา และดาวเคราะห์ทุกดวงในระบบของมันหมุนรอบมัน และเหนือสิ่งอื่นใด เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด พระคัมภีร์กล่าวถึงเขาว่า " ยิ่งใหญ่ที่สุด " ในปฐมกาล 1:16 เป็นคนที่ร้อนแรงที่สุดและเขาไม่มีราคาพอ เกณฑ์ทั้งหมดนี้ทำให้เขามีภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าซึ่งพบคุณลักษณะเหล่านี้ทั้งหมด ไม่มีใครสามารถเห็นพระเจ้าและมีชีวิตอยู่ได้ มากไปกว่าที่เขาสามารถวางเท้าบน " ดวงอาทิตย์ "; เป็นดาวฤกษ์เพศชายเพียงดวงเดียว ส่วนดวงอื่นๆ ทั้งหมดเป็นดาวเคราะห์หรือดาวฤกษ์ที่เป็นสตรี ถัดจากเขาไปคือ " ดวงจันทร์ " " น้อยที่สุด " ตามปฐมกาล 1:16 มันคือแสงสว่างในตอนกลางคืนแห่งความมืดที่เขาอาศัยอยู่ " พระจันทร์ " จึงมีแต่ข้อความเชิงลบเท่านั้น แม้ว่าดวงดวงนี้จะอยู่ใกล้เราที่สุด แต่ดวงดวงนี้ก็เก็บความลึกซึ้งด้านที่ซ่อนอยู่ของมันมายาวนาน มันไม่ได้ส่องสว่างด้วยตัวมันเอง แต่เหมือนกับดาวเคราะห์ดวงอื่นๆ ที่มันส่งแสงจางๆ ที่ได้รับจาก " ดวงอาทิตย์ " กลับมาหาเราในวัฏจักรที่ก้าวหน้า จากเกณฑ์ทั้งหมดนี้ " ดวงจันทร์ " จึงเป็นสัญลักษณ์ที่สมบูรณ์แบบในการเป็นตัวแทน ประการแรกคือศาสนายิว และประการที่สอง ศาสนาคริสต์ปลอมของนิกายโรมันคาทอลิกตั้งแต่ปี 538 จนถึงปัจจุบัน และนิกายลูเธอรันโปรเตสแตนต์ นิกายคาลวิน และแองกลิกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386 เป็นต้นมา บนท้องฟ้าก็ยังมี " ดวงดาว " ซึ่งตามปฐมกาล 1:14-15-17 มีบทบาท 2 ประการร่วมกันกับ " ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ " " การ บอกยุค วัน ปี " และ " การส่องสว่างโลก "

ส่วนใหญ่จะส่องแสงเฉพาะในเวลาที่มีมืดมืดในเวลากลางคืนเท่านั้น มันเป็นสัญลักษณ์ในอุดมคติที่จะเป็นตัวแทนของผู้รับใช้ของพระเจ้า ผู้เป็นความจริง จนกว่าคำพยากรณ์จะถือว่าพวกเขาล้มลง ซึ่งบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงสถานะทางจิตวิญญาณของพวกเขา นี่จะเป็นข้อความที่พระเจ้าจะใช้ในการปลุกเร้าการล่มสลายของศาสนาคริสต์ที่เป็นเหยื่อของการโกหกของชาวโรมันใน ตาน .8:10 และ วิวรณ์ 12:4; และการล่มสลายของนิกายโปรเตสแตนต์สากลใน วิวรณ์ 6:13 และ 8:12

“ดวงดาว” ที่โดดเด่น แสดงถึงตำแหน่งสันตะปาปาคาทอลิกในวิวรณ์ 8:10-11 ความเชื่อของโปรเตสแตนต์ในวิวรณ์ 9:1; และรวมตัวกันสวมมงกุฎเป็นจำนวน 12 คน สภาที่ได้รับเลือกที่ได้รับชัยชนะ ใน Rev.12:1 Dan.12:3 กำหนดให้สิ่งเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของ “บรรดาผู้ที่สอนความชอบธรรมแก่ฝูงชน” ซึ่งก็คือ “บรรดาผู้ที่ให้ความสว่างแก่โลก” ด้วยแสงสว่างที่พระเจ้าประทานให้

สัญลักษณ์ทั้งห้านี้จะมีบทบาทสำคัญในคำพยากรณ์เรื่องวันสิ้นโลก คุณจึงสามารถฝึกค้นหาข้อความที่ซ่อนอยู่ตามเกณฑ์ของสัญลักษณ์ที่นำเสนอได้ แต่บางข้อก็ยากที่จะค้นพบ ดังนั้น

พระเจ้าเองทรงระบุกฎแฉ่ส่ความลึกลับนี้ในข้อพระคัมภีร์ เช่น คำว่า “หัวและก้อย” ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยความหมายที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาในออสย.9 เท่านั้น: 14 ที่เราอ่านว่า: “ผู้พิพากษาหรือผู้อาวุโสเป็นหัวหน้า ผู้เผยพระวจนะผู้สอนเท็จเป็นหาง” แต่ข้อ 13 เสนอคุณานานกันจึงมีความหมายเหมือนกันว่า “กิ่งตาลกับต้นอ้อ” “ไม้อ้อ” ซึ่งจะเป็นตัวแทนของตำแหน่งสันตะปาปาของโรมันในวิวรณ์ 11:1

นอกจากนี้ยังมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ของตัวเลขและตัวเลขอีกด้วย ตามกฎพื้นฐานแล้ว เราจะเรียงลำดับจากน้อยไปมาก:

สำหรับหมายเลข “1”: เอกลักษณ์ (ศักดิ์สิทธิ์หรือตัวเลข)
 สำหรับหมายเลข “2”: ความไม่สมบูรณ์
 สำหรับหมายเลข “3”: ความสมบูรณ์แบบ
 สำหรับหมายเลข “4”: ความเป็นสากล (จุดสำคัญ 4 จุด)
 สำหรับเลข “5”: ผู้ชาย (มนุษย์ที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิง)
 สำหรับเลข “6” หมายถึง ทูตสวรรค์ (เทพ หรือ ผู้ส่งสาร)
 สำหรับหมายเลข “7”: ความบริบูรณ์ (ด้วย: ตราประทับของพระเจ้าผู้สร้าง)

เหนือรูปนี้ เรามีการบวกเลขพื้นฐานเจ็ดหลักแรกรวมกัน ตัวอย่าง: 8 =6+2; 9 =6+3; 10 =7+3; 11 =6+5 และ 7+4; 12 =7+5 และ 6+6; 13 =7+6. การเลือกเหล่านี้มีความหมายทางวิญญาณสัมพันธ์กับหัวข้อที่ปฏิบัติในวิวรณ์บทเหล่านี้ ในหนังสือของดาเนียล เราพบข้อความพยากรณ์เกี่ยวกับยุคเมสสิยาห์คริสเตียนในบทที่ 2, 7, 8, 9, 11 และ 12

ในหนังสือวิวรณ์เปิดเผยต่ออัครสาวกยอห์น รหัสสัญลักษณ์ของหมายเลขบทเปิดเผยอย่างยิ่ง ยุคคริสเตียนแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักทางประวัติศาสตร์

ฉบับแรกติดกับเลข "2" ครอบคลุมเวลาส่วนใหญ่ของ "ความไม่สมบูรณ์" หลักคำสอนของศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นตัวแทนจากปี 538 โดยพระสันตะปาปานิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งเป็นทายาทของบรรพตฐานทางศาสนาที่ก่อตั้งตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 โดยจักรพรรดิ โรมัน นอกรีต คอนสแตนติน จัน. บทที่ 2 ครอบคลุมช่วงเวลาทั้งหมดระหว่างปี 94 ถึงปี 1843

ส่วนที่สองแสดงด้วยตัวเลข “3” ที่เกี่ยวข้องกับปี 1843 ซึ่งเป็นช่วงเวลา “แอดเวนติส” ซึ่งเป็นเวลาที่พระเจ้าทรงเรียกร่องให้มี “ความสมบูรณ์แบบ” หลักคำสอนของอัครทูตที่ได้รับการฟื้นฟูตามโปรแกรมที่พยากรณ์ไว้โดยกฤษฎีกาของพระเจ้าที่อ้างถึงใน 1 โคริน. 8:14 ความสมบูรณ์แบบนี้จะค่อยๆ บรรลุผลจนกระทั่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่คาดหวังในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

เหนือเลข 7 คือเลข 8, 2+6 ขวนให้นึกถึงช่วงเวลาแห่งความไม่สมบูรณ์ (2) ของงานปีศาจ (6) หมายเลข 9, 3+6 บ่งบอกถึงเวลาแห่งความสมบูรณ์แบบ (3) และการกระทำที่โหดร้ายไม่แพ้กัน (6) หมายเลข 10, 3+7 ทำนายถึงเวลาแห่งความสมบูรณ์ (3) ความบริบูรณ์ (7) ของพระราชกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ตัวเลข “11” หรือหลักๆ คือ 5+6 มุ่งเป้าไปที่ยุคที่ชาวฝรั่งเศสเชื่อว่าไม่มีพระเจ้า ซึ่งมนุษย์ (5) มีความเกี่ยวข้องกับมาร (6)

ตัวเลข “12” คือ 5+7 เผยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ (5) กับพระเจ้าผู้สร้าง (7 = ความบริบูรณ์และตราพระราชบัญญัติ)

ตัวเลข “13” หรือ 7+6 แสดงถึงความสมบูรณ์ (7) ของศาสนาคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับมาร (6) สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น (ทะเล) และโปรเตสแตนต์ (แผ่นดิน) ในยุคสุดท้าย

ตัวเลข “14” หรือ 7+7 เกี่ยวข้องกับงานแอ็ดเวนติสและข่าวสารสากล (ข่าวประเสริฐนิรันดร์)

ตัวเลข “15” เช่น 5+5+5 หรือ 3x5 ขวนให้นึกถึงเวลาแห่งความสมบูรณ์แบบของมนุษย์ (5) เป็นสิ่งที่เป็จุดสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณ “ข่าวสาร” ฝ่ายวิญญาณสกงอมเพื่อเก็บเกี่ยวและเก็บไว้ในโรงนาบนสวรรค์ การเตรียมผู้ที่ได้รับเลือกเสร็จสิ้นแล้วเนื่องจากพวกเขาถึงระดับที่พระเจ้ากำหนดไว้แล้ว

หมายเลข “16” เกี่ยวข้องกับวิวรณ์ ซึ่งเป็นเวลาที่พระเจ้าทรงเท “ขันเจ็ดใบสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระองค์” ลงบนศัตรูทางศาสนาของพระองค์ ซึ่งเป็นศาสนาคริสต์ที่ไม่ซื่อสัตย์ในบทที่ 13

ตัวเลข “17” ใช้ความหมายเช่นเดียวกับตัวเลขก่อนหน้านี้ จากหัวข้อที่พระเจ้าประทานไว้ในคำพยากรณ์ของพระองค์: ในวิวรณ์ 17 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “การพิพากษา หญิงโสเภณีผู้ยิ่งใหญ่” โดยพระเจ้าในพระคัมภีร์

การใช้ตัวเลขสัญลักษณ์นี้เป็นครั้งแรกเกี่ยวข้องกับสัปดาห์อีสเตอร์ซึ่งเริ่มต้นใน วันที่ 10 ของเดือนแรกแห่งปีและสิ้นสุดใน วันที่ 17

สำเร็จตามจดหมายในระดับวันแห่งการสิ้นพระชนม์ของ “ลูกแกะของพระเจ้า” พระเยซูคริสต์ เทศกาลปัสกาได้รับการพยากรณ์เป็นวัน-ปีในวันที่ 70 ของ “70 สัปดาห์” ของปี Dan.9:24 ถึง 27 คำพยากรณ์ใน สัปดาห์ ที่ 70 ของข้อ 27

จึงครอบคลุมช่วงเวลาเจ็ดปีระหว่างวันที่ 26 ถึง 33 เป้าหมายที่ระบุในคำพยากรณ์คือเทศกาลปัสกาที่ตั้งอยู่ใน ถูดูใบไม้ผลิ “ตรงกลาง” ของเจ็ดปีของสัปดาห์พยากรณ์ที่อ้างถึงใน Dan.9:27

สำหรับ “แอ็ดเวนติส” ที่แท้จริงคนสุดท้าย เลข 17 จะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของวันอาทิตย์โรมัน 17 ศตวรรษ

ซึ่งเป็นบาปที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 321 วันครบรอบการสิ้นสุดของ 17 ศตวรรษนี้ 7 มีนาคม 2021 เปิด “เวลาแห่งจบ” พยากรณ์ใน Dan.11:40 “เวลา

นี้เป็นผลดีต่อการปฏิบัติตามการลงโทษคำเตือนครั้งสุดท้ายนี้ซึ่งกำหนดให้เป็นสงครามโลกครั้งที่สาม พระเจ้าพยากรณ์ด้วย “ตราที่หก” ที่เปิดเผยใน Rev.9:13 ถึง 21 ความหายนะทางเศรษฐกิจที่เกิดจากโควิด ไวรัส -19 ถือเป็นปี 2020 (20 มีนาคม 2020 ถึง 20 มีนาคม 2021) ว่าเป็นปีเริ่มต้นของการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์

หัวข้อของบทที่ 18 คือการลงโทษ " *บาบิโลนมหาราช* " บทที่ "19"
 มุ่งเป้าไปที่บริบทของการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ และการเผชิญหน้าของพระองค์กับกลุ่มกบฏที่เป็นมนุษย์
 บทที่ "20" ขวนให้นึกถึงสหัสวรรษที่เจ็ด
 บนโลกร่างที่ซึ่งปีศาจถูกคุมขังและในสวรรค์
 ที่ซึ่งผู้ได้รับเลือกดำเนินการตัดสินชีวิตและผลงานของกบฏผู้ชั่วร้ายที่ตายไปแล้วซึ่ง
 พระเจ้าปฏิเสธ
 บทที่ "21" พบสัญลักษณ์ 3x7 นั่นคือความสมบูรณ์แบบ (3)
 ของการชำระให้บริสุทธิ์ (7) ทำซ้ำโดยเลือกสรรไถ่จากแผ่นดินโลก
 ดังนั้นเราจึงเห็นว่าคำพยากรณ์ใช้หัวข้อเรื่องการเลือกแอดเวนติสในว. 3, 7,
 14 = 2x7 และ 21 = 3x7
 (การเติบโตไปสู่ความสมบูรณ์แบบของการชำระให้บริสุทธิ์)
 บทที่ "22"
 เป็นการเปิดฉากเวลาที่พระเจ้าทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์และผู้ที่ได้รับเลือกจาก
 อาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์บนโลกที่สร้างใหม่และสร้างขึ้นใหม่

แอดเวนติส

แล้วบุตรธิดาเหล่านี้ของพระเจ้าคือใคร? เราอาจพูดได้ทันทีเช่นกัน
 เพราะเอกสารนี้จะให้ข้อพิสูจน์ที่ฟังประสงค์ทั้งหมด
 พระเจ้าตรัสถึงการเปิดเผยของพระเจ้านี้แก่คริสเตียน "แอดเวนติส"
 จะชอบหรือไม่ก็ตาม พระประสงค์ของพระเจ้านั้นมีอำนาจสูงสุด
 และตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 เมื่อกฤษฎีกาที่พยากรณ์ไว้ในดาเนียล 8:14
 มีผลบังคับใช้ มาตรฐาน "เซเวนธ์เดย์แอดเวนติส"
 ก็เป็นช่องทางพิเศษที่ยังคงเชื่อมโยงพระเจ้า และผู้รับใช้ที่เป็นมนุษย์ของพระองค์
 แต่ระวัง! บรรทัดฐานนี้มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา
 และการปฏิเสธวิวัฒนาการนี้ซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์
 ส่งผลให้พระเยซูคริสต์ทรงอาเจียนการเป็นตัวแทนอย่างเป็นทางการของสถาบันมาตั้ง
 ตั้งแต่ปี 1994 Adventism คืออะไร? คำนี้มาจากภาษาลาตินว่า "adventus" ซึ่งแปลว่า
 การมาถึง
 พระเยซูคริสต์เพื่อการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายอันยิ่งใหญ่ในพระสิริของพระบิดา
 คาดหวังในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 ฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 และในฤดูใบไม้ร่วงปี 1994
 ความคาดหวังผิดๆ เหล่านี้วางแผนไว้ในโครงการของพระผู้เป็นเจ้า
 แต่กระนั้นก็นำติดตัวไปด้วย

ผลทางจิตวิญญาณอันน่าเศร้าสำหรับผู้ที่ดูหมิ่นคำพยากรณ์เหล่านี้และความคาดหวังของพวกเขา

เพราะพวกเขาได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยอำนาจอธิปไตยโดยพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ ดังนั้น ใครก็ตามที่รับรู้ในเอกสารนี้ว่าดวงสว่างที่พระเยซูคริสต์เสนอจะกลายเป็น “แอ็ดเวนตีส” หรือ “ของวันที่เจ็ด” ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อมนุษย์ หากไม่ใช่ในหมู่มนุษย์ นี่จะเป็นกรณีของพระเจ้าทันทีที่ละทิ้งส่วนที่เหลือทางศาสนาของวันแรกไปปฏิบัติส่วนที่เหลือของวันที่เจ็ดที่เรียกว่าวันสะบาโตซึ่งพระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่สร้างโลก การเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้าหมายถึงข้อกำหนดอันศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน ในวันสะบาโต

แอ็ดเวนตีสที่ได้รับเลือกจะต้องตระหนักว่าร่างกายของเขาเป็นทรัพย์สินของพระเจ้าด้วย และด้วยเหตุนี้

เขาจะต้องบำรุงเลี้ยงและดูแลร่างกายดังกล่าวในฐานะสมบัติล้ำค่าอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางเนื้อหนัง

เพราะพระเจ้าได้ทรงกำหนดอาหารตามอุดมคติของมนุษย์ในปฐมกาล 1:29 ว่า “พระเจ้าตรัสว่า **ดูเถิด เราจะให้พืชผักทุกชนิดที่มีเมล็ดบนพื้นโลก และต้นไม้ทุกต้นที่มีอยู่ในตัวเขาแก่เจ้า ผลจากต้นไม้และมีเมล็ดนี้จะเป็นอาหารของเจ้า**”

ความคิดแอ็ดเวนตีสแยกออกจากโครงการคริสเตียนที่เปิดเผยโดยพระเจ้าไม่ได้ การกลับมาของพระเยซูคริสต์มีการกล่าวถึงในคำพูดจากพระคัมภีร์หลายข้อ: สดุดี 50:3: “ **พระองค์จะเสด็จมา พระเจ้าของเรา พระองค์มิได้นิ่งเงียบ เบื้องหน้าเขาคือไฟเผาผลาญ พายุร้ายรอบตัวเขา** ”; สดุดี 96:13: “ **...ต่อพระพักตร์พระเจ้า! เพราะเขามา เพราะเขามาเพื่อ ทิพากษา โลก พระองค์จะทรงทิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม**

และประชาชนตามความสัตย์ซื่อของพระองค์ - อสย .35:4: “ **จงกล่าวแก่ผู้ที่มีจิตใจเป็นทุกข์ว่า จงกล่าวหาญเถิด อย่างกลัวเลย นี่คือพระเจ้าของคุณ การแก้แค้นจะมาถึง การลงโทษของพระเจ้า เขาจะมาช่วยคุณ** ”; โสส.6:3: “ **ให้เรารู้ ให้เราแสวงหาที่จะรู้จักพระเจ้า การมาของมันนั้นแน่นอนเหมือนรุ่งเช้า เขาจะมาหาเราเหมือนฝน เหมือน ฝนฤดู ใบไม้ผลิ ที่รดแผ่นดิน** ”;

ในพระคัมภีร์ของพันธสัญญาใหม่เราอ่าน: Matt.21:40: “ **บัดนี้ เมื่อพระเจ้าแห่งสวนองุ่นเสด็จมา พระองค์จะทรงทำอะไรกับผู้เช่าเหล่านี้?** - 24:50: “ **... นายของคนรับใช้คนนี้จะมาในวันที่เขาไม่คาดคิด และในโมงที่เขาไม่รู้** ”;

25:31: “ **เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาด้วยสง่าราศีของพระองค์ พร้อมด้วยทูตสวรรค์ทั้งหมด พระองค์จะประทับบนบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ - Jea.7:27: “ **อย่างไรก็ตาม เราเห็นว่าสิ่งนี้มาจากไหน แต่พระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา จะไม่มีใครรู้ว่าพระองค์ทรงมาจากไหน** ” - 7:31 “**

ฝูงชนเป็นอันมากวางใจในพระองค์และกล่าวว่า “ **เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น พระองค์ จะ ทรงกระทำการอัศจรรย์ยิ่งกว่านี้หรือไม่?** ” - ฮบ.10:37: “ **อีกหน่อยหนึ่ง ผู้ที่จะมานั้นก็จะมา และเขาจะไม่รอช้า** ”

คำพยากรณ์สุดท้ายของพระเยซู: ยอห์น 14:3: “ **และเมื่อฉันไปเตรียมสถานที่สำหรับคุณ ฉันจะกลับมาอีกครั้งและฉันจะพาคุณไปหาตัวเอง**

เพื่อที่ที่ฉันอยู่คุณจะได้อยู่ที่นั่นด้วย ”; คำพยากรณ์ของเหล่าทูตสวรรค์: กิจการ 1:11: “ **และพวกเขา กล่าวว่: **ชาวกาลิลีทำไมคุณถึงหยุดมองดูสวรรค์?****

**พระเยซูของคณีนี่ซึ่งถูกรับขึ้นไปจากพวกท่านเข้าสู่สวรรค์จะเสด็จมาแบบเดียวกัน
ที่ท่านเห็นพระองค์เสด็จเข้าสู่สวรรค์** -

โครงการพระเมสสิยาห์ของแอดเวนตีสปรากฎใน: อ ส ย .61:1-2: “

พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า

เพราะพระเจ้าทรงเจิมข้าพเจ้าให้นำข่าวดีมาสู่คนยากจน

**พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามารักษาผู้ที่ชอกช้ำระกำใจ ประกาศอิสรภาพแก่เขaley
และปลดปล่อยนักโทษ เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเจ้า ... ”**

ขณะอ่านข้อความนี้ในธรรมศาลาเมืองนาซาเร็ธ พระเยซูทรงหยุดอ่านและปิดหนังสือ
เพราะที่เหลือเกี่ยวข้องกับ " วันแห่งการ การแก้แค้น ” จะต้องสำเร็จใน 2003 ปีต่อมา
เพื่อการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์: ” และ

วันแห่งการแก้แค้นจากพระเจ้าของเรา ; เพื่อปลดปล่อยผู้ทุกข์ยากทุกคน -

ลัทธิแอดเวนตีสในปัจจุบันมีหลายแง่มุม ประการแรก

มุมมองเชิงสถาบันอย่างเป็นทางการซึ่งปฏิเสศในปี 1991

ซึ่งเป็นแสงสุดท้ายที่พระเยซูทรงเสนอให้ผ่านเครื่องมือของมนุษย์ผู้ต่ำต้อยที่ฉันเป็น
รายละเอียดจะปรากฏตามความเหมาะสมในเอกสารนี้

กลุ่มแอดเวนตีสผู้ไม่เห็นด้วยจำนวนมากกระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก

แสงนี้ส่งถึงพวกเขาเป็นลำดับความสำคัญ เธอเป็น “แสงสว่างอันยิ่งใหญ่”

ซึ่งเอลเลน ไวท์ พี่สาวฝ่ายวิญญาณของเรา ต้องการนำทางผู้คนแอดเวนตีส
เธอนำเสนอผลงานของเธอในฐานะ “แสงเล็กๆ” ที่นำไปสู่

“สิ่งที่ยิ่งใหญ่” และในข้อความสาธารณะครั้งสุดท้ายของเธอ

โดยชูพระคัมภีร์ไบเบิลในมือทั้งสองข้าง เธอประกาศว่า “พี่น้องทั้งหลาย
ฉันขอแนะนำหนังสือเล่มนี้ให้กับคุณ” ความปรารถนาของเขาได้รับแล้ว

ดาเนียลและวิวรณ์ถูกถอดรหัสทั้งหมดโดยการให้รหัสพระคัมภีร์อย่างเคร่งครัด

ความปรองดองที่สมบูรณ์แบบเผยให้เห็นถึงพระปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

ผู้อ่านไม่ว่าคุณจะเป็นใครฉันขอให้คุณอย่าทำผิดพลาดในอดีต

คุณต้องปรับตัวให้เข้ากับแผนอันศักดิ์สิทธิ์เพราะผู้ทรงอำนาจจะไม่ปรับให้เข้ากับมม

มองของคุณ . การปฏิเสศแสงสว่างถือเป็นบาปหนักที่ไม่มีทางแก้ไขได้

พระโลหิตที่พระเยซูคริสต์หลังไหลไม่ได้ปกปิดไว้ ฉันปิดวงเล็บที่สำคัญนี้และกลับสู่
" ภัยพิบัติ " ที่ประกาศไว้

ก่อนที่จะเข้าสู่เรื่องราวของวันสิ้นโลก

ฉันต้องอธิบายให้คุณฟังว่าทำไมโดยทั่วไปแล้ว

คำพยากรณ์ที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าจึงมีไว้สำหรับเราซึ่งเป็นมนุษย์

และมีความสำคัญอย่างยิ่ง

เนื่องจากความรู้หรือการดูหมิ่นของพวกเขาจะส่งผลให้เกิดชีวิตนิรันดร์หรือความตาย

ถาวร เหตุผลก็คือ มนุษย์ชอบความมั่นคง และด้วยเหตุนี้

พวกเขาจึงกลัวการเปลี่ยนแปลง ด้วยเหตุนี้

เขาจึงปกป้องความมั่นคงนี้และเปลี่ยนศาสนาของเขาให้เป็นประเพณี

โดยละทิ้งทุกสิ่งที่น่าเสนอในแง่มุมที่แปลกใหม่

นี่คือวิธีที่ชาวยิวในพันธมิตร์ของพระเจ้าเก่าได้ดำเนินการก่อน

ซึ่งพระเยซูไม่ลังเลที่จะประณามว่าเป็น “ ธรรมศาลาของชาตาดาน ” ใน

วิวรณ์ 2:8 และ 3:9 โดยยึดมั่นในประเพณีของบรรพบุรุษ

พวกเขาเชื่อว่าด้วยวิธีนี้พวกเขาจะสามารถปกป้องความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระเจ้าได้ แต่จะเกิดอะไรขึ้นในกรณีนี้? มนุษย์ไม่ฟังพระเจ้าอีกต่อไปเมื่อเขาพูดกับเขา แต่เขาขอให้พระเจ้าฟังเขาพูด ในสถานการณ์นี้

พระเจ้าไม่พบเรื่องราวของเขาอีกต่อไป

ยิ่งหากเป็นความจริงที่ว่าตัวเขาเองไม่เปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของเขาและการตัดสินใจของเขาซึ่งยังคงเหมือนเดิมชั่วนิรันดร์

มันก็เป็นความจริงเช่นกันที่โครงการของเขาเติบโตอย่างต่อเนื่องและ

เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ข้อหนึ่งก็เพียงพอที่จะยืนยันความคิดนี้: “

วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอันรุ่งโรจน์ ซึ่งส่องสว่างเพิ่มขึ้น จนถึงเที่ยงวัน (สุภาษิต 4:18)” “เส้นทาง” ของข้อนี้เทียบเท่ากับ “ทาง”

ที่มีอยู่ในพระเยซูคริสต์

นี่เป็นการพิสูจน์ว่าความจริงเรื่องศรัทธาในพระคริสต์มีการพัฒนาไปตามกาลเวลา

ตามการเลือกของพระเจ้า ตามแผนการของพระองค์

ผู้สมัคร์ชั่วนิรันดร์ควรให้ถ้อยคำของพระเยซูตามความหมายที่พวกเขาสมควรได้รับเมื่อพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “

เราจะถวายแด่พระองค์ผู้ทรงรักษางานของเราจนถึงที่สุดปลาย... (วิวรณ์ 2:26)”

หลายๆ คนคิดว่าการเก็บสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนจบก็เพียงพอแล้ว

และนี่เป็นความผิดพลาดของชาวยิวประจำชาติและเป็นบทเรียนของพระเยซูในอุปมาเรื่องพรสวรรค์ของเขาแล้ว

แต่นี่เป็นการลืมนึกไปว่าศรัทธาที่แท้จริงคือความสัมพันธ์ถาวรกับพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ดูแลที่จะมอบอาหารที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์แก่ลูกๆ ของพระองค์ตลอดเวลาและตลอดเวลา

พระวณะของพระเจ้าไม่ได้จำกัดอยู่เพียงพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์

หลังจากนั้น "โลโก" ที่มีชีวิตยังคงอยู่อย่างถาวร พระคำที่สร้างเนื้อหนังชั่วขณะ

พระคริสต์ทรงกระทำการในพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อสนทนาต่อไปกับผู้ที่มีพระองค์รักและแสวงหาพระองค์ด้วยสุดจิตวิญญาณ

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ได้เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับประโยชน์เป็นการส่วนตัวจาก

การมีส่วนร่วมของแสงสว่างใหม่ที่ข้าพเจ้าแบ่งปันกับผู้ที่รักแสงสว่างเช่นเดียวกับ

ข้าพเจ้า

สิ่งแปลกใหม่ที่ได้รับจากสวรรค์ช่วยปรับปรุงความเข้าใจของเราเกี่ยวกับโครงการที่ไ้

ได้รับการเปิดเผยอย่างต่อเนื่อง และเราต้องรู้วิธีตัดสินใจและละทิ้งการตีความที่ล้าสมัยเมื่อสิ่งเหล่านั้นล้าสมัย

พระคัมภีร์เชิญชวนให้เราทำเช่นนี้: “*พินิจพิจารณาทุกสิ่ง; จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี* (1ธ ส. 5:21)”

การพิพากษาของพระเจ้าได้รับการปรับอย่างต่อเนื่องให้เข้ากับวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าของแสงสว่างที่ได้รับแรงบันดาลใจและเปิดเผยต่อผู้รับฝากที่ได้รับเลือกของพระองค์

ดังนั้นการเคารพประเพณีอย่างเข้มงวดทำให้เกิดการสูญเสีย

เพราะมันขัดขวางไม่ให้มนุษย์ปรับตัวเข้ากับวิวัฒนาการของโปรแกรมการออมที่ค่อย

ๆ เผยออกมาจนกระทั่งวันสิ้นโลก

มีการแสดงออกซึ่งใช้คุณค่าเดิมที่ในขอบเขตทางศาสนา นั่นคือ:

ความจริงในยุคปัจจุบันหรือความจริงในปัจจุบัน เพื่อเข้าใจความคิดนี้ดีขึ้น

เราต้องมองย้อนกลับไปในอดีต

ซึ่งในสมัยของอัครสาวกเรามีหลักคำสอนเรื่องศรัทธาที่สมบูรณ์แบบ

ต่อมาในช่วงเวลาแห่งความมืดมนตามคำทำนาย
หลักคำสอนของอัครสาวกก็ถูกแทนที่ด้วยหลักคำสอนของ "โธมัส" ทั้งสอง;
จักรพรรดิและพระสันตะปาปาทั้งสองชั้นตอนของโครงการอันศักดิ์สิทธิ์เดียวกันที่เตรียม
ไว้สำหรับมาร ดังนั้น งานแห่งการปฏิรูปจึงทำให้ชื่อของมันถูกต้อง
เพราะมันเกี่ยวข้องกับกรณหลักคำสอนเท็จและการปลุกฝังเมล็ดพันธุ์ดีที่ถูกทำลาย
ของหลักคำสอนของอัครสาวก ด้วยความอดทนอย่างยิ่ง
พระเจ้าจึงทรงสละเวลามากมายเพื่อให้ความสว่างของพระองค์กลับคืนสู่ความสมบูรณ์
อย่างสมบูรณ์ แตกต่างจากเทพเจ้านอกกรีตที่ไม่ตอบสนอง เนื่องจากไม่มีอยู่จริง
พระเจ้าผู้สร้างทรงพระชนม์อยู่ชั่ววันรันดร์
และพระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่
โดยปฏิภิกิริยาและการกระทำที่เลียนแบบไม่ได้ของพระองค์
นำเสียดายสำหรับผู้ชายภายใต้หน้ากากของการลงโทษที่รุนแรง
ผู้ทรงบัญชาธรรมชาติ ผู้ทรง ควบคุมฟ้าแลบ ฟาร์อง และฟ้าผ่า
ผู้ทรงปลุกภูเขาไฟและทำให้พวกเขาพ่นไฟใส่มนุษยชาติที่มีความผิด
ผู้สร้างแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ทำลายล้าง
ก็เป็นผู้ที่มากระซิบในใจของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขาเช่นกัน
ความคืบหน้าของโครงการ สิ่งที่เขาเตรียมทำ ตามที่ได้ประกาศไว้ล่วงหน้าแล้ว
“

*เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าไม่ทรงทำอะไรเลยจนกว่าพระองค์จะทรงเปิดเผยความ
ลับของพระองค์แก่ผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์” ตาม อา โม ส 3:7*

การดู Apocalypse ครั้งแรก

ในการนำเสนอของเขา ยอห์น อัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ บรรยายให้เราฟังถึงภาพที่พระเจ้าประทานแก่เขาในนิมิตและข้อความที่เขาได้ยิน ในลักษณะที่ปรากฏ แต่ในลักษณะที่ปรากฏเท่านั้น วิวรรณ์ คำแปลของ "คัมภีร์ของศาสนาคริสต์" ในภาษากรีกไม่ได้เปิดเผยสิ่งใดเลย เพราะมันยังคงรักษาแง่มุมลึกลับซึ่งผู้เชื่อจำนวนมากที่อ่านไม่อาจเข้าใจได้ ความลึกลับทำให้พวกเขาท้อใจ

และพวกเขากลับถูกเพิกเฉยต่อความลับที่ถูกเปิดเผย พระเจ้าไม่ได้ทำเช่นนี้โดยไม่มีเหตุผล โดยการกระทำในลักษณะนี้ พระองค์ทรงสอนเราว่าวิวรรณ์ของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์เพียงใด และ ด้วยเหตุนี้ จึงมีไว้สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกเท่านั้น และนี่คือที่ที่เหมาะสมที่จะอธิบายให้ชัดเจนในเรื่องนี้ ผู้ที่เขาเลือกไม่ใช่ผู้ที่อ้างว่าเป็นเช่นนั้น แต่เฉพาะผู้ที่ตัวเขาเองก็ยอมรับว่าเป็นผู้รับใช้ของเขา เพราะพวกเขาโดดเด่นเป็นผู้เชื่อแท้ด้วยความสัตย์ซื่อและการเชื่อฟังของพวกเขา .

“ *การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์*
ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานแก่พระองค์เพื่อแสดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น *โดยเร็ว*
และซึ่งพระองค์ทรงทำให้ทราบโดยการส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปยังยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์
ผู้ทรงเป็นพยานในพระวจนะของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซูคริสต์
ทุกสิ่งที่เขาเห็น (จ ว .1:1-2)”

ดังนั้นผู้ที่ประกาศในยอห์น 14:6 ว่า “ *เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้ยกเว้นผ่านทางฉัน* ” ผ่านการเปิดเผยของพระองค์ การเปิดเผยของพระองค์ เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้รับใช้ของพระองค์เห็นเส้นทางแห่งความจริงซึ่งช่วยให้พวกเขาได้รับชีวิตนิรันดร์ที่น่าเสนอและเสนอในนามของพระองค์ ดังนั้นเฉพาะผู้ที่เขาตัดสินว่าสมควรรับเท่านั้นจึงจะได้รับมัน หลังจากทรงแสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมผ่านพันธกิจทางโลกของพระองค์ถึงสิ่งที่

เป็นแบบอย่างของศรัทธาที่แท้จริง
พระเยซูจะทรงรับรู้ถึงผู้ที่คู่ควรกับพระองค์และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ด้วยความ
ความสมัครใจของพระองค์
โดยที่พวกเขาได้อุทิศตนอย่างแท้จริงในเส้นทางต้นแบบนี้ซึ่งพระองค์ทรงดำเนินอยู่
เบื้องหน้าพวกเขา การอุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อรับใช้พระเจ้าเป็นมาตรฐานที่เสนอ
หากพระอาจารย์ตรัสกับปีลาตว่า “...เรามาในโลกเพื่อเป็นพยานถึงความจริง...
(ยอห์น 18:37)” ในโลกเดียวกันนี้ ผู้เลือกสรรของพระองค์จะต้องทำเช่นเดียวกัน

ความลึกซึ้งทุกอย่างมีคำอธิบาย แต่เพื่อให้ได้มา
คุณต้องใช้กุญแจที่เปิดและปิดการเข้าถึงความลับ
แต่อนิจจาสำหรับผู้ที่อยาก رؤอยากเห็นอย่างผิวเผิน กุญแจสำคัญคือพระเจ้าเอง
ในยามว่างและตามวิจารณ์ญาณอันไม่มีข้อผิดพลาดและยุติธรรมอย่างสมบูรณ์
เขาจะเปิดหรือปิดสติปัญญาของมนุษย์
อุปสรรคประการแรกนี้ทำให้หนังสือที่เปิดเผยไม่สามารถเข้าใจได้
และโดยทั่วไปแล้วพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะกลายเป็นชุดบทความที่มีข้อแก้ตัวทางศาส
นา เมื่อต้องอ่านโดยผู้เชื่อเท็จ และมีผู้เชื่อเท็จเหล่านี้จำนวนมาก
ซึ่งเป็นเหตุว่าทำไมบนโลกนี้
พระเยซูจึงได้เพิ่มคำเตือนของพระองค์เกี่ยวกับพระคริสต์จอมปลอมที่จะมาปรากฏ
วบนานโลก ตามมัทธิว 24:5-11-24 และมัทธิว 7:21 ถึง 23
โดยเขาเตือนถึงคำกล่าวอ้างที่เป็นเท็จของผู้ที่โห่ร้องหาเขา
วันสิ้นโลกจึงเป็นการเปิดเผยประวัติศาสตร์แห่งศรัทธาที่แท้จริงซึ่งพระเยซูคริสต์
ทรงยอมรับในพระบิดาและในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาจากพระบิดาซึ่งเป็นพระเจ้า
ผู้สร้างองค์เดียว
ความศรัทธาที่แท้จริงนี้ทำให้ผู้ที่ได้รับเลือกต้องผ่านช่วงเวลาแห่งความสับสนทางศ
าสนาอย่างรุนแรงตลอดศตวรรษอันมืดมน
สถานการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของ *ดวงดาว*
ที่พระเจ้าทรงถือว่ามาจากผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเขารู้จักแม่เพียงชั่วคราว เพราะ
เช่นเดียวกับพวกเขา ตามปฐมกาล 1:15 พวกมันส่องแสงในความมืด "
เพื่อให้แสงสว่างแก่โลก" -

กุญแจดอกที่สองสู่วิวรรณ์ซ่อนอยู่ในหนังสือของศาสตราจารย์ดาเนียล
หนึ่งในหนังสือพันธสัญญาเดิม ซึ่งประกอบขึ้นเป็น “ *พยานคนแรก* ”
ของพระเจ้าที่อ้างถึงในวิวรรณ์ 11:3;
ประการที่สองคือวิวรรณ์และหนังสือพันธสัญญาใหม่
ใน ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก
พระเยซูทรงดึงความสนใจของเหล่าสาวกมายังศาสตราจารย์ดาเนียลคนนี้
ซึ่งคำพยานของเขาจัดอยู่ในหนังสือประวัติศาสตร์ใน “*โตราห์*”
อันศักดิ์สิทธิ์ของชาวยิว
วิวรรณ์ของพระเจ้าอยู่ในรูปแบบของเสาทางจิตวิญญาณสองเสา
เป็นเรื่องจริงที่หนังสือของดาเนียลและคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ที่มอบให้ยอห์นนั้นฟัง
พาซึ่งกันและกันและประกอบกันเป็นเมืองหลวงของการเปิดเผยซีเลสเชียลอันศักดิ์
สิทธิ์เหมือนสองคอลัมน์

วิวรณ์จึงเป็นเรื่องราวของศรัทธาที่แท้จริงที่พระเจ้าให้คำจำกัดความไว้ในข้อ
นี้: “ *ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่านและผู้ที่ได้ยินคำพยากรณ์
และผู้รักษาสิ่งที่เขียนไว้ในนั้น! เพราะเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว (ว ว .1:3)*”

คำกริยา “อ่าน”
มีความหมายที่ชัดเจนสำหรับพระเจ้าซึ่งเชื่อมโยงข้อเท็จจริงของการทำความเข้าใจ
ข้อความที่อ่านแล้ว ความคิดนี้แสดงไว้ในอสย.29:11-12: “
*การเปิดเผยทั้งหมดมีแก่คุณเหมือนเป็นถ้อยคำในหนังสือปิดผนึกซึ่งมอบให้แก่ชายผู้
รู้วิธีอ่าน โดยกล่าวว่า จงอ่านสิ่งนี้! และใครตอบ :
ฉันทำไม่ได้เพราะมันถูกปิดผนึกไว้
หรือเหมือนหนังสือที่มอบให้กับคนที่อ่านไม่ออกว่า: อ่านนี่สิ! และใครตอบ :
ฉันอ่านหนังสือไม่ออก ”* จาก การเปรียบเทียบเหล่านี้
พระวิญญาณทรงยืนยันยืนยันความเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจข้อความอันศักดิ์สิทธิ์ที่เขียนไว้
สำหรับผู้ “ ให้เกียรติพระองค์ด้วยปากและริมฝีปาก
แต่ใจของเขาห่างไกลจากพระองค์ ” ตามอิสยาห์ 29:13: “ *พระเจ้าตรัสว่า: เมื่อสิ่งนี้
ผู้คนเข้ามาใกล้ฉัน พวกเขาให้เกียรติฉันด้วยปากและริมฝีปากของพวกเขา
แต่ใจของเขาอยู่ไกลจากฉัน และความกลัวที่เขามีต่อฉันเป็น
เพียงกฎเกณฑ์ตามประเพณีของมนุษย์-*

คีย์ที่สามเข้าร่วมคีย์แรก
นอกจากนี้ยังพบได้ในพระเจ้าผู้ทรงเลือกผู้มีอำนาจสูงสุดจากผู้ที่พระองค์ทรงเลือก
ผู้ที่พระองค์จะสามารถ “อ่าน”
คำพยากรณ์เพื่อให้ความรู้แก่พี่น้องชายหญิงของพระองค์ในพระเยซูคริสต์
เพราะเปาโลนึกถึงเรื่องนี้ใน 1 โครินธ์ 12:28-29 ว่า “
*และพระเจ้าทรงแต่งตั้งอัครสาวกคนแรก ในคริสตจักร ประการที่สองผู้เผยพระวจนะ
ผู้สอนคนที่สาม ตามด้วยบรรดาผู้ได้รับของประทานแห่งการอัศจรรย์
และบรรดาผู้ที่มีของประทานแห่งการรักษา ช่วยเหลือ ปกครอง พุดภาษาต่างๆ
ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือเปล่า? ล้วนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ?
พวกเขาเป็นหมอทุกคนหรือ? -*

ตามคำสั่งที่พระเจ้าทรงนำ
เราไม่ได้แสดงตนเป็นผู้เผยพระวจนะโดยการตัดสินใจส่วนตัวของมนุษย์
ทุกอย่างเกิดขึ้นตามที่พระเยซูทรงสอนในอุปมา
เราต้องไม่รีบร้อนที่จะเป็นที่หนึ่งที่หน้าเวที แต่ในทางกลับกัน
เราต้องนั่งอยู่หลังห้องและรอหากจำเป็น ที่พระเจ้าชวนเราไปแถวหน้า
ฉันไม่ได้ปรารถนาที่จะมีบทบาทใดๆ เป็นพิเศษในงานของเขา
และฉันก็ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเข้าใจความหมายของข่าวสารแปลกๆ
เหล่านี้ที่ฉันอ่านในวิวรณ์
และพระเจ้าคือผู้ที่ก่อนที่ฉันจะเข้าใจความหมายได้ทรงเรียกฉันในนิมิต
ดังนั้นอย่าแปลกใจ กับลักษณะที่สองสว่างเป็นพิเศษของผลงานที่ฉันนำเสนอ
มันเป็นผลของพันธกิจเผยแพร่วิวรณ์อย่างแท้จริง

การไม่สามารถเข้าใจความลับที่เปิดเผยในรหัสได้ชั่วคราวจึงเป็นเรื่องปกติแล
ะเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ความไม่รู้ไม่ถือเป็นการผิด
ตราบใดที่มันไม่ได้เป็นผลมาจากการปฏิเสธแสงที่นำมา
ในกรณีที่ปฏิเสธสิ่งที่เขาเปิดเผยผ่านศาสดาพยากรณ์ที่เขามอบหมายให้ทำหน้าที่นี้
โทษของพระเจ้าจะเกิดขึ้นทันที นั่นคือการทำลายความสัมพันธ์ การปกป้อง

และความหวัง

ดังนั้น

ยอห์นผู้เผยพระวจนะผู้สอนศาสนาคนหนึ่งได้รับนิมิตที่เขารหัสจากพระเจ้า

ในช่วงเวลาสุดท้าย

ศาสดาพยากรณ์ผู้สอนศาสนาอีกคนหนึ่งนำเสนอ นิมิตที่ถอดรหัสของดาเนียลและวิวรณ์ที่ถอดรหัสแก่คุณในวันนี้

โดยเสนอการรับประกันทั้งหมดแก่คุณถึงพรอันศักดิ์สิทธิ์ผ่านความชัดเจนอันประเสริฐของพวกเขา สำหรับการถอดรหัสนี้ มีเพียงแหล่งเดียวเท่านั้น: พระคัมภีร์ ไม่มีอะไรนอกจากพระคัมภีร์ ยกเว้นพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

ภายใต้แสงสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความเอาใจใส่และความรักของพระเจ้ามุ่งความสนใจไปที่สิ่งมีชีวิตที่เป็นมนุษย์ที่เรียบง่ายที่สุด เช่น เด็กที่เชื่อฟัง ซึ่งกลายมาเป็นของหายากในยุคสุดท้าย การทำความเข้าใจความคิดของพระเจ้าสามารถทำได้โดยการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดและเข้มข้นระหว่างพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์เท่านั้น

ความจริงไม่สามารถถูกขโมยได้

เธอสมควรได้รับมัน

ผู้ที่รักมันจะได้รับสิ่งนี้ในฐานะการหลั่งไหลอันศักดิ์สิทธิ์

ผลไม้

แก่นแท้ของพระเจ้าผู้เป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับนับถือ

โครงสร้างที่สมบูรณ์ของวิวรณ์อันยิ่งใหญ่ที่นำมาเสริมกันในหนังสือดาเนียลและวิวรณ์นั้นมีขนาดมหึมาและซับซ้อนอย่างลึกลับ เพราะในความเป็นจริง

พระเจ้ามักจะกล่าวถึงเรื่องเดียวกันภายใต้แง่มุมและรายละเอียดที่แตกต่างกันและเสริมกัน ในระดับความเชี่ยวชาญที่ข้าพเจ้ามีในหัวข้อนี้ จริงๆ

แล้วประวัติศาสตร์ศาสนาที่เปิดเผยนั้นสรุปได้ง่ายมาก

ยังมีกุญแจดอกที่สี่อยู่

นั่นก็คือตัวเราเอง

เราต้องถูกเลือก

เพราะจิตวิญญาณของเราและบุคลิกภาพทั้งหมดของเราต้องแบ่งปันกับพระเจ้า

แนวความคิดเรื่องความดีและความชั่วทั้งหมดของพระองค์

ถ้าใครสักคนไม่ใช่ของเขา

แน่นอนว่าเขาจะทำหายหลักคำสอนของเขาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

วิวรณ์อันรุ่งโรจน์จะปรากฏชัดเจนในจิตใจของผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้น ความจริงก็คือ ต่อรองไม่ได้ ต่อรองไม่ได้ จะต้องยึดถือตามที่เป็นอยู่หรือปล่อยทิ้งไว้

ตามที่พระเยซูทรงสอน ทุกอย่างตัดสินโดย "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" และสิ่งที่มนุษย์เพิ่มเติมนั้นมาจากมารร้าย

ยังคงมีเกณฑ์พื้นฐานที่พระเจ้ากำหนด: ความอ่อนน้อมถ่อมตนโดยสมบูรณ์ ความภาคภูมิใจในงานเป็นสิ่งถูกต้องตามกฎหมาย

แต่ความภาคภูมิใจจะไม่มีวันเป็นเช่นนั้น: “

พระเจ้าทรงต่อต้านความหยิ่งผยอง แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่ผู้ถ่อมตน

(จค .4:6)”

ความหยิ่งจองหองเป็นรากเหง้าของความชั่วร้ายที่ทำให้เกิดการล่มสลายของมารพรวมกับผลที่ตามมาอันเลวร้ายสำหรับตัวเขาเองและต่อสรรพสิ่งในสวรรค์และบนดินของพระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่คนหยิ่งผยองจะได้รับการเลือกตั้งในพระคริสต์

ความอ่อนน้อมถ่อมตน

ความอ่อนน้อมถ่อมตนที่แท้จริง

ประกอบด้วยการตระหนักถึงความอ่อนแอของมนุษย์ของเรา

และเชื่อพระวจนะของพระคริสต์เมื่อเขาบอกเราว่า

“ หากไม่มีฉัน

คุณไม่สามารถทำอะไรได้เลย (ยอห์น 15:5)” ใน “ ไม่มีอะไร ” นี้

ส่วนใหญ่จะพบความเป็นไปได้ในการทำความเข้าใจความหมายของข้อความพยากรณ์ที่เขารหัสไว้ ฉันจะบอกคุณว่าทำไมและให้คำอธิบายแก่คุณ ด้วยสติปัญญา

ความฉลาดอันศักดิ์สิทธิ์

พระเจ้าทรงดลใจดาเนียลด้วยคำพยากรณ์ของเขาในองค์ประกอบที่แยกจากกันหลายทศวรรษ

ก่อนที่เขาจะสร้างแรงบันดาลใจให้ฉันด้วยความคิดที่จะสังเคราะห์เปรียบเทียบคำทำนายทั้งหมดนี้โดยแยกออกเป็นบท ๆ ไม่มีใครทำมาก่อนฉัน เพราะด้วยเทคนิคนี้เท่านั้นที่ขอกกล่าวหาที่พระเจ้านำเสนอได้รับความแม่นยำและชัดเจน ความลับของแสงสว่างขึ้นอยู่กับ การสังเคราะห์ข้อความพยากรณ์ทั้งหมด การศึกษาข้อมูลจากบทที่แยกจากกันแบบคู่ขนาน

และเหนือสิ่งอื่นใดคือการค้นหาความหมายทางจิตวิญญาณของสัญลักษณ์ที่พบทั่วทั้งพระคัมภีร์ จนกว่าจะมีการใช้วิธีนี้

หนังสือของดาเนียลซึ่งหากไม่มีคำพยากรณ์เรื่องวิวรณ์ก็ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์

ขอกกล่าวหาจากสวรรค์ที่กล่าวถึงไม่ได้กังวลมากเกินไปกับผู้ที่พวกเขาเกี่ยวข้อง เพื่อเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นี้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ทรงดลใจฉันให้ชี้แจงให้กระจ่างว่าอะไรคือสิ่งที่ไม่ชัดเจนจนกระทั่งตอนนั้น

การระบุเป้าหมายหลักสี่ประการของพระพิโรธของพระเจ้าจึงถูกเปิดเผยในลักษณะที่เรียบง่ายไม่ได้

พระเจ้าไม่ทรงยอมรับสิทธิอำนาจอื่นใดนอกจากถ้อยคำที่เขียนไว้ของพระองค์ และนี่คือสิ่งที่ประณามและกล่าวหาภายใต้ชื่อ “ *พยานสองคน* ” ตามวิวรณ์ 11:3 คนบาปทางบกและทางสวรรค์

ตอนนี้ให้เราดูเรื่องราวคำพยากรณ์ที่ได้รับการเปิดเผยนี้โดยสรุป

ส่วนที่หนึ่ง : ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในการถูกเนรเทศตั้งแต่ - 605

ดาเนียลมาถึงบาบิโลน (-605) Dan.1

นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับผู้ปกครองต่อเนื่อง

1-จักรวรรดิเคลเดีย: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-จักรวรรดิมีเดียและเปอร์เซีย: ดน .2:32-39; 7:5; 8:20.

3-จักรวรรดิกรีก: ดน .2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-จักรวรรดิโรมัน: ดน .2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-อาณาจักรยุโรป: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6- ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา: . - - - - -

ดนล .7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

ตอนที่สอง : ดาเนียล + วิวรณ์

คำทำนายเกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์ซึ่งชาวยิวปฏิเสธ:

ดาเนียล 9

การข่มเหงชาวยิวโดยกษัตริย์กรีก อันติโอโคสที่ 4 เอปีฟาเนส (-168): การประกาศ *ภัยพิบัติครั้งใหญ่* : ดนล.10:1 ความสำเร็จ: ดนล .11:31. การข่มเหงของชาวโรมัน (70): ดนล .9:26.

ภายหลังชาวเคลเดีย ชาวมีเดีย และเปอร์เซีย ชาวกรีก การปกครองของโรมัน จักรวรรดิ และพระสันตะปาปา ตั้งแต่ปี 538 ในโรม

ความเชื่อของคริสเตียนพบกับศัตรูตัวฉกาจในสองช่วงของจักรวรรดิและของสันตะปาปาที่ต่อเนื่องกัน: ดน .2 :40 ถึง 43; 7:7-8-19 ถึง 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; รายได้ 2; 8:8-11; 11:2; 12:3 ถึง 6-13 ถึง 16; 13:1-10; 14:8.

ตั้งแต่ปี 1170 (ปีแอร์วัลโด) งานแห่งการปฏิรูปจนกระทั่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์: Apo.2:19-20-24 ถึง 29; 3:1 ถึง 3; 9:1-12; 13:11 ถึง 18.

ระหว่างปี พ.ศ. 2332 ถึง พ.ศ. 2341 การลงโทษของผู้เชื่อว่าไม่มีพระเจ้าในการปฏิวัติฝรั่งเศส: Rev.2:22; 8:12; 11:7-13.

อาณาจักรของนโปเลียนที่ 1 : Apo.8:13.

ตั้งแต่ปี 1843 การทดสอบศรัทธาของแอ็ดเวนติสและผลที่ตามมา: ดาเนียล 8:14; 12:11-12; ฉบับที่ 3 การล่มสลายของนิกายโปรเตสแตนต์ดั้งเดิม: Rev.3:1 ถึง 3; การลงโทษของพระองค์: ว . 9: 1 ถึง 12 (ที่ ⁵ *ทรม์เบ็ด*) ผู้บุกเบิกแอ็ดเวนติสที่ได้รับพร: วิวรรณ์ 3:4-6

ตั้งแต่ปี 1873 เป็นต้นไป สถาบันเซเวนเดย์แอ็ดเวนติสสากลได้รับพรอย่างเป็นทางการ: ดาเนียล 12:12; วิวรรณ์ 3:7; ตรา *ประทับของพระเจ้า* : Rev.7; ภารกิจสากลหรือข้อความจากทูตสวรรค์ทั้งสาม: Rev.14:7 ถึง 13

ตั้งแต่ปี 1994 ต้องเผชิญกับการทดสอบศรัทธาเชิงทำนาย ศรัทธาแบบสถาบันแอ็ดเวนติสลดลง: Rev.3:14 เหลือ 19 ผลที่ตามมา: ได้เข้าร่วมค้ายโปรเตสแตนต์ซึ่งถูกปฏิเสธตั้งแต่ปี 1844: Rev.9:5-10 การลงโทษของเข : Rev.14:10 (*เขา จะดื่มด้วย...*)

ระหว่างปี 2021 ถึง 2029 สงครามโลกครั้งที่สาม: ดาเนียล 11:40 ถึง 45; ว .9:13 ถึง 19 (วันที่ ⁶ *ทรม์เบ็ด*)

ในปี 2029 สิ้นสุดช่วงเวลาแห่งพระคุณส่วนรวมและส่วนบุคคล: Apo.15

การทดสอบศรัทธาสากล: กฎวันอาทิตย์กำหนดไว้: วิวรรณ์ 12:17; 13:11-18; 17:12-14; ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย: Rev.16

ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 “ *Armageddon* ”: กฤษฎีกาแห่งความตายและการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระคริสต์: ดาเนียล 2:34-35-44-45; 12:1; วิ.13:15; 16:16. แตร *ที่เจ็ด* : Rev.1:7; 11:15-19; 19:11 ถึง 19 *ภัยพิบัติประการที่เจ็ด* : Rev.16:17 *การเก็บเกี่ยว* หรือความปีติยินดีของผู้ที่ได้รับเลือก: ว .14:14 ถึง 16 *เหล่าองุ่น* หรือการลงโทษครุสอนศาสนาเท็จ: ว .14:17 ถึง 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ซึ่งเป็นสหัสวรรษที่เจ็ดหรือวันสะบาโตที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและผู้ที่เขาทรงเลือก ฟ่ายแพ้ว ชาตานถูกล่ามโซ่ไว้บนโลกรกร้างเป็นเวลา *พันปี* : วิวรรณ์ 20:1 ถึง 3 ในสวรรค์ ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกผู้ตกสู่บาป: ดาเนียล 7 : 9; รายได้ 4; 11:18; 20:4-6.

ประมาณปี 3030 การพิพากษาครั้งสุดท้าย: ความรุ่งโรจน์ของผู้ที่ได้รับเลือก: Apo.21 *ความตายครั้งที่สอง* ภูมิภาค : ดาเนียล 7:11; 20:7 ถึง 15. บนโลกที่สร้างใหม่: วิวรรณ์ 22; ดน .2:35-44; 7:22-27.

สัญลักษณ์แห่งกรุงโรมในคำทำนาย

ด้านที่คลุมเครือของคำพยากรณ์นั้นขึ้นอยู่กับการใช้สัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน แม้ว่าจะเกี่ยวข้องกับสิ่งเดียวกันก็ตาม พวกมันจึงกลายเป็นส่วนเสริม แทนที่จะแยกออกจากกัน

สิ่งนี้ทำให้พระเจ้าสามารถเก็บแง่มุมกลับของข้อความไว้และสร้างเป็นภาพร่างซึ่งเป็นแง่มุมต่างๆ ของวัตถุเป้าหมายได้ เป้าหมายหลักคือกรุงโรม

ใน Dan.2 ในนิมิตของรูปปั้น เป็นอาณาจักรที่สี่ที่มีสัญลักษณ์ “ *ขาเหล็ก* ” “ *เหล็ก* ” สะท้อนถึงลักษณะที่รุนแรงและคำขวัญภาษาละติน "DVRA LEX SED LEX" แปลว่า "กฎหมายนั้นยาก แต่กฎหมายก็คือกฎหมาย" นอกจากนี้ “ *ขาเหล็ก* ” ยังชวนให้นึกถึงรูปลักษณะของกองทัพโรมันที่สวมทับทรวงเหล็กบนลำตัว บนศีรษะ บนไหล่ บนแขน และ บน ๗

โดยก้าวเท้าไปในแนวยาวที่เป็นระเบียบและมีระเบียบวินัย

ใน Dan.7 กรุงโรมซึ่งมีสองระยณะนอกรีต ได้แก่ รีพับลิกันและจักรวรรดิ ยังคงเป็นจักรวรรดิที่สี่ที่ได้รับการขนานนามว่าเป็น “ *สัตว์ประหลาดที่น่ากลัวและมีฟันเหล็ก* ” ฟัน เหล็ก ของเธอ เชื่อมเธอเข้ากับ *ขาเหล็ก* ของ *แดน 2* นอกจากนี้ยังมี “ *เขาสีบเขา* ” ซึ่งเป็นตัวแทนของอาณาจักรยุโรปที่เป็นอิสระ 10 อาณาจักร ซึ่งจะก่อตัวหลังจากการล่มสลายของจักรวรรดิโรมัน นี่คือการสอนที่ให้ไว้ในดาน.7:24.

ดน .7:8 บรรยายถึงลักษณะของ “ *เขา* ” ที่สิบเอ็ด ซึ่งจะกลายมาเป็นคำพยากรณ์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของพระพิโรธของพระเจ้านั้นได้รับชื่อ “ *เขาสีบ* ” แต่ในทางตรงข้าม Dan.7:20 ให้เหตุผลว่า “ *มีรูปลักษณะที่ใหญ่กว่าตัวอื่นๆ* ” คำอธิบายจะมีอยู่ใน Dan.8:23-24 “ *กษัตริย์ผู้หยิ่งยโสและมีศิลปะองค์นี้... จะประสบความสำเร็จในกิจการของเขา พระองค์จะทรงทำลายผู้เข้มแข็งและประชากรของวิสุทธิชน* ” นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการกระทำที่พระเจ้าทรงถือว่ามีมาจากการปกครองของโรมัน ครั้งที่สอง ซึ่งสำเร็จในปี ค.ศ. 538 ด้วยการสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งกำหนดศรัทธาของ

นิกายโรมันคาทอลิกผ่านอำนาจของจักรพรรดิจัสติเนียน ที่ 1
เราจะต้องสังเกตข้อกล่าวหาทั้งหมดที่พระเจ้านำเสนอในลักษณะที่กระจัดกระจายด
ลอดคำพยากรณ์ต่อต้านระบอบเผด็จการและเผด็จการ แต่ทางศาสนา
ซึ่งพระสันตะปาปาโรมันเป็นตัวแทน ทก Dan.7:24 เรียกเขาว่า "
แตกต่างจากครั้งแรก"

นั่นเป็นเพราะว่าอำนาจของเขานั้นเคร่งครัดและขึ้นอยู่กับความมั่งคั่งของผู้มีอำนาจ
ที่เกรงกลัวเขาและหวาดกลัวอิทธิพลของเขาที่มีต่อพระเจ้า ซึ่ง Dan.8:25 อ้างถึง "
ความสำเร็จของอุบายของเขา"

บางคนอาจพบว่าเป็นเรื่องผิดปกติที่ฉันเชื่อมโยงกษัตริย์ดาเนียลกับบทที่ 7
กับกษัตริย์ดาเนียลบทที่ 8 ฉันจึงต้องแสดงเหตุผลของลิงก์นี้

ใน Dan.8 เราไม่พบการสืบทอดราชบัลลังก์ทั้งสิ้นของ Dan.2 และ 7
อีกต่อไป แต่มีเพียงสองจักรวรรดิเหล่านี้เท่านั้น
ซึ่งมีการระบุอย่างชัดเจนในข้อความ: จักรวรรดิมีเดียและเปอร์เซีย ซึ่งถูกกำหนดโดย
" แคะ " และจักรวรรดิกรีก ในภาพคือ " แปะ " ซึ่งอยู่ก่อนอาณาจักรโรมัน ในปี
323 อเล็กซานเดอร์มหาราชผู้พิชิตชาวกรีกผู้ยิ่งใหญ่เสียชีวิต " เขาใหญ่ของแปะหัก "
แต่เมื่อไม่มีทายาท อาณาจักรของเขาจึงถูกแบ่งแยกระหว่างนายพลของเขา
หลังจากสงครามระหว่างพวกเขายาวนานถึง 20 ปี เหลือเพียง 4 อาณาจักรเท่านั้น "
มีเขาทั้งสี่เขาลุกขึ้นมาแทนที่ลมทั้งสี่แห่งสวรรค์" เขาทั้งสี่นี้ได้แก่ อธิปไตย ซีเรีย กรีซ
และเทรซ ในบทที่ 8 นี้

พระวิญญาณทรงนำเสนอแก่เราถึงการกำเนิดของจักรวรรดิที่สี่นี้
ซึ่งในขั้นต้นเป็นเพียงเมืองทางตะวันตก มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขลำดับแรก
จากนั้นก็เป็นที่พหุระบอบตั้งแต่ปี ค.ศ. 510 โรมค่อนข้าง
ได้รับการบริหารโดยการเปลี่ยนแปลงประชาชนในระบบสาธารณรัฐ
ซึ่งร้องขอให้ช่วยเข้าไปในอาณาจักรของโรมัน นี่คือนิยามที่ในข้อ 9 ภายใต้ชื่อ "
เขาเล็กๆ" ซึ่งได้กำหนดระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันในदान
7 แล้ว

การมาถึงของโรมที่เป็นพหุระบอบในประวัติศาสตร์ตะวันออกซึ่งมีอิสราเอล
สำเร็จโดยการแทรกแซงในกรีซ " หนึ่งในสี่เขา " ดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไปแล้ว
ได้มีการเรียกตัวใน ค.ศ. 214 เพื่อยุติข้อพิพาทระหว่างสองลิกกรีก ลิก Achaean
และลิก Aetolian และผลลัพธ์ก็คือกรีซ สูญเสียเอกราช
และการตกเป็นทาสของอาณาจักรโรมันใน - 146 ข้อ 9
กระตุ้มการพิชิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้เมืองเล็กๆ
แห่งนี้ของอิตาลีกลายเป็นอาณาจักรที่สี่ที่ " เหล็ก "

จินตนาการไว้ในคำทำนายก่อนหน้านี้
ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของการให้เหตุผลคือที่ตั้งของอิตาลีซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงโรม
การกำเนิดของผู้ก่อตั้งโรมูลุสและรีมัสประกอบด้วยหมาป่าตัวเมียที่จะให้นมพวกเขา
ในภาษาละติน คำว่า Louve คือ "lupa" ซึ่งหมายถึงหมาป่าแต่ยังเป็นโสเภณีด้วย
ดังนั้นนับตั้งแต่สร้างเมืองนี้
เมืองนี้จึงถูกพระเจ้าทำเครื่องหมายไว้สำหรับชะตากรรมของการทำนายสองครั้ง
เราจะพบเธอเหมือนหมาป่าในคอกแกะของพระเยซู
ซึ่งจะเปรียบเทียบกับโสเภณีในวิวรณ์ 17 จากนั้น การ ขยายไปทาง "
ทิศใต้" ก็สำเร็จได้ด้วยการพิชิตอิตาลีตอนใต้ (-496 ถึง - 272)
จากนั้นได้รับชัยชนะจากสงครามที่ยืดเยื้อต่อคาร์เธจ ดูนิสในปัจจุบัน จากยุค 264
ก่อนคริสต์ศักราช ระยะต่อไปสู่ " ตะวันออก "

ดังนั้นตลอดหลายศตวรรษของการครอบงำและตั้งแต่ต้นกำเนิดของระบอบการปกครองของสันตะปาปาจึงนำโดยผู้เผยพระวจนะเท็จ

ตามการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์และยุติธรรมที่เปิดเผยโดยพระเจ้า
ใน

Dan.8:11

พระเจ้ากล่าวหาว่าตำแหน่งสันตะปาปาขึ้นต่อด้านพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็น "หัวหน้าผู้ปกครอง" เพียงคนเดียว ดังที่ข้อ 25 จะอธิบายให้ชัดเจน และยังอ้างถึงว่าเป็น "ราชาแห่งราชาและเจ้าแห่งขุนนาง" ใน Rev. .17 :14; 19:16. เราอ่านว่า: "เธอลุกขึ้นไปหาผู้บัญชาการกองทัพ แอ่งซึ่งความเป็นอมตะไปจากเขา และคว่ำฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์ของเขา" การแปลนี้แตกต่างจากการแปลในปัจจุบัน แต่ก็มีข้อดีของการเคารพข้อความต้นฉบับภาษาฮีบรูอย่างเคร่งครัด และในรูปแบบนี้ข้อความของพระเจ้าจะมีความสม่ำเสมอและแม่นยำ คำว่า "ชั่วนิรันดร์" "ไม่เกี่ยวข้องกับ" "การเสียดสี" ในที่นี้

เนื่องจากคำนี้ไม่ได้เขียนในภาษาฮีบรู

การมีอยู่ของคำนี้ถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและไม่ได้ให้เหตุผล

อีกทั้งบิดเบือนความหมายของคำพยากรณ์ด้วย

แท้จริงแล้ว

คำพยากรณ์นี้มุ่งเป้าไปที่ยุคคริสเตียนซึ่งตามที่ระบุไว้ใน

Dan.9:26

การถวายเครื่องบูชาและเครื่องบูชา ได้ถูกยกเลิกไป คำว่า "ชั่วนิรันดร์" นี้เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินแต่เพียงผู้เดียวของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นฐานะปุโรหิตของพระองค์

กล่าวคือ

อำนาจของพระองค์ในฐานะผู้วิงวอนเพื่อเห็นแก่ผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่พระองค์ทรงระบุและเลือก

อย่างไรก็ตาม

ด้วยการยึดข้อกล่าวอ้างนี้

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาจะอวยพรผู้ถูกสาปแช่งและสาปแช่งผู้ที่ได้รับพรจากพระเจ้าซึ่งกล่าวหาอย่างผิดๆ

ว่าเป็นคนนอกกรีต

โดยตั้งตนเป็นแบบอย่างของศรัทธาอันศักดิ์สิทธิ์

ข้อกล่าวอ้างที่พระเจ้าโต้แย้งโดยสิ้นเชิงในการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ซึ่งกล่าวหาพระองค์ใน ตาน .7:25 ว่า "สร้างแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมเนียมปฏิบัติ" ดังนั้น

ลัทธินอกรีตจึงอยู่ในงานทั้งหมดของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา ดังนั้นจึงไม่มีคำควรแก่การดำเนินการหรือตัดสินทางศาสนาใดๆ ดังนั้น ความ

เป็นนิรันดร์ จึงเป็นไปตามคำสอนของฮบ.7:24

ซึ่งเป็น

"ฐานะปุโรหิตที่ไม่อาจถ่ายทอดได้"

ของพระเยซูคริสต์

นี่คือสาเหตุที่ป๊อปเปรีไม่สามารถอ้างสิทธิ์ในการถ่ายทอดฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจจากพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ได้

ดังนั้นเขาจึงสามารถขโมยมันไปจากเขาอย่างผิดกฎหมายเท่านั้นพร้อมกับผลที่ตามมาจากการขโมยนั้นทั้งต่อเขาและคนที่เขาล่อลวง ผลที่ตามมาเหล่านี้ถูกเปิดเผยใน

ตล .7:11 ในวาระสุดท้าย พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมาน "ความตายครั้งที่สอง ถูกโยนทิ้งเป็นลงในบึงไฟและกำมะถัน"

ซึ่งพระองค์ได้ทรงชมเชยพระองค์เอง

พระราชาราชและมนุษย์ทั้งหลายมานานแล้ว เพื่อจะได้รับใช้และเกรงกลัวพระองค์ เมื่อมองดูด้วยคำพูดอันโอหังที่เขาพูดนั้น และเมื่อฉันมองดู สัตว์ร้ายนั้นก็ถูกฆ่า และร่างของมันก็ถูกทำลายและนำไปเผาไฟ

ในทางกลับกัน

วิวรรณ์ของวันสิ้นโลกจะยืนยันประโยชน์ของการพิพากษาที่ยุติธรรมของพระเจ้าเที่ยงแท้ผู้โกรธเคืองและหงุดหงิด ในวิวรรณ์ 17:16; 18:8; 19:20. ฉันเลือกที่จะแปล

"และล้มฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์"

"

เนื่องจากธรรมชาติทางจิตวิญญาณของการกล่าวหาต่อระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา แท้จริงแล้วคำภาษาฮีบรู "mecon" สามารถแปลได้ว่า: สถาน ที่

หรือ **สุวาน** และในกรณีที่เกิดขึ้นนั้นแท้จริงแล้วมันเป็น **พื้นฐานของสถานศักดิ์สิทธิ์ฝ่ายวิญญาณ** ที่ถูกคว่ำลง คำนี้ " **สุวาน** " เป็นข้อกังวลตามอฟ.2:20-21 พระเยซูคริสต์เอง " **ศิลาหลักแห่งมุม** " แต่ยังคงรวมถึงรากฐานของอัครทูตทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบกับอาคารฝ่ายวิญญาณ กล่าวคือ **ทรัพย์สิน** " **สถานที่ศักดิ์สิทธิ์** " ของ พระเยซูคริสต์ทรงสร้างโดยพระเจ้าบนพระองค์ มรดกที่ถูกกล่าวหาของนักบุญเปโตรจึงขัดแย้งกับพระเจ้าเอง สำหรับ **Popery** มรดกเพียงอย่างเดียวของ **Peter** คือความต่อเนื่องของงานของผู้ประหารชีวิตที่ตรึงเขาไว้บนไม้กางเขนหลังจากอาจรรยศักดิ์สิทธิ์ของเขา

ระบอบการสอบสวนของเขาจำลองแบบจำลองนอกรีตเริ่มแรกอย่างซื่อสัตย์ การมี " **การเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและกฎหมาย** " ที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้น ระบอบการปกครองที่ไร้ความอดทนและโหดร้ายนี้ ซึ่งหัวหน้าของสมเด็จพระสันตะปาปาบางคนเป็นผู้ลอบสังหาร อาชญากรฉาวโฉ่ เช่น **อเล็กซานเดอร์ที่ 6 บอร์เกีย และซีซาร์** ลูกชายของเขา ผู้ประหารชีวิตและพระคาร์ดินัล เป็นพยานถึงลักษณะที่โหดร้ายของ **สถาบันสมเด็จพระสันตะปาปานิกายโรมันคาทอลิก** การสังหารหมู่ผู้สงบสุขจำนวนมากศาลถูกปลดปล่อยโดยผู้มีอำนาจทางศาสนานี้ **โดย การบังคับเปลี่ยนแปลงศาสนา** โดยมีโทษประหารชีวิต และคำสั่งทางศาสนาของสงครามครูเสดที่นำไปสู่การต่อต้านชาวมุสลิมที่ยึดครอง **ดินแดนอิสราเอล** **ดินแดนที่ถูกพระเจ้าสาปแช่งมาตั้งแต่ปี 70** ซึ่งชาวโรมันเข้ามาทำลาย " **เมืองและความศักดิ์สิทธิ์** " ตามประกาศใน **ดาน .9:26** อันเป็นผลจากการที่ชาวยิวปฏิเสธพระเมสสิยาห์ " **พื้นฐานของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์** "

เกี่ยวข้องกับความจริงหลักคำสอนทั้งหมดที่อัครสาวกได้รับซึ่งถ่ายทอดพวกเขาไปยังรุ่นต่อ ๆ ไปผ่านทางพระคัมภีร์ของพันธสัญญาใหม่ พยานคนที่สอง ของพระเจ้า " **พยานสองคน** " ตาม **วิวรณ์ 11:3** จาก การ เป็นพยานอย่างเจียมๆ นี้ **Popery** ได้เก็บรักษาไว้เพียงชื่อของวีรบุรุษแห่งศรัทธาในพระคัมภีร์ไบเบิลเท่านั้น ซึ่งทำให้ผู้ติดตามจำนวนมากขึ้นชอบและรับใช้ผู้คนมากมาย ความจริงตามกรุงโรมได้รับการบันทึกไว้ในบางส่วนของ " **การมิสซา** " (แนวทางสู่มิสซา) ซึ่งมาแทนที่ " **พยานสองคน** " ของพระเจ้า ; งานเขียนของพันธสัญญาเก่าและใหม่ซึ่งรวมกันเป็นพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งเธอต่อสู้ด้วยการสังหารผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของเธอ

ข้อ 12 ของ Dan.8 จะเปิดเผยให้เราเห็นว่าเหตุใดพระเจ้าเองจึงถูกบังคับให้สร้างศาสนาที่น่ารังเกียจและ **น่ารังเกียจนี้ " กองทัพถูกส่ง มอบตลอดไป เพราะบาป "** ด้วยเหตุนี้ การกระทำอันน่าสยดสยองและน่าชิงชังของระบบการปกครองนี้จึงดำรงอยู่โดยความ **ปรารถนาของพระเจ้า เพื่อลงโทษ " บาป "** ซึ่งก็คือการละเมิดธรรมเนียมปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ใน **1 ยอห์น 3:4** และมันเป็นการกระทำที่โรมอยู่แล้วแต่อยู่ในช่วงจักรวรรดินอกศาสนา เพราะบาปร้ายแรงซึ่งสมควรได้รับการลงโทษดังกล่าว ได้สัมผัสพระเจ้าในสองจุดที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง: **สง่าราศีของพระองค์ในฐานะผู้สร้างพระเจ้าและวิกเตอร์ในพระคริสต์** เราจะเห็นใน **วิวรณ์ 8:7-8**

ว่าการสถาปนาระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาในปี 538
 ถือเป็นการลงโทษครั้งที่สองซึ่งพระเจ้าทรงกระทำ
 และพยากรณ์ด้วยสัญลักษณ์เตือนของ " *แตรที่สอง* "

การลงโทษอีกประการหนึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น
 ซึ่งสำเร็จโดยการรุกรานยุโรปของชาวป่าเถื่อนซึ่งได้กลายมาเป็นคริสเตียนที่ไม่เชื่อสั
 ดย การกระทำเหล่านี้ขยายออกไประหว่างปี 395 ถึงปี 476
 สาเหตุของการลงโทษยังเกิดขึ้นก่อนปี 395 ดังนั้น วันที่ 7 มีนาคม ปี 321
 จึงได้รับการยืนยัน ซึ่งจักรพรรดิโรมันนอกรีต คอนสแตนตินที่ 1 ผู้
 ซึ่งได้เสนอสันติภาพแก่

คริสเตียนแห่งจักรวรรดิได้รับคำสั่งจากพระราชกฤษฎีกาให้ละทิ้งการปฏิบัติในวันสะบา
 โตซึ่งเขาได้แทนที่ด้วยส่วนที่เหลือของวันแรก บัดนี้
 วันแรกเป็นวันที่อุทิศให้กับการบูชาพระอาทิตย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่มีใครพิชิตได้
 หันได้นั้นพระเจ้าทรงทนทุกข์ทรมานด้วยความโกรธแค้นสองครั้ง:
 การสูญเสียวันสะบาโตของพระองค์ การระลึกถึงงานของพระองค์ในฐานะ ผู้สร้าง
 และชัยชนะครั้งสุดท้ายของพระองค์เหนือศัตรูทั้งหมดของพระองค์
 แต่ในขณะเดียวกัน ในสถานที่ดังกล่าว

การขยายเกียรติของพวกนอกรีตที่มอบให้ในวันแรกในวันแรกนั้น
 บรรดาสาวกของพระเยซูคริสต์ น้อยคนนักที่จะเข้าใจถึงความสำคัญของความผิด
 เพราะเราต้องตระหนักว่าพระเจ้าไม่เพียงแต่เป็นผู้สร้างชีวิตเท่านั้น
 พระองค์ยังทรงเป็นผู้สร้างและผู้จัดเตรียมเวลาอีกด้วย
 และพระองค์ก็ทรงสร้างดวงดาวในท้องฟ้าเพื่อจุดประสงค์นี้เท่านั้น
 ดวงอาทิตย์ปรากฏในวันที่สี่เพื่อกำหนดวัน ดวงจันทร์เพื่อระบุงกลางคืน
 และดวงอาทิตย์อีกครั้งและดวงดาวเพื่อระบุปี
 แต่สัปดาห์นั้นไม่ได้ถูกทำเครื่องหมายด้วยดวงดาว
 มันขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของพระเจ้าผู้สร้างเท่านั้น
 ดังนั้นมันจะแสดงถึงสัญลักษณ์แห่งสิทธิอำนาจของเขาและพระเจ้าจะทรงดูแลมัน

แสงสว่างในวันสะบาโต

การจัดระเบียบภายในประจำสัปดาห์ยังเป็นการแสดงออกถึงพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และพระเจ้าจะทรงระลึกถึงสิ่งนี้ในเวลาที่กำหนดในข้อความในพระบัญญัติที่สี่ของพระองค์:

“ *จำวันพักผ่อนเพื่อทำให้มันศักดิ์สิทธิ์ คุณมีเวลาหกวันในการทำงานทั้งหมดของคุณ แต่วันที่เจ็ดเป็นวันของพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณ อย่าทำงานใดๆ ในวันนั้น ทั้งตัวคุณ ภรรยาของคุณ หรือลูกๆ ของคุณ หรือสัตว์ต่างๆ ของคุณ หรือคนต่างดาวที่อยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้นภายในหกวัน ฉะนั้นพระองค์จึงทรงอวยพรวันที่เจ็ดและทรงชำระให้บริสุทธิ์-*

ดูให้ดีในคำพูดนี้เป็นเพียงตัวเลข " หก และ เจ็ด " เท่านั้น คำว่าวันสะบาโตไม่ได้ถูกเอ่ยถึงด้วยซ้ำ และในรูปแบบ " ที่เจ็ด " ซึ่งเป็นเลขลำดับผู้สร้างสถานิติบัญญัติยี่กรานในตำแหน่งที่ *เจ็ด* นี้ วัน ที่วุ่นวาย เหตุใดจึงยี่กรานเช่นนี้?

ฉันจะให้เหตุผลแก่คุณในการเปลี่ยนแปลงมุมมองของคุณต่อพระบัญญัตินี้หากจำเป็น

พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะรื้อฟื้นลำดับของเวลาที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ตั้งแต่ทรงสร้างโลก และถ้าเขายี่กรานมาก นั้นเป็นเพราะสัปดาห์นั้นถูกสร้างขึ้นตามภาพเต็มเวลาของโครงการออมทรัพย์ของเขา : 7,000 ปีหรือมากกว่านั้นคือ 6,000 + 1,000 ปี เนื่องจากได้บิดเบือนแผนการแห่งความรอดของเขา ด้วยการตีศิลาไฮเรบสองครั้ง โมเสสจึงถูกขัดขวางไม่ให้เข้าไปในคานาอันทางโลก นี่เป็นบทเรียนที่พระเจ้าต้องการให้เกี่ยวกับการไม่เชื่อฟังของเขา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1843-44 การพักผ่อนวันแรกมีผลเช่นเดียวกัน แต่คราวนี้ป้องกันไม่ให้เข้าสู่คานาอันบนสวรรค์

ซึ่งเป็นรางวัลสำหรับศรัทธาของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งมอบให้โดยการสิ้นพระชนม์เพื่อการรอดใช้ของพระเยซูคริสต์ การพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์นี้ตกอยู่กับพวกกบฏ เพราะว่าเช่นเดียวกับการกระทำของโมเสส วันที่เหลือที่เหลือไม่สอดคล้องกับแผนที่พระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมไว้

ชื่อสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีผลกระทบมากนัก แต่ลักษณะของตัวเลขคือความไม่เปลี่ยนรูป สำหรับพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ดูแลการสร้างสรรคของเขา

ความก้าวหน้าของเวลาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายสัปดาห์ในเจ็ดวัน วันแรกจะยังคงเป็นวันแรกและ " วันที่เจ็ด " จะยังคงเป็น " วันที่เจ็ด " เหมือนเดิม ในแต่ละวันจะรักษาคุณค่าที่พระเจ้าประทานไว้ตั้งแต่แรกเริ่มตลอดไป

และปฐมกาลสอนเราในบทที่ 2 ว่าวันที่เจ็ดเป็นเป้าหมายของชะตากรรมเฉพาะ นั่นคือ " *ชำระให้บริสุทธิ์* " ซึ่งแยกจากกัน จนถึงขณะนี้ มนุษยชาติได้เพิกเฉยต่อสาเหตุที่แท้จริงของคุณค่าพิเศษนี้ แต่วันนี้ ในนามของมัน ฉันขอมอบคำอธิบายของพระเจ้า เมื่อพิจารณาในแง่นี้

การเลือกของพระเจ้านั้นชัดเจนและสมเหตุสมผล: วันที่เจ็ดพยากรณ์ถึงสหัสวรรษที่เจ็ดของโครงการระดับโลกอันศักดิ์สิทธิ์ในระยะเวลา 7,000 ปีสุริยคติ ซึ่ง " *พันปี สดท้าย* " ที่อ้างถึงใน Apo.20 จะได้เห็นการเลือกสรรของพระเยซูคริสต์

เข้าสู่ความยินดีและการปรากฏตัวของพระอาจารย์ผู้เป็นที่รักของพวกเขา และรางวัลนี้จะได้รับจากชัยชนะของพระเยซูเหนือบาปและความตาย วันสะบาโตที่บริสุทธิ์ไม่เพียงแต่เป็นอนุสรณ์แห่งการสร้างจักรวาลทางโลกของเราโดยพระเจ้าอีกต่อไป

แต่ยังเป็นเครื่องหมายในแต่ละสัปดาห์ถึงความก้าวหน้าในการเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ซึ่งตามที่ระบุไว้ในยอห์น 14:2-3 พระเยซู " *ทรงเตรียมสถานที่* " สำหรับผู้ได้รับเลือกอันเป็นที่รักของเขา

นี่เป็นเหตุผลที่สวยงามมากที่จะรักเขาและให้เกียรติเขาในวันที่เจ็ดอันศักดิ์สิทธิ์นี้ เมื่อเขาปรากฏตัวขึ้นเพื่อทำเครื่องหมายจุดสิ้นสุดของสัปดาห์ของเรา ในเวลาพระอาทิตย์ตกดิน ในตอนท้ายของ วันที่ 6

นับแต่ขึ้นไปเมื่อท่านอ่านหรือได้ยินถ้อยคำในพระบัญญัติข้อที่สี่นี้ ท่านจะต้องได้ยินเบื้องหลังถ้อยคำในข้อความนี้ ซึ่งพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ว่า "ท่านมีเวลา 6,000 ปีในการผลิตผลงานแห่งศรัทธาของผู้ที่ได้รับเลือกสรร เพราะท่านมี ถึงจุดสิ้นสุดนับจากเวลานี้ เวลา 1,000 ปี สหัสวรรษ *ที่เจ็ด* จะไม่เป็นของคุณอีกต่อไป

จะดำเนินต่อไปสำหรับผู้ที่ถูกเลือกไว้ซึ่งเข้าสู่รันดรซีเลสเชียลของข้าพเจ้าเท่านั้น โดยผ่านศรัทธาที่แท้จริงที่พระเยซูคริสต์ทรงยอมรับ"

วันสะบาโตจึงปรากฏเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์และเชิงพยากรณ์ของชีวิตนิรันดร์ที่สงวนไว้สำหรับผู้ได้รับการไถ่แห่งแผ่นดินโลก นอกจากนี้ พระเยซูยังทรงอธิบายเรื่องนี้ด้วย " *ไข่มุกอันล้ำค่า* "

ของอุปมาของพระองค์ที่อ้างถึงในมัทธิว 13:45-46: " *อาณาจักรแห่งสวรรค์ยังคงเป็นเหมือนพ่อค้าที่แสวงหาไข่มุกที่สวยงาม เขาพบไข่มุกอัน ล้ำค่า เขาก็ไปขายทุกสิ่งที่มีมาซื้อเธอ* "

ข้อนี้สามารถรับคำอธิบายที่ตรงกันข้ามได้สองข้อ คำว่า " *อาณาจักรแห่งสวรรค์* " หมายถึงโครงการช่วยให้รอดของพระเจ้า ในการวาดภาพโครงการของเขา พระเยซูคริสต์ทรงเปรียบเทียบพระองค์เองกับ " *ไข่มุก* " " *พ่อค้า* " ที่กำลังมองหา

ไข่มุก ที่สวยที่สุด สมบูรณ์แบบที่สุด และด้วยเหตุนี้จึงเป็นไข่มุกที่ให้ราคาสูงสุด เพื่อค้นหา *ไข่มุก* ที่หายากและมีค่านี้ พระเยซูทรงละสวรรค์และรัศมีภาพของมันและบนโลกด้วยราคาแห่งการสิ้นพระชนม์อันน่าสยดสยอง พระองค์จึงซื้อไข่มุกฝ่ายวิญญาณเหล่านี้คืนเพื่อที่พวกมันจะกลายเป็นสมบัติของพระองค์ชั่วนิรันดร์ แต่ในทางกลับกัน พ่อค้าคือผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งกระหายความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะเป็นรางวัลของศรัทธาที่แท้จริง

ที่นี่อีกครั้งเพื่อรับรางวัลแห่งกระแสรักสวรรค์เขาละทิ้งคุณค่าทางโลกที่ไร้ประโยชน์และไม่ยุติธรรมเพื่ออุทิศตนเพื่อถวายการนมัสการที่พระเจ้าผู้สร้างเป็นที่พอใจแก่เขา ในเวอร์ชันนี้ *ไข่มุกอันล้ำค่า* คือชีวิตนิรันดร์ที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

ไข่มุกอันล้ำค่า นี้ จึงเกี่ยวข้องกับยุคสุดท้ายของแอ็ดเวนติสเท่านั้น ผู้ที่ตัวแทนคนสุดท้ายจะมีชีวิตอยู่จนกว่าพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ *ไข่มุกอันล้ำค่า* นี้ จึงนำวันสะบาโต การกลับมาของพระคริสต์ และความศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่ได้รับเลือกครั้งสุดท้ายมารวมกัน

ความสมบูรณ์แบบของหลักคำสอนที่พบในยุคสุดท้ายนี้ทำให้วิสุทธิชน มีรูปจำลองของ *ไข่มุก* ประสบการณ์เฉพาะของพวกเขาในการเข้าสู่ความเป็นนิรันดร์เป็นเครื่องยืนยัน ภาพลักษณ์ *ของไข่มุก* นี้ และความผูกพันของพวกเขาต่อวันสะบาโตวันที่เจ็ดซึ่งพวกเขาจะพยากรณ์ในสหัสวรรษที่เจ็ดได้ประธานภาพอัญมณีล้ำค่าอันล้ำค่าแก่วันสะบาโตและสหัสวรรษที่เจ็ดซึ่งไม่มีอะไรเทียบได้นอกจาก " *ไข่มุกอันล้ำค่า* " แนวคิดนี้จะปรากฏใน Rev.21:21: “ **ประตูทั้งสิบสองประตุนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ; ประตูแต่ละบานมีลูกบิดเม็ดเดียว** จัดเรียงกลางเมืองเป็นทองคำบริสุทธิ์ราวกับกระจกใส ”

ข้อนี้เน้นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของมาตรฐานการชำระให้บริสุทธิ์ตามที่พระเจ้ากำหนด และในเวลาเดียวกัน รางวัลพิเศษของการได้รับชีวิตนิรันดร์ผ่านการเข้าสู่วันสะบาโตที่เจ็ดของสหัสวรรษที่เจ็ดผ่าน " *ประตู* " ที่เป็นสัญลักษณ์ ซึ่งบรรยายถึงการทดลองศรัทธาของแอ็ดเวนติส ผู้ที่ได้รับการไถ่ครั้งสุดท้ายก็ไม่ได้ดีไปกว่าผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเขา

เป็นเพียงความจริงตามหลักคำสอนที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่พวกเขาซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของพวกเขาที่เป็น *ไข่มุก* ซึ่งสืบทอดมาจาก *อัญมณีล้ำค่าที่เจียรระใน* แล้ว พระเจ้าไม่เคยให้ช้อยกเว้นแก่ผู้คน แต่พระองค์ทรงสงวนสิทธิที่จะยกเว้นมาตรฐานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่จำเป็นต่อการไถ่รับความรอด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาที่เกี่ยวข้อง

ยุคคริสเตียนที่พิจารณาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเวลาที่การกลับมาของบาปอย่างเป็นทางการนับตั้งแต่การสถาปนา ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน ซึ่งก็คือตั้งแต่ปี 538 นอกจากนี้ จุดเริ่มต้นของการปฏิรูปยังปกคลุมไปด้วยความเมตตาและความเมตตาของมัน และการล่องละเมิดของ วันสะบาโตไม่ได้ถูกกล่าวโทษจนกระทั่งกฤษฎีกาของดาน 8:14 มีผลใช้บังคับตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 ในการพาดพิงอย่างลึกซึ้ง พระเยซูทรงเสนอให้ซื้อไข่มุกใน วิวรณ์ 3:18: “ *ข้าพเจ้าแนะนำให้ท่าน ซื้อทองคำที่ทดสอบแล้วในไฟจากข้าพเจ้า เพื่อท่านจะได้มั่งคั่ง*

และเสื้อผ้าสีขาวเพื่อท่านจะได้นั่งหม
 และความละเอียดแห่งการเปลือยเปล่าของท่านจะไม่ปรากฏ และจงรักษาให้หาย
 จงเจิมตาของเจ้าไว้เพื่อเจ้าจะได้เห็น ”
 สิ่งเหล่านี้ซึ่งพระเยซูทรงเสนอแก่ผู้ที่ขาดสิ่งเหล่านี้ประกอบขึ้นเป็นองค์ประกอบที่ม
 อบลักษณะเชิงสัญลักษณ์ของ “ ไข่มุก ”
 แก่ผู้ถูกเลือกในสายพระเนตรและการพิพากษาของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ “ ไข่มุก ”
 ต้อง “ ซื้อ ” จากพระองค์ ไม่ใช่ได้มาฟรีๆ ราคาคือการปฏิเสธตนเอง
 ซึ่งเป็นพื้นฐานของการต่อสู้เพื่อความศรัทธา ตามลำดับ
 พระเยซูทรงเสนอให้ขายความเชื่อที่ผ่านการทดสอบโดยการทดลองซึ่งทำให้ผู้ได้ร
 บเลือกมีความมั่งคั่งฝ่ายวิญญาณ
 ความชอบธรรมที่บริสุทธิ์และไร้ตำหนิซึ่งปกปิดภาพเปลือยฝ่ายวิญญาณของคนบาป
 ที่ได้รับการอภัยโทษ
 ความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปิดตาและความฉลาดของมนุษย์บาปต่อโ
 ครุงการที่พระเจ้าเปิดเผยในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของเขาในพระคัมภีร์
 ในช่วงเวลา 6,000 ปีแห่งยุคคริสเตียน
 พระเจ้าทรงรอจนกระทั่งสิ้นสุดวัฏจักรของโลกนี้เพื่อให้ผู้ที่ทรงเลือกไว้ครั้งสุดท้ายค
 นพบความมั่งคั่งของวันที่เจ็ดอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์หรือวันสะบาโตที่ชำระให้บริ
 สุทธิ์เพื่อการพักผ่อนของพระองค์
 เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งเข้าใจความหมายของคำนี้ในเวลานี้มีเหตุผลทุกประการที่
 จะรักและให้เกียรติสิ่งนี้เป็นของขวัญจากพระเยซูคริสต์
 สำหรับผู้ที่ไม่ชอบมันและต่อสู้กับมัน
 พวกเขาจะมีและจะมีเหตุผลทุกประการที่จะเกลียดมัน
 เพราะมันจะเป็นจุดสิ้นสุดของการดำรงอยู่บนโลกของสัตว์ของพวกเขา

กฤษฎีกาของดาเนียล 8:14

ดนล .8:12 กล่าวต่อไปว่า “ *เขาสัตว์ได้ทำลายความจริงลง และทำภารกิจของเขาสำเร็จ* ” “ *ความจริง* ” ตามสดุดี 119:142 “ *กฎหมาย* ” แต่มันก็ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับ “ *คำ โทษ* ” ซึ่งตามอสย.9:14 กล่าวถึงลักษณะของ “ *ผู้เผยพระวจนะเท็จ* ” ของสันตะปาปาด้วยคำว่า “ *ทาง* ” ซึ่งกล่าวหาเขาโดยตรงใน วิวรณ์ 12:4 เธอโยนความจริงลงบนพื้นเพื่อนำ “ *คำ โทษ* ” ทางศาสนาของเธอเข้ามาแทนที่ “ *ภารกิจ* ” ของ *เขา* สามารถ “ *ประสบความสำเร็จ* ”

เท่านั้นเนื่องจากพระเจ้าเองทรงทำให้การปรากฏตัวของเขาเพื่อลงโทษการนอกใจของคริสเตียนที่ปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321

ข้อ 13 และ 14 จะมีความสำคัญอย่างยิ่งไปจนถึงโลก ในข้อ 13 วิสุทธิชนสงสัยว่าการขู่อหู่ “ *บาป ถาวร* ” และ “ *บาปร้ายแรง* ” จะคงอยู่นานแค่ไหน สิ่งที่เราพึงระบุน แต่เรามาพิจารณา “ *บาปอันร้ายแรง* ” นี้กันสักหน่อย ความหายนะที่เป็นปัญหาคือจิตวิญญาณหรือชีวิตมนุษย์ ในท้ายที่สุดแล้ว มนุษยชาติที่ถูกทำลายล้างทั้งหมดจะจากไปในช่วง “ *พันปี* ” ของสหัสวรรษที่เจ็ด โลกดาวเคราะห์ในรูปแบบดั้งเดิม “ *ไร้รูปร่างและว่างเปล่า* ” ซึ่งจะคุ้มค้ำกับมัน ใน *ฆอ .9:2-11, 11: 7, 17:8 และ 20:1-3* ชื่อ “ *ลีก* ” ของ *ปฐมกาล 1:2*.

“ *นักบุญ* ” ยังถาม “ *คริสเตียน* ” “ *ความศักดิ์สิทธิ์และบริวาร* ” จะ *ถูกเหยียบย่ำไปอีกนานแค่ไหน?* - ในฉากนี้ “ *นักบุญ* ”

เหล่านี้ทำตัวเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้า

มีชีวิตชีวาเหมือนกับดาเนียลที่ได้รับเป็นตัวอย่างใน

ดนล .10:12

เกี่ยวกับความปรารถนาอันชอบธรรม “ *ที่จะ เข้าใจ* » โครงการอันศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาได้รับจากสามวิชาที่กล่าวถึง ซึ่งเป็นคำตอบเดียวที่ให้ไว้ในข้อ 14

ตามการแก้ไขและปรับปรุงที่พระเจ้าทรงชักนำให้ฉันสร้างจากข้อความภาษา ฮีบรูต้นฉบับ คำตอบที่ได้รับคือ: “ *จนถึงเข้าเย็นสองพันสามร้อย*

และความศักดิ์สิทธิ์จะเป็นที่ขอบธรรม ” ไม่มีอีกต่อไป ข้อความประเพณีที่คลุมเครือ:

“ *จนกระทั่งสองพันสามร้อยเย็นและเช้าและสถานศักดิ์สิทธิ์จะถูกชำระให้บริสุทธิ์* ”

ไม่ใช่เรื่องของ *สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ อีกต่อไป* แต่เป็นเรื่องของ *ความ* ศักดิ์สิทธิ์

นอกจากนี้คำกริยา “ *บริสุทธิ์* ” ยังถูกแทนที่ด้วย “ *ขอบธรรม* ”

และการเปลี่ยนแปลงครั้งที่สามเกี่ยวข้องกับสำนวน “ *เข้าเย็น* ”

ซึ่งเป็นเอกพจน์อย่างแท้จริงในข้อความภาษาฮีบรู ด้วยวิธีนี้

พระเจ้าทรงลบเหตุผลทั้งหมดออกจากผู้ที่พยายามเปลี่ยนจำนวนทั้งหมดโดยหารด้วย

สอง โดยอ้างว่าแยกเวลาเย็นออกจากตอนเช้า

แนวทางของเขาประกอบด้วยการนำเสนอหน่วยการคำนวณ “ *เข้าเย็น* ”

ซึ่งกำหนดวันที่มี 24 ชั่วโมงใน Gen.1

เมื่อนั้นวิญญาณจึงเปิดเผยหมายเลขของหน่วยนี้: "2300"

ดังนั้นจำนวนวันพยากรณ์ทั้งหมดที่อ้างถึงจึงได้รับการคุ้มครอง คำกริยา “ *justified* ”

มีรากศัพท์มาจากภาษาฮีบรูว่า “ *ความยุติธรรม* ” “ *tsedek* ”

การแปลที่ฉันเสนอจึงเป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล จากนั้น

ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำภาษาฮีบรู "qodesh" แปลคำนี้เป็น " สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ " ซึ่งในภาษาฮีบรูคือ "miqdash" คำว่า " สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ " ได้รับการแปลงอย่างดีในข้อ 11 ของดาเนียล 8 แต่ไม่มีที่ในข้อ 13 และ 14 ที่พระวิญญานใช้คำว่า "qodesh" ซึ่งต้องแปลว่า " ศักดิ์สิทธิ์ "

เมื่อเรารู้ว่า " บาปอันร้ายแรง " มุ่งเป้าไปที่การละทิ้งวันสะบาโตโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเป้าหมายของการชำระ ให้บริสุทธิ์ อันศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะ คำนี้ " ความบริสุทธิ์ " จะให้ความกระจ่างแก่ความหมายของข้อความพยากรณ์ได้มาก พระเจ้าประกาศว่าในตอนท้ายของ " 23.00 เย็นและเช้า " ที่อ้างถึงเขาจะต้องเคารพ " วันที่เจ็ด " ที่เหลือที่แท้จริงของ เขาจากทุกคนที่อ้างสิทธิ์ในความศักดิ์สิทธิ์และ " ความยุติธรรมนิรันดร์ " ที่พระเยซูคริสต์ได้รับ จุดจบของ " บาปร้ายแรง " เกี่ยวข้องกับ การละทิ้งการนมัสการทางศาสนาในวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันก่อนหน้าของดวงอาทิตย์ ซึ่งก่อตั้งโดยคอนสแตนตินที่ 1 จักรพรรดิ ^{นอกรีต} ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงสถาปนาบรรทัดฐานแห่งความรอดตามหลักคำสอนซึ่งมีชัยในสมัยของอัครสาวกชั้นใหม่ คำว่า " ความบริสุทธิ์ " นี้เพียงอย่างเดียวครอบคลุมความจริงหลักคำสอนทั้งหมดที่เป็นรากฐานของความเชื่อของคริสเตียน

เนื่องจากเป็นแบบอย่างและต้นกำเนิดของคำสอนที่มอบให้กับชาวยิว ความเชื่อของคริสเตียนจึงนำมาซึ่งสิ่งใหม่ๆ

แทนเครื่องบูชาด้วยพระโลหิตที่พระเยซูคริสต์ทรงหลังบนพระที่นั่งกรณาซึ่งซ่อนอยู่ในถ้ำใต้ดินซึ่งตั้งอยู่ใต้พระบาทของพระองค์ที่กลโกธา ขณะที่

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพอพระทัยที่จะเปิดเผยและแสดงแก่เรา

ไวแอตต์ผู้รับใช้ของพระองค์ในปี 1982 การค้นพบหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับคำว่า " ความบริสุทธิ์ " นั้นมีความก้าวหน้าและขยายออกไปตามช่วงเวลาของชีวิต แต่เนื่องจาก ปี 2561 เวลานี้นับและจำกัด และวันนี้ ปี 2563 เหลือเวลาเพียง 9 ปีในการฟื้นคืนทุกด้าน

ดาเนียล

8:14

เป็นกฤษฎีกาที่ข่าจิดวิญญาน

การเปลี่ยนแปลงการพิพากษาของพระเจ้าส่งผลให้สูญเสียข้อเสนอแห่งความรอดของพระคริสต์สำหรับทุกคนที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในวันอาทิตย์ ดังนั้นจิตวิญญานของประเพณีที่สืบทอดมาจะทำให้ฝูงชนต้องตายชั่ววันนิรันดร์ ซึ่งส่วนใหญ่มักไม่ตระหนักถึงการลงโทษของพวกเขาโดยพระเจ้า "
ที่นี้เป็นสาระสำคัญของความรักต่อความจริงทำให้พระเจ้าทรงทำเครื่องหมาย "
ความแตกต่าง " เกี่ยวกับชะตากรรมที่ส่งผลต่อ "
ผู้ที่รับใช้พระองค์และผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์ (ม ล ค .3:18)"

วิญญานที่กบฏบางตัวต้องการทำลายแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เป็นของพระเจ้าผู้ประกาศว่า: " ฉันไม่เปลี่ยนแปลง " ในมก . 3: 6 ถึงเวลานั้นเองที่เราต้องตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1843-1844 ประกอบด้วย

เพียงการสถาปนาบรรทัดฐานดั้งเดิมที่บิดเบี้ยวและเปลี่ยนแปลงมายาวนาน เท่านั้น นี่คือเหตุผลว่าทำไมพรของผู้ที่ได้รับเลือกจากการปฏิรูป ซึ่งถูกมองว่าแม้จะมีการงานไม่สมบูรณ์ แต่ก็นำเสนอคุณลักษณะพิเศษที่โดดเด่น แง่มุมด้านหลักคำสอนซึ่งไม่สามารถนำเสนอเป็นแบบอย่างของความศรัทธาที่แท้จริงได้

การตัดสินใจเฉพาะสำหรับนักปฏิรูปยุคแรกนี้พิเศษมากจนพระเจ้าหยิบมันขึ้นมาและเป็

ดเผยในวิวรณ์ 2:24 ซึ่งพระองค์ตรัสกับโปรเตสแตนต์ก่อนปี 1843 ว่า " เราไม่ได้วางภาระอื่นให้กับคุณ เว้นแต่สิ่งที่คุณเก็บไว้จนกว่าฉันมา "

" วิวรณ์ " ที่แนบมากับการใช้ภาษาของ Dan.8:14 นี้ " ยิ่งใหญ่ " มากจนพระเจ้าทรงส่งสัญญาณโดยการประกาศ " วิวรณ์ใหญ่ " สามประการใน Rev.8:13 และด้วยผลที่ตามมาที่ร้ายแรงดังกล่าว จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องทราบวันที่มีผลใช้บังคับ นี้เป็นความกังวลของ " วิสุทธิชน " ของตน .8:13. ระยะเวลาที่ถูกเปิดเผยเป็นการพยากรณ์ " 2,300 วัน " หรือ 2,300 ปีสรียคติตามจริงตามรหัสที่มอบให้กับเอเสเคียลผู้เผยพระวจนะร่วมสมัยของดาเนียล (เอเสเคียล 4:5-6) บทที่ 8 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการยุติ " บาป " ของโรมัน จะบ่งบอกประกอบที่ขาดหายไป ใน Dan.9 ซึ่งที่นั่นก็จะเป็นคำถามเรื่องการ " ยุติบาป " เช่นกัน แต่คราวนี้ ไปสู่ " บาป " ดั้งเดิม อันเป็นเหตุให้ต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์ตั้งแต่อาดัมและเอวา การดำเนินการจะขึ้นอยู่กับพันธกิจทางโลกของพระเมสสิยาห์พระเยซู และการถวายชีวิตที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ด้วยความสมัครใจ เพื่อไถ่บาปของผู้ที่เลือกสรร และข้าพเจ้าระบุเฉพาะบาปเหล่านั้นเท่านั้น เวลาที่พระองค์เสด็จมาท่ามกลางมนุษย์ถูกกำหนดไว้ตามคำพยากรณ์ในยุคแห่งการพยากรณ์

ข้อความนี้เกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญของชาวยิวเนื่องจากพวกเขาเป็นพันธมิตรกับพระเจ้า พระองค์ประทานให้ชาวยิว " ยุติบาป " เป็นระยะเวลา " เจ็ดสิบสัปดาห์ " ซึ่งคิดเป็น 490 วัน-ปีที่แท้จริง แต่ยังมีวิธีการหาจุดเริ่มต้นของการคำนวณด้วย " เนื่องจากมีคำประกาศว่าจะสร้างกรุงเยรูซาเล็ม จนกระทั่งผู้ถูกเจิมจึงมี... (7 + 62 = 69 สัปดาห์)" กษัตริย์เปอร์เซียสามองค์ให้การอนุญาตนี้ แต่มีเพียงอาร์ทา เซอร์ ซีสที่ 3 เท่านั้น ที่ปฏิบัติตามเอสรา 7:7 ได้สำเร็จโดยสิ้นเชิง พระ ะ ร า ชกฤษฎีกาของพระองค์ประกาศใช้ในฤดูใบไม้ผลิปี 458 ปีก่อนคริสตกาล ระยะเวลา 69 สัปดาห์เป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์ในปีที่ 26 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดเป้าหมาย "เจ็ดปีสุดท้าย" ที่สงวนไว้สำหรับงานของพระเยซู

ผู้ทรงสถาปนารากฐานของพันธสัญญาใหม่ผ่านการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระองค์ วิวรณ์ปรากฏในข้อ 27 ของ Dan.9 ซึ่งเป็น " สัปดาห์ " ของวัน-ปี " ตรงกลาง " ซึ่งโดยการตายโดยสมัครใจของเขา " เขาทำให้เครื่องบูชาและเครื่องบูชายุติลง "; ของถวายจนถึงพระเยซูคริสต์เพื่อการไถ่บาป แต่การสิ้นพระชนม์ของพระองค์อยู่เหนือสิ่งอื่นใดเพื่อ " ยุติบาป " เราควรเข้าใจข้อความนี้อย่างไร?

พระเจ้าทรงเสนอการสำแดงความรักของพระองค์ซึ่งจะดึงดูดใจผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ ผู้ที่จะกลับมาต่อสู้กับบาปด้วยการตอบแทนด้วยความรักและการยอมรับ 1 ยอห์น 3:6 ยืนยันโดยกล่าวว่า " ใครก็ตามที่ติดสนิทอยู่ในพระองค์ก็ไม่ทำบาป ผู้ใดทำบาปก็ไม่เห็นพระองค์หรือไม่รู้จักพระองค์ "

และเขายังตอกย้ำข้อความของเขาด้วยคำพูดอื่นๆ อีกมากมาย

ในระดับหลักคำสอน

พันธมิตรใหม่ที่สร้างโดยพระเยซูคริสต์จะเข้ามาแทนที่พันธมิตรเก่าเท่านั้น

ดังนั้นพันธสัญญาทั้งสองจึงอยู่บนพื้นฐานคำพยากรณ์เดียวกันที่เปิดเผยใน
ดาน .9:25 ดังนั้นวันที่ – 458 จึงสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการคำนวณ 70
สัปดาห์ที่กำหนดไว้สำหรับชาวยิว แต่ยังคงรวมไปถึงจำนวน 2,300 วัน-ปีตามจริงของ
Dan.8:14 ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อของคริสเตียนด้วย
ต้องขอบคุณความแม่นยำที่ลงวันที่นี้ เราจึงสามารถกำหนดให้วันที่ 30
ของพระเมสสิยาห์สิ้นพระชนม์ และสำหรับปี 1843
ที่มีการบังคับใช้กฎศกฏิกษาของดาน.8:14 ข้อความทั้งสองมีมาเพื่อ " *ยุดิบาย*/"
โดยมีผลร้ายแรงชั่วนิรันดร์สำหรับผู้ที่ยืนหยัดในการเพิกเฉยต่อสิ่งเหล่านั้น
เหมือนกันจนกว่าความตายจะมาเยือนพวกเขา
หรือหลังจากสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณส่วนรวมและส่วนบุคคลซึ่งจะอยู่ข้างหน้า
การกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์ จนถึงจุดสุดท้ายนี้
ชีวิตอนุญาตให้มีการกลับใจใหม่อย่างจริงจังซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงสถานะของผู้ที่ไ
ด้รับเลือก

P ข้อมแซมสำหรับ Apocalypse

การเขียนหนังสือเล่มนี้กระทำโดยพระเจ้าทั้งหมด เขาเป็นผู้เลือกถ้อยคำ
และในวิวรณ์ 22:18-19
พระองค์ทรงเตือนนักแปลและอาลักษณ์ที่จะรับผิดชอบในการถ่ายทอดหรือถอดควา
มเรื่องราวดั้งเดิมจากรุ่นสู่รุ่น
ว่าการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยในถ้อยคำจะส่งผลกระทบต่อพวกเขา
จะคุ้มค่ากับการสูญเสียความรอด ดังนั้นเราจึงมีงานพิเศษที่มีความศักดิ์สิทธิ์สูงมาก
ฉันสามารถเปรียบเทียบที่ "ปริศนา"
ขนาดมหึมาที่ไม่สามารถประกอบให้เสร็จสิ้นได้หากต้องดัดแปลงชิ้นส่วนดั้งเดิมเพียง
งเล็กน้อย ดังนั้นพระราชกิจจึงยิ่งใหญ่และเป็นธรรมชาติ
ทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าเป็นความจริง
แต่เป็นความจริงสำหรับโครงการช่วยชีวิตของพระองค์ให้สำเร็จ
เพราะเขากล่าวถึงคำพยากรณ์นี้กับ "ผู้รับใช้" ของเขาหรือ " *ทาสของเขา* "
อย่างแม่นยำยิ่งขึ้นเกี่ยวกับจุดสิ้นสุดของโลก
คำพยากรณ์จะสามารถตีความได้ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบที่พยากรณ์ไว้กำลังจะสำเร็จ
หรือโดยส่วนใหญ่แล้วจะสำเร็จ
ระยะเวลาโดยรวมที่โครงการช่วยเหลืออันศักดิ์สิทธิ์ดำเนินไปนั้นมักถูกละเลย
โดยผู้ชาย ด้วยวิธีนี้
ผู้รับใช้ของพระเจ้าสามารถหวังที่จะเห็นการสิ้นสุดของโลกได้ตลอดเวลา

และเปาโลเป็นพยานถึงสิ่งนี้ด้วยคำพูดของเขา: “ *พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าพูดว่าเวลานั้นสั้นนัก* ; *เพื่อว่าต่อจากนี้ไปผู้ที่มิภรรยาจะเป็นตั้งไม่มีผู้ที่ร้องไห้เหมือนไม่ร้องไห้ ผู้ที่ชื่นชมยินดีเหมือนไม่ชื่นชมยินดี ผู้ที่ซื้อเสมือนไม่ได้ครอบครอง และผู้ที่ใช้โลกอย่างไม่ได้ใช้เป็นรูปเป็นร่างของโลกนี้ล่วงลับไปแล้ว (1 คร .7:29 ถึง 31)”*

เรามีข้อได้เปรียบเหนือเปาโลในการค้นหาตนเองในเวลานี้เมื่อพระเจ้าจะทรงยุติการเลือกสรรผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ชั่วนิรันดร์ และในปัจจุบันคำแนะนำที่ได้รับการดลใจของเขาคควรดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงแห่งยุคสุดท้ายของเรา *โลกจะล่วงลับไป และมีเพียงชีวิตนิรันดร์ของผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่จะดำเนินต่อไป* นอกจากนี้ พระวาระของพระเจ้าในพระคริสต์ที่ว่า “ *เรามา โดยเร็ว* ” ในวิวรณ์ 1:3 นั้นเป็นจริง ขอบธรรมอย่างยิ่ง และปรับให้เหมาะกับครั้งสุดท้ายที่เป็นของเรา เก้าปีหลังจากที่เขากลับมา ในขณะที่เขียนข้อความนี้

เราเห็นในदान.7:25 ว่าจุดประสงค์ของโรมคือการ “ *เปลี่ยนแปลงยุคสมัยและธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า* ”

ความเข้าใจในความลึกซึ้งของการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ที่มอบให้กับอัครสาวกยอห์นที่ถูกคุมขังบนเกาะปัทมอสนั้นมีพื้นฐานอยู่บนความรู้เรื่องเวลาที่แท้จริงที่พระเจ้ากำหนดไว้ *เรื่องของเวลาจึงเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจวันสิ้นโลก*

ซึ่งพระเจ้าทรงวางโครงสร้างตามแนวคิดเรื่องเวลานี้ ดังนั้นเขาจะเล่นโดยใช้ความไม่แม่นยำของข้อมูลนี้เพื่อให้หนังสือเล่มนี้ยังคงรักษาลักษณะลึกซึ้งที่ไม่เป็นอันตรายซึ่งจะช่วยให้สามารถข้ามผ่าน 20

ศตวรรษในยุคของเราได้โดยไม่ถูกทำลายโดยหน่วยงานที่ถูกกล่าวหาและประมาณเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิทินที่โรมตั้งขึ้นในวันที่เท็จซึ่งเชื่อมโยงกับการประสูติของพระเยซู

ไม่ได้ยอมให้ผู้ที่ได้รับเลือกถูกหลอกเมื่อพวกเขาตีความคำพยากรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากพระเจ้าทรงนำเสนอในคำพยากรณ์ของพระองค์

ระยะเวลาที่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดขึ้นอยู่กับการกระทำทางประวัติศาสตร์ ระบุได้ง่ายและลงวันที่โดยนักประวัติศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญ

แต่ในอะพอคาลิปส์ *แนวคิดเรื่องเวลาเป็นสิ่งสำคัญ* เนื่องจากโครงสร้างทั้งหมดของหนังสือขึ้นอยู่กับเวลา *ด้วยเหตุนี้*

ความเข้าใจจึงขึ้นอยู่กับความถูกต้องของวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงเรียก ร้องและการฟื้นฟูในปี 1844 พันธกิจของข้าพเจ้าซึ่งเริ่มในปี 1980 มุ่งเป้าที่จะเปิดเผย

ความสำคัญของการพยากรณ์ของวันสะบาโต ซึ่งพยากรณ์ถึงส่วนที่เหลือของวัน

สำหรับสวสวรรค์ที่เจ็ดของพระเจ้าและผู้ที่ได้รับเลือก หัวข้อของ Rev.20 ตามข้อ 2 เ ป .3:8 “ *วันเดียวก็เหมือนพันปี และพันปีก็เหมือนวันเดียว* ”

ความเชื่อมโยงที่สร้างขึ้นระหว่างรูปของการทรงสร้างเจ็ดวันซึ่งเปิดเผยในปฐมกาล 1 และ 2 และวันที่เจ็ด ระยะเวลา รวม ของ โครงการศักดิ์สิทธิ์นับพันปี เพียงอย่างเดียวทำให้ฉันเข้าใจการประกอบโครงสร้างของหนังสือได้ ด้วยความรู้นี้ คำทำนายก็ชัดเจนขึ้นและเผยให้เห็นความลับทั้งหมดที่ละเอียดลึกซึ้ง

ดังนั้นคำพยากรณ์จะเกิดขึ้นจริงและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อข้อความสามารถเชื่อมโยงกับวันที่ในประวัติศาสตร์ของยุคคริสเตียนเท่านั้น

นี่คือสิ่งที่การดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ทำให้ฉันตร

ะหนักได้ นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอประกาศ “ หนังสือเล่มเล็กๆ เปิด ” นี้ เพื่อยืนยันความสำเร็จของแผนการอันศักดิ์สิทธิ์ที่ประกาศไว้ในวิวรณ์ 5:5 และ 10:2

ในด้านสถาปัตยกรรม	นิมิต	Apocalypse
ครอบคลุมช่วงเวลาของยุคคริสเตียนระหว่างปลายสมัยจักรวรรดิโรมัน		94
ถึงปลายสหัสวรรษที่		7
ซึ่งจะสืบต่อจากการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ในปี		2030
จึงร่วมกับดาเนียล บทที่ 2, 7, 8, 9, 11 และ 12 ภาพรวมของยุคคริสเตียน		
สำหรับคริสเตียน		
คำสอนหลักที่ได้รับจากการศึกษาหนังสือเล่มนี้คือวันสำคัญของฤดูใบไม้ผลิปี		1843
ซึ่งก่อตั้งโดยดาน.8:14	แต่ยังเป็นช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี	1844
ซึ่งการทดลองศรัทธาสิ้นสุดลงด้วย	นับตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงปี	1844
พระเจ้าทรงวางรากฐานของศรัทธาเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์อีกครั้ง		
วันที่ทั้งสองนี้มีความสำคัญมากจนพระเจ้าจะทรงใช้วันเหล่านั้นเพื่อจัดโครงสร้างนิมิต		
เกี่ยวกับวิวรณ์ของพระองค์ เพื่อให้เข้าใจถึงคุณค่าของวันปีดทั้งสองนี้อย่างถ่องแท้		
เราต้องเล่าถึงปี 1843 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการทดสอบศรัทธาสำหรับคำพยากรณ์		
เยเยอฝ่ายวิญญาณกลุ่มแรกล้มลงในวันนี้เนื่องจากการปฏิเสธประกาศแอดเวนติสต์ครั้งแรกของวิลเลียม	มิลเลอร์อย่างถูกต้องเหยียดหยาม	
แต่ช่วงเวลาแห่งการพิจารณาดีให้ออกาสพวกเขาครั้งที่สองด้วยการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูครั้งที่สองในวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2387 ในวันที่ 23 ตุลาคม		
การพิจารณาดีสิ้นสุดลง		
และการพิพากษาของพระเจ้าจึงสามารถกำหนดและเปิดเผยได้		
การทดสอบโดยรวมสิ้นสุดลงแล้ว	แต่การแปลงเป็นรายบุคคลยังคงเป็นไปได้	
ยิ่งไปกว่านั้น	ที่จริงแล้ว	
พวกแอดเวนติสต์ต่างเฝ้าสังเกตวันหยุดวันอาทิตย์ของชาวโรมันซึ่งยังไม่ได้ระบุว่า เป็นบาป	และวันสะบาโตจะค่อยๆ	นำมาใช้โดยกลุ่มแอดเวนติสต์เป็นรายบุคคล
โดยไม่มีบทบาทหลักที่กลุ่มแอดเวนติสต์ทุกคนตระหนักรู้		
เหตุผลนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นชอบการสิ้นสุดของศรัทธาโปรเตสแตนต์เท็จ		
วันที่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และการเริ่มต้นของแอดเวนติสต์ที่ได้รับพรจากพระเจ้า		
วันที่ฤดูใบไม้ร่วงคือวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2387		
ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงเชื่อมโยงกันในหมู่ชาวฮีบรูแล้ว		
โดยก่อให้เกิดเทศกาลที่เฉลิมฉลองธิมเสริมที่ขัดแย้งกัน ค ว ม ยุติธรรมชั่วนี้ รันดร		
ของ “ ลูกแกะ ” ที่ถูกสังหารใน “ เทศกาลปัสกา ” ในฤดูใบไม้ผลิ ในด้านหนึ่ง และ		
การสิ้นสุดของบาป ของ “ แพะ ” ที่ถูกฆ่าเพื่อ “ วันแห่งการชดใช้ ” ของบาป		
ในฤดูใบไม้ร่วงของที่อื่น		
เทศกาลทางศาสนาทั้งสองเทศกาลประสบความสำเร็จในเทศกาลปัสกาปีที่ 30		
ซึ่งพระเมสสิยาห์พระเยซูทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์ ฤดูใบไม้ผลิของปี 1843		
และ 22 ตุลาคม 1844 ก็เชื่อมโยงกันในความหมายเช่นกัน		
เนื่องจากเป้าหมายของการทดสอบศรัทธาคือการ “ ยุตินาป ” ตาม Dan.7:24;		
สิ่งที่ถือเป็นการปฏิบัติที่น่ารังเกียจในการพักผ่อนทุกสัปดาห์ในวันแรก		
ในขณะที่พระเจ้าทรงกำหนดให้		
เป็นวันที่เจ็ดซึ่งพระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์สำหรับการใช้งานนี้		
ตั้งแต่ปลายสัปดาห์แรกของการสร้างโลก ในปี 2021 หรือ 5991 ปีก่อนเรา		

นอกจากนี้เรายังสามารถสนับสนุนวันที่ในกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 ซึ่งกำหนดวันที่ของฤดูใบไม้ผลิปี 1843 เพื่อยืนยันการเลือกนี้ เราต้องพิจารณาว่าช่วงเวลานี้จะตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดที่สร้างขึ้นจนถึงตอนนั้นระหว่างพระเจ้ากับสิ่งมีชีวิตของพระองค์ พระเจ้าผู้ทรงดำเนิการ นับตั้งแต่วันที่ การคัดเลือกครั้งสุดท้ายซึ่งสร้างขึ้นจากการประกาศแอดเวนติสสองครั้งติดต่อกัน ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 วันสะบาโตถึงกำหนด แต่พระเจ้าจะไม่ประทานสิ่งนี้แก่ผู้ชนะการทดสอบจนกว่าจะถึงฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 เพื่อเป็นเครื่องหมายอันศักดิ์สิทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ว่าพวกเขาเป็นของพระองค์ ตามคำสอนในพระคัมภีร์เรื่อง อสค .20:12-20 ดังที่เราเห็นก่อนหน้านี้

ในหนังสือเล่มนี้ บทที่ 5 มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตือนเราว่า หากปราศจากชัยชนะที่พระเยซูคริสต์ " พระเมษโปดกของพระเจ้า " ทรงจ่ายให้อย่างสุดซึ้ง " ความช่วยเหลือจากสวรรค์ทั้งหมด แสงที่เปิดเผยทั้งหมดคงเป็นไปไม่ได้ ดังนั้น ไม่มีวิญญาณมนุษย์คนใดทำได้ ได้รับการบันทึกไว้ " ได้รับการบันทึกไว้

แสงแห่งคำทำนายของพระองค์ช่วยผู้ที่ทรงเลือกไว้มากเท่ากับการถูกตรึงกางเขนที่ สมัครง่ายอมรับ ศรีทธาในการเสียสละของเขาน่า " ความยุติธรรมนิรันดร์ " ของเขามาสู่เรา ตาม Dan.7:24

แต่วิวัฒนาการของเขาสองเส้นทางของเราให้กระจ่างและแสดงให้เราเห็นกับดักทางวิญญาณที่ปีศาจวางไว้ เพื่อให้เราแบ่งปันชะตากรรมอันเลวร้ายของเขา ในกรณีนี้ ความรอดมีรูปแบบที่เป็นรูปธรรม

นี่คือตัวอย่างของกับดักที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้

มีการดูพระคัมภีร์อย่างถูกต้องและถือเป็นเรื่องของพระเจ้าที่เขียนไว้ อย่างไรก็ตาม คำเหล่านี้เขียนโดยผู้ชายที่หมกมุ่นอยู่กับบริบทของเวลาของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ถ้าพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง ชาตานุศาสตร์ของเขาคือมาร

มีโอกาสเปลี่ยนกลยุทธ์และพฤติกรรมของเขาไปสู่ผู้ที่พระเจ้าเลือกสรรเมื่อเวลาผ่านไป " นี่คือเหตุผลว่าทำไมมารจึงแสดงตนเป็น " มังกร " ซึ่งเป็นภาพจำลองสงครามขมเหงของเขาในสมัยของเขา แต่เฉพาะเวลานั้นเท่านั้น ยอห์นสามารถประกาศใน 1 ยอห์น 4:1 ถึง 3 ว่า " ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณทั้งปวง แต่จงทดสอบวิญญาณดูว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะมีผู้เผยพระวจนะเท็จมากมายออกไปในโลก รับรู้ถึงพระวิญญาณของพระเจ้าในสิ่งนี้:

วิญญาณทุกดวงที่สารภาพพระเยซูคริสต์ที่เข้ามาในเนื้อหนังก็มาจากพระเจ้า และวิญญาณทุกดวงที่ไม่ยอมรับพระเยซูก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่เป็นวิญญาณของศัตรูของพระคริสต์ซึ่งท่านได้ยินถึงการเสด็จมาของพระองค์และ บัดนี้อยู่ในโลกแล้ว » ในคำพูดของเขา ยอห์นระบุว่า " มาในเนื้อหนัง " เพียงเพื่อระบุพระคริสต์จากคำให้การของผู้เห็นเหตุการณ์ แต่คำยืนยันของเขาว่า " วิญญาณทุกดวงที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาเป็นเนื้อหนังล้วนมาจากพระเจ้า " ได้สูญเสียมูลค่าของมันไปตั้งแต่ศาสนาคริสต์ตกไปสู่การละทิ้งความเชื่อและบาปตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321

โดยละทิ้งการปฏิบัติในวันสะบาโตที่แท้จริงของวันที่เจ็ดที่แท้จริงซึ่งชำระให้บริสุทธิ์ โดยพระเจ้า การทำบาปจนถึงปี 1843 ได้ลดคุณค่าของการ " สารภาพพระเยซูคริสต์มาเป็นเนื้อหนัง " และนับตั้งแต่วันที่เดียวกันนั้น มันก็ได้ทำลายคุณค่าทั้งหมดไป ศัตรูกลุ่มสุดท้ายของพระเยซูคริสต์อ้างว่าใช้ " พระนาม " ของพระองค์ ตามที่ทรงประกาศไว้ในมัทธิว 7:21 ถึง 23: "

ไม่ใช่ทุกคนที่พูดกับข้าพระองค์ว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์เจ้าข้า
จะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ มีเพียงผู้ ที่ทำตาม
พระประสงค์ของพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์
ในวันนั้นหลายคนจะพูดกับข้าพเจ้าว่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ข้าพระองค์ทั้งหลายพยากรณ์ ในพระนามของพระองค์ มิใช่ หรือ?
เรามีได้ขับผีออก โดยพระนามของพระองค์ ดอก หรือ?
และเราไม่ได้ทำการอัศจรรย์มากมาย ในพระนามของพระองค์ดอก หรือ?
แล้วฉันจะพูดกับพวกเขาอย่างเปิดเผย: ฉันไม่เคย รู้จัก คุณ
ออกไปเสียจากฉันคุณผู้ ทำ ความ ชั่ว ” “ ไม่เคย รู้ ”! ดังนั้น “ ปาฐกถาจารย์ ”
เหล่านี้จึงเกิดขึ้นโดยมารและมารของมัน

Apocalypse โดยสรุป

ในบทนำของบทที่

1

ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเปิดเผยอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
พระวิญญาณทรงเสนอเมนูอาหารที่เตรียมไว้แก่เรา
ที่นั่นเราพบหัวข้อประกาศการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์
ซึ่งจัดขึ้นแล้วในปี 1843 และ 1844
เพื่อทดสอบศรัทธาที่เป็นสากลและส่วนใหญ่เป็นชาวอเมริกันนิกายโปรเตสแตนต์
หัวข้อนี้มีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง: ข้อ 3 *เพราะเวลาใกล้เข้ามา* แล้ว ข้อ 7 *ดูเถิด*
พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ... ; ข้อ 10 *ในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า*
จิตวิญญาณทรงพาข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าได้ยิน เสียงดังเหมือนเสียงแตรดัง มา
จากข้างหลังข้าพเจ้า โดยพระวิญญาณทรงขนส่ง
ยอห์นพบว่าตัวเองอยู่ในวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นวัน
ของพระเจ้า " วันที่ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว " ตามมลค .4:5 และเขามี
อดีตทางประวัติศาสตร์ของยุคคริสเตียน อยู่ *ข้างหลังเขา*
นำเสนอภายใต้สัญลักษณ์เจ็ดชื่อที่ยืมมาจาก *เจ็ดเมืองในเอเชีย* (ปัจจุบันคือตุรกี)
จากนั้น เช่นเดียวกับในดาเนียล หัวข้อทั้งสาม *ของตัวอักษร ดราประทับ และ แตร*
จะครอบคลุมยุคคริสเตียนทั้งหมดพร้อมกัน แต่แต่ละหัวข้อจะแบ่งออกเป็นสองบท
การศึกษาโดยละเอียดจะเผยให้เห็นว่าแผนกนี้เกิดขึ้นในวันสำคัญปี 1843
ซึ่งสถาปนาไว้ใน Dan.8:14 ภายในแต่ละหัวข้อ
ข้อความที่ปรับให้เข้ากับมาตรฐานทางจิตวิญญาณที่กำหนดในดาเนียลสำหรับยุคเป
าหมาย ระยะเวลา 7 ช่วงเวลาที่ครอบคลุม 7 จำนวน *การชำระให้บริสุทธิ์*
ซึ่งทำหน้าที่เป็น " *ดราประทับ* " และซึ่งจะเป็นหัวข้อของว. 7
คำอธิบายที่เกิดขึ้นไม่เคยมีประสิทธิผลเพราะแนวคิดเรื่องเวลาถูกเปิดเผยโดย
ยความหมายของชื่อของ "คริสตจักรทั้งเจ็ด" ที่อ้างถึงในบทแรกเท่านั้น
ในรูปแบบตัวอักษรของวิวรณ์ 2 และ 3 เราพบว่าไม่มีความแม่นยำในรูปแบบ:
"ทูตสวรรค์องค์แรก ทูตสวรรค์องค์ที่สอง...ฯลฯ - เช่นเดียวกับกรณี " *ดราประทับ,*
แตร , และภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการแห่งพระพิโรธของพระเจ้า " ด้วยวิธีนี้
บางคนสามารถเชื่อได้ว่าข้อความดังกล่าวถูกส่งถึงคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในเมืองคัมป
าโดเกียโบราณ ของประเทศตุรกีในปัจจุบัน ตามความเป็นจริงและตามตัวอักษร
ลำดับที่คำพยากรณ์นำเสนอชื่อเมืองเหล่านี้ตามลำดับเวลาซึ่งข้อเท็จจริงทางประวัติ
ศาสตร์ทางศาสนาเป็นจริงตลอดยุคคริสเตียน
และเป็นไปตามการเปิดเผยที่ได้รับจากหนังสือดาเนียลว่าพระเจ้าทรงให้นิยามลักษ
ณะที่พระองค์ประทานแก่แต่ละยุคสมัยตามความหมายของชื่อเมืองของพระองค์
ตามลำดับที่เปิดเผยมีการแปลดังนี้:

1- *เอเฟซัส* : ความหมาย : การเปิดตัว
(ของการประชุมหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า)

2- *สเมียร์นา* : ความหมาย : มดยอบ
(กลิ่นหอมและการดองศพของคนตายเพื่อพระเจ้า;
การชมเชยของชาวโรมันต่อผู้ซื่อสัตย์ที่ได้รับเลือกระหว่างปี 303 ถึง 313)

3- *Pergamon* : ความหมาย : การล่องประเวณี
(นับตั้งแต่ละทิ้งวันสะบาโตในวันที่ 7 มีนาคม 321 ในปี 538
ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่จัดตั้งขึ้นได้กำหนดวันที่เหลือของวัน
แรกอย่างเป็นทางการอย่างเป็นทางการเปลี่ยนชื่อเป็นวันอาทิตย์)

4- *ธืออาทิสรา* : ความหมาย :
สิ่งที่น่ารังเกียจและความทุกข์ทรมานของมนุษย์
(หมายถึงยุคของการปฏิรูปโปรเตสแตนต์ซึ่งประณามธรรมเนียมชาติอันโหดร้ายของศรัทธา
คาทอลิกอย่างเปิดเผย ช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องกับ ศตวรรษ ที่ 16
เมื่อต้องขอบคุณการพิมพ์ด้วยเครื่องจักร
ทำให้การกระจายพระคัมภีร์ได้รับการสนับสนุน)

5- *ชาร์ดิส* : ความหมายสองเท่าและตรงกันข้าม: หงุดหงิดและล้ำค่า.
(เผยให้เห็นการพิพากษาที่พระเจ้าทรงผ่านการทดสอบศรัทธาในปี 1843-1844 :
ความหมายที่ชักกระตุกเกี่ยวข้องกับศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่ถูกปฏิเสธ: "
คุณตายแล้ว " และอัญมณีล้ำค่ากำหนดผู้ชนะการทดสอบที่เลือก: "
พวกเขาจะเดินไปพร้อมกับฉันสวมชุดขาวเพราะพวกเขามีค่าควร")

6- *ฟีลาเดลเฟีย* : ความหมาย : ความรักฉันพี่น้อง (อัญมณีล้ำค่าของ
ชาร์ดิส ถูกรวบรวมไว้ในสถาบันแซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2406
ข้อความนี้ได้รับรางวัลสำหรับปี พ.ศ. 2416 กำหนดโดย Dan.12:12
ได้รับพรในเวลาอันรวดเร็วคือ อย่างไรก็ตาม เดือนถึงความเสี่ยงที่จะถูก "*ยึดมงกุฎ*"

7- *เลาดิเซีย* : ความหมาย : ผู้คนตัดสินใจว่า: "*ไม่เย็นไม่ร้อนแต่อุ่น* " (
ฟีลาเดลเฟีย เป็น ผู้ที่ "*สวมมงกุฎ*": "*คุณเป็นคนไม่มีความสุข เป็นทุกข์ ยากจน*
ตาบอด และเปลือยเปล่า " สถาบันไม่เคยคิดเลยว่า
มันจะได้รับการทดสอบและทดสอบระหว่างปี 1980 ถึง 1994
โดยการทดสอบศรัทธาแบบเดียวกับการทดสอบที่ทำให้ผู้บุกเบิกในปี 1844
ได้รับพรอันศักดิ์สิทธิ์: ในปี 1994 สถาบัน
แต่ข้อความยังคงดำเนินต่อไปผ่านแอดเวนติสต์ที่กระจัดกระจายซึ่งพระเจ้าระบุและเลี
ออกโดยความรักที่พวกเขามีต่อแสงสว่างแห่งการพยากรณ์ของพระองค์ที่เปิดเผย
และ

โดยธรรมชาติที่อ่อนโยนและยอมจำนนซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของสาวกที่แท้จริงของ
พระเยซูคริสต์ในทุกยุคทุกสมัย)

“ *ในการสืบเนื่อง* ”

ของยุคโลกซึ่งจบลงด้วยการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์
Apo.4 จะวาดภาพด้วยสัญลักษณ์ของ “บัลลังก์ 24 บัลลังก์”
ซึ่งเป็นจากการพิพากษาจากสวรรค์ (*ในสวรรค์*)
ที่ซึ่งพระเจ้าจะทรงรวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้มารวมกันเพื่อ
“พวกเขาตัดสินคนชั่วที่ตายไปแล้ว ควบคู่ไปกับ Rev.20 บทนี้ครอบคลุม “พันปี”
ของสหัสวรรษที่เจ็ด ชี้แจง: ทำไม 24 ไม่ใช่ 12 บัลลังก์?
เนื่องด้วยการแบ่งยุคคริสต์ศักราชออกเป็นสองส่วนคือในวันที่ พ.ศ. 1843-1844
เป็นช่วงเริ่มต้นและสิ้นสุดการทดสอบศรัทธาในสมัยนั้น

เมื่อพระเยซูคริสต์พระเจ้าเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ ในภาพรวมนี้
 พระวิญญาณทรงเห็นภาพการสืบทอดของ " มังกร " และ " งู "
 ซึ่งกำหนดกลยุทธ์ทั้งสองประการในการต่อสู้ของมารร้ายตามลำดับ: สงครามเปิด
 ของกรุงโรมที่ถูกประณามจักรวรรดิหรือของสันตะปาปา และ การ
 ล่อลวงทางศาสนาที่หลอกลวงของชาวโรมัน พระสันตะปาปาของวาติกัน
 ไม่สวมหน้ากาก เกือบจะเป็นพวกมนุษยนิยม
 ในภาพอันละเอียดอ่อนที่ยืมมาจากประสบการณ์ของชาวฮีบรู " โลกอัปาท "
 เพื่อกลืนความก้าวร้าวของสันตะปาปาในลึกลับทอลิก ดังที่เราได้เห็นไปแล้ว
 งานนี้จะดำเนินการโดยนักปฏิวัติชาวฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อพระเจ้า
 แต่เหตุการณ์นี้จะเริ่มต้นโดยกองทัพโปรเตสแตนต์ซึ่งเป็นคริสเตียนแท้ที่ก้าวร้าวแ
 ละ ชอบทำสงครามด้วย ภาพรวมจะจบลงด้วยการกล่าวถึง “
ลูกหลานที่เหลือของสตรี” ”
 จากนั้นพระวิญญาณทรงให้คำนิยามของวิสุทธิชนที่แท้จริงในวาระสุดท้ายว่า “
นี่คือความพากเพียรของวิสุทธิชนที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและรักษาคำพยา
 ยานของพระเยซู” ”
 พระวิญญาณทรงกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ยึดติดกับการเปิดเผยเชิง
 พยากรณ์ของพระองค์เช่นเดียวกับฉัน และไม่ยอมให้ใครฉวยไป
 โดยรวบรวมไข่มุกที่สวรรค์ประทานให้มาจนถึงที่สุด
 บทที่ 13 นำเสนอศัตรูทางศาสนาที่ก้าวร้าวสองคนที่นับถือศาสนาคริสต์
 ด้วยเหตุนี้เขาจึงวาดภาพพวกมันด้วย " สัตว์ "
 สองตัวซึ่งตัวที่สองออกมาจากตัวแรกตามที่แนะนำโดยความสัมพันธ์ของคำว่า "
ทะเลและดิน " จากเรื่องราวของปฐมกาลซึ่งให้คำจำกัดความไว้ในบทที่ 13 นี้
 ตัวแรกกระทำก่อน พ.ศ. 2387
 และครั้งที่สองจะปรากฏในปีสุดท้ายของเวลาโลกเท่านั้น
 ซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณที่มอบให้มนุษย์ “ สัตว์ร้าย ” สองตัวนี้
 ประการแรกคือคาทอลิกคือคริสตจักรแม่
 และประการที่สองคือคริสตจักรปฏิรูปโปรเตสแตนต์ที่มาจากคริสตจักรนั้น
 เป็นลูกสาวของมัน
 ครอบคลุมเฉพาะส่วนที่สองของยุคคริสเตียนนับตั้งแต่ปี 1844 วิวรณ์ 14
 ปลุกเร้าข้อความสามข้อความของความจริงเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสสุขภาพนี้รันดร์:
 พระสิริของพระเจ้าซึ่งเรียกร้องให้มีการฟื้นฟูการปฏิบัติในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของ
 พระองค์ การประณามศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก
 และการประณามลัทธิโปรเตสแตนต์ซึ่งให้เกียรติวันอาทิตย์ซึ่งเขากำหนดให้เป็น "
เครื่องหมาย " ”
 ของอำนาจของมนุษย์และโหดร้ายของทั้งกรุงโรมและสมเด็จพระสันตะปาปา
 เมื่อเวลาของภารกิจเตรียมการสิ้นสุดลงตามลำดับ ด้วยความปีติยินดี
 ของนักบุญที่ได้รับเลือกซึ่งถูกจินตนาการโดย " การเก็บเกี่ยว " ”
 และการทำลายล้างของอาจารย์ที่กบฏและผู้ไม่เชื่อทั้งหมด
 การกระทำที่ถูกสร้างขึ้นโดย " โบราณกาล " โลกก็จะกลายเป็นอีกครั้ง “ เหว ”
 ของวันแรกของการทรงสร้าง ปราศจากสิ่งมีชีวิตบนบกทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตาม
 มันจะมีชีวิตอยู่ต่อไปเป็นเวลา " พันปี " ผู้อยู่อาศัยที่ถูกเลือก ชาตาน ปีศาจเอง
 รอคอยการทำลายล้างของเขาในการพิพากษาครั้งสุดท้าย
 เช่นเดียวกับมนุษย์และเทวดาผู้กบฏคนอื่นๆ ทั้งหมด

Rev.15 เน้นกำหนดเวลาสิ้นสุดภาคทัณฑ์

วิวรณ์ 16 เปิดเผย " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระเจ้า " ซึ่งโจมตีหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาคุมประพฤติกลุ่มกบฏกลุ่มสุดท้ายที่ไม่เชื่อซึ่งก้าวร้าวมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นตัดสินให้ผู้สังเกตการณ์เสียชีวิตวันสะบาโตอันชอบธรรมก่อนภัยพิบัติที่เจ็ด

Rev.17 อูทิสให้กับการระบุตัวตนของ "หญิงโสเภณีผู้ยิ่งใหญ่" ที่เรียกว่า "บาบิโลนมหาราช" ในแง่นี้พระวิญญาณทรงแต่งตั้งโรมซึ่งเป็น "เมืองใหญ่" ของจักรพรรดิและพระสันตะปาปา

การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเธอจึงถูกเปิดเผยอย่างชัดเจน บทนี้ยังประกาศการพิพากษาในอนาคตของเธอและการทำลายล้างด้วยไฟ เพราะพระเมษโปดกและผู้เลื่อมสัจย์ของพระองค์จะเอาชนะเธอ

วิวรณ์ 18 มุ่งเป้าไปที่ช่วงเวลา " เก็บเกี่ยว " หรือการลงโทษ "บาบิโลนมหาราช"

Rev. 19 บรรยายถึงการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์และการเผชิญหน้ากับกองกำลังกบฏทางโลกที่ถูกคุกคาม

Rev.20 มุ่งเป้าไปที่ช่วงเวลาพันปีของสหัสวรรษที่ 7 ที่มีประสบการณ์แตกต่างออกไปมาก ในสวรรค์โดยผู้ที่ได้รับเลือกและบนแผ่นดินรกร้าง โดยถูกซาตานโดดเดี่ยว ในตอนท้ายของพันปีพระเจ้าจะทรงจัดระเบียบการพิพากษาครั้งสุดท้าย: การทำลายล้างโดยไฟบนสวรรค์และใต้ดินของมนุษย์บนบกและกบฏเทวทูตบนสวรรค์

วิวรณ์ 21 พรรณนาถึงความรุ่งโรจน์ของการประชุมที่เกิดจากการรวมตัวกันของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ความสมบูรณ์แบบของผู้ที่ถูกเลือกนั้นแสดงให้เห็นโดยการเปรียบเทียบกับสิ่งที่โลกเสนอให้มีค่าที่สุดแก่มนุษย์ เช่น ทองคำ เงิน ไข่มุก และอัญมณี

Apo.22 ขวนให้นึกถึงภาพการหวนคืนสู่สวนเอเดนที่สูญหาย ซึ่งถูกพบและติดตั้งไว้ชั่ววินาทีบนแผ่นดินแห่งบาป ถูกสร้างขึ้นใหม่และแปรสภาพจนกลายเป็นบัลลังก์สากลของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้สร้าง ผู้บัญญัติกฎหมาย และผู้ไถ่บาปผู้ยิ่งใหญ่องค์เดียวและองค์เดียว ผู้ครอบครองเหนือจักรวาลทั้งหมดของมัน ด้วยการไถ่บาปทางโลก

นี่เป็นการสิ้นสุดภาพรวมโดยย่อของหนังสือวิวรณ์ ซึ่งการศึกษาโดยละเอียดจะยืนยันและเสริมกำลังสิ่งที่เพิ่งกล่าวไป ฉันเพิ่มคำอธิบายทางจิตวิญญาณขั้นสูงนี้ซึ่งเผยให้เห็นเหตุผลที่ซ่อนอยู่ในพระทัยของพระเจ้า

เขาส่งข้อความที่ไม่สงสัยผ่านการพาดพิงอย่างลึกซึ้งว่าพระคัมภีร์จะให้ความกระจ่างแก่เรา

โดยการทำตามกระบวนการเดียวกับที่เขาใช้ในการสร้างการเปิดเผยที่ประทานแก่ดาเนียลในการสร้างอะพอลิปส์ พระเจ้าทรงยืนยันว่าเขา " ไม่เปลี่ยนแปลง " และ เขา จะ " เหมือนเดิมชั่วนี้ รันด ร์ " นอกจากนี้ ฉันยังพบวิธีการเดียวกันใน Apocalypse ที่ใช้จับคู่หัวข้อสามหัวข้อด้วยกัน ได้แก่ " จดหมายถึงสภา " " ตราประทับ " และ " แตร " ตาม Apo.5 ที่ซึ่ง Apocalypse ถูกถ่ายภาพโดยหนังสือที่ปิดด้วย " ตราเจ็ดดวง " เฉพาะการเปิด " ตราดวงที่เจ็ด " เท่านั้นที่จะอนุญาตให้เข้าถึงหลักฐานซึ่งจะยืนยันในบทที่ 8 ถึง 22

การตีความและความสงสัย ยกมาจากการศึกษาบทที่ 1 ถึงบทที่ 6 ดังนั้นบทที่ 7 จึงเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าสู่ความเข้าใจในความลึกซึ้งที่ถูกเปิดเผย และอย่าแปลกใจเพราะหัวข้อของมันคือวันสะบาโตซึ่งสร้างความแตกต่างระหว่างความศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงและเท็จมาตั้งแต่ปี 1843 ดังนั้นเราจึงพบใน Apo.7 ความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้ศาสนาโปรเตสแตนต์เป็นปริศนาในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 คัมภีร์ของศาสนาคริสต์จะยืนยันเพียงคำสอนพื้นฐานนี้ที่เปิดเผยต่อดาเนียลเท่านั้น แต่สำหรับแอ็ดเวนติสซึ่งปรากฏเป็นผู้ชนะในวันนั้น วันสิ้นโลกจะเปิดเผยการทดสอบในปี 1994 ซึ่งจะเป็นการกรองมันตามลำดับแสงสว่างใหม่นี้จะ สร้าง "ความแตกต่าง" อีก ครั้ง ระหว่างผู้ที่รับใช้พระเจ้าและผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์"หรือมากกว่านั้น"

ส่วนที่สอง: การศึกษารายละเอียดของ Apocalypse

วิวรณ์ 1: อารัมภบท – การกลับมาของพระคริสต์ – ธิมมิชชัน

การนำเสนอ

ข้อ 1: “ การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าประทานแก่พระองค์เพื่อแสดงแก่ ผู้รับ ใช้ ของพระองค์ ถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น โดยเร็ว และซึ่งพระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบโดยส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปหาจอห์นผู้รับใช้ของพระองค์...”

จอห์น อัครสาวกที่พระเยซูทรงรัก เป็นผู้เก็บรักษาวิวรณ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่งเขาได้รับจากพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ จอห์น ในภาษาฮีบรู “โยฮัน” แปลว่า พระเจ้าประทาน; และนี่ก็เป็นชื่อจริงของฉันด้วย พระเยซูไม่ได้ตรัสว่า: “ ผู้ที่มีก็จะได้รับ ”? ข้อความนี้ “ มอบให้ ” โดย “ พระเจ้า ” พระบิดา ดังนั้นจึงมีเนื้อหาไม่จำกัด เพราะนับตั้งแต่การฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูคริสต์ได้ทรงฟื้นคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อีกครั้ง และในฐานะพระบิดาในสวรรค์ พระองค์สามารถกระทำการเพื่อผู้รับใช้ของพระองค์จากสวรรค์หรือเรียกให้เจาะจงกว่านั้นว่า “ ทาส ” ของพระองค์ได้ ดังสภาพที่ “ คำเตือนล่วงหน้ามีไว้ล่วงหน้า ” พระเจ้าทรงมีความคิดเห็นเช่นนี้และพระองค์ทรงพิสูจน์โดยตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ถึงการเปิดเผยเกี่ยวกับอนาคต ส่วนหนึ่งที่ว่า “ จะต้องเกิดอะไรขึ้น โดยพลัน ” อาจทำให้ประหลาดใจเมื่อเราทราบว่าข้อความดังกล่าวได้รับมาในปีคริสต์ศักราช 94 และตอนนี้เราอยู่ในปี 2020-2021 ซึ่งเป็นเวลาที่เขียนเอกสารนี้ แต่การค้นพบข้อความของพระองค์เราจะเข้าใจว่าสิ่งนี้ “ ทันที »

รับความหมายที่แท้จริง

เพราะผู้รับใช้จะร่วมสมัยกับการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์ หัวข้อนี้จะอยู่ในวิวรณ์ที่มีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง เพราะวิวรณ์ได้กล่าวถึง “พวกแอดเวนติส” คนสุดท้ายที่พระเจ้าทรงเลือก โดยความเชื่อแสดงให้เห็นในการทดสอบครั้งสุดท้ายที่สร้างจากข้อมูลของวิวรณ์ 9:1-12 ซึ่งเกี่ยวข้องกับหัวข้อของ “ แดรท์ห้า ”. ในบทนี้ ข้อ 5 และ 10 กล่าวถึงช่วงคำพยากรณ์ “ ห้าเดือน ” ซึ่งตีความผิดมาจนถึงข้าพเจ้าในการศึกษาหัวข้อนี้

ระยะเวลานี้ได้กำหนดวันที่ใหม่ซึ่งควรจะประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูในปี 1994 ซึ่งเป็นปีที่แท้จริงคือปี 2000 แห่งการประสูติที่แท้จริงของพระคริสต์ การทดสอบศรัทธานี้ได้ทดสอบลัทธิแอดเวนติสอย่างเป็นทางการเป็นครั้งสุดท้าย ซึ่งกลายเป็นความอบอุ่นและเป็นทางการ และกำลังเตรียมที่จะเข้าสู่ข้อตกลงกับผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยว่าเป็นศัตรูของพระองค์ในการเปิดเผยของพระองค์ ตั้งแต่ปี 2018 ข้าพเจ้าทราบวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาอย่างแท้จริง

และไม่ได้ขึ้นอยู่กับข้อมูลใดๆ จากคำพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์ ซึ่งเป็นระยะเวลาเชิงปริมาณที่บรรลุผลสำเร็จโดยทำหน้าที่กรองข้อมูลตามเวลาที่กำหนด

การเสด็จกลับมาที่แท้จริงของพระเยซูสามารถเข้าใจได้จากเรื่องราวในปฐมกาล โดยเชื่อว่าวันทั้งเจ็ดในสัปดาห์ของเราถูกสร้างขึ้นตามภาพของแผนงานทั้งหมดที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้ตลอด 7,000 ปี เพื่อจัดบาปและคนบาป และนำพระองค์เข้าสู่รั้นดรของพระองค์ ผู้ที่รักซึ่งถูกเลือกสรรไว้ในช่วง 6,000 ปีแรก เช่นเดียวกับสัดส่วนของสถานศักดิ์สิทธิ์หรือพลับพลาของชาวฮีบรู เวลา 6,000 ปีจะประกอบด้วยสามในสามของปี 2,000

จุดเริ่มต้นของสามส่วนสุดท้ายถูกกำหนดไว้ในวันที่ 3 เมษายน 30 โดยการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ ปฏิทินยิวยืนยันวันนี้ ดังนั้นการกลับมาจึงมีกำหนดในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 หรือ 2000 ปีต่อมา เมื่อรู้ว่าการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อยู่ตรงหน้าเรา ใกล้เข้ามาแล้ว คำว่า “ทันใด” » พระวาระของพระเยซูนั้นชอบธรรมอย่างยิ่ง ดังนั้น แม้ว่าหนังสือวิวรณ์จะยังคงเป็นที่รู้จักและอ่านมานานหลายศตวรรษ แต่หนังสือวิวรณ์ยังคงปิด แข็งแข็ง และปิดผนึก จนกระทั่งถึงยุคสุดท้ายซึ่งเกี่ยวข้องกับรุ่นของเรา

ข้อ 2: “...

ผู้ทรงเป็นพยานถึงพระวาระของพระเจ้าและคำพยานของพระเยซูคริสต์ ทุกสิ่งที่เขาได้เห็น”

ยอห์นเป็นพยานว่าเขาได้รับนิมิตจากพระผู้เป็นเจ้า นิมิตที่ประกอบเป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ ซึ่งวิวรณ์ 19:10 ให้นิยามว่าเป็น “วิญญานแห่งการพยากรณ์” ข้อความขึ้นอยู่กับภาพที่ “เห็น” และคำพูดที่ได้ยิน ยอห์นถูกพรากจากเหตุฉุกเฉินทางโลกโดยพระวิญญานของพระเจ้าผู้เปิดเผยแก่เขา ในภาพถึงหัวข้อที่ยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์ศาสนาในยุคคริสเตียน มันจะจบลงด้วยการกลับมาอันรุ่งโรจน์และนำเกรงขามของเขาสำหรับศัตรูของเขา

ข้อ 3: “

ความสุขมีแก่ผู้ได้อ่านและได้ยินคำพยากรณ์และรักษาสิ่งที่เขียนไว้ในนั้น! เพราะใกล้ถึงเวลาแล้ว”

ฉันใช้ส่วนที่เป็นเพราะฉันเองความสุขสำหรับ “ผู้ได้อ่าน” คำพยากรณ์เพราะพระเจ้าทรงให้คำกริยาอ่านความหมายเชิงตรรกะที่แม่นยำ เขาให้คำอธิบายใน Isa.29:11-12: “

การเปิดเผยทั้งหมดเป็นแก่คนเหมือนถ้อยคำในหนังสือปิดผนึกซึ่งมอบให้กับชายผู้รู้วิธีอ่านโดยกล่าวว่า: อ่านนี้! และใครตอบ : ฉันทำไม่ได้เพราะมันถูกปิดผนึกไว้ หรือเหมือนหนังสือที่มอบให้กับคนที่อ่านไม่ออกว่า: อ่านนี้สิ! และใครตอบ : ฉันอ่านหนังสือไม่ออก ” ข้อ 13

ซึ่งตามมาเผยให้เห็นสาเหตุของการไร้ความสามารถนี้: “พระเจ้าตรัสว่า: เมื่อผู้คนนี้เข้ามาใกล้เรา พวกเขาให้เกียรติเราด้วยปากและด้วยริมฝีปากของพวกเขา แต่ใจของเขาอยู่ห่างไกลจากฉัน

และความกลัวที่เขามีต่อฉันเป็นเพียงกฎเกณฑ์ของประเพณีของมนุษย์ ” คำว่า “ปิดผนึก” หรือการปิดผนึกอธิบายลักษณะของ Apocalypse ซึ่งอ่านไม่ออกเนื่องจากการปิดผนึก

จึงเป็นเหตุให้เปิดและเปิดผนึกทั้งหมดว่าพระเจ้าทรงเรียกข้าพเจ้าซึ่งเป็นยอห์นอีกคนหนึ่งในครั้งสุดท้ายนี้ เพื่อให้ผู้ที่ทรงเลือกสรรอย่างแท้จริง “ได้ยินและรักษา”

ความจริงที่เปิดเผยไว้ในถ้อยคำและภาพแห่งคำพยากรณ์ กริยาเหล่านี้หมายถึง
"เข้าใจและนำไปปฏิบัติ" ในข้อนี้
พระเจ้าทรงเตือนผู้ที่ทรงเลือกไว้ว่าพวกเขาจะได้รับ "ผู้ที่อ่าน" "
จากพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาในพระคริสต์
ซึ่งเป็นแสงสว่างที่อธิบายความลึกซึ้งของคำพยากรณ์
เพื่อที่พวกเขาจะได้ชื่นชมยินดีและนำคำสอนของพระองค์กลับมา สู่การปฏิบัติ
เช่นเดียวกับในสมัยของพระเยซู ความศรัทธา ความไว้วางใจ
และความอ่อนน้อมถ่อมตนจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยวิธีนี้
พระเจ้าทรงกรองและกำจัดคนที่หยิ่งโสเกินกว่าจะสอนออกไป
ดังนั้นฉันจึงบอกกับผู้ที่ได้รับเลือกไว้: “สิมมณุษย์
ผู้แปลและเครื่องส่งสัญญาณอย่างเป็นทางการตัวน้อยคนนี้เสีย
แล้วมองดูผู้เขียนที่แท้จริง: พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพพระเยซูคริสต์”
ข้อ 4: “ ยอห์น เรียน คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในเอเชีย
ขอพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ ผู้ทรงเป็นอยู่ และที่จะเสด็จมา
และจากวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์...”
การกล่าวถึง " สภาทั้งเจ็ด " เป็นเรื่องที่น่าสงสัย เพราะ สภา ที่มีตัว A
ใหญ่คือสภาเดียวตลอดไป “ การชุมนุมทั้งเจ็ด ” จึงจำเป็นต้องกำหนดการ *ประชุม*
ที่เป็นหนึ่งเดียว ของพระเยซูคริสต์ในเจ็ดยุคที่โดดเด่นและต่อเนื่องกัน
สิ่งนี้จะได้รับการยืนยันและเรารู้แล้วว่าพระเจ้าทรงแบ่ง ยุคคริสเตียนออกเป็น 7
สมัยโดยเฉพาะ การอ้างอิงถึงเอเชียมีประโยชน์และสมเหตุสมผล
เนื่องจากชื่อที่น่าเสนอในข้อ 11 เป็นชื่อเมืองต่างๆ ที่มีอยู่ในเอเชียไมเนอร์
ในอนาโตเลียโบราณที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกของตุรกีในปัจจุบัน
พระวิญญาณยืนยันขีดจำกัดของยุโรปและจุดเริ่มต้นของทวีปเอเชียแล้ว แต่คำว่า
เอเชีย ก็เหมือนกับคำว่าอนาโตเลียที่ซ่อนข้อความทางจิตวิญญาณไว้
พวกเขาหมายถึง: **พระอาทิตย์ขึ้น** ในภาษาฮีบรูและกรีก
และด้วยเหตุนี้จึงแนะนำค่ายของพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาเยี่ยม "
ดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น " ในลูกา 1:78-79: "
ขอขอบคุณพระอุทรแห่งความเมตตาของพระเจ้าของเราโดย บุญที่ พระอาทิตย์ขึ้น
มาเยือนเราจากเบื้องบน ให้แสงสว่างแก่ผู้ซึ่งอยู่ในความมืดและในเงามรณะ
เพื่อให้ก้าวของเราไปสู่สันติสุข » พระองค์ทรงเป็น “ *ดวงตะวันแห่งความชอบธรรม* ”
ขอมลค .4:2: “ แต่สำหรับพวกท่านที่ย่าเกรงนามของเรา
ดวงตะวันแห่งความชอบธรรม จะขึ้น และการรักษาโรคจะอยู่ในไต่ปีกของพระองค์
คุณจะไปกระโดดเหมือนลูกวัวจากคอกม้า ”
สูตรการหักทลายสอดคล้องกับตัวอักษรที่คริสเตียนแลกเปลี่ยนกันในสมัยของยอห์น
อย่างไรก็ตาม พระเจ้าถูกกำหนดด้วยสำนวนใหม่ซึ่งจนบัดนี้ไม่มีใครรู้จัก: “
จากพระองค์ผู้ทรงเป็น ผู้ทรงเป็น และผู้ที่จะเสด็จมา ”
สำนวนนี้สะท้อนถึงความหมายของพระนามพระเจ้าในภาษาฮีบรูเท่านั้น: “*ยาห์เวห์*”
ในภาษากรีกต้นฉบับและคำแปลอื่นๆ เท่านั้น เป็นคำกริยา “*เป็น*”
ที่ผันมาจากบุคคลที่สามเอกพจน์ในรูปกาลที่ไม่สมบูรณ์ของภาษาฮีบรู
กาลนี้เรียกว่าไม่สมบูรณ์เป็นการแสดงออกถึงความสำเร็จซึ่งขยายออกไปตามเวลา
เนื่องจากกาลปัจจุบันไม่มีอยู่ในการผันคำกริยาภาษาฮีบรู “ *และผู้ที่จะเสด็จมา* ”
ยืนยันเพิ่มเติมถึงหัวข้อของการกลับมาของพระเยซูคริสต์แอ็ดเวนตีส
การเปิดความเชื่อของคริสเตียนต่อคนต่างศาสนาจึงได้รับการยืนยัน
พระเจ้าทรงปรับพระนามของพระองค์เพื่อพวกเขา จากนั้น

มีสิ่งแปลกใหม่อีกประการหนึ่งปรากฏขึ้นเพื่อระบุพระวิญญาณบริสุทธิ์: “
วิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าบัลลังก์ของพระองค์” คำพูดนี้จะปรากฏใน Rev.5:6 เลข
 7 หมายถึงการชำระให้บริสุทธิ์
 ในกรณีนี้คือวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่หลังไหลลงมาในสิ่งมีชีวิตของเขา ดังนั้น “
ต่อหน้าบัลลังก์ของเขา” ในวิวรณ์ 5:6 “**ลูกแกะที่ถูกฆ่า**”
 เชื่อมโยงกับสัญลักษณ์เหล่านี้
 คำพยากรณ์จึงยืนยันถึงอุทยานภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ “
วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า” เป็นสัญลักษณ์ของ “**เชิงเทียนเจ็ดกิ่ง**”
 ของพลับพลาภาษาฮีบรูซึ่งทำนายแผนแห่งความรอดของพระเจ้า
 แผนงานของเขาจึงระบุไว้อย่างชัดเจน นับตั้งแต่อาดัมอายุ 4,000 ปี
 และโดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์
 พระเยซูทรงลงล้างบาปของผู้ที่ถูกเลือกในวันที่ 3 เมษายน 30
 ดังนั้นพระองค์จึงทรงจัดการแห่งความบาปและเปิดทางสู่สวรรค์แก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ที่
 ได้รับการไถในช่วงสองพันสุดท้ายจากหกพันปีที่ตั้งโปรแกรมไว้
 สำหรับการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งกระจัดกระจายไปจนสิ้นโลก
 ท่ามกลางประชาชาติทั่วโลก
 ข้อ 5: “**...และจากพระเยซูคริสต์ พยานที่สัตย์ซื่อ บุตรหัวปีของความตาย**
และเจ้านายแห่งบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก! **แต่พระองค์ผู้ทรงรักเรา**
ผู้ทรงช่วยเราให้พ้นจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์
ซื่อ ” **พระเยซูคริสต์** ”
 เชื่อมโยงกับพันธกิจทางโลกที่พระเจ้าเสด็จมาสำเร็จบนโลก
 ข้อนี้เตือนเราถึงพระราชกิจของพระองค์ที่บรรลุผลสำเร็จเพื่อรับความรอดโดยพระคุณ
 ซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้ที่ทรงเลือกเท่านั้น
 ด้วยความจงรักภักดีต่อพระเจ้าและค่านิยมของพระองค์อย่างสมบูรณ์
 พระเยซูทรงเป็น “**พยานที่สัตย์ซื่อ**”
 ที่ได้รับการเสนอให้เป็นแบบอย่างในการเลียนแบบแก่อัครสาวกและสาวกของพระองค์
 คุกทุกยุคทุกสมัย รวมทั้งพวกเราด้วย
 ความตายของเขาถูกพยากรณ์ไว้โดยการตายของสัตว์ตัวแรกที่ถูกฆ่าเพื่อสวมคว
 ามเปลือยเปล่าของอาดัมและเอวาหลังจากบาปของพวกเขา โดยทางพระองค์
 พระองค์จึงเป็น “**บุตรหัวปีของคนตาย**” อย่างแท้จริง
 แต่เนื่องจากความสำคัญอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา การตายของเขาเพียงผู้เดียวจึงมี
 ประสิทธิผล และพลังในการประณามมาร ความบาป และคนบาป เขายังคงเป็น “
บุตรหัวปี” เหนือ “**บุตรหัวปี**” ทั้งหมดในประวัติศาสตร์ศาสนา
 เมื่อนึกถึงการตายของเขา ซึ่งจำเป็นต่อการไถ่บาปของผู้ที่เขาเลือกไว้
 พระเจ้าจึงทรงประหารมนุษย์และสัตว์ “**หัวปี**” ทั้งหมดของอียิปต์ที่กบฏ
 ซึ่งเป็นรูปจำลองแห่งความบาป เพื่อ “**ช่วย**”
 ชาวฮีบรูของพระองค์ให้พ้นจากการเป็นทาส เป็นสัญลักษณ์และภาพของ “**บาป**”
 อยู่แล้ว ในฐานะ “**บุตรหัวปี**” สิทธิโดยกำเนิดฝ่ายวิญญาณเป็นของเขา
 โดยเสนอพระองค์เองว่าเป็น “**เจ้านายแห่งบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก**”
 พระเยซูทรงกลายเป็นผู้รับใช้ของผู้ที่ได้รับการไถ่แล้ว “**กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก**”
 คือผู้ที่เข้าสู่อาณาจักรของเขาโดยได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของเขา
 พวกเขาจะได้รับแผ่นดินโลกที่ได้รับการปรับปรุงใหม่เป็นมรดก
 เป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่ได้ค้นพบระดับของความอ่อนน้อมถ่อมตน
 ความเห็นอกเห็นใจ มิตรภาพ ภราดรภาพ

และความรักของมนุษย์ซีเลสเซียลที่ยังคงเชื่อสัตย์ต่อมาตรฐานอันศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตซีเลสเซียล บนโลก พระเยซูทรงล้างเท้าอัครสาวกของพระองค์ ขณะเดียวกันก็ทรงยืนยันว่าพระองค์ทรงเป็น “ *พระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า* ” ในสวรรค์ พระองค์จะเป็น “ *เจ้าชาย* ” ของ “ *กษัตริย์* ” ตลอดไป แต่ “ *กษัตริย์* ” ก็จะเป็นผู้รับใช้ของพี่น้องของพวกเขาด้วย นอกจากนี้ โดยการแต่งตั้งพระองค์เองเป็น “ *เจ้าชาย* ” พระเยซูทรงวางพระองค์เองในระดับเดียวกับมาร ศัตรูของพระองค์ และคู่แข่งที่ทรงพ่ายแพ้ ซึ่งเขาเรียกว่า “ *เจ้าชายแห่งโลกนี้* ” การจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในพระเยซูได้รับแรงบันดาลใจจากการเผชิญหน้าของ “ *เจ้าชาย* ” ทั้งสอง; ชะตากรรมของโลกและสิ่งมีชีวิตในโลกนั้นขึ้นอยู่กับพลังของผู้ชนะผู้ยิ่งใหญ่ พระเยซู มิคาเอล ยะฮเว แต่พระเยซูทรงเป็นหนี้ชัยชนะของพระองค์เพียงบางส่วนจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เนื่องจากพระองค์ทรงต่อสู้กับมารด้วยเงื่อนไขที่เท่าเทียมกันในร่างเนื้อหนังที่เหมือนกับของเรา 4,000 ปีหลังจากการต่อสู้ที่พ่ายแพ้โดยอาดัมคนแรก สภาพจิตใจและความมุ่งมั่นของเขาที่จะชนะเพื่อช่วยคนที่เขาเลือกเพียงลำพังทำให้เขาได้รับชัยชนะ เขาได้เปิดทางให้กับผู้ที่เขาเลือกไว้ โดยแสดงให้เห็นว่า “ *ลูกแกะ* ” ที่เขือ่งสามารถเอาชนะ “ *หมาป่า* ” ที่กลืนกินเนื้อและวิญญาณได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อและเที่ยงแท้

ข้อ 6: “
และผู้ทรงสร้างอาณาจักรให้เราเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของเขา ขอพระสิริและฤทธานุภาพจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์! สาธุ! -
 ยอห์นเป็นผู้กำหนดสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็นสภาของผู้ได้รับเลือก
 ในพระเยซูคริสต์
 อิสราเอลโบราณยังคงอยู่ในรูปแบบทางวิญญาณตามที่พยากรณ์ไว้ในพิธีกรรมของพันธสัญญาเดิม ด้วยการรับใช้ “ *กษัตริย์แห่งราชาทั้งหลายและเจ้าแห่งขุนนาง* ” ผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงในความเป็นกษัตริย์ของเขา และร่วมกับพระองค์ พวกเขาประกอบเป็นพลเมืองของอาณาจักรแห่งสวรรค์ พวกเขายังเป็น “ *ปุโรหิต* ” ฝ่ายวิญญาณด้วย เพราะพวกเขาประกอบพิธีในวิหารแห่งร่างกายของพวกเขา ซึ่งพวกเขาได้รับใช้พระเจ้า โดยถวายตัวในความศักดิ์สิทธิ์เพื่อรับใช้พระองค์ และโดยคำอธิษฐานต่อพระเจ้า
 พวกเขาส่งน้ำหอมที่ถวายบนแท่นเครื่องหอมในวิหารโบราณแห่งกรุงเยรูซาเล็ม การแยกระหว่างพระเยซูกับพระบิดาทำให้เข้าใจผิด
 แต่สอดคล้องกับแนวคิดที่คริสเตียนปลอมจำนวนมากมีเกี่ยวกับเรื่องนี้ นี่ถึงขั้นอ้างว่า “ *ให้เกียรติ* ” พระบุตรโดยแลกกับพระบิดา
 นี่เป็นความผิดหรือบาปของศรัทธาของชาวคริสต์ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 สำหรับหลายๆ คน
 วันหยุดสะบาโตเป็นศาสนพิธีที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาเดิมเท่านั้น ซึ่งก็คือสมัยการประทานของพระบิดา พระบิดาและพระเยซูเป็นเพียงบุคคลเดียว พวกเขาจะต้องทนทุกข์กับพระพิโรธของพระเยซูที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาให้เกียรติ ในพระลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในฐานะพระบิดา พระเยซูทรงดำรง “ *พระสิริและฤทธานุภาพตลอดไปเป็นนิตย์! สาธุ!* » “ *สาธุ* ” แปลว่าจริง! อย่างแท้จริง!

ธิมมิชชัน

ข้อ 7: “ *ดูเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ และทุกตาจะเห็นมัน แม้แต่คนที่แทงมัน และทุกเผ่าในโลกจะโคกเศรำเพราะเขา ไซ้ สาธ!* -

เมื่อเขากลับมา

พระเยซูจะทรงสำแดงพระสิริและฤทธานุภาพของพระองค์อย่างชัดเจน

ตามที่กล่าวไว้ในกิจการ 1:11 พระองค์จะเสด็จกลับมา “ *แบบเดียวกับที่ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์* ”

แต่การเสด็จกลับมาของพระองค์จะอยู่ในรัศมีภาพสดชัดจากสวรรค์ซึ่งจะทำให้ศัตรูของพระองค์หวาดกลัว “ *พวกที่แทงเขา* ” โดยต่อต้านโครงการที่แท้จริงของเขา เพราะสำนวนนี้เกี่ยวข้องกับมนุษย์ร่วมสมัยกับการเสด็จมาของเขาเท่านั้น

เมื่อผู้รับใช้ของพระองค์ถูกขู่ว่าจะประหารชีวิตหรือถูกประหารชีวิต

พระเยซูทรงแบ่งปันชะตากรรมของพวกเขาเพราะพระองค์ทรงระบุพวกเขาว่า “ *และกษัตริย์จะทรงตอบพวกเขา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย บ่อยเท่าที่ท่านได้ทำสิ่งเหล่านี้กับหนึ่งในสิ่งเล็กน้อยที่สุดเหล่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ท่านทำไว้เพื่อข้าพเจ้า* (มัทธิว 25:40)”

ชาวยิวและทหารโรมันที่ตรึงพระองค์บนไม้กางเขนไม่รวมอยู่ในข้อความนี้

พระวิญญาณของพระเจ้าบังคับใช้การกระทำนี้กับมนุษย์ทุกคนที่ขัดขวางงานแห่งความรอดของพระองค์

และทำให้ตนเองและผู้อื่นไม่พอใจข้อเสนอแห่งพระคุณและความรอดนิรันดร์ของพระองค์ โดยการอ้างถึง “ *เผ่าต่างๆ ของแผ่นดินโลก* ”

พระเยซูทรงมุ่งเป้าไปที่คริสเตียนปลอมซึ่งควรจะขยายเผ่าอิสราเอลเข้าสู่พันธสัญญาใหม่ผ่านทางนั้น

เมื่อค้นพบเมื่อเขากลับมาว่าพวกเขากำลังเตรียมที่จะสังหารผู้เลือกสรรที่แท้จริงของเขา พวกเขาจะมีเหตุผลที่จะคร่ำครวญ

โดยพบว่าตัวเองเป็นศัตรูของพระเจ้าผู้มาช่วยพวกเขา

รายละเอียดของกำหนดการสำหรับวันสุดท้ายจะถูกเปิดเผยกระจัดกระจายไปตามบทต่างๆ ของหนังสือวิวรณ์ แต่ฉันบอกได้เลยว่า วิวรณ์ 6:15-16

บรรยายเหตุการณ์ด้วยถ้อยคำเหล่านี้ว่า “ *บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ยิ่งใหญ่ แม่ทัพ ผู้มั่งคั่ง ผู้มีอำนาจ ทาสและไททุกคนต่างซ่อนตัวอยู่ในนั้น ถ้าและหिनภูเขา พวกเขาพูดกับภูเขาและหिनว่า* ” *จงลงมาทับพวกเรา*

และซ่อนพวกเราไว้จากพระพิภพของพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์

และจากพระพิโรธของพระเมษโปดก” -

ข้อ 8: “ *ฉันเป็นอัลฟาและโอเมกา พระเจ้าตรีสร ผู้ทรงเป็นอยู่และเป็นอยู่ และผู้ที่จะมาคือผู้ทรงฤทธานุภาพ* -

ผู้ที่แสดงออกเช่นนี้คือพระเยซูผู้อ่อนหวาน

ผู้ซึ่งได้รับพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ในสวรรค์ พระองค์คือ “ *ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด* ” ก็เพียงพอแล้วที่จะเชื่อมโยงข้อนี้กับข้อในวิวรณ์ 22:13-16

เพื่อให้มีข้อพิสูจน์: “ *ฉันเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นเบื้องปลาย เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด... /... ฉัน พระเยซู ฉันมี*

ได้ส่งทูตสวรรค์ของข้าพเจ้าไปเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้แก่ท่านในคริสตจักรทั้งหลาย ฉันคือรากและเชื้อสายของดาวิด ดาวรุ่งที่สุกสว่าง ” เช่นเดียวกับในข้อ 4

พระเยซูทรงแสดงพระองค์ภายใต้คุณลักษณะของพระเจ้าผู้สร้าง

ผู้เป็นเพื่อนของโมเสส ซึ่งมีชื่อภาษาฮีบรูว่า “*ยาห์เวห์*” ตามอพยพ 3:14

แต่ฉันระบุว่าพระนามของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับว่าเป็นผู้ตั้งชื่อตัวเองหรือว่าผู้
ชายจะตั้งชื่อเขาว่า “ฉันเป็น” กลายเป็น “พระองค์ทรงเป็น” ในรูปแบบ “ยาร์เวห์”

หมายเหตุเพิ่มเติมในปี 2022: คำว่า “ *อัลฟาและโอเมก้า* ”
สรุปการเปิดเผยทั้งหมดที่พระเจ้าเสนอในพระคัมภีร์ของเขา ตั้งแต่ปฐมกาล 1
ถึงวิวรณ์ 22 อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี 2018 ความหมายเชิงพยากรณ์ของ “หกพันปี”
ที่มอบให้กับหกวันแห่งการพยากรณ์

สัปดาห์ได้รับการยืนยันโดยไม่ตั้งคำถามถึงคุณค่าของหกวันที่แท้จริง

ในระหว่างที่พระเจ้าทรงสร้างโลกและชีวิตที่จะคำนวณ

แต่การรักษาความหมายเชิงพยากรณ์ไว้ หกวันหรือ "6,000"

ปีเหล่านี้ทำให้สามารถกำหนดฤดูใบไม้ผลิปี 2030

การเสด็จกลับมาอย่างมีชัยชนะครั้งสุดท้ายของ

พระเยซูคริสต์และความปีติยินดีของวิสุทธิชนที่ซื้อสัตย์ของพระองค์

พระเยซูทรงประทานกฎแก่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผ่านสำนวน " *อัลฟาและโอเมก้า*

" ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาค้นพบเวลาจริงของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

แต่เราต้องรอจนถึงฤดูใบไม้ผลิปี 2018 เพื่อทำความเข้าใจวิธีใช้ 6,000 ปีนี้ และวันที่

28 มกราคม 2022 เพื่อเชื่อมโยงพวกมันกับสำนวนเหล่านี้: " *อัลฟาและโอเมก้า* ",

" *จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด* "

ข้อ 9: “ *ข้าพเจ้าขอให้น้องชายของท่านผู้แบ่งปันความทุกข์ยาก อาณาจักร
และความเพียรพยายามในพระเยซูร่วมกับท่าน*

อยู่บนเกาะปีทมอสเพราะพระวณะของพระเจ้าและคำพยากรณ์ของพระเยซู-

สำหรับทาสที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ทั้งสามสิ่งนี้เชื่อมโยงกัน:

ส่วนแห่งความยากลำบาก ส่วนแห่งอาณาจักร

และส่วนความเพียรพยายามในพระเยซู

ขอให้เป็นพยานถึงบริบทที่เขาได้รับนิมิตจากสวรรค์

เห็นได้ชัดว่าเขาไม่สามารถทำลายได้

ในที่สุดชาวโรมันก็แยกเขาออกโดยถูกเนรเทศบนเกาะปีทมอส

เพื่อจำกัดค่าให้การของเขาไว้กับมนุษย์เท่านั้น ตลอดชีวิตของเขา

เขาไม่เคยหยุดเป็นพยานถึงพระวณะของพระเจ้าเพื่อถวายเกียรติแด่พระเยซูคริสต์

แต่เราเข้าใจได้เช่นกันว่าขอให้นำตัวไปที่ปีทมอสเพื่อรับคำพยากรณ์ถึงพระเยซูซึ่ง

ประกอบเป็นวิวรณ์อย่างสงบสุข ซึ่งเขาได้รับจากพระผู้เป็นเจ้าที่นั่น

ให้เราสังเกตว่าผู้เขียนสองคนของคำทำนายทั้งสองคือดาเนียลและวิวรณ์ได้รับ

บการปกป้องอย่างน่าอัศจรรย์จากพระเจ้า ดาเนียลรอดพ้นจากฝันสิงโต

และขอให้นำตัวปล่อยตัวโดยไม่ได้รับอันตรายจากถังที่เต็มไปด้วยน้ำมันเดือด

ประสบการณ์ของพวกเขาสอนบทเรียนแก่เรา:

พระเจ้าทรงสร้างความแตกต่างในหมู่ผู้รับใช้ของพระองค์โดยการปกป้องผู้ที่ถวายเกี
ยติแด่พระองค์มากที่สุดด้วยวิธีที่ทรงพลังและเหนือธรรมชาติ

และนำเสนอแง่มุมของแบบจำลองที่พระองค์ทรงปรารถนาจะส่งเสริมเป็นพิเศษ

ดังนั้นพันธกิจแห่งการเผยพระวณะจึงถูกกำหนดไว้ใน 1คร .12:31 ว่าเป็น "

แนวทางที่ยอดเยี่ยมกว่า " แต่มีผู้เผยพระวณะและผู้เผยพระวณะ

ศาสดาพยากรณ์ทุกคนไม่ได้รับเรียกให้รับนิมิตหรือคำพยากรณ์จากพระผู้เป็นเจ้า

แต่ผู้ที่ได้รับเลือกทุกคนได้รับการแนะนำให้พยากรณ์ กล่าวคือ

ให้เป็นพยานถึงความจริงของพระเจ้าต่อเพื่อนบ้านเพื่อนำพวกเขาไปสู่ความรอด

มุมมองของยอห์นเกี่ยวกับสมัยแอ็ดเวนติส

ข้อ

10:

“

ในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าข้าพเจ้าอยู่ในวิญญานและได้ยินเสียงดังดังเหมือนเสียง
แตรจากด้านหลังข้าพเจ้า”

สำนวน “ วันของพระเจ้า ” จะสนับสนุนการตีความอันน่าสลดใจ
ในการแปลพระคัมภีร์ของเขา JN Darby ไม่ลังเลเลยที่จะแปลโดยใช้คำว่า
"วันอาทิตย์" ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่าเป็น " เครื่องหมาย " ที่เหี่ยวเฉาของ " สัตว์ร้าย "
ที่นำโดยมารใน Rev.13:16; สิ่งนี้ขัดแย้งกับ " ดราประทับ " ของราชวงศ์โดยตรง
ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดของการพักสงบอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา ในทางนิรุกติศาสตร์ คำว่า
"วันอาทิตย์" แปลว่า "วันของพระเจ้า"

แต่ปัญหาจากการที่วันอาทิตย์กำหนดให้วันแรกของสัปดาห์ได้พักผ่อน
ซึ่งพระเจ้าไม่เคยทรงบัญชา ให้มีในลักษณะที่คงอยู่ตลอดไป
และทรงชำระให้บริสุทธิ์เพื่อพระองค์ การใช้ในวันเจ็ด แล้ว “ วันของพระเจ้า ”
ที่อ้างถึงในข้อนี้หมายความว่า อย่างไร จริงๆ แต่มีคำตอบไปแล้วในข้อ 7 ว่า “ *ดูเถิด
พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ*” » นี่คือ “ วันของพระเจ้า ”
ที่พระเจ้าทรงกำหนดเป้าหมาย: “ *ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะไปให้ท่าน
ก่อนที่วันแห่งพระเจ้าจะมาถึง วันอัน ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว นั้น* ” (มลค .3:5) ;
ผู้ทรงสร้างแอ็ดเวนติสและ “ความคาดหวัง”

สามประการของการเสด็จกลับมาของพระเยซู
ซึ่งสำเร็จไปแล้วด้วยผลดีและผลเสียทั้งหมดที่เกิดจากการทดลองทั้งสามนี้ ในปี
ค.ศ. 1843, 1844 และ 1994 ดังนั้นเมื่อมีชีวิตอยู่ในปี 94 ยอห์นจึงถูกขนส่งโดย
วิญญานในตอนต้นของสหัสวรรษที่เจ็ด
ซึ่งพระเยซูเสด็จกลับมาด้วยพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แล้วเขามีอะไร “
อยู่ข้างหลัง ” เขาละ? ประวัติศาสตร์ในอดีตทั้งหมดของยุคคริสเตียน
นับตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ของพระเยซู 2,000 ปีแห่งศาสนาคริสต์ 2,000
ปีที่พระเยซูทรงยืนอยู่ท่ามกลางผู้ที่ทรงเลือกไว้

ช่วยพวกเขาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ให้เอาชนะความชั่วร้าย
เช่นเดียวกับที่พระองค์เองทรงเอาชนะมาร บาป และ ความตาย “ *เสียงอันดัง*
” ที่ได้ยิน “ *ข้างหลัง* ” พระองค์คือเสียงของพระเยซูผู้ทรงชอบ “ *แตร* ”
เข้ามาแทรกแซงเพื่อเตือนผู้ที่พระองค์เลือกสรรและเผยให้พวกเขาทราบถึงธรรมชาติ
ของกับดักทางศาสนาอันโหดร้ายที่พวกเขาจะต้องเผชิญในชีวิตใน “ *ทั้งเจ็ด* ” ”
ยุคสมัยซึ่งจะกล่าวถึงอายุจะสุดต่อไปนี้

ข้อ

11:

“

*ใครพูดว่าสิ่งที่คุณเห็นจงเขียนลงในหนังสือและส่งไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดไปยังเอเฟ
ซัสไปยังเมืองสมิรนาไปยังเมืองเปอร์กามอสไปยังธืออาทราไปยังซาร์ดิสไปยังฟีลาเด
ลเฟียและไปยังเลาดีเซีย -*

รูปแบบที่ชัดเจนของข้อความดูเหมือนจะนำเสนอในฐานะผู้รับ
โดยแท้จริงแล้ว คือชื่อเมืองต่างๆ ในเอเชียในสมัยของยอห์น
แต่แต่ละคนมีข้อความของตัวเอง
แต่นี้เป็นเพียงการหลอกลวงโดยมีจุดประสงค์เพื่อปกปิดความหมายที่แท้จริงที่พระ
เยซูประทานแก่ชาวสารของพระองค์
ชื่อเฉพาะของผู้ชายมีความหมายที่ซ่อนอยู่ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม
ตั้งแต่ภาษาฮีบรู ภาษาเคลเดีย หรือภาษากรีก
หลักการนี้ยังใช้กับชื่อกรีกของเจ็ดเมืองเหล่านี้ด้วย

แต่ละข้อเผยให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของยุคสมัยนั้น และลำดับการนำเสนอชื่อเหล่านี้สอดคล้องกับลำดับความก้าวหน้าในเวลาทีพระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมไว้ เราจะเห็นในการศึกษาวิวรณ์ 2 และ 3 ซึ่งลำดับของชื่อเหล่านี้ได้รับการเคารพและยืนยัน ความหมายของชื่อทั้งเจ็ดนี้ แต่ชื่อแรกและชื่อสุดท้าย " *เอเฟซัสและเลาดีเซีย* " เปิดเผยต่อพวกเขาเพียงผู้เดียว การใช้ที่พระวิญญาณทรงทำกับพวกเขา ความหมายตามลำดับ " เพื่อเปิดตัว " และ " ดัดสินผู้คน " เรา พบ " *อัลฟาและโอเมกา จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด* " ของยุคแห่งพระคุณของคริสเตียน

ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระเยซูทรงแนะนำพระองค์ในข้อ 8 ภายใต้คำจำกัดความนี้: “ *เราเป็นอัลฟาและโอเมกา* ”

ดังนั้นเขาจึงลงทะเลเบียนการปรากฏของเขากับทาสที่ชื่อสัตย์ของเขาตลอดยุคคริสเตียนทั้งหมด

ข้อ 12: “ *ฉันหันไปรู้ว่าเสียงอะไรพูดกับฉัน และเมื่อหันกลับ ไปก็เห็นเชิงเทียนทองคำเจ็ด คัน* ”

การกระทำของการ “ *พลิกกลับ* ”

นายอหันมองดูยุคคริสเตียนทั้งหมดตั้งแต่ตัวเขาเองถูกส่งไปยังช่วงเวลาที่พระเยซูเสด็จกลับมาด้วยพระสิริ หลังจากความแม่นยำ “ *ข้างหลัง* ” เรามีที่นี้ “ *ฉันหันหลังกลับ* ” และอีกครั้ง “ *และหลังจากหันหลังกลับ* ”;

พระวิญญาณทรงยืนยันกรานอย่างยิ่งที่จะมองอดีตเช่นนี้ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามตรรกะของมัน แล้วจินเห็นอะไร? “ *เชิงเทียนทองคำเจ็ดเล่ม* ” นี่คือนี่ที่น่าสงสัยเหมือน “ *เจ็ดสภา* ” อีกครั้ง สำหรับแบบจำลอง “ *เชิงเทียน* ”

นั่นพบได้ในพลับพลาของชาวฮีบรูและมีกิ่งเจ็ดกิ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ร่วมกันแล้วถึงการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าและแสงสว่างของพระองค์ การสังเกตนี้หมายความว่าเช่นเดียวกับ “ *เจ็ด* ” *แอสเซมบลี*”, “ *เชิงเทียนทั้งเจ็ด* ” เป็นสัญลักษณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ของแสงของพระเจ้า

แต่ในเจ็ดช่วงเวลาที่ทำเครื่องหมายไว้ตลอดยุคคริสเตียน *เชิง*เทียนเป็นตัวแทนของผู้ที่ได้รับเลือกในยุคนั้น โดยได้รับน้ำมันจากพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งขึ้นอยู่กับการให้ความกระจ่างแก่ผู้ที่ได้รับเลือกด้วยแสงสว่าง

ประกาศภัยพิบัติครั้งใหญ่

ข้อ 13: “ *และ ท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดนั้น มี ผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ นุ่งห่มอาภรณ์ยาว และมีผ้าคาดเอวทองคำอยู่ที่อก -*

ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายเชิงสัญลักษณ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ จากนั้นแสดงให้เห็นพระสัญญาของพระเยซู: ลูคา 17:21: “ *จะไม่มีใครพูดว่า: พระองค์อยู่ที่นี้ หรือ: พระองค์อยู่ที่นั่น เพราะเหตุเกิด, อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอยู่ ในหมู่พวกท่าน . - Matt.28:20: “ และสอนพวกเขาให้ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราสั่งท่าน และเกิด เราจะอยู่กับท่านเสมอไปจนสุดปลายโลก -*

นิมิตนี้คล้ายกับนิมิตในดาเนียลบทที่ 10 มาก ซึ่งข้อ 1 นำเสนอว่าเป็นการประกาศ “ *ภัยพิบัติใหญ่* ” สำหรับชาวยิว ในวิวรณ์บทที่ 1 จึงประกาศ “ *ภัยพิบัติใหญ่* ” เช่นกัน แต่คราวนี้สำหรับคริสตจักรคริสเตียน

การเปรียบเทียบนิมิตทั้งสองนั้นน่าจรรโลงใจมาก
เนื่องจากรายละเอียดได้รับการปรับให้เข้ากับบริบททางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกัน
มากทั้งสองอย่าง

คำอธิบายเชิงสัญลักษณ์ที่จะนำเสนอเกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์ในบริบทของการเสด็จกลับมาย่างรุ่งโรจน์ครั้งสุดท้ายของพระองค์ “ *ภัยพิบัติ* ” ทั้งสอง
มีเหมือนกันคือเกิดขึ้น เมื่อสิ้นสุด

ความสัมพันธ์ทั้งสองที่พระเจ้าสถาปนาขึ้นตามลำดับ

ตอนนี้ให้เราเปรียบเทียบนิมิตทั้งสอง: “... *บุตรของมนุษย์* ” ในข้อนี้คือ “ *มนุษย์* ”
ใน ดาเนียล เพราะพระเจ้ายังไม่ได้บังเกิดเป็นมนุษย์ในพระเยซู ในทางตรงกันข้าม
ใน “ *บุตรมนุษย์* ” เราพบ “ *บุตรมนุษย์* ”
ซึ่งพระเยซูทรงตั้งชื่ออยู่เสมอเมื่อพูดถึงเขาในพระกิตติคุณ

ถ้าพระเจ้ายืนยันกรานมากเกี่ยวกับสำนวนนี้

นั่นเป็นเพราะว่ามันทำให้ความสามารถของพระองค์ในการช่วยมนุษย์ถูกต้องตามกฎหมาย พระองค์อยู่ที่นี้ “ *นุ่งห่มเสื้อคลุมยาว* ” “ *นุ่งห่มผ้าลินิน* ” ในดาเนียล
กฎแจสุ่ความหมายของ *เสื้อคลุมยาว* นี้ มีอยู่ในวิวรณ์ 7:13-14
ผู้ที่เสียชีวิตในฐานะผู้พลีชีพด้วยศรัทธาที่แท้จริง: “

แล้วผู้เฒ่าคนหนึ่งตอบและพูดกับฉันว่า:

พวกที่สวมชุดขาวพวกเขาเป็นใครและพวกเขามาจากไหน? ฉันกล่าวแก่เขาว่า:
ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบแล้ว และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า
“ คนเหล่านี้คือผู้ที่มาจากความทุกข์ยากลำบากครั้งใหญ่

พวกเขาซึ่กเสื้อคลุมของตนและทำให้ขาวด้วยเลือดลูกแกะ - พระเยซูทรงสวม “
เข็มขัดทองคำที่หน้าอก ” หรือที่หัวใจ แต่ “ *ที่เอว* ”
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความแข็งแกร่งในดาเนียล และ “ *ผ้าคาดเอวสีทอง* ”
เป็นสัญลักษณ์ของ ความจริง ตาม อฟ.6:14 “ *เหตุฉะนั้น จงยืนหยัด จงเอา*
ความจริงคาด เอว ไว้ สวมทับทรวงแห่งความ ซื่อสัตย์ - เช่นเดียวกับพระเยซู
ความจริงจะได้รับเกียรติจากผู้ที่รักความจริงเท่านั้น

ข้อ 14: “ *ศิระษะและผมของเขาขาวเหมือนขนแกะสีขาวยเหมือนหิมะ*
ดวงตาของเขาเหมือนเปลวไฟ-

สีขาว สัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์อันสมบูรณ์แบบ
แสดงถึงพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงมีความหวาดกลัวต่อบาป อย่างไรก็ตาม
การประกาศ “ *ภัยพิบัติครั้งใหญ่* ” มีจุดมุ่งหมายเพื่อลงโทษคนบาปเท่านั้น
สิ่งนี้ทำให้เกิดภัยพิบัติทั้งสอง ดังนั้นเราจึงพบทั้งที่นี้และในดาเนียลพระเจ้า
ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่ง “ *ดวงตาดูจเปลวเพลิง* ”

การจ้องมองของเขากลับคืนความบาปหรือคนบาป

แต่ผู้ที่พระเยซูทรงเลือกเลือกที่จะละทิ้งความบาป ไม่เหมือน ขาวยิวปลอมและ
กบฏคริสเตียนจอมปลอมซึ่งในที่สุดการพิพากษาของพระเยซูคริสต์ก็จะผลาญไป
และบริบทสุดท้ายของ “ *ภัยพิบัติ* ” นี้ บ่งบอกถึงศัตรูทางประวัติศาสตร์
ซึ่งทั้งหมดระบุไว้ในบทของหนังสือเล่มนี้และในบทของดาเนียล Apo.13

นำเสนอสิ่งเหล่านี้แก่เราภายใต้ลักษณะของ “ *สัตว์* ”
สองตัวที่ระบุด้วยชื่อของพวกเขา “ *ทะเลและดิน* ”

ซึ่งระบุถึงศรัทธาคาทอลิกและศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่มาจากมัน

ตามชื่อที่แนะนำในปฐมกาล 1:9-10 เมื่อเขากลับมา

สัตว์ทั้งสองที่เป็นพันธมิตรก็รวมเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อต่อสู้กับวันสะบาโตและผู้ชื่อสัตย์
ยของเขา ศัตรูของเขาจะหวาดกลัว ตามวิวรณ์ 6:16 และพวกเขาจะไม่ยืนหยัด

ข้อ

15:

“

เท้าของเขาเหมือนทองคำสีรุ้งใหม่ราวกับว่าเขากำลังลุกไหม้อยู่ในเตาไฟ และเสียงของเขาเหมือนเสียงน้ำมากหลาย -

พระบาทของพระเยซูคริสต์เหมือนส่วนอื่นๆ ของร่างกาย แต่ในภาพนี้เท้าของพระเยซูคริสต์มีลักษณะโดยการเหยียบเลือดของคนบาปที่กบฏ เช่นเดียวกับใน Dan.2:32 “ ทองเหลือง ” ซึ่งเป็นโลหะผสมที่ไม่บริสุทธิ์เป็นสัญลักษณ์ของความบาป ในวิวรณ์ 10:2 เราอ่านว่า “ เขามีหนังสือที่เปิดอยู่เล่มเล็กอยู่ในมือ พระองค์ทรงวางเท้าขวาบนทะเล และเท้าซ้ายบนแผ่นดิน - วิวรณ์ 14:17 ถึง 20 ตั้งชื่อการกระทำนี้ว่า “ การเก็บเกี่ยวของงุ่น ”; หัวข้อที่พัฒนาขึ้นในอิสยาห์ 63 “ น้ำอันมากมาย ” เป็นสัญลักษณ์ในวิวรณ์ 17:15 “ ประชาชน ผู้คน ประชาชาติ และ ภาษา ” ที่สร้างพันธมิตรกับ “ หญิงโสเภณีบาบิโลนมหาราช ”;

ชื่อที่แสดงถึงคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปา พันธมิตรในนาที่สุดท้ายนี้จะรวมพวกเขาเข้าด้วยกันเพื่อต่อต้านวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์

พวกเขาจะไปไกลถึงขนาดตัดสินใจสังหารผู้สังเกตการณ์ที่ซื่อสัตย์ของเขา เราจึงเข้าใจสัญลักษณ์แห่งพระพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ ในนิมิตนั้น พระเยซูทรงแสดงให้บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรเห็นว่า “ พระสุรเสียง ” อันศักดิ์สิทธิ์ ของพระองค์มีพลังมากกว่าเสียงของชนชาติทั้งหมดในโลกรวมกัน

ข้อ

16:

“

ในมือขวาของเขามีดาบเจ็ดดวง

มีดาบสองคมออกมาจากปากของเขา

และพระพักตร์ของพระองค์ก็เหมือนดวงอาทิตย์เมื่อส่องแสงอันแรงกล้า-

สัญลักษณ์ของ “ ดาบเจ็ดดวง ” ที่ถือ “ อยู่ ในพระหัตถ์ขวา ” ขวนให้นึกถึงการครอบครองอย่างถาวรของเขาซึ่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่สามารถให้พรจากพระเจ้าได้ บ่อยครั้งและถูกศัตรูนอกใจอ้างสิทธิ์อย่างผิด ๆ ดาบดวงนี้เป็นสัญลักษณ์ของผู้ส่งสารทางศาสนา เนื่องจากเช่นเดียวกับ ดาบ ในปฐมกาล 1:15 บทบาทของดาบดวงนี้คือการ “ ทำให้โลกสว่างขึ้น ” ในกรณีของเขาคือความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ ในวันที่พระองค์เสด็จกลับมา พระเยซูจะทรงฟื้นคืนพระชนม์ (ฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้ง หรือฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งหลังจากการทำลายล้างชั่วขณะที่เรียกว่าความตาย) พระองค์ทรงเลือกสรรจากทุกยุคสมัยซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นชื่อของ สภาทั้ง เจ็ด ในบริบทอันรุ่งโรจน์นี้ สำหรับเขาและผู้ที่ได้รับเลือกอย่างสัตย์ซื่อ เขาน่าเสนอตัวเองว่าเป็น “ พระวาระของพระเจ้า ” ซึ่งสัญลักษณ์ “ แห่งดาบสองคมอันแหลมคม ” มีการอ้างอิงในฮบ.4:12 นี่เป็นเวลาที่ ดาบเล่ม นี้ จะให้ชีวิตและความตายตามความเชื่อที่แสดงในพระวาระอันศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่งเขียนไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งวิวรณ์ 11:3 เป็นสัญลักษณ์ของการเป็น “ พยานทั้งสอง ” ของพระเจ้า ในมนุษย์ มีเพียงรูปลักษณะของใบหน้าเท่านั้นที่สามารถระบุตัวพวกมันได้ และยอมให้พวกมันแยกแยะได้

จึงเป็นองค์ประกอบของความเป็นเลิศในการระบุตัวตน ในนิมิตนี้ พระเจ้าทรงปรับพระพักตร์ของพระองค์ให้เข้ากับบริบทที่กำหนดเป้าหมายไว้ด้วย ในดาเนียลในนิมิต พระเจ้าทรงแสดงสัญลักษณ์พระพักตร์ของพระองค์ด้วย “ สายฟ้า ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ตามแบบฉบับของเทพเจ้ากรีก ซุส เพราะศัตรูของคำทำนายคือชาวกรีกเซลิซิดของกษัตริย์อันติโอโคสที่ 4 ซึ่งปฏิบัติตามคำทำนายในปี - 168 อื่น เมื่อนิมิตเรื่องวันสิ้นโลก

พระพักตร์ของพระเยซูยังปรากฏแก่ศัตรูของพระองค์ ซึ่ง คราวนี้คือ “
ดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างด้วยกำลังของมัน

เป็นความจริงที่ว่าความพยายามครั้งสุดท้ายนี้ในการกำจัดผู้สังเกตการณ์วันสะบาโต
อันศักดิ์สิทธิ์ออกไปจากโลก

ถือเป็นจุดสุดยอดของการต่อสู้ของกบฏโดยสนับสนุนการเคารพ

"วันแห่งดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต" ซึ่งสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321
โดยจักรพรรดิ คอน สแตนติน 1 ^{เออ} ^{ค้ายกบฏนี้จะพบกับ} "

ดวงอาทิตย์แห่งความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ " ต่อหน้ามัน
ด้วยพลังอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด และสิ่งนี้ ในวันแรกของฤดูใบไม้ผลิปี 2030

ข้อ 17: “ เมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มแทบพระบาทเหมือนตายแล้ว
เขาวางมือขวาบนฉันแล้วพูดว่า: *อย่ากลัวเลย!* -

ด้วยการตอบสนองในลักษณะนี้

จอห์นเพียงแต่คาดการณ์ชะตากรรมของผู้ที่จะเผชิญหน้ากับเขาในเวลาที่เขากลับมา
เท่านั้น ดาเนียลมีพฤติกรรมแบบเดียวกัน และในทั้งสองกรณี

พระเยซูทรงให้ความมั่นใจและเสริมกำลังผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ซึ่งเป็นทาสของ
พระองค์ “ *พระหัตถ์ขวาของเขา* ” ยืนยันพรของเขาและด้วยความสัตย์ซื่อของเขา
ไม่เหมือนกบฏของอีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้ที่ถูกเลือกไม่มีเหตุผลที่จะต้องเกรงกลัวพระเจ้าผู้มาช่วยเขาให้พ้นจากความรัก

สำนวน “ *อย่ากลัว* ” ยืนยันบริบทสุดท้ายที่โดดเด่นตั้งแต่ปี 1843
โดยข้อความแอดเวนติสต์นี้จากทูตสวรรค์องค์แรกของวิวรณ์ 14:7: “

เขาพูดด้วยเสียงอันดัง: จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายเกียรติแด่พระองค์
ในเวลาแห่งการพิพากษาของเขา มาแล้ว;

และกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และน้ำพุ
- นั่นคือพระเจ้าผู้สร้าง

ข้อ 18: “ *เราเป็นคนแรกและเป็นเบื้องปลายและเป็นผู้มีชีวิตอยู่*
ฉันตายไปแล้ว และดูเถิด เราจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์
ฉันถือกุญแจสู่ความตายและนรก -

พระเยซูคือผู้พิชิตเหนือมารร้าย

ความบาปและความตายที่แสดงออกในลักษณะนี้ พระวาระของพระองค์ “
ครั้งแรกและครั้งสุดท้าย”

ยืนยันข้อความของจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเวลาที่ครอบคลุมโดยคำพยากรณ์
แต่ในขณะเดียวกัน

พระเยซูทรงยืนยันความเป็นพระเจ้าผู้ประทานชีวิตของพระองค์ตั้งแต่พระองค์แรกจน
ถึงสิ่งมีชีวิตสุดท้ายของพระองค์ ผู้ที่ “ *ถือกุญแจแห่งความตาย* ”

มีอำนาจตัดสินใจว่าใครควรอยู่และใครควรตาย

เวลาที่พระองค์เสด็จกลับมาคือเมื่อวิสุทธิชนของพระองค์จะฟื้นคืนชีวิตใน “
การฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก” ที่สงวนไว้สำหรับ “ *ผู้ตายที่ได้รับพรในพระคริสต์* ”

ตามวิวรณ์ 20:6

ขอให้เราละทิ้งตำนานทั้งหมดเกี่ยวกับประเพณีคริสเตียนเท็จที่เป็นมรดกของชาวกรีก
และโรมัน และทำความเข้าใจว่า “ *หลุมศพของคนตาย* ”

เป็นเพียงดินของโลกที่รวบรวมคนตายให้กลายเป็นฝุ่น ตามที่เขียนไว้ใน Gen .3:19:
“ *เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้า*

จนกว่าเจ้าจะกลับคืนสู่แผ่นดินโลกที่เจ้าจากมานั้น เพราะเจ้าเป็นผงคลีดิน
และเจ้าจะกลับมาเป็นผงคลีดิน - ชاکศพเหล่านี้จะไม่มีประโยชน์ใดๆ อีกเลย

เพราะผู้สร้างของพวกเขาจะฟื้นคืนชีพพวกเขาด้วยบุคลิกภาพทั้งหมดของพวกเขาที่จารึกไว้ในความทรงจำอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา ใน เทห์ฟากฟ้า *ที่ไม่เน่าเปื่อย* (1 คร . 15:42) เช่นเดียวกับทูตสวรรค์ที่ยังคงรักดีต่อพระเจ้า: “*เพราะในการเป็นขึ้นจากตายมนุษย์จะไม่แต่งงานหรือแต่งงาน แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ของพระเจ้าในสวรรค์* ฐ .22:30”.

ข้อความทำนายเกี่ยวกับอนาคตได้รับการยืนยันแล้ว

ข้อ 19: “ *เหตุฉะนั้น จงเขียนสิ่งที่เจ้าเห็น ทั้งสิ่งที่เป็นอยู่ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลัง* ”

ในคำนิยามนี้

พระเยซูทรงยืนยันการรายงานข่าวเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับเวลาสากลของยุคคริสเตียน ซึ่งจะจบลงด้วยการเสด็จกลับมาอย่างสง่าราศีของพระองค์ *เวลาอัครทูต* เกี่ยวข้องกับสำนวน “ *ซึ่งคุณ ได้เห็น* ” และด้วยเหตุนี้พระเจ้าทรงกำหนดให้ยอห์นเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ที่แท้จริงในพันธกิจของอัครสาวก พระองค์ทรงเห็น “ *ความรักครั้งแรก* ” ของผู้ถูกเลือกที่อ้างถึงใน *วิวรณ์* 2:4 “... *ผู้ที่เป็* ” เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดสมัยอัครสาวกซึ่งยอห์นยังมีชีวิตอยู่และแข่งขัน “... *และเหตุการณ์ที่ต้องมาภายหลัง* ”

กำหนดเหตุการณ์ทางศาสนาซึ่งจะเกิดขึ้นจนถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา และต่อจากนี้ไป จนถึงสิ้นสหัสวรรษที่เจ็ด

ข้อ 20: “ *ความลึกลับของดวงดาวทั้งเจ็ดดวงที่ท่านเห็นในมือขวาของเรา และเกี่ยวกับเชิงเทียนทองคำเจ็ดดวง ด ว าวทั้งเจ็ดดวงคือทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปทั้งเจ็ดคือคริสตจักรทั้งเจ็ด -*

“ *ทูตสวรรค์แห่งสภาทั้งเจ็ด* ” เป็นผู้ได้รับเลือกจากทั้งเจ็ดยุคสมัยนี้ เพราะคำว่า “ *นางฟ้า* ” มาจากภาษากรีก “*aggelos*” แปลว่าผู้ส่งสาร และหมายถึงทูตสวรรค์บนท้องฟ้าก็ต่อเมื่อคำว่า “*ท้องฟ้า*” ให้ความกระจ่างชัดเจนเท่านั้น ในทำนองเดียวกัน “ *เชิงเทียนเจ็ดเล่ม* ” และ “ *ส่วนประกอบทั้งเจ็ด* ” ที่ต้องสงสัยในความเห็นของฉันก็ถูกรวบรวมไว้ที่นี้ ดังนั้นพระวิญญาณจึงยืนยันการตีความของฉัน: “ *เชิงเทียนทั้งเจ็ด* ” เป็นตัวแทนของการชำระให้บริสุทธิ์ของแสงสว่างของพระเจ้าในเจ็ดยุคที่กำหนดโดยชื่อของ “ *ส่วนประกอบทั้งเจ็ด* ”

วិวรรณ์ 2: การประชุมของพระคริสต์ ตั้งแต่เปิดตัวจนถึงปี 1843

ในรูปแบบ *ตัวอักษร* ภาพใน Rev.2
ซึ่งเป็นข้อความที่ข้อความที่กำหนดเป้าหมายเวลาระหว่าง 94 ถึง 1843 และใน
Rev.3 สามข้อความครอบคลุมช่วงเวลาระหว่างปี 1843-44 ถึง 2030
ขอให้เราสังเกตด้วยความสนใจความแม่นยำที่เปิดเผยนี้เกี่ยวกับ ชื่อของ *ตัวอักษร*
ตัวแรกและตัวสุดท้าย : “ *เอเฟซัส* และ *เลาดีเซีย* ” ซึ่งหมายถึงตามลำดับ:
การขว้างปาและตัดสินผู้คน; จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของยุคพระคุณของคริสเตียน
ในวิวรรณ์ 2 ในตอนท้ายของบท พระวิญญาณกระตุ้นให้เกิดการเริ่มต้นของ
"หัวข้อแอ๊ดเวนตีสเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์"
ซึ่งกำหนดเป้าหมายไปที่วันที่ 1828 ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าใน Dan.12:11 นอกจากนี้
เมื่อเวลาผ่านไป จุดเริ่มต้นของบทที่ 3 ของวิวรรณ์สามารถเชื่อมโยงกับวันที่ปี 1843
ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการทดสอบศรัทธาของแอ๊ดเวนตีส
ข้อความที่ดัดแปลงมาเพื่อลงโทษศรัทธาโปรเตสแตนต์ที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว: " *คุณตายแล้ว* " *"*
คำอธิบายเหล่านี้จำเป็นเพื่อยืนยันความเชื่อมโยงของข่าวสารกับวันที่ที่กำหนดไว้ใน
ดาเนียล
แต่นิรมิตของวิวรรณ์นำมาซึ่งการเปิดเผยเกี่ยวกับการเริ่มต้นยุคคริสเตียนที่ดาเนียลไม่ได้
พัฒนา
จดหมายหรือข้อความที่พระเยซูตรัสถึงผู้รับใช้ของพระองค์ตลอดยุคสมัยของเราช่วย
ขจัดความเข้าใจผิดทางศาสนาเกี่ยวกับภาพลวงตาอันเป็นเท็จและทำให้เข้าใจผิดซึ่ง
เกี่ยวข้องกับผู้ที่เชื่อที่เป็นคริสเตียนจำนวนมาก
ที่นั่นเราพบพระเยซูที่แท้จริงพร้อมด้วยข้อเรียกร้องที่ถูกต้องตามกฎหมายและการดำ

หนังสือที่ขอบธรรมเสมอ *ตัวอักษร* สีตัว ของ Rev.2 กำหนดเป้าหมาย ต่อเนื่องกัน สี่ยุค อยู่ระหว่างปี 94 ถึง 1843

ยุค ที่ 1 : เมืองเอเฟซัส

ในปี 94 พยานคนสุดท้ายในการเริ่มต้นการประชุมสมัชชาพระคริสต์

ข้อ 1: “ **จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งชุมนุมเมืองเอเฟซัส** :
นี่คือสิ่งที่ผู้ที่ถือดาวเจ็ดดวงในมือขวาของเขาพูดว่า:
ผู้ที่ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ด: ”

โดยใช้ชื่อ *เอเฟซัส* จากคำแปลในภาษากรีกคำว่า "เอเฟซัส" ในภาษากรีก แปลว่า การเปิดตัว
พระเจ้าตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ตั้งแต่เวลาเริ่มการประชุมสมัชชาของพระคริสต์
ในสมัยจักรพรรดิโรมัน โดมิเชียน (81-96)).
พระวิญญาณจึงมุ่งเป้าไปที่เวลาที่โยห์นได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าที่เขายกย่องให้
ให้เราฟัง

เขาเป็นอัครสาวกคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างปาฏิหาริย์และเพียงผู้เดียวเป็นตัวแทน
ของพยานคนสุดท้ายในการเปิดตัวการประชุมสมัชชาของพระเยซูคริสต์
พระเจ้าทรงระลึกถึงพลังอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มีเพียงเขาผู้เดียวเท่านั้นที่ " **จับมือขวา** " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งพระพรของพระองค์ ชีวิตของผู้ที่ได้รับเลือก " **ดวงดาว** " ซึ่งพระองค์ทรงตัดสินผลงานของเขา ซึ่งเป็นผลแห่งศรัทธาของพวกเขา เขาให้พรหรือสาปแช่งขึ้นอยู่กับกรณี พระเจ้า " **เดิน** "

เข้าใจว่าพระองค์ทรงก้าวหน้าในเวลาของโครงการของพระองค์โดยติดตามรุ่นแล้วรุ่น
เล่าชีวิตของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรและเหตุการณ์ต่างๆในโลกที่พระองค์จัดหรือ
ต่อสู้: " **และสอนให้พวกเขาสังเกตทุกสิ่งที่เรากำหนดไว้ ถึงคุณ และดูเถิด**
เราจะอยู่กับท่านเสมอไปจนสุดปลายโลก มธ .28:20" จนกว่าโลกจะสิ้นโลก
ผู้ที่เลือกสรรของเขาจะต้องทำงานที่เขาเตรียมไว้ล่วงหน้าให้พวกเขาสำเร็จ: “

เพราะว่าพวกเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์
ซึ่งทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้กระทำการดี
ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนแล้ว เพื่อเราจะได้ ผูกพันพวกเขา อฟ .2:10
และจะต้อง ปรับตัวให้เข้ากับเงื่อนไขเฉพาะที่จำเป็นในแต่ละยุคทั้งเจ็ด

เพราะ บทเรียนที่ให้ไว้ใน “ **เอเฟซัส** ” นั้นใช้ได้สำหรับเจ็ดยุคสมัย “ **ดาวเจ็ดดวงที่ถืออยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์** ”
เขาสามารถปล่อยให้ตกลงมาสู่พื้นได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคริสเตียนที่บกพร่อง
โปรดจำไว้ว่าแนวคิดที่ว่า " **เชิงเทียน** " จะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อให้แสงสว่างเท่านั้น
และเพื่อให้แสงสว่างนั้น

จะต้องเต็มน้ำมันซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์

ข้อ 2: “ **ฉันรู้อางานของคุณ งานของคุณ และความเพียรของคุณ**
ฉันรู้ว่าคุณทนคนเลวไม่ได้

ว่าท่านได้ทดสอบบรรดาผู้ที่เรียกตัวเองว่าอัครสาวกและไม่ใช้อัครทูต
และท่านได้ทดลองแล้ว พบ คน โก หก -

ความสนใจ ! การผันกริยากาลมีความสำคัญอย่างยิ่ง
เนื่องจากเป็นตัวกำหนดเวลาที่เป็นเป้าหมายของยุคอัครสาวก
ในข้อนี้คำกริยาที่ผันคำกริยาในกาลปัจจุบันหมายถึงปี 94

ในขณะที่คำกริยาในอดีตเกี่ยวข้องกับช่วงเวลาแห่งการข่มเหงที่จักรพรรดิเนโรแห่งโรมันก่อนระหว่างปี 65 ถึง 68

ในปี 94 คริสเตียนรักความจริงที่ยังคงสมบูรณ์และไม่บิดเบี้ยว และพวกเขาเกลียดคนต่างศาสนาที่ " *ชั่วร้าย* " และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่พวกเขา ซึ่งเป็นชาวโรมันที่ครอบงำในสมัยนั้นมีเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ และนั่นเป็นเพราะอัครสาวกยอห์นยังมีชีวิตอยู่ เช่นเดียวกับพยานสมัยโบราณคนอื่นๆ

อีกหลายคนถึงความจริงที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน " *คน โท ก* " จึงถูกเปิดโปงได้ง่าย เพราะในทุกยุคทุกสมัย ชาวละมานที่ยังไม่ได้กลับใจใหม่จะพยายามผสมกับชาวสาลี เพราะว่าการเกรงกลัวพระเจ้ายังคงมีอยู่

และข้อความแห่งความรอดก็เข้ายวนและนำดึงดูดใจ พวกเขานำแนวคิดเท็จมาสู่หลักคำสอน แต่ในการทดสอบความรักต่อความจริง พวกเขาล้มเหลวและถูกเปิดเผยโดยผู้ที่ได้รับเลือกผู้รู้แจ้งอย่างแท้จริง ในท่านองเดียวกัน ในอดีตของยุคอัครทูต " *คุณ ได้ทดสอบ* "

พระวิญญาณทรงระลึกว่าการทดลองความตายได้ทำลายหน้ากากอันหลอกลวงของ คริสเตียนเท็จ ซึ่งเป็น " *ผู้ โท ก* " ที่แท้จริงที่ตกเป็นเป้าหมายในข้อนี้ระหว่างปี 65 ถึง 68 เมื่อเนโร

มอบผู้ที่ได้รับเลือกของพระคริสต์ให้กับสัตว์ป่าในโคลอสเซียมของเขาเพื่อนำเสนอป รากฎการณ์นองเลือดแก่ชาวกรุงโรม แต่ให้เราชี้ให้เห็นว่า พระเยซูทรงปลุกเร้าความกระตือรือร้นในยุคอดีตนี้

ข้อ 3: " *เจ้ามีความอดทน เจ้าทนทุกข์เพื่อนามของเรา และไม่เห็น็ดเหน้อยเลย* " -

อีกครั้งให้ความสนใจกับกาลของการผันกริยา!

หากคำพยานแห่งความพากเพียรยังคงอยู่ ความทุกข์นั้นก็จะมีอีกต่อไป และพระเจ้าทรงจำเป็นต้องระลึกถึงการยอมรับความทุกข์ทรมานซึ่งแสดงออกมาและ ให้เกียรติอย่างสูงส่งเมื่อประมาณ 30 ปีก่อน ระหว่างปี 65 ถึง 68 เมื่อเนโรชาวโรมันผู้กระหายเลือดได้มอบคริสเตียนให้ตายโดยกลายเป็นการแสดงภาพแก่ประชาชนของพระองค์ที่วิปริตและเสื่อมทราม ในเวลานี้เองที่คำยักที่ถูกเลือก " *ทนทุกข์* " ใน " *ชื่อ* " ของตนและ " *ไม่* " *เหน้อย* " "

ข้อ 4: " *แต่สิ่งที่คุณมีต่อคุณคือคุณและทั้งความรักครั้งแรกของคุณ -*

ภัยคุกคามที่แนะนำจะชัดเจนและได้รับการยืนยันมากขึ้น

ในเวลานี้ชาวคริสต์มีความซื่อสัตย์

แต่ความกระตือรือร้นที่แสดงออกมามีได้ร่องอาจารย์เนโรได้ลดน้อยลงหรือไม่มีอีกต่อไป สิ่งที่พระเยซูทรงเรียกว่า " *สูญเสียรักแรก* " จึงเป็นนัยสำหรับยุค 94 การมีอยู่ของรักครั้งที่สองซึ่งด้อยกว่ารักครั้งแรกมาก

ข้อ 5: " *เหตุฉะนั้นจงจำไว้ว่าเจ้าล้มลงจากที่ใด และกลับใจ และทำงานเดิมของเจ้า ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะมาหาท่าน และย้ายคันประทีปของท่านออกจากที่เดิม เว้นแต่ท่านจะกลับใจ -*

การเคารพหรือการยอมรับความจริงเพียงอย่างเดียวไม่ได้นำมาซึ่งความรอด พระเจ้าทรงเรียกร้องมากขึ้นจากผู้พระองค์ทรงช่วยเพื่อให้พวกเขาเป็นเพื่อนนิรันดร์ ของพระองค์ ศรัทธาในชีวิตนิรันดร์หมายถึงการลดคุณค่าของชีวิตแรก

ข้อความของพระเยซูยังคงเหมือนเดิมตลอดไปตามมัทธิว 16:24 ถึง 26: " *แล้วพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์:*

หากใครต้องการติดตามเราให้ผู้นั้นปฏิเสธตนเองให้รับผิดชอบไม่กางเขนของเขาและ
ปล่อยให้เขา ตามฉันมา เพราะว่าใครก็ตามที่ต้องการเอาชีวิตรอดจะต้องเสียชีวิต
แต่ใครก็ตามที่เสียชีวิตเพราะเห็นแก่เราก็จะได้พบชีวิตนั้น
แล้วมนุษย์จะได้ประโยชน์อะไรจากการได้สิ่งทั้งโลกมาถ้าเขาสูญเสียจิตวิญญาณไป
? หรือมนุษย์จะให้อะไรเพื่อแลกกับจิตวิญญาณของเขา? »

การคุกคามที่จะกำจัดพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งมีสัญลักษณ์โดย " เขิงเทียน " แสดงให้เห็นว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว

ศรัทธาที่แท้จริงนั้นห่างไกลจากการเป็นป่ายธรรมดาที่ติดอยู่บนจิตวิญญาณ
ในสมัยเอเฟซัส เขิงเทียนสัญลักษณ์ของพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ทางตะวันออก
ในกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นที่ซึ่งความเชื่อของคริสเตียนถือกำเนิด และในโบสถ์ต่างๆ
ที่สร้างโดยเปาโลในกรีซและตุรกีในปัจจุบัน
ศูนย์กลางทางศาสนาจะถูกย้ายไปทางตะวันตกในไม่ช้าและส่วนใหญ่ไปที่โรมในอดีต
กาล

ข้อ 6: “ แต่เจ้ายังมีสิ่งนี้ คือเจ้าเกลียดงานของชาวนิโคเลาส์
งานซึ่งเราก็กเกลียดเช่นกัน -

ในจดหมายฉบับนี้ ชาวโรมันได้รับการตั้งชื่อเชิงสัญลักษณ์ตาม " คนชั่วร้าย " :
" พวกนิโคเลาส์ " ซึ่งหมายถึง ผู้มีชัยชนะ หรือผู้คนแห่งชัยชนะ
ซึ่งเป็นผู้ครอบครองในยุคนั้น ในภาษากรีก คำว่า Nike
เป็นชื่อของชัยชนะที่เป็นตัวเป็นตน แล้วอะไรคือ " ผลงานของพวกนิโคเลาส์ "
ที่พระเจ้าทรงเกลียดชังและผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร?

ลัทธินอกรีตและการประสานศาสนา พวกเขาให้เกียรติแก่เหล่าเทพเจ้านอกรีต
ซึ่งเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะมีวันในสัปดาห์อาทิตย์ให้กับพวกเขา ปฏิทินปัจจุบันของเรา
ซึ่งกำหนดชื่อดาวทั้งเจ็ด ดาวเคราะห์
หรือดาวในระบบสุริยะของเราให้กับวันทั้งเจ็ดในสัปดาห์

ถือเป็นมรดกทางตรงของศาสนาโรมัน และลัทธิในวันแรกที่อุทิศให้กับ
"ดวงอาทิตย์ที่ไม่มีวันพินิจ" จะให้เหตุผลเฉพาะแก่ผู้สร้างพระเจ้าที่จะเกลียด
"ผลงาน" ทางศาสนาของชาวโรมัน ในเวลาต่อมาจากปี 321

ข้อ 7: “ ผู้ที่มีหูจงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรต่างๆ:
เราจะให้เขากินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตซึ่งอยู่ในเมืองสวรรค์ของพระเจ้าแก่ผู้ที่มีชัยชนะ ” -

ข้อความสองประการในข้อนี้ชวนให้นึกถึงเวลาแห่งชัยชนะทางโลก "
ผู้ทรงมีชัยชนะ " และเวลาสวรรค์แห่งบำเหน็จของเขา

สูตรนี้เป็นข้อความสุดท้ายที่พระเยซูตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ในหนึ่งในเจ็ด
ยุคที่คำพยากรณ์กำหนดเป้าหมายไว้

พระวิญญาณทรงปรับให้เข้ากับสภาวะเฉพาะของแต่ละยุคสมัย
เมืองเอเฟซัสเป็นจุดเริ่มต้นของยุคสมัยที่คำพยากรณ์ครอบคลุมอยู่
ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงให้ความรอดนิรันดรแก่เมืองนี้ในรูปแบบของการเริ่มต้นประวัติศาสตร์
โลก พระฉายาของพระเยซูปรากฏอยู่ที่นั่นได้ ต้นไม้แห่งชีวิต
ของสวนบนแผ่นดินโลกที่พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้เพื่อวางมนุษย์ผู้บริสุทธิ์และบริสุทธิ์
ไว้ที่นั่น Apo.22

พยากรณ์ถึงการฟื้นฟูสวนเอเดนที่ได้รับการปรับปรุงใหม่เพื่อความสุขของผู้ที่ได้รับ
เลือกบนโลกใหม่

สูตรที่น่าเสนอในแต่ละครั้งเกี่ยวข้องกับแง่มุมของชีวิตนิรันดรที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบ
ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกเพียงผู้เดียว

ที่ 2 : สเมอร์นา

ระหว่างปี 303 ถึง 313 การข่มเหง "จักรวรรดิ" ครั้งสุดท้ายของโรมัน

ข้อ 8: “ จงเขียนถึงทวดสวรรค์แห่งซุมนุสในเมืองสเมอร์นา
ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำของคนแรกและคนสุดท้ายที่ตายไปแล้วและกลับเป็นขึ้นมาอีก: ”

ด้วยชื่อ " สเมียร์นา " ของอักษรตัวที่สอง แปลจากคำภาษากรีก "สมูร์นา"
ซึ่งแปลว่า " ม ด ย อ บ "

พระเจ้าทรงมุ่งเป้าไปที่ช่วงเวลาแห่งการข่มเหงอันเลวร้ายซึ่งนำโดยจักรพรรดิโรมัน
ไดโอดอสิเซียน “ ม ด ย อ บ ”

เป็นน้ำหอมที่ใช้อาบพระบาทของพระเยซูไม่นานก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์
และนำมาให้พระองค์เป็นเครื่องบูชาเมื่อประสูติโดยนักปราชญ์จากตะวันออก
พระเยซูทรงพบความกระตือรือร้นแห่งศรัทธาที่แท้จริงในการทดสอบนี้ซึ่งพระองค์ไม่
พบอีกต่อไปในปี 94

คนเหล่านั้นที่ยอมสิ้นพระชนม์ในพระนามของพระองค์ต้องรู้ว่าพระเยซูทรงพิชิตความ
มตาย

และอีกครั้งหนึ่งที่พระองค์มีชีวิตอีกครั้งจะสามารถปลุกพวกเขาให้ฟื้นคืนชีพเหมือนที่
พระองค์ได้ทรงกระทำ . 'ทำเพื่อตัวเอง.

คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงเฉพาะคริสเตียนที่พระเยซูทรงเป็นตัวแทน " คนแรก "

เท่านั้น โดยการหลอมรวมบุคคลของเขาเข้ากับชีวิตผู้รับใช้ของเขา
เขาจะเป็นตัวแทนของ คริสเตียน " คนสุดท้าย " ด้วย

ข้อ 9: “ เราทราบถึงความทุกข์ยากและความยากจนของเจ้า
(ถึงแม้เจ้าจะมั่งคั่งก็ตาม) และการใส่ร้ายคนที่เรียกตัวเองว่ายิวแต่ไม่ได้เป็น
แต่ธรรมชาติของชาติตน -

เมื่อถูกชาวโรมันข่มเหง
คริสเตียนถูกลิดรอนทรัพย์สินและส่วนใหญ่มักถูกประหารชีวิต

แต่ความยากจนทางวัตถุและเนื้อหนังเหล่านี้ทำให้พวกเขาสำรวมทางวิญญาณตามเก
ณฑ์ศรัทธาแห่งการพิพากษาของพระเจ้า ในทางกลับกัน

เขาไม่ได้ซ่อนวิจาร์ณญาณของเขาและเปิดเผยในแง่ที่ชัดเจนถึงคุณค่าที่เขามอบให้
กับศาสนายิวซึ่งปฏิเสธบรรทัดฐานแห่งความรอดอันศักดิ์สิทธิ์

โดยการไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ ดังที่พระเมสสิยาห์พยากรณ์ไว้โดยพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
เมื่อพระเจ้าละทิ้ง

ชาวยิวจึงถูกมารและปีศาจของเขาเข้าครอบงำ
และพวกเขาก็กลายมาเป็น " ธรรมชาติของชาติตน "

เพื่อพระเจ้าและผู้ที่ยอมสละอย่างแท้จริง
ข้อ 10: “ อย่ากลัวว่าจะต้องทนทุกข์อะไร ดุเถิด

มารจะขังพวกเจ้าบางคนเข้าคุกเพื่อทดสอบเจ้า
และเจ้าจะได้รับความสุขล้ำค่าสิบวัน จงสวดขอร้องจนความตาย
แล้วเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า -

ในข้อนี้ ปีศาจถูกเรียกว่าไดโอดอสิเซียน จักรพรรดิโรมันผู้โหดร้ายคนนี้และ
" เททรร่าช "

ที่เกี่ยวข้องของเขามีความเกลียดชังอย่างรุนแรงต่อคริสเตียนที่พวกเขาต้องการกำจัด
ให้สิ้นซาก การประหารประหารหรือ " ความทุกข์ล้ำค่า "

ที่ประกาศไว้ดำเนินไปเป็นเวลา " สิบวัน " หรือ " สิบปี " ในความเป็นจริงระหว่างปี 303
ถึงปี 313 พระเยซูจะประทาน " มงกุฎแห่งชีวิต " ให้ กับบางคนที่มี " ชื่อสวดขอร้องจนวันตาย "

" ตามที่ผู้พลีชีพได้รับพรอย่างสูง ;
ชีวิตนิรันดร์เป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะของพวกเขา

ข้อ 11: “ ผู้ที่มีหุจฟิงสิ่งทีพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย:
ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับความตายครั้งที่สอง -

หัวข้อข้อความปลายงวดคือความตาย คราวนี้
พระวิญญาณกระตุ้นความรอดโดยเตือนเราว่าผู้ที่ไม่ยอมรับการสิ้นพระชนม์ครั้งแรก
เพื่อพระเจ้าจะต้องทนทุกข์ทรมาน " ความตายครั้งที่สอง " ของ "บึงไฟ "
แห่งการพิพากษาครั้งสุดท้าย โดยไม่สามารถหนีรอดได้ . “ ความตายครั้งที่สอง ”
ซึ่งจะไม่แตะต้องผู้ที่ได้รับเลือกเพราะพวกเขาจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ตลอดไป

ช่วง ที่ 3 : Pergamum

ในปี

ค.ศ.

538

การสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาในกรุงโรม

ข้อ 12: “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งชุมชนในเมืองเปอร์กามอส :
นี่คือสิ่งที่ผู้มีดาบสองคมกล่าวว่: ”

โดยใช้ชื่อ เปอร์กามอส พระเจ้าทรงปลุกให้นึกถึงช่วงเวลาแห่ง
การล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ ในชื่อ เปอร์กามัม มีรากศัพท์ภาษากรีกสองคำคือ
"เปราโอ " และ "กามอส " แปลว่า "ละเมิดการแต่งงาน"
มันเป็นชั่วโมงแห่งโชคชะตาของการเริ่มต้นของ ความโชคร้าย
ที่จะโจมตีชาวคริสเตียนไปจนถึงสิ้นโลก ด้วยการกำหนดเป้าหมายวันที่ 313
ยุคก่อนหน้านี้เสนอการเข้าถึงอำนาจและการปกครองนอกรีตของจักรพรรดิคอนสแตนติน
นดินที่ 1^{บุตร} ชายของผู้ปกครองคอนสแตนติอูลุส คลอริส
และมีชัยชนะเหนือแม็กเซนติอูลุส โดยกฤษฎีกาของจักรพรรดิเมื่อวันที่ 7 มีนาคม
ค.ศ. 321

พระองค์ทรงละทิ้งวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ประจำสัปดาห์ของวันศักดิ์สิทธิ์ที่เจ็ดซึ่งเป็น
วันเสาร์ปัจจุบันของเรา

โดยเลือกวันแรกที่ถูกพิชิตในเวลานั้นให้กับลัทธินอกรีตของเทพเจ้าสุริยจักรวาล
"โซล " อินวิคตัส” พระอาทิตย์ผู้ไม่แพ้ใคร ด้วยการเชื่อฟังเขา
ชาวคริสเตียนได้กระทำ "การล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ" ซึ่งตั้งแต่ปี 538
เป็นต้นไปจะเป็นบรรทัดฐานอย่างเป็นทางการของพระสันตะปาปาโรมันที่เชื่อมโยงกับ
ยุค เปอร์กาม มอน คริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์ติดตาม Vigilius
ผู้นำศาสนาคนใหม่ที่ก่อตั้งโดยจักรพรรดิ จัสติเนียน^{ที่ 1}

ผู้สนใจรายนี้ใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ของเขากับธีโอโดรา

โสมภณีที่แต่งงานโดยจักรพรรดิ

เพื่อให้ได้ตำแหน่งสันตะปาปาที่ขยายใหญ่ขึ้นด้วยอำนาจทางศาสนาสากลใหม่ของ
เขา ซึ่งก็คือคาทอลิก ดังนั้นภายใต้ชื่อ เปอร์กามัม

พระเจ้าทรงประณามการปฏิบัติของ "วันอาทิตย์" ซึ่งเป็นชื่อใหม่และสาเหตุของการ
ล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ ซึ่ง "วันแห่งดวงอาทิตย์"

ในอดีตที่สืบทอดมาจากคอนสแตนตินยังคงได้รับเกียรติจากคริสตจักรในศาสนาคริสต์
นิกายโรมัน

โดยอ้างว่าเป็นพระเยซูคริสต์และอ้างตามตำแหน่งประมุขของสมเด็จพระสันตะปาปา
ว่า “ตัวแทนของพระบุตรของพระเจ้า” (แทนที่หรือทดแทนพระบุตรของพระเจ้า)

ในภาษาละติน “VICARIVS FILII DEI” ซึ่งเป็นจำนวนตัวอักษรของ ซึ่งก็คือ “
666 ”; ตัวเลขที่สอดคล้องกับสิ่งที่ Rev.13:18 อ้างถึงองค์ประกอบทางศาสนาของ ”

สัตรีราย " ดังนั้น ยุคที่เรียกว่า *เปอร์กามอส*
 จึงเริ่มต้นด้วยการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาผู้ไม่อดทนและแย่งชิงอำนาจ
 ซึ่งได้ถอดถอนพระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
 ซึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าสภา ตามที่ระบุไว้ใน Dan.8:11; อฟ.5:23: " *เพราะว่าสามีเป็นศิระชะของภรรยา*
เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นศิระชะของคริสตจักรซึ่งเป็นร่างกายของเขา
และซึ่งเขาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด » *แต่ระวัง!*
 การกระทำนี้ได้รับการดลใจจากพระเจ้าเอง ในความเป็นจริง
 เป็นเขาเองที่ถอนตัวและมอบความเชื่อแบบคริสเตียนให้กับระบอบการปกครองของ
 สมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งกลายเป็นการนอกใจอย่างเป็นทางการ ความ *อวดดี*
 ของระบอบการปกครองนี้ ซึ่งประณามใน Dan.8:23
 ไป ไป กลถึงขนาดที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มในการ " *เปลี่ยนแปลงยุคสมัยและกฎหมาย* "
 ที่พระเจ้าได้ทรงจัดตั้งขึ้นด้วยตนเอง ตามที่ระบุไว้ใน Dan.7:25 และยิ่งกว่านั้น
 โดยไม่สนใจคำเตือนของเขาที่จะไม่เรียกมนุษย์คนใดว่าเป็น "พ่อ" ทางจิตวิญญาณ
 เขาจึงทำให้ตัวเองได้รับฉายาว่า "พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด"
 ด้วยเหตุนี้จึงยกตนขึ้นเหนือพระเจ้าผู้สร้าง ผู้บัญญัติกฎหมาย
 และวันหนึ่งเขาจะพบว่าสิ่งนี้มีกำไร: " *และอย่าเรียกใครว่าพ่อของคุณในโลกนี้*
คนหนึ่งคือพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ (มธ .23:9)"
 กษัตริย์ที่เป็นมนุษย์องค์นี้มีผู้สืบทอดซึ่งระบอบการปกครองและการปกครองจะดำเนิน
 ต่อไปจนถึงวันพิพากษาซึ่งกำหนดไว้โดย "พระบิดาบนสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ที่สุด"
 ที่แท้จริง ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด แข็งแกร่งที่สุด และยุติธรรมที่สุด
 จักรพรรดิจัสติเนียนที่ 1 จึง
 ได้สถาปนาระบอบการปกครองทางศาสนาขึ้นซึ่งพระเจ้าทรงถือว่า "เป็นซู"
 ต่อพระองค์
 ความสำคัญของความชั่วร้ายจึงต้องถูกบันทึกไว้และจารึกไว้ในประวัติศาสตร์
 เราสังเกตเห็นในปี 535 และ 536 ในระหว่างรัชสมัยของพระองค์
 มีการปะทุของภูเขาไฟขนาดมหึมาสองครั้ง ซึ่งจะทำให้ชั้นบรรยากาศมืดลง
 และทำให้เกิดโรคระบาดร้ายแรงในปี 541 ซึ่งจะไม่ตายจนกว่าจะถึงปี 767
 โดยมีการโจมตีสูงสุดในปี 592 คำสาปศักดิ์สิทธิ์สามารถ ไม่อยู่ใน
 รูปแบบที่เลวร้ายไปกว่านี้ และ รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะระบุไว้ในข้อต่อไป
 ข้อ 13: " *ฉันรู้ว่าคุณอาศัยอยู่ที่ไหน ฉันรู้ว่ามียัลลิ่งก์ของชาตาน*
คุณจำชื่อของฉันได้ และคุณไม่ได้ปฏิเสธศรัทธาของฉัน แม้แต่ในสมัยของอันที่ปัส
พยานผู้สืบทอดชื่อของฉัน ผู้ถูกประหารชีวิตในหมู่พวกคุณ ที่ซึ่งชาตานอาศัยอยู่-
 คำพยากรณ์เน้นย้ำถึง " *ยัลลิ่งก์* " และสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของยัลลิ่งก์
 เนื่องจากชื่อเสียงและเกียรติยศที่คนบาปยังคงจ่ายให้จนทุกวันนี้ มันคือ "โธม " *คราวนี้*
 อีกครั้งที่กลับมามีอำนาจครอบงำอีกครั้ง
 ภายใต้แสงมูมทางศาสนาที่เป็นคริสเตียนจอมปลอมและนอกกรีตโดยสิ้นเชิง
 ผู้ที่อ้างว่าเป็น "ผู้แทนที่" (หรือตัวแทน) ของเขา
 โป๊ปไม่ได้ขอให้พระเจ้าพูดกับเขาเป็นการส่วนตัวด้วยซ้ำ
 ผู้รับคำทำนายคือผู้ที่ได้รับเลือก ไม่ใช่ผู้ที่ตกสู่บาป
 หรือเป็นผู้แย่งชิงพิธีกรรมนอกศาสนาที่แย่งชิง
 สถานที่สูงแห่งศรัทธาในกายโรมันคาทอลิกแห่งนี้มี *ยัลลิ่งก์*
ของสมเด็จพระสันตะปาปา ในโรม ในพระราชวังลาเตรัน ซึ่งคอนสแตนตินที่ 1 *ถวาย*
 แก่บิชอปแห่งโรม อย่างไม่เห็นแก่ตัว พระราชวังลาเตรันแห่งนี้ตั้งอยู่บนภูเขา Caelius

หนึ่งใน "เนินเขาทั้งเจ็ดแห่งกรุงโรม" ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเมือง ชื่อ Caelius แปลว่า ท้องฟ้า เนินเขานี้ยาวที่สุดและใหญ่ที่สุดในจำนวนเจ็ดแห่งในพื้นที่ใกล้เคียงกับโบสถ์ลาเตรันซึ่งยังคงเป็นตัวแทนของพระสันตปาปาและนักบวชซึ่งเป็นโบสถ์คาทอลิกที่สำคัญที่สุดในโลก มีเสาโอเบลิสค์ที่ใหญ่ที่สุดที่มีอยู่ในกรุงโรมซึ่งมี 13 เสา เนื่องจากมีความสูง 47 เมตร ค้นพบใต้พื้นดินสูง 7 เมตรและแบ่งออกเป็นสามส่วน สร้างขึ้นในปี 1588 โดยสมเด็จพระสันตปาปา Sixtus V

ซึ่งในขณะเดียวกันก็ได้จัดระเบียบการปกครองของรัฐวาติกันในยุคพยากรณ์ถัดมาที่เรียกว่า

ว่า *Thyatira* สัญลักษณ์ของลัทธิสรียคตของอียิปต์นี้มีค่าจารึกขนาดใหญ่บนแผ่นศิลาซึ่งมีข้อความระลึกถึงข้อเสนอของคอนสแตนติน ในความเป็นจริง มันเป็นลูกชายของเขา Constantius II

ผู้ซึ่งหลังจากการตายของพ่อของเขาได้นำมันจากอียิปต์ไปยังกรุงโรมเพื่อเติมเต็มความปรารถนาของพ่อของเขาที่ต้องการนำมันไปยังกรุงคอนสแตนติโนเปิล การอุทิศถวายเกียรติแด่คอนสแตนตินที่ 1 นี้ มี

สาเหตุมาจากความปรารถนาของพระเจ้ามากกว่าพระราชโอรสของคอนสแตนติน เนื่องจากเสาโอเบลิสค์ทั้งหมดที่มีฐานสูงยืนยันการเชื่อมโยงที่ทำนายไว้ ซึ่งทำให้คอนสแตนตินที่ 1 มีอำนาจทางแพ่งซึ่งติดตั้ง "วันแห่งดวงอาทิตย์" ที่เหลือและพระสันตปาปาซึ่งในเวลานั้นเป็นบิชอปธรรมดาของคริสตจักรคริสเตียนแห่งโรม อำนาจทางศาสนาซึ่งจะกำหนดวันนอกรีตนี้ในทางศาสนาภายใต้ชื่อ "วันอาทิตย์" หรือวันของพระเจ้า

บนยอดเสาโอเบลิสค์มีสัญลักษณ์เผยให้เห็นสี่สัญลักษณ์ซึ่งเรียงต่อกันตามลำดับจากน้อยไปหามาก ได้แก่ สิงโต 4 ตัวนั่งอยู่บนปลายเสา มุ่งไปยังจุดสำคัญทั้งสี่ด้านบนมีภูเขาสี่ลูกล้อมรอบด้วยรั้วสี่ดวงอาทิตย์

และเหนือสิ่งนี้รวมกันครอบงำคริสเตียน ข้าม.

สัญลักษณ์ของสิงโตชี้ตรงไปที่จุดสำคัญทั้งสี่ซึ่งแสดงถึงราชวงศ์ในพลังสากล ซึ่งยืนยันคำอธิบายที่เปิดเผยใน Dan.7 และ 8 Rev.17:18 จะยืนยันคำพูดเกี่ยวกับกรุงโรม:

“และผู้หญิงที่คุณเห็นมันเป็นเมืองใหญ่ที่มีเจ้านายเหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก »

นอกจากนี้ ลวดลายคาร์ทูซของอียิปต์ที่สลักไว้บนเสาโอเบลิสค์ทำให้นักถึง "ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธ์ที่กษัตริย์จะปราศรัยกับอาโมน" เทพแห่งดวงอาทิตย์ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเผยให้เห็นธรรมชาติที่แท้จริงของความเชื่อของคริสเตียนซึ่งครอบงำอยู่ในกรุงโรมนับตั้งแต่คอนสแตนตินที่ 1 ตั้งแต่ปี 313 ซึ่งเป็นวันแห่งชัยชนะของเขา เสาโอเบลิสค์นี้และสัญลักษณ์ที่เสาไว้ เป็นพยานถึง "ความสำเร็จ" ของผู้รับใช้ของมารพยากรณ์ในดาน 8:25 ผู้ซึ่งผ่านทางคอนสแตนตินที่ 1 ได้ประสบความสำเร็จในการทำให้ศรัทธาของคริสเตียนปรากฏเป็นลัทธิ

ประสานกันทางศาสนาที่ถูกประณามอย่างหนักแน่นจากพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์ฉันสรุปข้อความของสัญลักษณ์เหล่านี้: "ไม้กางเขน": ศรัทธาของคริสเตียน; "รั้วสี่แสงอาทิตย์": การบูชาแสงอาทิตย์ "ภูเขา": พลังทางโลก; "สิงโตสี่ตัว": ราชวงศ์และความแข็งแกร่งที่เป็นสากล "โอเบลิสค์": อียิปต์จึงเป็นบาป นับตั้งแต่การกบฏของฟาโรห์แห่งการอพยพ

และสำหรับบาปที่ก่อให้เกิดการบูชารูปเคารพของเทพอาโมนผู้สรียจักรวาล

พระเจ้าถือว่าเกณฑ์เหล่านี้มาจากความเชื่อ ของนิกายโรมันคาทอลิก ที่พัฒนาโดยคอนสแตนติน ที่ 1 และสำหรับสัญลักษณ์เหล่านี้

เขาได้เพิ่มวิจารณ์ของเขเกี่ยวกับความมุ่งมั่นทางศาสนาของบาทหลวงแห่งโรมผ่านทางคาร์ทุซของอีลิปต์ ซึ่งทั้งสองพระองค์ก็ถือว่าไม่บริสุทธิ์ พวกเขาถูกเรียกว่า "พระสันตะปาปา" โดยพี่น้องผู้เคร่งศาสนาในเมืองนี้

การเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อของคริสเตียนกับลัทธิสรียคติที่คอนสแตนติเนียนและให้เกียรติอยู่แล้ว

เป็นที่มาของคำสาปอันเลวร้ายที่มนุษยชาติจะต้องชดใช้อย่างต่อเนื่องไปจนสิ้นโลก *บัลลังก์* ลาเตรัน นี้ ไม่ได้แข่งขันกับจักรพรรดิโรมัน เนื่องจากตั้งแต่คอนสแตนติ ^{ที่ 1} พวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่ในโรมอีกต่อไป

แต่อยู่ทางตะวันออกของจักรวรรดิในกรุงคอนสแตนติโนเปิล ดังนั้น

โดยการเพิกเฉยต่อการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ที่พระเยซูคริสต์ประทานแก่อห็น มนุษย์จำนวนมากจึงตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล แต่ความไม่รู้ของพวกเขาเป็นบาปเพราะพวกเขาไม่รักความจริง

และพระเจ้าเองทรงมอบให้แก่การมั่วและคนโกหกทุกรูปแบบ

การขาดการศึกษาของประชากรใน สมัย *เปอร์กามอน*

อธิบายถึงความสำเร็จของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่กำหนดแ

และได้รับการสนับสนุนจากจักรพรรดิโรมันที่สืบทอดต่อกันมาในสมัยนั้น

ซึ่งไม่ได้ป้องกันเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งอย่างแท้จริงบางคนจากการปฏิเสธแล

ะปฏิเสธอำนาจที่ผิดกฎหมายใหม่นี้

ซึ่งทำให้พระเยซูรับรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระองค์

สถานที่โรมันของผู้ที่ได้รับเลือกถูกสร้างขึ้น

โปรดทราบว่าคุณวิญญานพบที่นั่นในผู้รับใช้ 538

คนที่รักษาครีธาในพระนามของพระเยซูขณะยกย่องวันอาทิตย์ อย่างไรก็ตาม

ในสถานที่แห่งนี้ของโรม มรณสักขีหรือ "พยานที่สัตย์ซื่อ"

คนสุดท้ายถูกพบเห็นเฉพาะในช่วงเวลาของเนโร ในปี 65-68

และของไดโอสที่เขียนระหว่างปี 303 ถึง 313 เท่านั้น

พระวิญญานทรงระลึกถึงความจงรักภักดีของกรุงโรมโดยมุ่งเป้าไปที่เมืองโรม “

อันดีปัส ” “ *พยานที่สัตย์ซื่อ* ” ของพระองค์ถึงกาลที่ล่วงลับไปแล้ว

ชื่อกรีกนี้หมายถึง: ต่อต้านทุกสิ่ง ดูเหมือนว่าจะเป็นการแต่งตั้งอัครสาวกเปาโล

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนแรกของพระเยซูคริสต์ในเมืองนี้ซึ่งเขาเสียชีวิตในฐานะผู้พ

ลีสชีพ ซึ่งถูกตัดศีรษะในปี 65 ภายใต้จักรพรรดิเนโร ด้วยเหตุนี้

พระเจ้าจึงโต้แย้งตำแหน่ง “ตัวแทนของพระบุตรของพระเจ้า”

ของพระสันตะปาปาที่เป็นเท็จและทำให้เข้าใจผิด ผู้แทนที่แท้จริงคือพอลผู้ซื่อสัตย์

ไม่ใช่วิจิเลียสที่ไม่ซื่อสัตย์ หรือผู้สืบทอดคนใดคนหนึ่งของเขา

พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงอำนาจได้จารึกช่วงเวลาสำคัญของประวัติศาสตร์ทางศา

สนาในยุคคริสเตียนไว้ในธรรมชาติ

ช่วงเวลา คำสาปปรากฏอย่างรุนแรงและส่งผลร้ายแรงต่อชาวคริสเตียน

ในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก

พระเยซูคริสต์ทรงประทานหลักฐานแก่อัครสาวกสิบสองคนที่อัศจรรย์ใจและประหลาด

ใจถึงการควบคุมพายุในทะเลสาบกาลิลี พายุที่เขาสงบลงทันทีตามคำสั่งของเขา

ในยุคของเรา ช่วงเวลาระหว่างปี 533 ถึง 538 มีนิสัยต้องสาปเป็นพิเศษนี้

เนื่องจากด้วยการสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโดยจักรพรร

ดิจัสติเนียนที่ 1 พระเจ้า

ทรงต้องการลงโทษคริสเตียนที่เชื่อฟังพระราชกฤษฎีกาที่ประกาศใช้โดยจักรพรรดิค

อนสแตนตินที่ 1 ซึ่งทำให้เป็นข้อบังคับ ให้หยุดพักใน “วันตะวันออกไร้พายุ”

ในวันแรกของสัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321 ช่วงนี้ถูกสาป¹ โดย พระเจ้าทรงทำให้ภูเขาไฟสองลูกตื่นขึ้น ซึ่งทำให้ซีกโลกเหนือขาดอากาศหายใจ และทิ้งร่องรอยไว้บนซีกโลกใต้ไกลถึง แอนตาร์กติกา ด้วย ห่างกันไม่กี่เดือนซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามกันในบริเวณเส้นศูนย์สูตร การแพร่กระจายของความมืดมีประสิทธิภาพมากและเป็นอันตรายถึงชีวิตได้มาก ฝุ่นนับพันล้านตันแพร่กระจายสู่ชั้นบรรยากาศ ทำให้มนุษย์ไม่ได้รับแสงสว่างและพืชอาหารตามปกติ พระอาทิตย์ ฝน จดสุดท้ายให้แสงสว่างแบบเดียวกับพระจันทร์เต็มดวงซึ่งหายไปโดยสิ้นเชิง นักประวัติศาสตร์ได้ตั้งข้อสังเกตถึงคำให้การนี้ตามที่ กองทัพของจัสติเนียนยึดกรุงโรมคืนจากออสโตรกอธได้

เนื่องจากพายุหิมะในกลางเดือนกรกฎาคม ภูเขาไฟลูกแรกชื่อ “กรากาตัว” ตั้งอยู่ในอินโดนีเซีย และตื่นขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ. 535 ด้วยขนาดที่ไม่อาจจินตนาการได้เปลี่ยนพื้นที่ภูเขาให้กลายเป็นพื้นที่ทางทะเลยาวกว่า 50 กม. และลูกที่สองชื่อ “อีโลบิงโก” ตั้งอยู่ในอเมริกากลางและปะทุขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 536

ข้อ 14: “ แต่เรามีบางอย่างที่เป็นข้อโต้แย้งต่อท่าน คือท่านมีคนที่ยึดมั่นในหลักคำสอนของบาลาอัมซึ่งสอนบาลาคให้วางสิ่งกีดขวางต่อหน้าชนชาติอิสราเอล เพื่อพวกเขาจะได้รับประทานของที่บูซาแก่รูปเคารพและประพฤติผิดศีลธรรมทางเพศ -

พระวิญญาณตรัสถึงสถานการณ์ฝ่ายวิญญาณที่จัดตั้งขึ้นในกรุงโรม ตั้งแต่ปี 538

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์ในสมัยนั้นได้เห็นการสถาปนาอำนาจทางศาสนาที่พระเจ้าทรงเปรียบเทียบกับศาสดาพยากรณ์ “ บาลาอัม ” ชายคนนี้รับใช้พระเจ้าแต่ยอมให้ตัวเองถูกล่อลวงด้วยสิ่งล่อใจของผลประโยชน์และทรัพย์สินสมบัติทางโลก

ทุกสิ่งร่วมกันโดยระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน นอกจากนี้ “ บาลาอัม ” ยังทำให้เกิดการล่มสลายของอิสราเอลโดยเปิดเผยให้ “ บาลาค ” ทราบถึงวิธีที่เขาสามารถโค่นล้มอิสราเอลได้:

ก็เพียงพอแล้วที่จะผลักดันให้อิสราเอลยอมรับการแต่งงานระหว่างชาวยิวกับคนต่างศาสนา สิ่งที่พระเจ้าประณามอย่างรุนแรง เมื่อเปรียบเทียบกับ “ บาลาอัม ” พระเจ้าจะทรงประทานภาพร่างของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาแก่เรา

ผู้ที่ได้รับเลือกจะเข้าใจความหมายของการกระทำที่พระเจ้าเองทรงทำให้มารและพันธมิตรบนสวรรค์และทางโลกของเขากระทำ

คำสาปแช่งของคริสตจักรคริสเตียนขึ้นอยู่กับการรับ "วันแห่งดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต" นอกกริตซึ่งตั้งข้อสังเกตมาตั้งแต่ปี 321 โดยคริสเตียนที่ไม่ซื่อสัตย์ และระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา เช่น “ บาลาอัม ”

จะพยายามมุ่งหน้าสู่ความหายนะและเพิ่มความรุนแรงให้กับคำสาปอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา “ เนื้อที่บูซาแก่รูปเคารพ ” เป็นเพียงภาพเมื่อเปรียบเทียบกับ “วันแห่งดวงอาทิตย์” ของคนนอกกริต โรมนำลัทธินอกกริตมาสู่ศาสนาคริสต์ แต่สิ่งที่ถูกต้องเข้าใจคือพวกมันมีนิสัยเดียวกันและส่งผลร้ายแรงเช่นเดียวกันภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า.... โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำสาปที่เกิดจาก “ บาลาอัม ”

ในยุคคริสเตียนจะดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก
โดยทำเครื่องหมายด้วยการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์
การนอกใจของคริสเตียนยังถูกเปรียบเทียบกับของชาวฮีบรูที่ยอมจำนนต่อ " "
การผิดประเวณี " "

หลังจากที่พระเจ้าทำให้พวกเขาเข้าใจพระบัญญัติสิบประการของพระองค์ ระหว่างปี
321 ถึง 538 คริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์ก็ทำตัวเหมือนพวกเขา
และการกระทำนี้ยังคงดำเนินต่อไปจนถึงทุกวันนี้

ข้อ 15: “ *ถึงอย่างนั้น คุณก็มีคนที่ยึดหลักคำสอนของพวกนิโคเลาส์ด้วย -*
ในข้อความนี้ ชื่อของ “ *นิโคเลาส์* ” ที่อ้างถึงใน *เมืองเอเฟซัส*
ปรากฏขึ้นอีกครั้งในจดหมายฉบับนี้ แต่ “ *การงาน* ” ที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาใน
เมืองเอเฟซัส กลับกลายเป็น “ *หลักคำสอน* ” ที่นี้
ชาวโรมันบางกลุ่มในความเป็นจริงตั้งแต่ *เมืองเอเฟซัส* กลายเป็นคริสเตียน
แล้วก็ยังเป็นคริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์มาตั้งแต่ปี 321
และสิ่งนี้ตามวิถีทางทางศาสนาอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี 538 โดยการให้เกียรติ “
หลักคำสอน” ของ นิกายโรมันคาทอลิก

ข้อ 16: “ *เหตุฉะนั้นจงกลับใจใหม่ ถ้าไม่เช่นนั้น เรา จะ รีบ ไปหาท่าน*
และจะต่อสู้กับพวกเขาด้วยดาบปากของเรา -
โดยการกระตุ้น “ *การต่อสู้* ” ที่นำโดย “*พระวจนะ*” “
ดาบแห่งปากของเขา” พระวิญญาณจะเตรียมบริบทสำหรับข้อความที่สี่ที่มาถึง
มันจะเป็น *ศตวรรษ* ที่ 16 ที่พระคัมภีร์ ซึ่งเป็นคำที่เขียนไว้อันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ “
พยานสองคน” ตามวิวรณ์ 11:3
จะเผยแพร่วามจริงอันศักดิ์สิทธิ์และเปิดโปงความเชื่อเท็จของนิกายโรมันคาทอลิก

ข้อ 17: “ *ให้ผู้ที่มิหุ่ไดยินสิ่งที่พระวิญญาณตรัสกับคริสตจักรต่างๆ:*
เราจะให้มานาที่ซ่อนอยู่แก่ผู้มีชัยชนะ และเราจะให้หีนสีขาวแก่ผู้ขึ้น
และบนศิลาที่มีชื่อใหม่เขียนไว้ ซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากผู้ที่รับชื่อนั้น -
เช่นเคย พระวิญญาณทรงกระตุ้นแถมหนึ่งของชีวิตนิรันดร์
ที่นี้พระองค์ทรงนำเสนอแก่เราตามภาพที่พยากรณ์ไว้โดยมานาที่ประทานแก่ชาวฮีบ
รูผู้วิโหดในทะเลทรายที่แห้งแล้งและแห้งแล้ง
จากนั้นพระเจ้าก็ทรงสอนว่าพระองค์สามารถปกป้องและยืดอายุของผู้ที่ถูกเลือกไว้ด้
วยพลังสร้างสรรค์ของพระองค์
ซึ่งพระองค์จะทรงบรรลุผลสำเร็จในการประทานชีวิตนิรันดร์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก
สรรไว้ นี่จะเป็นจุดสุดยอดของโครงการอ้อมทรัพย์ทั้งหมดของเขา
ผู้ที่ถูกเลือกในเวลานั้นจะได้รับรางวัลชีวิตนิรันดร์ตามที่พระวิญญาณทรงบรรยาย
ไว้ในภาพ รูป “ *มานา* ” ของอาหารจากสวรรค์ซ่อนอยู่ในอาณาจักรสวรรค์
โดยมีพระเจ้าเองเป็นผู้ให้กำเนิดอาหารนั้น ในสัญลักษณ์โบราณ
มานาอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์อยู่แล้ว
ซึ่งพระเจ้าทรงครอบครองโดยอำนาจอธิปไตยบนบัลลังก์ของพระองค์
ในแนวทางปฏิบัติของชาวโรมัน “ *ก่อนกรวดสีขาว* ” แสดงถึงการโหวต “*ใช่*”
ส่วนสีดำหมายถึง “*ไม่*” “ *หีนสีขาว* ”
ยังหมายถึงความบริสุทธิ์ของผู้ที่ถูกเลือกซึ่งกลายเป็นนิรันดร์
ชีวิตนิรันดร์ของเขาคือใช่อันศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งสะท้อนถึงการต้อนรับอย่างกระตือรือร้นและยิ่งใหญ่จากพระเจ้า
เนื่องจากผู้ถูกเลือกฟื้นคืนชีพในเทพฟ้าผ่า
สถานะใหม่ของเขากำลังถูกเปรียบเทียบกับ “ *ชื่อใหม่* ” “

และธรรมชาติแห่งสวรรค์สำหรับผู้ถูกเลือกนี้
ยังคงเป็นปริศนาและเป็นปัจเจกบุคคลตลอดกาล: “ *ไม่มีใครรู้* ”
เราจึงต้องสืบทอดและเข้าสู่ธรรมชาตินี้จึงจะค้นพบว่ามันคืออะไร

รัชกาล ที่ 4 : ทยาทิระ

ระหว่างปี 1500 ถึง 1800 สงครามศาสนา

ข้อ 18: “ *จงเขียนถึงทวดสวรรค์แห่งซุมนุมนในเมืองธิอาทิรา :
นี่คือสิ่งที่พระบุตรของพระเจ้าตรีสซึ่งมีดวงตาเหมือนเปลวไฟและเท้าของเขาเหมือน
ทองสัมฤทธิ์ที่ลุกไหม้.* ”

อักษรตัวที่สี่ชวนให้นึกถึงชื่อ “ *ทยาทิรา* ”
ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุทธศาสตร์ของชาวคริสต์ในนิกายคาทอลิกและโปรเตสแตนต์นำเสนอ
ภาพที่น่าสะอิดสะเอียนผ่านการปะทะของเลือดของพวกเขา
แต่ข้อความนี้สร้างความประหลาดใจอย่างมาก ในชื่อ *Thyatira*
มีรากศัพท์ภาษากรีกสองคำคือ *thuao*, *téiro* แปลว่า
"สิ่งที่น่ารังเกียจและนำความตายมาพร้อมกับความทุกข์ทรมาน"
คำภาษากรีกซึ่งใช้เหตุผลในการตีความสิ่งที่น่ารังเกียจนี้ในพจนานุกรมภาษากรีกของ
Bailly ระบุว่าหมูหรือหมูป่าเมื่ออยู่ในความร้อน และที่นี่จำเป็นต้องมีการชี้แจง
ศตวรรษ ที่ 16

โดดเด่นด้วยการตื่นขึ้นของโปรเตสแตนต์ผู้ทำลายอำนาจของระบอบการปกครองของ
สมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน นอกจากนี้ เพื่อเสริมสร้างอำนาจชั่วคราวของตน
พระสันตะปาปาซึ่งเป็นตัวแทนของสมเด็จพระสันตะปาปาซีกดิสที่ 5

ได้สถาปนารัฐวาติกันขึ้น
ซึ่งจะให้ความชอบธรรมทางแพ่งที่เชื่อมโยงกับอำนาจทางศาสนา ด้วยเหตุนี้
นับตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 16 ระบอบการปกครองของ สมเด็จพระสันตะปาปาจึงได้ย้าย
สำนักงานใหญ่ซึ่งก่อนหน้านี้ตั้งอยู่ที่พระราชวังลาเตรัน

ไปยังทรัพย์สินของตนในนครวาติกัน
ซึ่งประกอบด้วยรัฐสันตะปาปาที่เป็นอิสระอยู่แล้ว
แต่การถ่ายโอนนี้เป็นเพียงการหลอกลวง
เนื่องจากผู้ที่อ้างว่ามาจากรัฐวาติกันยังคงนั่งอยู่ในพระราชวังลาเตรัน
เพราะในลาเตรันนั่นเองที่พระสันตะปาปายินดีต้อนรับทูตจากต่างประเทศที่มาเยี่ยมช
ม ดังนั้นในปี ค.ศ. 1587

เสาโอเบลิสก์ที่ได้รับการซ่อมแซมจึงได้สร้างขึ้นใหม่ใกล้กับพระราชวังลาเตรันตั้งแต
วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1588 จึงถูกค้นพบใต้พื้นดินสูง 7
เมตรและแบ่งออกเป็นสามชั้น แม่น้ำไทเบอร์ซึ่งกั้นเขตเมืองจากเหนือจรดใต้
ขณะที่เราดูแผนผังของนครวาติกันแห่งนี้

ฉันรู้สึกประหลาดใจที่ค้นพบรูปร่างของหัวหมู *หูทางทิศเหนือ*
และจุมพิตทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้อความของภาษากรีก “*หัวโอ*”

จึงได้รับการยืนยันและพิสูจน์ให้ถูกต้องเป็นสองเท่าโดยพระเจ้า
ผู้จัดเตรียมสิ่งเหล่านี้ ศรัทธาคาทอลิกที่สืบทอดมาจาก *เมืองเปอร์กามัม*
ถึงจุดสูงสุดของความน่าสะอิดสะเอียน

เธอได้ตอบอย่างรุนแรงด้วยความเกลียดชังและความโหดร้ายต่อผู้รู้แจ้งจากพระคัม
ภีร์ และในที่สุดก็เผยแพร่ออกไปด้วยแทนพิมพ์
และประณามบาปและการละเมิดของมัน ยิ่งไปกว่า จนกระทั่งถึงตอนนั้น
ผู้พิทักษ์พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่เธอได้ทำซ้ำโดยพระสงฆ์ของเธอในอารามและสำนักส

งษ์
 เธอได้ชมแหงพระคัมภีร์ซึ่งประณามความชั่วช้าของเธอ
 และเธอก็ประหารผู้ประณามด้วยอำนาจของกษัตริย์ดาบอดและฟิงพอใจ
 ผู้ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์ ถ้อยคำที่พระเยซูทรงแสดงพระองค์เองว่า “
ผู้ที่มีดวงตาเหมือนเปลวไฟ และเท้าของเขาเหมือนทองเหลืองที่ลุกเป็นไฟ ”
 เผยให้เห็นถึงการลงโทษต่อศัตรูทางศาสนาของเขาซึ่งเขาจะทำลายล้างเมื่อกลับมา
 ยังโลก สิ่งเหล่านี้คืออุดมการณ์ของคริสเตียนทั้งสองที่ต่อสู้กันจนตาย "ด้วยดาบ"
 และอาวุธปืนในบริบททางประวัติศาสตร์ของ ยุค *ทยาทิรา* “ *พระบาทของพระองค์*
 ” จะประทับบน “ *ทะเลและบนแผ่นดิน* ”
 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ในว.10:5
 และว .13:1-11 นิกายโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ทั้งที่เป็นบาป (บาป =
ทองเหลือง) ที่ไม่กลับใจ ได้รับการอธิบายว่าเป็น “ *ทองเหลืองที่ลุกไหม้* ”
 ซึ่งดึงดูดความโกรธแค้นของการพิพากษาของพระเจ้าพระเยซูคริสต์
 พระเจ้าทรงใช้ภาพนี้เพื่อประกาศ “ *ภัยพิบัติ* ” อันยิ่งใหญ่ในวิวรณ์ 1:15
 พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยเวลาที่ผู้ชมแหงกลุ่มสุดท้ายรวมตัวกันต่อสู้กับลูกๆ
 ที่ชื่อสัตย์ของพระองค์ต่อสู้กันเองจนตายราวกับ "สัตว์ป่า"
 ซึ่งจะเป็นสัญลักษณ์ของพวกเขาใน คำทำนายทั้งหมด ตั้งแต่ฟร็องซัวที่ 1 ถึง
 พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 สงครามทางศาสนาได้ติดตามกัน
 และเราต้องสังเกตว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยคำสาปของชาวฝรั่งเศสโดยการสนับสนุนอ
 าวุธของตำแหน่งสันตะปาปานิรันดร์ตั้งแต่โคลวิสกษัตริย์องค์แรกของชาวแฟรงก์
 เพื่อเป็นการรำลึกถึงคำสาปแห่งนี้ พระเจ้าทรงวางพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 วย “ห้าปี”
 ไว้บนบัลลังก์แห่งฝรั่งเศส ข้อพระคัมภีร์นี้จากปัญญาจารย์ 10:16 กล่าวถึงข้อความ: “
วิบัติแก่เจ้า ดินแดนซึ่งมีกษัตริย์ทรงเป็นเด็ก
และเจ้านายของเขาธิบดีประทานอาหารเขา! » พระเจ้าหลุยส์ที่ 14
 ทำลายล้างฝรั่งเศสด้วยการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยในพระราชวังแวร์ซายส์และสงคราม
 อันมีค่าใช้จ่ายสูงของพระองค์
 เขาทิ้งฝรั่งเศสที่จมดิ่งลงสู่ความยากจนและผู้สืบทอดของเขาคือพระเจ้าหลุยส์ที่ 15
 ดำเนินชีวิตเพียงเพื่อลัทธิเสรีนิยมที่มีร่วมกับพระคาร์ดินัล ดูบัวส์
 สหายที่แยกจากกันไม่ออกของเขา ตัวละครที่น่ารังเกียจ หลุยส์
 ด้วยการกำหนดเป้าหมายไปที่ผู้ชายที่อ่อนโยนและสงบสุขเป็นเป้าหมายของความโ
 กรธนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยความตั้งใจของเขาที่จะ
 โจมตีระบอบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขทางพันธุกรรม
 เนื่องจากความไว้วางใจที่คนดาบอดได้วางไว้อย่างไม่ยุติธรรมในการเสแสร้งทางศา
 สนาของสมเด็จพระสันตะปาปานิรันดร์ตั้งแต่โคลวิส
 ข้อ 19: “ *ฉันรู้จักการงาน ความรัก ความศรัทธา การรับใช้ที่ซื่อสัตย์*
ความแค้นแค้นของคุณ และงานหลังของคุณทำมากกว่าครั้งแรก -
 พระเจ้าตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “ *สัตย์ซื่อจนตาย* ”
 โดยถวายตัวเพื่อถวายบูชาตามพระฉายาของอาจารย์ของพวกเขา “ *การงาน* ”
 ของพวกเขาได้รับการยอมรับจากพระเจ้าเพราะพวกเขาเป็นพยานถึง “ *ความรัก* ”
 ที่แท้จริงที่พวกเขามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “ *ความศรัทธา* ”
 ของพวกเขาจะได้รับการพิสูจน์เพราะมันมาพร้อมกับ “ *การรับใช้ที่ซื่อสัตย์* ” คำว่า “
ความมั่นคง ” ที่อ้างถึงในที่นี้ มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์อย่างน่าชื่นชม Marie
 Durand ใช้ชีวิตอยู่ใน “หอคอยแห่งคอนสแตนซ์” ในเมือง Aigues-Mortes
 ที่ถูกกักขังเป็นเวลา 40 ปีและพยายามอย่างหนักเพื่อเป็นแบบอย่างแห่งศรัทธา
 คริสเตียนคนอื่นๆ อีกหลายคนให้คำพยานแบบเดียวกัน

ซึ่งมักจะไม่มีใครรู้จักในประวัติศาสตร์
เนื่องจากจำนวนผู้พลีชีพเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป
ผลงานล่าสุดเกี่ยวข้องกับสมัยรัชสมัย (ค.ศ. 1643 ถึง 1715) ของพระเจ้าหลุยส์
โปรดสังเกิดอย่างชัดเจนถึงบทบาทที่เปิดเผยของชื่อ “ มังกร ” ซึ่งหมายถึง “มาร ”
และการกระทำที่ก้าวร้าวอย่างเปิดเผยของจักรวรรดิโรมและพระสันตะปาปาโรมใน
Rev.12:9-4-13-16 ผู้ที่เรียกตัวเองว่า "ราชาแห่งดวงอาทิตย์"
ได้นำการต่อสู้เพื่อนิกายโรมันคาทอลิกมาถึงจุดสูงสุด ผู้ปกป้อง
"วันแห่งดวงอาทิตย์" ซึ่งสืบทอดมาตั้งแต่สมัย คอนสแตนติน ที่ 1 อย่างไรก็ตาม
เพื่อเป็นพยานปกป้องปราสาทพระองค์
พระเจ้าทรงกระโจนตลอดระยะเวลาการครองราชย์อันยาวนานของพระองค์เข้าสู่ความ
มืดมิด ทรงปฏิเสธพระองค์จากความอบอุ่นและแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ที่แท้จริง
และส่งผลร้ายแรงต่ออาหารของชาวฝรั่งเศส

ข้อ 20: “
แต่สิ่งที่เรามีต่อเจ้าคือเจ้าปล่อยให้หญิงเยเซเบลซึ่งเรียกตนเองว่าเป็นผู้เผยพระวจนะ
หญิง สอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้ทำผิดศีลธรรมทางเพศ
และกินเนื้อที่บูชาแก่รูปเคารพ-

ในปี 1170 พระเจ้าทรงแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาโปรวองซ์โดยปีแอร์ โวแดส
เขาเป็นคริสเตียนคนแรกที่ค้นพบหลักคำสอนเกี่ยวกับความจริงของอัครสาวกที่สำคัญ
อีกครั้ง

รวมถึงการเคารพในวันสะบาโตที่แท้จริงและการรับเอาการกินมังสวิรัตมาใช้
เป็นที่รู้จักในชื่อปีแอร์ วัลโด เขาเป็นต้นกำเนิดของ "Vaudois"
ซึ่งตั้งรกรากอยู่ในเทือกเขาแอลป์ในอิตาลี
งานปฏิรูปที่พวกเขาเป็นตัวแทนถูกต่อต้านโดยโปเปรีและข้อความก็หายไป
มากถึงขนาดที่พระเจ้าทรงมอบทั่วยุโรปให้พ้นจากการรุกรานมองโกลอย่างสังหาร
ตามมาด้วยโรคระบาดร้ายแรงที่เกิดจากชาวมองโกล
ซึ่งทำลายล้างประชากรหนึ่งในสามและเกือบครึ่งหนึ่งตั้งแต่ปี 1348 ข้อความในข้อนี้
" *คุณทั้งผู้หญิงเยเซเบล...* "

เป็นการตำหนิตัวถึงนักปฏิรูปที่ไม่ให้ความสำคัญกับงานของปีแอร์ วัลโดที่สมควรได้รับ
เพราะมันสมบูรณ์แบบ ระหว่างปี 1170 ถึง 1517
พวกเขาเพิกเฉยต่อหลักคำสอนที่สมบูรณ์แบบเกี่ยวกับความจริงแห่งความรอดของค
ริสเตียน
และการปฏิรูปของพวกเขาที่ดำเนินการเมื่อสิ้นสุดยุคนี้เป็นเพียงบางส่วนและไม่สมบ
บูรณ์มาก

หมายเหตุ : **ความสมบูรณ์แบบของหลักคำสอนที่ปีแอร์**
วัลโดเข้าใจและประยุกต์ใช้แสดงให้เห็นว่าในตัวเขา
พระเจ้าทรงนำเสนอแผนการปฏิรูปที่สมบูรณ์ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการ
อันที่จริง สิ่งต่างๆ บรรลุผลสำเร็จในสองขั้นตอน
ซึ่งเป็นข้อกำหนดของวันสะบาโตซึ่งไม่เริ่มต้นจนถึงปี 1843-1844
ตามเวลาที่กำหนดไว้ในกฤษฎีกาของดาน.8:14

เพื่อพรรณนาถึง
ความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปา
พระเจ้าทรงเปรียบเทียบศรัทธาที่กับภรรยาชาวต่างชาติของกษัตริย์อาหับ " *เยเซเบล* " **ผู้นำกลัว**
ผู้ซึ่งสังหารผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าและทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องหลังเลือด

สำเนาเป็นไปตามรุ่นและมีข้อเสียคือใช้งานได้นานกว่ามาก ด้วยการตั้งชื่อเธอว่า “*ผู้เผยพระวจนะหญิง*” พระเจ้าทรงตั้งเป้าไปที่ชื่อของสถานที่ใหม่ของเธอ “บัลลังก์” ของพระองค์ นั่นก็คือ วาติกัน ซึ่งแปลว่า “วาติกันาร” ในภาษาฝรั่งเศสและละตินโบราณ ซึ่งแปลว่า “พยากรณ์” รายละเอียดทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสถานที่นั้นเปิดเผยอย่างยิ่ง

เดิมทีสถานที่แห่งนี้ถูกทำเครื่องหมายด้วยการปรากฏตัวของวิหารโรมันที่อุทิศให้กับเทพเจ้า “*เอสคูลาปิอุส*” สัญลักษณ์นี้จะแสดงถึงมารและระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาใน Rev.12:9-14-15 จักรพรรดิเนโรวางสนามแข่งรถม้าศึกไว้ที่นั่น และ “*นักมายากลไซมอน*” ก็ถูกฝังอยู่ในสุสานที่นั่น

ดูเหมือนว่าอัลลีของเขาจะได้รับการยกย่องเหมือนอัครสาวกเปโตรที่ถูกตรึงกางเขนในกรุงโรม

ที่นี่เป็นอีกครั้งที่มหาวิหารที่คอนสแตนตินถวายเพื่อเฉลิมฉลองสง่าราศีของคริสเตียน พื้นที่เดิมเป็นหนองน้ำ

คำโกหกที่สร้างขึ้นนี้จะพิสูจน์ให้เห็นถึงชื่อใหม่ของมหาวิหารวาติกันแห่งนี้ ซึ่งได้รับการขยายและตกแต่งใน ศตวรรษ ที่ 15 จะใช้ชื่อที่ทำให้เข้าใจผิดว่า “*มหาวิหารนักบุญเปโตรแห่งโรม*” เกียรตินี้ซึ่งมอบให้กับ *นักมายากล* และ “*งู*” *เอสคูลาปิอุส* ในความเป็นจริง จะทำให้ชื่อ “*เวทมนตร์*” เป็นที่ขบถธรรมซึ่งพระวิญญูณถือว่ามาจากพิธีกรรมทางศาสนาของนิกายโรมันคาธอลิกใน Rev.18:23 ซึ่งฉบับดาร์บีในพระคัมภีร์บอกเราว่า: “*และแสงตะเกียงจะไม่ส่องในตัวคุณอีกต่อไป และเสียงของเจ้าบ่าวและภรรยาจะไม่ได้ยินในเจ้าอีกต่อไป เพราะพ่อค้าของเจ้าคือผู้ยิ่งใหญ่แห่งแผ่นดินโลก ด้วยเวทมนตร์ของพระองค์ ประชาชาติทั้งหลายจึงหลงทางไป*»

เมืองก่อสร้างมหาวิหาร “*แซนต์-ปีแอร์ เดอ โทม*” นี้เสร็จสิ้นซึ่งต้องใช้เวลาจำนวนมหาศาล จะทำให้บาทหลวงเทดเซลขาย “*การปล่อยตัว*” ของเขา เมื่อเห็นการอภัยบาปที่ขายเพื่อเงิน ครูผู้สอนศาสนา มาร์ติน ลูเทอร์ ได้ค้นพบลักษณะที่แท้จริงของคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกของเขา

ดังนั้นเขาจึงประณามนิสัยที่โหดร้ายของเขาและข้อผิดพลาดบางอย่างของเขาโดยแสดงวิทยานิพนธ์ 95 ข้ออันโด่งดังของเขาในปี 1517

ที่ประตูโบสถ์เยอรมันในเมืองเอาก์สเบิร์ก

ดังนั้นเขาจึงทำให้งานการปฏิรูปศาสนาเสนอโดยพระเจ้าแคปปีแอร์ วัลโด ตั้งแต่ปี 1170 อย่างเป็นทางการ

ดาร์ซีโดยตรงกับผู้รับใช้ที่ได้รับการปฏิรูปในสมัยนั้น

ซึ่งเป็นเหยื่อผู้สงบสุขที่แท้จริงและลาออกแล้ว

พระวิญญูณทรงตำหนิพวกเขาที่ยอมให้ *เยเซเบลสอนและล่อลวงผู้รับใช้ของพระองค์*

เราสามารถอ่านคำตำหนิถึงความไม่สมบูรณ์ของหลักคำสอนทั้งหมดของการเริ่มต้นการปฏิรูปนี้ *เอ ธ อ “สอนและล่อลวง” “ผู้รับใช้”* ของเธอซึ่งเป็นของพระเยซู ซึ่งทำให้เธอเป็นคริสตจักรคริสเตียน แต่คำสอนของพระองค์เป็นของ สมัย *เปอร์กามอน* ที่กล่าวหาว่า “*ผิดประเวณี*” และรูป “*เนื้อ*” *ถวายบูชาแก่รูปเคารพ*” ได้ถูกประณามแล้ว แม้จะมีรูปลักษณะที่ล่อลวง แต่ในข้อนี้ตัวตนที่สำคัญไม่ใช่ “*หญิงเยเซเบล*” แต่เป็นคริสเตียนโปรเตสแตนต์เอง จากจุดเริ่มต้นโดยบอกเขาว่า “*คุณทั้งหญิงเยเซเบล...*”

พระวิญญาณทรงชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่มีร่วมกันโดยโปรเตสแตนต์รุ่นแรก
จากนั้นเขาก็เปิดเผยลักษณะของความผิดนี้: การบุชารูปเคารพของคนนอกกริต
ในการทำเช่นนั้น พระองค์ทรงเปิดเผยลักษณะ ของ “ *ภาระ* ”
ที่พระองค์ยังไม่ได้กำหนดแก่พระองค์ ณ เวลานั้น แต่จะเรียกร่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386
และในข้อความนี้ พระเจ้าผู้สร้างมุ่งเป้าไปที่ “วันอาทิตย์” ของโรมันซึ่งมีการปฏิบัติ
ในสายตาของเขาเป็นงานบุชารูปเคารพของคนนอกกริตซึ่งให้เกียรติแก่เทพสุริยจักรว
าลจอมปลอมของลัทธินอกริตที่เก่าแก่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ตั้งแต่ปี
1843 เขาจะต้องละทิ้ง “วันอาทิตย์” หรือความสัมพันธ์ของเขากับพระเยซูคริสต์
พระผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวของคนบาปทางโลก

ข้อ 21: “ *เราใช้เวลาเธอเพื่อที่เธอจะได้กลับใจ
และเธอจะไม่กลับใจจากการผิดประเวณีของเธอ -*

เวลานี้ถูกเปิดเผยตั้งแต่ Dan.7:25
และได้รับการยืนยันในรูปแบบสามรูปแบบใน Apocalypse ในบทที่ 11,12 และ 13
นี่คือสำนวน: “ *เวลาของวาระและครึ่งวาระ ; 1,260 วัน หรือ 42 เดือน* ”
ซึ่งล้วนหมายถึงการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาผู้ไม่อดทนในการดำเนินก
ารระหว่างปี 538 ถึง 1798
การเผยแพร่ความจริงผ่านพระคัมภีร์และการเทศนาของนักปฏิรูปที่แท้จริงทำให้ศรัท
ธาคาทอลิกเป็นโอกาสสุดท้ายที่จะกลับใจและละทิ้ง บาปของคนๆ หนึ่ง
เธอไม่ได้ทำอะไรเลย

และข่มเหงและทรมานในนามของอำนาจอันอยากรู้อยากเห็นของเธอ

ผู้ส่งสารอันสงบสุขของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ *ดั่งนั้น*
จึงจำลองการกบฏของชาวยิว ทำให้คำอุปมาของพระเยซูเป็นจริงเป็นครั้งที่สอง
นั่นคือคำอุปมาเรื่องคนปลุกองุ่นที่ฆ่าคนแรกที่พระเจ้าทรงส่งมา
แล้วจึงฆ่าเมื่อพระองค์เสด็จมาหาพวกเขา บุตรชายของอาจารย์
จากสวนองุ่นเพื่อขโมยมรดกของเขา

ข้อ 22: “ *ดูเถิด เราจะโยนเธอลงบนเตียง
และส่งความทุกข์ลำบากใหญ่หลวงมาสู่ผู้ที่ล่วงประเวณีกับเธอ
เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากงานของตน -*

พระเจ้าจะทรงปฏิบัติต่อเธอเหมือนเป็น “ *โสเภณี* ” “ *ถูกโยนลงบนเตียง* ”
ซึ่งช่วยให้เราสามารถเชื่อมโยง “ *หญิงเยเซเบล* ” ในหัวข้อนี้กับ “
หญิงโสเภณีบาบิโลนมหาราช ” ของวิวรณ์ 17:1 “ *ความทุกข์ลำบากใหญ่* ”
ที่คาดการณ์ไว้จะเกิดขึ้นหลังจากความล้มเหลวของคำประกาศในพระคัมภีร์
ข้อความเดียวกันนี้จะยืนยันการระบุ “ *ความทุกข์ลำบากใหญ่* ” นี้กับ “
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากที่ลึก ” ในวิวรณ์ 11:7 มันเกิดขึ้นหลังจากงานของ “
พยานสองคน ”

ของพระเจ้าซึ่งเป็นงานเขียนของพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ทั้งเก่าและใหม่ของพระคัมภีร์
ศักดิ์สิทธิ์ “ *การล่วงประเวณี* ” ทางจิตวิญญาณได้รับการยืนยันและตั้งชื่อ และ “
ผู้ ” ที่พระเจ้ากล่าวหาว่ากระทำการนั้นร่วมกับ “ *เยเซเบล* ”
คือกษัตริย์ฝรั่งเศสและพวกที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

เช่นเดียวกับนักบวชคาทอลิก
พวกราชาธิปไตยจะกลายเป็นเป้าหมายหลักของความพิโรธของลัทธิต่ำช้าแห่งชาติ
ที่ปฏิวัติ
ซึ่งเป็นเพียงการแสดงออกถึงพระพิโรธของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงฤทธานุภาพเ
เท่านั้น พวกเขาไม่ได้กลับใจ

ดังนั้นความโกรธสองครั้งจึงเกิดขึ้นกับพวกเขาในเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับ
บการสิ้นสุดรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา ระหว่างปี พ.ศ. 2336 ถึง พ.ศ. 2341

คำว่า " ความทุกข์ยาก " แสดงถึงผลของคำสาปแช่งอันศักดิ์สิทธิ์ตามที่โรม
2:19 กล่าวไว้ว่า " ความทุกข์ทรมานและความปวดร้าว
จะเกิดขึ้นแก่จิตวิญญาณทุกคนที่ทำความชั่ว แก่ชาวยิวก่อน
แล้วจึงตกแก่ชาวกรีก!" - แต่ " ความทุกข์ยาก "

ซึ่งลงโทษบาปของสถาบันกษัตริย์คาทอลิกและคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกที่เป็น
พันธมิตรซึ่งมีสัญลักษณ์ใน Rev.17:5 โดยใช้ชื่อว่า " บาบิโลน ยิ่งใหญ่ " ใหญ่
ในทางตรงกันข้ามแล้ว ถือเป็น " ความทุกข์ ยากครั้งใหญ่ "

ข้อ 23: " ฉันจะฆ่าลูก ๆ ของเธอให้ตาย;
และคริสตจักรทั้งปวงจะรู้ว่าเรคือผู้ทรงตรวจดูความคิดและจิตใจ
และเราจะให้รางวัลแก่แต่ละคนตามการกระทำของพระองค์ -

" การตายอย่างความตาย " เป็นสำนวนที่พระวิญญาณใช้เพื่อปลุกเร้า
"ความน่าสะพรึงกลัว" ทั้งสองประการของระบอบการปฏิบัติในปี พ.ศ. 2336 และ
พ.ศ. 2337 ด้วยสำนวนนี้ พระองค์ทรงละทิ้งความคิดใด ๆ
เกี่ยวกับความตายทางวิญญาณที่เรียบง่ายซึ่งจะเกี่ยวข้องกับโปรเตสแตนต์ใน พ.ศ.
2386 ในข้อความที่ส่งถึงทูตสวรรค์แห่งสมัย " ชาร์เดส " ใน Rev.3:1
มนุษยชาติไม่เคยรู้จักงานนองเลือดเช่นนี้ที่ดำเนินการโดยเครื่องจักรสังหารซึ่งคิดค้น
โดยหมอลุยส์ แต่ได้รับการชื่นชมจากดร. กิโยดินซึ่งมีชื่อมาจากเครื่องดนตรีนั่นเอง
ซึ่งเรียกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา: กิโยติน

จากนั้นคำพิพากษาโดยสรุปก็ได้ประกาศคำสั่งประหารชีวิตจำนวนมาก
โดยมีการเพิ่มหลักการการประหารชีวิต ผู้พิพากษาและผู้กล่าวหาเมื่อวันก่อน
ตามหลักการนี้ มนุษยชาติดูเหมือนจะสูญสิ้นไป และด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงเรียก
ระบอบการปฏิบัติที่ทำลายล้างนี้ ว่า " เหว " ท้ายที่สุดแล้ว
พระองค์คงจะทรงทำให้แผ่นดินโลกเป็น " ขุมลึก " ปราศจากสิ่งมีชีวิตใดๆ
นับตั้งแต่วันแรกของการทรงสร้าง ตามปฐมกาล 1:2
แต่ในสวรรค์เท่านั้นในระหว่างการพิพากษาซีเลสเชียลที่ผู้ได้รับเลือกมาชุมนุมกันนั้น
" ศาสนจักรทั้งหมด (หรือชุดประกอบ)"

ที่ได้รับเลือกจากเจ็ดยุคสมัยเท่านั้นที่จะค้นพบข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เหล่านี้พ
พร้อมความหมายที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่พวกเขา

ความยุติธรรมของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ
พวกที่ตัดสินใจก็หลงในความชอบธรรมของเขา " ตาม " ผลงาน ของ เขา
เอง พวกเขาทำให้ผู้คนตายอย่างไม่ยุติธรรม
และในทางกลับกันก็ประสบความตายด้วยความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์อันสมบูรณ์แบบ:
" และเราจะตอบแทนพวกคุณแต่ละคนตามการกระทำของคุณ "

ข้อ 24: " ถึงเจ้าและคนที่เหลือในธิดาที่ราที่ ไม่ได้รับหลักคำสอนนี้
และผู้ที่ไม่รู้จักส่วนลึกของชาตตามที่พวกเขาเรียกพวกมัน เราพูดกับเจ้าว่า
เราจะไม่วางภาระอื่นแก่เจ้า -

บรรดาผู้ที่ประณามศรัทธาคาทอลิกและตั้งชื่อพิธีกรรมทางศาสนาว่า " ส่วนลึกของชาตตาม " จะเป็นได้เพียงนักปฏิรูปที่ปรากฏตัวตั้งแต่ประมาณปี 1200
จนถึงการปฏิวัติฝรั่งเศสในปี 1789 ไม่ว่าพวกเขาจะประพาดดินอย่างไร
หลักคำสอนของพวกเขาก็ยังห่างไกลจากความจริงอันบริสุทธิ์ที่สอนโดย
พระวิญญาณถึงอัครสาวกและสาวกของพระเยซูคริสต์
เราสังเกตข้อดีของพวกเขาเพียงสามสิ่งที่เป็นบวก:

ศรัทธาในการเสียสละของพระเยซูเท่านั้น
ความไว้วางใจที่มอบให้กับพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียว
และของประทานแห่งบุคคลและชีวิตของพวกเขา ประเด็นหลักคำสอนอื่นๆ
ทั้งหมดสืบทอดมาจากศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก
ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ต้องตั้งคำถาม ดังนั้น
ถึงแม้จะไม่สมบูรณ์ในระดับหลักคำสอนเรื่องความจริงของความเชื่อของคริสเตียน
แต่นักปฏิรูปที่ได้รับเลือกก็วิธีมอบชีวิตของตนที่ถวายแด่พระเจ้าด้วยการถวายเครื่อง
บูชาที่มีชีวิตและระหว่างรอบปี 1844 ซึ่งเป็นวันที่กฤษฎีกามีผลใช้บังคับ ตล . 8:14
พระเจ้าทรงอนุมัติการรับใช้ของพวกเขาชั่วคราว
สิ่งนี้เขาแสดงออกอย่างชัดเจนมากเมื่อเขาพูดว่า: “ *ฉันไม่ได้วางภาระอื่นให้กับคุณ* ”
สถานการณ์ของการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ที่ยอดเยี่ยมปรากฏอย่างชัดเจนในถ้อยคำ
เหล่านี้

ข้อ 25: “ *เฉพาะสิ่งที่คุณมีเท่านั้น โปรดรอจนกว่าเราจะมา* ” -

เหตุผลที่ยอมให้พระเจ้าอวยพรศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่ไม่สมบูรณ์ต้องได้
รับการเก็บรักษาและปฏิบัติโดยผู้ที่ได้รับเลือกจนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา

ข้อ 26: “ *สำหรับผู้ที่มิใช่ชนและรักษางานของเราจนถึงที่สุด
เราจะมอบอำนาจเหนือประชาชาติหรือไม่* -

ข้อนี้เผยให้เห็นสิ่งที่จะทำให้สูญเสียความรอดตั้งแต่สมัยการปฏิรูปจนถึงการ
เสด็จกลับมาของพระคริสต์

ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องรักษาผลงานที่พระเยซูคริสต์ทรงจัดเตรียมและเปิดเผยไว้จนถึง
ที่สุดอย่างต่อเนื่องจนสิ้นโลก เรียกว่าล้มโดยการปฏิเสธข้อเรียกร้องใหม่ของพระเจ้า
อย่างไรก็ตามเขาไม่เคยปิดบังความตั้งใจที่จะค่อยๆ

เพิ่มความสว่างของเขาจนกระทั่งถึงเวลาที่เขาเสด็จมาอย่างรุ่งโรจน์ “
ทางของคนชอบธรรมเหมือนแสงอันรุ่งโรจน์ ซึ่งส่องสว่างเพิ่มขึ้นจนถึงเที่ยงวัน
(สภษ .4:18)”; ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้พิสูจน์ให้เห็นแล้ว

ดังนั้นภายในกรอบโครงการของเขา ตั้งแต่ปี 1844
ข้อกำหนดของพระเจ้าจะปรากฏในวันที่วางแผนและพยากรณ์ด้วยคำพยากรณ์ที่เป็น
เอกลักษณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลของเขา ผู้ที่ได้รับเลือกจะได้รับ
"อำนาจเหนือประชาชาติ" จากพระเจ้าในฐานะผู้พิพากษาซีเลสเชียลเท่านั้น

ข้อ 27: “ *พระองค์จะทรงปกครองพวกเขาด้วยคทาเหล็ก
ดังผู้หนึ่งทุบภาชนะดินเหนียว เหมือนอย่างเราเองได้รับฤทธิ์เดชจากพระบิดาของเรา*
-

ส่วนนี้บ่งบอกถึงสิทธิในการตัดสินประหารชีวิต
สิทธิ์ที่ผู้ได้รับเลือกจะแบ่งปันกับพระเยซูคริสต์ในการพิพากษาคนชั่วร้ายที่จัดตั้งขึ้น
สำหรับการพิพากษาครั้งสุดท้าย ในช่วง “ พันปี ”
ของวันสะบาโตที่ยิ่งใหญ่ของสหัสวรรษที่เจ็ด

ข้อ 28: “ *และเราจะมอบดาวประจำรุ่งแก่เขา -*

พระเจ้าจะประทานแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์แก่มันโดยสมบูรณ์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์
ของโลกปัจจุบันของเราทางดวงอาทิตย์ แต่พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นความสว่าง”
ด้วยเหตุนี้เขาจึงประกาศแสงสว่างแห่งชีวิตซีเลสเชียล
โดยที่พระเจ้าเองทรงเป็นแหล่งกำเนิดของแสงซึ่งไม่ต้องพึ่งดาวบนท้องฟ้าเหมือนด
วงอาทิตย์ของเราอีกต่อไป

ข้อ 29: “ *ผู้ที่มีหูจงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย! -*

การก่อสร้าง Apocalypse เปรียบเสมือนหอคอยที่ประกอบด้วยเจ็ดชั้น
 ชั้นที่เจ็ดจะเป็นเวลาที่จะได้พบกับพระเจ้า ในการก่อสร้างนี้ บทที่ 2 และ 3
 ถือเป็นกรอบพื้นฐานของยุคคริสเตียนทั้งหมดระหว่างปี 94 ถึง 2030
 หัวข้อทั้งหมดที่กล่าวถึงในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์พบที่ของตนในกรอบพื้นฐานนี้
 แต่ในกรอบนี้ชั้นแรกจะทำหน้าที่เป็นบันไดซึ่งนำไปสู่ชั้นบนเท่านั้น
 ความสำคัญของการเปิดเผยปรากฏที่ระดับ 3 เรียกว่า *เปอร์กา* มอน
 ความสำคัญนี้ได้รับการเสริมเพิ่มเติมที่ระดับ 4 เรียกว่า *Thyatira*
 ในยุคนี้เองที่ความเชื่อของคริสเตียนเริ่มสับสนและทำให้เข้าใจผิด
 การพิพากษาของพระเจ้าเกี่ยวกับสถานการณ์ฝ่ายวิญญาณในยุคนี้จะมีผลไปจนกว่าโ
 ลกจะแตก ด้วยเหตุนี้ เพื่อที่จะกระชับความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับการพิพากษานี้
 ข้าพเจ้าจึงสรุปข้อความนี้ที่พระเจ้าตรัสถึงโปรเตสแตนต์ที่ได้รับเลือกของพระองค์ใน
 รัชสมัยของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14

สรุป : ในช่วงเวลาของการปฏิรูป พฤติกรรมของคริสเตียนมีความหลากหลาย
 เราพบว่านักบุญที่แท้จริงถูกข่มเหงแต่ก็สงบสุขอยู่เสมอ
 และผู้คนที่สร้างความสับสนให้กับศาสนาและการเมือง
 ซึ่งติดอาวุธให้ตัวเองและตอบโต้การโจมตีต่อกองทัพคาทอลิก ในดาเนียล 11:34
 พระวิญญาณทรงกำหนดให้พวกเขาเป็น “คนหน้าซื่อใจคด”
 ผู้ที่เคร่งศาสนาบ่อยคนที่เข้าใจว่าการเป็นคริสเตียนคือการเลียนแบบพระเยซูในทุกส
 ิ่ง เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ และ ยอม ำนนต่อข้อห้ามของพระองค์
 การใช้อาวุธก็เป็นหนึ่งในนั้น และนี่คือบทเรียนสุดท้ายของเขาที่ได้รับเมื่อถูกจับกุม
 การดำเนินของพระเยซูนั้นได้รับการพิสูจน์ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า
 โปรเตสแตนต์เองก็ส่งเสริมการสอนและการล่อลวงซึ่งเป็นของ *เยเซเบล*
 คาทอลิก ด้วยตัวอย่างของพวกเขา โดยที่ยังคงปฏิบัติตามมรดกคาทอลิกต่อไป
 การปฏิบัติทางศาสนาที่ไม่สมบูรณ์ของพวกเขาทำให้พวกเขาเสื่อมเสียชื่อเสียงในกา
 รพิพากษาของพระเจ้าที่พวกเขาทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงต่อหน้าศัตรูของพระองค์
 ขณะนี้ในช่วงเริ่มต้นของการปฏิรูปทำให้เขาต้องตัดสินใจเป็นพิเศษ โดยเน้นย้ำว่า “
ข้าพเจ้ามิได้วางภาระอื่นแก่ท่าน มีแต่เก็บเท่าที่ท่านมีไว้จนกว่าข้าพเจ้าจะมา”
 แต่ความไม่สมบูรณ์ของหลักคำสอนนั้นถูกต้องตามกฎหมายตั้งแต่เริ่มต้นนี้
 และพระเจ้าทรงยอมรับการรับใช้ของผู้ที่ยอมรับการข่มเหงและความตายในพระนาม
 ของพระองค์ พวกเขาไม่สามารถให้มากไปกว่านี้ได้ โดยให้สูงสุด:
 ชีวิตของพวกเขา
 พระเจ้าทรงเน้นย้ำถึงจิตวิญญาณแห่งการเสียสละซึ่งพระองค์ทรงกำหนดให้เป็น “
การงานมากมายกว่าครั้งแรก (ข้อ 19)”
 ศาสนานอกรีตของนิกายโรมันคาทอลิกได้รับการเปรียบเทียบกับ
เนื้อสัตว์ที่บูซาแก่รูป *เคarp* *การบอกลี*
 การหลอกลวงของชาวโรมันเริ่มต้นจากผลงานที่ได้รับการรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์แบบขอ
 งปีแอร์ *วัลโด* (*โวดส์*)
 ผู้ซึ่งเขียนพระคัมภีร์ฉบับหนึ่งในภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาละติน *โปรวองซ์* ตั้งแต่ปี
 1170
 ความรู้และความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับข้อกำหนดของพระเจ้านั้นสมบูรณ์อย่างน่าปร
 ะหลาดใจ และหลังจากนั้นศรัทธาของโปรเตสแตนต์ก็เสื่อมถอยลง ภายใต้การดลใจ
 ของจอห์น คาลวิน ความเชื่อของโปรเตสแตนต์ก็แข็งกระด้างขึ้นอีก โดยสร้างภาพ
 ของปฏิปักษ์ของคาทอลิก. *และสำนวน* "สงครามศาสนา"
 เป็นพยานถึงความน่ารังเกียจสำหรับพระเจ้า

เพราะผู้ที่ทรงเลือกสรรของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นคนที่แท้จริง จะไม่ตอบโต้การโจมตีที่กระทำต่อพวกเขา การแก้แค้นของพวกเขาจะมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง ด้วยการติดอาวุธให้ตนเอง พวกโปรเตสแตนต์ซึ่งมีคติประจำใจคือ "sola scriptura" "พระคัมภีร์เท่านั้น" แสดงความถูกต้องพระคัมภีร์ซึ่งห้ามความรุนแรง พระเยซูเสด็จไปไกลมากในบริเวณนี้โดยสอนสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาควรหัน "แก้มอีกข้าง" ไปหาคนที่ตบพวกเขา

ช่วงเวลาที่มีการข่มเหงของคาทอลิกทำให้ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเยซูสิ้นพระชนม์มีขีดเส้นใต้ไว้สามประการในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ ในสมัยนี้ *ทยาที่รา* แต่ในช่วงที่ ⁵ *ตราประทับ* ของบทที่ 6 และ ใน บทที่ ³ *แดร* ของบทที่ 8 ในข้อ 22 พระเยซูทรงให้กำลังใจผู้รับใช้ของพระองค์ที่สิ้นพระชนม์ โดยประกาศให้พวกเขาทราบถึงความตั้งใจที่จะล้างแค้นให้กับความตายของพวกเขาหรือความทุกข์ทรมานของพวกเขาที่เกิดจากโรมและข้าราชการของราชวงศ์ คำสำคัญที่ซ่อนอยู่ในชื่อ *เปอร์กามัม* ปรากฏชัดเจน ศาสนาคาทอลิกมีความผิดฐาน *สว่างประเวณี* ต่อพระเจ้า และบรรดาผู้ที่กระทำสิ่งนั้น บรรดาภคินีคาทอลิก ลึกของพวกเขา และขุนนางจอมปลอมของพวกเขาจะต้องชดใช้ ภายใต้กบฏดินของนักปฏิวัติฝรั่งเศส เลือดหลังอย่างไม่ยุติธรรม วิวรรณ์ 2:22-23: “ *ดูเถิด เราจะโยนเธอลงบนเตียง และส่งความทุกข์ลำบากใหญ่หลวงมาสู่ ผู้ที่สว่างประเวณีกับเธอ* เว้นแต่พวกเขาจะกลับใจจากการกระทำของตน ฉะนั้นจะ *ประหาร* *ลูกๆ* *ของเธอ* ; *และคริสตจักรทั้งหมดจะรู้ว่าเราคือผู้ที่ตรวจดูความคิดและจิตใจ และเราจะให้รางวัลแก่พวกท่านแต่ละคนตามการกระทำของท่าน* ” แต่ระวัง! เพราะหลังจากปี 1843 “ *ผู้ที่สว่างประเวณีกับเธอ* ” จะเป็น *โปรเตสแตนต์* ด้วย ดังนั้นพระเจ้าจะเตรียม “สงครามโลกครั้งที่สาม” นิวเคลียร์ ซึ่งเป็นการลงโทษใหม่สำหรับคาทอลิก ออร์โธดอกซ์ แองกลิกัน โปรเตสแตนต์ และการสว่างประเวณีอื่นๆ พร้อมกันนั้นพระวิญญาณตรัสไว้ในวัน ^{ที่ 5} *ตราประทับ* : วิวรรณ์ 6:9 ถึง 11: “ *เมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกดวงที่ห้า ฉะนั้นวิญญานของผู้ที่ถูกสังหารเพราะพระวจนะของพระเจ้าและเพราะคำพยานที่พวกเขาแสดงไว้ได้แทนบูชา พวกเขาร้องด้วยเสียงอันดังว่า: ข้าแต่พระอาจารย์ผู้บริสุทธิ์และแท้จริง ท่านจะล่าช้าในการตัดสินและการแก้แค้นเพื่อเลือดของเราต่อผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกนี้ นานเท่าใด? แต่ละคนได้รับเสื้อคลุมสีขาว และได้รับคำสั่งให้พักสงบต่อไปอีกสักกระยะหนึ่งจนกว่าเพื่อนผู้รับใช้และน้องชายของพวกเขาที่ต้องถูกประหารเหมือนพวกเขาจะครบจำนวน -* *จากจาก* *ตราประทับ* *ที่* 5 *นี้*

สามารถสร้างความสับสนและทำให้จิตใจที่ไม่รู้แจ้งเข้าใจผิดได้ ขอให้ทุกอย่างกระจ่างเกิด ภาพนี้เผยให้เราเห็นถึงความคิดอันเป็นความลับของพระเจ้า เพราะตามปฐม 9:5-6-10 ผู้ตายในพระคริสต์ *ได้หลับไหล* ในสภาพที่ *ความทรงจำถูกลืมนำไป* *ไม่มีส่วนร่วมในทุกสิ่งอีกต่อไป* *สิ่งที่ทำภายใต้ดวง* *อาทิตย์* พระคัมภีร์ให้ความหมายของความตายครั้งแรกกับการทำลายล้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ผู้ตายนั้นเสมือนว่าเขาไม่เคยมีชีวิตอยู่ด้วยความแตกต่างที่มีอยู่ การดำรงอยู่ทั้งหมดของเขายังคงตราตรึงอยู่ในความคิดของพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำหรับผู้รับใช้ที่มีชีวิตอยู่ของพระองค์ที่พระเจ้าตรัสข้อความแห่งก

ารปลอบใจนี้เพื่อให้กำลังใจพวกเขา
พระองค์ทรงเตือนพวกเขาว่าตามพระสัญญาของพระองค์
หลังจากการหลับใหลแห่งความตาย
มีเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการตื่นขึ้นของพวกเขา
เมื่อพวกเขาจะฟื้นคืนชีพผ่านทางพระองค์ จาก นั้น
พวกเขาจะมีโอกาสตัดสินภายใต้การจ้องมองและการพิพากษาของพระเจ้าในพระเย
ชูคริสต์ ผู้ทรمانที่ฟื้นคืนพระชนม์เท่าๆ กันของพวกเขา แต่เมื่อสิ้นสุด *พันธ*
ในข้อความของ *Thyatira* การ *เสียชีวิต* ที่ประกาศไว้สำหรับ *ผู้ที่ล่วงประเวณี* กับ
เยเซเบล คาทอลิกจะมีความสมหวังเป็นสองเท่า บนโลก
งานของนักปฏิวัติเป็นช่วงแรก แต่หลังจากนั้น ในเวลาของมันและในระยะเวลาที่สอง
ความตายครั้งที่สอง ของการพิพากษาครั้งสุดท้ายจะมาถึง เวลาที่ " *สภาทั้งหมด* "
คริสเตียนนอกรีตหรือผู้ศรัทธาทุกยุคสมัย
ในยุคคริสเตียนจะเห็นการพิพากษาของพระเจ้าที่ยุติธรรมต่อ *การล่วงประเวณี ฝ่าย*
วิญญาณ

ในภาพสัญลักษณ์ที่ ⁴ *แตร* ในบทที่ 8 ยืนยันการกระทำของ “
ความทุกข์ยากครั้งใหญ่” ที่ตั้งโปรแกรมไว้เพื่อลงโทษ *การล่วงประเวณี*
ของพระสันตะปาปาและบรรดากษัตริย์ที่สนับสนุนมัน *ดวงอาทิตย์* แสงศักดิ์สิทธิ์
ดวงจันทร์ ศาสนาคาทอลิกอันมืดมน และ *ดวงดาว* บรรดาผู้เคร่งศาสนา
ได้รับผลกระทบในสาม หรือบางส่วน
โดยการข่มเหงลัทธิต่ำช้าของนักปฏิวัติชาวฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2336 และ พ.ศ.
2337

ในตอนท้ายของข้อความที่ส่งถึงโปรเตสแตนต์ผู้สงบสุข
พระวิญญาณทรงยืนยันการประณามการใช้อาวุธโดยระลึกว่าเฉพาะการพิพากษาครั้ง
สุดท้ายที่เตรียมไว้ในระหว่างการพิพากษาซีเลสเชียลแห่งสหัสวรรษที่เจ็ดเท่านั้นที่ผู้
ถูกเลือกจะได้รับการแก้แค้น ดังนั้นเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้แก้แค้นตัวเอง
ก่อนการพิพากษาจากสวรรค์
ซึ่งเขาจะพิพากษาผู้ข่มเหงของเขาร่วมกับพระเยซูคริสต์
และมีส่วนร่วมในการตัดสินโทษประหารชีวิตพวกเขา “
พระองค์จะทรงปกครองพวกเขาด้วยคทาเหล็ก เหมือนอย่างผู้ทำลายภาชนะดินเผา
”

จุดประสงค์ของคำพิพากษานี้คือเพื่อกำหนดเวลาแห่งความทุกข์ทรมานของผู้กระทำ
ผิดที่ถูกพิพากษาถึงแก่ความตายครั้งที่สองของการพิพากษาครั้งสุดท้าย ข้อ 29
กล่าวถึง: *ดาวรุ่ง* . “ *แล้วฉันจะมอบดาวรุ่งให้เขา* ” สำ นว นนี้หมายถึงดวงอาทิตย์
ซึ่งเป็นภาพแห่งแสงอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้ชนะจะเข้าสู่ความสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ในวันรันดร์
แต่ก่อนบริบทวันรันดร์นี้ คำนี้เตรียมอักษรตัวที่ห้าที่ตามมา *ดาวประจำรุ่ง* ถูกอ้างถึงใน
2 เปโตร 1:19-20-21 ว่า “ *และเรายึดถือ คำ เฝยพระ ว จนะ ให้แน่นอนยิ่งขึ้น*
ซึ่งท่านควรระวังให้ดีเหมือนประทีปที่สองสว่างในที่มืดจนกระทั่ง *รุ่งเช้าและ*
มีดาวรุ่ง *ขึ้นในใจของคุณ*
จงรู้ไว้ก่อนว่าไม่มีคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ใดที่สามารถตีความเป็นการส่วนตัวได้
เพราะว่าคำพยากรณ์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นโดยความประสงค์ของมนุษย์
แต่ได้รับการกระตุ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มนุษย์พูดจาก พระเจ้า
ข้อนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของคำเผยพระวจนะ
เนื่องจากบริบทของยุคที่จะมาถึงจะถูกกำหนดเงื่อนไขทางวิญญาณโดยการปรับใช้ก
ฤษฎีกาของพระเจ้าที่พยากรณ์ไว้ใน ดาน .8:14 “ *จนถึงเวลา 23.00 น.*

และความคิดดีที่สิทธิ์จะได้รับการพิสูจน์ ”
 แต่ในขณะที่นั้นอายะฮ์นี้รู้เฉพาะในคำแปลเท่านั้นว่า " จนถึงเวลา 23.00 น.
 เย็นและเช้า และสถานบริสุทธิ์จะบริสุทธิ์ " แม่ในการแปลนี้
 ข้อความของพระเจ้ายังคงเหมือนเดิมแต่ไม่แม่นยำนัก
 จึงสามารถตีความได้ในรูปแบบนี้ว่าเป็นการประกาศการสิ้นสุดของโลกผ่านการเสด็จ
 กลับมาด้วยพระสิริของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์
 พระเจ้าทรงใช้วิลเลียม
 มิลเลอร์โปรเตสแตนต์ชาวอเมริกันเพื่อดำเนินการทดลองศรัทธาของแอ็ดเวนตีสมอง
 ครั้งในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 ดังที่ดาเนียล 12:11-12 สอนเรา
 ระหว่างสองวันในปี 1843 พระกฤษฎีกาของพระเจ้าถอนตัวจาก โปรเตสแตนต์
 ที่ตกสู่บาป ความยุติธรรมแห่งความรอดที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้
 เพราะพวกเขาไม่เป็นไปตามมาตรฐานของความบริสุทธิ์ใหม่ตามที่พระเจ้ากำหนดอีก
 ต่อไป ความยุติธรรมของพระเยซูนั้นคงอยู่ชั่ววันรันดร์
 แต่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงซึ่งพระเยซูทรงเลือกเองเท่านั้น
 และสิ่งนี้ ตลอดไปและจนถึงวันสิ้นโลก
 ที่นี้ ระหว่าง เมือง Thyatira และ Sardis ในวันแรกของฤดูใบไม้ผลิปี 1843
 กฤษฎีกาของ Dan.8:14 มีผลบังคับใช้
 และเราจะค้นพบผลที่ตามมาในข้อความที่พระวิญญาณส่งถึงคริสเตียนในวันนั้น

วิวรณ์ 3: การประชุมตั้งแต่ ค.ศ. 1843 – ศรัทธาของอัครสาวกกลับคืนมา

ที่ 5 : ซาร์ดิส

การพิพากษาที่ประกาศโดยพระเยซูคริสต์หลังการพิจารณาคดีแอ็ดเวนตีสมองในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และวันที่ 22 ตุลาคม 1844

ข้อ 1: “ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งชุมนุมซาร์ดิส :
 นี่คือนี่สิ่งที่ผู้ที่มีวิญญาณเจ็ดดวงของพระเจ้าและดวงดาวทั้งเจ็ดกล่าวว่า:
 ฉันรู้จักผลงานของคุณ ฉันรู้ว่าคุณคิดว่ายังมีชีวิตอยู่ และคุณตายแล้ว -
 ” ซาร์ดิส ”

ซึ่งเป็นชื่อของจดหมายฉบับที่ห้าจะนำเสนอพฤติกรรมคริสเตียนโปรเตสแตนต์สองป
 ระการซึ่งมีสาเหตุตรงกันข้าม: ผู้ที่ตกสู่บาปซึ่งพระเยซูทรงประกาศว่า: “
 ถือว่าคุณยังมีชีวิตอยู่และคุณตายแล้ว ”; และสำหรับผู้ได้รับเลือก ในข้อ 4: “
 พวกเขาจะเดินไปกับเราในชุดขาวเพราะพวกเขามีค่าควร ”
 เช่นเดียวกับเนื้อหาของข้อความทั้งสองของเขา ชื่อ ” ซาร์ดิส ”
 มีความหมายสองประการซึ่งความหมายตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง
 ฉันยังคงรักษาแนวคิดหลักของรากศัพท์ภาษากรีกนี้: หินที่หงุดหงิดและมีค่า
 ความตายและชีวิต การทำหน้าบูดบึ้งและอาการชักบ่งบอกถึงเสียงหัวเราะเสียดสี
 ในภาษากรีก sardonion เป็นเชือกด้านบนของดาชายล่าสัตว์ ปลาซาร์ดิสเป็นปลา
 และในความหมายตรงกันข้าม sardo และ sardonyx เป็นอัญมณีล้ำค่า
 ซาร์ดิสเป็นโมราสีน้ำตาลหลากหลายชนิด ในตอนต้นของจดหมายฉบับนี้
 พระเยซูทรงเสนอพระองค์เองว่าเป็น ”
 ผู้ทรงมีวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าและดวงดาวทั้งเจ็ด ” นั่นคือ

การชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณ และการพิพากษาผู้รับใช้ของพระองค์ในเจ็ดยุคสมัย เช่นเดียวกับใน Dan.12 เขายืนอยู่เหนือแม่น้ำแห่งการสังหาร ซึ่งเป็นบททดสอบศรัทธาของแอ็ดเวนตีส และนี่คือคำตัดสินของเขา

ให้เราสังเกตความคุ้นเคยซึ่งบ่งชี้ว่าคุณสนทนาเป็นคนหนึ่งในความรู้สึกโดยรวม บรรทัดฐานของโปรเตสแตนต์ทั้งหมดเป็นกึ่งวล พระเยซูทรงยุติข้อยกเว้นของโปรเตสแตนต์ตั้งที่ระบุไว้ใน สาส์น ของ Thyatira “*ภาระ*” ใหม่ (ตามที่ผู้เชื่อที่กบฏเข้าใจ) ได้ถูกบังคับและเรียกร้องแล้ว การปฏิบัติของวันอาทิตย์โรมันจะต้องละทิ้งและแทนที่ด้วยวันสะบาโตวันเสาร์ กฎฎีกาของ Dan.8:14 นี้พลิกกลับสถานการณ์ที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321 โดยจักรพรรดิคอนสแตนติน ที่ 1 ในปี ค.ศ. 1833 11 ปีก่อนปี ค.ศ. 1844 ท่ามกลางดวงดาวตกที่ตกลงมาอย่างต่อเนื่องยาวนานตั้งแต่เที่ยงคืนถึงตี 5 และมองเห็นได้ทั่วทั้งสหรัฐอเมริกา

พระเจ้าทรงแสดงตัวอย่างและพยากรณ์ถึงการล่มสลายครั้งใหญ่ของคริสเตียนนิกาย โปรเตสแตนต์ เพื่อให้คุณเชื่อในการตีความนี้ พระเจ้าทรงแสดงดวงดาวในท้องฟ้าแก่อับราฮัม โดยตรัสแก่อับราฮัมว่า “*เชื้อสายของเจ้าจะเป็นอย่างนั้น*” การล่มสลายของดวงดาวในปี 1833 จึงทำนายการล่มสลายครั้งใหญ่ของลูกหลานอับราฮัมคนนี้ เครื่องหมายสวรรค์นี้อ้างถึงในหัวข้อ *ตรา ๗ ดวง* ที่ 6 ใน ว. 6:13. พระเยซูตรัสว่า: “*มีคนบอกว่าคุณยังมีชีวิตอยู่และคุณตายแล้ว*”

คนที่เขาพูดถึงจึงมีชื่อเสียงในการเป็นตัวแทนของพระเจ้า และรายละเอียดนี้สอดคล้องกับนิกายโปรเตสแตนต์ซึ่งเชื่อในการปฏิรูปศาสนาและคิดว่าได้คืนดีกับพระเจ้าแล้ว คำตัดสินของพระเจ้าตกอยู่: “*ฉันรู้ผลงานของคุณ*”, “*และคุณก็ตายแล้ว*” การพิพากษานี้มาจากพระเจ้าเอง ซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่ โปรเตสแตนต์สามารถเพิกเฉยต่อคำพิพากษานี้ได้ แต่เขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาได้ ในปี 1843 กฎฎีกาของดาเนียล 8:14 มีผลบังคับใช้

และคาดว่าไม่มีคริสเตียนคนใดเพิกเฉยต่อกฎของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ความไม่รู้นี้เกิดจากการดูหมิ่นคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ซึ่งอัครสาวกเปโตรแนะนำให้เราให้ความสนใจอย่างเต็มที่ใน 2 เปโตร 1:19-20: “*และเรายึดถือคำพยากรณ์มากยิ่งขึ้นซึ่งท่านทำได้ดี จงเอาใจใส่เหมือนตะเกียงที่ส่องสว่างในที่มืดจนรุ่งเช้าและมีดาวรุ่งขึ้นในใจท่าน จงรู้เสียก่อนว่าไม่มีคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ใดที่สามารถตีความเป็นการส่วนตัวได้*» ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ผ่านไปโดยไม่มีใครสังเกตเห็นท่ามกลางข้อความทั้งหมดในพระคัมภีร์แห่งพันธสัญญาใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี 1843 ถึงความแตกต่างระหว่างชีวิตและความตาย

ข้อ 2: “*จงระวังตัวและเสริมกำลังคนที่เหลืออยู่ที่กำลังจะตาย เพราะข้าพระองค์ยังไม่พบว่าพระราชกิจของพระองค์ สมบูรณ์ ต่อพระพิภคพระเจ้าของข้าพระองค์-*

หากพวกเขาไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานใหม่ของความศักดิ์สิทธิ์ “*ส่วนที่เหลือ*” ของลัทธิโปรเตสแตนต์จะ “*ตาย*”

เพราะพระเจ้าประณามเขาด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรกคือการปฏิบัติของวันอาทิตย์โรมันที่ถูกประณามโดยการบังคับใช้กฎฎีกาของดาน .8:14; ประการที่สองไม่สนใจคำพยากรณ์

เนื่องจากไม่คำนึงถึงบทเรียนที่พระเจ้าประทานผ่านประสบการณ์แอดเวนติส ผู้สืบเชื้อสายของโปรเตสแตนต์จะต้องแบกรับความผิดที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของพวกเขา ในทั้งสองประเด็น พระเยซูตรัสว่า “ เราไม่ได้พบว่างานของท่านสมบูรณ์แบบต่อพระพักตร์พระเจ้าของข้าพเจ้า ” พระเยซูทรงตรัสว่า “ ต่อพระพักตร์พระเจ้าของข้าพเจ้า ” ทรงเตือนชาวโปรเตสแตนต์ถึงบรรทัดฐานของพระบัญญัติสิบประการที่เขียนด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

พระบิดาที่พวกเขาดูหมิ่นเพื่อเห็นแก่พระบุตรผู้ซึ่งควรจะช่วยพวกเขาให้รอด คริสตทาสที่เชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แบบของเขาซึ่งเขามอบให้เป็นแบบอย่างไม่มีอะไรที่เหมือนกันกับคริสตทาสของโปรเตสแตนต์ซึ่งเป็นทายาทของบาปคาทอลิกมากมาย รวมถึงการพักผ่อนรายสัปดาห์ในวันแรกด้วย

ประตูแห่งความรอดปิดตลอดไปตามบรรทัดฐานทางศาสนาของนิกายโปรเตสแตนต์ โดยรวม " ดวงดาว " ของ " ตราประทับที่หก " ร่วงหล่น

ข้อ 3: “ เหตุฉะนั้นจงจำไว้ว่าท่านรับและได้ยินอย่างไร และรักษาและกลับใจ หากท่านไม่เฝ้าดู เราจะมาเหมือนขโมย และท่านจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาท่านเมื่อใด - คำกริยานี้ " จ้า " หมายถึงการทำสมาธิอย่างมีวิจาร์ณญาณต่อผลงานในอดีต แต่มีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงเท่านั้นที่จะถ่อมตัวพอที่จะวิจาร์ณผลงานของตนเอง นอกจากนี้ คำสั่ง " จ้า " นี้กระตุ้นให้เกิด " จ้า " ในตอนต้นของพระบัญญัติที่สี่ซึ่งสั่งการส่วนที่เหลือของวันที่เจ็ดอันบริสุทธิ์

ขอเชิญนิกายโปรเตสแตนต์อย่างเป็นทางการกลับมาพิจารณาอีกครั้งถึงการต้อนรับที่มอบให้กับข้อความพยากรณ์ที่วิลเลียม มิลเลอร์เปิดตัวในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 แต่ยังคงรวมถึงเนื้อหาในพระบัญญัติ 4 ประการ จากพระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า ด้วยว่าเขาได้ล่วงละเมิดไปสู่บาปมหันต์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386 ผลที่ร้ายแรงที่สุดของการเลิกกราบพระเยซูคริสต์มีการกำหนดไว้: “ ถ้าคุณไม่ดูฉันจะมาเหมือนขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเวลาใด » เรา จะมาดูกันว่าตั้งแต่ปี 2018 ข้อความนี้กลายเป็นความจริงที่มีชีวิตได้อย่างไร หากปราศจากการเฝ้าระวัง ไม่มีการกลับใจ และผลของการกลับใจ คริสตทาสของโปรเตสแตนต์ก็ตายไปอย่างแน่นอน

ข้อ 4: “ แต่เจ้ายังมีบางคนในเมืองชาร์ดิสที่ไม่ได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน พวกเขาจะสวมชุดขาวเดินไปกับฉันเพราะพวกเขาสมควร -

ความศักดิ์สิทธิ์ใหม่จะเกิดขึ้น ในข้อความนี้ พระเยซูทรงพอใจที่จะเป็นพยานถึงการมีอยู่ของ “ คนไม่กี่คน ” ตามรายละเอียดที่เปิดเผยต่อเอลเลน จี. ไวท์ ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น มีเพียง 50 คนเท่านั้นที่ได้รับอนุมัติจากพระเจ้า “ ชายสองสามคน ” เหล่านี้กำหนดชายและหญิงที่ได้รับความเห็นชอบและได้รับพรเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงคริสตทาสของพวกเขาตามความคาดหวังของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “

ถึงกระนั้นเจ้าก็มีบางคนในเมืองชาร์ดิสที่ไม่ได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน และพวกเขาจะสวม [เสื้อผ้า] สีขาวเดินไปกับฉันเพราะพวกเขาสมควร ” ใครสามารถโต้แย้งศักดิ์ศรีที่พระเยซูคริสต์ทรงยอมรับได้?

แก่ผู้ชนะการทดสอบคริสตทาสในปี 1843 และ 1844 พระเยซูทรงสัญญาถึงชีวิตนิรันดร์และการยอมรับทางโลกโดยสมบูรณ์ ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการใน ข้อความ ที่จะมาถึง จาก *พิลาเดลเฟีย*

ความสกปรกของ “ *เสื้อผ้า* ” เป็นผลมาจากพฤติกรรมเสรีของมนุษย์ “ *เสื้อผ้า* ” คือความชอบธรรมที่พระเยซูคริสต์ทรงกำหนด ในกรณีนี้คือ “ *สีขาว* ” ความสกปรกของเสื้อผ้างบอถึงการสูญเสียความชอบธรรมนี้สำหรับค่ายโปรเตสแตนต์ดั้งเดิม ในทางตรงกันข้าม การไม่มีมลทินบ่งบอกถึงความต่อเนื่องของการใส่ร้าย “ *ความชอบธรรมนินทร* ” ของพระเยซูคริสต์ตามที่ระบุไว้ใน Dan.9:24 ในไม่ช้า ความรู้และการปฏิบัติในวันสะบาโตจะทำให้พวกเขาได้รับความศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง ผลและสัญลักษณ์แห่งความยุติธรรมที่พระเยซูคริสต์ประทานให้การเลือกที่ชาญฉลาดและชาญฉลาดนี้จะทำให้พวกเขาเป็นนินทรในไม่ช้าในการชำระให้บริสุทธิ์และการถวายเกียรติแด่ซีเลสเชียลโดย “ *เสื้อผ้าสีขาว* ” ของข้อ 5 ที่มาถึง พระวิญญาณจะทรงประกาศว่าพวกเขา “ *ไม่มีตำหนิ* ”: “ *และไม่พบคำมสาในปากของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่มีตำหนิ (ว ว .14:5)* ” พวกเขาจะพบ “ *สันติสุขกับทุกสิ่งและการชำระให้บริสุทธิ์ หากไม่มีเนื้อหนังก็ไม่เห็นพระเจ้า* ” ตามที่เปาโลกล่าวไว้ในฮีบรู 12:14 โดยสรุปแล้ว “ *เสื้อผ้าสีขาว* ”

เหล่านี้จะอยู่ในรูปแบบของการขจัดบาปที่ถือเป็นแนวทางปฏิบัติของวันอาทิตย์โรมัน เพราะพวกเขาออกอวยเข่าอย่างซื่อสัตย์สองครั้ง ในสถานที่ของเขา เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความโปรดปรานของเขา ตราประทับของพระเจ้าจึงมอบให้พวกเขาในวันสะบาโตซึ่งมาถึงเพื่อทำให้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ซึ่งรักษาความชอบธรรมของเขาสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ "การชำระสถานบริสุทธิ์" จึงบรรลุผลสำเร็จตามแบบที่แปลดาเนียล 8:14 ในขณะนั้น ภายใต้การเพ่งมองนี้ ตั้งแต่วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2387 พระเยซูทรงประทานนิมิตบนสวรรค์แก่ผู้ชนะที่ได้รับเลือกให้เห็นภาพการเสด็จจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของสถานศักดิ์สิทธิ์บนโลก ดังนั้นเขาจึงนึกถึงตัวอย่างประกอบว่า ช่วงเวลาที่สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน บาปของผู้ที่เขาเลือกไว้ได้รับการชดใช้ และทำให้ " *วันแห่งการชดใช้* " หรือภาษาฮีบรู " *ยมคิปปูร์* " บรรลุผลสำเร็จ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้ว การดำเนินการใหม่ในนิมิตมีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อตั้งคำถามถึงความสำเร็จครั้งแรกของความยุติธรรมนินทรที่ได้รับจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ซึ่งบรรลุผลสำเร็จอย่างแท้จริงสำหรับชาวซาร์ดิสที่ตกสู่บาปซึ่งแสดงให้เห็นศรัทธาที่ไม่เป็นที่พอใจต่อพระเจ้าผู้สร้าง ด้วยเหตุผลสองประการ พระเจ้าทรงสามารถปฏิเสธพวกเขาได้เนื่องจากขาดความรักต่อความจริงเชิงพยากรณ์ที่พระองค์ทรงประกาศไว้ และต่อการละเมิดในวันสะบาโตซึ่งมีกำหนดชำระตั้งแต่ปี 1843 โดยการมีผลใช้บังคับของกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14

ข้อ 5: “ *ผู้ที่มิใช่ชนะจะสวมชุดสีขาวดังนี้ เราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่ฉันจะสารภาพชื่อของเขาต่อพระพักตร์พระบิดาของเราและต่อเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์-* ”

ผู้ที่พระเยซูคริสต์ทรงเลือกสรรไว้ นั้นเป็นผู้เชื่อฟัง สำนึกถึงชีวิตและความเป็นนินทรของเขาต่อผู้สร้าง ผู้ทรงดี ฉลาด และเที่ยงธรรม นี้คือความลับของชัยชนะของเขา เขาไม่สามารถโต้เถียงกับเขาได้เพราะเขาเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เขาพูดและทำ ตัวเขาเองก็เป็นความยินดีของพระผู้ช่วยให้รอดของเขาที่จำเขาและเรียกเขาตามพระนามของเขาตั้งแต่ก่อตั้งโลกที่เขาเห็นเขาด้วยความรู้ล่วงหน้าของเขา

ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการกล่าวอ้างที่เป็นเท็จของผู้นับถือศาสนาเท็จนั้นไร้ประโยชน์และทำให้เข้าใจผิดแม้แต่กับผู้ที่นับถือศาสนาเท็จอย่างไร
พระดาร์สสุดท้ายจะเป็นของพระเยซูคริสต์ผู้ตรัสกับทุกคนว่า “
ฉันรู้จักพระราชกิจของพระองค์” ตามงานเหล่านี้
พระองค์ทรงแบ่งฝูงแกะโดยวางไว้ทางขวา *แกะของพระองค์* และทางซ้ายคือ
แพะ ที่กบฏและหมาป่า *ที่อีเกา* ซึ่งถูกกำหนดไว้สำหรับ
ไฟแห่งความตายครั้งที่สองของการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ข้อ 6: “ *ผู้ที่มีหูจงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย!* -
หากทุกคนสามารถได้ยินคำพยากรณ์ของพระวิญญาณอย่างแท้จริง

ในทางกลับกัน

เฉพาะผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรซึ่งพระองค์ทรงพอใจและให้การศึกษาเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความหมายของพวกเขาได้ พระวิญญาณหมายถึงข้อเท็จจริงที่ชัดเจนซึ่งบรรลุผลสำเร็จในช่วงเวลาประวัติศาสตร์

ผู้ที่ได้รับเลือกจึงต้องสนใจประวัติศาสตร์ทางศาสนาและทางโลก

และในพระคัมภีร์ทั้งเล่มประกอบด้วยเรื่องราวของคำพยาณ คำสรรเสริญ และคำพยากรณ์

หมายเหตุ : ในข้อ 3 พระเยซูคริสต์ตรัสกับโปรเตสแตนต์ผู้ล่องลับไปแล้วว่า “
เหตุฉะนั้นจงจำไว้ว่าท่านได้รับและได้ยิน *เผ่าระวังและกลับใจอย่าง ไร*
หากท่านไม่เฝ้าดู เราจะมาเหมือนขโมย และท่านจะไม่รู้ว่า เราจะมา หา ท่าน
เมื่อใด ” ในทางกลับกัน สำหรับทายาทของผู้ชนะ ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 2018

ข้อความนี้ได้ถูกเปลี่ยนเป็น: “*ถ้าคุณดู ฉันจะไม่มาเหมือนขโมย แล้วคุณจะรู้ว่าฉันจะมา หา คุณ ก็โมง* ” และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ตั้งแต่นั้นในปี 2020

ผู้ที่ได้รับเลือกของพระองค์ได้ทราบวันที่เสด็จกลับที่แท้จริงของพระองค์ซึ่งเปิดเผยในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

แต่คริทธิราชของโปรเตสแตนต์ถูกประณามที่เพิกเฉยต่อความแม่นยำนี้ ซึ่งสงวนไว้เพียงเท่านั้น ผ่านทางพระเยซู แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก

เพราะไม่เหมือนกับพฤติกรรมของเขาต่อผู้รับใช้ที่ชั่วร้าย “

พระเจ้าไม่ทำอะไรเลยโดยไม่เตือนผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์” Amo.3: 7

ที่ 6 : ฟิลาเดลเฟีย

แอ๊ดเวนตีสเข้าสู่ภารกิจสากล

ระหว่างปี พ.ศ. 2386 ถึง พ.ศ. 2416 วันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดที่แท้จริงซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้ง

ได้รับการบูรณะและรับเลี้ยงบุตรบุญธรรมโดยผู้บุกเบิกลัทธิเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ซึ่งอยู่ในรูปแบบของสถาบันศาสนาคริสต์อเมริกันอย่างเป็นทางการที่เรียกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2406: " สถาบันศาสนาที่เจ็ด โบสถ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ตามคำสอนที่เตรียมไว้ใน Dan.12:12

สาส์นของพระเยซูส่งถึงผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ซึ่งชำระให้บริสุทธิ์โดยวันสะบาโตในวันในปี 1873 ในเวลาเดียวกัน

ผู้ที่ได้รับเลือกเหล่านี้ก็ได้รับประโยชน์จากความสุขของดาน :12: “ *ผู้ที่รอดคอยจนถึง 1,335 วันย่อมเป็นสุข!* -

มาตรฐานใหม่ที่ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386
กลายเป็นมาตรฐานสากลในปี พ.ศ. 2416

ข้อ 7: “ **จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งขุมนุมนฟีลาเดลเฟีย** :
นี่คือสิ่งที่องค์บริสุทธิตรีส ผู้ทรงถือกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วไม่มีใครปิด
ผู้ทรงปิดแล้วไม่มีใครปิด : »

โดยใช้พระนามว่า " **ฟีลาเดลเฟีย** " พระองค์ตรัสว่า “ **โดยวิธีนี้**
คนทั้งปวงจะรู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา ถ้าท่านรักซึ่งกันและกัน ยอห์น 13:35”
และนี่คือกรณีของ **ฟีลาเดลเฟีย** ซึ่งมีรากศัพท์ภาษากรีกหมายถึง:
ความรักฉันพี่น้อง เขาได้เลือกผู้ที่แต่งบทเพลงนี้
โดยการทดสอบศรัทธาของพวกเขา และสำหรับผู้ชนะเหล่านี้
ความรักของเขาอันเหลือ **พระองค์ทรงเสนอพระองค์เองในข้อความนี้ว่า** “
นี่คือสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า ” **ศักดิ์สิทธิ์**
เพราะเป็นเวลาของการชำระให้บริสุทธิ์ของวันสะบาโตและของผู้ที่ทรงเลือกนั้นถูกกำหนด
โดยกฤษฎีกาของดาวิด 8:14 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 **ความจริง**
เพราะในช่วงเวลาแห่งการพยากรณ์นี้ **กฎแห่งความจริงกลับคืนมา**
พระเจ้าทรงค้นพบความศักดิ์สิทธิ์ของ **พระบัญญัติข้อ** ที่ **4** ของพระองค์
ที่คริสเตียนเหยียบย่ำตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321 **พระองค์ตรัสอีกครั้งว่า:** “
ผู้ที่มีกุญแจของดาวิด ”
กุญแจเหล่านี้ไม่ใช่กุญแจของนักบุญเปโตรที่อ้างว่าครอบครองโรม “
กุญแจของดาวิด ” เป็นของ “ **บุตรชายของดาวิด** ” ซึ่งก็คือพระเยซูเอง
ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ที่จะประทานความรอดนิรันดร์ได้
เพราะว่าเขาได้รับกุญแจนี้โดยการถือมัน “ **บนบ่าของเขา** ”
ในรูปของไม้กางเขนของเขา **ตามอิสยาห์** 22:22: “
เราจะสวมกุญแจบนบ่าของเขา **ของดาวิด** **เมื่อเปิดแล้วไม่มีใครปิด**
พอปิดก็ไม่มีใครเปิด ”
กุญแจดอกนี้ซึ่งแสดงถึงไม้กางเขนแห่งการทรมานของพระองค์
เพื่อให้สอดคล้องกับข้อนี้ เราได้อ่านที่นี้: “ **ผู้ทรงเปิดแต่ไม่มีใครจะปิด ผู้ทรงปิด**
และไม่มีผู้ใดจะเปิด ”
ประตูแห่งความรอดเปิดไว้สำหรับการสร้างลัทธิเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสและปิดไม่ให้
ผู้นับถือศาสนาในวันอาทิตย์โรมันตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843
เพราะพวกเขาตกลงที่จะยอมต่อความจริงหลักคำสอนที่น่าเสนอ
และได้รับเกียรติด้วยศรัทธาของพวกเขา พระวาจาของพระองค์เป็นการพยากรณ์
วิญญานแห่ง **พระเยซูตรัสกับวิสุทธิชนใน** ยุค **ฟีลาเดลเฟีย** ว่า “
เรารู้จักพระราชกิจของพระองค์ **ดูเถิด** **เพราะเจ้ามีอำนาจน้อย**
และรักษาคำพูดของเรา และไม่ได้ปฏิเสธชื่อของเรา **เราจึงได้เปิดประตูไว้ต่อหน้าเจ้า**
ซึ่งไม่มีใครปิดได้ ” **กลุ่มศาสนาเล็กๆ**
นี้อย่างเป็นทางการเป็นเพียงชาวอเมริกันมาตั้งแต่ปี 1863 แต่ในปี 1873
ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญที่เมืองแบดเทิลคริก
พระวิญญานทรงเปิดประตูผู้สอนศาสนาที่เป็นสากลซึ่งจะเปิดต่อไปจนกว่าพระเยซู
คริสต์เสด็จกลับมาอย่างแท้จริง **ไม่มีใครจะขัดขวางมันและพระเจ้าจะทรงดูแลมัน**
เราต้องสังเกตความจริงที่ว่าทุกสิ่งที่ดีที่พระเยซูทรงเห็นท่ามกลางวิสุทธิชนที่แท้จริง
นั้นยังกำหนดสาเหตุที่ทำให้ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ล้มลงในปี 1843
ข้อความนี้ตรงกันข้ามกับที่พระเยซูตรัสถึงการล่มสลายของ **ซาร์ดิส** ในข้อ 3 เลย
เพราะงานที่กำหนดเป้าหมายจะถูกกลับรายการเอง

12 เฝ้าของ Rev.7 ที่กำลังเติบโต

ข้อ 8: “ *ฉันรู้จักผลงานของคุณ คุณเกิด เพราะเจ้ามีอำนาจน้อย และรักษาคำพูดของเรา และไม่ได้ปฏิเสธชื่อของเรา เราจึงได้เปิดประตูไว้ต่อหน้าเจ้า ซึ่งไม่มีใครปิดได้-* ”

ผู้ที่ถูกเลือกนั้นได้รับการตัดสินอย่างดีจากผลงานของเขาซึ่งพระเยซูทรงถือว่าเขาเป็นผู้ยุติธรรม “ *ฤทธิ์อำนาจเล็กๆ น้อยๆ* ” ของพระองค์ยืนยันการกำเนิดของกลุ่มตาม “ *คนไม่กี่คน* ” ในข้อ 4 ในปี พ.ศ. 2416 พระเยซูทรงประกาศให้พวกแอ๊ดเวนตีสทราบความคืบหน้าในการเสด็จกลับมาของพระองค์ด้วยสัญลักษณ์แห่งประตูสวรรค์ที่เปิดอยู่ซึ่งจะเปิดในฤดูใบไม้ผลิของ 2030 คือในอีก 157 ปี ในข้อความต่อไปนี้ ผู้ที่พูดกับเลาดีเซีย พระเยซูจะทรงยืนอยู่ หน้าประตูนี้ ซึ่งบ่งบอกถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ใกล้เข้ามาแล้ว: “ *คุณเกิด เรายืนอยู่ที่ประตู และเคาะ ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู ฉันจะเข้าไปหาเขาและร่วมรับประทานอาหารกับเขา และเขาจะร่วมรับประทานอาหารกับฉันด้วย ว ว .3:20* »

การเข้าถึงความเชื่อของคริสเตียนอนุญาตให้ชาวยิว

ข้อ 9: “ *คุณเกิด เราให้พวกท่านในธรรมศาลาของชาตาดาน ซึ่งกล่าวว่าพวกเขาเป็นยิวและไม่ใช่แต่พูดมุสา* *คุณเกิด เราจะให้พวกเขาตามมัสการแทบเท้าของเจ้า และรู้ว่าฉันรักเจ้า -* ”

โดยการอ้างถึงการเข้ามาของชาวยิวที่แท้จริงตามเชื้อชาติและเนื้อหนังในกลุ่มแอ๊ดเวนตีส ข้อนี้ยืนยันการฟื้นฟูการพักสงบในวันสะบาโต วันอาทิตย์ไม่ใช่อุปสรรคต่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอีกต่อไป เนื่องจากตั้งแต่ปี 321 เป็นต้นมา

การละทิ้งศาสนาดังกล่าวยังส่งผลให้ชาวยิวที่จริงใจไม่รับเอาความเชื่อของคริสเตียนอีกด้วย การตัดสินของเขาต่อชาวยิวที่มีเชื้อชาติไม่ใช่ความเห็นส่วนตัวของเปาโล พยานที่สัตย์ซื่อ เป็นของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงยืนยันในวิวรณ์นี้ ในวิวรณ์ 2:9 แล้วในข้อความที่ส่งถึงผู้รับใช้ของพระองค์ที่ถูกชาวยิวใส่ร้ายและถูกข่มเหงโดยชาวโรมันใน ยุค *สเมอรั* นา

โปรดทราบที่ชาวยิวที่มีเชื้อชาติจะต้องยอมรับความรอดของคริสเตียนตามมาตรฐานแอ๊ดเวนตีสเพื่อรับประโยชน์จากพระคุณของพระเจ้า

ลัทธิแอ๊ดเวนตีสสากลเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่มีแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งได้กลายเป็น ที่เก็บรักษาอย่างเป็นทางการแต่ เพียงผู้เดียว มาตั้งแต่ปี 1873 แต่ระวัง! แสงสว่าง หลักคำสอน

และข่าวสารนี้เป็นทรัพย์สินของพระเยซูคริสต์แต่เพียงผู้เดียว

ไม่มีมนุษย์คนใดหรือสถาบันใดสามารถปฏิเสธวิวัฒนาการของมันได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อความรอดของพวกเขา สุดท้ายในข้อนี้ พระเยซูตรัสว่า “ *เราได้รักคุณ* ” นี่อาจหมายความว่าหลังจากเวลาแห่งพรนี้ เขาอาจจะไม่รักเธออีกต่อไปแล้ว? ใช่แล้ว และนี่จะเป็นความหมายของข้อความที่มาจาก “ *เลาดีเซีย* ”

พระบัญญัติของพระเจ้าและศรัทธาของพระเยซู

ข้อ 10: “ *เพราะเจ้าได้รักษาถ้อยคำแห่งความอดทนไว้ในเรา เราจะเก็บเจ้าไว้ในช่วงเวลาแห่งการทดลองที่จะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกที่รู้จัก เพื่อทดสอบผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก -* ”

คำว่าความอดทนยืนยันทบของการรอคอยแอดเวนติสท์ที่กล่าวไว้ในดาเนียล 12:12: “ ผู้ที่รอคอย ย่อมเป็นสุข และผู้ที่มาถึงจนถึงหนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวัน! - การทดสอบเกี่ยวข้องกับศรัทธาของ " ผู้อาศัยในโลก " ซึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ใน " โลกที่รู้จัก " ซึ่งพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้สร้างทรงยอมรับเป็นการทดสอบเจตจำนงของมนุษย์และเปิดโปงวิญญาณกบฏของค่าย " สากล " ซึ่งกรีก "oikomené" กำหนดให้เป็น " ดินแดนที่รู้จัก " ของข้อนี้

พระสัญญาที่ผูกมัดพระเยซูโดยมีเงื่อนไขว่าสถาบันจะรักษาคุณภาพของความเชื่อตั้งแต่เริ่มแรกเท่านั้น

หากข้อความของแอดเวนติสค์ดำเนินต่อไปจนถึงเวลาแห่งการทดสอบศรัทธาสากลขั้นสูงสุดตามที่พยากรณ์ไว้ในข้อนี้ ข้อความนั้นไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบสถาบัน เพราะภัยคุกคามอยู่ในข้อความนี้ในข้อ 11 ซึ่งตามมา จนกระทั่งถึงตอนนั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรอย่างเต็มที่

คำสัญญาของพระเยซูจะเกี่ยวข้องกับลูกหลานของเขายังมีชีวิตอยู่ในปี 2030 ในเวลานั้นผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงในปี 1873 จะกลับไป " ในองค์พระผู้เป็นเจ้า " ตามวิวรณ์ 14:13: " และฉันก็ได้ยินเสียงจากสวรรค์พูดว่า: เขียน : นับแต่นี้ไปผู้ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับพรตั้งแต่นี้ไป! ใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า เพื่อพวกเขาจะได้พักจากการงานของตน เพราะวางานของเขาติดตามเขา ไป » ด้วยเหตุนี้

นี่จึงเป็นความสวัสดีครั้งที่สองที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้กับผู้ได้รับเลือกที่เป็นแบบอย่างคนนี้ แต่สิ่งที่พระเยซูทรงอวยพรคือพฤติกรรมที่แสดงออกโดยการประพฤติทายา ทของ " ฟีลาเดลเฟีย " จะทำซ้ำผลงาน ความศรัทธา การยอมรับความจริงที่พระเจ้าแห่งสวรรค์ประทานให้ในรูปแบบล่าสุดที่พระองค์ประทานแก่พวกเขาอย่างซื่อสัตย์ในปี 2030

เพราะพวกเขาจะต้องพบกับเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จนกระทั่งสิ้นสุดเมื่อความเข้าใจในแผนการของพระเจ้าจะสมบูรณ์แบบ

คำสัญญาแอดเวนติสของพระเยซูคริสต์และคำเตือน

ข้อ 11: “ ฉันมา เร็ว ๆ ” จงยึดมั่นในสิ่งที่คุณมีอยู่ เพื่อจะไม่มีใครแย่งมงกุฎไปจากคุณ -

ข้อความ “ ฉันมา เร็ว ๆ ” เป็นข้อความประเภทแอดเวนติส พระเยซูทรงยืนยันการละทิ้งคำสารภาพทางศาสนาอื่นใด ความคาดหวังที่พระองค์จะกลับมาอย่างรุ่งโรจน์จะคงอยู่ไปจนสิ้นโลก ซึ่งเป็นหนึ่งในเกณฑ์หลักที่ระบุถึงผู้ที่ทรงเลือกสรรอย่างแท้จริง แต่ข้อความที่เหลือเป็นภัยคุกคามอย่างหนัก: “

จงระวังสิ่งที่คุณมีไว้เพื่อจะไม่มีใครแย่งมงกุฎของคุณไป

»และใครจะสามารถยึดมงกุฎของเขาได้

นอกจากศัตรูของเขา?

ดังนั้นลูกหลานของเขาจะต้องระบุตัวพวกเขาก่อน

และเป็นเพราะพวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น

ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของจิตวิญญาณแห่งมนุษยนิยมของพวกเขา

พวกเขาจะสร้างพันธมิตรกับพวกเขา เริ่มตั้งแต่ปี 1966

ข้อ 12: “

ผู้ใดมีชัยชนะ

เราจะทำให้เขาเป็นเสาหลักในพระวิหารของพระเจ้าของเรา

และเขาจะไม่มีวันออกมาเลย

ฉันจะเขียนพระนามพระเจ้าของฉัน

และชื่อเมืองของพระเจ้าของฉัน

เยรูซาเล็มใหม่ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของฉัน และชื่อใหม่ของฉันลงบนเขา -

ในถ้อยคำอวยพรสุดท้ายที่อุทิศให้กับผู้ชนะ

พระเยซูทรงรวบรวมภาพแห่งความรอดทั้งหมดที่ได้รับมา

เสาหลักในพระวิหารของพระเจ้าของฉัน” หมายถึง

การสนับสนุนที่มั่นคงเพื่อนำความจริงของฉันไปปฏิบัติในสภาผู้ได้รับเลือกของฉัน “

...และมันจะไม่ออกมา เพิ่มเติม ”: ความรอดของเขาจะเป็นนิรันดร์ “ ...;

ฉันจะเขียนพระนามของพระเจ้าของฉันไว้บนเขา ”:

ฉันจะจารึกพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้าที่สูญหายไปในส่วนเอเดนในตัวเขา “

... และพระนามเมืองของพระเจ้าของข้าพเจ้า ”:

เขาจะมีส่วนร่วมในการถวายเกียรติแด่ผู้ได้รับเลือกตามที่อธิบายไว้ใน Rev.21 “ ...

แห่งกรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของฉัน ”: “ กรุง

เยรูซาเล็มใหม่ ”

เป็นชื่อของการรวบรวมผู้ที่ได้รับเลือกสงสาราซึ่งกลายเป็นซีเลสเชียลโดยสิ้นเชิงเท

มีอนทูตสวรรค์ของพระเจ้าในสวรรค์ วิวรณ์ 21

บรรยายไว้ในภาพสัญลักษณ์ของเพชรพลอยและไข่มุกอันล้ำค่า

ซึ่งเป็นพยานถึงความเข้มแข็งของความรักที่พระเจ้าทรงรู้สึกต่อการทรงไถ่ของพระองค์

จากแผ่นดินโลก

เธอลงมายังโลกที่ได้รับการฟื้นฟูเพื่อมีชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงส

ถาปนาล้างล้างของพระองค์ที่นั่น “ ... และชื่อใหม่ของฉัน ”:

พระเยซูทรงเชื่อมโยงการเปลี่ยนชื่อของพระองค์กับการเสด็จจากธรรมชาติทางโลก

ไปสู่ธรรมชาติแห่งสวรรค์ ผู้ที่ถูกเลือกไว้จะรอด มีชีวิตอยู่หรือฟื้นคืนชีพ

จะได้รับประสบการณ์แบบเดียวกันและได้รับเทพฟ้าไฟ ได้รับการยกย่อง

ไม่เนาเปื่อย และเป็นนิรันดร์

ในข้อนี้

การยืนยันของการเปรียบเทียบกับพระเจ้านั้นได้รับการพิสูจน์ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า

พระเยซูเองทรงถูกค้นพบโดยผู้ที่ได้รับเลือกในแง่มุมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ข้อ 13: “ ผู้ที่มีหูจงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย! -

ผู้ที่ถูกเลือกเข้าใจบทเรียน แต่เขาเป็นคนเดียวที่สามารถเข้าใจบทเรียนได้

เป็นเรื่องจริงที่ข้อความนี้จัดทำขึ้นสำหรับเขาเท่านั้น

ข้อความนี้ยืนยันความจริงที่ว่า

ดีและความเข้าใจในความลึกซึ้งที่เปิดเผยขึ้นอยู่

กับพระเจ้าเท่านั้นที่ทดสอบและเลือกผู้รับใช้ของพระองค์

แอ็ดเวนตีสม์สุดท้ายอย่างเป็นทางการไม่ได้เรียนรับทเรียนและถก

ดสินโดยพระเยซู แต่ถูกอ้าเจียนออกมาเนื่องจากปฏิเสธข้อความเกี่ยวกับ

ความคาดหวัง ครั้งที่ 3 ของ แอ็ดเวนตีสม์

“ ฉันจะมา เร็ว. จงยึดมั่นในสิ่งที่คุณมี เพื่อไม่ให้ใครแย่งมงกุฎไป ” อนิจจา

สำหรับ Adventism อย่างเป็นทางการในสมัยนั้น อวสานยังห่างไกล

และด้วยความเหนียวแน่นของเวลา 150 ปีต่อมา ศรัทธาจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

คำเตือนของพระเยซูที่นั่นสมเหตุสมผลแต่ไม่มีใครสังเกตเห็นหรือเข้าใจ และในปี 1994

สถาบันแอ็ดเวนตีสม์จะสูญเสีย “ มงกุฎ ” ของตนไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการปฏิเสธ “แสงสว่างอันยิ่งใหญ่” สุดท้ายที่เอลเลน จี. ไวท์

ผู้ส่งสารของพระเยซูคริสต์พยากรณ์ไว้ในหนังสือของเธอ “งานเขียนครั้งแรก”

ในบท "นิมิตแรกของแม่" ในหน้า 14 และ 15:
ข้อความต่อไปนี้เป็นข้อความที่ตัดตอนมาจากหน้าเหล่านี้ **ข้าพเจ้า**
ระบุเพิ่มเติมเกี่ยวกับเขาว่าเขาทำนายชะตากรรมของงานแอ็ดเวนตีส
และสรุปคำสอนทั้งหมดที่น่าเสนอโดยสภาทั้งสามแห่งรายได้ **3**
ไว้ในตัวเขาเอง: 1843-44 *Sardis* , 1873 *Philadelphia* , 1994 *Laodicea*

ชะตากรรมของแอ็ดเวนตีส เปิดเผยในนิมิตแรกของเอลเลน จี. ไวท์

“ในขณะที่ฉันอธิษฐานในการนมัสการประจำครอบครัว
พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ก็สถิตอยู่บนฉัน
และดูเหมือนว่าฉันจะอยู่เหนือโลกแห่งความมืดนี้มากขึ้นเรื่อยๆ
ฉันหันไปหาพี่น้องแอ็ดเวนตีสของฉันที่ยังคงอยู่ในโลกนี้ แต่ไม่พบพวกเขา
แล้วมีเสียงหนึ่งพูดกับข้าพเจ้าว่า “จงดูอีกครั้ง แต่สูงขึ้นอีกหน่อย”
ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นเห็นทางขึ้นและแคบอยู่เหนือโลกนี้มาก
นี่คือจุดที่พวกแอ็ดเวนตีสก้าวเข้าสู่เมืองศักดิ์สิทธิ์
ด้านหลังพวกเขาที่จุดเริ่มต้นของเส้นทางมีแสงสว่างจ้า
ซึ่งทูตสวรรค์บอกฉันว่าเป็นเสียงร้องยามเที่ยงคืน
แสงนี้ส่องสว่างตลอดความยาวของเส้นทางเพื่อไม่ให้เท้าของพวกเขาสะดุด
พระเยซูทรงดำเนินที่ศีรษะเพื่อนำทางพวกเขา และตราบไต่ที่พวกเขาจะมองดูพระองค์
พวกเขาก็ปลอดภัย
แต่ไม่นานก็มีบางคนรู้สึกเหนื่อยและบอกว่าเมืองนี้ยังห่างไกลมากและคิดว่าจ
ะไปถึงเร็วกว่านี้
จากนั้นพระเยซูทรงให้กำลังใจพวกเขาด้วยการยกพระกรขวาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
ขึ้น ซึ่งมีแสงสว่างส่องไปทั่วพวกแอ็ดเวนตีส พวกเขาจึงออกมา: “ฮาลูเลยา! »
แต่บางคนปฏิเสธแสงนี้อย่างโจ่งแจ้ง โดยบอกว่าไม่ใช่พระเจ้าที่ทรงนำพวกเขา
ในที่สุดแสงด้านหลังพวกเขาก็ดับลง และพวกเขาก็พบว่าตัวเองอยู่ในความมืดมิด
พวกเขาสะดุดล้มและมองไม่เห็นทั้งเป้าหมายและพระเยซู
จากนั้นจึงตกจากทางและจมลงสู่โลกอันชั่วร้ายเบื้องล่าง -
เรื่องราวของนิมิตแรกที่พระเจ้าประทานแก่เอลเลน กุลด์-ฮาร์มอนในวัยเยาว์
ถือเป็นคำพยากรณ์ที่มีการเข้ารหัสซึ่งมีคุณค่าพอๆ
กับคำพยากรณ์ของดาเนียลหรือวิวรณ์
แต่เพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากมันเราต้องตีความให้ถูกต้อง ดังนั้นฉันจะให้คำอธิบาย
สำนวน “เสียงร้องเที่ยงคืน”
แสดงถึงการประกาศการเสด็จมาของเจ้าบ่าวใน “อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน”
จากมัทธิว 25:1 ถึง 13
การทดสอบการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในฤดูใบไม้ผลิปี 1843
และการทดสอบการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 ฤดูใบไม้ร่วง
พ.ศ. 2387 ถือเป็นความสำเร็จครั้งแรกและครั้งที่สอง
ความคาดหวังทั้งสองนี้รวมกันเป็นตัวแทนของ "แสงแรก" ของเรื่องราวที่ถูก
"อยู่เบื้องหลัง" กลุ่ม "เซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีส" ซึ่งกำลังก้าวหน้าทันเวลา
บนเส้นทางหรือเส้นทางที่ได้รับพรจากพระเยซูคริสต์ สำหรับผู้บุกเบิกแอ็ดเวนตีส ปี

1844

ถือเป็นวันสิ้นโลกและวันสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่คำพยากรณ์สามารถเสนอแก่ผู้ทีเลือก
ในเวลานั้นได้ เมื่อผ่านวันสุดท้ายนี้ไปแล้ว

พวกเขาบอกการเสด็จกลับมาของพระเยซูโดยคิดว่าใกล้จะมาถึงแล้ว

แต่เวลาผ่านไปและพระเยซูก็ยังไม่กลับมา สิ่งที่มีมิติกระตุ้นโดยพูดว่า:

"พวกเขาพบว่าเมืองนี้อยู่ไกลมากและคิดว่าจะไปถึงที่นั่นเร็วกว่านี้"; นั่นคือในปี พ.ศ .

2387 หรือหลังจากวันนั้นไม่นาน ความท้อแท้มีชัยเหนือพวกเขาจนกระทั่งประมาณปี

1980 เมื่อฉันเข้าไปในที่เกิดเหตุ โดยได้รับแสงสว่างใหม่และรุ่งโรจน์ซึ่งสร้าง

ความคาดหวังประการที่สามของแอ็ดเวนตี ส

คราวนี้การเสด็จกลับมาของพระเยซูมีกำหนด **ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1994** แน่นนอนว่า

การประกาศข้อความนี้เกี่ยวข้องกับเพียงส่วนเล็กๆ

ของลัทธิแอ็ดเวนตีสสากลที่ตั้งอยู่ในฝรั่งเศสที่เมืองวาลองซ์-ซูร์-โรน

ทางเล็อกของพระเจ้าสำหรับเมืองเล็กๆ

แห่งนี้ทางตะวันออกเฉียงใต้ของฝรั่งเศสมีคำอธิบายอยู่แล้ว

ที่นั่นพระสันตปาปาปิอุสที่ 6 สิ้นพระชนม์ขณะถูกควบคุมตัวในปี 1799

ทรงปฏิบัติตามข้อเท็จจริงที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 13:3 นอกจากนี้

บาเลนเซียยังเป็นเมืองที่พระเจ้าทรงสถาปนาคริสตจักรแอ็ดเวนตีสแห่งแรกในดินแดน

นฝรั่งเศส

ด้วยเหตุนี้เองที่พระองค์ทรงนำแสงสุดท้ายอันรุ่งโรจน์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์มา

และเมื่อสิ้นปี

2020

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าได้รับการเปิดเผยล่าสุดและล้ำค่าที่สุดจากพระองค์ซึ่งข้าพเจ้านำ

เสนอในเอกสารนี้อย่างต่อเนื่องและซื่อสัตย์

พิภพเล็ก ๆ

ของวาเลนตีเนียนแอ็ดเวนตีสทำหน้าที่เป็นเวทีสากลในการบรรลุส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

แสงอันรุ่งโรจน์สุดท้ายในนิมิตของเอลเลนน้องสาวของเรา

นิมิตนี้แสดงให้เห็นถึงการพิพากษาที่พระเยซูทรงกระทำต่อประสบการณ์ที่อาศัย

อยู่ในบาเลนเซีย

ซึ่งเป็นสัมฤทธิผลประการที่สามของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

พระเยซูทรงรู้จักแอ็ดเวนตีสที่แท้จริงโดยพฤติกรรมของเขาต่อแสงที่นำเสนอ

แอ็ดเวนตีสที่แท้จริงแสดงความชื่นชมยินดีด้วยเพลง

“ฮาเลลูยา!”

โดยได้รับพรจากพระวิญญาณ พระองค์ทรงเติมน้ำมันลงในภาชนะ ในทางกลับกัน

พวกเขาแอ็ดเวนตีสจ่อมปลอม

“ปฏิเสธแสงสว่างนี้อย่างโจ่งแจ้ง”

การปฏิเสธแสงศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับพวกเขา

เพราะพระเจ้าเตือนพวกเขาถึงปฏิภิกิริยาเชิงลบนี้ในข้อความที่ได้รับการดลใจซึ่งมีไว้

สำหรับพวกเขาถึงผู้ส่งสารของพระองค์

มันจะกลายเป็นภาชนะเปล่าซึ่งปราศจากน้ำมันซึ่งก่อให้เกิด

"แสงสว่าง"

ของตะเกียง

มีการประกาศผลที่ตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้: “

แสงที่อยู่ด้านหลังพวกเขาดับลง”; พวกเขาปฏิเสธรากฐานพื้นฐานของแอ็ดเวนตีส

พระเยซูทรงใช้หลักการของพระองค์ว่า “ *เพราะว่าผู้ที่มีอยู่แล้วก็จะเพิ่มเติมให้*

และเขาจะมีเหลือเพื่อ แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ซึ่งเขามีอยู่ก็จะต้องเอาไปจากเขา”

มธ .25:29”

“...พวกเขาสูญเสียการมองเห็นทั้งเป้าหมายและพระเยซู”

พวกเขาไม่รู้สีกตัวต่อข้อความของแอ็ดเวนตีสที่ประกาศการเสด็จกลับมาของพระคริส

สต์ หรือปฏิเสธเป้าหมายของขบวนการแอ็ดเวนตีสที่ประดิษฐานอยู่ในชื่อ

“แอ็ดเวนตีส”; "จากนั้นก็ตกจากเส้นทางและจมลงสู่โลกชั่วร้ายที่อยู่ใต้นั้น" ในปี

1995

พวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญาอย่างเป็นทางการต่อพันธมิตรโปรเตสแตนต์และลัทธิสากลนิยม

พวกเขาจึงสูญเสียพระเยซูและทางเข้าสู่สวรรค์ซึ่งเป็นเป้าหมายของศรัทธาแอดเวนติส พวกเขาเข้าร่วมตาม Dan.11:29 " *คนหน้าชื่อใจคด* " และ " *คนขี้เมา* " ตามที่พระเยซูทรงประกาศใน Matt.24:50; สิ่งต่างๆ ที่แสดงให้เห็นตั้งแต่เริ่มงาน

ปัจจุบันคำพยากรณ์เหล่านี้ได้สำเร็จแล้ว ความสำเร็จดังกล่าวเกิดขึ้นระหว่างปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นวันที่แสงแรก "อยู่ด้านหลังพวกเขา" และปี 1994 ซึ่งเป็นวันที่แสงแห่งการพยากรณ์อันยิ่งใหญ่ถูกปฏิเสธโดยคริสตจักรแอดเวนติสแห่งแรกที่ก่อตั้งขึ้นในฝรั่งเศส ในเมืองวาลองซ์-ซูร์-โรน ซึ่งพระเจ้าทรงปฏิเสธใช้ในการสาธิตของเขา ปัจจุบัน ลัทธิแอดเวนติสอย่างเป็นทางการอยู่ใน "ความมืดมิด" ของลัทธิคริสตชนทั่วโลกซึ่งมีศัตรูของความจริง พวกโปรเตสแตนต์และคาทอลิก

ที่ 7 เลาดีเซี่ย

การสิ้นสุดของลัทธิแอดเวนติสแบบสถาบัน

การปฏิเสธความคาดหวังประการที่สามของแอดเวนติส

ข้อ 14: " *จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งชุมชนเมืองเลาดีเซี่ย : อามาน พยานผู้สัตย์ซื่อและแท้จริง ผู้เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า* "

เลาดีเซี่ย

เป็นชื่อของยุคที่เจ็ดและเป็นยุคสุดท้าย

นั่นคือจุดสิ้นสุดของพรของสถาบันแอดเวนติส ชื่อนี้มีรากศัพท์ภาษากรีก 2 คำ คือ "ลาว ดีเคีย" ซึ่งแปลว่า "ผู้ถูกพิพากษา" ต่อหน้าฉัน พวกเขาแอดเวนติสแปลว่า: "บุคคลแห่งการพิพากษา"

แต่สถาบันไม่ทราบว่าการพิพากษานี้จะเริ่มต้นด้วยการพิพากษานั้น ดังที่ 1 เปโตร 4:17 สอนว่า " *เพราะนี่คือช่วงเวลาที่มีการพิพากษาจะเริ่มต้นที่บ้านของ พระเจ้า. ถ้ามันเริ่มต้นที่พวกเรา*

จุดจบของคนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร? »

พระเยซูทรงแนะนำตัวเองว่า: " *นี่คือสิ่งที่อามานกล่าว พยานที่สัตย์ซื่อและแท้จริง จุดเริ่มต้นของการสร้างพระเจ้า:* " คำว่า *อามาน* แปลว่าในภาษาฮีบรู:

ตามความจริง ตามคำให้การของอัครสาวกยอห์น พระเยซูทรงใช้คำนี้บ่อยๆ (25 ครั้ง) ทำซ้ำสองครั้งในตอนแรกก่อนตรัส แต่ในการปฏิบัติทางศาสนาแบบดั้งเดิม

คำนี้ได้กลายเป็นคำสำหรับเครื่องหมายวรรคตอนในตอนท้ายของคำอธิษฐานหรือข้อ

ออกความ จากนั้นจึงมักตีความในความหมายของ "เป็นเช่นนั้น" ซึ่งสืบทอดมาจากนิกายโรมันคาทอลิก และพระวิญญาณทรงใช้แนวคิดนี้ " *ตามความจริง* " เพื่อให้คำว่า *อามาน*

มีความหมายสองประการที่สมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์แบบ *เลาดีเซี่ย*

เป็นเวลาพระเยซูทรงประทานแสงสว่างอันยิ่งใหญ่เพื่อส่องสว่างคำพยากรณ์ที่เตรียมไว้สำหรับวาระสุดท้ายอย่างครบถ้วน งานที่คุณกำลังอ่านเป็นข้อพิสูจน์เรื่องนี้

สิ่งที่จะทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างพระเยซูกับสถาบันแอดเวนติสอย่างเป็นทางการคือการปฏิเสธแสงสว่างของพระองค์

ในการเลือกที่สมเหตุสมผลและสมเหตุสมผล

พระเจ้าทรงยอมให้มีการทดสอบศรัทธาแบบแอดเวนติสระหว่างปี 1980 ถึง 1994 โดยเป็นแบบอย่างซึ่งส่งผลให้เกิดการสูญเสียนิกายโปรเตสแตนต์และพรของผู้บุกเบิก

กแอ๊ดเวนต์ิส

การทดสอบนี้ขึ้นอยู่กับศรัทธาในการเสด็จกลับมาของพระเยซูที่ประกาศไว้แล้วในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 จากนั้นในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 ตามลำดับของจีน ตั้งแต่ปี 1983 จีนเริ่มแบ่งปันประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูในปี 1994 โดยได้ใช้ “ *ห้าเดือน* ” อ้างถึงในข้อความ “ *แต่ที่ห้า* ” ในวิวรณ์ 9:5-10 โดยถือว่าหัวข้อนี้มาจากคำสาปของลัทธิโปรเตสแตนต์ในปี 1844 ระยะเวลา “ *ห้าเดือน* ” ที่อ้างถึงคือ 150 ปีที่แท้จริง นำไปสู่ปี 1994 มองเห็นเพียงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เท่านั้นเพื่อเป็นจุดสิ้นสุดของช่วงเวลานี้ และพระเจ้ก็ตามอบดวงส่วน ในรายละเอียดของข้อความ จีนปกป้องสิ่งที่ฉันถือว่าเป็นความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ หลังจากได้รับคำเตือนอย่างเป็นทางการ

สถาบันดังกล่าวได้ประกาศไล่ฉันออกในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ในขณะที่ยังมีเวลาเหลืออีกสามปีในการพิสูจน์และปฏิเสธประกาศของจีน ต่อมาประมาณปี 1996 ความหมายที่แท้จริงของประสบการณ์นี้ก็ชัดเจนสำหรับฉัน ถ้อยคำที่พระเยซูทรงเขียนไว้ในจดหมายของพระองค์ถึง “ *เลาดิเซีย* ” เพียงเป็นจริงและบัดนี้ก็ได้ความหมายที่ชัดเจนแล้ว เมื่อถึงปี 1991 พวกแอ๊ดเวนต์ิสที่แสนอบอุนไม่ได้รักความจริงมากเท่ากับในปี 1873 อีกต่อไป โลกสมัยใหม่ยังทำให้พวกเขาอ่อนแอลงด้วยการล่อลวงพวกเขาและชนะใจพวกเขา เช่นเดียวกับในยุค “ *เอเฟซัส* ” แอ๊ดเวนต์ิสอย่างเป็นการได้สูญเสีย “ *ความรักครั้งแรก* ” ไป และพระเยซู “ *ทรงรีบคืนพระที่ปและมงกุฎของเธอออกไป* ” เพราะเธอก็ไม่คู่ควรกับมันอีกต่อไปเช่นกัน เมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงเหล่านี้ ข้อความจึงสว่างไสวด้วยความชัดเจน คำว่า “ *อาเมน* ” ยืนยันความต้องการความจริงที่สมบูรณ์และการสิ้นสุดของความสัมพันธ์อันเป็นสุข “ *พยาน . ข้อสัตย์และจริงใจ* ” ปฏิเสธผู้ถูกเลือกที่ไม่เชื่อสัตย์และโกหก “ *หลักการแห่งการสร้างสรรคของพระเจ้า* ” ดังนั้นผู้สร้างจึงมาปิดสติปัญญาของผู้ไม่คู่ควรและเปิดกว้างบุคคลที่เขาเลือกให้เข้าถึงความจริงที่มีอยู่และซ่อนอยู่ในเรื่องราวของปฐมกาล ขณะเดียวกันก็ปลุกเร้า “ *หลักการสร้างของพระเจ้า* ” ซึ่งเขาเชื่อมโยงกับคำว่า “ *อาเมน* ” พระวิญญาณยืนยันการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์อย่างใกล้ขีด: “ *ทันที* ” อย่างไรก็ตาม 36 ปีจะยังคงผ่านไประหว่างปี 1994 ถึง 2030 ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดของมนุษยชาติบนโลก

ความอบอุนร้ายแรง

ข้อ 15: “ *ฉันรู้งานของคุณ ฉันรู้ว่าคุณไม่เย็นและไม่ร้อน ขอให้คุณหนาวหรือร้อน!* -

ที่อยู่อย่างไม่เป็นทางการจำหน่ายถึงสถาบัน

นี่คือผลของศาสนาที่สืบทอดมาจากพ่อสุลุทชายและลูกสาว

โดยที่ความศรัทธากลายเป็นประเพณี เป็นทางการ กิจวัตร และหวาดกลัวต่อสิ่งใหม่ๆ สภาพที่พระเยซูไม่สามารถอวยพรเธอได้อีกต่อไป เมื่อพระองค์ทรงมีแสงสว่างใหม่ๆ มากมายที่จะแบ่งปันกับเธอ

ข้อ 16: “ *เพราะฉะนั้นเพราะว่าเจ้าอุนและไม่หนาวและไม่ร้อน เราจะอาเจียนเจ้าออกจากปาก*” -

พระเยซูทรงตั้งข้อสังเกตในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2534

เมื่อผู้เผยพระวจนะที่ถือข่าวสารของพระองค์ถูกสถาบันทางการถอดถอนออกจากตำแหน่ง ในฤดูใบไม้ผลิปี 1994 มันจะถูกอาเจียนออกมาตามที่พระเยซูทรงประกาศ

เธอพิสูจน์ตัวเองด้วยการเข้าร่วมกลุ่มพันธมิตรทั่วโลกซึ่งก่อตั้งโดยคริสตจักรคาทอลิกในปี 1995 ซึ่งเธอได้เข้าร่วมกับกลุ่มโปรเตสแตนต์ที่กบฏ นับตั้งแต่ตอนนี้เธอแบ่งปันคำสาปแช่งของพวกเขา

ภาพลวงตาหลอกลวงที่มีพื้นฐานมาจากมรดกทางจิตวิญญาณ

ข้อ 17: “ เพราะเธอพูดว่า ฉันรวย ฉันมั่งคั่ง และฉันไม่ต้องการสิ่งใดเลย และเพราะเธอไม่รู้ว่าเป็นคนยากจนข้นแค้น ยากจน ดาบอด และเปลือยเปล่า ”

“... รวย ” การเลือกตั้งแอ๊ดเวนต์สเกิดขึ้นในปี 1873 และการเปิดเผยมากมายที่มอบให้กับเอลเลน จี. ไวท์ยิ่งทำให้เธอมั่งคั่งทางวิญญาณมากขึ้น แต่ในระดับคำทำนาย การตีความของเวลานั้นล้ำสมัยไปอย่างรวดเร็ว ดังที่เจมส์ ไวท์ สามีมของผู้ส่งสารของพระเจ้าคิดอย่างถูกต้อง

พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงออกแบบคำพยากรณ์ของพระองค์เพื่อความสมหวังในขั้นสุดท้ายที่สมบูรณ์แบบและไร้ข้อบกพร่อง

นี่คือเหตุผลว่าทำไมเวลาที่ผ่านไปซึ่งนำการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่มาสู่โลก

ทำให้เกิด คำถามถาวรเกี่ยวกับการตีความที่ได้รับและการสอน พระเยซูตรัสว่า “

แต่พระองค์ผู้จะทรงรักษางานของเราไว้จนถึงที่สุด ” อย่างไรก็ตาม ในปี 1991 ซึ่งเป็นวันที่เขาปฏิเสศแสง จดจบยังอยู่อีกไกล

ดังนั้นเธอจึงต้องเอาใจใส่ต่อแสงสว่างใหม่ๆ

ที่พระเจ้าเสนอโดยวิธีที่พระองค์เลือกเอง

ข้างแตกต่างเหลือเกินระหว่างภาพลวงตาของสถาบันกับสภาพที่พระเยซูทอดพระเนตรและตัดสิน! ในบรรดาคำศัพท์ทั้งหมดที่อ้างถึง คำว่า “ เปลือยเปล่า ” เป็นคำที่ร้ายแรงที่สุดสำหรับสถาบันหนึ่งๆ

เพราะมันหมายความว่าพระเยซูทรงถอนความยุติธรรมชั่วนิรันดร์ของพระองค์ไปจากความยุติธรรมนั้น อยู่ในพระโอษฐ์ของพระองค์ คือโทษประหารชีวิต และความตายครั้งที่สองของการพิพากษาครั้งสุดท้าย ; ตามที่เขียนไว้ใน 2 โครินธ์ 5:3 ว่า “ เราจึงคร่ำครวญอยู่ในเดี๋ยวนี้อันนี้ ปรารถนาจะสวมบ้านบนสวรรค์ของเรา ถ้าเราพบว่าเรานุ่งห่ม และไม่เปลือยกายอยู่ ” -

คำแนะนำของพยานผู้สัตย์ซื่อและแท้จริง

ข้อ 18: “

ข้าพเจ้าขอแนะนำให้ท่านซื้อทองคำที่ทดสอบแล้วในไฟจากข้าพเจ้า เพื่อท่านจะได้มั่งคั่ง และเสื้อผ้าสีขาวเพื่อท่านจะได้สวมใส่ และเพื่อความสะอาดแห่งการเปลือยเปล่าของท่านจะไม่ปรากฏ และยารักษาโรคสำหรับเจิมท่าน ดวงตาเพื่อเจ้าจะได้เห็น -

หลังจากการค้นพบในปี 1991

สถาบันยังคงมีเวลาสามปีในการแก้ไขวิถีทางของตนและก่อให้เกิดผลของการกลับใจ ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้น ในทางตรงกันข้าม

ความเชื่อมโยงของพระองค์กับโปรเตสแตนต์ที่ตกสู่บาปได้แข็งแกร่งขึ้นจนถึงขั้นสร้างพันธมิตรอย่างเป็นทางการในปี 1995

พระเยซูทรงเสนอพระองค์เองว่าเป็นพ่อคำที่มีศรัทธาที่แท้จริงแต่เพียงผู้เดียว

ซึ่งเป็น “ทองคำที่ถูกทดสอบด้วยไฟ ” ของการทดสอบ หลักฐานของการประณามคริสตจักรของเขาปรากฏขึ้นในกรณีที่ไม่มี “เสื้อผ้าสีขาว”

ซึ่งผู้บุกเบิก " *สมควร* " ในวิวรณ์ 3:4 จากการเปรียบเทียบนี้
 พระเยซูทรงแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ก่อนปี 1994
 พระองค์ได้ส่งกลุ่มแอดเวนตีสแห่ง " *เลาดีเซีย* " ไปสู่ความคาดหวังแบบแอดเวนตีสเหมือนกับความคาดหวังที่เกิดขึ้นก่อนปี 1843
 และ 1844; เพื่อทดสอบศรัทธาในประสบการณ์ทั้งสาม
 ดังที่สอนในข้อความที่ส่งถึงพวกแอดเวนตีสแห่ง " *ชาร์ดิส* " ในปี 1844
 ด้วยทัศนคติที่กบฏแบบปิด
 สถาบันไม่สามารถเข้าใจได้ว่าพระเยซูทรงตำหนิสถาบันนั้นด้วยอะไร เธอ " *ดาบอด* " เช่นเดียวกับพวกฟาริสีในงานพันธกิจทางโลกของพระเยซู
 ดังนั้นเธอจึงไม่เข้าใจคำเชื้อเชิญของพระคริสต์ให้ชื่อ " *ไข่มุกอันล้ำค่า* " จากอุปมาของมัทธิว 13:45-46
 ซึ่งกำหนดภาพมาตรฐานแห่งชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าทรงเรียกร้องซึ่งเปิดเผยในข้อ 18
 ของว .3 นี้ .

การโทรที่มีความเมตตา

ข้อ 19: " *มากเท่าที่ฉันรักฉันก็ตำหนิและลงโทษ*
ดังนั้นจงกระตือรือร้นและกลับใจใหม่-
 การลงโทษมีไว้สำหรับผู้ที่พระเยซู *ทรงรัก*
 จนกว่าพระองค์จะทรงอาเจียนออกมา
 การเรียกร้องซึ่งเป็นการเชื้อเชิญให้กลับใจไม่ได้รับการเอาใจใส่
 และความรักไม่ได้สืบทอดมา แต่ได้มาโดยศักดิ์ศรี เมื่อสถาบันเข้มแข็งขึ้นแล้ว
 พระเยซูทรงเริ่มอุทธรณ์เป็นรายบุคคลโดยตรัสกับผู้สมัครรับกระแสเรียกจากสวรรค์:

การโทรสากล

ข้อ 20: " *ดูเถิด เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะ*
ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู
ฉันจะเข้าไปหาเขาและร่วมรับประทานอาหารกับเขา
และเขาจะร่วมรับประทานอาหารกับฉันด้วย"
 ในวิวรณ์ คำว่า " *ประตู* " ปรากฏในวิวรณ์ 3:8 ที่นี้ในวิวรณ์ 3:20 ในวิวรณ์ 4:1
 และในวิวรณ์ 21:21 วิวรณ์ 3:8 เตือนเราว่า *ประตู* เปิดและปิดการเข้าถึง
 ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบศรัทธาซึ่งเปิดหรือปิดการเข้า
 ถึงพระคริสต์ สู่ความยุติธรรมและพระคุณของพระองค์
 ในข้อ 20 นี้ คำว่า " *ประตู* " มีความหมายที่แตกต่างกันสามความหมายแต่เสริมกัน เขาชี้ไปที่พระเยซูเอง: " *เราเป็นประตู* " ยอห์น 10:9"; *ประตูสวรรค์เปิด* ในวิวรณ์ 4:1: " *ประตูสวรรค์เปิดแล้ว -*
และ ประตู
 หัวใจมนุษย์ที่พระเยซูเสด็จมาเคาะเพื่อเชิญชวนผู้ถูกเลือกให้เปิดใจรับพระองค์เพื่อ
 พิสูจน์ความรักของพระองค์
 ก็เพียงพอแล้วสำหรับสิ่งมีชีวิตของเขาที่จะเปิดใจรับความจริงที่เปิดเผยของเ
 เขาเพื่อให้การสนทนาอย่างใกล้ชิดเกิดขึ้นได้ระหว่างเขากับผู้สร้างอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา
 เขา *จะมี* การรับประทานอาหารเย็น ร่วมกันในตอนเย็น
 เมื่อถึงเวลากลางคืนเพื่อยุติงานในแต่ละวัน
 ในไม่ข้ามมนุษย์ชาติจะเข้าสู่คำคืนประเกทนี้ " *ที่ซึ่งไม่มีใครสามารถทำงานได้อีกต่อไป*" (ยอห์น 9:4)"

การสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณจะหยุดการเลือกทางศาสนาครั้งสุดท้ายของมนุษย์ชายและหญิงที่มีความรับผิดชอบเท่าเทียมกันและเสริมกันอย่างเคร่งครัดในระดับนี้

เมื่อเปรียบเทียบกับข้อความของ *ฟีลาเดลเฟีย* ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ใน *ยุคเลาดีเซีย* ซึ่งใกล้จะเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ “ *ประตูที่เปิดอยู่ในสวรรค์* ” จะเปิดขึ้นเป็นความต่อเนื่องของข้อความนี้ใน Rev.4:1

การเตือนสติครั้งสุดท้ายของพระวิญญาณ

สำหรับผู้ชนะแต่ละคน พระเยซูทรงประกาศว่า:

ข้อ 21: “ *ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้นั่งกับเรานบนบัลลังก์ของเรา เช่นเดียวกับที่เราเอาชนะและนั่งลงกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของเรา* -

ดังนั้นเขาจึงประกาศกิจกรรมของการพิพากษาซีเลสเชียลซึ่งตามหลังข้อความนี้และซึ่งจะเป็นหัวข้อของ Rev.4

แต่คำสั่งบัญญานี้ผูกมัดเขาไว้กับผู้ชนะที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงเท่านั้น

ข้อ 22: “ *ผู้ที่มีหูจงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย!* -

แก่นเรื่องของ " *จดหมาย* " จบลงด้วยความล้มเหลวทางสถาบันครั้งใหม่ครั้งสุดท้าย เพราะต่อจากนี้ไป แสงสว่างจะถูกพาไปโดยผู้ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากนั้นจึงกลุ่มเล็กๆ

จะมีการถ่ายทอดจากคนสู่คนเป็นรายบุคคลและทางอินเทอร์เน็ตที่พระเยซูจะทรงนำทางโดยนำผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไปสู่แหล่งที่มาของการเผยแพร่วามจริงล่าสุดของพระองค์ ซึ่งศักดิ์สิทธิ์พอๆ กับบุคคลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ “ *ไม่ว่าพระองค์จะอยู่ที่ใดในโลกนี้:* ”

ให้ผู้ที่มีหูได้ยินสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่ที่ประชุม! ” -

หัวข้อต่อไปนี้มีบริบทเกี่ยวกับมิลเลเนียมซีเลสเชียลของการพิพากษาคอนซ์วรัยที่วิสุทธิชนกระทำ หัวข้อทั้งหมดอิงตามคำสอนที่กระจัดกระจายในวิวรณ์ 4, 11 และ 20 แต่วิวรณ์ 4 ยืนยันอย่างชัดเจนถึงบริบทซีเลสเชียลของกิจกรรมนี้ซึ่งตามลำดับเวลาตามยุคสุดท้ายของผู้ถูกเลือก ทาง โ ล ก

วิวรณ์ 4 : การพิพากษาจากสวรรค์

ข้อ 1: “ *หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด ประตู สวรรค์ ก็เปิด ออก เสียงแรกที่ฉันได้ยิน เหมือนเสียงแตร _____ ที่พูดกับฉันพูดว่า: มาที่นี่ แล้วฉันจะแสดงให้คุณเห็นว่าจะเกิดอะไร ขึ้นต่อจากนี้* ”

โดยการกล่าวว่า " *เสียงแรกที่ฉันได้ยินเหมือนเสียงแตร* " พระวิญญาณทรงนิยามข่าวสารของยุค " *เลาดีเซีย* " นี้ว่าเป็นเสียงที่พระองค์ทรงส่งยอห์นไปใน วิวรณ์ 1:10: " *ฉันอยู่ในวิญญาณบนในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดัง เหมือนเสียงแตรดังมาจากข้างหลังข้าพเจ้า* ” ดังนั้น *เลาดีเซีย* จึงเป็นยุคที่จุดสิ้นสุดถูกกำหนดโดย " *วันของพระเจ้า* " ซึ่งเป็นยุคแห่งการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ในคำพูดของเขา

พระวิญญาณทรงสนับสนุนแนวคิดเรื่องการสืบทอดหัวข้อนี้อย่างยิ่งด้วยข้อความของ *เลาดีเซีย* การชี้แจงนี้มีความสำคัญ เนื่องจากสถาบันไม่เคยสามารถพิสูจน์ให้ฝ่ายตรงข้ามเห็นถึงหลักคำสอนเรื่องการพิพากษาซีเลสเซียลได้ วันนี้ ข้าพเจ้าให้ข้อพิสูจน์เรื่องนี้ ซึ่งเป็นไปได้โดยคำจำกัดความที่ถูกต้องของวันที่ที่แนบมากับข้อความใน *จดหมาย* ของวิวรณ์ 2 และ 3 ระหว่าง *เลาดีเซีย* กับวิวรณ์ 4 พร้อมด้วย “ *แดร์ที่เจ็ด* ” ของวิวรณ์ 11 พระเยซู ได้เอา “ *อำนาจเหนืออาณาจักรแห่งโลก* ” ทางโลกของพวกเขาไปจากมารและพวกกบฏด้วย “ *การเก็บเกี่ยว* ” ของวิวรณ์ 14

เขาได้นำผู้ที่ตนเลือกไปสวรรค์และมอบหมายให้พวกเขาทำหน้าที่ตัดสินชีวิตทางโลกในอดีตของผู้ชั่วร้ายที่ตายไปพร้อมกับเขา *เมื่อนั้นเอง* “ *ผู้ที่มีชัยชนะจะปกครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาเหล็ก* ” ตามที่ได้ประกาศไว้ในวิวรณ์ 2:27 หากผู้ชมเหงเช่นฉันมั่นใจในชะตากรรมที่สงวนไว้สำหรับพวกเขา ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพวกเขา แต่เป็นความปรารถนาอันแรงกล้าของพวกเขาที่จะเพิกเฉยต่อคำเตือนใด ๆ ที่นำพวกเขาไปสู่การกระทำที่เลวร้ายที่สุด

และด้วยเหตุนี้พวกเขากำลังเตรียมการลงโทษที่เลวร้ายที่สุดสำหรับตนเองซึ่งไม่สามารถทำซ้ำได้ในสภาพโลกปัจจุบัน ให้เรากลับมาที่เนื้อหาในบทที่ 4 นี้ “ *เสียงแรกที่ฉันได้ยินเหมือนเสียงแตรและพูดกับฉันว่า:*

มาที่นี่แล้วฉันจะแสดงให้คุณเห็นว่าจะต้องเกิดอะไรขึ้นหลังจากนี้ ” ยอห์นอ้างถึงข้อ 10 ของ *วิว. 1:* “ *ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญาณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังดังมาจากข้างหลังข้าพเจ้า เหมือนเสียงแตร* ”

หัวข้อเรื่องการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์มีกล่าวไว้แล้วในข้อ 7 ซึ่งมีเขียนไว้ว่า “ *ดูเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ และทุกตาจะเห็นมัน แม้แต่คนที่แทงมัน และทุกเผ่าในโลกจะโศกเศร้าเพราะเขา ไซ้ สาธุ!* »

การเชื่อมโยงที่แนะนำของข้อความทั้งสามนี้ยืนยันบริบทอันรุ่งโรจน์ขั้นสุดท้ายของวันเสด็จกลับมาของพระเยซูเจ้า ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า *มิกะเอล* โดยผู้ประทับจิตที่พระองค์ทรงเลือกและทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ หากเปรียบเทียบเสียงของพระเยซูกับ *แตร*

นั่นเป็นเพราะว่าพระเยซูทรงส่งเสียงกองทัพของพระองค์เพื่อเริ่มการต่อสู้ เช่นเดียวกับเครื่องดนตรีอันดังก้องของกองทัพ ที่เป็นหัวหน้ากองทัพทูตสวรรค์ของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เช่นเดียวกับ *แตร* เสียงของเขาไม่หยุด *เดือน* ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกให้เดือนพวกเขา เพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมพิชิต เช่นเดียวกับที่พระองค์เองทรงพิชิตบาปและความตาย โดยการปลุกให้นึกถึงคำว่า “ *แตร* ”

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นประเด็นที่ลึกซึ้งและสำคัญที่สุดของวิวรณ์ทั้งหมดของพระองค์ และเป็นความจริงที่ว่าสำหรับผู้รับใช้คนสุดท้ายของเขา หัวข้อนี้ซ่อนการทดสอบการก้าวก้าวไว้ ในที่นี้ ในวิวรณ์ 4:1 จากที่อธิบายไว้ฉันไม่สมบูรณ์ เพราะมันมุ่งเป้าไปที่คนที่เขาเลือกเท่านั้น ซึ่งเขามาเพื่อช่วยจากความตาย พฤติกรรมของคนชั่วในบริบทเดียวกันนี้จะอธิบายไว้ในวิวรณ์ 6:16 ด้วย ถ้อยคำที่เปิดเผยเหล่านี้: “ *และพวกเขาพูดกับภูเขาและหิน: ล้มทับเราและซ่อนเราให้พ้นจากพระพิภพของพระองค์ผู้นั่งอยู่บนนั้น บัลลังก์* ”

และต่อหน้าพระพิโรธของลูกแกะ

เพราะวันอันยิ่งใหญ่แห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะทนได้? »

สำหรับคำถามนี้ซึ่งดูเหมือนถูกระงับโดยไม่มีคำตอบ พระเจ้าจะทรงนำเสนอในบทที่ 7 ซึ่งติดตามผู้ที่สามารถต้านทานได้: ผู้ถูกเลือกที่ถูกปิดผนึก ซึ่งมีสัญลักษณ์

เป็นจำนวน 144,000 จำนวนมาก 12 กำลังสอง หรือ 144

แต่พระองค์มีเพียงผู้ได้รับเลือกที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้นที่ยังมีชีวิตอยู่

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาก็กระทำที่นั่น ในบริบทของวิวรณ์ 4 นี้

ความปีติยินดีสู่สวรรค์ยังเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเสียชีวิตตั้งแต่อาเบล

ซึ่งพระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อมอบรางวัลที่สัญญาไว้สำหรับศรัทธาของพวกเขา

เช่นกัน นั่นคือชีวิตนิรันดร์ นอกจากนี้เมื่อพระเยซูตรัสกับยอห์น: “ มาที่นี่! ”

พระวิญญาณทรงคาดหวังเพียงการเสด็จขึ้นสู่อาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้าของ

ผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผ่านภาพนี้เท่านั้น

การขึ้นสู่สวรรค์นี้เป็นจุดสิ้นสุดของธรรมชาติของมนุษย์บนโลก

ผู้ที่ได้รับเลือกจะฟื้นคืนชีพคล้ายกับทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้า

ตามคำสอนของพระเยซูในมัทธิว 22:30 เนื้อหนังและคำสาปของมันจบลงแล้ว

พวกมันทั้งพวกมันไว้ข้างหลังโดยไม่เสียใจ

ช่วงเวลานี้ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์เป็นที่น่าพอใจมากจนพระเยซูทรงระลึกถึงสิ่งนี้

อย่างต่อเนื่องในการเปิดเผยของพระองค์นับตั้งแต่ดาเนียล

เช่นเดียวกับโลกที่ถูกสาปเพราะมนุษย์

ผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงปรารถนาที่จะได้รับการปลดปล่อย ดูเหมือนว่าข้อ 2

จะคัดลอกมาจาก Rev.1:10; ในความเป็นจริง

พระวิญญาณยืนยันอย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นถึงความเชื่อมโยงของทั้งสองซึ่งอ้างถึงเหตุ

การณ์เดียวกันในประวัติศาสตร์ของโครงการของพระเจ้า การกลับมาของพระองค์ใน

" วันอันยิ่งใหญ่ " ของพระองค์ตามที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 16:16

ข้อ 2: “ หันไฉนฉันก็อยู่ในวิญญาณ และดูเถิด

มีพระที่นั่งในสวรรค์และมีผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งนั้น ”

เช่นเดียวกับประสบการณ์ของยอห์น การผงาดขึ้นของผู้ที่ได้รับเลือกสู่ ”

สวรรค์ ” “ ทำให้พวกเขาพอใจในจิตวิญญาณ ”

และพวกเขาก็ถูกฉายเข้าไปในมิติแห่งท้องฟ้าซึ่งมนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงได้ตลอดไป

เพราะพระเจ้าทรงครอบครองที่นั่นและพระองค์ทรงปรากฏให้เห็น

ข้อ 3: “ ผู้ที่นั่งดูเหมือนหินแจสเปอร์และซาร์โดนิซ์

และบัลลังก์ก็ล้อมรอบด้วยรุ่งเหมือนมรกต ”

ที่นั่นพวกเขาพบว่าตัวเองกำลังเผชิญหน้ากับบัลลังก์ของพระเจ้า

ซึ่งพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียวประทับนั่งอย่างสง่าราศี

รัศมีภาพซีเลสเชียลที่ไม่อาจพรรณนาได้นี้แสดงออกผ่านอัญมณีล้ำค่าซึ่งมนุษย์มีความ

งามอ่อนไหว “ หินแจสเปอร์ ” มีแง่มุมและสีที่แตกต่างกันมาก

จึงสะท้อนถึงความหลากหลายในธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ สีแดง มีลักษณะคล้าย “

ซาร์โดนิ ” “ สายรุ้ง ”

เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่ทำให้มนุษย์ประหลาดใจอยู่เสมอ

แต่เราต้องจดจำต้นกำเนิดของมัน

มันเป็นเครื่องหมายของพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับมนุษยชาติว่าจะไม่ทำ

ลายมันด้วยน้ำท่วมอีก ตามปฐมกาล 9:9 ถึง 17 นอกจากนี้

ทุกครั้งที่ฝนตกพบกับดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้า

สายรุ้งดูเหมือนจะทำให้สิ่งมีชีวิตบนโลกของเขาสงบลง แต่โดยการทำให้หน้าท่วม

เปโตรจำได้ว่ามี " น้ำท่วมไฟและก่ามะถัน " อยู่ในแผนการของพระเจ้า (2เปโตร 3:7) เมื่อคำนึงถึง " น้ำท่วมไฟ " ที่กำลังทำลายล้างนี้ พระเจ้าทรงจัดเตรียมการพิพากษาคนชั่วในสวรรค์ในสวรรค์ของพระองค์ ผู้พิพากษาจะเป็นผู้ที่ได้รับการไถ่บาปและพระเยซูผู้ไถ่ของพวกเขา

ข้อ 4: “ รอบๆ พระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ 24 บัลลังก์ และบนบัลลังก์นั้น มี ผู้อาวุโส 24 คน นั่งอยู่ นุ่งห่มผ้าขาว และมีมงกุฎทองคำบนศีรษะ ”

บัดนี้ มี ผู้เฒ่า 24 คน เป็นสัญลักษณ์ การไถ่ของยุคพยากรณ์ทั้งสองได้รับการเปิดเผยตามหลักการต่อไปนี้: ระหว่างปี 94 ถึงปี 1843 รากฐานของอัครสาวก 12 คน ; ระหว่างปี 1843 ถึง 2030 อัสราเอล “ แอ็ดเวนติส ” ฝ่ายวิญญาณจาก “ 12 เผ่า ” ผูกด้วย “ ตราประทับของพระเจ้า ” ในวันที่ 7 สะบาโต ใน ^{Apo.7} โครงสร้างนี้จะได้รับการยืนยันในวิวรณ์ 21 ในคำอธิบายของ “ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งลงมาจากสวรรค์ ” เพื่อตั้งถิ่นฐานบนโลกที่สร้างใหม่ “ 12 เผ่า ” แทนด้วย “ 12 ประดู ” ในรูปของ “ ไข่มุก 12 เม็ด ” หัวข้อของการพิพากษาถูกกำหนดไว้ในวิวรณ์ 20:4 โดยที่เราอ่านว่า “ และข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์ และคนที่นั่งอยู่ที่นั่นก็ได้รับอำนาจในการ ตัดสิน ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะคำพยานของพระเยซู และเพราะพระวาทะของพระเจ้า

และของบรรดาผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปจำลองของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายบนหน้าผากและบนหน้าผากของพวกเขา มือ พวกเขามีชีวิตขึ้นมาและปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี ”
 รัชกาลของผู้ได้รับเลือกเป็นรัชสมัยของผู้พิพากษา แต่เราจะตัดสินใคร? วิวรณ์ 11:18 ให้คำตอบแก่เราว่า “ บรรดาประชาชาติโกรธแค้น และพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และถึงเวลาพิพากษาคคนตาย และให้รางวัลแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เผยพระวาทะ ธรรมิกชน และผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ และเพื่อทำลายผู้ที่ทำลายโลก ” ในข้อนี้

พระวิญญาณทรงระลึกถึงการต่อเนื่องกันของหัวข้อทั้งสามที่เปิดเผยในช่วงเวลาสุดท้าย ได้แก่ “ แดร์ที่หก ” สำหรับ “ บรรดาประชาชาติที่โกรธแค้น ” เวลาแห่ง “ ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ” สำหรับ “ พระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว ” และสวรรค์พิพากษา “ พันปี ” เพราะ “ ถึงเวลาพิพากษาคคนตายแล้ว ” ตอนจบของข้อนี้กำหนดแผนงานสุดท้ายซึ่งจะสำเร็จโดยการพิพากษาคครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับ บึงไฟและก่ามะถัน ซึ่งจะทำลายคนชั่วร้าย พวกเขาทั้งหมดจะมีส่วนร่วมในครั้งที่สอง แนะนำ การฟื้นคืนชีพ ในตอนท้ายของ “ พันปี ” ตามวิวรณ์ 20:5: “ คนตายที่เหลือจะไม่ฟื้นคืนชีวิตอีกจนกว่าพันปีจะครบกำหนด ”

พระวิญญาณประทานคำจำกัดความของคนชั่วแก่เรา: “ ผู้ทำลายโลก ” เบื้องหลังการกระทำนี้คือ “ บาปที่ทำลายล้างหรือทำลายล้าง ” ที่อ้างถึงใน ตน .8:13; บาป ที่ทำให้เกิดความตายและ ความ รกร้างของโลก ผู้ทรงนำพระเจ้าให้ส่งมอบศาสนาคริสต์ให้กับระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันที่โหดร้ายระหว่างปี 538 ถึง 1798 ซึ่งส่งมนุษย์หนึ่งในสามเข้าสู่การยิงนิวเคลียร์หลังจากหรือในปี 2021 ไม่มีใครคาดคิดว่านับตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 การล่องละเมียดในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ในวันที่เจ็ดที่แท้จริงจะนำมาซึ่งผลที่เลวร้ายและน่าเศร้ามากมาย ผู้อาวุโส ทั้ง 24 คน

มีความแตกต่างกันในระดับเดียวกับภคินีของดาเนียล 8:14 เท่านั้น เนื่องจากพวกเขามีเหมือนกันที่พวกเขาได้รับการช่วยให้รอดโดยพระโลหิตเดียวกันกับพระเยซูคริสต์ นี่คือเหตุผลที่พบว่าสมควรตามวิวรณ์ 3:5 พวกเขาทุกคนสวม " **เสื้อผ้าสีขาว** " และ " **มงกุฎแห่งชีวิต** " ที่สัญญาไว้กับผู้ชนะในการต่อสู้แห่งศรัทธาใน วิวรณ์ 2:10 **มงกุฎ** " **ทองคำ** " เป็นสัญลักษณ์ของศรัทธาที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการทดลองตาม 1 ปต. 1:7 ในบทที่ 4 นี้ คำว่า " **นั่ง** " ปรากฏ 3 ครั้ง เลข 3 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบ พระวิญญาณทรงวางหัวข้อการพิพากษาสำหรับบรรดาที่เจ็ดนี้ไว้ได้สัญลักษณ์ของผู้พิชิตที่สงบสุข ดังที่เขียนไว้ว่า " **จงนั่งที่มีอวสานของเราจนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของเราเป็นที่วางเท้าของเรา** สดดี 110:1 และ มธ .22:44 เขาและผู้ที่นั่ง **พักผ่อน** อยู่ และโดยรูปนี้ พระวิญญาณจะเสด็จมาอย่างดีในสหัสวรรษที่เจ็ด ดังที่วันสะบาโตใหญ่หรือ การพักผ่อน ได้พยากรณ์ไว้ตั้งแต่การสร้างโลก โดยการพักผ่อนอันบริสุทธิ์ในวันที่เจ็ดของสัปดาห์ของเรา

ข้อ 5: " **ฟ้าแลบ เสียง และฟ้าร้องออกมาจากพระที่นั่ง** ก่อนที่บัลลังก์จะเผาตะเกียงเจ็ดดวงซึ่งเป็นวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า" การสำแดงที่ " **ออกมาจากบัลลังก์** " เป็นผลโดยตรงจากผู้สร้างพระเจ้าเอง ตามที่กล่าวไว้ใน **อพ .19:16** ปรากฏการณ์เหล่านี้ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่บนภูเขาซีนาย ด้วยความหวาดกลัวของชาวฮีบรู ข้อเสนอนี้จึงนึกถึงบทบาทที่พระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าจะมีผลในการพิพากษาคนชั่วที่ตายไปแล้ว คำเตือนนี้ยังกระตุ้นให้เกิดความจริงที่ว่าสิ่งที่มองไม่เห็นโดยเสียงต่อความตายอย่าง หลีกเลียงไม่ได้สำหรับสิ่งมีชีวิตของพระองค์ในอดีต พระเจ้าผู้ทรงไม่เปลี่ยนธรรมชาติของพระองค์ ทรงถูกมองว่าปราศจากอันตรายจากผู้ที่ยกโทษไว้ซึ่งฟื้นคืนพระชนม์และถวายสง่าราศีที่ทรงไถ่ไว้ **ความสนใจ ! ประโยคสั้นๆ** นี้ซึ่งปัจจุบันดีแล้วจะกลายเป็นจุดสังเกตในโครงสร้างของหนังสือวิวรณ์แต่ละครั้งที่ปรากฏ

ผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่าคำพยากรณ์กระตุ้นบริบทของการเริ่มต้นการพิพากษา **สหัสวรรษที่เจ็ด** ซึ่งจะถูกทำเครื่องหมายโดยการแทรกแซงโดยตรงและมองเห็นได้ของพระเจ้าใน **มิคาเอลพระเยซูคริสต์** ด้วยวิธีนี้ โครงสร้างของหนังสือทั้งเล่มจะนำเสนอภาพรวมต่อเนื่องของยุคคริสเตียนภายใต้หัวข้อต่างๆ ที่แยกจากกันโดยสำนวนสำคัญนี้: " **มีฟ้าแลบ เสียง และฟ้าร้อง** " เราจะพบมันในวิวรณ์ 8:5 ซึ่งมีการเพิ่ม " **แผ่นดินไหว** " เข้าไปในกฎแฉ โดยจะแยกหัวข้อการวิงวอนสวรรค์ชั้นนรินทร์ของพระเยซูคริสต์ออกจาก หัวข้อ **แตร** จากนั้นในวิว.11:19 " **ลูกเห็บที่รุนแรง** " จะถูกเพิ่มเข้าไปในกฎแฉ คำอธิบายจะปรากฏในวิวรณ์ 16:21 โดยที่ " **ลูกเห็บใหญ่** " นี้ปิดหัวข้อเรื่องภัยพิบัติประการที่เจ็ดจากเจ็ดภัยพิบัติสุดท้ายของ พระเจ้า ในทำนองเดียวกัน " **แผ่นดินไหว** " กลายเป็น " **แผ่นดินไหวใหญ่** " ในวิวรณ์ 16:18 กฎแฉสำคัญนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ที่จะจัดการคำสอนของหนังสือวิวรณ์และการทำความเข้าใจหลักธรรมของโครงสร้างของหนังสือ วิวรณ์

เมื่อย้อนกลับไปข้อ 5 ของเรา เราสังเกตว่า ในเวลานี้ " หน้าพระที่นั่ง " มี " ตะเกียงเจ็ดดวงที่กำลังลุกอยู่ " พวกเขาเป็นสัญลักษณ์ของ " วิทยุญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า " หมายเลข " เจ็ด " » เป็นสัญลักษณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ในที่นี้คือพระวิทยุญาณของพระเจ้า โดยทางพระวิทยุญาณของพระองค์ซึ่งมีทุกชีวิตที่พระเจ้าทรงควบคุมสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของพระองค์ พระองค์ทรงอยู่ในพวกเขาและวางไว้ " หน้าพระที่นั่งของพระองค์ " เพราะพระองค์ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นอิสระตรงข้ามพระองค์ รูปภาพของ " ตะเกียงเจ็ดดวง " เป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างแสงศักดิ์สิทธิ์ แสงที่สมบูรณ์แบบและเข้มข้นช่วยจัดความมืดมิดทั้งหมด เพราะไม่มีที่ว่างสำหรับความมืดในชีวิตนิรันดร์ของผู้ที่ได้รับการไถ่

ข้อ 6: " หน้าพระที่นั่งยังมีทะเลแก้วเหมือนแก้วคริสตัล ตรงกลางบัลลังก์และรอบๆ บัลลังก์ มีสิ่งมีชีวิตสี่ตนเต็มไปด้วยดวงตาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง "

พระวิทยุญาณตรัสกับเราในภาษาสัญลักษณ์ของพระองค์ คืออะไร " ก่อนบัลลังก์ " กำหนดสัตว์สวรรค์ของเขาที่ช่วยเหลือแต่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการพิพากษา ในจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้มีลักษณะเป็น ทะเล ซึ่งมีความบริสุทธิ์ของลักษณะที่บริสุทธิ์มากจนสามารถเปรียบเทียบกับ คริสตัล ได้ นี่คือนิยามพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าและบนบกที่ยังคงเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้สร้าง จากนั้นพระวิทยุญาณทรงเรียกสัญลักษณ์อื่นที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ท่ามกลาง บัลลังก์ และสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าของพระองค์ในโลกอื่น และมิติอื่น ๆ รอบบัลลังก์ ; ล้อมรอบ หมายถึงสิ่งมีชีวิตที่กระจัดกระจายภายใต้ การจ้องมองของพระเจ้าที่นั่งอยู่บน บัลลังก์ คำว่า " สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ " หมายถึงมาตรฐานสากลของการดำรงชีวิต ผู้ชน จำนวนมากนั้น ถูกต้องด้วยคำว่าผู้ชน และตำแหน่ง " ด้านหน้าและด้านหลัง " เป็นสัญลักษณ์ของหลายสิ่ง ประการแรก มันทำให้ สิ่งมีชีวิต เหล่านี้ มีรูปลักษณะหลายมิติหลายทิศทาง แต่ในทางจิตวิญญาณมากกว่านั้น สำ นวน " ก่อนและหลัง "

หมายถึงกฎอันศักดิ์สิทธิ์ที่สลักด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าบนภูเขาซีนาย บนหน้าทั้งสี่ของโต๊ะหินทั้งสอง พระวิทยุญาณทรงเปรียบเทียบชีวิตสากลกับกฎสากล ทั้งสองอย่างเป็นงานของพระเจ้าที่จารึกไว้บนหิน บนเนื้อหนัง หรือในวิญญาณ ซึ่งเป็นมาตรฐานของชีวิตที่สมบูรณ์แบบเพื่อความทุกข์ของสิ่งมีชีวิตของพระองค์ที่เข้าใจและรักพระองค์

สายตาอันมากมายเหล่านี้เฝ้าดูและติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกด้วยความหลงใหลและ ความเห็นอกเห็นใจ ใน 1 โครินธ์ 4:9 เปาโลประกาศว่า " สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ดูเหมือนว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้เราซึ่งเป็นอัครทูตซึ่งเป็นมนุษย์กลุ่มสุดท้าย ถูกประหารชีวิตในทางหนึ่ง เนื่องจากเราเป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจแก่ชาวโลก ทูตสวรรค์และมนุษย์ " คำว่า " โลก " ในข้อนี้คือคำว่า "จักรวาล" ในภาษากรีก จักรวาลนี้เองที่ฉันนิยามไว้ว่าเป็นโลกหลายมิติ

บนโลกผู้ที่ได้รับเลือกและการต่อสู้ของพวกเขาตามมาด้วยผู้ชมที่มองไม่เห็นซึ่งรักพวกเขาด้วยความรักอันศักดิ์สิทธิ์แบบเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผย พวกเขาชื่นชมยินดีและร้องไห้ร่วมกับผู้ที่ร้องไห้เพราะการต่อสู้ที่หนักหน่วงและน่า สิ้นเวทียมาก แต่จักรวาลนี้ยังระบุนถึงโลกที่ไม่เชื่อเช่นเดียวกับชาวโรมัน ผู้ชมการสังหารคริสเตียนที่เชื่อสัตย์ในสนามประลองของพวกเขา

วิวรณ์ 5 จะนำเสนอผู้ชมซีเลสเชียลทั้งสามกลุ่มนี้แก่เรา ได้แก่ *สิ่งมีชีวิตทั้งสี่* *ทูตสวรรค์* และ *ผู้อาวุโส* ล้วน ได้รับชัยชนะ พวกเขาพร้อมกันเป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้การจ้องมองด้วยความรักของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ในวันริบดร

การเชื่อมโยงที่เชื่อมโยง “ ดวงดาวอันมากมาย ”
 กับกฎของพระเจ้านั้นอยู่ในชื่อ “ คำ พยาน ”
 ที่พระเจ้าประทานให้กับกฎบัญญัติสิบประการของพระองค์
 เราจำได้ว่ากฎนี้เก็บรักษาไว้ใน “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด”
 ที่สงวนไว้สำหรับพระเจ้าโดยเฉพาะและห้ามไม่ให้มนุษย์ยกเว้นในงานฉลอง
 “วันแห่งการชดใช้” ธรรมเนียมปฏิบัติยังคงอยู่กับพระเจ้าในฐานะ “ พยาน ” และ “
 โຕะสองโຕะ ” ของธรรมเนียมปฏิบัติจะให้ความหมายที่สองแก่ “ พยานสองคน ”
 ในเชิงสัญลักษณ์ ที่อ้างถึงใน วิวรณ์ 11:3 » ในบทเรียนนี้ “ ดวงดาวอันมากมาย ”
 เผยให้เห็นการมีอยู่ของพยานที่มองไม่เห็นจำนวนมากซึ่งได้เห็นเหตุการณ์ทางโลก
 ในความคิดของพระเจ้า คำว่าพยานแยกออกจากคำว่าความซื่อสัตย์ไม่ได้
 คำภาษากรีก “มาร์ทิส” แปลว่า “ผู้พลีชีพ” ให้คำจำกัดความได้อย่างสมบูรณ์แบบ
 เพราะความซื่อสัตย์ชื่อที่พระเจ้าทรงเรียกร่องนั้นไม่มีขีดจำกัด และอย่างน้อยที่สุด
 “พยาน ”
 ของพระเยซูจะต้องเคารพกฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบัญญัติสิบประการของพระอง
 ค์ซึ่งพระเจ้าทรงเปรียบเทียบและตัดสินพระองค์

กฎหมายของพระเจ้าพยากรณ์

ที่นี่ ฉันเปิดวงเล็บเพื่อกระตุ้นแสงอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับในฤดูใบไม้ผลิปี 2018
 ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎแห่งพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า
 พระวิญญาณทรงนำข้าพเจ้าให้ตระหนักถึงความสำคัญของคำชี้แจงต่อไปนี้ “
 โมเสสกลับมาและลงมาจากภูเขาพร้อมกับแผ่นประจักษ์พยานสองแผ่นอยู่ในมือ
 ตารางเขียนไว้ทั้งสองด้าน เขียน ไว้ด้านหนึ่งและอีกด้าน หนึ่ง
 โຕะนั้นเป็นงานของพระเจ้า และงานเขียนก็เป็นงานเขียนของพระเจ้า จารึกไว้บน
 โຕะ (อพย .32:15-16)”
 ตอนแรกข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจที่ไม่มีใครคำนึงถึงความกระจางนี้ตามที่ตารางธรรมเนียม
 ญัตติเดิมเขียนไว้บนใบหน้าทั้งสอง คือ “ ด้านหน้าและด้านหลัง ” เหมือน “
 ดวงตาของสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ ” ของ ข้อก่อนหน้านี้ศึกษา
 การชี้แจงที่อ้างถึงอย่างยืงกรานนี้มีเหตุผลที่พระวิญญาณทรงอนุญาตให้ฉันค้นพบ
 เดิมข้อความทั้งหมดมีการกระจายเท่าๆ กันและสมดุลทั่วทั้งสี่ด้านของโຕะหินทั้งสอง
 ด้านหน้าของพระบัญญัติข้อแรกแสดงพระบัญญัติข้อแรกและครึ่งหนึ่งของพระบัญญัติ
 ข้อที่สอง ด้านหลังเจาะส่วนที่สองของส่วนที่สองและส่วนที่สามทั้งหมด
 บนโຕะที่สอง ด้านหน้ามีพระบัญญัติข้อที่สี่ครบถ้วน
 ด้านหลังมีพระบัญญัติหกประการสุดท้าย ในลักษณะนี้
 ทั้งสองฝ่ายที่มองเห็นได้นำเสนอพระบัญญัติข้อแรกและพระบัญญัติข้อที่สองในครึ่ง
 และข้อที่สี่ที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่เหลืออันบริสุทธิ์ของวันที่เจ็ดแก่เรา
 เมื่อดูสิ่งเหล่านี้จะเน้นพระบัญญัติสามข้อนี้ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความศักดิ์สิทธิ์ใน
 ปี 1843 เมื่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพื้นฟูและทรงเรียกร่องวันสะบาโต ในวันที่
 โปเรตสแดนด์ตกเป็นเหยื่อของวันอาทิตย์โรมันที่สืบทอดมา

ผลที่ตามมาของตัวเลือกแอ็ดเวนติสและตัวเลือกโปรเตสแตนต์จะปรากฏที่ด้านหลังของทั้งสองโต๊ะ ปรากฏว่าโดยปราศจากความเคารพต่อวันสะบาโต ตั้งแต่ปี 1843 พระบัญญัติข้อที่สามก็ถูกละเมิดเช่นกัน: " *พระนาม* ของพระเจ้าถูกนำไปใช้โดยเปล่าประโยชน์ " อย่างแท้จริง " *เป็นเท็จ* " โดยบรรดาผู้ที่วิงวอนโดยปราศจากความชอบธรรมของพระคริสต์หรือตามพระนามของพระเจ้า 'แพ้แล้ว.

ดังนั้นพวกเขาจึงรื้อฟื้นความผิดที่ชาวยิวกระทำซึ่งการอ้างว่าเป็นของพระเจ้าถูกเปิดเผยว่าเป็นการโกหกโดยพระเยซูคริสต์ในวิว. 3:9: "

พวกธรรมศาลาของชาดานที่เรียกตัวเองว่ายิวและไม่ใช่เช่นนั้น แต่ผู้ที่โกหก " ในปี 1843 เป็นกรณีนี้สำหรับพวกโปรเตสแตนต์ซึ่งเป็นทายาทของพวกเขาตลอดชีวิต แต่ก่อนพระบัญญัติข้อที่สาม

ส่วนที่สองของพระบัญญัติที่สองเผยให้เห็นการพิพากษาที่พระเจ้าส่งผ่านไปยังค่ายหลักทั้งสองที่ขัดแย้งกัน

พระเจ้าตรัสถึงทายาทโปรเตสแตนต์แห่งนิกายโรมันคาทอลิกว่า: "

ฉันเป็นพระเจ้าที่อิจฉาซึ่งลงโทษความชั่วช้าของบรรพบุรุษต่อลูกหลานจนถึงรุ่นที่สามและสี่ของผู้ที่เกลียดชังฉัน "; นำเสียดายสำหรับเขา Adventism อย่างเป็นการ " *อาเจียน* " ในปี 1994 จะแบ่งปันชะตากรรมของพวกเขา

แต่ในทางกลับกันเขายังพบกับวิสุทธิชนที่จะรักษารวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์และแสงสว่างแห่งการพยากรณ์ของเขาตั้งแต่ปี 1843 ถึง 2030: "

และผู้ที่มีความเมตตาจนถึงพันชั่วอายุคนต่อผู้ที่รักฉันและผู้ที่ยึดมั่นบัญญัติของเรา " จำนวน " *พัน* " ที่อ้างถึงอย่างละเอียดชวนให้นึกถึง " *พันปี* "

แห่งสหัสวรรษที่เจ็ดของ Rev.20 ซึ่งจะเป็นรางวัลของผู้ชนะที่ได้รับเลือกซึ่งเข้าสู่นิรันดร บทเรียนอื่นก็เกิดขึ้น

เมื่อปราศจากความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ ส่งผลให้พวกโปรเตสแตนต์และแอ็ดเวนติสปล่อยวางโดยพระเจ้าติดต่อกันในปี พ.ศ. 2386 และ พ.ศ. 2537 จะไม่สามารถเคารพพระบัญญัติ 6

ประการสุดท้ายที่เขียนไว้ด้านหลังตารางที่ 2 รวมทั้งด้านหน้าด้วย อุทิศให้กับส่วนที่เหลืออันศักดิ์สิทธิ์ของวันที่เจ็ด

ผู้สังเกตการณ์ที่เหลือนี้จะได้รับความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์ให้เชื่อฟังพระบัญญัติเหล่านี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่ของมนุษย์ต่อเพื่อนบ้านที่เป็นมนุษย์

ผลงานของพระเจ้าย้อนกลับไปถึงการมอบตารางธรรมบัญญัติให้กับโมเสส มีความหมาย

บทบาท และการใช้งานที่น่าประหลาดใจพอๆ กับที่ไม่คาดคิดในช่วงเวลาสุดท้ายในปี 2018

ด้วยเหตุนี้ชาวสารเรือการฟื้นฟูวันสะบาโตจึงเข้มแข็งและยืนย่นโดยพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพพระเยซูคริสต์

ต่อไปนี้เป็นรูปแบบที่พระบัญญัติสิบประการปรากฏ

ตารางที่ 1 – ด้านหน้า: ใบสั่งยา

พระเจ้าทรงนำเสนอพระองค์เอง

" *เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์* " *ออกจากแดนทาส*

(รวมผู้ที่ได้รับเลือกทั้งหมดที่ได้รับการช่วยเหลือจากบาปและช่วยให้รอดโดยพระโลหิตแห่งการชดใช้ที่พระเยซูคริสต์หลังด้วย *บ้านแห่งความเป็นทาส* คือบาปผลเลียนแบบของมาร)

ที่ 1 : บาปคาทอลิกตั้งแต่ปี 538 โปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 และแอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1994)

“ *อย่ามีพระเจ้าอื่นใดต่อหน้าฉัน* ”

พระบัญญัติประการ ที่ 2 ส่วน ที่ 1 บาปของ คาทอลิก ตั้งแต่ พ.ศ. 538

“ *อย่าสร้างรูปเคารพสลักหรือรูปเคารพใดๆ*

สำหรับตนซึ่งมีอยู่ในสวรรค์เบื้องบน และที่แผ่นดินเบื้องล่าง และที่อยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้พวกเขาหรือปรนนิบัติพวกเขา -

ตารางที่ 1 – ด้านหลัง: ผลที่ตามมา

บัญญัติ ที่ 2 : ส่วน ที่ 2 .

“... เพราะเรา พระเจ้า พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าที่อิจฉา ผู้ทรงลงโทษความชั่วช้าของบิดาที่มีต่อลูกหลานจนถึง รุ่น ที่สามและสี่ ของผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า (คาทอลิกตั้งแต่ปี 538; โปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843; แอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1994)) และผู้ทรงแสดงความเมตตา ต่อผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา มา นับ พันชั่วอายุคน (เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ ตั้งแต่ปี 1843 และล่าสุดตั้งแต่ปี 1994)

ที่ 3 : ชาวคาทอลิก ละเมิด ตั้งแต่ปี 538 โปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 และแอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1994)

“ *อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราในทางเท็จ เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยให้ผู้ใดเอ่ยพระนามของพระองค์ในทางเท็จโดยไม่มีใคร ลงโทษ -*

ตารางที่ 2 – ด้านหน้า: ใบสั่งยา

ที่ 4 : การละเมิดโดยสภาคริสเตียนตั้งแต่ปี 321 ทำให้เป็น " บาปร้ายแรง " ของ Dan.8:13; เขาถูกละเมิดโดยศรัทธาคาทอลิกตั้งแต่ปี 538 และศรัทธาของโปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 แต่เขาได้รับเกียรติจากศรัทธาเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1843 และ 1873

“ *จงระลึกถึงวันสะบาโตเพื่อถือเป็นการวันบริสุทธิ์ ทำงานทุกวันและทำงานทั้งหมดของคุณ แต่วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา อย่าทำงานใดๆ ทั้งตัวคุณ ลูกชาย ลูกสาว คนของคุณ หรือสาวใช้ของคุณ หรือฝูงสัตว์ของคุณ หรือคนต่างด้าวที่อยู่ประจำบ้านของคุณ เพราะในวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย แผ่นดินโลก และทะเล และสรรพสิ่งที่มีอยู่ในนั้น และทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงอวยพรวันสะบาโตและทรงกำหนดให้เป็นวัน บริสุทธิ์*

ตารางที่ 2: ย้อนกลับ: ผลที่ตามมา :
พระบัญญัติหกประการสุดท้ายนี้ถูกละเมิดโดยความเชื่อของคริสเตียนตั้งแต่ปี 321; โดยศรัทธาคาทอลิกตั้งแต่ ค.ศ. 538 โดย ศรัทธาโปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 และโดยศรัทธาแอดเวนติสต์ " อาเจียน " ในปี 1994 แต่พวกเขาได้รับความเคารพในศรัทธาเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ที่ได้รับพรจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่ปี 1843 และ 1873 “อันสุดท้าย” ตั้งแต่ปี 1994 ถึง 2030

บัญญัติ ที่ 5

“ ให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า
เพื่อว่าเจ้าจะได้ยืนยาวในดินแดนซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าประทานแก่เจ้า -
บัญญัติ ที่ 6

“ เจ้าอย่าฆ่า..... .. *อย่าก่ออาชญากรรม* ”
(ประเภทอาชญากรรมอาญาฆ่าคนร้ายหรือในนามศาสนาเท็จ)

พระบัญญัติ ที่ 7

“ *อย่าประพฤติผิดประเวณี -*
พระบัญญัติ ที่ 8

“ *อย่าขโมย. -*
พระบัญญัติ ที่ 9

“ *อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน -*
พระบัญญัติ ที่ 10

“ *อย่าโลภบ้านของเพื่อนบ้าน อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสของเขา
หรือสาวใช้ของเขา หรือวัวของเขา หรือลาของเขา หรือสิ่งใด ๆ
ที่เป็นของเพื่อนบ้านของคุณ -*

ฉันปีดวงเล็บอันประเสริฐและสำคัญอย่างยิ่งนี้ไว้ที่นี่

ข้อ 7: “ *สิ่งมีชีวิตที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สิ่งมีชีวิตที่สองนั้นเหมือนลูกวัว
สิ่งมีชีวิตที่สามมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตที่สี่นั้นเหมือนนกอินทรีที่โฉบบิน* ”

พูดตรงๆ เลย นี่เป็นเพียงสัญลักษณ์

ข้อความเดียวกันนี้ถูกนำเสนอในเอเสค. 1:6 โดยมีคำอธิบายที่หลากหลาย
มีสัตว์สี่ตัวที่เหมือนกัน โดยแต่ละตัวมีใบหน้าที่แตกต่างกันสี่หน้า ตรงนี้
เรายังมีสัตว์สี่ตัว แต่แต่ละตัวมีหน้าเดียว ต่างกันในสัตว์สี่ตัว

สัตว์ประหลาดเหล่านี้จึงไม่มีจริง
แต่ข้อความเชิงสัญลักษณ์ของพวกมันนั้นประเสริฐมาก
แต่ละคนนำเสนอมาตรฐานของชีวิตสากลนิรันดร์ซึ่งเราได้เห็นแล้วเกี่ยวกับพระเจ้า

พระองค์เองและสิ่งมีชีวิตสากลหลายมิติของพระองค์
ผู้ที่บังเกิดเป็นมนุษย์ในความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา

ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ทั้งสี่ของชีวิตสากลคือพระเยซูคริสต์
ผู้ซึ่งเจ้านายและความแข็งแกร่งของราชสีห์ พบ ได้ ในผู้วินิจฉัยที่ 14:18;

จิตวิญญาณแห่งความเสียสละและการบริการของ *ลูกวัว* ;
พระฉายาของพระเจ้าของมนุษย์ และอำนาจแห่งสวรรค์อันสูงส่งของ

นกอินทรีที่กำลัง บิน เกณฑ์ทั้งสี่นี้พบได้ตลอดชีวิตซีเลสเชียลนิรันดร์สากล

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นบรรทัดฐานที่อธิบายความสำเร็จของโครงการอันศักดิ์สิทธิ์ที่ต่อสู้กับ
บัญญัติที่กบฏ

และพระเยซูทรงนำเสนอแบบอย่างที่เหมาะสมแบบแก่ัครสาวกและสาวกของพระองค์
คืในระหว่างที่ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนโลกนี้ เสด็จไปล้างเท้าบรรดาสาวกของพระองค์

แล้วทรงมอบพระวรกายรับโทษทรมานด้วยการตรึงกางเขน
ทรงชดใช้แทนพวกเขาเหมือนลูกวัว เพื่อ บาปของผู้ที่เลือกสรรไว้ นอกจากนี้

ให้ทุกคนตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าการละทิ้งบรรทัดฐานของชีวิตนิรันดร์นี้เป็นไปตาม
ธรรมชาติ แรงบันดาลใจ และความปรารถนาของพวกเขาหรือไม่

นี่คือมาตรฐานของข้อเสนอแห่งความรอดที่จะรับหรือปฏิเสธ

ข้อ 8: “ *สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ต่างก็มีปีกหกปีก และมีดวงตาเต็มอยู่รอบตัวและภายใน พวกเขาไม่เคยหยุดพูดทั้งกลางวันและกลางคืน: คักดีสิทธิ์ บริสุทธิ คักดีสิทธิ์คือพระเจ้าพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพ ผู้ทรงเป็นและเป็นอยู่ และกำลังจะมา!* -

ท่ามกลางฉากหลังของการพิพากษาซีเลสเชียล ฉากนี้แสดงให้เห็นหลักธรรมที่ประยุกต์ใช้ตลอดกาลในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกโดยสัจภาวะที่ยังคงข้อสัจต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เทพฟ้าของสิ่งมีชีวิตจากโลกอื่นไม่จำเป็นต้องขยับปีกเพราะไม่อยู่ภายใต้กฎของมิติโลก

แต่พระวิญญาณทรงรับเอาสัญลักษณ์ทางโลกที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ โดยถือว่า *ปีกทั้งหก นั้น* ทำให้เราเห็นคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ของเลข 6

ซึ่งกลายเป็นเลขของลักษณะท้องฟ้าและของเทวดา

มันเกี่ยวข้องกับโลกที่เหลื่อมอยู่โดยปราศจากบาปและทิวสวรรค์ที่ขาดานซึ่งเป็นทิวสวรรค์คภูก่อสร้างขึ้นครั้งแรก พระเจ้าได้ทรงมอบหมายหมายเลข "เจ็ด"

ให้กับพระองค์เองเป็น "ตราประทับ" ส่วนตัวของเขา หมายเลข 6 ถือได้ว่าเป็น "ตราประทับ" หรือในกรณีของปีศาจ "เครื่องหมาย" ของบุคลิกภาพของเขา แต่ก็มีส่วนแบ่ง หมายเลข 6

นี้พร้อมกับโลกที่ยังคงบริสุทธิและเทวดาที่พระเจ้าสร้างขึ้นทั้งดีและชั่ว

ด้านล่างของทิวสวรรค์มีชายคนหนึ่งซึ่งมีหมายเลขเป็น "5"

ซึ่งถูกต้องด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 นิ้วมือทั้ง 5 และเท้าทั้ง 5 ด้านล่างนี้คือหมายเลข

4 ของอักษระสากลที่กำหนดโดยจุดสำคัญ 4 จุด คือ เหนือ ใต้ ตะวันออก

และตะวันตก ด้านล่างนี้คือหมายเลข 3 ของ ความสมบูรณ์แบบ จากนั้น 2

ของความไม่สมบูรณ์แบบ และ 1 ของความสามัคคีหรือการรวมกันที่สมบูรณ์แบบ

ดวงตาของสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้นอยู่ “ *รอบตัวและภายใน* ” และยิ่งกว่านั้น “

ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ”

ไม่มีสิ่งใดสามารถหลีกเลี่ยงการจ้องมองของชีวิตสากลหลายมิติบนสวรรค์ที่วิญญาณศักดิ์สิทธิ์สำรวจทั้งหมดได้เพราะต้นกำเนิดของมันอยู่ในตัวเขา

คำสอนนี้มีประโยชน์เพราะในโลกปัจจุบัน

เนื่องจากความบาปและความชั่วร้ายของคนบาป โดยการรักษาพวกเขาไว้ "

ภายใน " *ตนเอง*

มนุษย์จึงสามารถซ่อนความคิดที่เป็นความลับและความชั่วร้ายของเขาจากโครงการ

ที่มุ่งร้ายต่อเพื่อนบ้านของเขาได้ ในชีวิตสวรรค์สิ่งเหล่านี้เป็นไปไม่ได้

ชีวิตบนสวรรค์นั้นโปร่งใสดุจคริสตัล เนื่องจากความชั่วร้ายถูกขับออกจากมัน

พร้อมด้วยมารและเหล่าทิวสวรรค์ที่ชั่วร้ายของมัน ถูกเหวี่ยงลงมายังโลก ตามวิวรณ์

12:9 หลังจากทีพระเยซูมีชัยชนะเหนือบาปและความตาย

การประกาศความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าสำเร็จลุล่วงในความสมบูรณ์แบบ (3 ครั้ง:

ศักดิ์สิทธิ์) โดยผู้อยู่อาศัยในโลกบริสุทธิเหล่านี้

แต่คำประกาศนี้ไม่ได้กระทำด้วยคำพูด

มันเป็นความสมบูรณ์แบบของความบริสุทธิ์ส่วนบุคคลและส่วนรวมซึ่งประกาศในงาน

ถาวรถึงความสมบูรณ์แบบของความบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้สร้างสิ่งเหล่านั้น

พระเจ้าทรงเปิดเผยธรรมชาติและพระนามของพระองค์ในรูปแบบที่อ้างถึงในวิวรณ์

1:8: " *เราเป็นอัลฟาและโอเมกา พระเจ้าตรีส ผู้ทรงเป็นและเคยเป็น*

และผู้ที่จะมาคือผู้ทรงฤทธานุภาพ " ส่วนหนึ่งที่ว่า " *ใครเป็น ใครเคยเป็น*

และ ใครที่จะมาถึง " กำหนดลักษณะนิรันดร์ของพระเจ้าผู้สร้างอย่างสมบูรณ์แบบ

ปฏิเสธที่จะเรียกพระองค์ด้วยชื่อที่เขาตั้งให้ตัวเองว่า “ยาห์เวห์”
คนจึงเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้า” เป็นความจริงที่ว่าพระเจ้าไม่ต้องการชื่อ
เนื่องจากพระองค์มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและไม่มีคู่แข่งจากพระเจ้า
พระองค์จึงไม่จำเป็นต้องมีชื่อเพื่อแยกแยะพระองค์จากเทพเจ้าอื่นๆ ที่ไม่มีอยู่จริง
อย่างไรก็ตาม

พระเจ้าก็ทรงตกลงที่จะตอบสนองต่อคำร้องขอของโมเสสที่เขารักและรักเขา
ดังนั้นเขาจึงตั้งชื่อตัวเองว่า "YaHWéH" ซึ่งแปลตามคำกริยา "เป็น"
ซึ่งผันมาจากบุคคลที่สามเอกพจน์ของคำ "ไม่สมบูรณ์แบบภาษาฮีบรู เวลาที่
"ไม่สมบูรณ์" นี้กำหนดความสำเร็จซึ่งขยายออกไปตามเวลา ดังนั้น
เวลาที่ใหญ่กว่าขนาดของเรา รูปแบบ "ซึ่งเป็นอยู่ ซึ่งเป็นอยู่ และที่จะเป็น"
แปลความหมายของความไม่สมบูรณ์ในภาษาฮีบรูนี้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ สูตร "
ผู้ที่ *เป็นอยู่* *ใครเคยเป็น* และผู้ที่ *จะมา* "

จึงเป็นวิธีการของพระเจ้าในการแปลพระนามภาษาฮีบรูของพระองค์ว่า "ยาห์เวห์"
เมื่อเขาต้องปรับให้เข้ากับภาษาตะวันตก หรือภาษาอื่นใดที่ไม่ใช่ภาษาฮีบรู ส่วน
"และซึ่งจะมา" กำหนดช่วงสุดท้ายของความเชื่อของคริสเตียนแอดเวนติส
ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการของพระเจ้าโดยกฤษฎีกาของดาน 8:14 ตั้งแต่วันที่ 1843
ดังนั้นจึงอยู่ในเนื้อหาของแอดเวนติสที่ได้รับเลือกกว่าการประกาศเรื่องความศักดิ์สิทธิ์
ทั้งสามประการ ของพระเจ้าสำเร็จแล้ว

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์มักถูกโต้แย้ง แต่ก็เถียงไม่ได้
พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ในฮีบรู 1:8: “ *แต่พระองค์ตรัสกับพระบุตรว่า*
ข้าแต่พระเจ้า บัลลังก์ของพระองค์ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์

คทาแห่งรัชสมัยของคุณคือคทาแห่งความเที่ยงธรรม -
และสำหรับฟิลิปที่ขอให้พระเยซูแสดงพระบิดาให้เขาดู พระเยซูตรัสตอบว่า: “
เราอยู่กับคุณมานานแล้ว และคุณยังไม่รู้จักฉันฟิลิป! ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระ
บิดา คุณจะพูดว่าอย่างไร: แสดงให้เราเห็นพระบิดา? (ยอห์น 14:9)”

ข้อ 9-10-11: “ *เมื่อผู้เป็นถวยพระเกียรติ พระเกียรติ*
และขอบพระคุณพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง แต่พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์
ผู้เด่ายี่สิบสี่คนกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และ นมัสการ
และกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์
และพวกเขาก็สวมมงกุฎต่อหน้าพระที่นั่งโดยกล่าวว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและพระเจ้าของเรา พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับเกียรติ
เกียรติ และฤทธิ์เดช เพราะพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง
และเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ที่สรรพสิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่และถูกสร้างขึ้น
”

บทที่ 4 ปิดท้ายด้วยฉากเชิดชูพระเจ้าผู้สร้าง
ฉากนี้แสดงให้เห็นว่าข้อกำหนดอันศักดิ์สิทธิ์ “
จงยำเกรงพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์ ...”
ซึ่งแสดงไว้ในข้อความของทูตสวรรค์องค์แรกของวิวรณ์ 14:7
ได้ยืนยันและเข้าใจอย่างดีโดยเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายที่ได้รับเลือกตั้งแต่ปี
1843 แต่เหนือสิ่งอื่นใด
โดยผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งยังมีชีวิตอยู่เมื่อถึงเวลาเสด็จกลับมาด้วยพระเกียรติสิริของพระ
เยซูคริสต์

เพราะมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่การเปิดเผยวันสิ้นโลกได้รับการจัดเตรียมและส่องสว่าง
อย่างเต็มที่ในเวลาพระเจ้าทรงเลือกตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 2018

ผู้ที่ได้รับการไถ่จึงแสดงความเคารพและสรรเสริญด้วยความกตัญญูทั้งหมดต่อพระเยซูคริสต์ ในรูปแบบที่ผู้ทรงอำนาจเสด็จมาเยี่ยมพวกเขาเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้นจากบาปและความตายซึ่งเป็นค่าจ้างของเขา มนุษยชาติที่ไม่เชื่อเพียงแต่เชื่อในสิ่งที่เห็น เช่นเดียวกับอัครสาวกโธมัส และเนื่องจากพระเจ้าไม่ปรากฏแก่ตา จึงถูกประณามที่เพิกเฉยต่อความอ่อนแอสุดขีดของเขา ซึ่งทำให้เขาเป็นเพียงของเล่นที่เขาจัดการตามพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของเขา อย่างน้อยเธอก็มีข้อแก้ตัวซึ่งจะไม่ทำให้เธอพิสุจน์ได้ว่าไม่รู้จักพระเจ้า ข้อแก้ตัวที่ซาตานไม่มี เนื่องจากรู้จักพระเจ้า เขาจึงเลือกที่จะต่อสู้กับพระองค์ แทนไม่น่าเชื่อแต่เป็นเรื่องจริง และยิ่งเกี่ยวข้องกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ชั่วร้ายที่ติดตามเขาด้วย ในทางที่ขัดแย้งกัน ผลไม้ที่แตกต่างกันและตรงข้ามกันมากมายของการเลือกอย่างเสรีเป็นพยานถึงอิสรภาพที่แท้จริงและสมบูรณ์ที่พระเจ้าประทานแก่สิ่งมีชีวิตในสวรรค์และบนบกของพระองค์

วิจารณ์ 5: บุตรมนุษย์

เมื่อเขานำพระเยซูไปต่อหน้าฝูงชน ปีลาตกล่าวว่า “ ดูเถิด ชายคนนั้น ” พระเจ้าเองต้องมาและรับรูปร่างของเนื้อหนังเพื่อที่ “ มนุษย์ ” จะได้ปรากฏตามใจและความปรารถนาของเขา ความตายได้เกิดขึ้นแก่มนุษย์ผู้แรก เนื่องจากบาปที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาค้นพบสภาพเปลือยเปล่าทางร่างกายซึ่งเป็นเพียงสัญญาณภายนอกของการเปลือยเปล่าฝ่ายวิญญาณภายในเท่านั้น จากจุดเริ่มต้นนี้ การประกาศไถ่ถอนครั้งแรกเกิดขึ้นโดยการมอบเสื้อผ้าที่ทำจากหนังสัตว์ให้พวกเขา จึงถูกฆ่าเป็นสัตว์ตัวแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เราสามารถคิดได้ว่าเป็นแกะตัวผู้หรือลูกแกะเพราะสัญลักษณ์ 4,000 ปีต่อมา พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลก เสด็จมาถวายชีวิตที่สมบูรณ์แบบตามกฎหมายเพื่อไถ่ผู้ที่ทรงเลือกสรรท่ามกลางมวลมนุษยชาติ ความรอดนี้ที่มอบให้โดยพระคุณอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าจึงขึ้นอยู่กับ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูผู้ทรงเลือกสรรให้ได้รับประโยชน์จากความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ และในเวลาเดียวกัน การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นการชดใช้บาปของพวกเขาซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งพระองค์เองเป็นผู้ถวายด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่นั้นมา

พระเยซูคริสต์ได้กลายเป็นพระนามเดียวที่สามารถช่วยคนบาปได้ทั่วโลกของเรา และความรอดของพระองค์มีผลตั้งแต่อาดัมและเอวา ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ บทที่ 5 ซึ่งอยู่ภายใต้ร่างของ " มนุษย์ " จึงอุทิศให้กับเขา พระเยซูไม่เพียงแต่ทรงช่วยผู้ที่ทรงเลือกไว้ผ่านการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงช่วยพวกเขาด้วยการปกป้องพวกเขาตลอดการเดินทางแห่งชีวิตทางโลก และเพื่อจุดประสงค์นี้เองที่พระองค์ทรงเตือนพวกเขาถึงอันตรายทางวิญญาณที่มารวางไว้ในเส้นทางของพวกเขา เทคนิคของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับในสมัยของอัครสาวก พระเยซูตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา เพื่อให้โลกได้ยินแต่ไม่เข้าใจ ซึ่งไม่ใช่กรณีของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งซึ่งเหมือนกับอัครสาวกที่ได้รับการอธิบายโดยตรงจากเขา การเปิดเผยของพระองค์เรื่อง "คดี" ยังคงอยู่ภายใต้ชื่อภาษากรีกที่ไม่ได้แปล ซึ่งเป็นคำอุปมาขนาดยักษ์ที่โลกต้องไม่เข้าใจ แต่สำหรับคนที่เขาเลือก คำทำนายนี้คือ " การเปิดเผย " ของเขาจริงๆ

ข้อ 1: “แล้วข้าพเจ้าเห็นหนังสือเล่มหนึ่งที่พระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านนอก มีตราผนึกเจ็ดดวง”

ภายใน และภายนอก " อยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ สิ่งที่เขียนว่า "ภายใน

คือข้อความถอดรหัสที่ส่งวนไว้สำหรับผู้ที่เลือกไว้ซึ่งยังคงปิดและเข้าใจผิดโดยผู้คนในโลกที่เป็นศัตรูของพระเจ้า สิ่งที่เขียนว่า " ภายนอก " คือข้อความที่เข้ารหัสซึ่งมองเห็นได้แต่คนจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจได้ หนังสือวิวรณ์ถูกปิดผนึกด้วย “ตราเจ็ดดวง” ในการชี้แจงนี้ พระเจ้าบอกเราว่าเฉพาะการเปิดผนึก " ตราดวงที่เจ็ด " เท่านั้นจึงจะเปิดผนึกได้อย่างสมบูรณ์ ตราบใดที่ยังมีตราประทับเพื่อปิดผนึกหนังสือก็ไม่สามารถเปิดออกได้

ดังนั้นการเปิดหนังสือทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้สำหรับหัวข้อ " ตราดวงที่เจ็ด " จะมีการกล่าวถึงภายใต้ชื่อ " ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ " ใน Apo.7 ซึ่งกำหนดวันที่เหลือของวันที่เจ็ดซึ่งเป็นวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ การบูรณะจะแนบไปกับวันที่ 1843 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการเปิด " ตราประทับที่เจ็ด " ซึ่งนำหัวข้อของ " แตรทั้งเจ็ด "

เข้ามาในการเรียนการสอนของหนังสือเล่มนี้ซึ่งสำคัญมากสำหรับเราผู้ที่ถูกเลือก

ข้อ 2: “ และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งร้องเสียงดังว่า ผู้ใดสมควรจะแกะหนังสือม้วนนี้และแกะตราหนังสือนั้นออก? -

จากนี้เป็นวงเล็บในการตัดต่อคำทำนาย ในบริบทของบทที่ 4

ก่อนหน้านี้ไม่ได้อยู่ในสวรรค์ที่ควรเปิดหนังสือวิวรณ์ ผู้ที่ได้รับเลือกต้องการสิ่งนี้ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ขณะที่พวกเขาเผชิญกับบ่วงของมาร ฤทธิ์อำนาจอยู่ในค่ายของพระเจ้า และทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์คือทูตสวรรค์ของพระเจ้า พระเจ้าในร่างทูตสวรรค์ของเขามีคาเอล หนังสือที่ถูกปิดผนึกมีความสำคัญและศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่ง เนื่องจากต้องใช้ศักดิ์ศรีที่สูงมากในการแกะผนึกและเปิดออก

ข้อ 3: “
และไม่มีใครในสวรรค์หรือบนแผ่นดินโลกหรือใต้แผ่นดินไม่สามารถเปิดม้วนหนังสือหรือมอดดูได้-

พระเจ้าเป็นผู้เขียนเอง
สิ่งมีชีวิตในสวรรค์หรือบนโลกของพระองค์ไม่สามารถเปิดหนังสือเล่มนี้ได้

ข้อ 4: “
และฉันก็ร้องไห้อย่างหนักเพราะไม่มีผู้ใดสมควรเปิดหนังสือหรือดูหนังสือนั้น -
จอห์นก็เป็นสิ่งมีชีวิตบนโลกเช่นเดียวกับเรา

และน้ำตาของเขาแสดงถึงความหวาดกลัวของมนุษยชาติที่ต้องเผชิญกับกับดักที่ปีศาจวางไว้ ดูเหมือนพระองค์กำลังบอกเราว่า “หากไม่มีการเปิดเผย ใครจะรอดได้?” -
ดังนั้นจึงเผยให้เห็นถึงระดับที่น่าเศร้าของการเพิกเฉยต่อเนื้อหา
และผลที่ตามมาร้ายแรง: ความตายสองครั้ง

ข้อ 5: “ และชายชราคนหนึ่งพูดกับข้าพเจ้าว่า "อย่าร้องไห้เลย ดูเกิด
สิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ รากของดาวิด
มีชัยในการเปิดหนังสือม้วนและตราดวงทั้งเจ็ดของมัน -

“ ผู้เฒ่า ” ที่ได้รับการไถ่จากแผ่นดินโลกโดยพระเยซู
อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อขีดขูพระนามของพระเยซูคริสต์เหนือสิ่งมีชีวิตทั้งปวง
พวกเขาได้รับรู้ในพระองค์ถึงอำนาจที่พระองค์เองทรงประกาศว่าได้รับจากพระบิดาและ
สิ่งมีชีวิตในสวรรค์ในมัทธิว 28:18: “ พระเยซูเสด็จมาและตรัสกับพวกเขาดังนี้:
มอบสิทธิอำนาจทั้งหมดในสวรรค์แก่ฉันและบนแผ่นดินโลก แล้ว
พระเจ้าทรงดลใจยาโคบโดยมุ่งเป้าไปที่การบังเกิดเป็นมนุษย์ในพระเยซู
โดยพยากรณ์เรื่องบุตรชายของเขา และกล่าวถึงยูดาห์ว่า “ ยูดาห์เป็นสิงโตหนุ่ม
เจ้ากลับมาจากกรรมาธแล้วลูกเอ๋ย! เขาคุกเข่าลง เขาอนลงเหมือนสิงโต
เหมือนสิงโต ใครจะทำให้เขาลุกขึ้นได้? คทาจะไม่ขาดไปจากยูดาห์
หรือไม้เท้าอธิปไตยจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา
และชนชาติทั้งหลายเชื่อฟังเขา เขาผูกลาของเขาไว้กับเถาองุ่น
และผูกลูกลาของเขาไว้กับเถาองุ่นที่ดีที่สุด เขาชักเสื้อผ้าของเขาด้วยเหล่าองุ่น
และเสื้อคลุมของเขาด้วยเลือดองุ่น ตาของเขาแดงด้วยเหล่าองุ่น
และฟันของเขาขาวด้วยน้ำนม (ปฐมกาล 49:8 ถึง 12)” เลือดขององุ่น
จะเป็นหัวข้อของ " การเก็บเกี่ยว " ที่ประกาศในวิวรณ์ 14:17 ถึง 20
ซึ่งพยากรณ์ไว้ในอิสยาห์ 63 เช่นกัน เกี่ยวกับ " รากของดาวิด " เราอ่านในอสย.11:1
ถึง 5 : “ แล้วกิ่งก้านก็จะงอกออกมาจากลำต้นของเจสซี
และกิ่งก้านก็จะงอกออกมาจากรากของมัน
พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทับอยู่บนเขา
คือวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งคำแนะนำและอำนาจ
วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า
เขาจะไม่ตัดสินจากรูปลักษณ์ภายนอก เขาจะไม่ตัดสินตามคำบอกเล่า
แต่พระองค์จะทรงพิพากษาคณยากจนอย่างยุติธรรม
และพระองค์จะทรงพิพากษาคณยากจนแห่งแผ่นดินโลกด้วยความยุติธรรม
เขาจะโอบกอดโลกด้วยคำพูดของเขาเหมือนไม้เรียว
และเขาจะฆ่าคนชั่วด้วยลมหายใจจากริมฝีปากของเขา
ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของเขา
และความสัตย์ซื่อจะเป็นผ้าคาดเอวของเขา ”

ชัยชนะของพระเยซูเหนือบาปและความตาย เงินเดือนของเขา ทำให้เขามีสิทธิตามกฎหมายและชอบด้วยกฎหมายในการเปิดหนังสือวิวรณ์ เพื่อว่า ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรจะได้รับการเตือน และปกป้องจากภัยคุกคามทางศาสนาที่ร้ายแรงที่เขาวางโดยมารร้ายตามลำดับ เพื่อล่อลวงผู้ไม่เชื่อ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงจะเปิดออกอย่างสมบูรณ์เมื่อกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 มีผลใช้บังคับ กล่าวคือ วันแรกของฤดูใบไม้ผลิในปี 1843 แม้ว่าความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์จะต้องได้รับการพิจารณาใหม่เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงปี 2018

ข้อ 6: “ และท่ามกลางพระที่นั่งและสิ่งมีชีวิตทั้งสี่และท่ามกลางผู้อาวูโส ข้าพเจ้าเห็นลูกแกะตัวหนึ่งซึ่งอยู่ที่นั่นราวกับถูกฆ่า เขามีเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าที่ทรงส่งไปทั่วโลก -

เราต้องสังเกตการมีอยู่ของ *ลูกแกะ* " *ตรงกลางบัลลังก์* " เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในการชำระให้บริสุทธิ์หลายรูปแบบของพระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว *อัครทูตดาวิดคาเอล* พระเยซูคริสต์พระเมษโปดกของพระเจ้า และผู้บริสุทธิ์ *วิญญาณหรือ* “ *วิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าส่งออกไปทั่วโลก* ” “ *เขาทั้งเจ็ด* ” ของเขาเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างพลังของเขาและ “ *ดวงตาทั้งเจ็ด* ” ของเขาซึ่งเป็นการชำระล้างการจ้องมองของเขาซึ่งพิจารณาอย่างลึกซึ้งถึงความคิด และการกระทำของสิ่งมีชีวิตของเขา

ข้อ 7: “ *พระองค์เสด็จมาหยิบหนังสือม้วนจากพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง* -

จากนี้แสดงให้เห็นถ้อยคำในวิวรณ์ 1:1: “ *การเปิดเผย* *ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อแสดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น* *โดยเร็ว* *และซึ่งพระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบ โดยการส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปยังยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์* ” ข้อความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อบอกเราว่าเนื้อหาของ *วิวรณ์* จะไม่จำกัดเนื่องจากพระเจ้า พระบิดา และพระองค์เองทรงประทานให้ และโดยได้ประดิษฐ์ฐานแก่นางแล้ว คำอวยพรทั้งสิ้นของพระองค์ก็แสดงด้วย “ *พระหัตถ์ขวา* ” ของพระองค์

ข้อ 8: “ *เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวูโสทั้งสี่ก็สืบลีคนก็หมอบลงต่อหน้าพระเมษโปดก ต่างก็ถือพิณและขูดเครื่องหอมทองคำซึ่งเป็นคำอธิษฐานของวิสุทธิชน -*

ให้เราเก็บกฎเกณฑ์ที่เป็นสัญลักษณ์นี้ไว้จากข้อนี้: “ *ถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยน้ำหอมซึ่งเป็นคำอธิษฐานของนักบุญ* ” สิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าและบนบกทั้งหมดที่ได้รับเลือกด้วยความสัตย์ซื่อของพวกเขาจะกราบลงต่อพระ *พิณ* พระเยซูคริสต์เพื่อนมัสการพระองค์ “ *พิณ* ” เป็นสัญลักษณ์ของ *ความสามัคคีสากลของการสรรเสริญและการนมัสการร่วมกัน*

ข้อ 9: “ *และพวกเขาก็ร้องเพลงบทใหม่กล่าวว่า พระองค์ทรงสมควรที่จะหยิบหนังสือม้วนและเปิดหนังสือนั้น เพราะเจ้าถูกสังหาร และด้วยเลือดของเจ้า เจ้าได้ไถ่มนุษยชาติจากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกประชาชาติเพื่อพระเจ้าเพื่อพระเจ้า -*

เพลงใหม่

”

นี้

เฉลิมฉลองการปลดปล่อยจากบาปและการหายตัวไปของผู้ยุงให้เกิดการปฏิบัติเป็น การชั่วคราว

เพราะพวกเขาจะหายไปตลอดกาลหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น การไถ่ของพระเยซูคริสต์มาจากทุกต้นกำเนิด ทุกสี และทุกเชื้อชาติ “ จากทุกเผ่า ทุกภาษา ผู้คน และทุกชาติ ”;

ซึ่งพิสูจน์ว่าโครงการกอบกู้ได้รับการเสนอในพระนามของพระเยซูคริสต์เท่านั้น ตามที่พระราชบัญญัติ 4:11-12 ประกาศว่า: “ พระเยซูทรงเป็นศิลาที่คุณสร้างปฏิเสช และได้กลายมาเป็นศิลาหลักที่มมหนึ่ง . ไม่มีควมรอดในสิ่งอื่นใด เพราะไม่มีชื่ออื่นใดภายใต้สวรรค์ประทานให้ในบรรดามนุษย์,

โดยชื่อนั้นเราจะต้องรอด. - ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด

จึงเป็นการหลอกลวงที่ผิดกฎหมายและโหดร้าย ต่างจากศาสนาแท้จ ความเชื่อของคริสเตียนที่แท้จริงได้รับการจัดระเบียบโดยพระเจ้าในลักษณะที่สอดคล้องกันตามหลักตรรกะ มีเขียนไว้ว่าพระเจ้าไม่ใช่ คนแปลกหน้าสำหรับใครเลย ความต้องการของเขาเหมือนกันสำหรับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขา

และความรอดที่เขาเสนอมีราคาในตัวเขา เองต้องจ่าย หลังจากทนทุกข์ทรมานเพื่อการไถ่บาปนี้ พระองค์จะทรงช่วยเฉพาะผู้คนที่เขาตัดสินว่าคุณควรกับการได้รับประโยชน์จากการทรมานของเขาเท่านั้น

ข้อ

10:

“

พระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นอาณาจักรและเป็นปโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองบนโลก ”

อาณาจักรสวรรค์ที่พระเยซูทรงสั่งสอนได้เป็นรูปเป็นร่างแล้ว ได้รับ “ สิทธิในการ พิพากษา ” ผู้ที่ได้รับเลือกจะถูกเปรียบเทียบกับกษัตริย์ตามวิวรณ์ 20: 4 ในกิจกรรมตามพันธสัญญาเดิม “ นักบวช ” ถวายสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์เพื่อไถ่บาป ในช่วง “ พันปี ” ของการพิพากษาซีเลสเชียล ผู้ที่ได้รับเลือกจะเตรียมเหยื่อรายสุดท้ายของการเสียสละอันยิ่งใหญ่แห่งจักรวาลผ่าน การตัดสินของพวกเขา

ซึ่งจะทำลายสิ่งมีชีวิตบนสวรรค์และบนบกทั้งหมดที่ตกสู่บาปในคราวเดียว ไฟแห่ง “ บึงไฟแห่งความตายครั้งที่สอง ” จะกำจัดพวกมันให้หมดสิ้นในวันพิพากษา หลังจากการถูกทำลายนี้เท่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงบังเกิดใหม่

แผ่นดินโลกที่ได้รับการฟื้นฟูจะได้รับผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ เมื่อถึงตอนนั้นเท่านั้นที่พระเยซูคริสต์ กษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายและเจ้าแห่งเจ้านาย แห่งว. 19:16 “ พวกเขาจะครองแผ่นดินโลก ”

ข้อ 11: “ ข้าพเจ้ามองดู และได้ยินเสียงทูตสวรรค์มากมายรอบพระที่นั่ง สิ่งมีชีวิต และเหล่าผู้อาวุโส มีจำนวนนับแสนนับพัน ”

ข้อนี้นำเสนอผู้ชมทั้งสามกลุ่มที่เป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งเป็นพยานการต่อสู้อาณาจักรวิญญานทางโลก

คราวนี้พระวิญญาณตรัสถึงเหล่าทูตสวรรค์อย่างชัดเจนว่าเป็นกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจำนวนสูง มาก : “ นับหมื่นนับพันนับพัน ” ทูตสวรรค์ของพระเจ้าในปัจจุบันเป็นนักรบใกล้ชิด ทำหน้าที่รับใช้ผู้ที่ได้รับการไถ่บาป ผู้ที่ทรงเลือกสรรทางโลก ซึ่งพวกเขาพิทักษ์ ปกป้อง และสั่งสอนในนามของพระองค์ ในแนวทาง

พยานคนแรกของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเหล่านี้บันทึกประวัติศาสตร์ส่วนบุคคลและประวัติโดยรวมของสิ่งมีชีวิตบนโลก

ข้อ 12: “ พวกเขาพูดด้วยเสียงอันดังว่า ลูกแกะที่ถูกประหารนั้นสมควรที่จะได้รับอำนาจ ความมั่งคั่ง สติปัญญา พละกำลัง เกียรติ เกียรติสิริ และการสรรเสริญ -

เหล่าทูตสวรรค์ช่วยเหลือนบนโลกนี้ในพันธกิจของผู้นำไมเคิล ผู้ซึ่งปลดเปลื้องพลังอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของเขาจนกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งถวายเป็นตัวเองเมื่อสิ้นสุดพันธกิจของเขา เป็นการเสียสละโดยสมัครใจ เพื่อชดเชยบาปที่กระทำโดยผู้ที่ได้รับเลือก เจ้าหน้าที่ ในตอนท้ายของการเสนอพระคุณผู้ได้รับเลือกฟื้นคืนชีพและเข้าสู่นิรันดร์ที่สัญญาไว้ เหล่าทูตสวรรค์กลับคืนสู่พระคริสต์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า คุณลักษณะทั้งหมดที่เขามีในไมเคิล: “ อำนาจ ความมั่งคั่ง ภูมิปัญญา ความแข็งแกร่ง เกียรติ ความรุ่งโรจน์ และสรรเสริญ -

ข้อ 13: “ และสิ่งมีชีวิตทั้งปวงที่อยู่ในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดิน ในทะเล และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น ข้าพเจ้าได้ยินพวกเขาพูดว่า “จงทูลพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และจงไปหาพระเมษโปดกเถิด” สรรเสริญ พระเกียรติ พระสิริ และกำลัง สืบๆ ไปเป็นนิตย์! -

สิ่งมีชีวิตของพระเจ้ามีเอกฉันท์ พวกเขาทุกคนชอบการแสดงความรักของพระองค์ที่สำแดงโดยของประทานจากพระองค์ในพระเยซูคริสต์ โครงการที่ออกแบบโดยพระเจ้าถือเป็นความสำเร็จอันรุ่งโรจน์ การคัดเลือกผู้เป็นที่รักของพระองค์สำเร็จแล้ว ข้อนี้อยู่ในรูปแบบของข้อความของทูตสวรรค์องค์แรก จากวิวรณ์ 14:7: “ เขาพูดด้วยเสียงอันดัง: จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว และกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และน้ำพุ ” การเลือกครั้งล่าสุดตั้งแต่ปี 1843 ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในข้อนี้ และผู้ที่ได้รับเลือกได้ยินและตอบสนองโดยการฟื้นฟูความเชื่อของคริสเตียนให้เป็นไปตามการปฏิบัติในวันที่เจ็ดของการพักผ่อนที่อัครสาวกและสาวกของพระเยซูปฏิบัติจนกระทั่งละทิ้งไปตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321 พระเจ้าผู้สร้างได้รับเกียรติด้วยความเคารพต่อพระบัญญัติที่สี่ซึ่งก็คือ ใกล้กับหัวใจของเขา

ผลที่ตามมาคือจากแห่งความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ที่สิ่งมีชีวิตทั้งหมดตามจดหมายของ ทูตสวรรค์องค์แรกของวิวรณ์ 14:7 กล่าวว่า: “ จง สรรเสริญและให้เกียรติแด่พระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์และต่อพระเมษโปดก พระสิริ และความแข็งแกร่ง สืบๆ ไปเป็นนิตย์! -

สังเกตว่าคำนั้นซ้ำกับคำที่เหล่าทูตสวรรค์อ้างถึงในข้อ 13 ก่อนหน้า นับตั้งแต่การฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูทรงฟื้นชีวิตซีเลสเชียลของพระองค์อีกครั้ง: “ฤทธิ์อำนาจ ความมั่งคั่ง และสติปัญญาของพระองค์ ” อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ บนโลกนี้ศัตรูคนสุดท้ายของเขาปฏิเสธเขา “ การสรรเสริญ เกียรติ พระสิริ และความแข็งแกร่ง ” ซึ่งเนื่องมาจากเขาในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง เรียก “ กำลังของเขา ”

ในที่สุดเขาก็เอาชนะพวกเขาทั้งหมดและบดขยี้พวกเขาไว้ใต้ฝ่าเท้าของเขา นอกจากนี้ ด้วยความเปี่ยมด้วยความรักและความกตัญญู

สิ่งมีชีวิตที่บริสุทธิ์และบริสุทธิ์ของพระองค์รวมกันพื้นฟูกลุ่มแห่งรัศมีภาพของพระองค์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ 14: “ และสิ่งมีชีวิตทั้งสี่กล่าวว่าอาเมน! และผู้เดำก็เข้ามาราบไหว ”

ชาวโลกบริสุทธิ์เห็นชอบกับการชดใช้นี้ โดยกล่าวว่า “แท้จริง!
มันเป็นเรื่องจริง! »

และผู้ที่โลกเลือกสรรซึ่งได้รับการไถ่ด้วยความรักอันอ่อนไหวก็กราบลงต่อพระพิภพ
พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพซึ่งเสด็จมาจัดเป็นมนุษย์ในพระเยซูคริสต์

วิวรณ์ 6: นักแสดง การลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์ และสัญลักษณ์แห่งสมัยคริสต์ศักราช

ฉันจำบทเรียนที่ให้ไว้ใน Rev.5 ได้: หนังสือเล่มนี้จะเปิดได้ก็ต่อเมื่อนำ " ตราดวงที่เจ็ด " ออกเท่านั้น เพื่อเปิดฉากนี้ ผู้ที่ถูกเลือกของพระคริสต์จะต้องเห็นชอบกับการปฏิบัติในวันสะบาโตวันที่เจ็ด อย่างแน่นอน และการเลือกทางจิตวิญญาณนี้ทำให้เขามีคุณสมบัติที่จะได้รับปัญญาและความเข้าใจทางจิตวิญญาณและการพยากรณ์จากพระเจ้าผู้ทรงเห็นชอบเขา ดังนั้น หากไม่มีข้อความระบุ ผู้ที่ได้รับเลือกจะระบุ " ตราประทับของพระเจ้า " ที่อ้างถึงในวิวรณ์ 7:2 พร้อมด้วย " ตราดวงที่เจ็ด " ซึ่งยังคงปิดหนังสือวิวรณ์ และเขาจะเชื่อมโยงกับสิ่งเหล่านี้ " ตรา " สองดวงซึ่งเป็นวันที่เจ็ดที่พระเจ้าชำระให้บริสุทธิ์ ศรัทธาสรางความแตกต่างระหว่างความสว่างและความมืด ดังนั้น สำหรับใครก็ตามที่ไม่เห็นด้วยกับวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์

คำพยากรณ์ก็จะยังคงเป็นหนังสือที่ปิดเป็นความลับ
 เขาอาจจำหัวข้อที่ชัดเจนบางเรื่องได้ดี
 แต่เขาจะไม่เข้าใจการเปิดเผยที่สำคัญและตัดตอนซึ่งสร้างความแตกต่างระหว่างชีวิต
 และความตาย ความสำคัญของ “ *ตราดวงที่เจ็ด* ” จะปรากฏในวิวรณ์ 8:1-2
 โดยที่พระวิญญาณทรงให้มีบทบาทในการเปิดหัวข้อ “ *แตรทั้งเจ็ด* ”
 ตอนนี้เป็นที่ชัดเจนในข้อความของ “ *แตรทั้งเจ็ด* ”
 เหล่านี้ว่าโครงการของพระเจ้าจะชัดเจน เพราะสาระสำคัญของ *แตร* ของวิวรณ์ 8
 และ 9 มาคู่ขนานกันเพื่อเติมเต็มความจริงที่พยากรณ์ไว้ในรูปแบบของ “ *ตัวอักษร* ”
 ของวิวรณ์ 2 และ 3; และ “ *ตราผนึก* ” ของวิวรณ์ 6 และ 7
 กลยุทธ์อันศักดิ์สิทธิ์นั้นเหมือนกับกลยุทธ์ที่เขาเคยสร้างการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ที่ม
 อบให้ดาเนียล
 เมื่อข้าพเจ้ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับตำแหน่งนี้โดยการยอมรับการปฏิบัติในวันส
 ะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์และโดยการเลือกอธิปไตยของพระองค์
 พระวิญญาณจึงทรงเปิดหนังสือการเปิดเผยของพระองค์แก่ข้าพเจ้าโดยเปิดผนึก “
ตราดวงที่เจ็ด” เรามาค้นพบเอกลักษณ์ของ “ *แมวน้ำ* ” ของมันกันดีกว่า
 ข้อ 1: “ *ข้าพเจ้ามองดูเมื่อพระเมษโปดกทรงเปิดผนึกตราหนึ่งในเจ็ดดวงนั้น*
และข้าพเจ้าได้ยินสิ่งมีชีวิตหนึ่งในสี่นั้นพูดราวกับเสียงฟ้าร้องว่า “มาเกิด” -
สิ่งมีชีวิต ” ตัวแรกนี้ กำหนดราชวงศ์และความแข็งแกร่งของ “ *สิงโต* ”
 ของวิวรณ์ 4:7 ตามผู้วินิจฉัย 14:18 *เสียงฟ้าร้อง* นี้ มาจากพระเจ้าและ
มาจากพระที่นั่ง ของพระเจ้าในวิว.4:5 ด้วยเหตุนี้พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพจึงตรัส
 การเปิดเผยแต่ละ “ *ตราประทับ* ”
 เป็นการเชื้อเชิญจากพระเจ้าให้ฉันได้เห็นและเข้าใจข้อความในนิมิต
 พระเยซูตรัสกับฟิลิปว่า “ *มาดูเกิด* ” เพื่อกระตุ้นให้เขาติดตามเขาไป
 ข้อ 2: “ *ข้าพเจ้ามองดู และดูเกิด มีม้าขาวตัวหนึ่งปรากฏ ผู้ที่ขี่มันถือธนู*
ทรงประทานมงกุฎให้เขา และเขาก็ออกเดินทางอย่างมีชัยและพิชิต”
 สีขาว บ่งบอกถึงความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์ *แบบ* *ม้า*
 เป็นรูปของผู้ที่ถูกเลือกซึ่งมันเป็นผู้นำและสอนตามยากอบ 3:3: “
ถ้าเราเอาม้าใส่ปากม้าเพื่อให้พวกมันเชื่อฟังเรา
เราก็จะปกครองทั้งตัวของพวกเขาด้วย ” ; “ *คันธนู* ”
 ของเขาเป็นสัญลักษณ์ของลูกศรแห่งพระวาทะอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา “ *มงกุฎ* ”
 ของเขาคือ “ *มงกุฎแห่งชีวิต* ”
 ที่ได้รับจากการพลีชีพของเขาโดยสมัครใจยอมรับจากเขา
 ชัยชนะของเขาเด็ดเดี่ยวนับตั้งแต่การสร้าง vis-à-vis ครั้งแรก;
 “ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคำอธิบายนี้เป็นของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์พระเยซูคริสต์
 ชัยชนะครั้งสุดท้ายของเขาแน่นอนเพราะเขาสามารถเอาชนะมาร *บาป*
 และความตายได้แล้วที่กลโกธา เศคาริยาห์ 10:3-4 ยืนยันภาพเหล่านี้ว่า “
เราโคจรคนเลี้ยงแกะ และเราจะลงโทษแพะ
เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาเสด็จเยี่ยมฝูงแกะของพระองค์ คือวงศ์วานยูดาห์
และจะทรงตั้งให้เป็นม้าอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ในการรบ มุมจะมาจากเขา
ตะปุ่นจากเขา คัน ธนูสงคราม มาจาก เขา บรรดาผู้นำจะมาจากเขา »
 ชัยชนะของพระคริสต์อันศักดิ์สิทธิ์ได้รับการประกาศโดย “
การชำระให้บริสุทธิ์ในวันที่เจ็ด ” ของสัปดาห์ของเรานับตั้งแต่การสร้างโลก
 วันสะบาโตซึ่งพยากรณ์ถึงช่วงที่เหลือของสหัสวรรษ “ *ที่เจ็ด* ” เรียกว่า “ *พันปี* ”
 ในวิวรณ์ 20:4-6-7

ซึ่งพระเยซูจะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ช้านิรันดรผ่านชัยชนะของพระองค์ การสถาปนารวันสะบาโตนับแต่การสถาปนาโลกทางโลกเป็นการยืนยันสำนวนนี้: “
เริ่มเป็นผู้ชนะ”

วันสะบาโตเป็นสัญลักษณ์แห่งการพยากรณ์ถึงชัยชนะของพระเจ้าและของมนุษย์ต่อ บาปและมาร และด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงวางโปรแกรม “*การชำระให้บริสุทธิ์*” ทั้งหมดของพระองค์ ของสิ่งที่เป็นของพระองค์และพระองค์ทรงแย่งชิงมา

ข้อ 3: “*เมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกครั้งที่สอง ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สองพูดว่า “มาเถิด”*”

“*สิ่งมีชีวิตที่สอง*” หมายถึง “*ลูกวัว*” ของเครื่องบูชาในวิวรณ์ 4:7 จิตวิญญาณแห่งการเสียสละทำให้พระเยซูคริสต์และสาวกที่แท้จริงของพระองค์ผู้ซึ่ง พระองค์ประกาศว่า “*ถ้าใครต้องการติดตามเรา ให้ผู้นั้นปฏิเสธตนเองและรับกางเขนของตนแบกและแบกกางเขนของเราต่อไป*”

ข้อ 4: “*และมีม้าสีแดงอีกตัวหนึ่งออกมา พระองค์ผู้ประทับบนพระองค์ก็ได้รับอำนาจที่จะเอาสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อจะฆ่าคอคนเอง และได้มอบดาบใหญ่เล่มหนึ่งแก่เขา*”

“*สีแดง*” หรือ “*สีแดงเพลิง*”

แสดงถึงความบาปที่ได้รับการสนับสนุนจากหัวหน้าผู้ทำลายซึ่งก็คือซาตาน ในรูปของ “*อับบาดอน อปอลลิโยน*” ในวิว .9:11; “*ไฟ*”

เป็นหนทางและสัญลักษณ์แห่งการทำลายล้าง นอกจากนี้เขายังเป็นผู้นำค่ายแห่งความชั่วร้ายที่ประกอบด้วยเทวดาตกสวรรค์ผู้ชั่วร้าย และล่อลวงและบงการพลังทางโลก เขาเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่ “*รับ*” จากพระเจ้า “*ฤทธิ์อำนาจในการแย่งชิงสันติสุขไปจากโลก เพื่อมนุษย์จะได้ฆ่ากันเอง*”

การกระทำนี้จะนำมาประกอบกับโรม “*โสเภณีบาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่*” ในวิว .18:24: “*และเพราะเลือดของผู้เผยพระวจนะและวิสุทธิชนและของ ทุกคนที่ถูกสังหาร บนแผ่นดินโลก ถูกพบในตัวเธอ”* ดังนั้นจึงมีการระบุ “*ผู้ทำลาย*” ของคริสเตียนที่ชื่อสัตย์เช่นเดียวกับเหยื่อของเขา “*ดาบ*”

ที่เขาได้รับนั้นหมายถึงการลงโทษ อันน่าสยดสยอง ครั้งแรกจาก *สี่* ครั้ง ตามที่อ้างถึงในเอเสค 14: 21-22: “*ใช่แล้วพระเจ้าตรัสดังนี้: แม้ว่าเราจะส่ง การลงโทษอันเลวร้ายทั้งสี่ครั้ง ของฉันไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ดาบ ความอดอยาก สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อทำลายมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย เหลือแต่คนที่เหลืออยู่จะรอดพ้นออกมาได้ บุตรทั้งหลาย และเด็กผู้หญิง ...”*

ข้อ 5: “*เมื่อพระองค์เปิดผนึกดวงที่สาม ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สามพูดว่า “มาเถิด” ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีม้าสีดำตัวหนึ่งปรากฏ คนที่ขี่มันถือสเกลอยู่ในมือของเขา*”

“*สิ่งมีชีวิตที่สาม*” คือ “*มนุษย์*”

ที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าแห่งวิวรณ์ 4:7 ตัวละครนี้เป็นเพียงตัวละคร แต่เขาถือเป็นการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์ครั้งที่สองสำหรับความบาปตามเอเสค 14:20 ต่อต้านการรับประทานอาหารของมนุษย์ คราวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ *ความ* อดอยาก ในยุคของเรานั้นจะถูกบังคับทั้งตามตัวอักษรและทางวิญญาณ

ในการใช้งานทั้งสองสิ่งนี้มีผลกระทบร้ายแรง แต่ในความหมายทางวิญญาณของการลิดรอนแสงศักดิ์สิทธิ์ ผลโดยตรงของมันคือความตายของ “*ความตายครั้งที่สอง*”

ที่สงวนไว้สำหรับผู้ตกสู่บาปในการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ข้อความของพลม้าคนที่สามนี้สรุปได้ดังนี้

เนื่องจากมนุษย์ไม่ได้อยู่ในพระฉายาของพระเจ้าอีกต่อไป
แต่อยู่ในรูปลักษณะของสัตว์ ข้าพเจ้าจึงกีดกันเขาจากสิ่งที่ให้ชีวิตแก่เขา
นั่นคือการบำรุงเลี้ยงทางเนื้อหนังและการบำรุงเลี้ยงทางจิตวิญญาณของเขา
ตาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าผู้ทรงตัดสินการงานแห่งศรัทธาของคริสเตียน

ข้อ 6: “ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่ามกลางสิ่งมีชีวิตทั้งหมดว่า
ข้าวสาส์ถึงหนึ่งต่อหนึ่งเดนาเรียน และข้าวบาร์เลย์สามถึงต่อหนึ่งเดนาเรียน
แต่อย่าให้น้ำมันและเหล้าองุ่นเสียหายเลย ”

เสียงนี้เป็นเสียงของพระคริสต์ที่ถูกดูหมิ่นและหงุดหงิดจากการนอกใจของผู้
ชื่อเทจ ในราคาเดียวกัน เราเห็นปริมาณ ข้าวสาส์ น้อย กว่า ข้าว บาร์เลย์
เบื่องหลังการถวาย ข้าวบาร์เลย์ อย่างมีน้ำใจนี้
มีข้อความถึงระดับจิตวิญญาณที่สูงมากซ่อนอยู่ อันที่จริงในข้อ 5:15
กฎหมายเสนอการถวาย " ข้าวบาร์เลย์ " เพื่อแก้ไขปัญหา ความหิวหวง
ที่สามารู้สึกต่อภรรยาของเขา ดังนั้นโปรดอ่านขั้นตอนนี้โดยละเอียดในข้อ 12 ถึง 31
หากคุณต้องการเข้าใจ ในแง่นี้ ฉันเข้าใจว่าพระเจ้าเอง เจ้าข้าว
ในพระเยซูคริสต์แห่งสภา เจ้าสาว ของ เขา ยืนเรื่องร้องเรียนที่นี้ในข้อหา " ต้องสงสัยในความหิวหวง " ซึ่งจะได้รับการยืนยันโดยการกล่าวถึง " น้ำอันขมขื่น " ที่อ้างถึงใน " แตรที่สาม " ในวิวรณ์ 8:11 ตามขั้นตอนของข้อ 5
ผู้หญิงคนนั้นจะต้องดื่มน้ำที่มีฝุ่น หากไม่มีผลใดๆ ตามมา ถ้าบริสุทธิ์ใจ
แต่เมื่อรู้สึกขมขื่นหากมีความผิด เธอจะถูกสาปแช่ง การล่องประเวณี
ของภรรยาถูกประณามใน Rev.2:12 (ปกปิดด้วยชื่อ ^{Pergamum} : การแต่งงานที่ละเมิด)
และ Rev.2:22 และจะได้รับการยืนยันอีกครั้งโดยการเชื่อมโยงที่สร้างขึ้นระหว่าง
ตราประทับ ที่ 3 และ แตร ที่ 3 ในดาเนียลแล้ว
วิธีการเดียวกันนี้ทำให้ดาเนียลบทที่ 8 "ยืนยัน" อັตลักษณ์โรมันของ " เขาเล็ก " ของ Dan.7 ที่นำเสนอเป็น "สมมติฐาน" ความคล้ายคลึงกันของดาเนียลบทที่ 2, 7
และ 8
นี่เป็นความแปลกใหม่ซึ่งทำให้ฉันสามารถพิสูจน์การระบุตัวตนของชาวโรมันได้
นี่เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่การดำรงอยู่ของแอ็ดเวนติส ในวิวรณ์ สิ่งต่างๆ
มีลักษณะเหมือนกัน

ข้าพเจ้าแสดงให้เห็นภาพรวมของยุคคริสเตียนคู่ขนานของเนื้อหาหลัก 3 ประการ
ได้แก่ อักษร ตรา และแตร และในวิวรณ์ หัวข้อ " แตร " มีบทบาทเดียวกันกับดาเนียลบทที่ 8 ในหนังสือดาเนียล
องค์ประกอบทั้งสองนี้เป็นหลักฐานว่าหากปราศจากคำพยากรณ์จะเสนอเฉพาะ " ความสงสัย " ที่ฉันเรียกว่า "สมมติฐาน" ในการศึกษาของดาเนียล ดังนั้น
ถ้อยคำเหล่านี้ " ความสงสัยในความหิวหวง " ที่เปิดเผยไว้ใน กันดารวิถี 5:14
จึงใช้กับพระเจ้าและสภาตั้งแต่ว.1 ถึงว.6;
จากนั้นเมื่อมีการเปิดหนังสือขึ้นโดยการระบุ " ตราดวงที่เจ็ด " กับวันสะบาโตวันที่เจ็ด
หัวข้อของ Rev.7 ความ " ต้องสงสัยล่องประเวณี " ของสมัชชาจะ
"ได้รับการยืนยัน" ในหัวข้อ " แตร " และ บทที่ 10 ถึง 22 ซึ่งตามมา
ด้วยเหตุนี้พระวิญญาณจึงประทานบทบาทของด้านศุลกากรในบทที่ 7
ซึ่งต้องได้รับอนุมัติให้เข้าไปได้ ในกรณีของวิวรณ์ สิทธิอำนาจนั้นคือพระเยซูคริสต์
พระเจ้าผู้ทรงถกทานภาพและพระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เอง
เขากล่าวว่าประตูทางเข้าเปิดสำหรับเขา ผู้ที่ " ได้ยินเสียงของฉัน " ผู้ที่เปิดประตูให้ฉันเมื่อฉันเคาะประตูของเขา (ประตูแห่งหัวใจ)

และผู้ที่ได้รับประทานอาหารร่วมกับฉันและฉันกับเขา "ตามคำกล่าวของอาโป .3:20. " เหล้าองุ่นและน้ำมัน

เป็นสัญลักษณ์ของพระโลหิตที่พระเยซูคริสต์และพระวิญญาณของพระเจ้าหลังไหล นอกจากนี้ยังใช้รักษาบาดแผลอีกด้วย คำสั่ง ที่กำหนดให้ " อย่าทำอันตรายพวกเขา "

หมายความว่าพระเจ้าทรงลงโทษ แต่พระองค์ยังคงทำเช่นนั้นด้วยความเมตตาของพระองค์ สิ่งนี้จะไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับ " ภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ " แห่ง " พระพิโรธ " ของพระองค์ในยุคสุดท้ายบนโลกนี้ตามวิวรณ์ 16:1 และ 14:10

ข้อ 7: " เมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกดวงที่สี่แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตตัวที่สี่ร้องว่า " มาเถิด " -

" สิ่งมีชีวิตที่สี่ " คือ " อินทรี " แห่งสวรรค์ชั้นสูงสุด พระองค์ทรงประกาศการปรากฏของการลงโทษที่สี่ของพระเจ้า: ความเป็นมรตัย

ข้อ 8: " ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีม้าสี่ตัวหนึ่งปรากฏ ผู้ที่ขี่มันนั้นชื่อความตาย และนรกก็ติดตามเขาไปด้วย ได้ประทานอำนาจแก่พวกเขามากกว่าหนึ่งในสี่ของแผ่นดินโลก

เพื่อทำลายมนุษย์ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ป่าแห่งแผ่นดินโลก "

การประกาศดังกล่าวได้รับการยืนยันแล้ว มันคือ " ความตาย " จริงๆ แต่ในแง่ของความตายซึ่งกำหนดไว้ในการลงโทษตามสถานการณ์

ความตายส่งผลกระทบต่อมนุษยชาติทั้งหมดตั้งแต่บาปดั้งเดิม แต่ที่นี่มีเพียง " หนึ่งในสี่ของโลก " เท่านั้นที่ถูกโจมตี " ด้วยดาบ ความอดอยาก การตาย "

เนื่องจากโรคระบาด และ " สัตว์ป่า " ทั้งสัตว์และมนุษย์ " หนึ่งในสี่ของโลก " นี้ มุ่งเป้าไปที่ยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์นอกใจและประเทศมหาอำนาจที่จะไหลออกมา จากยุโรปประมาณ ศตวรรษ ที่ 16 ได้แก่ สองทวีปอเมริกาและออสเตรเลีย

ข้อ 9: " เมื่อพระองค์ทรงเปิดผนึกดวงที่ห้า ฉันเห็นได้แทนบูชาดวงวิญญาณของผู้ที่ถูกสังหารเพราะพระวาระของพระเจ้าและสำหรับประจักษ์พยานที่พวกเขาแสดง "

คนเหล่านี้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำ " สัตว์ป่า " ที่กระทำในนามของความเชื่อคริสเตียนเท็จ

ได้รับการสอนโดยระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิก ซึ่งมีสัญลักษณ์อยู่แล้วใน Rev.2:20 โดย หลุยเยเชเบล

ซึ่งพระวิญญาณทรงสั่งสอน ผู้รับใช้ของเธอหรือตามตัวอักษรว่า " ทาสของเธอ " พวกเขาถูกวางไว้ " ข้างใต้ แทนบูชา "

ดังนั้นภายใต้การอุปถัมภ์ของไม้กางเขนของพระคริสต์ซึ่งช่วยให้พวกเขาได้รับประโยชน์จาก " ความยุติธรรมนิรันดร์ " ของพระองค์ (ดู Dan.9:24) ตามที่ Rev.13:10

จะระบุไว้ ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นเหยื่อผู้พลีชีพและไม่เคยเป็นผู้ประหารชีวิต หรือเป็นผู้ฆาตกรรม

ผู้ที่ได้รับเลือกที่เกี่ยวข้องในข้อนี้ซึ่งพระเยซูทรงยอมรับได้เลียนแบบพระองค์แม้ในความตายในฐานะผู้พลีชีพ:

สำหรับพระวาระของพระเจ้าและสำหรับคำพยานที่พวกเขาให้ไว้ "; เพราะความศรัทธาที่แท้จริงนั้นกระตือรือร้น ไม่เคยเป็นป้ายประกันที่หลอกลวงง่าย

" พยาน " ของพวกเขาประกอบด้วยการสละชีวิตเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ข้อ 10: " พวกเขาร้องเสียงดังกล่าวว่า " ข้าแต่พระอาจารย์ผู้บริสุทธิ์และแท้จริง

นานเท่าใดแล้วที่พระองค์จะทรงเลื่อนการตัดสินและแก้แค้นเลือดของเราต่อผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกออกไปอีกนานเท่าใด? -

อย่าให้รูปนี้หลอกลวงคุณ

เพราะมันเป็นเพียงเลือดของพวกเขาที่หลังไหลบนโลกที่ร้องการแก้แค้นต่อพระกรรมของพระเจ้า

เช่นเดียวกับเลือดของอาเบลที่คาอินน้องชายของเขาฆ่าตามปฐมกาล 4:10: " และพระเจ้าตรัสว่า: *คุณทำอะไรไปแล้ว?*

เสียงโลหิตน้องชายของเจ้าร้องออกมาจากแผ่นดินถึงข้าพเจ้า -

สภาพที่แท้จริงของคนตายได้รับการเปิดเผยใน 1 โครินธ์ 9:5-6-10 นอกจากเอโนค โทมัส และเอลียาห์

และวิสุทธิชนที่ฟื้นคืนพระชนม์ในเวลาที่พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์แล้ว คนอื่นๆ "ไม่มีส่วนร่วมในทุกสิ่งที่ทำภายใต้ดวงอาทิตย์อีกต่อไป"

เพราะความคิดและความทรงจำของพวกเขาสูญสิ้นไปแล้ว " "

ไม่มีปัญญาหรือความเข้าใจหรือความรู้ในนรก

เพราะ

ความทรงจำของพวกเขาถูกลืมไปแล้ว " "

เหล่านี้เป็นเกณฑ์

ที่ได้รับการ دلใจจากพระเจ้า *เกี่ยวกับความ* *ตาย*

ผู้เชื่อที่เจ็ดตกเป็นเหยื่อของหลักคำสอนเท็จที่สืบทอดมาจากลัทธินอกศาสนาของเพ ลโต

นักปรัชญาชาวกรีก

ซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับความตายไม่มีส่วนในความเชื่อของคริสเตียนที่ซื่อสัตย์ต่อพ ะเจ้าแห่งความจริง

ให้เราคืนสิ่งที่ เป็นของเขาให้กับเพลโต

และให้พระเจ้าในสิ่งที่ เป็นของเขา: ความจริงเกี่ยวกับทุกสิ่ง และให้เราใช้เหตุผล เพราะความตายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับชีวิตโดยสิ้นเชิง

และไม่ใช้รูปแบบใหม่ของการดำรงอยู่

ข้อ 11: " "

แต่ละคนได้รับเสื้อคลุมสีขาว

และพวกเขาได้รับคำสั่งให้พักสงบต่อไปอีกสักกระยะหนึ่ง

จนกว่าจำนวนเพื่อนผู้รับใช้และพี่น้องของพวกเขาที่ถูกประหารเหมือนพวกเขาจะครบ จ ำ น ว น

" "

เสื้อคลุมสีขาว

" "

เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ของมรณสักขีที่พระเยซูทรงสวมครั้งแรกในวิวรณ์

1:13

" "

เสื้อคลุมสีขาว

" "

คือภาพแห่งความชอบธรรมของพระองค์ในช่วงเวลาแห่งการประหารทางศาสนา เวลาของผู้พิพากษาเริ่มตั้งแต่สมัยของพระเยซูจนถึงปี 1798 เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานี้

ตาม Rev.11:7 " "

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากนรก " "

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิบัติฝรั่งเศสและผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าที่นำหาวาดกลัวในปี

1793

และ พ .ศ .

.ศ .

2337

จะยุติการประหารที่จัดโดยสถาบันกษัตริย์และพระสันตะปาปาคาทอลิก

ซึ่งเรียกตนเองว่าเป็น " *สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล* " ใน Apo.13:1

หลังจากการสังหารหมู่โดยการปฏิบัติ

สันติภาพทางศาสนาจะสถาปนาขึ้นในโลกคริสเตียน

เราอ่านอีกครั้ง: " "

และสั่งให้พวกเขาอยู่ต่อไปอีกสักกระยะหนึ่งจนกว่าเพื่อนผู้รับใช้และพี่น้องของพวกเขา ที่ต้องถูกประหารเหมือนพวกเขาจะครบจำนวน " "

คนตายที่เหลือในพระคริสต์จะดำเนินต่อไปจนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโร จน์ครั้งสุดท้าย สมมติว่าข้อความใน " *ตราดวงที่ห้า* " "

นี้จำหน่ายถึงโปรเตสแตนต์ที่ถูกข่มเหงโดยการสืบสวนของสมเด็จพระสันตะปาปา

ทอลิกในยุค " *ทยาที่รา* "

เวลาแห่งการสังหารผู้ได้รับเลือกจะยุติลงเนื่องจากการดำเนินการปฏิวัติฝรั่งเศสซึ่งจะเกิดขึ้นในเร็วๆ นี้ ระหว่างปี ค.ศ. 1789 ถึง พ.ศ. 2341 ทำลายอำนาจอันก้าวร้าวของกلمสันตะปาปาและสถาบันกษัตริย์ฝรั่งเศส ดังนั้น “ *ตราดวงที่หก* ” ที่จะเปิดผนึกจะเกี่ยวข้องกับระบอบการปฏิวัติฝรั่งเศสนี้ ซึ่งวิวรณ์ 2:22 และ 7:14 เรียกว่า “ *ความทุกข์ยากครั้งใหญ่* ”

ในความไม่สมบูรณ์ของหลักคำสอนที่เป็นลักษณะเฉพาะ ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ก็จะตกเป็นเหยื่อของการไม่ยอมรับระบอบการปฏิวัติที่ไม่เชื่อพระเจ้าด้วย โดยการกระทำของเขาจะทำให้จำนวนผู้ถูกประหารชีวิตถึงจำนวน

ข้อ 12: “ *ข้าพเจ้ามองดูเมื่อเขาเปิดผนึกที่หก และเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำเหมือนผ้ากระสอบ ดวงจันทร์ทั้งดวงกลายเป็นเลือด* ”

“ *แผ่นดินไหว* ” ที่เป็นสัญลักษณ์ถึงเวลา “ *ประทับตรา 6* ” ทำให้เราดำเนินการได้ในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2298 เวลาประมาณ 10.00 น.

ศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของเมืองคือเมืองลิสบอนซึ่งเป็นเมืองคาทอลิกซึ่งมีโบสถ์คาทอลิก 120 แห่ง ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงชี้เป้าหมายแห่งพระพิโรธของพระองค์ว่า “ *แผ่นดินไหว* ” นี้ได้พยากรณ์ไว้ตามพระฉายาฝ่ายวิญญาณด้วยการกระทำตามคำทำนายจะสำเร็จในปี พ.ศ. 2332

ด้วยการลุกฮือของชาวฝรั่งเศสเพื่อต่อต้านสถาบันกษัตริย์ พระเจ้าทรงประณามเธอและพระสันตะปาปานิคายโรมันคาทอลิกซึ่งเป็นพันธมิตรของเธอ ทั้งคู่ถูกประหารชีวิตในปี พ.ศ. 2336 และ พ.ศ. 2337; วันที่ของ “ *ความหวาดกลัวการปฏิวัติทั้งสอง* ” ใน Rev.11:13 การปฏิวัติฝรั่งเศสเปรียบได้กับ “ *แผ่นดินไหว* ” เมื่อสามารถระบุวันที่การกระทำที่อ้างถึงได้ คำพยากรณ์ก็จะแม่นยำยิ่งขึ้น “... *พระอาทิตย์เปลี่ยนเป็นสีดำเหมือนกระสอบ ผมฆ่า* ”

» 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2323

และปรากฏการณ์นี้ที่พบในทวีปอเมริกาเหนือได้รับชื่อ “ *วันมืดมน* ” เป็นวันที่ไม่มีแสงจากแสงอาทิตย์ซึ่งทำนายการกระทำที่ดำเนินการโดยลัทธิต่ำซ้ำปฏิวัติฝรั่งเศสด้วยแสงแห่งพระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “ *ดวงอาทิตย์* ” พระคัมภีร์ไบเบิลถูกเผาใน auto-da-fé “ *พระจันทร์ทั้งดวงกลายเป็นเหมือนเลือด* ” เมื่อสิ้นสุดวันที่มืดมนนี้

เมฆหนาทึบเผยให้เห็นดวงจันทร์เป็นสีแดงเด่นชัด ด้วยภาพนี้ พระเจ้าทรงยืนยันชะตากรรมที่สงวนไว้สำหรับค่ายแห่งความมืดของราชวงศ์สันตปาปา ระหว่างปี 1793 ถึง 1794

เลือดของพวกเขาจะถูกหลั่งออกมาอย่างล้นเหลือด้วยใบมืดคมของกิโยตินที่ปฏิวัติวงการ

หมายเหตุ : ในวิวรณ์ 8:12 โดยการฟาด “ *หนึ่งในสามของดวงอาทิตย์* ” *หนึ่งในสามของดวงจันทร์* และ *หนึ่งในสามของดวงดาว* ” ข้อความของ “ *ตราที่สี่* ” จะยืนยันความจริงที่ว่าเหยื่อของพวกเขาปฏิวัติ

จะเป็นผู้ที่ได้รับเลือกและตกสู่บาปอย่างแท้จริงซึ่งพระเจ้าปฏิเสธในพระเยซูคริสต์ นอกจากนี้ยังยืนยันความหมายของข้อความ “ *ตราดวงที่ 5* ” ที่เราเพิ่งเห็น อีกด้วยการสังหารผู้ที่ได้รับเลือกสุดท้ายชื่อครั้งสุดท้ายจะบรรลุผลสำเร็จโดยการกระทำของลัทธิต่ำซ้ำ

ข้อ 13: “ *และดวงดาวในท้องฟ้าก็ตกลงสู่พื้นโลก ประหนึ่งเมื่อต้นมะเดื่อถูกลมพัดแรงพัดไหวจนต้นมะเดื่อเหี่ยวเฉาก็ร่วงหล่นไป-*

หมายเหตุสำคัญแห่งกาลเวลาครั้งที่ 3 ซึ่งคราวนี้เป็นท้องฟ้า เกิดขึ้นจริงในวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2376 มองเห็นได้จากทั่วสหรัฐอเมริกากระหว่างเที่ยงคืนถึงตี 5 แต่เช่นเดียวกับสัญญาณก่อนหน้านี้

เป็นการประกาศเหตุการณ์ทางจิตวิญญาณที่ใหญ่โตเกินกว่าจะจินตนาการได้ ใครจะนับจำนวนดาวเหล่านี้ที่ตกลงมาเป็นรูปมั่วทั่วทั้งท้องฟ้าตั้งแต่เที่ยงคืนถึงตีห้าได้?

นี่คือภาพที่พระเจ้าประทานแก่เราเกี่ยวกับการล่มสลายของผู้เชื่อโปรเตสแตนต์ในปี 1843 เมื่อพวกเขาตกเป็นเหยื่อของกฤษฎีกาของดาน.8:14 ซึ่งมีผลบังคับใช้ระหว่างปี พ.ศ. 2371 ถึง พ.ศ. 2416 การกระทำของแม่น้ำ “เสื่อ” (ดน .10:4) ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้ายฆ่าคน จึงได้รับการยืนยันในดน.12:5 ถึง 12 ในข้อนี้รูป “ต้นมะเดื่อ ” ความจงรักภักดีของประชากรของพระเจ้า เว้นแต่ความจงรักภักดีนี้ถูกตั้งคำถามโดยรูปจำลองของ “ มะเดื่อสีเขียว ” ที่โยนลงบนพื้นโลก ในทำนองเดียวกัน

ความเชื่อของโปรเตสแตนต์ได้รับจากพระเจ้าโดยมีข้อสงวนและเงื่อนไขชั่วคราว แต่การดูหมิ่นข้อความพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์

และการปฏิเสธการฟื้นฟูวันสะบาโตทำให้เกิดความหายนะในปี 1843 ด้วยการปฏิเสธนี้ ทำให้ “ มะเดื่อ ” ยังคงอยู่ “ เขียว ”

ไม่ยอมทำให้สุกโดยรับแสงของพระเจ้า มันก็จะตาย เธอจะยังคงอยู่ในสถานะนี้ ตกจากพระคุณของพระเจ้าจนกว่าจะถึงเวลาที่เธอกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ในปี 2573

แต่ระวังด้วยการปฏิเสธแสงสุดท้าย ตั้งแต่ปี 1994

แอดเวนติสต่ออย่างเป็นทางการได้กลายเป็น “ มันก็เช่นกัน ” “ มะเดื่อเขียว ” ถูกกำหนดให้ตายสองครั้ง

ข้อ 14: “ สวรรค์จากไปเหมือนม้วนหนังสือที่ม้วนขึ้น และภูเขาและเกาะต่างๆ ทั้งหมดก็ถูกย้ายออกจากที่ของตน- แผ่นดินไหวครั้งนี้เป็นสากลในเวลา

ในเวลาแห่งการปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระองค์ พระเจ้าจะทรงเขย่าแผ่นดินโลกและทุกสิ่งที่มีอยู่ในมนุษย์และสัตว์ การกระทำนี้จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาของ “

ภัยพิบัติประการที่เจ็ดจากเจ็ดภัยพิบัติสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ” ตามวิวรณ์ 16:18 มันจะเป็นชั่วโมงของการฟื้นคืนชีพของพวกเขาที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง “

ครั้งแรก ” ของ “ ผู้ได้รับพร ” ตามวิวรณ์ 20:6

ข้อ 15: “ บรรดาภคินีแห่งแผ่นดิน ผู้ยิ่งใหญ่ แม่ทัพ เศรษฐี ผู้มีอำนาจ ทาสและไท ชื่อนตัวอยู่ในถ้ำและหินตามภูเขา-

เมื่อพระเจ้าผู้สร้างทรงปรากฏด้วยพระสิริและฤทธิ์อำนาจทั้งหมดของพระองค์ ไม่มีอำนาจของมนุษย์ใดสามารถยืนหยัดได้

และไม่มีที่กำบังใดสามารถปกป้องศัตรูของพระองค์จากพระพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ ข้อนี้บ่งบอกว่า:

ความยุติธรรมของพระเจ้าคุกคามความผิดทุกประเภทของมนุษยชาติ ข้อ 16: “

และ พวกเขาพูดกับภูเขาและโขดหินว่าจงตกลงมาทับเราและซ่อนเราให้พ้นจากพระพิโรธพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์และจากพระพิโรธของลูกแกะ-

ตัวแกะเองก็นั่งอยู่บนบัลลังก์ศักดิ์สิทธิ์ แต่ในเวลา

ไม่ใช่ลูกแกะที่ถูกฆ่าอีกต่อไปซึ่งแสดงตัวต่อพวกเขา แต่เป็น “

ราชาแห่งภคินีและเจ้าแห่งขุนนาง ” ที่จะมาบดขยี้ศัตรูในยุคนสุดท้ายของเขา

ข้อ 17: “ เพราะวันอันยิ่งใหญ่แห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะทนได้? -

ความท้าทายที่แท้จริงคือการ " ดำรงอยู่ " หรือกล่าวคือ เอาชีวิตรอดหลังจากการแทรกแซงของศาลของพระเจ้า

ผู้ที่สามารถ " อยู่รอด " " ได้ในชั่วโมงอันเลวร้ายนี้คือผู้ที่กำลังจะตายตามแผนของกฤษฎีกาวันอาทิตย์ที่กล่าวถึงในวิวรณ์ 13:15

ซึ่งผู้สังเกตการณ์ในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าจะต้องถูกทำลายล้างในวันที่โลก

มีการอธิบายความหวาดกลัวของผู้ที่กำลังจะฆ่าพวกเขาตามที่เปิดเผยในข้อที่แล้ว ดังนั้นผู้ที่สามารถอยู่รอดได้ในวันที่เสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์จะเป็นหัวข้อของ Rev.7

ซึ่งพระเจ้าจะทรงเปิดเผยให้เราทราบถึงส่วนหนึ่งของโครงการของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

แอดเวนตีส วัน ที่เจ็ด **ประทับตราของพระเจ้า: วันสะบาโต**

ข้อ 1: “ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของโลก พวกเขาควบคุมลมทั้งสี่ของโลกไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนแผ่นดิน ในทะเล หรือบนต้นไม้ใดๆ -

“ **ทูตสวรรค์ทั้งสี่** ”

เหล่านี้เป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่มีส่วนร่วมในการกระทำที่เป็นสากลซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “ **มุมทั้งสี่ของโลก** ” “ **ลมทั้งสี่** ” เป็นสัญลักษณ์ของสงครามสากลความขัดแย้ง สิ่งเหล่านี้จึงถูก “ **ยับยั้ง** ” ป้องกันขัดขวาง ซึ่งส่งผลให้เกิดสันติภาพทางศาสนาสากล “ **ทะเล** ” สัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกและสัญลักษณ์ “ **แผ่นดิน** ” ของศรัทธาปฏิรูปอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และความสงบสุขนี้ยังเกี่ยวข้องกับ “ **ต้นไม้** ” ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของมนุษย์ในฐานะปัจเจกบุคคล

ประวัติศาสตร์บอกเราว่าสันติภาพนี้เกิดจากการที่อำนาจของสมเด็จพระสันตะปาปาออนแอลองซึ่งถูกบดขยี้โดยลัทธิไม่มีพระเจ้าของชาติฝรั่งเศสระหว่างปี 1793 ถึง 1799 ซึ่งเป็นวันที่สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 6 สิ้นพระชนม์โดยถูกคุมขังในคุก Citadel ในเมืองวาลองซ์-ซูร์-โรน ซึ่งเป็นที่ที่ฉันเกิดและอาศัยอยู่

การกระทำนี้มีสาเหตุมาจาก “ **สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากที่ลึก** ” ในวิวรณ์ 11:7 มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “ **แดรท์ 4** ” ในวิวรณ์ 8:12 ภายหลังเธอ ในฝรั่งเศสระบอบการปกครองของจักรพรรดินโปเลียนที่ 1 ซึ่งมี สัญลักษณ์ “ **นกอินทรี** ” ใน Apo.8:13 จะคงไว้ซึ่งอำนาจเหนือศาสนาคาทอลิกที่ได้รับการฟื้นฟูโดยสนธิสัญญา

ข้อ 2:

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งขึ้นไปทางดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น
ถือตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
เขาร้องด้วยเสียงอันดังถึงทูตสวรรค์ทั้งสององค์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำอันตรายแผ่นดินและทะเล และเขากล่าวว่า :

“ **ดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น** ”

หมายถึงพระเจ้าเสด็จเยี่ยมฝูงแกะบนโลกของเขาในพระเยซูคริสต์ในลูกา 1:78 “ **ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์** ” ปรากฏในค้ายสวรรค์ของพระเยซูคริสต์ ด้วย “ **เสียงดัง** ” “ ” ซึ่งยืนยันอำนาจของเขา

ทูตสวรรค์ออกคำสั่งให้หลังทูตสวรรค์ปีศาจสากลที่ได้รับอนุมัติจากพระเจ้า “ **ให้ทำอันตราย** ” ให้ “ **แผ่นดินโลก** ” และ “ **ทะเล** ” จงเป็นแก่โปรเตสแตนต์ศรัทธาและศรัทธาของนิกายโรมันคาทอลิก

การตีความทางวิญญาณเหล่านี้ไม่ได้ขัดขวางการประยุกต์ใช้ตามตัวอักษรที่เกี่ยวข้องกับ “ **แผ่นดินโลก ทะเล และต้นไม้** ” ในการสร้างของเรา ซึ่งคงเป็นเรื่องยากที่จะหลีกเลี่ยงด้วยการใช้อาวุธนิวเคลียร์ในสมัย “ **แดรท์หก** ” ขงว .9:13 ถึง 21

ข้อ 3: “ **อย่าทำอันตรายต่อแผ่นดินโลก ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะปิดผนึกหน้าผากผู้รับใช้ของพระเจ้าของเราเสียก่อน** ” -

รายละเอียดนี้ช่วยให้เราวางจุดเริ่มต้นของการดำเนินการผนึกผู้ได้รับเลือกตั้ง แต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 จนถึงฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 หลังจากวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 กัปตันโจเซฟ เบตส์แอดเวนติสคนแรกได้รับการผนึกโดยการรับบุตรบุญธรรมเป็นการพักสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นรายบุคคล

ในไม่ช้าเขาก็จะได้รับการเลียนแบบอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยพี่น้องแอดเวนติสของเขาทั้งหมดในขณะนั้น การปิดผนึกเริ่มต้นหลังจากวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2387 และจะดำเนินต่อไปเป็นเวลา “ **ห้าเดือน** ” ตามที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 9:5-10; “ **ห้าเดือน** ” หรือ 150 ปีที่แท้จริง ตามรหัสวันและปีเอเซ.4:5-6 150 ปีนี้พยากรณ์ไว้เพื่อสันติภาพทางศาสนา สันติภาพที่สถาปนาขึ้นสนับสนุนการประกาศและการพัฒนาสากลของข้อความ “ **เซเวนต์เดย์แอดเวนติส** ”

ซึ่งมีการนำเสนอในประเทศตะวันตกทุกประเทศและทุกที่ที่เป็นไปได้
 ภารกิจแอดเวนติส นั้นเป็นสากล และด้วยเหตุนี้ จึงขึ้นอยู่กับพระเจ้าเท่านั้น
 ดังนั้นจึงไม่มีอะไรที่จะได้รับจากคำสารภาพของชาวคริสต์คนอื่นๆ
 และจะต้องได้รับพรโดยอาศัยการดลใจที่ได้รับจากพระเยซูคริสต์ผู้เป็นประมุขแห่งส
 วรรค์เท่านั้น ผู้ทรงให้ความเข้าใจในการอ่าน "พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์"; พระคัมภีร์
 ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งแสดงถึง “ *พยานทั้งสอง* ”
 ของพระองค์ในวิวรณ์ 11:3 เริ่มต้นในปี 1844
 เวลาแห่งสันติภาพที่พระเจ้าทรงรับประกันจะสิ้นสุดในฤดูใบไม้ร่วงปี 1994
 ดังที่การศึกษา Rev.9 จะแสดงให้เห็น

หมายเหตุสำคัญเกี่ยวกับ “ตราประทับของพระเจ้า”:

วันสะบาโตเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์บทบาทของมันเป็น
ตราประทับของพระเจ้า “

การปิดผนึกบ่งบอกเป็นนัยว่าการปิดผนึกนี้มาพร้อมกับงานที่พระเยซูทรงเตรียมไว้สำ
 หรับวิสุทธิชนของพระองค์: ความรักต่อความจริง และความจริงเชิงพยากรณ์
 และคำพยานถึงผลที่น่าเสนอใน 1 โครินธ์ 13
 หลายคนที่รักษาวันสะบาโตโดยไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์เหล่านี้จะละทิ้งวันสะบาโตเมื่อภ
 ยคุกคามต่อความตายเนื่องจากการปฏิบัติที่ปรากฏขึ้น

วันสะบาโตไม่ได้รับการสืบทอด แต่พระเจ้าเป็นผู้ประทานวันสะบาโตแก่ผู้ที่ถูกเลือก
 เพื่อเป็นเครื่องหมาย *ว่าเป็นของ* เขา ตาม อสค. 20:12-20: “
เรายังให้วันสะบาโตของฉันแก่พวกเขาเป็นหมายสำคัญระหว่างฉันกับเขา
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์.../... ชำระวันสะบา
โตของฉันให้บริสุทธิ์ และเพื่อพวกเขาจะได้เป็น ลงนามระหว่างเรากับเจ้า
ซึ่งจะทำให้ทราบว่าคุณคือยาห์เวห์พระเจ้าของ เจ้า -

โดยไม่ขัดแย้งกับสิ่งที่เพิ่งกล่าวไป แต่เพื่อยืนยัน เราอ่านใน 2 ทิโมธี 2:19 ว่า “
อย่างไรก็ตาม *รากฐานอันมั่นคงของพระเจ้ายังคงตั้งมั่นอยู่*
*โดยมีถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งทำหน้าที่เป็น **ตราประทับ**: พระเจ้าทรงรู้จัก ผู้ที่อยู่ฝ่ายนั้น*
ถึงเขา ; และ : ผู้ใดที่ออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ให้เขาละทิ้งความชั่วช้า
 -

ข้อ 4: “

*และข้าพเจ้าได้ยื่นจำนวนผู้ที่ได้รับการประทับตราเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจากทุ
 กเผ่าของชนชาติอิสราเอล: ”*

อัครสาวกเปาโลแสดงให้เห็นใน Rom.11

ผ่านภาพว่าคนต่างศาสนาที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสถูกต้องถึงไว้บนรากของอับราฮัมปรมาจ
 ารย์ผู้ซึ่งชาวยิวอ้างว่าเป็น

คนต่างศาสนาที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสเหล่านี้ได้รับการช่วยให้รอดโดยศรัทธาเช่นเดียวกับ
 เขา เป็นส่วนเสริมทางจิตวิญญาณของอิสราเอล 12 เผ่า

อิสราเอลฝ่ายเหนือซึ่งมีเครื่องหมายคือการเข้าสู่หน้ด
 ล้มลงและมอบตัวแก่มารเพราะปฏิเสธพระคริสต์พระเยซู

ความเชื่อของคริสเตียนที่ตกสู่การละทิ้งความเชื่อตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 321
 ก็เป็นอิสราเอลฝ่ายวิญญาณที่ตกต่ำลงตั้งแต่นั้นเช่นกัน ที่นี้

พระเจ้าทรงนำเสนอเราด้วยอิสราเอลฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงซึ่งได้รับพรจากพระองค์
 ตั้งแต่ปี 1843 เป็นอิสราเอลที่ดำเนินภารกิจสากลของลัทธิเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส

และตัวเลขที่อ้างถึง “ 144,000 ” สมควรได้รับการอธิบายแล้ว
 ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริง เนื่องจากเมื่อเปรียบเทียบลูกหลานของอับราฮัมกับ

" ดวงดาวในสวรรค์ " แล้ว จำนวนดังกล่าวก็ดูน้อยเกินไป สำหรับพระเจ้าผู้สร้าง ตัวเลขพูดได้มากเท่ากับตัวอักษร เมื่อนั้นเราต้องเข้าใจว่าคำว่า " ตัวเลข " ในข้อนี้ไม่ควรตีความว่าเป็นปริมาณตัวเลข

แต่เป็นรหัสทางจิตวิญญาณที่กำหนดพฤติกรรมทางศาสนาที่พระเจ้าทรงอวยพรและ แยกออกจากกัน (ที่พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์) ดังนั้น " 144,000 " จึงอธิบายได้ดังนี้ $144 = 12 \times 12$ และ $12 = 7$ จำนวนพระเจ้า + 5 จำนวนมนุษย์ = พันธมิตรระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

ลูกบาศก์ของตัวเลขนี้เป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบและเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสของพื้นผิว สัดส่วนเหล่านี้จะเป็นสัดส่วนของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ตามที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 21:16 ในรหัสฝ่ายวิญญาณ คำว่า " พัน " ถัดมาหมายถึงฝูงชนจำนวนนับไม่ถ้วน อันที่จริง " 144,000 "

หมายถึงคนที่ได้รับการไถ่ที่สมบูรณ์แบบจำนวนมากที่ทำพันธสัญญากับพระเจ้า การอ้างอิงถึงชนเผ่าต่างๆ ของอิสราเอลไม่ควรทำให้เราประหลาดใจ เพราะพระเจ้าไม่ทรงละทิ้งโครงการของพระองค์

แม้ว่าการเป็นพันธมิตรกับมนุษย์จะล้มเหลวติดต่อกันก็ตาม แบบจำลองของชาวยิวที่นำเสนอตั้งแต่การอพยพออกจากอียิปต์ไม่ได้ขยายไปถึงพระคริสต์โดยไม่มีเหตุผล

และโดยอาศัยความจริงแบบคริสเตียนและการเคารพต่อพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์ โดยเฉพาะพระบัญญัติของวันสะบาโต และศีลธรรม สุขภาพ และศาสนพิธีอื่น ๆ ที่ได้รับการฟื้นฟู

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงพบว่าแบบจำลองของอิสราเอลสอดคล้องกับแนวคิดแอดเวนตีส์ผู้ไม่เห็นด้วยอย่างซื่อสัตย์ในยุคสุดท้าย ในอุดมคติ. ให้เราเพิ่มสิ่งนั้นในข้อ ค ว ม ข อ ง พระบัญญัติข้อ 4

พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับวันสะบาโตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร: " คุณมีเวลาหกวันในการทำงานทั้งหมดของคุณ ... แต่วันที่ 7 เป็น วันของพระเจ้า พระเจ้าของคุณ " ปรากฏว่า 6 วันที่มี 24 ชั่วโมงรวมกันเป็น 144 ชั่วโมง ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถอนุมานได้ว่าผู้ที่ได้รับการปิดผนึก 144,000

คนเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ซื่อสัตย์ของศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ ชีวิตของพวกเขาถูกคั่นด้วยความเคารพนี้เป็นเวลาหกวันที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานทางโลกของพวกเขา แต่ใน วันที่ 7

พวกเขาให้เกียรติสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัตินี้ ลักษณะทางจิตวิญญาณของอิสราเอล " แอดเวนตีส์ " นี้จะถูกแสดงให้เห็นในข้อ 5 ถึง 8 ที่จะตามมา

ชื่อของปรมาจารย์ชาวฮีบรูที่อ้างถึงไม่ใช่ชื่อผู้ที่แต่งอิสราเอลฝ่ายเนื้อหนัง บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ที่นั่นอยู่ที่นี่เพียงเพื่อนำข้อความที่ซ่อนเร้นมาอ้างเหตุผลในการกำเนิดของพวกเขาเท่านั้น เช่นเดียวกับชื่อของ " สภาทั้งเจ็ด " ชื่อของ " สิบสองเผ่า " มีข้อความสองประการ สิ่งที่ยากที่สุดถูกเปิดเผยโดยการแปล แต่คนที่ร้ายที่สุดและซับซ้อนที่สุดนั้นขึ้นอยู่กับคำประกาศของแม่แต่ละคนเมื่อเธอให้เหตุผลในการตั้งชื่อลูก

ข้อ 5: " จากเผ่ายูดาห์ หมีนสองพันคนปิดผนึก; จากเผ่ารูเบนได้หนึ่งหมีนสองพันคน จากเผ่ากาดได้หนึ่งหมีนสองพันคน -

สำหรับแต่ละชื่อ ตัวเลข " หนึ่งหมีนสองพันคนที่ถูกประทับตรา " หมายถึง: ผู้คนจำนวนมากที่เป็นพันธมิตรกับพระเจ้าที่ได้รับการประทับตราในวันสะบาโต

ยูดาห์ : สรรเสริญพระเยโฮวาห์; คำพูดของมารดาของ Gen.29:35: “ฉันจะสรรเสริญพระเจ้า”

รูเบน : พบลูกชาย; คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 29:32: “พระเจ้าได้เห็นความอัปยศของฉัน”

กาด : ความสุข; คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 30:11: “ช่างเป็นความสุขจริงๆ! -

ข้อ 6: “ จากเผ่าอาเชอร์ หนึ่งหมื่นสองพันคน; จากเผ่า نفتาลีได้หนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่ามนัสเสห์ได้หนึ่งหมื่นสองพันคน -

สำหรับแต่ละชื่อ ตัวเลข “ หนึ่งหมื่นสองพันคนที่ถูกประทับุตรา ” หมายถึง: ผู้คนจำนวนมากที่เป็นพันธมิตรกับพระเจ้าที่ได้รับการประทับุตราในวันสะบาโต

Asher : Happy: คำพูดของแม่จาก ปฐมกาล 30:13: “ ฉันมีความสุขจริงๆ! -

นัฟทาลี : การดีนรน: คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 30: 8: “ฉันปล้ำกับน้องสาวของฉันอย่างศักดิ์สิทธิ์และฉันก็ได้รับชัยชนะ”

มนัสเสห์ : การลืมน: คำพูดของพ่อจากปฐมกาล 41:51: “พระเจ้าทรงทำให้ฉันลืมนความเศร้าโศกทั้งหมดของฉัน”

ข้อ 7: “ จากเผ่าสิเมโอน หนึ่งหมื่นสองพันคน; จากเผ่าเลวีได้หนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าอิสสาครได้หนึ่งหมื่นสองพันคน »

สำหรับแต่ละชื่อ ตัวเลข “ หนึ่งหมื่นสองพัน คนถูกประทับุตรา ” หมายถึง: ผู้คนจำนวนมากที่เป็นพันธมิตรกับพระเจ้าได้รับการประทับุตราในวันสะบาโต

สิเมโอน : ฟัง: คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 29:33: “พระเจ้าได้ยืนยันว่าฉันไม่ได้รับความรัก”

เลวี : แฉ : คำพูดของมารดาจาก ปฐมกาล 29:34: “คราวนี้สามีของฉันจะผูกพันกับฉัน”

อิสสาคร : เงินเดือน: คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 30:18: “พระเจ้าประทานเงินเดือนของฉันให้ฉัน”

ข้อ 8: “ จากเผ่าเศบูลุน หนึ่งหมื่นสองพันคน; จากเผ่าโยเซฟได้หนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าเบนยามิน ประทับุตราหมื่นสองพันคน -

สำหรับแต่ละชื่อ ตัวเลข “ หนึ่งหมื่นสองพันคนที่ถูกประทับุตรา ” หมายถึง: ผู้คนจำนวนมากที่เป็นพันธมิตรกับพระเจ้าที่ได้รับการประทับุตราในวันสะบาโต

เศบูลุน : การอยู่อาศัย: คำพูดของมารดา ปฐมกาล 30:20: “คราวนี้สามีของฉันจะอยู่กับฉัน”

โยเซฟ : เขา (หรือเขาเพิ่ม): คำพูดของมารดาจากปฐมกาล 30:23-24: “ พระเจ้าทรงลบล้างคำตำหนิของฉันแล้ว... / (... ขอพระเจ้าเพิ่มลูกชายอีกคนให้ฉันด้วย) ”

เบนจามิน : บุตรฝ่ายขวา: คำพูดของมารดาและบิดาจากปฐมกาล 35:18 ว่า “ ขณะที่นางกำลังจะสิ้นใจเพราะนางกำลังจะตาย นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เบนโอนี (บุตรแห่งความโศกเศร้าของเรา) แต่ พ่อเรียกเขาว่าเบนจามิน (บุตรแห่งขวา)

ชื่อทั้ง 12 ชื่อนี้ รวมถึงคำพูดของมารดาและบิดา แสดงถึงประสบการณ์ที่ดำเนินอยู่ในกลุ่มแอ็ดเวนตีสมกลุ่มสุดท้ายที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ “ เจ้าสาวได้เตรียมพร้อม ” สำหรับเจ้าบ่าวเจ้าสาวของเธอใน วิรณ 19:7

ภายใต้นามสกุลที่น่าเสนอซึ่งเป็นของ " เบนจามิน "

พระเจ้าทรงพยากรณ์ถึงสถานการณ์สุดท้ายของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกซึ่งถูกคุกคามด้

วยความตายโดยกลุ่มกบฏ การเปลี่ยนชื่อที่กำหนดโดยบิดา อิศราเอล เป็นคำทำนายถึงการแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของผู้ที่พระองค์ทรงเลือก การกลับมาอันรุ่งโรจน์ของเขาทำให้สถานการณ์พลิกผัน ผู้ที่กำลังจะตายจะได้รับเกียรติและถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ที่ซึ่งพวกเขาพร้อมกับพระเยซูคริสต์ พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพและสง่าราศี คำว่า “บุตรแห่งฝ่ายขวา” มีความหมายเชิงพยากรณ์โดยสมบูรณ์:

ฝ่ายขวาคือผู้ได้รับเลือกหรืออิสราเอลฝ่ายวิญญาณคนสุดท้าย และบุตรชายคือผู้ได้รับเลือกที่ได้รับการไถ่ซึ่งเป็นผู้แต่ง นอกจากนี้ แกะเหล่านี้คือแกะที่อยู่เบื้องขวาของพระเจ้า (มัทธิว 25:33)

ข้อ 9: “หลังจากนั้น ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีคนจำนวนมากซึ่งไม่มีใครนับได้ จากทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา พวกเขายืนอยู่หน้าพระที่นั่งและต่อหน้าพระเมษโปดก สวมชุดสีขาว และมีกิ่งตาลอยู่ในมือ -

“ฝูงชนจำนวนมากซึ่งไม่มีใครนับได้”

นี่ยืนยันลักษณะเชิงสัญลักษณ์ที่เข้ารหัสทางจิตวิญญาณของ “ตัวเลข” “144,000” และ “12,000” ที่อ้างถึงในข้อก่อนๆ นอกจากนี้ มีการพาดพิงถึงลูกหลานของอับราฮัมด้วยสำนวน: “ไม่มีใครสามารถนับพวกเขาได้”; ส่วน “ดวงดาวในท้องฟ้า” ที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่เขาว่า “ผู้เหล่านั้นจะเป็นเชื้อสายของเจ้า” ต้นกำเนิดของพวกเขามีหลากหลาย จากทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกผู้คน ทุกภาษา และจากทุกยุคสมัย อย่างไรก็ตาม สารสำคัญของบทนี้มุ่งเป้าไปที่ข่าวสารล่าสุดของแอ็ดเวนติสเกี่ยวกับความเป็นสากลที่พระเจ้าประทานให้ พวกเขาสวม “เสื้อคลุมสีขาว” เพราะพวกเขาพร้อมที่จะตายในฐานะผู้พลีชีพ

โดยถูกประหารชีวิตโดยกษัตริย์ที่ประกาศใช้โดยกลุ่มกบฏคนสุดท้ายตาม วิวรรณ์ 13:15 “ฝ่ายมือ” ที่ถืออยู่ในมือเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะต่อค่ายคนบาป

ข้อ 10: “และพวกเขาร้องเสียงดังว่า “ความรอดเป็นของพระเจ้าของเราผู้ประทับบนบัลลังก์และของลูกแกะ” -

การกระทำนี้กระตุ้นให้เกิดบริบทของการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ ควบคู่ไปกับคำอธิบายปฏิกิริยาของค่ายกบฏที่อธิบายไว้ใน วิวรรณ์ 6:15-16 ในที่นี้

คำพูดของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งที่บันทึกไว้นั้นตรงกันข้ามกับคำพูดของกลุ่มกบฏโดยสิ้นเชิง ห่างไกลจากการทำให้พวกเขาหวาดกลัว การกลับมาของพระคริสต์ทำให้พวกเขาชื่นชมยินดี ทำให้พวกเขาสบายใจ และช่วยชีวิตพวกเขา คำถามที่ถูกต้องโดยกลุ่มกบฏ “ใครจะรอดได้?” » ได้รับคำตอบของเขาที่นี้:

พวกแอ็ดเวนติสที่ยังคงเชื่อสัตย์ต่อภารกิจที่พระเจ้ามอบหมายให้พวกเขาจนถึงวันสิ้นโลกโดยเสียงชีวิตหากจำเป็น

ความจงรักภักดีนี้ขึ้นอยู่กับความผูกพันของพวกเขาในการเคารพวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่ทรงสร้างโลก

และความรักของพวกเขาแสดงออกมาต่อคำพยากรณ์ของพระองค์

ทั้งหมดนี้มากยิ่งขึ้นเมื่อพวกเขาจำได้ว่าวันสะบาโตพยากรณ์ถึงช่วงเวลาที่เหลือของสหัสวรรษที่เจ็ดซึ่งได้รับชัยชนะหลังจากพระเยซูคริสต์

พวกเขาจะสามารถเข้าไปได้โดยรับชีวิตนิรันดร์ที่สัญญาไว้ในพระนามของพระองค์

ข้อ

11:

“

และทูตสวรรค์ทั้งหมดยืนอยู่รอบบัลลังก์และผู้อาวุโสและสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้น และเขาทั้งหลายก็กราบลงหน้าพระที่นั่งต่อพระพักตร์พระเจ้า

จากที่นำเสนอแก่เรากระตุ้นให้คุณเข้าสู่สถานพักผ่อนอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์ของพระเจ้า เราพบรูปภาพจากบทที่ 4 และ 5 ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ข้อ 12: “ กล่าวว่: สาธุ! การสรรเสริญ สง่าราศี สติปัญญา การขอบพระคุณ เกียรติ ฤทธานุภาพ และฤทธานุภาพ จะมีแต่พระเจ้าของเราสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ สาธุ! -

มีความสุขกับการสิ้นสุดที่สวยงามของประสบการณ์แห่งความรอดทางโลก เหล่าทูตสวรรค์แสดงความชื่นชมยินดีและความกตัญญูต่อพระเจ้าแห่งความดีผู้ทรงเป็นผู้สร้างของเรา ของพวกเขา เป็นของเรา ผู้ที่ริเริ่มในการไถ่บาปของผู้ที่ได้รับเลือกทางโลก จดมาในความอ่อนแอของเนื้อหนังมนุษย์ และต้องทนทุกข์ทรมานกับความตายอันโหดร้ายตามที่ความยุติธรรมของเขาเรียกร้อง

ดวงตาที่มองไม่เห็นมากมายเหล่านี้ติดตามทุกขั้นตอนของแผนแห่งความรอดและประหลาดใจกับการสำแดงความรักของพระเจ้าอันประเสริฐ คำแรกที่พวกเขาพูดคือ “ *อาเมน!* ” อย่างแท้จริง! มันเป็นเรื่องจริง!

เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความจริง ผู้ทรงเที่ยงแท้ คำที่สองคือ “ *สรรเสริญ* ” เป็นชื่อแรกของ 12 เผ่าด้วย: “ *ยูดาห์* ” = สรรเสริญ คำที่สามคือ “ *สง่าราศี* ” และพระเจ้าทรงห้วงใยสง่าราศีของพระองค์อย่างถูกต้อง เพราะพระองค์จะทรงเรียกคืนมันใน ๓๒ .14:7

เพื่อเรียกร้องมันในนามพระเจ้าผู้สร้างที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ จากผู้ที่อ้างสิทธิ์ความรอดของพระองค์มาตั้งแต่ปี 1843 คำที่สี่คือ “ *ปัญญา* ” . การศึกษาเอกสารนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งทั้งหมดค้นพบเอกสารดังกล่าว ภูมิปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์นี้อยู่นอกเหนือจินตนาการของเรา เกมลับสมองที่ละเอียดอ่อน ทุกอย่างอยู่ในรูปแบบอันศักดิ์สิทธิ์ ประการที่ห้าคือ “ *วันขอบคุณพระเจ้า* ” เป็นรูปแบบทางศาสนาของการขอบพระคุณซึ่งสำเร็จด้วย *คำพูดและผลงานอันศักดิ์สิทธิ์* ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาพร้อมกับ “ *เกียรติยศ* ” *นี่คือสิ่งที่พวกบฏ* ทำให้พระเจ้าหงุดหงิดมากที่สุด พวกเขาปฏิบัติต่อเขาด้วยความดูถูกด้วยการทำหายเจตจำนงที่เปิดเผยของเขา ในทางตรงกันข้าม

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งได้มอบเกียรติอันชอบธรรมแก่เขาตามขอบเขตที่เป็นไปได้ ในวันที่เจ็ดและแปดมา “ *พลังและความแข็งแกร่ง* ” สิ่งผูกมัดทั้งสองนี้จำเป็นเพื่อโค่นล้มผู้ทรยศแห่งโลก เพื่อบดขยี้กลุ่มกบฏที่ยังยโสในขณะที่พวกเขายังปกครองโลกอยู่ หากไม่มี *พลัง* และ *ความแข็งแกร่ง* นี้ ผู้ที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายคงตายเหมือนกับผู้พลีชีพคนอื่นๆ มากมายในยุคคริสเตียน

ข้อ 13: “ *ผู้อาวุโสคนหนึ่งตอบข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้ที่สวมชุดสีขาว พวกเขาเป็นใคร และ มา จากไหน? -*

คำถามที่ถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดเผยให้เราทราบถึงคุณสมบัติพิเศษของสัญลักษณ์ “ *เสื้อคลุมสีขาว* ” ที่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้า “ *สีขาว* ” ในวิว .3:4 และ “ *ผ้าลินินเนื้อดี* ” ซึ่งกำหนดในวิวรณ์ 19:8 “ *ผลงานอันชอบธรรมของวิสุทธิชน* ” ของ “ *เจ้าสาวที่เตรียมไว้* ” ในยุคสุดท้าย

จึงเป็นแอดเวนติสยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์พร้อมสำหรับความปีติยินดีสู่สวรรค์

ข้อ 14: “ ฉันพูดกับเขา: นายท่านก็รู้แล้ว และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้คือผู้ที่มาจากความทุกข์ยากลำบากครั้งใหญ่ พวกเขาชักเสี้ยมคุณของตนและทำให้ชาวด้วยเลือดลูกแกะ-
 “ **เสี้ยมคุณสาว** ” ที่ชายชราบางคนสวมใส่
 ที่จริงแล้วผมมองสามารถหวังว่าจะได้รับคำตอบจากหนึ่งในนั้น
 และคำตอบที่คาดหวังก็มา: “ พวกเขา**คือผู้ที่มาจากความทุกข์ยากครั้งใหญ่** ”
 นั่นคือผู้ที่ถูกเลือก
 เขี้ยวและผู้พลีชีพจากสงครามศาสนาและความต่ำช้าตามที่เปิดเผยแก่เราโดย“
ตราดวงที่ 5 ” ในวิวรณ์ 6:9 ถึง 11: “ **ได้มอบเสี้ยมคุณสาวให้พวกเขาแต่ละคน และได้รับคำสั่งให้พักสงบต่อไปอีกสักระยะหนึ่งจนกว่าเพื่อนผู้รับใช้และน้องชายของ พวกเขาที่ต้องถูกประหารเหมือนพวกเขาจะครบจำนวน** » ในวิวรณ์ 2:22 “
ความทุกข์ยากครั้งใหญ่ ” เป็นการสังหารหมู่คณะปฏิวัติชาวฝรั่งเศสที่ไม่เชื่อพระเจ้า
 ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี 1793 ถึง 1794 เพื่อยืนยันในวิวรณ์ 11:13 เราอ่านว่า “
 ... **ชายเจ็ดพันคนถูกฆ่าตายในเหตุการณ์นี้ แผ่นดินไหว** ” ; “ **เจ็ด** ” สำหรับศาสนา
 และ “ **พัน** ” สำหรับฝูงชน
 การปฏิวัติฝรั่งเศสเปรียบเสมือนแผ่นดินไหวที่คร่าชีวิตผู้รับใช้ของพระเจ้าด้วย แต่ “
ความทุกข์ลำบากใหญ่ ” นี้เป็นเพียงรูปแบบแรกของความสำเร็จนี้เท่านั้น
 รูปแบบที่สองจะสำเร็จได้โดย “ **ตราที่ 6** ” ของ Rev.9
 ความละเอียดอ่อนของการแก้ไขใน Rev.11 จะเปิดเผยข้อเท็จจริงนี้
 คริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์จำนวนมากจะถูกประหารชีวิตในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 3 ซึ่ง “
ตราที่ 6 ” เป็นสัญลักษณ์และยืนยัน แต่ตั้งแต่ปี 1843
 พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้
 และคนสุดท้ายที่ทรงแยกไว้นั้นมีค่าเกินกว่าจะถูกทำลายในสายพระเนตรของพระองค์
 พระองค์ทรงเตรียมพวกเขาให้พร้อมรับประจักษ์พยานครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์แห่งความรอดทางโลก
 เป็นพยานถึงความซื่อสัตย์ที่พวกเขาจะแสดงต่อเขาโดยยังคงซื่อสัตย์ต่อวันสะบาโต
 วันที่เจ็ดของเขา แม้ว่าค่ายกบฏจะขู่ว่าจะฆ่าก็ตาม
 การทดสอบขั้นสุดท้ายในแผนการของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยในข้อความที่ส่งถึง “
ฟีลาเดลเฟีย ” ในวิว . 3:10 และในวิว . 13:15 (กฤษฎีกาแห่งความตาย)
 สำหรับพระเจ้า ความตั้งใจนั้นคุ้มค่าแก่การกระทำ และเมื่อถูกทดสอบ
 พวกเขาจะยอมรับความเสี่ยงต่อการเสียชีวิต
 พวกเขาจะถูกเขาหลอมรวมเข้ากับกลุ่มผู้พลีชีพและด้วยเหตุนี้จึงถือว่าเป็นผู้พลีชีพที่
 แท้จริง “ **เสี้ยมคุณสาว** ”
 พวกเขาจะรอดพ้นจากความตายเพียงเพราะการช่วยเหลือของพระเยซูคริสต์เท่านั้น
 ในการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้ หลังจาก “ **ความทุกข์ยากครั้งใหญ่** ” ครั้งที่สอง
 โดยคำพยานถึงความซื่อสัตย์ชื่อของพวกเขา พวกเขาจะ “
ชักเสี้ยมคุณและทำให้ชาวขึ้นด้วยเลือดของลูกแกะ ” โดยคงความสัตย์ชื่อไปจนตาย
 พวกเขาจะถูกคุกคาม เมื่อสิ้นสุดการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้ายนี้
 จำนวนผู้ที่เสียชีวิตในฐานะมรณสักขีจะสมบูรณ์ และ “ **การพักผ่อน** ”
 ของวิสุทธิชนผู้ถูกประหารชีวิตใน “ **ตราดวงที่ห้า** ”
 จะจบลงด้วยการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา ตั้งแต่ปี 1843
 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี 1994
 งานแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งดำเนินการโดยพระเจ้าทำให้งานดังกล่าวไว้ประโยชน์

ความตายของผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงซึ่งยังมีชีวิตอยู่และชื่อสัตย์จนกระทั่งถึงเวลาที่เขากลับมาและการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณซึ่งอยู่ก่อนหน้านั้น ทำให้ยังคงมีมากขึ้น ไร้ประโยชน์.

ข้อ 15: “ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ทั้งวันทั้งคืนในพระวิหารของพระองค์ ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์จะตั้งเดินที่ไว้เหนือสิ่งเหล่านั้น -

เราเข้าใจดีว่าสำหรับพระเจ้าแล้ว

ผู้ที่ได้รับเลือกประเภทนี้เป็นตัวแทนของชนชั้นสูงโดยเฉพาะ เขาจะมอบเกียรติพิเศษแก่เขา

ในข้อนี้

พระวิญญาณทรงใช้กาลสองกาลของการผันปัจจุบันและอนาคต

คำกริยาที่ผันรวมกันในปัจจุบัน " พวกเขาเป็น " และ " รับใช้พระองค์ " เผยให้เห็นความต่อเนื่องของพฤติกรรมของพวกเขาในร่างกายเนื้อหนังซึ่งเป็นวิหารของพระเจ้าผู้สถิตอยู่ในพวกเขา

และการกระทำนี้จะดำเนินต่อไปในสวรรค์หลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงปีติยินดีในอนาคต พระเจ้าจะประทานคำตอบต่อความสัตย์ซื่อของพวกเขาว่า

“ พระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์จะทรงตั้งเดินที่ไว้เหนือพวกเขา ” ชั่วนิรันดร์

ข้อ 16: “ พวกเขาจะไม่หิวอีกต่อไป หรือกระหายอีกต่อไป ดวงอาทิตย์จะไม่กระทบพวกเขา หรือความร้อนใดๆ อีกต่อไป -

คำเหล่านี้หมายถึงสำหรับแอดเวนติสต์ที่ได้รับเลือกในตอนท้ายว่าพวกเขา "

หิว " โดยปราศจากอาหาร และ " กระหาย "

เพราะถูกทรมาณและผู้คุมโดยปราศจากน้ำ “ ไฟแห่งดวงอาทิตย์ ” ซึ่ง “ ความร้อน ” ทวีความรุนแรงขึ้นในภัยพิบัติที่สี่จากเจ็ดภัยพิบัติสุดท้ายของพระเจ้า

จะเผาผลาญพวกมันและทำให้พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมาน

แต่ด้วยไฟของกองไฟของการสืบสวนของสมเด็จพระสันตะปาปา " ความร้อน "

อีกแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้พลีชีพของ " ทรวดวงที่ห้า " ถูกเผาผลาญหรือถูกทรมาณ คำว่า " ความร้อน " ยังหมายถึงไฟของอาวุธทั่วไปและอาวุธปรมาณูที่ใช้ในบริบทของ

แต่แรกที หก ผู้รอดชีวิตจากความขัดแย้งครั้งสุดท้ายนี้จะต้องผ่านไฟไปแล้ว สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นอีกในชีวิตนิรันดร์ ซึ่งมีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่จะเข้าไป

ข้อ 17: “

เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งจะทรงเลี้ยงดูพวกเขาและนำพวกเขาไปสู่ น้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเขี่ยน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา -

แท้จริงแล้ว “ พระเมษโปดก ”

ก็คือผู้เลี้ยงแกะที่ดีซึ่งจะดูแลแกะอันเป็นที่รักของเขาด้วย

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้รับการยืนยันอีกครั้งที่นี้ด้วยตำแหน่งของพระองค์ "

ตรงกลางบัลลังก์ " พลังอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์นำผู้ที่ทรงเลือก "

ไปสู่ น้ำพุแห่งชีวิต " ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์แห่งชีวิตนิรันดร์

และกำหนดเป้าหมายไปยังบริบทสุดท้ายที่เมื่อเขากลับมา

ผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายจะต้องเสียน้ำตา เขา จะ

เขี่ยน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา

แต่น้ำตายังเป็นส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรซึ่งถูกข่มเหงและข่มเหงตลอดประวัติศาสตร์ของยุคคริสเตียน บ่อยครั้งจนกระทั่งลมหายใจสุดท้าย

หมายเหตุ: แม้จะมีรูปลักษณะที่ทำให้เข้าใจผิดที่สังเกตได้ในยุคของเราปี

2020 ซึ่งศรัทธาที่แท้จริงดูเหมือนจะหายไป

แต่พระเจ้าทรงพยากรณ์ถึงการกลับใจใหม่และความรอดของ “ฝูงชน”

ที่มาจากทุกเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และต้นกำเนิดทางภาษาของโลก
ถือเป็นสิทธิพิเศษอย่างแท้จริงที่เขามอบให้กับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขาที่จะรู้
ไปตามวิวรรณ์ 9:5-10

เวลาแห่งความเข้าใจและสันติสุขทางศาสนาสากลได้รับการวางแผนโดยเขาเพียง
"150" ปี (หรือ *ห้าคำพยากรณ์ เดือน*) ระหว่างปี 1844 ถึง 1994
เกณฑ์ที่โดดเด่นของผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงนี้ได้รับการอ้างถึงโดยพระวิญญาณใน
นข่าวสารของเขาที่ Rev.17:8: “ *สัตว์ร้ายที่คุณเห็นคือ และมัน ไม่มีอีกแล้ว
เธอจะต้องขึ้นจากนรกและไปสู่ความพินาศ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก
ซึ่งไม่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่สร้างโลก จะ ประหลาดใจ
เมื่อเห็นสัตว์ร้ายนั้น เพราะมันมีอยู่จริง และไม่มีอีกต่อไปแล้ว และ
มันก็จะปรากฏขึ้นอีก »* ผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง จะไม่แปลกใจ
เมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ประกาศแก่พวกเขาผ่านคำพยากรณ์ของพระองค์เกิด
ขึ้น

วิวรณ์ 8: แตรสี่ตัวแรก การลงโทษสี่ประการแรกของพระเจ้า

ข้อ 1: “ เมื่อพระองค์ทรงเปิดฉนวนที่เจ็ด
ท้องฟ้าก็เจียบบสงบอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง -
การเปิด “ *ตราดวงที่เจ็ด* ” มีความสำคัญอย่างยิ่ง
เนื่องจากการอนุญาตให้เปิดหนังสือวิวรณ์ “ *ปิดฉนวนด้วยตราเจ็ดดวง* ”
ได้อย่างสมบูรณ์ตาม Rev.5:1
ความเจียบบั้นเป็นการเปิดฉากนี้ทำให้การแสดงความเคร่งขรึมเป็นพิเศษ
มันมีเหตุผลสองประการ
ประการแรกคือแนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสวรรค์และโลกที่แตกสลายซึ่งเกิดจ
ากการละทิ้งวันสะบาโตในวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321 ประการที่สองอธิบายดังนี้:
โดยศรัทธาฉันระบุ “ *ตราดวงที่เจ็ด* ” นี้ด้วย “
ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ” ของบทที่ 7
ซึ่งในความคิดของฉันกำหนดวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ด้
งแต่สร้างโลก
เขานึกถึงความสำคัญของสิ่งนี้โดยทำให้เป็นเรื่องของพระบัญญัติที่สี่จากพระบัญญัติ
สิบประการของเขา และที่นั่น
ฉันค้นพบหลักฐานที่เผยให้เห็นความสำคัญอย่างยิ่งต่อพระเจ้า
พระผู้สร้างผู้ประเสริฐของเรา แต่ในบันทึกปฐมกาลแล้ว
ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าวันที่เจ็ดแสดงแยกกันในบทที่ 2 หกวันแรกจะถือว่าอยู่ในบทที่
1 นอกจากนี้วันที่เจ็ดไม่ได้ปิดเหมือนอย่างก่อนหน้านี้ตามสูตร “ *มี ดอนเย็นและเช้า* ”
ความพิเศษนี้ได้รับการพิสูจน์โดยบทบาทเชิงพยากรณ์ในโครงการช่วยกู้ของพระเจ้า
ในสหัสวรรษที่เจ็ด
สหัสวรรษที่เจ็ดนั้นอยู่ภายใต้สัญลักษณ์แห่งนินดร์ของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไ
ถ์โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์โดยตัวมันเองนั้นเหมือนกับวันที่ไม่มีที่สิ้นสุด
เพื่อยืนยันสิ่งเหล่านี้ ในการนำเสนอในพระคัมภีร์ฮีบรู โทราห์
ข้อความของพระบัญญัติข้อที่สี่ถูกแยกออกจากข้ออื่นๆ
และ น ำหน้าด้วยป้ายที่เรียกร่องเวลาแห่งความเจียบบด้วยความเคารพ
เครื่องหมายนี้คือตัวอักษร "Pé" ในภาษาฮีบรู

และแยกออกจากกันเพื่อเป็นตัวแบ่งข้อความ จึงใช้ชื่อ "pétuhot" ส่วนที่เหลือของวันสะบาโตในวันที่เจ็ดจึงมีเหตุผลทุกประการที่พระเจ้าจะทรงทำเครื่องหมายไว้ในลักษณะเฉพาะ ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 เป็นต้นมา ได้ก่อให้เกิดการสูญเสียความเชื่อดั้งเดิมของโปรเตสแตนต์ ซึ่งเป็นทายาทของ "วันอาทิตย์" คาทอลิก และตั้งแต่การทดสอบเดียวกัน แต่ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 มันก็กลายเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นของพระเจ้าอีกครั้งที่เอเซ 20:12-20 ม อ บ ให้เขา:

ฉันยังให้วันสะบาโตของฉันแก่พวกเขาเป็นสัญญาณระหว่างฉันกับพวกเขาด้วย พวกเขาอาจจะรู้ว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงชำระพวกเขา.../... ทำให้วันสะบาโตของเราบริสุทธิ์ และนั่นอาจเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับพวกท่าน ซึ่งจะทำให้รู้ว่าเราเป็นพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน » โดยทางเขาเท่านั้น ผู้ที่ได้รับเลือกจึงสามารถเข้าสู่ความลับของพระเจ้าและค้นพบโปรแกรมที่แม่นยำของโครงการที่เปิดเผยของเขา

อย่างที่กล่าวไว้ในบทที่ 8 พระเจ้ากระตุ้นให้เกิดข้อความสาปแช่งตามลำดับ ซึ่งทำให้ฉันมองความจริงของวันสะบาโตภายใต้แสงมุมของคำสาปแช่งที่ชาวคริสต์ละทิ้งตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ได้ตกอยู่ภายใต้โชครวนตลอดยุคคริสเตียน นี่คือนี่คือสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์ที่มาจากเยเรมีย์โดยเชื่อมโยงหัวข้อของวันสะบาโตกับ " *แดรท์เจ็ด* " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ "การลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการ" ซึ่งจะโจมตีการนอกใจของชาวคริสต์ในวันที่ 7 มีนาคม 321

ข้อ 2: " และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์เจ็ดองค์ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และทรงประทานแดรท์เจ็ดอันแก่พวกเขา -

สิทธิพิเศษประการแรกที่ได้รับจากการชำระให้บริสุทธิ์ในวันสะบาโตวันที่เจ็ด ซึ่งพระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์คือการเข้าใจความหมายที่พระองค์ประทานให้กับหัวข้อ " *แดรท์เจ็ดประการ* " ด้วยรูปแบบของแนวทางที่กำหนด ฉะนั้นจะเปิดความฉลาดของผู้ถูกเลือกอย่างสมบูรณ์ เพราะมันให้หลักฐานข้อกล่าวหาเรื่อง " *บาป* " ที่อ้างถึงใน ดาน .8:12 ต่อที่ประชุมคริสเตียนโดยพระเจ้า แท้จริงแล้ว "การลงโทษเจ็ดประการ" เหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นจากพระเจ้า หากไม่มีบาปนี้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากเลวีนิติบทที่ 26

การลงโทษเหล่านี้มีความชอบธรรมเพราะความเกลียดชังพระบัญญัติของพระองค์ ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงนำหลักการเดียวกันนี้มาใช้แล้ว เพื่อลงโทษความชั่วช้าของอิสราเอลฝ่ายเนื้อหนังที่ไม่เชื่อสัตย์และเสื่อมทราม ผู้สร้างพระเจ้าและผู้บัญญัติกฎหมายผู้ไม่เปลี่ยนแปลง ให้ข้อพิสูจนที่สวยงามแก่เราเกี่ยวกับเรื่องนี้ พันธสัญญาทั้งสองอยู่ภายใต้ข้อกำหนดเดียวกันของการเชื่อฟังและความเชื่อสัตย์ การเข้าถึงหัวข้อ " *แดรท์* " "

จะทำให้สามารถแสดงให้เห็นถึงการประณามอย่างต่อเนื่องของศาสนาคริสต์ทุกศาสนา : คาทอลิก, ออร์ทอดอกซ์, โปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 แต่ยังคงไปถึงแอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1994 นอกจากนี้ยังเผยให้เห็นถึงการลงโทษสากลของ " *แดรท์ที่หก* " ที่จะนัดกันก่อนหมดช่วงทดลองงาน เราจึงสามารถวัดความสำคัญของมันได้ " *แดรท์ที่เจ็ด* "

ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ซึ่งเป็นการกระทำโดยตรงของพระเจ้า

จะได้รับการปฏิบัติแยกจากกันเหมือนวันสะบาโตในบทที่ 11
จากนั้นจะมีการพัฒนาอย่างกว้างขวางในบทที่ 18 และ 19

ตลอด 17 ศตวรรษที่ผ่านมานับตั้งแต่ปี 321 หรือเจาะจงกว่านั้นคือ 1709 ปี 1522 ปีถูกกำหนดไว้ด้วยคำสาปแช่งที่เกิดจากการล่วงละเมิดของวันสะบาโต จนกระทั่งมีการกำหนดการฟื้นฟูในปี 1843 ตามกฤษฎีกาของ Dan.8:14 และนับจากรวันฟื้นฟูจนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในปี 2030 วันสะบาโตก็ถวายพรเป็นเวลาเพียง 187 ปีเท่านั้น ดังนั้นวันสะบาโตจึงนำอันตรายมาสู่คนที่ไม่เชื่อสัตย์มาเป็นเวลานานกว่าเป็นผลดีต่อ ผู้เชื่อสัตย์ที่ได้รับเลือก คำสาปมีชัย และประเด็นนี้จึงมีอยู่ในบทที่ 8 ซึ่งนำเสนอคำสาปแช่งอันศักดิ์สิทธิ์

ข้อ 3: “

และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำมายืนอยู่บนแท่นบูชา และได้ถวายเครื่องหอมแก่พระองค์เป็นอันมากเพื่อถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่ง -

ในดาเนียล 8:13 หลังจากอ้างถึง " *บาปอันรกรุงรัง* " วิสุทธิชนในนิมิตทำให้เกิด " *นิรันดร* " ซึ่งเกี่ยวข้องกับ *ฐานะปโรหิต "ที่สวรรค์" " ที่ไม่อาจติดต่อกันได้ "* ของ พระ เย ชูคริสต์ ตามฮีบรู 7:23 บนโลกนี้ ตั้งแต่ปี 538 ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาได้ยึดเอามันออกไปตาม Dan.8:11 ในปี 1843 การคืนดีกับพระเยซูคริสต์จำเป็นต้องได้รับการชดใช้ นี่คือจุดประสงค์ของหัวข้อที่เรากล่าวถึงในข้อ 3 นี้ ซึ่งเปิดสวรรค์และแสดงให้เราเห็นพระเยซูคริสต์ในบทบาทเชิงสัญลักษณ์ของพระองค์ในฐานะผู้วิงวอนมหาปุโรหิตจากสวรรค์สำหรับบาปของผู้ที่เลือกสรรของพระองค์ และบาปเหล่านั้นเพียงผู้เดียว โปรดทราบว่บนโลกระหว่างปี 538 ถึง 1843 ฉากนี้และบทบาทนี้ถูกล้อเลียนและแย่งชิงโดยกิจกรรมของพระสันตปาปานิคาเยโรมัน นาคธอลิกที่ประสบความสำเร็จซึ่งกันและกันเมื่อเวลาผ่านไป สร้างความหงุดหงิดให้กับพระเจ้าอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับสิทธิอธิปไตยสูงสุดที่ถูกต้อง ตามกฎหมายของพระองค์

เนื่องจากมีการนำเสนอไว้ในบทที่ 8 นี้

และเนื่องจากหยุดในเวลาเดียวกับการละทิ้งวันสะบาโต หัวข้อเรื่องการวิงวอนของพระเยซูคริสต์จึงถูกนำเสนอแก่เราภายใต้แง่มุมของการสาปแช่งการยุติการวิงวอนนี้สำหรับคริสเตียนด้วย เหยื่อจำนวนมากที่หมดสติของ "วันแห่งดวงอาทิตย์" ของชาวโรมันนอกรีต; สิ่งนี้แม้กระทั่งและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากการเปลี่ยนชื่อที่หลอกลวงและแย่งยวนใจ: "วันอาทิตย์": วันของพระเจ้า ใช่ แต่จากลอร์ดคนไหน? อนิจจา อันด้าล่าง.

ข้อ 4: “

ควันเครื่องหอมขึ้นพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนจากมือของทูตสวรรค์ต่อพระพิภตรพระเจ้า -

“ *น้ำหอม* ” ที่มาพร้อมกับ “ *คำอธิษฐานของนักบุญ* ”

เป็นสัญลักษณ์ของการเสียสละของพระเยซูคริสต์ การสำแดงความรักและความเชื่อสัตย์ของพระองค์ทำให้คำอธิษฐานของผู้ที่ได้รับเลือกของพระองค์เป็นที่ยอมรับต่อการพิพากษาของพระองค์ เราต้องสังเกตในข้อนี้ถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงคำว่า " *ควัน* " และ " *คำอธิษฐานของธรรมิกชน* " รายละเอียดนี้จะใช้ในวิวรณ์ 9:2

เพื่อระบุคำอธิษฐานของคริสเตียนโปรเตสแตนต์เท็จ นับตั้งแต่เกิดสถานการณ์ใหม่ในปี 1843

สิ่งที่พระเจ้ากระตุ้นในข้อนี้คือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสมัยเผยแผ่ศาสนา กับวันที่ถูกสาปคือวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ก่อนการละทิ้งวันสะบาโต พระเยซูทรงรับคำอธิษฐานของผู้ที่ได้รับเลือกและอธิษฐานในพระนามของพระองค์ เพื่อพวกเขา

เป็นภาพการสอนที่บ่งบอกว่าความสัมพันธ์ในแนวคิดระหว่างพระเจ้ากับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรยังคงอยู่

ตราบเท่าที่พวกเขายืนยันถึงความจงรักภักดีต่อบุคคลของพระองค์และคำสอนเรื่องความจริงของพระองค์ จนถึงปี 321 ในปี 1843 ฐานะปโรหิตของพระเยซูจะ กลับมาทำกิจกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดอีกครั้งเพื่อสนับสนุนวิสุทธิชนแอ็ดเวนติสที่ได้รับเลือก อย่างไรก็ตาม ระหว่างปี 321 ถึงปี 1843

นักปฏิรูปได้รับประโยชน์จากการอภิเษกของเขา เช่นเดียวกับใน ยุค *Thyatira*

ข้อ 5: “

และทูตสวรรค์ก็หยิบกระถางไฟไปเติมไฟจากแท่นบูชาให้เต็มและโยนลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว-

การกระทำที่อธิบายไว้มีความรุนแรงอย่างเห็นได้ชัด

เป็นของพระเยซูคริสต์เมื่อสิ้นสุดพันธกิจวิงวอนของพระองค์เมื่อถึงเวลาสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณ บทบาทของ "แท่นบูชา" สิ้นสุดลง และ "ไฟ" ซึ่งเป็นภาพของการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ถูก "โยนลงบนพื้นโลก" โดยเรียกร้องการลงโทษจากผู้ที่ประเมินค่าไฟต่ำเกินไป และสำหรับบางคนดูเหมือน

การสิ้นสุดของโลกที่ถูกทำเครื่องหมายโดยการแทรกแซงโดยตรงของพระเจ้าเกิดขึ้นที่นี่โดยสูตรสำคัญที่เปิดเผยใน Rev.4:5 และ Exo.19:16 ภาพรวมของยุคคริสเตียนจบลงด้วยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์แบบ "แอ็ดเวนติส"

เช่นเดียวกับวันสะบาโต

หัวข้อของการวิงวอนจากสวรรค์ของพระเยซูคริสต์ถูกนำเสนอภายใต้คำสาปแห่งการพิพากษาระหว่างปี 321 ถึง 1843 วิสุทธิชนผู้ตั้งคำถามถึงพระวิญญาณเกี่ยวกับเรื่องนี้ใน ตาน .8:13 มีเหตุผลที่ดีที่ต้องการทราบเวลาที่ พระเยซูคริสต์จะทรงเข้ารับตำแหน่งปโรหิต “ *ถาวร* ”

หมายเหตุ :

คำอธิบายที่สองก็สมเหตุสมผลโดยไม่ต้องตั้งคำถามกับการตีความครั้งก่อน ในการตีความครั้งที่สองนี้

จุดสิ้นสุดของหัวข้อการวิงวอนของพระเยซูคริสต์สามารถเชื่อมโยงกับวันที่ 7 มีนาคม 321

ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เขาคริสต์ละทิ้งวันสะบาโตได้ชักจูงพระเจ้าให้เข้าสู่พระพิโรธซึ่งชาวตะวันตกจะลบล้าง ศาสนาคริสต์โดยอาศัย “ *แดรทังเจ็ด* ” ซึ่งมาจากข้อ 6 ต่อไปนี้ คำอธิบายที่ซ้ำซ้อนนี้ยังมีเหตุผลมากขึ้นเนื่องจากการละทิ้งวันสะบาโตจะมีผลตามมาจากจนถึงวันสิ้นโลกในปี 2030

ซึ่งเป็นที่การเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ที่มองเห็นได้ของพระองค์

พระเยซูคริสต์จะทรงถอดถอนจากระบบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันและอเมริกาคนสุดท้ายไปตลอดกาล การสนับสนุนของโปรเตสแตนต์ การกล่าวอ้างเท็จในการรับใช้และเป็นตัวแทนของเขา จากนั้น พระเยซูจะ

ทรงกลับมาดำรงตำแหน่ง " *ประมุข* "

ของคริสตจักรที่ถูกแย่งชิงโดยตำแหน่งสันตะปาปา แท้จริงแล้ว

คริสเตียนนอกรีตที่ตกสู่บาปต่างจากผู้ที่ได้รับเลือกสัจย์ชื่อ

จะเพิกเฉยต่อทฤษฎีของดาน.8:14 และผลที่ตามมาจนกว่าจะถึงจุดสิ้นสุดของโลก

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความหวาดกลัวของพวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาตามคำสอน

ของวิว . 6:15-16 ก่อนปี 2030 " *แตร* " หกตัวแรกจะเสร็จสิ้นระหว่างปี 321 ถึง

2029 โดย " *แตรที่หก* "

ซึ่งเป็นการลงโทษเตือนครั้งสุดท้ายก่อนการทำลายล้างครั้งสุดท้าย

พระเจ้าทรงลงโทษคริสเตียนที่กบฏอย่างรุนแรง หลังจากการลงโทษครั้งที่หกนี้

เขาจะจัดเตรียมเงื่อนไขสำหรับการทดสอบศรัทธาสากลครั้งสุดท้าย และในบริบทนี้

แสงที่เปิดเผยจะถูกประกาศและเป็นที่ยอมรับแก่ผู้รอดชีวิตทุกคน

เมื่อเผชิญกับความจริงที่แสดงให้เห็นแล้วว่า โดยการเลือกอย่างอิสระของพวกเขา

จะก้าวไปข้างหน้าเมื่อเผชิญกับภัยคุกคามแห่งความตายไปสู่ชะตากรรมสุดท้ายของ

พวกเขาซึ่งจะเป็น: *ชีวิตนิรันดร์สำหรับผู้ได้รับเลือก*

ความตายขั้นสุดท้ายและความตายโดยสมบูรณ์ สำหรับผู้ที่ล้มลง

ข้อ 6: " *และ ทูตสวรรค์ เจ็ด องค์ที่ถือแตรทั้งเจ็ดนั้นเตรียมไว้ให้เป่า -*

จากข้อนี้ พระวิญญาณทรงเสนอภาพรวมใหม่ของยุคคริสเตียนโดยใช้หัวข้อ " *แตรเจ็ดอัน* "

ซึ่งก็คือ "การลงโทษเจ็ดครั้งติดต่อกัน"

ซึ่งกระจายไปทั่วยุคคริสเตียนตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ซึ่งเป็นปีที่ " *บาป* "

ได้ รับการสถาปนา *อย่างเป็นทางการและ* *ทางแพ่ง*

ฉันจำได้ว่าในอารัมภบทของวิวรณ์ 1 " *เสียง* "

ของพระคริสต์นั้นถูกเปรียบเทียบกับเสียงของ " *แตร* " แล้ว

เครื่องมือนี้ใช้เตือนผู้คนในอิสราเอลซึ่งมีความหมายครบถ้วนของการเปิดเผยคัมภีร์

องศาสนาคริสต์ คำเตือนเตือนถึงกับดักที่ศัตรูตั้งไว้

ข้อ 7: " *เสียงแรกดังขึ้น มีลูกเห็บและไฟปนเลือดตกลงบนแผ่นดิน*

หนึ่งในสามของแผ่นดินถูกเผา และหนึ่งในสามของต้นไม้ก็ถูกเผา

และพืชผักเขียวก็ถูกเผาหมด -

การลงโทษครั้งแรก: เกิดขึ้นระหว่างปี 321 ถึง 538

โดยการรุกรานจักรวรรดิโรมันหลายครั้งโดยกลุ่มชนที่เรียกว่า " *ฮมารยชน* "

ฉันจำผู้คนของ " *ฮัน* " ได้เป็นพิเศษ ซึ่งผู้นำอดีตลากล่าวว่าเขาเป็น

" *หายนะของพระเจ้า* " อย่างถูกต้อง หายนะที่ทำให้ส่วนหนึ่งของยุโรปถูกเป็นไฟ

กอลดอนเหนือ *ทางตอนเหนือของอิตาลี และพันโนเนีย*

(โครเอเชียและฮังการีตะวันตก) *คำขวัญของเขาคือ โฉ่โด่งดังจริงๆ!*

" *ที่ม้าของฉันผ่านไป* *หญ้าก็ไม่งอกขึ้นมาอีก* "

การกระทำของเขาสรุปได้อย่างสมบูรณ์แบบในข้อ 7 นี้ *ไม่มีอะไรหายไป*

ทุกสิ่งอยู่ที่นั่น " *ลูกเห็บ* " เป็นสัญลักษณ์ของการทำลายล้างพืชผล และ " *ไฟ* "

เป็นสัญลักษณ์ของการทำลายวัสดุสิ้นเปลือง และแน่นอนว่า " *เลือดที่หลั่งนองแผ่นดิน* "

เป็นสัญลักษณ์ของชีวิตมนุษย์ที่ถูกสังหารอย่างทารุณ

คำกริยา " *โยน* " บ่งบอกถึงพระพิโรธของผู้สร้าง ผู้บัญญัติกฎหมาย

และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงเฉลียวฉลาดและสั่งการหลังจาก " *พ่นไฟจากแท่นบูชา* "

ในข้อ 5

ในเวลาเดียวกันในเลวี 26:14 ถึง 17 เราอ่านว่า: " *แต่หากท่านไม่ฟังเราและไม่ปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งหมดนี้หากท่านดูหมิ่นกฎเกณฑ์*

ของเราและหากจิตวิญญาณของท่านรังเกียจคำตัดสินของเราเพื่อ

คุณไม่ได้ปฏิบัติตามบัญญัติทั้งหมดของเราและละเมิดพันธสัญญาของเรา แล้วเราจะทำสิ่งนี้กับคุณ เราจะส่งความหวาดกลัว ความสั่นเป็ลืออง และไข้มาสู่เจ้า ซึ่งจะทำให้ดวงตาของเจ้าอ่อนแองและจิตใจของเจ้าต้องทนทุกข์ทรมาน และคุณจะหว่านเมล็ดพืชของคุณ โดยเปล่าประโยชน์ **ศัตรูของคุณจะกินมัน เราจะตั้งหน้าต่อสู้เจ้า และเจ้าจะพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูของเจ้า บรรดาผู้ที่เกลียดชังคุณจะปกครองคุณ และคุณจะหนีไปโดยไม่ถูกไล่ตาม -**
ข้อ 8: “ เสียงที่สองดังขึ้น มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่ ที่ลุกโชน ด้วยไฟถูกโยนลงทะเล และหนึ่งในสามของทะเลก็กลายเป็นเลือด
การลงโทษครั้งที่สอง : ฤกษ์แจสำคัญของรูปเคารพเหล่านี้อยู่ในยรม.51:24-25:

เราจะตอบแทนบาบิโลนและชาวเคลเดียทั้งหมดสำหรับความชั่วร้ายทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำต่อศิโยนต่อหน้าต่อตาคุณ **พระเจ้าตรัส พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภูเขาแห่งการทำลายล้าง ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า เจ้าผู้ทรงทำลายทั้งแผ่นดินโลก! เราจะเหยียดมือออกจับเจ้า เราจะกลิ้งเจ้าลงมาจากหิน และจะทำให้เจ้ากลายเป็นภูเขาเพลิง** » ในข้อ 8 นี้เองที่พระวิญญาณทรงกระตุ้นระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันภายใต้ชื่อสัญลักษณ์ของ “ **บาบิโลน** ” ซึ่งจะปรากฏในรูปแบบ “ **บาบิโลน ยิ่งใหญ่** ” ใน Rev.14:8, 17:5 และ 18:2 “ไฟ” ติดอยู่ที่บุคลิกของเธอ ปลุกเร้าสิ่งที่จะเผาผลาญเธอเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาและการพิพากษาครั้งสุดท้าย มากพอๆ

กับสิ่งที่เธอใช้เพื่อจุดไฟด้วยความเกลียดชังผู้ที่เห็นชอบและสนับสนุนเธอ: กษัตริย์ยุโรปและประชาชนคาทอลิกของพวกเขา เช่นเดียวกับในดาเนียล “ **ทะเล** ” แสดงถึงมนุษยชาติที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปกคลุมที่เป็นคำพยากรณ์ ความเป็นมนุษย์ของประชาชนที่ไม่เปิดเผยตัวตนซึ่งโดยพื้นฐานแล้วยังคงเป็นคนนอกกริตแม้จะมีการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของคริสเตียนก็ตาม ผลพวงแรกของการสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 538 คือการโจมตีประชาชนเพื่อเปลี่ยนใจเลื่อมใสพวกเขาด้วยกำลังทหารติดอาวุธ คำว่า “ **ภูเขา** ” หมายถึงความยากลำบากทางภูมิศาสตร์ที่รุนแรง เป็นสิ่งที่เหมาะสมที่จะให้คำนิยามระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่ง ศัตรูของพระเจ้าถูกกระตุ้นโดยพระประสงค์ของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อทำให้การดำเนินชีวิตทางศาสนาของชาวคริสต์ที่ไม่ซื่อสัตย์แข็งกระด้าง ส่งผลให้เกิดการประทัดประหาร ความทุกข์ทรมาน และความตายในหมู่พวกเขาและคนนอกศาสนาต่างๆ ศาสนาบังคับเป็นสิ่งแปลกใหม่เนื่องจากการลวงละเมิดในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

เราเป็นหนี้เขาในการสังหารหมู่โดยไม่จำเป็นของการบังคับเปลี่ยนใจเลื่อมใสซึ่งดำเนินการโดยชาร์ลมาญ และคำสั่งของสงครามครูเสดที่มุ่งต่อต้านประชาชนมุสลิม ซึ่งริเริ่มโดยสมเด็จพระสันตะปาปาเออร์บันที่ 2 ทุกสิ่งพยากรณ์ไว้ใน “ **แผนที่สอง** ” นี้

ข้อ 9: “ และหนึ่งในสามของสิ่งมีชีวิตที่ อยู่ ในทะเลที่มีชีวิตก็ตายและหนึ่งในสามของเรือก็พินาศ”
ผลที่ตามมา นั้นเป็นสากลและจะคงอยู่ไปจนสิ้นโลก คำว่า “ **ทะเล** ” และ “ **เรือ** ” จะค้นหาความหมายในการปะทะกับชาวมุสลิมในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

แต่ยังรวมถึงชาวแอฟริกันและอเมริกาใต้ด้วย
ซึ่งศรัทธาคาทอลิกที่พิชิตได้ก่อให้เกิดการสังหารหมู่อันน่าสยดสยองของประชากร
พื้นเมือง

ในเวลาเดียวกันเราอ่านในเลวี 26:18 ถึง 20: “
หากถึงอย่างนี้คุณไม่ฟังฉันฉันจะลงโทษคุณอีกเจ็ดเท่าสำหรับบาปของคุณ
เราจะทำลายความภาคภูมิใจในความแข็งแกร่งของเจ้า
เราจะทำให้สวรรค์ของเจ้าเหมือนเหล็ก และโลกของเจ้าเหมือนทองสัมฤทธิ์
กำลังของเจ้าจะหมดไปโดยเปล่าประโยชน์ แผ่นดินของเจ้าจะไม่เกิดผล
และต้นไม้ในแผ่นดินโลกจะไม่เกิดผล » ในข้อนี้

พระเจ้าทรงประกาศการทำให้ศาสนาแข็งกระด้าง
ซึ่งในยุคคริสเตียนสำเร็จได้โดยการที่โรมเปลี่ยนจากลัทธินอกรีตไปสู่พระสันตะปาปา
ให้เราสังเกตความสนใจว่าเนื่องในโอกาสของการเปลี่ยนแปลงนี้
การปกครองของโรมันละทิ้ง "ศาลากลาง"
เพื่อติดตั้งตำแหน่งสันตะปาปาในพระราชวังลาเตรันซึ่งตั้งอยู่บน "คาเอลิอุส"
ซึ่งก็คือท้องฟ้า

ระบอบการปกครองที่โหดร้ายของสมเด็จพระสันตะปาปายืนยันถึงความเข้มแข็งทาง
ศาสนาที่พยากรณ์ไว้ ผล ของความเชื่อของคริสเตียนเปลี่ยนไป
ความอ่อนโยนของพระคริสต์ถูกแทนที่ด้วยความก้าวร้าว และความโหดร้าย
และความจงรักภักดีต่อความจริงก็แปรเปลี่ยนเป็นความไม่ซื่อสัตย์และความกระตือรือ
ร้นต่อความเท็จทางศาสนา

ข้อ 10: “ เสียงที่สามดังขึ้น
มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งลุกโชนตกลงมาจากสวรรค์
และมันตกลงบนหนึ่งในสามของแม่น้ำและบนน้ำพุ -

การลงโทษที่สาม _____ :

ความชั่วร้ายก่อตัวรุนแรงขึ้นและถึงจุดสูงสุดในช่วงปลายยุคกลาง
ความก้าวหน้าในการพิมพ์แบบกลไกสนับสนุนการตีพิมพ์พระคัมภีร์ไบเบิล
เมื่ออ่านเนื้อหา

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งจะค้นพบความจริงที่เนื้อหาดังกล่าวสอน
ดังนั้นเธอจึงพิสูจน์ให้เห็นถึงบทบาทของ “ พยานทั้งสอง ” ”
ที่พระเจ้าประทานแก่เธอใน วิวรณ์ 11:3: “

ฉันจะมอบอำนาจแก่พยานสองคนของฉันในการพยากรณ์โดยสวมผ้ากระสอบเป็นเวลา
ลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบ วัน »

ด้วยความโปรดปรานความเชื่อทางศาสนาของตนเอง
ศรัทธาคาทอลิกอาศัยพระคัมภีร์เท่านั้นเพื่อพิสูจน์ชื่อของนักบุญที่ทำให้ราษฎรขึ้นช
อบ

เนื่องจากการครอบครองพระคัมภีร์ถูกประณามและทำให้ผู้ครอบครองถูกทรมานและ
เสียชีวิต

การค้นพบความจริงในพระคัมภีร์ทำให้ภาพพจน์ที่ให้ไว้ในข้อนี้มีความชอบธรรม: “
และมีดาวดวงใหญ่ดวงหนึ่งลุกโชนตกลงมาจากสวรรค์ ”

“ไฟยังคงติดอยู่ที่รูปกรุงโรมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ ” ดาวที่ลุกเป็นไฟ ” ดังเช่น ”
ภูเขาที่ลุกเป็นไฟ ” คำว่า ” ดวงดาว ” เปิดเผยการอ้างสิทธิ์ในการ ”
ส่องสว่างโลก ” ตามหลักศาสนาตามปฐมกาล 1:15;

และสิ่งนี้ในนามของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเธออ้างว่าเป็นรูปของ ” คบเพลิง ” ที่แท้จริง
ผู้ถือแสงซึ่งเทียบได้กับพระองค์ในอพอ.21:23 เธอยังคง ” ยิ่งใหญ่ ”

เหมือนตอนที่เธอเริ่มต้น แต่ไฟการข่มเหงของเธอได้ขยายออกไป จากสถานะ " กาลังลุกไหม้ " ไปสู่สถานะ " กาลังลุกไหม้ " คำอธิบายนั้นเรียบง่าย ซึ่งพระคัมภีร์ประณามว่า ความโกรธของเธอยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเธอถูกบังคับให้ต่อต้านผู้ที่ถูกเลือกของพระเจ้าอย่างเปิดเผย ซึ่งตาม Rev.12:15-16 บังคับให้เปลี่ยนจากกลยุทธ์ของ " งู " ที่เจ้าเล่ห์และหลอกลวง ไปเป็นกลยุทธ์ของ " มังกร " ที่ข่มเหงอย่างเปิดเผย ศัตรูของมันไม่เพียงแต่เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้อย่างสงบและเชิงเทานั้น แต่เหนือสิ่งอื่นใดยังมีโปรเตสแตนต์จอมปลอมอยู่ตรงหน้ามันด้วย มีความเป็นการเมืองมากกว่าศาสนา

เพราะมันเพิกเฉยต่อคำสั่งของพระเยซูคริสต์และจับอาวุธ เข่าและสังหารหมู่มากเท่ากับค่ายคาทอลิก " *แม่น้ำสายที่สาม* "

ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประชากรชาวยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์ " ได้รับความเดือดร้อนจากการรุกรานของคาทอลิก เช่นเดียวกับ " *แหล่งที่มาของน้ำ* " ต้นแบบของน้ำพุเหล่านี้คือพระเจ้าเองตามที่กล่าวไว้ในยิเร.2:13: " *เพราะว่าประชากรของเราได้ทำบาปชั่วช้าซ้อน พวกเขาละทิ้งเราซึ่งเป็นน้ำพุแห่งชีวิต เพื่อชุดบ่อน้ำ ถึงน้ำที่แตกแล้ว ซึ่งไม่กักเก็บน้ำ* » ในพหุพจน์ในข้อนี้

พระวิญญาณทรงกำหนดโดย " *น้ำพุ* " ผู้ที่ได้รับเลือกไว้ตามพระฉายาของพระเจ้า ยอห์น 7:38 ยืนยันโดยกล่าวว่า " *ผู้ใดวางใจในเรา แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิตจะไหลออกมาจากผู้นั้น ดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้* " »

สำนวนนี้ยังชี้ไปที่การปฏิบัติบิดเบือนของเด็กที่ได้รับฉลากทางศาสนาตั้งแต่แรกเกิด โดยไม่ได้รับคำปรึกษาซึ่งจะทำให้พวกเขาตกเป็นเป้าของสาเหตุทางศาสนาที่ไม่ได้เลือก เมื่อพวกเขาโตขึ้น

วันหนึ่งพวกเขาจะหยิบอาวุธและฆ่าคู่ต่อสู้เพราะมารยาททางศาสนาของพวกเขาเรียกร้องจากพวกเขา พระคัมภีร์ประณามหลักการนี้เพราะกล่าวว่า " *ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ* (มาระโก 16:16)"

ข้อ 11: " *ชื่อของดาวดวงนี้คือบระเพ็ด; และ หนึ่งในสามของน้ำก็เปลี่ยนเป็นบระเพ็ด และคนเป็นอันมากต้องตายเพราะน้ำกลายเป็นรสขม -*

ตรงกันข้ามกับน้ำบริสุทธิ์ที่ดับกระหายซึ่งระบุถึงพระคัมภีร์ พระวณะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร

คำสอนของคาทอลิกถูกเปรียบเทียบกับ " *บระเพ็ด* " ซึ่งเป็นเครื่องดื่มที่มีรสขม เป็นพิษ และแม้แต่เครื่องดื่มที่อันตรายถึงชีวิต นี่เป็นเรื่องของบทรกรรมเนื่องจากผลลัพธ์สุดท้ายของคำสอนนี้จะเป็นไฟแห่ง " *การตายครั้งที่สองของการพิพากษาครั้งสุดท้าย* " ผู้ชาย ส่วนหนึ่ง " *หนึ่งในสาม* " ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยคำสอนคาทอลิกหรือโปรเตสแตนต์เท็จที่ได้รับ " *น้ำ* " เป็นทั้งมนุษย์และคำสอนในพระคัมภีร์ ใน ศตวรรษ ที่ 16

กลุ่มโปรเตสแตนต์ติดอาวุธใช้พระคัมภีร์และคำสอนในพระคัมภีร์ในทางที่ผิด และในภาพของข้อนี้ ผู้ชายถูกฆ่าโดยผู้ชายและโดยคำสอนทางศาสนาเท็จ นี่เป็นเพราะว่ามนุษย์และคำสอนทางศาสนาเริ่มขมขึ้น ด้วยการประกาศว่า " *น้ำกลายเป็นรสขม* " พระเจ้าทรงจัดเตรียมคำตอบให้กับข้อกล่าวหาเรื่อง " *ความอิจฉาริษยา* " ซึ่งยังคงไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่วันที่ 6:6 ใน ทราดวง ที่ 3 เขายืนยันในเวลาที่ย้ายคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรของเขามาถึงนั้น ข้อกล่าวหาเรื่องการลวงประเวณีที่เขายื่นต่อสภาตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321

ซึ่งเกิดขึ้นก่อนเวลาของการล่องประเวณีอย่างเป็นทางการซึ่งมีชื่อทางศาสนาว่า เปอากามัม ในอาโปล 2:12 สำหรับปี 538

ในเวลาเดียวกันเราอ่านในเลวี.26:21-22: “ *หากคุณต่อต้านฉันและไม่ฟังฉัน ฉันจะตีคุณอีกเจ็ดเท่าตามบาปของคุณ เราจะส่งสัตว์ป่าในทุ่งมาต่อสู้กับเจ้า ผู้ที่จะปล้นลูกหลานของเจ้า ผู้ที่จะทำลายฝูงสัตว์ของเจ้า และใครจะลดจำนวนเจ้าลงเหลือเพียงเล็กน้อย และเส้นทางของเจ้าจะร้างเปล่า* »

การศึกษาคู่กันของเลวี 26 และ แตรที่ 3 ของวิวรณ์เผยให้เห็นการพิพากษาที่พระเจ้าทรงดำเนินการในช่วงเริ่มต้นของเวลาของการปฏิรูป การเลือกตั้งที่แท้จริงยังคงสงบสุขและลาออก

โดยยอมรับความตายหรือการถูกจองจำในฐานะผู้พลีชีพที่แท้จริง

แต่นอกเหนือจากตัวอย่างอันสูงส่งของพวกเขาแล้ว เขายังมองเห็นเพียง " สัตว์ร้าย " ที่โหดร้ายที่เผชิญหน้ากันบ่อยที่สุดด้วยความภาคภูมิใจส่วนตัว

และผู้ที่ยามมนุษย์ด้วยความดร้ายของสัตว์ป่าที่กินสัตว์อื่น

แนวคิดนี้จะเป็นรูปเป็นร่างในวิวรณ์ 13:1 และ 11 มันเป็นจุดสุดยอดของเวลาที่ผู้ถูกเลือกถูกนำ " ไปสู่ทะเลทราย " (= การทดลอง) ในวิวรณ์ 12:6 -

ตามมาตรฐานของ ความทุกข์ 14 พร้อมด้วย พยานสองคน ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ในพระคัมภีร์จาก Rev.11:3

รัชสมัยของพระสันตะปาปาที่ท่านายไวนาน 1,260 ปีจะสิ้นสุดลง

ข้อ 12: “ *เสียงที่สี่ดังขึ้น หนึ่งในสามของดวงอาทิตย์ และหนึ่งในสามของดวงจันทร์ และหนึ่งในสามของดวงดาวต่างๆ*

จะมีมืดไปหนึ่งในสาม และกลางวันก็หายไปหนึ่งในสามของความสว่าง และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน -

การลงโทษที่สี่ : พระวิญญาณในภาพนี้แสดงถึง “ *ความทุกข์ลำบากใหญ่* ” ที่ประกาศในวิวรณ์ 2:22 ในสัญลักษณ์มันเผยให้เห็นผลกระทบต่อเรา: ส่วนหนึ่งคือ “ *ดวงอาทิตย์* ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่างของพระเจ้า นอกจากนี้ ในส่วนของ “ *ดวงจันทร์* ”

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของค้ายาเสพติดแห่งความมืดซึ่งเกี่ยวข้องกับชาวคาทอลิกและโปรเตสแตนต์จอมหน้าซื่อใจคดก็ถูกโจมตีเช่นกัน ภายใต้สัญลักษณ์ “ *ดวงดาว* ” คริสเตียนส่วนหนึ่งที่ถูกรู้จัก *ให้ให้ความกระจ่างแก่โลก*

ก็ถูกโจมตีเป็นรายบุคคลเช่นกัน

ดังนั้นใครสามารถจุดประกายศาสนาคริสต์ที่แท้จริงและเท็จได้? คำตอบ :

อุดมการณ์แห่งความต่ำช้าถือเป็นแสงสว่างอันยิ่งใหญ่แห่งเวลา

แสงของมันบดบังสิ่งอื่นทั้งหมด

นักเขียนที่เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้รับการยกย่องอย่างสูง และเรียกตัวเองว่า “การรู้แจ้ง” เช่น วอลแตร์ และ มงเตสกิเยอ อย่างไรก็ตาม

แสงนี้ทำลายชีวิตมนุษย์ที่พันกันเป็นลูกโซ่ ประการแรก และทำให้เลือดไหลออกมาหลังจากที่ประมุขของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 และพระมเหสี มารี อองตัวเนต

ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ก็ตกอยู่ใต้กิโยตินของนักปฏิวัติ

การกระทำแห่งความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์นี้ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความต่ำช้า

แต่จุดจบทำให้วิธีการเหมาะสม

และพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถโค่นล้มทรราชได้โดยการต่อต้านพวกเขาด้วยทรราชที่เหนือกว่า มีพลังมากกว่า และแข็งแกร่งกว่าเท่านั้น “ *ฤทธาภาพและพลัง* ”

เป็นของพระเจ้าในวิว.7:12

ในเวลาเดียวกันเราอ่านในเลวี 26:23 ถึง 25: “
หากการลงโทษเหล่านี้ไม่แก้ไขคุณและหากคุณต่อต้านฉัน
ฉันจะต่อต้านคุณด้วยและฉันจะโจมตีคุณอีกเจ็ดครั้งเพราะบาปของคุณ
เราจะนำดาบมาต่อสู้กับเจ้า ซึ่งจะแก้แค้นพันธสัญญาของ เรา
เมื่อเจ้ารวมตัวกันในเมืองต่างๆ ของเจ้า เราจะส่งภัยพิบัติมาในหมู่เจ้า
และเจ้าจะถูกมอบไว้ในมือของศัตรู - “ ดาบที่จะล้างแค้นพันธมิตรของฉัน ”
 นั้นเป็นบทบาปที่พระเจ้ามอบให้กับระบอบการปกครองที่ไม่เชื่อพระเจ้าแห่งชาติฝรั่งเศสโดยมอบศิระษะที่มีความผิดฐานล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณที่กระทำต่อมัน
 เช่นเดียวกับภัยพิบัติในข้อนี้

ระบอบการปกครองที่ไม่เชื่อพระเจ้านี้ได้ริเริ่มหลักการของการประหารชีวิตครั้งใหญ่
 โดยที่ผู้ประหารชีวิตเมื่อวานนี้จะกลายเป็นเหยื่อของวันพรุ่งนี้ ตามหลักการนี้
 ระบอบการปกครองที่ชั่วร้ายนี้ดูเหมือนจะกลืนกินมนุษยชาติทั้งหมดไปสู่ความตาย
 นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าจะตั้งชื่อให้เขาว่า " **ขุมลึก** " ซึ่งเป็น " **สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากขุมลึก** " ในวิว . 11:7 ซึ่งเขาพัฒนาหัวข้อของเขา
 เนื่องจากในปฐมกาล 1:2 ชื่อนี้หมายถึงโลกที่ปราศจากชีวิต ไร้รูปแบบ วุ่นวาย
 และในระยะยาว

การทำลายล้างอย่างเป็นระบบที่ดำเนินการโดยระบอบที่ไม่เชื่อพระเจ้าจะแพร่พันธุ์ต่อ
 ไป ตัวอย่างเช่น เราพบว่าชะตากรรมของเวเนเด
 คาทอลิกและกษัตริย์ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขได้เปลี่ยนชื่อเป็น "การล้างแค้น"
 โดยนักปฏิวัติซึ่งมีโครงการที่จะทำให้ดินแดนแห่งนี้กลายเป็นดินแดนรกร้างและไม่มี
 ผู้คนอาศัยอยู่

ข้อ 13: “
ข้าพเจ้ามองดูและได้ยินเสียงนกอินทรีตัวหนึ่งบินไปในท้องฟ้าร้องเสียงดังว่า วิวีต
วิวีตแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ ซึ่งจะดังขึ้น!
 -

การปฏิวัติฝรั่งเศสก่อให้เกิดผลร้ายร้ายแรง
 แต่กับบรรลุป่าหมายที่พระเจ้าปรารถนา มันยุติการกดขี่ทางศาสนา และหลังจากนั้น
 ความอดทนก็มีชัย นี่คือช่วงเวลาตามที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ 13:3 " **สัตว์ทะเล**
คาทอลิก "ได้ รับประทานเจ็บจนตายแต่หาย " เนื่องจากอำนาจอันทรงพลังของ " **นกอินทรี**
" ของนโปเลียน ที่นำเสนอในข้อนี้ ผู้ฟื้นฟูเขา ผ่านทางสนธิสัญญาของเขา
"... นกอินทรีที่บินอยู่กลางท้องฟ้า "

เป็นสัญลักษณ์ของความยิ่งใหญ่ของการครอบงำของจักรพรรดิ นโปเลียน ที่ 1
 เขาขยายอำนาจเหนือประชาชนชาวยุโรปทั้งหมดและล้มเหลวในการต่อต้านรัสเซีย
 ตัวเลือกนี้ทำให้เราแม่นยำอย่างยิ่งในการนัดหมายเหตุการณ์ต่างๆ
 ดังนั้นจึงแนะนำให้ใช้ช่วงปี 1800 ถึง 1814
 ผลที่ตามมาอย่างใหญ่หลวงของการครองราชย์ครั้งนี้ก่อให้เกิดเกณฑ์มาตรฐานที่มัน
 คงซึ่งทำให้เกิดความชอบธรรมในการมาถึงในวันสำคัญของดาเนียล 8:14, 1843
 ระบอบการปกครองที่สำคัญนี้ในประวัติศาสตร์ของประเทศฝรั่งเศสกลายเป็นผู้ถือ
 การประกาศอันเลวร้ายสำหรับพระเจ้า เนื่องจาก
 หลังจากเขาศรัทธาของคริสเตียนสากลจะเข้าสู่เวลาที่พระเจ้าจะโจมตีโดยผู้ยิ่งใหญ่
 สามคน " **ไซคราย** ". ข้าสามครั้งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสมบูรณ์แบบของ " **ไซคราย**
" ; เนื่องจากเข้าสู่ปี 1843 ดังที่ Apo.3:2 สอน
 พระเจ้าทรงต้องการให้คริสเตียนผู้อ้างความรอดของพระเยซูคริสต์
 ในที่สุดพวกเขาก็เสร็จสิ้นการปฏิรูปที่ริเริ่มตั้งแต่ปี 1170 ซึ่งเป็นวันที่ปีแอร์

วัลโดฟื้นฟูความจริงในพระคัมภีร์อย่างสมบูรณ์ และ พวกเขาได้ผลิต "
 ผลงานที่สมบูรณ์แบบ "; ความสมบูรณ์แบบนี้ถูกกำหนดไว้ในวิวรณ์ 3:2
 และตามกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14
 ผลที่ตามมาของการสมัครจะปรากฏที่นี่ในรูปแบบของ " *ความโชคร้าย* "
 หลักสามประการ ซึ่งเราจะศึกษาแยกกันในตอนนี้
 ฉันอยากจะชี้ให้เห็นอีกครั้งว่าสิ่งที่ทำให้ช่วงเวลาแห่งสันติภาพทางศาสนา
 ซึ่งขัดแย้งกันคือ " *โชคร้าย* " ที่ยิ่งใหญ่ นั่นคือมรดกแห่งความต่ำช้าแห่งชาติฝรั่งเศส
 ซึ่งแทรกซึมและเจตจำนง แทรกซึมจิตใจของมนุษย์ตะวันตก
 จนถึงจุดสิ้นสุดของโลก
 สิ่งนี้จะไม่ช่วยให้พวกเขาบรรลุการปฏิรูปตามที่พระเจ้ากำหนดตั้งแต่ปี 1843 แต่แล้ว
 " *ตราดวงที่หก* " ของ Rev.6:13 ได้แสดงให้เห็น " *ความโชคร้าย* "
 ประการแรกเหล่านี้ ด้วยภาพของ " *ดาวตก* " เมื่อเทียบกับ " *มะเดื่อสีเขียว* "
 จึงไม่ยอมรับความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณตามที่พระเจ้ากำหนดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386
 และคำเตือนของพระเจาก็ประทอนสัญลักษณ์สวรรค์เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ.
 2376 ขนานกับเวลาที่เสนอให้มีการประกาศสามใหญ่ " *ความโชคร้าย* "
 ของพระคณาที่ศึกษา
 ในการเปิดเผยของพระองค์ พระวิญญาณกระตุ้นการแสดงออกว่า "
 ผู้อาศัยในโลก " เพื่อระดมมนุษย์ที่ตกเป็นเป้าหมายของทั้งสามกลุ่มใหญ่ *ทำนายว่า* "
 โชคร้าย " เมื่อถูกตัดขาดจากพระเจ้าและแยกจากกันด้วยความไม่เชื่อและความบาป
 พระวิญญาณจึงเชื่อมโยงพวกเขา กับ " *แผ่นดินโลก* " ในทางตรงกันข้าม
 พระเยซูทรงกำหนดผู้ซื้อสัตย์ที่แท้จริงของพระองค์ที่ได้รับเลือกโดยใช้คำว่า "
 พลเมืองแห่งอาณาจักรแห่งสวรรค์"; บ้านเกิดของพวกเขาไม่ใช่ " *โลก* " แต่เป็น "
 สวรรค์ " ที่ซึ่งพระเยซู " *ทรงจัดเตรียมสถานที่* " ไว้สำหรับพวกเขาตามยอห์น 14:2-3
 ดังนั้น แต่ละครั้งที่มีการอ้างถึงสำนวนนี้ว่า " *ผู้อาศัยในโลก* "
 ในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์
 จึงเป็นการระบุถึงมนุษยชาติที่กบฏซึ่งแยกจากพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

วិรณ 9: แตร ที่ 5 และ 6
“ โขคร้าย ครั้งแรก ” และ “ โขคร้ายครั้งที่สอง ”

แตร ที่ 5 : “ วิบัติใหญ่ประการแรก ”
สำหรับโปรเตสแตนต์ (1843) และแอดเวนติส (1994)

หมายเหตุ : เมื่ออ่านครั้งแรก หัวข้อ “ แตร ที่ 5 ”
พระเจ้านำเสนอในภาพเชิงสัญลักษณ์ถึงการพิพากษาที่
ทรงกระทำต่อศาสนาโปรเตสแตนต์ซึ่งตกต่ำลงด้วยความอับอายตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี
พ.ศ. 2386 แต่ได้นำคำสอนเพิ่มเติมมาซึ่งยืนยันคำประกาศพยากรณ์ที่ประทานแก่
นางเอลเลน โกลด์ ไวท์ น้องสาวเซเวนเดย์แอดเวนติสของเรา
ซึ่งพระเยซูทรงเลือกให้เป็นผู้ส่งสารของพระองค์
งานพยากรณ์ของเขาให้ความกระจ่างเป็นพิเศษในช่วงเวลาของการทดสอบศรัทธา
ครั้งสุดท้ายครั้งสุดท้าย คำทำนายของเขาจะได้รับการยืนยันในข้อความนี้
แต่สิ่งที่น้องสาวของเราไม่รู้ก็คือพระเจ้าทรงวางแผนความคาดหวังประการที่สามของ
แอดเวนติสเพื่อทดสอบคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสเอง
แน่นอนว่าความคาดหวังที่สามนี้ไม่ได้นำไปสู่การพัฒนาสาธารณะของสองความค
าดหวังก่อนหน้านี้
แต่ขนาดของความจริงใหม่ที่เปิดเผยที่แนบมากับความคาดหวังนั้นชัดเจนความอ่อน
แอที่เราเห็นได้ชัดนี้ นี่คือนสาเหตุที่พระเยซูคริสต์ทรงทดสอบระหว่างปี 1983 ถึง 1991
ในเมืองวาลองซ์-ซูร์-โรน ประเทศฝรั่งเศส และที่มอริเชียส
หลังจากที่พระองค์ปฏิเสธดวงสว่างแห่งการพยากรณ์ครั้งสุดท้าย
การสอนแอดเวนติสอย่างเป็นทางการของสถาบันจึง “ อาเจียน ”
โดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแห่งดวงวิญญาณใน ปี 1994
เป็นวันที่สร้างขึ้นโดยใช้คำพยากรณ์ “ หัวเดือน ” ของข้อ 5 และ 10 ของบทที่ 9 นี้
เหตุใดในการอ่านครั้งที่สอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิพากษาด้วยภาพนี้ต่อแง่มุมต่างๆ
ของศรัทธาของโปรเตสแตนต์จึงนำไปใช้กับลัทธิแอดเวนติสวันที่เจ็ดแบบสถาบันที่ตก
ไปสู่การละทิ้งความเชื่อ ในทางกลับกัน
โดยการปฏิเสธแสงแห่งคำทำนายจากสวรรค์ แม้ว่าเอลเลน จี. ไวท์จะเตือนไว้ในบท
“ปฏิเสธแสงสว่าง” ในหนังสือของเธอที่ส่งถึงครุแอดเวนติสเรื่อง “The Evangelical
Ministry” ก็ตาม ในปี 1995
พันธมิตรอย่างเป็นทางการระหว่างแอดเวนติสกับโปรเตสแตนต์ยืนยันการพิพากษาอัน
นขอบธรรมที่พระเจ้าพยากรณ์ไว้
สังเกตข้อเท็จจริงที่ว่าการตกทั้งสองครั้งมีสาเหตุเดียวกัน
นั่นคือการปฏิเสธและดูถูกคำพยากรณ์ที่พระเจ้าเสนอ
โดยผู้รับใช้ที่เขาเลือกสำหรับงานนี้

“ *ไซคราย* ”

คือข่าวโหม่งแห่งความชั่วร้ายซึ่งมีผู้ยุยงและแรงบันดาลใจคือซาตาน ศัตรูของพระเยซูและวิสุทธิชนที่พระองค์ทรงเลือก พระวิญญาณจะทรงเปิดเผยแก่เราในภาพว่าสาธุศิษย์ของพระเยซูคริสต์กลายเป็นอย่างไรเมื่อพระองค์ปฏิเสธไม่ให้มอบตัวแก่มาร อันเป็น “ *ความไซคราย* ” อันใหญ่หลวงอย่างแท้จริง

ข้อ 1: “ *เสียงที่ห้าตั้งขึ้น และข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งซึ่งตกลงมาจากฟ้าสู่ดิน เขาได้มอบกุญแจสู่หลุมเหวนั้นแล้ว* ”

“ *ข้อที่ห้า* ”

แต่เป็นคำเตือนที่ยิ่งใหญ่ส่งถึงผู้ที่ทรงเลือกสรรโดยพระคริสต์ซึ่งแยกจากกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387 “ *ดวงดาวที่ตกลงมาจากสวรรค์* ” ไม่ใช่ “ *ดวงดาว* ” *แอ็บซิงท์* จากบทที่แล้วซึ่งไม่ได้ “ *ตก* ”, “ *ต่อไป ที่นั่น โลก* ” แต่ “ *เปิด ที่แม่น้ำ และ ที่แหล่งที่มา ของน้ำ* ”. เป็นยุค “ *ชาร์ดิส* ” ที่พระเยซูทรงระลึกว่าพระองค์ทรง “ *ถือดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์* ” สำหรับ “ *พระราชกิจ* ” ของพระองค์ ที่ประกาศว่า “ *ไม่สมบูรณ์* ” พระเยซูทรงโยน “ *ดาว* ” ของผู้ส่งสารโปรเตสแตนต์ลงบนพื้น

การทดสอบแอ็ดเวนติสเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ผลิปี 1843

เมื่อสิ้นสุดความคาดหวังครั้งแรกเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ การรอคอยครั้งที่สองสำหรับการกลับมาครั้งนี้สิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2387

เฉพาะเมื่อสิ้นสุดการทดสอบครั้งที่สองเท่านั้นที่พระเจ้าประทานความรู้และการปฏิบัติในวันสะบาโตวันเสาร์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แก่ผู้ชนะ

จากนั้นวันสะบาโตนี้จึงมีบทบาทเป็น “ *ตราประทับของพระเจ้า* ” ซึ่งอ้างถึงในข้อ 4 ของบทที่ 9

การฝึกผู้รับใช้จึงเริ่มต้นหลังจากสิ้นสุดการทดสอบครั้งที่สองในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 แนวคิดก็คือ ดังต่อไปนี้: สำ น ว น “ *ซึ่งตกไปแล้ว* ” มุ่งเป้าไปที่วันที่ในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของพระราชกฤษฎีกาของดาน 8:14

และการสิ้นสุดของการพิจารณาคดีแอ็ดเวนติสครั้งแรก

ซึ่งตรงกันข้ามกับการพิจารณาคดีในฤดูใบไม้ร่วง พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844)

ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการปิดผนึกผู้ชนะที่ได้รับเลือกและเป็นหัวข้อของ “ *ตราที่ 5* ”

ซึ่งเป้าหมายสำหรับพระเจ้าคือการเปิดเผยการล่มสลายของศรัทธาในกายโปรเตสแตนต์และศรัทธาของแอ็ดเวนติสซึ่งจะสร้างพันธมิตรกับเขาหลังปี 1994

ระยะเวลาของ “ *ห้าเดือน* ” ที่พยากรณ์ไว้ในข้อ 5 และ 10 ดังนั้น ขณะที่

“ *ห้าเดือน* ” ของหัวข้อนี้เริ่มต้นในฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 บริบทของการเริ่มต้นเดือน การปิดผนึกเป็นหัวข้อหลัก ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ “ *ได้ตกไปแล้ว* ” ก่อนวันที่นี้

ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843

จากนั้นเราจะเห็นว่าการเปิดเผยจากสวรรค์เคารพข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่บรรลุผลสำเร็จอย่างไร ทั้งสองวันในปี 1843 และ 1844 ต่างก็มีบทบาทเฉพาะติดอยู่

ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ถูกละทิ้งโดยพระเยซูผู้มอบมันให้กับมารร้าย

และตกไปอยู่ใน “ *บ่อน้ำ* ” หรือ “ *ส่วนลึกของซาตาน* ” ของคาทอลิก ซึ่งนักปฏิรูปเองก็ประณามในช่วงเวลาของการปฏิรูปใน *วิวรณ์* 2:24

พระวิญญาณทรงยืนยันตัวตนของศรัทธาโปรเตสแตนต์ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นสัญลักษณ์โดยคำว่า “ *แผ่นดิน* ” โดยบอกอย่างละเอียดว่า ศรัทธาที่ตกลง “ *บนโลก* ”

ซึ่งนึกถึงการออกจากนิกายโรมันคาทอลิกที่เรียกว่า “ *ทะเล* ” ใน *วิวรณ์* 13 และ

10:2 ในข้อความ “ *ฟีลาเดลเฟีย* ” พระเยซูทรงนำเสนอ “ *ประตู* ” ที่เปิดหรือปิด ที่นี้
กฎจะเปิดเส้นทางที่แตกต่างออกไปมากสำหรับพวกเขา
เนื่องจากมันทำให้พวกเขาเข้าถึง “ *เหว* ”
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการหายตัวไปของชีวิต นี่คือเวลาสำหรับพวกเขา “
ความสว่าง กลายเป็น *ความมืด* ” และ “ *ความมืด* กลายเป็น *แสงสว่าง* ”
โดยรับเอาหลักการของความคิดเชิงปรัชญาแบบพอร์ริฟลิกันเป็นมรดกของพวกเขา

พวกเขามองข้ามความศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงของศรัทธาที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดย
พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ให้เราสังเกตความแม่นยำ “ *มอบให้เขา* ”
ผู้ที่ให้แก่แต่ละคนตามการกระทำของเขาคือพระเยซูคริสต์ผู้พิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์
เพราะเขาเป็นผู้รักษากฎแฉด้วย “ *กฎแฉของดาวิด* ”
สำหรับผู้ได้รับพรที่ได้รับเลือกในปี 1873 และ 1994 ตาม Rev.3: 7 และ “
กฎแฉของหลุมลึกที่สุด” สำหรับผู้ที่ตกสู่บาปในปี 1843 และ 1994

ข้อ 2: “ *และเธอก็เปิดบ่อน้ำลึก*
และมีควันพุ่งขึ้นมาจากบ่อน้ำเหมือนควันจากเตาใหญ่
และดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไปเพราะควันจากบ่อ-

ศรัทธาของโปรเตสแตนต์เปลี่ยนนายและโชคชะตา
และงานของมันก็เปลี่ยนเช่นกัน
ดังนั้นเธอจึงเข้าถึงชะตากรรมที่ไม่มีใครอยากได้ของการต้องทนทุกข์กับการทำลาย
ล้างของการพิพากษาครั้งสุดท้ายด้วย “ *ไฟ* ” ของ “ *ความตายครั้งที่สอง* ”
ซึ่งจะกล่าวถึงในวิวรณ์ 19:20 และ 20:10 การเลียนแบบ “ *บึงไฟและกำมะถัน* ” “
ไฟ ” แห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้จะ เป็น “ *เตาหลอมขนาดใหญ่* ”
ซึ่งคุกคามผู้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าตั้งแต่มีการประกาศบนภูเขาซีนายตามอพ
ย พ 19:18: “

ภูเขาซีนายเต็มไปด้วยควันเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จลงมาท่ามกลางไฟ
วันนี้พวยพุ่งขึ้นเหมือน ควันจากเตาไฟ
และทั่วทั้งภูเขาก็กินสันทอนอย่างรุนแรง » จากนั้น The Spirit
ก็ใช้เทคนิคการถ่ายภาพยนตร์ที่เรียกว่า “flashback”

ซึ่งเป็นภาพย้อนหลังซึ่งเผยให้เห็นผลงานที่สร้างขึ้นในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่
ผู้ตกสู่บาปปรับใช้ปีศาจ คำว่า “ *ควัน* ” ในที่นี้มีความหมายสองประการ คือเป็นไฟของ
“ *เตาใหญ่* ” ซึ่งเราอ่านเจอในวิวรณ์ 14:11 ว่า “

และควันแห่งความทรมานของพวกเขาก็พุ่งพล่านขึ้นไปเป็นนิตย์
และพวกเขาไม่มีวันหยุดทั้งกลางวันและกลางคืน
บรรดาผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน

และใครก็ตามที่ได้รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน ” แต่ยังเป็นของ “
คำอธิษฐานของวิสุทธิชน ” ตาม Rev.5:8 ที่นี้ เหล่านั้น นักบุญจอมปลอม

เนื่องจากกิจกรรมทางศาสนามากมายที่แสดงออกโดยการอธิษฐานทำให้คำเหล่านี้
ที่พระเยซูตรัสกับเขาใน *เมืองซาร์ดิส* ในปี 1843 กลายเป็นเหตุผลว่า “
ถือว่าคุณยังมีชีวิตอยู่ และคุณก็ตายแล้ว ” ตายและตายสองครั้ง

เนื่องจากความตายที่แนะนำคือ “ *การตายครั้งที่สอง* ” ของ “
การพิพากษาครั้งสุดท้าย ” กิจกรรมทางศาสนานี้หลอกลวงทุกคน
ยกเว้นพระเจ้าและผู้ที่มีพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ซึ่งให้ความกระจ่าง

การหลอกลวงที่แพร่หลายนี้เป็น “ *การหลอกลวง* ” ดังที่โลกสมัยใหม่กล่าวไว้
และแท้จริงแล้วมันเป็นความคิดเรื่องความมึนเมาที่พระวิญญาณทรงเสนอผ่านภาพ

อง “ *ควีน* ” ซึ่งกระจายอยู่ใน “ *อากาศ* ” จนถึงจุดที่บดบัง “ *ดวงอาทิตย์* ” ถ้าอย่างหลังเป็นสัญลักษณ์ของแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง นั่นของ “ *อากาศ* ” จะหมายถึงขอบเขตที่สว่างไว้ของมารที่เรียกว่า “ *เจ้าแห่งอำนาจแห่งอากาศ* ” ในเอเฟซัส 2:2 และผู้ที่พระเยซูทรงเรียกว่า “ *เจ้าชาย* ” ของโลกนี้” ในยอห์น 12:31 และ 16:11 ในโลกนี้ เป้าหมายของการให้ข้อมูลผิดๆ คือการซ่อนความจริงที่ต้องเป็นความลับ ในระดับศาสนา สิ่งเดียวกันคือ ความจริงมีไว้สำหรับผู้ที่ถูกเลือกเท่านั้น การเพิ่มจำนวนของกลุ่มโปรเตสแตนต์มีประสิทธิผลในการปกปิดการดำรงอยู่ของศรัทธาเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส จนถึงปี 1995 เมื่อพวกเขาต้อนรับเธอเข้าสู่ตำแหน่งสำหรับ “ *ความโชคร้ายอันยิ่งใหญ่* ” ของเธอ ในสถานการณ์ทางจิตวิญญาณใหม่นี้ พวกเขาจะตกเป็นเหยื่อของ *ความตายครั้งที่สอง* ซึ่งจะเปลี่ยน พื้นผิวโลกให้กลายเป็น *เตาไฟ ที่ลุกเป็นไฟ* ข้อความนี้ยากแล้วและเราเข้าใจได้ว่าทำไมพระเจ้าไม่เสนอข้อความนั้นอย่างชัดเจน สว่างไว้สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกเพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาหนีจากชะตากรรมอะไร มา

ข้อ 3: “ *ฝูงตึกแดนออกมาพร้อมกับควีนและกระจายไปบนแผ่นดินโลก และทรงประทานอำนาจแก่พวกเขาเหมือนอำนาจของแมงป่องแห่งแผ่นดินโลก -*

คำอธิษฐานที่เป็นสัญลักษณ์ของ “ *ควีน* ”

มาจากปากและจิตใจของชาวโปรเตสแตนต์ที่ตกสู่บาป ดังนั้นชายและหญิงจึงเป็นสัญลักษณ์ของ “ *ตึกแดน* ” เนื่องจากมีจำนวนมาก อันที่จริงเป็นมนุษย์จำนวนมากมายที่ตกลงไปในปี พ.ศ. 2386 และข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่า ในปี พ.ศ. 2376 เมื่อสิบปีก่อนนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานความคิดเรื่องจำนวนมากมายนี้โดย “ *การตกของดวงดาว* ” สำเร็จในคืนวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2376 ระหว่างเที่ยงคืนถึงตี 5 ตามคำให้การของผู้เห็นเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ อีกครั้งหนึ่งที่สำนวน “ *บนโลก* ”

มีความหมายสองประการของการขยายดินแดนและอัตลักษณ์ของโปรเตสแตนต์ ใครชอบทำลายล้าง “ *ตึกแดน* ”? ไม่ใช่ชาวนา และพระเจ้าไม่ได้ชื่นชมผู้เชื่อที่ทรยศต่อพระองค์และทำงานร่วมกับฝ่ายตรงข้ามเพื่อทำลายพืชผลของพระองค์ที่ทรงเลือก ดังนั้นสัญลักษณ์นี้จึงถูกนำไปใช้กับพวกเขา จากนั้นในเอเสเคียลบทที่ 2 บทสั้นๆ จำนวน 10 ข้อนี้ คำว่า “ *กบฏ* ” ถูกอ้างถึงถึง 6 ครั้งเพื่อหมายถึง “ *กบฏ* ” ของชาวยิว ซึ่งพระเจ้าเรียกว่า “ *หนาม หนาม และแมงป่อง* ” ในที่นี้คำว่า “ *แมงป่อง* ” เกี่ยวข้องกับกลุ่มกบฏโปรเตสแตนต์ ในข้อ 3 การพาดพิงถึงพลังของเขาเป็นการเตรียมการใช้สัญลักษณ์อันละเอียดอ่อนที่สำคัญที่สุด พลังของ “ *แมงป่อง* ” คือการ ต่อยเหยื่อด้วยเหล็กใน “ *หาง* ” ของมัน และคำว่า “ *หาง* ”

นี้มีความหมายพื้นฐานในความคิดของพระเจ้าที่เปิดเผยในอิสยาห์ 9:14: “ *ผู้เผยพระวจนะผู้สอนคำโกหกคือหาง สัตว์ใช้ หาง* ” “ *ไล่แมลงวันและแมลงปรสิตอื่นๆ ที่รบกวนพวกมัน ที่นี้เราพบภาพของ* “ *ผู้เผยพระวจนะเยเซเบล* ” จอมปลอม

ผู้ใช้เวลาตำหนิพระเจ้าและผู้รับใช้นอกใจที่ลลกลวงพระองค์ การแสดงความสมัครใจเพื่อขัดใจบาปก็เป็นส่วนหนึ่งของคำสอนของศรัทธาคาทอลิกเช่นกัน ในวิวรณ์ 11:1 พระวิญญาณทรงยืนยันการเปรียบเทียบนี้โดยใช้คำว่า “ *กก* ” ซึ่งคืออิสยาห์ 9:14 ให้ความหมายเดียวกันกับคำว่า “ *หาง* ”

ภาพของคริสตจักรของสมเด็จพระสันตะปาปายังใช้กับผู้เชื่อโปรเตสแตนต์ที่ตกสู่บาปซึ่งกลายเป็นผู้เผยแพร่พระวจนะของพระเจ้าผู้สอนเท็จหรือผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387 อีกด้วย คำว่า " ห ว ง " ที่แนะนำจะมีการอ้างอิงอย่างชัดเจนในข้อ 10

การก่อสร้าง ความคาดหวัง ^{แอดเวนตีส ที่ 3}
(คราวนี้ตั้งแต่วันที่เจ็ดเป็นต้นไป)

ข้อ 4: “ พวกเขาถูกสั่งห้ามไม่ให้ทำอันตรายต่อหญ้าบนพื้นดิน หรือสิ่งสีเขียว หรือต้นไม้ใดๆ แต่ทำร้ายเฉพาะผู้ที่ไม่มี **ตราประทับของพระเจ้าบนหน้าผาก** เท่านั้น ” -

“ **ดักแดน** ” เหล่านี้ไม่กินพื้นที่สีเขียว แต่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองโดย “ **ตราประทับของพระเจ้า** ” การกล่าวถึง “ **ตราประทับของพระเจ้า** ” นี้เป็นการยืนยันบริบทของเวลาที่กล่าวถึงไปแล้วในวิวรณ์ 7 ข้อความจึงขนานกัน บทที่ 7 เกี่ยวกับการปิดผนึกที่ได้รับเลือกและบทที่ 9 การละทิ้งที่ตกสู่บาป ฉันขอเตือนคุณว่าตามมัทธิว 24:24 เป็นไปไม่ได้ที่จะลบลวงผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง ผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จจึงหลอกกลวงกัน

ความแม่นยำ “ **ตราประทับของพระเจ้าบนหน้าผาก** ” บ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นของการปิดผนึกผู้รับใช้แอดเวนตีสที่ได้รับเลือกของพระเจ้า ในวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2387 รายละเอียดดังกล่าวถูกกล่าวถึงก่อนไบเซนธอราค่าพยากรณ์ช่วง “ **ห้าเดือน** ” ของข้อต่อไปนี้; ระยะเวลา 150 ปีจริงซึ่งจะขึ้นอยู่กับวันนี้

ข้อ 5: “ **มอบให้พวกเขาไม่ใช่เพื่อฆ่าพวกเขา แต่ให้ทรมาณพวกเขาเป็นเวลาห้าเดือน และความทรมาณที่เกิดขึ้นก็เหมือนกับความทรมาณที่แมงป่องต่อยคน -**

ข้อความของพระเจ้ารวบรวมการกระทำตามฉายาซึ่งสำเร็จในเวลาที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้สับสนและทำให้การตีความภาพทำได้ยาก แต่เมื่อเข้าใจและรับเทคนิคนี้แล้วข้อความก็ชัดเจนมาก ข้อ 5 นี้เป็นพื้นฐานของการประกาศของข้าพเจ้าเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในปี 1994 ที่นั่นเราพบคำพยากรณ์อันล้ำค่า “ **ห้าเดือน** ” ซึ่งเริ่มในปี 1844 ทำให้สามารถกำหนดวันที่ 1994 ได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อดำเนินโครงการ ของพระเจ้า ฉันต้องเชื่อมโยงการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์มาจนถึงทุกวันนี้ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเพียรพยายามไปในทิศทางที่พระเจ้าผู้สร้างของข้าพเจ้าปรารถนา โดยถูกปกปิดบางส่วนด้วยความแม่นยำในข้อความซึ่งจะทำให้ความหวังนี้ เป็นไปไม่ได้ แท้จริงแล้วข้อความระบุว่า: “ **มอบให้พวกเขาไม่ใช่เพื่อฆ่าพวกเขา แต่ให้ทรมาณพวกเขาเป็นเวลาห้าเดือน** ” ซึ่งแจ้ง “ **ไม่ฆ่ามัน** ” ไม่เปิดประเด็น “ **ม.6** **แตร** ” สงครามฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ครั้งใหญ่ในสมัยที่ **5** **ทรัมเบ็ต** ”; เป็นเวลา 150 ปีที่แท้จริง แต่ในสมัยของเขา วิลเลียม มิลเลอร์ตาบอดไปบางส่วนแล้วในการบรรลุการกระทำที่พระเจ้าปรารถนา ค้นพบข้อผิดพลาดที่ทำให้เราสามารถรู้ฟื้นความหวังในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 ข้อผิดพลาดที่ผิดพลาด

เนื่องจากการคำนวณเริ่มแรกซึ่งสร้างฤดูใบไม้ผลิปี 1843
ได้รับการยืนยันแล้วในการคำนวณครั้งล่าสุดของเราในวันนี้
นำพระทัยและอำนาจของพระเจ้านั้นมีอำนาจสูงสุดและโชคดีสำหรับผู้ที่ทรงเลือก
ไม่มีอะไรและไม่มีใครสามารถขัดขวางโครงการของเขาได้
ความจริงก็คือข้อผิดพลาดในการประกาศนี้ทำให้แอ็ดเวนตีสอย่างเป็นทางการแสดง
ให้เห็นในปี 1991
ถึงทัศนคติที่ดูหมิ่นต่อความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ที่ประกาศไว้ใ
นปี 1994
และสิ่งที่เลวร้ายที่สุดสำหรับแอ็ดเวนตีสคือการถูกไล่ออกจากแสงพยากรณ์สุดท้ายซึ่ง
ให้ความกระจ่างในหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ทั้ง 34 บท
เนื่องจากทุกคนสามารถพิสูจน์ความเป็นปัจจุบันได้โดยการอ่านเอกสารนี้
ในการทำเช่นนั้น พวกเขาจะขาดแสงสว่างใหม่อื่นๆ
ที่พระเจ้าประทานแก่ฉันตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 2018
เกี่ยวกับกฎของพระองค์และการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ผู้จะเสด็จกลับมา
ตอนนี้เรารู้แล้วในฤดูใบไม้ผลิปี 2030
และสิ่งนี้อยู่บนฐานใหม่ที่แยกออกจากโครงสร้างเชิงพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์
สำหรับฉัน ระหว่างปี 1982 ถึง 1991 *ห้าเดือน*
เชื่อมโยงกับกิจกรรมของศาสดาพยากรณ์เท็จซึ่งจะดำเนินต่อไปจนกว่าพระเยซูคริส
ตจะเสด็จกลับมา ด้วยความเชื่อมั่นในเหตุผลนี้ ยิ่งไปกว่านั้น สมเหตุสมผลแล้ว
ฉันไม่เห็นการจำกัดเวลาที่กำหนดโดยการห้าม " ๗/๗ " และในเวลานั้นปี 1994 เป็นปี
2000 แห่งการประสูติที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์
ฉันเสริมว่าไม่มีใครก่อนหน้านี้ระบุสาเหตุของข้อผิดพลาดของฉัน
ซึ่งยืนยันความสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า ให้เราหันความสนใจไปที่คำชี้แจง
“ *แต่ธรรมดาพวกเขาเป็นเวลาห้าเดือน* ” สูตรนี้ทำให้เข้าใจผิดอย่างยิ่งเพราะ
เหยื่อไม่ได้รับความเดือดร้อนจาก “ *ความทรมาน* ” ในช่วง “ *ห้าเดือน* ”
ที่พยากรณ์ไว้ “ *การทรมาน* ”
ที่พระวิญญาณกล่าวถึงนั้นจะเกิดขึ้นกับผู้ที่ล้มลงในการพิพากษาครั้งสุดท้าย
ซึ่งจะเกิดจากการเผา “ *บึงไฟ* ” การลงโทษของ “ *ความตายครั้งที่สอง* ” “
การทรมาน ” นี้ประกาศไว้ในข้อความของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวิวรณ์ 14:10-
11 ซึ่งข้อก่อนหน้านี้เกิดขึ้นโดยการอ้างถึง “ *ควีน* ” “ *แห่งการทรมานของพวกเขา* ”;
ข้อความที่พวกแอ็ดเวนตีสรู้ดีเนื่องจากเป็นองค์ประกอบของพันธกิจสากลของพวกเขา
โดยรู้ล่วงหน้าถึงการล่มสลายของลัทธิแอ็ดเวนตีสอย่างเป็นทางการนี้
พระวิญญาณจึงตรัสอย่างแนบเนียนในข้อความนี้ว่า “ *เขา จะดื่ม*
เหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่เทไม่ผสมลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์
ด้วย และเขาจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้า
เหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์และต่อหน้าลูกแกะ ” คำชี้แจง “ *เขาด้วย* ” นี้
มุ่งเป้าไปที่ศรัทธาของโปรเตสแตนต์อย่างต่อเนื่อง
จากนั้นลัทธิแอ็ดเวนตีสนอกรีตอย่างเป็นทางการก็ถูกปฏิเสธโดยพระเยซูคริสต์เองใ
นปี 1994 นับตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป เพื่อยืนยันคำสาปของเขา “ *กบฏ* ” คนใหม่นี้
ได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลกซึ่งรวบรวมชาวคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ที่ถูกตัดขาด
จากพระเจ้าแล้ว แต่ก่อนการล่มสลายของลัทธิแอ็ดเวนตีสอย่างเป็นทางการ สูตร “
๗/๗ ” ก็ใช้กับโปรเตสแตนต์ที่ตกสู่บาปเช่นกัน เพราะหลังจากล่มสลายในปี 1844
พวกเขาก็จะต้องร่วมชะตากรรมเดียวกันกับชาวคาทอลิก ออร์โธดอกซ์ และ ชาวอีย
อวมปลอม ในความเป็นจริง “ *พระองค์ก็เช่นกัน* ”

เกี่ยวข้องกับผู้ที่ไม่ใช่ชาวคาทอลิกทุกคนที่ให้เกิดคริสต์จักรคาทอลิกแห่งโรม โดยการเข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลก และโดยการให้เกิดศาสนพิธีของคอนสแตนตินที่ 1 : วันอาทิตย์และ "วันแห่งดวงอาทิตย์" ของเขา (วันคริสต์มาสบน 25 ธันวาคม) โดยการเลือกรูปแบบของคำเอกพจน์ " เขาด้วย " แทนที่จะเป็นพหูพจน์ "พวกเขาด้วย"

พระวิญญาณทรงเตือนเราว่าการเลือกทางศาสนาเป็นการเลือกส่วนบุคคลซึ่งทำให้คนเรามีความรับผิดชอบ ให้เหตุผล หรือทำให้คนเรารู้สึกผิดต่อพระเจ้า บ้างเลือกบุคคลและไม่ใช่ ชุมชน ; เช่น “ โนอาห์ ดาเนียล และ โยบ ผู้ไม่ยอมช่วยบุตรชายหรือบุตรสาว ” ตาม เอเสค 14:18

ความทรمانแห่งความตายครั้งที่สองของการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ข้อ 6: “ ในสมัยนั้นมนุษย์จะแสวงหาความตาย แต่จะไม่พบ; พวกเขาจะปรารถนาที่จะตาย และความตายจะหนีไปจากพวกเขา -

ความคิดไหลล้นมีเหตุผลมาก หลังจากที่เกิด " " พระวิญญาณพยากรณ์ในข้อ 6 นี้เกี่ยวกับวันเวลาของการนำไปใช้ซึ่งจะมาถึงในช่วงปลาย สหัสวรรษ ที่ 7 โดยกำหนดเป้าหมายด้วยสำนวน " ในสมัยนั้น " "

จากนั้นพระองค์ได้ทรงเปิดเผยแก่เราถึงลักษณะเฉพาะของการลงโทษครั้งสุดท้ายที่ น่าเกรงขามอย่างยิ่งนี้ “ มนุษย์จะแสวงหาความตาย แต่จะไม่พบ ; พวกเขาจะปรารถนาที่จะตาย และความตายจะหนีไปจากพวกเขา ”

สิ่งที่มนุษย์ไม่รู้ก็คือร่างกายที่เป็นขึ้นจากตายของคนชั่วจะมีลักษณะที่แตกต่างอย่างมากจากร่างกายที่เป็นเนื้อหนังในปัจจุบัน สำหรับการลงโทษครั้งสุดท้าย พระเจ้าผู้สร้างจะสร้างชีวิตขึ้นมาใหม่โดยทำให้สามารถดำรงอยู่ในสภาวะมีสติได้จนกว่าอะตอมสุดท้ายจะถูกทำลาย นอกจากนี้

ระยะเวลาแห่งความทุกข์จะถูกปรับเป็นรายบุคคล ขึ้นอยู่กับคำตัดสินที่ประกาศเกี่ยวกับความผิดของแต่ละบุคคล มาระโก 9:47-48 ยืนยันด้วยถ้อยคำเหล่านี้: “... ถูกโยนลงนรก ที่ซึ่งตัวหนอนก็ไม่ตาย และไฟก็ไม่ดับ » ควรสังเกตด้วยว่าความศรัทธาของโปรเตสแตนต์มีความเชื่อผิดๆ

เกี่ยวกับศาสนาเท็จหลายอย่างร่วมกับคริสต์จักรคาทอลิก นอกเหนือจากวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันแรกที่ถูกพิพากษาแล้ว ยังมีความเชื่อในความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ ซึ่งทำให้โปรเตสแตนต์เชื่อในการมีอยู่ของนรกที่สอนโดยชาวคาทอลิก ดังนั้น

ภัยคุกคามของคาทอลิกต่อนรกซึ่งผู้เคราะห์ร้ายถูกทรمانด้วยไฟชั่วนิรันดร์ ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่กษัตริย์ทุกพระองค์ในดินแดนของชาวคริสต์ต้องเผชิญ มีความจริงเพียงเล็กน้อย แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือความเท็จมากมาย เพราะประการแรก นรกที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้จะเกิดขึ้นในตอนท้ายของ “ พันปี ”

ของการพิพากษาจากสวรรค์ต่อคนชั่วโดยวิสุทธิชน เท่านั้น และประการที่สอง ความทุกข์ทรมานจะไม่คงอยู่ชั่วนิรันดร์ แม้จะยาวนาน

เมื่อเทียบกับสภาพโลกในปัจจุบัน ในบรรดาผู้ที่จะได้เห็นความตายหนีไปจากพวกเขา จะมีผู้ติดตามและผู้ปกป้องอย่างแรงกล้าต่อความเชื่อของชาวกรีกนอกรีตในเรื่องความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ ดังนั้นพระเจ้าจะทรงเสนอประสบการณ์ให้พวกเขาจินตนาการว่าชะตากรรมของพวกเขา

เขาจะเป็นอย่างไรหากวิญญาณของพวกเขาเป็นอมตะอย่างแท้จริง แต่เหนือสิ่งอื่นใด
ผู้บูชา "วันแห่งดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต"
เป็นผู้ที่จะพบกับความเป็นพระเจ้าของพวกเขา
แผ่นดินโลกที่อุ้มพวกเขาไว้กลายเป็น "ดวงอาทิตย์"
โดยการหลอมรวมของแมกมาแห่งไฟและกำมะถัน

รูปลักษณะที่หลอกลวงถึงตาย

ข้อ 7: " *ตักแตนเหล่านี้เป็นเหมือนม้าที่เตรียมพร้อมออกศึก
บนศีรษะของพวกเขา มีมงกุฎเหมือนทองคำ
และใบหน้าของพวกเขาเหมือนใบหน้าของมนุษย์ -*

ด้วยสัญลักษณ์ ข้อ 7
แสดงให้เห็นแผนปฏิบัติการของค่ายโปรเตสแตนต์ที่ล่มสลาย กลุ่มศาสนา (*ม้า*)
รวมตัวกันเพื่อ " *การต่อสู้* "
ทางจิตวิญญาณซึ่งจะสำเร็จเมื่อสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณเท่านั้น
แต่เป้าหมายสุดท้ายอยู่ที่นั่น การต่อสู้ครั้งนี้ได้รับชื่อ " *Armageddon* " ใน ว .
16:16

ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะสังเกตการณ์การยักรานของพระวิญญาณในการเปรียบเทียบกับคว
ามเป็นจริงของสิ่งต่างๆ ซึ่งเขาทำโดยการคุณการใช้คำว่า " *ขอบ* "
นี่เป็นวิธีการของเขาในการปฏิเสธคำกล่าวอ้างอันเป็นเท็จของผู้นับถือศาสนาที่เกี่ยวข้อง
ข้อ ทุกสิ่งเป็นเพียงรูปลักษณะหลอกลวง: " *มงกุฎ* "
ที่สัญญาไว้กับผู้พิชิตความศรัทธา และศรัทธา (*ทองคำ*) ซึ่งมีเพียง " *ความคล้ายคลึง* "
กับศรัทธาที่แท้จริง เท่านั้น " *ใบหน้า* "
ของผู้เชื่อเท็จเหล่านี้เองก็หลอกลวงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาเหลืออยู่คือรูปลักษณะของ
มนุษย์ ผู้ที่แสดงออกถึงการพิพากษานี้จะตรวจดูบังเหียนและหัวใจ
เขา รู้ความคิดที่ซ่อนอยู่ของมนุษย์และแบ่งปันวิสัยทัศน์แห่งความเป็นจริงกับคนที่เข
าเลือก

ข้อ 8: " *พวกเขาเหมือนผมเหมือนผมผู้หญิง และฟันของพวกเขาเหมือนฟันสิงโต -*
ตาม 1คร .11:15, ผมของผู้หญิงทำหน้าที่เป็นผ้าคลุมหน้า
และบทบาทของผ้าคลุมคือการปกปิดใบหน้าอันเป็นเอกลักษณ์ของวัตถุที่ถูกปกปิด
ข้อ 8 นี้ประณามรูปลักษณะที่ทำให้เข้าใจผิดของกลุ่มศาสนาคริสเตียนผ่านสัญลักษณ์
ดังนั้นพวกเขาจึงมีรูปลักษณะภายนอก (*ผม*) เหมือนคริสตจักร (*ผู้หญิง*)
ใน อฟ.5:23-32) แต่วิญญาณของพวกเขามีชีวิตชีวาด้วยความดุร้าย (*ฟัน*) ของ " *สิงโต* "
เราเข้าใจดีขึ้นว่าทำไมใบหน้าของพวกเขาจึงเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น
ไม่ใช่ที่ไม่มีเหตุผลเลยที่พระเยซูทรงเปรียบเทียบพวกเขากับสิงโต
เรื่องนี้จึงชวนให้นึกถึงสภาพจิตใจของชาวโรมันที่คริสเตียนกลุ่มแรกถูกสิงโตกลืนกิน
ในสนามประลองของพวกเขา และการเปรียบเทียบนี้เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล
เนื่องจากเมื่อถึงจุดสิ้นสุดของโลก
พวกเขาจะต้องการประหารผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงคนสุดท้ายของพระเยซูคริสต์
อีกครั้ง

ข้อ 9: " *พวกเขามีทับทรวงเหมือนทับทรวงเหล็ก
และเสียงปีกของมันเหมือนเสียงรถม้าศึกที่มีม้าเป็นอันมากวิ่งไปรอบ -*

ข้อนี้มุ่งเป้าไปที่การปลอมแปลงชุดเกราะของทหารที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์
ผู้สวม " *ทับทรวง* " แห่งความยุติธรรม (อฟ .6:14) แต่ที่นี้
ความยุติธรรมนี้แข็งเหมือน " *เหล็ก* " อยู่แล้วซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของจักรวรรดิโรมันใน

แดเนียล. “ *ดักแดน* ” ส่งเสียงด้วย “ *ปีกของมัน* ” เมื่อพวกมันเคลื่อนไหว การเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นจึงเกี่ยวข้องกับกรกระทำ คำชี้แจงต่อไปนี้เป็นที่ยืนยันถึงความเชื่อมโยงกับโรม ซึ่งการแข่งขันมาศึกโดยใช้ “ *ม้าหลายตัว* ” ทำให้ชาวโรมันพอใจในสนามแข่งของพวกเขา ในภาพนี้ “ *ม้าหลายตัว* ” หมายถึง กลุ่มศาสนาหลายกลุ่มรวมตัวกันเพื่อตั้ง “ *รทมา* ” ของโรมัน เพื่อเชิดชูอำนาจของโรม โรมซึ่งรู้วิธีชักจูงผู้นำศาสนาคนอื่นๆ เพื่อปราบพวกเขาด้วยการล่อลวง นี่คือนิสัยที่พระวิญญาณสรุปการกระทำของค่ายกบฏ และการรวมตัวเพื่อสนับสนุนโรมครั้งนี้เป็นการเตรียมพวกเขาสำหรับ “ *การต่อสู้แห่งอาร์มาเกิดดอน* ” ครั้งสุดท้ายที่มุ่งต่อต้านฝ่ายตรงข้ามของวันอาทิตย์ ผู้สังเกตการณ์ที่ซื่อสัตย์ในวันสะบาโตที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้า และต่อต้านพระคริสต์ผู้พิทักษ์ผู้พิทักษ์ของพวกเขาโดยไม่รู้ตัว

ข้อ 10: “ *พวกมันมีหางเหมือนแมงป่องและเหล็กใน และหางของมันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ได้เป็นเวลาห้าเดือน -*

ข้อนี้ยกมานของข้อ 3 ขึ้น โดยเสนอคำว่า “ *หาง* ” ใต้ชื่อ “ *พลังแห่งแมงป่อง* ” มีการยกมาอย่างชัดเจนถึงแม้ความหมายของมันจะไม่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ไม่ได้มองหา ในอิสยาห์ 9:14 นี้ไม่ใช่กรณีของฉัน ดังนั้นฉันจึงนึกถึงกฎแจสำคัญนี้: “ *ผู้เผยพระวจนะที่สอนเรื่องโกหกคือหาง* ”

ฉันชี้แจงข้อความที่เข้ารหัสด้วยเงื่อนไขเหล่านี้: กลุ่มเหล่านี้มี ผู้เผยพระวจนะที่โกหก (*ก้อย*) และ กบฏ (*แมงป่อง*) และลึนที่โกหก (*ต้อย*) และในผู้เผยพระวจนะเท็จ (*ก้อย*) เหล่านี้ มีอำนาจในการทำอันตรายต่อมนุษย์เช่นกัน ชักจูงพวกเขาและโน้มน้าวให้พวกเขาให้เกียรติวันอาทิตย์โรมันเป็นเวลา 150 ปี (*ห้าเดือน*) แห่งสันติสุขทางศาสนาที่พระเจ้ารับประกัน ซึ่งเปิดโปงพวกเขาให้พบกับ “ *ความทรมานแห่งความตายครั้งที่สอง* ” อย่างไม่อาจแก้ไขได้ของการพิพากษาครั้งสุดท้ายเมื่อสิ้นสุด ^{สหัสวรรษ} ที่ 7 เมื่อคิดว่าฝูงชนไม่เห็นความสำคัญของวันพักผ่อน!

หากพวกเขาเชื่อในข้อความที่ถอดรหัสนี้ พวกเขาจะเปลี่ยนใจ

ข้อ 11: “ *พวกเขามีทูตสวรรค์แห่งหลุมลึกที่สุดเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ซึ่งมีชื่อในภาษาฮีบรูว่า บัด โดน และในภาษากรีก อะปอลลิออน -*

ข้อกล่าวหาจากสวรรค์ยิ่งแม่นยำมากขึ้นเรื่อยๆ: กลุ่มศาสนาเหล่านี้มีกษัตริย์ชา ดาน “ *ทูตสวรรค์แห่งขุมนรก* ” ผู้จะต้องถูกจองจำอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลา “ *พันปี* ” ตามว .20:3 คำว่า “ *ลึก* ” “ *ในหลุมลึก* ” 1:2 หมายถึงแผ่นดินโลกก่อนที่จะมีสัญญาณของชีวิตแม่แต่น้อย คำนี้จึงหมายถึงโลกที่ถูกทำให้รกร้าง

ชีวิตทุกรูปแบบถูกกวาดล้างโดยการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ เธอจะอยู่ในสภาพนี้เป็นเวลา “ *พันปี* ” “ *โดยมีเพียงทูตสวรรค์ชาดานที่ถูกจองจำไว้กับเธอเท่านั้น* ” ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกในวิวรณ์ 12 ว่า “ *มังกร* ” และ *งู คือ มาร และ ชา ดาน* ” รับชื่อผู้ทำลายที่นี้ซึ่งหมายถึงคำว่า “ *ฮีบรูและกรีก , อาร์บอดอนและอพอลลิออน* ” พระวิญญาณทรงบอกเราอย่างละเอียดว่าทูตสวรรค์องค์นี้ทำลายงานของพระเจ้าที่เขากำลังต่อสู้อยู่อย่างไร “ *ฮีบรูและกรีก* ” เป็นภาษาของการเขียนพระคัมภีร์ต้นฉบับด้วยเหตุนี้ เมื่อศรัทธาของนิกายโปรเตสแตนต์ล่มสลาย ในปี พ.ศ. 2387 จึงเป็นจุดเริ่มต้นของหัวข้อเรื่อง “ *รัชกาลที่ 5 นี้* ” *แต่ ร* ”

ปีศาจดึงเธอกลับมาพร้อมกับความสนใจในพระคัมภีร์ไบเบิลที่รู้จักกันดี แต่ตรงกันข้ามกับการเริ่มต้นอันรุ่งโรจน์ของการปฏิรูป บัดนี้กำลังถูกใช้เพื่อทำลายแผนการของพระเจ้า ชาตานนำไปใช้กับศรัทธาที่กลับเนื้อกลับตัวที่ตกลูบาบ ซึ่งคราวนี้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาพยายามอย่างไร้ผลเพื่อให้พระคริสต์กลูบาบ ในชั่วโมงแห่งการทดสอบการต่อต้านของเขา

ข้อ 12: “ *วิธีประการแรกผ่านไปแล้ว ตามมาด้วยโซคร้ายอีกสองครั้งต่อจากนี้ -*

จบในข้อ 12 หัวข้อเฉพาะของ “ข้อ ที่ 5 ” นี้ *ทรมเบ็ด* ” ช่วงเวลานั้นซึ่งข้ามมนุษยชาติได้เข้าสู่ปี 1994 ของปฏิทินตามปกติแล้ว ก่อนหน้านั้น ความสงบสุขทางศาสนายังคงมีอยู่ระหว่างศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวทั้งหมด ไม่มีใครถูกฆ่าเพราะเจตนาฆาตกรรมฝ่ายวิญญาณในการอุทิศตนทางศาสนา การห้ามฆ่าในข้อ 5 จึงได้รับการเคารพและปฏิบัติตามตามที่พระเจ้าทรงประกาศไว้ แต่เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2537 การโจมตีทางศาสนาของชาวมุสลิมครั้งแรกโดย GIA ได้สังหารเจ้าหน้าที่ฝรั่งเศส 5 คนใกล้สถานทูตฝรั่งเศสในแอลเจียร์ ตามมาด้วยคืนก่อนวันคริสต์มาสของชาวคริสต์เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ด้วยการโจมตีเครื่องบินฝรั่งเศสซึ่งมีผู้เสียชีวิต คนสามคนในแอลเจียร์ รวมทั้งชาวฝรั่งเศสด้วย ฤดูร้อนถัดมา กลุ่มอิสลามติดอาวุธของ GIA ของแอลจีเรียได้เปิดฉากโจมตี RER ในกรุงปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศสอย่างร้ายแรง และในปี 1996 บาทหลวงคาทอลิกชาวฝรั่งเศส 7 คนถูกตัดศีรษะในเมืองทิมบิริน ประเทศแอลจีเรีย คำพยานเหล่านี้จึงเป็นข้อพิสูจน์ว่า เกิน “ *ห้าเดือน* ” *ที่พยากรณ์ไว้แล้ว* สงครามทางศาสนาจึงสามารถดำเนินต่อไปและดำเนินต่อไปได้จนถึงจุดสิ้นสุดของโลกที่มีการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ผู้ได้รับเกียรติ

แดรตัว ที่ 6 : แดรตัวที่สอง “ *โซคร้าย* ”

การลงโทษที่หกของความศักดิ์สิทธิ์ของคริสเตียนเท็จทั้งหมด

สงครามโลกครั้งที่สาม

ข้อ 13: “ *ลำดับที่หก* และ *ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสี่เขาของแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า* การลงโทษตกเดือนครั้งที่หกนี้ถือเป็น “ *วิธี* ” *ใหญ่* “ *ครั้งที่สอง* ” ที่ประกาศไว้ในวิวรณ์ 8:13 ก่อนหมดเวลาแห่งพระคุณส่วนรวมและส่วนบุคคล และจะสำเร็จในระหว่างปี 2564 ถึง 2572 ด้วยข้อ 13 นี้ เป็นการเข้าสู่หัวข้อ “ *ครั้งที่ 6* ” *ทรมเบ็ด* ” ยืนยันการกลับมาของสงครามและการอนุญาตให้ “ *ฆ่า* ” หัวข้อใหม่นี้เกี่ยวข้องกับกลุ่มศาสนาเดียวกันกับกลุ่ม “ *5* ” *ทรมเบ็ด* » ก่อนหน้าสัญลักษณ์ที่ใช้เหมือนกัน สิ่งต่าง ๆ ก็สามารถอธิบายได้เช่นนี้: *ชนชาติที่ 5* *แดร* “ *ค้นเคยกับการ* ” *ไม่ฆ่า*

"ถึงขั้นห้ามโทษประหารชีวิตในยุโรปและในบางรัฐของสหรัฐอเมริกา พวกเขาค้นพบวิธีที่จะทำให้การค้าระหว่างประเทศทำงานได้อย่างได้เปรียบ ซึ่งทำให้พวกเขาบังคับ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ใช่ผู้สนับสนุนสงครามอีกต่อไป แต่เป็นผู้ปกป้องสันติภาพไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม สงครามระหว่างคริสตชนจึงดูเหมือนได้รับการยกเว้น แต่ที่น่าเสียดายที่ศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวที่สามมีความสงบสุขน้อยกว่ามาก อิสลามคือผู้ที่เดินด้วยสองขา คือ สงครามของผู้ก่อการร้ายที่กระทำการ และของผู้ติดตามคนอื่นๆ ที่ปรบมือให้กับการกระทำชาตกรรมของพวกเขา คู่สนทนาคอนนี้ทำให้โอกาสที่จะเกิดสันติภาพที่ยั่งยืนเป็นไปได้ และพระเจ้าผู้สร้างจะ " *ส่งเสียง* " การอนุญาตของเขาในการปะทะกันของอารยธรรมและศาสนาก็เพียงพอแล้วที่จะเกิดขึ้นพร้อมกับผลร้ายแรงอย่างมาก ในส่วนอื่นๆ ของโลก แต่ละผู้คนก็จะมีศัตรูดั้งเดิมของตนเช่นกัน ซึ่งเป็นแผนกที่ปีศาจและปีศาจของเขาเตรียมไว้เกี่ยวกับโลกทั้งใบ อย่างไรก็ตาม คำทำนายนี้มุ่งเป้าไปที่ดินแดนใดดินแดนหนึ่ง นั่นคือชาวคริสเตียนตะวันตกที่ไม่เชื่อสัตย์ การลงโทษครั้งสุดท้ายก่อน " *ภัยพิบัติ 7 ประการสุดท้าย* " ที่เกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์มาในนาม " *ครั้งที่ 6* " *ทรมานเปิด* " ก่อนที่จะลงรายละเอียดของหัวข้อนี้ เรารู้ว่าหัวข้อนี้เป็นหัวข้อที่สองของ " *ความโชคร้าย* " ที่ประกาศโดย " *นกอินทรี* " แห่งจักรวรรดิไบเลี่ยนใน Apo.8:13 อย่างไรก็ตาม ในการติดต่อที่ปรับให้เข้ากับความตั้งใจนี้ คำทำนายของ Apo.11 ถือว่าชื่อ " *วิบัติที่สอง* " มาจากการปฏิวัติฝรั่งเศสที่เรียกว่า " *สัตว์ร้ายที่ฟื้นคืนชีพจากขุมศพ* " นอกจากนี้ยังเป็นหัวข้อ ของ " *แตร ที่ 4* " ของ Rev.8 พระวิญญานจึงทรงแนะนำให้เราทราบถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ " *วันที่ 4* " และ " *ทรมานเปิด* " เราจะพบว่าความสัมพันธ์เหล่านี้คืออะไร เมื่อ " *วันที่ 6* " *แตร* " ดั้งเดิม *เสียง* ของพระคริสต์ผู้วิงวอนต่อหน้า *แท่นบูชา* เป็นการแสดงออกถึงคำสั่ง (ตามภาพพลับพลาทางโลกซึ่งพยากรณ์ถึงบทบาทของสวรรค์ในอนาคตในฐานะผู้วิงวอนขอคำอธิษฐานของผู้ที่ได้รับเลือก)

ยุโรปตะวันตกเป็นเป้าหมายแห่งพระพิโรธของพระเยซูคริสต์

ข้อ 14: " *และกล่าวแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หกซึ่งมีแตรว่า "จงปลดทูตสวรรค์ทั้งสององค์ที่ถูกมัดไว้ในแม่น้ำไหญูยูเฟรติส" -* พระเยซูคริสต์ทรงประกาศว่า: " *ปลดทูตสวรรค์ทั้งสองออกไป ผู้ถูกผูกมัดไว้ในแม่น้ำไหญูยูเฟรติส* " : ปลดปล่อยพลังปีศาจสากลที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ยุโรปซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นชื่อยูเฟรติส ยุโรปตะวันตกและส่วนขยายของอเมริกาและออสเตรเลียที่ยังคงรักษาไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387 ตาม Rev.7:2; เหล่านี้คือ *ทูตสวรรค์ทั้งสององค์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำอันตรายแผ่นดินและ ทะเล* คีร์การตีความนั้นเรียบง่ายและสมเหตุสมผล " *แม่น้ำยูเฟรติส* " คือแม่น้ำที่ชลประทานบาบิโลนโบราณของดาเนียล ใน Rev.17 " *หญิง แพศยา* " ที่ถูกเรียกว่า " *บาบิโลนมหาราช* " นั่ง " *อยู่บนผืนน้ำหลายแห่ง* " สัญลักษณ์ " *ของชนชาติ ประชาชาติ และ ภาษา* " " *บาบิโลน* " ซึ่งหมายถึงโรม

ประชาชนที่เกี่ยวข้องคือประชาชนชาวยุโรป
โดยกำหนดให้ยุโรปเป็นเป้าหมายหลักของความโกรธอาฆาตของพระองค์
พระเยซูคริสต์ทรงตั้งพระทัยที่จะลงโทษผู้ที่ทรยศพระองค์และให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยต่อความทุกข์ทรมานที่พระองค์ต้องทนบนไม้กางเขนอันเจ็บปวดของพระองค์
ซึ่งช่อก่อนหน้านั้นเพิ่งจำได้โดยอ้างถึงคำว่า " *แท่นบูชา* "
ซึ่งพยากรณ์ไว้ในพิธีกรรมเชิงสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาเดิม
โดยมุ่งเป้าไปที่ยุโรป

พระวิญญาณทรงนำการแก้แค้นของเขาคือต่อสองประเทศที่มุ่งความสนใจไปที่เขา
เป็นเรื่องเกี่ยวกับศรัทธาคาทอลิก โบสถ์แม่ และลูกสาวคนโต
ตามที่เธอเรียกฝรั่งเศสซึ่งสนับสนุนสิ่งนี้มากตลอดหลายศตวรรษนับตั้งแต่เริ่มต้นโดยโคลวิส กษัตริย์องค์ที่ 1 ของแฟรงก์

ลิงค์แรกกับ " *4 ทรมเบ็ด* " ปรากฏขึ้น มันคือฝรั่งเศส
ซึ่งเป็นกลุ่มนักปฏิวัติที่หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความไม่เชื่อในหมู่ประชาชาติที่นับถือศาสนาคริสต์ทั่วโลก
โดยการเผยแพร่งานเขียนของนักปรัชญานักคิดอิสระที่ไม่เชื่อพระเจ้า

แต่สมเด็จพระสันตะปาปาโรมเองก็เช่นกันที่การปฏิวัติฝรั่งเศสทำลายล้างและเจียบงัน
การศึกษาเปรียบเทียบกับคำเตือนการลงโทษที่น่าเสนอต่อชาวฮีบรูในเลวีนิติ 26
ทำให้คนที่สี่มีบทบาทเป็น " *ดาบ* " อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง " *ล้างแค้นพันธสัญญาของเขา* "
ครั้งนี้ภายใน " *วันที่ 6* " *แตร* "

พระเยซูจะทรงล้างแค้นพันธมิตรของพระองค์ด้วยพระองค์เองด้วยการโจมตีชนชาติที่มีความผิดทั้งสองและพันธมิตรชาวยุโรปของพวกเขา เพราะตาม Apo.11
ความเชื่อที่ไม่มีพระเจ้าของชาวฝรั่งเศสได้ " *ขึ้นขมยินดี* " และทำให้ คนรอบข้างตกอยู่ใน " *ความยินดี* ": " *พวกเขาจะส่งของขวัญให้กันและกัน* " ที่เราอ่านใน Apo.11:10
ในทางกลับกัน

พระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์จะทรงนำของประทานของพระองค์มาให้พวกเขา:

ระเบิดธรรมดาและระเบิดปรมาณู;

ทั้งหมดนำหน้าด้วยไวรัสติดต่อร้ายแรงที่ปรากฏขึ้นเมื่อปลายปี 2019 ในยุโรป
ในบรรดาของของขวัญล้ำค่าคือการถวายเป็นเกียรติภาพโดยฝรั่งเศสแก่เมืองนิวยอร์กในสหรัฐอเมริกา
แบบจำลองนี้ยอดเยี่ยมมาก จนประเทศในยุโรปอื่น ๆ กลายเป็นสาธารณรัฐ ตามฝรั่งเศส ในปี 1917 รัสเซียจะทำซ้ำรูปแบบนี้ด้วยการสังหารแบบเดิม

สงครามนิวเคลียร์โลก

ข้อ 15: " *และทูตสวรรค์ทั้งสองซึ่งเตรียมพร้อมสำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี ก็ได้ถูกปล่อยออกไป เพื่อจะสังหารมนุษย์หนึ่งในสาม -*

เตรียมที่จะ " *ทำร้ายแผ่นดินและทะเล* " ตามวิว . 7:2 ว่า " *ทูตสวรรค์ทั้งสองได้ถูกปล่อยออกไปเพื่อจะฆ่ามนุษย์ได้หนึ่งในสาม* "
และการดำเนินการดังกล่าวได้รับการวางแผนและรอคอยมานาน

ดังที่บ่งบอกรายละเอียดนี้: " *ผู้พร้อมบอกชั่วโมง วัน เดือน ปี* "
การลงโทษนี้จำเป็นตั้งแต่เมื่อไหร่? ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321

ซึ่งเป็นวันที่คอนสแตนตินที่ 1 กำหนดให้วันดวงอาทิตย์กำหนดไว้ สำเร็จตามคำสอนที่ 17 ซึ่งมีหัวข้อคือ " *การพิพากษาหญิงแพศยา* " *บาบิโลนมหาราช* "

หมายเลข 17 เป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์
ใช้มานานนับศตวรรษตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321 โดยหมายเลข 17

นี้มีผลในวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2564 จากนั้นไป 9 ปีสุดท้ายของคำสาปศักดิ์สิทธิ์จะทำให้รัชกาลที่ 6 บรรลุผลสำเร็จ *แดดร* " ของ Rev.9:13 ขอให้เราสังเกตการกล่าวถึง " *หนึ่งในสาม ของมนุษย์* " ซึ่งเดือนเราว่าความขัดแย้งในโลกที่สามที่กำลังล้าหลังนี้ยังคงมีลักษณะเดือนบางส่วน (*ที่สาม*) เอาไว้

ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนใจเลื่อมใสทางศาสนาและนำเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งมาอุทิศตนอย่างเต็มที่ต่องานแอ็ดเวนติสซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงชี้แนะ การทำลายล้างครั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อลงโทษและเชิญชวนให้กลับใจมนุษยชาติที่ได้รับประโยชน์จาก "150 ปีที่แท้จริง" แห่งสันติภาพทางศาสนาซึ่งพยากรณ์ไว้ใน " *ห้าเดือน* " ของ " *แดรที่ห้า* "

เพื่อให้เข้าใจความหมายของการลงโทษนี้อย่างถ่องแท้ ซึ่งเป็นครั้งที่สามในสงครามโลกครั้งที่สองนับตั้งแต่ปี 1914

เราต้องเทียบเคียงและเปรียบเทียบกับการเนรเทศชาวยิวครั้งที่สามไปยังบาบิโลนในการแทรกแซงคล้ายสงครามครั้งสุดท้ายนี้ ในปี ค.ศ. 586

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทำลายอาณาจักรยูดาห์

ซึ่งเป็นชนกลุ่มสุดท้ายที่เหลืออยู่ของชนชาติอิสราเอล

กรุงเยรูซาเล็มและวิหารศักดิ์สิทธิ์กลายเป็นซากปรักหักพัง

ซากปรักหักพังที่เหลือจากสงครามโลกครั้งที่สามจะเป็นข้อพิสูจน์ว่าพันธมิตรคริสเตียนได้ละทิ้งความเชื่อมากพอๆ กับพันธมิตรชาวยิวของชาว ฮีบรู ดังนั้น

หลังจากการสาธิตนี้

ผู้ไม่เชื่อหรือผู้ที่รอดชีวิตจากศาสนาจะถูกทดสอบความศรัทธาสากลครั้งสุดท้าย

ซึ่งให้โอกาสสุดท้ายแห่งความรอดแก่ผู้ศรัทธาในศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวทั้งหมด

แต่พระเจ้าผู้สร้างทรงสอนความจริงเพียงเรื่องเดียวที่เกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์และวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งเป็นวันที่เจ็ดที่แท้จริงเพียงวันเดียว

การสังหารหมู่ที่ประกาศในสงครามสากลครั้งนี้ถือเป็นอีกแง่มุมหนึ่งของ " *ความ โขครายครั้งที่สอง* " "

ซึ่งเชื่อมโยงกับความเชื่อว่าไม่มีพระเจ้าในการปฏิวัติฝรั่งเศสของ " *แดรที่สี่* " "

ฝรั่งเศสและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศส อยู่ในเป่าเพลิงของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ ในวิวรณ์ 11:8 เขาได้เรียกชื่อเขาว่า " *เมืองโสโดม และอียิปต์* " "

ซึ่งเป็นชื่อของศัตรูโบราณที่ถูกทำลาย เช่น ด้วยวิธีที่ไม่อาจลืมนึกโดยพระเจ้า คนหนึ่งด้วยไฟจากสวรรค์

อีกคนด้วยอำนาจอันมีดমনของเขา สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจว่าเขาจะกระทำต่อเธอในลักษณะที่น่ากลัวและเด็ดขาดเช่นเดียวกัน

เราต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงของเราในการหายไปของศรัทธาที่แท้จริง หลังจากเกลียดชังศาสนา

ระบอบสาธารณรัฐตกไปอยู่ในมือเผด็จการของนโปเลียน

ซึ่งศาสนาเป็นเพียงฟอยล์ที่มีประโยชน์เพื่อความรุ่งโรจน์ส่วนตัวของเขาเท่านั้น

เป็นความภาคภูมิใจและการฉวยโอกาสของเขาที่ศรัทธาคาทอลิกเป็นหนี่ความอยู่รอดของมันผ่านการสถาปนาสนธิสัญญาซึ่งเป็นผู้ทำลายหลักการแห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

ความแม่นยำทางประชากร: นักสัสองร้อยล้านคน

ข้อ 16: “ จำนวนทหารม้าในกองทัพมีสองหมื่นคน ฉันได้ยินจำนวนพวกเขา -

ข้อ 16

ให้คำชี้แจงที่สำคัญแก่เราเกี่ยวกับจำนวนนักรบที่มีส่วนร่วมในความขัดแย้งที่เข้าร่วม: “ ทหารสองหมื่นล้านคน ” หรือทหารสองร้อยล้านคน จนถึงปี 2021 ตอนที่ฉันเขียนเอกสารนี้ ไม่มีสงครามใดเกิดขึ้นถึงจำนวนนี้ในการเผชิญหน้า อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน ด้วยประชากรโลกจำนวนเจ็ดและห้าพันล้านคน คำทำนายนี้สามารถบรรลุผลได้ ความแม่นยำที่บัญญัติไว้ในข้อนี้ประณามการตีความทั้งหมดซึ่งถือว่าความขัดแย้งนี้เกิดจากการกระทำในอดีต

สงครามทางอุดมการณ์

ข้อ 17: “ ดังนั้น ข้าพเจ้าเห็นม้าในนิมิตและผู้ที่นั่งบนหลังม้าสวมทับทรวงสีไฟ ผักตบชวา และก้ามตะขา หัวม้าก็เหมือนหัวสิงโต มีไฟ ครัน และก้ามตะขาออกมาจากปากพวกมัน -

ในข้อ 17 นี้ จำนวนการพิพากษาของพระเจ้า เราพบสัญลักษณ์ของ “ แตรที่ 5 ” ได้แก่ กลุ่ม (ม้า) และบรรดาผู้บังคับบัญชา (พลม้า) ความยุติธรรมเพียงอย่างเดียวของพวกเขา (ทับทรวง) คือการเผาด้วยไฟแล้วไฟอะไรเล่า! ไฟนิวเคลียร์เทียบได้กับไฟของแมกมาใต้ดิน

พระวิญญาณทรงกำหนดลักษณะของ ผักตบชวา ซึ่งสอดคล้องกับการแสดงออกซ้ำ ๆ ในตอนท้ายของกลอนว่า สุป นหรี

สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ของคำอธิษฐานของนักบุญในหัวข้อที่แล้ว

มันเป็นลักษณะของน้ำหอมที่เราต้องจดจำ และที่นั่น เราเข้าใจว่าการกล่าวถึงหมายถึงอะไร พืชชนิดนี้เป็นพืช ระบายเคื่องต่อผิวหนัง และกลิ่นของมันทำให้ปวดหัว เกณฑ์ชุดนี้กำหนดคำอธิษฐานของนักรบที่เกี่ยวข้องพระเจ้าผู้สร้างไม่ได้รับคำอธิษฐานเหล่านี้

พวกเขาทำให้เขาคลื่นไส้และทำให้เขารังเกียจอย่างสุดซึ่ง

จะต้องเข้าใจว่าในความขัดแย้งทางศาสนาและอุดมการณ์โดยพื้นฐานนี้

มีเพียงศาสนาเท่านั้นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถูกตัดขาดจากความขัดแย้งโดยสิ้นเชิง แต่ถึงกระนั้นส่วนใหญ่เป็นศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว: ศาสนายิว

นิกายโรมันคาทอลิก นิกายโปรเตสแตนต์ ออร์โธดอกซ์ และอิสลาม

สัญลักษณ์สำคัญใหม่จากอิสยาห์ 9:14 มีการอ้างอิงที่นี้: "

หัวหน้าคือผู้พิพากษาหรือผู้อาวุโส "

จึงมีหัวหน้ากลุ่มที่เผชิญหน้ากันโดยผู้พิพากษาคนอื่น ๆ ที่เรียกว่า

"ป ระ ธ า นาธิบตี" ในสาธารณรัฐ

และประธานาธิบดีเหล่านี้ได้รับความแข็งแกร่งจาก " สิงโต "

ราชาแห่งสัตว์และราชาแห่งป่า ความหมายของกำลังให้ไว้ในผู้วินิจฉัย 14:18

ในข้อความของพระองค์

พระวิญญาณทรงทำนายถึงความมุ่งมั่นเหมือนสงครามที่ประมุขแห่งรัฐผู้มีอำนาจ

เผด็จการ และเคร่งครัดทางศาสนานำพาไปในระยะไกล เนื่องจากสิ่งนี้มาจาก "

ป/ก " ของ พวกเขา เปล่งคำอธิษฐานของพวกเขาที่มีคำว่า " ครัน " ออกมา

จาก " ป/ก " เดียวกันของพวกเขาได้รับคำสั่งให้ทำลายล้างด้วย " ไฟ "

คำอธิษฐานด้วย " ครัน "

และทำลายล้างฝูงชนโดยการสั่งให้ระเบิดนิวเคลียร์ที่ถ่ายภาพด้วย " ก้ามตะขา "

แน่นอนว่าพระวิญญาณต้องการเน้นย้ำถึงความสำคัญของพลังนิวเคลียร์ซึ่งอยู่ในมือ

ของคนเดียว

ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของโลกที่มีพลังทำลายล้างเช่นนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบุคคลเพียงคนเดียว สิ่งนี้น่าทึ่งและควรค่าแก่การให้ความสำคัญอย่างยิ่ง แต่สำหรับพวกเราที่อาศัยอยู่ในองค์กรทางการเมืองประเภทนี้

สิ่งเลวร้ายเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เราตกใจอีกต่อไป

เราทุกคนตกเป็นเหยื่อของความบ้าคลั่งโดยรวม

ข้อ 18: “ *หนึ่งในสามของมนุษย์ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติทั้งสามนี้ด้วยไฟ ควัน และก๊ามะถันที่ออกมาจากปากของพวกเขา-*

ข้อ 18 เน้นข้อเท็จจริงนี้จากข้อก่อนๆ โดยระบุว่า “ *ไฟ ควัน และ ก๊ามะถัน* ” ก่อให้เกิดภัยพิบัติตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ ซึ่งข้อนี้ยืนยันโดยอ้างถึงการล้างแค้นของพระคริสต์เพื่อสั่งให้ฆาตกรรมหนึ่งในสาม

พลังงานนิวเคลียร์ของประมุขของประเทศ

ข้อ 19: “ *เพราะฤทธิ์ของม้าวอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูที่มีหัว และพวกมันก็ทำชั่วด้วย-*

ข้อ

19

ยืนยันลักษณะทางอุดมการณ์ทางศาสนาของความขัดแย้งโดยกล่าวว่า:

เพราะอำนาจของกลุ่มต่อสู้ (*ม้าว*) อยู่ในคำพูดของพวกเขา (*ปาก ของ พวกเขา*) และในผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จ (*หาง*) ที่มีรูปร่างหน้าตาหลอกหลวง (*งู*) มีอิทธิพล บนประมุขแห่งรัฐ ผู้พิพากษา (*หัวหน้า*) ที่พวกเขา (*นักรบ*) ทำอันตรายผ่าน

หลักการที่นิยามไว้นี้สอดคล้องกับการจัดระเบียบของประชาชนซึ่งมีชัยในปัจจุบันในยุคสุดท้ายทุกประการ

สงครามโลกครั้งที่สามนี้ *ใคร มา การปิดหัวข้อ " แตร "* หรือการเตือนการลงโทษเป็นสิ่งสำคัญมากจนพระเจ้าได้ประกาศแก่ชาวยิวในพันธสัญญาเดิมก่อนตามลำดับใน Dan.11:40-45 และเอเสเคียล 38 และ 39 จากนั้นจึงประกาศแก่คริสเตียนในพันธสัญญาใหม่ พันธสัญญาในหนังสือเล่มนี้วิจารณ์เป็น *" แตรที่หก "* เป็นคำเตือนสุดท้ายก่อนสิ้นเวลาแห่งพระคุณ มาดูบทเรียนเสริมมากมายเหล่านี้กัน

ดาเนียล 11:40-45

สำนวน

เวลาแห่งการสิ้นสุด

นำเราไปสู่การศึกษาความขัดแย้งครั้งสุดท้ายของประเทศต่างๆ ซึ่งเปิดเผยและพัฒนาในคำพยากรณ์ของดาเนียล 11:40 ถึง 45 เราค้นพบขั้นตอนหลักขององค์กรที่นั่น เดิมทีศาสนาอิสลามที่ก้าวร้าวซึ่งเรียกว่า *" กษัตริย์แห่งทิศใต้ "* ซึ่งส่วนใหญ่ติดตั้งอยู่ในดินแดนของยุโรปตะวันตก ได้ปะทะกับชาวยุโรปที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นส่วนใหญ่ ความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิกเป็นหัวข้อที่คำพยากรณ์ตั้งเป้าไว้ตั้งแต่ด.น.11:36 ผู้นำของสมเด็จพระสันตะปาปาชาวโรมันที่กล่าวถึงจนถึงขณะนี้คือ *" เจ้า "*; ในนาม *" กษัตริย์ " เขาถูก " กษัตริย์แห่งทิศใต้ "* โจมตี ศาสนาอิสลามซึ่งจะ *" ปะทะกับเขา "* การเลือกคำกริยา *" to collide "* นั้นแม่นยำและรอบคอบเพราะ เฉพาะผู้ที่อยู่ในดินแดนเดียวกันเท่านั้นที่ จะ *" ปะทะ "* กัน ถึงเวลานั้นเองที่การใช้ประโยชน์จากประโยชน์ที่ได้รับ สถานการณ์ที่ทำให้ยุโรปตะวันตกตกอยู่ในความระส่ำระสายและความตื่นตระหนกโหด

ยสันเชิง " *ราชาแห่งทิศเหนือ* " (หรือทางเหนือ) จะ " *หมนวนเหมือนพายู* " เหนือเหนือนี้ด้วยความยากลำบากเพื่อความมัน และ ครอบครอมมัน ใช้ " *เรือหลายลำ* " " *รถถัง* " และเครื่องบินรบที่ไม่มีอะไรมากไปกว่า " *นักขี่* " และอาศัยอยู่ทางตอนเหนือ ไม่ใช่ทางตอนเหนือของยุโรปตะวันตก แต่ทางตอนเหนือของทวีปยุโรป-เอเชีย และแมนย่ายิ่งขึ้นไปทางตอนเหนือของอิสราเอล ซึ่งข้อ 41 แนะนำโดยเรียกที่นี้ว่า " *ประเทศที่สวยงามที่สุด* " รัสเซียที่เกี่ยวข้องคือประชาชนของ " *นักขี่ม้า* " (คอสมิค) ผู้เพาะพันธุ์และจัดหามาให้กับศัตรูทางประวัติศาสตร์ของอิสราเอล คราวนี้ จากข้อมูลทั้งหมดนี้ มันกลายเป็นเรื่องง่ายที่จะระบุ " *ราชาแห่งทิศเหนือ* " นี้กับออร์โธดอกซ์รัสเซียผู้ทรงพลัง ซึ่งเป็นศัตรูทางศาสนาทางตะวันออกของลัทธิโรมันนิกายของสมเด็จพระสันตะปาปาตะวันตก นับตั้งแต่การแตกแยกทางศาสนาของคริสเตียนอย่างเป็นทางการในปี 1054

เราเพิ่งพบนักแสดงที่ทำสงครามบางคนในสงครามโลกครั้งที่สาม แต่ยุโรปมีพันธมิตรที่ทรงพลังซึ่งค่อนข้างจะละลายสิ่งนี้ เนื่องจากการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ซึ่งกลายเป็นหายนะนับตั้งแต่การมาถึงของไวรัส หรือไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (Covid-19) เศรษฐกิจที่ไร้เลือดกำลังต่อสู้เพื่อความอยู่รอด แต่ละคนหันเข้าหากันมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อความขัดแย้งเริ่มต้นขึ้นในยุโรป พันมิตรชาวอเมริกันจะรอเวลาในการดำเนินการ

ในยุโรป กองทหารรัสเซียเผชิญกับการต่อต้านเพียงเล็กน้อย ชาวยุโรปทางตอนเหนือถูกยึดครองทีละคน ฝรั่งเศสเพียงประเทศเดียวก็สร้างการต่อต้านทางทหารที่อ่อนแอ และกองทัพรัสเซียก็ถูกควบคุมกลับทางตอนเหนือของประเทศ ภาคใต้กำลังประสบปัญหาหนักกับศาสนาอิสลามที่จัดตั้งขึ้นแล้วเป็นจำนวนมากในพื้นที่นี้ ข้อตกลงประเภทหนึ่งที่มีผลประโยชน์ร่วมกันเชื่อมโยงนักสู้ชาวมุสลิมและชาวรัสเซีย ทั้งสองมีความโลภในการปล้นสะดม และฝรั่งเศสเป็นประเทศที่ร่ำรวย แม้จะถูกทำลายทางเศรษฐกิจก็ตาม ชาวอาหรับเป็นผู้ปล้นสะดมตามมรดกดั้งเดิม

ฝั่งอิสราเอลสถานการณ์กำลังเลวร้าย ประเทศถูกยึดครอง
ชนชาติอาหรับมุสลิมที่ล้อมรอบพื้นที่นี้ได้รับการไว้อวด: เอโดม โมอับ
ลูกหลานของอัมโมน: จอร์แดนยุคปัจจุบัน
สิ่งที่ไม่สามารถทำได้สำเร็จก่อนปี 1979

เมื่ออีลิปต์ออกจากค่ายอาหรับเพื่อสร้างพันธมิตรกับอิสราเอล ทางเลือกที่ทำในเวลานั้นด้วยการสนับสนุนอันทรงพลังของสหรัฐอเมริกา กลับกลายเป็นข้อเสียเปรียบ มันถูกครอบครองโดยชาวรัสเซีย และโดยระบุว่า " *เธอจะไม่หนี* " "

พระวิญญาณจึงเผยให้เห็นถึงธรรมชาติของการฉวยโอกาสของการเลือกที่เกิดขึ้นในปี 1979

เธอเชื่อว่าเธอจะรอดพ้นจากความโชคร้ายที่เข้ามาหันทันเธอโดยเข้าข้างผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดในยุคนั้น และโชคร้ายก็ยิ่งใหญ่ เธอถูกปล้นทรัพย์โดยชาวรัสเซียที่ยึดครอง และราวกับว่ายังไม่เพียงพอ ชาวลิเบียและเอธิโอเปียก็กำลังปล้นสะดมตามรัสเซียเช่นกัน

ระยะนิวเคลียร์ของความขัดแย้งโลก

ข้อ 44 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในสถานการณ์ของสิ่งต่างๆ ในขณะที่ยึดครองยุโรปตะวันตก อิสราเอล และอียิปต์ กองทหารรัสเซียรู้สึกหวาดกลัวกับ " วิว " ที่เกี่ยวข้องกับดินแดนรัสเซียของตนเอง พระวิญญาณตรัสถึง " *ตะวันออก* " โดยอ้างอิงถึงการยึดครองของยุโรปตะวันตกแต่อ้างอิงถึง " *ทางเหนือ* " อ้างอิงถึงการยึดครองของอิสราเอล ด้วย รัสเซียอยู่ทาง " *ตะวันออก* " ของ เขต แรก และ "ทาง *เหนือ* " ของเขตที่สอง ขาวนี้ร้ายแรงมากจนทำให้เกิดความบ้าคลั่งในการฆาตกรรม ที่นี้เป็นจุดที่สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมการสู้รบ โดยเลือกที่จะทำลายล้าง ดินแดนรัสเซียด้วยการยิงนิวเคลียร์ ระยะนิวเคลียร์ของความขัดแย้งก็เริ่มขึ้น เห็นอันตรายเกิดขึ้นใน หลายแห่งเพื่อทำลายล้างและ " *กำจัดทิ้ง* " *มากมาย* " ของชีวิตมนุษย์และสัตว์ ในการกระทำนี้เองที่ " *หนึ่งในสามถูกฆ่าตาย* " ตาม ประ กาศ " *แตรที่ 6* " เมื่อผลกกลับไปยัง " *ภูเขา* " ของอิสราเอล กองทหารรัสเซียของ " *กษัตริย์แห่งทิศเหนือ* " ถูกทำลายล้างโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือแม้แต่น้อย: " *โดยไม่มีใครมาช่วยเหลือเขา* "

เอเสเคียล 38 และ 39

เอเสเคียล 38 และ 39 ยังทำให้เกิดความขัดแย้งครั้งสุดท้ายในประวัติศาสตร์ในแบบของพวกเขาเอง มีรายละเอียดที่น่าสนใจ เช่น ความแม่นยำซึ่งเผยให้เห็นถึงพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะ " *สวมหัวเข็มขัดไว้ที่กราม* " ของกษัตริย์รัสเซียเพื่อตั้งเขาเข้ามามีส่วนร่วมในความขัดแย้ง ภาพนี้แสดงให้เห็นถึงโอกาสอันเย้ายวนใจที่จะร่ำรวยร่วมกับคนของเขา ซึ่งเขาไม่อาจต้านทานได้ ในการพยากรณ์อันยาวนานนี้ พระวิญญาณทรงตั้งชื่อให้เราเป็นจุดอ้างอิง: *โกท* , *มาโกท* , *รอซซ์* (รัสเซีย), *เมเชค* (มอสโก), *ทูปัล* (โทโบลสค์) บริบทของวาระสุดท้ายได้รับการยืนยันโดยรายละเอียดเกี่ยวกับชนชาติที่ถูกโจมตี: " *คุณจะถูกพาไป: ฉันจะขึ้นไปสู้กับดินแดนโล่ง ฉันจะมา โจมตีคนที่เย็บสงบและปลอดภัยในที่อาศัยของพวกเขา ล้วนอยู่ในบ้าน ไม่มีกำแพง และไม่มีสลักหรือประตู (อสค .38:11)* " เมือง สมัยใหม่ *เปิดกว้าง* อย่างสมบูรณ์ และกองกำลังของฝ่ายตรงข้ามก็ไม่เท่าเทียมกันอย่างน่าเศร้า พระวิญญาณทรงใส่ปากของ " *กษัตริย์ทิศเหนือ* " ของดาเนียลไว้ที่นี่ คราวนี้กริยา " *เรา จะ มา* " ซึ่งบ่งบอกถึงการรุกรานครั้งใหญ่ รวดเร็ว และทางอากาศตามกริยาและภาพ " *จะหมุนวนเหมือนพายุ* " ของดาเนียล .11:40 จากตำแหน่งที่ค่อนข้างไกล ในคำพยากรณ์ของเอเสเคียลนี้ไม่มีความลึกลับเกี่ยวกับประเทศที่เกี่ยวข้อง มีการระบุรัสเซียและอิสราเอลอย่างชัดเจน ความลึกลับนี้มีเฉพาะใน Dan.11:36 ถึง 45 ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระสันตปาปาของโรมันและดินแดนของยุโรป และ โดย การ พระ ราชทานนามว่า " *กษัตริย์แห่งทิศเหนือ* " แก่รัสเซียซึ่งกำลังโจมตียุโรปของสมเด็จพระสันตปาปาคาทอลิก พระเจ้ากำลังหมายถึงการเปิดเผยของพระองค์ที่ประทานแก่เอเสเคียล

เพราะฉันขอเตือนคุณว่ารัสเซียตั้งอยู่ใน " ทางเหนือ "

เป็นหลักโดยสัมพันธ์กับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของอิสราเอล อันที่จริงอยู่ทาง " "

ตะวันออก "

ของตำแหน่งสมเด็จพระสันตะปาปาในกายโรมันคาทอลิกในยุโรปตะวันตก

ดังนั้นจึงเป็นการยืนยันตำแหน่งของกองทหารรัสเซียในยุโรปของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งพวกเขายึดครองและครอบงำว่าพระวิญญาณทรงระบุข่าวร้ายที่มาจาก " "

ตะวันออก " " เรา จะไปรื้อไฟและกำมะถันใส่เขาและกองทหารของเขา (อสค.38:22)"; " เราจะส่งไฟเข้าไปในมาโคก " เราอ่านในเอเสเคียล 39: 6

นี่คือต้นเหตุของข่าวร้ายที่ทำให้ " กษัตริย์ฝ่ายเหนือ " แห่งเมืองดานโกรมก 11:44

เช่นเดียวกับดาเนียลผู้รุกรานชาวรัสเซียจะถูกต้อนให้จมนมและถูกทำลายบนภูเขาอิสราเอล: " คุณและกองทัพทั้งหมดของคุณจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล (อสค. 39: 4)"

แต่ความลึกซึ้งนี้ครอบคลุมถึงตัวตนของสหรัฐอเมริกาที่เป็นต้นกำเนิดของการกระทำนี้ ฉันพบว่าใน Eze.39:9 มีรายละเอียดที่น่าสนใจมาก

ข้อความนี้กระตุ้นให้เกิดความเป็นไปได้ที่จะก่อไฟเป็นเวลา " เจ็ดปี "

โดยการเผาอาวุธที่ใช้ในความขัดแย้งระดับโลกอันเลวร้ายนี้

ไม่ไหม้ไว้ตฤติบสำหรับอาวุธสมัยใหม่อีกต่อไป แต่ " เจ็ดปี "

ที่อ้างถึงสะท้อนถึงความรุนแรงของสงครามครั้งนี้และปริมาณของอาวุธ ณ วันที่ 7 มีนาคม 2021 มีเวลาเพียงเก้าปีเท่านั้นก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมา 9

ปีสุดท้ายแห่ง

คำสาปของพระเจ้าซึ่งความขัดแย้งระหว่างประเทศครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้น

สงคราม ที่ทำลายล้างชีวิตและทรัพย์สินอย่างมหันต์ ตามข้อ 12

ศพของรัสเซียจะถูกฝังเป็นเวลา " เจ็ดเดือน "

ความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์อันน่าสยดสยองและไม่อาจโอนอ่อนได้

จะมีศพมากมายและพระเจ้านำเสนอเราในเอเสเคียล 9

ด้วยแนวคิดเรื่องความโหดเหี้ยมที่เขาคงจัดขึ้น

เพราะสงครามโลกครั้งที่สามที่คาดไว้ในช่วงระหว่างปี 2021 ถึง 2029

นั้นเป็นแบบอย่างของ สงคราม ครั้งที่ 3

ที่น่าโดยเนนาคัดเนสซาร์ต่อสู้กับอิสราเอลโบราณในปี ค.ศ. 586

นี่คือสิ่งที่พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ทรงสั่งสอน หงุดหงิด

และรังเกียจโดยประชาชนของพระองค์ในเอเสเคียล 9: 1 ถึง 11:

"อสค. 9:1 แล้วท่านก็ร้องเสียงดังในหุบเขาเจ้าว่า "จงเข้ามาใกล้เจ้าผู้จะต้องลงโทษเมืองนี้ ต่างก็มีเครื่องมือทำลายล้างอยู่ในมือ!

อสค. 9:2 และดูเถิด มีชายหกคนเข้ามาทางประตูด้านบนทางด้านเหนือต่างถือเครื่องมือทำลายล้างของตน ในนั้นมีชายคนหนึ่งนุ่งห่มผ้าลินิน และถือกระบี่เขียนคาดเข็มขัดอยู่

พวกเขามายืนอยู่ใกล้แท่นบูชาของสัมฤทธิ

อสค. 9:3 สง่าราศีของพระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมาจากเศรฐที่สถิตอยู่ และไปถึงธรณีประตูพระนิเวศ

และพระองค์ทรงเรียกชายที่นุ่งห่มผ้าป่านมาและถือกระบี่ใส่เครื่องเขียนมาด้วย

อสค. 9:4 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เขาว่า "จงผ่านไปกลางเมืองผ่านกลางกรุงเยรูซาเล็ม

และทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผากของคนที่ยกมือไหว้และคร่ำครวญเนื่องด้วยการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นซึ่งกระทำกันที่นั่น"

อสค. 9:5 เมื่อข้าพเจ้าได้ยิน เขาก็พูดกับคนอื่นๆ ว่า "จงตามเขาเข้าไปในเมืองแล้วโจมตี"

ขอให้ดวงตาของคุณไม่สงสารและไม่มีความเมตตา!

อสค. 9:6 ข้าและทำลายคนแก่ คนหนุ่ม สาวพรหมจารี เด็กและผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ที่มีเครื่องหมายบนตัวเขา และเริ่มต้นที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของฉัน เริ่มจากพวกผู้ใหญ่ที่อยู่หน้าบ้าน

อสค. 9:7 และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า "จงทำให้บ้านเป็นมลทิน และมีคนที่ถูกฆ่าเต็มลาน ออกมา !... ก็ออกไปโจมตีในเมือง"

อสค. 9:8 ขณะที่พวกเขาโจมตีและข้าพระองค์ก็ยังคงอยู่ ข้าพระองค์ก็ขบหน้าลงร้องว่า เอ! ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะทรงทำลายล้างสิ่งที่เหลืออยู่ของอิสราเอลโดยระบายความโกรธใส่เยรูซาเล็มหรือ?

อสค. 9:9 และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "ความชั่วช้าของพงศ์พันธุ์อิสราเอลและยูดาห์นั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยการฆาตกรรม เมืองนั้นเต็มไปด้วยความอยุติธรรม เพราะพวกเขาบอกว่า พระเยโฮวาห์ทรงละทิ้งแผ่นดินนั้นแล้ว"

อสค. 9:10 เราจะไม่สงสารและจะไม่มีความเมตตาด้วย เราจะนำผลงานของพวกเขาเข้ามาไว้บนศีรษะของพวกเขา

อสค. 9:11 ดุเถิด ชายผู้นั้นนั่งหม่อมผ้าลินินและมีกระบี่ใส่ในหนังสือคาดเอวอยู่ ดาบดั่งนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำตามที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพเจ้าแล้ว -

ไม่ใช่ทุกคนที่ถูกฆ่าด้วยเหตุผลทางศาสนาจะเป็นผู้พลีชีพในศรัทธา มีผู้คลั่งไคล้จำนวนมากในหมวดหมู่นี้ที่พร้อมจะสละชีวิต อาจเพื่อศาสนาของตน แต่ยิ่งเพื่ออุดมการณ์ทางการเมืองหรืออุดมการณ์อื่น ๆ ด้วย ผู้พลีชีพที่แท้จริงของศรัทธาคือคนแรกและคนเดียวในพระเยซูคริสต์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ได้รับเลือกซึ่งชีวิต ที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าผู้สร้างเท่านั้น หากความตายของเขานำหน้าด้วยชีวิตที่สอดคล้องกับข้อกำหนดที่เปิดเผยไว้สำหรับ เวลา ของ เขา

เรามาพบกับหัวข้อ " 6 แตร " การปลุกเร้าทางศิลปกรรมในยุคหลังสงคราม

การไม่สำนึกผิดของผู้รอดชีวิต

ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คนส่วนใหญ่คิดและกลัว

แม้ว่าอาวุธนิวเคลียร์จะทำลายล้างได้ก็ตาม

อาวุธนิวเคลียร์จะไม่ทำลายล้างมนุษยชาติ เพราะ " ผู้รอดชีวิต "

จะยังคงอยู่หลังความขัดแย้งสิ้นสุดลง ในเรื่องสงคราม พระเยซูตรัสในมัทธิว 24:6 ว่า

" ท่านจะได้ยินเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม อย่ากังวลใจ

เพราะสิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้น แต่มันจะยังไม่สิ้นสุด »

การทำลายล้างมนุษยชาติจะเนื่องมาจากการกระทำของพระเจ้าผู้สร้าง

หลังจากที่พระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ในองค์พระเยซูคริสต์

เพราะผู้รอดชีวิตจะต้องถูกทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้าย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2488 เป็นต้นมา

ซึ่งเป็นวันที่มีการใช้อาวุธปรมาณูเป็นครั้งแรก

มีการระเบิดมากกว่าสองพันครั้งเพื่อทดสอบโดยพลังทางโลกที่ครอบครองอาวุธเหล่านี้

านั้น มันเป็นความจริงอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 75 ปี

และโลกนี้กว้างใหญ่ถึงแม้จะมีจำกัด แต่ก็อดทนและสนับสนุนการโจมตีที่มนุษย์ชาติทำกับมัน ในทางกลับกัน ในสงครามนิวเคลียร์ที่กำลังจะมาถึง การระเบิดจำนวนมากจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้น ๆ และการกระจายตัวของกัมมันตภาพรังสีจะทำให้การดำรงอยู่ต่อไปของสิ่งมีชีวิตบนโลกเป็นไปได้ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา พระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์จะทรงยุติความทุกข์ทรมานของมนุษยชาติที่กบฏซึ่งกำลังจะตาย

ข้อ 20: “ ส่วนคนที่เหลือที่ไม่ถูกประหารด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ มิได้กลับใจจากฝีมือของตน จึงไม่บูชาผีและรูปเคารพที่ทำด้วยทอง เงิน ทองเหลือง หิน และไม้ ซึ่งมองไม่เห็นและ ได้ยืนหรือเดิน -

ในข้อ 20 พระวิญญาณพยากรณ์ถึงความเข้มแข็งของชนชาติที่ยังมีชีวิตอยู่ “ คนอื่นๆ ที่ไม่ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ก็ไม่กลับใจจากผลงานแห่งมือของตน ” “ วัตถุประสงค์ที่สอง ” ที่ประกาศในเวลาของจักรวรรดินั้นแท้จริงแล้วถือเป็น “ ภัยพิบัติ ” อันศักดิ์สิทธิ์ แต่เกิดขึ้นก่อน “ เจ็ดครั้งสุดท้าย ” ซึ่งจะตกอยู่กับคนบาปที่มีความผิด หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผันของวิโรจน์ 15 ยังคงจำเป็นต้องเตือนเราที่นี้ว่า “ ภัยพิบัติ เหล่านี้ล้วนลงโทษการรุกรานของโรมันตามลำดับเวลาที่สร้างขึ้นโดยพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ทรงอำนาจ

“... พวกเขาไม่หยุดบูชาปีศาจ และรูปเคารพทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หิน และไม้ ซึ่งมองไม่เห็น ไม่ได้ยืน หรือเดินได้”

ในการ แจกแจงนี้

พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ภาพลัทธิของความเชื่อคาทอลิกซึ่งเป็นเป้าหมายของการบุชจากผู้ติดตามศาสนาที่นับถือรูปเคารพนี้

ประการแรกรูปจำลองเหล่านี้เป็นตัวแทนของ "พระแม่มารี"

และด้านหลังของเธอในจำนวนมากมีนักบุญนิรนามไม่มากนักน้อยเพราะมันทำให้ทุกคนมีอิสระมากมายในการเลือกนักบุญที่พวกเขาชื่นชอบ ตลาดใหญ่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง

เรามีแผ่นรองใต้วงแขนทุกแบบทุกขนาด และการปฏิบัติประเภทนี้ทำให้ผู้ที่ทนทุกข์บนไม้กางเขนกลโศกหาหงุดหงิดเป็นพิเศษ การแก้แค้นของเขาก็จะเลวร้ายเช่นกัน

และหลังจากที่ได้ประกาศให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขาทราบในปี 2018

การกลับมาอย่างยิ่งใหญ่และทรงพลังของเขาในปี 2030 ตั้งแต่ปี 2019

เขาได้โจมตีคนบาปของโลกด้วยไวรัสติดต่อร้ายแรง นี่เป็นเพียงสัญญาณเล็กๆ

น้อยๆ ของความโกรธที่จะเกิดขึ้น แต่เขาก็มี ประสิทธิภาพอยู่แล้ว

เนื่องจากเราเป็นหนี้เขาในความพินาศทางเศรษฐกิจโดยไม่มีแบบอย่างในประวัติศาสตร์ของคริสเตียนตะวันตกดั้งเดิม และเมื่อพวกเขาถูกทำลายลง

ประชาชาติก็ทะเลาะกัน แล้วก็ต่อสู้และต่อสู้กัน

คำดำหนิที่พระเจ้ากล่าวถึงนั้นมีความชอบธรรมมากขึ้น

เพราะในการปรากฏของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าที่แท้จริงได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ ท่ามกลางมนุษย์และที่นั่นในฐานะหนึ่งในนั้น พระองค์ทรง " เห็น ได้ยิน และ ขาย ของ " ไม่เหมือนรูปเคารพที่แกะสลักหรือหล่อขึ้นรูป

ซึ่งไม่สามารถทำได้

ข้อ 21: “ และพวกเขาไม่กลับใจจากการขาดกรรม หรือการใช้เวทมนตร์ หรือการลวงประเวณี หรือการลักขโมย -

ด้วยข้อ 21 หัวข้อปิดลง โดยการกระตุ้นให้เกิด “
การขาดกรรมของพวกเขา”
 พระวิญญาณทรงพรรณนาถึงกฎวันอาทิตย์อันอันตรายซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะต้องให้ผู้สัง
 เกตการณ์ที่ซื่อสัตย์ในวันสะบาโตศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ในท้ายที่สุด
 ด โดยอ้างถึง “ *เสน่ห์ของพวกเขา* ”
 พระองค์ทรงมุ่งเป้าไปที่มวลชนคาทอลิกที่ได้รับเกียรติจากผู้ที่อ้างเหตุผลว่า
 "วันอาทิตย์" ของเขา วันเท็จของพระเจ้านี้ และ "วันแห่งดวงอาทิตย์"
 นอกกรีตที่แท้จริง โดยการระลึกถึง " *ความหยิ่งยะโส* " ของพวกเขา
 พระวิญญาณทรงชี้ให้เห็นศรัทธาของโปรเตสแตนต์ในฐานะทายาทของ " *การผิดประเวณี* " ของ " *ผู้พยากรณ์หญิงเยเซเบล* " จอมปลอมใน วิวรรณ์ 2:20
 และโดยการใส่ร้ายพวกเขาว่า " *การขโมยของพวกเขา* " *เขาได้เสนอแนะว่าการขโมยทางวิญญาณได้สำเร็จแล้ว*
 ประการแรกคือต่อต้านพระเยซูคริสต์ พระองค์เอง ซึ่งตามที่ระบุไว้ใน Dan.8:11
 กษัตริย์ของสมเด็จพระสันตะปาปา " *ได้เอา* *ฐานะปุโรหิต* " *ที่เป็นนินทรและตำแหน่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ออกไป ขอบธรรมจาก* “
หัวหน้าสภา” จากอฟ . 5:23; แต่ย้งรวมถึงลำดับของ " *เวลาและกฎของมัน* " ด้วย
 ตาม Dan.7:25
 การตีความทางจิตวิญญาณชั้นสูงเหล่านี้ไม่ได้ยกเว้นการประยุกต์ใช้ตามตัวอักษรทั่ว
 ไป
 แต่ไปไกลกว่านั้นในการพิพากษาของพระเจ้าและผลที่ตามมาสำหรับผู้เขียนที่มีความ
 มผิด

วิวรรณ์ 10 : หนังสือเล่มเล็กที่เปิดอยู่

การกลับมาของพระคริสต์และการลงโทษผู้กบฏ

หนังสือ เป็ดเล่มเล็ก ๆ และผลที่ตามมา

การกลับมาของพระคริสต์ในตอนท้ายของการรอแอดเวนตีส์ที่สี่

ข้อ

1:

“

ฉันเห็นทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ห่อหุ้มอยู่ในเมฆ
เหนือศีรษะของเขามีสายรุ้ง
และเท้าของเขาเหมือนเสาไฟ -

ใบหน้าของเขาเหมือนดวงอาทิตย์

บทที่ 10 เพียงแต่ยืนยันสถานการณ์ฝ่ายวิญญาณที่จัดตั้งขึ้นจนถึงจุดนั้น
พระคริสต์ทรงปรากฏภายใต้รูปลักษณะของพระเจ้าแห่งพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ภายใต้รู
ปของ " สายรุ้ง " ที่มอบให้โนอาห์และลูกหลานของเขาหลังจากน้ำท่วม
นี่เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงพระสัญญาของพระเจ้าว่าจะไม่ทำลายชีวิตบนโลกด้วยน้ำที่
เขี้ยวกราดอีกต่อไป

พระเจ้าจะทรงรักษาสัญญาของพระองค์
แต่พระองค์ทรงประกาศว่าโลกนี้ถูก *สงวนไว้สำหรับไฟ* แล้ว ผ่านทางปากของเปโตร

น้ำท่วมไฟ
สิ่งนี้จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อการพิพากษาครั้งสุดท้ายของสหัสวรรษที่เจ็ดเท่านั้น
อย่างไรก็ตาม

ไฟยังทำลายชีวิตไม่สิ้นสุด
เพราะเป็นอาวุธที่พระเจ้าได้ทรงใช้กับเมืองต่างๆ ในหุบเขาโซโดมและโกโมราห์แล้ว
ในบทปัจจุบันนี้ พระวิญญาณทรงพรรณนาเหตุการณ์โดยย่อหลังจากเหตุการณ์ ^{ที่ 6}
ทรมานเบ็ด ” บทนี้เริ่มต้นด้วยภาพของการกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ผู้ล้างแค้น

คำทำนายถูกเปิดผนึกอย่างสมบูรณ์

ข้อ 2: “ เขา มี หนังสือที่เปิดอยู่เล่มเล็ก อยู่ในมือ
พระองค์ทรงวางเท้าขวามือบนทะเล และเท้าซ้ายบนแผ่นดิน -

จากจุดเริ่มต้นของหนังสือ ตามวิวรณ์ 1:16

พระเยซูเสด็จมาเพื่อต่อสู้กับผู้นับถือ " ดวงอาทิตย์ " ที่ตายแล้ว
บทบาทของสัญลักษณ์ชัดเจนขึ้น: “ ใบหน้าของเขาเหมือนดวงอาทิตย์ ”

และศัตรูของเขาผู้บูชา " ดวงอาทิตย์ " จะเป็นอย่างไร? คำตอบ : ย่างก้าวของเขา
และความวิบัติแก่พวกเขา! เพราะ “ เท้าของเขาเหมือนเสาไฟ ”

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้จึงจะสำเร็จ: “
จงนั่งที่มีมือขวาของเราจนกว่าเราจะให้ศัตรูของเจ้าเป็นที่ว่างเท้าของเจ้า (สดุดี 110:1;
มธ .22:44)”

ความรู้สึกผิดของพวกเขาเพิ่มขึ้นเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่าก่อนพระองค์เสด็จกลับมา
พระเยซูทรง " ทรงเปิดหนังสือเล่มเล็ก " แห่งวิวรณ์โดยการเปิดผนึก ตั้งแต่ปี 1844 “
ตราดวงที่เจ็ด ” ซึ่งยังคงปิดอยู่ในวิวรณ์ 5:1 ถึง 7 ระหว่างปี 1844 ถึง 2030
ปีแห่งบริบทที่สนทนาในบทที่ 10 นี้

ความเข้าใจและความหมายของวันสะบาโตได้พัฒนาไปสู่ความกระจ่างแจ้ง
นอกจากนี้ ผู้ชายในยุคนี้ก็ไม่มีข้อแก้ตัวเมื่อพวกเขาเลือกที่จะไม่ให้เกียรติเขา
จากนั้น " หนังสือเล่มเล็ก " ก็ถูก " เปิด " โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระคริสต์
และ ผู้นบูชา ดวงอาทิตย์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมันเลย ในข้อ 2
ชะตากรรมของพวกเขาแสดงให้เห็นแล้ว เพื่อเข้าใจความหมายของ สัญลักษณ์ “

ทะเลและแผ่นดิน ” ที่พบในข้อนี้ เราต้องศึกษาวิวรณ์ 13
 ซึ่งพระเจ้าทรงเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้นกับ “ สัตว์ ”
 ฝ่ายวิญญาณสองตัวที่จะปรากฏตัวในปี 2000 ของยุคคริสเตียน “
 สัตว์ร้ายตัวแรกที่ขึ้นมาจากทะเล ”
 เป็นสัญลักษณ์ของระบอบการปกครองที่โรมนุชธรรมซึ่งเป็นสัตว์ที่โหดร้ายของการ
 รวมตัวกันของอำนาจทางแพ่งและศาสนาในรูปแบบประวัติศาสตร์ครั้งแรกของระบอบ
 บกษัตริย์และ พระสันตปาปาของนิกายโรมันคาทอลิก
 ราชาธิปไตยเหล่านี้มีสัญลักษณ์โดย " สิบเขา " "
 ที่เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่กำหนดกรุงโรมใน Dan.7 โดย " เขาเล็ก " และ
 Rev.12, 13 และ 17 โดย " หัวทั้งเจ็ด " ตามการตัดสินใจของคุณค่าอันศักดิ์สิทธิ์ “
 สัตว์ร้าย ” ” นี่แสดงสัญลักษณ์ที่อ้างถึงในดาเนียล 7:
 อาณาจักรบรรพบุรุษของจักรวรรดิโรมัน ในลำดับที่ตรงกันข้ามกับของ Dan.7:
 เสือดาว หมี สิงโต “ สัตว์ร้าย ” จึงเป็นสัตว์ประหลาดโรมันแห่งดาน 7:7
 แต่ที่นี้ในวิวรณ์ 13 สัญลักษณ์ของ " เขาเล็ก " "
 ของสมเด็จพระสันตปาปาซึ่งสืบต่อจาก " เขาสิบเขา " "
 ถูกแทนที่ด้วยสัญลักษณ์ของ " เจ็ดหัว " " ตามอัตลักษณ์โรมัน
 และพระวิญญาณทรงใส่ร้าย เขาว่า " ดูหมิ่น " นั่นคือการโกหกทางศาสนา
 การมีอยู่ของ " มงกุฎ " บน " เขาสิบเขา " บ่งบอกถึงเวลาที่ " เขาสิบเขา " "
 ของดาน .7:24 เข้ามาครองราชย์. ดังนั้นจึงถึงเวลาที่ " เขาเล็ก " หรือ "
 ราชาที่แตกต่างกัน " จะทำงาน ด้วยเช่นกัน “ สัตว์ร้าย ”
 ระบุภาคต่อประกาศอนาคตของมัน เธอจะกระทำการอย่างเสรีเป็น เวลา “ คราว
 คุณ (2 คราว) และครึ่งวาระ ” ส่วนนี้หมายถึง 3 ปีครึ่งแห่งการพยากรณ์ หรือ
 1,260 ปีที่แท้จริง ใน Dan.7:25 และ Rev.12:14; เราพบว่าอยู่ในรูปแบบ “ 1260 วัน
 ” - ปี หรือคำพยากรณ์ “ 42 เดือน ” ในวิว .11:2-3, 12:6 และวิว .13:5 แต่ในข้อ 3
 ของบทที่ 13 นี้ พระวิญญาณทรงประกาศว่าเธอจะถูกโจมตีและ " "
 ราวกับได้รับบาดเจ็บจนตาย " โดยแม่น้ำโดยลัทธิไม่มีพระเจ้าของฝรั่งเศสระหว่างปี
 1789 ถึง 1798 และต้องขอบคุณสนธิสัญญาของพระเจ้านโปเลียนที่ 1 " บา ด แผล
 มรณะของเธอจะ หายดีแล้ว " "
 ดังนั้นผู้ที่ไม่รักความจริงอันศักดิ์สิทธิ์จะสามารถให้เกิดราคาโกหกที่ฆ่าวิญญาณและ
 ร่างกายต่อไปได้
 เมื่อสิ้นยุคสมัย ภา พของ “ สัตว์ร้ายตัวแรกที่ขึ้นมาจากทะเล ” จะปรากฏขึ้น
 สัตว์ร้ายตัวใหม่นี้มีความโดดเด่นด้วยความจริงที่ว่าคราวนี้มันจะ " ขึ้น
 มาจากพื้นโลก " โดยอาศัยภาพลักษณ์ของปฐมกาลที่ซึ่ง " แผ่นดินโลก " "
 ออกมาจาก " ทะเล " พระวิญญาณบอกเราอย่างละเอียดว่า " สัตว์ร้าย " "
 ตัวที่สองนี้ออกมาจากตัวแรก
 ดังนั้นการกำหนดสิ่งที่เรียกว่าคริสตจักรคาทอลิกที่ได้รับการปฏิรูป
 คำจำกัดความที่แน่นอนของศรัทธาปฏิรูปโปรเตสแตนต์ ในปี 2021
 กองกำลังนี้เป็นตัวแทนของอำนาจทางการเมืองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกอยู่แล้ว
 และมีอำนาจนับตั้งแต่ชัยชนะเหนือญี่ปุ่นและนาซีเยอรมนีในปี 1944-45
 แน่นอนว่านี่คือสหรัฐอเมริกา ซึ่งเดิมทีส่วนใหญ่เป็นโปรเตสแตนต์
 แต่ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นคาทอลิก
 เนื่องจากการอพยพของชาวฮิสแปนิกอย่างแข็งแกร่ง โดยกล่าวหาว่าเขาทำ “
 การบูชาสัตว์ร้ายครั้งแรกต่อหน้าเขา ”
 พระวิญญาณทรงประณามมรดกของเขาในวันอาทิตย์โรมัน

นี่แสดงให้เห็นว่าป้ายกำกับทางศาสนาทำให้เข้าใจผิด
 ศรัทธาโปรเตสแตนต์ยุคใหม่ผูกพันกับมรดกทางวัฒนธรรมของโรมันมากจนสามารถ
 บังคับใช้กฎหมายที่มีผลผูกพัน
 ทำให้วันอาทิตย์ต้องพักผ่อนภายใต้บทลงโทษของการคว่ำบาตร:
 การคว่ำบาตรทางการค้าในขั้นต้น และโทษประหารชีวิตในท้ายที่สุด
 วันอาทิตย์ถูกกำหนดให้เป็น “ เครื่องหมาย ” ของ “ สัตว์ร้าย ” ของโรมัน ซึ่งเป็น “
 สัตว์ร้าย ” ตัวแรก และตัวเลข “ 666 ” คือผลรวมที่ได้รับจากตัวอักษรชื่อ
 “VICARIVS FILII DEI” ซึ่งพระวิญญูณเรียกว่า “ หมายเลขของสัตว์ร้าย ”
 ลองคำนวณดูสิ ตัวเลขอยู่ตรงนั้น:

วิขิวลิอิตี

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

คำชี้แจงที่สำคัญ: เครื่องหมายจะได้รับเฉพาะ " ที่มีมือ " หรือ " ที่หน้าผาก " เท่านั้น โดยที่ " มือ " เป็นสัญลักษณ์ของงาน การ กระ ทำ และ " หน้าผาก " แสดงถึงเจตจำนงส่วนบุคคลของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดที่เป็นอิสระจากมัน ตัวเลือกตามที่เอเช่ 3:8 บอกเราว่า: “ฉันจะทำให้หน้าผากของคุณแข็งขึ้นเพื่อที่คุณจะได้ต่อต้านมันที่หน้าผากของพวกเขา 7 ”

ต่อไปนี้เป็นการระบุอย่างชัดเจนถึงอนาคต “ ที่วางเท้า ” ของพระเยซูคริสต์ ผู้พิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า และโดยการระบุลำดับความสำคัญของ “ เท้าขวา ” หรือ “ เท้าซ้าย ” อย่างละเอียด พระวิญญูณจะบ่งบอกว่าใครที่เขาคิดว่ามีความผิดมากกว่า การที่ “ เท้าขวา ” ลูกเป็นไฟนั้นมีไว้สำหรับความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่าการหลั่งโลหิต ของ “ ทุกคนที่ถูกฆ่าบนโลก ” ตามวิวรณ์ 18:24 ลำดับความสำคัญของเขาสำหรับความโกรธจึงสมควรได้รับ จากนั้นมีความผิดพอ ๆ กันที่เลียนแบบมันโดยสร้าง “ รูป ” ของ “ สัตว์ร้าย ” คาทอลิกตัวแรกซึ่งเป็นศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่เรียกว่า “ แผ่นดินโลก ” “ ได้รับไฟจาก ” “ เท้าซ้าย ” ของพระเยซูคริสต์ผู้นั้น จึงเป็นการล้างแค้นโลหิตของนักบุญที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายซึ่งจะต้องหลั่งออกโดยปราศจากการแทรกแซงของเขา

ข้อ 3: “ และเขาร้องเสียงดังเหมือนสิงโตคำราม เมื่อเขาร้อง ฟาร้องทั้งเจ็ดก็เปล่งเสียงของพวกเขา -

ความลับที่ซ่อนอยู่หรือปิดผนึกไว้ในข้อ 4 ถึง 7 ซึ่งประกาศโดย “ เสียงฟาร้องทั้งเจ็ด ” ได้ถูกเปิดเผยแล้ว “ พระสุรเสียง ” ของพระเจ้าจึงเปรียบได้กับเสียง “ ฟาร้อง ” ที่เกี่ยวข้องกับเลข “ เจ็ด ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ของพระองค์

เสียงนี้ประกาศข้อความที่มนุษย์ซ่อนไว้นานและเพิกเฉย
 นี่เป็นปีแห่งการกลับมาด้วยพระสิริของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ผู้ประเสริฐและสูงส่งของเรา วันที่เปิดเผยต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งในปี 2561 นี้คือฤดูใบไม้ผลิของปี 2030 ซึ่งนับตั้งแต่การสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเยซูในวันที่ 3 เมษายน 30 เมษายน วันที่สามในสามของปี 2000 ของ 6,000 ปีที่พระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมสำหรับการเลือกผู้ที่ทรงเลือกไว้จะสิ้นสุดลง

ข้อ 4: “ และเมื่อเสียงฟาร้องทั้งเจ็ดดังขึ้น ฉันก็ไปเขียน ;
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ว่า “จงปิดผนึกสิ่งที่ฟาร้องทั้งเจ็ดพูดไว้
และอย่าเขียนข้อความนั้น” -

ในฉากนี้ พระเจ้ามีสองเป้าหมาย
ประการแรกคือผู้ที่เขาเลือกจะต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงกำหนดเวลาสำหรับการสิ้นสุดของ
โลกไว้แล้ว มันไม่ได้ถูกซ่อนไว้อย่างแท้จริง
เนื่องจากมันขึ้นอยู่กับศรัทธาของเราในโครงการ 6,000
ปีที่พยากรณ์ไว้โดยหกวันดูหมิ่นในสัปดาห์ของเรา
เป้าหมายที่สองคือการกีดกันการค้นหาวินาทีนี้จนกว่าจะถึงเวลาที่มันเองเปิดทางสู่คว
ามเข้าใจ ทั้งหมดนี้สำเร็จลงด้วยการทดสอบแอ็ดเวนตีสทั้ง 3
แบบที่เป็นประโยชน์ในการคัดกรองและคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งพบว่าสมควรได้รับ
ประโยชน์จากความยุติธรรมนิรันดร์ที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้ในปี 1843, 1844
และ 1994

ข้อ 5: “
และทูตสวรรค์ที่ฉันเห็นยืนอยู่บนทะเลและบนแผ่นดินก็ยกมือขวาขึ้นสู่สวรรค์”
ด้วยท่าทีของผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ที่ได้รับชัยชนะ เท่าของเขาวางบนศัตรู
พระเยซูคริสต์จะทรงให้คำสาบานอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งผูกมัดเขาไว้อย่างศักดิ์สิทธิ์
ข้อ 6: “ และทรงปฏิญาณโดยอ้างพระองค์ผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์
ผู้ทรงสร้างฟ้าและสิ่งในนั้น แผ่นดินโลกและสิ่งในนั้น ทะเลและสิ่งของในนั้นว่า
พระองค์จะมีเวลามากกว่านี้, ”

คำสาบานของพระเยซูคริสต์จัดทำขึ้นในพระนามของพระเจ้าผู้สร้าง
และส่งถึงผู้ที่ทรงเลือกไว้ซึ่งให้เกียรติลำดับทูตสวรรค์องค์แรกของ Rev.14:7;
โดยแสดงให้เห็นผ่านการเชื่อฟังของพวกเขา “ ความเกรงกลัว ” พระเจ้า
โดยการปฏิบัติตามพระบัญญัติที่สี่ของพระองค์ซึ่งให้เกียรติแก่การกระทำที่สร้างสรรค์
ของพระองค์ ข้อความ “ว่าจะไม่มีเวลาอีกต่อไป ”
ยืนยันว่าในโครงการของพระองค์พระเจ้าทรงวางแผน
ความคาดหวังอันไร้สาระสามประการของแอ็ดเวนตีส ในปี 1843, 1844 และ 1994
ดังที่ฉันได้แสดงไปแล้ว
ความคาดหวังอันไร้สาระเหล่านี้มีประโยชน์ในการคัดกรองผู้เชื่อที่เป็นคริสเตียน
เพราะแม้จะไร้ผลก็ตาม ผลที่ตามมาเกิดขึ้นกับผู้ที่พวกเขาประสบ
นำทางและเป็นมรรตัยทางวิญญาณ หรือสำหรับผู้ได้รับเลือก
สาเหตุแห่งพรและการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระผู้เป็นเจ้า

การประกาศ เหตุร้าย ครั้งใหญ่ ครั้งที่ 3 ตามที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 8:13

ข้อ 7: “ แต่ในยุคแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด เมื่อเขาเป่า (แตร)
ความล้าลึกของพระเจ้าก็จะสำเร็จเมื่อพระองค์ทรงประกาศแก่ผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้
ของพระองค์ -

หมดเวลาสร้างวันพยากรณ์แล้ว
ผู้ที่ถูกกำหนดโดยข้อมูลที่พยากรณ์ไว้ได้บรรลบทบาทของตนในการทดสอบศรัทธา
ของ โป ร เ ต ส แตนต์ในปี 1843-44 ตามลำดับ และศรัทธาของแอ็ดเวนตีสในปี
1994 ดังนั้นต่อจากนี้ไปจะไม่มีวันที่ผิดอีกต่อไป ไม่มีการคาดหวังที่ผิด ๆ อีกต่อไป ;
ข่าวที่ริเริ่มตั้งแต่ปี 2018 คงจะดี และผู้ที่ได้รับเลือกจะได้ยินเสียงของ “ แตรที่เจ็ด ”
เพื่อความรอดซึ่งจะทำเครื่องหมายการแทรกแซงของพระคริสต์แห่งความยุติธรรมอัน
นศักดิ์สิทธิ์ เวลาที่ตาม Rev.11:15: “

อาณาจักรของโลกถูกส่งมอบให้กับพระเจ้าของเราและพระคริสต์ของเขา”
และดังนั้นจึงถูกพรากไปจากมาร

ผลที่ตามมาและเวลาของพันธกิจพยากรณ์

ข้อ 8: “แล้วเสียงที่ฉันได้ยินจากสวรรค์ก็พูดกับฉันอีกว่า “ไปเถิด ไปรับหนังสือเล่มเล็กนั้นที่เปิดอยู่ในมือของทูตสวรรค์ที่ยืนอยู่บนทะเลและบนแผ่นดินโลก” -

ข้อ 8 ถึง 11 แสดงให้เห็นประสบการณ์ในการกิจของผู้รับใช้ซึ่งมีหน้าที่นำเสนอคำพยากรณ์ที่เขารหัสไว้ในภาษาธรรมดา

ข้อ 9: “และฉันก็ไปหาทูตสวรรค์โดยบอกให้เขาเอาหนังสือเล่มเล็ก ๆ ให้ฉัน และเขาพูดกับฉัน: *เอาไปกลืน; มันจะขมถึงข้างในของเจ้า แต่ในปากของเจ้าจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง* -

ประการแรก “ *ความเจ็บปวดในอุทร* ”

พรรณนาถึงความทุกข์ทรมานและความทุกข์ยากที่เกิดจากการปฏิเสธความสว่างที่เสนอโดยคริสเตียนที่กบฏได้เป็นอย่างดี

ความทุกข์ทรมานเหล่านี้จะถึงจุดสูงสุดสำหรับการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้าย ในช่วงเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งชีวิตของผู้ที่ทรงเลือกจะถูกคุกคามด้วยความตาย เพราะจนกว่าจะถึงจุดสิ้นสุด แสงและสิ่งที่ฝากไว้จะถูกต่อสู้โดยมารและปีศาจสวรรค์และบนบกของเขา

พันธมิตรทั้งที่มีสติหรือหมดสติของ “ผู้ทำลาย” นี้ “ *อาบัดดอนหรือออปอลลิโอน* ” แห่งวิวรณ์ 9:11 “ *ความหวานของที่รัก* ”

ยังวาดภาพความสุขของการเข้าใจความลึกกลับของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบซึ่งเขาแบ่งปันกับผู้ที่ทรงเลือกสรรอย่างแท้จริงซึ่งกระหายความจริง

ไม่มีผลิตภัณฑ์อื่นใดในโลกที่เข้มข้นถึงความหวานตามธรรมชาติเช่นนี้

โดยปกติแล้วมนุษย์จะชื่นชมและแสวงหารสชาติอันหอมหวานที่ถูกใจพวกเขา นอกจากนี้

ผู้ที่ได้รับเลือกจากพระคริสต์ยังแสวงหาความหวานขึ้นแห่งความสัมพันธ์อันเปี่ยมด้วยความรักและสันติสุขตลอดจนคำแนะนำของพระองค์จากพระเจ้า

ด้วยการประทานการเปิดเผยของพระองค์ “ *คดี* ” (= วิวรณ์) “ *ความหวานของน้ำผึ้ง* ” พระวิญญาณของพระเจ้าจึงเปรียบเทียบกับ “ *มานาจากสวรรค์* ” ซึ่งมี “ *รสชาติของน้ำผึ้ง* ”

และหล่อเลี้ยงชาวฮีบรูในทะเลทรายในระหว่าง 40

ปีก่อนที่พวกเขาเข้าสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญาที่ยึดมาจากชาวคานาอัน

เช่นเดียวกับที่ ชาวฮีบรูไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้หากไม่บริโภค “ *มานา* ” นี้ ตั้งแต่ปี 1994 ซึ่งเป็นการสิ้นสุดของ “ *ห้าเดือน* ” ที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 9:5-10

ศรัทธาของแอดเวนติสจะดำรงอยู่ได้ก็ต่อด้วยการบำรุงเลี้ยงตัวเองจาก

คำทำนายทางวิญญาณ ครั้งสุดท้ายเท่านั้น “ *อาหาร* ” (*มัทธิว 24:45*) “ *เตรียมไว้ให้พร้อมรับ* การเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ ” ของพระเยซูคริสต์

คำสอนที่พระเจ้าแห่งความจริงนี้ให้ฉันตระหนักเฉพาะเข้าวันสะบาโตนี้ใน ชั่วโมง ที่ 4 ของวันที่ 16 มกราคม 2564 (แต่ปี 2569 สำหรับพระเจ้า)

น่าจะมีประโยชน์ที่จะตอบผู้ที่ถามฉันเกี่ยวกับการศึกษาคำพยากรณ์ในวันหนึ่ง”

มีอะไรอยู่ในนั้นสำหรับฉัน” » คำตอบของพระเยซูนั้นสั้นและเรียบง่าย:

ชีวิตฝ่ายวิญญาณเพื่อหลีกเลี่ยงความตายฝ่ายวิญญาณ
ถ้าพระวิญญาณไม่รับเอารูปเหมือนของ " เค้ก " แต่เพียง " ความหวานของน้ำผึ้ง " นั้นเป็นเพราะชีวิตฝ่ายเนื้อหนังของชาวฮีบรูเกี่ยวข้องกับอาหาร " มานา " นี้เกี่ยวกับวิวรรณ์ อาหารมีไว้สำหรับวิญญาณของผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้น แต่ในการเปรียบเทียบนี้ ดูเหมือนว่ามีความจำเป็น ขาดไม่ได้ และเรียกร่องจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ให้เป็นเงื่อนไขในการดำรงชีวิตฝ่ายวิญญาณ และข้อกำหนดนี้สมเหตุสมผล เพราะพระเจ้าไม่ได้เตรียมอาหารนี้เพื่อให้ผู้รับใช้ของพระองค์ในยุคสุดท้ายเพิกเฉยและดูหมิ่น ถือเป็นองค์ประกอบที่บริสุทธิ์ที่สุดนับตั้งแต่การเสด็จของพระเยซูคริสต์ และรูปแบบสุดท้ายและการบรรลุผลสำเร็จครั้งสุดท้ายของพระกระยาหารมีศักดิ์สิทธิ์"; พระเยซูทรงประทานอาหาร ร่างกาย และคำสั่งสอนเชิงพยากรณ์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร

ข้อ 10: “ ข้าพเจ้ารับม้วนหนังสือเล็กๆ จากมือทูตสวรรค์แล้วกลืนเข้าไป มันอยู่ในปากของฉันหวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อกลืนเข้าไปแล้ว ภายในของมันก็เต็มไปด้วยความขมขื่น -

ในประสบการณ์ที่มีชีวิต ผู้รับใช้ค้นพบอย่างสันโดษ แสงสุกใสที่พระเยซูทรงพยากรณ์ไว้ และ ประการแรก เขา พบ “ ความหวานขึ้นของน้ำผึ้ง ”

ซึ่งเป็นความสุขอันน่ารื่นรมย์เทียบได้กับความหวานหอมหวานของน้ำผึ้ง แต่ความเย็นชาที่แสดงโดยสมาชิกแอดเวนติสและครุที่ฉันอยากนำเสนอ นั้นทำให้เกิดอาการปวดท้องอย่างแท้จริงที่เรียกว่าอาการลำไส้ใหญ่บวมในร่างกายนของฉัน ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสัมฤทธิ์ผลทางวิญญาณและแท้จริงของสิ่งเหล่านี้

อย่างไรก็ตาม

คำอธิบายอีกประการหนึ่งเกี่ยวข้องกับยุคสุดท้ายที่แสงสว่างแห่งคำพยากรณ์ส่องสว่าง มันเริ่มต้นในช่วงเวลาแห่งสันติภาพ แต่จะจบลงในช่วงเวลาแห่งสงครามและความหวาดกลัวอันน่าสะพรึงกลัว ตาน .12:1 พยากรณ์ว่านี่เป็น " เวลาลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่ชาติต่างๆ ก้าวเนิดมาจนถึงเวลานี้ "; แค่นี้ก็ทำให้เกิด “ อาการปวดท้อง ” ได้ แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราอ่านใน Lam.1:20: “ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงดูความทุกข์ใจของข้าพระองค์เถิด! **ข้างในของข้าพระองค์ ร้อนรุ่ม** ใจของข้าพระองค์ปั่นป่วนอยู่ในตัวข้าพระองค์ **เพราะว่าข้าพระองค์กับภรรยา** นอกดาบได้สร้างความหายนะภายในความตาย » นอกจากนี้ใน Jer.4:19: “ **ลำไส้ของฉัน ! ข้างในของฉัน : ฉันรู้สึกทนทุกข์อยู่ในใจ หัวใจเต้นแรง** ฉันไม่สามารถนิ่งเงียบได้ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย เพราะเจ้าได้ยิน **เสียงแตรเสียงร้องของ สงคราม** » ความขมขื่นของ " อวัยวะภายใน " ทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างภารกิจสุดท้ายของแอดเวนติสกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ จากประสบการณ์ทั้งสองครั้ง เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกทำงานท่ามกลางความเป็นปรปักษ์ของผู้ปกครองที่กบฏในยุคนั้น

เยเรมีย์และแอดเวนติสที่แท้จริงคนสุดท้ายประณามบาปที่กระทำโดยผู้นำทางแพงแและศาสนาในสมัยของพวกเขา และในการทำเช่นนั้น ความพิโรธของผู้กระทำผิดก็หันมาต่อพวกเขา จนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของโลก ทำเครื่องหมายด้วยการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ “ **ราชาแห่งกษัตริย์และเจ้าแห่งขุนนาง** ” แห่ง Rev.19:16

จุดสิ้นสุดของส่วนแรกของวิวรณ์

ในส่วนแรกนี้ เราพบบทนำและซีมที่ขนานกันทั้งสาม
จดหมายที่ส่งถึงทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด
ตราประทับหรือสัญลักษณ์แห่งกาลเวลาทั้งเจ็ด
และแดรทังหกหรือคำเตือนการลงโทษที่ปลูกเร้าโดยความขุ่นเคืองของพระเจ้า

ข้อ 11: “ และพวกเขาพูดกับฉันว่า
เจ้าต้องพยากรณ์อีกครั้งเกี่ยวกับชนชาติมากมาย
และกษัตริย์หลายองค์-
ประชาชาติ ภาษา

ข้อ 11 ยืนยันการรายงานข่าวทั้งหมดในช่วง 2000 สดท้ายจาก 6,000
ปีแห่งโครงการที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้
เมื่อมาถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์
การกล่าวถึงคำพยากรณ์จะกลับมาอีกครั้งในภาพรวมของยุคคริสเตียนในบทที่ 11
ภายใต้หัวข้อที่แตกต่างออกไป: “ คุณต้องพยากรณ์ อีกครั้ง เกี่ยวกับชนชาติ
ประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์มากมาย”

การเปิดส่วนที่สองของวิวรณ์

ในส่วนที่สองนี้เป็นภาพรวมคู่ขนานของยุคคริสเตียน
พระวิญญาณจะมุ่งเป้าไปที่เหตุการณ์สำคัญๆ
ที่ได้กล่าวไว้แล้วในส่วนแรกของหนังสือ แต่ในส่วนที่สอง
พระองค์จะทรงเปิดเผยให้เราทราบถึงการพิพากษาของพระองค์ในแบบที่ได้รับการพิ
ฒนามากขึ้น แต่ละธิมเหล่านี้
ขอย้ำอีกครั้งว่าแต่ละบทจะใช้สัญลักษณ์และรูปภาพที่แตกต่างกันแต่เสริมกันเสมอ
คำทำนายระบุหัวข้อเป้าหมายผ่านการจัดกลุ่มคำสอนทั้งหมดนี้
ตั้งแต่หนังสือของดาเนียล
หลักการของการเทียบบทของคำพยากรณ์นี้ได้ถูกประยุกต์ใช้โดยพระวิญญาณที่เปิด
เผย ดังที่คุณเห็น

วิวรณ์ 11, 12 และ 13

ทั้งสามบทนี้ครอบคลุมช่วงเวลาของยุคคริสเตียนควบคู่กัน
โดยให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ แต่ยังคงเสริมกันอยู่เสมอ
ผมจะสรุปแล้วลงรายละเอียดหัวข้อต่างๆ

วิวรณ์ 11

รัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา – ลัทธิต่ำช้าแห่งชาติ – แตรที่เจ็ด

ข้อ 1 ถึง 2: รัชสมัย 1260
ปีของผู้เผยพระวจนะเท็จของสมเด็จพระสันตะปาปาคาทอลิก: ผู้ข่มเหง
ข้อ 3 ถึง 6: ในรัชสมัยที่ไร้ความอดทนและการข่มเหงนี้ " พยานทั้งสอง "
ของพระเจ้าซึ่งเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพันธสัญญาทั้งสองจะถูกทนต์ทุกซ์และข่มเหงโ
ด ย " สัตว์ร้าย "
ซึ่งเป็นพันธมิตรทางศาสนาของโรมันที่เป็นพันธมิตรกับสถาบันกษัตริย์ของยุโรปตะวัน
น ด ก .
ข้อ 7 ถึง 13 มีหัวข้อว่า " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหว " หรือ " การปฏิวัติฝรั่งเศส "
และความต่ำช้าในระดับชาติซึ่งปรากฏเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
ข้อ 15 ถึง 19 จะมีการพัฒนาบางส่วนของ " แตรที่เจ็ด " เป็นสาระสำคัญ

บทบาทของรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปา

ข้อ 1: “ และพวกเขาให้ไม้้อเหมือนไม้เท้าแก่ฉัน กล่าววว่า
“ จงลุกขึ้นวัดวิหารของพระเจ้า แทนบูชา และผู้นมัสการในนั้น ” -
เวลาที่กำหนดเป้าหมายคือเวลาแห่งการลงโทษที่เปิดเผยด้วยคำว่า "
ไม้เรียว " การลงโทษนั้นชอบธรรม " เพราะเขา / "
จึงได้รับการฟื้นฟูทางแพ่งตั้งแต่ปี 321 และในทางศาสนาตั้งแต่ปี 538

นับตั้งแต่วันที่สองนี้

บาปได้ถูกกำหนดโดยระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ " ก ก " ซึ่งกำหนด " ผู้เผยพระวจนะเท็จผู้สอนคำโกหก " ในอิสยา .9:13-14. ข้อความนี้เห็นภาพของ Dan.8:12: " กองทัพถูกส่งไปตลอดกาลเพราะบาป " ซึ่ง " กองทัพ " กำหนดสภาคริสเตียน " ถาวร " ซึ่งเป็นฐานะปโรหิตของพระเยซูที่ถูกยึดไป โดย ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา และ " บาป " การละทิ้งวันสะบาโตตั้งแต่ปี 321

นี่เป็นเพียงการกล่าวข้อความซ้ำหลายครั้งในแง่มุมและสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นการยืนยันบทบาทการลงโทษที่พระเจ้าประทานแก่การสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน คำกริยา " วัต " แปลว่า " ผู้พิพากษา " การลงโทษจึงเป็นผลแห่งการพิพากษาของพระเจ้าต่อ " พระวิหาร " ของพระเจ้า " การประชุมรวมของพระคริสต์ " แทนนุชา " สัญลักษณ์ของไม้กางเขนแห่งการเสียสละของพระองค์ และ " บรรดาผู้ไม่มีสารที่นั่น " ได้แก่ ชาวคริสต์ที่อ้างความรอดของพระองค์ ข้อ 2 " แต่ลานชั้นนอกของวิหารจงปล่อยไว้ ภายนอกและอย่าวัดมัน เพราะได้มอบไว้แก่บรรดาประชาชาติแล้ว และพวกเขาจะเหยียบย่ำนครศักดิ์สิทธิ์ไว้ได้เป็นเวลาสี่สิบสองเดือน - คำสำคัญในข้อนี้คือ " ภายนอก " "

เพียงอย่างเดียวแสดงถึงความศรัทธาอย่างผิวเผินของนิกายโรมันคาทอลิกที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของการครองราชย์ 1,260 วัน-ปี ซึ่งแสดง ณ ที่นี้ว่า " 42 เดือน " " เมืองศักดิ์สิทธิ์ " ภาพลักษณ์ของผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง " จะถูกเหยียบย่ำโดยบรรดาประชาชาติ "

ที่เป็นพันธมิตรกับระบอบเผด็จการของสมเด็จพระสันตะปาปาหรือกษัตริย์แห่งอาณาจักรยุโรป " ผู้ล่วงประเวณีกับ " คาทอลิก " เยเซเบล " ในสมัยที่เธอครองราชย์อย่างไม่ยอมรับมายาวนานในปี 1260 ปีที่แท้จริงระหว่างปี 538 ถึง 1798 ในข้อนี้

พระเจ้าทรงทำเครื่องหมายความแตกต่างระหว่างศรัทธาที่แท้จริงและศรัทธาเท็จโดยอาศัยสัญลักษณ์ของสถานศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮีบรู: พลับพลาของโมเสส และพระวิหารที่ซาโลมอนสร้างขึ้น ในทั้งสองกรณี เราพบพิธีกรรมทางศาสนาทางกามารมณีที่ " ศาล นอกวัด " : แทนนุชาสำหรับเครื่องสังเวและอ้างสรง

ความศักดิ์สิทธิ์ฝ่ายวิญญาณที่แท้จริงนั้นพบได้ภายในพระวิหาร ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีคัมภีร์ที่พร้อมตะเกียงเจ็ดดวง โต้ชนมบังหน้าพระพักตร์ 12 เล่ม และแทนนุชาเครื่องหอมซึ่งวางไว้หน้าม่านซึ่งซ่อนสถานบริสุทธิ์ที่สุด รูปจำลองสวรรค์ที่ซึ่ง พระเจ้าประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ ความจริงใจของผู้สมัครรับความรอดของคริสเตียนเป็นที่รู้จักเฉพาะต่อพระเจ้าเท่านั้น และบนโลกนี้ มนุษยชาติถูกหลอกโดยศาสนาเบื้องหน้า " ภายนอก " ซึ่งความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิกแสดงให้เห็นเป็นอันดับแรกในประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์ในยุคของเรา

พระคัมภีร์ไบเบิล พระ ว จ น ะ ของ พระเจ้าถูกขมเหง

ข้อ 3: " เราจะให้พยานทั้งสองของข้าพเจ้ามีอำนาจพยากรณ์ได้ นุ่มนวลผัดกระสอบ เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน " -

ในระหว่างการครองราชย์อันยาวนานนี้ได้รับการยืนยันในรูปแบบ " 1260 วัน " พระคัมภีร์ที่มีสัญลักษณ์ " พยานสองคน " จะถูกเพิกเฉยบางส่วนจนกว่าจะถึงเวลาของการปฏิรูปเมื่อถูกข่มเหงโดยกลุ่มคาทอลิกที่เื้อ้อำนวยต่อพระสันตะปาปาที่พวกเขาสนับสนุนด้วยดาบ . ภาพ " นุ่งห่มผ้ากระสอบ " แสดงถึงสภาวะความทุกข์ยากที่พระคัมภีร์จะคงอยู่จนถึงปี 1798 เพราะเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานี้ ลัทธิเชื่อว่าไม่มีพระเจ้าในการปฏิวัติฝรั่งเศสจะเฆี่ยนในที่สาธารณะ และพยายามทำลายมันให้หายไปอย่างสิ้นเชิง

ข้อ 4: “

เหล่านี้คือต้นมะกอกเทศสองต้นและคันทองค้ำที่ปลูกต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก -

“ ต้นมะกอกสองต้นและเชิงเทียนสองเล่ม ”

เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์สองประการที่ต่อเนื่องกันซึ่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจัดตั้งไว้ในแผนแห่งความรอดของพระองค์ แผนการทางศาสนาสองฉบับติดต่อกันซึ่งมีพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งมีมรดกคือพระคัมภีร์และตำราของทั้งสองพันธมิตร โครงการของทั้งสองพันธมิตรได้รับการพยากรณ์ไว้ใน คค .4:11 ถึง 14 โดย “ ต้นมะกอกสองต้นวางไว้ทางขวาและซ้าย ของเชิงเทียน ” และก่อนหน้า “ พยานทั้งสอง ” ของข้อ 3 พระเจ้าตรัสถึงพวกเขาในคำให้การของเศคาริยาห์ว่า “ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายสองคนของน้ำมันที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งสากลโลก » ในสัญลักษณ์นี้ “ น้ำมัน ” หมายถึงพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ “ เชิงเทียน ” พยากรณ์ถึงพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งในร่างมนุษย์จะนำแสงสว่างของพระวิญญาณมาสู่การชำระให้บริสุทธิ์ (= 7) และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ในหมู่มนุษย์ เช่นเดียวกับเชิงเทียนเชิงสัญลักษณ์กระจายแสงโดยการเผา้ำมันที่บรรจุอยู่ในนั้น “ แจกัน เจ็ด ”

หมายเหตุ : “ เชิงเทียน ” ที่มีโคมไฟ “ เจ็ด ” อยู่ตรงกลางแจกันตรงกลาง เช่นเดียวกับกลางสัปดาห์ซึ่งเป็น วันที่ 4 ของสัปดาห์อีสเตอร์ ซึ่งเป็นวันที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ด้วยการชดใช้ให้ “ ยุติการถวายเครื่องบูชาและเครื่องบูชา ” ซึ่งเป็นพิธีกรรมทางศาสนาภาษาฮีบรูตามแผนการของพระเจ้าพยากรณ์ไว้ใน Dan.9:27 ดังนั้น “ เชิงเทียน ” เจ็ดดวง จึงมีข้อความพยากรณ์ด้วย

ข้อ 5: “ ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพวกเขา

ไฟจะออกมาจากปากของเขาและกลืนกินศัตรูของเขา และถ้าใครคิดจะทำร้ายพวกเขาก็ต้องถูกฆ่าด้วยวิธีนี้ -

เช่นเดียวกับในวิวรณ์ 13:10

พระเจ้าทรงยืนยันต่อผู้ที่ทรงเลือกสรรอย่างแท้จริงว่าทรงห้ามมิให้ลงโทษตนเองสำหรับอันตรายที่ทำต่อพระคัมภีร์และสาเหตุของพระคัมภีร์ เป็นการกระทำที่เขาสงวนไว้สำหรับตัวเขาเองเท่านั้น ความชั่วจะออกมาจากปากของพระเจ้าผู้สร้าง พระเจ้าทรงระบุพระองค์เองด้วยพระคัมภีร์ที่เราเรียกว่า “ พระวจนะของพระเจ้า ” ดังนั้นใครก็ตามที่ทำร้ายพระองค์ก็โจมตีพระองค์โดยตรง

ข้อ 6: “ พวกเขามีอำนาจที่จะปิดท้องฟ้าได้

เพื่อไม่ให้ฝนตกในวันที่พวกเขาพยากรณ์

และพวกเขามีอำนาจที่จะทำให้น้ำกลายเป็นเลือด
และทำลายโลกด้วยภัยพิบัติทุกชนิดตามต้องการ-

พระวิญญาณอ้าวจิตใจที่แท้จริงที่รายงานในพระคัมภีร์ ในสมัยของเขา
ศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ได้รับจากพระเจ้าว่าฝนจะไม่ตกเว้นแต่ตามพระดำรัสของพร
ระองค์ ก่อนโมเสสได้รับอำนาจจากพระเจ้าในการเปลี่ยนน้ำให้เป็นเลือด
และบันดาลภัยพิบัติ 10 ประการ คำพยานในพระคัมภีร์เหล่านี้มีความสำคัญมากกว่า
เพราะในยุคสุดท้าย
การดูหมิ่นพระวาระที่เป็นลายลักษณ์อักษรและการดลใจของพระเจ้าจะถูกลงโทษด้
วยภัยพิบัติประเภทเดียวกัน ตามที่กล่าวไว้ใน วิวรรณ์ 16

ความต่ำช้าแห่งชาติของการปฏิวัติฝรั่งเศส แสงไฟอันมืดมิด

ข้อ 7: “ เมื่อพวกเขาเสร็จสิ้นการเป็นพยาน
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากที่ลึกจะทำสงครามกับพวกเขา และจะเอาชนะพวกเขา
และจะฆ่าพวกเขาเสีย -

พระวิญญาณทรงเปิดเผยแก่เราที่นี่ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ควรทราบ วันที่ปี 1793
ถือเป็นการสิ้นสุดคำให้การในพระคัมภีร์ แต่เพื่อใครล่ะ?
สำหรับศัตรูของเขาในสมัยนั้นที่ได้ข่มเหงพระคัมภีร์โดยปฏิเสธสิทธิอำนาจอันศักดิ์สิ
ทธิ์ของพระคัมภีร์ในเรื่องการสนับสนุนความเชื่อ นั่นคือ พระมหากษัตริย์
ขุนนางที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิก
และพระสงฆ์ทั้งหมด ในวันนี้
พระเจ้ายังทรงประณามผู้เชื่อโปรเตสแตนต์เท็จซึ่งในทางปฏิบัติแล้วไม่ได้คำนึงถึง
คำสอนของนา ใน Dan.11:34 ในการตัดสินของเขา พระเจ้าทรงใส่ "
ความหน้าซื่อใจคด " ไว้กับพวกเขา: " ในเวลาที่พวกเขาล้มลง
พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

และหลายคนจะเข้าร่วมกับพวกเขาด้วย **ความหน้าซื่อใจคด** . »
นี่เป็นเพียงส่วนแรกของคำให้การในพระคัมภีร์ที่เสร็จสมบูรณ์ เพราะในปี 1843
บทบาทของพระคัมภีร์จะ

กลับมามีความสำคัญอย่างยิ่งอีกครั้งโดยการเชิญชวนผู้ที่ได้รับเลือกให้ค้นพบคำพยา
กรณ์ของแอ็ดเวนติส

การก่อตั้งลัทธิต่ำช้าแห่งชาติในฝรั่งเศสจะมุ่งเป้าไปที่พระคัมภีร์
และพยายามทำให้มันหายไป การใช้ "กิโยตินของเขา"
นองเลือดอย่างมากทำให้มันกลายเป็น " สัตว์ร้าย " ตัวใหม่ซึ่งคราวนี้จะต้อง "
ลุกขึ้นจากรก " เมื่อใช้คำนี้ยืมมาจากเรื่องราวการทรงสร้างในปฐมกาล 1:2
พระวิญญาณทรงเตือนเราว่าถ้าพระเจ้าพระผู้สร้างไม่มีอยู่จริง
ก็จะมีสิ่งมีชีวิตใดพัฒนาบนโลกนี้ “ เหว ”

เป็นสัญลักษณ์ของโลกที่ปราศจากผู้อาศัยเมื่อมัน “ ไร้รูปร่างและว่างเปล่า ”
เป็นเช่นนั้น " ในปฐมกาล " ตามปฐมกาล 1:2 และจะเป็นเช่นนี้อีกเป็นเวลา "
พันปี " ณ วันสิ้นโลก หลังจากการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์
ซึ่งเป็นหัวข้อที่ ต่อไปนี้จะดำเนินต่อไปในบทที่ 11 นี้

การเปรียบเทียบกับความสับสนวุ่นวายดั้งเดิมนี้สมควรอย่างยิ่งสำหรับระบอบสาธารณ
รัฐซึ่งกำเนิดในความสับสนวุ่นวายทางการเมืองและความวุ่นวายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
เพราะกลุ่มกบฏวิธีรวมตัวกันเพื่อทำลายล้าง

แต่พวกเขาที่แตกต่างกันอย่างมากในรูปแบบที่ควรมอบให้ในการสร้างใหม่
ประจักษ์พยานนี้เสนอการสาธิตถึงผลที่มนุษย์ชาติสามารถรับได้เมื่อถูกตัดขาดจากพระ
เจ้าอย่างสิ้นเชิง ปราศจากการกระทำที่เป็นประโยชน์

แต่ด้วยการตั้งชื่อมันว่า " *เหว* "

วิญญาณของผู้สร้างพระเจ้ายิ่งแนะนำบริบทและสถานะของการสร้างโลกดั้งเดิมของเร
าด้วย *ดังนั้น* โดยตั้งเป้าไปที่วันแรกของการทรงสร้างนี้

พระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นโลกที่จมดิ่งลงสู่ " *ความมืด* " ที่สมบูรณ์

เนื่องจากในขณะนั้นพระเจ้ายิ่งไม่ได้ประทานแสงสว่างของดวงดาวใดๆ แก่โลก

และแนวคิดนี้เชื่อมโยงทางจิตวิญญาณกับ " *สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากนรก* " กับ " *ตราดวงที่สี่* "

ของวิวรณ์ 6:12 ที่เรียกว่า " *ดวงอาทิตย์ดำเหมือนผ้ากระสอบ* " การเชื่อมต่อกับ " *แดรที่ 4* " ของวิวรณ์ 8:12 อธิบายโดย " *การโจมตีครั้งที่สาม, ดวงอาทิตย์, ครั้งที่สามของดวงจันทร์, และครั้งที่สามของดวงดาว* " ผ่านภาพเหล่านี้

พระวิญญาณทรงแสดงคุณลักษณะ " *ความมืด* " เป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม ในแง่นี้และสถานะ " *มืดมน* " นี้เอง

ที่ฝรั่งเศสจะเชิดชูนักคิดที่มีอิสระโดยตั้งชื่อให้พวกเขาว่า " *การรู้แจ้ง* " จากนั้นเราก็นึกถึงพระวจนะของพระเยซูคริสต์ที่อ้างถึงในมัทธิว 6:23 " *แต่ถ้าตาของท่านไม่ดี*

ทั้งตัวของท่านก็จะอยู่ในความมืด ถ้าเช่นนั้นถ้าความสว่างที่อยู่ในตัวคุณเป็นความมืด ความมืดนั้นจะยิ่งใหญ่สักเพียงใด! »

ความคิดที่มีมืดมนจึงทำสงครามกับจิตวิญญาณทางศาสนา และ จิตวิญญาณ *เสรีนิยม* ใหม่ *นี้จะขยายออกไปตามกาลเวลาและขยายออกไปทั่วโลกตะวันตก...*

เรียกว่าคริสเตียน และมันจะรักษาอิทธิพลชั่วร้ายของมันไปจนถึงโลก ด้วยการปฏิบัติฝรั่งเศส " *ความมืด* " ตกลงไปด้วยความบาปตลอดกาล

เพราะด้วยเหตุนี้ หนังสือที่เขียนโดยนักปรัชญาแห่งความคิดอิสระจึงปรากฏขึ้น ซึ่งเชื่อมโยงกับ " *บาป* " ซึ่งเป็นลักษณะของกรีซในคำพยากรณ์ของดาเนียล 2-7-8

หนังสือใหม่เหล่านี้จะแข่งขันกับพระคัมภีร์และประสบความสำเร็จในการยับยั้งพระคัมภีร์ในระดับมหาศาล " *สงคราม* " ที่ถูกประณามจึงอยู่เหนืออุดมการณ์ทั้งหมด

หลังการปฏิบัติและหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ความมืดนี้จะเข้าครอบงำแง่มุมของมนุษยนิยมขั้นสูงสุดซึ่งแตกต่างออกไป

และด้วยเหตุนี้จึงทำลายการไม่มีความอดทนแบบเดิม แต่ " *สงคราม* " ในอุดมการณ์ยังคงดำเนินต่อไป

มนุษย์ตะวันตกจะพร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อ " *อิสรภาพ* " นี้ ที่จริง พวกเขาจะเสียสละชาติของตน *ความปลอดภัยของพวกเขา*

และจะไม่รอดพ้นจากความตายที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ *ข้อ 8:* " *และศพของพวกเขาจะอยู่ที่จัตุรัสของเมืองใหญ่ซึ่งเรียกว่าเมืองโสโดมและอียิปต์ใน*

แง่จิตวิญญาณ แม้แต่ที่ซึ่งพระเจ้าของพวกเขาถูกตรึงกางเขน -

" *ศพ* " ที่อ้างถึงนั้นเป็นของ " *พยานสองคน* " ซึ่งผู้โจมตีคนแรกถูกประหารชีวิตใน " *จัตุรัส* " ของ " *เมืองเดียวกัน* " เช่นกัน " *เมือง* " นี้ คือปารีส และ " *สถานที่* " ที่อ้างถึงก็ถูกเรียกอย่างต่อเนื่องว่า

" *สถานที่หลยส์ที่ 14* ", " *สถานที่หลยส์ที่ 15* ", " *สถานที่แห่งการปฏิบัติ* " และกำหนดสถานที่ในปัจจุบัน " *สถานที่เดอลาคองคอร์ด* "

ลัทธิต่ำช้าไม่ได้ทำประโยชน์ใดๆ ในรูปแบบทางศาสนา *เหยื่อที่ถูกประหารด้วยกิโยตินถูกทุบตีเพราะนับถือศาสนา และตั้งที่ข้อความ " แดรที่*

4 ” สอน เป้าหมายคือแสงที่แท้จริง (ดวงอาทิตย์) กลุ่มจอมปลอม (ดวงจันทร์) และผู้ส่งสารทางศาสนาแต่ละคน (ดวงดาว) นอกจากนี้รูปแบบทางศาสนาที่ทุจริตบางรูปแบบยังได้รับการยอมรับโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานของลัทธิต่ำช้าที่มีอำนาจเหนือกว่า พระสงฆ์บางคนจึงถูกเรียกว่า "ถอดเสื้อ" เป็นการเยาะเย้ย พระวิญญูณทรงเปรียบเทียบปารีสเมืองหลวงของฝรั่งเศส กับ “ เมืองไฮโดม ” และ “ อียิปต์ ” ผลประการแรกของอิสรภาพคือการมีเพศสัมพันธ์มากเกินไป ควบคู่ไปกับการพังทลายของแบบแผนทางสังคมและครอบครัวแบบดั้งเดิม การเปรียบเทียบนี้จะส่งผลที่น่าเศร้าเมื่อเวลาผ่านไป พระวิญญูณบอกเราว่าเมืองนี้จะต้องทนทุกข์กับชะตากรรมของ “ เมืองไฮโดม ” และ “ อียิปต์ ” ซึ่งกลายเป็นสัญลักษณ์ของความบาปและการกบฏต่อพระเจ้าสำหรับพระเจ้า การเชื่อมโยงที่สร้างขึ้นข้างต้นกับ “ บาป ” “ ขิงปรัชญา ” “กรีก ” ที่ประณามในดาเนียล 2-7-8 ได้รับการยืนยันที่นี่ เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการติตรบาปของชาวกรีก ให้เราคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า อัครสาวกเปาโลล้มเหลวและถูกไล่ออกจากสถานที่นั้น โดยพยายามใช้ถ้อยคำเชิงปรัชญาเพื่อนำเสนอข่าวประเสริฐแก่ชาวเอเธนส์ นี่คือนิสัยที่ความคิดเชิงปรัชญายังคงเป็นศัตรูกับพระเจ้าผู้สร้างตลอดไป เมื่อเวลาผ่านไปและจนกว่าจะถึงจุดสิ้นสุด เมืองที่เรียกว่า “ปารีส” นี้จะรักษาและเป็นพยานผ่านการกระทำเหล่านี้ ความถูกต้องของการเปรียบเทียบกับชื่อทั้งสองนี้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของบาปทางเพศและศาสนา เบื้องหลังชื่อ “ปารีส” คือมรดกของ “ปารีส” ซึ่งเป็นคำที่ต้นกำเนิดของชาวเซลติกมีความหมายว่า “หม้อต้มขนาดใหญ่” ซึ่งเป็นชื่อเชิงทำนายอย่างมาก ในสมัยโรมันสถานที่แห่งนี้เคยเป็นฐานที่มั่นของผู้นับถือศาสนาไอซิสซึ่งเป็นเทพีของชาวอียิปต์ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่แสดงและภาพลักษณ์ที่ถูกเหยียดหยามของปารีส บุตรชายของกษัตริย์แห่งทรอย ซึ่งเป็นพริอัมผู้เด่าอีกด้วย ผู้เขียนเรื่องการลวงประเวณีกับเฮเลนาผู้งดงาม ภรรยาของกษัตริย์เมเนลอสแห่งกรีก เขาจะรับผิดชอบในการทำสงครามกับกรีซ หลังจากการปิดล้อมไม่ประสบผลสำเร็จ ชาวกรีกก็ถอนตัวออกไป ทั้งม้าไม้ขนาดมหึมาไว้บนชายหาด โทรจันคิดว่า เป็นเทพเจ้ากรีกจึงนำมาเข้ามาในเมือง และในตอนกลางคืนเมื่อเหล่าองุ่นและงานเลี้ยงจบลง ทหารกรีกก็ออกมาจากหลังม้าและเปิดประตูให้กองทหารกรีกที่กลับมาอย่างเงิบ ๆ และชาวเมืองนั้นก็ถูกสังหารหมู่ตั้งแต่กษัตริย์จนถึงระดับล่างสุด การกระทำของทรอจันนี้จะทำให้ปารีสสูญเสียชีวิตในวันสุดท้าย เพราะหากเพิกเฉยต่อบทเรียน มันจะทำซ้ำข้อผิดพลาดโดยให้ศัตรูที่เคยตั้งอาณานิคมมาตั้งถิ่นฐานในดินแดนของตน ก่อนที่จะใช้ชื่อปารีส เมืองนี้ถูกเรียกว่า “Lutèce” ซึ่งแปลว่า “หนองน้ำที่เหม็น” โปรแกรมทั้งหมดของโชคชะตาอันน่าเศร้าของเขา การเปรียบเทียบกับ “ อียิปต์ ” เป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล เนื่องจากฝรั่งเศสนำระบอบการปกครองแบบบริพัลลิกันมาใช้อย่างเป็นทางการ จึงกลายเป็นระบอบบาปแห่งแรกในโลกตะวันตกอย่างเป็นทางการ

การตีความนี้จะได้รับการยืนยันในวิวรณ์ 17:3 ด้วย สี " สีแดง " ของ " สัตว์ร้าย " ซึ่งเป็นภาพของกลุ่มกษัตริย์และพรรครีพับลิกันในยุคสุดท้าย ที่สร้างขึ้นตามแบบฉบับของฝรั่งเศส โดยกล่าวว่า: "

แม้กระทั่งที่ที่พระเจ้าของพวกเขาถูกตรึงกางเขน "

พระวิญญาณทรงสร้างการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิเสศศรัทธาของชาวคริสเตียนในลัทธิเทวนิยมแบบฝรั่งเศสกับการปฏิเสศของชาวยิวในพระเมสสิยาห์พระเยซูคริสต์ เพราะทั้งสองสถานการณ์เหมือนกัน และจะรับผลที่เหมือนกันและผลของความไม่ซื่อสัตย์และความชั่วอย่างเดียวกัน การเปรียบเทียบนี้จะดำเนินต่อไปในข้อต่อไปนี้

ด้วยการเรียกเมืองหลวงของเขาวา " อียิปต์ "

พระเจ้าทรงเปรียบเทียบฝรั่งเศสกับฟาโรห์ ซึ่งเป็นแบบอย่างของการต่อต้านของมนุษย์ที่ขัดต่อพระประสงค์ของพระองค์ มันจะรักษาจุดยืนที่ภยันตรายกว่าจะถูกทำลาย จะไม่มีการกลับใจใด ๆ ในส่วนของเขา เธอ จะเรียก " ความดีชั่วและความดีชั่ว "

เธอจะกระทำบาปที่เลวร้ายที่สุดที่พระเจ้าทรงกระทำ โดยเรียก " แสงสว่าง " นักคิด " ความมืด " ผู้ก่อตั้ง " สิทธิมนุษยชนของเขา " ซึ่งต่อต้านสิทธิของพระเจ้า และโดยประชาชนจำนวนมาก แบบจำลองของมันถูกเลียนแบบแม้กระทั่งในปี 1917 โดยรัสเซียผู้มีอำนาจซึ่งจะทำลายมันด้วยการยิงปรมาณูในช่วงเวลาของ " แตรที่หก " ซึ่งเป็นชื่อที่ " ปารีส " ทำนายไว้ในภาษาเชลติก ภาษาซึ่งแปลว่า " ผู้อยู่ในหม้อน้ำ " ดังนั้นเธอจึงจะอยู่จนกว่าเธอจะมองไม่เห็นพระเจ้าในการทดลองที่จะทำลายเธอถึงขั้นทำลายเธอ

เพราะเขามุ่งเป้าไปที่เธอและเขาจะไม่ปล่อยเธอไปจนกว่าเธอจะไม่อยู่แล้ว

ข้อ 9: " ผู้ชายสามวันครึ่งจากชนชาติ เผ่า ภาษา และประชาชาติ จะเห็นศพของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ยอมให้ศพของพวกเขาถูกนำไปฝังในหลุมศพ -

ในฝรั่งเศส ผู้คนเข้าสู่การปฏิวัติในปี พ.ศ. 2332 และในปี พ.ศ. 2336 พวกเขาประหารชีวิตกษัตริย์ของพวกเขาซึ่งต่อมาเป็นราชินีของพวกเขา ทั้งสองคนถูกตัดศีรษะต่อสาธารณชนบนจัตุรัสกลางขนาดใหญ่ของเมืองที่เรียกว่า "Place Louis XV", "Place de la Révolution" อย่างต่อเนื่อง และ ปัจจุบันคือ "จัตุรัสคองคอร์ด" โดยถือว่า " สามวันครึ่ง " เป็นช่วงเวลาแห่งการทำลายล้าง ดูเหมือนว่าพระวิญญาณจะรวมยุทธการที่วาลมีด้วย ซึ่งในปี พ.ศ. 2335 นักปฏิวัติได้เผชิญหน้าและเอาชนะกองทัพฝ่ายกษัตริย์นิยมของอาณาจักรยุโรปที่โจมตีพรรครีพับลิกันฝรั่งเศสรวมทั้งออสเตรียด้วย บ้านของครอบครัวต้นกำเนิดของ Queen Marie Antoinette เพื่อให้เข้าใจถึงที่มาของความเกลียดชังนี้ เราต้องจำไว้ว่า 1,260

ปีแห่งการละเมิดทุกประเภทโดยแนวร่วมระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปาและราชวงศ์จบลบลงด้วยการสร้างความรำคาญให้กับชาวฝรั่งเศสที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกทารุณกรรม ถูกข่มเหง และทำลายล้างอย่างสิ้นเชิง สองรัชกาลสุดท้ายของพระเจ้าหลุยส์ ความสนใจ !

สาธารณรัฐไม่ใช่และจะไม่เป็นพรสำหรับฝรั่งเศส เธอจะต้องทนรับคำสาปของพระเจ้าจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ในร่างที่ 5

และตัวเธอเองก็ทำผิดซึ่งจะทำให้เธอต้องล่มสลาย

ระบอบการปกครองที่กระหายเลือดตั้งแต่ต้นกำเนิดนี้ จะกลายเป็นประเทศแห่ง "สิทธิมนุษยชน" และมนุษยนิยม ซึ่งจะลงเอยด้วยการปกป้องผู้กระทำผิด

และจะสร้างความหงุดหงิดให้กับเหยื่อผ่านความอยุติธรรม

เขาจะต้อนรับศัตรูของเขาและติดตั้งพวกเขานบนดินแดนของเขาโดยเลียนแบบตัวอย่างที่โด่งดังของเมืองโทรจันที่มีชื่อเสียงในการแนะนำม้าไม้ที่ชาวกรีกทิ้งไว้ดังที่เห็นก่อนหน้า

ข้อ 10: “ และเพราะสิ่งเหล่านี้ ชาวโลกจะชื่นชมยินดีและยินดี และพวกเขาจะมอบของขวัญให้กันและกัน เพราะผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทราบมาชาวโลก -

ในข้อนี้

พระวิญญาณทรงมุ่งเป้าไปที่เวลาที่ความชั่วร้ายทางปรัชญาของฝรั่งเศสจะแพร่กระจายและแพร่กระจาย เหมือนโรคระบาดในประเทศตะวันตกอื่นๆ เช่นเดียวกับเนื้อตายเน่าหรือมะเร็ง เป็นเครื่องหมาย “สัญลักษณ์แห่งกาลเวลา” โดยมี “ ตรา ดวง ”^{ที่ 6}; จุดที่ “ ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำเหมือนกระสอบผสมม่า ”: แสงของพระคัมภีร์หายไปซึ่งถูกปกคลุมไปด้วยหนังสือปรัชญาของนักคิดอิสระ

ในการอ่านฝ่ายวิญญาณ ไม่เหมือนกับ “ พลเมืองแห่งอาณาจักรแห่งสวรรค์ ” ซึ่งนิยามถึงผู้ที่ทรงเลือกสรรของพระเยซู “ ชาวโลก ” ระบุว่าชาวอเมริกันโปรเตสแตนต์ และโดยทั่วไปแล้ว

มนุษย์กับภูตต่อพระเจ้าและความจริงของพระองค์ ผู้คนในยุโรปและอาณาจักรอเมริกาจำนวนมากต่างมองไปยังฝรั่งเศส ที่นั่น ผู้คนบดขยี้สถาบันกษัตริย์และศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

ซึ่งคุกคามผู้คนที่อ่านพระคัมภีร์ ซึ่งเป็น “ พยานทั้งสอง ” ด้วย “ ความทรมาณ ” แห่ง “ นรก ” ของมัน; “ ความทรมาณ ”

ที่แท้จริงซึ่งสงวนไว้สำหรับการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น เพื่อทำลายล้างศาสนาเท็จซึ่งตนใช้การคุกคามประเภทนี้อย่างหลอกลวง ตามวิวรณ์ 14:10-11

ชาวต่างชาติที่ตกเป็นเหยื่อของการละเมิดแบบเดียวกันนอกประเทศฝรั่งเศสก็หวังว่าจะได้รับประโยชน์จากโครงการริเริ่มนี้

ยิ่งกว่านั้นเนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากฝรั่งเศสโดยพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ในโลกนี้เมื่อไม่กี่ปีก่อน

สหรัฐอเมริกาแห่งอเมริกาเหนือจึงได้รับเอกราชและปลดปล่อยตนเองจากการครอบงำของอังกฤษ อิสรภาพกำลังดำเนินไปและจะชนะใจผู้คนมากมายในไม่ช้า เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของมิตรภาพนี้ “ พวกเขาจะส่งของขวัญให้กัน ”

หนึ่งในของขวัญเหล่านี้คือของขวัญจากฝรั่งเศสที่มอบ “ เทพีเสรีภาพ ” ให้กับชาวอเมริกัน ซึ่งสร้างขึ้นในปี 1886 บน เกาะตรงข้ามนิวยอร์ก ชาวอเมริกันแสดงท่าทางดั่งกล่าวด้วยการมอบแบบจำลองซึ่งสร้างขึ้นในปี 1889

ตั้งอยู่ในปารีสบนเกาะกลางแม่น้ำแซนใกล้กับหอไอเฟล พระเจ้าทรงกำหนดเป้าหมายของประธานประเภทนี้ซึ่งเผยให้เห็นการแบ่งปันและการแลกเปลี่ยนที่ก่อให้เกิดคำสาปแห่ง อิสรภาพที่มากเกินไป

ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะเพิกเฉยต่อกฎฝ่ายวิญญาณ

ข้อ 11: “ และต่อมาสามวันครึ่งวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่พวกเขา และพวกเขาก็ลุกขึ้นยืน และคนเหล่านั้นที่เห็นก็เกิดความเกรงกลัวอย่างยิ่ง -

เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2335

ฝรั่งเศสถูกคุกคามโดยออสเตรเลียและปรัสเซีย และโค่นล้มกษัตริย์หลุยส์ที่ 16 ของตนเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2335 นักปฏิวัติได้รับชัยชนะที่วัลมีเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2335 พระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ถูกกิโยตินเมื่อวันที่ 21 มกราคม พ.ศ.

2336 เผด็จการ Robespierre และเพื่อนๆ ของเขาถูกประหารชีวิตเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2337 “อนุสัญญา” ถูกแทนที่ด้วย “สภาม” เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2338 “ความหวาดกลัว” สองครั้งในปี พ.ศ. 2336 และ พ.ศ. 2337 รวมกันกินเวลาเพียงปีเดียว ระหว่างวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2335 ถึง 25 ตุลาคม พ.ศ. 2338 ฉันทพบว่าช่วงเวลา “สามวันครึ่ง” นี้ค่อนข้างแม่นยำตามที่พยากรณ์ไว้หรือ “สามปีครึ่ง” ที่แท้จริง แต่ฉันคิดว่าระยะเวลานั้นก็มีข้อความทางจิตวิญญาณด้วย

ช่วงเวลานี้หมายถึงครึ่งสัปดาห์ ซึ่งอาจทำให้เกิดการพาดพิงถึงพันธกิจทางโลกของพระเยซูคริสต์ซึ่งกินเวลา “สามวันพยากรณ์ครึ่ง” อย่างชัดเจน และจบลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระเมสสิยาห์พระเยซูคริสต์

พระวิญญาณทรงเปรียบเทียบการกระทำของตนกับการกระทำของพระคัมภีร์ ซึ่งเป็น “ *พยา นสอง คน* ” ซึ่งกระทำและสั่งสอนก่อนจะถูกเผาที่ Place de la Révolution ในปารีส จากการเปรียบเทียบนี้ พระคัมภีร์คือความเชื่อนี้ ซึ่งระบุถึงพระเยซูคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนอีกครั้งและ “ *ถูกแทง* ” ตามที่ระบุไว้ใน วิวรณ์ 1:7 นำท่วมนองเลือด ทำให้ชาวฝรั่งเศสหวาดกลัว นอกจากนี้ หลังจากการประหารชีวิตผู้นำของ อนุสัญญากระหายเลือด Maximilien Robespierre และเพื่อนของเขา Couthon และ Saint-Just การประหารชีวิตโดยสรุปและเป็นระบบก็หยุดลง

พระวิญญาณของพระเจ้าปลุกความกระหายทางวิญญาณของมนุษย์และการนับถือศาสนากลายเป็นสิ่งถูกกฎหมายอีกครั้ง และเหนือสิ่งอื่นใดคือเป็นอิสระ “ความเกรงกลัวพระเจ้า”

อันเป็นมงคลได้ปรากฏขึ้นอีกครั้งและความสนใจในพระคัมภีร์ได้แสดงออกมาอีกครั้ง แต่จนกว่าจะถึงจุดจบของโลก

ความเกรงกลัวพระเจ้าจะถูกต่อสู้และแข่งขันกันด้วยหนังสือปรัชญาที่เขียนโดยนักคิดอิสระซึ่งมีต้นแบบของชาวกรีกเป็นต้นกำเนิดของทุกสิ่ง รูปแบบต่างๆ

ข้อ 12: “ *และ พวก เขา ได้ ยืน เสี่ยง จาก สวรรค์ ตรี สแก่ พวก เขา ว่า “ จง ขึ้น ไป ที่ นี้ เกิด และ พวก เขา ก็ ขึ้น ไป บน สวรรค์ ใน เมฆ และ ศัตรู ของ พวก เขา ก็ เห็น พวก เขา -* ”

พยา นสอง คน ” ในพระคัมภีร์ไบเบิล หลังปี 1798 การเปรียบเทียบกับพระเยซูยังคงดำเนินต่อไป

เพราะผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรเห็น (ตามหลังผู้เผยพระวจนะเอลียาห์) เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ต่อหน้าพวกเขา แต่ในทางกลับกัน ผู้ที่เขาเลือกไว้เป็นครั้งสุดท้ายก็จะกระทำเช่นเดียวกัน

ศัตรูของพวกเขาจะเห็นพวกเขาขึ้นสู่สวรรค์ในเมฆซึ่งพระเยซูจะทรงดึงพวกเขามาหาพระองค์เอง

การสนับสนุนที่พระเจ้าประทานแก่อุดมการณ์ของพระองค์ก็เหมือนกันสำหรับพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเลือกสรร และในบริบทของการปฏิวัติฝรั่งเศสนี้ พระคัมภีร์หลังปี 1798 เพื่อยืนยันการสิ้นสุดของระยะเวลาที่พยากรณ์ไว้คือ “ *1260 วัน* ” - ปีใน พ.ศ. 2342 สมเด็จพระสันตะปาปาปิอุสที่ 6 สิ้นพระชนม์ขณะถูกคุมขังในเมืองวาลองซ์-ซูร์-โรน ดังนั้นระหว่างปี พ.ศ. 2386-44 ถึง พ.ศ. 2537 จึงเป็นช่วงเวลาแห่งสันติภาพอันยาวนาน 150 ปีพยากรณ์ว่า “ *ห้าเดือน* ” ในวิวรณ์ 9:5-10 การสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 การยุติระบอบกษัตริย์ และการตายของพระสันตะปาปานิโกลา

ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการไม่ยอมรับศาสนาของ "
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล " ในวิวรณ์ 13:1-3
 สนธิสัญญาแห่งสารบบรักษาบาดแผลของเธอ
 แต่เธอไม่ได้รับประโยชน์จากการสนับสนุนของราชวงศ์ที่ถูกทำลายอีกต่อไป
 เธอจะไม่ขมเหงอีกต่อไปจนกว่าจะถึงวาระสุดท้าย
 เมื่อการแพ้วของโปรเตสแตนต์จะปรากฏภายใต้นามของ "
สัตว์ร้ายที่พื้นดินขึ้นมาจากแผ่นดิน " ใน อาโป 13:11.

ข้อ 13: " *ในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมืองนั้นถล่มลงเสียหนึ่งในสิบ ส่วน แผ่นดินไหวครั้งนี้มีผู้เสียชีวิตเจ็ดพันคน ส่วนที่เหลือก็หวาดกลัวและถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์-* "

ในยุคนี้ (*ชั่วโมงนี้*) ได้สำเร็จแล้วในรูปแบบฝ่ายวิญญาณ " *แผ่นดินไหว* "
 ที่ได้พยากรณ์ไว้แล้วโดยความสำเร็จของแผ่นดินไหวที่ลิบบอนในปี 1755
 ซึ่งเกี่ยวข้องกับหัวข้อ " *ตราดวงที่หก* " ของอาโป 6:12
 ตามพระวิญญาณของพระเจ้า เมืองปารีสสูญเสียบรรดา " *หนึ่งในสิบ* "
 แต่ความหมายอื่นอาจเกี่ยวข้องกับ ตมล .7:24 และ วิวรณ์ 13:1 ซึ่งเป็นส่วนที่สิบของ "
เขาสิบเขา "

หรืออาณาจักรคริสเตียนตะวันตกที่อยู่ภายใต้ร่างกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสัน
 ตปาปา ฝรั่งเศส ซึ่งโรมมองว่าเป็น "ลูกสาวคนโต"
 ของคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก ตกอยู่ภายใต้ลัทธิต่ำช้า ขาดการสนับสนุน
 และพยายามทำลายอำนาจของฝรั่งเศส ^{ตราตัว} ที่ 4 เผยให้เห็นว่า "
ดวงอาทิตย์ถูกฟ้าตกลงในส่วนที่สาม "; ข้อความ "
คนเจ็ดพันคนถูกสังหารในแผ่นดินไหวครั้งนี้ " ยืนยันเรื่องนี้โดยกล่าวว่า: " *ผู้ชาย* "
ที่เคร่งศาสนาจำนวนมาก (พัน) (เจ็ด: การชำระให้บริสุทธิ์ทางศาสนาในสมัยนั้น)
 ถูกสังหารในแผ่นดินไหวทางการเมืองในสังคมครั้งนี้

ข้อ 14: " *วิบัติประการที่สองผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติประการที่สามมา
 อย่างรวดเร็ว-* "

ดังนั้นการหลั่งเลือดอย่างรุนแรงจึงเพิ่มความยำเกรงพระเจ้าและ
 "ความหวาดกลัว" ก็ยุติ ลง แทนที่ด้วยอาณาจักรของนโปเลียนที่ 1 " *นก อินทรี* "
ประกาศ " *ตรา* " สามตัวสุดท้าย " *ความโศคราย* " *สามครั้ง* สำหรับผู้อยู่อาศัย
 ของโลก เนื่องจากการประกาศดังกล่าวเกิดขึ้นหลังการปฏิวัติฝรั่งเศสระหว่างปี 1789
 ถึง 1798 " *เหตุร้ายครั้งที่สอง* " ที่เกิดจากเหตุการณ์ดังกล่าวในข้อ 14
 จึงไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง แต่สำหรับพระวิญญาณ
 มันเป็นหนทางที่จะบอกเราว่ารูปแบบใหม่ของการปฏิวัติฝรั่งเศสจะปรากฏขึ้นก่อนกา
 รเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม ตามวิวรณ์ 8:13 "
วิบัติประการที่สอง " เกี่ยวข้องกับหัวข้อ ^{ที่ 6 อย่างชัดเจน} *ตรา* ของว . 9:13 ซึ่งจะ "
ฆ่าคนหนึ่งในสาม "

ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะกลับมาเพื่อล้างแค้นให้กับการประณามอย่างไม่ยุติธรรมของผู้
 รับใช้ที่ซื่อสัตย์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยการกำจัดศัตรูคู่อาฆาทซึ่งเป็นกบฏกลุ่ม
 สุดท้าย เราเข้าใจได้ว่าเช่นเดียวกับการสังหารหมู่ที่เกิดจากนักปฏิวัติฝรั่งเศส
 พระเจ้าทรงจัดให้มีการสังหารหมู่ในสงครามโลกครั้งที่สาม ซึ่งคราวนี้เป็นนิวเคลียร์
 ซึ่งจะลดจำนวนประชากรโลกลงอย่างมาก ก่อนที่จะถูกกำจัดจนเสร็จสิ้น
 ซึ่งจะฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิม การปรากฏตัว แบบ " *เหวลึก* " ตั้งเดิม
 หลังจากการแทรกแซงการทำลายล้างครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์

ความหมายสองประการของ " วิธีที่สอง " เชื่อมโยงแผนที่สี่
กับแดร ที่หก ด้วยเหตุผลทางจิตวิญญาณ
โครงสร้างของวิวรรณ์แบ่งช่วงเวลาของยุคคริสเตียนออกเป็นสองส่วน
ประการแรก " ไซคราย " ลงโทษผู้กระทำผิดที่ถูกลงโทษก่อนปี พ.ศ. 2387
และประการที่สอง ผู้ถูกลงโทษหลังปี พ.ศ. 2387 ก่อนวันสิ้นโลก บัดนี้
การลงโทษทั้งสองมีความหมายเหมือนกันที่พระเจ้าประทานแก่การลงโทษครั้งที่สี่ใน
นเลรีนิตี 26:25: " เราจะส่งดาบที่จะล้างแค้นพันธสัญญาของเรา " ที่
การลงโทษครั้งแรกตกอยู่กับผู้คนที่ ที่ไม่ได้รับ ข่าวสารเรื่องการปฏิรูป
งานที่พระเยซูทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ทรงเลือก
และครั้งที่สองกับผู้ที่ไม่ตอบสนองต่อข้อเรียกร้องของพระเจ้า ให้ดำเนิน
การปฏิรูปนี้ให้เสร็จสิ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1843 แสงสว่างที่เปิดเผย
โดยที่พระเจ้าทรงสร้างการปฏิรูปถาวรนี้
จะถูกนำเสนอจนถึงเวลาที่เวลาแห่งพระคุณสิ้นสุดลง
โดยการรับเอาสิ่งของการกระทำที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นคนในการปฏิบัติฝ
รังเศสตั้งแต่ปี 1789 ถึง 1795
เราพบสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์สามารถถือว่าเป็นคนตะวันตกในสมัยสุดท้าย
เราพบว่ามีการดูหมิ่น
ความไม่เคารพและความเกลียดชังศาสนพิธีและผู้ที่ยึดศาสนพิธีแบบเดียวกัน
พฤติกรรมซึ่งครั้งนี้เป็นผลจากการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ไม่ธรรม
ดา ในช่วงปีแห่งสันติภาพ ความต่ำช้าและศาสนาเท็จเข้าครอบงำโลกตะวันตก
พระเจ้าจึงมีเหตุผลที่ดีที่จะเสนอให้เราอ่านสองครั้งสำหรับหัวข้อนี้ พฤติกรรมของ " ผู้รอดชีวิต "
ที่สร้างความแตกต่างหลักระหว่างยุคปฏิวัติกับยุควิทยาศาสตร์แห่งยุคสุดท้ายของมน
ุษยชาติ เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตามพระวจนะ 11:11 ถึง 13 " ผู้รอดชีวิต "
ในการอ่านครั้งแรกเกี่ยวกับ " แดรที่สี่ " " กลับใจ " ในขณะที่ " ผู้รอดชีวิต "
ในครั้งที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับ " แดรที่หก " " กลับใจ ไม่ใช่ " ตาม Rev.9:20-21

วิธีใหญ่หลวง " ประการที่สาม (สำหรับคนบาป):
การกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ผู้ทรงยุติธรรม
ข้อ 15: " ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดเป่าแดร และมีเสียงดังในสวรรค์ว่า
" อา ณา จักรของ โลกนี้ มอบไว้ในแตรองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและต่อพระคริสต์ของพระ
องค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์-
หัวข้อสุดท้ายของบทนี้คือเรื่อง " แดรที่เจ็ด " ซึ่งกำหนดไว้
ผมขอเตือนคุณถึงช่วงเวลาพระเจ้าผู้สร้างที่มองไม่เห็นทรงทำให้ตนปรากฏแก่สาย
ตาของศัตรูเพื่อยืนยันอปอ.1:7: " ดูเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับ
เมฆและทุกตาจะจะได้เห็น; แม้แต่คนที่เจาะมัน " " ผู้ที่แทงพระองค์ " ซึ่งแทงพระเยซู
ล้วนเป็นศัตรูของพระองค์จากทุกยุคสมัยของคริสเตียน รวมทั้งในยุคสุดท้ายด้วย
พวกเขาแทงพระองค์ ข่มเหงเหล่าสาวกผู้สัตย์ซื่อของพระองค์
ซึ่งพระองค์ทรงประกาศว่า " เพราะว่าท่านได้กระทำสิ่งเหล่านี้แก่พี่น้องผู้ต่ำต้อยคนหนึ่งของเรา
ท่านก็ทำสิ่งเหล่านั้นแก่ข้าพเจ้าด้วย (มัทธิว 25:40)"
จากฟากฟ้าก็เปล่งเสียงดังเพื่อเฉลิมฉลองเหตุการณ์นี้
คนเหล่านี้คือชาวสวรรค์ที่ได้แสดงตัวออกมาเพื่อเฉลิมฉลองการขับไล่ปีศาจและปีศา
จของมันออกจากสวรรค์โดยพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะซึ่งเรียกว่า " มีคาเอล "

ในวิว . 12:7 ถึง 12 พวกเขามีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีของ
“ได้รับเลือกและได้รับอภิสภาพและได้รับชัยชนะโดยพระเยซูคริสต์
ประวัติศาสตร์แห่งความบาปทางโลกจะยุติลงเนื่องจากขาดคนบาปที่ถูกทำลายโดย
พระโอษฐ์ของพระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ มา ร “ เจ้าแห่งโลกนี้ ” ตามที่พระเยซูกล่าวไว้
สูญเสียการครอบครองโลกบาปที่ถูกทำลายโดยพระเจ้า
เขาจะอยู่บนโลกรกร้างต่อไปอีกพันปีโดยไม่ทำร้ายใคร
ขณะรอการพิพากษาครั้งสุดท้ายพร้อมกับคนบาปคนอื่นๆ
ที่พระเจ้าจะทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อจุดประสงค์นี้

**ความสุขอันยิ่งใหญ่บนสวรรค์ของผู้ที่ได้รับเลือกที่ได้รับการไถ่โดยพร
ะโลหิตของพระเยซูคริสต์**

ข้อ 16: “
*และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าบนบัลลังก์ของตนก็หมอบลงกรา
บนมัสการพระเจ้า ”*

ผู้ที่ได้รับเลือกได้เข้าสู่อาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้า
โดยนั่งบนบัลลังก์ต่อหน้าพระเจ้า
พวกเขาจะปกครองหรือพิพากษาคนชั่วร้ายตามวิวรรณ์ 20:4
ข้อนี้ทำให้นึกถึงบริบทของการเริ่มต้นจากสวรรค์ของการไถ่ในวิวรรณ์ 4
ข้อนี้นำเสนอรูปแบบที่การนมัสการพระเจ้าอย่างแท้จริงควรทำ การกราบ การคุกเข่า
คว่ำหน้า เป็นรูปแบบที่พระผู้เป็นเจ้าทรงรับรอง

ข้อ 17: “ *กล่าวว่า:*
*เราขอขอบคุณพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพผู้ทรงเป็นอยู่และเป็นอยู่เพราะคุณได้ครอบค
รองพลังอันยิ่งใหญ่ของคุณและครอบครองอาณาจักรของคุณ -*

ผู้ไถ่ขอบพระคุณอีกครั้งและ กราบ ลงต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์ “
พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพผู้ทรงเป็นและเป็นอยู่ ” “ และผู้ทรงเสด็จมา ” ดังที่
Rev.1:4 ประกาศ “ *คุณได้คว่ำอำนาจอันยิ่งใหญ่ของคุณ* ”
ซึ่งคุณได้ละทิ้งเพื่อช่วยผู้ที่คุณเลือกและชดใช้ค่าบาปของพวกเขาด้วยการตายของ
คุณในพันธกิจ “ ลูกแกะ ” ของคุณ “
พระ เมฆ โปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลก ” คุณได้ “
เข้าครอบครองอาณาจักรของคุณ ”;
บริบทที่แนะนำคือจุดที่พระวิญญาณทรงนำออกห่างออกไปในวิวรรณ์ 1:10;
ประวัติความเป็นมาของการประชุมพระคริสต์บนแผ่นดินโลกนั้นเป็นอดีตไปแล้ว
ในขั้นตอนนี้ “ สภาทั้ง 7 สภา ” อยู่หลังเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือก
รัชสมัยของพระเยซูซึ่งเป็นเป้าหมายแห่งความหวังแห่งศรัทธาของผู้ที่ได้รับเลือกได้
กลายเป็นความจริงแล้ว

ข้อ 18: “ *บรรดาประชาชาติโกรธแค้น และพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว
และถึงเวลาพิพากษาคคนตาย ให้นำเห็บแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะ
ธรรมิกชน และบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่
และเพื่อทำลายผู้ที่ทำลายโลก -*

เรา พบข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากในข้อ 18 นี้
เกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ที่พยากรณ์ไว้ ที่ ⁶ ทรมับีต ถูกฆ่า ผู้ชายหนึ่งในสาม คือ “
ประชาชาติหูดหิด ” และต่อหน้าต่อตาเรา ในปี 2563-2564
เรากำลังเห็นสาเหตุของการระคายเคืองนี้: โควิด-19
และความหายนะทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการรุกรานของอิสลาม

และการรุกรานของรัสเซียในทันที กับพันธมิตรของมัน
หลังจากความขัดแย้งอันน่าสยดสยองและทำลายล้างนี้
หลังจากการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์โดย " สัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก "
นั่นคือพันธมิตรโปรเตสแตนต์และคาทอลิกของผู้รอดชีวิตชาวอเมริกันและชาวยุโรป
พระเจ้าได้หลังไหลลงมาเหนือพวกเขา "
ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระองค์ " อธิบายไว้ใน Rev.16
เมื่อถึงเวลาที่เจ็ด

พระเยซูทรงปรากฏเพื่อช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรและทำลายผู้ที่ตกสู่บาป
จากนั้นโปรแกรมที่เตรียมไว้สำหรับ " พันธปี " แห่งสหัสวรรษที่เจ็ด ก็มาถึง ในสวรรค์
ตามวิวรณ์ 4:1 การพิพากษาคนชั่วจะเกิดขึ้น: " และถึงเวลาพิพากษาคคนตายแล้ว " วิสุทธิชน
ได้รับรางวัล:

ชีวิตนิรันดร์ที่พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก
ในที่สุดพวกเขาก็ได้รับดาวรุ่งและมงกุฎที่สัญญาไว้กับผู้ที่ได้รับเลือกได้รับชัยชนะใน
การต่อสู้แห่งศรัทธา: " เพื่อให้รางวัลผู้ เมฆพระวจนะ ผู้รับใช้ของคุณ "
พระเจ้าทรงระลึกถึงความสำคัญของคำพยากรณ์สำหรับทุกยุคทุกสมัย (อ้างอิงจาก 2
ปต .1:19) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสุดท้าย " วิสุทธิชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
พระนามของพระองค์ " คือผู้ที่ตอบรับข้อความของทูตสวรรค์ทั้งสามในวิว.14:7 ถึง
13 ในทงบทก ; คนแรกนึกถึงปัญญาอันประกอบด้วยความยำเกรงพระองค์
เชื่อฟังพระองค์ และไม่โต้แย้งพระบัญชาของพระองค์ โดยกล่าวว่า " จงยำเกรงพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ " ในลักษณะของพระเจ้าผู้สร้าง " เพราะถึงเวลาพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว และนมัสการ พระองค์ผู้ทรงสร้าง
สวรรค์ ทะเล แผ่นดิน และน้ำพุ "

ข้อ 19: " และพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก
และหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารของพระองค์ ก็มีฟ้าแลบ ฟ้าร้อง
ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว และมีลูกเห็บตกหนัก -

หัวข้อทั้งหมดที่เกิดขึ้นในหนังสือวิวรณ์เล่มนี้มาบรรจบกันในช่วงเวลาประวัติศาสตร์
ของการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์อันยิ่งใหญ่ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา
ข้อนี้มุ่งเป้าไปที่บริบทที่บรรลุดและสรุปหัวข้อต่อไป:

Rev.1: แอดเวนทิสต์:

ข้อ 4: " ยอห์น เรียน คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในเอเชีย
ขอพระคุณและสันติสุขจงมีแต่ท่านผู้ทรงเป็นอยู่ ผู้ทรงเป็นอยู่
และผู้ที่จะเสด็จมา และจากริฎยฐานทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์
»

ข้อ 7: " ดเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับเมฆ "
และทุกตาจะเห็นมัน แม้แต่คนที่แทงมัน
และทุกเผ่าในโลกจะโศกเศร้าเพราะเขา ไข้ สาธุ! -

ข้อ 8: " ฉันเป็นอัลฟาและโอเมกา พระเจ้าตรัส
ผู้ทรงเป็นอยู่และเป็นอยู่ และผู้ที่จะมา คือผู้ทรงฤทธานภาพ -

ข้อ 10: " ในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าข้าพเจ้าอยู่ในวิญญาน
และได้ยินเสียงดังดังเหมือนเสียงแตรดังมาจากข้างหลังข้าพเจ้า "

Apo.3: การประชุมครั้งที่เจ็ด: สิ้นสุดยุค " เลาดิเซียน " (= ผู้ถูกพิพากษา)

วิวรณ์ 6:17: วันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระเจ้าต่อมนุษย์ที่กบฏ “ เพราะวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะยืนหยัดได้? -

Apo.13: “ สัตว์ร้ายที่ฟื้นคืนชีพจากแผ่นดินโลก ” (กลุ่มพันธมิตรโปรเตสแตนต์และคาทอลิก) และกฎหมายวันอาทิตย์ ข้อ 15: “ และประทานแก่เขาเพื่อทำให้ รูปของสัตว์ร้ายมีชีวิตขึ้นมา เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และให้มากที่สุดเท่าที่จะไม่บชารูปของสัตว์ร้ายนั้นจะถูกฆ่า-

Apo.14: สองหัวข้อของ “ การเก็บเกี่ยว ” (การสิ้นสุดของโลกและความปีติยินดีของผู้ที่ได้รับเลือก) และ “ วินเทจ ” (การสังหารหมู่ผู้เลี้ยงแกะจอมปลอมโดยผู้ติดตามที่ถูกล่อลวงและหลอกลวง)

Rev.16: ข้อ 16: “ วันอันยิ่งใหญ่แห่งสงคราม Armageddon ”

ในข้อ 19 นี้ เราพบสูตรสำคัญของการแทรกแซงของพระเจ้าโดยตรงและมองเห็นได้ “ และมีฟ้าแลบ เสียง ฟ่ำร้อง แผ่นดินไหว ” ที่ได้อ้างถึงในวิวรณ์ 4:5 และ 8:5 แล้ว แต่ที่นี้พระวิญญาณทรงเพิ่ม “ และลูกเห็บหนัก ”; “ ลูกเห็บ ” ซึ่งหัวข้อที่ เจ็ด ของ “ ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ” ในวิวรณ์ 16:21 สิ้นสุดลง

ดังนั้นบริบทของการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์จึงถูกทำเครื่องหมายด้วยหัวข้อสุดท้ายของแอ็ดเวนติสซึ่งคราวนี้นำมาซึ่งความรอดที่แท้จริงที่น่าเสนอแก่ผู้ที่ได้รับเลือก ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ซึ่งได้รับการหลังพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ถึงเวลาเผชิญหน้ากับกลุ่มกบฏที่กำลังเตรียมสังหารผู้ที่เขาเลือกซึ่งปฏิเสธรวันอาทิตย์โรมันและรักษาความจงรักภักดีต่อวันสะบาโตที่พระเจ้าชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่สัปดาห์แรกของการสร้างโลก “ ตราดวงที่หก ” ของวิวรณ์ 6 แสดงให้เห็นพฤติกรรมและความผิดหวังของกลุ่มกบฏเหล่านี้ที่พระเจ้าทรงจับได้ในเจ็ดนาฬาล่างเผ่าพันธุ์ผู้ได้รับพรและผู้เป็นที่รักของพระองค์ ประเด็นที่ไม่เห็นด้วยถูกหยิบยกขึ้นมาในข้อ 19 นี้ เกี่ยวข้องกับกฎศักราชที่เก็บรักษาไว้ใน “ หีบแห่งประจักษ์พยาน ” ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพลับพลาและ “ พระวิหาร ” ภาษาฮีบรู นาวาเป็นหนีบุญคุณและความศักดิ์สิทธิ์อันสูงส่งเพียงเพราะบรรจู่โต๊ะแห่งธรรมนูญดีซึ่งสลักไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้าเองต่อหน้าโมเสสผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ พระคัมภีร์ช่วยให้เราเข้าใจว่าอะไรทำให้เกิดความหวาดกลัวแก่กลุ่มกบฏในเวลาทีพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา เพราะนี่คือสิ่งที่ข้อ 1 ถึง 6 ของสดุดี 50 ปร ะ ก า ศ :

“ สดุดีของอาสาฟ พระเจ้า พระเจ้า พระเจ้า ตรัสและทรงเรียกแผ่นดินโลก ตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก จากศิโยน ความงามอันสมบูรณ์แบบ พระเจ้าทรงฉายแสง พระองค์เสด็จมา พระเจ้าของเรา พระองค์ไม่ได้นั่งเงิบ ข้างหน้าเขามีไฟเผาผลาญ รอบๆ เขามีพายุอัน รุนแรง พระองค์ทรงร้องไปยังสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลก เพื่อพิพากษาประชากรของพระองค์ : รวบรวมผู้ซื่อสัตย์ของฉันผู้ซึ่งได้ทำพันธสัญญากับฉันด้วยการเสียสละ! - และ

สวรรคฺจะประกาศความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระเจ้าคือผู้ทรงพิพากษา

ในบริบทแห่งความหวาดกลัว กลุ่มกบฏจะเห็น
ข้อความในพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าที่สี่ **ป ร า ก ฎ** **บนท้องฟ้า**
เป็นอักษรเพลิง และด้วยการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์นี้
พวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าทรงประณามพวกเขาถึงความตายครั้งแรกและ " "

ข้อสุดท้ายของหัวข้อ " **แดรท์เจ็ด** " "
เปิดเผยและยืนยันความสำคัญที่พระเจ้าประทานแก่กฎหมายของพระองค์ที่ถูกทำท
ายโดยศาสนาคริสต์เท็จที่กบฏ
กฎหมายของพระเจ้าถูกดูหมิ่นภายใต้ข้ออ้างของการต่อต้านกฎหมายและพระคุณ
ข้อผิดพลาดนี้เกิดจากการอ่านถ้อยคำของอัครสาวกเปาโลในจดหมายของเขาผิด
ดังนั้นผมจะจัดข้อสงสัยด้วยการให้คำอธิบายที่ชัดเจนและเรียบง่าย ในรม .6
เปาโลเปรียบเทียบผู้ที่ "อยู่ **ภายใต้ ธรรมบัญญัติ** " กับผู้ที่ "อยู่ **ภายใต้พระคุณ** " "
เพียงเพราะบริบทของเวลาของท่านเมื่อพันธสัญญาใหม่เริ่มต้นขึ้น ตามสูตร " "
ภายใต้ธรรมบัญญัติ "

พระองค์ทรงกำหนดขาวยิวในพันธสัญญาเดิมที่ปฏิเสธพันธสัญญาใหม่โดยอาศัยคว
ามยุติธรรมอันสมบูรณ์ของพระเยซูคริสต์
และพระองค์ทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งเข้าร่วมเป็นพันธมิตรใหม่ี่ตามสุต
ร " **ด้วยกฎหมาย** " เพราะนี่คือผลประโยชน์ที่ได้มาโดยพระคุณ
ใน พ ร ะ น า ม ข อ ง พระเยซูคริสต์ในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์เลือกสรร
และสอนให้เขารักและเชื่อฟังกฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ ด้วยการเชื่อฟังเขา
เขาจึง "อยู่ **ภายใต้ธรรมบัญญัติ** " และเป็น "อยู่ **ภายใต้พระคุณ** " เขาจึงไม่ " "
อยู่ภายใต้ธรรมบัญญัติ " " เช่น กัน

ข้าพเจ้าจำได้อีกครั้งที่เปาโลกล่าวถึงกฎหมายของพระเจ้าว่า " "
ศักดิ์สิทธิ์และพระบัญญัตินั้นยุติธรรมและดี "; สิ่งที่ฉันแบ่งปันกับเขาในพระเยซูคริสต์
ในขณะที่เปาโลตำหนิบาป
โดยพยายามโน้มน้าวผู้อ่านของเขาว่าพวกเขาจะต้องไม่ทำบาปอีกต่อไปในขณะที่อ
อยู่ในพระคริสต์

กลุ่มกบฏยุคใหม่ใช้ข้อความของเขาเพื่อโต้แย้งพระองค์โดยทำให้พระเยซูคริสต์ซึ่ง
พวกเขาอ้างว่าเป็น " ผู้รับใช้แห่งบาป " ที่จัดตั้งขึ้นโดยโรม 7 มีนาคม 321
ขณะที่เปาโลประกาศใน ก ท .2:17: "

แต่ในขณะที่เราพยายามที่จะเป็นคนชอบธรรมโดยพระคริสต์

ถ้าเราพบว่าเราเองเป็นคนบาปด้วย **พระ**
คริสต์จะทรงเป็นผู้ปรนนิบัติบาปหรือไม่? **ไกลจากมัน !** »

ให้เราสังเกตความสำคัญของความแม่นยำ " "
ห่างไกลจากมัน " ซึ่งประณามแนวความคิดทางศาสนาเกี่ยวกับความเชื่อที่กบฏของ
คริสเตียนสมัยใหม่จอมปลอม และนับตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค .ศ . 321 ซึ่งเป็นวันที่ " "
บาป "

ของโรมันเข้าสู่ความเชื่อของคริสเตียนตะวันตกและตะวันออกโดยอำนาจของจักรพรร
รติโรมันนอกรีต คอนสแตนติน ^{ที่ 1}

ในบริบทของ " **แดรท์เจ็ด** " " นี้
หกพันปีแรกที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับการเลือกผู้ที่ทรงเลือกสรรทางโลกสิ้น

สดลง ในโครงการรวมเจ็ดพันปีของพระองค์ จากนั้น สหสวรรค์ที่เจ็ดหรือ “ พันปี ”
ของวิวรรณ์ 20 จะเปิดขึ้น
อุทิศให้การพิพากษาบนสวรรค์ของกลุ่มกบฏโดยผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไถ่
โดยพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นหัวข้อของวิวรรณ์ 4

วิวรรณ์ 12 : แผนศุนย์กลางอันยิ่งใหญ่

ผู้หญิง – ผู้รุกรานชาวโรมัน – ผู้หญิงในทะเลทราย – วงเล็บ:
การต่อสู้ในสวรรค์ – ผู้หญิงในทะเลทราย – การปฏิรูป – ดำซ้ำ-
พวกแฉ็ดเวนตีสที่เหลื่ออยู่

หญิงผู้มีชัยชนะ เจ้าสาวของพระคริสต์ ลูกแกะของพระเจ้า

ข้อ 1: “ มีหมายสำคัญใหญ่ปรากฏในสวรรค์ คือ
หญิงผู้หนึ่งมีดวงอาทิตย์ห่อหุ้ม มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า
และมีมงกุฎดาวสิบสองดวงอยู่บนศีรษะ-”

ขออย่าอีกครั่งว่า ธีมต่างๆ หลายๆ ธีมติดตามกันในภาพวาดหรือฉากต่างๆ
ตารางแรกแสดงให้เห็นสภาที่ได้รับเลือกซึ่งจะได้รับประโยชน์จากชัยชนะของพระเย
ชูคริสต์ ซึ่งเป็นประมุขแต่เพียงผู้เดียว ตามอฟ .5:23 ภายใต้สัญลักษณ์ของ “
ผู้หญิง” “เจ้าสาว” ของพระคริสต์ถูกห่อหุ้มด้วย “ ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ”
ที่พยากรณ์ไว้ใน มก .4:2 ในการใช้งานสองครั่ง สัญลักษณ์แห่งความมืดคือ “
ดวงจันทร์” “ คือ ” “ ได้พระบาทของพระองค์ ” “
ศัตรูเหล่านี้เป็นขวยิวในพันธสัญญาเดิมและคริสเตียนที่ตกสู่บาป คาทอลิก
ออร์โธดอกซ์ โปรเตสแตนต์ และแฉ็ดเวนตีส
ตามลำดับเวลาทางประวัติศาสตร์และตามลำดับเวลา บนศีรษะของเขา “

มงกุฎดวงดาวสิบสองดวง ”
เป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะของเขาในการเป็นพันธมิตรกับพระเจ้า 7 กับมนุษย์ 5
ซึ่งหมายถึงเลข 12

หญิงที่ถูกข่มเหงก่อนได้รับชัยชนะครั้งสุดท้าย

ข้อ 2: “ *นางตั้งครรภ์และร้องออกมาเพราะเจ็บครรภ์และเจ็บครรภ์-*
ในข้อ 2 “ *ความเจ็บปวดตั้งแต่กำเนิด* ”

ทำให้เกิดการข่มเหงทางโลกซึ่งเกิดขึ้นก่อนสมัยแห่งความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์
พระเยซูทรงใช้ภาพนี้ในยอห์น 16:21-22: “

*ผู้หญิงคนหนึ่งเมื่อคลอดบุตรก็โศกเศร้าเพราะถึงเวลาของเธอมาถึงแล้ว
แต่เมื่อนางคลอดบุตร นางก็จำความทุกข์ทรมานนั้นไม่ได้อีกต่อไป
เพราะนางมีความปีติยินดีที่มนุษย์ได้เกิดมาในโลก บัดนี้ท่านก็เศร้าโศกเช่นกัน
แต่เงินจะกลับมาพบคุณอีก และใจของคุณจะยินดี
และจะไม่มีใครเอาความยินดีไปจากคุณได้-*

ผู้ข่มเหงสตรีนอกรีต: โรม นครอันยิ่งใหญ่

ข้อ 3: “ *และยังมีหมายสำคัญอีกประการหนึ่งปรากฏในสวรรค์ และดูเถิด
เป็นพญานาคสีแดงตัวใหญ่ตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวสิบเขา และบนหัวมีมงกุฎเจ็ดอัน -*

ข้อ 3 ระบุถึงผู้ข่มเหงของเขา แน่ใจว่าเป็นมาร
แต่เขากระทำผ่านอำนาจทางเนื้อหนังที่ข่มเหงผู้ที่ได้รับเลือกตามความประสงค์ของ
เขา ในการดำเนินการของเขา เขาใช้สองกลยุทธ์ต่อเนื่องกัน ของ " มังกร " และ ของ " งู " ประการแรก การโจมตีของ " มังกร " คือการโจมตีแบบเปิดซึ่งใช้โดยจักรวรรดินอกรีตแห่งโรม

เราจึงพบสัญลักษณ์ที่เห็นแล้วในดาน 7:7 ซึ่งโรมปรากฏเป็นรูปสัตว์ร้ายตัวที่สี่ที่มี “
เขาสิบเขา” บริบทนอกรีตได้รับการยืนยันโดยการมี “ มงกุฎ ” ซึ่งอยู่ที่บน “
หัวทั้งเจ็ด ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเมืองโรมันตามข้อ 17
ความแม่นยำนี้สมควรได้รับความสนใจอย่างเต็มที่จากเรา เพราะมัน
บ่งบอกให้เราทราบทุกครั้งที่มีการนำเสนอภาพนี้ โดยตำแหน่งของ “ มงกุฎ ”
ซึ่งเป็นบริบททางประวัติศาสตร์ที่พยากรณ์ไว้

ผู้ข่มเหงสตรีทางศาสนา: สมเด็จพระสันตะปาปาคาทอลิกโรม

ข้อ 4: “

*หาง ของ เขา ลาก หนึ่งในสามของดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาก็แผ่นดิน
พญานาคยืนอยู่ต่อหน้าหญิงที่กำลังจะคลอดบุตร
เพื่อจะกลืนกินบุตรของตนเมื่อนางคลอดบุตร-*

ข้อนี้ใช้ข้อความในวิว. 11:1 ถึง 3 ภายใต้สัญลักษณ์ใหม่
ซึ่งพระสันตะปาปาโรมได้รับมอบอำนาจจากพระเจ้าภายใต้ชื่อ “ *ไม่เรียว* ” ให้ “
เหยียบย่ำนครศักดิ์สิทธิ์เป็นเวลา 42 เดือน”

ในดาเนียล “ *เขาสิบเขา* ” ของจักรวรรดิโรมันจะต้องสืบทอดต่อจาก “
เขาเล็ก” ของสมเด็จพระสันตะปาปา (ตั้งแต่ ค.ศ. 538 ถึง ค.ศ. 1798)
การสืบทอดนี้ได้รับการยืนยันที่นี่ใน Rev.12 ในข้อ 4

คำว่า “ *หาง* ” ซึ่งมุ่งเป้าไปที่ ความเท็จ “ *ผู้เผยพระวจนะ Jezebel* ” ของ
Rev.2:20

แสดงให้เห็นถึงการสืบทอดศาสนาของพระสันตะปาปาที่นับถือศาสนาคริสต์อย่างแท้

จในโรม ข้อกล่าวหาที่อ้างถึงใน Dan.8:10 ได้รับการต่ออายุแล้วที่นี้
เหยื่อของอุบายและการล่อลวงของเขาซึ่งคู่ควรกับ " " " "
แห่งปฐมกาลถูกเหยียบย่ำได้สัญลักษณ์ของ " ดวงดาวแห่งสวรรค์ " หรือภายใต้ชื่อ " "
พลเมืองแห่งอาณาจักรแห่งสวรรค์ " ที่พระเยซูทรงยกย่องสาวกของพระองค์ . “
บุคคลที่สามถูกลากเข้าสู่การล่มสลาย ”

ข้อที่สามไม่ได้กล่าวถึงความหมายตามตัวอักษร
แต่เหมือนกับคำพยากรณ์ทุกหนทุกแห่ง
ว่าเป็นส่วนสำคัญของจำนวนคริสเตียนที่ถูกทดสอบทั้งหมด
ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อสามารถเกินสัดส่วนนี้ได้หนึ่งในสามที่แท้จริง
ข้อ 5: “ เธอคลอดบุตรชายผู้จะปกครองทุกชาติด้วยคทาเหล็ก
และบุตรของนางก็ถูกจับขึ้นไปหาพระเจ้าและขึ้นสู่บัลลังก์ของพระองค์ -

ในการประยุกต์ใช้สองครั้ง
คำพยากรณ์ระลึกว่ามารต่อสู้กับสาเหตุของพระเมสสิยาห์ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งสิ้น
พระชนม์ด้วยชัยชนะอย่างไร
แต่ชัยชนะนี้เป็นของบุตรหัวปีซึ่งผู้ที่เขาเลือกไว้ทั้งหมดจะประสบความสำเร็จ
ต่อสู้ต่อไปจนกว่าจะได้รับชัยชนะครั้งสุดท้าย ขณะนั้น เมื่อได้รับเทห์ฟากฟ้าแล้ว
พวกเขาจะร่วมพิพากษาคนชั่วด้วย และที่นั่น " "
พวกเขาจะปกครองประชาชาติด้วยคทาเหล็ก " ซึ่งจะพิพากษาถึง " "
ความทุกข์ทรมานของ ความตายครั้งที่สอง ” ของการพิพากษาครั้งสุดท้าย
ประสบการณ์ของพระคริสต์และผู้ที่ได้รับเลือกของพระองค์รวมกันเป็นประสบการณ์เ
เดียวกัน และภาพลักษณ์ของ " กุมารที่ถูกรับขึ้นสู่พระเจ้าและขึ้นสู่บัลลังก์ของพระองค์ "
" ดังนั้นการเสด็จสู่สวรรค์จึงเป็น "การช่วยให้ออด" ทางโลกของผู้ที่ได้รับเลือก
จะสำเร็จในปี 2030 เมื่อการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ผู้ล้างแค้น
พวกเขาจะหลุดพ้นจาก “ ความเจ็บปวด ” การคลอดบุตร ”. เด็ก
เป็นสัญลักษณ์ของการกลับใจใหม่แบบคริสเตียนที่แท้จริงที่ประสบความสำเร็จและไ
ด้รับ ชัยชนะ

ข้อ 6: “ แล้วหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
ที่ซึ่งเธอมีที่ซึ่งพระเจ้าเตรียมไว้ให้
เพื่อจะได้เลี้ยงดูเธอที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน -

สภาที่ถูกข่มเหงนั้นสงบสุขและปลอดภัยแล้ว อาวุธเดียวคือพระคัมภีร์
พระวณะของพระเจ้า ดาบแห่งพระวิญญาณ
มันสามารถหนีได้ต่อหน้าผู้รุกรานเท่านั้น ข้อ 6
เล่าถึงสมัยรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ข่มเหงตามคำพยากรณ์ “ 1260 วัน ”
หรือ 1260 ปีที่แท้จริง ตามหลักจรรยาบรรณของเอเช 4:5-6
เวลานี้สำหรับความเชื่อของคริสเตียนเป็นช่วงเวลาแห่งการทดลองอันเจ็บปวดที่แนะ
นำโดยการเอ่ยถึงคำว่า " ทะเลทราย " ซึ่ง "พระเจ้าทรงนำ" ดังนั้นเธอจึงมี
ความทุกข์เหมือนกับ “ พยานสองคน ” ในวิวรณ์ 11:3 ใน Dan.8:12
ประโยคอันศักดิ์สิทธิ์นี้ถูกกำหนดไว้ดังนี้: " กองทัพถูกส่งไปตลอดกาลเพราะบาป ";
บาปที่เกิดจากการละทิ้งความเคารพในวันสะบาโตตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321

เปิดวงเล็บ: การต่อสู้บนท้องฟ้า
ข้อ 7: “ และมีสงครามในสวรรค์
ไมเคิลและเหล่าทูตสวรรค์ของเขาต่อสู้กับมังกร และ
มังกรและเหล่าทูตสวรรค์ก็ต่อสู้กัน

การประกาศความปีติยินดีของวิสุทธิชนสมควรได้รับการอธิบายว่าพระวิญญาณ
ทรงแสดงแก่เราในวงเล็บ
สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้เพราะชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือบาปและความตาย
ชัยชนะนี้ได้รับการยืนยันหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของเขา
แต่พระวิญญาณทรงเปิดเผยแก่เราที่นี้ถึงผลที่ตามมาต่อชาวสวรรค์ผู้สูงใหญ่กับปีศาจ
และชาวดานจนกระทั่งบัดนี้

สำคัญมาก

ความขัดแย้งบนท้องฟ้าซึ่งยังคงมองไม่เห็นด้วยตามนุษย์ทำให้กระจ่างเกี่ยวกับความ
หมายของถ้อยคำลึกลับที่พระเยซูตรัสเมื่อพระองค์ยังอยู่บนโลก ในยอห์น 14:1-3
พระเยซูตรัสว่า “ อย่าให้จิตใจท่านวิตกเลย เชื่อในพระเจ้าและเชื่อในฉัน
มีคฤหาสน์มากมายในบ้านของพ่อฉัน ถ้าไม่ใช่ฉันจะบอกคุณ ฉันจะ เตรียมสถานที่
สำหรับ คุณ และเมื่อข้าพเจ้าไปเตรียม ที่ไว้ ให้ท่าน แล้ว
ข้าพเจ้าจะกลับมามาพาท่านกลับมาเอง เพื่อที่ที่เราอยู่ท่านจะได้อยู่ที่นั่นด้วย »
ความหมายที่ให้ไว้กับ “ การเตรียม ” ของ “ สถานที่ ”
นี้จะปรากฏในโองการต่อไปนี้

ข้อ 8: “ แต่พวกเขาไม่เข้มแข็ง และ ไม่พบ ที่อยู่ของเขา
ในสวรรค์อีกต่อไป -

สงครามสวรรค์นี้ไม่มีอะไรที่เหมือนกันกับสงครามทางโลกของเรา
มันไม่ทำให้เสียชีวิตทันที และ 2 ค่ายฝ่ายตรงข้ามก็ไม่เท่ากัน
พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งนำเสนอตัวเองในลักษณะที่ถ่อมตนและเป็นพี่น้องกันของ
เทวดา “ ไม่เคิล ”
ล้วนเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขจะต้องกราบและเชื่อฟังต่อหน้า
ชาวดานและปีศาจของมันคือสิ่งมีชีวิตที่กบฏ ซึ่งเชื่อฟังเพียงภายใต้การข่มขู่เท่านั้น
และในที่สุด พวกมันก็ไม่สามารถต้านทานและถูกบังคับให้เชื่อฟัง
เมื่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ขับไล่พวกเขาออกจากสวรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจทุกอย่างของพระ
องค์ ในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนโลกนี้
ทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่เชื่อฟังพระองค์เกรงกลัวพระเยซูและเป็นพยานว่าพระองค์ทรงเป็น
“ พระบุตรของพระเจ้า ” ของโครงการอันศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง
จึงได้แต่งตั้งพระองค์

ในข้อนี้พระวิญญาณตรัสว่า “ ไม่พบที่ของเขาในสวรรค์อีกต่อไป ” “ สถานที่
”

นี้ที่ถูกยึดครองโดยกบฏซีเลสเชียลในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะต้องได้รับการปล
ลดปล่อยเพื่อที่อาณาจักรซีเลสเชียลนี้จะ “ บริสุทธิ์ ” และ “ เตรียมพร้อม ”
เพื่อรับการคัดเลือกของพระคริสต์ในวันแห่งการต่อสู้ครั้งสุดท้ายกับกลุ่มกบฏทางโล
กระหว่างการเสด็จมาของพระองค์ ในรัศมีภาพ เมื่อนั้นเมื่อนำผู้เลือกของเขาไปด้วย
“ พวกเขาจะอยู่กับเขาเสมอไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหน ” หรือในท้องฟ้าอันบริสุทธิ์จะ “
เตรียมพร้อม ” ที่จะรับพวกเขา
ส่วนของแผ่นดินโลกจะรกร้างแบบที่พยากรณ์ไว้ด้วยคำว่า “ ลึกลับ ” ตั้งแต่ปฐมกาล 1:2
ท่ามกลางการต่อสู้ครั้งนี้ โครงการช่วยเหลืออันศักดิ์สิทธิ์ได้รับแสงสว่าง
และแต่ละคำสำคัญของแผนก็เผยให้เห็นความหมายของมัน
นี่เป็นกรณีของข้อเหล่านี้ที่อ้างถึงในฮีบรู 9:23: “ เหตุฉะนั้นจึงจำเป็น เนื่องจาก
รูปเคารพต่างๆ สิ่งทั้งหลายในสวรรค์ ก็ต้องชำระให้ บริสุทธิ์ เช่นนี้ ไม่ว่า
สิ่งในสวรรค์เองจะประเสริฐกว่าเครื่องบูชานั้นก็ตาม » ดังนั้น ”
การเสียสละที่ยอดเยียมกว่า ”

ที่จำเป็นก็คือการสิ้นพระชนม์โดยสมัครใจของพระเมสสิยาห์ที่ชื่อพระเยซู
ซึ่งเสนอเพื่อชดเชยบาปของผู้ที่เขาเลือกสรร แต่เหนือสิ่งอื่นใด
เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งมีชีวิตของพระองค์และเพื่อตัวเขาเองมีสิทธิตามกฎหมายที่ถูกต่อ
งตามกฎหมายในการประณาม เพื่อสังหารกบฏสวรรค์และภาคพื้นดิน ด้วยวิธีนี้เองที่ "
สถานบริสุทธิ์ ในสวรรค์ ของพระเจ้า" ได้รับการ "ชำระให้บริสุทธิ์"
ในตอนแรกแล้วเมื่อพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะเสด็จกลับมา
มันจะเป็นคราวของแผ่นดินโลกซึ่งพระองค์ทรงกำหนดให้เป็น "ที่วางพระบาท"
ของพระองค์ แต่ไม่ใช่เป็น "ของพระองค์" สถานที่ศักดิ์สิทธิ์" ใน อพย. 66:1-2: "
พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา
และแผ่นดินโลกเป็นที่วางเท้าของเรา" คุณสามารถสร้างบ้านอะไรให้ฉันได้
และคุณจะให้ฉันอาศัยอยู่ที่ไหน? มีของที่เราสร้างสิ่งเหล่านี้ไว้ และทุกสิ่งก็เกิดขึ้น
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ นี่แหละคือผู้ที่เราจะมองดู ไปหาผู้ที่ทนทุกข์และมีจิตใจอ่อนแอ
ไปหาผู้ที่เกรงกลัวคำพูดของเรา - หรือตามเอเสค. 9:4 กระทำต่อ "
บรรดาผู้ที่ถวิลหาใจและคร่ำครวญเพราะการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียน"

ข้อ 9: " และพยานาคใหญ่นั้นก็ถูกขับออกไปคืออยู่ในสมัยโบราณที่เรียกว่ามารและซาตานซึ่ง
หลอกลวงทั่วโลก มันถูกขับออกไปบนแผ่นดินโลก
และเหล่าทูตสวรรค์ของมันก็ถูกขับออกไปพร้อมกับเขา -

สิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับประโยชน์จากการชำระล้างฝ่ายวิญญาณ
โดยพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะ
พระองค์ทรงขับไล่มารและทูตสวรรค์ปีศาจของเขาออกจากสวรรค์ซึ่งถูก "โยน"
เป็นเวลาสองพันปีบนโลก ดังนั้นมารจึงรู้ "เวลา"
ที่คงเหลือสำหรับเขาเป็นการส่วนตัว
และสำหรับปีศาจของมันที่จะต่อต้านวิสุทธิชนที่ถูกเลือกและความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

หมายเหตุ :
พระเยซูไม่เพียงแต่เปิดเผยพระอุปนิสัยของพระเจ้าต่อมนุษยชาติเท่านั้น
พระองค์ยังทรงนำเสนอลักษณะที่น่าเกรงขามนี้ด้วย
นั่นคือมารร้ายซึ่งพันธสัญญาเดิมกล่าวถึงเพียงเล็กน้อย
ทำให้เขาเกือบจะพิศมัยต่อพระองค์ นับตั้งแต่พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือมาร
การต่อสู้ระหว่างทั้งสองค่ายก็เข้มข้นขึ้นเนื่องจากการกักขังของปีศาจซึ่งขณะนี้อาศัย
อยู่ในหมู่มนุษย์บนโลกอย่างมองไม่เห็นและตลอดมิติโลกของเราซึ่งรวมถึงดาวเคราะห์
และดวงดาวในท้องฟ้า
เหล่านี้เป็นมนุษย์ต่างดาวเพียงกลุ่มเดียวในมิติโลกของเรา

ข้าพเจ้าต้องเตือนคุณ ณ
ที่นี้ว่าความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโครงการกอบกู้โดยรวมของโปรแกรมที่พระเจ้าท
รงออกแบบนั้นเป็นสิทธิพิเศษเฉพาะที่สงวนไว้สำหรับผู้ที่ทรงเลือก
เนื่องจากความเชื่อผิด ๆ เป็นที่ยอมรับว่าการตีความโครงการของตนผิดเสมอไป
สิ่งนี้แสดงให้เห็นตั้งแต่ชาวฮิวผู้ประทานพระเมสสิยาห์ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
บริสุทธิ์ถึงบทบาทของการช่วยกู้ฝ่ายเนื้อหนัง
ในขณะที่พระเจ้าทรงวางแผนการช่วยกู้ฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ของบาป
ในทำนองเดียวกัน ทุกวันนี้
ความเชื่อของคริสเตียนเท็จกำลังรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์
การสถาปนาอาณาจักรของพระองค์และอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลก
สิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ใส่ไว้ในโปรแกรมของพระองค์ตามที่วิวัฒนาการเชิงพยากรณ์ของพระองค์

คัสสอนเรา ในทางตรงกันข้าม การเสด็จมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระองค์จะเป็นจุดสิ้นสุดของชีวิตของพวกเขา ซึ่งยังคงเป็นผู้ถือบาปและความรู้สึกผิดทั้งหมดที่มีต่อพระองค์ ผู้ที่ได้รับเลือกจากพระคริสต์รู้ว่าชีวิตอิสระเริ่มต้นขึ้นในสวรรค์ และหลังจากที่วงเล็บทางโลกทำให้จำเป็นสำหรับการแสดงให้เห็นอย่างสมบูรณ์แบบถึงความรักและความยุติธรรมของพระองค์ พระเจ้าผู้สร้างจะทรงยึดอายุของสิ่งมีชีวิตของพระองค์ที่ยังคงสืดยเชื้อในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก อยู่ในรูปสวรรค์ชั่วนิรันดร์ กบฏแห่งสวรรค์และโลกจะถูกพิพากษา ทำลายล้าง และทำลายล้าง

อาณาจักรสวรรค์ได้รับการปลดปล่อย

ข้อ 10: “ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังในสวรรค์กล่าวว่า **บัดนี้ความรอด** *ภทธานภาพ* **อาณาจักรของพระเจ้าของเรา** และสิทธิอำนาจของพระคริสต์ของพระองค์มาถึงแล้ว *และสิทธิอำนาจของพระคริสต์ของพระองค์มาถึงแล้ว* เพราะว่าผู้กล่าวหาพี่น้องของเราถูกโยนลงแล้ว *ผู้กล่าวหาพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าของเราทั้งวันทั้งคืน -* **ตอนนี้** ” นี้ มุ่งเป้าไปที่วันที่ 7 เมษายน 30 เมษายน ซึ่งเป็นวันแรกของสัปดาห์ถัดจากวันพุธที่ 3 เมษายน ซึ่งพระเยซูทรงยอมรับไม้กางเขนเอาชนะบาป และความตาย ในวันแรกของสัปดาห์นั้น พระองค์ตรัสกับมารีย์ว่า “ *อย่าแต่ต้องฉันเลย* **ฉันยังไม่ได้ขึ้นไปหาพ่อของฉัน** ” *ช่วยชนะของเขายังคงต้องประกาศอย่างเป็นทางการในสวรรค์* และต่อจากนั้นด้วยพลังอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของเขา *ภายใต้ชื่อทูตสวรรค์ที่ถูกค้นพบอีกครั้งว่า* “ **ไม่เคิล** ” *เขาได้ไล่ล่าปีศาจและปีศาจของเขาจากสวรรค์* เราต้องสังเกตคำพูดที่ว่า “ *ผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา* **ผู้กล่าวหาพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าของเราทั้งกลางวันและกลางคืน** ” มันเผยให้เห็นถึงภรรยารภาพสากลที่ยิ่งใหญ่ของค่ายของพระเจ้าซึ่งแบ่งปันการปฏิเสธร่วมกับผู้ที่เลือกจากโลก “ **พี่น้อง** ” เหล่านี้คือใคร ? ผู้ที่อยู่ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก เช่น โยบที่ถูกมอบบางส่วนให้กับมารเพื่อพิสูจน์ให้เขาเห็นว่า “ **ข้อกล่าวหา** ” ของเขาไม่มีมูล

ข้อ 11: “ **พวกเขาชนะพระองค์เพราะพระโลหิตของพระเยซูโปดก** *และเพราะคำพยานของพวกเขา* และพวกเขาไม่ได้รักชีวิตของตนมากนักแล้วความตาย - **รูปแบบที่สนทนาในข้อนี้มีอยู่ในชาวสวรรค์ยุค** “ **สเมอร์นา** ” และข้อความนี้บ่งบอกถึงมาตรฐานแห่งศรัทธาที่พระเยซูคริสต์ทรงเรียกร้องสำหรับทุกยุคทุกสมัยตามคำพยากรณ์จากพระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ **ช่วยชนะของ** “ **ไม่เคิล** ” ซึ่งเป็นพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ในสวรรค์ของพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา แสดงให้เห็นถึงคำประกาศอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาที่ทำในมัทธิว 28:18 ถึง 20: **พระเยซูเสด็จมาและตรัสกับพวกเขาดังนี้:** **มอบสิทธิอำนาจทั้งหมดแก่ฉันในสวรรค์และ** **บน** **โลก** *เหตุฉะนั้นจงไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวก*

ให้บังเกิดความพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ สอน พวกเขาให้ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราสั่งท่านไว้ และดูเถิด เราจะอยู่กับท่านเสมอไปจนสุดปลายโลก -

ดังนั้น ณ ราชอาณาจักรแห่งพันธสัญญาแรกของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่โมเสสถึงประวัติศาสตร์ของการกำเนิดของมิติทางโลกของเรา

แต่มีเพียงเราเท่านั้นที่มีชีวิตอยู่ในยุคสุดท้ายของมนุษยชาติเท่านั้นที่พระองค์จะทรงเปิดเผยความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการกอบกู้โดยรวมของมัน โดย ปิดดวงเล็บประสบการณ์บาปทางโลกซึ่งจะกินเวลาหกพันปี

ดังนั้นเราจึงแบ่งปันกับพระผู้เป็นเจ้าถึงความคาดหวังของการกลับมาพบกันชั่วนิรันดร์ของผู้ซื้อสัตย์ในซีเลสเชียลและทางโลกที่พระองค์ทรงเลือกไว้

ดังนั้นจึงเป็นสิทธิพิเศษที่ได้รับเลือกที่จะมุ่งความสนใจไปที่ห้องฟ้าและผู้อยู่อาศัยในนั้น

ในส่วนของพวกเขาพวกเขาไม่หยุดที่จะสนใจชะตากรรมของผู้ที่ได้รับเลือกและประวัติศาสตร์ทางโลกของเราตั้งแต่การสร้างจนถึงจุดสิ้นสุดของโลกดังที่เขียนไว้ใน 1 คร . 4:9: “

สำหรับพระเจ้าดูเหมือนว่า ข้าพระองค์ได้ทำให้เราซึ่งเป็นอัครสาวกซึ่งเป็นมนุษย์กลุ่มสุดท้ายต้องถูกประหารชีวิตในทางหนึ่ง เนื่องจาก เราได้เป็นที่ประจักษ์แก่โลก ทั้งแก่ทศสวรรค์ และแก่มนุษย์ -

สถานการณ์ของโลกแยลง

ข้อ 12: “ ห้องฟ้าทั้งหลายและผู้ที่อยู่ในสวรรค์จงเปรมปรีดี วิบัติแก่แผ่นดินและทะเล! เพราะวามารได้ลงมาหาท่านด้วยความโกรธแค้นยิ่งนัก โดยรู้ว่ามันมีเวลาน้อย -

“ ผู้ สติในสวรรค์ ” เป็นกลุ่มแรกที่ “ ชื่นชมยินดี ” ในชัยชนะของพระคริสต์ แต่สิ่งที่คู่กันของความสุขนี้คือ “ ความโศคร้าย ” ที่ทวีความรุนแรงขึ้น สำหรับ “ ผู้อยู่อาศัยใน โลก ” เพราะมารรู้ว่าเขาถูกตัดสินประหารชีวิตโดยทัณฑ์บน และเขามี “ เวลาน้อย ” ที่จะต่อต้านแผนแห่งความรอดของเขา การกระทำที่เกิดขึ้นเป็นเวลา 2,000

ปีโดยค่ายปีศาจที่ถูกกักขังบนโลกนั้นล้วนถูกเปิดเผยโดยพระเยซูคริสต์ในวิวัฒนาการหรือ คัมภีร์ของศาสนาคริสต์ นี่คือหัวข้อของงานนี้ที่ฉันเขียนถึงคุณ และตั้งแต่ปี 2018 ผู้ที่ได้รับเลือกของพระเยซูคริสต์ได้แบ่งปันความรู้เกี่ยวกับการสิ้นสุดของเวลาที่สงวนไว้สำหรับมารสำหรับงานล่อลวงของเขา มันจะสิ้นสุดในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ด้วยการกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของอาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา

วงเล็บของหัวข้อนี้ปิดด้วยข้อ 12

ปิดวงเล็บการต่อสู้นบนห้องฟ้า

กลับมาอีกครั้งกับอิมพ์หญิงขับริด ใน ทะ เล ทรา ย

ข้อ 13: “ เมื่อพยานาคเห็นว่าตนถูกโยนลงแผ่นดินแล้ว มันก็ไล่ตามหญิงผู้ให้กำเนิดบุตรชาย -

วงเล็บนี้ช่วยให้พระวิญญาณใช้หัวข้อเรื่องการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาจากข้อ 6 คำว่า “ มังกร ” ในข้อนี้ยังคงหมายถึงมารซึ่งก็คือซาตานนั่นเอง

แต่การต่อสู้ของเขากับ " ผู้หญิง " เกิดขึ้นผ่านการกระทำของโรมัน ตามลำดับจักรวรรดิ และสมเด็จพระสันตะปาปา

ข้อ 14: “ หญิงนั้นได้มอบปีกนกอินทรีทั้งสองสองปีกแล้ว เพื่อว่านางจะบินไปในถิ่นทุรกันดาร ไปยังที่ของนาง ที่ซึ่งนางจะได้รับการบำรุงเลี้ยงอยู่ระยะหนึ่ง วาระ และครึ่งวาระ ห่างไกลจากแผ่นดินใบหน้าของงู -

ในข้อ 14 นี้ พระองค์ตรัสต่อโดยระบุระยะเวลาการครองราชย์ของสมเด็จพระสันตะปาปาในรูปแบบ “สามปีครึ่ง” “ วาระ หนึ่งวาระ และครึ่งวาระ ” ซึ่งใช้ใน ตล. 7:25 แล้ว ในการเริ่มต้นใหม่นี้ รายละเอียดใหม่ๆ จะถูกเปิดเผยตามลำดับเหตุการณ์ ต้องสังเกตรายละเอียดอย่างหนึ่ง: “ มังกร ” ของข้อ 4 ถูกแทนที่ด้วย “ งู ” ในลักษณะเดียวกับที่ “ มังกร ” ของข้อ 3 ถูกแทนที่ด้วย “ หาง ” คำว่า “ งูและหาง ” เปิดเผยให้เราทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในกลวิธีที่พระเจ้า “ นกอินทรีผู้ยิ่งใหญ่ ” สร้างแรงบันดาลใจให้กับมารและปีศาจของเขา

ภายหลังการรุกรานอย่างเปิดเผยของ “ มังกร ” ตามมาด้วยอุบายและการโกหกทางศาสนาของ “ พญานาค ” ซึ่งสมหวังในรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1260 ตามพยากรณ์การกล่าวถึง “ งู ”

ช่วยให้พระเจ้าสามารถแนะนำให้เราเปรียบเทียบกับสถานการณ์ของบาปเริ่มแรกได้ เช่นเดียวกับที่เอวาถูก “ งู ” ล่อลวงซึ่งมารพูดผ่านนั้น “ ผู้หญิง ” หรือ “ เจ้าสาว ” ของพระคริสต์ ต้องเผชิญกับการทดสอบถ้อยคำโกหกที่ปีศาจบอกกับเธอผ่าน “ ปาก ” ของตัวแทนของเขาในนิยายโรมันคาทอลิกจากพระสันตะปาปา

ข้อ 15: “ และงูก็พ่นน้ำออกจากปากของเขาเหมือนแม่น้ำตามผู้หญิงเพื่อจะลากเธอออกไปท่าแม่น้ำ -

ข้อ 15 แสดงให้เห็นการข่มเหงของคาทอลิกซึ่งความเชื่อของคริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์ถูกต้องรอนง่า ; เปรียบเสมือน “ น้ำ ใน แม่น้ำ ” ที่ “ หอบเอา ” ทุกสิ่งที่อยู่ไม่ไกลออกไป “ ปาก ” ของสันตะปาปานิยายโรมันคาทอลิก เปิดกลมคาทอลิกที่คลั่งไคล้และโหดร้ายเพื่อต่อต้านคู่ต่อสู้ทางศาสนาของพวกเขา ความสำเร็จที่สมบูรณ์แบบของการกระทำนี้คือการสร้างคณะ “ มังกร ” โดยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ตามคำแนะนำของบิชอปเลอเดลีเยร์ กองทหารนี้สร้างขึ้นเพื่อ ข่มเหงการต่อต้านโปรเตสแตนต์อย่างสันติ มีเป้าหมายเพื่อ “ ผูก ” บรรดาผู้ที่อ่อนแอและอ่อนโยนของพระคริสต์ที่ได้รับเลือกให้เข้าสู่หลักคำสอนของพระองค์

โดยการบังคับให้พวกเขาเลือกระหว่างการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมานับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก หรือถูกจับไปเป็นเชลย หรือไปสู่ความตายหลังจากการทรมานและการทรมานอันน่าสยดสยอง .

ข้อ 16: “ และแผ่นดินก็ช่วยหญิงนั้นได้ และแผ่นดินก็อำพรางแม่น้ำที่พ่นออกจากปากของพญานาคนั้นลงไป -

พระวิญญาณทรงเสนอการตีความแบบซ้อนทับสองแบบให้กับเราสำหรับข้อพระคัมภีร์ข้อเดียวนี้ โปรดทราบว่า “ ผู้หญิง ” และ “ โลก ” เป็นสององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ที่นี่ และ “ โลก ” สามารถเป็นสัญลักษณ์ของศรีทธาของโปรเตสแตนต์หรือโลกที่แท้จริง

ซึ่งเป็นดินของโลกของเรา

สิ่งนี้จะทำให้ข้อนี้ตีความได้สองแบบซึ่งเป็นไปตามลำดับเวลาในวิวรณ์อันศักดิ์สิทธิ์

ที่ 1 : ลัทธิโปรเตสแตนต์ที่ปลอมแปลงสัตว์ป่า : ตามลำดับเวลา
ประการแรก “ **ผู้หญิง** ”

สอดคล้องกับคำอธิบายภาพของโปรเตสแตนต์แห่งการปฏิรูปที่สงบสุขซึ่งมี “ **๗๗** ”
“ **อย่างเป็นทางการ** ” (ของมาร์ติน ลูเธอร์ในปี 1517) ประณามบาปที่ชาวคาทอลิก;
ซึ่งทำให้ชื่อของพวกเขาถูกต้อง: “โปรเตสแตนต์”

คือผู้ที่ประท้วงต่อต้านความอยุติธรรมทางศาสนาของคาทอลิกซึ่งทำบาปต่อพระเจ้า
และสังหารผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระองค์

องค์ประกอบที่หน้าชื่อใจคอดีกประการหนึ่งของลัทธิโปรเตสแตนต์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์
ของคำว่า “ **โลก** ” ก็เปิด “ **๗๗** ” ของมันเพื่อประณามศรัทธาคาทอลิก
แต่มันหยิบอาวุธขึ้นและการโจมตีอย่างรุนแรง “ **กลิ่น** ”

ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของนักสู้ในลัทธิคาทอลิก คำว่า “ **ดินแดน** ”
ในที่นี้เป็นสัญลักษณ์ของ “ **ฮิวเกนอตส์** ” นักรบโปรเตสแตนต์แห่งเซเวนส์

และป้อมปราการทางทหารอย่างลา โรแซล ในช่วง “ **สงครามศาสนา** ”
ซึ่งพระเจ้าไม่ได้รับการรับใช้หรือให้เกียรติจากคนทั้งสองกลุ่ม นักสู้

ที่ 2 : ดาบล้างแค้นของ **ลัทธิต่ำช้า** **แห่งชาติ** **ฝรั่งเศส**
ในการอ่านครั้งที่สองและตามลำดับเวลา **ข้อ** 16

นี้เผยให้เห็นว่าการปฏิวัติฝรั่งเศสจะกลืนกินการรุกรานของสถาบันกษัตริย์คาทอลิก
องสมเด็จพระสันตะปาปาอย่างสมบูรณ์อย่างไร **นี่คือข้อความหลักของข้อนี้**

และเป็นสิ่งที่พระเจ้ามอบให้กับบทบาทที่ **๔** **แตร** ” ของ Rev.8:12 และ “
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหว ” ของ Rev.11:7 เมื่อเทียบกับ Lev.26:25 มันมา

พระเจ้าตรัสเหมือน “ **ดาบ เพื่อล้างแค้น พันธมิตร ของฉัน** ”
ถูกทรยศโดยคนบาปคาทอลิกที่กบฏ ภาพนี้มีพื้นฐานมาจากการลงโทษผู้กบฏ “

โคราห์ ” ใน ก็นดารวิถี 16:32: “ **แผ่นดินได้อำปากออก**
และกลิ่นพวกเขาและบ้านเรือนของพวกเขา

พร้อมกับชาวโคราห์และทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขา ”
เพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดเผยของพระเจ้าและความสำเร็จทางประวัติศาสตร์อย่าง

สมบูรณ์แบบ
ภาพเปรียบเทียบนี้ชวนให้นึกถึงการปฏิเสธกฎของพระเจ้าโดยกลุ่มกบฏในทั้งสองส
ถานการณ์

ศัตรูตัวสุดท้ายของ มังกร: เศษซาก ของ ผู้หญิง แอดเวนติส

ข้อ 17: “ **และพยานาคก็โกรธผู้หญิงคนนั้น**
และไปทำสงครามกับลูกหลานของเธอที่เหลืออยู่ซึ่งรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าแ

และผู้ที่มีความพยายามของพระเยซู-
ผ่านไปอย่างเงียบๆ **เป็นเวลา** 150

ปีแห่งกิจกรรมของชาวโปรเตสแตนต์ที่ถูกสาปแช่งอันศักดิ์สิทธิ์ อิมของ “ **แตรที่ 5** ”
พระวิญญาณกระตุ้นให้เกิดการต่อสู้ทางโลกครั้งสุดท้ายของมารและลูกน้องของเขา

บนสวรรค์และทางโลก **และพระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นเป้าหมายของ**
ความเกลียดชังร่วมกันของพวกเขา เป้าหมายสุดท้ายเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับเลือก

ลูกหลานคนสุดท้ายและทายาทของผู้บุกเบิกแอดเวนติสในปี 1873 ซึ่ง
ได้รับการประกาศการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้ตาม Rev.3: 10

ผู้บุกเบิกที่ตนจะทำภารกิจให้สำเร็จโดยได้รับพรอันศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกัน

พวกเขาจะต้องสนับสนุนงานที่พระเยซูทรงมอบหมายให้พวกเขาอย่างแน่วแน่และซื่อสัตย์ โดยปฏิเสธที่จะให้เกียรติ " *เครื่องหมายของสัปดาห์* " ในทางใดทางหนึ่งในวันอาทิตย์โรมัน โดยการรักษาอย่างซื่อสัตย์ไม่ว่าจะต้องแลกมาด้วยราคาใดก็ตาม การฝึกหยุดพักในช่วงวันเสาร์ วันที่เจ็ดที่แท้จริงของสัปดาห์ เวลาที่พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่และทรงฤทธานุภาพทรงจัดระเบียบและสถาปนาไว้ ความจริงนี้ปรากฏในคำอธิบายของ " *เชื้อสายที่เหลืออยู่ของหญิง* " ในโองการนี้: " *บรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า* " สืบคนไม่ใช่แก่นคณ; " *และผู้รักษาคำพยานของพระเยซู* " เพราะพวกเขาไม่ยอมให้ใครเอาไปจากพวกเขา ทั้ง " *มังกร* " หรือ " *งู* " และ " *คำพยานของพระเยซู* " นี่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด เนื่องจากตามวิวรณ์ 19:10 " *คำพยานของพระเยซูคือวิญญาณแห่งการพยากรณ์* " คำพยานเชิงพยากรณ์นี้ทำให้ " *เป็นไปได้ที่มารจะหลอกลวงผู้ที่ทรงเลือกสรรอย่างแท้จริง* " ของพระคริสต์พระเจ้าแห่งความจริง ดังที่มัทธิว 24:24 สอน: " *เพราะพระคริสต์เท็จจะลุกขึ้นและผู้เผยพระวจนะเท็จ พวกเขาจะทำการอัศจรรย์และปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ แม้กระทั่งผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ จะ ล่อลวง หากเป็นไปได้* -

ชัยชนะที่เกือบจะ...สมบูรณ์สำหรับซาตาน

ข้อ 18: " *และพระองค์ทรงยืนอยู่บนพื้นทรายในทะเล* "

ข้อสุดท้ายนี้แสดงให้เห็นถึงชัยชนะของมารที่ประสบความสำเร็จในการนำ สถาบันศาสนาคริสต์ทั้งหมด ที่เขาคบงำและดำรงอยู่ภายใต้อำนาจของเขา ในการล่มสลายและการพิพากษาถึงตายของเขา ในออสย .10:22 พระเจ้าประกาศว่า " *โอ อิสราเอลเอ๋ย* *ชนชาติของเจ้าเป็นเหมือนเม็ดทรายในทะเล มีเพียงคนที่เหลืออยู่เท่านั้นที่จะกลับมา* *การทำลายล้างได้รับการแก้ไขแล้ว จะทำให้ความยุติธรรมล้นหลาม* » ดังนั้น ตามคำพยากรณ์นี้ ณ จุดสิ้นสุดของโลก มีเพียงแอ๊ดเวนตีสผู้ไม่เห็นด้วยเท่านั้นที่ประกอบขึ้นเป็น " *สตรีที่เหลืออยู่* " " *ผู้ถูกเลือก* *เจ้าสาวของพระคริสต์* " และ " *อิสราเอล* " ฝ่ายวิญญาณ ของพระเจ้า หลบหนีไปสู่สิ่งนี้ การครอบงำของซาตาน ข้าพเจ้าจำได้ว่าภายใต้ชื่อ "แอ๊ดเวนตีส" พระวิญญาณทรงกำหนดมาตรฐานแห่งศรัทธาเพื่อความปลอดภัยของผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายที่ได้รับเลือกตั้งตั้งแต่ปี 1843 ในปี 2563 เป็นพฤติกรรมทางศาสนา แต่ไม่ใช่สถาบันที่พระเจ้าตัดสิน ประณาม และปฏิเสธ (" *อาเจียน* ") อีกต่อไปในปี 2537

วิวรณ์ 13 : พื้นองจอมปลอมของศาสนาคริสต์

สัตว์แห่งท้องทะเล - สัตว์แห่งแผ่นดิน

เลข 13 หมายถึง เครื่องรางนาโชคหรือโชคลาก
แล้วแต่ความคิดเห็นของแต่ละคนและประเทศนั้นๆ
ในการเปิดเผยอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
พระเจ้าทรงเปิดเผยรหัสตัวเลขของพระองค์แก่เรา โดยอิงจากตัวเลข 1 ถึง 7
และการรวมกันต่างๆ หมายเลข 13 ได้มาจากการเพิ่มหมายเลข "6"
จำนวนของทูตสวรรค์ชาตาน และหมายเลข "7"
หมายเลขของพระเจ้าและด้วยเหตุนี้จึงเป็นศาสนาที่ถูกต้องตามกฎหมายที่มอบให้กั
บพระเจ้าผู้สร้างในพระเยซูคริสต์ ด้วยเหตุนี้ เราจะพบ
"พื้นองจอมปลอมของศาสนาคริสต์" ในบทนี้
แต่เป็นศัตรูตัวฉกาจของผู้ได้รับเลือกอย่างแท้จริง " น้ำมันดิน "นี้ซ่อนอยู่ตรงกลางของ " เมล็ดพืชที่ดี "ภายใต้รูปสัญลักษณ์ทางศาสนาที่ทำให้เข้าใจผิดซึ่งบทนี้เปิดโปง

สัตว์ร้ายตัวแรก : ซึ่ง ขึ้นมาจากทะเล

การต่อสู้ครั้งแรกของ มังกร

ข้อ 1: " แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มี
สิบเขาและมีเจ็ดหัว และ มีมงกุฎสิบเขานบนเขา และ บนหัวของมัน ชื่อ
ดูหมิ่น

ดังที่เราเห็นในการศึกษาวิวรณ์ 10 เราพบในบทนี้สองสิ่ง ที่เรียกว่า " สัตว์ "
ของคริสเตียนในยุคของเรา เรื่องแรก " ซึ่งขึ้นมาจากทะเล " เช่นเดียวกับใน Dan.7:2
เกี่ยวข้องกับศรัทธาคาทอลิกและการข่มเหงการข่มเหงตามคำพยากรณ์ " 42 เดือน "
หรือ 1260 ปีที่แท้จริง จากสัญลักษณ์ของอาณาจักรที่อยู่ข้างหน้าใน Dan.7
เราพบรัชสมัยของ " เขาเล็ก " ซึ่งจะปรากฏขึ้นหลังจากที่ " เขาทั้งสิบ "
ได้รับอาณาจักรของพวกเขาตาม Dan.7:24 " มงกุฎ " ที่วางไว้บน " เขาสิบเขา "
แสดงให้เห็นว่าเป็นบริบททางประวัติศาสตร์ที่เป็นเป้าหมาย ในที่นี้
โรมของสมเด็จพระสันตะปาปามีสัญลักษณ์ " เจ็ดหัว "
ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะนี้เป็นพิเศษในความหมายสองนัย
ความหมายที่แท้จริงที่สุดคือ " เนินทั้งเจ็ด " ซึ่งโรมถูกสร้างขึ้นตามวิวรณ์ 17:9
อีกประการหนึ่งที่มีจิตวิญญาณมากกว่ามีความสำคัญมากกว่า สำ นวน " เจ็ดหัว "
หมายถึงการชำระให้บริสุทธิ์ของฝ่ายปกครอง: " เจ็ด "
คือจำนวนของการชำระให้บริสุทธิ์ และ " หัว " หมายถึงผู้พิพากษาหรือผู้อาวุโสใน
ออสย .9:14 อำนาจปกครองที่เหนือกว่านี้มีสาเหตุมาจากสมเด็จพระสันตะปาปาโรม
เนื่องจากอยู่ในรูปของรัฐอิสระ ทั้งทางแพ่งและทางศาสนา
โดยมีพระสันตะปาปาเป็นประมุข พระวิญญาณระบุว่า: "
และชื่อที่ดูหมิ่นบนศีรษะของเขา " คำว่า " ดูหมิ่น "

อยู่ในรูปเอกพจน์และเราต้องแปลเป็น: " ชื่อของการโกหก " ตามความหมายของคำว่า " ดูหมิ่น " พระเยซูคริสต์ทรงถือว่า " คำ โทกหก " เป็นของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน ดังนั้นเขาจึงตั้งชื่อให้เขาว่า " บิดาแห่งความเท็จ " ซึ่งเขาตั้งชื่อมาร่ว่าซาตานเองในยอห์น 8:44: " คุณมาจากพ่อของคุณคือมาร และคุณต้องการที่จะทำตามความปรารถนาของพ่อของคุณ เขาเป็นชาดกรตั้งแต่แรกเริ่ม และเขาไม่ได้ยืนอยู่ในความจริง เพราะว่าไม่มีความจริงอยู่ในตัวเขา เมื่อเขาพูดมสาเขาก็พูดตามใจของเขาเอง เพราะเขาเป็นคนโกหกและ บิดาแห่งการโกหก ”

ข้อ 2: “ สัตว์ร้ายที่ฉันเห็นนั้นเหมือน เสือดาว ; เท้าของเขาเหมือนเท้าของ หมี่ และ ปากของ เขา เหมือนปาก สิงโต พญานาคได้มอบอำนาจ บัลลังก์ และสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่เขา -

“ สัตว์ร้ายตัวที่สี่ ” ของ Dan.7:7 กล่าวว่า “ น่ากลัว น่ากลัว และแข็งแกร่งเป็นพิเศษ ” ได้รับคำอธิบายที่แม่นยำยิ่งขึ้นที่นี่ ในความเป็นจริง เพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่แสดงถึงเกณฑ์ของทั้งสามอาณาจักรซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น นับตั้งแต่อาณาจักรเคลเดีย เขาครอบครองความว่องไวของ “ เสือดาว ” พลังอันล้นหลามของ “ หมี่ ” และความแข็งแกร่งที่กินเนื้อเป็นอาหารอันโหดร้ายของ “ สิงโต ” ในวิวรณ์ 12:3 “ มังกร ” ของข้อ 3 โดยที่ “ มงกุฏ ” อยู่บน “ หัวทั้งเจ็ด ” เป็นตัวแทนของโรมในช่วงจักรวรรดินอกรีดที่ข่มเหงคริสเตียนยุคแรก ดังนั้น เช่นเดียวกับ “ เขาเล็กๆ ” ของดาน .7:8-24 สืบต่อจากดาน.8:9 ที่นี้ พระสันตะปาปาได้รับอำนาจจากจักรวรรดิโรมัน ซึ่งประวัติศาสตร์ยืนยันโดยราชกฤษฎีกาของจักรพรรดิจัสติเนียนที่ 1 ใน ค.ศ. 533 (ข้อเขียน) และค .ศ. 538 (ในสมัคร) แต่ระวัง! “ มังกร ” ยังหมายถึง “ มาร ” ในวิวรณ์ 12:9 ซึ่งหมายความว่าพระสันตะปาปาได้รับอำนาจ “ พลัง บัลลังก์ และอำนาจอันยิ่งใหญ่ของมัน ” จากตัวมารเอง เราเข้าใจว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทั้งสองให้เป็น “ บิดาแห่งความเท็จ ” ในข้อที่แล้ว

หมายเหตุ : ในระดับกองทัพ สมเด็จพระสันตะปาปาโรมยังคงรักษาความแข็งแกร่งและอำนาจของรูปแบบจักรวรรดิเอาไว้ เนื่องจากกองทัพของราชวงศ์ยุโรปปรับใช้และตอบสนองการตัดสินใจของตน ดังที่ Dan.8:23 ถึง 25 สอน จุดแข็งของมันขึ้นอยู่กับ “ ความสำเร็จของอุบายของมัน ” ซึ่งประกอบด้วยการอ้างว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าบนโลก และด้วยเหตุนี้ ความสามารถในการเปิดหรือปิดการเข้าถึงชีวิตนิรันดร์ที่เสนอไว้ในนั้น ข้าพเจ้าประเสริฐของพระคริสต์: “ เมื่อสิ้นสุดการปกครองของพวกเขา เมื่อคนบาปถูกผลาญไป จะมี กษัตริย์ผู้หยิ่งพยองและมีศิลปะ ขึ้น มา อำนาจของเขาจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังของเขา เอง เขาจะสร้างความหายนะอย่างเหลือเชื่อ เขาจะประสบความสำเร็จในการกิจของเขา เขาจะทำลายผู้มีอำนาจและประชากรของธรรมิกชน เพราะความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จในอุบายของเขา เขาจะมีความเย่อหยิ่งอยู่ในใจ เขาจะทำลายคนจำนวนมากที่อยู่อย่างสงบสุข และเขาจะลุกขึ้นต่อสู้กับหัวหน้าผู้ปกครอง แต่จะพังทลายลงโดยไม่ต้องใช้มือใดๆ -

ความต่ำช้าของการปฏิวัติฝรั่งเศสโดยดีอำนาจเผด็จการที่ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 538

ข้อ 3: “ และฉันเห็นหัวข้างหนึ่งของเขาราวกับถูกฟันจนตาย แต่บาดแผลฉกรรจ์ของเขาหายดีแล้ว และทั่วโลกก็ตกตะลึงอยู่ข้างหลังสัตว์ร้ายนั้น - ไม่เคยกลับใจเลยตลอดประวัติศาสตร์

ฝ่ายปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาจะต้องสละอำนาจในการข่มเหงของตนด้วย ข้อจำกัด สิ่งนี้จะสำเร็จลุล่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2335

เมื่อสถาบันกษัตริย์ซึ่งสนับสนุนด้วยอาวุธ

ถูกโค่นล้มและถูกตัดหัวโดยลัทธิต่ำช้าของฝรั่งเศส ตามที่ได้ประกาศไว้ในวิวรณ์ 2:22 “ ความทุกข์ยากครั้งใหญ่ ”

ที่ไม่เชื่อพระเจ้านี้ต้องการทำลายอำนาจทางศาสนาของชาวโรมันของ “ *หญิงเยเซเบล* ” และเป้าหมายคือ “ *ผู้ที่ล่วงประเวณีกับเธอ* ”; พระมหากษัตริย์

กษัตริย์ และนักบวชคาทอลิก อย่างนี้เธอคงจะ “ *ราวกับขาดเจ็บสาหัส* ” แต่ด้วยเหตุผลจวดยโอกาส จักรพรรดินโปเลียนที่ 1 จึง ได้สถาปนาเมืองนี้ ^{ขึ้นใหม่} ในปี 1801

ในนามของสนธิสัญญาของเขา เธอจะไม่มีวันข่มเหงโดยตรงอีกต่อไป แต่พลังอันเฝ้าระวังใจของมันจะดำเนินต่อไปสำหรับ ผู้เชื่อคาทอลิกจำนวนมากซึ่ง

ทุกคนจะเชื่อในคำโกหกและการเสแสร้งของมันจนกระทั่งการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์: “ *และทั้งโลกก็ขึ้นชมอยู่ข้างหลังสัตว์ร้ายนี้* ” “

โลกทั้งใบติดตามสัตว์ร้าย ” และคำนี้ *โลก*

ใน ความหมายสองประการเกี่ยวข้องกับดาวเคราะห์ดวงนี้ แต่ยังรวมไปถึงศรัทธาของโปรเตสแตนต์ที่กลับเนื้อกลับตัวซึ่งมาจากมันด้วย

พันธมิตรทั่วโลก (= ทางโลก ในภาษากรีก) ที่เกิดขึ้นตั้งแต่นั้นมาเป็นการยืนยันการประกาศนี้

หากพระวิญญาณต้องการแสดงข้อความนี้ในภาษาที่ชัดเจน เราจะอ่านว่า: “ ศาสนาโปรเตสแตนต์ ทั้งหมด ปฏิบัติตาม ศาสนาคาทอลิกที่ไม่ ยอมรับ

ข้อความนี้จะได้รับการยืนยันโดยการศึกษา “ *สัตว์ร้าย* ” ตัวที่สองซึ่งคราวนี้ “ *ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก* ” ในข้อ 11 ของบทที่ 13 นี้

ข้อ 4: “ *และพวกเขา ก็บูชาพญานาคเพราะมันได้มอบอำนาจให้กับสัตว์ร้ายนั้น พวกเขาบูชาสัตว์ร้ายนั้นแล้วพูดว่า ใครจะเหมือนสัตว์ร้ายนั้น และใครจะต่อสู้กับมันได้?* -

การกำหนดทั้งจักรวรรดิโรมและชาตาดด้วย ตามวิวรณ์ 12:9 *มังกร* จึง ถูก *บูชา* โดยผู้ที่ให้เกียรติระบอบการปกครอง ของ สมเด็จพระสันตะปาปา

สิ่งนี้เป็นผลและอยู่ในความไม่รู้โดยสิ้นเชิงเนื่องจากเป็นผู้ที่ “ *ให้อำนาจแก่สัตว์ร้าย* ” ดังนั้น “ *ความสำเร็จขององค์กร* ” ของสมเด็จพระสันตะปาปาที่พยากรณ์ไว้ใน

ตาน .8:24 จึงได้รับการยืนยันจากประวัติศาสตร์ เธอครองราชย์เหนือกษัตริย์ด้วยอำนาจทางศาสนาของเธอในลักษณะที่แน่นอนไม่มี

ใครโต้แย้งมายาวนาน เธอจัดสรรที่ดินและให้เกียรติพร้อมกับบรรดาผู้ที่รับใช้เธอเพื่อให้รางวัลแก่พวกเขาด้

งที่เราอ่านได้ในตาน 11:39: “

เป็นไปตามเทพเจ้าต่างดาวที่เขาจะจัดการกับสถานที่ที่มีป้อมปราการ และพระองค์จะทรงเปี่ยมด้วยเกียรติแก่บรรดาผู้ที่รู้จักพระองค์

พระองค์จะทรงตั้งพวกเขาให้เป็นผู้ปกครองเหนือคนจำนวนมาก

พระองค์จะทรงประทานที่ดินให้พวกเขาเป็นบำเหน็จ ”

สิ่งนี้สำเร็จลงอย่างแท้จริงด้วยวิธีที่เป็นที่รู้จักเมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ที่ 6 บอร์เจีย (มือสังหารผู้มีชื่อเสียง) แบ่งดินแดนในปี 1494 และจัดสรรให้กับโปรตุเกส

ซึ่งเป็นจุดที่ก้าวหน้าทางตะวันออกของบราซิลและอินเดีย และไปยังสเปน ส่วนที่เหลือทั้งหมดที่เพิ่งค้นพบใหม่ที่ดิน พระวิญญูญาณทรงยื่นกราน ผู้ที่ได้รับเลือกจากพระเยซูคริสต์จะต้องเชื่อมั่นอย่างสมบรูณ์ว่าศรัทธาคาทอลิกนั้นเป็นความเชื่อที่โหดร้าย

และการกระทำที่ก้าวร้าวหรือเห็นอกเห็นใจของศรัทธานั้นถูกชี้้นำโดยชาดานต์ตรของพระเจ้าและผู้ที่ได้รับเลือก การเน้นนี้มีเหตุผลเพราะเขาพยากรณ์ใน

ดา. 8:25 “ความสำเร็จของกิจการของเขา และความสำเร็จของอุบายของเขา” อานาจทางศาสนาที่กษัตริย์ผู้มีอำนาจและชาวคริสเตียนในยุโรปยอมรับนั้นทำให้มีศักดิ์ศรีโดยอาศัยความไว้วางใจ ดังนั้นในความเป็นจริงจึงเปราะบางอย่างยิ่ง แต่เมื่อพระเจ้าและมารร่วมมือกันเพื่อลงโทษฝูงชนและมวลมนุษย์ก็ปฏิบัติตามเส้นทางเท็จที่ลากมาและเหนือสิ่งอื่นใดอย่างเชื่อฟัง บนโลกนี้ อำนาจเรียกร้องอำนาจ เพราะผู้คนชอบที่จะรู้สึกมีอำนาจ และในขอบเขตนี้

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งอ้างว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้า ก็เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านประเภทนี้ เช่นเดียวกับใน Rev.6 หัวข้อนี้ตั้งคำถามว่า “ใครเป็นเหมือนสัตว์ร้าย และใครสามารถต่อสู้กับมันได้” - บทที่ 11 และ 12 ให้คำตอบ: พระเจ้าในพระคริสต์ผู้จะทรงให้กำเนิดขึ้นในปี 1793 ไปสู่ลัทธิไม่มีพระเจ้าในการปฏิวัติฝรั่งเศส ซึ่งจะกลืนกินมันในการนองเลือด แต่จนกระทั่งการปรากฏตัวของ “ดาบสว่างแค่น” นี้ (บทบาทที่เกิดจาก การลงโทษ ครั้งที่ 4 ในเลวี 26:25) ชาวโปรเตสแตนต์ดีดอาวุธได้ต่อสู้กับมันแล้ว แม้ว่าจะไม่สามารถเอาชนะมันได้ก็ตาม ผู้ชาย โปรเตสแตนต์ ฝรั่งเศสและเยอรมัน และแองกลิกัน ทุกคนที่แข็งแกร่งพอๆ กับเธอ จะต่อสู้กับเธอตั้งแต่ ศตวรรษ ที่ 16 และนำเธอกลับมาสู่ความตายอีกครั้ง เพราะศรัทธาของพวกเขาอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ในเรื่องการเมือง

ข้อ 5: “และเขาได้รับปากพูดคำหยิ่งยโสและการดูหมิ่นศาสนาแก่เขา และเขาได้รับมอบอำนาจให้กระทำการได้สี่สิบสองเดือน -

คำเหล่านี้เหมือนกันกับคำที่เราอ่านในดา. 7:8 ซึ่งเกี่ยวข้องกับ “เขาเล็กๆ” ของสันตะปาปาริมัน ซึ่งขึ้นตาม “เขาสิบเขา” ของอาณาจักรยุโรป ที่นี้เราพบ “ความเย่อหยิ่ง” ของเขา แต่ที่นี้พระวิญญูญาณได้เพิ่ม “การดูหมิ่น” หรือการเสแสร้งเท็จและการโกหกทางศาสนาซึ่ง “ความสำเร็จของเขา” ถูกสร้างขึ้น พระเจ้าทรงยืนยันการครองราชย์ของพระองค์ว่า “1260” ปีตามจริงที่นำเสนอในรูปแบบคำพยากรณ์ตามพระคัมภีร์ “สี่สิบสองเดือน” ตามรหัส “หนึ่งวันเป็นเวลาหนึ่งปี” ของ Eze.4:5-6

ข้อ 6: “และนางก็อัปภาค พุดหมิ่นประมาทพระเจ้า หมิ่นประมาทพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์” -

ที่นี้ฉันต้องดึงความสนใจไปที่ความหมายทั่วไปที่มนุษยชาติให้กับคำว่า “ดูหมิ่น” หรือการดูถูก แนวความคิดนี้ทำให้เข้าใจผิด เพราะการนิยามคำโกหกกว่า “การดูหมิ่น” ไม่ได้มีลักษณะเป็นการดูถูกเลย และสำหรับสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดให้สมเด็จพระสันตะปาปาโรมกลับมีรูปลักษณะของความบริสุทธิ์ที่หลอกลวงและหลอกลวง

ปากของสมเด็จพระสันตะปาปา “ **พูดดูหมิ่นพระเจ้า** ”;
 ซึ่งยืนยันตัวตนของพระองค์ใน Dan.11:36 โดยที่เราอ่านว่า “
 พระราชาก็ทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เขาจะยกตนขึ้น
 เขาจะยกย่องเหนือเทพเจ้าทั้งปวง
 และเขาจะพูดสิ่งที่เหลือเชื่อกล่าวต่อผู้พระเจ้าแห่งเทพเจ้า ทั้งหลาย
 จะเจริญรุ่งเรืองจนกว่าพระพิโรธจะหมดไป เพราะสิ่งที่กำหนดไว้ก็จะสำเร็จ »
 พระวิญญานใส่ร้ายระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาหรือ " การดูหมิ่น "
 ซึ่งแสดงถึงหลักคำสอนทางศาสนาทั้งหมด “ **ต่อต้านพระเจ้า**
ดูหมิ่นพระนามของพระองค์ ” เธอใช้พระนามของพระเจ้าอย่างไรประโยชน์
 บิดเบือนอุปนิสัยของพระองค์
 ยึดยึดการกระทำที่โหดร้ายของการฆาตกรรมของพระองค์ต่อพระองค์ “
พลับพลาของพระองค์ ” นั่นคือ
 สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ฝ่ายวิญญานซึ่งเป็นที่ประชุมของพระองค์ ผู้เลือกสรรของพระองค์
 “ **และบรรดาผู้ที่สถิตในสวรรค์** ”
 เพราะมันนำเสนอสวรรค์และผู้อยู่อาศัยในทางที่ลวกแฉก ทำให้เกิดความเชื่อ
 นรกบนสวรรค์ มรดกของชาวกรีกที่วางพวกมันไว้ใต้แผ่นดิน สวรรค์
 และ ไฟชำระ “ **ชาวสวรรค์** ”
 บริสุทธิและศักดิ์สิทธิ์ทุกซอกทุกซอกและขุนเคืองกับความจริงที่ว่าแบบจำลองแห่งความชั่ว
 ร้ายและความโหดร้ายที่ได้รับแรงบันดาลใจจากมนุษย์โดยค่ายปีศาจทางโลกนั้นถือ
 ว่าไม่ยุติธรรมสำหรับพวกเขา
 ข้อ 7: “ **และประทานให้เขาทำสงครามกับวิสุทธิชนและเอาชนะพวกเขา**
และพระองค์ทรงได้รับอำนาจเหนือทุกเผ่า ทุกชนชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ-
ข้อนี้ยืนยันข้อความของดาน.7:21: “
ฉันเห็นเขานี้ทำสงครามกับวิสุทธิชนและมีชัยเหนือพวกเขา ”
 คริสต์ศาสนาในยุโรปและทั่วโลกเป็นเป้าหมายอย่างแท้จริง
 เนื่องจากศาสนานิกายโรมันคาทอลิกถูกกำหนดให้กับประชาชนชาวยุโรปทั้งหมดที่ป
 ระกอบด้วย “ **ชนเผ่า ประชาชน ภาษา และประชาชาติ** ” ซึ่งเป็นอิสระจากพลเมือง “
อำนาจเหนือทุกเผ่า ผู้คน ภาษา และประชาชาติ ”
 ของเธอยืนยันภาพลักษณ์ของเธอในฐานะ “ **โสเภณีบาบิโลนใหญ่** ” จากว . 17:1
 ซึ่งนำเสนอเธอ “ **นั่งอยู่บนผืนน้ำมากมาย** ”; “ **น้ำ** ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “
ประชาชน ผุ่ชน ประชาชาติ และ ภาษา ” ตามวิวรณ์ 17:15 ด้วยความสนใจ
 เราสามารถสังเกตเห็นการไม่มีคำว่า “ **เผ่า** ” ใน บทที่ 17 นี้
 เหตุผลก็คือบริบทสุดท้าย
 ของยุคเป้าหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับยุโรปและคริสต์ศาสนาตะวันตก
 ซึ่งรูปแบบชนเผ่าถูกแทนที่ด้วยรูปแบบประจำชาติที่แตกต่างกัน
 ในทางกลับกัน
 ในบริบทของการเริ่มต้นการสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา
 ประชากรชาวยุโรปได้รับการจัดกลุ่มโดยพื้นฐานแล้วเป็น “ **ชนเผ่า** ” เช่น โรมันกอล
 ซึ่งแยกจากกันและแบ่งปันโดย “ **ภาษา** ” และภาษาถิ่น ที่แตกต่างกัน
 ตามลำดับเวลา ยุโรปมีประชากรโดย “ **ชนเผ่า** ” จากนั้นเป็น “ **ประชาชน** ”
 ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ และในท้ายที่สุดในคริสต์ ศตวรรษ ที่ 18 โดย “
ชาติ ” ที่เป็นพรรคที่พิถีพิถัน เช่น สหรัฐอเมริกาในทวีปอเมริกาเหนือ
 ซึ่งก่อให้เกิดผลพลอยได้ที่สำคัญ วัฒนธรรมของ “ **ประชาชน** ”
 เกิดจากการยอมจำนนต่อระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน

เพราะพระองค์คือผู้ที่ยอมรับและสถาปนาอำนาจของกษัตริย์แห่งคริสเตียนยุโรป ตั้งแต่ กษัตริย์ โคลวิสที่ 1 แห่งแฟรงค์

ข้อ 8: “ และบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะนมัสการพระองค์ ผู้ซึ่งไม่ได้เขียนชื่อไว้ตั้งแต่แรกสร้างโลกในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ถูกประหาร ” -

ในยุคนสุดท้ายที่สัญลักษณ์ “ โลก ” แสดงถึงศรัทธาของโปรเตสแตนต์ ข้อความนี้มีความหมายที่ชัดเจน: โปรเตสแตนต์ทุกคนจะบูชาศรัทธาคาทอลิกทั้งหมด

ยกเว้นผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งพระวิญญาณทรงประทานคำจำกัดความนี้อย่างละเอียด: “ บรรดาผู้ที่ชื่อ _____ ไม่ได้ _____ เขียนไว้ ตั้งแต่แรกสร้างโลกในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ และผมขออย่าเตือนคุณ _____ ณ _____ ที่นี้ ตัวแทนที่ได้รับเลือกคือ _____ พลเมืองของอาณาจักรแห่งสวรรค์ ” ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มกบฏที่เป็น _____ ผู้อาศัยอยู่ในโลก _____

ข้อเท็จจริงเป็นพยานถึงความจริงของคำพยากรณ์นี้ซึ่งกำหนดโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะตั้งแต่เริ่มการปฏิรูปศาสนา ยกเว้นกรณีของปีแอร์ วิลโดในปี ค.ศ. 1170 ชาวโปรเตสแตนต์ได้ขึ้นชมศรัทธาคาทอลิกโดยให้เกียรติ “วันอาทิตย์” ที่สืบทอดมาจากจักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 นอกกรีต ตั้งแต่ วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ข้อกล่าวหานี้เตรียมหัวข้อของ “ สัตว์ร้าย ” ตัวที่สองที่น่าเสนอในข้อ 11

ข้อ 9: “ ถ้าใครมีหูก็จงฟังเถิด! ” -

ผู้ที่มี _____ “ _____ หู _____ ”

แห่งการหยั่งรู้ที่พระเจ้าเปิดไว้จะเข้าใจข้อความที่พระวิญญาณเสนอ

ประกาศการลงโทษด้วยดาบล้างแค้นของกลุ่มผู้ต่ำช้าแห่งชาติฝรั่งเศส

ข้อ 10: “ ถ้าใครก็ตามไปเป็นขេลย ผู้นั้นจะต้องไปเป็นขេลย ถ้าผู้ใดฆ่าด้วยดาบก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่คือการเพียรและศรัทธาของวิสุทธิชน -

พระเยซูคริสต์ทรงระลึกถึงความอ่อนน้อมอันสันติที่พระองค์ทรงเรียกร้องจาก ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ตลอดเวลา เช่นเดียวกับผู้พลีชีพกลุ่มแรก เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกในรัชสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาที่โหดร้ายต้องยอมรับชะตากรรมที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขา

แต่เขาประกาศว่าความยุติธรรมของเขจะเป็นอย่างไรซึ่งจะลงโทษตามเวลาที่กำหนด การบังคับทางศาสนาของกษัตริย์และพระสันตปาปาตลอดจนนักบวชของพวกเขา เมื่อ _____ นำ _____ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งไปเป็นขេลย พวกเขาก็จะถูกส่งไปยังเรือนจำของนักปฏิวัติฝรั่งเศส และเมื่อ “ ถูกฆ่าด้วยดาบ ” ผู้ที่ถูกเลือกซึ่งพระเยซูทรงรัก พวกเขาจะถูกสังหารด้วย “ ดาบ ”

แห่งการล้างแค้นของพระเจ้า

ซึ่งบทบาทของเขาระบุผลสำเร็จด้วยกิโลดินของนักปฏิวัติฝรั่งเศสกลุ่มเดียวกัน โดยผ่านการปฏิวัติฝรั่งเศสพระเจ้าจะทรงตอบสนองต่อความปรารถนาที่จะ แก่แค้น ซึ่งแสดงออกโดยโลหิตของผู้พลีชีพในวิวรณ์ 6:10: “ พวกเขาร้องเสียงดังว่า: นานแค่ไหนแล้วที่พระองค์ผู้บริสุทธิ์และแท้จริงเจ้าจะล่าช้าไปนานเท่าใด เพื่อพิพากษาและแก้แค้น คน ที่อยู่บนแผ่นดินโลกเพราะเลือดของเรา? - และกิโลดินที่ปฏิวัติจะ “ ประหาร เด็กคาทอลิก ” ของสถาบันกษัตริย์และนักบวชโรมันของสมเด็จพระสันตะปาปาตามที่ได้ประกาศไว้

น Rev.2:22 แต่ในบรรดาเหยื่อของมัน
 เรายังจะพบโปรเตสแตนต์หน้าชื่อใจคดที่สับสนระหว่างศรัทธากับความคิดเห็นทางก
 การเมือง และปกป้อง " ดาษ " ในมือ ความคิดเห็นส่วนตัว
 ตลอดจนมรดกทางศาสนาและวัตถุของพวกเขา พฤติกรรมนี้เป็นพฤติกรรมของจอห์น
 คาลวิน และผู้ร่วมงานที่นองเลือดของเขาในเจนีวา
 คำทำนายนี้กระตุ้นให้เกิดการกระทำที่บรรลุผลสำเร็จในปี 1793 และ 1794
 โดยนำเราเข้าสู่บริบทของสันติภาพทางศาสนาอันยาวนานซึ่งสถาปนาไว้สำหรับ
 "150 ปี" ตามคำพยากรณ์ " หัวเดือน " ของวิวรณ์ 9:5-10 แต่หลังจากปี 1994
 เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลานี้ ตั้งแต่ปี 1995 สิทธิ ในการ "ฆ่า "
 ด้วยเหตุผลทางศาสนาได้รับการสถาปนาขึ้นใหม่
 ศัตรูที่อาจเกิดขึ้นจึงกลายเป็นศาสนาอิสลามอย่างชัดเจน
 จนกระทั่งการขยายเวลาออกไปในลักษณะสงครามซึ่งจะนำไปสู่
 "สงครามโลกครั้งที่สาม" ระหว่างปี 2021 ถึง 2029
 ไม่นานก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 " สัตว์ร้าย "
 ตัวที่สองจะปรากฏขึ้น ในบทที่ 13 นี้

สัตว์ร้ายตัวที่สองซึ่ง ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก

การยื่นหยัดครั้งสุดท้ายของ มังกร ลูกแกะ

ข้อ 11: “ แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน
 ซึ่งมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค -

กฤษฎาจารย์ในพระธรรมกล่าวว่า “ แผ่นดิน ” มีอยู่ในปฐมกาล 1:9-10: “
 พระเจ้าตรัสว่า ให้พื้นที่อยู่ใต้ท้องฟ้ามารวมกันอยู่ที่แห่งเดียว
 และปล่อยให้แผ่นดินแห่งปรากฏขึ้น และมันก็เป็นเช่นนั้น
 พระเจ้าทรงเรียกแผ่นดินแห่งและมวลน้ำเรียกว่าทะเล พระเจ้าเห็นว่ามันดี -

ดังนั้น เช่นเดียวกับที่ “ แผ่นดิน ” แห่งๆ ออกมาจาก “ ทะเล ”
 ในวันที่สองของการสร้างโลก “ สัตว์ร้าย ” ตัวที่สองนี้ก็ออกมาจากครั้งแรก ฉะนั้น “
 สัตว์ร้าย ” ตัวแรก ที่กำหนดศาสนาคาทอลิก
 ตัวที่สองออกมานั้นเกี่ยวข้องกับศาสนาโปรเตสแตนต์นั่นคือคริสตจักรที่ได้รับการ
 ปรกฤษฏ์ อย่างไรก็ตาม

การเปิดเผยที่น่าประหลาดใจนี้ไม่ควรทำให้เราประหลาดใจอีกต่อไป
 เนื่องจากการศึกษาในบทก่อนหน้านี้ได้เปิดเผยแก่เราในลักษณะที่เสริมกันถึงสถานะ
 ทางวิญญาณที่พระเจ้าประทานในการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ต่อศาสนาโ
 โปรเตสแตนต์นี้ ซึ่งหลังจากยุคสมัยที่เรียกว่า “ อีอาทรา ”
 ไม่เห็นด้วยที่จะปรกฤษฏ์ให้เสร็จสิ้น

แต่การเสร็จสิ้นนี้จำเป็นต้องเป็นไปตามกฤษฎีกาของ Dan.8:14
 ซึ่งเธอเป็นหนี้ข้อความของพระเจ้าที่ Rev.3:1: “ มีคนบอกว่าคุณยังมีชีวิตอยู่
 และคุณก็ตายแล้ว ”

ความตายทางวิญญาณครั้งนี้ทำให้เธอตกอยู่ในมือของมารร้ายที่เตรียมเธอไว้โดยแ
 رغับันดาลใจของเขาสำหรับ “ การต่อสู้แห่งอาร์มาเก็ดดอน ” ในวิวรณ์ 16:16
 ซึ่งเป็นชั่วโมงสุดท้ายของบาปทางโลก เป็นเวลาแห่งการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้าย
 ซึ่งพยากรณ์ไว้ในข้อความที่ส่งถึงผู้รับใช้แอ็ดเวนติสของเธอ ณ พิลาดเดเลีย
 ว่าเธอจะใช้ความคิดริเริ่มที่ไม่อดกลั้นซึ่งจะทำให้เธอเป็น “
 สัตว์ร้ายที่ฟื้นคืนชีพจากแผ่นดินโลก ” เธอมี “ เขาสองเขา ” ซึ่งข้อ 12
 ต่อไปนี้จะพิสูจนและระบุ สำหรับการรวมกันเป็นพันธมิตรทั่วโลก

ศาสนาโปรเตสแตนต์และคาทอลิกจึงรวมตัวกันในการต่อสู้กับวันพักผ่อนที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ในวันที่เจ็ดของสัปดาห์อย่างแท้จริง
วันเสาร์หรือวันสะบาโตของชาวยิว แต่ยังคงรวมถึงอาดัม โนอาห์ โมเสส และพระเยซูคริสต์ด้วย
ผู้ซึ่งไม่ได้ตั้งคำถามในระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจและการสอนของเขากับโลกนี้
เพราะข้อกล่าวหาเรื่องการ
ล่วงละเมิดในวันสะบาโตต่อพระเยซูโดยชาวยิวที่กบฏนั้นไม่มีมูลความจริง
และไม่ยุติธรรม โดยเจตนาแสดงปาฏิหาริย์ในวันสะบาโต
แรงจูงใจของเขาคือให้นิยามแนวความคิดที่แท้จริงของพระเจ้าเรื่องการพักผ่อนในวัน
สะบาโตใหม่ ศาสนาทั้งสองนี้ซึ่งอ้างว่าได้รับความรอดโดย "
ลูกแกะซึ่งรับเอาบาปของโลก " "สมควรได้รับภาพลักษณ์ของ "
ลูกแกะที่พูดเหมือนมังกร " " เป็นอย่างดีตามหลักเกณฑ์เชิงพรรณนา
เนื่องจากการสนับสนุนการไม่อดทนต่อผู้สังเอดการณ์วันสะบาโตซึ่งพวกเขาจะประห
ารชีวิต จึงเป็นสงครามที่เปิดกว้างอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ของ " มังกร "
ที่ปรากฏขึ้นอีกครั้ง
ข้อ 12: “ เธอใช้อำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน
และทำให้โลกและชาวโลกนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรกซึ่งมีบาดแผลถึงตายที่ได้รับการรักษาแล้ว -

เรากำลังเห็นการถ่ายถอดรูปแบบหนึ่ง
ศรัทธาคาทอลิกไม่ได้ครอบงำอีกต่อไป
แต่อำนาจเดิมนั้นมอบให้กับศาสนาโปรเตสแตนต์
เนื่องจากศาสนาโปรเตสแตนต์นี้เป็นศาสนาอย่างเป็นทางการของประเทศที่มีอำนาจ
มากที่สุดในโลก: สหรัฐอเมริกาในอเมริกาเหนือหรือสหรัฐอเมริกา
การผสมผสานระหว่างศาสนาโปรเตสแตนต์ในยุโรปและอเมริกาได้บรรลุผลสำเร็จแล้ว
แม้กระทั่งรวมถึงสถาบันแอ๊ดเวนตีสในวันที่เจ็ดด้วย ตั้งแต่ปี 1995 “ *บาเบล* ”
ใหม่
ของโลกถูกบังคับให้ผสมศาสนาเนื่องจากถูกสร้างขึ้นโดยการต้อนรับผู้อพยพจากคำ
สารภาพทางศาสนาต่างๆ หาก มนุษย์พบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ
เนื่องจากจิตใจอันผินๆ และไม่สนใจศาสนา ในส่วนของเขา
พระเจ้าผู้สร้างผู้ไม่เปลี่ยนแปลง ก็ไม่เปลี่ยนใจเช่นกัน
และเขาจะลงโทษการไม่เชื่อฟังนี้ซึ่งเพิกเฉยต่อบทเรียนทางประวัติศาสตร์ของเขาที่
เป็นพยานในพระคัมภีร์ . โดยการปกป้องในทางกลับกัน วันอาทิตย์โรมันของวันแรก
วันพักผ่อนที่ก่อตั้งโดยคอนสแตนตินที่ 1 “ *สัตว์ร้าย* ” โปรเตสแตนต์ตัวที่สอง “
ได้ทำให้ สัตว์คาทอลิกตัวแรก ”
บูชาซึ่งยอมรับว่าเป็นสถานะทางศาสนาอย่างเป็นทางการและตั้งชื่อให้ “ วันอาทิตย์ ”
ทำให้เข้าใจผิด
พระวิญญูณทรงเตือนเราว่าการเป็นพันธมิตรครั้งล่าสุดระหว่างโปรเตสแตนต์และคา
ทอลิกเกิดขึ้นได้เพราะ “ *บาดแผลร้ายแรง* ” ที่เกิดจาก “ *สัตว์ร้ายที่ขึ้นจากนรก* ”
นั้น “ *หายดีแล้ว* ”
เขาเรียกเขากลับมาเพราะสัตว์ร้ายตัวที่สองจะไม่มีโอกาสได้รับการรักษา
มันจะถูกทำลายโดยการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์
ข้อ 13: “
เธอทำการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ถึงขนาดทำให้ไฟตกลงมาจากสวรรค์ลงมายังแผ่นดินโล
กท่ามกลางสายตาของมนุษย์ -

นับตั้งแต่ชัยชนะเหนือญี่ปุ่นในปี

1945

โปรเตสแตนต์อเมริกาก็กลายเป็นพลังงานนิวเคลียร์แห่งแรกในโลก
เทคโนโลยีที่สูงมากของมันถูกเลียนแบบอยู่ตลอดเวลาแต่ไม่เคยเทียบเคียงได้
มันนำหน้าคู่แข่งหรือศัตรูหนึ่งก้าวเสมอ
ความเป็นอันดับหนึ่งนี้จะได้รับการยืนยันในบริบทของ "สงครามโลกครั้งที่สาม"
ซึ่งตาม Dan.11:44 มันจะทำลายศัตรู รัสเซีย ประเทศของ "ราชาแห่งทิศเหนือ"
ในคำทำนายนี้ ศักดิ์ศรีของเขาจะยิ่งใหญ่

และผู้รอดชีวิตจากความขัดแย้งจะตกตะลึงและชื่นชม
จะมอบชีวิตของพวกเขาไว้กับเขาและยอมรับอำนาจของเขาเหนือชีวิตมนุษย์ทั้งหมด
“ *ไฟจากสวรรค์* ” เป็นของพระเจ้าเท่านั้น แต่ตั้งแต่ปี 1945

อเมริกาได้ครอบครองและควบคุมมัน
เธอเป็นหนี้เขาในชัยชนะของเธอและศักดิ์ศรีทั้งหมดของเธอในปัจจุบัน
ซึ่งจะเติบโตต่อไปพร้อมกับชัยชนะของเธอในสงครามนิวเคลียร์ที่กำลังจะมาถึง

ข้อ 14: “

*และนางได้ล่อลวงบรรดาผู้ที่อยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญซึ่งนางได้รับให้ทำต่อ
หน้าสัตว์ร้ายนั้น
โดยบอกบรรดาผู้ที่อยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปจำลองแก่สัตว์ร้ายที่มีบาดแผลจาก
ดาบ และใครอาศัยอยู่-*

“ *อัจฉริยะ* ” ทางเทคนิคนั้นมีมากมายนับไม่ถ้วน “ *ผู้อาศัยในโลก* ”
ต้องพึ่งพาสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดที่ดูดซับชีวิตและความคิดของพวกเขา
ตราบไต่อเมริกาไม่ขอให้พวกเขาพรวดตนเองจากอุปกรณ์เหล่านี้ที่ครอบครองจิตวิ
ญญาณของพวกเขา เช่นเดียวกับผู้ติดยาเสพติด “ *ผู้คนในโลก* ”
ก็พร้อมที่จะสร้างความชอบธรรมให้การไม่ยอมรับศาสนาต่อ "กลุ่มเล็ก ๆ" ซึ่งเป็น
“ *ส่วนที่เหลือของสตรี* ” แห่งว.12:17. “... *การสร้างรูปสัตว์ร้าย* ”
เกี่ยวข้องกับ การคัดลอกการกระทำของศาสนาคาทอลิกและทำซ้ำภายใต้อำนาจของ
โปรเตสแตนต์ การกลับไปสู่จิตใจที่แข็งแกร่งนี้ ย่อมมีกรรม ๒ ประการ “
ผู้รอดชีวิต ” จะรอดพ้นจากสงครามอันน่าสยดสยอง
และพระเจ้าจะทรงโถมตีพวกเขาอย่างต่อเนื่องและค่อยๆ โจมตีพวกเขาด้วย “
ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระองค์” ตามที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 16

คำสั่งประหารชีวิตวันอาทิตย์

ข้อ 15: “ *และประทอนแก่เขาเพื่อทำให้รูปของสัตว์ร้ายมีชีวิตขึ้นมา
เพื่อให้รูปของสัตว์ร้ายนั้นพูดได้
และให้มากที่สุดเท่าที่จะไม่บูชารูปของสัตว์ร้ายนั้นก็จะถูกฆ่า-*

แผนของมารร้ายซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าจะเป็นรูปเป็นร่างและสำเร
็จลุล่วง

พระวิญญาณทรงเปิดเผยรูปแบบของมาตรการที่รุนแรงซึ่งจะเกิดขึ้นในวันที่หกของ
“ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย”

ตามทฤษฎีบางอย่างเป็นทางการที่ยอมรับโดยกลุ่มกบฏที่รอดชีวิตทั้งหมดบนโลก
จะมีการตัดสินใจว่าในวันที่ระหว่างต้นฤดูใบไม้ผลิถึง 3 เมษายน ค .ศ. 2030

พวกแอ็ดเวนติสที่รักษาวันสะบาโตเจ็ดวันสุดท้ายที่เหลือจะถูกสังหาร
ตามหลักเหตุผลแล้ว

วันนี้ถือเป็นปีแห่งการเสด็จกลับมาในพระสิริของพระเยซูคริสต์ ฤดูใบไม้ผลิของปี
2030

นี่จำเป็นต้องเป็นช่วงเวลาที่เขาเข้ามาแทรกแซงเพื่อป้องกันไม่ให้โครงการหายหน้าของกบฏสำเร็จลงกับผู้ที่เขาเลือกไว้ซึ่งเขามาเพื่อช่วย โดย " ทำให้วันเวลา " ของ " ความทุกข์ยากครั้งใหญ่ " ของพวกเขา สิ้นลง (มธ .24: 22).

ข้อ 16: “ และนางได้ให้คนทั้งปวงทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ทั้งคนรวยและคนจน เป็นอิสระและเป็นทาส ให้ได้รับเครื่องหมายที่มีมือหรือที่หน้าผาก ”

มาตรการที่นำมาใช้แบ่งผู้รอดชีวิตในยุคนั้นออกเป็นสองค่าย กลุ่มกบฏดังกล่าวถูกระบุด้วย " เครื่องหมาย " ของผู้มีอำนาจของมนุษย์ ซึ่งกำหนด "วันอาทิตย์" ของชาวคาทอลิก ซึ่งเป็น "วันแห่งดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต" โบราณที่กำหนดโดยจักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 แห่งโรมัน ผู้นับถือคนหนึ่ง ตั้งแต่ วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 “ เครื่องหมาย ” ได้รับ “ ที่มีมือ ” เพราะมันประกอบเป็น “งาน ” ของมนุษย์ที่พระเยซูทรงตัดสินและประณาม นอกจากนี้ยังได้รับ “ บนหน้าผาก ”

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเจตจำนงส่วนตัวของสิ่งมีชีวิตมนุษย์ทุกคนที่มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ภายใต้การพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้าผู้สร้าง เพื่อยืนยันการตีความสัญลักษณ์ของ " มือ " และ " หน้าผาก " จากพระคัมภีร์ มีข้อนี้จากฉธบ.6:8 ซึ่งพระเจ้าตรัสเกี่ยวกับพระบัญญัติของพระองค์: “ เจ้าจงมัดสิ่งเหล่านั้นเป็นเครื่องหมาย บนมือของเจ้า ” และมันจะเป็น เหมือนช่องหวาง ตา ของคุณ -

การตอบโต้ครั้งก่อน

ข้อ 17: “ และไม่มีใครสามารถซื้อหรือขายได้โดยไม่ต้องมีเครื่องหมาย ชื่อของสัตว์ร้าย หรือหมายเลขชื่อของมัน -

เบื้องหลังคำว่า " บุคคล " นี้ คือค่ายของนักบุญแอ็ดเวนติสที่ยังคงซื้อสัตย์ต่อวันสะบาโตที่พระเจ้าชำระให้บริสุทธิ์ เนื่องจากปฏิเสธที่จะให้เกียรติ " เครื่องหมาย " ในวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันนอกรีตวันแรกที่เหลือ พวกเขาจึงถูกละทิ้ง ในขั้นต้น พวกเขาตกเป็นเหยื่อของ "การคว่ำบาตร" ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในมาตรการของอเมริกาต่อฝ่ายตรงข้ามที่ต่อต้านพวกเขา การจะมีสิทธิค้าขายได้นั้น จะต้องให้เกียรติ " เครื่องหมาย " ในวันอาทิตย์ที่เกี่ยวข้องกับโปรเตสแตนต์ " ชื่อของสัตว์ร้าย " "ตัวแทนของบุตรของพระเจ้า" ซึ่งเกี่ยวข้องกับชาวคาทอลิก หรือ "หมายเลขของเขา " ชื่อ ” หรือหมายเลข 666

ข้อ 18: “ นี่คือนิยาม ให้ผู้ที่มีความเข้าใจคำนวณจำนวนสัตว์ร้ายนั้น เพราะเป็นเลขของมนุษย์ และเลขของเขาคือหกกร้อยหกสิบหก -

ภูมิปัญญาของมนุษย์ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจข้อความของพระวิญญาณของพระเจ้า จำเป็นต้องสืบทอดมาจากพระองค์ เหมือนกับกรณีของโซโลมอนผู้มีสติปัญญาเหนือกว่ามนุษย์ทั้งปวง และสร้างชื่อเสียงให้กับพระองค์ไปทั่วโลก ก่อนที่จะมีการใช้เลขอารบิกในหมู่ชาวฮีบรู กรีก และโรมัน ตัวอักษรของตัวอักษรก็มีค่าเป็นเลขศูนย์เช่นกัน ดังนั้นการเพิ่มค่าของตัวอักษรที่ประกอบเป็นค่าจะเป็นตัวกำหนดหมายเลขของมัน เราได้รับมาโดย “การคำนวณ ” ตามที่ข้อพระคัมภีร์ระบุไว้ “ ... หมายเลขชื่อของเขา ” คือ “ 666 ” นั่นคือ ตัวเลข ที่ได้รับโดยการบวกค่าตัวเลขของตัวอักษรโรมันที่มีอยู่ในชื่อละตินของเขา “

VICARIVS FILII DEI”; มีบางสิ่งแสดงให้เห็นในการศึกษาบทที่ 10 ชื่อนี้ถือเป็น "การดูหมิ่น " หรือ " คำ โกอหก " ที่ใหญ่ที่สุดในคำกล่าวอ้างของเขา เพราะไม่มีทางที่พระเยซูจะประทาน "การแทนที่" ให้กับพระองค์เอง ซึ่งหมายถึงคำว่า "ตัวแทน"

วิวรณ์ 14 : เวลาของการรับแอดเวนต์วันที่เจ็ด

ข้อความของทูตสวรรค์ทั้งสาม – การเก็บเกี่ยว – วินเทจ

นี่คือบทที่กำหนดเป้าหมายช่วงเวลาระหว่างปี 1843 ถึง 2030

ในปี ค.ศ. 1843 การใช้คำพยากรณ์ของดาน.8:14 ทำให้พวก “แอดเวนติส” รอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งกำหนดไว้สำหรับฤดูใบไม้ผลิของวันนี้ เป็นจุดเริ่มต้นของการทดสอบศรัทธาอย่างต่อเนื่อง โดยความสนใจในวิญญาณแห่งการพยากรณ์ คือ “ *คำพยาณของพระเยซู* ” ตามวิวรณ์ 19:10

จะแสดงให้เห็นเป็นรายบุคคลโดยคริสเตียนที่อ้างว่าเป็นความรอดของพระเยซู พระคริสต์ภายใต้ป้ายศาสนาหลายป้าย โดย “ ผลงาน ” ที่สาริตเพียงอย่างเดียวนั้นสามารถเลือกได้หรือไม่

งานเหล่านี้สรุปได้เป็นสองทางเลือก:

การยอมรับหรือการปฏิเสธแสงสว่างที่ได้รับและขอเรียกร้องจากสวรรค์

ในปี ค.ศ. 1844 หลังจากความคาดหวังใหม่ที่กำหนดไว้สำหรับฤดูใบไม้ร่วงปี ค.ศ. 1844

พระเยซูจะทรงนำผู้ที่ทรงเลือกไว้ไปสู่ภารกิจในการบรรลุภารกิจการปฏิรูปซึ่งเริ่มต้นด้วย

การฟื้นฟูพิธีปฏิบัติในวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่การสร้างโลก .

นี่เป็นหัวข้อที่สำคัญที่สุดของ " *ความบริสุทธิ์* " ซึ่งเป็น " *ความชอบธรรม* " ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387

เมื่อการละเมิดนี้ได้รับความสนใจจากผู้รับใช้ของพระองค์

คำเฉลยของ Dan.8:14 นี้แปลตามพันธกิจของข้าพเจ้าว่า: " *เข้าเย็นสองพันสามร้อยและสถานบริสุทธิ์จะได้รับการชำระ* "

ตามความเป็นจริงตามข้อความภาษาฮีบรูต้นฉบับ: " *เข้าเย็นสองพันสามร้อยและ*

ความศักดิ์สิทธิ์จะเป็นที่ " *ขอบธรรม*

ทุกคนสามารถค้นพบได้ว่าการลวงละเมิดในวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่ปี 321

มาพร้อมกับการละทิ้งความจริงหลักคำสอนอื่นๆ

อีกมากมายที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนาขึ้นในสมัยของอัครสาวก หลังจาก 1,260

ปีของการครองราชย์ที่โกหก ผู้สืบทอดความเชื่อที่ทำลายล้าง

ปีอุปปีที่ทิ้งไว้ในหลักคำสอนของโปรเตสแตนต์

หลายคนโกหกจนทนไม่ได้เพื่อพระเจ้าแห่งความจริง ด้วยเหตุนี้ในบทที่ 14 นี้

พระวิญญาณจึงทรงนำเสนอหัวข้อหลักสามหัวข้อซึ่งต่อเนื่องกัน:

พันธกิจของแอดเวนติสหรือชาวสารของ " *ทูตสวรรค์ทั้งสามองค์*"; " *การเก็บเกี่ยว* "

ของการสิ้นสุดของโลก การคัดแยกและความปีติยินดีของผู้ได้รับเลือก " *การเก็บเกี่ยวของงุ่น* "

ของงุ่นแห่งความพิโรธ

การลงโทษครั้งสุดท้ายของผู้เลี้ยงแกะเท็จ ครุสสอนศาสนาเท็จของศาสนาคริสต์

การสอนมาตั้งแต่ปี 1844 เพื่อปกป้องผู้ที่ถูกเลือกจากพระพิโรธของพระเจ้า

การทดสอบครั้งสุดท้ายสงวนไว้สำหรับการสิ้นสุดสุดขีดของเวลาที่มนุษย์ชาติมอบให้

เพื่อวางตำแหน่งตัวเองระหว่างเจตจำนงอันศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดเผยกับความต้องการของ

มนุษย์ที่กบฏซึ่งตกไปสู่การละทิ้งความเชื่อมากที่สุด

แต่การเลือกที่ทำนั้นมีผลกับทุกคนที่เสียชีวิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387

มีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกผู้รู้แจ้งและซื่อสัตย์เท่านั้น " *ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้า* "

ตามคำสอนในข้อ 13 ที่พวกเขาได้รับการประกาศว่า " *ได้รับพร* "

นั่นคือผู้รับประโยชน์จากพระคุณของ พระคริสต์

ด้วยพระพรทั้งหมดของพระองค์ได้รับการยืนยันแล้วในข้อความที่ส่งถึงทูตสวรรค์แห่ง

ง " *ฟีลาเดลเฟีย* " ซึ่งเกี่ยวข้องกับพวกเขา เพราะการรับบัพติศมา " *แอดเวนติส* "

ยังไม่เพียงพอที่พระเจ้าจะถือว่าทรงเลือก

หากยังคงต้องค้นพบรายละเอียดของการละทิ้ง ในทาง กลับกัน

ประเด็นสำคัญจะถูกขีดเส้นใต้และสรุปโดยพระวิญญาณในรูปแบบของ

" *ชาวสารของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์* " ในข้อ 7 ถึง 11 ข้อความเหล่านี้ติดตามกันในการ

การสืบทอดผลที่ตามมา

ข้าพเจ้าจำได้ที่นี่ หลังจากหมายเหตุบนปกหน้า 2 ของงานนี้

ข้อความทั้งสามนี้เน้นข้อความสามข้อความที่เปิดเผยแล้วในภาพสัญลักษณ์ในหนังสือ

อดาเนียลในดาน 7 และ 8 ข้อเตือนใจของพวกเขาในวิวรณ์บทที่ 14 นี้

ขีดเส้นใต้และยืนยันถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา

พวกเขา *แอดเวนติสที่ได้รับการไถ่* *ได้รับชัยชนะ*

ข้อ 1: “ ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด พระเมษโปดกประทับยืนอยู่บนภูเขาศิโยน และมีคนจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนพร้อมกับพระองค์ ผู้มีพระนามของพระองค์และพระนามพระบิดาของพระองค์จารึกอยู่บนหน้าผากของพวกเขา -

“ ภูเขาศิโยน ” หมายถึงสถานที่ในอิสราเอลที่กรุงเยรูซาเล็มถูกสร้างขึ้น เป็นสัญลักษณ์ถึงความหวังแห่งความรอดและรูปแบบที่ความรอดนี้จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการทดลองศรัทธาทางโลกและซีเลสเชียล โครงการนี้จะสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์เมื่อมีการสร้างสรรพสิ่งใหม่ทั้งแผ่นดินและท้องฟ้า ตามวิวรณ์ 21:1 “ 144,000 [คน] ” เป็นสัญลักษณ์ของการเลือกของพระคริสต์ที่ได้รับเลือกระหว่างปี 1843 ถึง 2030 ได้แก่ คริสเตียนแอดเวนติสที่ได้รับการทดสอบ พิสูจน์ และอนุมัติโดยพระเยซูคริสต์ ซึ่งการพิพากษานำไปใช้โดยรวมและเป็นรายบุคคล การตัดสินใจโดยรวมจะตัดสินสถาบันและการตัดสินใจส่วนบุคคลเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตแต่ละตัว “ 144,000 [คน] ” เป็นตัวแทนของผู้ที่พระเยซูคริสต์ทรงเลือกจากบรรดาผู้ติดตามศรัทธาของแอดเวนติส และจำนวนจริงของผู้ที่เลือกเป็นความลับที่รู้จักและปกป้องโดยพระเจ้า เราสามารถเข้าใจเหตุผลในการเลือกได้จากคำจำกัดความของภาพที่เสนอ “ บนหน้าผากของพวกเขา ” สัญลักษณ์ของความตั้งใจและความคิดของพวกเขา “ ชื่อของลูกแกะ ” พระเยซูและ “ ของพระบิดาของเขา ” ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยในพันธมิตรเก่าแก่จารึกไว้ นี่หมายความว่าพวกเขาพบและสร้างแบบจำลองของพระเจ้าซึ่งพระเจ้าผู้สร้างได้ประทานแก่นมนุษย์คนแรกก่อนบาป เมื่อพระองค์ทรงปั้นเขาและประทานชีวิตแก่เขา และภาพนี้คือตัวละครของเขา สิ่งเหล่านั้นประกอบเป็นผลไม้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าของประสงคฺ์ได้รับโดยการไถ่บาปของผู้ที่ได้รับเลือกสัตย์ซื่อเพียงผู้เดียวในพระเยซูคริสต์ ปรากฏว่าบนหน้าผากของผู้ที่ได้รับเลือกไม่ว่าจะในจิตวิญญาณของพวกเขาคือ ความคิดและความตั้งใจของพวกเขาจะพบตราประทับของพระเจ้าแห่ง Rev.7:3 หรือวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ของ Decalogue และลักษณะที่แยกกันไม่ออก ของพระเยซูคริสต์ลูกแกะและการเปิดเผยของพระองค์ในพันธสัญญาเดิมในฐานะพระบิดาผู้สร้างพระเจ้า ดังนั้นความเชื่อของคริสเตียนที่แท้จริงจึงไม่ขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางศาสนาที่แนบมา กับพระบุตรและพระบิดาที่ตั้งสวาทของวันอาทิตย์โรมันอ้าง อย่างน้อยก็ในการกระทำ หากไม่ใช่ด้วยคำพูด

ข้อ 2: “ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์เหมือนเสียงน้ำมากหลายเหมือนเสียงฟ้าร้องดังมาก และเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินก็เหมือนเสียงคนเล่นพิณเขาอยู่ - ตัวละครที่ขัดแย้งกันที่กล่าวถึงในโองการนี้เป็นสิ่งที่เสริมกันในการเป็นจริง “ ฟืนน้ำใหญ่ ” เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งมีชีวิตจำนวนมากมาย ซึ่งเมื่อแสดงออกมาก็จะดูเหมือนเป็น “ ฟ้าร้องอันยิ่งใหญ่ ” ในทางตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเปิดเผยความกลมกลืนที่สมบูรณ์แบบซึ่งรวมสิ่งมีชีวิตที่ได้รับชัยชนะเข้าด้วยกัน ผ่านรูปจำลองของ “ พิน ”

ข้อ 3: “
*และพวกเขาก็ร้องเพลงบทใหม่ต่อหน้าบัลลังก์และต่อหน้าสิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวุโส
 และไม่มีผู้ใดสามารถร้องเพลงนี้ได้*
เว้นแต่จำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ได้รับการไถ่ไว้จากแผ่นดินโลก -
 พระเจ้าทรงยืนย่นและแน่นยำที่นี้ถึงการชำระล้างศรัทธาของ "แอดเวนติส"
 ที่สูงมากซึ่งก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 1843-44
 ตัวแทนที่ได้รับเลือกนั้นแตกต่างจากกลุ่มสัญลักษณ์อื่นๆ “
บัลลังก์สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวุโส ”;
 ส่วนหลังกำหนดผู้ที่ได้รับการไถ่ทั้งหมดจากประสบการณ์ที่อาศัยอยู่บนโลก
 แต่วิวัฒนาการอันศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่าวิวัฒนาการมุ่งเป้าไปที่ความเชื่อของคริสเตียนสองพันปีเท่า
 นั้น ซึ่งกฤษฎีกาของดาน.8:14 แบ่งออกเป็นสองระยะต่อเนื่องกัน จนถึงปี ค.ศ.
 1843-44 ผู้ได้รับเลือกมีสัญลักษณ์เป็น “ *ผู้เฒ่า* ” 12 คน จาก “ 24 คน ”
 ที่อ้างถึงใน Rev.4:4 “ *ผู้เฒ่า* ” อีก 12 คน คือแอดเวนติส “ 12 เฒ่า ” “ *ปิดผนึก* ” ใน
 Rev.7:3-8 จากปี 1843-44

ข้อ 4: “
*คนเหล่านี้เป็นคนที่ไม่ได้ทำตัวเป็นมลทินกับผู้หญิงเพราะพวกเขาเป็นพรหมจารี
 พวกเขาติดตามลูกแกะไปทุกที่ที่เขาไป*
*พวกเขาได้รับการไถ่จากท่ามกลางมนุษย์เป็นผลแรกสำหรับพระเจ้าและสำหรับ
 พระเมษโปดก -*
 ถ้อยคำในข้อนี้นำไปใช้ในความหมายฝ่ายวิญญาณเท่านั้น คำว่า “ *สตรี* ”
 ซึ่งหมายถึงคริสตจักรคริสเตียนที่ตกสู่การละทิ้งความเชื่อตั้งแต่กำเนิด เช่น
 ความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิก หรือตั้งแต่ปี 1843-44
 สำหรับศรัทธาของโปรเตสแตนต์ และตั้งแต่ปี 1994
 สำหรับศรัทธาแบบสถาบันแอดเวนติส “ *ความสภปรก* ”
 ที่กล่าวถึงมุ่งเป้าไปที่ความบาปซึ่งเป็นผลมาจากการละเมิดธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้า
 และ “ *ค่าจ้างคือความตาย* ” ตามโรม 6:23
 เป็นการช่วยเหลือพวกเขาจากการกระทำบาปที่พระเยซูคริสต์ทรงชำระให้บริสุทธิ์
 นอกเหนือจากสัญลักษณ์ “ 144,000 [คน] ” “ *พรหมจารี* ”
 ของพวกเขาก็เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณเช่นกัน และกำหนดให้พวกเขาเป็นสิ่งมีชีวิตที่ “
 บริสุทธิ์”
 ซึ่งความยุติธรรมได้รับการทำให้ขาวขึ้นด้วยพระโลหิตที่หลังโดยพระเยซูคริสต์ในนาม
 ของพวกเขา ทายาทของบาปและความมัวหมอง
 เช่นเดียวกับลูกหลานของอาดัมและเอวา
 ศรัทธาของพวกเขาก็พระเยซูคริสต์ทรงยอมรับทำให้พวกเขา “บริสุทธิ์”
 อย่างสมบูรณ์แบบ แต่เพื่อให้พระเยซูคริสต์รับรู้ถึงศรัทธาที่อย่างมีประสิทธิภาพ
 การทำให้บริสุทธิ์นี้ต้องมีจริงและเป็นรูปธรรมใน “ *พระราชกิจ* ” ของพวกเขา
 นี้จึงหมายถึงการละทิ้งบาปที่สืบทอดมาจากคริสเตียนเท็จหรือชาวยิว
 หรือที่เรียกกว้างกว่านั้นคือศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว
 ในการเปิดเผยเชิงพยากรณ์
 พระเจ้าทรงมุ่งเป้าไปที่ความล้มเหลวในการเคารพลำดับเวลาที่พระองค์ทรงกำหนดไว้
 ตั้งแต่สัปดาห์แรกของการสร้างโลกและระบบซีเลสเชียลของโลก
 เบื้องหลังภาพ “ *ร้องเพลงใหม่* ” เป็นประสบการณ์เฉพาะที่ได้รับ การปิดผนึก
 “ 144,000 คน ” เท่านั้น หลังจาก “ *เพลงของโมเสส* ”
 ซึ่งเฉลิมฉลองการออกจากอียิปต์อันรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบาป “

เพลง ” ของผู้ที่ได้รับเลือก “ 144,000 ”

เฉลิมฉลองการปลดปล่อยจากบาปเพราะพวกเขาเชื่อฟังกฤษฎีกาของดาน 8:14 และ ได้ร่วมมือกันในพวกเขา

การชำระล้างให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่พระเจ้าปรารถนาและแม้กระทั่งเรียกร้องมาตั้งแต่ปี 1843-44

ในวันนี้มีตบ่นสวรรค์ได้ระลึกถึงการชำระบาปที่เกิดขึ้นบนไม้กางเขนของกลโกธาโดย การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ข้อความนี้เป็นทั้งคำต่าหนิและคำสอนที่พระเจ้านำเสนอแก่ผู้เชื่อในกายโปรเตสแตนต์ ประเภทหนึ่งซึ่งเป็นทายาทของวันอาทิตย์แห่งโรมันและบาปโกหกอื่นๆ ของเขา ตามประเภทของพิธีกรรมของชาวฮีบรู “ การชำระบาป ”

นี่เป็นเทศกาลทางศาสนาในฤดูใบไม้ร่วง

ซึ่งเป็นช่วงที่เลือดของแพะที่ถูกฆ่าถูกนำไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนพระที่นั่งกรรณาซึ่งวางไว้ในสถานที่ที่ไม่สามารถเข้าถึงได้นี้ และเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับ ส่วนที่เหลือของพิธีกรรม ปี เวลาของปี

เลือดของแพะตัวนี้ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์แห่งความบาปได้พยากรณ์ถึงพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพระองค์เองได้ทรงเป็นผู้แบกรับความบาปของผู้ที่เลือกสรรไว้เพื่อ อชดไข้การลงโทษที่พวกเขาสมควรได้รับแทนพวกเขา พระเยซูเองก็ทรงถูกทำบาป ในพิธีนี้ แพะเป็นตัวแทนของความบาป ไม่ใช่พระคริสต์ผู้ทรงแบกรับบาป

การเคลื่อนไหวทางกายภาพของมหาปุโรหิตจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับมอบอำนาจ ไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่ต้องห้ามในช่วงเวลาที่เหลือของปีนั้นเองที่ข้อนี้กล่าว ถึงเมื่อกล่าวว่า: “ พวกเขาติดตามลูกแกะไปทุกที่ที่เขาไป ”

เมื่อนึกถึงเหตุการณ์นี้ในนิมิตวันที่ 23 ตุลาคม ค.ศ. 1844

พระวิญญาณของพระคริสต์จึงเตือนทายาทที่พระองค์ทรงเลือกโดยไม่รู้ตัวให้นึกถึงหลักคำสอนเท็จ การห้ามทำบาป ดังนั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 บาป ที่มาจากความสามัคใจ ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีของวันอาทิตย์โรมัน

ทำให้ความสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นไปไม่ได้

และบาปที่ละทิ้งทำให้ความสัมพันธ์นี้ขยายออกไป

ซึ่งนำผู้ที่ได้รับเลือกที่เกี่ยวข้องไปสู่ความบริสุทธิ์ของการชำระให้บริสุทธิ์ผ่านทาง การรับ ความเข้าใจ และการดำเนินการตามความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับการเปิดเผย เมื่อพิจารณาถึง “ ผลแรกสำหรับพระเจ้าและสำหรับพระเมษโปดก ”

สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่พระเจ้าพบในการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกจากโลก ในพิธีกรรมของชาวฮีบรู “ ผลแรก ” ได้รับการประกาศว่า “ ศักดิ์สิทธิ์ ”

การถวายผลไม้ชนิดแรกจากสัตว์หรือผักเหล่านี้สงวนไว้สำหรับพระเจ้าเพื่อเป็นเกียรติแก่พระองค์และเพื่อแสดงความกตัญญูของมนุษย์ต่อความดีและความมีน้ำใจของพระองค์ อีกเหตุผลหนึ่งตามความเป็นจริงสำหรับ “ ผลแรกอันศักดิ์สิทธิ์ ”

คือการที่พวกเขาได้รับแสงศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดเผยแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน

เพราะพวกเขามีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาสุดท้ายที่แสงที่เปิดเผยมาถึงจุดสุดยอดซึ่งเป็นจุดสุดยอดทางจิตวิญญาณ

ข้อ 5: “ และไม่พบคำสาในปากของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่มีคำต่าหนิ -

ผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง ผู้ที่เกิดมาจากความจริงโดยการบังเกิดใหม่ สามารถ เกลียดชัง ” คำโกหก ” ที่เขาไม่พอใจ เท่านั้น การโกหกเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจเพราะมันมีแต่ส่งผลร้ายและทำให้คนดีต้องทนทุกข์ทรมาน ผู้เชื่อเรื่อง “ คำโกหก ” ย่อมประสบกับความเจ็บปวดจากความผิดหวัง ความขมขื่นของการถูกลอก

“ไม่มีใครที่พระคริสต์ทรงเลือกไว้จะยินดีในการล่อลวงและหลอกลวงเพื่อนมนุษย์ของตนได้ ในทางกลับกัน ความจริงทำให้มั่นใจได้ว่าความจริงจะสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับพี่น้องที่แท้จริง แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือกับพระเจ้าผู้สร้างและผู้ไถ่ความรอดของเรา ผู้ซึ่งอ้างสิทธิและยกย่องพระนามของพระองค์ว่า "พระเจ้าแห่งความจริง" ดังนั้นเมื่อไม่ทำบาปตามหลักคำสอนอีกต่อไป โดยการเชื่อฟังความจริงที่เปิดเผยผู้ที่ได้รับเลือกจะถูกตัดสิน โดยพระเจ้าแห่งความจริงว่า "ไม่สมควร"

ข้อความจากทูตสวรรค์องค์แรก

ข้อ 6: “ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินไปกลางสวรรค์เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์แก่ผู้อาศัยบนแผ่นดินโลกแก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา และแก่ทุกชนชาติ -

“ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง” หรือผู้ส่งสารอีกคนประกาศแสงศักดิ์สิทธิ์อันสมบูรณ์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “กลางท้องฟ้า” หรือจุดสุดยอดของดวงอาทิตย์ แสงสว่างนี้เกี่ยวข้องกับ “ข่าวประเสริฐ” หรือ “ข่าวดี” แห่งความรอดที่พระเยซูคริสต์ทรงนำมา มันถูกเรียกว่า “นิรันดร์” เพราะข้อความนั้นเป็นของจริงและไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาด้วยวิธีนี้ พระเจ้าทรงรับรอง

ว่าสอดคล้องกับสิ่งที่สอนแก่อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ การหวนคืนสู่ความจริงนี้เกิดขึ้น ในปี 1843 หลังจากการบิดเบือนมากมายที่สืบทอดมาจากความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิก คำประกาศนี้เป็นสากลโดยเปรียบเทียบข้อความที่นำเสนอในดาเนียล 12:12 ซึ่งเผยให้เห็นถึงพรอันศักดิ์สิทธิ์ของงานแอ็ดเวนติส มีการกล่าวถึง “ข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์” ที่นี้ภายใต้แง่มุมของผลที่แท้จริงของศรัทธาตามข้อกำหนดอันศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดเผยโดยกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 ความสนใจในคำพยากรณ์เป็นผลอันถูกต้องตามกฎหมายของบรรทัดฐานของ “ข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์”

ข้อ 7: “เขาพูดด้วยเสียงอันดังว่า จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว และนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าดิน ทะเล และน้ำพ -

ในข้อ 7 ทูตสวรรค์องค์แรกประณามการลวงละเมิดของวันสะบาโตซึ่งยกย่องสง่าราศีของพระเจ้าผู้สร้างในบทบัญญัติของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงเรียกร้องให้มีการฟื้นฟูตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2387 แต่ตำหนิการลวงละเมิดของเขาว่าเป็นพวกโปรเตสแตนต์ตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี พ.ศ. 2386

ข้อความจากทูตสวรรค์องค์ที่สอง

ข้อ 8: “และทูตสวรรค์องค์ที่สองตามมาอีกองค์หนึ่งกล่าวว่า “บาบิโลนมหาราชล่มสลายแล้ว นางได้ทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธของการลวงประเวณีของเธอ” -

ในข้อ 8 ทูตสวรรค์องค์ที่สองเผยให้เห็นถึงความผิดอันใหญ่หลวงของคริสตจักรโรมันคาทอลิ

กของสมเด็จพระสันตะปาปาซึ่งได้ล่องลงและลือกลงมนุษย์ด้วยการเปลี่ยนชื่อคน นอกริตเป็น "วันแห่งดวงอาทิตย์" ของคอนสแตนตินที่ 1 ตาม "วันของพระเจ้า" ซึ่งเป็นคำแปลของภาพตัดต่อภาษาละตินซึ่ง เป็นที่มาของ "วันอาทิตย์": ตายโดมินิกา ส่วนหนึ่งที่ว่า " *บาบิโลนมหาราชล่มสลาย ล่มสลาย แล้ว*" ข้าสองครั้ง เป็นการยืนยันว่าสำหรับเธอและผู้ที่ยืนหยัดต่อจากเธอ เวลาแห่งความอดทนอันศักดิ์สิทธิ์ได้สิ้นสุดลงแล้วอย่างแน่นอน โดยส่วนตัวแล้ว การเปลี่ยนใจเลื่อมใสยังคงเป็นไปได้ แต่ต้องแลกมาด้วยการผลิตผลหรือ " งาน " ของการกลับใจเท่านั้น

คำเตือน: " *มันพังแล้ว* " *หมายความว่า: พระเจ้าแห่ง ความจริง* ยึดครองและพ่ายแพ้ เมื่อเมืองตกอยู่ในเงื้อมมือของศัตรู พระองค์ทรงปลุกและส่องสว่างหลังจากปี 1843 ระหว่างปี 1844 ถึง 1873 สำหรับผู้รับใช้เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ผู้ซื่อสัตย์ " *ความลึกซึ้ง* " ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะในวิวรณ์ 17:5 การล่องลง *คำ โทษ* ของ เขา สูญสิ้นไป

ในข้อ 8 การพิพากษาในข้อความก่อนหน้านี้ได้รับการยืนยัน พร้อมด้วยคำเตือนอันเลวร้าย การเลือก วันพักผ่อน อย่างมีสติและ สมัครใจ ซึ่งก่อตั้งโดยคอนสแตนตินที่ 1 ใน ปี 321 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2387 ทำให้กลุ่มกบฏที่แก้ตัวเป็นฝ่ายเฉยเมยต่อการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์จาก *ความทรมาณของการเสียชีวิตครั้งที่สอง* ของการพิพากษาครั้งสุดท้าย เพื่อปกปิดข้อกล่าวหาของเขาต่อวันอาทิตย์ พระเจ้าทรงซ่อนไว้ภายใต้ชื่อของ " *เครื่องหมาย* " ที่น่าอัศจรรย์ ซึ่งต่อต้าน " *ตราประทับ* " อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง สัญลักษณ์แห่งอำนาจของมนุษย์นี้ ซึ่งทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับลำดับเวลา ถือเป็นความขุ่นเคืองอย่างใหญ่หลวงซึ่งสมควรที่พระองค์จะทรงลงโทษ และการลงโทษที่ประกาศไว้นั้นช่างน่ากลัวจริงๆ: " *เขาจะถูกทรมาณด้วยไฟและกำมะถัน* " ซึ่งจะทำลายกลุ่มกบฏ แต่เฉพาะในช่วงเวลาของการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น

ข้อความจากทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ข้อ 9: " *และทูตสวรรค์องค์ที่สามตามมาด้วยเสียงดังว่า "ถ้าใครบูชา (กราบ) สัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ"*

ลักษณะที่เสริมและต่อเนื่องกันของข้อความที่สามนี้กับสองข้อความก่อนหน้านั้นระบุโดยสูตร " *พวกเขาติดตาม* " " *เสียงดัง* " ยืนยันถึงสิทธิอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ประกาศ

ภัยคุกคามดังกล่าวส่งถึงกลุ่มกบฏมนุษย์ที่สนับสนุนและเห็นชอบต่อการปกค ร อง ของ " *สัตว์ร้ายที่ฟื้นคืนชีพจากแผ่นดินโลก* " และผู้ที่รับเสียงและให้เกียรติ " *เครื่องหมาย* " แห่งอำนาจของมัน ผ่านการเชื่อฟังของพวกเขา เมื่อวันอาทิตย์ ที่ผ่านมา ตามที่อ้างถึงในวิวรณ์ 13 : 16 ซึ่งปัจจุบันคือประชากรคริสเตียนทั้งหมด

การต่อต้านโดยตรงของ " *เครื่องหมาย* " นี้ต่อ " *ตราประทับของพระเจ้า* " นั้นคือตั้งแต่วันอาทิตย์ของวันแรกจนถึงวันสะบาโตของวันที่เจ็ด ได้รับการยืนยันโดยความจริงที่ว่าทั้งสองได้รับ " ที่ด้านหน้า " ซึ่งเป็นที่นั่งของ จะไปตาม Rev.7:3 และ 13:16. โปรดทราบว่า " *ตราประทับของพระเจ้า* " ของ Rev.7:3 กลายเป็นใน Rev.14:1: "

พระนามของพระเมษโปดกและพระบิดาของพระองค์ " การต้อนรับ " ในมือ " ได้รับการชี้แจงโดยข้อเหล่านี้จากฉะ.6:4 ถึง 9:

“ ฟังนะอิสราเอล! พระยาห์เวห์ พระเจ้าของเรา ทรงเป็นพระยาห์เวห์องค์เดียว **เจ้าจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิตของเจ้า และด้วยสุดกำลังของ** **เจ้า** **และ** **พระบัญญัติเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าให้แก่ท่านวันนี้จะอยู่ในใจ** **ท่าน** **คุณ** **จะปลุกฝังพวกเขาให้ลึกหลานของคุณ** **และคุณ** **จะพูดถึงพวกเขาเมื่อคุณอยู่ในบ้านของคุณ** **เมื่อคุณออกเดินทาง** **เมื่อคุณนอนลง และเมื่อคุณลุกขึ้น** **เจ้าจงมัดมันไว้ เป็นเครื่องหมายบนมือของเจ้า** **และพวกมันจะเป็น** **ช่องระหว่างดวงตาของ** **เจ้า**

จงเขียนไว้บนเสาบ้านและที่ประตูบ้าน » “ มือ ” แสดงถึงการกระทำ การฝึกฝน และ “ เบื้องหน้า ” ซึ่งเป็นเจตจำนงแห่งความคิด ในข้อนี้พระวิญญาณตรัสว่า: “ **จงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้าและด้วยสุดกำลังของเจ้า** ”; สิ่งที่พระเยซูทรงอ้างถึงในมัทธิว 22:37 และพระองค์ทรงนำเสนอเป็น “ **พระ บัญญัติข้อแรกและยิ่งใหญ่ที่สุด** ” **เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งมี** “ **ตราประทับของพระเจ้า** ” จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์สามข้อนี้: “ **รักพระเจ้าด้วยสุดใจ** ”; เพื่อเป็นเกียรติแก่วันสะบาโตที่เหลือของวันที่เจ็ดอันบริสุทธิ์ และมี “ **พระ นาม ของ พระ เมษโปดก** ” พระเยซูคริสต์ “ **และพระนามของพระบิดา** ” พระยาห์เวห์อยู่ในใจ โดยการระบุ “ **และพระนามของพระบิดา** ” พระวิญญาณทรงยืนยันความจำเป็นในการเชื่อฟังพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าเป็นเจ้า

กฎเกณฑ์และศาสนพิธีที่ส่งเสริมความศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่ได้รับเลือกในพันธสัญญาเดิม แม้ในสมัยของเขา อัครสาวกยอห์นยืนยันสิ่งเหล่านี้โดยกล่าวใน 1 ยอห์น 5:3-4:

“ **เพราะนี่คือความรักของพระเจ้า คือการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่หนักใจ เพราะผู้ที่เกิดจากพระเจ้าย่อมมีชัยต่อโลก และชัยชนะที่มีชัยเหนือโลกคือศรัทธาของเรา-**

ข้อ 10: “ **เขาจะดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งเทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธโดยไม่ผสมส่วนผสม** **และเขาจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก -**

พระพิโรธของพระเจ้าจะได้รับการพิสูจน์อย่างยุติธรรม เพราะผู้ที่ได้รับ “ **เครื่องหมายของสัตว์ร้าย** ” ให้เกียรติบาปของมนุษย์พร้อมทั้งอ้างความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ ในวิวรณ์ 6:15-17

พระวิญญาณทรงพรรณนาถึงผลลัพธ์ของการเผชิญหน้าครั้งสุดท้ายกับพระพิโรธอันชอบธรรมอันทำลายล้างของพระเยซูคริสต์

หมายเหตุที่สำคัญอย่างยิ่ง : เพื่อให้เข้าใจพระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ดีขึ้น เราต้องตระหนักว่าเหตุใดการไม่คำนึงถึงวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์จึงกระตุ้นพระพิโรธของพระเจ้าอย่างมาก **มีบาปร้ายแรง** แต่พระคัมภีร์เตือนเราให้ระวังบาปที่กระทำต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยบอกเราว่าไม่มีการเสียสละใด ๆ เพื่อได้รับการอภัยจากพระเจ้าอีกต่อไป ในสมัยของอัครสาวก

ตัวอย่างเดียวที่มอบให้เราเกี่ยวกับความบาปประเภทนี้คือการปฏิเสธพระคริสต์โดยค

ริสเดียนที่กลับใจใหม่ แต่นี้เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น เพราะในความเป็นจริงการดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์ประกอบด้วยการปฏิเสธและปฏิเสธคำพยานซึ่งได้รับจากพระวิญญาณของพระเจ้า เพื่อโน้มน้าวและสอนมนุษย์ พระวิญญาณทรงดลใจพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ ดังนั้นใครก็ตามที่ได้แย้งค่าให้การของพระวิญญาณในพระคัมภีร์ก็กระทำการดูหมิ่นพระวิญญาณของพระเจ้าแล้ว

พระเจ้าจะทำให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้จักดีกว่านำผู้ที่ได้รับเรียกให้อ่านพระคัมภีร์และข้อเขียนในพระคัมภีร์ได้หรือไม่? เขาสามารถแสดงเจตจำนง ความคิด และการตัดสินใจโดยของเขาให้ชัดเจนยิ่งขึ้นได้หรือไม่? ใน คตวรรษ ที่ 16 การดูหมิ่นพระคัมภีร์ซึ่งนำไปสู่สงครามถือเป็นการสิ้นสุดความอดทนของพระเจ้าต่อศาสนาในกายโรมันคาทอลิกในที่สุด หมดความอดทนต่อหลักคำสอนที่เขาไม่เคยรู้จักจากนั้นในปี ค.ศ. 1843

การดูถูกคำทำนายถือเป็นการสิ้นสุดของการได้รับศรัทธาของโปรเตสแตนต์ในทุกรูปแบบ ซึ่งเป็นทายาทของวันอาทิตย์แห่งโรมัน นั่นคือ " เครื่องหมายของสัตว์ร้าย " และในที่สุด ในทางกลับกัน แอ็ดเวนติสมีได้ดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยปฏิเสธคำพยากรณ์ขั้นสูงสุดที่พระเยซูทรงนำเสนอมานับแต่ผู้รับใช้ผู้ต่ำต้อยของพระองค์ซึ่งฉันจัดมาเป็นมนุษย์ การดูหมิ่นซึ่งได้รับการยืนยันและขยายขอบเขตโดยการเป็นพันธมิตรกับผู้สังเวยการณในวันอาทิตย์ตั้งแต่ปี 1995

การดูหมิ่นต่อพระวิญญาณจะได้รับคำตอบที่ยุติธรรมจากพระเจ้าในแต่ละครั้งที่สมควรได้รับ ประโยคที่ยุติธรรมสำหรับการลงโทษคนแรกและ " ความตายครั้งที่สอง " ได้รับการยืนยันในข้อ 10 นี้

ข้อ 11: “ และครันแห่งความทรمانของเขาพลุ่งพล่านขึ้นไปเป็นนิตย และ พวก เขา ไม่มียวันหยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน

ผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่ได้รับเครื่องหมายชื่อของมัน - “ ครัน ” จะอยู่ในเวลาของการพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้น ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้ภักที่ล้มลงจะ “ ถูกทรمانในไฟและกำมะถัน ” ของ “ บึงไฟ ” ในวิวรณ์ 19:20 และ 20:14; นี่เมื่อสิ้นสุดสหัสวรรษที่เจ็ด แต่ก่อนช่วงเวลาที่เราจะ

ชั่วโมงแห่งการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์จะยืนยันชะตากรรมสุดท้ายของพวกเขา ข่าวสารในข้อนี้กล่าวถึงเรื่องของ “ การพักผ่อน ” ในส่วนของพวกเขา ผู้ที่ได้รับเลือกจะเอาใจใส่ต่อเวลาพักผ่อนที่พระเจ้าชำระให้บริสุทธิ์

แต่ในทางกลับกัน ผู้ตกสู่บาปกลับไม่มีความกังวลแบบเดียวกัน เพราะพวกเขาไม่ได้ให้คำประกาศของพระเจ้าถึงความสำคัญและความจริงจั้งที่พวกเขาสมควรได้รับ ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อการดูหมิ่นพวกเขา ในชั่วโมงแห่งการลงโทษครั้งสุดท้าย

พระเจ้าจะไม่ให้พวกเขาได้พักผ่อนเพื่อบรรเทาความทุกข์ทรมานของพวกเขา ข้อ 12: “ นี่คือการพากเพียรของวิสุทธิชน

ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู - คำว่า “ ความเพียรหรือความอดทน ”

แสดงถึงวิสุทธิชนที่แท้จริงของพระเมสสิยาห์พระเยซูตั้งแต่ปี 1843-44

จนกระทั่งพระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ ในข้อนี้ “ พระนามของพระบิดา ” จากข้อ 1 กลายเป็น “ พระบัญญัติของพระเจ้า ” และ “ พระนามของพระเมษโปดก ” ถูกแทนที่ด้วย “ ศรัทธาของพระเยซู ”

ลำดับความสำคัญก็เปลี่ยนไปเช่นกัน ในข้อนี้ พระวิญญาณอ้างถึง "พระบัญญัติของพระเจ้า" ก่อน และประการที่สอง "ศรัทธาของพระเยซู"; ซึ่งเป็นลำดับในอดีตและในระดับคุณค่าที่พระเจ้าอนุมัติในโครงการแห่งความรอดของพระองค์ ข้อ 1 ให้ความสำคัญกับ "ชื่อ พระเมษโปดก" เพื่อเชื่อมโยง "144,000" ที่ได้รับเลือกเข้ากับ ความเชื่อของคริสเตียน

ข้อ 13: "และฉันได้ยินเสียงจากสวรรค์พูดว่า: เขียน: นับแต่นี้ไปผู้ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นสุข! ใช้ พระวิญญาณตรัสว่า เพื่อพวกเขาจะได้พักจากการทำงานของตน เพราะว่า งานของเขา ติดตามเขาไป

คำว่า " ต่อจากนี้ไป "

สมควรได้รับการอธิบายโดยละเอียดเนื่องจากมีความสำคัญมาก โดยกำหนดเป้าหมายไปที่วันที่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 ซึ่งกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 มีผลบังคับใช้ตามลำดับ และการพิจารณาคดีแอ็ดเวนติสทั้งสองที่จัดโดยวิลเลียม มิลเลอร์ก็สิ้นสุดลง

เมื่อเวลาผ่านไป

สถาบันแอ็ดเวนติสอย่างเป็นทางการได้มองข้ามความหมายของวลีนี้ " เดี๋ยวนี้ " มีเพียงผู้บุกเบิกผู้ก่อตั้งศรัทธาแอ็ดเวนติสเท่านั้นที่เข้าใจผลที่ตามมาของข้อกำหนดของพระเจ้าในเรื่องวันสะบาโตตั้งแต่ปี 1843 เพื่อนำการปฏิบัติในวันที่เจ็ดนี้มาใช้ พวกเขาจึงตระหนักว่าวันอาทิตย์ที่ปฏิบัติจนถึงตอนนั้นถูกพระเจ้าสาปแช่ง หลังจากนั้น

ลัทธิแอ็ดเวนติสที่สืบทอดมาก็กลายมาเป็นธรรมเนียมปฏิบัติและเป็นทางการ และสำหรับสาวกและครูส่วนใหญ่อย่างสิ้นหลาม วันอาทิตย์และวันสะบาโตถูกจัดให้อยู่ในระดับความเท่าเทียมกัน อย่างไม่ยุติธรรม

การสูญเสียความรู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์ที่แท้จริงนี้ ส่งผลให้ไม่สนใจคำพยากรณ์และข่าวสารแอ็ดเวนติสฉบับที่สามที่ข้าพเจ้าได้แจ้งระหว่างปี 1983 ถึง 1994 เนื่องจากการดูหมิ่นนี้ปรากฏในลัทธิแอ็ดเวนติสในฝรั่งเศส สถาบันโลกแอ็ดเวนติสจึงได้เป็นพันธมิตรกับ ตระกูลทั่วโลก ในปี 1995 สำหรับคำสาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การคุกคามของ " การทรมาณ " ในข้อ 10 เกี่ยวข้องกับเธอในทางกลับกันโดยคำแนะนำของสำนวน " เขา จะดื่ม ด้วย"; ตั้งแต่ปี 1994 สถาบันแอ็ดเวนติสหลังความเชื่อของโปรเตสแตนต์ ได้ตัดสินและประณามตั้งแต่ปี 1843

ตามที่ข้อนี้บอกไว้ กฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 ทำให้คริสเตียนโปรเตสแตนต์ในปี 1843 แยกออกเป็นสองค่าย รวมทั้งกลุ่มแอ็ดเวนติส ผู้ได้รับผลประโยชน์จากผู้เป็นสุขประกาศว่า " นับแต่นี้ไปผู้ตายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมได้รับพร! "

ดำเนินไปโดยไม่ได้อธิบายว่าพระเยซูทรงประกาศใน " เลาดีเซีย " ว่าพระองค์จะ " อาเจียน " มัน สถาบันแอ็ดเวนติส ผู้ส่งสารอย่างเป็นทางการของพระคริสต์ ในปี 1991 วันที่การปฏิเสศแสงสว่างอย่างเป็นทางการ เรียกว่า " เปลือยเปล่า " จะไม่เกิดประโยชน์อีกต่อไป จากความสับสนนี้

เวลาเก็บเกี่ยว

ข้อ 14: “ ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับอยู่บนเมฆเหมือนบุตรมนุษย์ สวมมงกุฏทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันแหลมคม -

คำอธิบายนี้ชวนให้นึกถึงพระเยซูคริสต์ในขณะที่พระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ “ เมฆสีขาว ” ชวนให้นึกถึงเงื่อนไขของการจากไปและการขึ้นสู่สวรรค์เมื่อสองพันปีก่อน “ เมฆสีขาว ” แสดงถึงความบริสุทธิ์ของเขา “ มงกุฏทองคำ ” เป็นสัญลักษณ์ของศรัทธาแห่งชัยชนะของเขา และ “ เคียวอันแหลมคม ” แสดงถึง “ พระวาระที่ตัด ” ของพระเจ้าจากฮีบรู 4:12 ซึ่งดำเนินการโดย “ มือของเขา ”

ข้อ 15: “ และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหาร ร้องตะโกนด้วยเสียงอันดังแก่พระองค์ผู้ประทับบนเมฆว่า จงแกว่งเคียวของเจ้าแล้วเก็บเกี่ยว เพราะถึงเวลาเก็บเกี่ยวแล้ว เพราะผลผลิตของแผ่นดินโลกสุกงอมแล้ว -

ภายใต้แสงมูของ “ การเก็บเกี่ยว ” เช่นเดียวกับในอุปมา พระเยซูทรงระลึกว่าในเวลานี้ ถึงเวลาที่จะต้องแยก “ ข้าวสาธิตออกจากแกลบ ” อย่างแน่นอน โดยผ่านการเปิดเผยของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้เราค้นพบหัวข้อนี้ซึ่งแยกทั้งสองค่ายออกจากกัน:

วันสะบาโตของผู้ได้รับเลือกและวันอาทิตย์ของผู้ตกสู่บาป เพราะเบื้องหลังชื่อทางศาสนานี้ซ่อนความรักและอำนาจของพระเจ้าแห่งสุริยคติอันกริดไว้ แม้ว่ากาลเวลาของมนุษย์จะเปลี่ยนไป แต่พระเจ้ายังคงมองดูเขาในสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นสำหรับเขาจริงๆ ความคิดเห็นที่แตกต่างกันของมนุษย์ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเขา ตามลำดับเวลา วันแรกเป็นวันที่ดูหมิ่น ไม่มีทางที่จะรับเอาความศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ได้ สิ่งนี้เชื่อมโยงกับวันที่เจ็ดที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยเฉพาะตามลำดับเวลาที่จารึกไว้ตั้งแต่เริ่มต้นของเวลาบนโลกตลอดกาล เป็นระยะเวลา 6,000 ปีสุริยคติ

ข้อ 16: “ และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆก็ทรงเหวี่ยงเคียวลงบนแผ่นดินโลก และที่ดันทันก็ถูกเก็บเกี่ยว -

พระวิญญูณทรงยืนยันถึงความสมหวังในอนาคตของ “ การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก ”

พระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดและผู้ล้างแค้นจะทรงดูแลและดำเนินการให้สำเร็จตามประกาศของพระองค์ที่ทำไว้ในอุปมาถึงอัครสาวกของพระองค์ในมัทธิว 13:30 ถึง 43 “ การเก็บเกี่ยว ”

ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความปีติยินดีสู่สวรรค์ของวิสุทธิชนที่ได้รับการเลือกซึ่งยังคงอยู่ ชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าผู้สร้าง

เวลาเก็บเกี่ยว (และการแก้แค้น)

ข้อ 17: “ และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารในสวรรค์ ถือเคียวอันแหลมคมด้วย -

หาก “ ทูตสวรรค์ ” คนก่อน มีภารกิจที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ได้รับเลือก ในทางกลับกัน “ ทูตสวรรค์องค์อื่น ”

นี้มีการกิจลงโทษที่มุ่งเป้าไปที่กลุ่มกบฏที่ตกสู่บาป “ เคียว ” อันที่สองนี้ ยังเป็นสัญลักษณ์ของ “ พระวาระที่ตัดของพระเจ้า ” ที่ทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่ไม่ใช่ด้วยมือของพระองค์

เนื่องจากสำหรับการเก็บเกี่ยวองุ่น ไม่มีสำนวน “ *ในมือของพระองค์* ” เลย ดังนั้นการลงโทษจึงได้รับความไว้วางใจให้กับตัวแทนที่ดำเนินการตามพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ ในความเป็นจริงเหยื่อของการล่อลวงของเขา

ข้อ 18: “

และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งมีสิทธิอำนาจเหนือไฟได้ออกไปจากแท่นบูชาและพูดด้วยเสียงอันดังแก่ผู้ที่ถือเคียวอันแหลมคมว่า

“ *ฟาดเคียวอันแหลมคมของเจ้าออกมาและเก็บผลองุ่นจากนั้น* ”

เถาองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะผลองุ่นแห่งแผ่นดินโลกสุกงอมแล้ว -

ภายหลังจากความปีติยินดีของผู้ที่ได้รับเลือกขึ้นสู่สวรรค์ ช่วงเวลาแห่ง “ *การเก็บเกี่ยวองุ่น* ” ก็มาถึง ในออสย .63:1 ถึง 6

พระวิญญาณทรงพัฒนาการกระทำที่มุ่งเป้าไปที่คำที่เป็นสัญลักษณ์นี้ ในพระคัมภีร์ นำองุ่นแดงเปรียบได้กับเลือดมนุษย์

การใช้คำนี้โดยพระเยซูในงานเลี้ยงอาหารค่ำศักดิ์สิทธิ์ยืนยันความคิดนี้ แต่ “ *เหล่าองุ่น* ” เชื่อมโยงกับ “ *พระพิโรธของพระเจ้า* ”

และจะเกี่ยวข้องกับผู้ที่ทำงานอย่างไม่สมควรในหน้าากผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะพระโลหิตที่หลังไหลโดยสมัครใจโดยพระคริสต์ไม่สมควรได้รับการทรมามากมาย

เพราะพระเยซูสามารถรู้สึกถูกทรยศโดยผู้ที่บิดเบือนโครงการช่วยชีวิตของพระองค์จนถึงขั้นแก้บาปที่พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพและทนทุกข์ทรมานเพื่อยุติการปฏิบัติ นั้น ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายโดยจงใจจึงต้องตอบเขา

ในความบ้าคลั่งอันมืดมอดของพวกเขา

พวกเขาจะไปถึงขั้นต้องการฆ่าผู้ที่ตนเลือกไว้ที่แท้จริงของตนให้ตาย

เพื่อกำจัดให้สิ้นไปจากโลก

ซึ่งเป็นการปฏิบัติในวันสะบาโตวันที่เจ็ดที่พระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์และเรียกร้องตั้ง แต่ พ.ศ. 2386-44 ผู้ที่ได้รับเลือกไม่ได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้ใช้

กำลังกับศัตรูทางศาสนาของพวกเขา

พระเจ้าทรงสงวนการกระทำนี้ไว้เพื่อพระองค์เองเท่านั้น “ *การแก้แค้นเป็นของฉัน การลงโทษเป็นของฉัน* ” เขาประกาศต่อผู้ที่เขาเลือก

และถึงเวลาที่มีการแก้แค้นนี้จะต้องถูกประหารชีวิต

ในบทที่ 14 นี้ ข้อ 17 ถึง 20 ทำให้นึกถึงหัวข้อ “ *การเก็บเกี่ยว* ” องุ่นบาปได้รับการประกาศว่าสุกแล้วเพราะพวกเขาได้แสดงให้เห็นอย่างเต็มที่โดยผลงานของพวกเขาโดยธรรมชาติที่แท้จริง

เลือดของพวกเขาจะไหลเหมือนน้ำองุ่นลงสู่ถังเมื่อถูกคนเก็บองุ่นเหยียบย่ำ

ข้อ 19: “ *และทูตสวรรค์ก็เหวี่ยงเคียวลงบนแผ่นดินโลก และพระองค์ทรงรวบรวมเถาองุ่นจากแผ่นดินโลก*

และโยนผลองุ่นนั้นลงในบ่อย่ำองุ่นใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า -

การดำเนินการได้รับการรับรองโดยประกาศนี้ซึ่งเปิดเผยโดยจากนี้

พระเจ้าพยากรณ์อย่างแน่ชัดถึงการลงโทษของความเย่อหยิ่งของคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ พวกเขาจะต้องทนทุกข์ทรมานกับผลของพระพิโรธของพระเจ้า

ดังที่เห็นได้จากถังซึ่งผลองุ่นที่เก็บเกี่ยวถูกบดขยี้ด้วยเท้าของผู้บด

ข้อ 20: “ *และบ่อย่ำองุ่นก็ถูกย่ำออกไปจากเมือง และมีเลือดไหลออกจากบ่อถึงบึงเหียนมาเป็นระยะทางหนึ่งพันหกร้อยстаเดีย -*

ออสย . 63:3 ระบุว่า “ *ข้าพเจ้าเดินย่ำบ่อย่ำองุ่นตามลำพัง ไม่มีผู้ชายอยู่กับฉัน...* ” เหล่าองุ่นตอบสนองการลงโทษเมืองบาบิโลนมหาราชใน

Rev.16:19

เธอได้เต็มถ้วยด้วยพระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งตอนนี้เธอต้องดื่มให้หมดทุก **“**
ป๋อ่าองุ่นถูกย่นอกเมือง ” นั่นคือโดยไม่ได้รับเลือกให้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว
ในกรุงเยรูซาเลม

การประหารชีวิตผู้ต้องโทษประหารชีวิตเกิดขึ้นนอกกำแพงเมืองศักดิ์สิทธิ์เพื่อไม่ให้
เป็นมลทิน

นี่เป็นกรณีการตรึงกางเขนของพระเยซูคริสต์ซึ่งเดือนผ่านข้อความนี้ถึงราคาที่ต้องจ่าย
สำหรับผู้ที่ไม่ประเมิณการตายของพระองค์เองต่ำเกินไป

ถึงเวลาแล้วที่ศัตรูของเขาจะต้องหลังเลือดเพื่อชดใช้บาปมากมายของพวกเขา **“**
และมีเลือดไหลออกมาจากถ้ำถึงเศษม้า ”

เป้าหมายของความโกรธคือครูสอนศาสนาที่เป็นคริสเตียน

และพระเจ้าตรัสถึงพวกเขาด้วยภาพ **“ เศษไม้ ”** ที่คนขี้ียด **“ใส่ ปากม้า ”**

เพื่อชี้แนะพวกเขา ภาพนี้เสนอไว้ในยากอบ 3:3 ซึ่งมีเนื้อหาเจาะจงคือ ครูสอนศาสนา
ยากอบระบุตอนต้นบทที่ 3 ว่า **“ ฟัน้องทั้งหลาย อย่าให้ใครหลายคนสอนเลย**

เพราะท่านรู้ว่าเราจะถูกพิพากษาอย่างเข้มงวดยิ่งขึ้น ” การกระทำของ **“**
การเก็บเกี่ยว ” ถือเป็นคำเตือนอันชาญฉลาดนี้ โดยการระบุ **“ จนถึงเศษม้า ”**

พระวิญญาณทรงเสนอแนะว่า **“** ภาษีเกี่ยวข้องกับ

ประการแรกคือนักบวชนิกายโรมันคาทอลิกแห่ง **“ บาบิโลนมหาราช ”** แต่มันขยาย
ไปถึง ครูผู้สอนโปรเตสแตนต์ ซึ่งตั้งแต่ปี 1843 ได้ใช้ **“การทำลายล้าง”** ของ

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ตามข้อกล่าวหาของพระวิญญาณใน Rev.9:11

ที่นี้เราพบการประยุกต์ใช้คำเตือนที่ให้ไว้ในวิวรณ์ 14:10: **“ เขา จะ ดื่ม**
เหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าซึ่งเทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์โดยไม่
ผสมส่วนผสม... ”

สำหรับข้อความ **“** **เกินขอบเขตหนึ่งพันหกร้อยσταเดีย ”**

ซึ่งต่อเนื่องกับข้อความก่อนหน้านี้

การลงโทษขยายไปถึงศรัทธาที่กลับเนื้อกลับตัวตั้งแต่ ^{ศตวรรษ} ที่ 16 ซึ่งจำนวน 1,600
คนกล่าวถึง **“** **นี่เป็นช่วงเวลาที่มีมาร์ติน**

ลูเทอร์ประกาศข้อกล่าวหาต่อศรัทธาคาทอลิกอย่างเป็นทางการในปี 1517 แต่ใน
^{ศตวรรษ} ที่ 16 **นี่เองที่หลักคำสอนของโปรเตสแตนต์เรื่อง **“ พระคริสต์แท้จ ”** และ**คริสเตียนแท้จ****

ถูกสร้างขึ้น

ซึ่งทำให้ความรุนแรงและดาบที่พระเยซูคริสต์ทรงห้ามไว้ถูกต้องตามกฎหมาย
อะพอคาลิปส์เสนอกฎเกณฑ์ในการตีความ และ ^{ศตวรรษ} ที่ 16 นี้ ถูก กำหนดไว้ในวิวรณ์

2:18 ถึง 29 ภายใต้ชื่อเชิงสัญลักษณ์ของยุค **“ ทยาทรา ”** คำว่า **“ สนามกีฬา ”**
เผยให้เห็นถึงกิจกรรมทางศาสนาของพวกเขา

การมีส่วนร่วมในการแข่งขันซึ่งมีรางวัลเป็นเดิมพันคือมงกุฎแห่งชัยชนะที่สัญญาไว้กับ
ผู้ชนะ **“** **นี่คือคำสอนของเปาโลใน 1 โครินธ์ 9:24: **“****

ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่วิ่งในสนามกีฬาต่างก็วิ่ง **“** **แต่มีคนหนึ่งได้รางวัล?**
วิ่งเพื่อให้คุณชนะมัน ” รางวัลแห่งกระแสเรียกสวรรค์จึงไม่ได้รับแต่อย่างใด

ความซื่อสัตย์และความอดสาหะในการเชื่อฟังเป็นวิธีเดียวที่จะชนะในการต่อสู้แห่งศรั
ทธา **“** **เขายืนยันในฟป.3:14 **“** **โดยกล่าวว่า **“******

ข้าพเจ้ามุ่งหน้าสู่เป้าหมายเพื่อรับรางวัลแห่งการทรงเรียกของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์” เมื่อถึงเวลา **“ เก็บเกี่ยว ”** พระ ว จ ณะ ของ พระ เย ชู จะได้รับการตรวจสอบ:

“ เพราะว่ามีคนมากมายที่ได้รับเรียก แต่มีน้อยคนที่ได้รับเลือก (มธ .22:14)”

วิจารณ์ 15: การสิ้นสุดของการทดลอง

ก่อนที่ " การเก็บเกี่ยวและวินเทจ " จะสำเร็จ จะมาถึงช่วงเวลาที่น่าสะพรึงกลัว จุดสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณ สถานที่ที่การเลือกของมนุษย์ถูกจารึกไว้ในหินแห่งกาลเวลา โดยไม่มีความเป็นไปได้ที่จะย้อนกลับตัวเลือกเหล่านี้ เมื่อถึงจุดนั้น ข้อเสนอแห่งความรอดในพระคริสต์ก็สิ้นสุดลง นี่คือหัวข้อของบทที่ 15 สั้นๆ ของคิตของพระเยซูคริสต์ การสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณเกิดขึ้นหลังจาก " แตร " หกตัวแรกของบทที่ 8 และ 9 และก่อน " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายของพระเจ้า " ของบทที่ 16 ดำเนินไปโดยไม่ได้ออกว่าเป็นไปตามทางเลือกสุดท้ายของเส้นทางที่พระเจ้า ให้มนุษย์ทำ ภายใต้การอุปถัมภ์ที่เชื่อถือได้ของ " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก " ในวิว . 13:11 ถึง 18 สองเส้นทางสุดท้ายนำไปสู่ เส้นทางหนึ่งไปสู่วันเสาร์หรือวันสะบาโตของพระเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์ อีกเส้นทางหนึ่งถึงวันอาทิตย์ของอำนาจของพระสันตปาปาแห่งโรมัน ไม่เคยมีทางเลือกระหว่างชีวิตกับความดี ความตายและความชั่ว ชัดเจนขนาดนี้ มนุษย์กลัวใครมากที่สุด? พระเจ้าหรือมนุษย์? นี่คือการกำหนด แต่ฉันยังสามารถพูดได้ว่า: ผู้ชายรักใคร่มากที่สุด? พระเจ้าหรือมนุษย์? ผู้ที่ได้รับเลือกจะตอบสนองในทั้งสองกรณี: พระเจ้า ทรงทราบรายละเอียดการสิ้นสุดโครงการของเขาผ่านการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ของเขา ชีวิตนิรันดร์ก็จะอยู่ใกล้แค่เอื้อม

ข้อ 1: " แล้วข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญอีกประการหนึ่งในสวรรค์ยิ่งใหญ่อันอัศจรรย์ คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ เพราะพระพิโรธของพระเจ้าได้สำเร็จในสิ่งเหล่านี้ - ข้อนี้นำเสนอ " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย " ซึ่งจะโจมตีผู้เชื่อเท็จที่ตัดสินใจเลือกวันอาทิตย์ของชาวโรมัน หัวข้อของบทนี้ ซึ่งเป็นการสิ้นสุดของช่วงทดลองงาน เปิดเวลาของ " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระเจ้า "

ข้อ 2: " ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ และบรรดาผู้ที่ชนะสัตว์ร้ายนั้น และรูปของมัน และเลขชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วมี พินของพระเจ้า -

เพื่อให้กำลังใจผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ที่เลือกสรร พระเจ้าจึงทรงนำเสนอฉากที่กระตุนขัยชนะที่ใกล้เข้ามาของพวกเขาผ่านภาพต่างๆ ที่นำมาจากข้อความอื่นๆ ของคำพยากรณ์ " พวกมันยืนอยู่บนทะเลแก้วที่ผสมกับไฟ " เพราะพวกเขาผ่านการทดสอบศรัทธาซึ่งพวกเขาถูกข่มเหง (ผสมกับไฟ) และได้รับชัยชนะ " ทะเลแก้ว " หมายถึง ความบริสุทธิ์ของผู้ที่ถูกเลือก ดังใน Rev.4:1

ข้อ 3: " และพวกเขาร้องเพลงของ โมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้าและเพลงของลูกแกะกล่าวว่า:

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่และอัศจรรย์
หนทางของพระองค์ขอบธรรมและเที่ยงแท้ กษัตริย์แห่งประชาชาติ -

“ บทเพลง ของ โมเสส ” เฉลิมฉลองการที่อิสราเอลออกจากอียิปต์
อันรุ่งโรจน์ ดินแดน และสัญลักษณ์แห่งความบาป
การเข้าสู่คานาอันทางโลกซึ่งตามมาอีก 40

ปีต่อมาเป็นภาพเล็งถึงการเข้าสู่คานาอันสวรรค์ของผู้ที่ได้รับเลือกคนสุดท้าย
ในทางกลับกัน หลังจากทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้บาปของผู้ที่ได้รับเลือกแล้ว
พระเยซู “ ลูกแกะ ”

ก็เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ด้วยพระสิริของพระองค์และพลังอันศักดิ์สิทธิ์จากสวรรค์ของพระองค์
พยานที่สัตย์ซื่อคนสุดท้ายของพระเยซู
ชาวแอ๊ดเวนตีสทุกคนโดยความเชื่อและการงาน จะได้สัมผัสประสบการณ์การขึ้น
สู่สวรรค์เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อช่วยพวกเขา การยกย่อง ”
ผลงานอันยิ่งใหญ่และน่าชื่นชม ”

ของเขาผู้ได้รับเลือกให้เกียรติแก่ผู้สร้างพระเจ้าที่จัดเป็นมนุษย์ค่านิยมของเขาในพระ
เยซูคริสต์: “ ความยุติธรรม ” ที่สมบูรณ์แบบของเขาและ “ ความจริง ” ของเขา
การเรียกคำว่า “ จริง ” เชื่อมโยงบริบทของการกระทำกับจุดสิ้นสุดของยุค “
เลาดีเชียน ” ที่เขานำเสนอตัวเองว่าเป็น “ อาเมนและความจริง ” ถึงเวลาแห่ง “
การปลดปล่อย ” ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของเวลา “ หญิงคลอดบุตร ” ในวิวรณ์ 12:2 “ เด็ก ”

ถูกนำเข้ามาในโลกในรูปแบบของความบริสุทธิ์แห่งอุปนิสัยจากสวรรค์ที่เปิดเผยในแ
และผ่านทางพระเยซูคริสต์ ผู้ที่ได้รับเลือกสามารถสรรเสริญพระเจ้าสำหรับสถานะ “
ผู้ทรงอำนาจทุกอย่าง ” ของเขา
เนื่องจากเป็นอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์นี้ที่พวกเขาเป็นหนี้ความรอดและการปลดปล่อยขอ
งพวกเขา

เมื่อรวบรวมและเลือกสรรการไถ่ของพระองค์จากบรรดาประชาชาติในโลกนี้
พระเยซูคริสต์ทรงเป็น “ กษัตริย์แห่งประชาชาติ ” อย่างแท้จริง
พวกที่ต่อต้านเขาและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกของเขาไม่มีอีกแล้ว

ข้อ 4: “ ข้าแต่พระเจ้า ใครจะไม่เกรงกลัว และยกย่องพระนามของพระองค์?
สำหรับคุณเท่านั้นที่บริสุทธิ์ และประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการพระองค์
เพราะคำพิพากษาของพระองค์ได้รับการเปิดเผยแล้ว -

กล่าวง่าย ๆ หมายความว่า: ใครจะปฏิเสธที่จะเกรงกลัวคุณ พระเจ้าผู้สร้าง
และกล้าที่จะฉ้อโกงคุณต่อพระสิริอันชอบธรรมของคุณโดยปฏิเสธที่จะให้เกิดวันส
สะบาโตที่เจ็ดอันศักดิ์สิทธิ์ของคุณ มี เพียงคุณเท่านั้นที่บริสุทธิ์
และมีเพียงคุณเท่านั้นที่ได้ชำระวันที่เจ็ดของคุณให้บริสุทธิ์และชำระวันที่เจ็ดของคุณ
ให้บริสุทธิ์

เพื่อเป็นการแสดงว่าพวกเขาเห็นชอบและเป็นส่วนหนึ่งของความบริสุทธิ์ของคุณ
แท้จริงแล้ว โดยการกระตุ้นให้เกิด “ ความกลัวของพระองค์ ”
พระวิญญาณทรงพาดพิงถึงข่าวสารของ “ ทูตสวรรค์ ” คนแรกในวิวรณ์ 14:7: “
จงเกรงกลัวพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์
เพราะถึงเวลาพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว
และจงเคารพสักการะพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าและดิน ทะเล และน้ำพุ ”
ในแผนของพระเจ้า

ชาติที่กบฏที่ถูกทำลายจะถูกฟื้นคืนชีพเพื่อจุดประสงค์สองประการ คือ
การล้อมตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์

และการทนทุกข์จากการลงโทษครั้งสุดท้ายของพระองค์ซึ่งจะทำลายล้างพวกเขาอย่างสิ้นซากใน "มึงไฟ" และ "กามะถัน" แห่งการพิพากษาครั้งสุดท้าย ประกาศในข้อความของ "ทูตสวรรค์องค์ที่สาม" ของวิวรณ์ 14:10 ก่อนที่สิ่งเหล่านี้จะสำเร็จ

ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องผ่านช่วงเวลาแห่งการพิพากษาของพระเจ้า ซึ่งจะประจักษ์โดยการกระทำของ "ภัยพิบัติเจ็ดประการ" ที่ประกาศไว้ในข้อแรก

ข้อ 5: "หลังจากนั้น ข้าพเจ้ามองดู และวิหารพลับพลาแห่งประจักษ์พยานก็เปิดในสวรรค์ -
การเปิด " พระวิหาร "

ในสวรรค์นี้เป็นสัญญาณบ่งบอกถึงการยุติการวิงวอนของพระเยซูคริสต์ เพราะเวลาแห่งการทรงเรียกแห่งความรอดกำลังจะสิ้นสุดลง " คำ พยาน " หมายถึงพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้าซึ่งอยู่ในหีบพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป การแยกระหว่างผู้ถูกเลือกและผู้แพ้ออกเป็นที่สิ้นสุดบนโลกนี้ กลุ่มกบฏเพิ่งตัดสินใจตามกฤษฎีกาของกฎหมายพันธะที่จะต้องเคารพส่วนที่เหลือรายสัปดาห์ของวันแรกที่สถาปนาขึ้นทั้งทางแพ่งและศาสนา ซึ่งได้รับการยืนยันอย่างต่อเนื่องโดยจักรพรรดิโรมัน คอนสแตนตินที่ 1 และจัสติเนียน ที่ 1 ผู้ ซึ่งตั้งให้วิจิเลียส ที่ 1 เป็น พระสันตะปาปาองค์แรก หัวหน้าฝ่ายชั่วคราวของความเชื่อคริสเตียนสากล คือ คาทอลิก ในปี ค.ศ. 538 พระราชกฤษฎีกาแห่งความตายครั้งสุดท้ายได้พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 13:15 ถึง 17 และอยู่ภายใต้การดำเนินการที่โดดเด่นของศรัทธาโปรเตสแตนต์อเมริกันที่ได้รับการสนับสนุนจากศรัทธาคาทอลิกในยุโรป

ข้อ 6: "ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่มีภัยพิบัติทั้งเจ็ดนั้นก็ออกไปจากพระวิหาร นุ่งห่มผ้าลินินบริสุทธิ์สดใส และมีเข็มขัดทองคำพันรอบอก -

ในสัญลักษณ์แห่งคำพยากรณ์ " ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด " เป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว หรือ " ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด " ที่ชื่อสุดท้ายต่อคำของพระองค์ที่คล้ายกับพระองค์ " ผ้าป่านเนื้อดี บริสุทธิ์ สดใส " เปรียบเสมือน " การงานอันชอบธรรมของวิสุทธิชน " ในวิวรณ์ 19:8 " เข็มขัดทองคำรอบหน้าอก " ซึ่งอยู่สูงที่สุดในหัวใจ กระตุ้นให้เกิดความรักในความจริงที่อ้างถึงแล้วตามพระฉายาของพระคริสต์ที่นำเสนอในวิวรณ์ 1:13 พระเจ้าแห่งความจริงกำลังเตรียมที่จะลงโทษค่ายแห่งความเท็จ โดยการเตือนใจนี้ พระวิญญาณทรงแนะนำ " ภัยพิบัติใหญ่ " ซึ่งปรากฏรูปร่างด้วยใบหน้า เมื่อเปรียบเทียบกับ " ดวงอาทิตย์เมื่อส่องแสงด้วยกำลัง "

ชั่วโมงแห่งการเผชิญหน้าครั้งสุดท้ายระหว่างพระเยซูคริสต์กับกลุ่มกบฏผู้นับถือดวงอาทิตย์นอกศาสนาได้มาถึงแล้ว

ข้อ 7: " และหนึ่งในสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ได้มอบขามทองคำเจ็ดใบแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด ซึ่งเต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ -

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างที่ดี " สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ " ของ Rev.4 จินตนาการไว้ พระองค์ยังเป็น " พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ " ทรงทำให้ " พระพิโรธ " ความศักดิ์สิทธิ์ของเขาทำให้เขามีบทบาททั้งหมด: ผู้สร้าง, พระผู้ไถ่, ผู้วิงวอนและผู้พิพากษาอย่างถาวร จากนั้นยุติการวิงวอนของเขา เขากลายเป็นพระเจ้าผู้ยุติธรรมที่โงมดีและลงโทษคู่ต่อสู้ที่กบฏของเขาด้วยความตาย เพราะพวกเขาได้ปฏิบัติตาม " ภัย " แห่ง " พระพิโรธ " อันชอบธรรมของพระองค์

ตอนนี้ " ถ้วย " เต็มแล้ว และความโกรธนี้จะอยู่ในรูปแบบของการลงโทษ " เจ็ดครั้งสุดท้าย " ซึ่งความเมตตาจากสวรรค์จะไม่เข้ามาแทนที่อีกต่อไป

ข้อ

8:

“

และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันเพราะพระสิริของพระเจ้าและฤทธานภาพของพระองค์ และไม่มีใครเข้าไปในพระวิหารได้จนกว่าภัยพิบัติเจ็ดประการของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์จะสำเร็จ -

เพื่ออธิบายหัวข้อเรื่องการยุติพระคุณ พระวิญญาณทรงเสนอภาพ " พระวิหารที่เต็มไปด้วยควันเนื่องจาก การสถิตอยู่ " ในข้อนี้ “ ของพระเจ้า ” และเขาระบุว่า:

และไม่มีใครเข้าไปในพระวิหารได้จนกว่าภัยพิบัติเจ็ดประการของทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์จะสำเร็จ ” ด้วยเหตุนี้

พระเจ้าจึงทรงเตือนผู้ที่พระองค์เลือกสรรว่าพวกเขาจะยังคงอยู่บนแผ่นดินโลกในช่วงเวลาแห่ง “ ภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ ” แห่งพระพิโรธของพระองค์

ผู้ที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายจะหวนนึกถึงประสบการณ์ของชาวฮีบรูในช่วงเวลาของ “ ภัยพิบัติสิบประการ ” ซึ่งโหมตีอียิปต์ที่กบฏ ภัย พิบัติ ไม่ได้มีไว้สำหรับพวกเขา แต่สำหรับกลุ่มกบฏ

ซึ่งเป็นเป้าหมายของพระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์ แต่การที่พวกเขาจะเข้าสู่ “ พระวิหาร ” ไกลเข้ามาแล้วจึงได้รับการยืนยันความเป็นไปได้จะได้รับจากจุดสิ้นสุดของ “ ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ”

วิจารณ์ 16 : กัณฑ์ปิดเจ็ดประการสุดท้าย ถึงพระพิโรธของพระเจ้า

บทที่ 16 นำเสนอการหลัง “กัณฑ์ปิดสุดท้าย เจ็ด ประการ” เหล่านี้ ซึ่งแสดง “พระพิโรธของพระเจ้า” ออกมา

การศึกษาทั้งบทจะยืนยันเรื่องนี้ แต่ต้องสังเกตว่าเป้าหมายของ “พระพิโรธของพระเจ้า” จะเหมือนกับเป้าหมายที่ถูกลงโทษด้วย “แตร” หกตัวแรก ดังนั้นพระวิญญาณจึงทรงเปิดเผยว่าการลงโทษของ “กัณฑ์ปิด เจ็ดประการสุดท้าย” และ ของ “กัณฑ์ปิดเจ็ดแตร” ลงโทษบาปเดียวกัน นั่นคือการล่วงละเมิดในวันหยุดสะบาโตของ “วันที่เจ็ด” ทรงชำระให้บริสุทธิ์” โดยพระเจ้าตั้งแต่ทรงสร้างโลก

ฉันกำลังเปิดวงเล็บที่น้อยอย่างซ้ำๆ สังเกตความแตกต่างที่แสดงถึง “แตร” อันศักดิ์สิทธิ์และ “กัณฑ์ปิดหรือกัณฑ์ปิด” “แตร” เป็นการข่มขู่โดยมนุษย์แต่ได้รับคำสั่งจากพระเจ้า ประการที่ 5 มีลักษณะทางจิตวิญญาณ “กัณฑ์ปิด”

คือการกระทำอันไม่พึงประสงค์ที่พระเจ้ากำหนดโดยตรงผ่านวิถีทางธรรมชาติแห่งการสร้างสรรค์สิ่งมีชีวิตของพระองค์ วิจารณ์ 16 นำเสนอ “กัณฑ์ปิดสุดท้าย เจ็ดประการ” แก่เรา ซึ่งบอกเราอย่างละเอียดว่ากัณฑ์ปิดเหล่านั้นได้นำหน้าด้วย “กัณฑ์ปิด” อื่น ๆ ที่มนุษย์ต้องทนทุกข์ทรมานก่อนสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณ ซึ่งแยกทางจิตวิญญาณออกเป็นสองส่วน “เวลา” ของการสิ้นสุด” อ้างถึงใน Dan.11:40 ประการแรก จุดจบนี้เป็นของสมัยของประเทศต่างๆ

และประการที่สองคือของเวลาของรัฐบาลโลกสากลที่จัดตั้งขึ้นภายใต้การกำกับดูแลและการริเริ่มของสหรัฐอเมริกา ในการอัปเดตนี้ซึ่งดำเนินการในวันสะบาโตวันที่ 18 ธันวาคม 2021 ฉันสามารถยืนยันคำอธิบายนี้ได้ เนื่องจากตั้งแต่ต้นปี 2020 มนุษยชาติทั้งหมดได้รับผลกระทบจากความหายนะทางเศรษฐกิจเนื่องจากไวรัสติดต่อก่อน Corona Covid-19 ปรากฏตัวครั้งแรกใน จีน. ในบริบทของการแลกเปลี่ยนและความรู้แบบโลกาภิวัตน์

ซึ่งขยายผลทางจิตใจอย่างแท้จริง ด้วยความตื่นตระหนก ผู้นำของประชาชนได้หยุดการพัฒนาและการเติบโตอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจยุโรป ตะวันตกและอเมริกาทั้งหมด เมื่อถูกมองว่าเป็นโรคระบาดอย่างไม่ยุติธรรม ชาวตะวันตกซึ่งคิดว่าสักวันหนึ่งจะเอาชนะความตายได้ รู้สึกท้อแท้และว่าวันใจ ด้วยความตื่นตระหนก พวก Godless ได้ยอมมอบร่างกายและจิตวิญญาณให้กับศาสนาใหม่ที่เข้ามาแทนที่:

วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ทรงพลัง และประเทศของพวกมิจฉาชีพ ซึ่งร่ำรวยที่สุดในโลก

ฉวยโอกาสนี้ในการทำให้มนุษย์ตกเป็นเชลยและตกเป็นทาสของการวินิจฉัย วัคซีน การเยียวยา และการตัดสินใจขององค์กร ในเวลาเดียวกัน เราได้ยินคำสั่งในฝรั่งเศส ซึ่งขัดแย้งกันอย่างน้อยที่สุด ซึ่งผมสรุปได้ดังนี้:

"ขอแนะนำให้ระบายอากาศในอพาร์ทเมนต์และสวมหน้ากากอนามัยเป็นเวลาหลายชั่วโมง โดยข้างหลังจะทำให้ผู้สวมใส่หายใจไม่ออก" เน้นย้ำถึง “สามัญสำนึก”

ของผู้นำรุ่นใหม่ของฝรั่งเศสและประเทศเลียนแบบอื่นๆ
 เราสังเกตด้วยความสนใจว่าประเทศที่เป็นผู้นำพฤติกรรมทำลายล้างนี้คืออิสราเอลกลุ่มแรก ประเทศแรกที่พระเจ้าสาปแช่งในประวัติศาสตร์ศาสนา
 การสวมหน้ากากอนามัยซึ่งถูกห้ามในตอนแรกเมื่อไม่มีให้ใช้งาน
 ต่อมาจึงบังคับใช้เพื่อ ป้องกันการเจ็บป่วยที่ส่งผลต่อระบบทางเดินหายใจ
 คำสาปของพระเจ้าให้ ผลที่ไม่คาดคิด แต่มีผลในการทำลายล้างอย่างมาก
 ฉันเชื่อว่าระหว่างปี 2021 จนถึงจุดเริ่มต้นของ " แตรที่หก " สงครามโลกครั้งที่สาม " *ภัยพิบัติของพระเจ้า* " อื่นๆ จะโจมตีมนุษยชาติที่มีความผิดในสถานที่ต่างๆ บนโลก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในความพินาศทางตะวันตก " โศครบาด " เช่น " *ความมอดอยาก* " และโรคระบาดสากลอื่นๆ ที่แท้จริง ซึ่งรู้จักกันในชื่อโรคระบาดและอหิวาตกโรค
 พระเจ้าทรงอ้างการลงโทษประเภทนี้ในอสค. 14:21: " *ใช่แล้ว พระเจ้าตรัสดังนี้ แม้ว่าเราจะส่งการลงโทษอันเลวร้ายสี่ประการของเราไปยังกรุงเยรูซาเล็ม คือ ดาบ ความมอดอยาก สัตว์ป่าและโรคระบาด เพื่อกำจัดมนุษย์และ สัตว์ ร้าย* โปรตทรานว่ารายการนี้ไม่ได้ครอบคลุมทั้งหมด เนื่องจากในยุคปัจจุบัน การลงโทษจากพระเจ้านี้มีหลายรูปแบบ: มะเร็ง เอ็ดส์ ชีคนกุนยา อัลไซเมอร์... ฯลฯ ... ฉันยังสังเกตลักษณะของความกลัวเนื่องจากภาวะโลกร้อนด้วย มวลมนุษยชาติต่างหวาดกลัวและตื่นตระหนกเมื่อนึกถึงน้ำแข็งที่กำลังละลายและน้ำท่วมที่อาจเกิดขึ้น อีกครั้งหนึ่ง ผลของคำสาปศักดิ์สิทธิ์ที่กระหน่ำโจมตีมนุษย์ และสร้างกำแพงแห่งความแตกแยกและความเกลียดชัง
 ข้าพเจ้าปิดวงเล็บนี้เพื่อกลับมาศึกษาต่อในบริบทของการสิ้นสุดของพระคุณ ซึ่งเป็นลักษณะของ " *ภัยพิบัติ เจ็ด ประการสุดท้าย แห่งพระพิโรธของพระเจ้า* " อีกเหตุผลหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเลือกเป้าหมาย " *ภัยพิบัติ 7 ประการสุดท้าย* " บรรลุการทำลายล้างสิ่งสร้างโลก ณ จุดสิ้นสุดของโลก สำหรับพระเจ้า ผู้สร้าง ถึงเวลาแล้วที่งานของพระองค์จะถูกทำลาย ดังนั้นเขาจึงติดตามกระบวนการสร้าง แต่แทนที่จะสร้าง เขากลับทำลาย ด้วย " *ภัยพิบัติ สุดท้ายที่ เจ็ด* " บนโลก ชีวิตมนุษย์จะดับสูญ ทิ้งไว้ข้างหลัง โลกกลายเป็น " *เหว* " อีกครั้งในสภาพที่วุ่นวาย โดยมีผู้อาศัยเพียงผู้เดียว ชาตาน ผู้สร้างบาป; ดินแดนรกร้างจะเป็นคอกของเขาเป็นเวลา " *พันปี* " จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายที่เขาและพวกกบฏจะถูกทำลายล้างตามจ.20
 ข้อ 1: " *และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากพระวิหารสิ่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ว่า "จงไปเทขันทองเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก" - เสียงดังมาจากพระวิหาร* " นี้ เป็นเสียงของพระเจ้าผู้สร้างหงุดหงิดในสิทธิอันชอบธรรมที่สุดของเขา ในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง อำนาจของเขามีลักษณะพิเศษสูงสุด และไม่ยุติธรรมหรือฉลาดเลยที่จะโต้แย้งความปรารถนาของเขาที่จะได้รับการยกย่องและยกย่องโดยการสังเวยวันพักผ่อนซึ่งเขาได้ " *ชำระให้บริสุทธิ์* " เพื่อจุดประสงค์นี้ ด้วยสติปัญญาอันยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงรับรองว่าใครก็ตามที่ทำลายสิทธิและอำนาจของพระองค์จะเพิกเฉยต่อความลับที่สำคัญที่สุดของเขาก่อนที่จะชดใช้ " *ความตายครั้งที่สอง* " ซึ่งราคาของความโกรธแค้นต่อพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพของพระองค์
 ข้อ 2: " *คนแรกไปเทบาตรของตนลงบนแผ่นดิน และผลที่ร้ายแรงและเจ็บปวดก็เกิดขึ้นกับคนที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและนุซารูปเคารพของมัน -*

เนื่องจากเป็นอำนาจที่โดดเด่นและเป็นผู้นำของการกบฏครั้งสุดท้าย
เป้าหมายสำคัญในบริบทนี้คือสัญลักษณ์ " *แผ่นดินโลก* "
ของ ศรัทธานิภายโปรเตสแตนต์ที่ล่มสลาย
ภัยพิบัติประการแรกคือ " *แผลเนือร้าย* "
ซึ่งทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทางร่างกายต่อร่างกายของกลุ่มกบฏที่เลือกเชื่อฟังวั
นพักผ่อนที่กำหนดโดยมนุษย์
เป้าหมายคือชาวคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ผู้รอดชีวิตจากความขัดแย้งทางนิวเคลียร์
ซึ่งมีทางเลือกในวันแรกคือวันอาทิตย์โรมัน " *เครื่องหมายของสัตว์ร้าย* "
ข้อ 3: "
ครั้งที่สองก็เทชั้นของตลงในทะเลและมันก็กลายเป็นเลือดเหมือนอย่างคนตาย
และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดก็ตายทุกสิ่งที่อยู่ในทะเล "
" *วินาที* " กระทบ " *ทะเล* " ซึ่งกลายเป็น " *เลือด* "
เช่นเดียวกับที่ทำกับแม่น้ำไนล์แห่งอียิปต์ในสมัยของโมเสส " *ทะเล* "
สัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกซึ่งมุ่งเป้าไปที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ในขณะนั้น พระเจ้าทรงกวาดล้างชีวิตสัตว์ทั้งหมดใน " *ทะเล* "
มันเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างในทางกลับกัน ในที่สุด " *โลก* " *ก็จะกลายเป็น "*
ไว้รูปแบบและว่างเปล่า " อีกครั้ง ; มันก็จะกลับคืนสู่สภาพ " *เว้งว่าง* " ดั่งเดิม

ข้อ 4: " *องค์ที่สามเทชั้นของตลงในแม่น้ำและบ่อน้ำพุ*
และพวกเขาาก็กลายเป็นเลือด -
" *ครั้งที่สาม* " กระทบกับ " *น้ำ* " สด ของ " *แม่น้ำและน้ำพุ* " ซึ่งกลายเป็น " *เลือด* "
" *เพิ่มน้ำเพื่อดับกระหาย* "
การลงโทษนั้นรุนแรงและสมควรได้รับเพราะพวกเขาเตรียมที่จะหลัง " *เลือด* "
ของผู้ที่ได้รับเลือก
การลงโทษนี้เป็นครั้งแรกที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านไม้เรียวของโมเสสต่อชาวอียิปต์
" *ผู้ดื่มเลือด* "
ของชาวฮีบรูที่ได้รับการปฏิบัติราวกับสัตว์ในการตกเป็นทาสอันโหดร้ายซึ่งมีผู้เสียชีวิต
ต จำ นว น มาก

ข้อ 5: " *และฉันได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำพูดว่า 'คุณเป็นคนชอบธรรม*
ซึ่งเป็นอะไรและเป็นอยู่ คุณเป็นคนบริสุทธิ์เพราะคุณได้ใช้การพิพากษานี้ -
โปรดสังเกตในข้อนี้คำว่า " ชอบธรรม " และ " ศักดิ์สิทธิ์ "
ซึ่งยืนยันการแปลข้อความในพระราชกฤษฎีกาของดานที่ถูกต้อง 8:14: " *23.00 น.*
เข้าเย็นและความศักดิ์สิทธิ์จะเป็นสิ่งที่ชอบธรรม "; " *ความศักดิ์สิทธิ์* "
ครอบคลุมทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงถือว่าศักดิ์สิทธิ์
การโจมตีในวันสะบาโตที่ " *ชำระให้บริสุทธิ์* "
ของเขาสมควรได้รับการพิพากษาของพระเจ้าผู้ทรงเปลี่ยน " *น้ำ* " ให้มาเป็น " *เลือด* "
" *คำว่า " น้ำ "* เป็นสัญลักษณ์แทนมวลมนุษย์และคำสอนทางศาสนา
สมเด็จพระสันตะปาปาโรมันบิดเบือนใน Rev.8:11 ทั้งสองถูกเปลี่ยนเป็น " *บอระเพ็ด* "
ด้วยการพูดว่า " *คุณเป็นคนชอบธรรม..เพราะคุณได้ใช้การพิพากษานี้* "
ทูตสวรรค์จะพิสูจน์ให้เห็นถึงขนาดที่กำหนดโดยความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบที่แท้จริง
ซึ่งพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำได้ พระวิญญาณทรงทำให้รูปแบบ " *และผู้เสด็จมา*
" หายไปจากพระนามของพระเจ้า
อย่างละเอียดถี่ถ้วนและแม่นยำอย่างยิ่ง
เพราะพระองค์เสด็จมาแล้ว

และการปรากฏตัวของเขาเปิดของขวัญถาวรสำหรับเขาและผู้ที่ได้รับการไถ่โดยไม่มี
มโลกที่ยังคงบริสุทธิ์และเทวดาผู้บริสุทธิ์ที่ยังคงซื่อสัตย์ต่อเขา

ข้อ 6: “ เพราะพวกเขาทำให้วิสุทธิชนและผู้เผยพระวจนะต้องหลังเลือด
และพระองค์ทรงให้เลือดพวกเขาดื่ม พวกเขาสมควร -

พวกเขาสมควรที่จะสังหารผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเป็นหนี้ความรอดของพวกเขาเพื่
ยงเพื่อการแทรกแซงของพระเยซูเท่านั้น
พระเจ้ายังทรงลงโทษพวกเขาถึงอาชญากรรมที่พวกเขากำลังจะทำ
ด้วยเหตุผลเดียวกัน พวกเขาจึงได้รับการปฏิบัติเหมือนชาวอียิปต์แห่งการอพยพ
นี่เป็นครั้งที่สองที่พระเจ้าตรัสว่า “ พวกเขาสมควร ” ในช่วงสุดท้ายนี้
เราพบว่าในฐานะผู้กรานของแอดเวนติสเลือก
ผู้ส่งสารจากซาร์ดีสซึ่งพระเยซูตรัสถึง: “ คิดว่าคุณยังมีชีวิตอยู่ และคุณตายแล้ว ”
แต่ในขณะที่เดียวกันเขากล่าวถึงเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกในปี พ.ศ. 2386-2387: “
พวกเขาจะเดินไปกับฉันในชุดขาวเพราะพวกเขามีค่าควร ” ดังนั้น
แต่ละคนจึงมีศักดิ์ศรีที่มาถึงพวกเขาตามการงานแห่งศรัทธาของพวกเขา:
เสื้อผ้าสีขาว ” สำหรับผู้ที่เลือกสัตย์ซื่อ ” เลือด ”
เพื่อคืนให้กับกลุ่มกบฏที่ไม่ซื่อสัตย์ที่ตกสู่บาป

ข้อ 7: “ และข้าพเจ้าได้ยินจากแทนนุชาว่าทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งกล่าวว่า ใช้
ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

การพิพากษาของพระองค์เป็นความจริงและชอบธรรม -

เสียงที่มาจาก “ แทนนุชา ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของไม้กางเขน
เป็นเสียงของพระคริสต์ผู้ถูกตรึงกางเขน
ผู้ทรงมีเหตุผลพิเศษที่จะยอมรับการพิพากษานี้
สำหรับผู้ที่เขาลงโทษในขณะที่กล้าที่จะเรียกร้องความรอดของเขา
ในขณะที่พวกเขาพิสูจน์ความบาปอันชั่วร้าย โดยเลือกที่จะเชื่อฟังคำสั่งของมนุษย์
สิ่งนี้แม้จะมีคำเตือนในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์: ใน Isa.29:13 “ พระเจ้าตรัสว่า:
เมื่อชนชาตินี้เข้ามาใกล้ฉัน
พวกเขาให้เกียรติเราด้วยปากและด้วยริมฝีปากของพวกเขา
แต่ใจของเขาอยู่ห่างไกลจากฉัน และความกลัวที่เขามีก่อนฉัน
เป็นเพียงกฎเกณฑ์ของ ประเพณี ของ มนุษย์ Mat.15:19: “
พวกเขาให้เกียรติเราโดยเปล่าประโยชน์ โดยสั่งสอน
กฎเกณฑ์ซึ่งเป็นบัญญัติของมนุษย์-

ข้อ 8: “ องค์ที่สี่เทชั้นของตนลงบนดวงอาทิตย์
และทรงมอบไว้เพื่อเผาคนด้วยไฟ-

การกระทำที่สี่ “ บนดวงอาทิตย์ ” และทำให้ร้อนขึ้นกว่าปกติ
เนื้อของพวกกบฏถูก “ เเผา ” ด้วยความร้อนอันแรงกล้านี้
หลังจากลงโทษการละเมิด “ ความบริสุทธิ์ ” แล้ว
บัดนี้พระเจ้าจะลงโทษการนุชารูปเคารพของ “ วันแห่งดวงอาทิตย์ ”
ที่สืบทอดมาจากคอนสแตนติน ที่ ¹ “ ดวงอาทิตย์ ”
ที่ใครหลายคนให้เกียรติโดยไม่รู้ตัว ปัจจุบันเริ่ม “ เเผา ” ผิวของพวกกบฏ แล้ว
พระเจ้าทรงเปลี่ยนรูปเคารพให้ต่อต้านผู้นับถือรูปเคารพ นี่คือจุดสุดยอดของ “

ภัยพิบัติใหญ่ ” ที่ประกาศไว้ในฉบับที่ 1 ช่วงเวลาที่ผู้สั่ง " ดวงอาทิตย์ " ใช้มันเพื่อลงโทษผู้ที่นับถือตน

ข้อ 9: “ และคนเหล่านั้นถูกไฟเผาด้วยความร้อนแรง และพวกเขาดูหมิ่นพระนามของพระเจ้าผู้มีสิทธิอำนาจเหนือภัยพิบัติเหล่านี้ และพวกเขากลับใจไม่ถวายเกียรติแด่พระองค์ -

ในระดับความแข็งแกร่งที่พวกเขาไปถึง กลุ่มกบฏไม่กลับใจจากความผิดของตน และพวกเขาไม่ขานหน้าต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พวกเขาถูกเขาด้วยการ " ดูหมิ่น " " ชื่อ " ของเขา มันเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยอยู่แล้วในธรรมชาติของพวกเขา ซึ่งพบได้ในหมู่ผู้เชื่ออย่างผิวเผิน พวกเขาไม่ได้พยายามที่จะรู้ความจริงของเขาและตีความความเจ็บปวดถูกเหยียดหยามของเขาเพื่อประโยชน์ของพวกเขา และเมื่อเกิดปัญหาที่สาปแช่ง " พระนาม " ของพระองค์ การไม่สามารถ " กลับใจ " เป็นการยืนยันบริบทของ " ผู้รอดชีวิต " ของ " แตรที่หก " ของวิวรณ์ 9:20-21 ผู้ไม่เชื่อที่กบฏคือผู้คน ไม่ว่าจะเคร่งศาสนาหรือไม่ก็ตาม ซึ่งไม่เชื่อในพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพ ดวงตาของพวกเขาเป็นกัมบังแห่งความตายสำหรับพวกเขา

ข้อ 10: “ องค์ที่ห้าเทชั้นของตนลงบนบัลลังก์ของสัตว์ร้าย และอาณาจักรของเขาถูกปกคลุมไปด้วยความมืด และ คนก็ก่อกวนด้วยความเจ็บปวด

“ ที่ห้า ” มีเป้าหมายเฉพาะคือ “ บัลลังก์ของสัตว์ร้าย ” นั่นคือ ภูมิภาคของกรุงโรมซึ่งเป็นที่ตั้งของวาติกัน ซึ่งเป็นรัฐบิชอปเปรีทางศาสนาเล็กๆ ที่ซึ่งมหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ตั้งอยู่ อย่างไรก็ตาม ดังที่เราได้เห็นแล้วว่า " บัลลังก์ " ที่แท้จริงของสมเด็จพระสันตะปาปาดังอยู่ในกรุงโรมโบราณ บนภูเขา Caelius ในโบสถ์แม่ของคริสตจักรทุกแห่งในโลก ซึ่งก็คือมหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน พระเจ้าทรงกระโจนเขาเข้าสู่ “ ความมืด ” อันดำมืด ซึ่งทำให้ทุกคนที่มองเห็นตกอยู่ในสถานการณ์เหมือนคนตาบอด ผลที่ตามมาสร้างเสริมความเจ็บปวดอย่างมาก แต่สำหรับจุดเริ่มต้นของการโกหกทางศาสนาที่น่าเสนาภายใต้ชื่อแห่งแสงสว่างของ พระเจ้าองค์เดียวและในพระนามของพระเยซูคริสต์ สิ่งนี้สมควรได้รับและขอบธรรมโดยสิ้นเชิง “ การกลับใจ ” เป็นไปไม่ได้อีกต่อไป แต่พระเจ้าทรงเน้นย้ำถึงการทำให้จิตใจแข็งกระด้างของเป้าหมายที่มีชีวิตของพระองค์

ข้อ 11: “ และพวกเขาดูหมิ่นพระเจ้าแห่งสวรรค์เพราะความเจ็บปวดและฝีของพวกเขา และพวกเขาไม่ได้กลับใจจากงานของพวกเขา -

ข้อนี้ทำให้เราเข้าใจว่าภัยพิบัติเพิ่มเข้ามาและไม่หยุด แต่โดยยืนยันกรานว่าไม่มี " การกลับใจ " และ " ดูหมิ่น " อย่างต่อเนื่อง พระวิญญาณจึงประทานให้เราเข้าใจว่าความโกรธและความชั่วร้ายของผู้กบฏมีแต่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

มันเป็นเป้าหมายที่พระเจ้าทรงแสวงหาซึ่งผลักดันพวกเขาให้ถึงขีดจำกัด เพื่อที่พวกเขาจะตัดสินใจความตายของผู้ที่ได้รับเลือก

ข้อ 12: “ ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชั้นของตนลงบนแม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส และน้ำก็เหือดแห้งเพื่อเตรียมทางของกษัตริย์ที่มาจากตะวันออก -

“ *ที่หก* ” มุ่งเป้าไปที่ยุโรป ซึ่งกำหนดโดยชื่อเชิงสัญลักษณ์ของ “ *แม่น้ำยูเฟรติส* ” ซึ่งกำหนดตามภาพลักษณ์ของว. 17:1-15 ประชาชนที่บูชา “ *โสเภณีบาบิโลนมหาราช* ” พระสันตะปาปาคาทอลิก โรม . การ “ *ทำให้น้ำแห้ง* ” อาจบ่งบอกถึงการทำลายล้างประชากรซึ่งใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว แต่ก็ยังเร็วเกินไปที่จะเป็นเช่นนี้ ในความเป็นจริง สิ่งนี้เป็นเครื่องเตือนใจทางประวัติศาสตร์ เนื่องจาก กษัตริย์ Mede Darius ทรงยึด “ *บาบิโลน* ” ของชาวเคลเดียได้โดยการทำให้ “ *แม่น้ำยูเฟรติส* ” แห้งไปบางส่วน ดังนั้นข้อความของพระวิญญูญาณจึงเป็นการประกาศถึงความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงของ นิกายโรมันคาทอลิก “ *บาบิโลน* ” ซึ่งยังคงสนับสนุนและผู้พิทักษ์อยู่ แต่เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ “ *บาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่* ” คราวนี้จะ “ *ล่มสลาย* ” อย่างแท้จริง โดยพ่ายแพ้ต่อพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ

การปรึกษาหารือของวิญญูณชั่วทั้งสาม

ข้อ 13: “

และข้าพเจ้าเห็นวิญญูณโสโครกสามตัวเหมือนกบออกมาจากปากพญานาค และจากปากสัตว์ร้าย และจากปากของผู้เผยพระวจนะเท็จ -

ข้อ 13 ถึง 16 แสดงให้เห็นการเตรียมการสำหรับ “ *ยุทธการอาร์มาเก็ดดอน* ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการตัดสินใจประหารผู้รักษาวันสะบาโตผู้ตั้งมั่นผู้ซื่อสัตย์อย่าง แน่วแน่ต่อพระเจ้าผู้สร้าง เดิมที

มาร์ได้จำลองพระบุคคลของพระเยซูคริสต์โดยอาศัยลัทธิผีปีศาจ ดูเหมือนจะโน้มน้าวกลุ่มกบฏว่าการเลือกวันอาทิตย์ของพวกเขา นั้นสมเหตุสมผล ดังนั้นเขาจึงสนับสนุนพวกเขาให้ปลิดชีพนักสู้ผู้ซื่อสัตย์ผู้นับถือวันสะบาโต ทั้งสามผู้ชั่วร้ายจึงรวมตัวกันในการต่อสู้แบบเดียวกัน คือ มาร์ ศรัทธาคาทอลิก และศรัทธาโปรเตสแตนต์ กล่าวคือ “ *มังกร สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ* ” ที่ “ *การต่อสู้* ” ที่กล่าวถึงในวิวรณ์ 9:7-9 ได้สำเร็จแล้ว การเอ่ยถึง “ *ปาก* ” เป็นการยืนยันการแลกเปลี่ยนทางวาทของการปรึกษาหารือซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจให้ ข้าพเจ้าที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริง สิ่งที่พวกเขาเพิกเฉยหรือโต้แย้งโดยสิ้นเชิง สำหรับพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่า “ *กบ* ” เป็นสัตว์ที่จัดว่าไม่บริสุทธิ์ แต่ในข้อความนี้

พระวิญญูณทรงพาดพิงถึงการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ที่สัตว์ตัวนี้สามารถทำได้ ระหว่าง “ *สัตว์ร้าย* ” ของยุโรปและ “ *ผู้เผยพระวจนะเท็จ* ” ของอเมริกา มีมหาสมุทรแอตแลนติกอันกว้างใหญ่ และการพบกันของทั้งสองเกี่ยวข้องกับการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ ในบรรดาชาวอังกฤษและชาวอเมริกัน ชาวฝรั่งเศสถูกล้อเลียนว่าเป็น “ *กบ* ” และ “ *คนกินกบ* ”

สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์เป็นลักษณะพิเศษของฝรั่งเศสซึ่งคุณค่าทางศิลปกรรมได้พังทลายลงเมื่อเวลาผ่านไปนับตั้งแต่การปฏิวัติในปี พ.ศ. 2332 ซึ่ง ให้เสรีภาพเหนือสิ่งอื่นใด . วิญญูณที่ไม่บริสุทธิ์ที่ปลูกเร้าทั้งสามคือวิญญูณแห่งอิสรภาพซึ่งไม่ต้องการ “ *ทั้งพระเจ้าและอาจารย์* ”

พวกเขาทั้งหมดต่อต้านพระประสงค์และสิทธิอำนาจของพระเจ้า และดังนั้นจึงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในประเด็นนี้ รวมตัวกันเพราะหน้าตาเหมือนกัน

ข้อ 14: “ *เพราะพวกเขาเป็นวิญญูณของปีศาจ ซึ่งทำการอัศจรรย์ และมาหาราชาแห่งแผ่นดินโลกทั้งหมด เพื่อรวบรวมพวกมันไว้ด้วยกันเพื่อสู้รบในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ -*

นับตั้งแต่คำสาปแห่งกษัตริย์กาของ

Dan.8:14

วิญญาณของปีศาจได้แสดงตัวออกมาอย่างประสบความสำเร็จในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ลัทธิผีปีศาจเป็นกระแสนิยมในเวลานั้น และผู้ชายเริ่มคุ้นเคยกับความสัมพันธ์ประเภทนี้กับวิญญาณที่มองไม่เห็นแต่กระตือรือร้น ในความเชื่อของโปรเตสแตนต์

กลุ่มศาสนาจำนวนมากรักษาความสัมพันธ์กับปีศาจ โดยเชื่อว่าพวกเขามีความสัมพันธ์กับพระเยซูและทูตสวรรค์ของพระองค์ ปีศาจพบว่าเป็นเรื่องง่ายมากที่จะหลอกหลวงคริสเตียนที่ถูกพระเจ้าปฏิเสธ และพวกมันยังสามารถโน้มน้าวให้พวกเขาพร้อมตัวกันเพื่อฆ่าคริสเตียนและชาวียิวผู้เคร่งครัดคนสุดท้ายที่ถือวันสะบาโตได้อย่างง่ายดาย มาตรการที่รุนแรงซึ่งคุกคามความตายสำหรับทั้งสองกลุ่มจะรวมพวกเขาเข้าด้วยกันในพระพรของพระเยซูคริสต์ สำหรับพระเจ้า การรวมตัวครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ *รวบรวม* กลุ่มกบฏ “ *เพื่อการต่อสู้ในวันอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ* ”

การรวมตัวครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มกบฏมีเจตนาที่จะสังหารซึ่งจะทำให้พวกเขาคู่ควรกับความตายด้วยน้ำมือของผู้ที่ถูกหลอวงและหลอกวงโดยคำโกหกทางศาสนาของพวกเขา เหตุผลหลักสำหรับการสู้รบที่เกิดขึ้นคือการเลือกวันพัก และพระวิญญาณทรงชี้ให้เห็นว่าวันที่เสนอไม่เท่ากัน เพราะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นไปตามธรรมชาติของมันไม่น้อยไปกว่า “ *วันอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด* ” วันเวลาไม่เท่ากันและพลังฝ่ายตรงข้ามก็เช่นกัน ในขณะที่เขาขับไล่ปีศาจและปีศาจของเขาออกจากสวรรค์ พระเยซูคริสต์ผู้ทรงพลัง “ *ไมเคิล* ” จะกำหนดชัยชนะให้กับศัตรูของเขา

ข้อ 15: “ *ดูเถิด เรามาเหมือนขโมย ความสุขมีแก่ผู้ที่เฝ้าดูและเก็บเสื้อผ้าของตนไว้ เพื่อที่เขาจะได้ไม่เดินเปลือยกาย และความละเอียดของเขาย่อมมองเห็น!* -

คำยักที่ต่อสู้กับผู้สังเกตการณ์วันสะบาโตของพระเจ้านั้นเป็นคำยักของคริสเตียนเท็จที่ไม่ซื่อสัตย์ รวมทั้งคำยักโปรเตสแตนต์ที่พระเยซูคริสต์ด้วยในวิวรณ์ 3:3: “ *เหตุฉะนั้นจงจำไว้ว่าคุณรับและได้ยิน เฝ้าระวังและกลับใจอย่างไร หากท่านไม่เฝ้าดู เราจะมาเหมือนขโมย และท่านจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาท่านเมื่อใด* ” ในทางตรงกันข้าม พระวิญญาณทรงประกาศแก่ผู้ที่ได้รับเลือกจากแอ็ดเวนติสซึ่งได้รับประโยชน์จากแสงสว่างแห่งการพยากรณ์ที่สมบูรณ์ในยุคสุดท้ายของ “ *เลาดิเซีย* ”: “ *ผู้ที่เฝ้าดูและเก็บเสื้อผ้าของเขาจะยอมเป็นสุข* ” และโดยพาดพิงถึงสถาบันแอ็ดเวนติสที่อาเจียนมาตั้งแต่ปี 1994 พระองค์ยังกล่าวอีกว่า: “

เพื่อที่เขาจะได้ไม่เดินเปลือยกายและเพื่อที่เราจะได้ไม่เห็นความละเอียดของเขา! ” - ประกาศและปล่อย “ *เปลือย* ”

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเขาจะอยู่ในค่ายแห่งความละเอียดและการปฏิเสธตาม 2 คร . 5:2-3: “ *ดังนั้นเราจึงคร่ำครวญในคืนนี้โดยปรารถนาที่จะสวมสวรรค์ของเรา บ้าน ถ้อยสั้นๆ เราก็พบเสื้อผ้าและ ไม่เปลือยกาย ”*

ข้อ 16: “ *พวกเขารวบรวมพวกเขาไปยังสถานที่ที่เรียกว่าอาร์มาเกิดดอนในภาษาฮีบรู -*

“ *การรวมตัว* ” ที่เป็นประเด็นไม่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เพราะเป็นการ “ *รวมตัว* ” ทางวิญญาณซึ่งรวบรวม คำยักของศัตรูของพระเจ้าไว้ในโครงการมรดย

นอกจากนี้ คำว่า “ฮาร์” ยังหมายถึงภูเขา และปรากฏว่ามีหุบเขาเมกิดโดในอิสราเอลจริงๆ แต่ไม่มีภูเขาชื่อนั้น

ชื่อ “ *ฮาร์มาเกิดดอน* ” หมายถึง “ภูเขาอันล้ำค่า” ซึ่งเป็นชื่อที่กำหนดสำหรับพระเยซูคริสต์ สภาของพระองค์ ผู้เลือกสรรของพระองค์ ผู้ซึ่งรวบรวมบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรมารวมกัน และข้อ 14 ได้เปิดเผยแก่เราเกือบจะชัดเจนว่าสงคราม “ *ฮาร์มาเกิดดอน* ” เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร สำหรับพวกกบฏ เป้าหมายคือวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์และผู้สังเวยการณ์ แต่สำหรับพระเจ้า เป้าหมายคือศัตรูของผู้สัจย์ชื่อของพระองค์

“ภูเขาอันล้ำค่า” นี้ ในเวลาเดียวกันก็หมายถึง “ภูเขาซีนาย” ซึ่งพระเจ้าทรงประกาศกฎหมายของพระองค์แก่อิสราเอลเป็นครั้งแรกหลังจากการอพยพออกจากอียิปต์

เพราะเป้าหมายของกลุ่มกบฏคือทั้งวันสะบาโตวันที่เจ็ดที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระบัญญัติที่สี่และผู้สังเวยการณ์ที่ชื่อสัจย์ สำหรับพระเจ้า ลักษณะที่ “ล้ำค่า” ของ “ภูเขา” นี้ไม่อาจโต้แย้งได้

เพราะมันไม่มีความเท่าเทียมกันในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ทั้งหมด เพื่อปกป้องเมืองนี้จากการนับถือรูปเคารพของมนุษย์

พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์เพิกเฉยต่อตำแหน่งที่แท้จริงของสถานที่นั้น ตามธรรมเนียมแล้ว ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรอียิปต์อย่างผิด ๆ ตามประเพณีไปทางตะวันออกเฉียงเหนือของ “ *มีเดียน* ” ที่ซึ่ง “ *เยโรโร* ” บิดาของ “ *เศไฟราห์* ” ภรรยาของโมเสส อาศัยอยู่ เป็นที่กล่าวขานกันว่าทางตอนเหนือของซาอุดีอาระเบียในปัจจุบัน ชาวเมืองตั้งชื่อภูเขาซีนายที่แท้จริงว่า “อัล ลอร์ช” ซึ่งแปลว่า “กฎหมาย”

ชื่อที่สมเหตุสมผลที่เป็นพยานถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เขียนโดยโมเสส แต่ไม่ได้อยู่ใน “ *สถานที่* ”

ทางภูมิศาสตร์นี้ที่พวกกบฏจะเผชิญหน้ากับพระคริสต์ผู้ยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นผู้ชนะ เนื่องจากคำว่า “ *สถานที่* ”

นี้ทำให้เข้าใจผิดและในความเป็นจริงคำนี้อยู่ในแง่มุมสากล

เนื่องจากในเวลานี้ผู้ที่ได้รับเลือกยังคงกระจัดกระจายไปทั่วโลก ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้และผู้ที่ยืนเคียงพระชนม์จะถูก “ *รวบรวม* ”

โดยทูตสวรรค์ที่ดีของพระเยซูคริสต์เพื่อรวมกับพระเยซูบนเมฆแห่งสวรรค์

ข้อ 17: “ *องค์ที่เจ็ดเทวดาของตนขึ้นไปในอากาศ มีเสียงดังมาจากพระที่นั่งในพระวิหารว่า สำเร็จแล้ว! -*

*ภายใต้สัญลักษณ์ของ “ *ภัยพิบัติที่เจ็ดที่หลังไหลไปในอากาศ* ”*

ก่อนที่กลุ่มกบฏจะกระทำความผิดทางอาญา

พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นองค์ที่แท้จริงปรากฏผู้ทรงพลังและรุ่งโรจน์ในรัศมีภาพแห่งสวรรค์ที่เสียนแบบไม่ได้พร้อมด้วยเทวดาจำนวนมากมาย *เราพบช่วงเวลาของ “*

แดรท์เจ็ด ” *ซึ่งตามวิวรณ์ 11:15*

พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงนำอาณาจักรของโลกไปจากมาร

ในเอเฟซัส 2:2 เป่าโลกกล่าวถึงซาตานว่าเป็น “ *เจ้าแห่งอำนาจแห่งอากาศ* ” “ *อากาศ* ”

เป็นองค์ประกอบการแบ่งปันของมวลมนุษยชาติบนโลกซึ่งอากาศนั้นครอบครองอยู่นกระทั่งเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์

ช่วงเวลาแห่งการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์คือเมื่อพลังศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แย่งชิงอำนาจและอำนาจเหนือมนุษย์จากมารร้ายและยูดิมันลง

ตระหนักถึงความอดทนของพระเจ้าที่รอคอยมาเป็นเวลา 6,000 ปีในขณะที่พระองค์จะตรัสว่า: “ สำเร็จแล้ว! » แล้วจึงเข้าใจคุณค่าที่เขามอบให้กับ “วันที่เจ็ดอันศักดิ์สิทธิ์”

ซึ่งทำนายว่าการมาถึงของช่วงเวลานี้เมื่ออัสราฟที่ทิ้งไว้ให้กับสิ่งมีชีวิตนอกใจของ เขาจะสิ้นสุดลง สัตว์ที่ภกจะเลิกทำให้เขาหงุดหงิด ทำให้เขาขุ่นเคือง ดุหมั่นเขา และดุหมั่นเขา เพราะพวกเขาจะถูกทำลาย ใน Dan. 12:1

พระวิญญาณทรงทำนายการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์นี้ว่า “ **มีคาเอล** ”

ซึ่งเป็นพระนามทูตสวรรค์ของพระเยซูคริสต์ว่า “ **ในเวลานั้นมี คาเอล ผู้หน้าที่ยิ่งใหญ่ ผู้พิทักษ์ลูกหลานแห่งชนชาติของเจ้า จะมาปรากฏตัว และจะเป็นคราว ทุกข้ออย่างไม่เคยมีตั้งแต่มีชาติมาจนถึงสมัยนั้น เมื่อถึงเวลานั้นคนของคุณที่มีชื่ออยู่ในหนังสือจะรอด** ”

พระเจ้าไม่ได้อำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจโครงการช่วยชีวิตของเขา เพราะพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงพระนาม “พระเยซู” เพื่อแต่งตั้งพระเมสสิยาห์

และให้ชื่อที่เป็นสัญลักษณ์แก่พระองค์ซึ่งเผยให้เห็นความเป็นพระเจ้าที่ซ่อนอยู่ของ พระองค์: “ **เอ็มมานูเอล** ” (พระเจ้าสถิตกับเรา) อ ส ย .7 :14 :

“ **ตั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะประทานหมายสำคัญแก่คุณดูเถิดหญิงสาวจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดลูกชายและเธอจะเรียกชื่อของเขาว่า **เอ็มมานูเอล** ”;**

“ **พระบิดานิรันดร์** ” ใน อ ส ย .9:5: “ **เพราะว่าเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และอำนาจการปกครองจะอยู่บนบ่าของเขา เขาจะถูกเรียกว่าผู้มหัศจรรย์ ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ **พระบิดานิรันดร์** เจ้าชายแห่งสันติสุข** ”

ข้อ 18: “ **และมีฟ้าแลบ เสียงต่างๆ ฟ้าร้อง และแผ่นดินไหวใหญ่อย่างไม่เคยมีมาก่อนตั้งแต่มนุษย์อยู่บนแผ่นดินโลก สันตะเทือนใหญ่ยิ่งนัก -**

ที่นี้เราพบวลีจากข้ออ้างอิงที่สำคัญของวิวรณ์ 4:5

ที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ในวิวรณ์ 8:5

พระเจ้าได้เสด็จออกมาจากการมองไม่เห็นของพระองค์ ผู้เชื่อที่ไม่เชื่อสัตย์และผู้ไม่เชื่อ แต่ยังได้รับเลือกให้เป็นแอดเวนติสต์ผู้เชื่อสัตย์

สามารถมองเห็นพระเจ้าผู้สร้างพระเยซูคริสต์ในพระสิริของการเสด็จกลับมาของพระ องค์ วิวรณ์ 6 และ 7

เปิดเผยให้เราทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ของทั้งสองค่ายในบริบทที่น่ากลัวแล

ะรุ่งโรจน์นี้ และประสบกับแผ่นดินไหวครั้งใหญ่

พวกเขาเป็นพยานด้วยความหวาดกลัวถึงการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรกที่สงวนไว้สำหรับ ผู้เลือกสรรของพระคริสต์ ตามวิวรณ์ 20:5

และความปีติยินดีสู่สวรรค์ที่พวกเขาาร่วมกับพระเยซู สิ่งต่างๆ กำลังเกิดขึ้นตามที่ได้ออกไว้ล่วงหน้าใน 1 & ๒ ส .4:15-17: “ **นี่คือสิ่งที่เราแจ้งแก่คุณ**

ตามพระวจนะของพระเจ้า : พวกเราที่ยังมีชีวิตอยู่และยังคงอยู่รอการเสด็จมาของพระเจ้า เราจะไม่ใช่

ข้างหน้าผู้ที่ตายไปแล้ว เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาจากสวรรค์ด้วยพระบัญชา

ด้วยเสียงของทูตสวรรค์ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน จากนั้นพวกเราที่ยังมีชีวิตอยู่และยังคงอยู่

จะถูกพาขึ้นไปพร้อม กับพวกเขาในเมฆ **เพื่อพบกับพระเจ้าในอากาศ**

และดังนั้นเราจะอยู่กับพระเจ้าตลอดไป ”

ฉันใช้ประโยชน์จากข้อนี้เพื่อสังเกตแนวคิดของอัครสาวกเกี่ยวกับสถานะของ
คนตาย ”: ” พวกเราผู้เป็นอยู่ ยังคงอยู่รอการเสด็จมาของพระเจ้า
เราจะไม่ก้าวไปข้างหน้า บรรดาผู้ที่เสียชีวิต ”

เปาโลและผู้ร่วมสมัยไม่ได้คิดเหมือนคริสเตียนแท้ในทุกวันนี้ว่าผู้ที่ “ ตาย ”
ที่ถูกเลือกนั้นอยู่ต่อพระพักตร์พระคริสต์
เพราะภาพสะท้อนของเขาแสดงให้เห็นว่าในทางกลับกัน ทุกคนคิดว่าผู้ที่ได้รับเลือก
” ที่เป็นผู้” จะเข้าสวรรค์ก่อน ” คนตาย ”

ข้อ 19: “ และเมืองใหญ่ก็ถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน
และเมืองของนานาประเทศก็ล่มสลาย และพระเจ้าทรงระลึกถึงบาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่
เพื่อมอบถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์แกนาง -

“ สามส่วน ” เกี่ยวข้องกับ “ มังกร สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ ”
ที่รวบรวมไว้ในข้อ 13 ของบทนี้ การตีความครั้งที่สองขึ้นอยู่กับข้อความนี้จาก
Zac.11:8: “ เราจะทำลายศิษยาภิบาลทั้งสามคนในหนึ่งเดือน
จิตวิญญาณของฉันไม่อดทนต่อพวกเขา และวิญญาณของพวกเขาที่รังเกียจฉันด้วย
” ในกรณีนี้ “ ศิษยาภิบาลสามคน ”

เป็นตัวแทนของสามองค์ประกอบของประชาชนอิสราเอล ได้แก่ กษัตริย์ นักบวช
และผู้เผยพระวจนะ เมื่อคำนึงถึงบริบทสุดท้าย
ซึ่งศรัทธาของโปรเตสแตนต์และศรัทธาคาทอลิกเป็นพันธมิตรและเป็นหนึ่งเดียวกัน
” ทั้งสามส่วน ” ถูกระบุโดย: “ มังกร ” = ปีศาจ; “ สัตว์ร้าย ” =
ชนชาติคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ที่ถูกปล่อยให้ “ ผู้เผยพระวจนะเท็จ ” =
นักบวชคาทอลิกและโปรเตสแตนต์

ในคำที่พ่ายแพ้ความเข้าใจอันดีก็สิ้นสุดลง
เมืองใหญ่ถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน ”; ในบรรดาเหยื่อที่ถูกหลอกและล่อลวง
คำของสัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จ
ความเกลียดชังและความขุ่นเคืองเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการแก้แค้นต่อผู้ล่อลวงห
ล่อลวงที่รับผิดชอบต่อการสูญเสียความรอด เมื่อถึงเวลานั้น หัวข้อของ “
การเก็บเกี่ยว ”

ก็ได้เติมเต็มด้วยการตกตะกอนของเลือดโดยมีเป้าหมายหลักคือคริสตศาสนา
ในด้านธรรมะและความยุติธรรม คำเตือนจากยากอบ 3:1 นี้มีความหมายครบถ้วนว่า “
พี่น้องทั้งหลาย อย่าให้พวกท่านสั่งสอนกันมากนัก เพราะ
ท่านรู้ว่าเราจะถูกพิพากษาอย่างเข้มงวดยิ่งขึ้น ” ในช่วงเวลาแห่ง “ ภัยพิบัติ ”
การกระทำนี้เกิดขึ้นจากคำพูดนี้: “

และพระเจ้าทรงระลึกถึงบาบิโลนมหाराชเพื่อมอบถ้วยไวน์แห่งพระพิโรธอันรุนแรงช
องพระองค์แก่เธอ ” Apo.18

จะท่วมเทอย่างเต็มที่เพื่อยกเลิกการลงโทษผู้นับถือศาสนาที่ไม่เชื่อสัตย์

ข้อ 20: “ และเกาะทั้งหมดก็หนีไป แต่ไม่พบภูเขา -

โศลกนี้สรุปการเปลี่ยนแปลงของโลกซึ่งเผชิญกับความโกลาหลสากล ซึ่ง “
ไร้รูปแบบ ” อยู่แล้ว และ “ ว่างเปล่า ” หรือ “ รกร้าง ” ในไม่ช้า
ภายใต้แรงสั่นสะเทือนมหาศาล มันเป็นผล, ผลที่ตามมาจาก “ บาป ” ผู้รกร้าง ”
ประณามในดาเนียล 8:13 และการลงโทษครั้งสุดท้ายซึ่งมีการพยากรณ์ไว้ใน
Dan.9:27

ข้อ 21: “ และลูกเห็บใหญ่ลูกเห็บหนักประมาณ **หนึ่งตะลันต์** ก็ตกลงมาจากสวรรค์ใส่มนุษย์ และคนก็ดูหมิ่นพระเจ้าเพราะ **ภัยพิบัติ** ลูกเห็บ เพราะว่า **ภัยพิบัติ** นั้น ร้ายแรงมาก -

ภารกิจอันแล้วร้ายของพวกเขาสำเร็จลุล่วง ประชากรโลกจะถูกกวาดล้างด้วยหายนะซึ่งเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะหลบหนี : ก่อนที่ **ลูกเห็บ** จะตกลงมาที่พวกเขา พระวิญญาณกำหนดให้พวกเขามีน้ำหนัก **หนึ่งตะลันต์** นั่นคือ 44.8 กก. แต่คำว่า **พรสวรรค์** นี้ เป็นคำตอบสนองทางจิตวิญญาณที่มีพื้นฐานมาจาก **อุปมาเรื่อง พรสวรรค์** มากกว่า ด้วยวิธีนี้ พระองค์ทรงยึดเยียดบทบาทของคนที่ตกสู่บาปซึ่งไม่ได้ทำให้ **พรสวรรค์** ซึ่งก็คือของประทานที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขาในอุปมานั้นบรรลุ ผล และพฤติกรรมที่ไม่ดีนี้ทำให้พวกเขาต้องเสียชีวิต ประการแรกและประการที่สองซึ่งมีเพียงผู้ได้รับเลือกอย่างแท้จริงเท่านั้นที่เข้าถึงได้ ตราบจนลมหายใจสุดท้าย พวกเขายังคง **ดูหมิ่น** (ดูหมิ่น) **พระเจ้า** แห่งสวรรค์ที่ลงโทษพวกเขาต่อไป

“คำอุปมาเรื่อง **เงินตะลันต์**” ก็จะสำเร็จเป็นจริงอย่างแท้จริง พระเจ้าจะประทานแก่แต่ละคนตามคำพยานถึงการประพฤติตามศรัทธาของเขา สำหรับคริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์ พระองค์จะทรงประหารชีวิตและจะแสดงพระองค์เองว่าโหดร้ายและโหดร้ายดังที่พวกเขาคิดและตัดสินพระองค์ และแก่ผู้ที่ได้รับเลือกไว้ พระองค์จะประทานชีวิตนิรันดร์ตามศรัทธาที่พวกเขามอบให้ในความรักและความเชื่อสัตย์อันสมบูรณ์ของพระองค์ซึ่งขยายในพระเยซูคริสต์เพื่อพวกเขา ทั้งหมดนี้เป็นไปตามหลักการที่พระเยซูเจ้าอ้างไว้ใน **มธ .8:13** ว่า **“ จง กระ ทำแก่ท่านตามความเชื่อของท่าน ”**

หลังจากภัยพิบัติครั้งสุดท้ายนี้ แผ่นดินโลกก็รกร้าง ปราศจากชีวิตมนุษย์ทุกรูปแบบ ดังนั้นจึงพบคุณลักษณะ **“ เหวล็ก ”** ของ **ปฐมกาล 1:2**

บทที่ 17: โสเภณี ถูกเปิดโปงและระบดตัวได้

ข้อ 1: “ แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้นมาพูดกับข้าพเจ้าว่า **“ มาเถิด เราจะให้ท่านดูการพิพากษาของหญิง โสเภณีผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งนั่งอยู่บนผืนน้ำหลายแห่ง -** จากข้อแรกนี้ พระวิญญาณทรงระบุเป้าหมายของบทที่ 17 นี้: **“ การพิพากษา ”** ของ **“ โสเภณีผู้ยิ่งใหญ่ ”** ซึ่ง **“ ประทับอยู่บนผืนน้ำกว้างใหญ่ ”** หรือซึ่งครอบคลุมตามข้อ 15 **“ ประชาชน ผุ่ชน ประชาชาติ และ ภาษา ”** ซึ่งภายใต้สัญลักษณ์ **“ ยูเฟรติส ”** ได้กำหนดทวีปยุโรปและส่วนขยายของศาสนาคริสต์ไว้ในดาวเคราะห์แล้วใน **“ แตรที่หก ”** ของ Rev.9:14: สหรัฐอเมริกา, อเมริกาใต้, แอฟริกาและออสเตรเลีย

งานแห่งการพิพากษาเชื่อมโยงกับบริบทของ " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย " หรือ " ขวดทั้งเจ็ด " ที่เทลงมาโดย " ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด " ในบทที่ 16 ก่อนหน้านี้

ความหมายของหมายเลข " การพิพากษา " ของหมายเลข 17 นี้ได้รับการยืนยันโดยดาเนียล 4:17: " ประโยค นี้ เป็น กฤษฎีกา ของผู้ที่ดูความละเอียด นี้ เป็นคำสั่งของวิสุทธิชน เพื่อให้คนเป็นได้รู้ว่าองค์ผู้สูงสุด ทรงครอบครอง เหนืออาณาจักรของมนุษย์ พระองค์ ประทานอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่ทรงประสงค์ และทรงเชิดชูผู้ที่ชั่วร้ายที่สุดไว้ในนั้น " " การพิพากษา " "

ที่เป็นประเด็นคือสิ่งที่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพนำมาซึ่งสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกมีและจะต้องรับผิดชอบ นี่แสดงว่าบทนี้มีความสำคัญหรือไม่ เราเห็นในชาวสารของ ทูตสวรรค์องค์ ที่ 3 ของบทที่ 14 ว่าการระบุตัวตนนี้ส่งผลให้เกิดชีวิตนิรันดร์หรือความตาย บริบทของ " การพิพากษา " นี้จึงเป็นบริบทของ " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก " ในบทที่ 13

แม้จะมีค่าเดือนทางประวัติศาสตร์และเชิงพยากรณ์ แต่ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ในปี 1843 และศรัทธาแอดเวนตีสอย่างเป็นทางการในปี 1994 กลับถูกพระเจ้าตัดสินว่าไม่คู่ควรกับความรอดที่พระเยซูคริสต์ทรงมอบให้เพื่อยืนยันการพิพากษานี้

ทั้งสองได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลกที่เสนอโดยศรัทธาของนิกายโรมันคาทอลิก ในขณะที่ผู้บุกเบิกของทั้งสองกลุ่มได้ประณามธรรมชาติอันโหดร้ายของสิ่งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการทำผิดพลาด ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้อง มั่นใจ อย่างแน่นอน ถึงตัวตนของศัตรูหลักของพระเยซูคริสต์: โรม

ในประวัติศาสตร์นอกกรีตและของสันตะปาปา ความผิดของศาสนาโปรเตสแตนต์และแอดเวนตีสยิ่งเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้บุกเบิกของทั้งศาสนาประณามและสอนธรรมชาติอันโหดร้ายของนิกายโรมันคาทอลิก การเปลี่ยนแปลงในใจโดยทั้งสองฝ่ายถือ เป็นการ ทรยศ ต่อพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วย ให้รอดองค์เดียวและผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร?

ทั้งสองศาสนาให้ความสำคัญกับสันติภาพของโลกและความเข้าใจอันดีระหว่างมนุษย์เท่านั้น เมื่อศรัทธาคาทอลิกไม่ขมเหงอีกต่อไป มันก็จะกลายเป็นสำหรับพวกเขาเกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือดียิ่งขึ้น

เชื่อมโยงกันจนถึงขั้นทำข้อตกลงและเป็นพันธมิตรกับศรัทธานั้น ความคิดเห็นที่เปิดเผยและการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้าจึงถูกดูหมิ่นและถูกเหยียดหยาม

ข้อผิดพลาดคือการเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงแสวงหาสันติสุขในบรรดามนุษย์เป็นหลัก เพราะตามความจริง พระองค์ทรง ประณามความผิดที่ทำต่อตัวพระองค์ กฏของพระองค์ และหลักธรรมแห่งความดีที่เปิดเผยในศาสนพิธีของพระองค์ ความจริงยิ่งร้ายแรงมากขึ้นเพราะพระเยซูทรงแสดงพระองค์อย่าง

ชัดเจนในเรื่องนี้โดยตรัสในมัท.10:34 ถึง 36: " อย่าคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติภาพมาสู่โลก ฉันไม่ได้มาเพื่อนำความสงบสุขมา แต่มาเพื่อนำดาบ "

เพราะเรามาเพื่อทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างผู้ชายกับพ่อของเขา ระหว่างลูกสาวกับแม่ของเธอ และระหว่างลูกสะใภ้กับแม่สามีของเธอ และศัตรูของมนุษย์ก็จะเป็นศัตรูในครัวเรือนของเขาเอง "

ในส่วนของลัทธิแอดเวนตีสอย่างเป็นทางการไม่ได้ยืนยันพระวิญญาณของพระเจ้า

ผู้ทรงฟื้นฟูวันสะบาโตวันที่เจ็ดระหว่างปี พ.ศ. 2386 ถึง พ.ศ. 2416 ได้แสดงให้เห็นวันอาทิตย์โรมันซึ่งเรียกว่า " เครื่องหมายของสัตว์ร้าย " นับตั้งแต่ก่อตั้งเมื่อเดือนมีนาคม 7, 321 การกิจของสถาบันแอ็ดเวนตีสล้มเหลวเพราะเมื่อเวลาผ่านไป การตัดสินใจในวันอาทิตย์โรมันก็เป็นมิตรและเป็นพี่น้องกัน ไม่เหมือนของพระเจ้า ซึ่งยังคงเหมือน เดิมอยู่เสมอ วันอาทิตย์คริสต์ียนที่สืบทอดมาจากลัทธินอกรีตสุริยะถือเป็นสาเหตุหลักของความโกรธของเขา

การพิพากษาเพียงอย่างเดียวที่สำคัญคือการตัดสินใจของพระเจ้าและวิวรรณ์เชิงพยากรณ์ของพระองค์มุ่งหวังที่จะเชื่อมโยงเรากับการพิพากษาของพระองค์ ผลก็คือ สันติสุขต้องไม่ปิดบังความซนเคื่องอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และเราต้องตัดสินใจในขณะที่เขาตัดสินใจและระบุระบอบการปกครองของพลเมืองหรือศาสนาตามการจ้องมองอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา จากแนวทางนี้ เราจึงเห็น " สัตว์ร้าย " และการกระทำของมัน แม้ในช่วงเวลาแห่งความสงบสุขที่หลอกลวง

ข้อ 2: " บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้กระทำการล่วงประเวณีด้วยเธอ และด้วยเหล่าอองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ ชาวแผ่นดินโลกก็เมาเมา -

ในข้อนี้ มีการเชื่อมโยงกับการกระทำของ " หญิงเยเซเบล " ที่ถูกกล่าวหาโดยพระเยซูคริสต์ว่าให้ ผู้รับใช้ของพระองค์ดื่ม " เหล้าอองุ่นแห่งการผิดประเวณี (หรือการเสพสุรา) " ฝ่ายวิญญาณใน วิวรณ์ 2:20; สิ่งที่ได้รับการยืนยันใน วิว.18:3 การกระทำเหล่านี้ยังเชื่อมโยง " หญิงแพศยา " กับ " ดาวบอระเพ็ด " ของ วิวรณ์ 8:10-11; บอระเพ็ดเป็นเหล้าอองุ่นพิษซึ่งพระวิญญาณทรงเปรียบเทียบคำสอนทางศาสนาของนิกายโรมันคาทอลิก

ในข้อนี้ การตำหนิที่พระเจ้าตำหนิต่อศาสนาคาทอลิกนั้นเป็นสิ่งที่ชอบธรรมแม้ในเวลาที่ยังสงบสุขของเรา เพราะว่าความผิดที่ถูกตำหนินั้นโจมตีสิทธิอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ งานเขียนของพระคัมภีร์ไบเบิลซึ่งประกอบเป็น " พยานสองคน " เป็นพยานต่อต้านคำสอนทางศาสนาเท็จของศาสนาโรมันนี้ แต่เป็นความจริงที่ว่าคำสอนเท็จของเขาจะส่งผลเลวร้ายที่สุดต่อเหยื่อที่ถูกหลอกลวงของเขา นั่นคือความตายชั่วฉับวัน; ซึ่งจะพิสูจน์การกระทำอาชญากรรมของพวกเขาใน " การเก็บเกี่ยว " ของ วิวรณ์ 14:18 ถึง 20

ข้อ 3: " พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารด้วยวิญญาณ และฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้ม มีชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปหมด มีเจ็ดหัวและสิบเขา -

" ... ในทะเลทราย " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบศรัทธา แต่ยั้งรวมถึงบรรยากาศฝ่ายวิญญาณที่ " แห่งแล้ง " ในบริบทของ " เวลาสุดท้าย " ของ เรา (ดน .11:40) คราวนี้เป็นการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้ายของโลก ประวัติศาสตร์

พระวิญญาณทรงเห็นภาพสถานการณ์ฝ่ายวิญญาณซึ่งมีชัยในบริบทสุดท้ายนี้ " ผู้หญิงคนนั้นครองสัตว์ร้ายสีแดง " ในภาพนี้ โรมครอบง่า " สัตว์ร้ายที่พื้นดินซีฟจากแผ่นดิน " ซึ่งหมายถึงโปรเตสแตนต์สหรัฐอเมริกาในขณะที่พวกเขาให้ชาวคาทอลิก " นุซา

เครื่องหมายของสัตว์ร้าย "
 โดยกำหนดให้วันพักสงบของมันสืบทอดมาจากจักรพรรดิคอนสแตนติน ที่ 1
 ในบริบทสุดท้ายนี้ ไม่มีมโนคติอีกต่อไปแล้ว ทั้งบน " *หัวทั้งเจ็ด* " ของศาสนาโรม
 หรือบนสัญลักษณ์ " *สิบเขา* " ในกรณีนี้ ของผู้ปกครองพลเรือน
 ของประชาชนชาวยุโรปและชาวคริสต์ทั่วโลก ที่เธอชักจูง
 แต่ความสัมพันธ์ทั้งหมดนี้ก็เป็นสีของบาป: " *สีแดงเข้ม* "

ใน *วิวรณ์* 13:3 เราอ่านว่า "
 และข้าพเจ้าเห็นศีรษะข้างหนึ่งของเขาราวกับถูกฟันจนตาย
 แต่บาดแผลฉกรรจ์ของเขาหายดีแล้ว และทั่วโลกก็ตกตะลึงอยู่ข้างหลังสัตว์ร้ายตัวนี้
 " เราทราบว่าการศึกษาที่เกิดจากสนธิสัญญา โปเลียน ที่ 1 นับจากนี้เป็นต้นไป Popery
 ของนิกายโรมันคาทอลิกจะไม่เข้มแข็งอีกต่อไป
 แต่ให้เราทราบในความสำคัญว่าพระเจ้ายังคงเรียกมันว่า " *สัตว์ร้าย* " : "
 และทั้งโลกก็ขึ้นชมอยู่ข้างหลัง สัตว์ร้าย " นี่เป็นการยืนยันคำอธิบายที่ให้ไว้ข้างต้น
 ศัตรูของพระเจ้ายังคงเป็นศัตรูของเขา
 เพราะบาปของเธอที่ละเมิดกฎของพระองค์ไม่หยุดหย่อน
 ในช่วงเวลาแห่งสันติภาพเช่นเดียวกับในช่วงสงคราม
 ดังนั้นศัตรูของพระเจ้าจึงเป็นศัตรูของผู้ซื่อสัตย์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ในช่วงเวลาแห่ง
 สันติภาพหรือสงคราม

ข้อ 4: " *หญิงนั้นนุ่งห่มสีม่วงและสีแดงเข้ม ประดับด้วยทองคำ*
 เพชรพลอย และไข่มุก เธอถือถ้วยทองคำในมือของเธอ
 ซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและโสโครกแห่งโสเภณีของเธอ -

ในที่นี้อีกครั้ง

คำอธิบายนำเสนอมุ่งเป้าไปที่ข้อผิดพลาดของหลักคำสอนทางวิญญาณ
 พระเจ้าประณามพิธีกรรมทางศาสนาของเขา
 มวลชนของเธอและศีลมหาสนิทที่น่ารังเกียจของเธอ และประการแรก
 รสนิยมของเธอในความฟุ่มเฟือยและความร่ำรวย
 ซึ่งนำเธอไปสู่การประนีประนอมที่กษัตริย์ ขุนนาง และผู้มั่งคั่งทั้งโลกปรารถนา "
 โสเภณี " จะต้องทำให้ " *ลูกค้า* " หรือคนรักของเธอพอใจ

สี " *สีแดง* " นี้มีต้นกำเนิดมาจาก " *โสเภณี* " นั่นเอง: " *สีม่วงและสีแดงเข้ม* "
 คำว่า " *ผู้หญิง* " ซึ่งหมายถึง " *คริสตจักร* " ซึ่งเป็นการชุมนุมทางศาสนา
 ตามอฟ .5:23 แต่ยังคงรวมถึง " *เมืองใหญ่ซึ่งมีเจ้านายเหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก* "
 ดังที่ข้อ 18 ของบทนี้สอน 17. ใน โดยสรุป เราสามารถจดจำสี่เครื่องแบบของ
 " *พระคาร์ดินัลและพระสังฆราช* " ของสำนักวาติกันแห่งโรมันได้

พระเจ้าทรงพรรณนาถึงมวลชนคาทอลิก โดยใช้ถ้วย " *ทองคำ* "
 ซึ่งเชื่อกันว่าไวน์ที่มีแอลกอฮอล์เป็นตัวแทนของพระโลหิตของพระเยซูคริสต์
 แต่พระเจ้าคิดว่าอย่างไร? เขาบอกเราว่า: แทนที่จะเห็นเลือดใถ่บาปของเขา
 เขากลับมองเห็นเพียง " *สิ่งที่น่ารังเกียจและสิ่งสกปรกจากการค้าประเวณีของเขา* "
 ใน Dan.11:38 มีการกล่าวถึง " *ทองคำ* " "

ว่าเป็นเครื่องประดับสำหรับคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งพระวิญญาณทรงกำหนดให้ "
 เทพเจ้าแห่งบ่อมปราการ "

ข้อ 5: " *บนหน้าผากของเธอมือชื่อเป็นปริศนา : บาบิโลนมหาราช*
 มารดาของการล่วงประเวณีและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของแผ่นดินโลก -

" *ความลึกลับ* " ที่อ้างถึงในข้อนี้เป็น " *ความลึกลับ* "
 เฉพาะสำหรับผู้ที่ยอมรับพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ไม่ได้ให้ความกระจ่างเท่านั้น

โชคไม่ดีที่มีจำนวนมากที่สุด เพราะ “ความสำเร็จและความสำเร็จของอุบาย” ของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ประกาศตั้งแต่ ตม .8:24-25 จะได้รับการยืนยันจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาของพระองค์ ณ วันสิ้นโลก สำหรับพระเจ้า มันคือ “ความลึกลับของความชั่วช้า” ซึ่งได้รับการประกาศและนำไปใช้แล้วโดยมารในเวลาของอัครสาวก ตาม 2 เ ธ ส .2:7: “เพราะว่าความลึกลับของความชั่วช้าได้ผลอยู่แล้ว จำเป็นเท่านั้นที่คนที่ยังรังเขาไว้จะต้องหายไป” “ความลึกลับ” นั้นเชื่อมโยงกับชื่อ “บาบิโลน” นั่นเอง ซึ่งก็สมเหตุสมผลดี เนื่องจากเมืองโบราณในชื่อนั้นไม่มีอีกต่อไปแล้ว แต่เปโตรได้ตั้งชื่อนี้แก่โรมฝ่ายวิญญาณแล้ว ใน 1 เปโตร 5:13 และนำเสนอสำหรับฝูงชนที่ถูกหลอก มีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่ใส่ใจต่อความแม่นยำที่พระคัมภีร์นำเสนอ โปรตตรึงความหมายสองประการของคำว่า “โลก” ซึ่งหมายถึงการเชื่อฟังของโปรเตสแตนต์ด้วย เพราะตราบไคที่ศรัทธาคาทอลิกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ก็มี หลากหลาย จึงถูกกำหนดให้เป็น “โสเภณี” ซึ่งเป็นลูกสาวของ คาทอลิก “แม่” . เด็กผู้หญิงมี “สิ่งที่น่ารังเกียจ” เหมือนกับ “แม่” ของ พวกเขา และ “สิ่งที่น่ารังเกียจ” หลักประการหนึ่ง คือวันอาทิตย์ “เครื่องหมาย” ของอำนาจทางศาสนาที่ติดอยู่ ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “ที่ดิน” ก็มีเหตุผลเช่นกัน เนื่องจากการไม่ยอมรับศาสนา คาทอลิกเป็นสาเหตุให้เกิดการรุกรานทางศาสนาครั้งใหญ่ในระดับนานาชาติ เธอทำให้ความเชื่อของชาวคริสเตียนกลายเป็นมลทินและทำให้ความเชื่อของชาวคริสเตียนเป็นที่เกลียดชังโดยยุ้งให้กษัตริย์เปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้คนในโลกให้เชื่อฟังเธอ แต่หลังจากสูญเสียอำนาจไปแล้ว “สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน” ของเขาก็คงคงดำเนินต่อไปด้วยการอวยพรผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและสาปแช่งผู้ที่พระองค์ทรงอวยพร ธรรมชาติอันกริดของเธอกถูกเปิดเผยเมื่อเธอเรียกชาวมุสลิมว่า “พี่ชาย” ซึ่งศาสนาถือว่าพระเยซูคริสต์เป็นหนึ่งในผู้เผยพระวจนะที่เล็กที่สุด

ข้อ 6: “และฉันเห็นหญิงคนนั้นเมื่อด้วยเลือดของวิสุทธิชนและด้วยเลือดของพยานของพระเยซู เมื่อเห็นเธอแล้วฉันก็ประหลาดใจมาก -

ข้อนี้อ้างคำพูดจาก ตม .7:21 โดยระบุที่นี้ว่า “วิสุทธิชน” ที่เธอต่อสู้และครอบงำนั้นเป็น “พยานของพระเยซู” จริงๆ สิ่งนี้ทำให้กระจ่างเกี่ยวกับความลึกลับของ “บาบิโลนมหาราช” อย่างมาก ศาสนาโรมันตีพิมพ์ “เลือด” ของผู้ที่ถูกเลือกจนมีนเมา ใครจะสงสัยว่าคริสตจักรคริสเตียน เช่น พระสันตปาปาโรมในปัจจุบัน จะเป็น “โสเภณี” คนนี้ที่ถูก “เมื่อด้วยเลือดที่หั่งโดยพยานของพระเยซู”? เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกแต่เพียงพวกเขาเท่านั้น เพราะโดยการพยากรณ์ พระวิญญาณได้ทรงทำให้พวกเขาทราบแผนการสังหารของศัตรู การกลับคืนสู่ธรรมชาติที่ชั่วร้ายและโหดร้ายของเขานี้จะเป็นผลที่มองเห็นได้ของการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณ แต่ความชั่วร้ายนี้จะอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ในทางที่น่าอัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นคือธรรมชาติของศรัทธาในกายโปรเตสแตนต์ที่มีอิทธิพลในยุคสุดท้ายของโลกนี้ พระวิญญาณตรัสถึง “วิสุทธิชน” และ “พยานของพระเยซู” แยกกัน “นักบุญ” คนแรก

ต้องทนทุกข์ทรมานจากพรรครีพับลิกันของโรมันนอกรีตและการข่มเหงของจักรวรรดิ “ *พยานของพระเยซู* ” ประทับใจกับจักรวรรดิและพระสันตะปาปาโรม เพราะหญิงแพศยาเป็นเมือง: โรม ; “ *เมืองใหญ่ซึ่งมีราชวงศ์เหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก* ” นับตั้งแต่มายังอิสราเอล ในแคว้นยูเดียใน - 63 ตาม Dan.8:9: “ *ประเทศที่สวยงามที่สุด* ” ประวัติศาสตร์แห่งความรอดจะจบลงด้วยการทดสอบศรัทธาซึ่ง “ *พยานของพระเยซู* ” จะปรากฏขึ้นและกระทำการเพื่อพิสูจน์การแสดงออกนี้ ดังนั้นพวกเขาจะให้เหตุผลที่ดีแก่พระเจ้าในการแทรกแซงเพื่อช่วยพวกเขาจากความตายตามแผน ในสมัยของเขา ยอห์นมีเหตุผลที่ดีที่จะประหลาดใจกับ “ *ความลึกลับ* ” ที่เกี่ยวข้องกับนครโรม

เขารู้จักเธอเพียงในแง่มุมของจักรวรรดินอกรีตที่โหดร้ายและไร้ความปราณีซึ่งส่งเขาไปคุมขังบนเกาะปีทมอส สัญลักษณ์ทางศาสนาอย่าง “ *ถ้วยทองคำ* ” ที่ “ *โสเภณี* ” ถืออยู่ก็ทำให้เขาประหลาดใจได้

ข้อ 7: “ *และทูตสวรรค์พูดกับฉัน: ทำไมคุณถึงประหลาดใจ? เราจะเล่าความลึกลับของผู้หญิงคนนั้นกับสัตว์ร้ายที่อุ้มเธอซึ่งมีเจ็ดหัวสิบเขาให้คุณฟัง -* ”

“ *ความลึกลับ* ” ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะคงอยู่ตลอดไป และจากข้อ 7 พระวิญญาณจะประทานรายละเอียดซึ่งจะทำให้ยอห์นและตัวเราเองสามารถยก “ *ความลึกลับ* ” และระบุเมืองโรมได้อย่างชัดเจนและบทบาทของเมืองโรมในรูปของข้อ 3 ซึ่งมีการอ้างอิงสัญลักษณ์อีกครั้ง

“ *หญิง* ” แสดงถึงลักษณะทางศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปาโรม โดยอ้างว่าเป็น “ *ภรรยาของลูกแกะ* ” นั่นคือพระเยซูคริสต์ แต่พระเจ้าปฏิเสศคำกล่าวอ้างนี้โดยเรียกเธอว่า “ *โสเภณี* ”

“ *สัตว์ร้ายที่บรรทม* ”

เป็นตัวแทนของระบอบการปกครองและประชาชนที่รับรู้และทำให้ถูกต้องตามกฎหมายในการกล่าวอ้างทางศาสนา พวกเขามีต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ใน “ *สิบเขา* ” ของอาณาจักรที่ก่อตั้งขึ้นในยุโรปหลังจากที่พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากการครอบงำของจักรวรรดิโรมตามภาพที่ให้ไว้ใน ดาน .7:24

พวกเขาสืบทอดบัลลังก์จักรวรรดิแห่ง “ *สัตว์ตัวที่สี่* ” และดินแดนที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ยังคงเหมือนเดิมตราบนานแสนนาน พรหมแดนเคลื่อนตัว ระบอบการปกครองเปลี่ยนแปลง ย้ายจากสถาบันกษัตริย์ไปสู่สาธารณรัฐ แต่บรรทัดฐานของคริสต์ศาสนาของสันตะปาปาโรมันจอมปลอมกลับทำให้พวกเขารวมกันแย่ง ในช่วง ศตวรรษ ที่ 20

สหภาพภายใต้การอุปถัมภ์ของโรมันได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมโดยสหภาพยุโรปที่จัดตั้งขึ้นใน “ *สนธิสัญญาแห่งโรม* ” เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2500 และ พ.ศ. 2547

ข้อ 8: “ *สัตว์ร้ายที่ท่านเห็นนั่นคือ และไม่มีอีกต่อไปแล้ว* ”

เขา จะ ต้อง ขึ้น จาก นรก และ ไป สู่ ความ พินาศ

และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก

ซึ่งไม่ได้เขียนชื่อไว้ตั้งแต่แรกสร้างโลกในหนังสือแห่งชีวิต

จะประหลาดใจเมื่อเห็นสัตว์ร้ายนั้น เพราะมันดำรงอยู่ และไม่มีอีกต่อไป และมันก็จะปรากฏขึ้นอีก -

“ *สัตว์ร้ายที่คุณเห็นคือและไม่มีอีกแล้ว* ” การแปล :

การไม่ยอมรับศาสนาคริสต์ียนมีมาตั้งแต่ปี 538 และไม่มีอีกต่อไปแล้วตั้งแต่ปี 1798

พระวิญญาณทรงแนะนำระยะเวลาที่พยากรณ์ไว้ในรูปแบบต่างๆ สำหรับกฎเกณฑ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ไม่ยอมรับการไม่ยอมรับตั้งแต่ Dan.7:25: " เวลา หนึ่งเวลา และครึ่งจึงหว่า; 42 เดือน; 1,260 วัน " แม้ว่า การไม่ยอมรับมันจะถูกยุติลงด้วยการกระทำของ " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากที่ลึก " ซึ่งหมายถึงการปฏิวัติฝรั่งเศสและความต่ำช้าระดับชาติในวิวรณ์ 11:7 คำว่า " ที่ลึก " ในที่นี้ถูกนำเสนอเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับ มาร " ผู้ทำลาย " ผู้ซึ่งทำลายชีวิตและลดทอนความเป็นมนุษย์ของดาวเคราะห์โลก และผู้ที่ Rev.9:11 เรียกว่า " ทูตสวรรค์แห่งนรก " วิวรณ์ 20:1 จะให้คำอธิบายว่า " มาร " จะถูกมัดไว้ " พันปี " บนโลกที่ถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ที่เรียกว่า " ขุมลึก " โดยถือว่าต้นกำเนิดของมันอยู่ที่ " ขุมนรก " พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าเมืองนี้ ไม่เคย มีความสัมพันธ์กับเขา เลย ไม่ว่าในระหว่างการครอบงำของคนนอกคริสตของพระองค์ ซึ่งมีเหตุผลมาก แต่ตลอดกิจกรรมทางศาสนาของพระสันตะปาปา ตรงกันข้ามกับสิ่งที่มนุษย์หลอกลวงจำนวนมากเชื่อ

ในความหายนะของพวกเขาก็ เนื่องจากพวกเขาจะแบ่งปันด้วย " ความพินาส " สุดท้ายของพระองค์ได้เปิดเผยไว้ที่นี่ เมื่อดูหมิ่นคำพยากรณ์เหยื่อของการล่อลวงในโรมจะต้องประหลาดใจเพราะการไม่ยอมรับศาสนาใดศาสนาหนึ่งจะ " ปรากฏขึ้นอีกครั้ง " ในบริบทสุดท้ายที่ประกาศและเปิดเผยนี้ พระเจ้าทรงเตือนเราว่าพระองค์ทรงรู้จักชื่อของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแต่ " ทรงสร้างโลก " " ชื่อ " ของพวกเขาเขียนไว้ใน " หนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก " พระเยซูคริสต์ และเพื่อช่วยพวกเขา พระองค์ทรงเปิดใจให้พวกเขาได้รับความลึกกลับแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ของพระองค์

ฉันเสนอการวิเคราะห์ครั้งที่สองของข้อนี้เกี่ยวกับคำว่า " เหว " ในการไตร่ตรองนี้

ข้าพเจ้าคำนึงถึงบริบทสุดท้ายที่พระวิญญาณทรงกำหนดเป้าหมายตามคำอธิบายของพระองค์เกี่ยวกับ " สัตว์สี่แดงเข้ม " ในข้อ 3 เราได้เห็นแล้ว การไม่มี " มงกุฎ " บน " เขา ทั้งสิบเขา " และ " เจ็ดหัว "วางไว้ใน " เวลาสุดท้าย "; นั่นคือเวลาของเรา ฉันคิดมานานแล้วว่าแนวคิด " โง่เขลา " อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำที่ไร้ความอดทนและเผด็จการเท่านั้น และผลที่ตามมาอาจเกิดจากระบบการปกครองที่ไม่ยอมรับในวันสุดท้ายที่ทำเครื่องหมายด้วยการทดสอบครั้งสุดท้ายของศรัทธาสากล แต่จริงๆ แล้วในช่วงปลายฤดูหนาวปี 2020 ใน เวลาอันศักดิ์สิทธิ์ ฉันก็มีแนวคิดอีกอย่างหนึ่งที่ได้รับแรงบันดาลใจจากฉัน ในความเป็นจริง " สัตว์ร้าย " กำลังฆ่าวิญญาณมนุษย์อยู่ตลอดเวลา และเหยื่อของคำสอนด้านมนุษยนิยมที่เกินจริงและอุกอาจนั้นมีจำนวนมากมากกว่าผู้ที่ไม่ยอมรับมัน พฤติกรรมมนุษยนิยมที่เฝ้าฝันและหลอกลวงนี้มาจากไหน? มันเป็นผลของมรดกแห่งความคิดเสรีที่มาจากนักปรัชญานักปฏิวัติที่พระเจ้าทรงมุ่งเป้าไว้ใน วิวรณ์ 11:7 ภายใต้ชื่อ " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากที่ลึก " สี " สี่แดงเข้ม " ที่ติดอยู่กับ " สัตว์ร้าย " ในยุคของเรา จากข้อ 3 ของ บทนี้ ประณามความบาปที่เกิดจากเสรีภาพที่มากเกินไปที่มนุษย์มอบให้ตัวเอง เธอเป็นตัวแทนของใคร?

ชาวตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ซึ่งมีรากฐานทางศาสนาได้รับการสืบทอดมาจากนิกายโรมันคาทอลิกในยุโรป: สหรัฐอเมริกาและยุโรปถูกล่อลวงโดยศาสนาคาทอลิกโดยสิ้นเชิง " สัตว์ร้าย "

ที่พระเจ้าแสดงให้เราเห็นนั้นเป็นผลสุดท้ายของการกระทำที่พยากรณ์ไว้ในข้อความ
“ **แดรท์ห้า** ”

ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ซึ่งถูกล่อลวงโดยศรัทธาคาทอลิกทำให้สงบสุขได้รวบรวม
นิกายโปรเตสแตนต์และนิกายโรมันคาทอลิกที่ถูกพระเจ้าสาปแช่งเข้าร่วมโดย
Adventism อย่างเป็นทางการในปี 1994 สำหรับ "การเตรียมการสำหรับการสู้รบ"
ของ Rev.9: 7-9, "แห่ง Armageddon", ตาม วว .16:16 ว่าหลังจาก " **แดรท์หก** "

ร่วมกันจะร่วมกันต่อสู้กับผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อคนสุดท้ายของพระเจ้า
ผู้ที่รักษาและปฏิบัติของพระองค์ วันสะบาโต;
หยุดพักวันที่เจ็ดตามพระบัญญัติที่สี่จากพระบัญญัติสิบประการของพระองค์
ในยามสงบ

คำปราศรัยของพวกเขาแยกแยะความรักฉันพี่น้องและเสรีภาพแห่งมโนธรรม
แต่เสรีภาพที่อุกอาจและจอมปลอมนี้ทำให้เสรีนิยมนำไปสู่ " **ความตายครั้งที่สอง** "
ของฝูงชนที่อาศัยอยู่ในโลกตะวันตก ซึ่งส่วนหนึ่งมีลักษณะเป็นอนุเวทนิยม
ส่วนหนึ่งด้วยความเฉยเมย และส่วนเล็กๆ คือการผูกมัดทางศาสนาที่ไร้ค่า
เพราะพวกเขาถูกพระเจ้าประณาม เพราะคำสอนทางศาสนาเท็จของพวกเขา
ด้วยวิธีนี้ " **สัตว์ร้าย** " ผู้มีมนุษย์นิยมนี้มีต้นกำเนิดใน " **ขุมลึก** "

ตามที่พระวิญญาณทรงเปิดเผยในข้อนี้
ในแง่ที่ว่าศาสนาคริสต์ได้กลายเป็นภาพลักษณ์และการประยุกต์ใช้ความคิดแบบม
นุษย์นิยม นักปรัชญา ชาวกรีก นักปฏิวัติชาวฝรั่งเศส หรือชาวต่างประเทศ .
เช่นเดียวกับการจับของยูดาสเพื่อพระเยซู

ความรักแบบมนุษย์นิยมจอมปลอมที่แยบยลในยามสงบฆ่าได้มากกว่า
ดาบ " **สัตว์ร้าย** " ในยามสงบของเราซึ่งสืบทอดลักษณะ " **ความมืด** " ที่คำว่า " **ลึก**
" ให้ไว้ในปฐมกาล 1:2: " **แผ่นดินโลกไม่มีรูปร่างและว่างเปล่า มี**
ความมืดบนใบหน้าของห้วงลึก และพระวิญญาณ ของ พระเจ้า
เคลื่อนไหวเหนือหน้า และลักษณะ " **ความมืด** "
ของสังคมที่มีต้นกำเนิดจากคริสเตียนนั้นได้รับการสืบทอดอย่างชัดเจนจาก
การดรัสส์ " ซึ่งเป็นชื่อที่ตั้งให้กับนักคิดอิสระที่ปฏิวัติชาวฝรั่งเศส

โดยการเสนอการสังเคราะห์นี้
พระวิญญาณจะบรรลุปเป้าหมายซึ่งประกอบด้วยเปิดเผยต่อผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อเกี่ยว
กับการพิพากษาในโลกตะวันตกของเราและการดูหมิ่นที่มันกล่าวถึง
ด้วยเหตุนี้เขาจึงประณามบาปมากมายและ **การทรยศ** ต่อพระเยซูคริสต์
พระผู้ช่วยให้รอดองค์เดียวที่การกระทำของพวกเขาทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง
ข้อ 9: " **นี่เป็นความเข้าใจที่มีปัญญา**

หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูกที่ผู้หญิงนั่งอยู่ -

ข้อนี้ยืนยันสำนวนที่โรมถูกกำหนดมานานแล้ว: " **โรมเมืองแห่งเนินเขาทั้งเจ็ด**
" ฉันพบข้อนี้ที่อ้างถึงในแผนที่ทางภูมิศาสตร์ของโรงเรียนเก่าตั้งแต่ปี 1958
แต่สิ่งนี้ไม่เป็นที่ถกเถียงกัน " **เจ็ด** " **ภูเขา** " ที่เรียกว่า "เนินเขา"
ยังคงมีชื่ออยู่ในปัจจุบัน: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal,
Esquiline และ Quirinal ในช่วงนอกรีต เนินเขาเหล่านี้ " **บุชนิยมสถานสูง** "
ล้วนสนับสนุนวิหารที่อุทิศให้กับรูปเคารพที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพระเจ้าประณาม
และเพื่อเป็นเกียรติแก่ " **เทพเจ้าแห่งป้อมปราการ** "
ศรัทธาคาทอลิกจึงได้ยกมหาวิหารขึ้นบน Caelius ที่กำหนด " **สวรรค์** "
ตามคำบอกเล่าของโรม บนศาลากลาง " **หัวหน้า** "
ขึ้นพระราชวังศาลาว่าการด้านแพ่งของฝ่ายตุลาการ

เราขอชี้ให้เห็นว่าพันธมิตรแห่งยุคสุดท้ายอย่างอเมริกา ก็ครอบงำจาก "ศาลากลาง " ที่ตั้งอยู่ในวอชิงตันเช่นกัน อีกครั้งหนึ่ง สัญลักษณ์ "ศิระ" ได้รับการพิสูจน์โดยผู้พิพากษาระดับสูงผู้นี้จะเข้ามาแทนที่โรม และในทางกลับกัน ครอบงำ ประชากร โลก " ต่อหน้าของมัน" ตาม Rev.13:12

ข้อ 10: “ ยังมีกษัตริย์เจ็ดองค์ด้วย หัวองค์ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งยังมาไม่ถึง และเมื่อเสด็จมา พระองค์จะคงอยู่ชั่วครู่หนึ่ง -

ในข้อนี้ โดยคำว่า " กษัตริย์ทั้งเจ็ด " พระวิญญาณทรงอ้างถึงระบอบการปกครอง " เจ็ด " ของโรมซึ่งต่อเนื่องกันสำหรับหกคนแรก: ระบอบกษัตริย์ตั้งแต่ - 753 ถึง - 510; สาธารณรัฐ, สถานกงสุล, เผด็จการ, จักรวรรดิสามัคคี, จักรวรรดิตั้งแต่ออกคตาเรียน, ซีซาร์ออกัสตัสซึ่งพระเยซูประสูติภายใต้การปกครอง และ Tetrarchy (จักรพรรดิที่เกี่ยวข้อง 4 พระองค์) ในตำแหน่งที่เจ็ดระหว่างปี 284 ถึง 324 ซึ่งยืนยันความแม่นยำ " เขาจะต้องอยู่ได้ เวลาอันสั้น ”; จริงๆ แล้ว 30 ปี จักรพรรดิองค์ใหม่คอนสแตนติน

จะรีบออกจากโรมและตั้งถิ่นฐานทางตะวันออกในไบแซนเทียม (ชาวเติร์กเปลี่ยนชื่อเป็นอิสตันบูลเป็นคอนสแตนติโนเปิล) แต่ตั้งแต่ปี 476 อาณาจักรตะวันตกของโรมก็แตกสลาย และ " เขาทั้งสิบ " ของดาเนียลและอะพอลลิปส์ได้รับเอกราชโดยก่อตั้งอาณาจักรของยุโรปตะวันตก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 476 โรมยังคงอยู่ภายใต้การยึดครองของชาวอนารยชนออสโตรกอธ ซึ่งถูกส่งตัวมาในปี ค.ศ. 538 โดยนายพลเบลลิซาเรียสที่ส่งมาพร้อมกับกองทัพโดยจักรพรรดิจัสติเนียนซึ่งอาศัยอยู่ทางตะวันออกในกรุงคอนสแตนติโนเปิล

ข้อ 11: “ และสัตว์ร้ายที่เคยเป็นแต่ไม่มีอีกต่อไปแล้วนั้นเป็นกษัตริย์องค์ที่แปดและมีจำนวนหนึ่ง ในเจ็ดองค์และกำลังจะไปสู่ความพินาศ -

"กษัตริย์องค์ที่ 8" คือการปกครองทางศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ก่อตั้งในปี 538 โดยพระราชกฤษฎีกาของจักรพรรดิ จัสติ เนียน ที่ 1 เขาจึงตอบคำขอจากภรรยาของเขา Théodora อดีต "โสเภณี" ซึ่งเข้ามาแทรกแซงในนามของ Vigile เพื่อนคนหนึ่งของเธอ ตามที่ข้อ 11 ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาปรากฏขึ้นในเวลาที่มีการปกครอง "เจ็ด"

ที่ถูกอ้างถึงในขณะที่สร้างรูปแบบใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนซึ่งดาเนียลระบุว่าเป็นกษัตริย์ที่ " แตกต่าง " สิ่งที่มาก่อนสมัยของกษัตริย์ "เจ็ดองค์" ก่อนหน้านี้คือตำแหน่งของผู้นำศาสนาชาวโรมันซึ่งถือว่าเป็นจักรพรรดิและตั้งแต่มีต้นกำเนิดมา: “Pontifex Maximus” ซึ่งเป็นสำนวนภาษาละตินแปลว่า “Sovereign Pontiff” ซึ่งก็มีมาเช่นกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา 538 ตำแหน่งอย่างเป็นทางการของพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิก ระบอบการปกครองของโรมันที่มีอยู่ในเวลาที่ย่อหน้าได้รับนิมิตคือจักรวรรดิ ซึ่งเป็นการปกครองของโรมันที่หก และในสมัยของพระองค์ จักรพรรดิเองก็ทรงสวมตำแหน่ง "สมเด็จพระสันตะปาปา"

การกลับมาของโรมสู่จากประวัติศาสตร์เกิดจากการที่กษัตริย์แฟรงกิช โคลวิสที่ 1 " เปลี่ยนใจเลื่อมใส" มานับถือศาสนาคริสต์ปลอมในสมัยนั้นในปี 496; กล่าวคือสำหรับนิกายโรมันคาทอลิกซึ่งเชื่อฟังคอนสแตนตินที่ 1 และ

ถูกสาปแช่งของพระเจ้าแล้วตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321

หลังจากการครอบงำของจักรวรรดิ

โรมก็ถูกรุกรานและครอบงำโดยชนชาติต่างชาติดำเนินทางมาถึงการอพยพจำนวนมหาศาล

ความเข้าใจผิดของภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเป็นพื้นฐานของความไม่สงบและการต่อสู้ภายในที่ทำลายเอกภาพและความแข็งแกร่งของโรมัน

พระเจ้าในปัจจุบันนี้ทรงใช้การกระทำ นี้

ในยุโรปเพื่อทำให้ยุโรปอ่อนแอและส่งมอบให้กับศัตรู

คำสาปแห่งประสบการณ์ของ "หอคอยภมล"

จึงยังคงรักษาผลกระทบและประสิทธิผลของมันในการนำมนุษยชาติไปสู่ความโศก ร้ายตลอดหลายศตวรรษและนับพันปี เกี่ยวกับโรม ท้ายที่สุด

โรมอยู่ภายใต้การปกครองของ Arian Ostrogoths

ซึ่งต่อต้านหลักคำสอนกับความเชื่อของนิกายโรมันคาทอลิกที่ได้รับการสนับสนุนจากจักรพรรดิไบแซนไทน์

ดังนั้นจึงต้องได้รับการปลดปล่อยจากการครอบงำนี้เพื่อที่การสถาปนาระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งโรมันในปี 538 จะเป็นไปได้บนพื้นดิน

เพื่อให้บรรลุผลนี้ตาม Dan.7:8-20, " เขาทั้งสาม " ถูกนำตัวลง ต่อหน้าปิออปเปรี (เขาเล็ก ๆ); เป็นกลุ่มคนที่เป็ศัตรูกับนิกายโรมันคาทอลิกของบิชอปแห่งโรม

ตามลำดับ ในปี ค.ศ. 476 พวกเฮรูลี ในปี ค.ศ. 534 พวกป่าเถื่อน และในวันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 538 "โดยพายุหิมะ"

"ได้รับการปลดปล่อยจากการยึดครองของออสโตรกอทโดยนายพล เบลีซาเรียสส่งโดยจัสติเนียนที่ 1 โรม

สามารถเข้าสู่ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่มีเอกสิทธิ์ มีอำนาจเหนือกว่าและไม่อดกลั้น ซึ่งก่อตั้งโดยสิ่งนี้ จักรพรรดิ ตามคำร้องขอของ

Vigilius ผู้สนใจ พระสันตะปาปาองค์แรกที่ครองราชย์ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โรมก็กลายเป็น " เมืองใหญ่ซึ่งมีราชสมบัติเหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก "

ตั้งแต่ข้อ 18 ซึ่งไปสู " ความพินาศ "

ดังที่พระวิญญานทรงระบุไว้ในที่นี่เป็นครั้งที่สอง ต่อจากข้อ 8

ดังนั้นไปเปรีจึงไม่กลับไปหานักบุญเปโตรตามที่เขาอ้าง แต่เป็นไปตามคำสั่งของจัสติเนียนที่ 1 จักรพรรดิ

ไบแซนไทน์ผู้มอบตำแหน่งและอำนาจทางศาสนาแก่เขา ดังนั้นวันอาทิตย์จึงได้รับคำสั่งจากจักรพรรดิแห่งโรมัน คอนสแตนตินที่ 1 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 321

และพระสันตะปาปาอันชอบธรรมได้รับการติดตั้งโดยจักรพรรดิไบแซนไทน์ จัสติเนียนที่ 1 ในปี 538 สองนัดที่มีผลกระทบร้ายแรงที่สุดต่อมนุษยชาติทั้งหมด

ในปี 538 บิชอปแห่งโรมได้รับตำแหน่งพระสันตะปาปาเป็นครั้งแรกเช่นกัน ข้อ 12: " เขาทั้งสิบเขาที่คุณเห็นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้รับอาณาจักร แต่ได้รับอำนาจในฐานะกษัตริย์ร่วมกับสัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง -

ในที่นี้ ต่างจาก Dan.7:24

ตรงที่ข้อความกำหนดเป้าหมายไปที่เวลาที่สั้นมากซึ่งอยู่ที่ส่วนท้ายของ " เวลาสั้นสุด "

เช่นเดียวกับในสมัยของดาเนียลในสมัยของยอห์น " เขาสิบเขา " ของจักรวรรดิโรมันยังไม่ได้หรือได้รับเอกราชกลับคืนมา

แต่บริบทที่กำหนดเป้าหมายในบทที่ 17 นี้เป็นบริบทของการสิ้นสุดของโลก

มันเป็นบทบาทที่ " *เขาสิบเขา* "

เล่นในบริบทที่ชัดเจนนี้ซึ่งถูกกระตุ้นโดยพระวิญญาณ
 ดั่งที่ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้จะยืนยัน " *ซัวโมง* "

ที่พยากรณ์ไว้นั้นหมายถึงเวลาของการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้ายที่ประกาศในวิวรณ์
 3:10 ถึงผู้บุกเบิกที่ชื่อสัตย์ของลัทธิเซเวนธ์เดย์แอตเวนต์ในปี 1873
 ข้อความนี้มีไว้เพื่อเราซึ่งเป็นทายาทของพวกเขา ผู้ชื่อสัตย์ของแอตเวนต์
 แสงสว่างที่พระเยซูคริสต์ประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกในปี 2020

ตามรหัสพยากรณ์ที่มอบให้กับผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล (เอเสเคียล 4:5-6)
 "วัน" ของผู้พยากรณ์มีค่าเท่ากับ "ปี" ที่แท้จริง ดังนั้น " *ซัวโมง* "
 ของผู้พยากรณ์จึงมีค่าเท่ากับ 15 วันจริง

การที่พระวจนะของพระวิญญาณยืนยันกรานอย่างหนักแน่นซึ่งกล่าวถึงคำว่า
 " *ในซัวโมงเดียว* " สามครั้งในบทที่ 18 ทำให้ข้าพเจ้าสรุปได้ว่า " *ซัวโมง* "
 นี้มุ่งเป้าไปที่เวลาระหว่างต้นรัชกาลที่ 6 ของ " *ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย* "
 และการกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ของเรา
 ผู้ทรงกลับมาด้วยพระสิริของอัครทูตสวรรค์ " *ไมเคิล* "
 เพื่อช่วยผู้ที่ทรงเลือกไว้จากความตายตามโปรแกรม " *ซัวโมง* " นี่จึงเป็นช่วงที่ " *สงครามอาร์มาเกิดดอน* " ดำเนินอยู่

ข้อ 1 3: " *พวกมันมีจุดประสงค์เดียว*
และพวกเขามอบอำนาจและสิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น -

โดยกำหนดเป้าหมายไปที่การทดลองครั้งสุดท้ายนี้ พระวิญญาณตรัสถึง
 " *เขา ทั้งสิบ* " ว่า " *มีจุดประสงค์เดียว และมอบพลังและสิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้าย* "
 เป้าหมายที่พวกเขาแบ่งปันนี้ประกอบด้วยทำให้แน่ใจว่าการพักผ่อนในวันอาทิตย์
 ย่อมได้รับความเคารพจากผู้รอดชีวิตจากสงครามโลกครั้งที่ 3
 ขากปรักหักพังลดอำนาจทางทหารของประเทศยุโรปโบราณลงอย่างมาก
 แต่ผู้ชนะในความขัดแย้ง โปรเตสแตนต์อเมริกันได้รับจากผู้รอดชีวิต
 ละทิ้งอำนาจอธิปไตยของพวกเขาโดยสิ้นเชิง แรงจูงใจนั้นช่างโหดร้าย
 แต่ผู้ที่ตกสู่บาปนั้นไม่รู้ตัว
 และวิญญาณของพวกเขาที่มอบให้แก่ซาตานสามารถทำได้เพียงทำให้ความประสงค์
 ของเขาบรรลุผลสำเร็จเท่านั้น

มีเพียงจากพันธมิตร์ของ " *มังกร* ", " *สัตว์ร้าย* " และ " *ผู้เผยพระวจนะเท็จ* "
 เท่านั้นที่ " *สิบเขา* " ยอมมอบอำนาจของตนให้กับ " *สัตว์ร้าย* "
 และการสละนี้เกิดจากความทุกข์ทรมานอันรุนแรงที่ภัยพิบัติของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวก
 เขา ระหว่างการประกาศกฤษฎีกาแห่งความตายและการประยุกต์ใช้
 ผู้สังเกตการณ์วันสะบาโตใช้เวลา 15 วันเพื่อรับ " *เครื่องหมายของสัตว์ร้าย* " ซึ่งเป็น
 "วันอาทิตย์" ของชาวโรมันซึ่งมีมลทินโดยการบูชาสรีรคติของคนนอกกรีต
 การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์มีการวางแผนไว้สำหรับฤดูใบไม้ผลิก่อนวันที่ 3
 เมษายน พ.ศ. 2573 เว้นแต่จะมีข้อผิดพลาดในการตีความคำว่า " *ซัวโมง* "
 ควรประกาศกฤษฎีกาแห่งความตายสำหรับวันนี้หรือวันที่อยู่ระหว่างนั้นกับวัน
 ฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ของปฏิทินปกติของเราในปัจจุบัน

เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าสถานการณ์ครั้งสุดท้ายจะเป็นอย่างไร
 ให้พิจารณาข้อเท็จจริงต่อไปนี้
 การสิ้นสุดของเวลาแห่งความกรุณาสามารถระบุได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือก
 ตั้งซึ่งเชื่อมโยงกับการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์เท่านั้น
 แม่นยำยิ่งขึ้นหลังจากเธอ

สำหรับการรวมตัวกันของชนชาติที่ไม่เชื่อและกบฏที่ยังมีชีวิตอยู่ การประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ปรากฏเป็นเพียงการวัดผลตามความสนใจทั่วไป โดยไม่มีผลกระทบต่อพวกเขา และหลังจากที่ต้องทนทุกข์กับภัยพิบัติห้าประการแรกเท่านั้น ความโกรธแค้นของพวกเขาทำให้พวกเขาเห็นชอบอย่างเต็มที่กับการตัดสินใจที่จะ "ฆ่า" คนที่ถูกมองว่าเป็นผู้รับผิดชอบต่อการลงโทษจากสวรรค์

ข้อ 14: " พวกเขาจะต่อสู้กับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะเอาชนะพวกเขา เพราะพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายและเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และบรรดาผู้ที่ถูกเรียก คัดเลือก และผู้สัจย์ซื่อที่อยู่ร่วมกับพระองค์ก็จะเอาชนะพวกเขาด้วย -

" พวกเขาจะต่อสู้กับลูกแกะ และลูกแกะ จะเอาชนะพวกเขา ..." เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพซึ่งไม่มีอำนาจใดสามารถต้านทานได้ " ราชาแห่งราชาและเจ้าแห่งลอร์ด "

จะกำหนดพลังอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้กับราชาและขุนนางที่มีอำนาจมากที่สุดของโลก และผู้ที่ถูกเลือกซึ่งเข้าใจสิ่งนี้จะเอาชนะไปพร้อมกับเขา ที่นี้พระวิญญาณทรงระลึกถึงเกณฑ์สามประการที่พระเจ้ากำหนดไว้จากผู้ที่พระองค์ ทรงช่วยให้รอดและผู้ที่ถูกทดสอบให้กับเส้นทางแห่งความรอดซึ่งเริ่มต้นสำหรับพวกเขา ด้วยสถานะฝ่ายวิญญาณของ " ผู้ถูกเรียก " และจะมีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีนี้ สถานะ " ได้รับเลือก " โดย " ความซื่อสัตย์ "

ปรากฏต่อพระเจ้าผู้สร้างและแสงสว่างในพระคัมภีร์ทั้งหมดของเขา การต่อสู้ที่กล่าวถึงคือการต่อสู้ของ " อาร์มาเก็ดดอน ", วิวรณ์ 16:16; " ชั่วโมง " ที่ " ความซื่อสัตย์ " ของ " ผู้ได้รับเลือก " " ที่ถูกเรียก " ถูกทดสอบ ในวิวรณ์ 9:7-9 พระวิญญาณได้เปิดเผยการเตรียมความเชื่อของโปรเตสแตนต์สำหรับ " สงคราม ฝ่ายวิญญาณนี้ "

ผู้ที่ได้รับเลือกเป็นพยานถึงความเชื่อมั่นในพระสัญญาที่พระเจ้าพยากรณ์ไว้และคำพยานนี้ซึ่งแสดงต่อเขา ทำให้เขาได้รับ " รัศมีภาพ " ซึ่งเขาเรียกร้อง ในข้อความ ของทูตสวรรค์องค์แรก เมื่อถูกตัดสินประหารชีวิต เพราะพวกเขาซื่อสัตย์ต่อวันสะบาโต จากวิวรณ์ 14:7.

ผู้พิทักษ์และผู้สนับสนุนวันอาทิตย์ที่ได้รับคำสั่งจะพบความตายที่พวกเขาจะเตรียมมอบแก่ผู้ที่ทรงเลือกของพระเยซูคริสต์จากประสบการณ์นี้ ข้าพเจ้าขอเตือนไว้ ณ ที่นี้ สำหรับผู้ที่สงสัยและสงสัยว่าพระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับวันพักผ่อนอย่างมาก ว่ามนุษยชาติของเราสูญเสียความเป็นนิรันดร์ไปเนื่องจากความสำคัญที่พระองค์ประทานให้กับ " ต้นไม้สองต้น " ของ สวนทาง โลก " อาร์มาเก็ดดอน " มีพื้นฐานบนหลักธรรมเดียวกันแทน " ต้นไม้สองต้น " ปัจจุบันเรามี " วันแห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว " วันอาทิตย์ และ " วันแห่งชีวิตที่ชำระให้บริสุทธิ์ " วันสะบาโตหรือวันเสาร์

ข้อ 15: " และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า น้ำที่เจ้าได้เห็นซึ่งหญิงแพศยานั่งนั้นได้แก่ประชาชน ผู้คน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ -

ข้อ 15 ให้คุณแจ่มแจ้งแก่เราซึ่งช่วยให้เราสามารถระบุถึง " น้ำ " ที่ " หญิงแพศยานั่ง " ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของชาวยุโรปที่เรียกว่า " คริสเตียน " แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือ " คริสเตียน " ที่หลอกลวงและหลอกลวง ยุโรปมีลักษณะเฉพาะในการนำผู้คนที่สุด " ภาษา " ที่แตกต่างกัน มารวมกัน

ซึ่งทำให้สหภาพและพันธมิตรที่สร้างขึ้นอ่อนแอลง แต่ในช่วงไม่กี่ครั้งที่ผ่านมา
ภาษาอังกฤษทำหน้าที่เป็นสะพานและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ
การศึกษาที่แพร่หลายของมนุษย์ลดประสิทธิภาพของอาวุธแห่งคำสาปศักดิ์สิทธิ์แล
ะต่อต้านการออกแบบของผู้สร้าง ดังนั้นการตอบสนองของเขาจะเลวร้ายยิ่งขึ้น:
ความตายจากสงครามและในท้ายที่สุดด้วยความมั่งคั่งของการเสด็จมาอันรุ่งโรจน์ข
องเขา

ข้อ 16: “

เขาทั้งสิบเขาที่คุณเห็นและสัตว์ร้ายจะเกลียดชังหญิงแพศยาและจะปลี้องผ้าของเธอ
และปลี้องผ้าของเธอให้เปลือยเปล่าและกินเนื้อของเธอและเผาเธอด้วยไฟ-

ข้อ 16 ประกาศโปรแกรมของบทที่ 18 ที่จะถึงนี้
พระองค์ทรงยืนยันการกลับตัวของ “ สิบเขา ” และสัตว์ร้าย ”
ซึ่งหลังจากสนับสนุนและเห็นชอบแล้ว ลงเอยด้วยการทำลาย “ โสเภณี ”
จนจำได้ว่า “ สัตว์ร้าย ”

เป็นระบอบการปกครองของการรวมตัวกันของอำนาจทางแพ่งและศาสนา
และในบริบทนี้กำหนดอำนาจของชาวอเมริกันโปรเตสแตนต์อย่างเป็นทางการและข
องประชาชนชาวยุโรปคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ในขณะที่ “ โสเภณี ” กำหนด
นักบวช นั่นคือ หน่วยงานการสอนที่มีอำนาจทางศาสนาคาทอลิก ได้แก่ พระภิกษ
ุ พระสงฆ์ พระสังฆราช พระคาร์ดินัล และสมเด็จพระสันตะปาปา ดังนั้น ในการกลับกัน
ประชาชนชาวยุโรปคาทอลิกและชาวอเมริกันโปรเตสแตนต์

ซึ่งเป็นเหยื่อสองคนของการโกหกของชาวโรมัน

ยืนหยัดต่อต้านนักบวชของนิกายโรมันคาทอลิกของสันตะปาปา

และ พวกเขาจะ “ เผาผลาญเธอด้วยไฟ ”

เมื่อพระเยซูจะทรงฉีกหน้ากากอันแยบยลใจอันหลอกลวงอันชั่วร้ายของพระองค์ด้วย
การแทรกแซงอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ “ เขาสิบเขา ” จะ “
ปลี้องผ้าและเปลือยเปล่า ” เพราะนางใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย นางจะถูกปลี้องผ้า
และเพราะนางนุ่งห่มกายด้วยความบริสุทธิ์ นางก็จะ “ เปลือยเปล่า ” เช่นกัน
ด้วยความละอายใจทางวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดเลย

ความชอบธรรมแห่งสวรรค์ที่จะสวมมัน ความแม่นยำ “ พวกเขาจะกินเนื้อของเขา ”
แสดงถึงการลงโทษที่ร้ายอย่างนองเลือด ข้อนี้ยืนยันหัวข้อ “ โบราณ ”
ของวิวรณ์ 14:18 ถึง 20: วัตถุประสงค์ผลองุ่นแห่งพระพิโรธ!

ข้อ 17: “

เพราะว่าพระเจ้าทรงดลใจพวกเขาให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์
และให้บรรลุจุดประสงค์เดียว และมอบอาณาจักรของพวกเขาแก่สัตว์ร้ายนั้น
จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ -

ข้อ 17 ภายใต้จำนวนแห่งการพิพากษา

เผยแก่เราถึงความคิดที่สำคัญเกี่ยวกับพระเจ้าแห่งสวรรค์ว่ามนุษย์ผิดที่จะดูหมิ่นหรือ
ปฏิบัติโดยไม่แยแส พระเจ้าทรงยืนยันกรานที่นี้

เพื่อให้ผู้เลือกสรรของเขามั่นใจว่าพระองค์เป็นปรมาจารย์เพียงคนเดียวของ
"เกมที่เลวร้าย" ซึ่งจะจัดขึ้นในเวลาที่เกิดหว้ง โปรแกรมนี้ไม่ได้ถูกออกแบบโดยมาร
แต่โดยพระเจ้าเอง

ทุกสิ่งที่เขาประกาศในวิวรณ์อันยิ่งใหญ่และประเสริฐซึ่งเกี่ยวข้องกับดาเนียลและวิว
รณ์ได้สำเร็จลุล่วงไปแล้วหรือยังคงต้องทำให้สำเร็จต่อไป และเนื่องจาก “

จุดจบของสิ่งหนึ่งดีกว่าจุดเริ่มต้น ” ตามปฐม 7:8

พระเจ้าทรงตั้งเป้าหมายไว้สำหรับเรา

การทดสอบความซื่อสัตย์ครั้งสุดท้ายซึ่งจะแยกเราออกจากคริสเตียนเท็จ และทำให้เราคู่ควรที่จะเข้าสู่รัศมีนครสวรรค์ของพระองค์หลังจากนั้น การทำลายล้างด้วยนิวเคลียร์ของสงครามโลกครั้งที่สาม ดังนั้นเราจึงต้องรอดด้วยความมั่นใจเท่านั้น เพราะทุกสิ่งที่จะจัดระเบียบบนโลกนี้เป็น "แบบแผน" ที่พระเจ้าออกแบบเอง และถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อต้านเรา ถ้าไม่ใช่ผู้ที่ "แผนการ" อันอาฆาตพยาบาทจะหันกลับมาต่อต้านพวกเขา?

จนกว่าพระวาระของพระเจ้าจะสำเร็จ " หมายความว่า อย่างไร? พระวิญญาณหมายถึงชะตากรรมสุดท้ายที่สงวนไว้สำหรับ " เขาเล็กๆ " ของสมเด็จพระสันตะปาปาตามที่ได้พยากรณ์ไว้แล้วในดาน 7:11: " แล้วฉันก็มองดู เพราะคำพูดอันเยือกเย็นที่เขาพูดนั้น

และในขณะที่ฉันมองดูสัตว์นั้นก็ถูกฆ่าตายและร่างของมันก็ถูกทำลายนำไปเผาไฟ "; ใน Dan.7:26: " จากนั้นการพิพากษาจะมาถึง และอำนาจของเขาจะถูกพรากไปจากเขาและมันจะถูกทำลายและทำลายล้างตลอดไป "; และ Dan.8:25: "

เพราะความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จในอุบายของเขา เขาจะมีความเยือกเย็นอยู่ในใจ และเขาจะทำลายคนจำนวนมากที่อยู่อย่างสงบสุข และเขาจะลุกขึ้นต่อสู้กับหัวหน้าหัวหน้า แต่จะพังทลายลงโดยไม่ต้องใช้มือใดๆเลย " " พระวาระของพระเจ้า " ที่เหลือเกี่ยวกับการสิ้นสุดของกรุงโรมจะถูกนำเสนอในว. 18, 19 และ 20

ข้อ 18: "

และผู้หญิงที่เธอเห็นคือเมืองใหญ่ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก -

ข้อ 18 ให้ข้อพิสูจน์ที่น่าเชื่อถือที่สุดแก่เราว่า " เมืองใหญ่ " คือกรุงโรมจริงๆ ให้เราตระหนักเถิด ทูตสวรรค์กำลังพูดกับยอห์นเป็นการส่วนตัว นอกจากนี้โดยพูดกับเขาว่า: " และผู้หญิงที่ **คุณ** เห็นคือเมืองใหญ่ซึ่งมีราชวงศ์เหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก " ยอห์นจึงเข้าใจว่าทูตสวรรค์กำลังพูดถึงกรุงโรม "เมืองแห่งเนินเขาเจ็ดลูก" ซึ่งในสมัยนั้นได้ครอบงำอาณาจักรต่างๆ ของจักรวรรดิอาณานิคมอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดในแ่งมุมของจักรวรรดิ มันมี " ราชวงศ์เหนือกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก " อยู่แล้ว และจะคงไว้ภายใต้การปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปา

ในบทที่ 17 นี้ คุณจะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงเน้นย้ำการเปิดเผยของพระองค์ เพื่อให้เราสามารถระบุตัว " **โสเภณี** " ศัตรูของพระองค์ต่อ " **โศกนาฏกรรมแห่งศตวรรษ** " ของคริสเตียน ได้อย่างแน่นอน ดังนั้นเขาจึงทำให้เลข 17

ข้อสังเกตนี้ทำให้ฉันเห็นคุณค่าของวันครบรอบร้อยปี ปีครบรอบ 100 ปี แห่งการสถาปนาบาป ซึ่งถือเป็นวันพระอาทิตย์ขึ้นในวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 (วันที่เป็นทางการแต่เป็นวันที่ 320 สำหรับพระเจ้า) ที่เราประสบในปี 2020 นี้ ซึ่งบัดนี้ก็ผ่านไปแล้ว

เราจะเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงสาปแช่งอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประวัติศาสตร์ยุค คริสเตียน (โคโรด-19)

ซึ่งทำให้เศรษฐกิจโลกล่มสลายร้ายแรงยิ่งกว่าสงครามโลกครั้งที่สอง

คำสาปแห่งการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้าอื่นๆ ตามมา เราจะค้นพบสิ่งเหล่านั้นวันแล้ววันเล่า

วิวรณ์ 18: หญิงแพศยาได้รับการลงโทษ

หลังจากเปิดเผยรายละเอียดที่ทำให้สามารถระบุตัวตนของโสเภณีได้ บทที่ 18 จะพาเราเข้าสู่บริบทเฉพาะของการสิ้นสุดของ " การต่อสู้แห่งอาร์มาเก็ดดอน " คำพูดเปิดเผยเนื้อหา: " *ข้าวมองแห่งการลงโทษของบาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่มารดาของหญิงแพศยาแห่งแผ่นดินโลก* "; ช่วงเวลาแห่ง " การเก็บเกี่ยว " อันนองเลือด

ข้อ 1: " *หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินก็สว่างด้วยพระสิริของพระองค์ -*

ทูตสวรรค์ที่มีสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ผู้นั้นอยู่ฝ่ายพระเจ้า อันที่จริงคือพระเจ้าเอง มีคาเอล หัวหน้าทูตสวรรค์ เป็นอีกชื่อหนึ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงมีในสวรรค์ก่อนทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก ภายใต้ชื่อนี้ และโดยอำนาจที่เหล่าทูตสวรรค์บริสุทธ์ยอมรับ เขาได้ขับไล่มารและพวกมารของเขาออกจากสวรรค์ หลังจากที่เขาได้รับชัยชนะบนไม้กางเขน ดังนั้นจึงอยู่ภายใต้ชื่อทั้งสองนี้ที่พระองค์จะเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกด้วยพระสิริของพระบิดา เพื่อจะทรงถอนผู้ที่ทรงเลือกสรรอันล้ำค่าของพระองค์ไปจากที่นั่น ล้ำค่าเพราะพวกเขาซื่อสัตย์และความจงรักภักดีที่ผ่านการทดสอบนี้ได้รับการพิสูจน์แล้ว

ในบริบทนี้เองที่พระองค์ได้รับเกียรติด้วยความสัจย์ชื่อของพระองค์บรรดาผู้ที่เชื่อฟังอย่างชาญฉลาดโดยมอบ " *เกียรติ* " แก่พระองค์ตามที่พระองค์เรียกร้องมาตั้งแต่ปี 1844 ตามวิวรณ์ 14:7 โดยการรักษารวันสะบาโต ผู้ที่เขาเลือกไว้ยกย่องเขาในฐานะพระเจ้าผู้สร้างที่เขาครอบครองอย่างถูกต้องตามกฎหมายเพียงผู้เดียวนับตั้งแต่สร้างชีวิตบนสวรรค์และบนบก

ข้อ 2: " *พระองค์ทรงร้องเสียงดังว่าบาบิโลนมหานครล่มสลายแล้ว นางล่มสลายแล้ว! มันกลายเป็นที่อาศัยของพวกมารร้าย เป็นรังของวิญญาณโสโครกทุกชนิด เป็นรังของนกที่ไม่สะอาดและนารังเกี่ยวทุกชนิด* "

" *เธอ ล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว บาบิโลนมหาราช!* " - เร ำ พบข้อความอ้างอิงจากวิวรณ์ 14:8 ในข้อ 2 นี้ แต่คราวนี้ไม่ได้พูดเป็นการพยากรณ์

เนื่องจากหลักฐานการล่มลงของพระองค์ได้มอบให้แก่มนุษย์ที่รอดชีวิตในช่วงเวลาสุดท้ายของกิจกรรมล่องลางที่หลอกลวงของเธอ หน้ากากแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาบาบิโลนแห่งโรมันก็ตกอยู่เช่นกัน แท้จริงแล้วมันคือ " *ที่อาศัยของมารร้าย รังของวิญญาณชั่วทุกชนิด รังของนกที่ไม่บริสุทธ์และนารังเกี่ยวทุกชนิด* " การกล่าวถึง " *นก* "

เดือนเรว่าเบื้องหลังการกระทำของโลกนั้นมีแรงบันดาลใจมาจากสวรรค์ของเหล่าทูตสวรรค์ผู้ชั่วร้ายจากค่ายซาตานผู้นำของพวกเขาและผู้กบฏคนแรกแห่งการสร้างสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์

ข้อ

3:

“

เพราะว่าทุกชาติได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธของการล่วงประเวณีของเธอ และกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกก็ล่วงประเวณีกับเธอ และพ่อค้าในโลกก็มั่งคั่งด้วยอำนาจแห่งความฟุ่มเฟือยของมัน -

“... ”

เพราะว่าทุกชาติได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธของการล่วงประเวณีของพระองค์... ”

ความก้าวร้าวทางศาสนาปรากฏขึ้นเมื่อมีการยุบของอำนาจของพระสันตะปาปาในกายโรมันคาทอลิก ซึ่งอ้างว่าทำหน้าที่รับใช้พระเยซูคริสต์ แสดงความดูถูกเหยียดหยามบทเรียนด้านพฤติกรรมที่เขา ทรงสอนเหล่าสาวกและอัครสาวกของพระองค์บนแผ่นดินโลก พระเยซูเต็มไปด้วยความอ่อนโยน พระสันตะปาปาเต็มไปด้วยความโกรธ พระเยซูต้นแบบแห่งความถ่อมใจ พระสันตะปาปา แบบจำลองแห่งความหยิ่งผยอง พระเยซูทรงดำรงอยู่ในความยากจนทางวัตถุ พระสันตะปาปาทรงดำรงชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยและมั่งคั่ง พระเยซูทรงช่วยชีวิตพระสันตะปาปาประหารชีวิตมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนอย่างไม่ยุติธรรมและไม่จำเป็น

ดังนั้นศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาจึงไม่มี ความคล้ายคลึง กับศรัทธาที่พระเยซูทรงมอบให้เป็นแบบอย่าง ในดาเนียล พระเจ้าทรงพยากรณ์ว่า “ อุบายของพระองค์จะสำเร็จ ”

แต่เหตุใดจึงบรรลุความสำเร็จนี้? คำตอบนั้นง่ายมาก: เพราะพระเจ้าประทานสิ่งนี้ให้กับเขา เพราะเราต้องจำไว้ว่าภายใต้ชื่อการลงโทษ " แดรดิวที่สอง " ของวิวรณ์ 8:8 นั้น

เขาได้ปลุกเร้าระบอบการปกครองที่โหดร้ายและโหดร้ายนี้เพื่อลงโทษการล่วงละเมิดในวันสะบาโตที่ละทิ้งไปตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 ในการเปรียบเทียบศึกษาภัยพิบัติที่จะโจมตีอิสราเอลจากการไม่เชื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติของพระเจ้าในเลวี.26:19 พระเจ้าตรัสว่า: " เราจะทำลายความภาคภูมิใจในความแข็งแกร่งของคุณฉันจะคืน ท้องฟ้าของคุณ เหมือนเหล็ก และ ที่ดินของคุณ เหมือนทองเหลือง " ในพันธสัญญาใหม่

ระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาได้รับการยกขึ้นเพื่อสนองคำสาปแช่งเดียวกันนี้ ในโครงการของเขา พระเจ้าทรงตกเป็นเหยื่อ ผู้พิพากษาและผู้ประหารชีวิตในเวลาเดียวกันเพื่อสนองข้อกำหนดของกฎแห่งความรักและความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ ตั้งแต่ปี 321

การล่วงละเมิดในวันสะบาโตได้ทำให้มนุษยชาติต้องสูญเสียอย่างมหาศาล ซึ่งต้องแลกมาด้วยสงครามและการสังหารหมู่ที่ไม่จำเป็น และในโรคระบาดร้ายแรงที่สร้างโดยพระเจ้าผู้สร้าง ในข้อนี้ “ การผิดประเวณี ” (หรือ “ การเสพยาเสพติด ”) เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ และอธิบายถึงพฤติกรรมทางศาสนาที่ไม่คู่ควร " ไวน์ " เป็นสัญลักษณ์ของคำสอนของเธอซึ่งกลั่นกรอง " ความโกรธ " และความเกลียดชังอย่างโหดร้าย ในพระนามของพระคริสต์ ในหมู่ผู้คนทุกคนที่ตกเป็นเหยื่อของการโจมตีหรือผู้รุกรานเพราะเธอ

ความผิดของคำสอนคาทอลิกไม่ควรปิดบังความผิดของมนุษยชาติทั้งหมด ซึ่งเกือบทั้งหมดไม่ได้แบ่งปันคุณค่าที่พระเยซูคริสต์ทรงยกย่อง หากกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกคือ " เหล้าองุ่นแห่งการผิดประเวณี " (การมึนเมา) ของ " บาบิโลน " นั้นเป็นเพราะในฐานะ " โสเภณี " สิ่งเดียวที่เธอกังวลคือทำให้ลูกค้าพอใจ นั่นคือกฎ ลูกค้าจะต้องพอใจ ไม่เช่นนั้นจะไม่กลับมาอีก

และศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกยกย่องความโลภในระดับสูงสุด จนถึงขั้นก่ออาชญากรรม ความรักในความมั่งคั่งและชีวิตที่หรูหรา ตามที่พระเยซูทรงสอนเหมือนกันมา ผู้ชายที่ชั่วร้ายและหยิ่งผยองคงจะสูญหายไปไม่ว่าในกรณีใดไม่ว่าจะอยู่กับเธอหรือไม่มีเธอก็ตาม

ความชั่วร้ายเข้ามาในชีวิตมนุษย์โดยทางคาอินผู้ฆ่าอาเบลน้องชายของเขาตั้งแต่เริ่มประวัติศาสตร์โลก

“ *พ่อค้าของโลกได้รับความร่ำรวยจากพลังแห่งความฟุ่มเฟือยของมัน* ”

สิ่งนี้อธิบายถึงความสำเร็จของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปานิคาเยโรมันคาทอลิก พ่อค้าในโลกนี้เชื่อแต่เรื่องเงินเท่านั้น พวกเขาไม่ใช่ผู้คลั่งไคล้ศาสนา แต่ถ้าศาสนาทำให้พวกเขา ร่ำรวยขึ้น

ศาสนาก็จะกลายมาเป็นหุ้นส่วนที่ยอมรับและนำขึ้นชมด้วยซ้ำ บริบทสุดท้ายของหัวข้อนี้ทำให้ฉันต้องระบุพ่อค่านิกายโปรเตสแตนต์ชาวอเมริกันเป็นนหลัก เนื่องจากดินแดนนี้กำหนดความเชื่อของนิกายโปรเตสแตนต์ทางจิตวิญญาณตั้งแต่ ค.ศ. 16 อเมริกาเหนือซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากโปรเตสแตนต์โดยพื้นฐานแล้ว ได้ต้อนรับ ชาวคาทอลิกเชื้อสายสเปน และตั้งแต่นั้นมา

ศรัทธาคาทอลิกก็เป็นตัวแทนเช่นเดียวกับศรัทธาของโปรเตสแตนต์ สำหรับประเทศนี้ที่นับเฉพาะ " ลูเธอรัน " เท่านั้น

ความแตกต่างทางศาสนาไม่สำคัญอีกต่อไป จอห์น คาลวิน

นักปฏิรูปชาวเจนีวาได้รับชัยชนะด้วยความยินดีในการร่ำรวย พ่อค่านิกายโปรเตสแตนต์พบว่าในความเชื่อคาทอลิกมีหนทางที่จะร่ำรวยซึ่งบรรทัดฐานดั้งเดิมของโปรเตสแตนต์ไม่ได้เสนอให้

วิหารโปรเตสแตนต์ว่างเปล่าด้วยกำแพงเปลือยเปล่า ในขณะที่โบสถ์คาทอลิกเต็มไปด้วยโบราณวัตถุที่ทำจากวัสดุล้ำค่า ทองคำ เงิน

งาช้าง วัสดุทั้งหมดที่ระบุไว้ในข้อ 12

ดังนั้นความร่ำรวยของการมีสการคาทอลิกจึงมีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า คำอธิบายถึงความอ่อนแอของศรัทธานิกายโปรเตสแตนต์ต่ออเมริกัน

ดอลลาร์ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติใหม่ได้เข้ามาแทนที่พระเจ้าในใจ และหัวข้อหลักคำสอนก็หมดความสนใจไปทั้งหมด ฝ่ายค้านมีอยู่แต่ในรูปแบบทางการเมืองเท่านั้น

ข้อ 4: “ และฉันได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์ว่า “ ประชากรของฉันทงออกมาจากเธอ เพื่อเจ้าจะไม่ได้มีส่วนในบาปของเธอ หรือจากภัยพิบัติของเธอ ” -

ข้อ 4 กระตุ้นให้เกิดช่วงเวลาแห่งการแยกจากกันครั้งสุดท้าย: “ ประชากรของฉันทงออกมาจากท่ามกลางเธอ ”;

เป็นเวลาผู้ที่ได้รับเลือกจะถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์เพื่อพบกับพระเยซู สิ่งนี้ที่ข้อนี้แสดงให้เห็นคือเวลาของ " การเก็บเกี่ยว " ซึ่งเป็นหัวข้อของวิว. 14:14 ถึง

16 สิ่งเหล่านั้นถูกรับขึ้นไป เพราะตามที่ข้อพระคัมภีร์ระบุไว้ พวกเขาจะไม่ " มีส่วน " ใน " การเก็บเกี่ยว " ” ซึ่งจะโจมตีสมเด็จพระสันตะปาปาโรมและคณะสงฆ์

แต่ข้อความระบุว่าภาระที่จะอยู่ในหมู่ผู้ถูกเลือกนั้นต้องไม่มี " ส่วนในบาปของเขา " และเนื่องจากบาปหลักคือการพักผ่อนในวันอาทิตย์ " เครื่องหมายของสัตว์ร้าย " ที่ได้รับเกียรติจากชาวคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ในการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้าย ผู้เชื่อในกลุ่มศาสนาหลักสองกลุ่มนี้จึงไม่สามารถมีส่วนร่วมในการปีติยินดีของผู้ที่ได้รับเลือก ความจำเป็นที่จะ "ออกมาจากบาบิโลน" มีอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามในข้อนี้พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ช่วงเวลาโอกาสสุดท้ายปรากฏให้เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้านี้

เพราะการประกาศธรรมบัญญัติในวันอาทิตย์ถือเป็นการสิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณ คำประกาศนี้ส่งเสริมการตระหนักรู้ในหมู่ผู้รอดชีวิตจาก " *แดรท์ทีก* " (สงครามโลกครั้งที่สาม)

ซึ่งให้อำนาจในการเลือกของพวกเขาภายใต้สายตาที่จับตามองของพระเจ้าผู้สร้าง

ข้อ 5: " *เพราะบาปของเธอสะสมถึงสวรรค์ และพระเจ้าทรงระลึกถึงความชั่วช้าของเธอ -*

ในคำพูดของเขา พระวิญญาณทรงแนะนำภาพของ "หอคอยแห่งบาเบล" ซึ่งมีชื่อมาจาก "บาบิโลน" ตั้งแต่ปี 321 ถึง 538 โครม ซึ่งเป็น " *เมืองใหญ่* " ที่ซึ่ง " *โสเภณี* " มี " *บัลลังก์* " ซึ่งเป็นที่นั่ง "ศักดิ์สิทธิ์" ของพระสันตปาปาตั้งแต่ปี 538 ได้ทวีคูณความบาปต่อพระเจ้า พระองค์ทรงนับและบันทึกบาปที่สะสมมาเป็นเวลา 1,709 ปี (ตั้งแต่ปี 321) จากสวรรค์ โดยการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ พระเยซูทรงเปิดโปงระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตปาปา และสำหรับโรมและความศักดิ์สิทธิ์จอมปลอมของกรุงโรม ถึงเวลาชดใช้ความผิดของพวกเขา

ข้อ 6: " *จงตอบแทนเธอตามที่เธอจ่ายไปแล้ว และตอบแทนเธอสองเท่าตามการงานของเธอ ลงในถ้วยที่เธอริน เทเธอสองเท่า -*

ตามความก้าวหน้าของธิม Rev.14 หลังจาก *การเก็บเกี่ยว* ก็มาถึง *ยุควินเทจ* และสำหรับเหยื่อผู้ชั่วร้ายที่สุดของคาทอลิกและโปรเตสแตนต์แห่งคำโกหกของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกนั้น พระเจ้าตรัสกับพระวาระของพระองค์: " *จ่ายให้เธอเท่าที่เธอ จ่ายไปแล้ว และคืนให้เธอสองเท่าตามผลงานของเธอ* " เราจำได้จากประวัติศาสตร์ว่าผลงานของเธอเป็นเดิมพันและการทรมานของศาลสอบสวนของเธอ

ดังนั้นจึงเป็นชะตากรรมประเภทนี้ที่ครูสอนศาสนาคาทอลิกจะต้องทนทุกข์ทรมานเป็นสองเท่าหากเป็นไปได้ ข้อความเดียวกันนี้ถูกกล่าวซ้ำในรูปแบบ: " *เทลงถ้วยที่เธอเทลงไปสองเท่า* "

พระเยซูทรงใช้รูปถ้วยดื่มเพื่อแสดงถึงการทรมานที่พระวรกายของพระองค์จะต้องเผชิญ จนกระทั่งความทุกข์ทรมานครั้งสุดท้ายบนไม้กางเขน ซึ่งโรมได้สร้างขึ้นแล้ว ณ ดินเขากาลโกธา โดยวิธีนี้ พระเยซูทรงระลึกว่าความเชื่อของคาทอลิกแสดงการดูถูกความทุกข์ที่พระองค์ยอมรับอย่างน่ายิ่งเกียจ ดังนั้น ถึงคราวที่พระองค์จะต้องประสบกับความทุกข์นั้น. สภาซัดเก่าจะใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ณ จุดนี้: *อย่าทำกับคนอื่นในสิ่งที่คุณไม่อยากให้คนอื่นทำกับคุณ* ในการกระทำนี้ พระเจ้าทรงปฏิบัติตามกฎแห่งการตอบโต้ *ตาต่อตา ฟันต่อฟัน;* เป็นกฎที่เที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ซึ่งพระองค์ทรงสงวนไว้ใช้ส่วนบุคคล แต่ในระดับโดยรวม การประยุกต์ใช้นี้ได้รับอนุญาตให้มนุษย์ ซึ่งถึงกระนั้นก็ประณามมัน โดยคิดว่าพวกเขาสามารถมีความชอบธรรมและดีมากกว่าพระเจ้าได้ ผลที่ตามมาคือหายนะ

ความชั่วร้ายและจิตวิญญาณที่กบฏของมันก็เลวร้ายลงและครอบงำชาวตะวันตกที่มีต้นกำเนิดจากคริสเตียน

ในวิวรณ์ 17:5 “ *บาบิโลนมหาราช* ” “ *หญิงแพศยา* ” “ *ถือถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเธอ* ”

คำชี้แจงนี้มุ่งเป้าไปที่กิจกรรมทางศาสนาของเขาและการใช้ถ้วยศีลมหาสนิทโดยเจตนา การไม่เคารพพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้ที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนและชำระให้บริสุทธิ์ทำให้เขาได้รับการลงโทษพิเศษไม่แพ้กัน

พระเจ้าแห่งความรักเปิดทางให้กับพระเจ้าแห่งความยุติธรรม

และความคิดในการพิพากษาของพระองค์ก็ปรากฏแก่มนุษย์อย่างชัดเจน

ข้อ 7: “ *ตราบใดที่เธอได้ยกย่องตัวเองและหมกมุ่นอยู่กับความฟุ่มเฟือยฉันใด จงทรมาณและไว้ทุกข์ให้เธอนั้น เพราะเธอพูดในใจว่า: ฉันนั่งอยู่ในฐานะราชินี ฉันไม่ไข่ม่าย และฉันจะไม่เห็นความโศกเศร้า!* -

ในข้อ 7 พระวิญญาณทรงเน้นย้ำถึงการต่อต้านของชีวิตและความตาย ชีวิตที่ปราศจากเคราะห์ร้ายแห่งความตาย ชีวิตจะรุ่งเรือง ไร้กังวล ไร้สาระ แสงสว่างความสุขใหม่ๆ สมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน “บาบิโลน” แสงสว่างความมั่งคั่งเพื่อซื้อชีวิตที่ทรูหรา และเพื่อให้ได้มาจากผู้มีอำนาจและกษัตริย์ เธอจึงใช้และยังคงใช้พระนามของพระเยซูคริสต์เพื่อขายการอภัยบาปว่าเป็น “การปล่อยตัว”

นี่เป็นรายละเอียดที่มีน้ำหนักมากในตาซึ่งแห่งการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งเธอต้องขาดใช้ทั้งทางจิตใจและทางร่างกายในตอนนี

การดำเนินต่อความมั่งคั่งและความฟุ่มเฟือยนี้ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูและอัครสาวกของพระองค์ดำเนินชีวิตอย่างยากแค้น โดยพอใจกับสิ่งที่จำเป็น “ *การทรมาณ* ” และ “ *การไว้ทุกข์* ” จึงเข้ามาแทนที่ “ *ความมั่งคั่งและความฟุ่มเฟือย* ” ของนักบวชนิกายโรมันคาทอลิกของสันตะปาปา

ในระหว่างการหลอกลวงของเธอ บาบิโลนพูดในใจว่า “ *ฉันนั่งเหมือนราชินี* ”; ซึ่งยืนยัน “ *ความเป็นกษัตริย์ของพระองค์เหนือบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก* ”

ของว .17:18 และตามวิวรณ์ 2:7 และ 20 “ *บัลลังก์* ”

ของพระองค์อยู่ในนครวาติกัน (vaticinate = คำทำนาย) ในกรุงโรม “ *ฉันไม่ไข่ม่าย* ”; สามียของเธอ พระคริสต์ ซึ่งเธออ้างว่าเป็นภรรยายังมีชีวิตอยู่ “ *และฉันจะไม่เห็นความโศกเศร้าเลย* ”

“ *ฉันไม่มีความรอดนอกศาสนาจักร เธอพูดกับคู่ต่อสู้ของเธอทุกคน เธอพูดซ้ำมากจนสุดท้ายเธอก็เชื่อมั่น และเธอเชื่อมั่นอย่างแท้จริงว่าการครองราชย์ของเธอจะคงอยู่ตลอดไป* ”

นับตั้งแต่เธออาศัยอยู่ที่นั่น โรมก็ได้รับการขนานนามว่า “เมืองนิรันดร” ไม่ใช่หรือ? ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อได้รับการสนับสนุนจากมหาอำนาจตะวันตกของโลก ก็มีเหตุผลที่ดี

ที่จะเชื่อว่าตนเองไม่สามารถแตะต้องได้และคงกระพันโดยมนุษย์

และเธอไม่ได้กลัวอำนาจของพระเจ้าเนื่องจากเธออ้างว่ารับใช้พระองค์และเป็นตัวแทนของพระองค์บนโลก

ข้อ 8: “ *เพราะเหตุนี้ ภัยพิบัติของเธอจะมาถึงในวันหนึ่ง คือความตาย ความโศกเศร้าและความอดอยาก และเธอจะถูกไฟเผาผลาญ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาเธอนั้นทรงฤทธานุภาพ -*

ข้อนี้ยุดิภาพลวงดาทั้งหมดของเขา: “ *ด้วยเหตุนี้ในวันเดียว* ”; ผู้ที่พระเยซูเสด็จกลับมาด้วยพระสิริ “ *ภัยพิบัติของพระองค์จะมาถึง* ”

หรือการลงโทษของพระเจ้าจะมาถึง “ *ความตาย การไว้ทุกข์ และ ความอดอยาก* ” อันที่จริง สิ่งต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปในลำดับตรงกันข้าม

เราไม่ได้ตายด้วยความหิวโหยในวันเดียว ดังนั้น ประการแรก “
ความอดอยาก”

ทางจิตวิญญาณคือการสูญเสียอาหารแห่งชีวิตซึ่งเป็นพื้นฐานของความเชื่อในศาสนา
คริสต์ จากนั้นจึงใส่คำว่า “ *ไว้ทุกซ์*”

เพื่อแสดงถึงการเสียชีวิตของคนใกล้ตัวซึ่งเราแบ่งปันความรู้สึกในครอบครัวด้วย
และในที่สุด “ *ความตาย* ” ก็โจมตีคนบาปที่มีความผิด เนื่องจาก “
ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” ตาม โรม 6:23 “ *และมันจะถูกไฟเผาผลาญ*”

ตามคำประกาศพยากรณ์ที่กล่าวซ้ำในดาเนียลและวิวรณ์
ตัวเธอเองได้ทำให้สิ่งมีชีวิตจำนวนมากถูกเผาบนกองฟืนของเธออย่างไม่ยุติ
ธรรม

นับเป็นความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่สมบูรณ์แบบที่เธอเองจะต้องพินาศในไฟ
“
เพราะพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาเธอนั้นทรงฤทธานภาพ”;

ในระหว่างกิจกรรมที่เฝ้าขังใจ ศรีธรรมาทอลิกได้สักการะมารีย์ มารดาของพระเยซู
ซึ่งปรากฏเฉพาะในรูปของเด็กน้อยที่เธออุ้มไว้ในอ้อมแขนของเธอเท่านั้น
แง่มุมนี้ดึงดูดใจมนุษย์ที่มีแนวโน้มจะมีความเห็นอกเห็นใจ ผู้หญิง ยิ่งดีกว่าเป็นแม่
ศาสนาทำให้มั่นใจได้ขนาดนี้! แต่เป็นเวลาแห่งความจริง

และพระคริสต์ผู้ทรงพิพากษาความจริงนั้นได้ปรากฏตัวขึ้นในพระสิริของพระเจ้าผู้ทรง
ฤทธานภาพสูงสุด และฤทธิ์เดชอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเปิดโปงมัน
ทำลายมัน ส่งมอบมันไปสู่ความโกรธอาฆาตของเหยื่อที่ถูกหลอก

ข้อ 9: “ *และกษัตริย์ทั้งปวงในโลกที่สว่างประเวณีและฟุ่มเฟือยกับเธอ
จะร้องไห้และคร่ำครวญเพราะเธอ เมื่อพวกเขาเห็นควันไฟที่ลุกไหม้ของเธอ -*

ข้อนี้เผยให้เห็นถึงพฤติกรรมของ ”
กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกผู้ยอมตนเพื่อการลวงประเวณีและความฟุ่มเฟือย”

รวมถึงกษัตริย์ ประธานาธิบดี เผด็จการ ผู้นำของประเทศต่างๆ
ที่ส่งเสริมความสำเร็จและกิจกรรมของศรีธรรมาทอลิก

และผู้ที่มีมติการตัดสินใจสั่งหารผู้รักษาวันสะบาโตในการทดสอบครั้งสุดท้าย
พวกเขา “ *จะร้องไห้และคร่ำครวญเพราะเธอ เมื่อพวกเขาเห็นควันไฟที่เผาเธอ* ”
เห็นได้ชัดเจนว่าบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกมองเห็นสถานการณ์ที่คลี่คลายไปจาก
พวกเขา

พวกเขาไม่ได้นำทางใครอีกต่อไปและสังเกตเห็นเพียงไฟแห่งกรุงโรมที่ส่องสว่างโดย
เหยื่อที่ถูกหลอกซึ่งเป็นเครื่องมือในการแก้แค้นอันศักดิ์สิทธิ์

น้ำตาและความคร่ำครวญของพวกเขาได้รับการพิสูจน์โดยข้อเท็จจริงที่ว่าคุณค่าของ
โลกซึ่งนำพวกเขาไปสู่อำนาจสูงสุดนั้นกำลังพังทลายลงในทันที

ข้อ 10: “ *พวกเขาจะยืนอยู่ห่าง ๑*
ด้วยความกลัวความทรมาณของเขาพวกเขาจะพูดว่า: วิวัด! วิวัด! เมืองที่ยิ่งใหญ่
บาบิโลน เมืองอันยิ่งใหญ่! ในชั่วโงมเดียว คำพิพากษาของคุณก็มาถึง! -

“เมืองนิรันดร์” สิ้นสลาย เผาไหม้ และ *กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก*
อยู่ห่างจากโรม ตอนนี้พวกเขากลัวที่จะต้องแบ่งปันชะตากรรมของเขา

สิ่งที่เกิดขึ้นถือเป็น *ความโชคร้าย* อย่างใหญ่หลวง สำหรับพวกเขา : “ *โชคร้าย!*
วิวัด! เมือง ใหญ่ บาบิโลน ” *วิวัด* ซ้ำแล้วซ้ำอีกสองครั้ง “ *เธอล่มสลายแล้ว*
เธอล่มจมแล้ว บาบิโลนมหาราช ” “ *เมืองอันยิ่งใหญ่!*” -

มีพลังมากจนเธอปกครองโลกผ่านอิทธิพลของเธอเหนือผู้นำของประเทศที่นับถือศา
สนาคริสต์ เป็นเพราะความเชื่อมโยงนี้ที่พระเจ้าทรงประณาม พระเจ้าหลุยส์ที่ 16
และพระมหากษัตริย์ชาวออสเตรีย มารี อองตัวเนต ทรงขึ้นนั่งร้านกิโยติน

เช่นเดียวกับผู้สนับสนุน เหยื่อของ " ความทุกข์ลำบากใหญ่ " "
ตั้งที่พระวิญญาณทรงประกาศไว้ ใน ว ว .2:22-23. "
ในอีกหนึ่งชั่วโมงการพิพากษาของคุณก็มาถึง!" -

การเสด็จกลับมาของพระเยซูถือเป็นช่วงเวลาแห่งการสิ้นสุดของโลก
การทดสอบครั้งสุดท้ายถือเป็นสัญลักษณ์ " ชั่วโมง " ที่พยากรณ์ไว้ในวิวรณ์ 3:10
แต่จะเพียงพอสำหรับพระเยซูคริสต์ที่จะทรงปรากฏเพื่อให้สถานการณ์ปัจจุบันทั้งหมด
ดกกลับด้าน และคราวนี้ " ชั่วโมง " ในความหมายตามตัวอักษรจะเป็น
มากพอที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์นี้

ข้อ 11: " และบรรดาพ่อค้าในโลกก็ร้องไห้คร่ำครวญเพราะเธอ
เพราะไม่มีใครซื้อสินค้าของตนอีกต่อไป"

คราวนี้พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ " พ่อค้าแห่งแผ่นดินโลก "
โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งเป้าไปที่วิญญาณการค้าขายของชาวอเมริกันที่ผู้รอดชีวิตทั่วโลก
กลับเลี้ยงไว้ดังที่ได้กล่าวไว้ในการศึกษาบทที่ 17 ก่อนหน้า พวกเขาเองก็เช่นกัน "
ร้องไห้คร่ำครวญเพราะเธอ เพราะไม่มีใครซื้อสินค้าของเขากอีกต่อไป -

ข้อนี้เน้นย้ำถึงความรู้สึกผิดของความรักของพวกโปรเตสแตนต์ที่มีต่อศรัทธาคาทอลิก
ซึ่งเขากำลัง โศกเศร้า อยู่ ด้วย

เหตุนี้จึงเป็นพยานถึงความผูกพันส่วนตัวของพวกเขา กับ ศรัทธา คาทอลิก
โดยเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จากนั้น ในทางตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง
งานแห่งการปฏิรูปได้รับการยกขึ้นโดยพระเจ้าเพื่อประณามความผิดของพระสันตปา
ปา คาทอลิกนิกายโรมันคาทอลิก และฟื้นฟูความจริงที่เข้าใจได้
สิ่งที่นักปฏิรูปที่แท้จริงทำในสมัยของพวกเขา เช่น บีแอร์ วัลโด, จอห์น วิเคิลฟี
และมาร์ติน ลูเธอร์

พ่อค้ายังเห็นด้วยกับความโศกเศร้าถึงคุณค่าที่พวกเขา รักพึงทลายต่อหน้าต่อตาเนื่องจาก
จากพวกเขามีชีวิตอยู่เพียงเพื่อความสุขในการทำให้ตัวเองมั่งคั่งผ่านกิจกรรมเชิงพาณิชย์
ของพวกเขา การทำธุรกิจถือเป็นการสรุปความสุขของการดำรงอยู่ของพวกเขา

ข้อ 12: " สินค้าที่เป็นทองคำ เงิน เพชรพลอย ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อดี สีม่วง
ผ้าไหม สีแดงเข้ม ไม้หวานทุกชนิด สิ่งของทุกชนิดที่ทำด้วยงาช้าง สิ่งของทุกชนิด
ทำด้วยไม้ ทองเหลือง เหล็ก และหินอ่อนอัน ล้ำค่า

ก่อนที่จะแสดงรายการเนื้อหาต่างๆ
ซึ่งเป็นพื้นฐานของศาสนาที่นับถือรูปเคารพของนิกายโรมันคาทอลิก
ข้าพเจ้านึกถึงจุดเฉพาะของศรัทธาที่แท้จริงที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนไว้ที่นี่
พระองค์ตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า " หญิง " พระเยซูตรัสกับนาง " เชื่อเราเถิด
เวลานั้นจะมาถึงเมื่อท่านจะนมัสการพระบิดาทั้งบนภูเขาหรือในกรุงเยรูซาเล็ม
คุณขึ้นชอบสิ่งที่คุณไม่รู้จัก เรานมัสการสิ่งที่เรารู้

เพราะ ความรอดมาจากชาว ยิว แต่เวลานั้นกำลังมาและมาถึงแล้ว
เมื่อผู้นมัสการที่แท้จริงจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง

เพราะคนเหล่านี้คือผู้นมัสการที่พระบิดาทรงประสงค์ พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ
และ ผู้ที่นมัสการพระองค์ ต้อง นมัสการพระองค์ด้วยจิตวิญญาณ และ ความ จริง
(ยอห์น 4:21-23)" ดังนั้นศรัทธาที่แท้จริงไม่จำเป็นต้องมีวัตถุหรือวัตถุใดๆ

เพราะมันขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจเท่านั้น ด้วยเหตุนี้

ศรัทธาที่แท้จริงนี้จึงไม่ค่อยน่าสนใจสำหรับโลกที่ละโมภและขโมย
เพราะศรัทธานี้ไม่ทำให้ใครมั่งคั่งได้นอกจากผู้ที่ได้รับเลือกทางจิตวิญญาณ

ผู้ที่ได้รับเลือกนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณ ดังนั้นในความคิดของพวกเขา แต่
ในความจริง ด้วย ซึ่งหมายความว่าความคิดของพวกเขาจะต้องสร้างตาม

มาตรฐานที่พระเจ้าระบุไว้

สิ่งใดก็ตามที่อยู่นอกมาตรฐานนี้ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของลัทธินอกศาสนาที่นับถือรูปเคารพ โดยที่พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ถูกรับใช้เป็นรูปเคารพ ในระหว่างการพิชิต พรรครีพับลิกันโรมได้นำศาสนาของประเทศที่พ่ายแพ้มาใช้ และความเชื่อทางศาสนาส่วนใหญ่มีต้นกำเนิดจากกรีก ซึ่งเป็นอารยธรรมอันยิ่งใหญ่แห่งแรกในสมัยโบราณ ในยุคของเรา ในรูปแบบสันตะปาปา เราพบว่ามรดกทั้งหมดนี้รวมอยู่ใน "นักบุญ" "คริสเตียน" คนใหม่ โดยเริ่มจากอัครสาวก 12 คนของพระเจ้า แต่หลังจากที่ไปไกลถึงขั้นที่จะระงับพระบัญญัติข้อที่สองของพระเจ้าซึ่งประณามการกระทำที่นับถือรูปเคารพนี้ ศรัทธาของคาทอลิกก็ทำให้การบูชารูปเคารพที่แกะสลัก วาดภาพ หรือปรากฏในนิมิตของปีศาจคงอยู่ต่อไป ดังนั้นจึงเป็นพิธีกรรมทางศาสนาที่เราพบรูปเคารพแกะสลักเหล่านี้ซึ่งต้องใช้วัสดุในการขึ้นรูป เนื้อหาที่พระเจ้าเองทรงนำเสนอรายการ: "...; ... สินค้าที่ทำด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อดี สีม่วง ผ้าไหม สีแดงเข้ม ไม้หวานทุกชนิด งาม้างทุกชนิด วัตถุทุกชนิดที่ทำด้วยไม้มีค่ามาก ทองเหลือง เหล็ก และหินอ่อน..." " ทอง เงิน เพชรพลอย และวัตถุราคาแพง " " สักการะเทพเจ้าแห่งป้อมปราการ " ของกษัตริย์พระสันตปาปาแห่งเมืองดาน 11:38 ต่อไป " สีม่วงและสีแดงเข้ม " สวมเสื้อผ้า ของหญิงโสเภณีบาบิโลนใหญ่ ใน วิวรรณ์ 17:4; " ทองคำ เพชรพลอย และไข่มุก " เป็น เครื่องประดับ ของ เธอ " ผ้าลินินเนื้อดี " แสดงถึงการเรียกร้องของเขาในเรื่องความบริสุทธิ์ ตามวิวรรณ์ 19:8: " เพราะผ้าลินินเนื้อดีเป็นผลงานอันชอบธรรมของวิสุทธิชน " วัสดุอื่นๆ ที่อ้างถึงคือวัสดุที่เธอใช้ในการแกะสลักรูปเคารพของเธอ วัสดุที่หุรหราเหล่านี้แสดงถึงความทุ่มเทในระดับสูงของผู้มีสการคาทอลิกผู้นับถือรูปเคารพ

ข้อ 13: " อบเชย เครื่องเทศ น้ำหอม มดยอบ กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน แบ่งละเอียด ข้าวสาลี วัล แกะ ม้า รถม้าศึก ร่างกาย และจิตวิญญาณของมนุษย์ -

" น้ำหอม ของมดยอบ กายาน ไม้ และน้ำมัน " กล่าวถึงพิธีกรรมทางศาสนา อีกประการหนึ่งคือสารอาหารและสินค้าซึ่งพาดพิงถึงรัชสมัยของโซโลมอน ราชโอรสของดาวิด ผู้สร้างพระวิหารแห่งแรกที่สร้างขึ้นเพื่อพระเจ้า ตาม 1 พงศ์กษัตริย์ 4:20 ถึง 28 ด้วยวิธีนี้ พระวิญญาณทรงประณามความพยายามของพระองค์ที่ผิดกฎหมายในการ สร้างการก่อสร้าง " วิหารของพระเจ้า " ซึ่ง " ดูหมิ่น " ใน Rev.13:6 และ " ส้มล้าง " ใน Dan.8:11 ความแม่นยำขั้นสุดท้ายของวจนะที่เกี่ยวข้องกับ " ร่างกายและจิตวิญญาณของมนุษย์ " ประณามความร่วมมือของเธอกับพระมหากษัตริย์ที่เธอแบ่งปันอำนาจชั่วคราวอย่างผิดกฎหมาย ในนามของพระคริสต์ เธอให้เหตุผลตามหลักศาสนาถึงการกระทำที่น่ารังเกียจ เช่น การเป็นทาส การทรมาน และการฆ่าสิ่งมีชีวิตของพระเจ้า สิ่งที่พระเจ้าสงวนไว้สำหรับพระองค์เองในด้านศาสนา ถึงขั้นที่เขาสรุปการกระทำของเขาในแง่เหล่านี้: " พบเลือดของบรรดาผู้ที่ถูกสังหารบนแผ่นดินโลกในตัวเธอ " ในข้อ 18 ของบทที่ 18 นี้ อ้างถึง " วิญญาณของมนุษย์ » พระเจ้าถือว่า เขาสูญเสีย " จิตวิญญาณ " ให้กับมารโดยกิจกรรมของเขาและการแสวงสร้างทางศาสนาเท็จของเขา

คำเตือน : ในพระคัมภีร์และความคิดของพระเจ้า คำว่า " จิตวิญญาณ " หมายถึงบุคคลในทุกด้าน ร่างกาย ความคิดทางจิตหรือทางจิต สติปัญญา และความรู้สึกของเขา ทฤษฎีที่น่าเสนอ "จิตวิญญาณ " เป็นองค์ประกอบของชีวิต ซึ่งแยกตัวเองออกจากร่างกายเมื่อตายและยังคงอยู่ต่อไป มีต้นกำเนิดมาจากศาสนากรีกล้วนๆ ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงระบุ " จิตวิญญาณด้วยเลือด " ของมนุษย์หรือสัตว์ของพระองค์: เลวี.17:14: " **เพราะว่าจิตวิญญาณของเนื้อหนังทั้งหมดคือเลือดที่อยู่ในนั้น เพราะฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า เจ้าอย่ากินเลือดเนื้อใดๆ เพราะจิตวิญญาณของเนื้อหนังทั้งปวงเป็นเลือดของมัน ใครก็ตามที่กินมันจะต้องถูกเชือดออก** -

ดังนั้นเขาจึงไข่มุมมองที่ตรงกันข้ามกับทฤษฎีกรีกในอนาคต และเตรียมขบวนพาเหรดตามพระคัมภีร์เพื่อต่อต้านความคิดทางปรัชญาที่จะเกิดในหมู่นอกกรีก ชีวิตมนุษย์และสัตว์ขึ้นอยู่กับการทำงานของเลือด เลือดที่หกหรือเปื้อนเพราะการหายใจไม่ออก

ไม่ให้ออกซิเจนไปยังองค์ประกอบต่างๆ ของร่างกายอีกต่อไป รวมถึงสมอง ซึ่งช่วยสนับสนุนความคิดด้วย และถ้าอย่างหลังไม่ได้รับออกซิเจน หลักการของความคิดจะหยุดลงและไม่มีอะไรคงอยู่ต่อไปหลังจากขั้นตอนสุดท้ายนี้ หากไม่ใช่ความทรงจำถึงองค์ประกอบของ " วิญญาณ " ของผู้ตายในความคิดชั่ววินาทีของพระเจ้าโดยคำนึงถึง "การฟื้นคืนพระชนม์" ในอนาคตของพระองค์ เมื่อพระองค์จะ "ฟื้นคืนชีพ" วิญญาณนั้น หรือเมื่อพระองค์จะ "ฟื้นคืนชีพ" อีกครั้ง ตาม กรณีนี้เพื่อชีวิตนิรันดร์หรือเพื่อการทำลาย " ความตายครั้งที่สอง " อย่างเด็ดขาด

ข้อ 14: “ ผลที่จิตวิญญาณของเจ้าปรารถนานั้นไปไกลจากเจ้าแล้ว และทุกสิ่งที่จะเอียดอ่อนและสวยงามจะสูญหายไปจากคุณ และคุณจะไม่มีการพบมันอีกเลย -

เพื่อยืนยันสิ่งที่อธิบายไว้ในข้อที่แล้ว พระวิญญาณทรงนำ " ความปรารถนา " ของพระสันตปาปาโรมมาอยู่ที่ " จิตวิญญาณ " ซึ่งเป็นบุคลิกที่เฝ้าฝันและหลอกลวง ศรัทธาคาทอลิกเป็นทายาทของปรัชญากรีก เป็นกลุ่มแรกที่ถามคำถามเกี่ยวกับแหล่งที่มาของจิตวิญญาณต่อสัตว์และมนุษย์ที่ค้นพบในดินแดนใหม่ จริงๆ แล้ว คำถามก็มีคำตอบอยู่แล้ว มันขึ้นอยู่กับทางเลือกที่ถูกต้อง: มนุษย์ไม่มี **วิญญาณ** เพราะ เขา **คือ** วิญญาณ

พระวิญญาณสรุปผลที่ตามมาจากการตายที่แท้จริงซึ่งพระองค์ทรงกำหนดและเปิดเผยไว้ในปญจ.9:5-6-10

รายละเอียดเหล่านี้จะไม่มีการต่ออายุในงานเขียนของพันธมิตรใหม่ ดังนั้นเราจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมด เมื่อถูกทำลาย " บาบิโลน " จะ " สูญเสีย " ตลอดไป " ผลไม้ที่จิตวิญญาณของเธอปรารถนา " และ " ทุกสิ่งที่จะเอียดอ่อนและงดงาม " ที่เธอชื่นชมและแสวงหา แต่พระวิญญาณยังระบุด้วยว่า: " สำหรับคุณ "; เพราะผู้ที่ได้รับเลือกไม่เหมือนเธอ จะสามารถขยายความซาบซึ้งในสิ่งอัศจรรย์ที่พระเจ้าจะแบ่งปันกับพวกเขาไปชั่ววินาที

ข้อ 15: “ พอค้ำของสิ่งเหล่านี้ผู้มั่งคั่งด้วยสิ่งนี้จะอยู่ห่าง ๆ ไปด้วยความกลัวความทุกข์ทรมานของมัน พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญ ”

ในข้อ 15 ถึง 19 พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ " *พ่อคำที่ได้รับความมั่งคั่งจากพระวิญญาณนั้น* " ข้าเผยให้เห็นการเน้นสำนวน " *ในหนึ่งชั่วโมง* " ข้าสามครั้งในบทนี้เช่นเดียวกับเสียงร้อง " *วิบัติ! วิบัติ!* - พกยเลข 3 เป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบพระเจ้าจึงยืนยันกรณที่จะยืนยันลักษณะที่ไม่อาจเพิกถอนได้ของคำประกาศพระวณะ การลงโทษนี้จะบรรลุผลสำเร็จในความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ของมัน เสียงร้อง " *วิบัติ! วิบัติ!* " ซึ่งเปิดตัวโดยพ่อคำ สะท้อนเสียงร้องเตือนที่ส่งโดยผู้ที่ถูกเลือกในวิวรณ์ 14:8: " *เธอล้มลงแล้ว! เธอล้มลง! บาบิโลนมหาราช* " พ่อคำเหล่านี้เฝ้าดูความพินาศของมันจากระยะไกล " *ด้วยความกลัวความทรमान* " และพวกเขามีสิทธิ์ที่จะกลัวผลแห่งพระพิโรธอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เพราะวาดด้วยความเสียใจต่อการทำลายล้างของมัน พวกเขาจึงไปอยู่ในค่ายของพระองค์ และในทางกลับกันจะถูกทำลายด้วยความโกรธของมนุษย์ในการฆาตกรรมของเหยื่อที่ไม่อาจปลอบใจได้จากการหลอกลวงทางศาสนา

ข้อนี้ทำให้เราตระหนักถึงความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงของผลประโยชน์ทางการค้า เพื่อความสำเร็จของคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิก " *พ่อคำ* " สนับสนุน โสเภณีและการตัดสินใจที่โหดร้ายและเผด็จการที่เลวร้ายที่สุดของเธอโดยมาจากความต้องการความมั่งคั่งทางการเงินและวัตถุล้วนๆ พวกเขาเมินเฉยต่อการกระทำทารุณกรรมอันน่ารังเกียจอย่างยิ่งของเขา และสมควรที่จะแบ่งปันชะตากรรมสุดท้ายของเขา

ตัวอย่างทางประวัติศาสตร์เกี่ยวข้องกับชาวปารีสที่เข้าข้างศรัทธาคาทอลิกต่อต้านศรัทธาที่กลับเนื้อกลับตัวตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิรูปในสมัยกษัตริย์ฟรานซิสที่ 1 และ ภายหลังจากพระองค์

ข้อ 16: " *และจะกล่าววว่า: วิบัติ! วิบัติ! เมืองใหญ่ซึ่งนุ่งห่มด้วยผ้าลินินเนื้อดี สีม่วง และสีแดงเข้ม ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอย และไข่มุก! ภายใต้อันหนึ่งชั่วโมง ความมั่งคั่งมากมายก็ถูกทำลายลง!* -

ข้อนี้ยืนยันเป้าหมาย " *บาบิโลนมหาราช นุ่งห่มผ้าลินินเนื้อดี สีม่วงและสีแดงเข้ม* "; สีของเสื้อคลุมของกษัตริย์เพราะเหตุนี้เองที่ทหารโรมันเยาะเย้ยจึงคลุมไหล่ของพระเยซูด้วยเสื้อคลุม " *สีม่วง* "

พวกเขาไม่สามารถจินตนาการถึงความหมายที่พระเจ้าประทานแก่การกระทำของพวกเขาได้ ในฐานะเหยื่อเพื่อการชำระบาป พระเยซูทรงกลายเป็นผู้ถือครองบาปของผู้ที่เลือกสรรซึ่งถูกกำหนดด้วยสี *สีแดงเข้ม หรือสีม่วง เหล่า* นี้ ตาม อสย.1:18. " *ชั่วโมงเดียว* " ก็เพียงพอที่จะทำลายโรม พระสันตปาปา และนักบวชของมัน

หลังจากการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ผู้เสด็จมาเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ที่ทรงเลือกสรรรอด ในการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้ ความซื่อสัตย์ของพวกเขาจะสร้างความแตกต่าง

ดังนั้นเราจึงเข้าใจได้ว่าเหตุใดพระเจ้าจึงยืนยันกรณเป็นพิเศษที่จะเสริมสร้างศรัทธาของพวกเขาและความไว้วางใจอย่างเต็มที่ที่พวกเขาจะต้องค้นคืนเคยกับการวางในพระองค์ เป็นเวลานานแล้วที่มนุษย์สามารถมั่นใจได้ว่าการทำลายล้างดังกล่าว " *ในชั่วโมงเดียว* " นั้นเป็นปาฏิหาริย์ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการแทรกแซงโดยตรงของพระเจ้า

เช่นเดียวกับในเมืองโสโดมและโกโมราห์
 ในสมัยของเราที่มนุษย์เชี่ยวชาญเรื่องฟิสิกส์ เรื่องนี้ไม่น่าประหลาดใจเลย
 โศลก 17: “ บรรดานักบิน บรรดาผู้แล่นเรือมาอยู่ที่แห่งนี้ ทะเลสาบรีเอ
 และบรรดาผู้ทำงานในทะเลก็ยืนอยู่แต่ไกล ”
 ฉะนั้นมุ่งเป้าไปที่ “ พวกเที่ยวทะเล พวกนักบิน
 พวกทะเลสาบรีเอที่แล่นมาทางนี้ล้วนแต่อยู่ห่างไกล ”
 โดยการใช้ประโยชน์จากความปรารถนาของกษัตริย์ที่จะมั่งคั่งคริสตจักรของสมเด็จพระสันตะปาปาเองก็มั่งคั่ง
 เธอสนับสนุนและให้ความชอบธรรมในการพิชิตดินแดนที่มนุษย์ไม่รู้จักรงกันกระทั่งถึงเวลาค้นพบเมื่อคนรับใช้คาทอลิกของเธอสังหารหมู่ประชากรอันน่าสยดสยองในพระนามของพระเยซูคริสต์
 นี่เป็นกรณีส่วนใหญ่ของอเมริกาใต้และการเดินทางนองเลือดที่น่าโดยนายพล Cortés
 ทองคำที่สกัดได้จากดินแดนเหล่านี้กลับคืนสู่ยุโรปเพื่อเสริมสร้างกษัตริย์คาทอลิกและตำแหน่งสันตะปาปาที่ซับซ้อน นอกจากนี้ การเน้นประเด็นทางทะเลยังเดือนเราวา การเชื่อมโยงระหว่างเขากับ “ ทะเลสาบรีเอ ”
 ได้รับการเสริมสร้างให้แข็งแกร่งขึ้นเพื่อเสริมคุณค่าร่วมกัน
 ในฐานะระบอบการปกครองของ “ สัตว์ร้ายที่โผล่ขึ้นมาจากทะเล ”
 ข้อ 18: “
 และพวกเขาที่ร้องออกมาเมื่อเห็นควันไฟลุกโชนว่าเมืองใดเป็นเหมือนเมืองใหญ่? -
 “ เมืองใดเป็นเหมือนเมืองใหญ่? » เหล่าทะเลสาบรีเอเมื่อเห็น “
 ควันไฟของมัน ” คำตอบนั้นง่ายและรวดเร็ว: “ ไม่มี
 เนื่องจากไม่มีเมืองใดที่รวบรวมอำนาจได้มากมาย ทั้งทางแพ่งในฐานะ
 เมืองของจักรพรรดิ และต่อมาทางศาสนามาตั้งแต่ปี 538
 ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกได้ถูกส่งออกไปยังทุกดินแดนบนโลก
 ยกเว้นในรัสเซียที่ศรัทธาของอีสเตอร์นออร์ทอดอกซ์ปฏิเสศ หลังจากต้อนรับเขาแล้ว
 จีนก็ต่อสู้และข่มเหงเขาด้วย
 แต่ปัจจุบันยังคงครอบงำพื้นที่ตะวันตกทั้งหมดและส่วนที่แพร่หลายของอเมริกา
 แอฟริกา และออสเตรเลีย
 เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาแห่งแรกของโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุม
 โลก บางคนมาเพื่อดู “ซากปรักหักพังโบราณ”
 บางคนไปที่นั่นเพื่อดูสถานที่ที่สมเด็จพระสันตะปาปาและพระคาร์ดินัลของพระองค์อาศัยอยู่
 ข้อ 19: “
 และพวกเขาไปรยฝุ่นบนศีรษะของพวกเขาแล้วร้องไห้และคร่ำครวญและร้องตะโกนว่า
 “ วิบัติ! วิบัติ! เมืองอันยิ่งใหญ่ที่ซึ่งบรรดาผู้ที่มีเรือในทะเลมั่งคั่งไปด้วยความมั่งคั่ง
 ถูกทำลายลงในชั่วโมงเดียว! -
 นี่เป็นการทำซ้ำครั้งที่สามโดยนำเสนอหน้าทั้งหมดมารวมกันพร้อมทั้งชี้
 แจงว่า “ ในชั่วโมงเดียว ถูกทำลาย ” “
 เมืองอันยิ่งใหญ่ที่บรรดาผู้ที่มีเรืออยู่ในทะเลได้มั่งคั่งด้วยความมั่งคั่ง ”
 ข้อกล่าวหาชัดเจนมาก
 โดยแท้จริงแล้วเป็นเพราะความมั่งคั่งของระบอบการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาที่ทำให้เจ้าของเรือเดินทะเลร่ำรวยขึ้นโดยการนำความร่ำรวยของโลกมาสู่กรุงโรม

โรมได้รับความมั่งคั่งจากการแบ่งปันทรัพย์สินของฝ่ายตรงข้ามที่ถูกสังหารโดยพันธมิตรตลอดกาล อำนาจของกษัตริย์พลเรือน และฝ่ายติดอาวุธตามตัวอย่างทางประวัติศาสตร์ เรามีการตายของ "เทมพลาร์" ซึ่งทรัพย์สินถูกแบ่งระหว่างมงกุฎของฟิลิปป์ เลอ เบล และนักบวชนิกายโรมันคาทอลิก ต่อมาจะเป็นเช่นนี้สำหรับ "โปรเตสแตนต์".

ข้อ 20: “ สวรรค์ จงชื่นชมยินดีกับเธอ! และบรรดานักบุญ อัครสาวก และผู้เผยพระวจนะ จงชื่นชมยินดีด้วย! เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงยุติธรรมแก่คุณในการพิพากษาเธอ -

พระวิญญาณทรงอัญเชิญชาวสวรรค์และวิสุทธิชนที่แท้จริง อัครสาวก และศาสดาพยากรณ์แห่งแผ่นดินโลก

ให้ชื่นชมยินดีในการทำลายล้างของโรมันบาบิโลน

ความยินดีจึงจะสมส่วนกับความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานที่เธอทำหรือต้องการ ทำให้ผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งความจริงอดทน

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายที่ชื่อสัตย์ต่อวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์

ข้อ 21: “ แล้วทวดสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่งก็หยิบหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่โยนลงทะเลแล้วกล่าวว่า “บาบิโลนมหานครใหญ่จะถูกพังทลายลงอย่างทารุณฉับนั้น และจะไม่มีใครพบอีกต่อไป” -

การเปรียบเทียบกรุงโรมกับ " หิน " เสนอแนวคิดสามประการ ประการแรก โปเปรีแข่งขันกับพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระองค์เองด้วย " ศีลา " ใน ดาน .2:34: " ท่านกำลังดูอยู่

เมื่อมีก้อนหินหลุดออกมาโดยไม่ต้องใช้มือช่วยใดๆ

และกระแทกเท้าที่ทำด้วยเหล็กและดินเหนียวของ และทรงหักเป็นชิ้นๆ » ข้ออื่นๆ ของพระคัมภีร์ถือว่าสัญลักษณ์นี้ของ " หิน " มา จาก เขา ใน Zac.4:7; “ มุมเหล็ก ”

ใน สดดี 118:22; มธ .21:42; และกิจการ 4:11: “ พระเยซูทรงเป็นศิลาซึ่งเจ้าผู้สร้างปฏิเสธ และได้กลายมาเป็นหัวหน้ามุมนั้น ”

แนวคิดที่สองคือการพาดพิงถึงคำกล่าวอ้างของสมเด็จพระสันตะปาปาที่จะสืบทอดตำแหน่งอัครสาวก “ เปโตร ”; สาเหตุหลักของ “

ความสำเร็จในวิสาหกิจของเขาและความสำเร็จของอุบายของเขา ” ซึ่งพระเจ้าประณามใน ตาน .8:25.

ทั้งหมดนี้ยังเป็นเช่นนั้นเนื่องจากอัครสาวกเปโตร ไม่เคย เป็น หัวหน้าของคริสตจักรคริสเตียนเพราะตำแหน่งนี้ตกเป็นของพระเยซูคริสต์เอง ดังนั้น

“ อุบาย ” ของสันตะปาปา จึงเป็น “ การโกหก ” เช่นกัน ข้อเสนอแนะประการที่สามเกี่ยวข้องกับชื่อของฐานที่มั่นทางศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปา

มหาวิหารอันทรงเกียรติชื่อ “นักบุญเปโตรแห่งโรม” ซึ่งมีการก่อสร้างที่มีราคาแพงมากนำไปสู่การขาย “การปล่อยตัว” ซึ่งเปิดโปง

ในสายดาของพระภิกษุมาร์ติน ลูเธอร์ ผู้ปฏิรูป คำอธิบายนี้ยังคงเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับแนวคิดที่สอง

ที่ตั้งของวัดกันทำหน้าที่เป็นสุสาน แต่จริงๆ แล้วหลุมฝังศพของปีเตอร์อัครสาวกของพระเจ้าน่าจะเป็นของ “ไซมอน ปีเตอร์

นักมายากล” ผู้สักการะและนักบวชของเทพเจ้าชื่อเอสคูลาพิอุส

กลับมาถึงสมัยของเรา พระวิญญาณทรงพยากรณ์ต่อด้านชาวโรมัน “ บาบิโลน ” พระองค์ทรงเปรียบเทียบความพินาศในอนาคตกับรูป “ หินโม ” อันเป็น “

หิน ” ที่ “ ทวดสวรรค์ขว้างลงทะเล ” จากตัวอย่างนี้

เขาได้กล่าวหาโรมตามที่ระบุไว้ในมัทธิว 18:6 ว่า “ แต่ถ้าใครทำให้คนเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้คนหนึ่งที่เขาเชื่อในเรากลายเป็นเรื่องอื้อฉาว ถ้าเอา **หินโม้ ผูกคอไม่ของเขา จะดีกว่า และโยนมันลงสู่ก้น** ทะเล และในกรณีของเขา เธอไม่ได้สร้างเรื่องอื้อฉาวให้กับเด็กเล็กๆ เหล่านี้เพียงคนเดียวที่เชื่อในตัวเขา แต่สร้างความเสื่อมเสียให้กับผู้คนมากมาย สิ่งหนึ่งที่ยังคงแน่นอนคือเมื่อ “ **ถูกทำลายแล้วจะไม่มีวันพบอีก** ” เธอจะไม่มีวันทำร้ายใครอีก

ข้อ 22: “ **และเสียงของนักเล่นพิณ นักดนตรี นักเป่าขลุ่ย และนักเป่าแตรจะไม่ได้ยินในพวกท่านอีกต่อไป และจะไม่พบช่างฝีมือใดๆ ในพวกท่านอีกต่อไป จะไม่ได้ยินเสียงโม้ในพวกท่านอีกต่อไป บ้าน** ’

จากนั้นพระวิญญาณก็ปลุกเราเสียงดนตรีที่แสดงถึงความไร้กังวลและความชื่นชมยินดีของชาวโรม เมื่อถูกทำลายแล้ว เราจะไม่ได้ยินพวกมันที่นั่นอีกต่อไป ในแง่จิตวิญญาณหมายถึงผู้ส่งสารของพระเจ้าซึ่งได้ยินคำพูดที่มีผลเช่นเดียวกับเสียงดนตรีของ “ **นักเล่นฟลูตหรือทรมเบ็ต** ”; ภาพที่ให้ไว้ในอุปมาในมัทธิว 11:17 นอกจากนี้เขายังกล่าวถึง “ **เสียง** ” ของช่างฝีมือที่สั่งงานล้นมือเพราะจากเมืองโบราณมีเพียง “ **เสียง** ” ของกิจกรรมทางวิชาชีพเท่านั้นที่ออกมารวมถึง “ **เสียงหินโม้** ” ที่หันไปบดเมล็ดธัญพืชหรือล้บคม เครื่องมือตัดเช่นเคียวและเคียว มีดและดาบ สิ่งนี้มีอยู่แล้วในบาบิโลนชาวเคลเดียโบราณ ตา ม ย ร ม .25:10

ข้อ 23: “ **แสงตะเกียงจะไม่ส่องแสงท่ามกลางพวกท่านอีกต่อไป และจะไม่ได้ยินเสียงของเจ้าบ่าวและภรรยาในหมู่พวกท่านอีกต่อไป เพราะพ่อค้าของท่านเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในโลก เพราะประชาชาติทั้งปวง ถูกล่อลวงด้วยมนต์เสน่ห์ของคุณ** ” “ **แสงตะเกียงจะไม่ส่องสว่างในบ้านของคุณอีกต่อไป** »

ในภาษาฝ่ายวิญญาณ

พระวิญญาณทรงเตือนโรมว่าแสงสว่างของพระคัมภีร์จะไม่มาเพื่อให้โอกาสได้รับความสว่างอีกต่อไปเพื่อจะรู้ความจริงตามพระเจ้า ภาพลักษณ์ .25:10 ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ “ **เพลงของเจ้าบ่าวและเจ้าสาว** ” กลายเป็นที่นี้ “ **เสียงของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวที่จะไม่มีใครได้ยินในบ้านของคุณอีกต่อไป** ”

ในทางจิตวิญญาณ

เสียงเหล่านี้คือเสียงเรียกของพระคริสต์และสภาที่ได้รับเลือกของพระองค์ให้หน้าดวงวิญญาณที่หลงหายให้กลับใจใหม่และได้รับความรอด ความเป็นไปได้นี้จะหายไปตลอดกาลหลังจากการล่มสลายของมัน “ **เพราะว่าพ่อค้าของเจ้าคือผู้ยิ่งใหญ่ของโลก** ” โดยการล่อลวงผู้คนผู้ยิ่งใหญ่ของแผ่นดินโลกเองเองที่โรมสามารถขยายศาสนาคาทอลิกไปยังผู้คน จำนวนมาก ใน โลก . เธอใช้พวกเขาเป็นตัวแทนของธุรกิจทางศาสนาของเธอ และผลก็คือ “ **ทุกชาติถูกหลอกด้วยมนต์เสน่ห์ของคุณ** ” ในที่นี้พระเจ้าทรงเรียกมวลชนคาทอลิกว่าเป็น “ **มนต์เสน่ห์** ” ซึ่งแสดงถึงลัทธิอนกรีตของพอมดและแมมดที่ชั่วร้าย

เป็นความจริงที่ว่าโดยการใช้สูตรแบบแผนนิยมซ้ำๆ และการกล่าวซ้ำๆ ไร้สาระ ศาสนาคาทอลิกจึงเหลือพื้นที่ให้พระเจ้าผู้สร้างได้แสดงออกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เขาไม่แม้แต่จะพยายามทำเช่นนั้น เพราะเขาถือว่าเธอเป็น “ **เทพเจ้าต่างดาว** ” สำหรับเธอในภาษาดาน 11:39 และไม่เคยยอมรับว่าเธอเป็นคนรับใช้ “**ตัวแทนของพระบุตรของพระเจ้า**”

ซึ่งเป็นตำแหน่งของสมเด็จพระสันตะปาปาจึงไม่ใช่ตัวแทนของเขา
ข้อต่อไปนี้จะให้เหตุผล

ข้อ

24:

“

และเพราะว่าเลือดของผู้เผยพระวจนะและวิสุทธิชนและคนทั้งปวงที่ถูกสังหารบนแผ่นดินโลกได้พบในตัวเธอ -

“... และเนื่องจากเลือดของผู้เผยพระวจนะของนักบุญถูกพบในนั้น”: รุนแรง, ไม่ยึดหยุ่น, ไม่รู้สึกตัวและโหดร้ายตลอดประวัติศาสตร์, โรมจึงเดินทางผ่านสายเลือดของเหยื่อ นี่เป็นเรื่องจริงสำหรับโรมนอกรีด แต่ยังสำหรับโรมของสันตะปาปาที่กษัตริย์สังหารฝ่ายตรงข้ามด้วย ผู้รับใช้ที่ได้รับแสงสว่างจากพระเจ้าผู้กล้าที่จะประณามธรรมชาติอันโหดร้ายของโรม บางคนได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า เช่น วิลโด ไวคลีฟ และลูเธอร์ ส่วนคนอื่นๆ ไม่ได้รับการคุ้มครอง และพวกเขาก็จบชีวิตลงในฐานะผู้พลีชีพในศรัทธา บนเสาไม้บล็อกลีอก เสาหลัก หรือตะแลงแกง ความคาดหวังเชิงพยากรณ์ที่จะเห็นการกระทำของมนุษย์ดิ่งลงอย่างแน่นอนนั้นมีแต่ความชื่นชมยินดีแก่ผู้อาศัยในสวรรค์และวิสุทธิชนที่แท้จริงของโลกเท่านั้น “... และในบรรดาผู้ที่ถูกสังหารบนโลก”:

ใครก็ตามที่ทำการพิพากษาที่รู้ว่าเขากำลังพูดถึงอะไรเพราะเขาติดตามการกระทำของกรุงโรมมาตั้งแต่ก่อตั้งในปี 747 ก่อนคริสตศักราช สถานการณ์โลกในยุคสุดท้ายเป็นผลสุดท้ายที่เกิดจากการพิชิตและครอบงำทางตะวันตกของชนชาติอื่นๆ ของโลก โรมซึ่งเป็นระบอบราชาธิปไตยในขณะนั้นเป็นรีพับลิกันกลืนกินประชาชนทั่วโลกที่โรมยึดครอง

รูปแบบของสังคมนี้ยังคงเป็นแบบอย่างของคริสต์ศาสนาที่แท้จริงและเท็จตลอด 2,000 ปี หลังจากนั้น โรมนอกรีด สมเด็จพระสันตะปาปาโรมได้ทำลายภาพลักษณ์แห่งสันติสุขของพระคริสต์ และเอาแบบจำลองที่จะนำความสุขมาสู่มนุษยชาติไปจากมนุษยชาติ ด้วยการแสดงความชอบธรรมในการสังหารสาวกลูกแกะที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ สิ่งนี้ได้เปิดทางไปสู่การปะทะกันทางศาสนาซึ่งนำมนุษยชาติไปสู่สงครามโลกครั้งที่สามของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อันน่าสะพรึงกลัว ไม่ใช่เรื่องไร้เหตุผลที่กลุ่มติดอาวุธอิสลามจะแสดงบรรทัดฐานของการเชือดคอต่อสาธารณชน ความเกลียดชังศาสนาอิสลามนี้เป็นการตอบโต้อย่างซ้ำๆ ต่อสงครามครูเสดที่เกิดขึ้นโดย Urban II จากเมืองแควลร์มิงต์-แฟร์รองด์ เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 1095

วิวรณ์ 19: การต่อสู้อาร์มาเกิดดอน ของพระเยซูคริสต์

ข้อ 1: “ หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังก้องของฝูงชนเป็นอันมากในสวรรค์ว่า “อัลเลลูยา! ความรอด พระสิริ และฤทธิ์เดชเป็นของพระเจ้าของเรา”

ต่อจากบทที่ 18 ก่อนหน้า ผู้ที่ได้รับการไถ่และผู้ที่มีความรอดพบว่าตัวเองอยู่ในสวรรค์ ผู้ถือ " ชื่อใหม่ " ซึ่งกำหนดลักษณะสวรรค์ใหม่ของพวกเขา ความยินดีและความยินดีเกิดขึ้นและเหล่าทูตสวรรค์ผู้ซื่อสัตย์ก็ยกย่องพระเจ้าผู้ช่วยใน หารอด “ ฝูงชน ” นี้ " มากมาย " แตกต่างจาก " ฝูงชนที่ไม่มีใครนับได้ " ที่อ้างถึงใน วิวรณ์ 7:9 มันแสดงถึงการรวมตัวกันของเหล่าทูตสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงยกย่อง " พระสิริ " ของพระองค์ เพราะในข้อ 4 ผู้ที่ได้รับเลือกทางโลกซึ่งมีสัญลักษณ์ " ผู้เด่า 24 คน " จะตอบรับและยืนยันการยึดมั่นในคำพูดที่ทำไว้ โดยกล่าวว่า " สาธุ! » ซึ่งหมายถึง: จริง ๆ นะ !

ลำดับของคำว่า " ความรอด พระสิริ อำนาจ " มีเหตุผลของมัน “ ความรอด ” มอบให้กับทูตสวรรค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับเลือกทางโลกซึ่งมอบ " รัศมีภาพ " ให้กับพระเจ้าผู้สร้างซึ่งเพื่อช่วยพวกเขาได้เรียกหา " พลัง " อันศักดิ์สิทธิ์ของเขาเพื่อทำลายศัตรูทั่วไป

ข้อ 2: “ เพราะคำพิพากษาของพระองค์ถูกต้องและชอบธรรม เพราะเขาพิพากษาหญิงโสเภณีผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทำให้แผ่นดินเสื่อมทรามด้วยการล่วงประเวณีของเธอ และเขาได้แก้แค้นเลือดของผู้รับใช้ของเธอโดยเรียกร่องมันด้วยมือของเขาเอง

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งซึ่งกระหายความจริงและความยุติธรรมที่แท้จริง เหมือนกันได้รับความพึงพอใจและเต็มเต็มอย่างเต็มที่แล้ว ในความบ้ำคั่งอันมืดบอดของมัน มนุษยชาติถูกตัดขาดจากพระเจ้าโดยคิดว่าจะนำความสุขมาสู่ชนชาติสุดท้ายโดยการลดมาตรฐานความยุติธรรมของมันลง มีเพียงความชั่วร้ายเท่านั้นที่ใช้ประโยชน์จากตัวเลือกนี้ และเช่นเดียวกับเนื้อตายเน่า มันบุกรกร่างกายของมนุษยชาติ

พระเจ้าผู้แสนดีและเมตตาแสดงให้เห็นในการพิพากษาของ “ *บาบิโลนผู้ยิ่งใหญ่* ” ว่าผู้ที่ให้ความตายจะต้องทนทุกข์กับความตาย นี่ไม่ใช่การกระทำที่มุ่งร้าย แต่เป็นการกระทำที่ยุติธรรม ดังนั้นเมื่อไม่รู้ว่าจะลงโทษผู้กระทำผิดอย่างไร ความยุติธรรมจึงกลายเป็นความอยุติธรรม

ข้อ 3: “ *และพวกเขา กล่าวว่า เป็นครั้งที่สองฮาเลลูยา! ... และครันของมันก็จะลอยขึ้นตลอดกาล -*

ภาพนี้ทำให้เข้าใจผิด เพราะ “ *ครัน* ” จากไฟที่ทำลายกรุงโรมจะหายไปหลังจากการถูกทำลาย “ *ยุคสมัย* ” กำหนดหลักการแห่งนิรันดร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้นะในการทดสอบสวรรค์และบนบกที่เป็นสากลเท่านั้น ในสำนวนนี้ คำว่า “ *ครัน* ” หมายถึงการทำลายล้าง และสำนวน “ *ศตวรรษแห่งศตวรรษ* ” ให้ผลชว้นิรันดร์ นั่นคือ การทำลายล้างขั้นสุดท้าย เธอจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย ในความเป็นจริง ที่แย่มากที่สุด “ *ครัน* ” อาจลอยขึ้นในจิตใจของคนเป็นเพื่อเป็นความทรงจำถึงการกระทำอันรุ่งโรจน์ของพระเจ้าที่พระเจ้าทำสำเร็จเพื่อต่อสู้กับโรม ศัตรูที่กระหายเลือด

ข้อ 4: “ *และผู้สาวุโสทั้งสี่สิบสี่คนและสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ก็หมอบลงนมัสการพระเจ้าประทับบนพระที่นั่งแล้วกล่าวว่า สาธุ! ฮาเลลูยา! -*

อย่างแท้จริง! สรรเสริญพระเจ้า!
...กล่าวพร้อมกันถึงการไถ่ของโลกและโลกที่ยังคงบริสุทธิ์ การนมัสการพระเจ้าถูกทำเครื่องหมายด้วยการอนุญาตแบบฟอร์มที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ส่งวนไว้สำหรับมันโดยเฉพาะ

ข้อ 5: “ *และมีพระสุรเสียงมาจากพระที่นั่งว่า บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ผู้เกรงกลัวพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา! -*

เสียงนี้เป็นเสียงของ “ *ไมเคิล* ” พระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นเสียงสองแบบจากสวรรค์และบนบกซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ต่อสิ่งมีชีวิตของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า: “ *ท่านทั้งหลายที่เกรงกลัวพระองค์* ” พระองค์จึงทรงระลึกถึง “ *ความเกรงกลัว* ” ของพระเจ้าที่เรียกร้องในข้อความของทูตสวรรค์องค์แรกของวิวรณ์ 14:7 “ *ความเกรงกลัวพระเจ้า* ”

เป็นเพียงการสรรเสริญที่ศนคติอันชาญฉลาดของสิ่งมีชีวิตที่มีต่อผู้สร้างซึ่งมีอำนาจแห่งชีวิตและความตายเหนือสิ่งสร้างนั้น ดังที่พระคัมภีร์สอนใน 1 ยอห์น 4:17-18: “ *ความรักที่สมบูรณ์ย่อมขจัดความกลัว* ”: “ *พระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราก้ในโลกนี้เช่นกัน* ” *ในความรักนี้สมบูรณ์แบบในตัวเรา*

เพื่อเราจะได้มีความมั่นใจในวันนั้น ของการตัดสิน ความกลัวไม่ได้อยู่ในความรัก แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้ขจัดความกลัวออกไป

เพราะความกลัวเกี่ยวข้องกับ การลงโทษ และผู้ที่กลัวก็ไม่มีความรักที่สมบูรณ์พร้อม

” ดังนั้น ยิ่งผู้ที่ถูกเลือกรักพระเจ้ามากเท่าไร เขาก็ยิ่งเชื่อฟังเขามากขึ้นเท่านั้น และเขาก็ยังมีเหตุผลน้อยลงที่จะเกรงกลัวพระองค์

พระเจ้าได้ทรงเลือกผู้ที่ถูกเลือกไว้จากบรรดาผู้เล็กน้อย เช่น *อัครทูตและสาวกผู้ถ่อมตน*

แต่ยังมาจากผู้ยิ่งใหญ่เช่นกษัตริย์เนบูคัดเนซซาร์ผู้ยิ่งใหญ่ด้วย กษัตริย์แห่งกษัตริย์ในสมัยของพระองค์นี้เป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบว่าไม่ว่าเขาจะยิ่งใหญ่ในหมู่มนุษย์เพียงใด

กษัตริย์ก็เป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพเท่านั้น

ข้อ 6: “ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนมากมาย ดุจเสียงน้ำมากมาย และดุจเสียงฟ้าร้องก็ก้องว่า **ฮัลเลลูยา!** เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพของเราได้เสด็จเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์แล้ว -

ข้อนี้รวบรวมสำนวนที่เห็นแล้ว “ ฝูงชนจำนวนมาก ” เมื่อเปรียบเทียบกับ “ เสียงของน้ำมากมาย ” แสดงให้เห็นโดยผู้สร้างในวิวรณ์ 1:15 “ เสียง ” ที่แสดงออกนั้นมี “ มา ก ม า ย ” จนเทียบได้กับเสียงกึกก้อง “ เสียงของ ฟ้าร้อง ”. “ ฮาเลลูยา!

เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพของเราได้เสด็จเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์แล้ว » ข้อความนี้แสดงถึงการกระทำ ของ “ แตรที่เจ็ด ” ในวิวรณ์ 11:17: “ กล่าวไว้ว่า: ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งหลาย ผู้ทรงเป็นและเป็นอยู่ เพราะพระองค์ทรงยึดอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และเข้าครอบครองอาณาจักรของพระองค์”

ข้อ 7: “ ให้เราชื่นชมยินดีและยินดีและถวายเกียรติแด่พระองค์ เพราะงานอภิเชษกรรมของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ก็เตรียมตัวให้พร้อม แล้ว

“ ความยินดี ” และ “ ความยินดี ” เป็นสิ่งที่สมควรแล้ว เพราะ หมดเวลาของ “ การต่อสู้ ” แล้ว ใน “ สง่าราศี ” จากสวรรค์ “เจ้าสาว ” ที่ประชุมของผู้ที่ได้รับเลือกสรรแห่งโลกได้เข้าร่วมกับ “ เจ้าบ่าว ” ซึ่งก็คือพระคริสต์พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ “ มีคาเอล ” YAHWEH ต่อหน้าเพื่อนซี้อเลสเซียลของพวกเขา ผู้ไถ่และพระเยซูคริสต์จะเฉลิมฉลองงานฉลอง “ งานแต่งงาน ” ที่รวมพวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน “ เจ้าสาวเตรียมตัว ” โดยการฟื้นฟูความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่ความเชื่อคาทอลิกทำให้หายไปตามความเชื่อของคริสเตียน “ การเตรียมการ ” มีมาอย่างยาวนาน สร้างขึ้นในประวัติศาสตร์ทางศาสนามายาวนานกว่า 17 ศตวรรษ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี 1843 ซึ่งเป็นวันที่เริ่มต้นข้อเรียกร้องจากสวรรค์สำหรับการฟื้นฟูต่างๆ ที่กลายเป็นสิ่งจำเป็น กล่าวคือความจริงทั้งหมดไม่ได้รับการฟื้นฟูโดยนักปฏิรูปนิกายโปรเตสแตนต์ที่ถูกข่มเหง การเตรียมการนี้สำเร็จลุล่วงได้โดยกลุ่มเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ผู้ไม่เห็นด้วยคนสุดท้ายซึ่งยังคงได้รับความเห็นชอบจากพระเจ้าและแสงสว่างที่พระเยซูประทานแก่เขาจนถึงที่สุดและจนถึงต้นปี 2021 เมื่อฉันกำลังเขียนดวงไฟเวอร์ชันนี้

ข้อ 8: “ และประทานให้เขานุ่งห่มผ้าป่านเนื้อดี สว่างและบริสุทธิ์ เพราะผ้าป่านเนื้อดีเป็นผลงานอันชอบธรรมของวิสุทธิชน -

“ ผ้าลินินเนื้อดี ” หมายถึง “ ผลงานอันชอบธรรม ของ วิสุทธิชน “สุดท้ายที่แท้จริง” ” “ การงาน ” ที่พระเจ้าเรียกว่า “ ความชอบธรรม ” เหล่านี้เป็นผลจากการเปิดเผยของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386 และ พ.ศ. 2537

งานนี้เป็นผลงานล่าสุดที่เผยให้เห็นถึงแรงบันดาลใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบให้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 แก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักและอวยพร และ “ เตรียมพร้อม ” สำหรับ “ การแต่งงาน ” ที่ได้กล่าวไว้ในข้อนี้ หากพระเจ้าอวยพร “ การงานอันชอบธรรม ” ของ “ วิ สุทธิชน ” ที่แท้จริงของพระองค์ ในทางกลับกัน

พระองค์ทรงสาปแช่งและต่อสู้นกว่าพระองค์จะทรงทำลายมัน ซึ่งเป็นคำขของวิสุทธิชนจอมปลอมซึ่ง " ก ร ง าน " ของพระองค์ "ไม่ยุติธรรม"

ข้อ 9: “ และทูตสวรรค์พูดกับฉันว่า: เขียน: ผู้ที่ได้รับเรียกให้มาร่วมงานเลี้ยงอภิเษกสมรสของพระเมษโปดกก็เป็นสุข! และเขาพูดกับฉันว่า: คำเหล่านี้เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้า ”

ความดีนี้มอบให้กับวิสุทธิชนที่ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ซึ่งผู้บุกเบิกเกี่ยวข้งกับดาน 12:12 (สารการแต่ผู้ที่รอดอยจนถึง 1335 วัน) ของผู้บุกเบิกที่จะเป็นสัญลักษณ์ของ " 144,000 » หรือ 12 X 12 X 1,000 ของ Apo.7 การไถ่ขึ้นสวรรค์ชั่วนี้รันดระยอมเป็นเหตุให้มีความสุขอย่างยิ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้ที่มีโอกาสนี้ “ มีความสุข ” อย่างสวรรค์

โชคไม่ไขบัจจยเดียวในการได้รับประโยชน์จากสิทธิพิเศษนี้ แต่พระเจ้าทรงเสนอความรอดให้เราเป็น "โอกาสครั้งที่สอง "

หลังจากได้รับมรดกและการประณามความบาปดั้งเดิม

คำสัญญาแห่งความรอดและความยินดีในสวรรค์ในอนาคตได้รับการรับรองว่าเป็นคำมั่นสัญญาด้วยวาจาของพระเจ้าที่คู่ควรกับศรัทธาของเรา

เพราะพระองค์ทรงรักษาคำมั่นสัญญาของพระองค์อย่างถาวร

การทดลองในยุคสุดท้ายจะต้องอาศัย ความแน่นอน

ซึ่งความสงสัยจะไม่มีอีกต่อไป

ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องพึ่งพาศรัทธาที่สร้างขึ้นจากพระสัญญาที่เปิดเผยของพระเจ้าเพราะสิ่งที่เขียนไว้มีกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ จึงถูกเรียกว่า: พระวจนะ ของพระเจ้า

ข้อ 10: “ และฉันก็หมอบลงแทบพระบาทของพระองค์เพื่อนมัสการพระองค์ แต่เขาพูดกับฉันว่า: ระวังอย่าทำ!

ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ของท่านและเป็นพี่น้องของท่านที่มีคำพยานถึงพระเยซู นมัสการพระเจ้า เพราะคำพยานของพระเยซูคือวิญญาณแห่งการพยากรณ์ -

พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์จากความผิดพลาดของยอห์นที่ทรงเปิดเผยแก่เราถึงการประณามความเชื่อคาทอลิกซึ่งสอนให้สมาชิกทราบถึงความชื่นชมยินดีต่อสิ่งมีชีวิตชนิดนี้

แต่ยังมุ่งเป้าไปที่ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ซึ่งกระทำความผิดนี้ด้วยการให้เกียรติ

"วันแห่งดวงอาทิตย์" นอกรีตที่สืบทอดมาจากโรม

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทูตสวรรค์ที่พูดกับเขาคือ "กาเบรียล"

ผู้นำภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งใกล้ชิดกับพระเจ้า ซึ่งปรากฏแก่ดาเนียลและมารีย์

มารดา "ตัวแทน" ของพระเยซูแล้ว แม้จะอยู่ในตำแหน่งที่สูง "กาเบรียล"

ก็แสดงให้เห็นถึงความถ่อมตัวเช่นเดียวกับพระเยซู เขาอ้างสิทธิ์เฉพาะตำแหน่ง "

ผู้ร่วมรับใช้ "

ของยอห์นจนกระทั่งมิชชันนารีผู้ไม่เห็นด้วยที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายในยุคสุดท้าย

ตั้งแต่ปี 1843 ผู้ที่ได้รับเลือกจะมี " คำพยานของพระเยซู " ซึ่งตามข้อนี้กำหนด

"วิญญาณแห่งการพยากรณ์" ด้วยความสูญเสียของตนเอง พวกเขาแ็ดเวนตีส์ จึงจำกัด “

วิญญาณแห่งการพยากรณ์ ” นี้ไว้เฉพาะงานที่เอลเลน จี. ไวท์

ผู้ส่งสารของพระเจ้าทำสำเร็จระหว่างปี 1843 ถึง 1915

ด้วยเหตุนี้พวกเขาเองจึงได้จำกัดความสว่างที่พระเยซูประทานให้ อย่างไรก็ตาม

“ วิญญาณแห่งการพยากรณ์ ”

เป็นของขวัญถาวรซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างพระเยซูกับเหล่าสาวกของพระองค์

และเหนือสิ่งอื่นใดนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพระองค์ที่จะมอบภารกิจให้กับผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือกด้วยอำนาจทั้งหมดแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ งานนี้เป็นพยานถึงสิ่งนี้: **“วิญญานแห่งการพยากรณ์ ”**

ยังคงกระตือรือร้นและสามารถดำเนินต่อไปได้จนถึงวันสิ้นโลก

ข้อ 11: **“แล้วข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกออก และดูเกิด มีมาขาวตัวหนึ่งปรากฏ ผู้ที่ขึ้นมาขึ้นเรียกว่าผู้ซื้อสัตย์และเทียงแท้ และเขาตัดสินและต่อสู้ด้วยความชอบธรรม -**

ในฉากนี้ พระวิญญานจะพาเรากลับมายังโลก ก่อนที่ **“บาบิโลนมหาราช ”** จะมีชัยชนะและการทำลายล้างครั้งสุดท้าย

พระวิญญานทรงแสดงให้เห็นช่วงเวลาที่จะพระคริสต์ผู้ทรงส่งาราตีทรงเสด็จกลับมาเผชิญหน้ากับกลุ่มกบฏทางโลก ในพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสดดี

พระเจ้าทรงปรากฏจากการล่องหนของพระองค์: **“ สวรรค์เปิดอยู่ ”**

พระองค์ปรากฏในรูป **“ ตรา ดวง แรก ”** ของวิวรณ์ 6:2 ในฐานะผู้ขี่ม้า ผู้นำ ออก

“ ในฐานะผู้ชนะและพิชิต ” ประทับบน **“ ม้าขาว ”**

รูปถ่ายของพระองค์ที่ท่าเครื่องหมายด้วยความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ . ชื่อ **“ ชื่อสัตย์และแท้จริง ”**

ที่เขาตั้งให้กับตัวเองในฉากนี้ทำให้การกระทำเกิดขึ้นจากคำพยากรณ์ครั้งสุดท้ายโดยใช้ชื่อ **“ เลาดิเซีย ”** ในวิวรณ์ 3:14 ชื่อนี้หมายถึง **“ผู้ถูกตัดสิน”**

ซึ่งได้รับการยืนยันด้วยความแม่นยำ: **“ เขาเป็นผู้ตัดสิน ”** โดยการระบุว่าเขา **“**

ต่อสู้ด้วยความยุติธรรม ” พระวิญญานทำให้เกิดช่วงเวลาของ **“**

การต่อสู้แห่งอาร์มาเก็ดดอน ” ในวิว . 16:16

ซึ่งเขาได้ต่อสู้กับค่ายแห่งความยุติธรรมที่นำโดยมารและเป็นหนึ่งเดียวกันโดยเกียรติที่มอบให้กับ **“วันแห่งดวงอาทิตย์”** สืบทอดมาจากคอนสแตนตินที่ 1 **“และ**

พระสันตะปาปานิกายโรมันคาทอลิก

ข้อ 12: **“ ดวงตาของเขาเหมือนเปลวไฟ บนศีรษะของเขามีมงกุฎหลายอัน เขามีชื่อเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากตัวเขาเอง -**

เมื่อทราบบริบทของเหตุการณ์ เราก็เข้าใจได้ว่า **“ ดวงตาของเขา ”**

เมื่อเปรียบเทียบกับ **“ เปลวไฟ ”** เมื่อมองไปยังเป้าหมายแห่งความโกรธของเขา พวกกบฏที่เป็นเอกภาพ **“ เตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบ ”** ตั้งแต่ Rev.9:7-9 กล่าวคือ

เนื่องจาก พ.ศ. 2386 ความหมายของ **“ มงกุฎหลายอัน ”** ที่สวมบน **“**

ศีรษะของเขา ” จะมีระบุไว้ในข้อ 16 ของบทนี้: พระองค์ทรงเป็น **“**

กษัตริย์แห่งกษัตริย์และเป็นเจ้าแห่งขุนนาง ”

พระนามที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ซึ่งไม่มีใครรู้นอกจากพระองค์เอง ”

บ่งบอกถึงธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์อันเป็นนิรันดร์ของพระองค์

ข้อ 13: **“ และพระองค์ทรงสวมอาภรณ์ล้อมด้วยเลือด ชื่อของเขาคือพระวจนะของพระเจ้า -**

“ เสื้อผ้าที่เปื้อนเลือด ” นี้หมายถึงสองสิ่ง

ประการแรกคือความยุติธรรมของเขาซึ่งเขาได้รับจากการล้าง **“ เลือด ”**

ของเขาเองเพื่อไถ่ผู้เลือกสรรของเขา

แต่การเสียดสีนี้โดยสมัครใจของเขาเพื่อช่วยคนที่เขาเลือกนั้นเรียกร้องให้ผู้กรานและผู้ข่มเหงต้องตาย **“ เสื้อผ้า ”** ของเขาจะถูกปกคลุมไปด้วย **“ เลือด ”** อีกครั้ง

แต่คราวนี้จะเป็นของศัตรูของเขา **“**

ถูกเหยียบย่ำในบ่ออย่างงุนแห่งผลองุ่นแห่งความพิโรธของพระเจ้า ” ตามอิสยาห์ 63

และวิวรณ์ 14:17 ถึง 20 ชื่อนี้ **“ พระวจนะของพระเจ้า ”**

เผยให้เห็นความสำคัญที่สำคัญของพันธกิจทางโลกของพระเยซูและการเปิดเผยของพระองค์ที่ประทานอย่างต่อเนื่องบนโลกและจากสวรรค์หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราคือพระเจ้าเองที่ซ่อนอยู่ในรูปลักษณะภายนอกของโลก

คำสอนถาวรที่เขาได้รับจากเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกจะสร้างความแตกต่างระหว่างค่ายที่ได้รับความปลอดภัยและค่ายที่สูญหาย

ข้อ 14: “ กองทัพในสวรรค์ติดตามพระองค์ด้วยม้าขาว นุ่งหม้อผ้าบ้านเนื้อดี ชาวบริสุทธิ -

รูปนี้มีความรุ่งโรจน์ความบริสุทธิ์ " สีขาว " แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์ของค่ายของพระเจ้าและเทวดาจำนวนมากมายที่ยังคงซื่อสัตย์ “ ผ้าลินินเนื้อดี ” เผยให้เห็น “ ความชอบธรรม ” และกิจการอันบริสุทธิ์ของพวกเขา

ข้อ 15: “ มีพระแสงออกมาจากพระโอษฐ์เพื่อโจมตีบรรดาประชาชาติ พระองค์จะทรงเสี้ยมพวกเขาด้วยคทาเหล็ก และเขาจะย่ำบ่อบ่าองุ่นแห่งพระพิโรธอันรุนแรงของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

“ พระวจนะของพระเจ้า ” ระบุถึงพระคัมภีร์ ซึ่งเป็น “ พระวจนะ ” อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งรวบรวมคำสอนซึ่งชี้นำผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ตามความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ ในวันที่เขากลับมา “ พระวจนะของพระเจ้า ” มาเหมือน “ ดาบคม ” เพื่อสังหารศัตรูที่กบฏประท้วงและพุดเล่นลั่นของเขาพร้อมที่จะหลั่งเลือดผู้เลือกคนสุดท้ายของเขา การทำลายล้างศัตรูของเขาทำให้สำนวนที่ว่า “ พระองค์จะทรงปกครองพวกเขาด้วยคทาเหล็ก ”

ซึ่งยังหมายถึงงานแห่งการพิพากษาที่ดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งจะเอาชนะตามวิวรณ์ 2:27 แผนการแก้แค้นอันศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่า “ โบราณ ” ในว . 14:17 ถึง 20 ได้รับการยืนยันอีกครั้งที่นี่ หัวข้อนี้ได้รับการพัฒนาในออสย.63 ซึ่งพระวิญญาณระบุว่าพระเจ้าทรงกระทำการตามลำพังโดยไม่มีผู้ใดอยู่กับพระองค์ เหตุผลก็คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกขึ้นสวรรค์แล้วไม่ได้เห็นเหตุการณ์ที่โจมตีกลุ่มกบฏ

ข้อ 16: “ พระองค์ทรงมีพระนามเขียนไว้ที่ฉลองพระองค์และที่ต้นขาของพระองค์ว่า กษัตริย์แห่งกษัตริย์และเจ้านายแห่งเจ้านาย -

“ เสื้อผ้า ” แสดงถึงการทำงานของสิ่งมีชีวิต และ “ ต้นขา ” บ่งบอกถึงความแข็งแกร่งและพลังของเขา เนื่องจากรายละเอียดที่สำคัญ เขาปรากฏเป็นคนขี่ม้า และเมื่อยืนบนหลังม้า ก็คือกล่อมเนื้อของ “ ต้นขา ” มนุษย์ส่วนใหญ่ถูกทดสอบและลงมือทำจริงหรือไม่ ภาพลักษณ์ของเขาในฐานะนักขี่ม้ามีความสำคัญในอดีตเนื่องจากเป็นรูปลักษณะที่นักสู้กรบใช้

วันนี้เราเหลือเพียงสัญลักษณ์ของภาพนี้ซึ่งบอกเราว่าคนขี่ม้าเป็นครูที่ครอบงำกลุ่มมนุษยชนซึ่งมีสัญลักษณ์เป็น “ ม้า ” ที่ถูกขี่ม้า สิ่งที่พระเยซูเสด็จขึ้นมาเกี่ยวกับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ซึ่งปัจจุบันกระจัดกระจายอยู่ทั่วแผ่นดินโลก .

พระนามของพระองค์ว่า “ ราชาแห่งราชาและเจ้าแห่งขุนนาง ” ถือเป็นเรื่องของการปลอบใจอย่างแท้จริงสำหรับผู้ได้รับเลือกอันเป็นที่รักของเขาภายใต้การปกครองที่ไม่ยุติธรรมของกษัตริย์และขุนนางแห่งแผ่นดินโลก เรื่องนี้สมควรได้รับการชี้แจง

แบบอย่างของกษัตริย์ทางโลกไม่ได้ถูกออกแบบบนหลักการที่พระเจ้าอนุมัติ

แท้จริงแล้ว พระเจ้าประทานอิสราเอล ตามคำขอของพระองค์
ให้กษัตริย์ปกครองแผ่นดินโลกโดยกษัตริย์ ข้าพเจ้าขออ้าง
"เช่นเดียวกับประชาชาตินอกรีตอื่นๆ" ที่มีอยู่ในขณะนั้น
พระเจ้าเพียงแต่ตอบรับคำร้องขอจากใจชั่วร้ายของพวกเขาเท่านั้น เพราะบนโลกนี้
กษัตริย์ที่ดีที่สุดเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่ "นารังเกียจ" เท่านั้นที่ "
เก็บเกี่ยวในที่ที่ไม่ได้หว่าน"
และผู้ที่รู้จักพระเจ้าไม่รอที่จะถูกโค่นล้มโดยประชากรของพระองค์ก่อนจะปฏิรูปตนเอง

แบบจำลองที่พระเยซูนำเสนอประณามแบบจำลองที่ถ่ายทอดบนโลกจากรุ่นสู่รุ่นโดย
คนโง่เขลา โง่เขลา และชั่วร้าย ในโลกซีเลสเชียลของพระเจ้า
ผู้นำคือผู้รับใช้ของประชากรของพระองค์
และเขาได้รับเกียรติสิริทั้งหมดจากพวกเขา กุญแจสู่ความสุขที่สมบูรณ์แบบอยู่ที่นั่น
เพราะไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่ต้องทนทุกข์เพราะเพื่อนมนุษย์ ในการกลับมาอย่างรุ่งโรจน์
พระเยซูเสด็จมาเพื่อทำลายกษัตริย์และเจ้านายที่ชั่วร้าย และ
ความชั่วร้ายของพวกเขา

ซึ่งพวกเขาถือว่าพระองค์เป็นฝ่ายอ้างว่าการครองราชย์ของพวกเขาเป็นสิทธิ์อันศักดิ์
สิทธิ์ พระเยซูจะทรงสอนพวกเขาว่าไม่เป็นเช่นนั้น สำหรับพวกเขา
แต่ยังรวมไปถึงมวลชนมนุษย์ที่แก้ตัวให้กับความอยุติธรรมของพวกเขาด้วย
นี่คือคำอธิบายของ "อุปมาเรื่องเงินตะลันต์" ซึ่งต่อมาได้เกิดขึ้นจริงและประยุกต์ใช้

ภายหลังการเผชิญหน้ากัน

ข้อ 17: " และฉันเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่ในดวงอาทิตย์
แล้วเขาก็อธิษฐานดังสังข์หกทั้งปวงที่บินอยู่กลางท้องฟ้าว่า "มาเถิด
มาร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำมื้อใหญ่ของพระเจ้าเถิด "

พระเยซูคริสต์ " ไม่เคิล "

เสด็จมาในรูปของสัญลักษณ์ดวงอาทิตย์แห่งแสงอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อต่อสู้กับคริสเตียน
จอมปลอมที่นับถือเทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์ซึ่งเป็นผู้พิสูจน์ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของ
วันพักผ่อนที่ทำโดยจักรพรรดิคอนสแตนติน ที่ 1

ในการเผชิญหน้ากับพระคริสต์พระเจ้า

พวกเขาจะค้นพบว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นน่าเกรงขามยิ่งกว่าเทพแห่งดวงอาทิตย์
ของพวกเขา พระเยซูคริสต์ทรงเรียกฝูงชนนี้กล่าวมาร่วมกันด้วยเสียงอันดัง

หมายเหตุ :

ข้าพเจ้าต้องระบุอีกครั้งที่นี่ว่ากลุ่มกบฏไม่ปรารถนาที่จะบูชาพระสุริยจักรวาลในลักษณะ
ที่มีสติและสมัครใจ แต่พวกเขาถูกละเลยโดยข้อเท็จจริงที่ว่าสำหรับพระเจ้า
วันแรกที่พวกเขาให้เกียรติสำหรับการพักผ่อนประจำสัปดาห์ยังคงเป็นมลทินแห่งศา
สนานอกรีตของพระองค์ การใช้อดีตกาล ในทำนองเดียวกัน
การเลือกของพวกเขาเผยให้เห็นถึงการถูกเหยียดหยามครั้งใหญ่ที่พระองค์ทรงกำ
หนดไว้ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก พระเจ้าทรงนับวันที่โลกหมุนรอบแกนของมัน
ในระหว่างการแทรกแซงเพื่อประชากรอิสราเอลของเขา

เขาได้ระลึกถึงลำดับของสัปดาห์โดยระบุวันที่เจ็ดที่เรียกว่า "สัปดาห์"
หลายคนเชื่อว่าพระเจ้าสามารถทรงเป็นผู้ชอบธรรมได้เพราะความจริงใจของพวกเขา
ทั้งความจริงใจและความเชื่อมั่นไม่มีคุณค่าสำหรับผู้ที่ทำลายความจริงที่พระเจ้าทรง
แสดงไว้อย่างชัดเจน

ความจริงเป็นมาตรฐานเดียวที่ทำให้เกิดการคืนดีผ่านศรัทธาในการพลีพระชนม์ชีพด้
วยความสมัครใจของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าผู้สร้างไม่ได้ยินหรือยอมรับความคิดเห็นส่วนตัว
พระคัมภีร์ยืนยันหลักการนี้ด้วยข้อนี้จากอิสยาห์ 8:20: “
ต่อกฎหมายและต่อประจักษ์พยาน! หากเราไม่พูดเช่นนี้ ก็จะไม่มีการอรรถาธิบายสำหรับผู้คน”

พระเจ้าได้จัดเตรียม “งานฉลอง” สองงาน : “
งานอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก” ซึ่งแยกเป็นผู้เลือกเอง
เนื่องจากโดยรวมแล้วงานเหล่านี้เป็นตัวแทนของ “เจ้าสาว” “งานฉลอง”
ครั้งที่สองเป็นประเภทที่น่าสยดสยองและผู้รับผลประโยชน์เป็นเพียง “นก”
ของเหยื่อ นกแรง แร้ง วาว และสายพันธุ์อื่น ๆ

ข้อ 18: “กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนแก่วัว เนื้อม้า และคนซึ่ง
เนื้อของคน ไทและทาส ทั้งเล็กและใหญ่” -

หลังจากการล่มสลายของมวลมนุษยชาติ
จะไม่เหลือใครให้เอาศพไปฝังไว้ใต้พื้นดิน และ ตาม ยรม .16:4 “
พวกมันจะแพร่กระจายเหมือนมูลสัตว์บนแผ่นดิน”
ให้เราค้นหาข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่สอนเราถึงชะตากรรมที่พระเจ้าทรงสงวนไว้สำหรับ
ผู้ที่พระองค์สาป: “ พวกเขาจะตายด้วยความเจ็บป่วย;
พวกเขาจะไม่ได้รับน้ำตาหรือการฝังศพ พวกเขาจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนแผ่นดิน
พวกเขาจะพินาศด้วยดาบและความอดอยาก
และซากของมันจะเป็นอาหารของนกในอากาศและสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก ”

ตามการแนะนำที่น่าเสนอโดยพระวิญญาณในข้อ 18 นี้
“ไม่มีมนุษย์คนใดหนีพ้นความตาย ฉันขอเตือนคุณว่า ” ม้า ”
เป็นสัญลักษณ์ของผู้คนที่นำโดย ผู้นำทางแพ่งและศาสนาตามยากอบ 3 :3: “
ถ้าเราเอาบังเหียนใส่ปากม้าเพื่อให้พวกมันเชื่อฟังเรา
เราก็จะควบคุมร่างกายทั้งหมดของพวกมันด้วย -

ข้อ 19: “
และฉันเห็นสัตว์ร้ายนั้นและบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกและกองทัพของพวกเขา
รวมตัวกันเพื่อทำสงครามกับผู้ที่นั่งบนหลังม้าและต่อกองทัพของเขา -

เราได้เห็นแล้วว่า “ ยุทธการอาร์มาเก็ดดอน ” เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ
และบนโลกนี้

แง่มุมของสงครามประกอบด้วยการตัดสินใจความตายของทาสแท้จริงคนสุดท้ายของพระเยซูคริสต์

การตัดสินใจครั้งนี้เกิดขึ้นก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์และกลุ่มกบฏมันใจ
ในการเลือกของพวกเขา แต่ในขณะที่เริ่มใช้

ทองคำก็เปิดออกเผยให้เห็นการแก้แค้นอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์และกองทัพทูตสวรรค์
ของพระองค์ ดังนั้นจึงไม่มีการต่อสู้ใด ๆ เกิดขึ้นได้อีกต่อไป

ไม่มีใครต่อสู้กับพระเจ้าได้เมื่อพระองค์เสด็จมา และผลลัพธ์ก็คือสิ่งที่วิวรณ์ 6:15-17
เปิดเผยแก่เราว่า “ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้บังคับบัญชาทหาร

ผู้มั่งคั่ง ผู้มีอำนาจ ทาสทั้งหลายและ
พวกที่เป็นไทก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและตามซอกหินบนภูเขา

พวกเขาพูดกับภูเขาและหินว่า “ จงลงมาทับพวกเรา
และซ่อนพวกเราไว้จากพระพิภพของพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์

และจากพระพิโรธของพระเมษโปดก”
เพราะวันอันยิ่งใหญ่แห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะทนได้? »

สำหรับคำถามสุดท้าย คำตอบคือ

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งกำลังจะถูกกลุ่มกบฏสังหาร
ได้รับการคัดเลือกให้บริสุทธิ์ด้วยความจงรักภักดีต่อวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งพยากรณ์ถึงชัยชนะของพระเยซูเหนือศัตรูทั้งปวงของพระองค์และผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้
ข้อ 20: “ สัตว์ร้ายนั้นถูกพาไปพร้อมกับผู้เผยพระวจนะเท็จ
ผู้ซึ่งได้ทำหน้าที่สำคัญต่อหน้ามัน
ซึ่งเขาได้หลอกลวงบรรดาผู้ที่ถือเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นและนมัสการรูปจำลอง
ของมัน
พวกเขาทั้งสองถูกโยนทิ้งเป็นลงไปในทะเลสาบที่ลุกโชนด้วยไฟและกำมะถัน -
ความสนใจ !

พระวิญญาณทรงเปิดเผยแก่เราถึงชะตากรรมสุดท้ายของการพิพากษาครั้งสุดท้ายใน
ขณะที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับ " สัตว์ร้ายและผู้เผยพระวจนะเท็จ "
นั่นคือศรัทธาคาทอลิกและศรัทธาโปรเตสแตนต์ที่เข้าร่วมโดยแอ็ดเวนติสเท็ลตั้งแต่
ปี 1994 สำหรับ " ทะเลสาบที่ลุกไหม้ด้วยไฟและ กำมะถัน "
" จะปกคลุมโลกเฉพาะในตอนท้ายของสหัสวรรษที่เจ็ดเพื่อทำลายและทำลายล้างคน
นับล้านอย่างแน่นอนหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้าย
ข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าผู้สร้างของเรา
สร้างความแตกต่างระหว่างผู้กระทำความผิดที่แท้จริงกับเหยื่อที่ถูกหลอกแต่มีความ
ผิด เพราะพวกเขาต้องรับผิดชอบต่อการเลือกของพวกเขา ผู้ปกครองทางศาสนาถูก
" โยนทิ้งเป็นลงไปในบึงไฟ " เพราะตามวิวรณ์ 14:9
พวกเขาจะถูกโยนให้ช้ำและหญิงในโลกให้เกียรติ " เครื่องหมายของสัตว์ร้าย "
ซึ่งได้รับการประกาศลงโทษ

ข้อ 21: “ และส่วนที่เหลือก็ถูกฆ่าด้วยดาบที่ออกมาจากปากของผู้ขี่ม้า
และนกทั้งปวงก็ฉิมเนื้อด้วย ”
“ คนอื่นๆ ”

เหล่านี้เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ไม่ใช่คริสเตียนหรือผู้ที่ไม่เชื่อซึ่งติดตามการเคลื่อนไหว
ระหว่างประเทศและปฏิบัติตามคำสั่งทั่วไปโดยไม่มีส่วนร่วมเป็นการส่วนตัวในการกระ
ทำที่ดำเนินการโดยกลุ่มกบฏที่นับถือศาสนาคริสต์
โดยไม่ถูกปกปิดด้วยความชอบธรรมแห่งพระโลหิตที่พระเยซูคริสต์หลังไหล
พวกเขาไม่สามารถรอดจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ได้
แต่กระนั้นก็ถูกสังหารด้วยพระวจนะของพระองค์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ
" ดาบที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ "
สิ่งมีชีวิตที่ตกสู่บาปซึ่งเป็นพยานถึงการปรากฏของพระเจ้าที่แท้จริงจะมาถึงการพิพา
ษาครั้งสุดท้าย แต่พวกเขาจะไม่ทนทุกข์ทรมานจากความตายอันยาวนานของ "
บึงไฟ " ที่สงวนไว้สำหรับผู้กระทำความผิดทางศาสนาผู้ยิ่งใหญ่ที่ ปฏิบัติการในการกบฏ
หลังจากเผชิญหน้ากับความรุ่งโรจน์ของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่
ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ พวกเขาจะถูกทำลายล้างทันที

วิวรณ์ 20: พันปี สหัสวรรษที่เจ็ด และการพิพากษาครั้งสุดท้าย

การลงโทษของปีศาจ

ข้อ 1: “ แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ถือกุญแจไขขุมมรกต และมีโซ่เส้นใหญ่อยู่ในมือ -

“ ทูตสวรรค์ ” หรือผู้ส่งสารของพระเจ้า “ ลงมาจากสวรรค์ ” ไปยังแผ่นดินโลกซึ่งปราศจากชีวิตทางบก มนุษย์ และสัตว์ทุกรูปแบบ จึงเรียกชื่อของมันว่า “ เหวลิก ” ซึ่งกำหนดไว้ในปฐมกาล 1:2 “ กุญแจ ” เปิดหรือปิดการเข้าถึงดินแดนรกร้างแห่งนี้ และ “ โซ่เส้นใหญ่ ” ที่ “ อยู่ในมือของเขา ”

ช่วยให้เราเข้าใจว่าสิ่งมีชีวิตจะถูกล่ามโซ่ไว้บนโลกรกร้างซึ่งจะกลายเป็นคุกของเขา

ข้อ 2: “ พระองค์ทรงจับพญานาคซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ซึ่งเป็นมารและซาตานมัดไว้พันปี - ส่วนหนึ่งที่ระบุว่า “ ซาตาน ” ซึ่งเป็นทูตสวรรค์ผู้กบฏในวิวรณ์ 12:9 มีการอ้างอิงถึงที่นี่อีกครั้ง

พวกเขาเตือนเราถึงความรับผิดชอบอันสูงส่งของเราต่อความทุกข์ทรมานที่เกิดจากนิสัยกบฏของเขา

ความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดทางร่างกายและศีลธรรมที่มนุษย์ได้รับจากผู้ครอบครองนั้นขึ้นอยู่กับแรงบันดาลใจและอิทธิพลของเขาเพราะพวกเขาชั่วร้ายเช่นเดียวกับเขา ใน ลูคานะ “ มังกร ” เขาเป็นผู้นำจักรวรรดิโรมนอกรีด และ ใน ลูคานะ “ งู ”

สมเด็จพระสันตะปาปาคริสเตียนโรม แต่ไม่ได้สวมหน้ากากในช่วงเวลาของการปฏิรูป เขาประพาดตัวอีกครั้งในฐานะ “ มังกร ” ที่รับใช้โดยลึกลับและโพรเตสแตนต์ติดอาวุธและ “ dragonnades ” ของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 จากค่ายเทวดาปีศาจ “ ซาตาน ”

เป็นผู้รอดชีวิตเพียงคนเดียว ขณะรอความตายอันชดใหม่ในการพิพากษาครั้งสุดท้าย เขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก “ พันปี ” อย่างโดดเดี่ยวโดยไม่มีการสัมผัสกับสิ่งมีชีวิตใด ๆ บนโลกที่มี

กลายเป็นเรือนจำไร้รูปร่างและวางเปล่า มีเพียงซากศพและกระดูกของมนุษย์และสัตว์ที่เนาเปื่อยเท่านั้น

ทูตสวรรค์แห่งขุมลึกลับบนโลกที่รกร้าง: ผู้ทำลายล้าง Rev.9: 11

ข้อ 3: “ แล้วพระองค์ทรงเหยียดมันลงไปในที่ลึก และปิดประตูทางเข้าไว้เหนือเขา เพื่อไม่ให้มันหลอกลวงบรรดาประชาชาติอีกต่อไป จนกว่าพันปีจะครบกำหนด หลังจากนั้นก็ต้องแก้มัดสักพักหนึ่ง -

ภาพที่ให้ไว้ นั้นแม่นยำ

ซาตานถูกวางไว้บนโลกรกร้างภายใต้ที่กำบังซึ่งป้องกันไม่ให้เขาเข้าถึงสวรรค์ เพื่อที่เขาจะได้พบว่าตัวเองอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของบรรทัดฐานของมนุษย์ที่เขาก่อหรือสนับสนุนให้เกิดการสูญเสีย สิ่งมีชีวิตอื่นๆ

เทวดาบนสวรรค์และมนุษย์ที่กลายเป็นทูตสวรรค์ตามลำดับนั้นอยู่เหนือพระองค์ ในสวรรค์ซึ่งพระองค์ไม่สามารถเข้าถึงได้อีกต่อไปนับตั้งแต่ชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือบาปและความตาย แต่สถานการณ์ของเขาแยลงเพราะเขาไม่มีเพื่อน

ไม่มีนางฟ้า หรือผู้ชายอีกต่อไป ในสวรรค์มี “ ประชาชาติ ” ซึ่งข้อนี้อ้างอิงโดยไม่ต้องเอ่ยถึง “ แผ่นดินโลก ”

นี่เป็นเพราะว่าการไถ่ชนชาติเหล่านี้ล้วนอยู่ในสวรรค์ในอาณาจักรของพระเจ้า บ ทบา ท ของ “ ห่วงโซ่ ” จึงถูกเปิดเผย

มันบังคับให้เขาอยู่คนเดียวและโดดเดี่ยวบนโลก ใน โครงการศักดิ์สิทธิ์ มารจะคงอยู่ในคุกเป็นเวลา “ พันปี ” เมื่อสิ้นสุดนั้นมันจะถูกปลดปล่อย โดยเข้าถึงและติดต่อกับคนชั่วที่ฟื้นคืนชีพในการฟื้นคืนชีพครั้งที่สอง เพื่อ ”

ตายครั้งที่สอง

"

ครั้งสุดท้าย

การพิพากษาบนแผ่นดินโลกซึ่งในคราวนั้นจะมีประชากรอีกครึ่งหนึ่ง พระองค์จะทรงปราบประชาชาติกบฏที่ถูกประณามอีกครั้งด้วยความพยายามอันไร้ผลที่จะต่อสู้กับเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิที่ได้รับการไถ่บาปและพระเยซูคริสต์ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่

ผู้ทรงไถ่พิพากษาคณชั่ว

ข้อ 4: “ และฉันเห็นบัลลังก์;

และคนที่นั่งอยู่ที่นั่นก็ได้รับอำนาจในการพิพากษา ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณของบรรดาผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะคำพยานของพระเยซู และเพราะพระวจนะของพระเจ้า และของบรรดาผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปจำลองของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายบนหน้าผากและบนหน้าผากของพวกเขา มือ พวกเขามีชีวิตขึ้นมาและปกครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี”

“ ผู้ประทับบนบัลลังก์ ” มี “ อำนาจ ” กษัตริย์ ในการ ตัดสิน นี่เป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจความหมายที่พระเจ้าประทานให้กับคำว่า “ กษัตริย์ ” บัดนี้ ในอาณาจักรของเขา ในพระเยซูคริสต์ “ ไมเคิล ” พระเจ้าทรงแบ่งปันการพิพากษาของพระองค์กับมนุษย์ทั้งปวงของพระองค์ที่ได้รับการไถ่จากแผ่นดินโลก

การพิพากษาคณชั่วร้ายทางโลกและซีเลสเชียลจะต้องร่วมกันและแบ่งปันกับพระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นเพียงแง่มุมเดียวของความเป็นกษัตริย์ของผู้ที่ได้รับการไถ่ถอน การปกครองไม่ได้สงวนไว้สำหรับประเภทของผู้ที่ทรงเลือก แต่สำหรับทุกคน และพระวิญญาณทรงเตือนเราว่าในช่วงเวลาที่ผ่านไปบนโลกนี้ มีการขมเหงาการขาดกรรมอันน่าสยดสยองครั้งแรกที่พระองค์กระตุ้นให้เกิดคำพูด: “ วิญญาณของผู้ที่ถูกตัดศีรษะเพราะ ถึงคำพยานของพระเยซูและเพราะพระวจนะของพระเจ้า ”; พอลเป็นหนึ่งในนั้น ด้วยเหตุนี้

พระวิญญาณจึงปลุกเร้าคริสเตียนที่ตกเป็นเหยื่อของลัทธินอกศาสนาชาวโรมันและศรัทธาของพระสันตปาปาโรมันที่ไม่ยอมรับซึ่งเกิดขึ้นระหว่างปี 30 ถึง 1843 จากนั้นพระวิญญาณก็มุ่งเป้าไปที่ผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายที่ถูกคุกคามด้วยความตายโดย “ สัตว์ร้ายที่ฟื้นขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ” ของฮาไป .13:11 -15 ในชั่วโมงสุดท้ายของเวลาโลก ในระหว่างปี 2029 จนถึงวันแรกของฤดูใบไม้ผลีก่อนเทศกาลปีสกาในปี 2030

ตามประกาศของ “ แดร์ที่เจ็ด ” ในวิว . 11:18 “ ถึงเวลาพิพากษาคณตายแล้ว ” และนี่คือประโยชน์ของสมัย “ พันปี ” ที่อ้างถึงในข้อ 4 นี้ เป็นอาชีพของผู้ที่ได้รับการไถ่ที่ได้เข้าสู่ดินแดนซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะต้อง “ พิพากษา ” คนชั่วและทูตสวรรค์ที่ตกสู่บาป เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 6:3: “ ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์? และอีกสักเท่าใดที่เราไม่ควรตัดสินสิ่งแห่งชีวิตนี้? -

การฟื้นคืนชีพครั้งที่สองสำหรับผู้กบฏที่ล้มลง

ข้อ 5: “ คนตายที่เหลือไม่ได้มีชีวิตอีกจนครบพันปี

นี่เป็นการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก -

ระวังกับดัก! วลีที่ว่า “ *ผู้ตายอีกคนหนึ่งจะไม่ฟื้นคืนชีวิตอีกจนกว่าจะครบพันปี* ” ถือเป็นวงเล็บและสำนวนที่ตามมาว่า “ *เป็นการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก* ” เกี่ยวข้องกับผู้ตายคนแรกในพระคริสต์ที่ฟื้นคืนพระชนม์ เมื่อเริ่มต้น “ พันปี ” อ้างวงเล็บกระตันโดยไม่ตั้งชื่อการประกาศ “ *การฟื้นคืนชีพ* ” ครั้งที่สองที่สงวนไว้สำหรับคนตายที่ชั่วร้ายซึ่งจะฟื้นคืนชีพเมื่อสิ้นสุด “ *พันปี* ” เพื่อการพิพากษาครั้งสุดท้ายและการลงโทษมนุษย์ของ *ทะเลสาบแห่งไฟและกำมะถัน* » ; ซึ่งทำให้ “ *ความตายครั้งที่สอง* ” สำเร็จ

ข้อ 6: “ *ผู้ที่มีส่วนร่วมในการฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรกก็ได้รับพรและศักดิ์สิทธิ์จากความตายครั้งที่สอง ไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา แต่พวกเขาจะเป็นปโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์เป็นเวลาพันปี-*

ข้อนี้สรุปการพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้าอย่างเรียบง่าย ความเป็นสุขถูกส่งถึงผู้ที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงซึ่งเข้าร่วมในตอนต้นของ “ *พันปี* ” ใน “ *การฟื้นคืนชีพของคนตายในพระคริสต์* ”

พวกเขาจะไม่มาถูกพิพากษาแต่จะเป็นผู้พิพากษาในการพิพากษาที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ในสวรรค์เป็นเวลา “ *พันปี* ” “ *การครองราชย์* ” ที่ประกาศไว้ “ *พันปี* ” เป็นเพียงกิจกรรม “ *การครองราชย์* ” ของผู้พิพากษาเท่านั้น และจำกัดอยู่เพียง “ *พันปี* ” นี้เท่านั้น เมื่อเข้าสู่นิรันดรแล้ว ผู้ที่ได้รับเลือกไม่ต้องกลัวหรือทนทุกข์กับ “ *ความตายครั้งที่สอง* ” เพราะในทางกลับกัน

พวกเขาเองที่จะทำให้คนชั่วร้ายตายซึ่งถูกตัดสินให้ต้องทนทุกข์ทรมาน และเรารู้ว่าคนเหล่านี้คือผู้กระทำความผิดทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและชั่วร้ายที่สุด โหดร้าย และอาชอาดพยามาหา

ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกจะต้องกำหนดระยะเวลาแห่งความทุกข์ทรมานที่ผู้ถูกตัดสิน แต่แต่ละคนจะต้องประสบเป็นรายบุคคลในกระบวนการทำลายล้าง “

ความตายครั้งที่สอง ” ซึ่งไม่มีอะไรที่เหมือนกันกับการตายทางโลกครั้งแรกในปัจจุบัน .

เพราะว่าพระเจ้าผู้สร้างเป็นผู้ทรงประทานไฟออกมาในรูปของการทำลายล้าง ไฟไม่มีผลกับเทพีพาคฟ้าและวัตถุทางโลกที่ได้รับการปกป้องโดยพระเจ้า ดังประสบการณ์ของสหายทั้งสามของดาเนียลที่พิสูจนแล้วในดาเนียล 3 สำหรับการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ร่างกายของการฟื้นคืนชีพจะมีปฏิกิริยาแตกต่างไปจากร่างกายทางโลกในปัจจุบัน ในเกรโก 9:48 พระเยซูทรงเปิดเผยลักษณะเฉพาะของพระองค์ว่า “ *ที่ไหนดัวหนอนก็ไม่ตาย และที่ไฟไม่ดับ* ”

เช่นเดียวกับวงแหวนของไส้เดือนที่ยังคงเคลื่อนไหวได้ ร่างกายของผู้เคราะห์ร้ายก็จะมีชีวิตจนถึงอะตอมสุดท้าย ความเร็วของการบริโภคจึงขึ้นอยู่กับระยะเวลาแห่งความทุกข์ทรมานที่ตัดสินโดยผู้พิพากษาผู้ศักดิ์สิทธิ์และพระเยซูคริสต์

การเผชิญหน้าครั้งสุดท้าย

ข้อ 7: “ *เมื่อพันปีผ่านไป ชาตานจะถูกปล่อยออกจากคุกของมัน- เมื่อสิ้น “ พันปี ”* ในช่วงเวลาสั้น ๆ เขาจะได้พบเพื่อนอีกครั้ง นี่คือช่วงเวลาของ “ *การฟื้นคืนพระชนม์* ” ครั้งที่สองที่สงวนไว้สำหรับผู้กบฏทางโลก

ข้อ 8: “ และเขาจะออกไปหลอกลวงประชาชาติที่อยู่สี่ มุม โลกคือโกกและมาโกกเพื่อรวบรวมพวกเขาเข้าด้วยกันเพื่อทำสงคราม จำนวนของพวกเขาเหมือนเม็ดทรายในทะเล ”

บริษัทนี้คือบริษัทของ “ ประชาชาติ ” ที่ได้รับการฟื้นคืนชีพขึ้นทั่วโลกตามที่ระบุไว้ในสูตรของ “ มุมทั้งสี่ ” ของ โลก ” หรือจุดสำคัญที่สุดที่ทำให้การกระทำมีลักษณะสากล การชุมนุมดังกล่าวไม่มีอะไรจะเปรียบเทียบได้ ยกเว้นในระดับกลยุทธ์การทำสงครามจะมีความคล้ายคลึงกับความขัดแย้งในสงครามโลกครั้งที่สามของ “ แตรที่หก ” ใน Rev.9:13 การเปรียบเทียบนี้เองที่ทำให้พระเจ้าประทานชื่อ “ โก ก และ มา โก ก ” แก่คนเหล่านั้นที่มารวมตัวกันในการพิพากษาครั้งสุดท้ายในเอเสค 38:2 และก่อนหน้านั้นในปฐมกาล 10:2 โดยที่ “ มาโกก ” เป็นบุตรชายคนที่สองของยาเฟท ; แต่รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ เผยให้เห็นเพียงแง่มุมเชิงเปรียบเทียบของการเรียกร้องนี้ เพราะ ในเอเสคเดียว มาโกกเป็นประเทศของโกก และกำหนดให้รัสเซียซึ่งจะเริ่มปฏิบัติการในช่วงสงครามโลกครั้งที่สาม ซึ่งเป็นจำนวนทหารที่มากที่สุดตลอดกาล ประวัติศาสตร์สงคราม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการขยายตัวอย่างมหาศาลและการพิชิตดินแดนของทวีปยุโรปตะวันตกอย่างรวดเร็ว

พระวิญญาณทรงเปรียบเทียบสิ่งเหล่านั้นกับ “ เม็ดทรายในทะเล ” จึงเน้นย้ำถึงความสำคัญของจำนวนเหยื่อของการพิพากษาครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ยังเป็นการพาดพิงถึงการยอมจำนนต่อมารและตัวแทนที่เป็นมนุษย์ของเขาซึ่งเปิดเผยในวิวรณ์ 12:18 หรือ 13:1 (ขึ้นอยู่กับเวอร์ชันในพระคัมภีร์): พูดถึง “ มังกร ” เราอ่านว่า: “ และเขายืนอยู่บนทราย ของ ทะ เ ล ”

ชาตานเป็นกบฏที่แก้ไขไม่ได้ เริ่มหวังอีกครั้งว่าเขาจะสามารถเอาชนะกองทัพของพระเจ้าได้ และมันล่อลวงผู้คนที่ถูกประณามด้วยการโน้มน้าวให้พวกเขามีส่วนร่วมในการต่อสู้กับพระเจ้าและผู้ที่ยังคงทรงเลือกสรร

ข้อ 9: “ และพวกเขาก็ขึ้นไปบนพื้นโลกและล้อมรอบค่ายของวิสุทธิชนและเมืองอันเป็นที่รัก แต่ไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญพวกเขา » แต่การพิชิตดินแดนไม่มีความหมายอะไรอีกต่อไป เมื่อเราไม่สามารถยึดศัตรูได้ เพราะเขากลายเป็นจัญทาลแล้ว เช่นเดียวกับสหายของดาเนียล ไฟหรือสิ่งอื่นใดก็ไม่สามารถทำร้ายพวกเขาได้ ในทางกลับกัน “ ไฟจากสวรรค์ ” โจมตีพวกเขาแม้กระทั่งใน “ ค่ายของวิสุทธิชน ” ซึ่งไม่มีผลใดๆ แต่ไฟนี้ “ กลืนกิน ” ศัตรูของพระเจ้าและผู้เลือกสรรของพระองค์ ในเศคาริยาห์บทที่ 14 พระวิญญาณพยากรณ์ถึงสงครามทั้งสองที่แยกจากกันด้วย “ พันปี ” สิ่งที่น่าหน้าและสำเร็จลุล่วงด้วย “ แตรที่หก ” ได้ถูกนำเสนอในข้อ 1 ถึง 3 ส่วนที่เหลือเกี่ยวข้องกับสงครามครั้งที่สองที่ดำเนินการในชั่วโมงแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้าย และหลังจากนั้น ระเบียบสากลที่ก่อตั้งขึ้นบนโลกใหม่ ในข้อ 4 คำพยากรณ์กระตุ้นการเสด็จลงมาของพระคริสต์และผู้ที่ถูกเลือกสรรตามเงื่อนไขเหล่านี้: “ วันนี้พระบาทของพระองค์จะยืนอยู่บนภูเขาเมกะอกเทศ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกรุงเยรูซาเล็ม ทางด้านตะวันออก ภูเขาเมกะอกเทศจะแยกออกตรงกลาง ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ”

และจะมีหุบเขาใหญ่มาก ภูเขาครึ่งหนึ่งถอยไปทางเหนือ
และอีกครึ่งหนึ่งถอยไปทางทิศใต้ »

คำยของวิสุทธิชนแห่งการพิพากษาครั้งสุดท้ายจึงได้รับการระบุและตั้งอยู่
ให้เราสังเกตว่าเมื่อสิ้นสุด “ พันปี ” บนท้องฟ้าเท่านั้นที่ “ พระบาท ”
ของพระเยซูจะ “ วาง ” บนแผ่นดินโลก “
บนภูเขาเมะกอกเทศซึ่งอยู่ตรงข้ามกรุงเยรูซาเล็มทางทิศตะวันออก ”
ข้อนี้ตีความผิดทำให้เกิดความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับการปกครองทางโลกของพระเยซูคริสต์ในช่วง “ สหัสวรรษ ”

ข้อ 10: “
และมารที่หลอกลวงพวกเขา ก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันที่สัตว์ร้ายและผู้เผย
พระวจนะเท็จอยู่ที่ไหน และเขาจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนสืบๆ
ไปเป็นนิตย์ -

ถึงเวลาแล้วที่จะดำเนินการพิพากษากลุ่มกบฏทางศาสนาที่เปิดเผยในวิวรณ์
19:20 ตามประกาศพระโอองการนี้ว่า “ มาร สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ ”
อยู่ร่วมกัน “ ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถันทั้ง เป็น ”
ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำของ “ ไฟจากสวรรค์ ” ที่เพิ่มเข้ามา
นี่คือแมกมาใต้ดินหลอมเหลวที่ปล่อยออกมาจากการแตกหักในเปลือกโลกของเปลือ
อกโลกทั่วพื้นผิวโลก จากนั้น โลกก็ปรากฏเป็น “ ดวงอาทิตย์ ” ซึ่ง “ ไฟ ”
กลืนกินเนื้อของพวกกบฏ โดยพวกเขาเองเป็นผู้บูชา (หมดสติ แต่มีความผิด)
ของดวงอาทิตย์ที่พระเจ้าสร้างขึ้น
ในการกระทำนี้เองที่ผู้กระทำผิดทางโลกและสวรรค์ต้องทนทุกข์กับ “
ความทรมาน ” ของ “ ความตายครั้งที่สอง ” ตามที่พยากรณ์ไว้ตั้งแต่วิวรณ์
9:5-6 การสนับสนุนอย่างไม่ยุติธรรมที่มอบให้กับ
วันพักผ่อนจอมปลอมทำให้เกิดจุดจบอันน่าสยดสยองนี้
เพราะโชคชะตาของผู้ถูกประณามไม่ว่าจะยาวนานเพียงใด “ การตายครั้งที่สอง ”
ก็มีจุดจบเช่นกัน และสำนวน “ ตลอดไปเป็นนิตย์ ” ไม่ได้ใช้กับ “
ความทรมาน ” ในตัวมันเอง แต่ใช้กับผลที่ตามมาของการทำลายล้างของ “ ไฟ ”
ซึ่งทำให้เกิดสิ่งเหล่านั้น
เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นผลที่ตามมาซึ่งจะคงอยู่ตลอดไปและเป็นนิรันดร์

หลักการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ข้อ 11: “ แล้วข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและพระองค์ผู้ประทับบนนั้น
แผ่นดินและท้องฟ้าหนีไปจากพระพักตร์ของพระองค์ และไม่มีที่สำหรับพวกเขาเลย ”

“ สีขาว ” ที่มีความบริสุทธิ์สมบูรณ์แบบ “ บัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ”
ของมันนั้นเป็นภาพของลักษณะที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบของพระเจ้า
ผู้สร้างสิ่งมีชีวิตและทุกสิ่ง ความสมบูรณ์แบบของมันไม่สามารถทนต่อการมีอยู่ของ
โลก ”

ในแง่มุมที่ถูกทำลายล้างและถูกเผาผลาญตามคำพิพากษาครั้งสุดท้ายให้ไว้
นอกจากนี้ ตัวร้ายจากต้นกำเนิดทั้งหมดได้ถูกทำลาย เวลาของสัญลักษณ์สิ้นสุดลง
และจักรวาลท้องฟ้าและดวงดาวนับพันล้านดวงก็ไม่มีเหตุผลที่จะดำรงอยู่อีกต่อไป “
ท้องฟ้า ”

ในมิติโลกของเราและทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจึงถูกกำจัดออกไปให้หายไปในความว่างเปล่า
ถึงเวลาแห่งชีวิตนิรันดร์ในวันนิรันดร์

ข้อ 12: “ และข้าพเจ้าเห็นคนตายทั้งผู้ใหญ่และผู้ใหญ่น้อยอยู่หน้าพระที่นั่ง หนังสือถูกเปิด และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกซึ่งเป็นหนังสือแห่งชีวิต และคนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของพวกเขาตามที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านี้ -

“ ผู้ตาย ”

เหล่านี้ที่ถูกพบว่ามีชีวิตได้รับการฟื้นคืนชีพเพื่อการพิพากษาถึงที่สุด พระเจ้าไม่มีข้อยกเว้นสำหรับใครก็ตาม

การพิพากษาอันยุติธรรมของพระองค์ส่งผลกระทบต่อ " ผู้ยิ่งใหญ่ " และ " ผู้น้อย " คนรวยและคนจน และกำหนดชะตากรรม ความตาย แบบเดียวกันให้กับพวกเขาเป็นครั้งแรกในชีวิตอย่างเท่าเทียม

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการของการพิพากษาครั้งสุดท้าย ทำนายไว้แล้วใน Dan.7:10 " หนังสือ " ของคำพยานของเหล่าทูตสวรรค์ " เปิด ”

และพยานที่มองไม่เห็นเหล่านี้ตั้งข้อสังเกตถึงความผิดและอาชญากรรมที่กระทำโดยผู้ถูกประณามและหลังจากการตัดสินในแต่ละกรณีโดยผู้ที่ได้รับเลือกและพระเยซูคริสต์ คำตัดสินสุดท้ายที่เพิกถอนไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเป็นเอกฉันท์ เมื่อถึงเวลาแห่งการพิพากษาถึงที่สุด คำพิพากษาที่ประกาศไว้จะถูกดำเนินการ

ข้อ 13: “ ทะเลคืนคนตายที่อยู่ในนั้น ความตายและนรกก็คืนคนตายที่อยู่ในนั้น และแต่ละคนก็ถูกพิพากษาตามผลงา น ของ เขา -

หลักธรรมที่นิยามไว้ในข้อนี้ใช้ได้กับการฟื้นคืนชีวิตทั้งสองครั้ง “ คนตาย ” หายไป ใน “ ทะเล ” หรือบน “ แผ่นดิน ” ; ความเป็นไปได้ทั้งสองประการนี้ถูกกำหนดไว้ในโองการนี้ ให้เราสังเกตรูปแบบ " มี " ซึ่งทำให้เกิดเอนทิตี " โลก " เพราะแท้จริงแล้ว ข้อนี้เป็นสิ่งที่ชอบธรรม พระเจ้าได้ประกาศแก่คนบาปว่า “ เจ้าเป็นผงคลีและเจ้าจะต้องกลับมาเป็นผงคลีดิน ” ในปฐมกาล 3:19 “ มี ” เพราะฉะนั้น “ ผืน ” ของ “ ดิน ” บางครั้งความตายก็เผาผลาญมนุษย์ด้วยไฟ ดังนั้นจึงไม่ “ กลับเป็นผงคลี ” ตามพิธีฝังศพตามปกติ นี่คือสาเหตุที่ไม่ยกเว้นกรณีนี้ พระวิญญาณทรงระบุว่า “ ความตาย ” เองจะส่งคืนผู้ที่ได้โจมตีในรูปแบบใดก็ตาม โดยเข้าใจ การสลายตัวที่เกิดจากไฟนิวเคลียร์ที่ไม่ทิ้งร่องรอยของร่างกายมนุษย์ที่สลายตัวโดยสิ้นเชิง

ข้อ 14: “ และ ความตายและนรกก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ - นี่คือการตายครั้งที่สอง บึงไฟ -

“ ความตาย ” เป็นหลักการที่ตรงกันข้ามกับหลักการของชีวิตโดยสิ้นเชิง และจุดประสงค์ของมันคือเพื่อกำจัดสิ่งมีชีวิตที่ประสบการณชีวิตถูกตัดสินและประณามโดยพระเจ้า

จุดประสงค์เดียวของชีวิตคือการเสนอผู้สมัครใหม่ต่อพระเจ้าสำหรับการเลือกเพื่อนนิรันดร์ของพระองค์ การเลือกนี้เกิดขึ้น และผู้ชั่วร้ายถูกทำลาย " ความตาย " และ " แผ่นดินโลก " " ทำให้คนตาย " ไม่มีเหตุผลที่จะดำรงอยู่อีกต่อไป หลักการทำลายล้างของทั้งสองสิ่งนี้เองถูกทำลายโดยพระเจ้า หลังจาก " ทะเลสาบแห่งไฟ ”

ห้องถูกสร้างขึ้นสำหรับชีวิตและแสงศักดิ์สิทธิ์ที่ส่องสว่างสิ่งมีชีวิต

ข้อ 15: “ ผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ ” -

ข้อนี้ยืนยันว่า พระเจ้าได้ทรงวางไว้ต่อหน้ามนุษย์จริงๆ มีเพียงสองเส้นทาง สองทางเลือก สอง ชะตากรรม สอง ชะตากรรม (ฉบบ .30:19) ชื่อของผู้ที่ทรงเลือกนั้นเป็นที่รู้จักโดยพระเจ้านับตั้งแต่ก่อตั้งโลกหรือยิ่งกว่านั้น จากการเขียนโปรแกรมของโครงการของเขาที่มุ่งจัดหาสิ่งมีชีวิตที่เป็นอิสระและเป็นอิสระให้กับกลุ่ม

ทางเลือกนี้จะทำให้เขาต้องทนทุกข์ทรมานสาหัสในร่างกายเนื้อหนัง แต่ความปลอดภัยที่จะมีความรักมากกว่าความกลัว

เขาจึงเริ่มโครงการของเขาและรู้ล่วงหน้าถึงความสมบูรณ์ของเรื่องราวของเราเกี่ยวกับชีวิตบนสวรรค์และชีวิตทางโลก

เขารู้ว่าสักวันหนึ่งสิ่งมีชีวิตตัวแรกของเขาจะกลายเป็นศัตรูตัวฉกาจของเขา แต่เขาให้ออกาสเขาในการละทิ้งโครงการทุกครั้งแม้จะมีความรู้นี้ก็ตาม

เขารู้ว่ามันเป็นไปได้แต่ก็ปล่อยให้มันเกิดขึ้น

ด้วยเหตุนี้เขาจึงรู้ชื่อของผู้ที่ได้รับเลือก การกระทำของพวกเขา

ประสิทธิภาพยานตลอดชีวิตของพวกเขา

และนำทางและนำพวกเขามาหาเขาแต่ละคนในช่วงเวลาและยุคสมัยของเขา

มีเพียงสิ่งเดียวที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้า: ความประหลาดใจ

เขายังรู้จักชื่อของมนุษย์จำนวนมากมายที่ไม่แยแส กบฏ

และนับถือรูปเคารพซึ่งกระบวนการสืบพันธุ์ของมนุษย์ได้สร้างขึ้น

ความแตกต่างในการพิพากษาของพระเจ้าที่เปิดเผยในวิวรณ์ 19:19-20

ใช้ได้กับสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของพระองค์ บางคนที่มีความผิวน้อยกว่าจะถูกฆ่าโดย “พระวจนะของพระเจ้า” โดยไม่รู้ว่า “การทรมานจากไฟแห่งความตายครั้งที่สอง” ซึ่งมีไว้สำหรับผู้กระทำผิดทางศาสนาที่เป็นคริสเตียนและชาวยิวโดยเฉพาะ แต่ “การฟื้นคืนพระชนม์” ครั้งที่สอง

เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตทั้งปวงของพระองค์ที่เกิดบนโลกและทูตสวรรค์ที่สร้างขึ้นในสวรรค์ เพราะพระเจ้าตรัสไว้ในโรม 14:11 ว่า "พระเจ้าตรัสว่า เมื่อเรามีชีวิตอยู่ เราทุกข้างจะกราบลงต่อหน้าเรา และทุกสิ่งจะสรรเสริญพระเจ้า"

วิวรณ์ 21: กรุงเยรูซาเล็มใหม่ อันรุ่งโรจน์เป็นสัญลักษณ์

ข้อ 1: “ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป -

พระวิญญาณทรงแบ่งปันความรู้สึกที่ได้รับแรงบันดาลใจจากการสถาปนาระบบหลายมิติใหม่หลังสิ้นสุด ^{สหัสวรรษ} ที่ 7 จากนั้นไป เวลาจะไม่ถูกนับอีกต่อไป ทุกสิ่งที่มีชีวิตจะเข้าสู่รัตนันทรอันไม่สิ้นสุด ทุกอย่างเป็นของใหม่หรือต่ออายุใหม่อย่างแม่นยำมากขึ้น “ *สวรรค์และโลก* ” แห่งยุคบาบได้หายไป และสัญลักษณ์แห่ง “ *ความตาย* ” “ *ทะเล* ” ก็ไม่มีอีกต่อไป ในฐานะผู้สร้าง พระเจ้าทรงเปลี่ยนรูปลักษณะของโลก ทำให้ทุกสิ่งที่แสดงถึงความเสียหายหรืออันตรายหายไปเพื่อผู้อยู่อาศัย ดังนั้นจะไม่มีมหาสมุทรอีกต่อไป ไม่มีภูเขาที่มียอดหินสูงชันอีกต่อไป กลายเป็นสวนขนาดใหญ่เหมือน *สวนเอเดน* แห่งแรก ที่ทุกสิ่งมีความรุ่งโรจน์และสันติสุข ซึ่งจะได้รับการยืนยันใน Rev.22

ข้อ 2: “ *และข้าพเจ้าเห็นเมืองศักดิ์สิทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า เตรียมไว้สำหรับเจ้าสาวแต่งงานสำหรับสามีของเธอ -*

กิจกรรมนั้นแทนการใหม่ที่จะต้อนรับการชุมนุมของวิสุทธิชนที่ได้รับการคัดเลือกจากดินแดนที่มีชื่อในข้อนี้ว่า “ *เมืองศักดิ์สิทธิ์* ” ดังเช่นใน Rev.11:2 “ *กรุงเยรูซาเล็มใหม่* ” “ *เจ้าสาว* ” ของพระเยซูคริสต์ ” สามี ” ของ เธอ เธอ ” *ลงมาจากสวรรค์* ”

จากอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งเธอเข้ามาในการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเธอ จากนั้นเธอก็เสด็จลงมายังโลกเป็นครั้งแรกเมื่อสิ้น “ *พันปี* ” แห่งการพิพากษาจากสวรรค์เพื่อการพิพากษาครั้งสุดท้าย

หลังจากนั้นนางก็กลับสวรรค์รอง “ *ฟ้าใหม่และแผ่นดินใหม่* ” พร้อมจะรับนางโปรดทราบว่าคุณค่า “ *สวรรค์* ” อยู่ในรูปเอกพจน์ เพราะมันกระตุ้นให้เกิดความสามัคคีที่สมบูรณ์แบบ ตรงข้ามกับพหุพจน์ “ *สวรรค์* ” ซึ่งเสนอแนะในปฐมกาล 1:1

การแบ่งสิ่งมีชีวิตในสวรรค์ออกเป็นสองค่ายที่ตรงกันข้าม

ข้อ 3: “ *และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า “จงดูพลับพลาของพระเจ้าพร้อมกับมนุษย์เกิด! พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระเจ้าเองจะทรงสถิตอยู่กับพวกเขา -*

“ *โลกใหม่* ” ยินดีต้อนรับแขกผู้มีเกียรติ เนื่องจาก “ *พระเจ้าเอง* ” ซึ่งละทิ้งบัลลังก์สวรรค์โบราณของเขา

ได้มาประทับบัลลังก์ใหม่ของเขานบนโลกที่ซึ่งเขาได้เอาชนะมาร *บาบ* และ *ความตาย* “ *พลับพลาของพระเจ้า* ”

หมายถึงเทห์ฟากฟ้าของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ “ *มิดาเอล* ” (= ผู้ทรงเป็นเหมือนพระเจ้า)

แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการประชุมของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ทรงครอบครองอยู่ด้วย “ *พลับพลา วัด สุหรั่ง โบสถ์* ”

คำทั้งหมดนี้เป็นสัญลักษณ์ของผู้คนของวิสุทธิชนที่ได้รับการไถ่ก่อนที่จะเป็นอาคารที่มนุษย์สร้างขึ้น

แต่ละคนถือเป็นขั้นตอนหนึ่งในความก้าวหน้าของโครงการอันศักดิ์สิทธิ์

ป ระ ก า ร แ ร ก “ *พลับพลา* ”

แสดงถึงทางออกจากอียิปต์ของชาวฮีบรูที่พระเจ้านำทางและนำไปสู่ทะเลทราย ซึ่งปรากฏให้เห็นอย่างเห็นได้ชัดโดยเมฆที่ตกลงมาราวกับเสาเหนือเต็นท์ศักดิ์สิทธิ์

ตอนนั้นเขา “ *อยู่กับผู้ชาย* ” แล้ว ; ซึ่ง พิสูจน์ให้เห็นถึงการใช้คำนี้ในข้อ นี้ จากนั้น “ *วิหาร* ” จะเป็นเครื่องหมายของการก่อสร้าง “ *พลับพลา* ” ที่แข็งแกร่ง

งานที่ได้รับคำสั่งและดำเนินการในสมัยกษัตริย์โซโลมอน ในภาษาฮีบรูเฉพาะคำว่า “

ธรรมศาลา " หมายถึงการชุมนุม ในวิวรณ์ 2:9 และ 3:9
 พระวิญญาณของพระคริสต์อ้างถึงชนชาติยิวที่กบฏว่าเป็น " **ธรรมศาลาของซาตาน** " คำสุดท้าย " **คริสตจักร** " หมายถึงการประชุมในภาษากรีก (คริสตจักร);
 ภาษาของการเผยแผ่คำสอนของคริสเตียนในพระคัมภีร์ พระเยซูทรงเปรียบเทียบ " **ของพระองค์** " ร่างกาย " ใน " **วิหาร** " ของ " **กรุงเยรูซาเล็ม** " และตามอฟ .
 5:23 การประชุม " **คริสตจักร** " ของเขาคือ " **ร่างกายของเขา** ": " **เพราะสามเป็นหัวหน้าของภรรยาเช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็น หัวหน้าศาสนจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด**
เรา จำความโศกเศร้าที่อัครสาวกของพระเยซูประสบเมื่อพระองค์จากพวกเขาขึ้นไปบนสวรรค์ **ครั้งนี้** " **สามของฉันจะอยู่กับฉัน** " สามารถพูดได้ว่าผู้ถูกเลือกในการติดตั้งของเธอบน " **โลกใหม่** " ในบริบทนี้เองที่ข้อความของข้อทั้งสองของ " **สิบสองเผ่า** " ของ Rev.7 สามารถแสดงถึงความยินดีและความสุขที่ไร้มลทินของชัยชนะของพวกเขา
ข้อ 4: " พระองค์จะทรงเข็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของพวกเขา และความตายจะไม่มีอีกต่อไป และจะไม่มีการคร่ำครวญ การร้องไห้ หรือความเจ็บปวดอีกต่อไป เพราะยุคเดิมได้ผ่านพ้นไปแล้ว" -
ความเชื่อมโยงกับวิวรณ์ 7:17
"ได้รับการยืนยันโดยพบคำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสิ้นสุดที่วิวรณ์ 7: " พระองค์จะทรงเข็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของพวกเขา " "
วิธีแก้การร้องไห้คือความสุขและความสุข
เราพูดถึงเวลาที่พระสัญญาของพระเจ้าจะถูกรักษาและปฏิบัติตาม
จงมองอนาคตอันแสนวิเศษนี้ให้ดี เพราะตรงหน้าเรานั้นเป็นเวลาที่กำหนดไว้สำหรับ
" ความตาย การไว้วางใจ การร้องไห้ ความเจ็บปวด "
ซึ่งจะไม่ใช่เพียงการฟื้นฟูทุกสิ่งโดยพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่และอัครทูตของเราเท่านั้น
ข้าพเจ้าระบุชัดเจนว่าสิ่งเลวร้ายเหล่านี้จะหายไปหลังจากการพิพากษาครั้งสุดท้ายซึ่งจะสำเร็จในปลาย "พันปี" เท่านั้น สำหรับผู้ที่ได้รับเลือก ยกเว้นพวกเขาเท่านั้น ผลของความชั่วร้ายจะยุติลงเมื่อกลับมาด้วยพระสิริของพระเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ
ข้อ 5: " และพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์ตรัสว่า ดูเถิด เราสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่ และ เขา กล่าวว่: เขียน; เพราะถ้อยคำเหล่านี้แน่นอนและเป็นความจริง -
พระเจ้าผู้สร้างทรงมอบตัวด้วยพระสัญญาด้วยตนเองและพระองค์ทรงเป็นพยานถึงคำพยากรณ์นี้: " ดูเถิด เราสร้างทุกสิ่งให้ใหม่ " "
"ไม่มีประโยชน์ที่จะมองหาภาพในข่าวทางโลกของเราเพื่อพยายามทำความเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังเตรียมอะไรอยู่ เพราะสิ่งใหม่ไม่สามารถอธิบายได้ จนถึงตอนนั้นพระเจ้าเพียงแต่เตือนเราถึงสิ่งที่เจ็บปวดในยุคของเราโดยบอกเราว่าสิ่งเหล่านั้นจะไม่อยู่ใน " **โลกใหม่และท้องฟ้าใหม่ " " อีกต่อไป**
ซึ่งยังคงเก็บความลึกซึ้งและความประหลาดใจไว้ทั้งหมด
ทูตสวรรค์เสริมข้อความนี้ว่า " เพราะถ้อยคำเหล่านี้แน่นอนและเป็นความจริง " "
การทรงเรียกแห่งพระคุณของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เรียกร้องศรัทธาอันไม่สั่นคลอนเพื่อรับรางวัลตามพระสัญญาของพระเจ้า
เป็นเส้นทางที่ยากลำบากซึ่งขัดกับบรรทัดฐานของโลก
ต้องใช้จิตวิญญาณแห่งความเสียสละ การปฏิเสธตนเอง

และความอ่อนน้อมถ่อมตนของทาสที่ยอมจำนนต่อนายของเขา
ความพยายามของพระเจ้าในการเสริมสร้างความมั่นใจของเราจึงเป็นสิ่งที่สมเหตุสม
ผล “ความแน่นอนในความจริงที่เปิดเผยและสำแดงออกมา”
คือมาตรฐานของศรัทธาที่แท้จริง

ข้อ 6: “ และพระองค์ตรัสกับฉัน: *เสร็จแล้ว! ฉันคืออัลฟาและโอเมก้า
จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด แก่ผู้ที่กระหาย เราจะให้จากน้ำพุแห่งชีวิตอย่างอิสระ*”

พระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสร้าง " *ทุกสิ่งใหม่* " " *เสร็จแล้ว!* - สดุดี 33:9: “
เพราะพระองค์ตรัสแล้วเหตุการณ์ก็เกิดขึ้น พระองค์ทรงสั่งและมันก็มีอยู่จริง ”
คำสร้างสรรคของเขาสำเร็จทันทีที่คำพูดออกมาจากปากของเขา ตั้งแต่ปี 30
ตามหลังเรา

รายการยุคคริสเตียนที่เปิดเผยในดาเนียลและวิวรณ์ได้รับการเติมเต็มในรายละเอียด
ที่เล็กที่สุด

พระเจ้าทรงเชิญชวนให้เรามองดูอนาคตที่พระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ทรงเลือกอี
กครั้ง สิ่งทีประกาศไว้ก็จะสำเร็จเช่นเดียวกันอย่างแน่วแน

พระเยซูทรงบอกเราเหมือนในวิวรณ์ 1:8: “ *เราเป็นอัลฟาและโอเมก้า
จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด* ” แนวคิดเรื่อง “ *จุดเริ่มต้น และ จุดสิ้นสุด* ”
นั้นสมเหตุสมผลในประสบการณ์ของเราในเรื่องบาปทางโลกซึ่งจะสิ้นสุดโดยสิ้นเชิง
ใน “ *จุดสิ้นสุด* ” ของ สหัสวรรษที่เจ็ดหลังจากการพิनाศของคนบาปและความตาย
พระเยซูทรงเสนอ “ *อย่างอิสระ* ” “ *จากน้ำพุแห่งชีวิต* ”

แก่นุตรของพระเจ้าที่กระจัดกระจายไปทั่วดินแดนค้าขาย พระองค์เองทรงเป็น “
แหล่งกำเนิด” ของ “ *น้ำแห่งชีวิต* ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตนิรันดร์
ของขวัญจากพระเจ้านั้นฟรี คำชี้แจงนี้ประณามการขาย “*การปล่อยตัว*”
ของนิกายโรมันคาทอลิก

ซึ่งกำหนดให้เป็นการอภัยโทษที่ได้รับในราคาจากพระสันตะปาปา

ข้อ 7: “ *ผู้ที่มีชัยชนะจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก ฉันจะเป็นพระเจ้าของเขา
และเขาจะเป็นลูกชายของฉัน*”

ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกนั้นเป็นทายาทร่วมกับพระเยซูคริสต์ ประการแรก
โดยผ่านทาง “ *ชัยชนะ* ” ของพระองค์เอง พระเยซูทรง “ *สืบทอด* ”
พระสิริอันสูงส่งที่สรรพสัตว์ในสวรรค์ของพระองค์ยอมรับ
หลังจากเขาผู้ได้รับเลือกของเขาก็เป็น “ *ผู้ชนะ* ” เช่นกัน แต่ด้วย “ *ชัยชนะ* ”
ของเขา “ *จะได้รับสิ่งใหม่เหล่านี้* ”

ที่สร้างขึ้นเป็นพิเศษโดยพระเจ้าสำหรับพวกเขา

พระเยซูทรงยืนยันความเป็นพระเจ้าของเขาต่ออัครสาวกฟิลิปในยอห์น 14:9: “
พระเยซูตรัสกับเขาว่า: ฉันอยู่กับคุณมานานแล้วและคุณไม่รู้จักฉันฟิลิป!

ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา คุณจะพูดว่าอย่างไร: แสดงให้เราเห็นพระบิดา? »
ชายผู้เป็นพระเมสสิยาห์เสนอตนว่าเป็น “ *พระบิดานิรันดร์* ”

จึงเป็นการยืนยันประกาศที่พยากรณ์ไว้ในออสย.9:6 (หรือ 5) ที่เกี่ยวข้องกับพระองค์
พระเยซูคริสต์จึงทรงเป็นผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร

ทั้งพี่ชายและพระบิดาของพวกเขา และพวกเขาเองเป็นพี่น้องและบุตรของเขาเอง
แต่การเรียกนั้นเป็นรายบุคคลดังนั้นพระวิญญาณจึงตรัสเมื่อสิ้นสุดยุค 7 ของหัวข้อ
“ *จดหมาย* ”: “ *ถึงผู้มีชัยชนะ* ”, “ *เขาจะเป็นลูกชายของฉัน* ”

ชัยชนะเหนือบาปจำเป็นต้องได้รับประโยชน์จากสถานะ “ *บุตร* ”
ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ข้อ 8: “ แต่คนซี้ชลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ขาดกรคนล่วงประเวณี คนเล่นกล คนไหวรูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมุสา ส่วนของพวกเขาจะอยู่ในทะเลสาบที่ลุกไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง . -

เกณฑ์ลักษณะนิสัยของมนุษย์เหล่านี้พบได้ทั่วไปในมนุษยชาติจนกริต อย่างไรก็ตาม พระวิญญาณมุ่งเป้าไปที่ผลของศาสนาคริสต์แท้จ การประณามศาสนายิวที่พระเยซูทรงแสดงและเปิดเผยอย่างชัดเจนใน วิวรรณ์ 2:9 และ 3:9

ตามที่กล่าวไว้ใน วิวรรณ์ 19:20 “... ทะเลสาบที่ลุกไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน ” จะเป็นส่วนที่สงวนไว้สำหรับ “ สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ ” ในการพิพากษาครั้งสุดท้าย: ศรัทธาคาทอลิกและศรัทธาของโปรเตสแตนต์ ศาสนาคริสต์แท้จก็ไม่ต่างจากศาสนายิวแท้จ

ค่านิยมลำดับความสำคัญของเขาดตรงกันข้ามกับค่านิยมของพระเจ้า ดังนั้น ขณะที่พวกฟาริสีชาวยิวตำหนิสาวกของพระเยซูที่ไม่ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร (มธ .15:2) พระเยซูไม่เคยตำหนิพวกเขาเช่นนี้เลย และพระองค์ตรัสใน มธ .15:17 ถึง 20 ว่า “ จงทำ คุณไม่เข้าใจว่าสิ่งใดที่เข้าปากก็ต้องลงท้องแล้วจึงโยนลงไปในที่ลึกลับ? แต่สิ่งที่ออกจากปากก็ออกมาจาก ใจ สิ่งนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน เพราะความคิดชั่วร้าย การฆาตกรรม การล่วงประเวณี การล่วงประเวณี การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ การใส่ร้าย ออก มา จาก ใจ สิ่งเหล่านี้แหละที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน

แต่การกินโดยไม่ล้างมือก็ไม่ได้ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน - ในทำนองเดียวกัน ศาสนาคริสต์แท้จปิดบังความบาปของตนต่อพระวิญญาณ โดยการตำหนิบาปของเนื้อ หนึ่งเป็นหลัก พระเยซูทรงให้ความเห็นโดยบอกชาวยิวในมัท.21:3: “ คนเก็บภาษีและโสเภณีจะนำหน้าท่านเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ”; เห็นได้ชัดว่ามีเงื่อนไขว่าทุกคนกลับใจและเปลี่ยนมาสู่พระเจ้าและความบริสุทธิ์ของ พระองค์ เป็นศาสนาแท้จที่พระเยซูทรงปฏิบัติต่อ “ คนนำ ทาง ตา บอด ” ซึ่งพระองค์ทรงตำหนิในมัท.23:24 เพราะ “ กรองรินและกลืนอุสรู ” หรือมิฉะนั้นก็เพร าะ “ เห็นฟางในตาของเพื่อนบ้านโดยไม่เห็น คานที่อยู่ในตัวของเขาเอง” ตามลูกา 6:42 และ Mat.7:3 ถึง 5

มีความหวังเพียงเล็กน้อยสำหรับใครก็ตามที่ระบุเกณฑ์บุคลิกภาพทั้งหมดที่พ ระเยซูทรงระบุไว้ หากมีเพียงสิ่งเดียวที่ตรงกับนิสัยของคุณ คุณจะต่อสู้ออกสู้กับมันและเอาชนะข้อบกพร่องของคุณ

การต่อสู้ศรัทธาครั้งแรกเป็นการต่อต้านตัวเอง และเป็นความทุกข์ยากที่ยากที่สุดที่จะเอาชนะ

ในการแจกแจงนี้ พระเยซูคริสต์ ผู้พิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ผู้ยิ่งใหญ่ ทรงสนับสนุนความหมายฝ่ายวิญญาณ

กล่าวถึงข้อบกพร่องที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความเชื่อคริสเตียนแท้จแบบเดียวกับนิกายโ รมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปา โดยมุ่งเป้าไปที่ “คนซี้ชลาด”

พระองค์ทรงกำหนดผู้ที่ปฏิเสธที่จะชนะในการต่อสู้แห่งศรัทธา เพราะพระสัญญาของพระองค์สงวนไว้ “ สำหรับผู้มีชัยชนะ ” อย่างไรก็ตาม

ไม่มีชัยชนะใดเกิดขึ้นได้สำหรับผู้ปฏิเสธที่จะต่อสู้ “ พยานที่สัตย์ซื่อ ” จะต้องกล้าหาญ ออกจากคนซี้ชลาด “

หากไม่มีศรัทธาก็เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย ” (ฮบ .11:6); ออก ไป “ ผู้ไม่เชื่อ ”

และศรัทธาที่ไม่สอดคล้องกับความเชื่อที่พระเยซูทรงให้ไว้เป็นแบบอย่างให้เลียนแบบนั้นเป็นเพียงความไม่เชื่อเท่านั้น “ สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ” เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้าและยังคงเป็นผลของคนต่าง ศาสนา ออกไป “ สิ่งที่น่ารังเกียจ ” เป็นรอยรั้วที่เกิดจาก “ บาบิโลนมหาราช มารดาของหญิงโสเภณีและสิ่งที่น่ารังเกียจแห่งแผ่นดินโลก ” ตามวิวรณ์ 17:4-5 “ ฆาตกร ” ฝ่ายปีนพระบัญญัติข้อที่หก ทาง ออก " ฆาตกร " การฆาตกรรมมีสาเหตุมาจากศรัทธาคาทอลิกและศรัทธาโปรเตสแตนต์ของ " คนหน้าซื่อใจคด " ตาม Dan.11:34 “ คนไม่สุขภาพ ” สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมและเอาชนะความชั่วร้ายได้ ออกจาก “ ผู้ไร้ยางอาย ” แต่ “ ความไม่สุขภาพ ” ทางจิตวิญญาณที่เกิดจากศรัทธาคาทอลิกเมื่อเปรียบเทียบกับ “ โสเภณี ” ปิด ประตูสวรรค์ อย่างสมบูรณ์ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงประณามใน “ ความไม่บริสุทธิ์ ” ของเธอ ซึ่งนำไปสู่ “ การล่องประเวณี ” ฝ่ายวิญญาณ: การค้าขายกับมาร “ นักมายากล ” คือนักบวชคาทอลิกและสาวกโปรเตสแตนต์ลัทธิผีปีศาจ ทาง ออก " นักมายากล "; การกระทำนี้มีสาเหตุมาจาก " บาบิโลนมหาราช " ใน ว.18:23 “ ผู้นับถือรูปเคารพ ” ยังหมายถึงศรัทธาคาทอลิก ซึ่งเป็นรูปเคารพที่แกะสลักไว้เป็นรูปเคารพบูชาและการอธิษฐาน ออกไป “ ผู้บูชารูปเคารพ ” และสุดท้าย พระเยซูทรงกล่าวถึง “ คนโกหก ” ซึ่งมี “ มารผู้โกหกและเป็นฆาตกรตั้งแต่แรกเริ่มและเป็นบิดา ฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ” ตามยอห์น 8:44; ออกจาก " คนโกหก "

ข้อ 9: “ แล้วหนึ่งในทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบจากภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายมาพบกับข้าพเจ้าว่า “ มาเถิด เราจะให้ท่านดูเจ้าสาว ภรรยา ของ พระ เมษโปดก ” -

ในข้อนี้ พระวิญญาณส่งข้อความให้กำลังใจแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ซึ่งจะมีชัยชนะผ่านช่วงเวลาอันน่าเศร้าและน่าสยดสยองของ " ภัยพิบัติ เจ็ดประการสุดท้าย " อันศักดิ์สิทธิ์รางวัลของพวกเขาคือการได้เห็น (“ ฉันจะแสดงให้คุณเห็น ”) พระสิริที่สงวนไว้สำหรับผู้ได้รับเลือกที่ได้รับชัยชนะซึ่งก่อตั้งและเป็นตัวแทนในช่วงประวัติศาสตร์สุดท้ายของดินแดนแห่งบาป “ เจ้าสาว ภรรยา ของ พระ เมษโปดก ” พระเยซูคริสต์ . “ ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบที่เต็มไปด้วยภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย ”

มุ่งเป้าไปที่มนุษย์ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ของศาสนาคริสต์แท้ที่อ้างถึงในข้อก่อนหน้า “ ภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ ” เหล่านี้เป็นส่วนที่พระเจ้าจะประทานแก่ค่ายที่ล่มสลายในไม่ช้า บัดนี้พระองค์จะทรงแสดงให้เราเห็นตามภาพสัญลักษณ์ถึงส่วนที่จะไปสู่ผู้ได้รับเลือกที่ได้รับชัยชนะ ในสัญลักษณ์ที่เผยให้เห็นความรู้สึกที่พระเจ้ามืดต่อพวกเขา ทูตสวรรค์จะแสดงให้ผู้ได้รับเลือกซึ่งมีการชุมนุมรวมกันเรียกว่า " เจ้าสาวของลูกแกะ " โดยระบุว่า " ภรรยา ของ พระ เมษโปดก " พระวิญญาณทรงยืนยันคำสอนที่ให้ไว้ในเอเฟซัส 5:22 ถึง 32 อัครทูตเปาโลบรรยายถึงความสัมพันธ์สามีภรรยาในอุดมคติ ซึ่งน่าเสียดายที่จะพบความสมหวังในความสัมพันธ์ของผู้ได้รับเลือกกับพระคริสต์เท่านั้น และเราต้องเรียนรู้ที่จะอ่านเรื่องราวของปฐมกาลอีกครั้ง โดยอาศัยบทเรียนนี้ที่ได้รับจากพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

ผู้สร้างทุกชีวิต และผู้ประดิษฐ์คุณค่าอันสมบูรณ์แบบของชีวิตทั้งปวง คำว่า " ผู้หญิง " เชื่อมโยง " เจ้าสาว " " ผู้ถูกเลือก " ของพระคริสต์กับภาพลักษณ์ของ " ผู้หญิง " ที่นำเสนอในวิวรณ์ 12

คำอธิบายทั่วไปของ Glorified Chosen

ข้อ 10: “ และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ด้วยจิตวิญญาณ และพระองค์ทรงแสดงให้เห็นกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า พร้อมด้วยพระเกียรติสิริของพระเจ้า -

โดยวิญญาณ

ยอห์นถูกเคลื่อนย้ายไปยังช่วงเวลาพระเยซูคริสต์และผู้ที่เขาเลือกเสด็จลงมาจกสวรรค์หลังจากการพิพากษาจากสวรรค์ในช่วง " พันปี " ของสหัสวรรษที่เจ็ดในวิวรณ์ 14:1 มีการแสดง " กลุ่ม ที่ประทับตรา " แอ็ดเวนติส " 144,000 " ของคริสเตียนฝ่ายวิญญาณ " สิบสองเผ่า " ไว้บน " ภูเขาศิโยน " หลังจาก " พันปี " สิ่งที่ยากรรมไว้วางใจสำเร็จเป็นจริงใน " โลกใหม่ "

นับตั้งแต่การเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

ผู้ที่ได้รับเลือกได้รับพระวรกายบนสวรรค์อันรุ่งโรจน์ซึ่งถูกทำให้เป็นนิรันดร์จากพระเจ้า จึงสะท้อนถึง " พระสิริของพระเจ้า "

การเปลี่ยนแปลงนี้ประกาศโดยอัครสาวกเปาโลใน 1 โครินธ์ 15:40 ถึง 44: “ นอกจากนี้ยังมีร่างกายในสวรรค์และทางโลกด้วย แต่ความสว่างของเทห์ฟากฟ้านั้นแตกต่างกัน

ความสว่างของเทห์ฟากฟ้านั้นแตกต่างกัน อย่างหนึ่งคือความสว่างของดวงอาทิตย์ อีกอย่างคือความสว่างของดวงจันทร์ และอีกอย่างคือความสว่างของดวงดาว แม้แต่ดาวดวงหนึ่งก็มีความสว่างแตกต่างจากดาวดวงอื่น

การฟื้นคืนชีพของคนตายก็เช่นเดียวกัน ร่างกายที่หว่านลงไปนั้นเน่าเปื่อยไม่ได้ พระองค์ทรงลุกขึ้นอย่างไม่เสื่อมสลาย มันถูกหว่านอย่างดูหมิ่น มันรุ่งโรจน์ขึ้น เขาหว่านลงไปอย่างอ่อนแอ เขาลุกขึ้นมาอย่างมีกำลัง เขาหว่านลงอย่างกายสัตรี และฟื้นคืนชีพอย่างกายวิญญาณ หากมีร่างกายเป็นสัตรี ก็ย่อมมีร่างกายฝ่ายวิญญาณด้วย ”

ข้อ 11: “ มีความสว่างดจอันมีค่ามาก เป็นพลอยแจสเปอร์ที่ใสดจแก้วคริสตัล -

ที่อ้างถึงในข้อที่แล้ว “ พระสิริของพระเจ้า ”

ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะของสิ่งนี้ได้รับการยืนยันเนื่องจาก “ หินแจสเปอร์ ” ยังระบุลักษณะของ “ พระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์ ” ในวิวรณ์ 4:3 อีกด้วย ระหว่างสองข้อนี้

เราสังเกตเห็นความแตกต่างตั้งแต่ในวิวรณ์ 4

สำหรับบริบทของการตัดสิน “ หินแจสเปอร์ ”

นี่ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้ก็มีรูปลักษณะของ “ ชาร์โดนิคซ์ ” เช่นกัน ที่นี้ ปัญหาความบาป ได้รับการแก้ไขแล้ว

ผู้ถูกเลือกแสดงตนในแง่มุมของความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบ “ ไปร่งใสดจคริสตัล ”

ข้อ 12: “ มีกำแพงใหญ่และสูง มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์

และมีชื่อจารึกชื่อเผ่าของชนชาติอิสราเอลสิบสองเผ่า: ”

ภาพที่พระวิญญาณของพระเยซูคริสต์เสนอนั้นมีพื้นฐานมาจากสัญลักษณ์ของ “ พระวิหาร ” นักบุญฝ่ายวิญญาณ ที่กล่าวถึงในเอเฟซัส 2:20 ถึง 22: “ คุณถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของอัครสาวกและผู้เผยพระวจนะ โดยมีพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก

ในพระองค์

อาคารทั้งหลายได้รับการประสานกันอย่างดี **ขึ้นเป็น** **วิหารศักดิ์สิทธิ์**
ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในพระองค์คุณกำลังถูกสร้างให้เป็นที่ประทับของพระเจ้าในพระวิญญาณด้วย -
แต่คำจำกัดความนี้เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งในสมัยอัครสาวกเท่านั้น “ **กำแพงสูง** ”
เป็นภาพวิวัฒนาการของความเชื่อของคริสเตียนตั้งแต่ปีที่ 30 ถึงปี 1843
ให้เราทราบว่าจนถึงวันนี้

มาตรฐานความจริงที่อัครสาวกเข้าใจและสอนยังคงไม่เปลี่ยนแปลง
นี่คือสาเหตุที่การเปลี่ยนแปลงในวันพักผ่อนซึ่งกำหนดไว้ในปี 321 ละเมิด **พันธ**
สัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่ทำกับพระเจ้าโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์

เกี่ยวกับผู้รับวิวัฒนาการที่แท้จริงของคำพยากรณ์นี้
สัญลักษณ์ซึ่งแสดงถึงความศรัทธาของแอ็ดเวนติส ซึ่งพระเจ้าทรงแยกไว้ตั้งแต่ปี
1843 นั้นถูกวาดภาพโดย “ **ประตูสิบสองบาน** ” “ **เปิด** ”
ต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งของ “ **ทีลาเดลเฟีย** ” (วิวรณ์ 3: 7) และ “ **ปิด** ”
ต่อหน้า “ **คนตาย** ” ของ “ **ชาร์ดิส** ” ที่ตกสู่บาป (วิว .3:1) พวกเขา “
มีชื่อของ 12 เผ่าที่ปิดผนึกด้วยตราประทับของพระเจ้า” ใน Rev.7

ข้อ 13: “ **ไปทางทิศตะวันออกสามประตู ไปทางเหนือสามประตู**
ไปทางทิศใต้สามประตู และไปทางตะวันตกสามประตู -
การวาง แนว ของ “ **ประตู** ”

ไปยังจุดสำคัญทั้งสี่นี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่เป็นสากล
ซึ่งประณามและทำให้ศาสนาที่ผิดกฎหมายซึ่งอ้างว่าลัทธิสากลนิยมแปลโดยรากศัพท์
ภาษากรีกว่า “คาทอลิกอส” หรือ “คาทอลิก” ดังนั้น ตั้งแต่ปี 1843 สำหรับพระเจ้า
ลัทธิแอ็ดเวนติสจึงเป็น ศาสนาคริสต์เพียงศาสนา เดียว ที่พระองค์ทรงมอบ “
ข่าวประเสริฐนิรันดร์ ” ของพระองค์ (วิวรณ์ 14:6)

ให้กับภารกิจสากลในการสอนประชากรของโลก
นอกเหนือจากความจริงที่เขาเปิดเผยแก่ผู้ถูกเลือกทางจิตวิญญาณของเขาจนถึงจุด
สิ้นสุดของโลก แล้ว **ไม่มีความรอดเลย**
แอ็ดเวนติสถือกำเนิดในรูปแบบของขบวนการฟื้นฟูทางศาสนาโดยได้รับแรงบันดาลใจ
จากการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งคาดหวังเป็นครั้งแรกในฤดูใบ
ไม้ผลิปี 1843

และจะต้องรักษาคุณลักษณะนี้ไว้จนกว่าการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายที่แท้จริงของพ
ระเยซูคริสต์ที่กำหนดไว้ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 เนื่องจาก “การเคลื่อนไหว”
เป็นกิจกรรมที่มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นก็จะไม่ใช่ “การเคลื่อนไหว”
อีกต่อไป แต่เป็นสถาบันที่ “ถูกปิดกั้น” และตายไปแล้ว
ซึ่งสนับสนุนประเพณีและพิธีการทางศาสนา หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าเกลียดและประณาม
และได้ประณามท่ามกลางพวกยิวที่กบฏกลุ่มแรกๆ ที่ไม่เชื่อแล้ว

คำอธิบายโดยละเอียดตามลำดับเวลา

พื้นฐานของความเชื่อของคริสเตียน

ข้อ 14: “ **กำแพงเมืองมีฐานสิบสองฐาน**
และบนฐานนั้นมีชื่อสิบสองชื่ออัครสาวกสิบสองคนของพระเมษโปดก -

ข้อนี้แสดงให้เห็นภาพศรัทธาของอัครทูตคริสเตียนซึ่งครอบคลุมช่วงเวลา
ระหว่าง 30 ถึง 1843 ดังที่เราได้เห็น และคำสอนของศาสนานั้นถูก โรมบดเบือนในปี
321 และ 538 “ **กำแพงสูง** ” ถูกสร้างขึ้นโดยการชุมนุมที่มีอายุหลายศตวรรษ ของ

“ **ศิลาที่มีชีวิต** ” ตาม 1 พาย.2:4-5: “ จงเข้ามาใกล้พระองค์ **ศิลาที่มีชีวิต** ซึ่งมนุษย์ปฏิเสธ แต่ทรงเลือกและมีค่าต่อพระพักตร์พระเจ้า และตัวคุณเอง ในฐานะศิลาที่มีชีวิต จงสร้างตัวเองเพื่อสร้างบ้านฝ่ายวิญญาณ ในฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ เพื่อถวายเหยื่อฝ่ายวิญญาณ ซึ่งพระเจ้ายอมรับผ่านทางพระเยซูคริสต์

ข้อ 15: “ ผู้ที่พูดกับข้าพเจ้านั้นมีไม้ทองคำเป็นเครื่องวัดสำหรับวัดเมือง ประตู และกำแพงของเมือง -

ในที่นี้ เช่นเดียวกับในวิวรณ์ 11:1 มันเป็นคำถามของ “ การวัด ” หรือการตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าของผู้ที่ได้รับเลือกสง่าราศี ในยุคแอ็ดเวนติส (ประตู 12 ประตู) และเกี่ยวกับศรัทธาของอัครสาวก (รา ก ลู น และ กำ แพง). ถ้า “ ก ก ” ของวิวรณ์ 11:1 “ เหมือนไม้เรียว ” ซึ่งเป็นเครื่องมือในการลงโทษตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ว่าข้อนี้คือ “ ก ก ทองคำ ”; “ ทองคำ ” เป็นสัญลักษณ์ของ “ ความเชื่อที่บริสุทธิ์ด้วยการทดลอง ” ตาม 1 ปด. 1: 7: “ ดังนั้นการทดสอบความเชื่อของคุณซึ่งมีค่ามากกว่าทองคำที่เนาเปื่อยได้ (ซึ่งถูกทดสอบด้วยไฟ) ส่งผลให้เกิดการสรรเสริญ สง่าราศีและเกียรติยศ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา ศรัทธาจึงเป็นมาตรฐานแห่งการพิพากษาของพระเจ้า

ข้อ

16:

“

เมืองนั้นมีรูปร่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสและมีความยาวเท่ากับความกว้างของเมือง เขาวัดเมืองด้วยไม้ทองคำ และพบหนึ่งหมื่นสองพันสตาเดีย ยาว กว้าง และสูงเท่ากัน -

“ **สี่เหลี่ยมจัตุรัส** ” อยู่ในพื้นที่ผิวซึ่งเป็นรูปทรงในอุดมคติที่สมบูรณ์แบบเดิมพบในสวน “สถานที่บริสุทธิ์” หรือ “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” ของพลับพลาที่สร้างขึ้นในสมัยโมเสส รูปร่างของ “ **สี่เหลี่ยม** ” เป็นข้อพิสูจน์ถึงการมีส่วนร่วมอย่างชาญฉลาด ธรรมชาติไม่ได้นำเสนอ “ **สี่เหลี่ยม** ” ที่สมบูรณ์แบบ

ความฉลาดของพระเจ้าปรากฏในมิติของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮีบรูซึ่งประกอบขึ้นจากการวางแนวของ “ **สี่เหลี่ยม** ” สามช่อง สองอันใช้สำหรับ “ **สถานที่ศักดิ์สิทธิ์** ” และอันที่สามสำหรับ “ **สถานที่ศักดิ์สิทธิ์** ” หรือ “ **สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด** ”

ซึ่งสงวนไว้สำหรับการประทับอยู่ของพระเจ้าโดยเฉพาะจึงแยกจากกันด้วย “ **ม่าน** ” ซึ่งเป็นภาพบาปที่ พระเยซูจะทรงชดใช้ในเวลาของพระองค์

สัดส่วนสามในสามเหล่านี้เป็นภาพของ 6,000 หรือสามคูณ 2,000 ปีที่อุทิศให้กับการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกในโครงการช่วยชีวิตซึ่งออกแบบโดยพระเจ้า ในตอนท้ายของการคัดเลือกนี้ ผู้ที่ถูกเลือกจะถูกจำลองโดย “ **จัตุรัส** ” ของ “ **สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด** ” ซึ่งพยากรณ์ถึงผลลัพธ์ของโครงการแห่งความรอด สถานที่ทางจิตวิญญาณแห่งนี้สามารถเข้าถึงได้เนื่องจากการคืนดีที่เกิดขึ้นโดยพันธสัญญาในพระคริสต์ และ “ **จัตุรัส** ”

ทางวิญญาณของพระวิหารที่บรรยายไว้เช่นนี้ได้รับการวางรากฐานเมื่อวันที่ 30 เมษายน

เมื่อความรอดเริ่มด้วยการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้โดยสมัครใจของพระผู้ไถ่พระเยซูคริสต์ ภาพของ “ **สี่เหลี่ยมจัตุรัส** ”

ไม่เพียงพอที่จะทำให้ค่าจำกัดความของความสมบูรณ์แบบที่แท้จริงสมบูรณ์แบบได้ ซึ่งตัวเลขเชิงสัญลักษณ์คือ “สาม” นอกจากนี้ยังเป็นของ “ลูกบาศก์” ที่นำเสนอแก่เราด้วย ด้วยการวัดที่เท่ากันใน “ความยาว ความกว้าง และความสูง” เรามีสัญลักษณ์ “สาม” ของความสมบูรณ์แบบ “ลูกบาศก์”

ที่สมบูรณ์แบบของการชุมนุมของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไถ่โดยพระเยซูคริสต์
ในปี 2030 การก่อสร้าง “ เมืองสี่เหลี่ยม (และ แม่แต่ลูกบาศก์: “ ความสูง ”)
รากฐานและประตูทั้ง 12 บาน ” จะแล้วเสร็จ โดยการให้เป็นรูปลูกบาศก์
พระวิญญาณทรงห้ามไม่ให้ตีความตามตัวอักษรของ “เมือง” ที่ผู้คนจำนวนมากให้ไว้
ตัวเลขที่วัดได้ “ 12,000 สตาเดีย ” มีความหมายเดียวกันกับ “ 12,000
สตาเดียที่ปิดผนึก ” ของ Rev.7 เพื่อเป็นการเตือนความจำ: 5 + 7 x 1,000
นั่นคือมนุษย์ (5) + พระเจ้า (7) x จำนวนมาก (1,000) คำว่า “ สนามกีฬา ”
บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมของพวกเขาในการแข่งขันที่มีเป้าหมายคือ “
ชนะรางวัลแห่งการทรงเรียกจากสวรรค์ ” ตามคำ สอนของ เปา โล ใน ฟป.
3:14: “ **ฉันวิ่งไปสู่เป้าหมาย เพื่อคว้ารางวัล**
การเรียกจากสวรรค์ของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ - และใน 1 โครินธ์ 9:24: “
คุณไม่รู้หรือว่าคนที่วิ่งใน สนามกีฬา ต่างก็วิ่ง แต่มีคนหนึ่งได้รับรางวัล?
วิ่งเพื่อที่จะชนะมัน ” >>

ผู้ถูกเลือกที่ได้รับชัยชนะวิ่งไปและได้รับรางวัลที่พระเจ้ามอบให้ในพระเยซูคริสต์
ข้อ 17: “ **และพระองค์ทรงวัดกำแพง และพบหนึ่งร้อยสี่สิบสี่ศอก**
ซึ่งเป็นขนาดวัดของทูตสวรรค์ -

ด้านหลัง “ **ศอก** ” ซึ่งเป็นหน่วยวัดที่ทำให้เข้าใจผิด
พระเจ้าเปิดเผยแก่เราถึงการพิพากษาของพระองค์
และพระองค์ก็ทรงเปิดเผยแก่เราว่ามีเพียงผู้ชายเท่านั้นที่มีสัญลักษณ์เป็นเลข “5”
เท่านั้นที่ได้ร่วมเป็นพันธมิตรกับพระเจ้า ซึ่งมีหมายเลขคือ “7”
ผลรวมของตัวเลขทั้งสองนี้ให้ “12” ซึ่งเมื่อ “ยกกำลังสอง” จะให้หมายเลข “144” “
การวัดของมนุษย์ ” ที่แม่นยำยืนยันการพิพากษาของ “ **ผู้ชาย** ”
ที่ได้รับเลือกซึ่งไถ่โดยพระโลหิตที่หลังโดยพระเยซูคริสต์ ดังนั้นหมายเลข “12”
จึงปรากฏอยู่ในทุกขั้นตอนของโครงการพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งได้สรุปไว้กับพระเจ้า
ได้แก่ ผู้เฒ่าชาวฮีบรู 12 คน อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ 12 คน และชนเผ่า 12
เผ่าเพื่อสร้างภาพความเชื่อของแอดเวนติสต์ที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 1843-1844

ข้อ 18: “ **กำแพงทำด้วยแจสเปอร์**
และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์เหมือนแก้วบริสุทธิ์ -

ผ่านสัญลักษณ์เหล่านี้
พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความซาบซึ้งในศรัทธาที่พระองค์ทรงเลือกไว้จนถึงปี 1843
สิ่งเหล่านี้มักจะมีแสงสว่างน้อย
แต่ประจักษ์พยานของพวกเขาต่อพระผู้เป็นเจ้าซดเซยและเต็มเต็มเขาด้วยความรัก “
ทองคำบริสุทธิ์และแก้วบริสุทธิ์ ” >>
ของข้อนี้แสดงให้เห็นความบริสุทธิ์ของจิตวิญญาณของพวกเขา
พวกเขามักจะสละชีวิตเพื่อวางใจในพระสัญญาของพระเจ้าที่เปิดเผยผ่านทางพระเย
ซูคริสต์ ความไว้วางใจที่วางไว้ในพระองค์จะไม่ทำให้ผิดหวัง
พระองค์เองจะต้อนรับพวกเขาสู่ “ **การฟื้นคืนพระชนม์ครั้งแรก** ” ซึ่งเป็น “
การฟื้นคืนพระชนม์ในพระคริสต์” ที่แท้จริงในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

มูลนิธิอัครสาวก

ข้อ 19: “ **ฐานรากของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด**
ฐานแรกทำด้วยแจสเปอร์ ฐานที่สองเป็นไพฑูรย์ ฐานที่สามเป็นโมรา ที่สี่เป็นมรกต ”

ข้อ 20: “ *ที่ห้าของซาร์โดนิคซ์ ที่หกของซาร์โดนิคซ์ ที่เจ็ดของไครโอไลท์ ที่แปดของเบริล ที่เก้าของบุษราคัม ที่สิบของคริสโซเพรส ที่สิบเอ็ดของฝักตบขาว ที่สิบสองของอเมทิสต์-*

พระเจ้าทรงทราบความคิดของมนุษย์และสิ่งที่พวกเขาารู้สึกเมื่อชื่นชมความงามของอัญมณีล้ำค่าเมื่อเจียรระโนหรือขัดเงา การได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้บางคนใช้โชคกลางจนทำลายตัวเอง นั่นคือความรักที่พวกเขามีต่อสิ่งเหล่านั้นในกระบวนการเดียวกัน พระเจ้าจะทรงใช้ความรู้สึกของมนุษย์นี้เพื่อแสดงความรู้สึกที่ทรงมีต่อผู้ที่ทรงเลือกไว้ผู้เป็นที่รักและได้รับพร

อัญมณี

”

ที่แตกต่างกันเหล่านี้

สอนเราว่าอัญมณีที่ถูกเลือกนั้นไม่ใช่โคลนที่เหมือนกัน เนื่องจากแต่ละคนมีบุคลิกภาพของตัวเองใน ระดับกายภาพอย่างเห็นได้ชัด แต่โดยเฉพะอย่างยิ่งในระดับจิตวิญญาณ ในระดับอุปนิสัยของพวกเขา ตัวอย่างที่ “ *อัครสาวกสิบสองคน* ” ของพระเยซูข่มอบให้ยืนยันความคิดนี้ ระหว่างมองกับปีแอร์ ช่างแตกต่างอะไรเช่นนี้! อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงรักพวกเขาทั้งในเรื่องและความแตกต่างของพวกเขา ความสมบูรณ์ที่แท้จริงของชีวิตที่พระเจ้าสร้างขึ้นนั้นอยู่ในบุคลิกที่หลากหลายเหล่านี้ ซึ่งทุกคนสามารถให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในใจและจิตวิญญาณทั้งหมดของพวกเขาได้

แอ็ดเวนติส

ข้อ 21: “ *ประตูล้างสิบสองประตูนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด*

ประตูแต่ละบานเป็นไข่มุกเม็ดเดียว

จักร์สกลางเมืองเป็นทองคำบริสุทธิ์เหมือนกระจกใส-

ตั้งแต่ปี

1843

ผู้ที่ได้รับเลือกไม่ได้แสดงศรัทธาที่ยิ่งใหญ่กว่าศรัทธาของผู้ที่มาก่อนพวกเขาในการพิพากษาของผู้พิพากษาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด สัญลักษณ์ “ *ไข่มุกหนึ่งเม็ด* ” เกิดจากการที่แอ็ดเวนติสได้รับพรเข้าถึงความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับแผนแห่งความรอดของพระเจ้า สำหรับพระเจ้า ตั้งแต่ปี 1843 ผู้ที่ได้รับเลือกจากแอ็ดเวนติสได้แสดงให้เห็นว่าตนเองคู่ควรที่จะได้รับแสงสว่างทั้งหมดของพระองค์ แต่สิ่งนี้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีเพียงแอ็ดเวนติสผู้ไม่เห็นด้วยคนสุดท้ายเท่านั้นที่ได้รับคำอธิบายเชิงพยากรณ์รูปแบบสุดท้ายที่สมบูรณ์แบบ

สิ่งที่ฉันหมายถึงคือผู้ที่ได้รับเลือกจากแอ็ดเวนติสคนสุดท้ายจะมีค่าไม่มากไปกว่าคนอื่นๆ ที่ได้รับการไถ่ถอนจากสมัยอัครสาวก “ *ไข่มุก* ”

ส่งสัญญาณถึงจุดสุดยอดของโครงการกอบกู้ที่พระเจ้าทรงดำเนินการ เผยให้เห็นประสบการณ์เฉพาะซึ่งประกอบด้วยการฟื้นฟู ความจริงหลักคำสอน **ทั้งหมด**

ที่บิดเบี้ยวและโจมตีโดยศรัทธาของนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปา และศรัทธาของโปรเตสแตนต์ซึ่งตกไปสู่การละทิ้งความเชื่อ และท้ายที่สุดก็เผยให้เห็นถึงความสำคัญอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่เราในการบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาของดาเนียล 8:14 ในฤดูใบไม้ผลิปี 1843: “ *จนกระทั่งสองพันสามร้อยในตอนเย็นและความศักดิ์สิทธิ์จะเป็นที่ขอบรรณ* ” “

ไข่มุก ” คือภาพลักษณ์ของ “ *ความศักดิ์สิทธิ์อันชอบธรรม* ” ซึ่งต่างจากอัญมณีล้ำค่าอื่นๆ ที่ต้องไม่เจียรไนให้เผยความงาม ในบริบทสุดท้ายนี้ การประชุมของผู้ที่ได้รับเลือกให้บริสุทธิ์นั้นดูกลมกลืนกัน “ *ไรที่ตี* ” ตามวิวรณ์ 14:5 โดยถวายเกียรติสิริทั้งหมดแก่พระเจ้าตามที่เขาสมควรได้รับ วันสะบาโตแห่งการพยากรณ์และสหัสวรรษที่เจ็ดซึ่งทำนายไว้นั้นมารวมกันและบรรลุผลสำเร็จในทุกความสมบูรณ์แบบของโครงการแห่งความรอดซึ่งคิดขึ้นโดยพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ “ *ไข่มุกอันล้ำค่า* ” ของเขาในมัทธิว 13:45-46 แสดงถึงความยิ่งใหญ่ที่เขาต้องการจะมอบให้

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของกรุงเยรูซาเล็มใหม่

พระวิญญาณระบุว่า “ *จัดรีสกกลางเมืองทำด้วยทองคำบริสุทธิ์เหมือนแก้วใส* » โดยอ้างถึง “ *สถานที่แห่งทองคำบริสุทธิ์* ” หรือศรัทธาอันบริสุทธิ์นี้ เขาแนะนำให้เปรียบเทียบกับปารีสซึ่งมีภาพบาปโดยได้รับชื่อ “ *เมืองโสโดมและอีอีปต์* ” ในวิวรณ์ 11:8

ข้อ 22: “ *ข้าพเจ้าไม่เห็นพระวิหารในเมืองนั้น เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงเป็นวิหารของพระองค์ เช่นเดียวกับพระเมษโปดก -*

เวลาสำหรับสัญลักษณ์ผ่านไปแล้ว

ผู้ที่ได้รับเลือกได้เข้าสู่ความสำเร็จที่แท้จริงของโครงการช่วยเหลืออันศักดิ์สิทธิ์ ตามที่เราเข้าใจบนโลกทุกวันนี้ “ *วิหาร* ” แห่งการรวบรวมจะไม่มีประโยชน์อีกต่อไป การเข้าสู่นิรันดรและความเป็นจริงจะทำให้ “ *เงา* ” ที่ได้พยากรณ์ไว้ตามคส .2:16-17 ไร้ประโยชน์ “ *เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดตัดสินท่านในเรื่องการกินดื่ม หรือเรื่องงานฉลอง วันขึ้นค่ำ หรือวันสะบาโต : มันเป็น เงา ของสิ่งที่จะมาภายหลัง แต่ร่างกายอยู่ในพระคริสต์* ” ความสนใจ ! ในข้อนี้ สูตร “ *ของวันสะบาโต* ” เกี่ยวข้องกับ “ *วันสะบาโต* ” ที่เกิดขึ้นตามเทศกาลทางศาสนา ไม่ใช่ “ *วันสะบาโตประจำสัปดาห์* ” ที่พระเจ้าทรงสถาปนาและชำระให้บริสุทธิ์ในวันที่เจ็ดนับตั้งแต่สร้างโลก เช่นเดียวกับการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ทำให้พิธีกรรมเฉลิมฉลองซึ่งพยากรณ์ไว้แก่พระองค์ในพันธสัญญาเก่าไร้ประโยชน์ การเข้าสู่นิรันดรจะทำให้สัญลักษณ์ทางโลกล้าสมัย

และจะทำให้ผู้ที่ได้รับเลือกมองเห็น “ *ได้ยืน* ” และติดตาม “ *พระเมษโปดก* ” เป็นพระเยซูคริสต์ “ *วิหาร* ” อันศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง ซึ่งจะเป็นที่ประจักษ์ของจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรคที่มองเห็นได้ชั่วนิรันดร

ข้อ 23: “ *เมืองไม่ต้องการดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์เพื่อให้แสงสว่าง เพราะพระสิริของพระเจ้าทำให้เขากระจ่างขึ้น และพระเมษโปดกทรงเป็นคบเพลิงของเขา -*

ในความเป็นนิรันดรอันศักดิ์สิทธิ์

ผู้ที่ได้รับเลือกจะมีชีวิตอยู่ในแสงสว่างถาวรโดยไม่มีแหล่งกำเนิดแสงเหมือนกับดวงอาทิตย์ในปัจจุบันของเรา ซึ่งการดำรงอยู่นั้นได้รับการพิสูจน์โดยการสลับของ “ *กลางวันและกลางคืน* ” เท่านั้น “ *กลางคืนหรือความมืด* ” เป็นสิ่งที่ชอบธรรมเพราะบาป เมื่อความบาปได้รับการแก้ไขและหมดไป เหลือเพียงพื้นที่สำหรับ “ *แสงสว่าง* ” ที่พระเจ้าประกาศว่า “ *ดี* ” ในปฐมกาล 1:4

พระวิญญาณของพระเจ้ายังคงมองไม่เห็นและพระเยซูคริสต์ทรงเป็นลักษณะ
 ที่สิ่งมีชีวิตของพระองค์สามารถมองเห็นพระองค์ได้
 ด้วยเหตุนี้เองที่เขาจึงถูกนำเสนอเป็น " *คบเพลิง* " ของพระเจ้าที่มองไม่เห็น
 แต่การตีความทางจิตวิญญาณเผยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่
 เมื่อเข้าสู่สวรรค์ ผู้ที่ได้รับเลือกจะได้รับการสอนโดยตรงจากพระเยซู
 จากนั้นพวกเขาจะไม่ต้องการ " *ดวงอาทิตย์* "
 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพันธมิตรใหม่อีกต่อไป หรือ " *ดวงจันทร์* "
 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพันธมิตรชาวยิวเก่าอีกต่อไป ตามที่กล่าวไว้ในวิวรณ์ 11:3
 ในพระคัมภีร์ ทั้งคู่เป็น " *พยานสองคน* " ของพระเจ้าตามพระคัมภีร์
 ซึ่งมีประโยชน์ในการให้ความกระจ่างแก่มนุษย์ในการค้นพบและความเข้าใจในโครง
 การแห่งความรอดของพระองค์ โดยสรุป
 ผู้ที่ได้รับเลือกจะไม่ต้องการพระคัมภีร์ไบเบิลอีกต่อไป
 ข้อ 24: " *ประชาชาติจะดำเนินไปในแสงสว่างของมัน*
และกษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกจะนำเกียรติสิริของพวกเขาไปสู่ที่นั่น -
 " *ประชาชาติ* " ที่เกี่ยวข้องคือ " *ประชาชาติ* "
 ที่เป็นซีเลสเชียลหรือกลายเป็นซีเลสเชียล " *แผ่นดินโลกใหม่* "
 ซึ่งได้กลายเป็นอาณาจักรใหม่ของพระเจ้าแล้ว
 ที่นั่นสิ่งมีชีวิตทุกตัวสามารถค้นพบพระเจ้าผู้สร้างได้ " *กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก* "
 ซึ่งประกอบขึ้นเป็นผู้ที่ทรงเลือกจะ " *นำความรุ่งโรจน์* "
 มาจากความบริสุทธิ์แห่งจิตวิญญาณของพวกเขาในชีวิตนิรันดร์นี้ที่ติดตั้งบน " *แผ่นดินโลกใหม่* "
 ส่วนนี้ " *กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก* "
 ซึ่งส่วนใหญ่มักจะมุ่งเป้าไปที่ผู้มีอำนาจทางโลกที่กบฏอย่างดุหมึ้น
 กำหนดผู้ที่ได้รับเลือกในวิวรณ์ 4:4 และ 20:4 ด้วยวิธีที่ละเอียดอ่อน
 โดยที่พวกเขาจะถูกนำเสนอ " *นั่ง* " บน " *บัลลังก์* " . ในทำนองเดียวกัน
 เราอ่านในวิวรณ์ 5:10: " *พระองค์ทรงทำให้พวกเขา เป็นอาณาจักร*
และเป็นปุโรหิตแด่พระเจ้าของเรา และ พวกเขา จะ ครอบครอง
บนแผ่นดินโลก "
 ข้อ 25: " *ประตูเมืองจะไม่ปิดในเวลากลางวัน เพราะจะไม่มียากลางคืนที่นั่น -*
 ข้อความดังกล่าวเน้นย้ำถึงการหายไปของความไม่มั่นคงในปัจจุบัน
 ความสงบสุขและความปลอดภัยจะสมบูรณ์แบบท่ามกลางแสงแห่งวันนิรันดร์อันไม่มี
 ที่สิ้นสุด ในประวัติศาสตร์แห่งชีวิต
 ภาพลักษณ์แห่งความมิดถูกสร้างขึ้นบนโลกเพียงแห่งเดียว เนื่องจาก
 การสู้รบระหว่าง " *แสงสว่าง* " อันศักดิ์สิทธิ์กับ " *ความมืด* " ของค่ายปีศาจ
 ข้อ 26: " *สง่าราศีและเกียรติยศของประชาชาติจะถูกนำมาที่นั่น -*
 เป็นเวลากว่า 6,000 ปีที่มนุษย์ได้รวมตัวกันเป็นชนเผ่า ประชาชน
 และประชาชาติ ในช่วงยุคคริสเตียน ในโลกตะวันตก
 ผู้คนเปลี่ยนอาณาจักรของตนเป็นประชาชาติและคริสเตียนที่ได้รับเลือกจากพวกเขา
 เพราะ " *พระสิริและเกียรติ* " ที่พวกเขามอบให้พระเจ้าในพระเยซูคริสต์
 ข้อ 27: " *ไม่มีสิ่งใดที่เป็นมลทินเข้าไปในตัวเธอ*
หรือผู้ใดกระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนหรือพุดมูสา
เฉพาะผู้ที่เขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้ "
 พระเจ้าทรงยืนยัน ความรอดเป็นเรื่องของข้อเรียกร้องที่ยิ่งใหญ่จากพระองค์
 มีเพียงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบซึ่งแสดงความรักต่อความจริงอันศักดิ์สิทธิ์
 เท่านั้นที่สามารถเลือกได้สำหรับชีวิตนิรันดร์

อีกครั้งหนึ่งที่พระวิญญาณทรงปฏิเสธการปฏิเสธ “ มลทิน ”
 ซึ่งกำหนดความเชื่อของโปรเตสแตนต์ที่ตกต่ำในข่าวสารของ “ ชาร์เดส ”
 ในวิว .3:4 และศรัทธาคาทอลิกซึ่งผู้ติดตาม “ ยอมจำนนต่อสิ่งที่น่ารังเกียจ
 และ ก ว ร โภกทางศาสนาและทางแพ่ง .
 เพราะผู้ที่ไม่ได้เป็นของพระเจ้าก็ปล่อยให้ตัวเองถูกมารและปีศาจของมันครอบงำ
 พระวิญญาณทรงเตือนเราอีกครั้งว่า
 ความประหลาดใจถูกสงวนไว้สำหรับผู้ชายเพราะพระเจ้าทรงรู้จักชื่อของผู้ที่ถูกเลือก
 ของพระองค์นับตั้งแต่ก่อตั้งโลก เพราะ พวกเขา ”
 เขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระองค์ ” และโดยการระบุ “ ในหนังสือแห่งชีวิต
 ของลูกแกะ ”
 พระเจ้าทรงแยกศาสนาที่ไม่ใช่คริสเตียนออกจากแผนแห่งความรอดของ พระองค์
 หลังจากเปิดเผยในวิวรณ์ของพระองค์ถึงการกีดกันศาสนาคริสต์เท็จ
 เส้นทางสู่ความรอดปรากฏเป็น “ แคบ และ แคบ ”
 ดังที่พระเยซูทรงประกาศในมัทธิว 7:13-14: “ เข้าไปทางประตูแคบ
 เพราะว่าประตูกว้างและทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ
 และมีคนมากมายที่เข้าไปทางนั้น แต่ ประตู แคบ และทาง แคบเป็น
 ทางนำไปสู่ชีวิต และมีน้อยคนที่ค้นพบ ”

วิวรณ์ 22: วันอันไม่มีที่สิ้นสุดแห่งนิรันดร์

ความสมบูรณ์แบบของเวลาทางโลกแห่งการคัดเลือกอันศักดิ์สิทธิ์จับลงด้วย Apo.21: 7 x 3 หมายเลข 22 ถือเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ที่ขัดแย้งกัน แม้ว่าจะถือเป็นบทส่งท้ายในหนังสือเล่มนี้ก็ตาม การต่ออายุนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับ " *ทุกสิ่ง* " ตามพระเจ้า เชื่อมโยงกับ " *โลกใหม่และสวรรค์ใหม่* " ซึ่งทั้งสองอย่างนี้เป็นนิรันดร์

ข้อ

1:

“

และพระองค์ทรงแสดงให้ฉันเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิตใสดจแก้วคริสตัล ไหลลงมาจากบัลลังก์ของพระเจ้าและของลูกแกะ -

ในภาพแห่งความสดชื่นอันประเสริฐและเต็มพลังนี้ พระวิญาณทรงเตือนเราว่าการประชุมของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งกลายเป็นนิรันดร์ ซึ่งถูกจำลองไว้โดย " *แม่น้ำแห่งน้ำแห่งชีวิต* " เป็นการทรงสร้าง ซึ่งเป็นงานของพระเจ้าที่สร้างขึ้นใหม่ฝ่ายวิญาณในพระคริสต์ซึ่งปรากฏให้เห็นการสถิตอยู่ได้รับการแนะนำโดย " *บัลลังก์* " ของเขา ; และนี่คือการถวายบูชาของ " *ลูกแกะ* " พระเยซูคริสต์ นิรันดร์เป็นผลแห่งการบังเกิดใหม่ซึ่งการเสียดส้นี้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรร

“

แม่น้ำ

”

คือแหล่งน้ำจืดที่มีปริมาณมาก

เขาวาดภาพชีวิตซึ่งดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับเขา น้ำจืดคิดเป็น 75% ของร่างกายมนุษย์บนโลก นี่หมายความว่าน้ำจืดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเขา และนี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าจึงเปรียบเทียบพระวณะของพระองค์ซึ่งจำเป็นสำหรับการได้รับชีวิตนิรันดร์กับ " *แหล่งน้ำแห่งชีวิต* " ตาม *ฉะ. 7:17* โดยเป็นพระองค์เองนี้ " *แหล่งน้ำดำรงชีวิต* " ตาม *ยรม .2:13* ในวิวรรณ์ของพระองค์ เราเห็นในวิวรรณ์ 17:15 ว่า " *น้ำ* " เป็นสัญลักษณ์ของ " *ชนชาติ* "; ที่นี้ " *แม่น้ำ* " เป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นนิรันดร์

ข้อ

2:

“

ที่กลางจัตุรัสกลางเมืองและริมฝั่งแม่น้ำทั้งสองมีต้นไม้แห่งชีวิตต้นหนึ่งออกผลสิบสองครั้ง ออกผลทุกเดือน และมีใบสำหรับรักษาบรรดาประชาชาติ” -

ในภาพที่สองนี้ พระเยซูคริสต์ ทรง พบ " *ต้นไม้แห่งชีวิต* " " *อยู่ตรงกลาง* " ของที่ประชุมผู้ได้รับเลือกของพระองค์ซึ่งมารวมตัวกันอยู่รอบๆ พระองค์ใน " *สถานที่* " ของการชุมนุม พระองค์ทรงอยู่ " *ตรงกลาง* " ของพวกเขา แต่ยังคงอยู่เคียงข้างพวกเขาด้วย โดยมี " *สองฝั่งแม่น้ำ* " เป็นตัวแทน เพราะพระวิญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์สถิตอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง ปรากฏอยู่ทุกที่และในทุกคน ผลของ " *ต้นไม้* " นี้คือ " *ชีวิต* " ที่ได้รับการต่ออายุอย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก " *ผลของมัน* " จะได้รับในแต่ละ " *12 เดือน* " ของปีโลกของเรา

นี่เป็นภาพที่สวยงามอีกภาพหนึ่งของชีวิตนิรันดร์และเป็นเครื่องเตือนใจว่าสิ่งนี้จะคงอยู่ชั่วนิรันดร์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

พระเยซูมักจะเปรียบเทียบมนุษย์กับ " *ต้นไม้* " ที่ " *เราตัดสินจากผลของมัน* " เขาคือว่าตัวเองเป็นภาพสัญลักษณ์ของ " *ต้นไม้แห่งชีวิต* " ตั้งแต่ต้นในปฐมกาล 2:9 แต่ต้นไม้ก็มี " *เสื้อผ้าว* " เป็นเครื่องประดับของ " *ใบไม้* " สำหรับพระเยซู " *อาภรณ์* " ของพระองค์เป็นสัญลักษณ์ของพระราชกิจอันชอบธรรมของพระองค์ และด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงไถ่บาปของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเป็นหนี่ความรอดของพวกเขา เช่นเดียวกับที่ " *ใบไม้* " ของ " *ต้นไม้* " รักษาโรคได้ งานชอบธรรมที่พระเยซูคริสต์ทรงกระทำให้สำเร็จ " *รักษา* " ”

ความเจ็บป่วยร้ายแรงของบาปเริ่มแรกซึ่งสืบทอดโดยผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแต่อาดัมและ

เอวาที่ใช้ “ *ใบไม้* ” ของต้นไม้เพื่อปกปิดร่างกายของพวกเขา และการเปลือยกายฝ่ายวิญญาณที่ค้นพบโดยประสบการณ์แห่งบาป

ข้อ 3: “ *จะไม่มีคำสาปแช่งอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและพระเมษโปดกจะอยู่ในเมือง พวกผู้รับใช้ของเขาจะปรนนิบัติเขาและเห็นหน้าเขา* ”

จากข้อนี้ พระวิญญาณทรงสำแดงพระองค์เองในกาลอนาคต โดยประทานข้อความของพระองค์ถึงความหมายของการให้กำลังใจแก่ผู้ที่ได้รับเลือก ซึ่งยังคงต้องต่อสู้กับความชั่วร้ายและผลที่ตามมาจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมา และการขจัดบาปออกจากแผ่นดินโลก

มันคือ “ *คำสาปแช่ง* ” ซึ่งเป็นคำสาปแช่งความบาปที่เอวาและอาดัมกระทำ ซึ่งทำให้พระเจ้าไม่ปรากฏแก่สายตามนุษย์ การสร้างพันธสัญญาเดิมของอิสราเอลไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลย เพราะว่าความบาปยังคงทำให้พระเจ้าไม่ปรากฏแก่ตา เขายังคงต้องซ่อนตัวอยู่ใต้เมฆในตอนกลางวัน กลายเป็นสีสนิมสดใสในตอนกลางคืน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของสถานศักดิ์สิทธิ์สงวนไว้สำหรับพระองค์โดยเฉพาะ โดยมีโทษประหารชีวิตสำหรับผู้กระทำผิด แต่สภาพทางโลกเหล่านี้ไม่มีอีกต่อไป ในโลกใหม่ พระเจ้าปรากฏแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ทุกคน การรับใช้ของพวกเขายังคงเป็นปริศนา แต่พวกเขาจะติดต่อกับพระองค์ในขณะที่อัครสาวกหลับไหลกับพระเยซูคริสต์และสนทนากับพระองค์ ตัวต่อตัว

ข้อ 4: “ *และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของพวกเขา - พระนามของพระเจ้าประกอบเป็น “ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ที่แท้จริง การหยุดพักผ่อนในวันสะบาโตเป็นเพียง “เครื่องหมาย” ภายนอกของสิ่งนี้เท่านั้น เพราะ “พระนาม” ของพระเจ้าแสดงถึงลักษณะนิสัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงแสดงเป็นสัญลักษณ์ด้วยใบหน้าของ “สัตว์ทั้งสี่”: “สิงโต ลูกวัว คน และนกอินทรี”* ”

ซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างที่กลมกลืนกันของพระลักษณะของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ : สง่างามและแข็งแกร่ง แต่พร้อมสำหรับการเสียสละ รูปลักษณะของมนุษย์ แต่มีธรรมชาติแห่งสวรรค์ พระวจนะของพระเยซูสำเร็จแล้ว

พวกที่เหมือนกันก็เหมือนกันไป

นอกจากนี้ผู้ที่แบ่งปันคุณค่าอันศักดิ์สิทธิ์ก็ได้รับการคัดเลือกจากพระเจ้าเพื่อชีวิตนิรันดร์และถูกรวบรวมไว้กับเขา “ *หน้าผาก* ” เป็นที่เก็บสมองของผู้ชาย ซึ่งเป็นศูนย์รวมความคิดและบุคลิกภาพของเขา

และการศึกษาสมองแบบเคลื่อนไหวนี้

สะท้อนและอนุมัติหรือปฏิเสธมาตรฐานแห่งความจริงที่พระเจ้านำเสนอเพื่อช่วยมันสมองของผู้ที่ได้รับเลือกขอรับการแสดงความรักที่พระเจ้าจัดไว้ในพระเยซูคริสต์ และพวกเขาต่อสู้ตามกฎที่กำหนดไว้เพื่อเอาชนะความชั่วร้ายด้วยความช่วยเหลือของเขา เพื่อให้ได้สิทธิ์ในการอยู่ร่วมกับพระองค์

ท้ายที่สุดแล้ว

ทุกคนที่มีพระอุปนิสัยของพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยจะพบว่าตนเองอยู่กับพระองค์เพื่อรับใช้พระองค์ชั่วนิรันดร์ การมีอยู่ของ “ *พระนาม* ” ของพระเจ้า “ *ที่เขียนไว้บนหน้าผาก* ” เป็นการอธิบายชัยชนะของพวกเขา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทดสอบศรัทธาแอดเวนตีส์ครั้งสุดท้าย

ซึ่งมนุษย์สามารถเลือกได้ว่าจะจารึกบน " หน้าผาก " " พระนามของพระเจ้า " หรือ " สัตว์ร้าย " ที่กบฏ

ข้อ 5: “ จะไม่มีกลางคืนอีกต่อไป และพวกเขาจะไม่ต้องการตะเกียงหรือแสงสว่าง เพราะว่าพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานแสงสว่างแก่พวกเขา และพวกเขาจะครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์-

ตามปฐมกาล 1:5 ด้านหลังคำว่า " กลางคืน " มีคำว่า " ความมืด " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบาปและความชั่วร้าย “ ตะเกียง ” หมายถึงพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นพระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเผยให้เห็นมาตรฐานของ “ แสงสว่างของพระองค์ ” ซึ่งเป็นมาตรฐานแห่งความดีและความดี มันจะไม่มีประโยชน์ อีกต่อไป ผู้ที่ได้รับเลือกจะสามารถเข้าถึงการดลใจอันศักดิ์สิทธิ์ของมันได้โดยตรง แต่ในปัจจุบันยังคงมีบทบาท " การส่องสว่าง " ที่จำเป็นต่อโลกบาป ซึ่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ข้อ 6: “ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่าถ้อยคำเหล่านี้แน่นอนและเป็นความจริง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งดวงวิญญาณของศาสดาพยากรณ์ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาแสดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งที่จะต้องเกิด ขึ้นโดยเร็ว -

เป็นครั้งที่สองที่เราพบคำยืนยันจากสวรรค์: “ คำเหล่านี้แน่นอนและเป็นความจริง ” พระเจ้าพยายามโน้มน้าวผู้อ่านคำพยากรณ์ เพราะชีวิตนิรันดร์ของพระองค์เป็นเดิมพันในการเลือกของพระองค์ เมื่อเผชิญกับการยืนยันอันศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์ได้รับการกำหนดเงื่อนไขด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าที่พระเจ้าสร้างประทานแก่เขา การล่องลอยมีมากมายและมีประสิทธิภาพในการหันเหเขาออกจากจิตวิญญาณ การยืนยันของพระเจ้าจึงเป็นสิ่งที่ชอบธรรมอย่างสมบูรณ์ อันตรายต่อจิตวิญญาณนั้นมีอยู่จริงและมีอยู่ตลอดเวลา

เป็นการเหมาะสมที่จะปรับปรุงการอ่านข้อนี้ซึ่งนำเสนอลักษณะตัวอักษรที่หาได้ยากในคำพยากรณ์นี้ ไม่มีสัญลักษณ์ในข้อนี้ แต่เป็นการยืนยันว่าพระเจ้าทรงเป็นแรงบันดาลใจของศาสดาพยากรณ์ผู้เขียนหนังสือ อพระคัมภีร์ และเพื่อเป็นการเปิดเผยครั้งสุดท้าย พระองค์ทรงส่ง " กาเบรียล " ไปหาจอห์น เพื่อพระองค์จะทรงเปิดเผยแก่พระองค์ในภาพว่า ในปี 2563 จะเกิดขึ้น “ ทันที ” หรือสำเร็จไปมากแล้ว แต่ระหว่างปี 2020 ถึง 2030 ยุคที่เลวร้ายที่สุดจะต้องข้ามไป ช่วงเวลาที่เลวร้ายซึ่งเกิดจากความตาย การทำลายล้างด้วยนิวเคลียร์ และ “ กภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ”;

มนุษย์และธรรมชาติจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างสาหัสจนกว่าจะสูญสลายไป ข้อ 7: “ และดูเถิด เรามา โดยเร็ว ” ผู้ที่รักษาคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้ก็เป็นสุข! -

มีการประกาศการเสด็จกลับมาของพระเยซูในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ความเป็นสุขมีไว้สำหรับเรา เท่าที่เรา " รักษา " ไว้ จนถึงที่สุด " ถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้" วิวรรณ์

คำวิเศษณ์ " ทันที " นิยามการปรากฏอย่างกะทันหันของพระคริสต์ ณ เวลาที่พระองค์เสด็จกลับมา

เพราะเวลาผ่านไปเป็นประจำโดยไม่มีการเร่งหรือชะลอตัว ตั้งแต่ดาเนียล 8:19

พระเจ้าทรงเตือนเราว่า: “ *มีเวลากำหนดไว้สำหรับจุดจบ* ”: “
จากนั้นพระองค์ตรัสกับฉัน:

*ฉันจะสอนคุณถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดความโกรธเพราะมีเวลาที่กำหนดไว้สำหรับ
การสิ้นสุด* ” มันสามารถแทรกแซงได้เฉพาะเมื่อสิ้นสุด 6,000

ปีที่พระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมไว้สำหรับการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้น
นั่นคือในวันแรกของฤดูใบไม้ผลิซึ่งก่อนวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2573

ข้อ 8: “ *ฉันขอยอห์น ผู้ซึ่งได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว
เมื่อข้าพเจ้าได้ยินและเห็นแล้ว*

*ข้าพเจ้าก็หมอบลงแทบเท้าทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งแสดงให้ข้าพเจ้าเห็น เพื่อ
บูชาพระองค์ และกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์-*

เป็นครั้งที่สองที่พระวิญญาณเสด็จมาเตือนเรา ในต้นฉบับภาษากรีก คำกริยา
“proskuneo” แปลว่า “กราบก่อน” คำกริยา “ขึ้นชม”

เป็นมรดกของภาษาละตินที่เรียกว่า “วัลเกต”

เห็นได้ชัดว่าการแปลที่ไม่ดีนี้เตรียมทางสำหรับการละทิ้งการสวดทางกายภาพใน
การปฏิบัติทางศาสนาของศาสนาคริสต์ที่ละทิ้งความเชื่อจนถึงขั้นอธิษฐาน “ยืน”

เนื่องจากการแปลคำกริยาภาษากรีก “istemi” ที่เป็นเท็จอีกคำหนึ่งในมาระโก
11:25 ในข้อความ รูปแบบ “stékété” มีความหมายว่า “ยืนหยัดหรืออดสาหะ”

แต่คำแปลของ Oltramare ที่ใช้ในเวอร์ชัน L.Segond ได้แปลเป็น “ภาวะหยุดนิ่ง” ซึ่ง
แปลว่า “ยืนหยัด” ในความหมายตามตัวอักษร

การแปลพระคัมภีร์ที่เป็นเท็จจึงทำให้มีทัศนคติที่ไม่คู่ควร หยิงโยโส
และนารังเกียจต่อพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงฤทธานุภาพ ในทางที่ถูกต้อง

หลอกลวง ในส่วนของผู้คนที่สูญเสียความรู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริง
และนี่ไม่ใช่เพียงสิ่งเดียว...

นี่คือสาเหตุที่ทัศนคติของเราต่อการแปลพระคัมภีร์ต้องสงสัยและระมัดระวัง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากในวิวรณ์ 9:11 พระเจ้าทรงเปิดเผยการใช้พระคัมภีร์ที่
“ทำลายล้าง” (*อาบัตดอน-อพอลลิโยน*) “ *ในภาษาฮีบรูและกรีก* ”

ความจริงพบได้เฉพาะในข้อความต้นฉบับเท่านั้นที่เก็บรักษาไว้เป็นภาษาฮีบรูแต่หายไป
และแทนที่ด้วยข้อเขียนภาษากรีกเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่ และที่นั่น

จะต้องได้รับการยอมรับ คำอธิษฐาน “ยืน” ปรากฏในหมู่ผู้เชื่อนิกายโปรเตสแตนต์
โดยมุ่งเป้าหมายไปที่พระวจนะอันศักดิ์สิทธิ์ของ “ *แดรที่* 5 ”

เพราะในทางที่ขัดแย้งกัน

การคุกเข่าสวดภาวนายังคงดำเนินต่อไปในหมู่ชาวคาทอลิกนานกว่า

แต่เราไม่ควรแปลกใจ

เพราะในศาสนาคาทอลิกนี้เองที่มารนำผู้ติดตามและเหยื่อของเขากราบลงต่อหน้ารูป
แกะสลักที่ถูกห้ามโดยบัญญัติข้อสองในสิบประการของพระเจ้า

พระบัญญัติที่ชาวคาทอลิกเพิกเฉย เนื่องจากในฉบับโรมัน
บัญญัตินั้นถูกลบและแทนที่

ข้อ 9: “ *แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ระวังอย่าทำเช่นนั้น!
ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ของท่าน และพี่น้องของท่านซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะ
และผู้ที่รักษาถ้อยคำในหนังสือเล่มนี้ หมัสการต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เดียว* ”

พระเจ้าทรงเสนอความผิดที่ยอห์นกระทำเพื่อเป็นการเตือนแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
งเลือก: “ *ระวังอย่าตกเป็นเหยื่อการนุชารูปเคารพ!* ”

ซึ่งถือเป็นการผิดหลักของศาสนาคริสต์ที่พระเจ้าปฏิเสธในพระเยซูคริสต์

พระองค์ทรงจัดฉากนี้ในลักษณะเดียวกับที่พระองค์ทรงจัดบทเรียนครั้งสุดท้ายโดยสี่

งอัครสาวกให้หีบอาวุธตลอดชั่วโงงที่พระองค์ถูกจับกุม
เมื่อถึงเวลาเขาก็ห้ามไม่ให้ใช้ ให้บทเรียนแล้วเธอพูดว่า: “ *ระวังอย่าทำ* ” ในข้อนี้
ยอห์นได้รับคำอธิบายว่า “ *ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ของท่าน* ” “ *เทวดา* ”
รวมถึง “ *กาเบรียล* ”

ก็เหมือนกับมนุษย์สิ่งมีชีวิตของพระเจ้าผู้สร้างที่ห้ามไม่ให้หมอบกราบต่อหน้าสิ่งมีชีวิต
ของเขาต่อหน้ารูปแกะสลักหรือวาดภาพแกะสลักหรือวาดภาพตามบัญญัติที่สองใน
บัญญัติสิบประการของพระองค์ *ทุกรูปแบบที่ไอดอลสามารถรับได้*
ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถเรียนรู้จากข้อนี้โดยสังเกตพฤติกรรมตรงกันข้ามของเหล่าทุ
ตสวรรค์

ที่นี้กาเบรียลสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้าที่มีค่าที่สุดรองจากไมเคิลห้ามการสujudต่อหน้าเขา
ในทางกลับกัน *ซาตานในรูปลักษณะอันเย้ายวนของเขาในหน้ากากของ*
"สาวพรหมจารี"

เรียกร้องให้สร้างอนุสาวรีย์และสถานที่สักการะเพื่อบูชาและรับใช้เธอ...

หน้ากากแห่งความมืดอันส่องสว่างร่วงหล่นลงมา

ทูตสวรรค์ระบุเพิ่มเติมว่า “ *และของพี่น้องของท่าน ผู้เผยพระวจนะ*
และผู้ที่ยกย่องค่าในหนังสือเล่มนี้ ” ระหว่างประโยคนี้กับวิวรณ์ 1:3
เราสังเกตเห็นความแตกต่างเนื่องจากเวลาที่ผ่านไประหว่างจุดเริ่มต้นของเวลาถอด
รหัสปี 1980 และเวอร์ชันปัจจุบันของปี 2020 ระหว่างสองวันนี้ “ *ผู้ที่อ่าน* »
ทำให้ลูกคนอื่นๆ ของพระเจ้าแบ่งปันแสงที่ถูกถอดรหัส และพวกเขาก็เข้าสู่งานของ
" *ผู้เผยพระวจนะ* " ตามลำดับ การคุณนี้ทำให้ผู้ได้รับเรียกอื่นๆ
จำนวนมากขึ้นสามารถเข้าถึงการเลือกตั้งได้โดยการไต่ยืนยันความจริงที่เปิดเผย
และโดยการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นทางการ

ข้อ 10: “ *และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า*
“อย่าประทับตราคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้” เพราะใกล้ถึงเวลาแล้ว -

ข้อความนี้ทำให้เข้าใจผิด เนื่องจากมีจำหน่ายถึงยอห์น
ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงส่งไปยังยุคสุดท้ายของเราตั้งแต่เริ่มหนังสือ ตามวิวรณ์ 1:10
นอกจากนี้เราต้องเข้าใจว่าคำสั่งไม่ปิดผนึกข้อความในหนังสือนั้นได้ส่งถึงฉันโดยตรง
ในเวลาหนังสือถูกเปิดผนึกโดยสมบูรณ์ จากนั้นมันจะกลายเป็น “
หนังสือเปิดเล่มเล็กๆ” ของวิวรณ์ 10:5 และเมื่อมันถูก “ *เปิด* ”
ด้วยความช่วยเหลือและการอนุญาตจากพระเจ้า ก็ไม่มีปัญหาในการปิดด้วย
"ตราประทับ" อีกต่อไป และนี่ “ *เพราะเวลาใกล้เข้ามาแล้ว* ”; ในฤดูใบไม้ผลิปี 2021
เหลือเวลาอีก 9 ปีก่อนที่พระเจ้าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์

อย่างไรก็ตามการเปิด “ *หนังสือเล่มเล็ก* ” ครั้งแรกเริ่มขึ้นหลังจากคำสั่งของ
Dan.8:14 เช่นหลังปี 1843 และ 1844
สำหรับความเข้าใจที่สำคัญในเรื่องของการทดสอบศรัทธาแอดเวนตีสครั้งล่าสุดนั้น
เกิดจากการเปิดเผยโดยตรงจากพระเยซูคริสต์เองหรือโดยทูตสวรรค์ของพระองค์
แก่เอลเลน จี ไวก์น้องสาวของเราระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจของเธอ

ข้อ 11: “ *ให้ผู้อธรรมกลับมาอยู่ธรรมอีก ให้ผู้ที่ไม่สะอาดกลายเป็นมลทินอีก*
และให้คนชอบธรรมประพฤติชอบธรรมต่อไป และผู้ที่บริสุทธิ์ยังคงชำระตนให้บริสุทธิ์
-

ในการอ่านครั้งแรก ข้อนี้ยืนยันการบังคับใช้กฎหมายของดาน.8:14
การแยกแอดเวนตีสที่พระเจ้าเลือกไว้ระหว่างปี 1843 ถึง 1844
เป็นการยืนยันข้อความของ “ *ชาร์ดิส* ” ที่ซึ่งเราพบพวกโปรเตสแตนต์ที่ “ *มีชีวิต* ”
แต่ “ *ตายแล้ว* ” และ “ *มีมลทิน* ” ฝ่ายวิญญาณ และผู้บุกเบิกแอดเวนตีส “

คู่ควรกับความขาว " ที่ถูกเรียกในข้อนี้ " ความชอบธรรมและความศักดิ์สิทธิ์ ".
แต่การเปิด " หนังสือเล่มเล็กๆ " กลับก้าวหน้าเหมือน "
วิถีแห่งผู้ชอบธรรมที่ดำเนินไปอย่างแสงสว่างแห่งวัน ตั้งแต่รุ่งเช้าจนถึงจุดสูงสุด "
และผู้อ่านก็แฉ็ดแฉ็ดไม่รู้ว่าจะ การ

ทดสอบศรัทธากำลังจะทำให้พวกเขากระจัดกระจายระหว่างปี 1991 ถึง 1994
ขณะที่การศึกษาเรื่อง " แตร ที่ 5 " เปิดเผยแก่เรา
ด้วยเหตุนี้จึงสามารถอ่านข้อนี้แบบอื่นๆ ได้

เวลาแห่งการปิดผนึกกำลังจะสิ้นสุดลงเมื่อเราอ่านในวิวรณ์ 7:3: "
อย่าทำอันตรายต่อแผ่นดินโลก ทะเล หรือต้นไม้
จนกว่าเราจะปิดผนึกหน้าผากผู้รับใช้ของพระเจ้าของเราแล้ว »

เราควรมอบอำนาจให้ทำร้ายที่ดิน ทะเล และต้นไม้ที่ไหน?
มีความเป็นไปได้สองประการ ก่อน " แตรที่หก " หรือก่อน "
ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย " ? " แตรที่หก "
ซึ่งประกอบขึ้นเป็นการลงโทษเดือนครั้งที่หกที่พระเจ้ามอบให้กับคนบาปทางโลกดู

เหมือนว่าสมเหตุสมผลสำหรับฉันในกรณีนี้ที่จะรักษาความเป็นไปได้ที่สองไว้

เพราะ " ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระเจ้า " มีเป้าหมายคือ
" โลก " ของโปรเตสแตนต์ และ " ทะเล " ของคาทอลิก
ให้เราพิจารณาว่าการทำลายล้างที่เกิดขึ้นโดย " แตรที่หก " ไม่ได้ป้องกัน
แต่ส่งเสริมการกลับใจใหม่ของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์

ดังนั้นหลังจาก " แตรที่หก " และก่อน " ภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดประการ "
และในเวลาของการหยุดการผนึกซึ่งถือเป็นการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณส่วนรวม
และส่วนบุคคล เรายังคงสามารถวางถ้อยคำจาก วจนะนี้: " ผู้ธรรมก็ให้อธรรมอีก
ให้ผู้เป็นมลทินกลับเป็นมลทินอีก และให้คนชอบธรรมประพาศชอบธรรมต่อไป
และผู้ที่ยังบริสุทธิ์ยังคงชำระตนให้บริสุทธิ์ »

ทุกคนจะสามารถเห็นวิธีที่พระวิญญาณยืนยันในข้อนี้ถึงคำแปลที่ดีที่ฉันนำเสนอสำหรับข้อพื้นฐาน " แฉ็ดแฉ็ด " ซึ่งก็คือดาเนียล 8:14: "...

ความบริสุทธิ์จะถูกทำให้ชอบธรรม " คำว่า " ความชอบธรรม และ
ศักดิ์สิทธิ์ " ได้รับการสนับสนุนอย่างมากและด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงยืนยัน
ข้อความนี้จึงคาดการณ์เวลาสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนผัน แต่มีคำอธิบายอื่นดังนี้
เมื่อถึงจุดสิ้นสุดของหนังสือ

พระวิญญาณทรงมุ่งเป้าไปที่เวลาที่หนังสือที่ถอดรหัสครบถ้วนกลายเป็น "
หนังสือเล็กๆ " ที่เปิดกว้าง " และนับจากนี้ไป

การยอมรับหรือการปฏิเสธจะสร้างความแตกต่างระหว่าง "
ผู้ชอบธรรมกับผู้ที่ทำให้ตนเองเป็นมลทิน "
และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเชิญชวน " นักบุญให้ชำระตนให้บริสุทธิ์ต่อไป "
ฉันจำได้อีกครั้งว่า " กิลเลส " มีสาเหตุมาจากลัทธิโปรเตสแตนต์ในข้อความ " ชาร์เดส "
"

พระวิญญาณมุ่งเป้าด้วยคำพูดที่ว่าลัทธิโปรเตสแตนต์และลัทธิแฉ็ดแฉ็ดแบบสถาบัน
ซึ่งมีคำสาปร่วมกันมาตั้งแต่ปี 1994 เมื่อเข้าร่วมโดยเข้าร่วมเป็นพันธมิตรทั่วโลก
ดังนั้นการยอมรับข้อความที่ถอดรหัสของหนังสือเล่มนี้จะ " อีกครั้ง แต่ครั้งสุดท้าย
จะสร้างความแตกต่างระหว่างผู้ที่รับใช้พระเจ้าและผู้ที่ไม่รับใช้พระองค์ " ตาม

มก .3:18

ข้าพเจ้าจึงสรุปบทเรียนของข้อนี้ ประการแรก
เป็นการยืนยันการแยกแียดเวนต์ีสออกจากลัทธิโปรเตสแตนต์ระหว่างปี 1843 และ
1844 ในการอ่านครั้งที่สอง
ข้อความนี้ใช้กับลัทธิแียดเวนต์ีสอย่างเป็นทางการซึ่งกลับคืนสู่พันธมิตรโปรเตสแตนต์
และทั่วโลกหลังปี 1994
และข้าพเจ้าเสนอบทอ่านที่สามซึ่งจะนำไปใช้เมื่อสิ้นสุดเวลาของ
การคุมประพฤติในปี 2029
ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์กำหนดไว้สำหรับต้นฤดูใบไม้ผลิซึ่งมาถึงก่อน
วันที่ 3 เมษายนของเทศกาลปีสก้า 2030.

หลังจากคำอธิบายเหล่านี้ยังคงอยู่สำหรับเราที่จะเข้าใจว่าสาเหตุของการล่ม
สลายของแียดเวนต์ีสสถาบันซึ่งนำไปพระเยซูคริสต์ " อาเจียน " "
ในข้อความของเขาที่ส่งถึงเลาตีเซียนั้นน้อยกว่าการปฏิเสธที่จะเชื่อในการกลับมาของ
เขาในปี 1994 ว่า
การปฏิเสธที่จะคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของแสงที่ให้ความสว่างแก่การแปลที่แท้จริงของ
องดาเนียล 8:14;
แสงสว่างแสดงให้เห็นในลักษณะที่ไม่อาจโต้แย้งได้จากข้อความต้นฉบับในพระคัม
ภีร์ไบเบิลภาษาฮีบรูเอง
บาปนี้สามารถถูกประณามโดยพระเจ้าแห่งความยุติธรรมเท่านั้นที่ไม่ถือว่าผู้กระทำผิด
เป็นผู้บริสุทธิ์

ข้อ 12: “ *ดูเถิด ข้าพระองค์มา โดยเร็ว*
และบำเหน็จของข้าพระองค์ก็อยู่กับข้าพระองค์
เพื่อตอบแทนทุกคนตามการงานของเขา”

ในอีก 9 ปี พระเยซูจะกลับมาพร้อมกับพระสิริอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดจะพรรณนา
ในวิว . 16 ถึง 20
พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราถึงลักษณะของการลงทัณฑ์ของพระองค์ที่สงวนไว้สำหรับ
คนบาปที่เป็นคาทอลิก โปรเตสแตนต์ และแียดเวนต์ีสที่ไม่ยุติธรรมและไม่อดทน
เขายังนำเสนอส่วนที่สงวนไว้สำหรับแียดเวนต์ีสที่ได้รับเลือกของเขาซึ่งยังคงซื่อสัตย์
และเคารพคำพยากรณ์ของเขาและวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ในวันที่ 7
ของเขา ในวิว . 7, 14, 21 และ 22 “ *การแก้แค้น* ” จะ “
กลับคืนสู่แต่ละคนตาม งานของเขา ” คืออะไร
ซึ่งทำให้คนผิดต้องแก้ตัวในสายพระเนตรของพระคริสต์เพียงเล็กน้อย
คำพูดที่แก้ตัวให้เหตุผลนั้นไร้ประโยชน์เพราะจะสายเกินไปที่จะเปลี่ยนแปลงข้อผิดพลาด
ของตัวเลือกในอดีต

ข้อ 13: “ *เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นเบื้องปลาย*
เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด -

สิ่งมีเริ่มต้นก็มีจุดสิ้นสุดเช่นกัน
หลักการนี้ใช้กับระยะเวลาบนโลกที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับการเลือกผู้ที่ทรง
เลือกไว้ ระหว่างอัลฟาและโอเมกา 6,000 ปีจะผ่านไป ในปีที่ 30 ซึ่งตรงกับวันที่ 3
เมษายน
การสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้โดยสมัครใจของพระเยซูคริสต์จะถือเป็นช่วงเวลาอัลฟา
ของพันธมิตรคริสเตียนในปี 2000 ด้วย ฤดูใบไม้ผลิปี 2030
จะเป็นเครื่องหมายของเวลาโอเมกาอย่างเต็มประสิทธิภาพ

แต่อัลฟา ก็เป็นรุ่น 1844 ที่มีโอเมก้าในปี 1994 เช่นกัน และสุดท้าย อัลฟามีไว้สำหรับฉันและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งคนสุดท้าย ในปี 1995 พร้อมด้วยโอเมก้าในปี 2030

ข้อ 14: “ *ความสุขมีแก่ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ (และไม่*

ซึกเสื่อคลุมของพวกเขา)
เพื่อที่จะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิตและเข้าทางประตูเข้าไปในเมือง! -

รูปแบบที่สองของ “ *ความทุกข์ลำบากใหญ่* ”

อยู่ตรงหน้าเราพร้อมผลที่ตามมาของการเสียชีวิตจำนวนมาก

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการปกป้องและความช่วยเหลือจากพระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์ ดังภาพที่แสดง คนบาปจะต้อง “ *รักษาพระบัญญัติของเขา* ” -
ของพระเจ้าและของพระเยซู “ *พระเมษโปดกของพระเจ้า* ”

ซึ่งหมายความว่าพระองค์จะต้องละทิ้งทุกรูปแบบที่บาปสามารถรับได้ การแปลแบบปกปิดของข้อนี้ที่เก็บรักษาไว้ในพระคัมภีร์ปัจจุบันของเรานั้นเนื่องมาจาก กนิกายโรมันคาทอลิกที่นำมาจากวาติกัน ต้นฉบับอื่น ๆ

ที่เก่าแก่ที่สุดและเชื่อถือกว่าจึงเสนอว่า: “

ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ย่อมเป็นสุข ”

และเนื่องจากบาปเป็นการฝ่าฝืนธรรมบัญญัติ

ข้อความจึงถูกบิดเบือนและแทนที่การเชื่อฟังที่จำเป็นและสำคัญยิ่งด้วยการกล่าวอ้าง ง่าย ๆ “ *ว่าเป็นส่วนหนึ่งของคริสเตียน ใครได้ประโยชน์จากอาชญากรรม?*

ถึงผู้ที่ต่อสู้อย่างโหดเหี้ยมกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์

ข้อความที่แท้จริงสรุปได้ดังนี้: “ *ผู้ที่เชื่อฟังผู้สร้างของเขา่อมเป็นสุข* ”

ข้อความนี้กล่าวซ้ำเฉพาะสิ่งที่อ้างถึงในวิวรณ์ 12:17 และ 14:12 กล่าวคือ: “ *บรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและศรัทธาของพระเยซู* ”

คนเหล่านี้คือผู้รับข้อความสุดท้ายที่พระเยซูส่งมา

ผู้ที่ตัดสินผลลัพธ์ที่ได้รับก็คือพระเยซูคริสต์เอง

และข้อกำหนดของพระองค์ก็เท่ากับความทุกข์ทรมานที่ต้องทนทุกข์ทรมานในการท นทุกข์ทรมานของพระองค์ รางวัลสำหรับผู้ได้รับการคัดเลือกจะยิ่งใหญ่มาก

พวกเขาจะได้รับความเป็นอมตะและเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ผ่านเส้นทางแอ็ดเวนติสซึ่งมีสั ญลักษณ์ “ *ประตูสิบสองประตู* ” ของ “ *เยรูซาเล็มใหม่* ” ที่เป็นสัญลักษณ์

ข้อ 15: “ *ออกไปพร้อมกับสุนัข นักเล่นกล โสเภณี ขาดกร คนไหวรูปเคารพ และทุกคนที่รักและประพาศให้!* -

ใครคือผู้ที่พระเยซูทรงตั้งชื่อเช่นนี้?

ข้อกล่าวหาที่ซ่อนเร้นนี้เกี่ยวข้องกับความเชื่อของคริสเตียนทั้งหมดที่ละทิ้งความเชี อ

ศรัทธาคาทอลิก ศรัทธาโปรเตสแตนต์หลากหลายรูปแบบ

รวมถึงศรัทธาแอ็ดเวนติสซึ่งเข้าร่วมเป็นพันธมิตรมาตั้งแต่ปี 1994

ศรัทธาของแอ็ดเวนติสได้รับพรมากมายจากเขาตั้งแต่เริ่มดำรงอยู่

และยิ่งกว่านั้นอีกเกี่ยวกับตัวแทนคนสุดท้ายของเขาที่ถูกบังคับให้ไม่ลงรอยกัน “

สุนัข ” เป็นคนต่างศาสนา แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือผู้ที่อ้างว่าเป็นพี่น้องของเขา

และทรยศต่อ เขา คำว่า “ *สุนัข* ”

นี้ขัดแย้งกับมนุษย์ตะวันออกแล้วมีภาพลักษณ์ของการเยาะเย้ย และที่นี้

พระเยซูยังทำทนายธรรมชาติของมนุษย์และถือว่าพวกมันเป็นสัตว์ที่ไม่น่าเชื่อถือ

ข้อกำหนดอื่น ๆ ยืนยันการตัดสินนี้ พระเยซูทรงยืนยันถ้อยคำในวิวรณ์ 21:8

และการเพิ่มคำว่า “ *สุนัข* ” ในที่นี้เป็นการแสดงถึงวิจารณ์ของพระองค์

หลังจากการแสดงความรักอันประเสริฐที่เขามอบให้กับมนุษย์
ไม่มีอะไรจะน่ากลัวไปกว่าการถูกทรยศโดยผู้ที่อ้างว่าเป็นของเขาและการเสียสละของ
อง เ ข า

จากนั้นพระเยซูทรงเรียกพวกเขาว่า " *นักมายากล* "
เพราะพวกเขาค้าขายกับทูตสวรรค์ที่ไม่ดี ลัทธิผีปิศาจ
ซึ่งล่อลวงศรัทธาคาทอลิกเป็นครั้งแรกด้วยการประจักษ์ของ "พระแม่มาลี"
ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในพระคัมภีร์ แต่
การอัศจรรย์ที่พวกปีศาจทำนั้นคล้ายคลึงกับสิ่งที่ " *นักมายากล* "
ของฟาโรห์ทำต่อหน้าโมเสสและอาโรน

โดยการเรียกพวกเขาว่า " *ไม่บริสุทธิ์* "
พระเยซูประณามการปลดปล่อยศีลธรรม
แต่โดยเฉพาอย่างยิ่งพันธมิตรทางศาสนาที่ผิดธรรมชาติซึ่งสร้างโดยคริสตจักรโปร
เตสแตนต์ด้วยศรัทธาคาทอลิกที่ถูกประณามโดยผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นผู้ริ
บใช้ของมาร พวกเขาทำซ้ำ "ในฐานะลูกสาว" "*การผิดประเวณี* " ของ "
แม่โสเภณีบาบิโลนมหาราช" ของพวกเขาที่ถูกประณามในวิวรณ์ 17:5

พวกที่ละทิ้งความเชื่อก็เป็น " *ชาตกร* " เช่นกัน
ซึ่งจะเตรียมสังหารผู้ที่พระเยซูทรงเลือกไว้
หากพระองค์ไม่ทรงเข้าไปแทรกแซงเพื่อป้องกันไม่让他们เขาผ่านการเสด็จมาอันรุ่ง
โรจน์ของพระองค์

พวกเขาเป็น " *ผู้นับถือรูปเคารพ* "
เพราะเขาให้ความสนใจต่อชีวิตวัตถุมากกว่าชีวิตฝ่ายวิญญาณ
พวกเขายังคงเฉยเมยเมื่อพระเจ้าประทานแสงสว่างแก่พวกเขา
ซึ่งพวกเขาปฏิเสธอย่างโจ่งแจ้งโดยการสร้างปีศาจผู้ส่งสารที่แท้จริงของพระองค์
และเพื่อจบข้อนี้ พระองค์ตรัสว่า "
และ ใคร ก็ตามที่รักและปฏิบัติยอโมโกหก! » ในการทำเช่นนั้น

เขาประณามผู้ที่มีนิสัยผูกพันกับการโกหก
จนถึงจุดที่พวกเขาไม่ได้รู้สึกอ่อนไหวต่อความจริงเลย
มีการกล่าวถึงธรรมเนียมและสิ่งที่ไม่สามารถพูดคุยกันได้
มันก็เหมือนกันกับความรักความจริงหรือความเท็จ แต่สำหรับข้าพเจ้าที่รับสั่งของพระองค์
พระเจ้าทรงเลือกโดยเฉพาะในบรรดาสิ่งมีชีวิตของพระองค์ที่การสืบพันธุ์ของมนุษย์
ทำให้เกิดการสืบพันธุ์ ผู้ที่มีความรักต่อความจริงนี้

ผลลัพธ์สุดท้ายของแผนแห่งความรอดของพระเจ้านั้นแย่มาก
ถูกโยนออกไปอย่างต่อเนื่อง พวกคนบาปที่ไม่กลับใจที่แข็งกระด้าง คนต่อต้านยิว
พันธมิตรชาวยิวที่ไม่เชื่อมาแต่โบราณ

ความศรัทธาของพระสันตปาปาคาทอลิกที่น่ารังเกียจ
ความศรัทธาออร์ทอดอกซ์ที่นับถือรูปเคารพ
ความศรัทธาของนิกายโปรเตสแตนต์แห่งคาลวิน
และสุดท้ายคือความศรัทธาของสถาบันแอดเวนติส

เหยื่อรายสุดท้ายของวิญญาณของ ประเพณีที่คนรุ่นก่อนต่างก็ชื่นชอบเท่าเทียมกัน
ข้อความ "แอดเวนติส" ส่งผลร้ายแรง ประการแรกสำหรับชาวยิว
ผู้ที่ไม่เชื่อในการ **เสด็จมาครั้งแรก** ของพระเมสสิยาห์ที่ประกาศไว้ใน ตม .9:24 ถึง
27 ประการที่สอง คริสเตียนถูกพระเยซูโยนออกไปซึ่งทุกคนมีส่วนแบ่งเหมือนกัน
ความรู้สึกผิดที่แสดงการขาดความสนใจในข้อความ "แอดเวนติส" ล้ำสุดซึ่งประกาศ
การเสด็จมาครั้งที่สองของ พระองค์

การขาดความรักต่อความจริงเป็นสิ่งที่ร้ายแรงสำหรับพวกเขา ในปี 2020 ศาสนาราชการหลักๆ เหล่านี้ต่างก็แบ่งปันข้อความแย้งๆ ที่พระเยซูตรัสในปี 1843 ถึงลัทธิโปรเตสแตนต์ในยุค " ชาร์ดิส " ใน วว . 3:1: " มีคนบอกว่าคุณยังมีชีวิตอยู่ และคุณตายแล้ว "

ข้อ 16: “ เรา พระเยซู ได้ส่งทูตสวรรค์ของเรามาเป็นพยานแก่ท่านถึงเรื่องเหล่านี้ในคริสตจักร วันคือรากและเชื้อสายของดาวิด ดาวรุ่งที่สุกใส -

พระเยซูทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมาหาเรา และผ่านยอห์นมาหาเรา ผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์ในยุคสุดท้าย เพราะเฉพาะวันนี้เท่านั้นที่ข้อความที่ถอดรหัสครบถ้วนนี้ทำให้เราเข้าใจข้อความที่พระองค์ตรัสกับผู้รับใช้และสาวกของพระองค์ในเจ็ดยุคหรือเจ็ดสภา พระเยซูทรงขจัดข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียกร้องเชิงสัญลักษณ์ของ Apo.5: “ รากฐานและลูกหลานของดาวิด ” เขาเสริม: “ ดาวรุ่งที่สุกใส ” ดาวดวงนี้คือดวงอาทิตย์ แต่เขาระบุด้วยสัญลักษณ์เท่านั้น เพราะโดยไม่รู้ตัวและจริงใจที่รักพระเยซูคริสต์สำหรับการเสียสละของพระองค์ให้เกียรติดวงอาทิตย์ของเราดาวดวงนี้ที่คนต่างศาสนานับถือ หากหลายคนไม่ตระหนักถึงสิ่งนี้ ผู้ชนจำนวนมาก แม้จะรู้แจ้งในเรื่องนี้แล้ว ก็ไม่พร้อม หรือไม่สามารถเข้าใจความร้ายแรงของการกระทำที่นับถือรูปเคารพนอกรีต นี้ มนุษย์จะต้องลิ้มตัวเอง เพื่อวางตัวเองในตำแหน่งของพระเจ้าที่รู้สึกแตกต่างไปจากเดิมมาก เนื่องจากจิตใจของเขาติดตามการกระทำของมนุษย์มาเกือบ 6,000 ปีแล้ว โดยจะระบุแต่ละการกระทำตามสิ่งที่เป็นตัวแทนจริงๆ ซึ่งไม่ใช่กรณีของผู้ชายที่มีอายุสั้นโดยเน้นไปที่การสนองความปรารถนาของตนเป็นหลัก โดยหลักๆ คือทางเนื้อหนังและทางโลก แต่ยังเป็นกรณีของผู้ที่มีจิตวิญญาณและเคร่งศาสนา และยังคงถูกปิดกั้นไม่ให้เคารพประเพณีของบรรพบุรุษ

ในตอนท้ายของ ข้อความของ Thyatira พระวิญญาณตรัสกับ " ผู้ที่มีชัยชนะ ": " และเราจะมอบดาวรุ่งให้เขา " ที่นี้พระเยซูทรงเสนอพระองค์เองว่าเป็น " ดาวรุ่ง " ผู้ชนะจะได้รับพระเยซูและแสงสว่างแห่งชีวิตซึ่งมีต้นกำเนิดอยู่ในตัวเขาพร้อมกับเขา สิ่งเตือนใจสำหรับคำนี้บ่งบอกถึงความสนใจอย่างเต็มที่ของ “ พวกแอดเวนติส ” คนสุดท้ายที่แท้จริงในข้อเหล่านี้ของ 1 เปโตร 2:19-20-21: “ และเรายึดถือคำพยากรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งคุณสมควรจะจ่าย จงเอาใจใส่เหมือนตะเกียงที่สองสว่างในที่มืดจนรุ่งเช้า และดาวรุ่งขึ้นในใจท่าน จงรู้ไว้ก่อนว่าไม่มีคำพยากรณ์ใดในพระคัมภีร์ที่สามารถตีความเป็นการส่วนตัวได้ เพราะว่าคำพยากรณ์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นโดยความประสงค์ของมนุษย์ แต่ได้รับการกระตุ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มนุษย์ได้พูดจากพระเจ้า » เราไม่สามารถพูดได้ดีกว่านี้ หลังจากได้ยืมถ้อยคำเหล่านี้ ผู้ที่ได้รับเลือกก็เปลี่ยนสิ่งเหล่านั้นเป็นงานที่พระเยซูคริสต์ทรงคำนึงถึง

ข้อ 17: “ แล้วพระวิญญาณและเจ้าสาวก็พูดว่า “ มาเถิด ” และให้ผู้ที่ได้ยินพูดว่า: มาเถิด และให้ผู้ที่กระหายมา ใครต้องการก็สามารถดื่มน้ำแห่งชีวิตได้อย่างอิสระ ”

นับตั้งแต่เริ่มพันธกิจบนโลกนี้ พระเยซูทรงเริ่มการเรียกนี้: “ มาเถิด ” แต่การนี้ภาพ “ กระหาย ” ก็รู้ว่าคนที่ไม่ “ กระหาย ” จะไม่มาดื่ม เฉพาะผู้ที่ “ กระหาย ”

สำหรับชีวิตนิรันดร์นี้เท่านั้นที่จะได้ยินการเรียกของพระองค์ซึ่งความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์มอบให้เราโดยพระคุณของพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น เป็นโอกาสครั้งที่สอง พระเยซูผู้เดียวทรงจ่ายราคา เขาจึงเสนอให้ "ฟรี" ไม่มี "การปล่อยตัว" ของคาทอลิกหรือศักดิ์สิทธิ์ยอมให้ได้มาเพื่อเงิน การเรียกสากลนี้เป็นการเตรียมการรวมตัวของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งจากทุกชาติและทุกต้นกำเนิด การเรียก " มาเกิด " กลายเป็นกุญแจสำคัญของกลุ่มผู้ได้รับเลือกซึ่งการทดสอบศรัทธาในยุคสุดท้ายจะถูกสร้างขึ้น แต่พวกเขาจะได้สัมผัสกับการทดสอบที่กระจัดกระจายอยู่บนโลก และจะกลับมาพบกันอีกครั้งเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระองค์เพื่อกำจัดพวกเขาออกจากดินแดนแห่งบาป

ข้อ 18: “ ข้าพเจ้าประกาศแก่ทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือเล่มนี้ว่า หากผู้ใดเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไป

พระเจ้าจะทรงประหารเขาด้วยภัยพิบัติที่บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ -

วิวรณ์ไม่ใช่วรรณกรรมพระคัมภีร์ธรรมดา

เป็นงานวรรณกรรมที่เข้ารหัสในภาษาพระคัมภีร์อย่างศักดิ์สิทธิ์ซึ่งผู้ที่ค้นหาพระคัมภีร์ทั้งเล่มตั้งแต่ต้นจนจบสามารถจดจำได้ ส่วนวนจะค้นเคยจากการอ่านซ้ำๆ และ "ความสอดคล้องตามพระคัมภีร์" ทำให้สามารถค้นหาส่วนที่คล้ายกันได้ แต่เนื่องจาก รหัสของมันแม่นยำมาก ผู้แปลและผู้ถอดเสียงจึงได้รับคำเตือน: “ หากผู้ใดเพิ่มเติมสิ่งใดลงไป

พระเจ้าจะโจมตีเขาด้วยภัยพิบัติที่อธิบายไว้ในหนังสือเล่มนี้ ”

ข้อ 19: “ และถ้าใครเอาสิ่งใดไปจากถ้อยคำในหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของเขาจากต้นไม้แห่งชีวิตและจากเมืองศักดิ์สิทธิ์ตามที่บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ -

ด้วยเหตุผลเดียวกัน พระเจ้าทรงขู่ใครก็ตามที่ “ เอาสิ่งใดไปจากถ้อยคำในหนังสือคำพยากรณ์นี้ ” “ ใครก็ตามที่เสียงนี้ก็ได้รับการเตือนเช่นกัน: “

พระเจ้าจะทรงตัดส่วนของเขาออกจากต้นไม้แห่งชีวิตและจากเมืองศักดิ์สิทธิ์ตามที่อธิบายไว้ในหนังสือเล่มนี้ ”

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลร้ายแรงต่อผู้ที่กระทำการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ฉันตั้งความสนใจของคุณมาที่บทเรียนนี้

หากการดัดแปลงหนังสือเข้ารหัสที่ไม่สามารถเข้าใจได้นี้ถูกลงโทษโดยพระเยซูคริสต์ด้วยวิธีที่เข้มงวดทั้งสองนี้ จะเกิดอะไรขึ้นสำหรับผู้ปฏิบัติเสมอ ข้อความที่ถอดรหัสที่เข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ ของหนังสือเล่มนี้ ?

พระเจ้ามีเหตุผลที่ดีที่จะนำเสนอคำเตือนนี้อย่างชัดเจน เพราะวิวรณ์นี้ ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เขาเลือก มีคุณค่าเช่นเดียวกับข้อความใน "พระบัญญัติสิบประการ" ของพระองค์ "สลักด้วยนิ้วของพระองค์บนแผ่นหิน" ตอนนี้ใน Dan.7:25 เขาได้พยากรณ์ว่า “ กฎหมาย ” ของพระองค์ จะ “ เปลี่ยนแปลง ” เช่นเดียวกับ “ ยุคสมัย ” ด้วย ดังที่เราได้เห็นมาแล้ว การกระทำนี้สำเร็จลุล่วงโดยอำนาจของโรมัน โดยขึ้นเป็นจักรพรรดิอย่างต่อเนื่องในปี 321 จากนั้นเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาในปี 538 การกระทำนี้ซึ่งเขาตัดสินใจว่า " หยิ่งผยอง " จะถูกลงโทษถึงตาย และ พระเจ้าทรงเตือนเราไม่ให้สืบพันธุ์ ไปสู่คำทำนาย ซึ่งเป็นความผิดอย่างนี้ซึ่งท่านประณามอย่างหนักแน่น

งานของพระเจ้ายังคงเป็นงานของพระองค์ไม่ว่าจะดำเนินการในเวลาใดก็ตาม การถอดรหัสคำทำนายของเขาเป็นไปไม่ได้หากไม่ได้รับคำแนะนำจากเขา

ซึ่งหมายความว่างานที่ถอดรหัสมีค่าเดียวกันกับงานที่เข้ารหัส ฉะนั้น
จงตระหนักว่างานที่พระดำริของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยอย่างชัดเจนนี้มี “
ความบริสุทธิ์” สูงมาก ถือเป็น “ *คำพยากรณ์ถึงพระเยซู* ”
ขั้นสุดท้ายที่พระเจ้าตรัสกับผู้รับใช้เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสผู้ไม่เห็นด้วยคนสุดท้าย
และในเวลาเดียวกัน ด้วยการปฏิบัติของวันเสาร์สะบาโตที่แท้จริง ก็คือในปี 2021
ซึ่งเป็น “ *ความศักดิ์สิทธิ์อันชอบธรรม* ”
สุดท้ายที่กำหนดไว้ นับตั้งแต่มีผลใช้บังคับตามกฎหมายของ Dan.8:14 ในปี 1843
ข้อ 20: “ *ผู้ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้กล่าวว่า: ใช้แล้ว ฉันมา เร็ว ๆ นี้ สาธุ!*
มาเถิด พระเยซูเจ้า! -

เนื่องจากมีพระวจนะสุดท้ายที่พระเยซูคริสต์ตรัสกับเหล่าสาวก
หนังสือวิวรณ์เล่มนี้จึงมีความบริสุทธิ์สูงมาก
ในพระองค์เราพบว่ามีค่าเท่ากับโต๊ะในธรรมบัญญัติ
ซึ่งสลักด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าและมอบให้โมเสส พระเยซูทรงเป็นพยาน
ใครจะกล้าโต้แย้งการรับรองอันศักดิ์สิทธิ์นี้? ทุกอย่างถูกพูดออกไป
ทุกอย่างถูกเปิดเผย เขาไม่มีอะไรจะพูดอีกแล้วนอกจาก: “ *ใช้ ฉันจะมา เร็ว ๆ นี้* ”
คำง่าย ๆ ว่า “ *ใช้* ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของเขา
หมายความว่า การมาใกล้ของเขานั้นแน่นอน เพราะเขาต่อสัญญาของเขา: “ *ฉันมา*
เร็ว ๆ นี้ ”; a “ *ทันที* » ลงวันที่ซึ่งมีความหมายเต็ม: ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030
และเขายืนยันคำประกาศของเขาโดยพูดว่า “ *สาธุ* ”; ซึ่งแปลว่า “ตามความเป็นจริง”
แล้วใครพูดว่า: “ *มาเถิดพระเยซูเจ้า* ”? ตามที่กล่าวไว้ใน ข้อ 17 ของบทนี้
สิ่งเหล่านั้นคือ “ *พระวิญญาณและเจ้าสาว* ”

ข้อ 21: “ *ขอให้พระคุณขององค์พระเยซูเจ้าดำรงอยู่กับบริสุทธิ์ชนทุกคน!* -
วิวรณ์ข้อสุดท้ายนี้ ปิดท้ายหนังสือโดยทำให้นักถึง “ *พระคุณของพระเยซูเจ้า*
” นี้เป็นหัวข้อที่มักขัดแย้งกับกฎหมายในช่วงเริ่มต้นของการประชุมสมัชชาคริสเตียน
ในเวลานั้น
พระคุณสามารถบังคับใช้ได้โดยผิดกฎหมายโดยผู้ที่ปฏิเสธข้อเสนอของพระคริสต์
การสืบทอดธรรมบัญญัติของชาวยิวหมายความว่าพวกเขาเห็นความยุติธรรมอันศักดิ์
สิทธิ์ผ่านความยุติธรรมนั้นเท่านั้น พระเยซูไม่ต้องการให้พวกเขาเชื่อฟังธรรมบัญญัติ
แต่พระองค์มาเพื่อ “ *ปฏิบัติตาม* ” สิ่งที่สัตว์บูชาได้พยากรณ์ไว้แก่พระองค์
ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงตรัสในมธ.5:17 ว่า “
อย่าคิดว่าเรามาเพื่อทำลายธรรมบัญญัติหรือคำของศาสนาดพยากรณ์
เราไม่ได้มาเพื่อยกเลิก แต่มาเพื่อ ให้สำเร็จ”

สิ่งที่น่าประหลาดใจที่สุดคือการได้ยินคริสเตียนต่อต้านกฎหมายและพระคุณ
ดังที่อัครสาวกเปาโลอธิบาย
พระคุณมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้มนุษย์บรรลุธรรมบัญญัติจนถึงจุดที่พระเยซูทรงประ
กาศในยอห์น 15:5 ว่า “ *เราเป็นเถาองุ่น เจ้าเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ติดสนิทอยู่ในฉัน*
และที่ฉันอาศัยอยู่ ” ก็เกิดผลมาก เพราะหากไม่มีฉัน คุณก็ทำอะไรไม่ได้เลย ”
เขาพูดถึง อะไร “ *ทำ* ” อยู่ และมันคือ “ *ผลไม้* ” ฉะ? ?
เป็นการเคารพต่อกฎหมายซึ่งพระคุณของพระองค์ทำให้เป็นไปได้ด้วยความช่วยเหลือ
ของพระองค์ในพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันจะเป็นที่พึงปรารถนาและเป็นผลดีถ้า “ *พระคุณของพระเยซูเจ้าทรงเป็น* ”
และ สามารถ กระ ทำ การ “ *ในทุกสิ่ง* ”;
แต่บทกลอนที่บิดเบือนนี้เป็นเพียงการแสดงออกถึงความปรารถนาที่ไม่เป็นจริงเท่านั้น
ขอให้เราทุกคนหวังไว้ว่าจะมีจำนวนมาก ให้ได้มากที่สุด; พระเจ้า ผู้สร้าง

และ พระผู้ช่วยให้รอดผู้มาขึ้นชมของเราสมควรได้รับมัน เขาคู่ควรอย่างยิ่งกับมัน โดยการระบุ “ กับนักบุญทั้งหลาย ” ข้อความต้นฉบับจะขจัดความคลุมเครือใดๆ พระคุณของพระเจ้าสามารถให้ประโยชน์แก่พวกเขาโดยเฉพาะผู้ที่ “ พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริงของพระองค์ ” (ยอห์น 17:17) และสำหรับผู้ที่คิดจะบรรลุชีวิตนิรันดร์โดยไปตามเส้นทางที่พระเยซูคริสต์ทรงอ้างสิทธิ์ ฉันขอเตือนคุณว่าระหว่าง “ เส้นทาง ” และ “ ชีวิต ” มี “ ความจริง ” ที่สำคัญอยู่ตามยอห์น 14:6 ไม่มีความผิดต่อกลุ่มกบฏที่อ้างพรของข้อนี้ ตั้งแต่ปี 1843 พระคุณของเจ้ามีประโยชน์ต่อผู้ที่พระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์โดยการฟื้นฟูวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในวันเสาร์เท่านั้น การกระทำนี้เกี่ยวข้องกับประจักษ์พยานถึงความรักต่อ “ ความจริง ” ของสิ่งนั้น ทำให้วิสุทธิชนที่ได้รับเลือกมีค่าควรแก่พระคุณที่เป็นปัญหา ดังนั้นพระคุณจึงไม่สามารถอุทิศให้กับ “ทุกคน” ได้ ดังนั้นจงระวังการแปลพระคัมภีร์ที่ไม่ดีและทำให้เข้าใจผิด ซึ่งจะนำไปสู่ความท้อแท้ในที่สุดสำหรับผู้ที่พึ่งพาพระคัมภีร์เพราะเหตุร้าย!

วิวัฒนาการอันศักดิ์สิทธิ์ที่น่าเสนอในงานนี้ยืนยันบทเรียนที่พยากรณ์ไว้ในเรื่องราวของปฐมกาล ซึ่งเป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวดที่เราสังเกตได้ ในตอนท้ายของงานนี้ การนึกถึงบทเรียนหลักเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ นี่เป็นเรื่องชอบธรรม และข้าพเจ้าอยากจะทำให้เห็นว่าในโลกร่วมสมัยของเรา ความเชื่อของคริสเตียนถูกนำเสนออย่างหนาแน่นในรูปแบบที่บิดเบี้ยว เนื่องจากมรดกทางลัทธิของนิกายโรมันคาทอลิก ความจริงที่พระเจ้าทรงเรียกร้องนั้นยังคงอยู่ในสถานะที่เรียบง่ายและเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งอัครสาวกกลุ่มแรกของพระเยซูคริสต์เข้าใจ แต่ความเรียบง่ายที่มักถูกมองข้ามกลับกลายเป็นความซับซ้อนสำหรับผู้ที่ไม่ได้ฝึกหัด เพื่อระบุวิสุทธิชนยุคสุดท้ายภายหลังของพระเยซูคริสต์และโครงสร้างทางวิญญาณของวิวัฒนาการ ประภาศิตของดาเนียล 8:14 เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ แต่เพื่อระบุกฎศกฐิกานี้ การศึกษาหนังสือดาเนียลทั้งเล่มและการถอดรหัสคำพยากรณ์ก็มีความสำคัญเช่นกัน สิ่งเหล่านี้เข้าใจแล้ว Apocalypse เผยความลับให้เราทราบ การศึกษาที่จำเป็นเหล่านี้อธิบายถึงความยากลำบากที่เราเผชิญเมื่อเราพยายาม โนมน้าวชายผู้ไม่เชื่อในยุคของเรา ในโลกตะวันตก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฝรั่งเศส

พระเยซูตรัสว่าไม่มีใครมาหาเขาได้นอกจากพระบิดาผู้ทรงนำเขา และพระองค์ยังตรัสเกี่ยวกับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ด้วยว่าพวกเขาต้องเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ

คำสอนทั้งสองนี้เสริมกันว่าพระเจ้าทรงทราบธรรมชาติฝ่ายวิญญาณของผู้ที่เลือกสรร ในบรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของพระองค์ แต่ละคนก็จะตอบสนองไปตามธรรมชาติของตนเอง

นอกจากนี้ผู้ที่มอดิตอันเป็นผลดีเกี่ยวกับวันสะบาโตที่ชาวยิวปฏิบัติอยู่แล้วจะยอมรับการเปิดเผยเชิงพยากรณ์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องโดยไม่ยากเกินไปมาตั้งแต่ปี 1843 ในทางกลับกัน ผู้ที่มีอคติที่ไม่เอื้ออำนวยเกี่ยวกับวันสะบาโตจะปฏิเสธข้อโต้แย้งทั้งหมดตามพระคัมภีร์ที่น่าเสนอและ เขาจะหาเหตุผลที่ดีในการพิสูจน์การปฏิเสธของเขา การทำความเข้าใจหลักการนี้ช่วยปกป้องเราไม่ให้ท้อแท้กับคนที่เรานำเสนอความจริงของพระคริสต์ให้ โดยการเปิดเผยความจริงแห่งความคิดของพระเจ้า

คำพยากรณ์นี้ให้พลังทั้งหมดแก่ " *ชาวประเสริฐอันเป็นนิจ* " ซึ่งเหล่าสาวกของพระเยซูจะต้อง " *สอนบรรดาประชาชาติจนสิ้นโลก* "

“ *สัตว์ร้าย* ” แห่งวันสิ้นโลก

ศัตรูของพระเจ้าและผู้ที่เขาเลือกตามลำดับเวลาและต่อเนื่องปรากฏในรูปของ " *สัตว์ร้าย* "

ฉบับแรกหมายถึงจักรวรรดิโรมซึ่งมีภาพเหมือน " *มังกรมีสี่ขาและ มีหัวเจ็ดหัวสวมมงกุฎ* " ในวิวรณ์ 12:3; " *พวกนิโคเลาส์* " ใน วิวรณ์ 2:6; " *มาร* " ในวิวรณ์ 2:10

เรื่องที่สองเกี่ยวกับโรมคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งมีภาพเหมือนของ " *สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล มี เขาสี่ขาสวมมงกุฎ และมีหัวเจ็ดหัว* " ของวิวรณ์ 13:1; " *บัลลังก์ของซาตาน* " ใน Rev.2:13; " *หญิงเยเซเบล* " ใน Rev.2:20; " *ดวงจันทร์ย้อมด้วยเลือด* " ใน Rev.6:12; " *พระจันทร์ดวงที่สาม* " ของ " *แตรที่สี่* " ในวิวรณ์ 8:12; " *ทะเล* " ในวิว .10:2; " *ต้นอ้อเหมือนไม้เรียว* " ในวิว .11:1; " *หาง* " ของ " *มังกร* " ใน Rev.12:4; " *งู* " ใน Rev.12:14; และ " *มังกร* " ของข้อ 13, 16 และ 17; " *บาบิโลนมหาราช* " ใน Rev.14:8 และ 17:5

ประเด็นที่สามมุ่งเป้าไปที่ลัทธิเทวนิยมในการปฏิวัติฝรั่งเศส ซึ่งถ่ายโดย " *สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากขุมนรก* " ในวิวรณ์ 11:7; " *ความทุกข์ยากครั้งใหญ่* " ใน Rev.2:22; " *แตรที่สี่* " ในวิว .8:12; " *ปากที่กลืนแม่น้ำ* " ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของชาวคาทอลิก ในวิว .12:16 สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับรูปแบบแรกของ " *วิบัติประการที่สอง* " ที่อ้างถึงใน วิวรณ์ 11:14 รูปแบบที่สองจะสำเร็จโดย " *แตรที่หก* " ของข้อ .9:13 ตามข้อ .8:13 ภายใต้ชื่อ " *วิบัติที่สอง* " ระหว่างวันที่ 7 มีนาคม 2564 ถึง 2572 ภายใต้แ่งมมที่แท้จริงของโลก สงครามโลกครั้งที่ 3 สิ้นสุดด้วยสงครามนิวเคลียร์ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ซึ่งทำให้จำนวนประชากรโลกลดลง (*เหว*) คือความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นระหว่าง " *แตรตัวที่สี่และตัวที่หก* " รายละเอียดการพัฒนาของสงครามครั้งนี้เปิดเผยไว้ใน Dan.11:40 ถึง 45

“ *สัตว์ร้าย* ”

ตัวที่สี่หมายถึงศรัทธาของโปรเตสแตนต์และศรัทธาคาทอลิกซึ่งเป็นพันธมิตรในการทดสอบศรัทธาครั้งสุดท้ายในประวัติศาสตร์โลก เธอ " *ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก* " ในวิว .13:11; ซึ่งหมายความว่าเธอคือตัวเธอเอง มาจากความเชื่อคาทอลิกที่มีสัญลักษณ์เป็น " *ทะเล* " ยุคแห่งการปฏิรูปอย่างท่วมท้นได้สถาปนาศาสนาโปรเตสแตนต์ขึ้นด้วยหลายแง่มุมโดดเด่นด้วยการละทิ้งความเชื่อ เป็นพยานในงานของจอห์น คาลวิน ถึง ลักษณะนิสัย ที่ชอบทำสงคราม รุนแรง โหดร้าย และขมเหง การบังคับใช้คำสั่งของ Dan.8:14 ประณามมันทั่วโลกตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843

ศรัทธาแบบสถาบันแอดเวนติสเกิดขึ้นอย่างมีชีวิตจากการทดสอบศรัทธาของโปรเตสแตนต์ในปี 1843-1844 ได้ถอยกลับไปและกลับคืนสู่สถานะของศรัทธาโปรเตสแตนต์และคำสาปอันศักดิ์สิทธิ์ นับตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงปี 1994 นี้เป็นเพราะการปฏิเสธอย่างเป็นทางการของแสงพยากรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดเผยในงานนี้ตั้งแต่ปี 1991 ความตายทางวิญญาณของรูปแบบสถาบันนี้ได้รับการพยากรณ์ไว้ใน Rev.3:16: " *ฉันจะเอาเจียนคุณออกจากปากของฉัน* "

คำพยากรณ์จะบรรลุผลสำเร็จขั้นสุดท้ายอยู่ตรงหน้าเรา และศรัทธาของทุกคนจะถูกทดสอบ พระเจ้าพระเยซูคริสต์จะทรงรับรู้ในบรรดามนุษย์ทั้งปวงที่เป็นของพระองค์ ผู้ที่ต้อนรับการเปิดเผยอันสำคัญยิ่งของพระองค์ ผลแห่งความรักอันศักดิ์สิทธิ์ด้วยความยินดีและความรักดีอย่างสำนึกคุณ

ในช่วงโมงแห่งการเลือกสุดท้ายผู้ที่ได้รับเลือกจะแยกแยะความจริงที่ว่าพวกเขาจะรู้ว่าเหตุใดจึงล้มลงการเปิดเผยของพระเจ้าจึงสร้างความแตกต่างระหว่างผู้รอดและผู้สูญหายซึ่งมาจากยุคอัครสาวก "เอเฟซัส" ในอาปี .2:5 พระเจ้าตรัสว่า "เหตุฉะนั้นจงจำไว้ว่าเจ้าล้มลงมาจากไหน"; และในปี ค.ศ. 1843 ในยุค "ชาร์ดิส" พระองค์ยังตรัสกับโปรเตสแตนต์ในวิวรณ์ 3:3 ว่า "จงจำไว้ว่าท่านรับและได้ยืนอย่างไร และรักษาและกลับใจ"; สิ่งนี้ขยายไปถึงแอตเวนต์ที่ตกลูกบาปตั้งแต่ปี 1994 ซึ่งแม้จะเป็นผู้สังเกตการณ์วันสะบาโต แต่ก็ได้รับความจากวิวรณ์ 3:19 จากพระเยซู: "ฉันตำหนิและลงโทษทุกคนที่ฉันรัก เพราะฉะนั้นจงกระตือรือร้นและกลับใจเกิด"

ในการเตรียมการเปิดเผยเชิงพยากรณ์นี้ พระเจ้าผู้สร้างซึ่งเผชิญหน้าในองค์พระเยซูคริสต์ ได้ตั้งเป้าหมายให้พระองค์เองในการยอมให้ผู้ที่ถูกเลือกของพระองค์ระบุศรัทธาของพวกเขาได้อย่างชัดเจน สิ่งนั้นเสร็จสิ้นแล้วและพระประสงค์ของพระเจ้าก็บรรลุผลด้วยความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณ ผู้ที่ได้รับเลือกของพระองค์จึงกลายเป็น "เจ้าสาวที่เตรียมพร้อมสำหรับพิธีอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก" พระองค์ "ทรงห่มนางด้วยผ้าป่านเนื้อดีสีขาวซึ่งเป็นผลงานอันชอบธรรมของวิสุทธิชน" ในวิวรณ์ 19:7 บรรดาท่านที่ได้อ่านเนื้อหาของงานนี้แล้ว หากมีโอกาสดังนี้และได้รับพรที่จะอยู่ท่ามกลางพวกเขา จง "เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้าของท่าน" (ฮาโมส 4:12) ตามความจริงของพระองค์!

แม้ว่าการถอดรหัสคำพยากรณ์อันลึกลับของดาเนียลและวิวรณ์จะเสร็จสมบูรณ์ และเวลาแห่งการเสด็จกลับมาที่แท้จริงของพระคริสต์ก็เป็นทีที่ทราบแก่เราแล้ว คำถามนี้จากพระเยซูคริสต์ที่อ้างถึงในลูกา 18:8 ทำให้เกิดความสงสัยที่ค่อนข้างน่ากังวล: "เราบอกคุณแล้วว่าพระองค์จะขอให้ความยุติธรรมแก่พวกเขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาพระองค์จะพบความเชื่อในโลกนี้ไหม?"

เนื่องจากความรู้ทางสติปัญญาอันอุดมสมบูรณ์เกี่ยวกับความจริงไม่สามารถขัดแย้งความอ่อนแอของคุณสมบัติของศรัทธานี้ได้ มนุษยชาติซึ่งต้องเผชิญกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ได้พัฒนาไปในบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อความเห็นแก่ตัวที่สนับสนุนอย่างแรงกล้าทุกรูปแบบความสำเร็จส่วนบุคคลได้กลายเป็นเป้าหมายที่ต้องทำให้สำเร็จไม่ว่าจะต้องแลกมาด้วยการทำลายล้างเพื่ออนันตก็ตาม และสิ่งนี้จะเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาอันยาวนานแห่งสันติภาพโลกตลอดระยะเวลากว่า 70 ปี เมื่อเรารู้ว่าคานียมแห่งสวรรค์ที่พระเยซูคริสต์เสนอนั้นขัดแย้งกับบรรทัดฐานในยุคของเราโดยสิ้นเชิง คำถามของเขาดูสมเหตุสมผลอย่างน่าเศร้า เพราะอาจเกี่ยวข้องกับคนที่เชื่อว่าตัวเองถูก "เลือก" แต่จะคงอยู่เพียงเพื่อโชคร้ายของพวกเขาที่ "เรียกว่า";

เพราะพระเยซูจะไม่พบคุณสมบัติศรัทธาในตัวพวกเขาที่สมควรได้รับพระคุณของพระองค์

จดหมายข่าวคนแต่พระวิญญาณประทานชีวิต

บทสุดท้ายนี้เป็นการเสร็จสิ้นการถอดรหัสการเปิดเผยของ Apocalypse
อันที่จริง
ฉันได้นำเสนอรหัสในพระคัมภีร์ซึ่งทำให้สามารถระบุสัญลักษณ์ที่พระเจ้าทรงใช้ใน
คำพยากรณ์ของพระองค์
แต่ในขณะที่เป้าหมายของพวกเขาคือการเปิดเผยข้อกำหนดของพระองค์สำหรับการ
กลับมาของวันสะบาโตตั้งแต่ปี 1843-1844 คำว่าวันสะบาโตไม่ปรากฏ
เพียงครั้งเดียวในข้อความพยากรณ์ของดาเนียลหรือวิวรณ์เหล่านี้
มีการเสนอแนะเสมอแต่ไม่ได้อ้างอิงอย่างชัดเจน เหตุผลที่ไม่เอ่ยชื่อให้ชัดเจนก็คือ
การปฏิบัติในวันสะบาโตเป็นปกติพื้นฐานของความเชื่อของคริสเตียนที่เป็นอัครทูต
เพราะทุกคนสามารถเห็นได้ว่าหัวข้อของวันสะบาโตไม่เคยเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันระ
หว่างชาวยิวกับอัครสาวกกลุ่มแรก สาวกของ พระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม
มารไม่ได้หยุดโจมตีเขา ประการแรกยุ้งให้ชาวยิว "ทำให้เขาเป็นมลทิน"
จากนั้นตามด้วยคริสเตียน โดยทำให้เขา "เพิกเฉย" โดยสิ้นเชิง เพื่อให้บรรลุผลนี้
เขาได้สร้างแรงบันดาลใจให้แปลข้อความต้นฉบับที่กล่าวถึงเขาอย่างไม่ถูกต้อง
นอกจากนี้
การนำเสนอความจริงอันศักดิ์สิทธิ์นี้จะไม่สมบูรณ์หากปราศจากการบอกเลิกการกระ
ทำผิดที่นารังเกียจเหล่านี้ อันดับแรกเหยื่อคือพระผู้เป็นเจ้าในพระเยซูคริสต์
จากนั้นคือผู้ที่การสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระองค์จะมอบชีวิตนิรันดร์ให้
ข้าพเจ้ายืนยันต่อพระผู้เป็นเจ้าว่ามีอยู่ในงานเขียนของพันธสัญญาเก่าและพันธ
สัญญาใหม่ นั่นคือพระคัมภีร์ไบเบิลทั้งเล่ม **ไม่มี**
ข้อใดสอนการเปลี่ยนแปลงสถานะของวันสะบาโตจากพระบัญญัติที่สี่ในพระบัญญัติ
สิบประการ ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกทางโลกของเรา
นับตั้งแต่การละทิ้งความเชื่อของโปรเตสแตนต์เนื่องจากการบังคับใช้
คำสั่งของดาเนียล 8:14 ในฤดูใบไม้ผลิปี 1843 จนถึงทุกวันนี้

การอ่านพระคัมภีร์ก็คร่ำครวญผู้คน

ฉันอยากจะชี้ให้เห็นว่าไม่ใช่พระคัมภีร์ที่จงใจฆ่า

แต่เป็นการใช้ที่สร้างขึ้นจาก

ข้อผิดพลาดในการแปล

ซึ่งปรากฏในฉบับแปลของข้อความต้นฉบับ

“ ฮีบรูและกรีก ”;

แต่เหนือสิ่งอื่นใด

มันยังเป็นปัญหาเนื่องจากการตีความที่ไม่ดีอีกด้วย

พระเจ้าเองก็ยืนยันสิ่งนี้ตามภาพใน

Rev.9:11:

“

พวกเขามีทูตสวรรค์แห่งขุมลึกอยู่เหนือพวกเขาเป็นกษัตริย์

ตั้งชื่อเป็นภาษาฮีบรูว่าอาบัด โดอน

และในภาษากรีกว่าอโพลลิออน -

ฉันจำข้อความที่ซ่อนอยู่ในข้อนี้ได้ที่นี่: " Abbadon และ Apollyon " หมายถึง " ใน

ภาษาฮีบรูและกรีก ": ผู้ทำลาย " ทูตสวรรค์แห่งนรก " ทำลายศรัทธาโดยใช้ "

พยานสองคน " ใน พระคัมภีร์ ของวิวรณ์ 11:3

นอกจากนี้

ตั้งแต่นั้น

1843

ผู้เชื่อเท็จได้ทำผิดพลาดสองครั้งในการอ่านคำให้การทางประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์

ประการแรกคือการใช้ความสำคัญกับการประสูติของพระเยซูคริสต์มากกว่าการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และประการที่สองคือการใช้ข้อผิดพลาดนี้

โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์มากกว่าความตายของพระองค์

ข้อผิดพลาดสองประการนี้เป็นพยานปรักปรำพวกเขา

เพราะการแสดงความรักของพระเจ้าต่อสิ่งมีชีวิตของพระองค์นั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจโดยสมัครใจของพระองค์ที่จะสละชีวิตของพระองค์ในพระคริสต์เพื่อการไถ่ผู้ที่พระองค์เลือกสรร

การให้ความสำคัญกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูเป็นอันดับแรกประกอบด้วย การบิดเบือนโครงการช่วยให้รอดของพระเจ้า

และสิ่งนี้นำไปสู่ความผิดที่เป็นผลมาจากการตัดตนเองออกจากพระองค์และทำลายสัมพันธภาพอันศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรม และดีของพระองค์

ชัยชนะของพระคริสต์ขึ้นอยู่กับ การยอมรับความตาย

การฟื้นคืนพระชนม์เป็นเพียงผลลัพธ์ที่มีความสุขและยุติธรรมจากความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

โคโลสี 2:16-17: “ เหตุฉะนั้น อย่าให้ใครตัดสินท่านในเรื่องการกิน ดื่ม เทศกาล วันต้นเดือน หรือวันสะบาโต

สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาภายหลัง แต่กายอยู่ในพระคริสต์-

ข้อนี้มักใช้เพื่อยุติการปฏิบัติประจำสัปดาห์ “ วันสะบาโต ”

เหตุผลสองประการประการนี้ อย่างแรกคือคำว่า “ วันสะบาโต ” หมายถึง “ วันสะบาโต ” ซึ่งจัดขึ้นตาม “ เทศกาล ”

ทางศาสนาประจำปีซึ่งพระเจ้ากำหนดไว้ในเลวีนิติบทที่ 23 สิ่งเหล่านี้คือ “ วันสะบาโต ”

ซึ่งวางไว้ที่จุดเริ่มต้นและบางครั้งก็อยู่จุดสิ้นสุดระหว่าง “ งานเลี้ยง ทาง ศาสนา ”

" . ปลุกเร้าด้วยสำนวนที่ว่า " อย่าทำงานหนักในวันนั้น " พวกเขาไม่มีความเกี่ยวข้องกับ "วันสะบาโต" ประจำสัปดาห์

นอกเสียจากชื่อของพวกเขา " วันสะบาโต " ซึ่งแปลว่า "หยุด หยุดพัก" และปรากฏเป็นครั้งแรกในปฐมกาล 2:2: " พระเจ้าทรงพัก " ควรสังเกตด้วยว่าคำว่า " วันสะบาโต

ที่อ้างถึงในข้อความภาษาฮีบรูของพระบัญญัติข้อที่สี่ไม่ปรากฏในคำแปลแอล.เชก

นัตซึ่งกำหนดคำนี้ไว้ เพียงภายใต้ชื่อ " วันพักผ่อน " หรือ " วันที่เจ็ด " อย่างไรก็ตาม รากศัพท์มาจากคำกริยาที่อ้างถึงในปฐมกาล 2:2: “ พักผ่อน ” หรือ “ วันสะบาโต ” ซึ่งมีข้อชัดเจนในพระคัมภีร์ฉบับ JNDarby

เหตุผลที่สองคือ: เปาโลกล่าวถึง “ เทศกาลและวันสะบาโต ” ว่าเป็น “ *เงาของสิ่งที่จะมาภายหลัง* ”

นั่นคือสิ่งที่พยากรณ์ถึงความเป็นจริงที่เคยเป็นหรือจะเป็น สมมติว่า ข้อนี้เกี่ยวข้องกับ “ วันสะบาโตวันที่เจ็ด ” ก็ยังมี “ *เงาที่กำลังมา* ”

อยู่จนกระทั่งถึงสหัสวรรษที่เจ็ดซึ่งพยากรณ์ไว้

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เผยให้เห็นความหมายของ “ วันสะบาโตวันที่เจ็ด ” ซึ่งพยากรณ์ไว้ เนื่องจากชัยชนะเหนือบาปและความตายของพระองค์ ซึ่งเป็น “ พันปี ”

บนซีเลสเชียลซึ่งในระหว่างนั้นผู้ที่ได้รับเลือกจะพิพากษาผู้ตายทางโลกและซีเลสเชียลที่ตกสู่บาป

ในข้อนี้ “ เทศกาล วันขึ้นค่ำ ” และ “ วันสะบาโต ” ของวันเหล่านั้นเชื่อมโยงกับการดำรงอยู่ของรูปแบบประจำชาติของพันธสัญญาเก่าของอิสราเอล โดยทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่ผ่านการสิ้นพระชนม์

พระเยซูคริสต์ทรงทำให้คำพยากรณ์เหล่านี้ไร้ประโยชน์

พวกเขาต้องหยุดและหายไปเหมือน “ *เงา* ”

ที่จางหายไปก่อนที่จะพันธกิจทางโลกของพระองค์จะบรรลุผลสำเร็จ ในขณะที่ “วันสะบาโต” รายสัปดาห์หรือคอยการมาของสหัสวรรษที่ 7

เพื่อบรรลุความเป็นจริงตามคำพยากรณ์และสูญเสียประโยชน์ไป

พอลยังกล่าวถึง “ *การกินและการดื่ม* ” ในฐานะผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อ เขาว่าพระเจ้าได้ตรัสถึงสิ่งเหล่านี้ในเลวีนิติ 11 และ เฉลยธรรมบัญญัติ 14 ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดอาหารบริสุทธิ์ที่ได้รับอนุญาตและอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ที่ห้าม คำพูดของเปาโลไม่ได้มีเจตนาที่จะทำลายศาสนพิธีอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

แต่เป็นเพียงความคิดเห็นของมนุษย์ (*ซึ่งไม่มีใคร...*) ที่แสดงออกมาในหัวข้อนี้ ซึ่งเขาจะพัฒนาในโรม 14 และ 1 คร .8 ซึ่งความคิดของเขาปรากฏชัดเจนยิ่งขึ้น หัวข้อนี้เกี่ยวข้องกับอาหารที่บูชารูปเคารพและเทพเท็จ

เขาเตือนผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งก่อตั้งอิสราเอลฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าถึงหน้าที่ของตน ที่มีต่อเขา โดยกล่าวใน 1 โครินธ์ 10:31: “ *ไม่ว่าคุณจะกินหรือดื่มหรือทำอะไรก็ตาม จงทำทุกอย่างเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า* ”

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่ได้รับเกียรติจากผู้ที่เพิกเฉยและดูหมิ่นศาสนพิธีที่เปิดเผยของพระองค์ในเรื่องเหล่านี้หรือไม่?

ยากอบน้องชายของพระเยซูเป็นผู้พูดแทนอัครสาวก ในเรื่องการเข้าสู่นัด ในกิจการ 15:19-20-21: “

เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราไม่ควรกังวลบรรดาประชาชาติที่หันไปหา พระเจ้า แต่ให้เขียนถึงพวกเขาว่าพวกเขางดเว้นจากรูปเคารพที่โสโครก การผิดประเวณี และจากสิ่งที่รัดคอตาย และจากเลือด เพราะโมเสสจากรุ่นก่อนๆ มีผู้เทศนาสั่งสอนพระองค์ในทุกเมือง โดยจะอ่านในธรรมศาลา ทุกวันสะบาโต ”

มักใช้เพื่อพิสูจน์เสรีภาพของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสในวันสะบาโต

ข้อเหล่านี้ถือเป็นข้อพิสูจน์ที่ดีที่สุดที่ตรงกันข้ามกับแนวทางปฏิบัติที่ได้รับการสนับสนุนและสอนโดยอัครสาวก แท้จริงแล้ว Jacques

เห็นว่าการกำหนดให้พวกเขาเข้าสู่นัดไม่มีประโยชน์

และ เขา สรุปลักษณ์การสำคัญๆ

“ไว้เพราะจะมีการสอนศาสนาแบบเจาะลึกให้พวกเขาเมื่อพวกเขาไป
ทุกวันสะบาโต” ไปยังธรรมศาลาของชาวยิวในท้องถิ่นของพวกเขา

ข้ออ้างอีกประการหนึ่งที่ใช้เพื่อแสดงเหตุผลในการยุติการจำแนกประเภทอา
หารบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์: นิमितที่มอบให้กับเปโตรในกิจการ 10
คำอธิบายของเขาได้รับการพัฒนาในกิจการ 11 ซึ่งเขาระบุ “สัตว์ที่ไม่สะอาด”
ของนิमितพร้อมกับ “มนุษย์” นอกกริดที่ มาอริชฐานขอให้ไปหานายร้อยชาวโรมัน
“โคเรนลิอัส” ในนิमितนี้
พระเจ้าทรงเห็นภาพธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ของคนต่างศาสนาที่ไม่รับใช้พระองค์และ
ปรนนิบัติเทพเท็จ อย่างไรก็ตาม
การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ครั้งใหญ่สำหรับพวกเขา
เพราะประตูแห่งพระคุณเปิดให้พวกเขาผ่านศรัทธาในการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชด
ใช้ของพระเยซูคริสต์ โดยผ่านนิमितนี้เองที่พระเจ้าทรงสอนเปโตรถึงสิ่งใหม่นี้
ด้วยเหตุนี้ การจำแนกประเภทบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ในเลวีนิติ 11
จึงคงอยู่และดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก ยกเว้นว่าตั้งแต่ปี 1843 ด้วยกฤษฎีกาของ
Dan.8:14 อาหารของมนุษย์ได้ยึดถือบรรทัดฐานของ " การชำระให้บริสุทธิ์ "
ดั้งเดิมที่จัดตั้งขึ้นและเป็นระเบียบในปฐมกาล 1:29: " และพระเจ้าตรัสว่า: ดูเถิด เรา
เราได้อาหารที่มีเมล็ดทุกต้นที่มีอยู่ทั่วพื้นโลก และต้นไม้ทุกต้นที่มีเมล็ดในผล
นี้จะเป็นอาหารสำหรับคุณ ”

พระเยซูทรงสละพระชนม์ชีพด้วยการทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจเพื่อช่วย
ผู้ที่ทรงเลือกไว้
อย่าสงสัยในความศักดิ์สิทธิ์ระดับสูงที่ความตายอันเร่าร้อนนี้ต้องการผลตอบแทนจาก
สิ่งที่เขาช่วยชีวิตไว้ อย่างแท้จริง!

เวลาบนโลกของพระเยซูคริสต์

ไข่มุกแห่งวันสะบาโตวันที่ 20 มีนาคม 2021

ตั้งแต่เริ่มงานรับใช้

ฉันเชื่อมั่นและร้องเพลงว่า

“พระเยซูประสูติในฤดูใบไม้ผลิ” ในวันสะบาโตของวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2564

วันสันตวิษุวัตอยู่ที่เวลา 10:37 น. ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการประชุมฝ่ายวิญญาณ จากนั้นพระวิญญาณทรงนำข้าพเจ้าให้แสวงหาข้อพิสูจน์ว่าจนถึงตอนนั้นเป็นเพียงความเชื่อมั่นง่าย ๆ ในศรัทธาเท่านั้น

ปฏิทินของชาวยิวอนุญาตให้เราระบุเวลาของฤดูใบไม้ผลิของปี - 6 ก่อนการออกเดินทางอย่างเป็นทางการของคริสเตียนเกี่ยวกับการประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยในหีบของเรานี้ "วันสะบาโต" ของวันที่ 21 มีนาคม

ทำไมต้องปี - 6?

เนื่องจากการประสูติของพระเยซูคริสต์อย่างเป็นทางการของเราเกิดขึ้นจากข้อผิดพลาดสองประการ เฉพาะใน คริสต์ ศตวรรษ ที่ 6 เท่านั้น

ที่พระภิกษุไดโอนิซิอุสเดอะลิตเติ้ลได้ริเริ่มจัดทำปฏิทิน

เนื่องจากไม่มีรายละเอียดในพระคัมภีร์หรือประวัติศาสตร์

พระองค์ทรงกำหนดให้การประสูติตรงกับวันที่กษัตริย์เฮโรดสิ้นพระชนม์

ซึ่งพระองค์ทรงวางไว้ในปี 753 แห่งการสถาปนากรุงโรม ตั้งแต่นั้นมา

นักประวัติศาสตร์ได้ยืนยันข้อผิดพลาดในการคำนวณของเขาเป็นเวลา 4 ปี

ซึ่งทำให้เฮโรดสิ้นพระชนม์ในปี 749 นับตั้งแต่ก่อตั้งกรุงโรม

แต่พระเยซูประสูติก่อนการสิ้นพระชนม์ของเฮโรดและมัทธีว 2:16

ให้ความแม่นยำแก่เราซึ่งทำให้อายุของพระเยซูอยู่ที่ " สองปี " ในช่วงเวลาของ

"การสังหารหมู่ผู้บริสุทธิ์" ตามคำสั่งของกษัตริย์เฮโรดผู้โหดเหี้ยม เพราะเขา

ทนทุกข์ทรมานและรู้สึกถึงความตายที่กำลังจะมาถึง

ซึ่งจะฉีกเขาออกจากความเปลี่ยวเปลี่ยวในอำนาจ

รายละเอียดเป็นเรื่องสำคัญเพราะข้อความระบุว่า " สองปี "

ตามวันที่พระองค์ได้ทรงสอบถามอย่างถี่ถ้วนกับนักปราชญ์แล้ว "

นอกเหนือจากสี่ปีแห่งข้อผิดพลาดครั้งก่อนแล้ว ปี - 6 หรือ 747

แห่งการสถาปนากรุงโรม ได้รับการสถาปนาตามหลักพระคัมภีร์

วันสันตวิษุวัตแห่งปี - 6

ตรงกับวันสะบาโตในปีนี้ - 6

พระคัมภีร์บอกเราว่ามีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาแสดงตัวต่อ

คน เลี้ยงแกะที่ดูแลฝูงแกะของพวกเขา "

วันสะบาโตห้ามการค้าแต่ไม่ใช่การดูแลและเลี้ยงสัตว์

พระเยซูทรงยืนยันเรื่องนี้โดยตรัสว่า "

มีแกะตัวใดตกลงไปในบ่อและไม่มาช่วยไว้แม้ในวันสะบาโตด้วย? - "

ดังนั้นโดยทูตสวรรค์ จึงมีการประกาศการกำเนิดของ " ผู้เลี้ยงแกะที่ดี "

ผู้ช่วยให้รอดและการนำทางของแกะมนุษย์ อันดับแรกแก่ผู้เลี้ยงแกะ ผู้พิทักษ์

และผู้ปกป้องแกะสัตว์ ทูตสวรรค์ ชี้แจงว่า "

... เพราะวันนี้ในเมืองดาวิด ได้มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมาประสูติเพื่อท่านคือพระคริสต์องค์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า " " วันนี้ " นี่จึงเป็นวันสะบาโตและการประกาศในเวลากลางคืน

การประสูติของพระเยซูเกิดขึ้นระหว่างเวลา 18.00 น. ซึ่งเป็นวันเริ่มวันสะบาโต

และช่วงเวลากลางคืนของการประกาศโดยทูตสวรรค์แก่คนเลี้ยงแกะ

ตอนนี้เราต้องกำหนดเวลาที่แน่นอนเมื่อในหน้าปิดเวลาของอิสราเอล

วันสันตวิษุวัตของปี - 6 เกิดขึ้นจริง แต่ยังเป็นไปไม่ได้เนื่องจากเราไม่มีข้อมูลใดๆ

เกี่ยวกับช่วงเวลานี้

การประสูติของพระเยซูในวันสะบาโตทำให้แผนการช่วยให้รอดของพระเจ้าสด

ใสและมีเหตุผลอย่างสมบูรณ์แบบ พระเยซูทรงประกาศพระองค์เองว่าเป็น " บุตร

มนุษย์ " " เจ้าแห่งวันสะบาโต "

เพราะว่าวันสะบาโตนั้นเป็นวันชั่วคราวและยังมีประโยชน์อยู่จนถึงวันที่มาครั้งที่สอง คราวนี้ทรงพลังและรุ่งโรจน์ พระเยซูทรงให้ความหมายที่สมบูรณ์แก่วันสะบาโตเนื่องจากพระองค์ทรงทำนาบางส่วนที่เหลือของสหสวรรค์ที่เจ็ดที่พระองค์ได้รับเลือกโดยชัยชนะเหนือบาปและความตาย

เพื่อเป็นการทำเครื่องหมายการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ พระเยซูทรงมีพระชนมายุ “12 ปี”

ทรงแทรกแซงฝ่ายวิญญาณกับกลุ่มนักบวชที่พระองค์ทรงตั้งคำถามเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ประกาศไว้ในพระคัมภีร์บริสุทธิ

เมื่อแยกจากพ่อแม่ที่ตามหาเขาเป็นเวลาสามวัน

เขาเป็นพยานถึงความเป็นอิสระอันศักดิ์สิทธิ์และความตระหนักถึงภารกิจของเขาเพื่อช่วยเหลือมนุษยชนโลก

จากนั้นก็ถึงเวลาสำหรับพันธกิจทางโลกที่กระตือรือร้นและเป็นทางการของพระองค์ คำสอนของดาเนียล 9:27 นำเสนอในรูปแบบของ "พันธสัญญา" ของ "ก" "สัปดาห์" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเจ็ดปีระหว่างวันที่ 26 ถูไบไม่ร่วงถึง 33 ถูไบไม่ร่วง

ระหว่างถูไบไม่ร่วงทั้งสองนี้ ในตำแหน่งกลางคือถูไบไม่ผลิและเทศกาลปีสภาประจำปี 30 โดยเวลา 15.00 น. "กลางสัปดาห์อีสเตอร์ วันพุธ 30 เมษายน 30 พระเยซูคริสต์ทรงทำให้ สัตว์ “เครื่องบูชาและเครื่องบูชา” ของพิธีกรรมภาษาฮีบรูยุติลง

โดยถวายชีวิตเพื่อชดใช้บาปของเขา เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกเท่านั้น ในวันที่พระองค์สิ้นพระชนม์ พระเยซูทรงมีพระชนมายุ 35 ปี 13 วัน เมื่อสิ้นพระชนม์ด้วยชัยชนะเหนือบาปและความตาย

พระเยซูทรงสามารถมอบวิญญาณของพระองค์แต่พระเจ้า โดยตรัสว่า “จบสิ้นแล้ว” ชัยชนะเหนือความตายของพระองค์ได้รับการยืนยันในเวลาต่อมาโดยการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

ดังนั้นพระองค์จึงเสด็จไปและสั่งสอนอัครสาวกและสานุศิษย์ของพระองค์จนกระทั่งขณะที่พวกเขามองดูพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ก่อนวันเพ็ญเทศกาลตามคำพยากรณ์ที่ให้ไว้ในกิจการ 1:1 ถึง 11

แต่เหล่าทูตสวรรค์ได้เตรียมคำประกาศของพระองค์ในโอกาสนี้

เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์โดยกล่าวว่า “ *ชาวกาลิลีเอ๋ย พระเยซูของคัมภีร์*

เหตุใดท่านจึงยืนอยู่ที่นี้มองดูฟ้าสวรรค์? ซึ่งถูกรับขึ้นจากท่านเข้าสู่สวรรค์ จะเสด็จมา แบบเดียว

กับที่ท่านเห็นพระองค์เสด็จเข้าสู่สวรรค์ - *ในวันเพ็ญเทศกาล “พระวิญญาณบริสุทธิ์”*

พระองค์ทรงเริ่มพันธกิจซีเลสเชียลด้วย “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในเวลาเดียวกัน ด้วยวิญญาณของผู้ที่ทรงเลือกแต่ละคนที่กระจัดกระจายอยู่บนแผ่นดินโลก

ตอนนั้นเองที่ชื่อของเขาพยากรณ์ไว้ในออสย.7:14, 8:8 และมีทธิวิ.1:23 “*เอมมานูเอล*” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าสถิตกับเรา” มีความหมายที่แท้จริงของชื่อนั้นมากขึ้นไปอีก

รายละเอียดที่ให้ไว้ในเอกสารนี้ถือเป็นรางวัลที่พระเยซูประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงความขอบคุณต่อการแสดงศรัทธาของพวกเขา

นี่คือวิธีที่วันที่พระองค์สิ้นพระชนม์ช่วยให้เรารู้และแบ่งปันกับเขาถึงการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ครั้งสุดท้ายของพระองค์

ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้สำหรับวันแรกของฤดูใบไม้ผลิในปี 2030 นั่นคือ 2,000 ปีหลังจากการตรึงกางเขนของพระองค์ในฤดูใบไม้ผลิในวันที่ 3 เมษายน 30

ความศักดิ์สิทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์

ความศักดิ์สิทธิ์และการชำระให้บริสุทธิ์

แยกกันไม่ออกและเงื่อนไขแห่งความรอดที่พระเจ้าประทานให้ในพระเยซูคริสต์ เปาโลนึกถึงสิ่งนี้ในฮบ.12:14: “ จงแสวงหาสันติสุขร่วมกับทุกสิ่งและความบริสุทธิ์ โดยปราศจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นพระเจ้า ”

แนวคิดอันศักดิ์สิทธิ์ของ " การชำระให้บริสุทธิ์ " " ทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า " นี้จะต้องเข้าใจอย่างสมบูรณ์เพราะมันเกี่ยวข้องกับ และเช่นเดียวกับเจ้าของทุกคน

มันไม่สามารถถูกยึดครองได้หากไม่มีผลกระทบต่อผู้ที่กล้าทำเช่นนั้น

ตอนนี้ไม่จำเป็นต้องระบุและสร้างรายการสิ่งของที่เป็นของเขา

ผู้สร้างชีวิตและทุกสิ่งในนั้น

ทุกสิ่งเป็นของเขา

ดังนั้นเขาจึงมีสิทธิที่จะมีชีวิตและความตายเหนือสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขา

อย่างไรก็ตาม

ปล่อยให้ทุกคนมีสิทธิที่จะอยู่ร่วมกับเขาหรือตายโดยไม่มีเขา

ผู้ที่ถูกเลือกของเขาจะเข้าร่วมกับเขาด้วยทางเลือกที่เสรีและสมัครใจที่จะเป็นของเขา

ชั่ววันรันดร์

การคืนดีกับเขานี้ทำให้คนที่เขาเลือกเป็นสมบัติของเขา

ผู้ที่เขายินดีต้อนรับและยอมรับจะเข้าสู่แนวคิดเรื่อง

การชำระให้บริสุทธิ์

ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตบนโลกอยู่แล้ว

การชำระให้บริสุทธิ์จึงประกอบด้วยการตกลงที่จะยอมจำนนต่อกฎทางกายภาพและศีลธรรมที่จัดตั้งขึ้นและด้วยเหตุนี้จึงได้รับการอนุมัติจากพระเจ้า

ด้วยเหตุผลสองประการนี้เองที่วันสะบาโตและพระบัญญัติสิบประการแสดงให้เห็นการ

ชำระให้บริสุทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่างเป็นทางการ

ซึ่งการล่วงละเมิดจะต้องสิ้นพระชนม์ของพระเมสสิยาห์พระเยซู

แนวคิดเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์นี้เป็นพื้นฐานที่พระเจ้าทรงเห็นว่าเหมาะสมที่จะให้คำจำกัดความตั้งแต่เริ่มแรกของพระคัมภีร์ใน **ปฐมกาล 2:3**

โดยการชำระให้บริสุทธิ์ในวันที่เจ็ด ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่เลขเจ็ดนี้จะกลายเป็น

“ตราประจำราชวงศ์” ตลอดทั้งพระคัมภีร์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิวรณ์ 7:2: “

และฉันเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งกำลังขึ้นไปทาง

ดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น

และผู้ถือ

ตราประทับนั้น

ของ

พระเจ้า

ผู้ทรงพระชนม์อยู่

เขาร้องด้วยเสียงอันดังถึงทวดสวรรค์ทั้งสี่องค์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำอันตราয়แผ่นดิน
นและทะเล และเขากล่าวว่า :
ผู้ที่มีหูที่จะได้ยินคำแนะนำของพระวิญญาณอันละเอียดอ่อนของพระเจ้าจะสังเกตเห็น
ว่า " **ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่** " นี้ถูกอ้างถึงในบทที่ "7"
ของวิวรณ์นี้

ในวันปีสกาและวันสะบาโตนี้วันที่ 3 เมษายน 2021
ซึ่งเป็นวันครบรอบการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระวิญญาณของพระเจ้านำความคิดของฉันไปที่สถานศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮีบรูของโม
เสสและพระวิหารที่สร้างโดยกษัตริย์โซโลมอนในกรุงเยรูซาเล็ม
ข้าพเจ้าสังเกตเห็นรอยละเอียดที่นั่นซึ่งยืนยันอย่างยิ่งถึงการตีความที่ข้าพเจ้าให้ไว้
เกี่ยวกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ กล่าวคือ
บทบาทเชิงพยากรณ์ของโครงการกอบกู้อันยิ่งใหญ่ที่เตรียมไว้สำหรับผู้ได้รับเลือกซึ่ง
พระเจ้าทรงไถ่ไว้

ตั้งแต่ปี 1948
ชาวยิวยังคงได้รับคำสาปแช่งเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธที่จะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์
เป็น "พระเมสสิยาห์" ที่พระเจ้าส่งมา ชาวยิวจึงได้ดินแดนของตนกลับคืนมา
ตั้งแต่นั้นมา ความคิดหนึ่งและความคิดเดียวครอบงำพวกเขา
นั่นคือการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ในกรุงเยรูซาเล็ม อนิจจาสำหรับพวกเขา
สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้น เพราะพระเจ้าทรงมีเหตุผลที่ดีที่จะป้องกันไม่ให้นั้นเกิดขึ้น
บทบาทของเขาจบลงด้วยการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์
ความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารพบความสมหวังในจิตวิญญาณของ "พระเมสสิยาห์"
ทั้งเนื้อหนังและวิญญาณของพระองค์ สมบูรณ์แบบและไม่มีรอยเปื้อนใดๆ
พระเยซูทรงเปิดเผยบทเรียนนี้เมื่อพระองค์ตรัสในยอห์น 2:14
โดยพูดถึงพระวรกายของพระองค์ว่า " **จงทำลายพระวิหารนี้เสีย
แล้วเราจะยกมันขึ้นมาในสามวัน** "

การสิ้นสุดของประโยชน์ของพระวิหารได้รับการยืนยันจากพระเจ้าในหลายปร
ะการ ปร การแรก พระองค์ทรงทำลายมันในปีคริสตศักราช 70
โดยกองทหารโรมันของทิตัส ตามที่พยากรณ์ไว้ในดาเนียล 9:26

จากนั้นเมื่อขับไล่ชาวยิวออกไปแล้ว
เขาได้มอบที่ตั้งของวัดให้กับศาสนาอิสลามซึ่งสร้างมัสยิดสองแห่งที่นั่น "อัลอักซอ"
ที่เก่าแก่ที่สุดและโดมออฟเดอะร็อค ดังนั้นจากพระเจ้า
อิสราเอลจึงไม่มีความเป็นไปได้หรืออำนาจในการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่
เพราะการฟื้นฟูครั้งนี้จะบิดเบือนโครงการแห่งความรอดที่เขาพยากรณ์ไว้
เวลาที่มีผลบังคับใช้ของพระวิหารเยรูซาเล็มนั้นถูกจารึกไว้ในรูปแบบของการ
ก่อสร้าง

แต่เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นเราต้องตรวจสอบรายละเอียดที่เปิดเผยของอาคารทางศ
าสนาที่มีความศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้แล้ว
ให้เราทราบว่าพระวิหารนี้สร้างขึ้นโดยกษัตริย์ดาวิดผู้แสดงความปรารถนาและเลือก
กรุงเยรูซาเล็มให้ต้อนรับ พระเจ้าเห็นด้วย เพื่อทำเช่นนี้
พระองค์ได้ทรงตกแต่งและเสริมสร้างเมืองโบราณที่เรียกว่า "เจบุส"
ตั้งแต่สมัยอับราฮัม ดังนั้นระหว่างดาวิดกับ "โอรสของดาวิด" "พระเมสสิยาห์"
"พันธื" จึงผ่านไป แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้เขาทำเช่นนั้น
และพระองค์ทรงทราบเหตุผลแก่เขา

เขากลายเป็นคนองเลียดโดยฆ่าผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของเขา “อุริยาห์ชาวฮิตไทต์”
เพื่อพา “บัทเชบา” มเหสีของเขาไป

ซึ่งต่อมากลายเป็นมารดาของกษัตริย์โซโลมอน

ดังนั้นดาวิดจึงรับโทษความผิดของเขาโดยถูกลงโทษด้วยการเสียชีวิตของบุตรชาย

คนแรกของเขาซึ่งเกิดจากนางบัทเชบา

จากนั้นหลังจากที่พระเจ้าได้กระทำตามจำนวนประชากรของเขาโดยไม่ได้รับคำสั่ง
จากพระเจ้า เขาจึงถูกลงโทษและพระเจ้าทรงเสนอให้เขาเลือกการลงโทษระหว่าง
สามทางเลือก ตามที่กล่าวไว้ใน 2 ซมอ .24:15

เขาเลือกอัตราการตายของโรคระบาดซึ่งคร่าชีวิตเหยื่อไป 70,000 รายในสามวัน

ใน 1 พงศกษัตริย์ 6 เราพบคำอธิบายของพระวิหารที่สร้างโดยโซโลมอน
พระองค์ทรงตั้งชื่อให้ที่นี่ว่า “พระนิเวศของพระเจ้า” คำว่า “บ้าน”
นี้หมายถึงสถานที่รวมญาติ

บ้านที่สร้างขึ้นทำนายถึงครอบครัวของพระเจ้าผู้สร้างผู้ไถ่บาป

ประกอบด้วยสององค์ประกอบต่อเนื่องกัน: วิหารและวัด

บนโลกมีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาซึ่งปฏิบัติในเขตที่ได้รับอนุญาตสำ
หรับมนุษย์ โซโลมอนเรียกมันว่า: วิหาร

ห้องในพระวิหารเป็นส่วนขยายของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

ซึ่งเขาเรียกว่าสถานศักดิ์สิทธิ์

และมีม่านกันห้องไว้

ยาวสี่สิบศอกหรือใหญ่เป็นสองเท่าของสถานบริสุทธิ์ วัดจึงครอบคลุม 2/3
ของบ้านทั้งหมด

แม้ว่าจะสร้างขึ้นในภายหลังในสมัยของโมเสส

แต่พันธสัญญาของชาวยิวอยู่ภายใต้ร่มของพันธสัญญาที่สร้างขึ้นระหว่างพระเจ้ากับอับ
ราฮัมเมื่อ ต้นสหัสวรรษที่สามนับตั้งแต่อาดัม

“พระเมสสิยาห์จะทรงปรากฏต่อชาวยิวในช่วงต้นสหัสวรรษที่ห้า 2,000 ปีต่อมา
อย่างไรก็ตาม เวลาที่พระเจ้าจัดสรรให้กับโลกสำหรับการเลือกผู้ที่ได้รับเลือก คือ

6,000 ปี ดังนั้นเราจึงหาเวลาซึ่งเป็นสัดส่วน 2/3 + 1/3 ของพระนิเวศของพระเจ้า
และในการเปรียบเทียบนี้ 2/3 ของพันธสัญญาของอับราฮัมสอดคล้องกับ 2/3

ของพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งสิ้นสุดบนม่านที่แยกออกจากกัน

ม่านนี้มีบทบาทหลักเนื่องจากเป็นเครื่องหมายการเปลี่ยนจากภาคพื้นดินสู่ท้องฟ้า

โดยรู้ว่าการเปลี่ยนแปลงนี้ถือเป็นการสิ้นสุดบทบาทการพยากรณ์ของพระวิหารทางโ
ลก แนวคิดเหล่านี้ให้ความหมายของบาปแก่ม่านที่แยกออกจากกัน

ซึ่งแยกพระเจ้าบนท้องฟ้าที่สมบูรณ์แบบออกจากมนุษย์ทางโลกที่ไม่สมบูรณ์และบา
ปตั้งแต่อาดัมและเอวา ม่านที่แยกออกจากกันมีลักษณะเป็นคู่

เพราะจะต้องสอดคล้องกับความสมบูรณ์แบบของท้องฟ้าและความไม่สมบูรณ์ของโลก
ของทั้งสองชั้นที่เชื่อมต่อกัน

ต่อนั้นเองที่บทบาทของพระเมสสิยาห์ก็ปรากฏขึ้นเพราะเขารวบรวมคุณลักษณะนี้ใ
ว้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ในความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

พระเยซูคริสต์ทรงกลายเป็นบาปโดยนำผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้แทนเพื่อชดใช้แทน
พวกเขาและชดใช้ราคาความรอด

การวิเคราะห์นี้ทำให้เราเห็นภาพของการสืบทอดคำทำนายของขั้นตอนทางจิ
ตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ซึ่งทำเครื่องหมายทุก ๆ 2,000 ปีในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์: การเสียสละ

ครั้งแรก ที่อาดัมมอบให้ - การเสียสละที่อับราฮัมเสนอที่ภูเขาโมริยาห์,
โกลโกธาในอนาคต - การเสียสละของพระคริสต์ที่เท้า ของภูเขา Golgotha -

การเสียดสีของผู้ที่ได้รับเลือกคนสุดท้ายขัดขวางโดยการเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์
ของ พระเยซูคริสต์ผู้ช่วยให้รอดในมิคาเอล

สำหรับพระเจ้า ซึ่งตาม 2 เปโตร 3:8 กล่าวไว้ว่า " วันเดียวก็เหมือนพันปี
และพันปีก็เหมือนวันเดียว " (ดูสดดี 90:4 ด้วย)

โครงการทางโลกถูกสร้างขึ้นบนพระฉายาของ สัปดาห์ติดต่อกัน: 2 วัน + 2 วัน + 2
วัน และเบื้องหลังการสืบทอดนี้ " วันที่เจ็ด " ชั้วนิรันดร์ก็เปิดขึ้น

เนื้อหาของทั้งสองห้องของบ้านศักดิ์สิทธิ์เผยให้เห็นอย่างมาก

สถานศักดิ์สิทธิ์หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

เศวตทาสองกางปีกออก

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกว่าสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ยาว 20 ศอก กว้าง 20 ศอก
มันคือกำลังสองสมบูรณ์ และสูงได้ 20 ศอกด้วย ซึ่งทำให้มันเป็นลูกบาศก์
ภาพแห่งความสมบูรณ์แบบเพิ่มขึ้นสามเท่า ($3 : L = l = H$); นี่เป็นคำอธิบายถึง " *กรุงเยรูซาเล็มใหม่ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้า* " ในวิว .20

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งนี้ถูกห้ามโดยพระเจ้าต่อมนุษย์ภายใต้โทษประหารชีวิต
เหตุผลนั้นง่ายและสมเหตุสมผล สถานที่แห่งนี้สามารถต้อนรับพระเจ้าได้เท่านั้น
เพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์และภาพลักษณ์ของลักษณะสวรรค์ของพระเจ้า
ในความคิดของเขาคือแผนแห่งความรอดซึ่งองค์ประกอบเชิงสัญลักษณ์ทั้งหมดที่ติด
ตั้งในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้มีบทบาทของพวกเขา

ความเป็นจริงอยู่ในพระเจ้าในมิติแห่งสวรรค์ และบนโลกนี้
พระองค์ทรงให้ตัวอย่างความเป็นจริงนี้ผ่านสัญลักษณ์
ฉันจึงมาถึงหัวข้อการค้นพบปีศาจปี 2021 โดยเฉพาะ เราอ่านใน 1 กษัตริย์ 6:23 ถึง
27 ว่า

พระองค์ทรงสร้างเศวตสองรูปด้วยไม้มะกอกป่าสูงสิบศอกในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ปีกทั้งสองข้างของเศวตข้างละห้าศอก

ซึ่งวัดจากปลายปีกข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่งสิบศอก

เศวตต้นที่สองก็สูงสิบศอกด้วย ขนาดและรูปร่างของ เศวต ทั้งสองเท่ากัน

เศวตทั้งสองสูงคนละสิบศอก โขโลมอนทรงวางเศวตไว้ตรงกลางพระนิเวศข้างใน

ปีกของมันกางออก

ปีกของอันหนึ่งแตะผนังด้านหนึ่ง

และปีกของอันที่สองแตะผนังอีกด้าน และปีกอีกข้างบรรจบกันที่กลางบ้าน "

เศวตเหล่านี้ไม่มีอยู่ในพลับพลาของโมเสส

แต่โดยการวางไว้ในพระวิหารของโซโลมอน

พระเจ้าทรงให้ความกระจ่างถึงความหมายของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งนี้

ในทิศทางของความกว้าง ชั้นส่วนนั้นถูกปีกสองคู่ของเศวตทั้งสองพาดไว้

ดังนั้นจึงทำให้เป็นมาตรฐานสวรรค์

ซึ่งมนุษย์ที่อาศัยอยู่บนโลกเท่านั้นไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้าพเจ้าใช้โอกาสนี้เพื่อประณามและรื้อฟื้นความจริงเกี่ยวกับเศวตเหล่านี้

ซึ่งจิตรกรผู้มีชื่อเสียงเทียบเท่ากับ

"ไมเคิลแองเจโล"

ได้ทำให้ดูเหมือนทารกมีปีกกำลังเล่นเครื่องดนตรีหรือยิงธนูด้วยมือ

ไม่มีทารกอยู่บนสวรรค์ และสำหรับพระเจ้า ตามสดดี 51:5 หรือ 7: " *ดูเถิด*

ฉันเกิดมาในความชั่วช้า และมารดาของฉันก็ตั้งครรภ์ฉันในบาป " และ โรม 3:23:

" *เพราะว่าทุกคนทำบาปและปราศจากสง่าราศี*

ของพระเจ้า

"

ไม่มีทารกที่ไร้เดียงสาหรือบริสุทธิ์

เพราะว่าตั้งแต่อาดัมมา

มนุษย์ได้เกิดมาเป็นคนบาปโดยมรดก
ทูดสวรรค์ในสวรรค์ล้วนถูกสร้างขึ้นเป็นชายหนุ่ม เหมือนกับที่อาดัมอยู่บนโลก
พวกเขาไม่ได้แก่ชราและยังคงเหมือนเดิมตลอดไป
ความแก่เป็นลักษณะเฉพาะทางโลก อันเป็นผลจากบาปและความตาย
ซึ่งเป็นค่าจ้างสุดท้ายของมัน ตาม โรม 6:23

หีบแห่งพันธมิตร์อันศักดิ์สิทธิ์

1 พงศ์กษัตริย์ 8:9: “ ในหีบนั้น มีเพียงแผ่นศิลาสองแผ่น
ซึ่งโมเสสวางไว้ที่ไฮเรบ เมื่อพระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับชนชาติอิสราเอล
เมื่อพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์”

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดจึงมีเครื่องขนาดมหึมาสองตัวที่
มีปีกกางออก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของลักษณะของท้องฟ้าที่ยังเคลื่อนไหวอยู่
และเหนือสิ่งอื่นใด หีบพันธสัญญา ซึ่งวางไว้ ตรงกลาง
ห้องระหว่างเครื่องขนาดใหญ่ทั้งสองนั้น เพราะมันคือที่กำบังนั่นเองที่สร้างบ้าน
ตามลำดับที่พระเจ้าทรงมอบแก่โมเสสถึงเรื่องทางศาสนาที่เขาจะต้องปฏิบัตินั้น
หีบพันธสัญญาจะพบก่อน แต่ภาชนะนี้มีค่าน้อยกว่าสิ่งของที่มีอยู่
นั่นคือโต๊ะหินสองโต๊ะที่พระเจ้าทรงใช้นิ้วพระหัตถ์ประทับตราบัญญัติสิบประการอันศ
กดิ์สิทธิ์ของพระองค์ มันเป็นภาพสะท้อนของความคิดของเขา บรรทัดฐานของเขา
และลักษณะนิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลงของเขา ในการศึกษาแยกกัน (ปี 2018-2030
ความคาดหวังขั้นสูงสุดของแอดเวนติส)

ฉันได้แสดงให้เห็นลักษณะเชิงพยากรณ์สำหรับยุคคริสเตียนแล้ว

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เราอ่านความคิดอันเป็นความลับของพระเจ้า
ที่นั่นเราพบองค์ประกอบที่เอื้ออำนวยและทำให้สามารถติดต่อกับพระองค์ได้
พอจะกล่าวได้ว่าคนบาปที่ยังคงจงใจฝ่าฝืนพระบัญญัติสิบประการจะหลอกลวงตัวเ
องหากเขาเชื่อว่าเขาสามารถรับความรอดได้
ความสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับความศรัทธาที่มีต่อความเป็นจริงที่เป็นสัญลักษณ์ที่พบในสถ
านที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งหนึ่งเท่านั้น ในพระบัญญัติสิบประการ
พระเจ้าทรงสรุปมาตรฐานชีวิตของพระองค์ที่กำหนดไว้สำหรับมนุษย์ที่ก่อตัวตามพร
ะฉายาของพระองค์

ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าเองก็ทรงให้เกียรติและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์
ชีวิตที่มอบให้มนุษย์ขึ้นอยู่กับความเคารพพระบัญญัติเหล่านี้
และการละเมิดของพวกเขาทำให้เกิดบาปซึ่งมีโทษถึงความตายของผู้กระทำความผิ
ด และ ตั้งแต่อาดัมและเอวา
การไม่เชื่อฟังทำให้มนุษยชาติทั้งหมดตกอยู่ภายใต้สภาพความเป็นมรดกนี้
ความตายจึงตกแก่มนุษย์เหมือนเป็นโรคที่ไม่มีทางรักษาได้

พระที่นั่งเมตตา

ในห้องศักดิ์สิทธิ์

เหนือพระที่นั่งกรุณา

ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์ของแทนบูชาที่ลูกแกะของพระเจ้าจะต้องถูกเผา
เทวดาตัวเล็กอีกสององค์มองดูแทนบูชาและปีกของพวกเขาบรรจบกันตรงกลาง
ในภาพนี้

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงแสดงความสนใจที่ทูดสวรรค์ผู้ซื่อสัตย์มอบให้แผนแห่งความรอดซึ่ง
ขึ้นอยู่กับ การสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
เพราะพระเยซูเสด็จลงมาจกสวรรค์เพื่อทรงบังเกิดเป็นทารก

ผู้ที่สละชีวิตบนไม้กางเขนของ Golgotha คือเพื่อนซีเลสเซียลคนแรกของพวกเขา "ไมเคิล"

หัวหน้าของเทวดาและการแสดงออกของสวรรค์ที่มองเห็นได้ของผู้สร้างพระวิญญาณพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์คิดว่าตัวเองเป็น " เพื่อนผู้รับใช้ " ของผู้ได้รับเลือกอย่างถูกต้อง

ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

หีบพันธสัญญาซึ่งมีพระที่นั่งกรุณาอยู่ใต้ปีกของเศรubs ทั้งสองผู้ยิ่งใหญ่และเล็กที่สุดในภาพนี้ เราพบภาพประกอบของข้อนี้จาก มก .4:2: “

แต่สำหรับพวกท่านที่เกรงกลัวนามของเรา ดวงตะวันแห่งความชอบธรรม จะส่องสว่าง และ การรักษาโรคจะอยู่ใต้ปีกของพระองค์ ; คุณจะไปกระโดดเหมือนลูกวัวในคอกม้า ”

พระที่นั่งกรุณาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ล่องหน้าถึงไม้กางเขนที่พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน จะนำการรักษาโรบาปอันร้ายแรงมาให้ได้อย่างแน่นอน

พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยกู้จากบาปและฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งเพื่อช่วยผู้ที่ทรงเลือกไว้จากมือชั่วร้ายของคนบาปที่ไม่กลับใจและกบฏ

การละเมิดกฎที่อยู่ในเรือนำความตายมาสู่มนุษย์ทุกคนบนโลก

และสำหรับผู้ที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเลือกไว้ในพระคริสต์ เฉพาะพวกเขาเท่านั้น พระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพันธสัญญาซึ่งมีกฎที่ละเมิดได้นำมาซึ่งชัยชนะของชีวิตนิรันดร์ซึ่งพวกเขาจะเข้าไปในเวลาแห่งการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก

ของวิสุทธิชนที่ได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์บนพระที่นั่งกรุณา

การหายจากความตายก็จะสิ้นสุดลง ตามมลค .4:2

เศรubs เป็นรูปของพระเจ้าวิญญาณแห่งสวรรค์ซึ่งวิวรรณ์ 4 กำหนดโดยสัญลักษณ์ของ " สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ " ”

เนื่องจากการรักษาที่ติดอยู่กับพระที่นั่งกรุณานั้นถูกวางไว้อย่างดีใต้ปีกตรงกลางทั้งสองของเศรubs ขนาดใหญ่ทั้งสอง

เช่นเดียวกับในพิธีฮีบรูประจำปีของ "วันแห่งการชดใช้"

เลือดสัตว์ของแพะถูกประพรมที่ด้านหน้าและบนพระที่นั่งกรุณาไปทางทิศตะวันออก จำเป็นที่พระโลหิตของพระเยซูคริสต์จะต้องไหลตามจริงเช่นกัน

บนพระที่นั่งกรุณาอันเดียวกันนี้ เพื่อจุดประสงค์นี้

พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกให้รับหน้าที่จากปุโรหิตที่เป็นมนุษย์

พระองค์ทรงวางแผนและจัดการทุกอย่างล่วงหน้า

โดยให้หีบพันธสัญญาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ย้ายจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในสมัยผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ไปยังตำแหน่งหนึ่งซึ่งอยู่ใต้ดินเชิงเขากลโกธาใต้

พื้นหิน ลึกหกเมตรใต้โพรงลูกบาศก์ 50 ซม . ขุดบนพื้นผิวในหิน

ซึ่งทหารโรมันสร้างไม้กางเขนที่พระเยซูถูกตรึงที่กางเขน

ด้วยความผิดอันยาวนานและลึกซึ้งที่เกิดจากแผ่นดินไหวที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์

เลือดของพระองค์จึงไหลไปทางด้านซ้ายของพระที่นั่งกรุณา

ซึ่งก็คือทางด้านขวาของพระคริสต์ผู้ถูกตรึงที่กางเขน ด้วยเหตุนี้ มัทธว 27:51

จึงเป็นพยานถึงเรื่องเหล่านี้โดยไม่มีเหตุผล: “

“ ดูเถิด

ม่านในพระวิหารก็ขาดเป็นสองท่อนตั้งแต่นั้นลง ล่าง แผ่นดินสั่นสะเทือน หินแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ... ” ในปี 1982

การตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์พบว่าเลือดแห่งที่รอน

ไวแอตต์เก็บมานั้นมีโครโมโซม X 23 แห่งและโครโมโซม Y 1 แห่งอย่างผิดปกติ

ผู้สร้างอันศักดิ์สิทธิ์ต้องการทั้งเขาไว้

เพื่อพิสูจน์ธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาซึ่งถูกเพิ่มเข้าไปในผ้าห่อศพอันศักดิ์สิทธิ์ของ
 ของเรา ซึ่งภาพใบหน้าและร่างกายของเขาปรากฏเป็นลบบน
 ดั้งนั้นกฎที่สว่างละเมิดที่มีอยู่ในนาวาจึงได้รับการชดใช้โดยสมบูรณ์โดยรับเลือดที่บริ
 สุทธิ์อย่างแท้จริงจากบาปทั้งหมดของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์บนแท่น
 ในการเปิดเผยสิ่งเหล่านี้แก่เรา ไวแอดด์
 พระเจ้าไม่ได้มุ่งหมายที่จะสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์
 แต่ต้องการเสริมหลักคำสอนเรื่องการทำให้ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ในพระเยซู
 คริสต์เข้มแข็งขึ้น เนื่องจากมีเลือดที่ต่างจากมนุษย์คนอื่น พระองค์จึงให้เหตุผลที่จะ
 เชื่อในธรรมชาติอันสมบูรณ์และบริสุทธิ์ของ พระองค์ ปราศจากบาปทุกรูปแบบ .
 ดังนั้นเขาจึงยืนยันว่าเขาอาจบังเกิดเป็นมนุษย์คนใหม่หรือ " *อาดัมคนสุดท้าย* "
 ตามที่เปาโลกล่าวไว้ใน 1 คร .15:45 เพราะถึงแม้จะ "ได้เห็น" ได้ยิน
 และประหารชีวิตในร่างเนื้อหนังที่คล้ายกับเรา
 แต่เขาก็ไม่มีความเชื่อมโยงทางพันธุกรรม กับเผ่าพันธุ์มนุษย์
 ความใส่ใจในรายละเอียดดังกล่าวในการบรรลุผลสำเร็จของโครงการช่วยชีวิตของพ
 ระองค์เผยให้เห็นถึงความสำคัญที่พระเจ้าประทานแก่สัญลักษณ์แห่งการสอนของพ
 ระองค์ และเราเข้าใจดีขึ้นว่าทำไม
 โมเสสจึงถูกลงโทษที่บิดเบือนโครงการช่วยชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์นี้โดยดีศิวาแห่งไฮเรบ
 สองครั้ง ครั้งที่สองตามคำสั่งของพระเจ้าเขาจะต้องคุยกับเขาเพื่อรับน้ำเท่านั้น

ไม้เท้าของโมเสส ม้วนหนังสือของโมเสส

กันดารวิถี 17:10: “ *พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า*
 “จงนำไม้เท้าของอาโรนกลับมาต่อหน้า *คำ พยาน*
 เพื่อเก็บไว้เป็นหมายสำคัญแก่ลูกหลานที่กบฏ เพื่อเจ้าจะได้ยุติการตีฆ่าต่อหน้าเรา
 และพวกเขาจะ *ไม่ตายจุด*”.

อพย . 16:33-34: “ *และโมเสสพูดกับอาโรนว่า*
 “จงเอาภาชนะใส่มานาหนึ่งเต็มแล้ววางไว้ *ต่อ* *พระพักตร์พระเจ้า*
 เพื่อจะสงวนไว้ให้ลูกหลานของท่าน” *ตามพระบัญชาที่พระเจ้าประทานแก่โมเสส*
อาโรนวางไว้ หน้าคำพยาน เพื่อรักษาไว้”

ฉธบ .31:26: “ *จงเอาหนังสือธรรมบัญญัตินี้วางไว้ ข้างหีบพันธ*
สัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และมันจะอยู่ที่นั่นเพื่อเป็นพยาน ปรักปรำ
เจ้า”

จากข้อเหล่านี้ ขอให้เรายกโทษให้อัครสาวกเปาโลที่ผิดพลาด
 ซึ่งนำเขาไปวางองค์ประกอบเหล่านี้ไว้ในนาวาและไม่ได้อยู่ข้างๆ หรือข้างหน้า
 ในฮีบรู 9:3-4: “ *ด้านหลังม่านชั้นที่สองเป็นส่วนที่*
แห่งพลับพลาที่เรียกว่าที่บริสุทธิ์อัน *ศักดิ์สิทธิ์*
ประกอบด้วยแท่นบูชาทองคำสำหรับเผาเครื่องหอม

และหีบพันธสัญญาที่หุ้มด้วยทองคำทั้งหมด *ด้านหน้า* *หีบ* *มี*
ภาชนะทองคำบรรจุมานา ไม้เท้าของอาโรนที่แตกหน่อ และโต๊ะแห่งพันธ *สัญญา*
ในท่านองเดียวกัน *แท่นเผาเครื่องหอมไม่ได้อยู่ในสถานบริสุทธิ์*
 แต่อยู่ที่ฝั่งพระวิหารหน้าม่าน

แต่องค์ประกอบที่วางอยู่ข้างหีบพันธสัญญาอยู่ที่นั่นเพื่อเป็นพยานถึงปาฏิหาริย์ที่พร
 ะผู้เป็นเจ้าของทรงกระทำสำเร็จสำหรับชาวฮีบรูของพระองค์ผู้กลายเป็นอิสราเอล
 ประชาชาติที่เป็นอิสระและมีความรับผิดชอบ

ถัดจากหีบพันธสัญญา

มีไม้เท้าของโมเสสและอาโรนเรียกร่องให้วางใจในศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า ตามที่กล่าวไว้ในฉธบ.8:3 มาเนาเตือนผู้ที่ทรงเลือกสรรต่อหน้าพระเยซูว่า

“ มนุษย์จะไม่ดำรงชีวิตด้วยอาหารและน้ำเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า ”

และคำนี้ยังแสดงอยู่ในรูปแบบ

ของม้วนหนังสือที่โมเสสเขียนภายใต้คำสั่งของพระเจ้า เนื้อหีบพันธสัญญา แทนบูชาพระที่นึ่งกรุณาสอนว่าหากไม่มีศรัทธาในการเสียสละพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ด้วยความเต็มใจ การเชื่อมต่อกับพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นไปไม่ได้ ชุดของสิ่งเหล่านี้ถือเป็นพื้นฐานทางเทววิทยาของพันธสัญญาใหม่ที่ได้รับการสถาปนาเกี่ยวกับพระโลหิตมนุษย์ที่หลั่งโดยพระเยซูคริสต์ และตามหลักเหตุผลแล้ว วันที่โครงการของพระเจ้าบรรลุผลสำเร็จในตัวเขา บทบาทของสัญลักษณ์และเทศกาล "ยมคิปปูร์" หรือ "วันแห่งการชดใช้" ซึ่งพยากรณ์ว่ามันจะล้าสมัยและไร้ประโยชน์ เมื่อเผชิญกับความเป็นจริง เงามืดก็จางหายไป

นี่คือเหตุผลว่าทำไมวัดซึ่งใช้ประกอบพิธีกรรมทำนายจึงต้องหายไปและไม่ปรากฏอีกเลย ดังที่พระเยซูทรงสอน ผู้ที่มีสการพระเจ้าจะต้องนมัสการพระองค์ “ ด้วยวิญญาณและ ความจริง ” โดย “ เข้าถึงพระวิญญาณสวรรค์ของพระองค์อย่างเสรี ”

ผ่านการไถ่เกลียดของพระเยซูคริสต์ และการบูชาไม่ได้ยึดติดกับสถานที่ใดๆ ในโลก ทั้งในสะมาเรียหรือในกรุงเยรูซาเล็ม และแม้แต่ในโรม ซานติอาโก เด กอมโปสเตลา เมืองลัวร์ด หรือเมกกะ

ถึงแม้ไม่ได้ผูกติดอยู่กับสถานที่บนแผ่นดินโลก

แต่ศรัทธาแสดงให้เห็นได้จากงานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ล่วงหน้าสำหรับผู้ทรงเลือกขณะที่พวกเขาอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก

สัญลักษณ์แห่งสถานศักดิ์สิทธิ์ยุติลงเมื่อต้นสหัสวรรษที่ห้าหลังจาก 4,000 ปีแห่งความบาป และหากโครงการของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นนานกว่า 4,000 ปี ผู้ที่ได้รับเลือกก็จะได้เข้าสู่ส่วนที่เหลือของพระเจ้าตามที่พยากรณ์ไว้ในวันสะบาโตประจำสัปดาห์ แต่ไม่ใช่กรณี เพราะตั้งแต่เศคาริยาห์ พระเจ้าได้พยากรณ์ถึงสองพันมิตร เขาอธิบายรายละเอียดในส่วนที่สอง โดยกล่าวในเศค.2:11: “ ประชาชาติมากมายจะเข้าร่วมกับพระเจ้าในวันนั้น และจะกลายเป็นประชากรของเรา ฉันจะอาศัยอยู่ในหมู่คุณ และคุณจะรู้ว่าพระเจ้าจอมโยธาได้ส่งฉันมาหาคุณ » พันมิตรทั้งสองแสดงด้วย “ ต้นมะกอกสองต้น ” ใน Zac.4:11 ถึง 14: “ ฉันตอบและพูดกับเขาว่า: ต้นมะกอกสองต้นนี้หมายถึงอะไร ทางด้านขวาของเชิงเทียนและด้านซ้ายของเชิงเทียน? ข้าพเจ้าพูดเป็นครั้งที่สอง และกล่าวแก่เขาว่า

“ กิ่งมะกอกเทศทั้งสองกิ่งซึ่งอยู่ใกล้ท่อทองคำทั้งสองซึ่งมีทองคำไหลออกมาหมายถึงความว่าอย่างไร เขาตอบฉัน: คุณไม่รู้ว่าพวกเขาหมายถึงอะไร? ฉันพูดว่า: ไม่พระเจ้าของ ฉัน และพระองค์ตรัสว่า

“ สองคนนี่คือผู้ที่ได้รับการเจิมไว้ซึ่งยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งสากลโลก ”

การอ่านข้อเหล่านี้ทำให้ฉันค้นพบความละเอียดอ่อนของพระเจ้าผู้สร้าง พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงดลใจพระวจนะในพระคัมภีร์ เศคาริยาห์ถูกบังคับให้ถาม สองครั้ง ว่า “ ต้นมะกอกเทศสองต้น ”

หมายความว่าอย่างไรที่พระเจ้าจะทรงตอบเขา
 เนื่องจากโครงการของพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์จะประสบกับ **สองระยะต่อเนื่องกัน**
 แต่ระยะที่สองจะสอนโดยบทเรียนของระยะแรก **มีสองคน**
 แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาเป็นเพียงคนเดียว
 เพราะคนที่สองเป็นเพียงจุดสุดยอดของคนแรกเท่านั้น **แท้จริงแล้ว**
 พันธสัญญาเดิมจะมีค่าอะไรหากปราศจากการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเมส
 สียห์พระเยซู? **ไม่มีอะไรเลย** **แม้แต่หางลูกแพร์** **อย่างที่พระมารติน**
ลูเทอร์เคยกล่าวไว้
 และนี่คือต้นเหตุของโศกนาฏกรรมที่ยังคงส่งผลกระทบต่อชาวยิวในปัจจุบัน
 ในข้อเหล่านี้พระเจ้ายังพยากรณ์ถึงการที่พวกเขาปฏิเสธพันธสัญญาใหม่ด้วยคำตอบ
 ที่เศคาริยาห์ให้ไว้กับคำถามที่ว่า **“ท่านไม่รู้หรือว่าข้อเหล่านี้หมายถึงอะไร?”**
ฉันทพูดว่า: ไม่พระเจ้าของฉัน **เพราะในความเป็นจริงแล้ว**
 ชาวยิวประจำชาติจะเพิกเฉยต่อความหมายนี้จนกว่าจะถึงช่วงเวลาของการทดสอบค
 รึ้งสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์
 ซึ่งพวกเขาจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสหรือยืนยันการปฏิเสธของพวกเขาโดยแลกกับการดำ
 รงอยู่ของพวกเขา
 เห็นได้ชัดว่าการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของชาวคริสต์ในหมู่คนนอกคริสตได้พิสุจน์แ
 ล้วว่าแผนการอันศักดิ์สิทธิ์บรรลุผลสำเร็จในองค์พระเยซูคริสต์ **และนี่เป็น**
สัญญาเดิมที่พระเจ้ายังคงเสนอให้ชาวยิวประจำชาติยังคงอยู่ในพันธมิตรอันศักดิ์
สิทธิ์ของพระองค์ **ได้รับการยืนยันดังนี้**
 พันธสัญญาที่สองหรือพันธสัญญาใหม่นี้จะขยายออกไปในช่วงสามส่วนสุดท้ายของ
 6,000 **ปีแห่งเวลาแห่งบาปทางโลก**
 และการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ครั้งสุดท้ายเท่านั้นที่พระเยซูคริสต์จะทรงทำเครื่องห
 มาถึงเวลาที่พันธสัญญาที่สองจะเสร็จสมบูรณ์
 เพราะจนกว่าการกลับมาครั้งนี้คำสอนที่พยากรณ์ด้วยสัญลักษณ์ยังคงมีประโยชน์ใน
 การทำความเข้าใจโครงการระดับโลกที่พระเจ้าเตรียมไว้เนื่องจากเราเป็นหนี้พระองค์
 ความรู้ ถึงคราวการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์คือต้นฤดูใบไม้ผลิปี 2030
 ดังนั้นในปี 1844 **จึงประทานวันสะบาโต** **สำหรับผู้ที่ยังหลงเลือก**
พระเจ้าทรงใช้บทเรียนที่จารึกไว้ในสัญลักษณ์ของสถานศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮีบรูและพ
ระวิหารของโซโลมอน
 เขาประณามความบาปของวันอาทิตย์คาทอลิกที่สืบทอดมาจากจักรพรรดิคอนสแตน
 ดินตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 **โดยชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการ**
"ชำระสถานที่ศักดิ์สิทธิ์" **ใหม่**
 ซึ่งสำเร็จลุล่วงอย่างแท้จริงในครั้งเดียวและในพระเยซูคริสต์ผู้ถูกตรึงที่กางเขนและที่
 นคืนพระชนม์ **จริงๆ** **แล้วพระเจ้าทรงรอจนถึงปี 1844 เพื่อประณามการประณาม**
"วันอาทิตย์โรมัน" **อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น**
 เพราะการรับเอาความเชื่อของคริสเตียนที่บริสุทธิ์แต่เดิมอยู่ภายใต้คำสาปแห่งความ
 บาป ซึ่งทำลายความสัมพันธ์กับพระเจ้าตามประกาศที่ให้ไว้ใน ดน .8:12
 ดังนั้นการชำระให้บริสุทธิ์จึงจำเป็นต้องแสดงความเคารพต่อวันสะบาโตอันศ
 กดิ์สิทธิ์
 ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่ปลายสัปดาห์แรกแห่งการสร้างระบบโลก
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนายการเข้ามาของผู้ที่ได้รับเลือกเข้าสู่ส่วนที่เหลือซึ่งได้รั
 บโดยชัยชนะของพระเยซูและมีอยู่ในพระบัญญัติที่สืบจากสิบประการของพระเจ้าที่อยู่
 ในหีบแห่งประจักษ์พยานในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ สัญลักษณ์ของ

วิญญาณของพระเจ้าแห่งสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์สามครั้ง
 ศักดิ์สิทธิ์ในความสมบูรณ์แบบของบทบาทสามต่อเนืองของเขาคือพระบิดา พระบุตร
 และพระวิญญาณบริสุทธิ์
 ทุกสิ่งที่พบนั้นเป็นที่รักต่อพระเจ้าและจะต้องเป็นที่รักในความคิดและจิตใจของผู้ที่ไ
 ด้รับเลือก ลูกหลาน และผู้คนใน "บ้าน" ของเขา
 การคัดเลือกความศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงของผู้ที่ได้รับเลือกจึงได้รับการกำหนดและระบุ
 ต่างจากกฎของโมเสสที่ต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความก้าวหน้าของโครงกา
 รของพระเจ้า
 สิ่งที่เราเรียกไว้บนก้อนหินจะมีคุณค่าตลอดไปจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของโลก
 และนี่คือกรณีของพระบัญญัติสิบประการ
 ซึ่งไม่มีข้อใดสามารถแก้ไขได้และลบล้างออกไปได้น้อยลง
 ดังที่พระสันตะปาปาโรมกล่าวทำเพื่อพระบัญญัติข้อที่สองจากพระบัญญัติสิบประการ
 นี้
 เจตนารายที่จะหลอกลวงผู้สมัครชีวิตนิรันดร์ปรากฏนอกเหนือจากพระบัญญัติเพื่อรักษา
 หมายเลขสิบ แต่ข้อห้ามของพระเจ้าในการโค้งคำนับสิ่งมีชีวิต รูปแกะสลัก
 หรือสิ่งแทนตัวต่างๆ ได้ถูกยกเลิกไปแล้วอย่างแน่นอน
 เราอาจเสียใจกับเรื่องประเภทนี้ได้ แต่กระนั้นก็ยังช่วยให้เราเปิดโปงศรัทธาแท้ได้
 ผู้ที่ไม่พยายามที่จะเข้าใจและยังคงมีเหตุผลอย่างผิวเผินจะต้องทนทุกข์ทรมานกับผล
 ของพฤติกรรมของเขา
 เขาเพิกเฉยต่อเงื่อนไขในการตัดสินของเขาจนกว่าพระเจ้าจะทรงลงโทษ

วัดหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ให้เราทิ้งแง่มุมทางศาสนาที่มองเห็นจากสวรรค์ไว้เพื่อมองดูภายใต้สิ่งที่ความ
 มศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนามอบให้บนโลก เราค้นพบสิ่งนี้ในองค์ประกอบที่วางอยู่ในส่วน
 “พระวิหาร” ของ “พระนิเวศของพระเจ้า” ในพลับพลาในสมัยโมเสส
 ห้องนี้เป็นเต็นท์นัดพบ มี องค์ประกอบสามประการเหล่านี้ ได้แก่
 โต๊ะขนมปังหน้าพระที่นั่ง เสิงเทียนที่มีท่อเจ็ดหลอดและตะเกียงเจ็ดดวง
 และแท่นบูชาเครื่องหอมที่วางอยู่ตรงหน้าม่านตรงกลางห้อง เมื่อมาจากด้านนอก
 โต๊ะขนมปังจะอยู่ทาง ซ้าย ไปทางทิศเหนือ และเสิงเทียนอยู่ทางขวา ไปทางทิศใต้
 สัญลักษณ์เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้ที่ได้รับเลือก
 ซึ่งได้รับการไถ่โดยพระโลหิตที่หลังโดยพระเยซูคริสต์
 พวกมันเสริมกันอย่างสมบูรณ์แบบและแยกกันไม่ออก

ต้นประทีปทองคำพร้อมตะเกียงเจ็ดดวง

อ พย . 26:35: “ จงตั้งโต๊ะไว้ข้างนอกม่าน
 และตั้งต้นประทีปไว้ตรงข้าม โต๊ะทางด้านทิศใต้ของพลับพลา
 และจงจัดโต๊ะไว้ทางด้านเหนือ ”

ในพระอุโบสถจะตั้งอยู่ทางซ้าย ทางด้านทิศใต้
 สัญลักษณ์จะถูกอ่านเมื่อเวลาผ่านไปจากใต้ไปเหนือ
 เสิงเทียนเป็นรูปพระวิญญาณและแสงสว่างของพระเจ้าตั้งแต่ต้นพันธสัญญาเดิม
 พันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์นั้นมีพื้นฐานอยู่บนการบูชาัญของ "ลูกแกะของพระเจ้า" "
 ของปาสคาลซึ่งมีสัญลักษณ์และนำหน้าด้วยลูกแกะหรือแกะผู้หนุ่มที่ถวายเป็นเครื่อง
 บูชาตั้งแต่สมัยอาดัม ในวิวรณ์ 5:6 มีสัญลักษณ์ของเสิงเทียนติดอยู่: “

ดวงตาเจ็ดดวงซึ่งเป็นวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าที่ทรงส่งไปทั่วโลก ” และ “
เขาทั้งเจ็ด” ซึ่งแสดงถึงการชำระให้บริสุทธิ์แห่งอำนาจ

เชิงเทียนมีไว้เพื่อตอบสนองความต้องการแสงสว่างของผู้ได้รับเลือก
พวกเขาได้รับสิ่งนี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นที่ชำระให้บริสุทธิ์ (= 7)
ของแสงสว่างศักดิ์สิทธิ์ การชำระให้บริสุทธิ์นี้แสดงสัญลักษณ์ด้วยเลข "เจ็ด"
ที่มีอยู่ในการเปิดเผยตามพระคัมภีร์นับตั้งแต่สร้างสปีดาร์ห์เจ็ดวันตั้งแต่ต้น
ในเศคาริยาห์ พระวิญญาณทรงถือว่า " ดวงตาทั้งเจ็ด " "
เป็นศิลาหลักที่เศรุบบาเบลจะใช้สร้างพระวิหารของโซโลมอนขึ้นใหม่ซึ่งถูกทำลายไป
โดยชาวบาบิโลน และเขากล่าวถึง " ดวงตาทั้งเจ็ด " เหล่านี้: "
ดวงตาทั้งเจ็ดนี้เป็นดวงตาของพระเจ้าซึ่งทอดยาวไปทั่วโลก » ในวิวรณ์ 5:6
ข้อความนี้มาจากพระเยซูคริสต์ " พระเมษโปดกของพระเจ้า ": "
และฉันเห็นลูกแกะตัวหนึ่งอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งและสิ่งมีชีวิตทั้งสี่และท่ามกลางผู้
เฝ้าผู้อาวุโส ซึ่งอยู่ที่นั่นราวกับถูกเผา เขามีเจ็ดเขาและเจ็ดตา
ซึ่งเป็นวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้าที่ส่งไปทั่วโลก ”

ข้อนี้ยืนยันอย่างยิ่งถึงการชำระความศักดิ์สิทธิ์ของพระเมสสิยาห์พระเยซู
พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ส่งพระองค์เองมายังโลกนี้เพื่อทำการเสียสละเพื่อการชดใช้
โดยสมัครใจในพระเยซูให้เกิดสัมฤทธิ์ผล
การกระทำของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์นี้เองที่ข้าพเจ้าเป็นหนี้คำอธิบายที่น่าเสนอใน
งานของข้าพเจ้า แสงสว่างก้าวหน้าและความรู้เติบโตขึ้นตามกาลเวลา
เราเป็นหนี้ความเข้าใจทั้งหมดของเราเกี่ยวกับคำพยากรณ์ของพระองค์

แท่นบูชาแห่งน้ำหอม

ด้วยการถวายพระวรกายของพระองค์สู่ความตาย
ตามมาตรฐานที่สมบูรณ์แบบของจิตวิญญาณและจิตวิญญาณของพระองค์
พระเยซูคริสต์ทรงนำกลิ่นหอมอันนารีนิยมเข้าพระพักตร์พระเจ้า
ซึ่งพิธีกรรมของชาวฮีบรูเป็นสัญลักษณ์ด้วยน้ำหอม
พระคริสต์มีตัวแทนอยู่ในน้ำหอมเหล่านี้
แต่ยังอยู่ในบทบาทของผู้ประกอบพิธีที่ถวายน้ำหอมเหล่านี้ด้วย
ด้านหน้ามาน และหันหน้าไปทางหีบแห่งประจักษ์พยานและพระที่นั่งกรณา
มีแท่นบูชาที่ถวายแก่ผู้ประกอบพิธี มหาปุโรหิต
บทบาทของเขาในฐานะผู้วิงวอนต่อความผิดที่กระทำโดยผู้เลือกสรรเพียงผู้เดียว
เพราะพระเยซูไม่ได้รับเอาบาปของคนทั้งโลกไว้กับพระองค์เอง
แต่รับเฉพาะ บาป
ของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งพระองค์ทรงแสดงท่าทีแสดงความขอบคุณ เท่านั้น บนโลกนี้
มหาปุโรหิตมีคุณค่าเชิงพยากรณ์เชิงสัญลักษณ์เท่านั้น
เพราะสิทธิในการวิงวอนเป็นของพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น
การวิงวอนเป็นสิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเธอ และมีลักษณะ “ ชั่วนิรันดร์ ”
ตามคำสั่งของเมลคีเซเดค ตามที่ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ใน Dan.8:11-12: “
เธอลุกขึ้นไปหาผู้นำกองทัพ ถอน การเสียสละ—อันถาวรจาก
และทรงคว่ำสถานบริสุทธิ์ของพระองค์เสีย กองทัพถูกมอบไว้พร้อมกับ เครื่องบูชา
อันเป็นนิรันดร์—เพราะบาป
เขาโยนความจริงลงบนพื้นและประสบความสำเร็จในการดำเนินการ ”; และในฮีบรู
7:23 คำว่า “ เครื่องบูชา ” ที่ถูกขีดฆ่าไม่ได้ถูกอ้างถึงในข้อความภาษาฮีบรูต้นฉบับ
ในข้อนี้

พระเจ้าทรงประณามผลที่ตามมาจากการปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาแห่งโรมัน

ความสัมพันธ์โดยตรงของคริสเตียนกับพระเยซูถูกเบี่ยงเบนไปเพื่อประโยชน์ของผู้นำของสมเด็จพระสันตะปาปา

พระเจ้าสูญเสียผู้รับใช้ของพระองค์ที่สูญเสียจิตวิญญาณของพวกเขา

ในความสมบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

พระเจ้าในพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถทำให้การวิงวอนของเขาถูกต้องตามกฎหมาย เพราะเขาเสนอเป็นค่าไถ่สำหรับผู้ที่เขาวิงวอนให้

การเสียสละด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยสมัครใจของเขาซึ่งมีกลิ่นหอมที่น่าพึงพอใจสำหรับพระเจ้าผู้ตัดสินความรักและความยุติธรรมซึ่งเขาเป็นตัวแทนในเวลาเดียวกัน

เวลา การขอร้องของเขาไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เขาจะใช้มันหรือไม่

ขึ้นอยู่กับว่าผู้ร้องขอสมควรได้รับมันหรือไม่

การวิงวอนของพระเยซูคริสต์ได้รับแรงบันดาลใจจากความเห็นอกเห็นใจต่อความอ่อนแอทางกามารมณ์ตามธรรมชาติของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรร

แต่ไม่มีใครสามารถหลอกหลวงพระองค์ได้

พระองค์ทรงตัดสินและต่อสู้ด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม

และตระหนักถึงผู้ไม่มีสการและทาสที่แท้จริงของพระองค์

สาวกที่แท้จริงของเขาเป็นอย่างไร

ในพิธีกรรม

น้ำหอมเป็นสัญลักษณ์ของกลิ่นอันหอมหวานของพระเยซู

ซึ่งสามารถถวายคำอธิษฐานของวิสุทธิชนผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ด้วยน้ำหอมส่วนตัวของพระองค์ที่พอพระทัยพระเจ้า มีหลักการคล้ายกับการปรุงรสจานที่จะรับประทาน

ภาพพยากรณ์ของพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะ

มหาปุโรหิตฝ่ายโลกกลายเป็นสิ่งล้ำสมัยและต้องหายไปพร้อมกับพระวิหารที่เขาประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

หลักการของการวิงวอนยังคงอยู่ต่อจากนี้

เพราะคำอธิษฐานที่วิสุทธิชนส่งถึงพระเจ้านั้นถูกนำเสนอในพระนามและคุณธรรมของผู้วิงวอนจากสวรรค์และพระเจ้าอย่างบริบูรณ์ในเวลาเดียวกัน

โต๊ะขนมปังหน้าพระ

ในพระอุโบสถจะตั้งอยู่ทางขวาและทางทิศเหนือ

ขนมปังหน้าแสดงถึงการบำรุงเลี้ยงฝ่ายวิญญาณที่ประกอบขึ้นเป็นพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์

ซึ่งเป็นมานานจากสวรรค์ที่แท้จริงที่มอบให้กับผู้ที่ได้รับเลือก

มีขนมปังสิบสองก้อนเนื่องจากมีสิบสองเผ่าในการเป็นพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์และของมนุษย์ซึ่งบรรลุผลสำเร็จในพระเยซูคริสต์โดยสมบูรณ์ทั้งพระเจ้า (= 7)

และมนุษย์อย่างสมบูรณ์ (= 5);

หมายเลขสิบสองคือหมายเลขของการเป็นพันธมิตรระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นการประยุกต์ใช้และเป็นแบบจำลองที่สมบูรณ์แบบ

พระเจ้าทรงสร้างพันธมิตรของพระองค์บนผู้เฒ่า 12 คน อัครสาวก 12 คนของพระเยซู

12 เผ่าที่ผืนนี้ไว้ใน Rev.7 ในการอ่านทิศทางไปทางเหนือของ “พระวิหาร”

โต๊ะนี้อยู่ด้านข้างของพันธสัญญาใหม่

และด้านข้างของเศรุบตัวใหญ่ที่วางอยู่ทางซ้ายในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

จัดรัส

แท่นบูชาแห่งความเสียสละ

ในวิวรณ์ 11:2 พระวิญญาณทรงระบุชะตากรรมเฉพาะของ “ ลาน ” ของสถานบริสุทธิว่า “ แต่ลานด้านนอกของพระวิหาร ให้ปล่อยทิ้งไว้ในภายนอกและอย่าวัดมัน เพราะได้มอบไว้แก่ประชาชาติแล้ว และพวกเขาจะเหยียบย่ำนครศักดิ์สิทธิ์ด้วยการเดินเท้าเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน ” “ ศาล ” หมายความว่าลานด้านนอกที่อยู่ก่อนทางเข้าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือวัดที่มีหลังคาคลุม

ที่นั่นเราพบองค์ประกอบของพิธีกรรมทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของสิ่งมีชีวิต ประการแรกคือมีแท่นบูชาสำหรับเผาสัตว์ที่บูชายัญ นับตั้งแต่การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ผู้เสด็จมาถวายเครื่องบูชาอันสมบูรณ์แบบพิธีกรรมนี้ก็ล้ำสมัยและสิ้นสุดลงตามคำพยากรณ์ของดาน 9:27: “ พระองค์จะทรงทำพันธสัญญาอันเข้มแข็งกับคนเป็นอันมากเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ และเป็นเวลาครึ่งสัปดาห์ พระองค์จะทรงให้เครื่องบูชาและเครื่องบูชาดี ลงผู้ทำลายล้างจะกระทำสิ่งที่น่ารังเกียจที่สุด จนกว่าความพินาศและสิ่งที่ได้รับการแก้ไขจะตกอยู่กับผู้ทำลายล้าง ” ในฮีบรู 10:6 ถึง 9 สิ่งนี้ได้รับการยืนยัน: “ คุณไม่ได้รับเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องบูชาไถ่บาปแล้วฉันก็พูดว่า: ดูเถิดฉันมา (ในหนังสือม้วนมันพูดถึงฉัน) ข้าแต่พระเจ้าเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์ หลังจากกล่าวครั้งแรกว่า: เครื่องบูชาและเครื่องบูชาที่คุณไม่ต้องการหรือไม่รับ ทั้งเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องบูชาไถ่บาป (ซึ่งถวายตามกฎหมาย) แล้วเขาก็พูดว่า: ดูเถิด เรามาทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จึงทรงยกเลิกสิ่งแรกเพื่อสถาปนาสิ่งที่สอง โดยอาศัยความประสงค์นี้เราจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ โดยผ่านการถวายพระวรกายของพระเยซูคริสต์ ครั้งเดียวและตลอดไป ” ดูเหมือนว่าเปาโล ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ซึ่งจำหน้าถึงชาว “ฮีบรู” ได้เขียนจดหมายฉบับนี้ภายใต้การบงการของพระเยซูคริสต์ ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงแสงอันมหัศจรรย์และความแม่นยำที่ไม่มีใครเทียบได้ แท้จริงแล้วมีเพียงพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถพูดกับเขาได้: “ (ในม้วนหนังสือเป็นเรื่องเกี่ยวกับฉัน) ” แต่ข้อ 8 ของข้อความสดุดี 40 กล่าวว่า “ พร้อมกับม้วนหนังสือที่เขียนสำหรับฉัน ” การเปลี่ยนแปลงนี้จึงสามารถพิสูจน์ได้ด้วยการกระทำส่วนตัวของพระคริสต์กับเปาโล ซึ่งยังคงโดดเดี่ยวอยู่ในอาระเบียเป็นเวลาสามปี โดยได้รับการจัดเตรียมและสั่งสอนโดยตรงจากพระวิญญาณ และฉันขอเตือนคุณว่านี่เป็นกรณีของม้วนหนังสือที่โมเสสเขียนไว้ภายใต้คำสั่งของพระเจ้า

ทะเลถึงแห่งสรอง

องค์ประกอบที่สองของจัดรัสคือถึงสรอง ซึ่งเป็นรูปแบบพิธีบัพติศมาล่วงหน้า พระเจ้าให้คำว่า “ผล” เป็นชื่อของมัน ในประสบการณ์ของมนุษย์ ทะเลมีความหมายเหมือนกันกับ “ความตาย” มันกลืนกินคนโบราณด้วยน้ำท่วม และทำให้กองทหารม้าของฟาโรห์ที่ไล่ตามโมเสสและชาวฮีบรูของเขาจมน้ำตายทั้งหมด ในการบัพติศมา จำเป็นต้องจมลงไปใต้น้ำทั้งตัว ชายชราผู้บาปควรจะตายเพื่อโผล่ขึ้นมาจากน้ำในฐานะสิ่งมีชีวิตใหม่ที่ได้รับการไถ่และฟื้นคืนชีพโดยพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งนำความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบมาสู่เขา แต่นี้เป็นเพียงหลักการทางทฤษฎีเท่านั้นที่การประยุกต์ใช้จะขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้

สมัครที่นำเสนอตัวเอง

เขามาเหมือนพระเยซูตอนรับบัพติศมาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่?

คำตอบเป็นรายบุคคลและพระเยซูทรงใส่ร้ายหรือไม่ใส่ร้ายความชอบธรรมของพระองค์ ขึ้นอยู่กับกรณี

สิ่งที่แน่นอนคือใครก็ตามที่ต้องการทำตามพระทัยประสงค์ของตนจะต้องเคารพกฎอันศักดิ์สิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ด้วยความยินดีและความกตัญญู การละเมิดซึ่งถือเป็นบาปหากเขาต้องตายในน้ำบัพติศมา

ก็ไม่มีข้อสงสัยว่าเขาจะได้เกิดใหม่เพื่อรับใช้พระคริสต์

เว้นแต่โดยบังเอิญเนื่องจากความอ่อนแอทางเนื้อหนังของมนุษย์

ดังนั้น

คริสเตียนที่ได้รับเลือกจึงสามารถเข้าไปในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หรือพระวิหารเพื่อรับใช้พระเจ้าในพระเยซูคริสต์ได้ เช่นเดียวกับบัพติศมาแห่งพันธสัญญาเดิม

และได้รับความชอบธรรมจากพระเยซูคริสต์

เส้นทางแห่ง

ศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงจึงถูกเปิดเผยด้วยการสร้างภาพนี้เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงสัญลักษณ์เท่านั้น

ความจริงจะปรากฏในผลงานที่ผู้ชอบธรรมที่ได้รับเลือกจะนำมาต่อหน้ามนุษย์

เทวดา และพระเจ้าผู้สร้าง

แผนการของพระเจ้าพยากรณ์ไว้เป็นภาพ

ในแผนของพระองค์

พระเจ้าทรงจัดบาปของผู้ที่ได้รับเลือกโดยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ซึ่งทรงนำมายังพระที่นั่งกรณาของสถานศักดิ์สิทธิ์หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

ได้รับอนุญาตให้ชุดคนเป็นพิเศษในบริเวณภูเขาไกลไกลในกรุงเยรูซาเล็มจนถึงปี

1982 นักโบราณคดีพยายามแล้วแต่นิส รอน ไวแอดด์

เปิดเผยว่าพระโลหิตของพระเยซูไหลลงมาทางด้านซ้ายของพระที่นั่งกรณาซึ่งอยู่ในถ้ำใต้ดินที่อยู่ใต้ไม้กางเขนหกเมตร ของการตรึงกางเขนของพระคริสต์

ซึ่งเกิดขึ้นที่เชิงเขาไกลไกล

ในพิธีสงฆ์

พระสงฆ์ที่วางอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หันหน้าไปทางพระที่นั่งกรณา

และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ติดตั้งอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด คือ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ดังนั้นสิ่งที่อยู่ทางซ้ายของมนุษย์จึงอยู่ทางขวาของพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน

การเขียนภาษาฮีบรูก็เขียนจากขวาไปซ้ายของมนุษย์ โดยหันไปทางเหนือ-ใต้

ดังนั้นจากซ้ายไปขวาของพระเจ้า

ดังนั้น

แผนของพันธสัญญาทั้งสองจึงเขียนไว้ในการอ่านสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งนี้

จากด้านขวาของมนุษย์ไปด้านซ้ายของเขา

หรือตรงกันข้ามกับพระเจ้า

ชาวยิวในพันธสัญญาเดิมปรนนิบัติพระเจ้าภายใต้รูปสัญลักษณ์ของเศบซึ่งอยู่ในเข

ตศักดิ์สิทธิ์ทางด้านขวาของพวกเขา

ในระหว่างการเป็นพันธมิตร

เลือดแพะที่ถูกฆ่าใน "วันแห่งการชดใช้" ถูกพรมที่ด้านหน้าและบนพระที่นั่งกรณา

มหาปุโรหิตใช้นิ้วประพรมไปทางทิศตะวันออกถึงเจ็ดครั้ง

เป็นเรื่องจริงที่พันธมิตรเก่าเป็นเฟสตะวันออกของโครงการอ้อมทรัพย์ของเขา

คนบาปที่ต้องได้รับการอภัยนั้นอยู่ทางตะวันออกในกรุงเยรูซาเล็ม

วันที่พระเยซูทรงหลังพระโลหิต

บัลลังก์นั้นก็ตกลงบนพระที่นั่งกรณานี้

และพันธสัญญาใหม่ที่สร้างขึ้นเกี่ยวกับพระโลหิตและความยุติธรรมของพระองค์เริ่มต้น

ภายใต้สัญลักษณ์ของเศบองค์ที่สองซึ่งอยู่ทางซ้ายมือทิศใต้

ดังนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเห็นความก้าวหน้านี้จึงเริ่มจากซ้ายไป

“ ๒๖๖ ”

ซึ่งเป็นด้านแห่งพรของพระองค์ตามที่เขียนไว้ในสดุดี 110:1: “ ของ ดาวิด สดุดี พระวามะของพระเยโฮวาห์ถึงพระเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ มือขวาของเรา จนกว่าเราจะให้ศัตรูของเจ้าเป็นที่วางเท้าของ เจ้า และการยืนยันฮีบรู 7:17 ข้อ 4 ถึง 7 ระบุว่า: “ พระเยโฮวาห์ทรงปฎิญาณแล้วและพระองค์จะไม่กลับใจ: คุณเป็นปโรหิตตลอดไปตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค องค์พระผู้เป็นเจ้าที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ทรงทำลายกษัตริย์ในวันที่ทรง พระพิโรธ พระองค์ทรงสำแดงความยุติธรรมท่ามกลางประชาชาติ ทุกสิ่งเต็มไปด้วยชากศพ เขาหัวแตกไปทั่วประเทศ เขาตีมาจากลำธารในขณะที่เขาเดิน นั่นคือเหตุผลที่เขาเงยหน้าขึ้น ” ด้วยเหตุนี้ พระเยซูคริสต์ผู้อ่อนโยนแต่ยุติธรรมจึงทำให้คนเยาะเย้ยและกบฏชดใช้การดูหมิ่นประจักษ์พยานอันสูงส่งถึงความรักอันเปี่ยมด้วยความเมตตาของพระองค์ต่อผู้ที่ทรงเลือกไว้ที่ได้รับการไถ่ไว้

เพื่อว่าเมื่อเข้าไปในศาลหรือในพระวิหาร ชาวฮีบรูหันหลังให้กับ "ดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น" ซึ่งคนต่างศาสนาขึ้นชอบตลอดเวลาในสถานที่ต่าง ๆ บนโลก

พระเจ้าทรงต้องการให้สถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ถูกสร้างขึ้นตลอดแนวความยาวของมันใน ทางตะวันออก แกนตะวันตก. ความกว้างของกำแพงกำแพงด้านขวาของอภิสุทธิสถานจึงตั้งอยู่ทาง "ทิศเหนือ" และกำแพงด้านซ้ายอยู่ทางด้าน "ทิศใต้"

ในมัทธิว 23:37 พระเยซูทรงประทานภาพลักษณ์ของ " แม่ไก่ผู้ปกป้องลูกไก่ไว้ในปีกของมัน " " เยรูซาเล็ม กรุงเยรูซาเล็มผู้ฆ่า ผู้เผยพระวจนะและเอาหินขว้างคนที่ถูกส่งมาหาคุณ ก็ครั้งแล้วที่เราอยากจะทำ รวบรวมลูก ๆ ของคุณไว้ด้วยกันเหมือนแม่ไก่รวบรวมลูก ๆ ไว้ใต้ปีกของมัน และคุณไม่เต็มใจ! -

นี่คือสิ่งที่ปีกที่กางออกของเศรฐทั้งสองสอนสำหรับแต่ละพันธมิตรที่ต่อเนื่องกันทั้งสอง ตามอพย 19:4 พระเจ้าทรงเปรียบเทียบพระองค์เองกับ " นกอินทรี " " คุณได้เห็นสิ่งที่ฉันทำกับอียิปต์แล้ว

และวิธีที่ฉันอุ้มคุณด้วยปีกนกอินทรีและนำคุณมาหาฉัน " ในฉะ .12:14 พระองค์ทรงระบุ " นกอินทรีใหญ่ " : "

และปีกทั้งสองของนกอินทรีใหญ่นั้นได้มอบให้กับหญิงนั้น

เพื่อว่านางจะได้บินไปในถิ่นทุรกันดาร ไปยังที่ของนาง ที่ซึ่งนางได้รับการเลี้ยงดูอยู่ชั่วขณะหนึ่ง และอีกครั้งเวลา ไกลจากหน้า ”

ภาพเหล่านี้แสดงให้เห็นความเป็นจริงเดียวกัน:

พระเจ้าทรงปกป้องผู้ที่พระองค์ทรงรักเพราะพวกเขา รักพระองค์ในสองพันธมิตรที่ต่อเนื่องกัน ก่อนและหลังพระเยซูคริสต์

ในที่สุด ในเชิงสัญลักษณ์

พระวิหารฮีบรูเป็นตัวแทนของพระกายของพระคริสต์

ของผู้ได้รับเลือกและโดยรวมคือ เจ้าสาวของพระคริสต์ ผู้ได้รับเลือกของพระองค์ การประชุมของผู้ที่ได้รับเลือก ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้

พระเจ้าทรงกำหนดกฎเกณฑ์ด้านสุขอนามัยด้านอาหารเพื่อให้พระวิหารรูปแบบต่างๆ เหล่านี้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และเคารพ 1คร .6:19: “

ท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านไม่ใช่เจ้าของเอง? -

ทอง ไม่มีอะไรนอกจากทองคำ

เราต้องสังเกตความสำคัญของเกณฑ์นี้ด้วย:

เฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้ทั้งหมด ๑ รูป
และผนังภายในทำด้วยทองคำหรือหุ้มด้วยทองคำบุ
ลักษณะของทองคำคือลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลง
นี่เป็นคุณค่าเดียวที่พระเจ้าประทานให้
ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระองค์ทรงสร้างทองคำให้เป็นสัญลักษณ์แห่งศรัทธาอันสมบูรณ์
ซึ่งเป็นแบบอย่างอันเป็นเอกลักษณ์และสมบูรณ์แบบซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์
ภาพภายในพระวิหารและห้องศักดิ์สิทธิ์เป็นภาพภายในของวิญญาณของพระเยซูคริสต์
ที่ทรงสถิตอยู่โดยการชำระให้บริสุทธิ์
ความบริสุทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า
อุปนิสัยของเขาไม่เปลี่ยนแปลงและนี่คือสาเหตุแห่งชัยชนะเหนือบาปและความตาย
ตัวอย่างที่พระเยซูประทานให้นั้นพระเจ้าทรงนำเสนอเป็นแบบอย่างในการเลียนแบบ
สำหรับทุกคนที่พระองค์ทรงเลือกสรร นี่คือข้อกำหนด
ซึ่งเป็นเงื่อนไขเดียวสำหรับการเป็นปัจเจกบุคคลและร่วมกันเข้ากันได้กับชีวิตซีเลส
เชียลนิรันดร์ เงินเดือนและรางวัลของผู้ชนะ
ค่านิยมที่เป็นของเขาจะต้องกลายเป็นของเรา
เราต้องมีลักษณะเหมือนเขาเหมือนโคลนตามที่เขียนไว้ใน 1 ยอห์น 2:6: “
ผู้ที่กล่าวว่าเขาสถิตอยู่ในพระองค์จะต้องดำเนินตามที่เขาดำเนิน - แม้กระทั่ง”
ความหมายของทองคำได้ให้ไว้แก่เราใน 1 เปโตร 1:7 ว่า “
เพื่อว่าการทดสอบความเชื่อของท่านซึ่งมีค่ามากกว่าทองคำที่พินาศ
(ซึ่งถูกทดสอบด้วยไฟ) จะส่งผลให้เกิดการสรรเสริญ สง่าราศี และเกียรติ
เมื่อพระเยซูคริสต์ทรง ปรากฏ
พระเจ้าทรงทดสอบศรัทธาของผู้เลือกสรรของพระองค์
แม้ว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ทองคำก็อาจมีวัสดุที่ไม่บริสุทธิ์อยู่บ้าง
และหากต้องการนำออก จะต้องได้รับความร้อนและละลาย
ตะกรันหรือสิ่งสกปรกจะลอยขึ้นสู่พื้นผิวและสามารถกำจัดออกได้
เป็นภาพประสบการณ์ชีวิตทางโลกของเหล่าสาวกที่ได้รับการไถ่ในระหว่างนั้นพระคริสต์
ทรงถอนรากถอนโคนความชั่วร้ายและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์
ทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับการทดลองต่างๆ
และภายใต้เงื่อนไขแห่งชัยชนะของพวกเขาในการทดสอบเท่านั้น
เมื่อถึงบั้นปลายของชีวิต
ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสินโดยพระเยซูคริสต์ ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่
ชัยชนะนี้สามารถได้รับโดยการสนับสนุนและความช่วยเหลือของเขาเท่านั้น
ตามที่เขาประกาศในยอห์น 15:5-6 และ 10 ถึง 14: “ *เรา เป็นเถาองุ่น*
คุณเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ติดสนิทอยู่ในฉันและที่ฉันอาศัยอยู่ก็เกิดผลมาก
เพราะหากไม่มีฉัน คุณจะทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าผู้ใดไม่เข้าสนิทอยู่ในเรา
ผู้นั้นก็จะถูกเหวี่ยงออกไปเหมือนกิ่งก้านและเหี่ยวเฉาไป
แล้วเราก็รวบรวมกิ่งก้านโยนเข้าไฟเผา ” ต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า: “
ถ้าท่านรักษาบัญญัติของเรา ท่านก็จะติดสนิทอยู่ด้วยความรักของเรา
เช่นเดียวกับที่เรารักษาพระบัญญัติของพระบิดาของเรา
และติดสนิทอยู่ในความรักของพระองค์ -
การตายเพื่อเพื่อนฝูงกลายเป็นจุดสุดยอดที่สมบูรณ์แบบของบรรทัดฐานของความรัก
อันบริสุทธิ์ของคน ๆ หนึ่ง: “ *นี่คือบัญญัติของเรา: รักกันเหมือนที่เรารักคุณ*”
‘ไม่มีความรักใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน”

แต่การยอมรับจากพระเยซูนั้นมีเงื่อนไข: “ **คุณเป็นเพื่อนของฉัน ถ้า**
คุณทำสิ่งที่เราสั่งคุณ ”

เชิงเทียนที่มีตะเกียงเจ็ดดวงนั้นทำด้วยทองคำแท้
จากนั้นเขาก็สามารถเป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบของพระเยซูคริสต์เท่านั้น
ทองคำที่พบในคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกในเวลาต่อมาสะท้อนถึงการกล่าวอ้างว่า
ามีศรัทธาเท็จ ด้วยเหตุนี้ ในทางตรงกันข้าม

วิหารโปรเตสแตนต์จึงถูกถอดเครื่องประดับทั้งหมดออก
ด้วยความถ่อมตัวและเคร่งครัด ในสัญลักษณ์ของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และพระวิหาร
การมีอยู่ของทองคำพิสูจน์ว่าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สามารถเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์
อันศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น แต่โดยการขยายความ มีเขียนไว้ว่าเขาเป็นศิระษะ
ศิระษะของคริสตจักรซึ่งเป็นร่างกายของเขาในเอเฟซัส 5:23-24: “

เพราะว่าสามีเป็นศิระษะของภรรยา
เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ทรงเป็นศิระษะของคริสตจักร ซึ่ง เป็นพระกายของพระองค์
และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด บัดนี้

เช่นเดียวกับที่คริสตจักรอยู่ภายใต้พระคริสต์ฉันใด
ภรรยาก็ตองอยู่ภายใต้สามีของตนในทุกสิ่งฉันนั้น » แต่แล้วพระวิญญาณตรัสว่า “
สามีทั้งหลาย จงรักภรรยาของตนดังที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร

และสละพระองค์เองเพื่อเธอ เพื่อชำระเธอให้บริสุทธิ์ด้วยพระวจนะ
หลังจากชำระเธอให้บริสุทธิ์ด้วยบัปติศมาด้วยน้ำแล้ว เพื่อสร้างคริสตจักรแห่งนี้

ปรากฏต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ ไม่มีตำหนิ ไม่มีรอยตำหนิใดๆ
มีแต่บริสุทธิ์ ไม่มีตำหนิ - ต่อไปนี้คือสิ่งที่ศาสนาคริสต์ที่แท้จริงประกอบด้วย
มาตรฐานนี้ไม่เพียงแต่เป็นไปตามทฤษฎีเท่านั้นเนื่องจากเป็นแนวทางปฏิบัติที่น่าไป

ไขในความเป็นจริงทั้งหมด จำเป็นต้องมี ข้อตกลงกับมาตรฐานของ “ **คำพูด** ”
ที่เปิดเผยของเขา
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาพระบัญญัติและศาสนพิธีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและการรู้ความลึ

ลับที่เปิดเผยในคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลของพระองค์ หลักเกณฑ์ “
ที่ไม่อาจตำหนิ หรือ ตำหนิได้ ” ของผู้ที่ได้รับเลือกนี้
ได้รับการเรียกคืนและยืนยันในวิวรณ์ 14:5 ซึ่งถือว่ามาจากวิสุทธิชน “**แอ็ดเวนติส**”

แห่งการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายที่แท้จริงของพระคริสต์
พวกเขาถูกกำหนดโดยสัญลักษณ์ของ “ 144,000 ” ปิดผนึกด้วย “
ตราประทับของพระเจ้า” ใน Rev.7 ประสบการณ์ของพวกเขาคือประสบการณ์

ทั้งหมด การชำระให้ บริสุทธิ์ การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าพลับพลา
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ พระวิหาร
และสัญลักษณ์ทั้งหมดได้พยากรณ์ถึงโครงการอภิมหาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

พวกเขาพบจุดประสงค์และความสมบูรณ์ของตนในการแสดงการปฏิบัติศาสนกิจทาง
โลกของพระเยซูคริสต์ที่เปิดเผยต่อมนุษย์ ดังนั้น
ความสัมพันธ์ที่ผู้ถูกเลือกปรึกษาไว้กับเขาจึงมีลักษณะและอุปนิสัยเชิงพยากรณ์

คนโง่เขลามอบความไว้วางใจให้กับพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
ผู้ทรงสร้างอนาคตของตนและเปิดเผยแก่พระองค์
การศึกษาพระวิหารที่สร้างโดยกษัตริย์โซโลมอนแสดงให้เห็นว่าเราต้องไ

ม่สับสนระหว่างส่วน “**พระวิหาร**” ที่มนุษย์เข้าถึงได้กับ “**สถานที่ศักดิ์สิทธิ์**”
ที่สงวนไว้สำหรับพระเจ้าซีเลสเชียลโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้ คำว่า “**สถานที่ศักดิ์สิทธิ์**”
ที่ใช้แทนคำว่า “**ความศักดิ์สิทธิ์**” ในฉาน .8:14
คราวนี้จึงสูญเสียความชอบธรรมทั้งหมด

เนื่องจากเกี่ยวข้องกับสถานที่บนสวรรค์ซึ่งไม่จำเป็นต้องชำระให้บริสุทธิ์ในปี พ.ศ. 2386 และในทางตรงกันข้าม คำว่า "ความศักดิ์สิทธิ์" เกี่ยวข้องกับวิสุทธิชนที่ต้องละทิ้งการทำบาปบนโลกเพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์หรือได้รับการคัดเลือกจากพระเจ้า

เมื่อพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์ มานที่แยก "วิหาร" ออกจาก "สถานที่ศักดิ์สิทธิ์" ถูกพระเจ้าฉีกออก แต่มีเพียงคำอธิษฐานของวิสุทธิชนเท่านั้นที่จะได้เข้าถึงทางวิญญาณไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์บนสวรรค์ซึ่งพระเยซูจะทรงวิงวอนแทนพวกเขา

ส่วนของวัดคือยังคงมีบทบาทเป็นบ้านรวมสำหรับผู้ได้รับเลือกบนแผ่นดินโลกต่อไป เช่นเดียวกับในปี พ.ศ. 2386 หลักการนี้ได้รับการต่ออายุ "วิหาร" ของวิสุทธิชนยังคงอยู่บนโลกและใน "สถานที่ศักดิ์สิทธิ์" ซึ่งเป็นสวรรค์เพียงแห่งเดียว

การวิงวอนของพระคริสต์จะกลับมาอย่างเป็นทางการอีกครั้งเพื่อสนับสนุนเฉพาะผู้ที่ "ได้รับเลือกจากแอดเวนติสเท่านั้น" ดังนั้นจึงไม่มี "สถานที่ศักดิ์สิทธิ์" บนโลกอีกต่อไปในพันธมิตรใหม่ซึ่งสัญลักษณ์ของมันหายไป สิ่งที่เหลืออยู่คือ "วิหาร" ฝ่ายวิญญาณของผู้ที่ได้รับการไถ่บาป

กิเลสเพียงอย่างเดียวที่ต้องชำระให้บริสุทธิ์คือบาปของมนุษย์บนโลก เพราะไม่มีบาปใดเลยที่ทำให้สวรรค์เป็นมลทิน

มีเพียงมารและปีศาจที่กบฏของเขาเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนี้ได้ ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมพระเยซูคริสต์ที่ได้รับชัยชนะในไมเคิลจึงขับไล่พวกเขาออกจากสวรรค์และโยนพวกเขาลงบนแผ่นดินแห่งความบาปที่ซึ่งพวกเขาจะต้องอยู่จนกว่าพวกเขาจะตาย

มีอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องเข้าใจหลังจากพูดคุยถึงสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ แม้ว่าสัญลักษณ์เหล่านี้จะศักดิ์สิทธิ์ แต่ก็ยังเป็นเพียงวัตถุเท่านั้น ความบริสุทธิ์ที่แท้จริงอยู่ในชีวิต

ซึ่งเป็นเหตุให้พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมากกว่าพระวิหารซึ่งดำรงอยู่เพียงเพื่อปกป้องพระบัญญัติของพระเจ้า

พระฉายาแห่งพระอุปนิสัยของพระองค์และความยุติธรรมของพระองค์ที่คนบาปทางโลกขุ่นเคือง

เป็นเพียงการสนับสนุนคำสอนของผู้ที่เขาเลือกพระเจ้าทรงทำสิ่งเหล่านี้ให้สำเร็จโดยโมเสสและคนงานของเขา เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่นับถือรูปเคารพ

พระเจ้าทรงอนุญาตให้ชายคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้รับใช้ของเขา รอน ไวแอดด์ ค้นหาค้นหาและสัมผัสหีบแห่งประจักษ์พยานของเขาในปี 1982 เพราะ "ประจักษ์พยานในพระเยซู" ซึ่ง "เป็นวิญญาณแห่งการพยากรณ์" นั้นเหนือกว่ามาก

แก่เขาและมีประโยชน์มากขึ้นตั้งแต่เขามาด้วยตนเองเพื่อเปิดเผยความหมายของโครงการออมทรัพย์ที่เตรียมไว้สำหรับผู้เลือกที่เขาเลือกบนโลก รอน ไวแอดด์ได้รับอนุญาตให้ถ่ายทำบัญญัติสิบประการที่หุดสวรรค์นำออกจากเรือ แต่เขาปฏิเสธที่จะเก็บภาพยนตร์เรื่องนี้ไว้

ข้อเท็จจริงเหล่านี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าถึงการปฏิเสธของพระองค์ แต่การเลือกนี้ปกป้องเราจากการบูชารูปเคารพซึ่งการบันทึกดังกล่าวอาจเกิดขึ้นกับผู้ ที่ทรงเลือกไว้ซึ่งอ่อนแอกว่าบางคน ความเป็นจริงนี้ได้ถูกเปิดเผยแก่เรา เพื่อเราจะเก็บมันไว้ในความคิดของหัวใจของเรา

ถือเป็นสิทธิพิเศษอันแสนหวานที่พระเจ้าแห่งความรักของเรามอบให้

การแยกจากกันของปฐมกาล

แม้ว่าการศึกษานี้ได้เปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในคำพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์แก่เราแล้ว
บัดนี้ข้าพเจ้าต้องช่วยให้คุณค้นพบคำพยากรณ์ที่เปิดเผยในหนังสือปฐมกาล ซึ่งเป็นคำที่แปลว่า "จุดเริ่มต้น"

ความสนใจ

!!!

คำพยากรณ์ที่เราจะสังเกตเห็นในการศึกษาหนังสือปฐมกาลนี้มาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าโดยตรงซึ่งบอกให้โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ทราบ
การไม่เชื่อในเรื่องนี้ถือเป็นความขุ่นเคืองครั้งใหญ่ที่สุดที่สามารถทำได้ต่อพระเจ้าโดยตรง ความเดือดดาลที่ปิดประตูสวรรค์อย่างแน่นอนเพราะมันเผยให้เห็นการขาด "ศรัทธา" ทั้งหมดโดยปราศจากสิ่งนี้แล้วจะเป็นที่พอใจต่อพระเจ้าไม่ได้" ตาม ฮีบรู 11:6.

ในบทนำของวันสิ้นโลก พระเยซูทรงยืนกรานอย่างหนักแน่นต่อสำนวนนี้: "เราเป็นอัลฟาและโอเมกา จุดเริ่มต้นและจุดจบ" ซึ่งพระองค์ทรงอ้างถึงอีกครั้งในตอนท้ายของวิวรณ์ของพระองค์ใน วิวรณ์ 22:13 เราได้สังเกตเห็นลักษณะเชิงพยากรณ์ของหนังสือปฐมกาลแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสัปดาห์เจ็ดวันซึ่งพยากรณ์ถึงเจ็ดพันปี ในที่นี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงหนังสือปฐมกาลเล่มนี้จากแง่มุมของหัวข้อ "การแยกจากกัน" ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะของหนังสือนี้เป็นพิเศษดังที่เราจะได้เห็น

ปฐมกาล 1

วันที่ 1

ปฐมกาล 1:1: "ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน"

จุดเริ่มต้น " บ่งบอกว่า " โลก "

ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าโดยแท้จริงแล้วให้เป็นศูนย์กลางและเป็นพื้นฐานของมิติใหม่ ซึ่งขนานกับรูปแบบของชีวิตบนท้องฟ้าที่อยู่เบื้องหน้า
การใช้ภาพลักษณ์ของจิตรกรสำหรับเขามันคือการสร้างสรรค์และการลงมือสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมใหม่ แต่ให้เราทราบแล้วว่า " สวรรค์และโลก " ถูกแยกออกจากกัน " สวรรค์ " หมายถึงจักรวาลระหว่างดวงดาวที่ว่างเปล่า มีดมนและไม่มีที่สิ้นสุด และ " โลก " ก็ปรากฏเป็นรูปลูกบอลที่ปกคลุมด้วยน้ำ " โลก " ไม่มีอยู่ก่อนสัปดาห์แห่งการสร้างเนื่องจากมันถูกสร้างขึ้นที่จุดเริ่มต้นหรือ "จุดเริ่มต้น" " ของการสร้างมิติทางโลกที่เฉพาะเจาะจงนี้ มันออกมาจากความว่างเปล่าและเป็นรูปเป็นร่างขึ้นตามพระบัญชาของพระเจ้าให้บรรลพทบาทที่จำเป็นเนื่องจากเสรีภาพซึ่งเป็นต้นกำเนิดของบาปที่กระทำในสวรรค์โดยสิ่งมีชีวิตตัวแรกสุด ผู้ที่อิสยาห์ 14:12 กำหนดด้วยชื่อ " ดาวรุ่ง " และ " บุตรแห่งรุ่งอรุณ " ได้กลายเป็นชาตาดั้งแต่เขาทำทาสีทิวทัศน์อำนาจของพระเจ้าตั้งแต่นั้นมา เขาได้เป็นผู้นำของค่ายกบฏสวรรค์ที่มีอยู่และค่ายทางโลกในอนาคต

ปฐมกาล 1:2: "แผ่นดินโลกไม่มีรูปร่างและว่างเปล่า มีความมืดอยู่บนพื้นของน้ำลึก และพระวิญญาณของพระเจ้าเคลื่อนอยู่เหนือน้ำ"

เมื่อจิตกรเริ่มต้นด้วยการใช้เลเยอร์พื้นหลังบนพื้นผ้าใบ พระเจ้าจะนำเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตบนสวรรค์ที่สร้างไว้แล้วและชีวิตบนโลกที่พระองค์จะสร้างขึ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงกำหนดด้วยคำว่า " *ความมืด* " ทุกสิ่งที่ไม่เป็นที่โปรดปรานของพระองค์ ซึ่งพระองค์จะทรงตั้งชื่อว่า " *แสงสว่าง* " ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ให้เราสังเกตความเชื่อมโยงที่ข้อนี้กำหนดไว้ระหว่างคำว่า " *ความมืด* " ซึ่งอยู่ในรูปพหูพจน์เสมอโดยมีแง่มุมต่างๆ มากมาย กับคำว่า " *เหวลึก* " ซึ่งระบุว่าโลกไม่มีรูปแบบสิ่งมีชีวิต พระเจ้าทรงใช้สัญลักษณ์นี้เพื่อระบุศัตรูของพระองค์ ได้แก่ นักปฏิวัติที่ "ไร้พระเจ้า" และนักคิดอิสระในวิวรรณ์ 11:7 และกลุ่มกบฏของนิกายโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาในวิวรรณ์ 17:8 แต่โปรเตสแตนต์ผู้กบฏได้เข้าร่วมกับพวกเขาในปี พ.ศ. 2386 โดยผลัดกันตกอยู่ใต้การปกครองของชาตาน " *ทูตสวรรค์แห่งขุมมรก* " ในฉ. 9:11; ซึ่งเข้าร่วมโดยแอดเวนติสติกในใจในปี 1995

ในภาพที่นำเสนอในข้อนี้ เราเห็นว่า " *ความมืด* " แยก " *วิญญาณของพระเจ้า* " ออกจาก " *น้ำ* " ซึ่งจะพยากรณ์เป็นสัญลักษณ์ในดาเนียลและวิวรรณ์ มวลชนของ " *ชนชาติ ประชาชาติ และภาษาต่างๆ* " ภายใต้สัญลักษณ์ " *ทะเล* " ใน Dan.7:2-3 และ Rev.13:1 และใต้ " *แม่น้ำ* " ใน Rev.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. ในไม่ช้า การแยกทาง จะเกิดจาก " *บาป* " ดั้งเดิม ซึ่งอีฟและอาดัมจะกระทำให้ ในภาพนี้ พระเจ้าทรงดูเผลกับโลกแห่งความมืดที่ติดอยู่กับเหล่าทูตสวรรค์ที่กบฏซึ่งติดตามชาตานโดยเลือกที่จะทำลายสิทธิอำนาจของพระเจ้า

ปฐมกาล 1:3: " *พระเจ้าตรัสว่า ให้มีแสงสว่าง! และ แสงสว่างก็คือ* พระเจ้าทรงกำหนดมาตรฐานของ " *ความดี* " ตามวิจารณ์ญาณของพระองค์เองและอธิปไตย ตัวเลือกของ " *ความดี* " นี้เชื่อมโยงกับคำว่า " *แสงสว่าง* " เนื่องจากมีแง่มุมอันรุ่งโรจน์ ซึ่งทุกคนมองเห็นได้ เพราะความดีไม่ได้ทำให้เกิด " *ความอัปอาย* " ซึ่งชกนามมนุษย์ให้ซ่อนตัวเพื่อบรรลุผลสำเร็จในความชั่วร้ายของเขา อาดัมจะรู้สึก " *ความอัปอาย* " นี้ภายหลังจากบาปตามปฐมกาล 3 เทียบกับปฐมกาล 2:25

ปฐมกาล 1:4: " *พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรง แยก ความสว่างออกจากความมืด* "

นี่เป็นการ พิพากษาครั้งแรก ที่พระเจ้าทรงแสดงออกมา เขาเปิดเผยการเลือกความ ดี ของเขา ที่เกิดจากคำว่า " *แสงสว่าง* " และ การ ประ ณา ม ความชั่วร้าย ที่กำหนดโดยคำว่า " *ความมืด* "

พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราทราบถึงจุดประสงค์ของการสร้างทางโลกของพระองค์ และผลลัพธ์สุดท้ายที่โครงการของพระองค์จะบรรลุผลก็คือ การ แยก ผู้ที่รัก " *แสงสว่าง* " ของพระองค์ออกจากผู้ที่ชอบ " *ความมืด* " อย่างชัดเจน " *แสงสว่างและความมืด* "

คือสองทางเลือกที่เป็นไปได้โดยหลักการแห่งอิสรภาพที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์จะมอบให้กับสิ่งมีชีวิตทั้งบนสวรรค์และบนบกของพระองค์

ค่ายที่เป็นปฏิปักษ์ทั้งสองนี้มีผู้นำสองคนในที่สุด พระเยซูคริสต์สำหรับ " *แสงสว่าง* " และชาตานสำหรับ " *ความมืด* " และค่ายที่เป็นปฏิปักษ์ทั้งสองนี้ ก็จะมีจุดสิ้นสุดที่สมบูรณ์สองประการที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับเสาทั้งสองของโลก ผู้ที่ได้รับเลือกจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปในความสว่างของพระเจ้าตามวิวรรณ์ 21:23; และถูกทำลายโดยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พวกเขาจะกลายเป็น " *ฝุ่น* "

บนโลกที่รกร้างซึ่งกลายเป็น "เหว" ของปฐมกาล 1:2 อีกครั้ง
เมื่อพื้นดินซีฟเพื่อการพิพากษา

พวกเขาจะถูกทำลายล้างอย่างแน่นอนโดยถูกเผาผลาญใน "บึงไฟ" ของ "ความตายครั้งที่สอง" ตามวิวรณ์ 20:15

ปฐมกาล 1:5: "พระเจ้าทรงเรียกความสว่างว่ากลางวัน และความมืดพระองค์ทรงเรียกว่ากลางคืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้า นั้นเป็นวันแรก" วันแรก "ของการสร้างสรรค์" นี้

อุทิศให้การแยกสองค่ายออกจากกันโดยสิ้นเชิงซึ่งเกิดจากทางเลือกของ "แสงสว่างและความมืด" "

ซึ่งจะเผชิญหน้ากันบนโลกนี้จนกว่าชัยชนะครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์และการกำเนิดใหม่ของสิ่งมีชีวิตบนบก ดังนั้น "วันแรก" จึง "ถูกทำเครื่องหมาย" โดยการอนุญาตที่พระเจ้าประทานแก่ลุ่มกบฏเพื่อต่อสู้กับเขาในช่วง "เจ็ดพันปี" ตามที่พยากรณ์ไว้ตลอดทั้งสัปดาห์ ดังนั้นจึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเป็นเครื่องหมาย หรือ "เครื่องหมาย" "

ของการบูชาอันแท้จริงของพระเจ้าซึ่งพบในช่วงหกพันปีในหมู่คนนอกกริตหรือชาวยิวที่ไม่เชื่อสัตย์ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคคริสเตียน นับตั้งแต่มีการนำ "วันแห่ง Unconquered Sun"

เป็นวันพักผ่อนรายสัปดาห์ที่กำหนดโดยผู้มีอำนาจของจักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 7 มีนาคม 321 ด้วยเหตุนี้นับตั้งแต่นั้นมาอาทิตย์ "คริสเตียน" ในปัจจุบันจึงกลายเป็น "แบรนต์" ของสัตว์ร้าย "

ตามการสนับสนุนทางศาสนาที่มอบให้เขาโดยครีธาของสมเด็จพระสันตะปาปานิคา ยโรมันคาทอลิกตั้งแต่ปี 538 เห็นได้ชัดว่า "อัลฟา" "ของปฐมกาลมีมากมายที่จะมอบให้กับผู้รับใช้ที่เชื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต์ในยุค "โอเมก้า" และมันยังไม่จบ

วันที่ 2

ปฐมกาล 1:6: "พระเจ้าตรัสว่า ให้มีภาคพื้นระหว่างน้ำ ให้ แยก น้ำออกจากน้ำ"

อีกครั้งหนึ่ง มันเป็นเรื่องของ การแยก : "น้ำจากน้ำ" การกระทำทำ นาย การแยก สิ่งมีชีวิตของพระเจ้าซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ "น้ำ" "ข้อนี้ยืนยัน การแยก ตามธรรมชาติ ของชีวิตบนสวรรค์จากชีวิตบนโลกและในทั้งสองอย่าง การ แยก "บุตรของพระเจ้า" จาก "บุตรของมาร"

อย่างไรก็ตามได้รับเรียกให้อยู่ร่วมกันจนกว่าจะถึงการพิพากษาที่ทำเครื่องหมายโดย การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เหล่าทูตสวรรค์ผู้ชั่วร้ายที่กบฏ

และจนกว่าจะเสด็จกลับมาในพระสิริของพระเยซูคริสต์เพื่อมนุษย์โลก การแยก นี้ จะพิสูจน์ความจริงที่ว่ามนุษย์จะถูกสร้างขึ้นให้ด้อยกว่าเทวดาบนท้องฟ้าเล็กน้อยเนื่องจากมิติท้องฟ้าจะไม่สามารถเข้าถึงได้สำหรับเขา

ประวัติศาสตร์ของโลกจะเป็นเรื่องราวที่สืบทอดกันมายาวนานจนสิ้นสุด บาปก่อให้เกิดความผิดปกติ

และพระเจ้าทรงจัดระเบียบความผิดปกตินี้โดยการเลือกคัดแยก

ปฐมกาล 1:7: "และพระเจ้าทรงสร้างแผ่นฟ้า และ ทรง แยก น้ำที่อยู่ใต้แผ่นฟ้าออกจากน้ำที่อยู่เหนือแผ่นฟ้า และมันก็เป็นเช่นนั้น"

ภาพที่ให้ไว้ แยก ชีวิตทางโลกที่ทนายไว้โดย " น้ำที่อยู่ใต้ " ออกจากชีวิตบนสวรรค์ซึ่ง " เหนือพื้นโลก "

ปฐมกาล 1:8: “ พระเจ้าทรงเรียกท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า นี่เป็นวันที่สอง ”

ท้องฟ้าที่กำหนดชั้นบรรยากาศซึ่งก่อตัวจากก๊าซสองชนิด (ไฮโดรเจนและออกซิเจน) ซึ่งประกอบเป็นน้ำ ล้อมรอบพื้นผิวโลกทั้งหมด และมนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงได้โดยธรรมชาติ

พระเจ้าทรงเชื่อมโยงสิ่งนี้เข้ากับการมีอยู่ของชีวิตบนท้องฟ้าที่มองไม่เห็น ซึ่งเป็นกรณีนี้ เนื่องจากมารเองจะได้รับฉายาว่า “ เจ้าแห่งอำนาจแห่งอากาศ ” ในเอเฟซัส 2:2: “... ซึ่งครั้งหนึ่งเจ้าเคยดำเนินชีวิตตาม วิถีแห่งโลกนี้ตาม เจ้าชายแห่งพลังแห่งอากาศ แห่งวิญญาณซึ่งบัดนี้ทำหน้าที่ในบุตรแห่งการกบฏ ”; ทัศนคติที่เขามีอยู่แล้วในโลกสวรรค์

วันที่ 3

ปฐมกาล 1:9 “ พระเจ้าตรัสว่า “ให้น้ำที่อยู่ใต้ท้องฟ้ามารวมกันเข้าที่แห่งเดียวกัน และให้ที่แห่งปรากฏขึ้น” และมันก็เป็นเช่นนั้น ”

จนถึงขณะนี้ " น้ำ " ปกคลุมทั่วทั้งโลก แต่ยังไม่มียังมีชีวิตในทะเลรูปแบบใด ๆ ที่จะถูกสร้างขึ้นใน 5 ความแม่นยำนี้จะให้ความสมจริงทั้งหมดกับการกระทำของน้ำท่วมในปฐมกาลบทที่ 6 ซึ่งจะสามารถแพร่กระจายรูปแบบของสัตว์ทะเลบนโลกที่จมอยู่ใต้น้ำได้ ซึ่งจะพิสูจน์ให้เห็นถึงการค้นพบฟอสซิลและเปลือกหอยในทะเลที่นั่น

ปฐมกาล 1:10: “ พระเจ้าทรงเรียกแผ่นดินแห้งและมวลน้ำเรียกว่าทะเล พระเจ้าเห็นว่ามันดี ”

การ แยก ใหม่ นี้ ถูกตัดสินโดยพระเจ้าว่า " ดี " เพราะนอกเหนือจากมหาสมุทรและทวีป พระองค์ทรงให้คำทั้งสองนี้ " ทะเลและแผ่นดิน "

ทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์สองอันซึ่งจะแสดงถึงคริสตจักรคริสเตียนคาทอลิกและคริสตจักรคริสเตียนโปรเตสแตนต์ออกจากกลุ่มแรกตามลำดับ ภายใต้ชื่อคริสตจักรปฏิรูป การ แยก พวก เขา ระหว่างปี 1170 ถึง 1843 จึงได้รับการตัดสินจากพระเจ้าว่า " ดี "

และการให้กำลังใจแก่ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์ในช่วงเวลาของการปฏิรูปได้รับการเปิดเผยใน วิวรรณ์ 2:18 ถึง 29 ในข้อเหล่านี้ เราพบคำชี้แจงที่สำคัญในข้อ 24 และ 25 ซึ่งเป็นพยานถึงสถานการณ์ชั่วคราวที่พิเศษ: “ ถึงท่านทั้งหลาย ถึงคนอื่นๆ ในอิทธิราชที่ไม่ได้รับหลักคำสอนนี้

และไม่รู้จักส่วนลึกของชาดานตามที่พวกเขาเรียกมัน ฉันพูดกับคุณว่า: ฉันไม่วางภาระอื่นใดให้กับ คุณ เพียงแต่ ยึดถือสิ่งที่คุณมีจนกว่าเราจะมา ”

อีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าทรงนำระเบียบมาสู่ความผิดปกติที่สร้างขึ้นโดยวิญญาณทุตสวรรค์และวิญญาณมนุษย์ที่กบฏ โดยผ่านการรวมกลุ่มใหม่นี้

ขอให้เราสังเกตคำสอนอื่นที่ว่า " แผ่นดินโลก " จะให้ชื่อแก่ทั้งโลกเพราะ " ความแห่งแสง "

ได้รับการจัดเตรียมไว้เพื่อเป็นสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติสำหรับชีวิตของมนุษย์ซึ่งพระเจ้าสร้างสิ่งนี้ให้ พื้นผิวทางทะเลมีขนาดใหญ่กว่าพื้นผิวดินแห่งถึงสี่เท่า

ดาวเคราะห์นี้อาจใช้ชื่อ " ทะเล " สมควรได้รับดีกว่า แต่ไม่เหมาะสมในโครงการอันศักดิ์สิทธิ์ คำพูดของ "คำพูด" นี้: "นกแห่งกันและนกขนนกแห่งกัน" พบอยู่ในกลุ่มเหล่านี้ ดังนั้น ระหว่างปี 1170 ถึง 1843 ชาวโปรเตสแตนต์ที่ซื่อสัตย์และสงบสุขจึงได้รับการช่วยให้รอดโดยความยุติธรรมของพระคริสต์ ซึ่งถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาเป็นพิเศษ โดยปราศจากการเชื่อฟังต่อวันหยุดที่เหลือของวันที่เจ็ดที่แท้จริง นั่นคือ วันเสาร์ และเป็นข้อกำหนดของการพักผ่อนนี้ซึ่งทำให้ " โลก " เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อคริสเตียนที่จัดตั้งตั้งแต่ปี 1843 ตาม Dan.8:14 ข้อพิสูจน์ของการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์นี้ปรากฏในวิวรณ์ 10:5 เนื่องจากพระเยซูทรงวาง " พระบาทของพระองค์ " บน " ทะเลและแผ่นดินโลก " เพื่อบดขยี้พวกเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์

ปฐมกาล 1:11 “ แล้วพระเจ้าตรัสว่า “จงให้แผ่นดินเกิดพืชเขียวหญ้าที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผลซึ่งออกผลตามชนิดของมัน โดยมีเมล็ดในนั้นบนแผ่นดิน” และมันก็เป็นเช่นนั้น -

ลำดับความสำคัญที่พระเจ้ามอบให้กับดินแดนแห่งได้รับการยืนยัน: ประการแรกได้รับพลังในการ " ผลิต " " ความเขียวขจี, หญ้าที่มีเมล็ด, ต้นไม้ผลไม้มันให้ผลตามชนิดของมัน ";

ทุกสิ่งเกิดขึ้นก่อนตามความต้องการของมนุษย์ และประการที่สองเพื่อสัตว์บกและบนท้องฟ้าซึ่งจะล้อมรอบเขา พระเจ้าจะทรงใช้ผลงานเหล่านี้จากแผ่นดินโลกเป็นภาพสัญลักษณ์เพื่อเปิดเผยบทเรียนของพระองค์แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ มนุษย์ก็เหมือนกับ "ต้นไม้" ที่จะเกิดผลไม่ว่าดีหรือไม่ดี

ปฐมกาล 1:12 “ แผ่นดินก็เกิดพืชเขียวขจี หญ้าที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลและมีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าเห็นว่ามันดี -

วันที่ 3 นี้ งานที่สร้างขึ้นโดยพระเจ้าไม่มีความผิด ธรรมชาติสมบูรณ์แบบถือว่า " ดี " ในความบริสุทธิ์ของชั้นบรรยากาศและบนพื้นดินที่สมบูรณ์แบบโลกจะเพิ่มผลผลิตมากขึ้น ผลไม้ไม่มีไว้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่จะอาศัยอยู่บนโลก: มนุษย์และสัตว์ที่จะออกผลตามบุคลิกภาพของพวกเขา

ปฐมกาล 1:13 “ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สาม ”

วันที่ 4

ปฐมกาล 1:14: “ พระเจ้าตรัสว่า ให้มีดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศ เพื่อ แยก วันออกจากคืน ให้เป็นหมายกำหนดวันและปี ”

การแยก ใหม่ ปรากฏขึ้น: " วันจากคืน " จนถึงวันที่สี่ ร่างกายท้องฟ้าไม่ได้รับแสงกลางวัน

การแยกกลางวันและกลางคืนมีอยู่แล้วในรูปแบบเสมือนจริงที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น เพื่อให้สิ่งสร้างของพระองค์เป็นอิสระจากการสถิตอยู่ของพระองค์ พระเจ้าจะทรงสร้างดวงดาวบนท้องฟ้าในวันที่สี่ซึ่งจะอนุญาตให้มนุษย์สร้างปฏิทินตามตำแหน่งของดาวเหล่านี้ในจักรวาลระหว่างดวงดาว ดังนั้นสัญญาณของนักษัตริ์จึงจะปรากฏ โหราศาสตร์ก่อนเวลา แต่ไม่มีดวงชะตาปัจจุบันติดอยู่ เช่น ดาราศาสตร์

ปฐมกาล 1:15: “ และจงให้เป็นดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศ ให้แสงสว่างบนแผ่นดินโลก และมันก็เป็นเช่นนั้น ”

“ โลก ” จะต้องส่องสว่างด้วย “ กลางวัน ” เช่นเดียวกับ “ กลางคืน ” แต่ “ แสงสว่าง ” ของ “ วัน ” จะต้องสว่างกว่า “ กลางคืน ” เพราะเป็นภาพสัญลักษณ์ของพระเจ้าแห่งความจริงผู้สร้างทุกสิ่ง ที่มีชีวิตอยู่ และการสืบทอดตามลำดับ “ กลางวันกลางคืน ” ทำนายถึงชัยชนะครั้งสุดท้ายของเขาต่อศัตรูทั้งหมดของเขาซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเลือกอันเป็นที่รักและได้รับพรของเขาด้วย บทบาทนี้ซึ่งประกอบด้วย “ กาลส่องสว่างโลก ” จะทำให้ดวงดาวเหล่านี้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์ของการกระทำทางศาสนาที่สอนความจริงหรือคำโกหกที่น่าเสนอในนามของพระเจ้าผู้สร้าง

ปฐมกาล 1:16: “ พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ให้ดวงที่ใหญ่กว่านั้นครองกลางวัน และให้ดวงที่เล็กกว่าครองกลางคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวด้วย ”

โปรดสังเกตรายละเอียดนี้อย่างระมัดระวัง: โดยการกระตุ้น “ ดวงอาทิตย์ ” และ “ ดวงจันทร์ ”, “ ผู้ส่องสว่างที่ยิ่งใหญ่ทั้งสอง ” พระเจ้าทรงกำหนดดวงอาทิตย์ด้วยคำว่า “ ยิ่งใหญ่ที่สุด ” ในขณะที่สุริยปราสาทพิสุจน์ให้เห็น ดิสก์สุริยะและดวงจันทร์ทั้งสองก็ปรากฏต่อเรา ภายใต้ขนาดเดียวกัน อันหนึ่งครอบคลุมอีกอันหนึ่งซึ่งกันและกัน แต่พระเจ้าผู้สร้างมันรู้ต่อหน้ามนุษย์ว่ารูปร่างที่เล็กของมันนั้นเนื่องมาจากอยู่ห่างจาก โลก ดวงอาทิตย์มีขนาดใหญ่กว่า 400 เท่า แต่อยู่ไกลกว่าดวงจันทร์ 400 เท่า ด้วยความแม่นยำนี้ เขายืนยันและยืนยันตำแหน่งสูงสุดของเขาคือพระเจ้าผู้สร้าง นอกจากนี้ในระดับจิตวิญญาณยังเผยให้เห็นถึง “ ความยิ่งใหญ่ ” ที่ไม่มีใครเทียบได้ เมื่อเทียบกับ ความเล็กของดวงจันทร์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลางคืนและความมืด การใช้บทบาทเชิงสัญลักษณ์เหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์ที่ทรงเรียกว่า “ แสงสว่าง ” ในยอห์น 1:9: “ ความสว่างนี้คือความสว่างที่แท้จริง ซึ่งเมื่อเข้ามาในโลก จะทำให้มนุษย์ทุกคนกระจ่างแจ้ง ”

โปรดทราบว่ามีพันธบัตรโบราณของชาวอียิปต์หนึ่งซึ่งสร้างขึ้นตามปฏิทินจันทรคติ นั้นอยู่ภายใต้สัญลักษณ์ของยุค “ มีดมน ”

จนถึงการเสด็จมาครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ เช่นเดียวกับการเฉลิมฉลอง “ วันขึ้นเดือน ” ซึ่งเป็นเวลาที่ดวงจันทร์ที่หายไปมองไม่เห็น ได้พยากรณ์ถึงการมาถึงของยุคสุริยคติของพระคริสต์ ซึ่งมล.4:2 เปรียบได้กับ “ ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม ”: “ แต่ สำหรับท่านที่ย้าเกรงนามของเรา ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม จะขึ้น และการรักษาโรคจะอยู่ใต้ปีกของเขาคูณจะออกไปและคุณจะถูกโดดเหมือนลูกวัวจากคอกม้า ,...”

หลังจากพันธบัตรอียิปต์ “ ดวงจันทร์ ” กลายเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อคริสเตียนเท็จ ตามลำดับเป็นคาทอลิกตั้งแต่ปี 321 และ 538 จากนั้นเป็นโปรเตสแตนต์ตั้งแต่ปี 1843 และ ... สถาบันแอดเวนติสต์ตั้งแต่ปี 1994

กลอนนี้ยังกล่าวถึง “ ดวงดาว ” อีกด้วย แสงของพวกเขานั้นอ่อนแอแต่ก็มีมากมายจนทำให้ท้องฟ้าแห่งคำคินบนพื้นดินสว่างขึ้น “ ดวงดาว ”

จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของศาสนทูตที่ยังคงยืนหยัดหรือร่วงหล่นเหมือนสัญลักษณ์ “ ทราดวง ที่ 6 ” ของวิว . 6:13 ซึ่งการล่มสลายของดวงดาวมาพยากรณ์เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2376 แก่ผู้ได้รับเลือก

การล่มสลายครั้งใหญ่ของนิกายโปรเตสแตนต์ในปี พ.ศ. 2386
การล่มสลายครั้งนี้ในเวลาเดียวกันเกี่ยวข้องกับผู้ส่งสารของพระคริสต์ผู้รับข้อความจาก " ชาร์ดิส " ซึ่งพระเยซูทรงประกาศว่า: " *ถือว่าคุณยังมีชีวิตอยู่และคุณฉิบหายแล้ว* " การตกนี้เกิดขึ้นได้ในวิวรณ์ 9:1: " *ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรและฉันเห็น ดาวดวงหนึ่งซึ่งตกลงมาจากสวรรค์มายังโลก เขาได้มอบกุญแจสู่หลุมเหวนั้นแล้ว* " ก่อนการล่มสลายของนิกายโปรเตสแตนต์ วิวรณ์ 8:10 และ 11
ชวนให้นึกถึงนิกายโรมันคาทอลิกที่ถูกพระเจ้าประณามอย่างแน่นอน: " *ทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตร และมีดาวใหญ่ดวงหนึ่งลุกโชนตกลงมาจากสวรรค์ และมันตกลงบนหนึ่งในสามของแม่น้ำและบนน้ำพุ* » ข้อ 11 ตั้งชื่อให้ว่า " *บอระเพ็ด* ": " *ชื่อของดาวดวงนี้คือ บอระเพ็ด ; และหนึ่งในสามของน้ำก็กลายเป็น บอระเพ็ด และคนเป็นอันมากก็ตายเพราะน้ำกลายเป็นรสขม* " สิ่งนี้ได้รับการยืนยันในวิวรณ์ 12:4: " *หางของเขาลากดวงดาวในท้องฟ้าออกไปหนึ่งในสาม และโยนมันลงบนพื้นดิน มังกรยีนอยู่ต่อหน้าหญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกลืนกินบุตรของตนเมื่อนางคลอด* บุตรผู้ส่งสารทางศาสนาจะตกเป็นเหยื่อของการประหารชีวิตของนักปฏิวัติชาวฝรั่งเศสใน วิวรณ์ 8:12: " *ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตร หนึ่งในสามของดวงอาทิตย์ จมมืดไปหนึ่งในสาม และกลางวันก็หายไปหนึ่งในสามของแสงสว่าง และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน* เป้าหมายของนักปฏิวัติที่มีความคิดเสรีที่เป็นปฏิปักษ์ต่อศาสนาทุกรูปแบบก็มักจะเบี่ยงเบนส่วนเสมอ (*ที่สาม*) " *ดวงอาทิตย์* " และ " *ดวงจันทร์* " ในปฐมกาล 15:5 " *ดวงดาว* " เป็นสัญลักษณ์ของ " *เมล็ดพันธุ์* " ที่สัญญาไว้กับอับราฮัมว่า " *และเมื่อพระองค์ทรงนำเขาออกไปแล้ว พระองค์ตรัสว่า "จงมองดูสวรรค์และนับดาว ถ้าท่านนับดาวได้" และพระองค์ตรัสแก่เขาว่า: นี่จะเป็นเชื้อสายของเจ้า* " ความสนใจ ! ข้อความนี้ระบุปริมาณมากมายแต่ไม่ได้กล่าวถึงคุณภาพของความเชื่อของฝูงชนนี้ ซึ่งพระเจ้าจะพบว่า " *มีคนมากมายที่ได้รับเรียกแต่น้อยคนที่ได้รับเลือก* " ตามมัทธิว 22:14 " *ดวงดาว* " เป็นสัญลักษณ์ของ ผู้ที่ได้รับเลือกอีกครั้งใน Dan.12 : 3: " *บรรดาผู้ที่มิสตีปัญญาจะส่องแสงเหมือนความรุ่งโรจน์แห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่สอนความชอบธรรมแก่คนจำนวนมากจะส่องแสงเหมือนดวงดาว ตลอดไปเป็นนิตย์* " ปฐมกาล 1:17: " *พระเจ้าทรงวางสิ่งเหล่านี้ไว้ในแผ่นดินฟ้าเพื่อให้แสงสว่างแก่แผ่นดิน* " เราเห็นที่นี้ด้วยเหตุผลทางจิตวิญญาณที่พระเจ้ายื่นกรานต่อบทบาทของดวงดาวนี้: " *เพื่อให้แสงสว่างแก่โลก* " ปฐมกาล 1:18: " *เพื่อครองกลางวันและกลางคืน และเพื่อ แยก ความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าเห็นว่ามันดี* " ที่นี้พระเจ้าทรงยืนยันบทบาทเชิงสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณของดวงดาวเหล่านี้โดยการเชื่อมโยง " *วันและแสงสว่าง* " เข้าด้วยกันในด้านหนึ่งและ " *กลางคืนและความมืด* " ในอีกด้านหนึ่ง ปฐมกาล 1:19 " *มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สี่* "

ขณะนี้โลกสามารถได้รับประโยชน์จากแสงและความร้อนจากแสงอาทิตย์เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์และการผลิตอาหารจากพืช แต่บทบาทของดวงอาทิตย์จะมีความสำคัญหลังจากบาปที่เอวาและอาดัมจะทำเท่านั้น ชีวิตจนถึงเวลาที่นาเศร่านี้ขึ้นอยู่กับพลังมหัศจรรย์แห่งพลังสร้างสรรค์ของพระเจ้า ชีวิตทางโลกได้รับการจัดระเบียบโดยพระเจ้าในเวลานี้ เมื่อบาปจะโจมตีโลกด้วยคำสาปแห่งทั้งหมด

วันที่ 5

ปฐมกาล 1:20: “พระเจ้าตรัสว่า ให้น้ำทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตอย่างอุดม และให้นกบินไปบนแผ่นดินถึงพื้นฟ้า”

ใน วันที่ 5 นี้ พระเจ้าประทาน อานาจ แก่ “ น้ำ ” เพื่อ “ ผลิตสัตว์ที่มีชีวิตอย่างอุดมสมบูรณ์ ”

มากมายและหลากหลายจนวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ยากที่จะบรรยายชื่อทั้งหมด ที่กันเหวแห่งความมืดมืด

เราค้นพบสิ่งมีชีวิตที่ไม่รู้จักของสัตว์เรืองแสงตัวจิ๋วที่กะพริบ กะพริบตา และเปลี่ยนความเข้มของแสงและแม่กระทั้งสี ใน ทำนองเดียวกัน

ท้องฟ้าอันกว้างใหญ่จะได้รับภาพเคลื่อนไหวการบินของ “ นก ”

ปรากฏสัญลักษณ์ของ “ ปีก ” ซึ่งให้สัตว์ที่มีปีกสามารถเคลื่อนตัวไปในอากาศได้ สัญลักษณ์นี้จะติดไว้กับวิญญาณซีเลสเชียลที่ไม่ต้องการมันเนื่องจากไม่อยู่ภายใต้กฎทางกายภาพบนบกและบนท้องฟ้า

และ ใน สายพันธุ์ที่มีปีกของโลกพระเจ้าจะทรงถือว่ารูปร่างของ “ นกอินทรี ”

นั้นเป็นของตัวเองซึ่งสูงขึ้นในระดับความสูงสูงสุดในบรรดานกและสัตว์บินทุกชนิด “

นกอินทรี ” ยังกลายเป็นสัญลักษณ์ของจักรวรรดิ ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ใน

Dan.7:4 และของนโปเลียนที่ 1 ใน Rev.8:13: “ ข้าพเจ้ามองดู และข้าพเจ้าได้ยิน

เสียง นกอินทรีบินอยู่ตรงกลางจากสวรรค์ และ พูดว่า ด้วยเสียงอันดังว่า วิบัติ

วิบัติแก่ผู้ที่อยู่บนแผ่นดินโลก

เพราะได้ยินเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ที่กำลังจะเป่า! »

การปรากฏตัวของระบอบจักรวรรดินี้ทำนายถึง “ ความโชคร้าย ”

อันยิ่งใหญ่สามประการ ซึ่งจะโจมตีชาวประเทศตะวันตกภายใต้สัญลักษณ์ของ “

แตร ” ทั้งสามอันสุดท้ายของ Apo 9 และ 11 ตั้งแต่ปี 1843 เมื่อกฤษฎีกาของ

Dan.8:14 มีผลบังคับใช้

นอกจาก “ อินทรี ” แล้ว “ นกในท้องฟ้า ” อีกตัวหนึ่ง

ยังเป็นสัญลักษณ์ของเทวดาบนท้องฟ้า ทั้งความดีและความชั่ว

ปฐมกาล 1:21: “

พระเจ้าทรงสร้างปลาหมีมาและสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหว

ซึ่งน้ำทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ตามชนิดของมัน

พระองค์ทรงสร้างนกมีปีกทุกตัวตามชนิดของมันด้วย พระเจ้าเห็นว่ามันดี”

พระเจ้าทรงเตรียมสิ่งมีชีวิตใต้ท้องทะเลให้พร้อมรับสภาพบาป เวลาที่ “

ปลาที่ใหญ่ที่สุด ” จะกินอาหารให้น้อยที่สุด

นี่คือชะตากรรมที่ตั้งโปรแกรมไว้และประโยชน์ของความอุดมสมบูรณ์ในแต่ละสายพิ

นธุ์ “ นกมีปีก ” คงหนีไม่พ้นหลักการนี้

เพราะพวกมันก็จะฆ่ากันเพื่อเป็นอาหารเช่นกัน แต่ก่อนที่จะทำบาป

ไม่มีสัตว์ทะเลหรือนกใดทำอันตรายต่อผู้อื่น ชีวิตทำให้พวกมันทั้งหมดเคลื่อนไหว และพวกมันก็อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนอย่างสมบูรณ์แบบนี้คือสาเหตุที่พระเจ้าตัดสินสถานการณ์ว่า " ดี " " สัตว์ " และ " นก " ในทะเลจะมีบทบาทเป็นสัญลักษณ์หลังบาป การต่อสู้ระหว่างมนุษย์ระหว่างเผ่าพันธุ์จะทำให้ " ทะเล " มีความหมายถึง " ความตาย " ที่พระเจ้าประทานไว้ในพิธีกรรมการสร่งน้ำของนักบวชชาวฮีบรู ถึงที่ใช้เพื่อจุดประสงค์นี้จะได้รับชื่อ " ทะเล " เพื่อรำลึกถึงการข้าม " ทะเลแดง " ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นการสื่อถึงการรับบัพติศมาของคริสเตียน ดังนั้นด้วยการตั้งชื่อให้มันว่า " สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล " ในวิวรณ์ 13:1 พระเจ้าทรงระบุศาสนาของนิกายโรมันคาทอลิกและสถาบันกษัตริย์ที่สนับสนุนศาสนา นี้ด้วยการรวมตัวของ " คนตาย " ที่ฆ่าและกินเพื่อนบ้านเหมือนปลา จาก " ทะเล " ในทำนองเดียวกัน นกอินทรี เหยี่ยว และเหยี่ยวจะกินนกพิราบและนกพิราบ เนื่องจากบาปของเอวาและอาดัม และลูกหลานมนุษย์อีกจำนวนมากของพวกเขา จนกระทั่งกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์

ปฐมกาล 1:22: “

พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขาว่าจงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มห้วงทะเล และให้นกขยายพันธุ์บน แผ่นดิน

พระพรของพระเจ้าปรากฏเป็นจริงโดยการคูณในบริบทนี้กับสัตว์ทะเลและนก และในไม่ช้าก็รวมถึงมนุษย์ด้วย คริสตจักรของพระคริสต์ได้รับเรียกให้เพิ่มจำนวนผู้ติดตาม แต่ที่นั่น พระพรของพระเจ้ายังไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าทรงเรียก แต่พระองค์ไม่ได้บังคับใครให้ตอบรับข้อเสนอแห่งความรอดของพระองค์

ปฐมกาล 1:23 “ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่ห้า ”

โปรดทราบว่าสิ่งมีชีวิตในทะเลถูกสร้างขึ้นในวันที่ห้า ซึ่ง แยกออก จากการสร้างสิ่งมีชีวิตบนบก

เนื่องจากสัญลักษณ์ทางจิตวิญญาณซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบแรกของศาสนาคริสต์ที่ถูก สืบสานและละทิ้งความเชื่อ

สิ่งที่ศาสนาคาทอลิกแห่งโรมจะเป็นตัวแทนตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 321 ซึ่งเป็นวันที่มีการใช้วันพักผ่อนนอกศาสนาที่จวันแรกและ "วันแห่งดวงอาทิตย์" ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นวันอาทิตย์วันของพระเจ้า

คำอธิษฐานนี้ได้รับการยืนยันโดยการปรากฏของนิกายโรมันคาทอลิกในช่วง สหัสวรรษ ที่ 5 และนิกายโปรเตสแตนต์ซึ่งปรากฏในช่วง สหัสวรรษ ที่ 6

วันที่ 6

ปฐมกาล 1:24: “ พระเจ้าตรัสว่า ให้แผ่นดินเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งาน สัตว์เลี้ยงคลาน และสัตว์บนแผ่นดินตามชนิดของมัน และมันก็เป็นเช่นนั้น ”

วันที่ 6 ถือเป็นวันที่ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตบนบก ซึ่งต่อมาภายหลังทะเลก็ ให้กำเนิด สัตว์มีชีวิต ตามชนิดของมัน สัตว์ คลาน และสัตว์บกตามชนิดของมัน ” พระเจ้าทรงริเริ่มกระบวนการสืบพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ ทั้งหมด พวกเขาจะแผ่กระจายไปทั่วผืนดิน

ปฐมกาล 1:25: “พระเจ้าทรงสร้างสัตว์บนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และสัตว์ที่เลี้ยงคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน พระเจ้าเห็นว่ามันดี”

ข้อนี้ยืนยันการกระทำที่ได้รับคำสั่งในข้อก่อนหน้า
ขอให้เราสังเกตในครั้งนี้น่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างและผู้อำนวยการสิ่งมีชีวิตบนบกที่สร้างขึ้นมาบนโลกนี้ เช่นเดียวกับสัตว์ในทะเล สัตว์บกจะมีชีวิตอยู่อย่างสามัคคีกันจนถึงเวลาแห่งบาปของมนุษย์ พระเจ้าทรงพบว่าการสร้างสัตว์นี้ “ดี” ซึ่งมีบทบาทเชิงสัญลักษณ์ถูกสร้างขึ้น และพระองค์จะทรงใช้บทบาทเหล่านั้นในข้อความพยากรณ์ของพระองค์หลังจากการก่อบาป ในบรรดาสัตว์เลี้ยงคลานนั้น “ วู ” จะมีบทบาทหลักเป็นสื่อกลางในการยุบให้เกิดบาปที่ปีศาจใช้ หลังจากบาป สัตว์ในโลกจะทำลายล้างเผ่าพันธุ์ต่อกัน และความก้าวร้าวนี้จะพิสูจน์ชื่อ “ สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ” ในวิว . 13:11 ซึ่งหมายถึงศาสนาโปรเตสแตนต์ในสถานะสุดท้ายที่ถูกสาปโดยพระเจ้าในบริบทของการทดสอบขั้นสูงสุดของศรัทธาแอดเวนติสต์ที่ขอบธรรมโดยการกลับมาที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ที่กำหนดไว้ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 อย่างไรก็ตาม โปรเตสแตนต์นิกายโปรเตสแตนต์มีคำสาปแช่งนี้ซึ่งผู้ลงนามมาตั้งแต่ปี 1843

ปฐมกาล 1:26 “ แล้วพระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเราตามอย่างของเรา และให้เขามีอำนาจเหนือปลาในทะเล และเหนือนกในอากาศ และเหนือสัตว์ใช้งาน และเหนือขึ้นไปอีก ทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคลานบนแผ่นดินโลก ”

ด้วยการพูดว่า “ ให้เราทำ ” พระเจ้าจะทรงเชื่อมโยงกับงานสร้างสรรค์ของพระองค์ในโลกเทวทูตที่ชื่อสัตย์ซึ่งได้เห็นการกระทำของเขาและรายล้อมเขาด้วยความกระตือรือร้น ภายใต้อำนาจ การแยก สังเกตที่นี้ ซึ่งจัดกลุ่มใน วัน ที่ 6 การสร้างสัตว์บกและของมนุษย์ซึ่งถูกกล่าวถึงในข้อ 26 นี้ หมายเลขของพระนามของพระเจ้า ตัวเลขที่ได้จากการบวกอักษรฮีบรูสัตว์ “ ยีอด ” = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; ตัวอักษรที่ประกอบเป็นชื่อของเขาทับศัพท์ว่า “YaHWéH” ทางเลือกนี้เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผลมากขึ้นเนื่องจาก “ สร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ”, “ มนุษย์ ” อาตัมมาเพื่อเป็นตัวแทนของเขาในเชิงสัญลักษณ์ในการสร้างทางโลกในฐานะภาพของพระคริสต์ พระเจ้าประทานแง่มุมทางร่างกายและจิตใจแก่เขา กล่าวคือความสามารถในการตัดสินใจระหว่างความดีและความชั่วซึ่งจะทำให้เขามีความรับผิดชอบ สร้างขึ้นในวันเดียวกับสัตว์ “ มนุษย์ ” จะได้รับ “ รูปลักษณะ ” ของเขา : พระเจ้าหรือสัตว์ “ สัตว์ร้าย ” อย่างไรก็ตาม โดยการปล่อยให้ตัวเองถูก “ สัตว์ ” หรือ “ วู ” ล่อลวง เอวาและอาดัมจะตัดขาดจากพระเจ้าและสูญเสีย “ รูปลักษณะ ” ของพวกเขาไป โดยการให้มนุษย์มีอำนาจเหนือ “ สัตว์เลี้ยงคลานที่คลานอยู่บนแผ่นดินโลก ” พระเจ้าทรงเชิญชวนมนุษย์ให้มีอำนาจเหนือ “ วู ” และด้วยเหตุนี้จึงไม่ปล่อยให้เขาสอนตัวเอง นำเศร่าสำหรับมนุษยชาติ เอวาจะถูกโดดเดี่ยวและแยกจากอาดัมเมื่อเธอถูกล่อลวงและทำให้มีความผิดในบาปของการไม่เชื่อฟัง

พระเจ้าทรงมอบสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในโลกและผลิตผลในทะเล บนแผ่นดินโลก และบนท้องฟ้าให้กับมนุษย์

ปฐมกาล 1:27: “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างเขา พระองค์ทรงสร้างชายและหญิง”

วันที่ 6 กินเวลาเหมือนวันอื่นๆ คือ 24 ชั่วโมง และดูเหมือนว่าการสร้างสรรค์ของชายและหญิงจะถูกรวมกลุ่มอยู่ที่นี่เพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษาในการสรุปการสร้างสรรค์ของพวกเขา แท้จริงแล้ว ปฐมกาล 2 กล่าวถึงการสร้างมนุษย์นี้โดยเปิดเผยการกระทำมากมายซึ่งอาจสำเร็จได้ภายในเวลาหลายวัน

เรื่องราวของบทที่ 1 นี้มีลักษณะเป็นบรรทัดฐานซึ่งเผยให้เห็นคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่พระเจ้าต้องการมอบให้กับหกวันแรกของสัปดาห์

สัปดาห์นี้มีคุณค่าเชิงสัญลักษณ์มากขึ้นเมื่อเห็นภาพโครงการช่วยกู้ของพระเจ้า “ผู้ชาย” เป็นสัญลักษณ์และพยากรณ์ถึงพระคริสต์และ “ผู้หญิง” ซึ่งเป็น “คริสตจักรที่ได้รับเลือก” ที่จะฟื้นขึ้นมาจากเขา นอกจากนี้ ก่อนบาป เวลาจริงไม่สำคัญ เพราะในสภาวะแห่งความสมบูรณ์ เวลาจะไม่นับ และการนับถอยหลังของ "6,000 ปี"

จะเริ่มในฤดูใบไม้ผลิแรกที่ทำเครื่องหมายด้วยบาปครั้งแรกของมนุษย์ ด้วยความสม่ำเสมอที่สมบูรณ์แบบ คิน 12 ชั่วโมงและวัน 12 ชั่วโมงจะติดตามกันอย่างต่อเนื่อง ในข้อนี้

พระเจ้าเน้นย้ำถึงความคล้ายคลึงของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์เอง อัดัมไม่ได้อ่อนแอ เขาเต็มไปด้วยพลัง และเขาถูกสร้างมาให้สามารถต้านทานการล่อลวงของมารได้

ปฐมกาล 1:28: “และพระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า จงมีลูกดกทวีมากขึ้น และให้เต็มแผ่นดินและมีอำนาจเหนือมัน และครอบครองเหนือปลาในทะเล และเหนือนกในอากาศ และเหนือสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก”

พระเจ้าส่งข้อความถึงมนุษยชาติทั้งมวลซึ่งมีอาดัมและเอวาเป็นแบบอย่างดั้งเดิม เช่นเดียวกับสัตว์ พวกมันได้รับพรและสนับสนุนให้สืบพันธุ์เพื่อเพิ่มจำนวนมนุษย์ มนุษย์ได้รับอำนาจเหนือสิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์จากพระเจ้า

ซึ่งหมายความว่าเขาต้องไม่ยอมให้ตัวเองถูกรอบงำโดยสัตว์เหล่านั้น ด้วยความรู้สึกอ่อนไหวและความอ่อนแอทางจิตใจ เขาจะต้องไม่ทำร้ายพวกเขา แต่ต้องอยู่ร่วมกับพวกเขา สิ่งนี้ในบริบทที่นำหน้าคำสาปแห่งบาป

ปฐมกาล 1:29 “พระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด เราให้พืชผักทุกชนิดที่มีเมล็ดซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ทุกต้นที่มีผลของตนไม่ว่ามีเมล็ดในนั้นแก่เจ้า จะเป็นอาหารของคุณ”

ในการสร้างพืช

พระเจ้าทรงเปิดเผยความดีงามและความมีน้ำใจทั้งหมดของพระองค์โดยการเพิ่มจำนวนเมล็ดของพืช ไม้ผล ธัญพืช สมุนไพร และผักแต่ละชนิด พระเจ้าทรงเสนอแบบจำลองโภชนาการที่สมบูรณ์แบบแก่มนุษย์ซึ่งส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีอันเป็นผลดีต่อสิ่งมีชีวิตทั้งหมดและจิตวิญญาณมนุษย์ แม้กระทั่งทุกวันนี้เช่นเดียวกับในสมัยของอาดัม พระเจ้าทรงนำเสนอหัวข้อนี้ตั้งแต่ปี 1843 ตามความต้องการของผู้ที่เลือกสรร และมีความสำคัญยิ่งกว่านั้นในสมัยสุดท้ายของเราที่อาหารเป็นเหยื่อของสารเคมี ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และอื่นๆ ที่ทำลายชีวิตแทนที่จะส่งเสริมมัน

ปฐมกาล 1:30: “ และสำหรับสัตว์ทั้งปวงบนแผ่นดินโลก และนกทั้งปวงในอากาศ และทุกสิ่งที่เคยเคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ด้วยลมหายใจแห่งชีวิต เราก้ให้พืชผักเขียวทุกชนิดเป็นอาหาร และมันก็เป็นเช่นนั้น”

ข้อนี้นำเสนอกฎเกณฑ์ที่พิสูจน์ความเป็นไปได้ของชีวิตที่ปรองดองนี้
สิ่งมีชีวิตทุกชนิดเป็นวีแกน ดังนั้นพวกมันจึงไม่มีเหตุผลที่จะทำร้ายตัวเอง
หลังจากทำบาป สัตว์ต่างๆ ส่วนใหญ่มักจะโจมตีกันเพื่อเป็นอาหาร
ความตายก็จะโจมตีพวกมันทั้งหมดไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

ปฐมกาล 1:31 “ พระเจ้าทรงทอดพระเนตรทุกสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดีมาก มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก”

เมื่อสิ้นสุด วัน ที่ 6

พระเจ้าทรงพอใจกับสิ่งสร้างของพระองค์ซึ่งการมีอยู่ของมนุษย์บนโลกนี้ได้รับการตัดสินว่า " ดีมาก " ในขณะที่ในตอนท้ายของ วัน^{ที่ 5} นั้นเป็นเพียง " ดี " เท่านั้น

ความตั้งใจของพระเจ้าที่จะ แยก 6 วันแรกของสัปดาห์ออกจากวันที่ 7 แสดงให้เห็นได้จากการรวมกลุ่มกันในปฐมกาลบทที่ 1 นี้ ด้วยวิธีนี้ พระองค์ทรงเตรียมโครงสร้างของ พระบัญญัติข้อ ที่ 4 ของกฎอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์จะนำเสนอในเวลาให้แก่ชาวฮีบรูที่ได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของอียิปต์ นับตั้งแต่อาดัม มนุษย์มีเวลา 6

วันต่อสัปดาห์ในแต่ละสัปดาห์ในการประกอบอาชีพทางโลก สำหรับอาดัม สิ่งต่างๆ เริ่มต้นได้ดี แต่หลังจากที่ถูกสร้างขึ้นจากเขา ผู้หญิงคนนั้น ซึ่งเป็น " ผู้ช่วย " ที่พระเจ้าประทานแก่เขา จะนำบาปมาสู่สิ่งสร้างบนโลกตามที่ปฐมกาล 3 จะเปิดเผยด้วยความรักที่มีต่อภรรยาของเขา

อาดัมจึงได้กินผลไม้ต้องห้าม และทั้งคู่จะพบว่าตัวเองถูกสาปแห่งบาป ในการกระทำนี้ อาดัมพยากรณ์ถึงพระคริสต์ผู้จะมาแบ่งปันและชดใช้ความผิดของคริสตจักรที่ถูกเลือกอันเป็นที่รักของเขาแทนเขา

การสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนที่เชิงเขากาลโกธาจะชดใช้บาปที่กระทำและผู้พิชิตความบาปและความตาย

พระเยซูคริสต์จะได้รับสิทธิ์ในการทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรได้รับประโยชน์จากความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

พระองค์จึงสามารถเสนอชีวิตนิรันดร์ที่สูญหายไปตั้งแต่อาดัมและเอวาให้พวกเขาได้ ผู้ที่ได้รับเลือกจะเข้ามาพร้อมกันในชีวิตนิรันดร์นี้ในช่วงต้น สหัสวรรษ ที่ 7

เมื่อถึงเวลานั้นบทบาทแห่งการพยากรณ์ของวันสะบาโตจะสำเร็จ ดังนั้นคุณจึงสามารถเข้าใจได้ว่าเหตุใดหัวข้อการพักสงบใน วัน ที่ 7

จึงถูกนำเสนอในปฐมกาลบทที่ 2 แยก จาก 6 วันแรกที่จัดกลุ่มไว้ด้วยกันในบทที่ 1

ปฐมกาล 2

วันที่เจ็ด

ปฐมกาล 2:1: “ ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินโลกและบริวารทั้งสิ้นก็เสร็จสมบูรณ์ดังนี้”
“ หวันแรกแยกจาก ” วันที่เจ็ด ”

เนื่องจากการงานสร้างสรรค์ของพระเจ้าบนโลกและสวรรค์สิ้นสุดลง นี่เป็นเรื่องจริงสำหรับการวางรากฐานของชีวิตที่ทรงสร้างไว้ในสัปดาห์แรก

แต่ยิ่งกว่านั้นอีกสำหรับ 7,000 ปีที่พยากรณ์ไว้ด้วย
หกวันแรกประกาศว่าพระเจ้าจะทรงทำงานในความทุกข์ยากโดยเผชิญหน้ากับค้าย
องมาร และการกระทำทำลายล้างของเขาเป็นเวลา 6,000 ปี
งานของเขาจะประกอบด้วยการดึงดูดผู้ที่ถูกเลือกเข้ามาหาเขาเพื่อเลือกพวกเขาจาก
มวลมนุษย์ พระองค์จะทรงประทานข้อพิสูจน์ต่าง ๆ เกี่ยวกับความรักของพระองค์
และจะรักษาผู้ที่รักและเห็นชอบต่อพระองค์ในทุกด้านและทุกด้าน
เพราะผู้ที่ไม่ทำเช่นนี้จะเข้าร่วมค่ายต้องสาปของมาร “ กองทัพ ”
อ้างถึงการกำหนดพลังชีวิตของทั้งสองค่ายซึ่งจะต่อต้านและต่อสู้กันบน “ แผ่นดิน ”
และใน “ สวรรค์ ” ซึ่งมี “ ดวงดาวบนท้องฟ้า ” เป็นสัญลักษณ์ของพวกเขา
และการต่อสู้เพื่อคัดเลือกรั้งนี้จะคงอยู่ยาวนานถึง 6,000 ปี

ปฐมกาล 2:2: “ ในวันที่เจ็ดพระเจ้าทรงทำงานของพระองค์เสร็จแล้ว
และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงหยุดพักจากงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งเขาได้ทำไปแล้ว ”

ในตอนท้ายของสัปดาห์แรกของประวัติศาสตร์โลก
การพักสงบของพระเจ้าสอนบทเรียนแรก: อาดัมและเอวายังไม่ได้ทำบาป
ซึ่งอธิบายความเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะได้สัมผัสกับการพักผ่อนอย่างแท้จริง
การพักสงบของพระเจ้าจึงถูกกำหนดเงื่อนไขโดย
การไม่มีบาปในสิ่งมีชีวิตของพระองค์

บทเรียนที่สองนั้นละเอียดกว่าและซ่อนอยู่ในแง่มุมเชิงพยากรณ์ของ “
วันที่เจ็ด ” นี้ ซึ่งเป็นภาพของสหัสวรรษ “ ที่เจ็ด ”
ของโครงการแห่งความรอดอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงตั้งโปรแกรมไว้
การเข้าสู่สหัสวรรษ “ ที่เจ็ด ” ซึ่งเรียกว่า “ พันปี ” ในวิว .20:4-6-7
จะถือเป็นการเสร็จสิ้นการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือก

และสำหรับพระเจ้าและผู้ที่ยกพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ทั้งเป็นหรือพื้นดินพระชนม์
แต่ทุกคนได้รับเกียรติ
ส่วนที่เหลือที่ได้รับจะเป็นผลมาจากชัยชนะของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เหนือศัตรูที่
ทั้งหมดของพระองค์ ในข้อความภาษาฮีบรู คำกริยา “ พักผ่อน ” คือ “ ขาวท ”
ซึ่งมีรากศัพท์เดียวกันกับคำว่า “ วันสะบาโต ”

ปฐมกาล 2:3: “ พระเจ้าทรงอวยพรวันที่เจ็ดและทรงชำระให้บริสุทธิ์
เพราะวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากงานทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในการทำเช่น
นั้น ”

ไม่ได้กล่าวถึงคำว่าวันสะบาโต แต่พบรูปของมันแล้วในการ ชำระให้บริสุทธิ์
ของ “ วันที่เจ็ด ” เหตุฉะนั้นจึงเข้าใจดีถึงเหตุแห่ง การชำระให้บริสุทธิ์
โดยพระเจ้า

เธอทำนายช่วงเวลาของการเสียสละของเธอในพระเยซูคริสต์จะได้รับรางวัลสุดท้าย:
ความสุขของการถูกรายล้อมไปด้วยคนที่เธอเลือกสรร
ซึ่งในเวลานั้นเป็นพยานถึงความจงรักภักดีของพวกเขาในการพลีชีพ
ความทุกข์ทรมาน การถูกลิดรอน บ่อยที่สุดจนกระทั่ง “ ไปสู่ความตาย ”
และในตอนต้นของสหัสวรรษ “ ที่เจ็ด ”

พวกเขาทั้งหมดจะมีชีวิตอยู่และไม่ต้องกลัวความตายอีกต่อไป
สำหรับพระเจ้าและค่ายผู้สัตย์ซื่อของพระองค์ ใครๆ
ก็สามารถจินตนาการถึงสาเหตุของ “ การพักผ่อน ” ที่ยิ่งใหญ่นี้ได้หรือไม่?
พระเจ้าจะไม่เห็นผู้ที่รักพระองค์ต้องทนทุกข์อีกต่อไป
พระองค์จะไม่ต้องแบ่งปันความทุกข์ทรมานอีกต่อไป พระองค์จะ ทรง เกลิมฉลอง

“ **วันสะบาโตที่เจ็ด** ” ทุกสัปดาห์ในสัปดาห์นี้รันดร์ของเรา
 ผลแห่งชัยชนะครั้งสุดท้ายของเขานี้จะได้มาโดยชัยชนะของพระเยซูคริสต์เหนือบา
 ปและความตาย ในตัวเขาเอง บนโลกและในหมู่มนุษย์คนอื่นๆ
 เขาได้ดำเนินงานที่แทบไม่น่าเชื่อคือ:
 เขาได้ยอมความตายให้กับตัวเองเพื่อสร้างผู้คนที่พระองค์ทรงเลือกสรร
 และวันสะบาโตได้ประกาศจากอาดัมสู่มนุษยชาติว่าเขาจะพิชิตบาปเพื่อเสนอความช
 อบธรรมและชีวิตนิรันดร์ของเขาแก่คนเหล่านั้น
 ผู้ที่รักและรับใช้พระองค์อย่างซื่อสัตย์ บางสิ่งซึ่งวิวรณ์ 6:2 ได้ประกาศและยืนยันว่า “
*ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่งปรากฏ ผู้ที่ขี่มันถือธนู
 ทรงประทานมงกุฎให้เขา และ เขาก็ออกเดินทางอย่างมีชัยและพิชิต*”
 การเข้าสู่สหัสวรรษที่ 7
 ถือเป็น การเข้าสู่ของผู้ที่ได้รับเลือกเข้าสู่ความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ วันที่
 7 ในเรื่องศักดิ์สิทธิ์นี้จึงไม่ปิดด้วยสำนวนที่ว่า “ *มีเวลาเย็น มีเวลาเช้า มีเวลาเย็น
 ... วัน* .” ในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ที่ประทานแก่ยอห์น
 พระคริสต์จะทรงทำให้สหัสวรรษที่เจ็ดนี้เกิดขึ้น
 และพระองค์จะทรงเปิดเผยว่าสหัสวรรษที่เจ็ดนี้จะประกอบด้วย “ *หนึ่งพันปี* ”
 ตามวิวรณ์ 20:2-4 เช่นเดียวกับหกปีแรกที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น
 มันจะเป็นช่วงเวลาแห่งการพิพากษาจากสวรรค์
 ซึ่งในระหว่างนั้นผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องพิพากษาคนตายในค่ายต้องสาป
 ดังนั้นความทรงจำเรื่องบาปจะยังคงอยู่ใน “ *พันปี* ”
 สุดท้ายนี้ของวันสะบาโตที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพยากรณ์ไว้ในแต่ละสัปดาห์
 การพิพากษาครั้งสุดท้ายเท่านั้นที่จะยุติความคิดเรื่องบาป เมื่อสิ้นสุดสหัสวรรษที่เจ็ด
 ผู้ตกสู่บาปทั้งหมดจะถูกทำลายใน “ *บึงไฟแห่งความตายครั้งที่สอง* ”

พระเจ้าให้คำอธิบายเกี่ยวกับการทรงสร้างทางโลกของพระองค์
 คำเตือน: ผู้คนที่หลงทางได้หวนความสงสัยโดยนำเสนอส่วนนี้ของปฐมกาล
 2 เป็นพยานหลักฐานที่สองซึ่งจะขัดแย้งกับเรื่องราวของปฐมกาล 1
 คนเหล่านี้ยังไม่เข้าใจวิธีการเล่าเรื่องที่พระเจ้าทรงใช้
 พระองค์ทรงนำเสนอในปฐมกาล 1
 ซึ่งเป็นช่วงหกวันแรกของการทรงสร้างของพระองค์ทั้งหมด จากนั้น
 จากปฐมกาล 2:4
 เขากลับมาให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบางหัวข้อที่ไม่ได้อธิบายไว้ในปฐมกาล 1
 ปฐมกาล 2:4: “
เหล่านี้เป็นต้นตอของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเมื่อถูกสร้างขึ้นมา”
 คำอธิบายเพิ่มเติมเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะหัวข้อเรื่องความบาปจะ
 ต้องได้รับการอธิบายในตัวมันเอง และดังที่เราได้เห็นแล้ว
 หัวข้อเรื่องบาปนี้มีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งในรูปแบบที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ความ
 สำเร็จทางโลกและซีเลสเชียลของพระองค์
 การสร้างสัปดาห์เจ็ดวันนั้นมีความลึกลับมากมายซึ่งเวลาเท่านั้นที่จะเปิดเผยแก่ผู้ที่ท
 รงเลือกสรรของพระคริสต์
 ปฐมกาล 2:5: “ *เมื่อพระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินโลกและท้องฟ้า
 ยังไม่มีพุ่มไม้ตามทุ่งบนแผ่นดินเลย และหญ้าในทุ่งก็ยังไม่งอกขึ้นมาเลย*”

เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงให้แผ่นดินบนแผ่นดิน
ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะเพาะปลูกพื้นดิน

และ

สังเกตการปรากฏตัวของพระนาม “ ยาร์เวห์ ”
ซึ่งพระเจ้าทรงตั้งชื่อพระองค์เองตามคำร้องขอของโมเสสตามอพยพ 3:14-15
โมเสสเขียนการเปิดเผยนี้ภายใต้คำสั่งของพระเจ้าซึ่งเขาเรียกว่า “ ยาร์เวห์ ”
การเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์ที่นี้ใช้การอ้างอิงทางประวัติศาสตร์จากการอพยพออกจากอียิปต์และการสร้างชาติอิสราเอล

เบื้องหลังรายละเอียดที่ดูเหมือนจะสมเหตุสมผลเหล่านี้มีแนวคิดที่พยากรณ์ไว้
ว่าอยู่ พระเจ้าทรงกระตุ้นการเติบโตของชีวิตพืช “ พุ่มไม้และสมุนไพรในทุ่งนา ”
ซึ่งพระองค์ทรงเพิ่ม “ ฝน ” และการมีอยู่ของ “ มนุษย์ ” ที่จะ “ เเพาะปลูกดิน ” ในปี
1656 หลังจากบาปของอาดัม ในปฐมกาล 7:11 “ ฝน ” ของ “ น้ำท่วม ”
จะทำลายชีวิตพืช “ พุ่มไม้และสมุนไพรในทุ่งนา ” เช่นเดียวกับ “ มนุษย์ ” และ “
พืชผล ” ของเขากลับเป็นสาเหตุของ ความรุนแรง ของ บาป

ปฐมกาล 2:6: “ แต่มีไธระเหยขึ้นมาจากแผ่นดิน และรดไปทั่วทั้งพื้นดิน ”
ก่อนที่จะทำลายสิ่งใดๆ ก่อนที่บาป พระเจ้าจะทรงบันดาลให้ “
ไอน้ำทำให้แผ่นดินโลกเปียกไปทั่วพื้นผิว ”
การกระทำนั้นอ่อนโยนและมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับชีวิตที่ปราศจากบาป
มีสังาราคี และ บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบ หลังจากทำบาป
สวรรค์จะส่งพายุทำลายล้างและฝนตกหนักมาเป็นสัญลักษณ์ของคำสาปแห่ง

การก่อตัวของมนุษย์

ปฐมกาล 2:7: “ พระยาร์เวห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน
และทรงระบายลมปราณเข้าทางจมูกของเขา แล้วมนุษย์ก็กลายเป็นสิ่งมีชีวิต ”

การสร้างมนุษย์มีพื้นฐานอยู่บน การแยก ใหม่ นั่นคือการแยก “ ฝุ่นดิน ”
ซึ่งส่วนหนึ่งถูกนำไปใช้เพื่อสร้างชีวิตตามพระฉายาของพระเจ้า ในการกระทำนี้
พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแผนการของพระองค์เพื่อให้ได้มาและคัดเลือกผู้คนที่มาจาก
โลกนี้ซึ่งพระองค์จะทำให้เป็นนิรันดร์ในท้ายที่สุด

เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมา

มนุษย์จะต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากผู้สร้างของเขา โปรดสังเกตว่าเขา “
สร้าง ” เขาจาก “ ผงคลีดิน ” และต้นกำเนิดเดี๋ยวนี้ทำนายถึงบาปของเขา
การตายของเขา และการกลับคืนสู่สภาพ “ ผงคลี ”

การกระทำอันศักดิ์สิทธิ์นี้เปรียบได้กับการกระทำของ “ ข่างปั้นหม้อ ” ที่ปั้น “
ภาชนะดินเผา ”; ภาพที่พระเจ้าจะทรงอ้างสิทธิ์ใน Jer.18:6 และ Rom.9: 21
นอกจากนี้ ชีวิตของ “ มนุษย์ ” จะขึ้นอยู่กับ “ ลมหายใจ ”
ของเขาที่พระเจ้าหายใจเข้าทาง “ รูจมูก ” ของเขา จึงเป็น “ ลมหายใจ ”
ของปอดอย่างแท้จริง ไม่ใช่ลมหายใจของวิญญาณอย่างที่ใครหลายๆ คนนึกถึง
รายละเอียดทั้งหมดนี้ได้รับการเปิดเผยเพื่อเตือนเราว่าชีวิตมนุษย์เปราะบางเพียงใด
โดยต้องอาศัยพระเจ้าเพื่อการยึดเอื้อของมัน

มันยังคงเป็นผลของปาฏิหาริย์ที่ถาวรเพราะชีวิตพบได้ในพระเจ้าเท่านั้นและในพระองค์เท่านั้น
โดยพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เองที่ทำให้ “
มนุษย์กลายเป็น” สิ่งมีชีวิต ” หากชีวิตของคนดีหรือคนชั่วยืนยวน
นั้นเป็นเพียงเพราะพระเจ้าอนุญาตเท่านั้น และเมื่อความตายมาเยือนเขา
การตัดสินใจของเขาก็ยังเป็นที่น่าสงสัย

ก่อนบาป อาดัมถูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบและไร้เดียงสา
มีพลังอันทรงพลัง และเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ ล้อมรอบด้วยสิ่งนิรันดร์

มีเพียงรูปแบบการสร้างสรรค์ของเขาเท่านั้นที่ทำนายชะตากรรมอันเลวร้ายของเขาไว้
ได้

ปฐมกาล

2:8:

“

แล้วพระเจ้ก็ทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางตะวันออก
และทรงตั้งมนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นไว้ที่นั่น”

สวนเป็นภาพลักษณ์ของสถานที่ในอุดมคติสำหรับผู้ชายที่ค้นพบองค์ประกอบ
ทางโภชนาการและการมองเห็นอันน่าหลงใหลมารวมตัวกันอยู่ที่นั่น
ดอกไม้อันงดงามที่ไม่จางหายและไม่เคยสูญเสียน้ำหอมอันน่ารื่นรมย์ทวีคูณจนไม่
มีที่สิ้นสุด อาหารที่น่าเสนอในสวนนี้ไม่ได้สร้างชีวิตซึ่งก่อนบาปไม่ต้องพึ่งอาหาร
มนุษย์จึงบริโภคอาหารเพื่อความเพลิดเพลินแต่เพียงผู้เดียว ความเมตตา “
พระเจ้ทรงปลูกสวน

เป็นพยานถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อสิ่งมีชีวิตของพระองค์
เขากลายเป็นคนสวนเพื่อมอบสถานที่อันแสนวิเศษนี้ให้กับมนุษย์

คำว่าเอเดนหมายถึง

"สวนแห่งความยินดี"

และถือว่าอิสราเอลเป็นจุดศูนย์กลางในการอ้างอิง
พระเจ้ทรงตั้งเอเดนนี้ทางตะวันออกของอิสราเอล สำหรับ "ความเพลิดเพลิน"
ของเขา มนุษย์จึงถูกพระเจ้ผู้สร้างของเขาวางไว้ในสวนอันโอชะแห่งนี้

ปฐมกาล

2:9:

“

พระยาห์เวห์

พระเจ้ทรงสร้างต้นไม้ทุกชนิดให้งอกขึ้นมาจากพื้นดิน
และมีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่กลางสวน

น้ำและเป็นอาหาร
และ

ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว”

ลักษณะของสวนคือการมีไม้ผลที่ให้

“พร้อมรับประทาน”

ซึ่งประกอบขึ้นเป็นผลไม้ที่มีรสชาตินุ่มและหวานหลากหลาย
พวกเขาทั้งหมดอยู่ที่นั่นเพื่อความสุขของอดัมแต่เพียงผู้เดียว

ในสวนยังมีต้นไม้สองต้นที่มีลักษณะตรงกันข้าม:

"ต้นไม้แห่งชีวิต "

ซึ่งครอบครองพื้นที่สวนกลาง

" กลาง สวน "

ด้วยวิธีนี้สวนและเครื่องบูชาอันอุดมสมบูรณ์จึงผูกพันกับสวนนี้โดยสิ้นเชิง

ใกล้ตัวเขาคือ "ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว" ในการกำหนดคำว่า "ชั่วร้าย "

ทำนายถึงการเข้าถึงบาป

เราก็จะเข้าใจได้ว่าต้นไม้สองต้นนี้เป็นรูปของค่ายทั้งสองที่จะเผชิญหน้ากันในดินแดน
แห่งบาป คือ ค่ายของพระเยซูคริสต์ซึ่งจำลองมาจาก "ต้นไม้แห่งชีวิต "

ต่อสู้กับค่ายของมารผู้ชอบชื่อ ของ "ต้นไม้" บ่งบอก ได้รู้จักหรือประสบ " ความดี "

” อย่างต่อเนื่องตั้งแต่การสร้างจนถึงวันที่ " ความชั่ว " ทำให้มันกบฏต่อผู้สร้างมัน
สิ่งที่พระเจ้เรียกว่า "การทำบาปต่อพระองค์" ฉะนั้นขอเตือนคุณว่าหลักการของ "

ความดีและความชั่ว

เหล่านี้คือทางเลือกสองทางหรือสองผลที่ตรงกันข้ามสุดขั้วที่เป็นไปได้ซึ่ง

อิสราเอลอันสมบูรณ์ ของ " สิ่งมีชีวิต " สร้างขึ้น
หากทวดสวรรค์องค์แรกไม่ทำเช่นนั้น ทวดสวรรค์องค์อื่นๆ ก็ยังคงกบฏต่อไป

ดังที่ประสบการณ์ทางโลกเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ได้พิสูจน์แล้วในขณะนี้

ในสวนที่พระเจ้จัดเตรียมไว้สำหรับอาดัมอย่างเอื้อเฟื้อเพื่อนั้น ต้นไม้ต้นนี้ "

แห่งความรู้เรื่องความดีและความชั่ว

ซึ่งอยู่ที่นั่นเพื่อทดสอบความสัตย์ซื่อของมนุษย์ คำว่า " ความรู้ " จะต้องเข้าใจกันดี
เพราะสำหรับพระเจ้ คำกริยา " รู้ " มีความหมายที่รุนแรงของการประสบ "

ความดีหรือความชั่ว " ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการกระทำของการเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟัง

ต้นไม้ในสวนเป็นเพียงวัสดุสนับสนุนสำหรับการทดสอบการเชื่อฟัง และผลของมันเพียงแต่สื่อความชั่วร้ายเท่านั้น

เพราะพระเจ้าทรงให้บทบาทนี้แก่มันโดยนำเสนอเป็นสิ่งต้องห้าม ความบาปไม่ได้อยู่ในผลไม้ แต่อยู่ที่การกินมันโดยรู้ว่าพระเจ้าห้ามไว้

ปฐมกาล 2:10: “ มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลออกมาจากเอเดนรดสวนนั้น และจากนั้นก็แยกออกเป็นสี่กิ่ง ”

ข้อความใหม่ของ

การแยกจากกัน

ดั่งที่แม่น้ำที่ไหลออกมาจากเอเดนแบ่งออกเป็น " *สี่แขน* "

ภาพนี้ทำนายนายการกำเนิดของมนุษยชาติซึ่งลูกหลานจะแผ่กระจายไปทั่วโลกไม่ว่าจะ ไปยังจุดสำคัญที่สุดหรือลมสี่ดวงจากสวรรค์ทั่วทุกแห่ง โลก “ *แม่น้ำ* ”

เป็นสัญลักษณ์ของผู้คน น้ำเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตมนุษย์ ด้วยการแบ่ง “ *ออกเป็นสี่แขน* ”

แม่น้ำที่ไหลออกมาจากเอเดนจะกระจายน้ำแห่งชีวิตไปทั่วทั้งโลก และแนวคิดนี้ทำนายนายการปรารถนาของพระเจ้าที่จะเผยแพร่ความรู้ของพระองค์ไปทั้

วพื้นผิว โครงการของเขาจะสำเร็จตามปฐมกาลที่ 10 โดยการแยกโนอาห์และบุตรชายทั้งสามของเขาออกจากกันหลังน้ำท่วมสิ้นสุดลง

พยานเหตุการณ์น้ำท่วมเหล่านี้จะถ่ายทอดความทรงจำเกี่ยวกับการลงโทษอันเลวร้าย จากสวรรค์จากรุ่นสู่รุ่น

เราไม่รู้ว่าโลกมีรูปลักษณะที่มองเห็นได้ก่อนน้ำท่วม แต่ก่อนที่ชนชาติต่างๆ จะแตกแยก

โลกที่มีผู้คนอาศัยอยู่จะต้องปรากฏเป็นทวีปเดียวที่ได้รับน้ำจากแหล่งน้ำนี้ซึ่งพุ่งออก มาจากสวนเอเดนเท่านั้น

ทะเลภายในในปัจจุบันไม่มีอยู่จริงและเป็นผลมาจากน้ำท่วมซึ่งปกคลุมทั่วทั้งโลกเป็น นเวลาหนึ่งปี จนกระทั่งเกิดน้ำท่วม

ทั้งทวีปได้รับการชลประทานโดยแม่น้ำทั้งสี่สายนี้ และแม่น้ำสาขาของแม่น้ำก็กระจายน้ำจิตไปทั่วพื้นผิวดินแห่ง ในช่วงน้ำท่วม

ช่องแคบยิบรอลตาร์และทะเลแดงพังทลายลง เตรียมการก่อตัวของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลแดงที่ถูกรุกรานด้วยน้ำเกลือจาก

มหาสมุทร จงรู้ไว้ว่าบนโลกใหม่ที่พระเจ้าจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ จะไม่มีทะเลตามวิวรณ์ 21:1 เช่นเดียวกับที่จะไม่มีความตายอีกต่อไป

การแบ่งแยกเป็นผลมาจากบาป และรูปแบบที่รุนแรงที่สุดของบาปจะถูกลงโทษโดยกระแสที่ทำลายล้างของน้ำท่ว

วม การอ่านข้อความนี้ภายใต้แง่มุมเชิงพยากรณ์เพียงอย่างเดียว “ *แขนทั้งสี่* ”

ของแม่น้ำหมายถึงสี่ชนชาติที่มีลักษณะเฉพาะของมนุษยชาติ ปฐมกาล 2:11: “ *คนแรกชื่อปีไซฮัน;*

ชื่อของแม่น้ำสายแรกชื่อ Pishon หรือ Phison แปลว่า *เป็นสิ่งที่ล้อมรอบดินแดนฮาวีลาห์ทั้งหมดซึ่งเป็นแหล่งพบทองคำ* ”

ชื่อของแม่น้ำสายแรกชื่อ Pishon หรือ Phison แปลว่า ความอุดมสมบูรณ์ของน้ำ

พื้นที่ที่พระเจ้าปลูกเอเดนนั้นจะต้องเป็นสถานที่ซึ่งแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติสในปัจจุบัน มีแหล่งที่มา สำหรับยูเฟรติสถึงภูเขาอารารัต และสำหรับไทกริสถึงราศีพฤษภ

ไปทางทิศตะวันออกและตอนกลางของตุรกียังคงมีทะเลสาบแวนอันกว้างใหญ่ซึ่งถือ เป็นแหล่งน้ำจัดจ้านวมมหาศาล ด้วยพระพรอันศักดิ์สิทธิ์

น้ำที่อุดมสมบูรณ์ช่วยส่งเสริมความอุดมสมบูรณ์ของสวนของพระเจ้า ประเทศฮาวีลาซึ่งมีชื่อเสียงในด้านทองคำ

อ้างอิงจากที่บางแห่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของ ตุรกี ในปัจจุบัน

มันขยายไปถึงชายฝั่งจอร์เจียในปัจจุบัน แต่การตีความนี้ก่อให้เกิดปัญหาเพราะตามปฐมกาล 10:7 “ *ฮาบีลา* ” เป็น “ *บุตรของคุณ* ” *เอง* “ *โอรสของฮาม* ” และกำหนดให้เอธิโอเปียตั้งอยู่ทางตอนใต้ของอียิปต์ สิ่งนี้ทำให้ฉันค้นพบประเทศ “ *ฮาบีลา* ” แห่งนี้ในเอธิโอเปียหรือเยเมน ซึ่งมีเหมืองทองคำที่ราชินีแห่งเชบาถวายแด่กษัตริย์โซโลมอน

ปฐมกาล 2:12: “ *ทองคำแห่งดินแดนนี้บริสุทธิ์ นอกจากนี้ยังพบบิเดลเสียมและหินโอนิกซ์อยู่ที่นั่น ด้วย* ”

“ *ทองคำ* ”

เป็นสัญลักษณ์ของความศรัทธาและคำทำนายของพระเจ้าสำหรับเอธิโอเปีย ศรัทธาอันบริสุทธิ์

มันจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่อนุรักษ์มรดกทางศาสนาของราชินีแห่งชีบาไว้หลังจากที่เธออยู่กับกษัตริย์โซโลมอน ให้เราเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ของสิ่งนี้ด้วย นั่นคือด้วยความเป็นอิสระที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ในช่วงหลายศตวรรษแห่งความมืดมิดทางศาสนา ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของผู้คนใน "คริสเตียน" ของยุโรปตะวันตก ชาวเอธิโอเปียรักษาความเชื่อของคริสเตียน และพวกเขาปฏิบัติตามวันสะบาโตที่แท้จริงที่ได้รับจากการเผชิญหน้าของโซโลมอน อัครสาวกฟิลิปให้บัพติศมาคริสเตียนชาวเอธิโอเปียคนแรกตามที่เปิดเผยในกิจการ 8:27-39

เขาเป็นขันทีรัฐมนตรีของราชินีแคนเดชและผู้คนทั้งหมดได้รับคำสอนทางศาสนาของเขา รายละเอียดอีกประการหนึ่งเป็นพยานถึงพรของคนที่เหล่านี้ พระเจ้าทรงปกป้องพวกเขาจากศัตรูด้วยการกระทำคล้ายสงครามที่กระทำและตัดสินใจด้วยความสมัครใจโดยนักเดินเรือชื่อดังว่า *สโกดา กามา*

เพื่อยืนยันสีดาของผิวเอธิโอเปีย “ *หินโอนิกซ์* ” เป็นสี “ *สีดา* ” และประกอบด้วยซิลิคอนไดออกไซด์ ความมั่งคั่งเพิ่มเติมสำหรับประเทศนี้ เนื่องจากการใช้ในการผลิตทรานซิสเตอร์ทำให้ในปัจจุบันได้รับความนิยมเป็นพิเศษ

ปฐมกาล 2:13: “ *ชื่อแม่น้ำสายที่สองคือกิฮอน เป็นสิ่งที่ล้อมรอบดินแดนคุณทั้งหมด* ”

ลิม "แม่น้ำ" และวางคนที่แม่น้ำเป็นสัญลักษณ์แทน คนที่สองนี้ “ *ล้อมรอบดินแดนคุณ* ” ซึ่งก็คือเอธิโอเปีย ลูกหลานของเขมจะเติบโตในดินแดนอาระเบียและไกลถึงเปอร์เซีย จริงๆ แล้วล้อมรอบอาณาเขตของเอธิโอเปีย

ดังนั้นจึงสามารถใช้เป็นสัญลักษณ์และเรียกตามชื่อ " *แม่น้ำ* " " *กิฮอน* " ได้ ในยุคสุดท้ายของเรา ผู้ติดตามนี้คือศาสนา "มุสลิม" ของอาระเบียและเปอร์เซีย ดังนั้นการกำหนดค่าของจุดเริ่มต้นของการสร้างจึงถูกทำซ้ำเมื่อสิ้นสุดเวลา

ปฐมกาล 2:14: “ *ชื่อของคนี่สามคือฮิดเดเคล เป็นสิ่งที่ไหลไปทางตะวันออกของอัสซีเรีย แม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส* ”

“ *ฮิดเดเคล* ” หมายถึง “ *แม่น้ำเสือ* ”

และผู้ที่กำหนดจะเป็นอินเดียซึ่งมีสัญลักษณ์ “ *เสือเบงกอล* ” เอเชียและอารยธรรมตะวันออกที่ถูกเรียกอย่างผิดๆ ว่า “ *เฟาพันธุส์เหลือง* ” จึงมีคำพยากรณ์และความกังวล และในความเป็นจริงแล้ว เอเชียมันตั้งอยู่ “ *ทางตะวันออกของอัสซีเรีย* ” ใน Dan.12 พระเจ้าทรงใช้สัญลักษณ์ของ “ *แม่น้ำ* ” “ *เสือ* ” ที่กินคนเพื่อแสดงให้เห็นการทดสอบแอ็ดเวนติสที่เกิดขึ้นระหว่างปี 1828 ถึง 1873 เนื่องจากสาเหตุการเสียชีวิตฝ่ายวิญญาณมากมาย

ชื่อ “ ยูเฟรติส ” แปลว่า ดอกไม้ มีผลดก ในคำพยากรณ์ของวันสิ้นโลก “ ยูเฟรติส ” เป็นสัญลักษณ์ของยุโรปตะวันตกและผลพลอยได้ของยุโรป อเมริกาและออสเตรเลีย ซึ่งพระเจ้าทรงนำเสนอบนปีกครองโดยระบอบการปกครองทางศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปาโรมัน ซึ่งพระองค์ทรงตั้งชื่อตามเมือง “ บาบิโลนมหาราช ” ทายาทของโนอาห์คนนี้จะเป็นทายาทของยาเฟธซึ่งทอดยาวไปทางตะวันตกสู่กรีซ และ ยุโรป และไปทางเหนือสู่รัสเซีย ยุโรปเป็นดินแดนที่ศรัทธาของคริสเตียนประสบกับการพัฒนาที่ดีและไม่ดีหลังจากการล่มสลายของชาติอิสราเอล คำคุณศัพท์ว่า “ ออกดอกออกผล ” เป็นสิ่งที่สมเหตุสมผล และตามกลางบอกเหตุ บุตรชายของเลอาห์ หญิงที่ไม่มีใครรัก จะมีจำนวนมากกว่าราเชลภรรยาที่ยาโคบรัก

เป็นการดีที่พบว่าในข้อความนี้เป็นสิ่งเตือนใจว่าถึงแม้จะมีการแบ่งแยกทางศาสนาในขั้นสุดท้ายทั้งหมด อารยธรรมทางโลกทั้งสี่ประเภทนี้ก็มีพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียวกันกับพระบิดาเพื่อพิสูจน์การดำรงอยู่ของอารยธรรมเหล่านั้น

ปฐมกาล 2:15: “ พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงรับชายคนนั้นมาตั้งไว้ในสวนเอเดนเพื่อเพาะปลูกและรักษาไว้ ”

พระเจ้าทรงเสนออาชีพให้อาדםซึ่งประกอบด้วย “ การเพาะปลูกและดูแลสวน ” รูปแบบของการเพาะปลูกนี้ไม่เป็นที่รู้จักสำหรับเรา แต่ดำเนินการโดยไม่มีความเหนื่อยล้าก่อนทำบาป ในทำนองเดียวกันปราศจากความก้าวร้าวใดๆ ในการสร้างทั้งหมด การป้องกันของเขาถูกทำให้ง่ายขึ้นจนถึงขีดสุด อย่างไรก็ตาม บทบาทของผู้พิทักษ์นี้บ่งบอกถึงการมีอยู่ของอันตรายซึ่งจะเกิดขึ้นจริงและแม่นยำในไม่ช้า นั่นคือการล่อลวงความคิดของมนุษย์อย่างโหดร้ายในสวนเดียวกันนี้

ปฐมกาล 2:16: “ พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสสั่งมนุษย์ว่า ผลไม้ทุกชนิดในสวนเจ้ารับประทานได้ -

อาดัมมีไม้ผลมากมายให้เลือกใช้อย่างเสรี พระเจ้าทรงสนองความต้องการของเขาเกินความจำเป็นซึ่งประกอบด้วยการสนองความต้องการอาหารด้วยรสชาติและกลิ่นที่แตกต่างกัน ข้อเสนอของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี แต่เป็นเพียงส่วนแรกของ “ พระบัญชา ” ที่พระองค์ประทานแก่ออาดัม ส่วนที่สองของ “ คำสั่ง ” นี้กำลังจะตามมา

ปฐมกาล 2:17: “ แต่เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว เพราะในวันที่เจ้ากินเข้าไป เจ้าจะต้องตาย ”

ใน “ คำสั่ง ” ของพระเจ้า ส่วนนี้จริงจังมาก เพราะภัยคุกคามที่นำเสนอจะถูกนำไปใช้อย่างไม่อาจผ่อนผันได้ในทันทีที่การไม่เชื่อฟังซึ่งเป็นผลของบาปบรรลุผลสำเร็จและบรรลุผลสำเร็จ และอย่าลืมว่าเพื่อให้โครงการชำระบาปสากลสำเร็จ อาดัมจะต้องล้มลง เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ดีขึ้น

ให้เราจำไว้ว่าอาดัมยังคงอยู่คนเดียวเมื่อพระเจ้าทรงเตือนเขาโดยเสนอ “ คำสั่ง ” ของเขาที่จะไม่กินจาก “ ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ” หรือไม่ให้ได้รับอาหารจาก ความคิดของปีศาจ นอกจากนี้ ในบริบทของชีวิตนิรันดร์ พระเจ้าต้องอธิบายให้เขาฟังว่า “ การตาย ” หมายความว่าอย่างไร

เพราะภัยคุกคามอยู่ตรงนั้น ใน “ *คุณจะตาย* ” นี้ โดยสรุป พระเจ้าทรงเสนอป่าให้อาדם แต่ห้ามไม่ให้เขามีต้นไม้ต้นเดียว และสำหรับบางคน ข้อห้ามนี้เพียงอย่างเดียวก็ทนไม่ได้ นั่นคือเมื่อต้นไม้ซ่อนตัวอยู่ในป่า ดังสุภาษิตสอน การกินจาก “ *ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว* ” หมายถึง: กินคำสอนของมารที่เคลื่อนไหวแล้วด้วยวิญญาณแห่งการกบฏต่อพระเจ้าและความยุติธรรมของเขา เพราะ “ *ต้นไม้* ” ต้องห้ามที่วางอยู่ในสวนนั้นเป็นรูปของตัวเขา เช่นเดียวกับ “ *ต้นไม้แห่งชีวิต* ” คือรูปของพระอุปนิสัยของพระเยซูคริสต์

ปฐมกาล 2:18: “ *พระเจ้าตรัสว่า เป็นการไม่ดีที่มนุษย์จะอยู่คนเดียว ฉะนั้นจะช่วยเขาเหมือนเขา* ”

พระเจ้าทรงสร้างโลกและมนุษย์เพื่อเปิดเผยความดีและความชั่วร้ายของมาร โครงการช่วยเหลือของพระองค์ได้รับการเปิดเผยแก่เราในสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้ เพื่อให้เข้าใจ ให้รู้ว่ามนุษย์มีบทบาทของพระเจ้าต่อหน้าซึ่งทำให้เขา คิด กระทำ และพูดในขณะที่เขาคิด กระทำ และพูดด้วยตัวเอง อาดัมคนแรกนี้เป็นภาพพยากรณ์ของพระคริสต์ซึ่งเปาโลจะนำเสนอในฐานะอาดัมคนใหม่

เพื่อเปิดเผยความชั่วร้ายของมารและความดีของพระเจ้า อาดัมจำเป็นต้องทำบาปเพื่อที่โลกจะถูกครอบงำโดยมารและงานชั่วของเขาจะถูกเปิดเผยไปทั่วโลก ความคิดเรื่องครุฑมีอยู่บนโลกที่สร้างขึ้นเพื่อความบาปเท่านั้น เพราะทั้งคู่ถูกสร้างขึ้นมาด้วยเหตุผลทางจิตวิญญาณซึ่งพยากรณ์ถึงความสัมพันธ์ของพระคริสต์อันศักดิ์สิทธิ์กับคู่สมรสของเขาผู้กำหนดผู้ที่พระองค์ทรงเลือก ผู้ที่ถูกเลือกจะต้องรู้ว่าเธอเป็นทั้งเหยื่อและเป็นผู้รับผลประโยชน์จากแผนการช่วยชีวิตที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้

เธอเป็นเหยื่อของความบาปที่จำเป็นสำหรับพระเจ้าเพื่อที่เขาจะประณามมารได้ในที่สุด และเป็นผู้รับประโยชน์จากพระคุณแห่งความรอดของเขา เพราะว่าตัวเขาเองจะต้องชดใช้ค่าไถ่บาปโดยตระหนักถึงความรับผิดชอบของเขาต่ออกการมีอยู่ของบาป บาปในพระเยซูคริสต์ ดังนั้น ในตอนแรก พระเจ้าพบว่าความสันโดษไม่ดี

และความต้องการความรักของพระองค์มีมากจนพระองค์เต็มใจจ่ายราคาสูงเพื่อให้ได้มาซึ่งความรัก บริษัชนีซึ่งเผชิญหน้ากันซึ่งอนุญาตให้มีการแบ่งปัน พระเจ้าเรียกว่า “ *ความช่วยเหลือ* ”

และมนุษย์จะใช้คำนี้เมื่อกระตุ้นให้เกิดคู่ของมนุษย์ที่เป็นเพศหญิง ในส่วนของความช่วยเหลือเธอจะทำให้เขาล้มลงและชักนำเขาให้ทำบาปด้วยความรัก

แต่ความรักที่อาดัมมีต่อเอวานีอยู่ในภาพลักษณ์ของความรักของพระคริสต์ต่อคนบาปที่พระองค์ทรงเลือกสรรซึ่งคู่ควรกับความตายชั่ววันริบหรี่

ปฐมกาล 2:19: “

พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นบรรดาสัตว์ในทุ่งนาและบรรดานกในอากาศจากแผ่นดิน แล้วทรงนำมาให้มนุษย์เพื่อดูว่าพระองค์จะทรงเรียกพวกมันว่าอะไร และเพื่อสิ่งมีชีวิตทุกตัวจะได้ชื่อที่ผู้ชายก็จะให้มัน

ผู้เหนือกว่ายอมตั้งชื่อให้สิ่งที่ด้อยกว่าเขา

พระเจ้าได้ทรงตั้งชื่อให้กับพระองค์เอง และด้วยการประทานสิทธินี้ให้กับอาดัม พระองค์จึงทรงยืนยันอำนาจของมนุษย์เหนือทุกสิ่งที่อาศัยอยู่บนโลก ในรูปแบบแรกของการสร้างโลกนี้ สัตว์ในทุ่งนาและนกในอากาศลดจำนวนลง

และพระเจ้าทรงนำพวกมันมาหาอาดัม

เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนำพวกมันก่อนน้ำท่วมเป็นคู่กับโนอาห์

ปฐมกาล 2:20: “ *ชายผู้นั้นได้ตั้งชื่อให้สัตว์ใช้งานทั้งปวง นกในอากาศ และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา แต่สำหรับผู้ชายเขาไม่พบความช่วยเหลือเหมือนเขา* ”

สิ่งที่เรียกว่าสัตว์ประหลาดยุคก่อนประวัติศาสตร์ถูกสร้างขึ้นหลังจากบาปเพื่อเพิ่มผลของคำสาปศักดิ์สิทธิ์ที่จะโจมตีทั้งโลกรวมถึงทะเล ในช่วงเวลาแห่งความไร้เดียงสาชีวิตสัตว์ประกอบด้วย " *ปศุสัตว์* " ที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ " *นก* " ของท้องฟ้า " และ " *สัตว์ในทุ่งนา* " เป็นอิสระมากขึ้น แต่ในการนำเสนอนี้เขายังไม่พบมนุษย์อีกเลย เพราะว่าเขายังไม่มีอยู่จริง

ปฐมกาล 2:21: “ *แล้วพระเจ้าทรงบันดาลให้ชายคนนั้นหลับสนิทและเขาก็หลับไป เขาหยิบซี่โครงข้างหนึ่งแล้วปิดเนื้อไว้แทน* ”

แบบฟอร์มที่มอบให้กับการผ่าตัดครั้งนี้เผยให้เห็นถึงโครงการช่วยชีวิตเพิ่มเติม

ในไมเคิล พระเจ้ากำจัดตนเองออกจากสวรรค์

พระองค์จากไปและแยกจากทูตสวรรค์ที่ดีของพระองค์ ซึ่งเป็นบรรทัดฐานของ " *การหลับลึก* " ที่อดัมจมดิ่งลงไป ในพระเยซูคริสต์ที่ประสูติในเนื้อหนัง

กระดูกซี่โครงศักดิ์สิทธิ์จะถูกเอาออกไป

และหลังจากการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้าง " *ความช่วยเหลือ* " ขึ้นบนอัครสาวกสิบสองคนของพระองค์

ซึ่งพระองค์ทรงรับเอาแง่มุมทางกามารมณ์และบาปของพระองค์

และผู้ซึ่งพระองค์ทรงมอบ " *สิ่งศักดิ์สิทธิ์* " ของพระองค์ *วิญญาณ* ".

ความสำคัญทางจิตวิญญาณของคำว่า " *ความช่วยเหลือ* " นี้ยิ่งใหญ่

เพราะมันทำให้คริสตจักร ผู้ที่ได้รับเลือกของเขา บทบาทของ " *ความช่วยเหลือ* "

"

ในการบรรลุถึงแผนแห่งความรอดและการชำระบาปทั่วโลกและชะตากรรมของคนบาป

ปฐมกาล 2:22: “

พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นผู้หญิงคนหนึ่งจากกระดูกซี่โครงที่พระองค์ทรงดึงออกจากชายนั้น และพระองค์ทรงพานางมาหาชาย ”

ดังนั้นการกอดตัวของผู้หญิงจึงทำนายถึงผู้ที่ได้รับเลือกของพระคริสต์

เพราะโดยการเสด็จมาเป็นเนื้อหนังพระเจ้าจึงทรงก่อตั้งคริสตจักรที่สัตย์ซื่อของพระองค์

ซึ่งเป็นเหยื่อของธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังของพระองค์

เพื่อช่วยผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้จากเนื้อหนัง พระเจ้าจึงต้องทรงสร้างเนื้อหนังขึ้นมา

และพระองค์ทรงมีชีวิตนิรันดร์ในพระองค์เองด้วยจึงเสด็จมาแบ่งปันแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้

ปฐมกาล 2:23: “ *ชายคนนั้นพูดว่า: ดูเถิด คราวนี้เธอผู้เป็นกระดูกจากกระดูกของฉันและเป็นเนื้อจากเนื้อของฉัน! เธอจะถูกเรียกว่าผู้หญิง เพราะเธอมาจากผู้ชาย* ”

พระเจ้าเสด็จมายังโลกเพื่อยอมรับบรรทัดฐานทางโลกเพื่อที่จะสามารถพูดเกี่ยวกับผู้ที่ถูกเลือกของเขาในสิ่งที่อดัมพูดเกี่ยวกับคู่หญิงของเขาที่เขาตั้งชื่อว่า " *ผู้หญิง* " สิ่งนี้ชัดเจนกว่าในภาษาฮีบรูเพราะคำว่าผู้ชายคือ "ish" กลายเป็น "isha" สำหรับคำว่าผู้หญิง ในการดำเนินการนี้ เขายืนยันอำนาจเหนือเธอ แต่เมื่อถูกพรากไปจากเขาแล้ว " *ผู้หญิง* " คนนี้ก็ขาดไม่ได้สำหรับเขาราวกับว่า " *กระดูกซี่โครง* "

ที่พรากไปจากร่างกายของเขาต้องการกลับมาหาเขาและเข้ามาแทนที่

ในประสบการณ์พิเศษนี้

อาดัมจะรู้สึกต่อภรรยาของเขาความรู้สึกที่มารดาจะรู้สึกต่อลูกที่เธอให้กำเนิดหลังจาก
กอดเขาไว้ในครรภ์ และพระเจ้ก็ทรงดำเนินประสบการณ์นี้เช่นกัน
เพราะว่าสิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างรอบตัวพระองค์นั้นเป็นเด็กที่ออกมาจากพระองค์
ซึ่งทำให้เขาเป็นแม่มากเท่ากับพ่อ

ปฐมกาล

2:24:

“

เหตุฉะนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยาของเขา
และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน”

ในข้อนี้พระเจ้าทรงสำแดงแผนการของพระองค์สำหรับผู้ทีพระองค์ทรงเลือก
ซึ่งมักจะต้องทำลายความสัมพันธ์ทางเนื้อหนังในครอบครัวเพื่อผูกพันกับผู้ที่ทรงเลือก
ซึ่งได้รับพรจากพระเจ้า และอย่าลืมประการแรกในพระเยซูคริสต์
ไม่เค็ลได้สละสถานะของเขาในฐานะพระบิดาในสวรรค์เพื่อมาและได้รับความรักจาก
เหล่าสาวกที่เขาเลือกไว้บนโลกนี้

ถึงขั้นสละอำนาจศักดิ์สิทธิ์ต่อสู้กับบาปและมารร้าย ในที่นี้เราเข้าใจว่าประเด็นหลัก
ของการแยกจากกัน และการมีส่วนร่วม นั้นแยกจากกันไม่ได้ บนโลกนี้
ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้อง ถูกแยกออก จากผู้ที่เขารักเพื่อเข้าสู่ การติดต่อ
ทางวิญญาณ และเป็น “หนึ่งเดียว” กับพระคริสต์และทุกคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้
และเหล่าทูตสวรรค์ผู้ซื่อสัตย์ที่ซื่อสัตย์ของพระองค์

ความปรารถนาของ

“ กระดูซี่โครง ”

”

ที่จะกลับมายังจุดเริ่มแรกนั้นพบความหมายในการมีเพศสัมพันธ์ของมนุษย์
ซึ่งเป็นการกระทำของเนื้อหนังและวิญญาณที่ชายและหญิงประกอบเป็นเนื้อเดียวกัน

ปฐมกาล

2:25:

“

สามีและภรรยาต่างก็เปลือยเปล่า

และพวกเขาก็ไม่ละอายใจเลย”

ภาพเปลือยไม่ได้รับกวนทุกคน มีแผนของธรรมชาติ
และในช่วงเริ่มต้นของประวัติศาสตร์มนุษย์ การเปลือยกายไม่ได้ทำให้เกิด
“ ความอับอาย ” การปรากฏตัวของ “ ความละอาย ” จะเป็นผลมาจากบาป
ราวกับว่าการกินจาก “ ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว ”

อาจทำให้จิตใจมนุษย์เปิดรับผลที่ไม่รู้จักมาจนบัดนี้และถูกละเลย

ในความเป็นจริงผลของต้นไม้ต้องห้ามจะไม่ใช้ผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงนี้

แต่จะเป็นเพียงวิธีการเท่านั้นเพราะผู้ที่เปลี่ยนคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

และมโนธรรมคือพระเจ้าและพระองค์ผู้เดียว เขาคือผู้ที่ปลุกเร้าความรู้สึก “ อับอาย ”

ที่คู่รักคนบาปจะรู้สึกในใจเกี่ยวกับ การเปลือยกายทางกายภาพซึ่งจะไม่รับผิดชอบ

เพราะความผิดนั้นจะเป็นความผิดทางศีลธรรมและจะเกี่ยวข้องกับการไม่เชื่อฟังที่พระ
เจ้าทรงบันทึกไว้เท่านั้น

ในการสรุปคำสอนในปฐมกาลบทที่

2

พระเจ้าได้ทรงเสนอให้เราทราบถึงการชำระส่วนที่เหลือหรือวันสะบาโตของวันที่เจ็ด
ให้บริสุทธิ์

ซึ่งพยากรณ์ถึงการพักสงบอันยิ่งใหญ่ซึ่งจะถูกประทานให้ในสหัสวรรษที่เจ็ดตั้งแต่พ
ระเจ้าและผู้ทีทรงเลือกสัตย์ของพระองค์

แต่ส่วนที่เหลือนี้อาจต้องได้รับชัยชนะด้วยการต่อสู้ทางโลกที่พระเจ้าจะทรงต่อสู้กับบ
าปและมารร้าย โดยการบังเกิดเป็นมนุษย์ในพระเยซูคริสต์

ประสบการณ์ทางโลกของอาดัมแสดงให้เห็นแผนความรอดซึ่งออกแบบโดยพระผู้เป็น
เจ้า ในพระคริสต์

พระองค์ทรงกลายเป็นเนื้อหนังเพื่อสร้างเนื้อหนังที่พระองค์เลือกสรรซึ่งในที่สุดจะได้
รับร่างกายซีเลสเชียลที่คล้ายกับเหล่าทูตสวรรค์

ปฐมกาล 3

แยกจากบาป

ปฐมกาล

3:1:

“

งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดที่สุดในบรรดาสัตว์ในทุ่งซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้
และพระองค์ตรัสกับหญิงนั้นว่า

"พระเจ้าตรัสจริงหรือว่าเจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวนนี้" -

“ งู ” ผู้นำสงสารมีโขคร้ายที่ถูกทูตสวรรค์ ที่ “ เจ้าเล่ห์ ” สร้างขึ้น
เป็นสื่อกลาง สัตว์ที่สัตว์เลื้อยคลาน เช่น “ งู ” พุดไม่ได้

ภาษาคือลักษณะเฉพาะของพระฉายาของพระเจ้าที่ประทานแก่มนุษย์

ซึ่งให้เห็นข้อดีมารทำให้เขาพุดกับผู้หญิงในเวลาที่เขาแยกจากสามี

การแยกตัวออกไปนี่จะเป็นอันตรายถึงชีวิตสำหรับเขา เพราะต่อหน้าอาดัม

ปีศาจคงมีปัญหาในการชกนามมนุษย์ให้ไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าได้ยากขึ้น

พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยการมีอยู่ของมารซึ่งเขากำหนดโดยตรัสในยอห์น

8:44 ว่ามันเป็น “ บิดาแห่งความเท็จและเป็นชาติกรตั้งแต่แรกเริ่ม ”

คำ พุดของเขามีจุดมุ่งหมายเพื่อสั่นคลอนความมั่นใจของมนุษย์ และสำหรับคำว่า
"ใช่หรือไม่ใช่" ที่พระเจ้าเรียกร่อง เขาได้เพิ่มเติมคำว่า "แต่" หรือ "อาจจะ "

ซึ่งจะขจัดความแน่นอนที่เสริมความแข็งแกร่งให้กับความจริง

อาดัมได้รับพระบัญชาจากพระเจ้าและส่งต่อไปยังภรรยาของเขา

แต่เธอไม่ได้ยินเสียงของพระเจ้าผู้ประทานพระบัญชา

นอกจากนี้

ความสงสัยของเธอยังอยู่ที่สามีของเธอ

เช่น

“เขาเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าบอกเขาหรือเปล่า? -

ปฐมกาล 3:2: “ หญิงนั้นตอบงู: เรากินผลจากต้นไม้ในสวน ”

หลักฐานดูเหมือนจะสนับสนุนคำพุดของปีศาจ

เขาให้เหตุผลและพุดอย่างชาญฉลาด

“ ผู้หญิง ”

ทำผิดพลาดครั้งแรกโดยตอบสนองต่อ คำพุด “ งู ”; ซึ่งไม่ปกติ ประการแรก

มันแสดงให้เห็นถึงความดั่งามของพระเจ้าที่ทำให้พวกเขามีโอกาสกินผลจากต้นไม้

ทั้งหมด ยกเว้นต้นไม้ที่ห้าม

ปฐมกาล 3: 3: “ แต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสว่า
เจ้าอย่ากินมัน และเจ้าอย่าแตะต้องมัน เกรงว่าเจ้าจะตาย ”

การถ่ายทอดข้อความแห่งพระบัญชาอันศักดิ์สิทธิ์ของอาดัมปรากฏในวลี " "

เกรงว่าคุณจะตาย " นี่ไม่ใช่คำพุดที่แน่ชัดของพระเจ้า เพราะเขาพุดกับอาดัมว่า: “

วันใดเจ้ากินมัน

เจ้าจะต้องตาย ”

ถ้อยคำของพระเจ้าที่อ่อนลงจะกระตุ้นให้เกิดการบริโภคมหาบาป

โดยการพิสูจน์ว่าเธอเชื่อฟังพระเจ้าเพราะเหตุแห่ง " ความกลัว " " ผู้หญิง " "

จึงเสนอความเป็นไปได้ให้มารยืนยัน " "

ความกลัว " "

นี่

ซึ่งตามที่เขาพุดนั้นไม่ชอบธรรม

ปฐมกาล 3:4: “ งูจึงพุดกับหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตาย -

และหัวหน้าคนโกหกถูกเปิดเผยในข้อความนี้ซึ่งขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า: " *คุณจะไม่ตาย* "

ปฐมกาล 3:5: “ *แต่พระเจ้าทรงทราบว่าคุณจะรับประทานสิ่งนั้น และท่านก็จะสว่างขึ้น และท่านจะเป็นเหมือนพระเจ้าที่รู้จักความดีและความชั่ว* ”

ตอนนี้เขาต้องพิสูจน์ความถูกต้องของคำสั่งที่พระเจ้ามอบให้ซึ่งเขาถือว่าเป็นความคิดที่ชั่วร้ายและเห็นแก่ตัว: พระเจ้าต้องการให้คุณอยู่ในความต่ำต้อยและต่ำต้อย เขาต้องการป้องกันไม่ให้คุณเป็นเหมือนเขาอย่างเห็นแก่ตัว

เขานำเสนอความรู้เรื่องความดีและความชั่วเป็นข้อโต้แย้งที่พระเจ้าต้องการเก็บไว้เพื่อพระองค์เองผู้เดียว แต่ถ้ายกข้อดี แล้วการรู้ชั่วมีข้อดีอยู่ที่ไหน?

ความดีและความชั่วเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง เช่น กลางวันและกลางคืน แสงสว่างและความมืด และสำหรับพระเจ้า

ความรู้ประกอบด้วยประสบการณ์หรือการลงมือทำ ในความเป็นจริง พระเจ้าได้ประทาน ความรู้ ทางปัญญา

เกี่ยวกับความดีและความชั่วแก่มนุษย์แล้วโดย **อนุญาตให้** มีต้นไม้ในสวนและ **ห้าม** ต้นไม้ที่แสดงถึง "ความดีและความชั่ว";

เพราะมันเป็นภาพสัญลักษณ์ของมารผู้มีประสบการณ์อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้ง “ *ดี* ” แล้วก็ “ *ชั่ว* ” โดยการกบฏต่อผู้สร้างมัน

ปฐมกาล 3:6 “ *หญิงนั้นเห็นว่าต้นไม้ที่ดีเป็นอาหารและน่าดู และมีคุณค่าในการเปิดใจ นางก็หยิบผลของมันมากิน เธอยังแบ่งให้สามีของเธอซึ่งอยู่กับเธอด้วย และเขาก็กินเข้าไป* ”

คำพูดที่มาจากงูมีผล ความสงสัยก็หายไป และหญิงสาวก็เชื่อมั่นมากขึ้นเรื่อยๆ วางบอกความจริงกับเธอ

ผลไม้นั้นดูดีและน่ามองสำหรับเธอ แต่เห็นสิ่งอื่นใด เธอคิดว่ามัน " *มีค่าสำหรับการเปิดสติปัญญา* " มารได้รับผลตามที่ต้องการ

เขาเพิ่งคัดเลือกผู้ติดตามที่ศรัทธาที่กบฏของเขา และด้วยการกินผลไม้ต้องห้าม ตัวเธอเองก็กลายเป็นต้นไม้แห่งความรู้เรื่องความชั่วร้าย

ด้วยความรักที่มีต่อภรรยาซึ่งเขาไม่พร้อมที่จะยอมรับการ **ถูกแยก จาก** กัน

อดัมชอบที่จะแบ่งปันชะตากรรมที่หายนะของเขา เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงใช้การลงโทษแบบมรรตัยของเขา

และการกินผลไม้ต้องห้ามในทางกลับกัน ทั้งคู่จะต้องทนทุกข์ทรมานจากการกดขี่ข่มเหงของปีศาจ อย่างไรก็ตาม

ที่ขัดแย้งกันคือ ความรักอันเร่าร้อนนี้อยู่ในภาพลักษณ์ของสิ่งที่พระคริสต์จะทรงประสบสำหรับผู้ถูกเกลียดชังของพระองค์ พระองค์ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อเธอด้วย

พระเจ้าก็สามารถเข้าใจอาดัมได้เช่นกัน

ปฐมกาล 3:7 “ *ตาทั้งสองเปิดแล้ว และรู้ว่าตนเปลือยเปล่า จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นผ้า ค า ด เ อ ว ”*

ในขณะที่ เมื่อบาปถูกทำให้สมบูรณ์โดยมนุษย์คนหนึ่ง การนับถอยหลัง 6,000 ปีที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ก็เริ่มต้นขึ้น ประการแรก

จิตสำนึกของพวกเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า ดวงตาซึ่งรับผิดชอบต่อความปรารถนาที่จะได้ ผลไม้ที่ “ *นำมารับประทาน* ”

นั้นเป็นเหยื่อของการพิพากษาใหม่ และข้อโต้แย้งที่คาดหวังและแสวงหากลับกลายเป็นข้อเสีย เนื่องจากพวกเขาารู้สึก “ *อับอาย* ”

กับการเปลือยกายของพวกเขา ซึ่งจนถึงตอนนั้นก็ไม่มีปัญหาใดๆ

ทั้งต่อพวกเขาหรือต่อพระเจ้า
 การเปลือยกายทางกายที่ค้นพบนั้นเป็นเพียงลักษณะทางกามารมณ์ของการเปลือย
 ทางจิตวิญญาณซึ่งคู่สามีภรรยาที่ไม่เชื่อฟังพบตนเอง
 การเปลือยกายทางจิตวิญญาณนี้ทำให้พวกเขาขาดความยุติธรรมอันศักดิ์สิทธิ์และก
 การลงโทษแห่งความตายก็เข้ามาในตัวพวกเขา
 ดังนั้นการค้นพบภาพเปลือยของพวกเขาจึงเป็นผลแรกของความตายที่พระเจ้าประท
 านให้ ดังนั้นความตายจึงเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ในเรื่องความชั่วร้าย
 สิ่งที่เขาโลสสอนโดยกล่าวในโรม 6:23: “ *เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย*
 ” เพื่อปกปิดภาพเปลือย
 คู่สมรสที่กบฏได้ใช้ความคิดริเริ่มของมนุษย์ซึ่งประกอบด้วยการ “ *เย็บใบมะเดื่อ* ”
 เพื่อทำ “ *เข็มขัด* ”
 การกระทำนี้สะท้อนภาพความพยายามของมนุษย์ในการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง “
ผ้าคาดเอว” จะกลายเป็นสัญลักษณ์ของ “ *ความจริง* ” ในอฟ .6:14 ดังนั้น “ *เข็มขัด*
 ” ที่ทำจาก “ *ใบมะเดื่อ* ” ของอาดัมจึงเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ
 การ โทกหก เบื้องหลังซึ่งคนบาปจะหลบภัยเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง
 ปฐมกาล 3:8: “
แล้วพวกเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าเสด็จผ่านสวนในตอนเย็น
ชายและภรรยาของเขาซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในสวนให้พ้นจากพระพักตร์พระเจ้า
”

ผู้ที่ตรวจดูและหัวใจรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นและสอดคล้องกับโครงการช่วยชีวิตขอ
 งเขา
 นี่เป็นเพียงก้าวแรกที่จะทำให้เรามีพื้นที่ในการเปิดเผยความคิดและนิสัยที่ชั่วร้ายขอ
 งเขา แต่เขาต้องพบกับผู้ชายคนนั้นเพราะเขามีเรื่องมากมายที่จะบอกเขา
 บัดนี้มนุษย์ไม่รีบร้อนที่จะพบกับพระเจ้า พระบิดา ผู้สร้างของเขา
 ซึ่งบัดนี้เขาเพียงแต่หาทางหลบหนีเท่านั้น เขากลัวมากที่จะได้ยินคำตักเตือนของเขา
 แล้วจะซ่อนตัวที่ไหนในสวนแห่งนี้จากการจ้องมองของพระเจ้า? อีกครั้งหนึ่ง
 โดยเชื่อว่า “ *ต้นไม้ในสวน* ” สามารถซ่อนเขาไว้จากหน้าของเขาได้
 เป็นพยานถึงสภาพจิตใจที่อาดัมล้มลงตั้งแต่เขากลายเป็นคนบาป
 ปฐมกาล 3:9: “ *แต่พระเจ้าทรงเรียกชายคนนั้นและตรัสกับเขาว่า:*
คุณอยู่ที่ไหน? -

พระเจ้ารู้ว่าอาดัมซ่อนตัวอยู่ที่ไหน แต่เขาถามคำถามว่า “ *คุณอยู่ที่ไหน* ” »
 เพื่อยื่นมือช่วยเหลือและดึงเขาไปสู่การสารภาพความผิดของเขา

ปฐมกาล 3:10 “ *พระองค์ตรัสว่า*
“ข้าพระองค์ได้ยินเสียงของพระองค์อยู่ในสวน
ข้าพระองค์ก็กลัวเพราะข้าพระองค์เปลือยเปล่าจึงได้ซ่อนตัว”
 คำตอบที่อาดัมให้ไว้นั้นเป็นการสารภาพว่าเขาไม่เชื่อฟัง
 และพระเจ้าจะทรงใช้ประโยชน์จากคำพูดของเขาเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการนำเสนอประ
 สบการณ์แห่งบาป

ปฐมกาล 3:11: “ *และพระเจ้าตรัสว่า: ใครบอกว่าคุณเปลือยกายอยู่?*
เธอได้กินผลจากต้นไม้ที่ฉันห้ามเธอกินหรือเปล่า? -

พระเจ้าต้องการดึงคำสารภาพความผิดของเขาออกจากอาดัม
 ตั้งแต่หักจนถึงหัก เขากลับถามคำถามเธออย่างชัดเจนว่า “
คุณกินผลจากต้นไม้ที่ฉันห้ามไม่ให้คุณกินหรือเปล่า” -

ปฐมกาล 3:12 “ชายคนนั้นพูดว่า
“ผู้หญิงที่พระองค์ทรงวางไว้กับฉันให้มาจากต้นไม้ที่แก่นั่น และฉันก็กิน”

แม้ว่าจะเป็นเรื่องจริง แต่คำตอบของอดัมก็ไม่ได้นำยินดี
เขามีเครื่องหมายของมารอยู่ในตัวเขาเอง
และไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไรว่าใช่หรือไม่ใช่อีกต่อไป แต่เช่นเดียวกับซาตาน
เขาตอบสนองในลักษณะวงเวียน เพื่อไม่ให้ยอมรับความผิดอันใหญ่หลวงของตัวเอง
เขาไปไกลถึงขั้นเตือนพระเจ้าถึงส่วนของเขาในประสบการณ์นี้
เนื่องจากเขาได้มอบภรรยาของเขาซึ่งเป็นผู้กระทำผิดคนแรกให้เขา
เขาคิดก่อนตัวเขาเอง

ส่วนที่ดีที่สุดของเรื่องราวคือทุกสิ่งเป็นความจริงและพระเจ้าไม่ได้ทรงรับรู้
เนื่องจากความบาป เป็นสิ่งจำเป็นในโครงการของพระองค์
แต่สิ่งที่เขาผิดก็คือโดยการทำตามแบบอย่างของผู้หญิงคนนั้น
เขาแสดงให้เห็นว่าเขาชอบเธอมากกว่าจะได้รับความเสียหายจากพระเจ้า
และนี่เป็นความผิดครั้งใหญ่ที่สุดของเขา เพราะตั้งแต่เริ่มแรก
ข้อกำหนดของพระเจ้าคือการได้รับความรักเหนือทุกสิ่งและทุกคน

ปฐมกาล 3:13: “และพระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสกับหญิงนั้นว่า
“เหตุใดเจ้าจึงทำเช่นนี้? หญิงนั้นตอบว่า “งูหลอกลวงฉัน และฉันก็กินเข้าไป”

จากนั้นผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ก็หันไปหาผู้หญิงที่ผู้ชายกล่าวหา
และคำตอบของผู้หญิงคนนั้นก็สอดคล้องกับความเป็นจริงของข้อเท็จจริง: “
งูหลอกลวงฉัน และฉันก็กินมันเข้าไป”

ดังนั้นเธอจึงยอมให้ตัวเองถูกล่อลวงและนั่นเป็นความผิดร้ายแรงของเธอ

ปฐมกาล 3:14: “และพระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสแก่งูว่า เพราะเจ้าทำเช่นนั้น
เจ้าจะต้องถูกสาปแช่งเหนือฝูงสัตว์ทั้งปวง
และเหนือสัตว์ป่าทั้งปวงในทุ่งนาแห่งชีวิตของเจ้า”

คราวนี้พระเจ้าไม่ได้ถาม “งู” ว่าทำไมเขาถึงทำเช่นนั้น
เพราะพระเจ้าทรงทราบว่าเขาถูกใช้เป็นสื่อกลางโดยซาตานซึ่งเป็นมาร
ชะตากรรมที่พระเจ้าประทานแก่ “งู” จริงๆ แล้วเกี่ยวข้องกับมารร้ายเอง สำหรับ “งู”
การประยุกต์ใช้นั้นเกิดขึ้นทันที

แต่สำหรับมารนั้นเป็นเพียงคำพยากรณ์ซึ่งจะเป็นจริงหลังจากชัยชนะของพระเยซูคริสต์
เหนือบาปและความตาย ตามที่กล่าวไว้ใน วิวรณ์ 12:9

รูปแบบแรกของการสมัครนี้คือการขับไล่เขาออกจากอาณาจักรแห่งสวรรค์เช่นเดียวกับ
บุตรสวรรค์ที่ชั่วร้ายออกจากค่ายของเขา

พวกเขาถูกโยนลงบนพื้นโลกซึ่งพวกเขาจะไม่มีวันจากไปจนกว่าจะตาย
และเป็นเวลาหนึ่งพันปีที่ซาตานจะคลานไปในฝุ่นผงซึ่งต้อนรับผู้ที่เสียชีวิตเพราะเขา
และอัสราฟที่เขาใช้มันในทางที่ผิด เป็นเวลาหนึ่งพันปี
บนแผ่นดินโลกที่ถูกพระเจ้าสาปแช่ง พวกเขาจะทำตัวเหมือนงู
ทั้งน่ากลัวและระมัดระวังเพราะถูกพระเยซูคริสต์ฟายแพ่และหนีจากผู้ที่เป็นศัตรูของ
พวกเขา

พวกเขาจะทำร้ายมนุษย์ที่ซ่อนอยู่ในเทห์ฟากฟ้าที่มองไม่เห็นด้วยการทำให้พวกเขา
ต่อสู้กัน

ปฐมกาล 3:15: “เราจะให้เจ้ากับหญิงเป็นศัตรูกัน
และระหว่างเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง นางจะทำให้ศีรษะของเจ้าฟกช้ำ
และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเธอลบ”

ประโยคนี้ใช้กับ "งู" เพื่อยืนยันความเป็นจริงที่ประสบและสังเกตได้
การนำไปประยุกต์ใช้กับมารนั้นละเอียดอ่อนกว่า

ความเป็นปฏิปักษ์ระหว่างฝ่ายของเขากับมนุษยชาติได้รับการยืนยันและยอมรับแล้ว
“ *เชื้อสายของหญิงที่ทุบศีรษะของเขา* ”

จะเป็นเชื้อสายของพระคริสต์และผู้ที่ได้รับเลือกสัจยชื่อของพระองค์
เธอจะลงเอยด้วยการทำลายล้างเขา แต่ก่อนหน้านั้น
ปีศาจจะมีความเป็นไปได้ตลอดกาลที่จะ "ทำให้สิ้นเท่า" ของ "ผู้หญิง" บาดเจ็บ
ซึ่งผู้ถูกเลือกของพระคริสต์เองก็วาดภาพไว้ในตอนแรกด้วย "สิ้นเท่า" นี้ เพราะ
“ *สิ้นเท่า* ” คือจุดศูนย์กลางของร่างกายมนุษย์ เช่นเดียวกับ “ *ศิลาบวมเอก* ”
คือศิลาที่ใช้สร้างวิหารฝ่ายวิญญาณของพระเจ้า

ปฐมกาล 3:16: “ *เขาพูดกับผู้หญิงว่า:
ฉันจะเพิ่มความเจ็บปวดในการคลอดบุตรของคุณ คุณจะมีลูกด้วยความเจ็บปวด
และความปรารถนาของคุณจะเป็นสามีของคุณ แต่เขาจะมีอำนาจเหนือคุณ* ”

ก่อนที่จะคลอดบุตร ผู้หญิงคนนั้นจะต้อง "ทนทุกข์ทรมานขณะตั้งครรภ์";
เธอก็จะ “ *คลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด* ” ทุกสิ่ง
สำเร็จลุล่วงและสังเกตได้อย่างแท้จริง

แต่ที่นี้อีกครั้งควรสังเกตความหมายเชิงพยากรณ์ของภาพ ในยอห์น 16:21 และวิวรณ์
12 :2 “ *หญิงที่เจ็บปวดจากการคลอดบุตร* ”

เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรของพระคริสต์ในจักรวรรดิโรมัน

และการข่มเหงของสมเด็จพระสันตะปาปาในยุคคริสเตียน

ปฐมกาล 3:17: “ *และพระองค์ตรัสแก่ชายคนนั้นว่า
“เพราะเจ้าเชื่อฟังเสียงของภรรยาของเจ้า
และได้กินผลจากต้นไม้ซึ่งเราบัญชาเจ้าไว้ เจ้าอย่ากินมันเลย”
พื้นดินจะถูกสาปเพราะคุณ
ด้วยความเพียรพยายามเจ้าจึงจะได้รับอาหารจากมันตลอดชีวิต* ”

เมื่อกลับมาหามนุษย

พระเจ้าทรงนำเสนอคำอธิบายที่แท้จริงเกี่ยวกับสถานการณ์ของเขาซึ่งเขาพยายามช่
อนไว้อย่างน่าละอาย

ความผิดของเขาสมบูรณ์แล้วและอดัมก็จะค้นพบว่ก่อนที่จะส่งเขาออกไป
ความตายของเขาจะนำหน้าด้วยคำสาปชุดหนึ่งซึ่งจะทำให้บางคนชอบความตายมา
กกว่าชีวิต คำสาปแห่งพื้นดินเป็นสิ่งที่น่ากลัว และอดัมจะเรียนรู้มันอย่างยากลำบาก

ปฐมกาล 3:18: “ *พระองค์จะทรงบังเกิดหนามใหญ่สำหรับเจ้า
และเจ้าจะกินหญ้าในทุ่ง* ”

การเพาะปลูกแบบง่าย ๆ

ในสวนเอเดนหายไปแล้ว

ถูกแทนที่ด้วยการต่อสู้อย่างไม่หยุดหย่อนกับหญ้าวัชพืชร “ *หนามย่อย หนาม* ”
และวัชพืชที่เพิ่มจำนวนขึ้นในดิน ยิ่งไปกว่านั้น

เนื่องจากคำสาปแห่งดินนี้จะเร่งความตายของมนุษยชาติ เพราะด้วย
"ความก้าวหน้า" ทางวิทยาศาสตร์

มนุษย์ในยุคสุดท้ายจะวางยาพิษให้กับตัวเองด้วยการใส่สารเคมีพิษลงในดินพืชผล
ของเขา เพื่อกำจัดวัชพืชและแมลงศัตรูพืช

อาหารที่อุดมสมบูรณ์และเข้าถึงได้ง่ายจะไม่มีอีกต่อไปนอกสวนซึ่งเขาจะถูกไล่ออก
ไป เช่นเดียวกับภรรยาคนโปรดของพระเจ้าของเขาด้วย

ปฐมกาล 3:19: “ *เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้า
จนกว่าเจ้าจะกลับคืนสู่แผ่นดินโลกที่เจ้าจากมานั้น เพราะเจ้าเป็นผงคลีดิน
และเจ้าจะต้องกลับเป็นผงคลีดิน* ”

ชะตากรรมที่ตกอยู่กับมนุษย์นี้ทำให้รูปแบบที่พระเจ้าทรงเปิดเผยการทรงสร้างและการก่อตัวของพระองค์อย่างแม่นยำจาก “ *ผงคลีแห่งแผ่นดินโลก* ” อาดัมเรียนรู้ด้วยค่าใช้จ่ายของเขาและค่าใช้จ่ายของเราว่าความตายที่เกิดจากพระเจ้าประกอบด้วยอะไรบ้าง ให้เราสังเกตว่าคนตายเป็นเพียง “ *ฝุ่น* ” และไม่มีวิญญาณที่มีชีวิตออกมาจากศพนี้ นอก “ *ฝุ่น* ” นี้ Eccl.9 และการอ้างอิงอื่นๆ ยืนยันสถานะมรตัยนี้

ปฐมกาล 3:20: “ *อาดัมตั้งชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะเธอเป็นมารดาของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง* ”

อีกครั้งที่อาดัมทำเครื่องหมายการครอบงำของเขาเหนือ “ *ผู้หญิง* ” โดยตั้งชื่อให้เธอว่า “ *อีฟ* ” หรือ “ *ชีวิต* ”; ชื่อที่พิสุจน์ได้ว่าเป็นความจริงพื้นฐานของประวัติศาสตร์มนุษย์ เราทุกคนล้วนเป็นลูกหลานอันห่างไกล เกิดจากเอวา ภรรยาที่ถูกล่อลวงของอาดัม ผู้ซึ่งถ่ายทอดคำสาปแห่งความตายผ่านทางนั้น และจะอยู่ไปจนกว่าการเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์ในต้นฤดูใบไม้ผลิ ปี 2030

ปฐมกาล 3:21: “ *ยาห์เวห์ พระเจ้าทรงสร้างเสื้อผ้าหนังสำหรับอาดัมและภรรยาของเขา และทรงสวมเสื้อผ้าเหล่านั้น* ”

พระเจ้าไม่ลืมว่าความบาปของคู่สมรสทางโลกเป็นส่วนหนึ่งของโครงการช่วยชีวิตของพระองค์ ซึ่งขณะนี้จะอยู่ในรูปแบบที่แสดงให้เห็นแล้ว หลังจากท่าบัพการอภัยโทษของพระเจ้าจะเกิดขึ้นในพระนามของพระคริสต์ซึ่งจะถูกทหารโรมันเสียดและตรึงกางเขน ในการกระทำนี้ ผู้บริสุทธิ์ที่เป็นอิสระจากบาปทั้งหมด จะยอมตายเพื่อชดใช้

แทนบาปของผู้ที่ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์เพียงคนเดียวของเขา ตั้งแต่เริ่มแรก สัตว์บริสุทธิ์ถูกพระเจ้าฆ่าเพื่อ “ *หนัง* ”

ของพวกเขาจะปกปิดความเปลือยเปล่าของอาดัมและเอวา ในการดำเนินการนี้ พระองค์ทรงแทนที่ “ *ความยุติธรรม* ”

ที่มนุษย์จินตนาการไว้ด้วยสิ่งที่แผนแห่งความรอดของพระองค์กำหนดเข้ามาทางศรัทธา “ *ความยุติธรรม* ” ที่มนุษย์จินตนาการเป็นเพียงเรื่องโกหกหลอกลวง

และในสถานที่นั้น พระเจ้าทรงกำหนดให้ “ *เสื้อผ้า* ” ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ “ *ความยุติธรรมที่แท้จริง ของพระองค์* ” “ *เข็มขัดแห่งความจริงของพระองค์* ”

ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการเสียสละด้วยความสมัครใจของพระคริสต์และถวายพระชนม์ชีพเพื่อไถ่ผู้ที่รักพระองค์อย่างซื่อสัตย์

ปฐมกาล 3:22: “ *ยาห์เวห์ พระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนพวกเราคือหนึ่งที่มีความรู้เรื่องความดีและความชั่ว บัดนี้ให้เราป้องกันไม่ให้เขายื่นมือไปหยิบต้นไม้แห่งชีวิต กิน และมีชีวิตอยู่ตลอดไป* ”

ในไมเคิล

พระเจ้าตรัสกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ดีของเขาที่กำลังเฝ้าดูเรื่องราวที่เพิ่งเกิดขึ้นบนโลกนี้ พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ *ดูเถิด มนุษย์ได้กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราแล้ว ที่มีความรู้เรื่องความดีและความชั่ว* ” วันก่อนสิ้นพระชนม์

พระเยซูคริสต์จะทรงใช้สำนวนเดียวกันกับยูดาสผู้ทรยศที่จะมอบพระองค์ให้กับชาวยิวที่เคร่งศาสนา จากนั้นให้ชาวโรมันถูกตรึงที่กางเขน ในยอห์น 6:70 นี้: “พระเยซูคริสต์ตอบพวกเขาว่า: เป็น ไม่ใช่ฉันที่เลือกคุณทั้งสิบสองคนใช้ใหม่ และหนึ่งในนั้นคือปีศาจ! - “ เรา ” ในข้อนี้กลายเป็น “ คุณ ” เนื่องจากบริบทที่แตกต่างกัน แต่แนวทางของพระเจาก็เหมือนกัน วลี “ หนึ่งในพวกเรา ”

หมายถึงชาตานที่ยังคงเข้าถึงและเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระในอาณาจักรสวรรค์ของพระเจ้า

ท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์ทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นในช่วงเริ่มต้นของการสร้างโลก
ความจำเป็นในการป้องกันไม่ให้มนุษย์กิน “ ต้นไม้แห่งชีวิต ”

เป็นข้อกำหนดของความจริงที่พระเยซูเสด็จมาเป็นพยานในถ้อยคำของพระองค์ที่ปราศรัยถึงปอนติอุส ปีลาต นายอำเภอชาวโรมัน “ ต้นไม้แห่งชีวิต ”

คือรูปจำลองของพระคริสต์ผู้ไถ่

และการรับประทานต้นไม้ นั้นหมายถึงการเลี้ยงดูตนเองด้วยคำสอนและบุคลิกภาพฝ่ายวิญญาณทั้งหมดของพระองค์

การรับพระองค์มาเป็นผู้ทดแทนและผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว

นี่เป็นเงื่อนไขเดียวที่สามารถพิสูจน์การบริโภคนั้น “ ต้นไม้แห่งชีวิต ”

นี้ได้อย่างสมเหตุสมผล พลังแห่งชีวิตไม่ได้อยู่ในต้นไม้

แต่อยู่ในต้นไม้ที่ต้นไม้เป็นสัญลักษณ์: พระคริสต์ นอกจากนี้

ต้นไม้ต้นนี้ยังกำหนดชีวิตนิรันดร์ และหลังจากบาปเริ่มแรก

ชีวิตนิรันดร์นี้ก็สูญหายไปตลอดกาลจนกระทั่งพระเจ้าเสด็จกลับมาในพระคริสต์และไ

้มเคิลเป็นครั้งสุดท้าย “ ต้นไม้แห่งชีวิต ” และต้นไม้อื่นๆ

ก็สามารถหายไปได้เช่นเดียวกับสวนของพระเจ้า

ปฐมกาล 3:23: “

และพระเจ้าทรงขับไล่เขาออกจากสวนเอเดนเพื่อเขาจะได้เพาะปลูกดินแดนที่เขาถูกยึดครองมา ”

สิ่งที่เหลืออยู่สำหรับพระเจ้าผู้สร้างคือการขับไล่คุ่มมนุษย์ออกจากสวนอันน่าอัศจรรย์ซึ่งก่อตัวจากอาดัมคนแรก (คำที่แสดงถึงสายพันธุ์มนุษย์: สีแดง = ราเริง) ได้แสดงให้เห็นว่าต้นไม้คู่ควรกับการไม่เชื่อฟังของพวกเขา และนอกสวนชีวิตอันเจ็บปวดในร่างกายที่อ่อนแอทั้งทางร่างกายและจิตใจจะเริ่มต้นขึ้นเพื่อเขา การกลับคืนสู่ดินแดนที่แข็งแกร่งและกบฏจะทำให้มนุษย์นึกถึงต้นกำเนิด ” ผู้/น ” ของพวกเขา

ปฐมกาล 3:24: “

พระองค์จึงทรงขับไล่อาดัมออกไป และพระองค์ทรงตั้งเเครบซึ่งโบกดาบเพลิงไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน เพื่อป้องกันทางแห่งต้นไม้แห่งชีวิต ”

ไม้ไข่อัดที่เฝ้าสวนอีกต่อไป

แต่เป็นทูตสวรรค์ที่ขัดขวางไม่ให้เขาเข้าไปในสวน ในที่สุดสวนก็จะหายไป เล็กน้อยก่อนน้ำท่วมซึ่งเกิดขึ้นในปี 1656 นับตั้งแต่บาปของอีฟและอาดัม

ในข้อนี้ เรามีคำอธิบายที่เป็นประโยชน์ในการระบุตำแหน่งของสวนเอเดน เทวดาผู้พิทักษ์ถูกวางไว้ “ ทิศตะวันออกของสวน ”

ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของสถานที่ที่อาดัมและเอวาเกษียณอายุ

พื้นที่ที่ควรนำเสนอในตอนต้นของบทนี้สอดคล้องกับคำชี้แจงนี้:

อาดัมและเอวาล่าถอยไปยังดินแดนทางใต้ของภูเขาอารารัตและสวนต้องห้ามตั้งอยู่ใ

ปฐมกาล 4

แยกจากกันด้วยความตาย

บทที่ 4 4

นี่จะช่วยให้เราเข้าใจได้ดีขึ้นว่าเหตุใดพระเจ้าจึงจำเป็นต้องเสนอห้องทดลองสาธิตให้ซาตานและพวกปีศาจที่กบฏของมันเผยขอบเขตความชั่วร้ายของพวกเขา

ในสวรรค์

ความชั่วร้ายมีขีดจำกัดเพราะสัตภาวะซีเลสเชียลไม่มีอำนาจที่จะฆ่ากัน

เพราะพวกเขาทั้งหมดเป็นอมตะชั่วขณะหนึ่ง

สถานการณ์นี้จึงไม่อนุญาตให้พระเจ้าเปิดเผยความชั่วร้ายและความโหดร้ายในระดับสูงซึ่งศัตรูของพระองค์สามารถทำได้

โลกจึงถูกสร้างขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ความตายอยู่ในรูปแบบที่โหดร้ายที่สุดที่จิตใจของมนุษย์อย่างซาตานสามารถจินตนาการได้

บทที่ 4 นี้ ซึ่งวางอยู่ภายใต้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของหมายเลข 4 นี้ ซึ่งก็คือความเป็นสากล

จะทำให้นึกถึงสถานการณ์ของการเสียชีวิตครั้งแรกของมนุษย์ชาติบนบก

ความตายเป็นลักษณะสากลที่พิเศษและไม่เหมือนใครในบรรดาสິงทรงสร้างทั้งหมด

ที่พระเจ้าสร้างขึ้น หลังจากบาปของอาดัมและเอวา ชีวิตบนโลกเป็น "

สิ่งมหัศจรรย์แก่โลกและเหล่าทูตสวรรค์" ดังที่กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 4:9

เปาโลพยายามที่ได้รับการดูแลและข้อสัถย์ อดีตชาลูลแห่งทาร์ซัส

ผู้ได้รับมอบหมายให้ชมเฆงโลกคนแรก โบสถ์ของพระคริสต์

ปฐมกาล 4:1: " อาดัม รู้จัก เอวาภรรยาของเขา
นางตั้งครรภ์และให้กำเนิดคาอิน และกล่าวว่า

"ฉันได้ขึ้นมนุษย์โดยความช่วยเหลือจากพระเจ้า"

ในข้อนี้พระเจ้าทรงเปิดเผยความหมายที่พระองค์ประทานให้กับคำกริยา "รู้"

แก่เรา

และประเด็นนี้มีความสำคัญในหลักการของการเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อตามที่

เขียนไว้ในยอห์น 17:3 ว่า " บัดนี้ชีวิตนิรันดร์คือการที่พวกเขา รู้จัก พระองค์

พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาคือพระเยซู คริสต์

การรู้จักพระเจ้าหมายถึงการมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ที่รักกับพระองค์

ฝ่ายวิญญาณในกรณีนี้

แต่เป็นฝ่ายเนื้อหนังในกรณีของอาดัมและเอวา

ตามแบบอย่างของคุณแรกนี่อีกครั้ง "เด็ก" เกิดจากความรักทางกามารมณ์นี้ "เด็ก"

จะต้องเกิดใหม่ในความสัมพันธ์รักฝ่ายวิญญาณที่เราได้รับกับพระเจ้า

การบังเกิดใหม่นี้เนื่องมาจาก " ความรู้ " ที่แท้จริงของ

พระเจ้าได้รับการเปิดเผยในวิวรณ์ 12: 2-5: "

และ ๕ เธอก็มีบุตรและเธอก็ร้องออกมาด้วยความเจ็บครรภ์และปวดท้อง ...

เธอคลอดบุตรชายผู้จะปกครองประชาชาติทั้งหมดด้วยคทาเหล็ก และบุตรของนางก็ถูกรับขึ้นไปหาพระเจ้าและขึ้นสู่บัลลังก์ของพระองค์ ”
ลูกที่เกิดจากพระเจ้าจะต้องทำซ้ำลักษณะของพระบิดาของเขา
แต่นี้ไม่ใช่กรณีของลูกชายคนแรกที่เกิดจากมนุษย์

ข้อความนี้หมายถึงการได้มา

ข้อนี้ทำนายชะตากรรมทางกามารมณ์และทางโลกสำหรับเขา
ซึ่งตรงกันข้ามกับชายฝ่ายวิญญาณที่อาเบลน้องชายของเขาจะเป็น
ขอให้เราสังเกตว่า ณ จุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินี้
มารดาผู้ให้กำเนิดเชื่อมโยงพระเจ้าเข้ากับการกำเนิดนี้
เพราะเธอตระหนักว่าการสร้างชีวิตใหม่นี้เป็นผลมาจากปาฏิหาริย์ที่กระทำโดยพระเจ้า
ผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้า YaHWéH
ในสมัยสุดท้ายของเราสิ่งนี้ไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปหรือแทบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ปฐมกาล 4:2: “ นางให้กำเนิดอาเบลน้องชายของเขาอีก
อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ และคาอินเป็นคนไถนา ”

อาเบล แปลว่า ลมหายใจ มากกว่าคาอิน
เด็กเอเบลถูกนำเสนอเป็นสำเนาของอาดัม คนแรกที่ได้รับลมหายใจจากพระเจ้า
อันที่จริง โดยการสิ้นพระชนม์ของเขาซึ่งถูกพี่ชายของเขาสังหาร
เขาเป็นตัวแทนของพระฉายาของพระเยซูคริสต์ พระบุตรที่แท้จริงของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอดของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเขาจะไถ่ด้วยพระโลหิตของเขา

อาชีพของสองพี่น้องยืนยันทันถึงนิสัยที่ตรงกันข้ามกัน เช่นเดียวกับพระคริสต์ “
อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ ” และเช่นเดียวกับผู้ไม่เชื่อวัตถุนิยมทางโลก “
คาอินเป็นคนไถนา ” เด็กกลุ่มแรกๆ

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ประกาศชะตากรรมที่พระเจ้าพยากรณ์ไว้
และมาเล่ารายละเอียดโครงการอวมฤตย์ของเขา

ปฐมกาล 4:3: “
ต่อมาคาอินถวายผลไม้จากแผ่นดินเป็นเครื่องบูชาแต่พระเจ้า -

คาอินรู้ว่าพระเจ้ามีอยู่จริง
และเพื่อแสดงให้เขาเห็นว่าเขาต้องการจะให้เกียรติเขา เขาจึงถวาย “
พืชผลจากแผ่นดิน ” ให้เขา นั่นคือสิ่งที่กิจกรรมของเขาก่อให้เกิด ในบทบาทนี้
เขาสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มชาวยิว คริสเตียน
หรือมุสลิมที่เน้นย้ำถึงผลงานที่ดีของตนโดยไม่ต้องกังวลกับการพยายามรู้และเข้าใจ
ว่าพระเจ้าทรงรักและคาดหวังอะไรจากพวกเขา

ของขวัญจะมีความหมายก็ต่อเมื่อได้รับความชื่นชมจากผู้รับเท่านั้น
ปฐมกาล 4:4: “

และอาเบลได้แต่งตั้งเธอเป็นลูกหัวปีของฝูงแกะและเป็นไขมันของมัน
พระเจ้าทอดพระเนตรอาเบลและเครื่องบูชาของเขาอย่างพอพระทัย -

อาเบลเลียนแบบพี่ชายของเขา
และเนื่องจากอาชีพของเขาในฐานะคนเลี้ยงแกะ เขาจึงถวายเครื่องบูชาแต่พระเจ้า “
ตั้งแต่ลูกหัวปีของฝูงแกะและไขมันของพวกเขา ”
สิ่งนี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเพราะเขามองเห็น
ภาพการเสียสละของพระองค์ในพระเยซูคริสต์ ในการถวายเครื่องบูชาของ “
บุตรหัวปี ” เหล่านี้ ในวิวรณ์ 1:5 เราอ่านว่า “... และมาจากพระเยซูคริสต์
พยานที่สัตย์ซื่อ บุตรหัวปีของผู้ตาย
และเจ้านายแห่งบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก!” แต่พระองค์ผู้ทรงรักเรา

ผู้ทรงช่วยเราให้พ้นจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์ ...”
พระเจ้ามองเห็นโครงการช่วยชีวิตของเขาในข้อเสนองของอาเบล
และพบว่าเป็นเพียงสิ่งที่น่าพึงพอใจเท่านั้น

ปฐมกาล 4:5: “ แต่เขาดูไม่ดีต่อคาอินและเครื่องบูชาของเขา
คาอินโกรธมาก และก้มหน้าลง -

เมื่อเปรียบเทียบข้อเสนองของอาเบลแล้ว
ก็สมเหตุสมผลที่พระเจ้าจะให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยต่อข้อเสนองของคาอิน
ซึ่งในทางตรรกะแล้ว มีแต่จะผิดหวังและเสียใจเท่านั้น “ ใบหน้าของเขาตกต่ำ ”
แต่ให้เราทราบถึงความรำคาญทำให้เขา “ **หงุดหงิด มาก** ”
และนี่ไม่ปกติเพราะปฏิกริยานี้เป็นผลมาจากความภาคภูมิใจที่ผิดหวัง
ความขุ่นเคืองและความภาคภูมิใจจะก่อให้เกิดผลที่ร้ายแรงยิ่งขึ้นในไม่ช้า
นั่นคือการฆาตกรรมอาเบลน้องชายของเขาซึ่งเป็นประเด็นแห่งความหึงหวงของเขา

ปฐมกาล 4:6: “ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับคาอินว่า “เหตุใดท่านจึงโกรธ
และเหตุใดท่านจึงก้มหน้าลง? -

มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้เหตุผลที่เขาชอบข้อเสนองของอาเบล
คาอินสามารถพบว่ปฏิกริยาของพระเจ้าไม่ยุติธรรม แต่แทนที่จะโกรธ
เขาควรอ่อนวอนพระเจ้าเพื่อให้เขาเข้าใจเหตุผลของการเลือกที่ไม่ยุติธรรมที่ดูเหมือ
นไม่ยุติธรรมนี้

พระเจ้ามีความรู้ย่่างครบถ้วนถึงธรรมชาติของคาอินที่เล่นบทบาทผู้รับใช้ที่ชั่วร้ายข
องมัทธิว 24:48-49 โดยไม่รู้ตัวให้เขา: “
แต่ถ้าเขาเป็นคนรับใช้ที่ชั่วร้ายซึ่งคิดในใจว่า: นายของฉันจะมาช้า ถ้า
เขาเริ่มทุบตีเพื่อน ถ้าเขากินดื่มร่วมกับคนขี้เมา...”

พระเจ้าถามคำถามที่เขารู้คำตอบอย่างสมบูรณ์ แต่อีกครั้ง โดยการทำเช่นนั้น
ทำให้เขามีโอกาสแบ่งปันแก่เขาถึงสาเหตุของความทุกข์ทรมานของเขา
คำถามเหล่านี้จะยังคงไม่ได้รับคำตอบจากคาอิน

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงเตือนเขาให้ระวังความชั่วร้ายที่จะเข้าครอบงำเขา
ปฐมกาล 4:7: “ แน่นอน ถ้าเจ้าทำดี เจ้าก็จะงายหน้าขึ้น และถ้าเจ้าทำชั่ว
บาปก็หมอบอยู่ที่ประตู และ ความปรารถนาของมันก็ติดอยู่กับเจ้า
แต่เจ้ามีอำนาจเหนือ มัน ” -

หลังจากที่อีฟและอดัมกินและรับสถานะของมารโดย
รู้จักความดีและความชั่ว

เขาก็ปรากฏตัวอีกครั้งเพื่อผลึกคาอินให้ฆ่าอาเบลน้องชายของเขา ทางเลือกทั้งสอง
“ ดีและชั่ว ” อยู่ต่อหน้าพระองค์ “ คนดี ”

จะนำพาเขาให้ลาออกจากตัวเองและยอมรับการเลือกของพระเจ้าแม้ว่าเขาจะไม่เข้า
ใจก็ตาม แต่การเลือก “ ความชั่ว ”

จะทำให้เขาทำบาปต่อพระเจ้าโดยทำให้เขาละเมิดพระบัญญัติข้อที่หก:
เจ้าอย่ากระ ทำ การ ฆา ตกรรม ”; และไม่ “ เจ้าอย่าฆ่า ” ตามที่ผู้แปลนำเสนอ
พระบัญญัติของพระเจ้าประมวลอาชญากรรม

ไม่ใช่การฆ่าอาชญากรที่มีความผิดซึ่งพระองค์ทรงบัญญัติให้ถูกต้องตามกฎหมายโดย
ยกออกคำสั่ง และในกรณีนี้

การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรเลยในการพิพากษาอันยุติธรรม
ของพระเจ้านี้

สังเกตรูปแบบที่พระเจ้าตรัสถึง “ บาป ”
ราวกับว่าพระองค์กำลังพูดถึงผู้หญิงคนหนึ่ง

ตามที่พระองค์ได้ตรัสกับเอวาในปฐมกาล 3:16: " **ความปรารถนาของคุณจะเป็นสามีของคุณ แต่เธอจะมีอำนาจเหนือคุณ** - สำหรับพระเจ้า การล่อลวง " **บาป** " นั้นคล้ายคลึงกับการทดลองของผู้หญิงที่ต้องการล่อลวงสามีของเธอ และเขาต้องไม่ยอมให้ตัวเองถูก " **ครอบงำ** " โดยเธอหรือเขา ด้วยวิธีนี้ พระเจ้าจึงทรงสั่งให้มนุษย์ไม่ปล่อยให้ตัวเองถูกล่อลวงโดย " **บาป** " ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้หญิง

ปฐมกาล 4:8: " **อย่างไรก็ตาม คาอินพูดกับอาเบลน้องชายของเขา แต่ขณะที่ทั้งสองอยู่ในทุ่งนา คาอินก็ทับอาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขาเสีย** - แม้จะมีคำเตือนจากพระเจ้า แต่ธรรมชาติของคาอินก็จะเกิดผล หลังจากแลกเปลี่ยนคำพูดกับอาเบล คาอิน ขาดกรในวิญญาณของเขาตั้งแต่แรกเริ่มเหมือนกับบิดาฝ่ายวิญญาณของเขา คือมาร " **ได้เข้าโจมตีอาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขาเสีย** "

ประสบการณ์นี้ทำนายชะตากรรมของมนุษยชาติที่พี่ชายจะฆ่าน้องชาย บ่อยครั้งเกิดจากความอิจฉาริษยาทางโลกหรือทางศาสนาไปจนถึงโลก

ปฐมกาล 4:9: " **พระยาห์เวห์ตรัสกับคาอิน: อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน? เขาตอบว่า: ฉันไม่รู้; ฉันเป็นคนดูแลน้องชายของฉันหรือ?** -

ดังที่พระองค์ตรัสกับอาดัมที่ซ่อนตัวอยู่ว่า " **คุณอยู่ที่ไหน?** " พระเจ้าตรัสกับคาอินว่า " **อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน?** » ให้โอกาสเขาสารภาพ ความผิด อยู่เสมอ แต่อย่างโง่เขลา เพราะเขาไม่สามารถเพิกเฉยได้ว่าพระเจ้าทรงรู้ว่าเขาฆ่าเขา เขาจึงตอบอย่างโง่เง่าว่า " **ฉันไม่รู้** " และด้วยความเยอหยิ่งอย่างไม่น่าเชื่อ เขาก็ถามคำถามกับพระเจ้าว่า " **ฉันเป็นผู้ที่รักษาน้องชายของฉันหรือเปล่า?** " -

ปฐมกาล 4:10: " **แล้วพระเจ้าตรัสว่า "เจ้าทำอะไรลงไป? เสียงเลือดน้องชายของเจ้าร้องออกมาจากดินถึงฉัน"**

พระเจ้าให้คำตอบแก่เขา ซึ่งหมายความว่า คุณไม่ใช่ผู้ดูแลเขาเพราะคุณเป็นฆาตกร พระเจ้าทรงทราบดีถึงสิ่งที่เขาทำและพระองค์ทรงนำเสนอเป็นภาพ: " **เสียงของเลือดน้องชายของเจ้าร้องออกมาจากแผ่นดินถึงฉัน** "

สูตรรูปภาพที่ให้เลือดที่หลังไหลด้วยเสียงร้องถึงพระเจ้านี้จะไขใน Apo.6 เพื่อปลุกให้นึกถึง " **ตราประทับ** " ที่ 5 " "

ซึ่งเป็นเสียงร้องของผู้พลีชีพที่ถูกสังหารโดยการข่มเหงของพระสันตะปาปาชาวโรมัน ต่อศาสนาคาทอลิก: Apo 6 :9-10: " **เมื่อพระองค์ทรงเปิดมณีดวงที่ห้า ข้าพเจ้าเห็นได้แทนบุชชาดวงวิญญาณของผู้ที่ถูกประหารเพราะพระวจนะของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่พวกเขาให้ไว้ พวกเขากร้องเสียง ดังว่า: ข้าแต่พระอาจารย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์และแท้จริง ท่านจะล่าช้าในการตัดสินและการแก้แค้นเพื่อเลือดของเราต่อผู้ที่อาศัยอยู่บน โลกนี้นานเท่าใด?** - ด้วยเหตุนี้

การหลังเลือดอย่างไม่ยุติธรรมจึงต้องมีการแก้แค้นผู้กระทำผิด การแก้แค้นอันชอบธรรมนี้จะเกิดขึ้นแต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าสงวนไว้สำหรับพระองค์เอง เท่านั้น **เขาประกาศใน** Deu.32:35: " **การแก้แค้นและการแก้แค้นเป็นของฉันเมื่อทำของพวกเขาสะดุด!** เพราะวันแห่งหายนะของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว

และสิ่งทีรอคอยพวกเขาอยู่ก็จะไม่ล่าช้า ” ใน อสย .61:2 “ วันแห่งการแก้แค้น ”
ร่วมกับ “ ปี แห่งพระคุณ ” อยู่ในโครงการของพระเยซูคริสต์ว่า “...
พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้า...มาประกาศปีแห่งพระคุณแห่ง YAHWÉH
และวันแห่งการแก้แค้นจากพระเจ้าของเรา เพื่อปลอบใจผู้ทุกข์ยากทุก คน -
“ไม่มีใครเข้าใจว่า " การตีพิมพ์ " ของ " ปีพระคุณ " นี้จะต้องแยกออกจาก "
วันแห่งการแก้แค้น " ภายในปี 2543

ดังนั้น

คนตายจึงสามารถร้องออกมาได้เฉพาะในความทรงจำของพระเจ้าเท่านั้น
ผู้ทรงความทรงจำอันไม่จำกัด

อาชญากรรมที่กระทำโดย Cain สมควรได้รับการลงโทษ

ปฐมกาล

4:11:

“

บัดนี้เจ้าจะถูกสาปโดยแผ่นดินที่อ้าปากรับเลือดน้องชายของเจ้าจากมือของเจ้า” -

คาอินจะถูกสาปจากโลกและจะไม่ถูกฆ่า

เพื่อพิสูจน์ความพอนปรนอันศักดิ์สิทธิ์นี้

เราต้องยอมรับว่าอาชญากรรมครั้งแรกนี้ไม่เคยมีแบบอย่างมาก่อน

คาอินไม่รู้ว่าการฆ่าหมายถึงอะไร

และความโกรธที่ทำให้เหตุผลทั้งหมดมีขอบเขตที่ทำให้เขาไปสู่ความโหดร้ายถึงชีวิต

ตอนนี้เมื่อน้องชายของเขาตายไปแล้ว

มนุษย์ชาติจะไม่สามารถพูดได้อีกต่อไปว่าไม่รู้ว่าการฆาตกรรมคืออะไร

กฎที่พระเจ้ากำหนดไว้ในอพย.21:12

จะมีผลใช้บังคับ:

“

ผู้ที่ทุบตีคนถึงตายจะต้องถูกลงโทษถึงตาย”

ข้อนี้ยังนำเสนอสำนวนนี้:

“

แผ่นดินซึ่งอ้าปากรับเลือดของน้องชายของเจ้าจากมือของเจ้า

”

พระเจ้าทรงสร้างโลกให้เป็นแบบอย่างโดยประทานปากที่ดูดซับเลือดที่หลั่งลงบนโ
ลก

แล้วปากนี้จะพูดกับเธอและเตือนเธอให้นึกถึงการกระทำอันเป็นมลทินซึ่งทำให้เธอ

เป็นมลทิน รูปนี้จะถูกยกขึ้นในเฉลยธรรมบัญญัติ 26:10: “ แผ่นดินได้อ้าปากออก

กลืนพวกเขาพร้อมกับโคราห์

เมื่อบรรดาผู้ที่ขมขื่นกันนั้นสิ้นชีวิต

และไฟก็ไหม้เสียคนสองร้อยห้าสิบคน พวกเขาได้รับใช้คนที่ได้รับการตัดเดือน ”.

จากนั้นจะเป็นใน Rev.12:16: “ และแผ่นดินก็ช่วยหญิงนั้น และแผ่นดินก็อ้าปาก

กลืนแม่น้ำที่พญานาคพ่นออกจากปากของมันเข้าไป ”

แม่น้ำ ”

เป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มกษัตริย์คาทอลิกในฝรั่งเศส ซึ่งกองทหาร "มังกร"

ที่สร้างขึ้นเป็นพิเศษได้ข่มเหงโปรเตสแตนต์ผู้ซื่อสัตย์และไล่ล่าพวกเขาเข้าไปในภู

เขาของประเทศ ข้อนี้มีความหมายสองนัย คือ

การต่อต้านด้วยอาวุธของโปรเตสแตนต์ จากนั้นก็เป็นการปฏิบัติฝรั่งเศสที่นองเลือด

ในทั้งสองกรณี สำ นวน " แผ่นดินเปิดปาก ”

เปรียบเสมือนการต้อนรับเลือดของผู้คนจำนวนมาก

ปฐมกาล

4:12:

“

เมื่อท่านไถพรวนดิน

มันก็จะไม่ให้ทรัพย์สมบัติแก่ท่านอีกต่อไป

คุณจะเป็นคนพเนจรและคนพเนจรบนแผ่นดินโลก -

การลงโทษของคาอินนั้นจำกัดอยู่เพียงแผ่นดินโลกซึ่งเขาเป็นคนแรกที่ทำให้

ให้เป็นมลทินด้วยการทำให้เลือดมนุษย์ตกบนนั้น

ของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าแต่แรก

เนื่องจากบาป

มันยังคงรักษาคุณลักษณะที่มาจากพระเจ้าแต่ไม่ได้ครอบครองความบริสุทธิ์อันสมบูรณ์

รณแบบอีกต่อไป

กิจกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่ประกอบด้วยการผลิตอาหารโดยการขุดดิน

คาอินจึงต้องหาอาหารอย่างอื่น

ปฐมกาล 4:13: “ *คาอินทูลพระเจ้าว่า: การลงโทษของข้าพระองค์ใหญ่เกินกว่าจะรับได้*”

ซึ่งหมายความว่า: ในสภาวะเช่นนี้ฉันฆ่าตัวตายจะดีกว่า

ปฐมกาล 4:14: “ *ดูเถิด วันนี้พระองค์ทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปจากโลกนี้ ฉันจะถูกซ่อนไว้จากหน้าของคุณ ฉันจะเป็นคนพเนจรและพเนจรไปบนแผ่นดินโลก และใครก็ตามที่พบฉันจะฆ่าฉัน*”

ตอนนี้เขาช่างพูดมากและเขาสรุปสถานการณ์ของเขาว่าเป็นโทษประหารชีวิต

ปฐมกาล 4:15: “ *พระยาห์เวห์ตรัสกับเขาว่า: ถ้าผู้ใดฆ่าคาอิน คาอินจะได้รับการแก้แค้นเจ็ดครั้ง และพระยาห์เวห์ทรงทำหมายสำคัญแก่คาอิน เพื่อใครก็ตามที่พบเขาจะไม่ฆ่าเขา*”

ด้วยความมุ่งมั่นที่จะไว้ชีวิตคาอินด้วยเหตุผลที่เห็นแล้ว

พระเจ้าจึงบอกเขาว่าการตายของเขาจะได้รับการชดใช้ " *ล้างแค้น* " " *เจ็ดครั้ง* " จากนั้นเขาก็กล่าวถึง “ *สัญญา* ” ซึ่งจะปกป้องเขา ในระดับนี้ พระผู้เป็นเจ้าทรงพยากรณ์ถึงคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ของเลข “เจ็ด” ซึ่งจะกำหนดวันสะบาโตและการชำระส่วนที่เหลือให้บริสุทธิ์ซึ่งพยากรณ์ไว้เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์ว่า

จะพบกับความสมหวังอย่างสมบูรณ์ในสหัสวรรษที่เจ็ดของโครงการช่วยชีวิตของพระองค์ วันสะบาโตจะเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นของพระเจ้าผู้สร้างในเอเสค.20:14-20. และในเอเสค.9 “ *มีหมายสำคัญ* ”

ไว้บนบรรดาผู้ที่เป็นของพระเจ้าเพื่อพวกเขาจะไม่ถูกฆ่าในเวลาแห่งการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์ สุดท้ายนี้ เพื่อยืนยันหลักการของ *การแยก ที่ได้รับการปกป้อง* ในวิวรณ์ 7 “ *เครื่องหมาย* ” “ *ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์* ” มาเพื่อ “ *ประทับตราหน้าผาก* ” ของผู้รับใช้ของพระเจ้า และ “ *ตราประทับและเครื่องหมาย* ” นี้ วันสะบาโตของพระองค์เป็นวันที่เจ็ด

ปฐมกาล 4:16: “ *แล้วคาอินก็ละทิ้งพระพักตร์พระเจ้า และไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโนด ทางตะวันออกของเอเดน*”

อยู่ทางทิศตะวันออกของเอเดนแล้วที่อาดัมและเอวาได้ถอนตัวออกไปหลังจากถูกขับออกจากสวนของพระเจ้า ดินแดนแห่งนี้ได้ชื่อว่า *นอด* แปลว่า *ทุกข* ดังนั้นชีวิตของคาอินจะถูกทำเครื่องหมายด้วยความทุกข์ทั้งกายและใจเนื่องจากการถูกปฏิเสธจากพระพักตร์พระเจ้าทั้งร่องรอยไว้มันในหัวใจที่แข็งกระด้างของคาอินที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 13 ด้วยความกลัวเขา: “ *ฉันจะถูกซ่อนให้ห่างไกลจากการปรากฏตัวของพระองค์*” *ใบหน้า*”.

ปฐมกาล 4:17: “ *คาอินรู้จักภรรยาของเขา เธอตั้งครรภ์และให้กำเนิดเอโนค แล้วพระองค์ทรงสร้างเมืองและตั้งชื่อเมืองนั้นตามเอโนคบุตรชายของเขา*”

คาอินจะกลายเป็นผู้เฒ่าของประชากรในเมืองที่เขาตั้งชื่อลูกชายคนแรกของเขาว่าเอโนค ซึ่งหมายถึง *เริ่มต้น* *สั่งสอน* *ออกกำลังกาย* และเริ่มใช้สิ่งของชื่อนี้สรุปทุกสิ่งที่คำกริยาเหล่านี้เป็นตัวแทน และเหมาะสมเพราะคาอินและลูกหลานของเขาเปิดตัวสังคมประเภทหนึ่งโดยไม่มีพระเจ้า ซึ่งจะดำเนินต่อไปจนถึงวันสิ้นโลก

ปฐมกาล 4:18: “ เอโนคให้กำเนิดอีราด อีราดให้กำเนิดเมหุยาเอล เมหุยาเอลให้กำเนิดเมทัสซาเอล และเมทัสซาเอลให้กำเนิดลามะ -

ลัมดาบวงศ์ตระกูลสั้นๆ นี้ตั้งใจหยุดอยู่ที่ตัวละครชื่อ Lamech ซึ่งยังคงไม่ทราบความหมายที่แท้จริง แต่คำจากรากศัพท์นี้เกี่ยวข้องกับคำสั่งเช่นชื่อ Enoch และแนวคิดเรื่องอำนาจด้วย

ปฐมกาล 4:19: “ ลามะมีภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่ออาดาทห์ และอีกคนหนึ่งชื่อซิลลาห์ -

ในลามะคนนี้ เราพบสัญญาแรกของการเลิกกับพระเจ้า ซึ่ง “

ผู้ชายจะละเมิดมารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และทั้งสองจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน ” (ดูปฐมกาล 2:24) แต่ที่ลามะคนนั้น

ผู้ชายผูกพันกับผู้หญิงสองคน และทั้งสามคนจะเป็นเนื้อเดียวกัน

แน่นอนว่าการแยกจากพระเจ้านั้นโดยสิ้นเชิง

ปฐมกาล 4:20: “ อาดาทห์ให้กำเนิดยาบาล

เขาเป็นบิดาของคนที่อยู่ในเต็นท์และข้างฝูงแกะ”

จาบัลเป็นปรมาจารย์ของคนเลี้ยงแกะเร่ร่อนเนื่องจากชาวอาหรับบางกลุ่มยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน

ปฐมกาล 4:21: “ น้องชายของเขาชื่อยูบาล

เขาเป็นบิดาของบรรดาคนที่เล่นพิณและคน เป่าปี่ -

Jubal

เป็นปรมาจารย์ของนักดนตรีทุกคนที่มีบทบาทสำคัญในอารยธรรมที่ไม่มีพระเจ้า

แม้กระทั่งทุกวันนี้ที่วัฒนธรรม ความรู้

และศิลปะเป็นรากฐานของสังคมสมัยใหม่ของเรา

ปฐมกาล 4:22: “ ซิลลาให้กำเนิดทุบัลคาอิน

ผู้สร้างเครื่องมือทองเหลืองและเหล็กทั้งหมดในส่วนของเธอ น้องสาวของ Tubal

Cain คือ Naama -

ข้อนี้ขัดแย้งกับคำสอนอย่างเป็นทางการของนักประวัติศาสตร์ที่เข้ารับยุคสำริดก่อนยุคเหล็ก ตาม ความจริงตามที่พระเจ้ากล่าวไว้

มนุษย์กลุ่มแรกรู้วิธีหลอมเหล็ก

และบางทีอาจเป็นเพราะอาดัมเองก็เพราะข้อความไม่ได้กล่าวถึงทุบัลคาอินว่าเขาเป็น

บิดาของคนหลอมเหล็ก

แต่รายละเอียดที่เปิดเผยเหล่านี้มอบให้เราเพื่อที่เราจะได้เข้าใจว่าอารยธรรมมีมาตั้ง

แต่มนุษย์ยุคแรก

วัฒนธรรมที่ไร้พระเจ้าของพวกเขาได้รับการขัดเกลาไม่น้อยไปกว่าของเราในปัจจุบัน

ปฐมกาล 4:23: “ ลามะพูดกับภรรยาของเขา:

อาดาทห์และซิลลาห์ฟังเสียงของฉัน! สตรีชาวลามะ จงฟังคำของเรา!

ฉันฆ่าชายคนหนึ่งเพราะบาดแผลของฉัน และฆ่าชายหนุ่มเพราะรอยฟกช้ำของฉัน -

ลามะควอดให้ภรรยาสองคนของเขาได้ฆ่าชายคนหนึ่ง

ซึ่งทำให้เขาเจ็บปวดในการพิพากษาของพระเจ้า

แต่ด้วยความเยอหยิ่งและการเยาะเย้ย เขาเสริมว่าเขายังได้ฆ่าชายหนุ่มคนหนึ่งด้วย

ซึ่งทำให้คดีของเขาแยกลงในการพิพากษาของพระเจ้า และทำให้เขากลายเป็น

"ฆาตกร " ที่แท้จริงและเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ

ปฐมกาล 4:24: “ คาอินจะได้รับการแก้แค้นเจ็ดครั้ง

และลามะเจ็ดสิบเจ็ดครั้ง -

จากนั้นเขาก็เยาะเย้ยความอ่อนปวนที่พระเจ้าแสดงต่อคาอิน เนื่องจากหลังจากการฆ่าชายคนหนึ่ง การตายของคาอินจะต้องได้รับการล้างแค้น "เจ็ด ครั้ง" หลังจากการฆ่าชายคนหนึ่งและชายหนุ่มหนึ่งคน ลามะคจะได้รับ การแก้แค้นโดยพระเจ้า "เจ็ดสิบเจ็ดครั้ง" เราไม่สามารถจินตนาการถึงคำพูดที่น่ารังเกียจเช่นนี้ได้ และพระเจ้าต้องการเปิดเผยต่อมนุษยชาติ ว่าตัวแทนคนแรกของรุ่นที่สอง ซึ่งเป็นของคาอินจนถึงรุ่นที่เจ็ดของลามะค ได้มาถึงระดับสูงสุดของความไม่ซื่อสัตย์แล้ว และนี่คือผลที่ตามมาของการถูกพรากจากเขา

ปฐมกาล 4:25: "อาดัมยังรู้จักภรรยาของเขา และนางก็คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และตั้งชื่อเขาว่าเสท เพราะนางกล่าวว่า "พระเจ้าได้ประทานเชื้อสายอื่นแก่ข้าพเจ้าแทนอาแบลซึ่งคาอินได้ฆ่าเสีย"

ชื่อเซธออกเสียงว่า "เซธ" ในภาษาฮีบรูหมายถึงรากฐานของร่างกายมนุษย์ บางคนแปลว่า "เทียบเท่าหรือชดใช้" แต่ฉันไม่สามารถหาเหตุผลสำหรับข้อเสนอนี้ในภาษาฮีบรูได้ ฉันจึงยังคงรักษา "รากฐานของร่างกาย"

เพราะเซธจะกลายเป็นรากฐานหรือรากฐานพื้นฐานของเชื้อสายที่ซื่อสัตย์ซึ่ง Gen.6 จะกำหนดไว้ด้วยสำนวน "บุตรของพระเจ้า" เหลือไว้เพียง "สตรี" ผู้สืบเชื้อสายที่กบฏแห่งเชื้อสายของ คาอินผู้หลอกลวงพวกเขาซึ่งตรงกันข้ามกับนามของ "บิดาของมนุษย์"

ในเสท พระเจ้าทรงหว่านและทรงให้ "เมล็ดพันธุ์" ใหม่เกิดขึ้น ซึ่งผู้สืบเชื้อสายคนที่เจ็ดซึ่งมีเอโนคอีกคนหนึ่งได้รับเป็นตัวอย่างในปฐมกาล 5:21 ถึง 24

เขาได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าสู่สวรรค์ทั้งเป็นโดยไม่ต้องผ่านความตายหลังจากชีวิตบนโลก 365 ปีดำเนินชีวิตด้วยความจงรักภักดีต่อพระเจ้าผู้สร้าง เอโนคคนนี้ใช้ชื่อของเขาได้ดีเพราะ "การศึกษา" ของเขาเป็นการถวายเกียรติแต่พระเจ้าซึ่งต่างจากชื่อของเขา บุตรของลามะค บุตรของเชื้อสายของคาอิน ลามะคผู้กบฏและเอโนคผู้ชอบธรรมเป็นผู้สืบเชื้อสาย "คนที่เจ็ด" จากเชื้อสายของพวกเขา

ปฐมกาล 4:26: "เสทก็มีบุตรชายคนหนึ่งด้วย และเขาตั้งชื่อเขาว่าเอโนช ตอนนั้นเองที่ผู้คนเริ่มร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์ -

เอโนช แปลว่า มนุษย์ มนุษย์ คนชั่วร้าย พระนามนี้เชื่อมโยงกับช่วงเวลา que ผู้คนเริ่มร้องเรียกพระนามของพระยาห์เวห์ สิ่ง que พระเจ้าต้องการบอกเราโดยเชื่อมโยงสองสิ่งนี้เข้าด้วยกันก็คือ คนที่มีเชื้อสายสัตย์ซื่อได้ตระหนักถึงความชั่วร้ายในธรรมชาติของเขาซึ่งยิ่งกว่านั้นคือ อมนุษย์

และความตระหนักเรื่องนี้ทำให้เขาแสวงหาพระเจ้าผู้สร้างเพื่อให้เกียรติเขาและถวายการบูชา อันเป็นที่พอพระทัยแก่เขาอย่างซื่อสัตย์

ปฐมกาล 5

การแยกจากกันโดยการทำให้บริสุทธิ์

พระเจ้าทรงรวบรวมเชื้อสายที่ยังคงซื่อสัตย์ต่อพระองค์มารวมกัน
ข้าพเจ้าขอแนะนำเสนาการศึกษาโดยละเอียดเฉพาะข้อแรกๆ
เท่านั้นซึ่งช่วยให้เราเข้าใจเหตุผลของการแจกแจงนี้ซึ่งครอบคลุมช่วงเวลาระหว่างอ
อาดัมกับโนอาห์ผู้โด่งดัง

ปฐมกาล 5:1: “นี่คือหนังสือเกี่ยวกับเชื้อสายของอาดัม
เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามพระฉายาของพระเจ้า”

ข้อนี้กำหนดมาตรฐานสำหรับรายชื่อชายที่ถูกอ้างถึง
ทุกอย่างเป็นไปตามคำเตือนนี้: “เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์ พระองค์
ทรงสร้างเขาตามพระฉายาของพระเจ้า”

ดังนั้นเราจึงต้องเข้าใจว่าในการเข้าสู่รายชื่อนี้ มนุษย์จะต้องรักษา
รูปลักษณะของพระเจ้า” ของเขาไว้

ด้วยเหตุนี้เราจึงเข้าใจได้ว่าเหตุใดชื่อที่มีความสำคัญพอๆ

กับชื่อคาอินจึงไม่รวมอยู่ในรายการนี้

เพราะไม่ใช่เรื่องของความคล้ายคลึงทางกายภาพ

แต่เป็นความคล้ายคลึงของอุปนิสัย

และบทที่

4

ได้แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงของคาอินและลูกหลานของเขา

ปฐมกาล 5:2: “พระองค์ทรงสร้างชายและหญิง และทรงอวยพรพวกเขา
และทรงเรียกพวกเขาว่ามนุษย์เมื่อถูกสร้างขึ้น”

ในที่นี้เช่นกัน

การเตือนใจถึงการอวยพรของพระเจ้าของชายและหญิงหมายความว่าชื่อที่จะอ้างถึง
นั้นได้รับพรจากพระเจ้า

การยื่นกรานในการสร้างสรรคสิ่งเหล่านั้นโดยพระเจ้าเน้นย้ำถึงความสำคัญที่พระองค์
มอบให้เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ทรงแยกจากกัน

และชำระผู้รับใช้ของพระองค์ให้บริสุทธิ์ โดยสัญลักษณ์แห่งวันสะบาโต

ส่วนที่เหลือสังเกตในช่วงวันที่เจ็ดจากสัปดาห์ทั้งหมดของพวกเขา

การรักษาพระพรของพระเจ้าด้วยการชำระให้บริสุทธิ์ในวันสะบาโตและอุปมาอุปไมย

ของพระองค์เป็นเงื่อนไขที่พระเจ้ากำหนดให้เพื่อให้มนุษย์ยังคงคู่ควรที่จะถูกเรียกว่า

“มนุษย์” นอกเหนือจากผลไม้เหล่านั้นแล้ว มนุษย์ยังกลายเป็น “สัตว์”

ที่ได้รับการพัฒนาและได้รับการศึกษามากกว่าสายพันธุ์อื่นในการตัดสินใจของเขา

ปฐมกาล 5:3: “อาดัมเมื่ออายุหนึ่งร้อยสามสิบปีแล้ว
ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งตามรูปลักษณะของเขา และเขาตั้งชื่อเขาว่าเซท”

เห็นได้ชัดเจนนระหว่างอาดัมกับเซท สองชื่อหายไป: ชื่อของคาอิน
(ซึ่งไม่ใช่เชื้อสายที่ซื่อสัตย์) และอาเบล (ผู้ที่เสียชีวิตโดยไม่มีลูกหลาน)

มาตรฐานของการคัดเลือกผู้ได้รับพรจึงแสดงให้เห็น เช่นเดียวกับชื่ออื่นๆ

ทั้งหมดที่กล่าวถึง

ปฐมกาล 5:4: “อายุของอาดัมหลังจากเซทเกิดคือแปดร้อยปี
และเขาก็ให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

สิ่งที่เราต้องเข้าใจคืออาดัม “ให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

ก่อนการกำเนิดของ “เซท” และหลังจากนั้น

แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้แสดงศรัทธาของบิดาหรือของ “เซท” พวกเขาเข้าร่วมกับ

“มนุษย์สัตว์” ที่ไม่ซื่อสัตย์และไม่เคารพพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ดังนั้น

ในบรรดาผู้ที่เกิดมาเพื่อเขา หลังจากการสิ้นชีวิตของอาเบล “ เซธ ”
จึงเป็นคนแรกที่แยกแยะตัวเองด้วยศรัทธาและความจงรักภักดีของเขาต่อพระเจ้ายา
หว่าห์ผู้ทรงสร้างและก่อตั้งบิดาทางโลกของเขา คนอื่นๆ
หลังจากเขาที่ไม่เปิดเผยชื่ออาจทำตามแบบอย่างของเขา
แต่พวกเขายังคงไม่เปิดเผยชื่อเพราะรายชื่อที่พระเจ้าทรงเลือกสร้างขึ้นจากกา
รสืบทอดชายผู้ซื้อสตั๊กกลุ่มแรกของผู้สืบตระกูลแต่ละคนที่นำเสนอ
คำอธิบายนี้ทำให้เข้าใจได้ว่าอายุที่สูงอยู่แล้วคือ “130 ปี”
สำหรับอาดัมเมื่อลูกชายของเขา “เซธ” เกิด
และหลักการนี้ใช้กับผู้ที่ได้รับเลือกแต่ละคนที่ยังถึงในรายการยาวๆ
ซึ่งหยุดอยู่ที่โนอาห์ เพราะลูกชายทั้งสามของเขา: เซม ฮาม
และยาเฟทจะไม่ได้รับเลือก ไม่ได้มีรูปลักษณะฝ่ายวิญญาณของเขา
ปฐมกาล 5:5: “ รวมอายุที่อาดัมมีชีวิตอยู่ได้เก้าร้อยสามสิบปี
แล้วเขาก็ตาย ”

ข้าพเจ้าตรงไปหาผู้ที่ถูกเลือกคนที่เจ็ดชื่อเอโนค
เอโนคซึ่งมีบุคลิกตรงกันข้ามกับเอโนคบุตรของคาอินโดยสิ้นเชิง
ปฐมกาล 5:21: “ เอโนคเมื่ออายุหกสิบห้าปีเป็นบิดาของเมธูเสลาห์ ”
ปฐมกาล 5:22: “ หลังจากเอโนคให้กำเนิดเมธูเสลาห์แล้ว
ได้ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี และเขาก็ให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว ”
ปฐมกาล 5:23: “ รวมอายุของเอโนคได้สามร้อยหกสิบห้าปี ”
ปฐมกาล 5:24: “ เอโนคดำเนินกับพระเจ้า แล้วเขาก็ไม่อยู่แล้ว
เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป -

ด้วยการแสดงออกเฉพาะจากกรณีของเอโนคนี้เองที่พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งนี้
แก่เรา: คนโบราณได้พา "เอลียาห์" ของพวกเขาไปสวรรค์โดยไม่ผ่านความตาย
แท้จริงแล้ว สูตรของโองการนี้แตกต่างจากข้ออื่นๆ
ทั้งหมดซึ่งลงท้ายด้วยชีวิตของอาดัม โดยมีคำว่า " แล้วเขาก็ตาย "
ถัดมาเป็นเมทูเซลาห์ ชายผู้มียุขยืนที่สุดในโลก 969 ปี
แล้วลามะคอีกคนหนึ่ง ในสายนี้ได้รับพรจากพระเจ้า
ปฐมกาล 5:28: “ ลามะคเมื่ออายุหนึ่งร้อยแปดสิบสองปีก็มีบุตรชายคนหนึ่ง
”

ปฐมกาล: 5:29: “ เขาเรียกชื่อของเขาว่าโนอาห์โดยกล่าวว่า:
ผู้นี้จะปลอบโยนเราจากความเหนื่อยล้าและการทำงานหนักจากมือของเราซึ่งมาจาก
ดินแดนนี้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง ”

เพื่อให้เข้าใจความหมายของข้อนี้ คุณต้องรู้ว่าชื่อโนอาห์หมายถึง:
การพักผ่อน Lamech
ไม่ได้จินตนาการอย่างแน่นอนว่าคำพูดของเขาจะเป็นจริงได้มากเพียงใด
เพราะเขาเห็นเพียง " โลกต้องสาป " จากมุมของ "
ความเหนื่อยล้าของเราและการทำงานอันเจ็บปวดจากมือของเรา " เขากล่าว
แต่ในสมัยของโนอาห์ พระเจ้าจะทรงทำลายมันเพราะความชั่วร้ายของมนุษย์
ดังที่ปฐมกาล 6 จะช่วยให้เราเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ลามะค บิดาของโนอาห์
เป็นผู้ได้รับเลือก ซึ่งเหมือนกับผู้ที่ได้รับเลือกไม่กี่คนในสมัยของเขา
ต้องเสียใจที่เห็นความชั่วร้ายของคนรอบข้างเพิ่มมากขึ้น

ปฐมกาล 5:30: “ หลังจากทีโนอาห์ให้กำเนิดลามะคแล้ว
ก็มีอายุต่อไปอีกเก้าร้อยเก้าสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว ”

ปฐมกาล 5:31: “ รวมอายุของลาเมคได้เจ็ดร้อยเจ็ดสิบเจ็ดปีแล้วเขาก็ตาย »

ปฐมกาล 5:32: “ ในอาหฺอายุห้าร้อยปีให้กำเนิดเชม ฮาม และ ยาเฟท ”

ปฐมกาล 6

การแยกล้มเหลว

ปฐมกาล 6:1 “ เมื่อมนุษย์เริ่มทวีจำนวนขึ้นบนพื้นโลก และมีบุตรสาวเกิดขึ้น ”

ตามบทเรียนที่ได้เรียนรู้ก่อนหน้านี้
ฝูงชนของมนุษย์นี้เป็นบรรทัดฐานของสัตว์ที่ดูหมิ่นพระเจ้าผู้ทรงมีเหตุผลที่ดีที่จะปฏิบัติ
เสธพวกเขาเช่นกัน

การล่อลวงของอาดัมโดยเอวาภรรยาของเขานั้นถูกทำซ้ำไปทั่วทั้งมวลมนุษยชาติ
และเป็นเรื่องปกติตามเนื้อหนัง

เด็กผู้หญิงจะล่อลวงผู้ชายและพวกเขาก็ได้รับสิ่งที่พวกเขาปรารถนาจากพวกเขา

ปฐมกาล 6: 2: “ บรรดาบุตรของพระเจ้าเห็นว่าบุตรสาวของมนุษย์นั้นสวยงามจึงรับเอาบรรดาผู้ที่เลือกไว้เป็นภรรยา ”

นี่คือสิ่งที่ยุ่งยาก

การแยก

ระหว่างผู้บริสุทธิ์และผู้ไม่เชื่อศานาก็หายไปในปีสุดท้าย

ผู้ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในที่นี้ตามหลักตรรกะแล้วเรียกว่า " บุตรของพระเจ้า "
ตกอยู่ภายใต้การล่อลวงของ " ธิดาของมนุษย์ " หรือกลุ่มมนุษย์ " สัตว์ "

การเป็นพันธมิตรผ่านการแต่งงานจึงกลายเป็นสาเหตุของการล่มสลายของ

การแยกจากกัน ตามที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์และแสวงหา
ประ สบ การถนอมใจตนเองที่ทำให้เขาห้ามบุตรชายอิสราเอลรับหญิงต่างชาติ
เป็นภรรยาในเวลาต่อมา

น้ำท่วมที่จะตามมาแสดงให้เห็นว่าควรปฏิบัติตามข้อห้ามนี้มากเพียงใด

กฎทุกข้อมีข้อยกเว้น

เพราะผู้หญิงบางคนนับถือพระเจ้าที่แท้จริงร่วมกับสามีชาวยิวเช่นรุธ

อันตรายไม่ใช่ผู้หญิงคนนั้นเป็นชาวต่างชาติ แต่อยู่ที่ว่าเธอเป็น " บุตรของพระเจ้า "

ไปสู่การละทิ้งความเชื่อนอกคริสตโดยบังคับให้เขารับเอาศานานอกคริสตดั้งเดิมที่มีต้น

กำเนิดของเขา ยิ่งกว่านั้น ห้ามมิให้ทำสิ่งที่ตรงกันข้ามด้วยเพราะผู้หญิง

“ธิดาของพระเจ้า” ทำให้ตัวเองตกอยู่ในอันตรายด้วยการแต่งงานกับ “บุตรมนุษย์”

“สัตว์ต่างๆ” และนับถือศาสนาเท็จ ซึ่งเป็นอันตรายต่อเธอมากยิ่งขึ้น สำหรับ

“ผู้หญิง” หรือ “เด็กผู้หญิง” ทุกคนจะเป็น “ผู้หญิง”

เฉพาะในช่วงชีวิตของเธอบนโลกนี้เท่านั้น

และผู้ที่ได้รับเลือกในหมู่พวกเขาจะได้รับร่างกายซีเลสเชียลไร้เพศที่คล้ายกับทูตสวรรค์
ของพระเจ้าเหมือนผู้ชาย

นิรันดรเป็นสากลและเป็นภาพลักษณ์ของพระอุปนิสัยของพระเยซูคริสต์

ซึ่งเป็นแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ที่สมบูรณ์แบบ

ปัญหาการแต่งงานยังคงมีอยู่
 เพราะว่าผู้ที่แต่งงานกับคนที่ไม่นับถือศาสนาของตน
 ย่อมเป็นพยานถึงความเชื่อของตนเองไม่ว่าความเชื่อนั้นจะถูกหรือผิดก็ตาม
 นอกจากนี้ การกระทำนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่แยแสต่อศาสนาและต่อพระเจ้าเอง
 ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องรักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใดจึงจะคู่ควรกับการเลือกตั้ง
 อย่างไม่รู้ก็ตาม ความเป็นพันธมิตรกับชาวต่างชาติทำให้เขาไม่พอใจ
 เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกซึ่งจ่างมากก็กลายเป็นคนไม่คู่ควรกับการเลือกตั้ง
 และความศรัทธาของเขากลายเป็นความอวดดี
 เป็นภาพลวงตาซึ่งจะจบลงด้วยความท้อแท้อย่างยิ่ง
 มันยังคงต้องหักลดหย่อนครั้งสุดท้าย หากการแต่งงานยังคงก่อให้เกิดปัญหานั้น
 นั้นเป็นเพราะว่าสังคมมนุษย์สมัยใหม่พบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่ผิดศีลธรรมเช่นเดียวกับ
 กับในสมัยของโนอาห์
 ข้อความนี้จึงถือเป็นครั้งสุดท้ายที่คำโกหกครอบงำจิตใจมนุษย์ซึ่งปิดสนิทต่อ
 "ความจริง" ของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง

เนื่องจากความสำคัญของ "วาระสุดท้าย" ของเรา
 พระเจ้าทรงนำฉันให้พัฒนาข้อความนี้ที่เปิดเผยในเรื่องราวปฐมกาลนี้ในที่สุด
 เพราะประสบการณ์ของผู้ที่ได้รับเลือกมาก่อนหน้านั้นถูกสรุปด้วย " จุดเริ่มต้น "
 ที่มีความสุข และ " จุดจบ "
 อันน่าสลดใจในการละทิ้งความเชื่อและความน่ารังเกียจ อย่างไม่รู้ก็ตาม
 ประสบการณ์นี้ยังสรุปถึงคริสตจักรสุดท้ายในรูปแบบสถาบัน "เซเวนเดย์แอดเวนติส"
 ซึ่งได้รับพรอย่างเป็นทางการและในอดีตในปี 1863 แต่เป็นฝ่ายวิญญานในปี 1873
 ใน " ทิลาเดล เฟีย " ใน Rev.3:7 สำหรับ " การเริ่มต้น " และ " อาเจียน "
 โดยพระเยซูคริสต์ใน Rev.3:14 ใน " เลาด์เซี่ย " ในปี 1994 ที่ " จุดจบ " ของเขา
 เนื่องจากความอบอุ่นที่เป็นทางการของเขาและเนื่องจากการเป็นพันธมิตรกับค่าย
 ศัตรูทั่วโลกในปี 1995
 เวลาแห่งการอนุมัติของพระเจ้าสำหรับสถาบันศาสนาคริสต์แห่งนี้จึงถูกกำหนดโดย
 "จุด เริ่มต้น และจุด สิ้นสุด "
 แต่เช่นเดียวกับพันธสัญญาของชาวยิวที่อัครสาวกสิบสองคนเลือกโดยพระเยซูฉันใน
 ฉันและทุกคนที่ได้รับคำพยากรณ์นี้ก็สานต่องานแอดเวนติสและทำทำงาน
 แห่งศรัทธาที่พระเจ้า ทรงอวยพรแต่แรกเริ่มในผู้บุกเบิกแอดเวนติสปี 1843 และ
 ค.ศ. 1844 ข้าพเจ้าระบุว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทรงอวยพรแรงจูงใจแห่งศรัทธาของพวกเขา
 ไม่ใช่มาตรฐานการตีความเชิงพยากรณ์ซึ่งต่อมาทำให้เกิดข้อสงสัย
 การปฏิบัติในวันสะบาโตอาจกลายเป็นธรรมเนียมและประเพณี
 การตะแคงแห่งการพิพากษาของพระเจ้าไม่ได้ให้พรสิ่งอื่นใดอีกต่อไปนอกจากความ
 มรณะในความจริงที่บันทึกไว้ในผู้ที่ทรงเลือกไว้ " ตั้งแต่ต้นจนจบ "
 หรือจนกว่าพระคริสต์จะเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์อย่างแท้จริง ที่กำหนดไว้สำหรับ
 คริสต์สุดท้ายในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

โดยการนำเสนอพระองค์เองในวิวรณ์ 1:8 ว่าเป็น " อัลฟาและโอเมกา "
 พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยแก่เราถึงกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจโครงสร้างและ
 แก่นมมที่พระองค์ทรงเปิดเผยแก่เราตลอดทั้งพระคัมภีร์ " การพิพากษา " ของพระองค์
 อยู่เสมอ จากการสังเกตสถานการณ์ของ "จุด เริ่มต้น" และสิ่งที่ปรากฏที่ " จุดสิ้นสุด "
 " ของชีวิต พันธมิตร หรือของคริสตจักร หลักการนี้ปรากฏใน Dan.5
 ซึ่งพระวจนะที่พระเจ้าเขียนไว้บนผนังว่า " มีหมายเลข หมายถึง เลข " ตามด้วย "
 ชั่งน้ำหนักและแบ่ง " แสดงถึง " จุดเริ่มต้น " ของชีวิตกษัตริย์เบลชัสซาร์และเวลาที่

" จุดสิ้นสุด " ด้วยวิธีนี้
พระเจ้ายืนยันว่าการพิพากษาของพระองค์ขึ้นอยู่กับความเชื่ออย่างถาวรในเรื่องที่
กำลังถูกตัดสิน เขาอยู่ภายใต้การสังเกตของเขาตั้งแต่ " จุดเริ่มต้น " หรือ " อัลฟา "
ไปจนถึง " จุดสิ้นสุด " " โอเมกา " ของ เขา

ในหนังสือวิวรณ์และในรูปแบบของจดหมายที่จำหน่ายถึง " คริสตจักรทั้งเจ็ด "
หลักการเดียวกันนี้กำหนด " จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด " ของ " คริสตจักร " ทั้งหมด
ที่เกี่ยวข้อง ประการแรก เราพบคริสตจักรอัครสาวกซึ่งมี " จุดเริ่มต้น "
อันรุ่งโรจน์ถูกระลึกถึงในข้อความที่ส่งถึง " เอเฟซัส " และในที่ " จุดสิ้นสุด "
ของคริสตจักรวางอยู่ภายใต้การคุกคามของการถอนพระวิญญาณของพระเจ้าออกไป
เนื่องจากขาดความกระตือรือร้น โศกคดีที่ข้อความที่ส่งใน " สเมอร์นา " ก่อนปี 303
เป็นพยานว่าการทรงเรียกของพระคริสต์ให้กลับใจจะได้รับการได้ยินเพื่อถวายเกียรติ
แต่พระเจ้า จากนั้น คริสตจักรโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาเริ่มต้นใน "
Pergamum " ในปี 538 และสิ้นสุดใน " Thyatira "
ในช่วงเวลาของการปฏิรูปโปรเตสแตนต์

แต่อย่างเป็นทางการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระสันตะปาปาปี
อุสที่ 6 ที่ถูกคุมขังในคุกในบาเลนเซียในเมืองของฉัน ในฝรั่งเศส ในปี 1799
ต่อมา ก็มาถึงกรณีของศาสนาโปรเตสแตนต์

ซึ่งพระเจ้าพอพระทัยในเวลาจำกัดเช่นกัน " จุดเริ่มต้น " ของมันถูกกล่าวถึงใน "
Thyatira " และ " จุดสิ้นสุด " ของมันถูกเปิดเผยใน " Sardes " ในปี 1843
เนื่องจากการปฏิบัติของวันอาทิตย์ที่สืบทอดมาจากศาสนาโรมัน
พระเยซูไม่สามารถชัดเจนได้ ข้อความของเขา " คุณตายแล้ว "
ไม่ได้ทำให้เกิดความสับสน และประการที่สามภายใต้ " ฟิลาเดลเฟียและเลาดีเซีย "
กรณีของแอ็ดเวนติสเชิงสถาบันที่เราเห็นก่อนหน้านี้ปิดหัวข้อข้อความที่ส่งถึง "
คริสตจักรทั้งเจ็ด " และเวลาของยุคสมัยที่พวกเขาเป็นสัญลักษณ์

โดยการเปิดเผยให้เราทราบในวันนี้ว่าพระองค์ทรงตัดสินสิ่งต่าง ๆ
ที่สำเร็จไปแล้วอย่างไร และ จาก " จุดเริ่มต้น " เช่นเดียวกับปฐมกาล
พระเจ้าประทานกฎแก่ให้เราเข้าใจว่าพระองค์ทรงตัดสินข้อเท็จจริงและคริสตจักรใน
ยุคของเราอย่างไร " การพิพากษา " ซึ่งออกมาจากการศึกษาของเราจึงมี "
ตราประทับ " ของวิญญาณแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของมัน

ปฐมกาล 6:3: " แล้วพระเจ้าตรัสว่า:
วิญญาณของเราจะไม่คงอยู่ในมนุษย์ตลอดไป เพราะว่ามีมนุษย์เป็นเนื้อหนัง
และอายุของเขาจะเท่ากับหนึ่งร้อยยี่สิบปี -

น้อยกว่า 10 ปีก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์
ข้อความนี้ในปัจจุบันมีหัวข้อที่น่าอัศจรรย์อย่างน่าประหลาดใจ
วิญญาณแห่งชีวิตที่พระเจ้าประทานให้ " จะไม่คงอยู่ในมนุษย์ตลอดไป
เพราะว่ามีมนุษย์เป็นเนื้อหนัง และอายุของเขาจะเท่ากับหนึ่ง ร้อย-ยี่สิบ เก้า ปี "
อันที่จริงนี้ไม่ใช่ความหมายที่พระเจ้าประทานให้กับคำพูดของเขา เข้าใจฉัน
และเข้าใจพระองค์:

พระเจ้าไม่ละทิ้งโครงการหกพันปีแห่งการทรงเรียกและเลือกผู้ที่ได้รับเลือก
ปัญหาของเขายู่ที่อายุขัยอันมหึมาศาลที่เขามอบให้กับกลุ่มต่อต้านพระเจ้าตั้งแต่อดีต
ซึ่งเสียชีวิตเมื่ออายุ 930 ปี ภายหลังจากเขา เมธัสเซลอีกคนจะมีชีวิตถึง 969 ปี
หากเป็นเวลา 930 ปีแห่งความซื่อสัตย์
สิ่งนี้สามารถทนได้และเป็นที่ยอมรับพระเจ้า
แต่ถ้าเป็นลามะคที่เยอหีงและนารังเกียจ

พระเจ้าประเมินว่าการอดทนต่อเขาโดยเจลีย์ 120 ปีจะเกินพอ
การตีความนี้ได้รับการยืนยันจากประวัติศาสตร์ นับตั้งแต่สิ้นสุดน้ำท่วม
อายุขัยของมนุษย์ก็ลดลงเหลือเจลีย์ 80 ปีในสมัยของเรา

ปฐมกาล 6:4: “ ในสมัยนั้นมีพวกยักษ์อยู่บนแผ่นดิน และ
หลังจากที่บุตรชายของพระเจ้ามาหาบุตรสาวของมนุษย์
และพวกเขาก็ให้กำเนิดบุตรแก่พวกเขา คนเหล่านี้เป็นวีรบุรุษที่มีชื่อเสียงในสมัย
โบราณ

ฉันต้องเพิ่มความแม่นยำ “ และ ” จากข้อความภาษาฮีบรูด้วย
เพราะความหมายของข้อความเปลี่ยนไป

พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราว่าการทรงสร้างก่อนคนบาปครั้งแรกของเขานั้นมีมาตรฐาน
ขนาดมหึมา อาตัมเองคงสูงได้ประมาณ 4 หรือ 5 เมตร
การจัดการพื้นผิวโลกมีการเปลี่ยนแปลงและลดน้อยลง ก้าวเดียวของ " ยักษ์ "

เหล่านี้มีค่าเท่ากับห้าของเรา
และเขาต้องได้รับอาหารจากโลกมากกว่ามนุษย์ในปัจจุบันถึงห้าเท่า
แผ่นดินเดิมจึงถูกประชากรและอาศัยอยู่อย่างรวดเร็วทั่วพื้นผิว ความแม่นยำ " และ
" ยังสอนเราว่ามาตรฐานของ " ยักษ์ " ไม่ได้ได้รับการแก้ไขโดยพันธมิตรของ "
บุตรของพระเจ้า " และ " ธิดาของมนุษย์ "
ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และผู้ที่ถูกปฏิเสธ โนอาห์จึงเป็นยักษ์สูง 4 ถึง 5 เมตร
เช่นเดียวกับลูกๆ และภรรยาของพวกเขา ในสมัยของโมเสส
มาตรฐานของคนโบราณเหล่านี้ยังคงพบอยู่ในแผ่นดินคานาอัน และยักษ์เหล่านี้คือ
"อานาคิม" ที่ทำให้สายลับชาวฮีบรูที่ถูกส่งเข้ามาในแผ่นดินหวาดกลัว

ปฐมกาล 6:5: “
พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากมายบนแผ่นดิน
และความคิดทั้งสิ้นในใจของเขามุ่งแต่มุ่งร้ายเท่านั้นทุกวัน ”

การสังเกตดังกล่าวทำให้การตัดสินใจของเขาเข้าใจได้
ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าพระองค์ทรงสร้างโลกและมนุษย์เพื่อเปิดเผยความชั่วร้ายนี้ที่
ซ่อนอยู่ในความคิดของสิ่งมีชีวิตบนสวรรค์และทางโลกของพระองค์
จึงบรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ เพราะ “
ความคิดในใจล้วนมุ่งมุ่งสู่ความชั่วทุกวันเท่านั้น ”

ปฐมกาล 6:6: “
พระยาห์เวห์ทรงกลับพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก
และทรงเป็นทุกข์อยู่ในพระทัย ”

การรู้ล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้นเป็นเรื่องหนึ่ง
แต่การประสพกับมันในความสมหวังนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
และเมื่อเผชิญกับความเป็นจริงของการครอบงำความชั่ว
ความคิดเรื่องการกลับใจหรือความเสียใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
อาจเกิดขึ้นในพระทัยของพระเจ้าได้ชั่วคราว
ความทุกข์ทรมานของพระองค์ยิ่งใหญ่มากเมื่อเผชิญกับภัยพิบัติทางศีลธรรมนี้

ปฐมกาล 6:7: “ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า
"เราจะทำลายมนุษย์ที่เราสร้างขึ้นไปเสียจากพื้นโลก จากมนุษย์ถึงวัว
และจากสัตว์เลื้อยคลาน และจากนกในอากาศ เพราะฉันกลับใจที่ทำสิ่งเหล่านั้น ”

ก่อนน้ำท่วม
พระเจ้าทรงสังเกตชัยชนะของซาตานและเหล่าปีศาจของมันบนแผ่นดินโลกและชาว
โลก สำหรับเขา การทดสอบนั้นแย่มาก แต่เขาได้รับการสาธิตที่เขาต้องการ

สิ่งที่เหลืออยู่คือการทำลายชีวิตรูปแบบแรกที่มนุษย์มีอายุยืนยาวเกินไปและมีพลังมากเกินไปในขนาดยักษ์ สัตว์บกที่ใกล้ชิดกับมนุษย์ เช่น ปลัสัตว์ สัตว์เลื้อยคลาน และ นก ใน อากา ศ จะต้องสูญพันธุ์ไปพร้อมกับพวกมันตลอดไป

ปฐมกาล 6:8: “ แต่โนอาห์ได้รับพระคุณ ในสายพระเนตรของพระเจ้า ”

และตามเอซ .14 เขาเป็นคนเดียวที่ได้รับพระคุณต่อพระเจ้า ลูกๆ ของเขาและภรรยาของเขาไม่สมควรที่จะได้รับความรอด

ปฐมกาล 6:9: “ คนเหล่านี้เป็นเชื้อสายของโนอาห์ โนอาห์เป็น คน **เที่ยงธรรมและเที่ยงธรรม ในสมัยของเขา โนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า ”**

เช่นเดียวกับโยบ โนอาห์ถูก พระเจ้า ตัดสินว่า “ **ยุติธรรมและเที่ยงธรรม ”** และเช่นเดียวกับเอโนคผู้ชอบธรรมที่อยู่ตรงหน้าเขา พระเจ้าทรงกำหนดให้เขา “ **เดิน ”** กับเขา

ปฐมกาล 6:10: “ **โนอาห์มีบุตรชายสามคนคือ เชม ฮาม และ ยาเฟท ”**

อายุ 500 ปีตามปฐมกาล 5:22 “ **โนอาห์มีบุตรชายสามคนคือ เชม ฮาม และ ยาเฟท ”** บุตรชายเหล่านี้จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ชายและจะมีภรรยา โนอาห์จึงได้รับความช่วยเหลือจากบุตรชายของเขาเมื่อเขาต้องต่อเรือระหว่างเกิดกับน้ำท่วม 100 ปีก็จะผ่านไป นี่เป็นการพิสูจน์ว่า “120 ปี” ของข้อ 3 ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเวลาที่มอบให้เขาในการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ

ปฐมกาล 6:11: “ **แผ่นดินโลกเสื่อมทรามต่อพระพักตร์พระเจ้า แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความรุนแรง ”**

การคอร์รัปชันไม่จำเป็นต้องรุนแรงเสมอไป แต่เมื่อความรุนแรงแสดงให้เห็นและแสดงให้เห็น ความทุกข์ทรมานของพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักจะรุนแรงและทนไม่ไหว ความรุนแรงซึ่งถึงจุดสูงสุดนี้เป็นแบบที่ Lamech อวดอ้างในปฐมกาล 4:23: “ **ฉันได้ฆ่าชายคนหนึ่งเพราะบาดแผลของฉัน และชายหนุ่มคนหนึ่งเพราะรอยฟกช้ำของฉัน ”**

ปฐมกาล 6:12: “ **และพระเจ้าทรงทอดพระเนตรโลก และดูเถิด มันเสื่อมทราม เพราะเนื้อหนังทั้งปวงได้เสื่อมทรามไปตามทางของมันบนแผ่นดินโลก ”**

ในเวลาไม่ถึง 10 ปี พระเจ้าจะมองดูโลกอีกครั้งและพบว่ามันอยู่ในสภาพเดียวกับตอนน้ำท่วม เนื้อหนังทั้งหมดจะเสื่อมทรามไปตามทางของมัน

แต่คุณต้องเข้าใจว่าพระเจ้าหมายถึงอะไรเมื่อพูดถึงการทุจริต เพราะถ้าการอ้างอิงคำนี้มาจากมนุษย์ คำตอบก็มากมายพอๆ กับความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ ด้วยพระเจ้าผู้สร้าง คำตอบนั้นเรียบง่ายและแม่นยำ เขาเรียกการคอร์รัปชันว่าเป็นความวิปริตที่ชายและหญิงนำมาสู่ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เขาตั้งขึ้น: ในการคอร์รัปชัน ผู้ชายจะไม่รับบทบาทของเขาในฐานะผู้ชายอีกต่อไป และผู้หญิงจะไม่รับบทบาทของเธอในฐานะผู้หญิงอีกต่อไป กรณีของ Lamech ผู้เป็นใหญ่ผู้สืบเชื้อสายมาจาก Cain

เป็นตัวอย่างเพราะบรรทัดฐานของพระเจ้าบอกเขาว่า: “ **ผู้ชายจะทิ้งพ่อและแม่ของเขาไปเกาะติดกับภรรยาของเขา ”**

รูปลักษณะภายนอกของโครงสร้างร่างกายเผยให้เห็นบทบาทของชายและหญิง แต่เพื่อให้เข้าใจบทบาทของสิ่งที่มอบให้เป็น “ **ความช่วยเหลือ ”** แก่อาดัมได้ดีขึ้น

ภาพลักษณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของศาสนจักรของพระคริสต์จึงเป็นคำตอบให้กับเรา
 คริสตจักรสามารถ “ **ช่วยเหลือ** ” อะไรแก่พระคริสต์ได้บ้าง?
 บทบาทของเขาประกอบด้วยการเพิ่มจำนวนผู้ที่ได้รับเลือกให้รอดและยอมทนทุกข์เ
 ื่อเขา เช่นเดียวกับผู้หญิงที่มอบให้อาตม
 บทบาทของเธอคือการให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูก ๆ
 ของเธอจนกว่าพวกเขาจะพบครอบครัวและด้วยเหตุนี้โลกจึงจะมีประชากรอาศัยอยู่ต
 ามคำสั่งที่พระเจ้าบัญชาในปฐมกาล 1:28: “ **และพระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา**
และพระเจ้าตรัสแก่เขาว่า ”
จงมีลูกดกและทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดินและมีอำนาจเหนือมัน
และครอบครองเหนือปลาในทะเล และเหนือนกในอากาศ และ
เหนือสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ”
 ชีวิตสมัยใหม่ได้หันหลังให้กับบรรทัดฐานนี้ในทางที่ผิด
 การกระจุกตัวของการใช้ชีวิตในเมืองและการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมทำให้เกิด
 ความต้องการเงินเพิ่มมากขึ้น
 ส่งผลให้ผู้หญิงละทิ้งบทบาทความเป็นแม่ไปทำงานในโรงงานหรือในร้านค้า
 เมื่อเลี้ยงดูมาไม่ดี เด็ก ๆ กลายเป็นคนตามอำเภอใจและเรียกร้อง
 และก่อให้เกิดความรุนแรงในปี 2021
 และพวกเขาก็ตรงกับคำอธิบายที่เปาโลให้กับทิโมธีใน 2 ทิโมธี 3:1 ถึง 9 โดยสิ้นเชิง
 ผมขอแนะนำให้คุณใช้เวลาอ่าน ด้วยความสนใจทั้งหมดที่พวกเขาสมควรได้รับ
 จดหมายทั้งสองฉบับที่เขาปราศรัยถึงทิโมธี
 เพื่อค้นหาในจดหมายเหล่านี้ถึงมาตรฐานที่พระเจ้ากำหนดไว้ตั้งแต่ต้น
 โดยรู้ว่าเขาไม่เปลี่ยนแปลง
 และจะไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่าจะกลับคืนสู่ความรุ่งโรจน์ในฤดูใบไม้ผลิปี 2573
 ปฐมกาล 6:13: “ **แล้วพระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า**
เราเป็นผู้กำหนดจุดจบของเนื้อหนังทั้งสิ้น
เพราะพวกเขาทำให้แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความรุนแรง **ดูเถิด**
เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก ”
 ด้วยความชั่วร้ายที่สถาปนาขึ้นอย่างไม่อาจแก้ไขได้
 การทำลายล้างประชากรโลกยังคงเป็นสิ่งเดียวที่พระเจ้าสามารถทำได้
 พระเจ้าทำให้เพื่อนทางโลกคนเดียวของเขารู้จักโครงการอันเลวร้ายของเขา
 เพราะว่าการตัดสินใจของเขาได้เกิดขึ้นแล้วและได้ตัดสินใจอย่างเด็ดขาดแล้ว
 เราต้องสังเกตชะตากรรมเฉพาะที่พระเจ้าประทานแก่เอโนค
 คนเดียวที่เข้าสู่รักรันดรโดยไม่ผ่านความตาย และโนอาห์
 ชายคนเดียวที่พบว่าคู่ควรที่จะรอดชีวิตจากน้ำท่วมที่ทำลายล้าง
 เพราะในคำพูดของเขาพระเจ้าตรัสว่า “ **พวกเขา มี ...** ” และ “ **เราจะ**
ทำลาย พวกเขา ” เพราะเขายังคงซื่อสัตย์
 โนอาห์จึงไม่ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจของพระเจ้า
 ปฐมกาล 6:14: “ **จงทำหีบไม้เนื้ออ่อนสำหรับตน**
คุณจะทำหีบนี้ลงในเชลล์
และคุณจะทำหีบนี้ด้วยระยะห่างทั้งภายในและภายนอก ”
 โนอาห์ต้องอยู่รอดและไม่ใช่เขาเพียงคนเดียว
 เพราะพระเจ้าทรงต้องการให้ชีวิตแห่งการสร้างสรรคของเขาดำเนินต่อไปจนกระทั่งลี้
 นสุดการคัดเลือกโครงการของเขาเป็นเวลา 6,000 ปี
 เพื่อรักษาชีวิตที่เลือกไว้ในช่วงน้ำท่วม จะต้องสร้างเรือลอยน้ำ

พระเจ้าประทานคำแนะนำแก่โนอาห์ โดยจะใช้ไม้เนื้ออ่อนกันน้ำ และส่วนโค้งจะถูกกันน้ำโดยการเคลือบสนาม ซึ่งเป็นเรซินที่นำมาจากสนหรือเฟอร์ เขาจะสร้างเซลล์เพื่อให้สัตว์แต่ละสายพันธุ์อาศัยอยู่แยกจากกันเพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าอันตึงเครียดสำหรับสัตว์บนเรือ การอยู่ในเรือจะคงอยู่ตลอดทั้งปี แต่พระเจ้าทรงกำกับดูแลงานนี้ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้

ปฐมกาล 6:15: “ เจ้าจะสร้างตามนี้ นาวาจะยาวสามร้อยศอก กว้างห้าสิบศอก และสูงสามสิบศอก ”

ถ้า " ศอก " เป็นของยักรี ก็อาจเป็นห้าเท่าของฮิบรูซึ่งสูงประมาณ 55 ซม . พระเจ้าทรงเปิดเผยมิติเหล่านี้ในมาตรฐานที่ชาวฮิบรูและโมเสสรู้จักซึ่งได้รับเรื่องราวนี้จากพระเจ้า ชุมโค้งที่สร้างขึ้นจึงมีความยาว 165 ม . กว้าง 27.5 ม . และสูง 16.5 ม . ส่วนโค้งที่มีรูปร่างเหมือนกลองสี่เหลี่ยมจึงมีขนาดโอ้อ่า แต่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้ชายที่มีขนาดสัมพันธ์กับมัน เพราะเราพบว่ามิสามชั้นสูงประมาณ 5 เมตรสำหรับผู้ชายที่มีความสูงระหว่าง 4 ถึง 5 เมตร

ปฐมกาล 6:16: “ เจ้าจงทำ หน้าต่าง สำหรับหีบ ซึ่งเจ้าจงลดให้เหลือหนึ่งศอก บนสุด เจ้าจงตั้ง ประตู ไว้ข้างนาวา และคุณจะทำชั้นที่ต่ำกว่าที่สองและสาม -

ตามคำอธิบายนี้ " ประตู " เพียงบานเดียวของหีบถูกวางไว้ที่ระดับชั้นที่หนึ่ง " ที่ด้านข้างของหีบ " หีบปิดสนิท และใต้หลังคาชั้นที่สาม หน้าต่างบานเดียวสูง 55 ซม . และกว้างจะต้องปิดไว้จนกว่าน้ำท่วมจะสิ้นสุด ตามปฐมกาล 8:6 ผู้ที่อยู่ในเรืออาศัยอยู่ในความมืดและแสงประดิษฐ์จากตะเกียงน้ำมันตลอดช่วงน้ำท่วม

ปฐมกาล 6:17: “ เราจะบันดาลให้น้ำท่วมแผ่นดิน เพื่อทำลายเนื้อหนังทั้งปวงที่มีลมปราณแห่งชีวิตภายใต้ฟ้าสวรรค์ ทุกสิ่งบนโลกจะต้องพินาศ ”

พระเจ้าทรงประสงค์ทั้งข้อความเตือนไว้พร้อมกับการทำลายล้างนี้แก่มนุษย์ที่จะตั้งถิ่นฐานบนแผ่นดินโลกอีกครั้งหลังน้ำท่วม และจนกว่าจะเสด็จกลับมาด้วยพระสิริของพระเยซูคริสต์เมื่อสิ้นสุดโครงการอันศักดิ์สิทธิ์ 6,000 ปี ทุกชีวิตจะหายไปพร้อมกับบรรทัดฐานของคนต่อต้าน เพราะหลังน้ำท่วมพระเจ้าจะค่อยๆ ลดขนาดสิ่งมีชีวิต คน และสัตว์ ให้เหลือขนาดเท่าชาวปิกมีแอฟริกา

ปฐมกาล 6:18: “ แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเจ้า คุณจะเข้าไปในนาวา คุณและลูกชายของคุณ ภรรยาของคุณ และลูกสะใภ้ของคุณกับคุณ -

มีผู้รอดชีวิตแปดคนจากน้ำท่วมที่กำลังจะมาถึง แต่เจ็ดคนในจำนวนนี้ได้รับประโยชน์เป็นพิเศษจากพรเฉพาะของโนอาห์ หลักฐานปรากฏในอสค.14:19-20 ที่พระเจ้าตรัสว่า “ หรือถ้าเราส่งภัยพิบัติมาสู่ดินแดนนี้และระบายความโกรธของเราใส่แผ่นดินนี้ด้วยความถึงตาย เพื่อทำลายมนุษย์และสัตว์จากที่นั่น และ โนอาห์ ก็อยู่ในหมู่เขาด้วย , ดาเนียลและจ็อบ ฉันทอยู่! องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า พวกเขาจะไม่ช่วยบุตรชายหรือบุตรสาว แต่ด้วยความชอบธรรมของเขา พวกเขาจะช่วยจิตวิญญาณของตนเองให้รอด ”

สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการเพิ่มจำนวนประชากรบนแผ่นดินโลก

แต่ไม่ได้อยู่ในระดับจิตวิญญาณของโนอาห์

พวกเขาंनाความไม่สมบูรณ์มาสู่โลกใหม่ ซึ่งจะใช้เวลาไม่นานในการรับผลร้าย

ปฐมกาล 6:19: “เจ้าจงนำสัตว์ทุกชนิดทุกชนิดทุกชนิดเข้ามาในนาวาเพื่อให้มีชีวิตอยู่กับเจ้าให้มีตัวผู้หนึ่งตัวและตัวเมียหนึ่งตัว”

หนึ่งคู่ต่อสายพันธุ์ “ของทุกสิ่งที่มีชีวิต”
เป็นเพียงบรรทัดฐานที่จำเป็นสำหรับการสืบพันธุ์
เหล่านี้จะเป็นผู้รอดชีวิตเพียงกลุ่มเดียวในบรรดาสัตว์บก

ปฐมกาล 6:20: “นกตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน ทุกชนิดอย่างละคู่จะมาหาท่านเพื่อท่านจะได้รักษาไว้ ชีวิตของ พวกเขา”

ในข้อนี้ ในการแจกแจง พระเจ้าไม่ได้กล่าวถึงสัตว์ป่า แต่จะกล่าวถึงพวกมันว่าถูกนำขึ้นเรือในปฐมกาล 7:14

ปฐมกาล 6:21: “เจ้าจงเก็บอาหารที่กินได้ทั้งหมดนั้นไว้กับตัว เพื่อจะได้เป็นอาหารสำหรับเจ้าและสำหรับพวกเขา”

อาหารจำเป็นต้องเลี้ยงคนได้แปดคนเป็นเวลาหนึ่งปี และสัตว์ทุกตัวที่ขึ้นเรือต้องครอบครองพื้นที่ขนาดใหญ่ในเรือ

ปฐมกาล 6:22: “นี่คือสิ่งที่โนอาห์ทำ: เขาทำทุกอย่างที่พระเจ้าตรัสสั่งเขา”

โนอาห์และ ลูกๆ ของเขาทำงานที่พระเจ้าประทานแก่เขา ด้วยความซื่อสัตย์และได้รับการสนับสนุนจากพระเจ้า และที่นี่ เราต้องจำไว้ว่าโลกเป็นทวีปเดียวที่ได้รับการชลประทานโดยแม่น้ำและแม่น้ำเท่านั้น ในบริเวณภูเขาอารารัตที่โนอาห์และบุตรชายอาศัยอยู่ มีเพียงที่ราบ และไม่มีทะเล คนรุ่นราวคราวเดียวกับเขาจึงเห็นโนอาห์สร้างสิ่งก่อสร้างลอยน้ำกลางทวีปที่ไร้ทะเล เราก็นึกภาพการเยาะเย้ยถากถางได้ และคำสบประมาทที่พวกเขาต้องอาบน้ำให้คนกลุ่มเล็กๆ ที่ได้รับพรจากพระเจ้า แต่อีกไม่นานคนเยาะเย้ยก็จะเลิกเยาะเย้ยผู้ที่ถูกเลือกแล้วจมน้ำตายโดยไม่อยากจะเชื่อ

ปฐมกาล 7

การแยกน้ำท่วมครั้งสุดท้าย

ปฐมกาล 7:1: “พระยาห์เวห์ตรัสกับโนอาห์ว่า “เจ้าและทุกคนในครัวเรือนของเจ้าจงเข้าไปในนาวา เพราะฉันเห็นคุณ ต่อหน้าฉันในคนรุ่นนี้ -

ช่วงเวลาแห่งความจริงมาถึงและ การแยก การสร้างสรรค์ขั้นสุดท้ายได้สำเร็จ ด้วยการ "เข้าไปในเรือ" "ชีวิตของโนอาห์และครอบครัวของเขาจะได้รับการช่วยชีวิต มีความเชื่อมโยงระหว่างคำว่า "เรือ" และ "ความชอบธรรม" ที่พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ การเชื่อมโยงนี้ผ่านไปสู่อุบัติแห่งประวัติศาสตร์ "ความยุติธรรม" ของพระเจ้า ซึ่งจะเป็นหีบศักดิ์สิทธิ์ที่บรรจุ "ความยุติธรรม" ของพระเจ้า ซึ่งแสดงออกในรูปแบบของโต๊ะสองโต๊ะซึ่งนิ้วของเขาสลัก "บัญญัติสิบประการ" ของเขา ในการเปรียบเทียบนี้ โนอาห์และสหายของเขาแสดงให้เห็นเท่าๆ

กันว่าพวกเขาทั้งหมดได้รับประโยชน์จากการช่วยเหลือเมื่อเข้าไปในเรือ
แม้ว่าโนอาห์จะเป็นคนเดียวที่สมควรได้รับการระบุด้วยกฎอันศักดิ์สิทธิ์นี้ตามที่ระบุไว้
โดยความแม่นยำอันศักดิ์สิทธิ์: " **ข้าพเจ้า เห็น คุณ พุดูก "**
โนอาห์จึงปฏิบัติตามกฎของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ซึ่งได้สอนไว้แล้วในหลักการของก
ฎนั้นแก่ผู้รับใช้ที่ไม่เชื่อเรื่องพระเจ้า

ปฐมกาล 7:2 " **เจ้าจงนำสัตว์ที่สะอาดทั้งหมดเจ็ดคู่ตัวผู้และตัวเมีย
สัตว์ที่ไม่บริสุทธิ์คู่หนึ่งตัวผู้และตัวเมีย -**

เราอยู่ในบริบทของคนไม่บริสุทธิ์

และพระเจ้าทรงกระตุ้นให้เกิดความแตกต่างระหว่างสัตว์ที่จัดว่าเป็น " **บริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ " มาตรฐานนี้จึงเก่าแก่พอๆ กับการสร้างโลก
และในเลวีนิติบทที่ 11**

พระเจ้าทรงระลึกถึงมาตรฐานเหล่านี้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ตั้งแต่แรกเท่านั้น
พระเจ้าจึงมีเหตุผลที่ดีเช่นเดียวกับ " **วันสะบาโต " "**

ที่จะเรียกร้องจากผู้ที่พระองค์เลือกสรรในสมัยของเรา
ให้เคารพสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นการถวายเกียรติแด่ระเบียบที่พระองค์ทรงกำหนดไว้สำหรับ
รับมนุษย์ โดยการเลือก " **คูร์กที่บริสุทธิ์เจ็ดคู่ " สำหรับ " ไม่บริสุทธิ์ " "**หนึ่งคู่
พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงชอบความบริสุทธิ์ซึ่งพระองค์ทรงทำเครื่องหมาย
ด้วย " **ตราประทับ " "** ซึ่งเป็นหมายเลข " **7 "**

ของการชำระให้บริสุทธิ์ในช่วงเวลาของโครงการทางโลกของพระองค์

ปฐมกาล 7:3: " **นกในอากาศเจ็ดคู่ด้วย ทั้งตัวผู้และตัวเมีย
เพื่อรักษาเผ่าพันธุ์ให้คงอยู่บนพื้นพิภพ "**

เนื่องจากมีภาพของชีวิตบนสวรรค์แบบทูตสวรรค์ " **นกในอากาศ " "**
เจ็ดคู่" ก็จึงรอดมาด้วย.

ปฐมกาล 7:4: " **อีกเจ็ดวันเราจะให้ฝนลงมาบนแผ่นดินสี่สิบวันสี่สิบคืน
และเราจะทำลายทุกสรรพสิ่งที่เราสร้างขึ้นมาจากพื้นโลก "**

ยังคงกล่าวถึง ตัวเลข " **เจ็ด " (7) เพื่อกำหนด " เจ็ดวัน " "** ซึ่ง แยก
ช่วงเวลาที่สัตว์และมนุษย์เข้าไปในเรือจากนัดครั้งแรก

พระเจ้าจะทรงให้ฝนตกต่อเนื่องเป็นเวลา " **40 วัน 40 คืน " "** หมายเลขนี้ " **40 "**
เป็นหมายเลขของการทดสอบ โดยจะเกี่ยวข้องกับ " **40 วัน " "**

ของการส่งสายลับชาวฮีบรูไปยังดินแดนคานาอันและ " **40 ปี " "**
ของชีวิตและความตายในทะเลทรายอันเป็นผลมาจากการที่พวกเขาปฏิเสธที่จะเข้าไป

ในดินแดนที่มีประชากรยักษ์ และเมื่อเข้าสู่พันธกิจบนโลกนี้
พระเยซูจะถูกปล่อยเข้าสู่การทดลองของมารหลังจากการอดอาหาร " **40 วัน 40 คืน**

" **นอกจากนี้จะมี " 40 วัน "**
ระหว่างการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์และการเทพะวิญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเท

ทออสต์
สำหรับพระเจ้า จุดประสงค์ของฝนที่ตกหนักนี้คือเพื่อทำลาย " **สิ่งมีชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง " "** ดังนั้นเขาจึงจำได้ว่าในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง

ชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดของเขาเป็นของเขา เพื่อช่วยพวกมันหรือทำลายพวกมัน
เขาต้องการให้บทเรียนอันขมขื่นแก่คนรุ่นอนาคตที่พวกเขาต้องไม่ลืม

ปฐมกาล 7:5: " **โนอาห์กระทำทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาเขา "**

ด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อฟัง

โนอาห์ไม่ทำให้พระเจ้าผิดหวังและเขาทำทุกอย่างที่พระองค์ทรงบัญชาให้ทำ

ปฐมกาล 7:6: " **โนอาห์มีอายุหกร้อยปีเมื่อน้ำท่วมโลก -**

เราจะให้รายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับเวลา แต่ข้อนี้ทำให้น้ำท่วมใน ปี ที่ 600 ของชีวิตของโนอาห์ นับแต่ทรงประสูติพระราชโอรสองค์แรกเมื่ออายุครบ 500 ปี 100 ปีก็ผ่านไป

ปฐมกาล 7:7: “ และโนอาห์ก็เข้าไปในนาวาพร้อมกับบุตรชาย ภรรยา และบุตรสะใภ้ของเขา เพื่อหนีน้ำท่วม”

มีเพียงแปดคนเท่านั้นที่จะรอดพ้นจากน้ำท่วม

ปฐมกาล 7:8: “ ระหว่างสัตว์ที่สะอาดและสัตว์ที่ไม่สะอาด นกและทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน”

พระเจ้าทรงยืนยัน เข้าไปในหีบพันธสัญญา " ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนโลก " สองสามอย่างเพื่อรับการช่วยกู้ แต่ " โลก " อันไหนระหว่างคนก่อนหรือหลังคน? กาลปัจจุบันของคำกริยา " เคลื่อนไหว "

บ่งบอกถึงโลกหลังยุคหลังกาลในสมัยของโมเสส ซึ่งพระเจ้าตรัสถึงในเรื่องราวของเขา

ความละเอียดอ่อนนี้สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงการละทิ้งและกำจัดสิ่งมีชีวิตขนาดมหึมา บางสายพันธุ์ซึ่งไม่เป็นที่ต้องการบนโลกที่มีประชากรอาศัยอยู่ใหม่ หากพวกมันมีอยู่ก่อนน้ำท่วม

ปฐมกาล 7:9 “ ท่านเข้าไปในเรือพร้อมกับโนอาห์เป็นคู่ๆ เป็นชายและหญิง ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาโนอาห์”

หลักการนี้เกี่ยวข้องกับสัตว์

แต่ยังรวมถึงมนุษย์สามคู่ที่เกิดจากลูกชายทั้งสามของเขาและภรรยาของพวกเขา และคู่สามีภรรยาของพวกเขาที่เกี่ยวข้องกับเขาและภรรยาของเขาด้วยการเลือกของพระเจ้าในการเลือกคู่สามีภรรยาเท่านั้นเผยให้เห็นให้เราทราบถึงบทบาทที่พระเจ้าจะประทานแก่พวกเขา นั่นคือการสืบพันธุ์และการขยายพันธุ์

ปฐมกาล 7:10: “ ต่อมาอีกเจ็ดวัน น้ำก็ท่วมแผ่นดิน”

ตามคำชี้แจงนี้ การเข้าไปในนาวาเกิดขึ้นในวันที่สิบของเดือนที่สอง ของ ปี ที่ 600 แห่งชีวิตของโนอาห์ นั่นคือ 7 วันก่อนวันที่ 17 ระบุไว้ในข้อ 11 ซึ่งต่อไปนี้ ในวันที่สิบนี้เองที่พระเจ้าเองทรงปิด “ ประตู ” ของนาวาใส่ผู้อาศัยทุกคน ตามความแม่นยำที่อ้างถึงในข้อ 16 ของบทที่ 7 นี้

ปฐมกาล 7:11: “ เมื่อโนอาห์มีชีวิตอยู่ได้หกร้อยปี ในเดือนที่สองในวันที่ สิบเจ็ด ของเดือนนั้น ในวันที่นั้นเอง บ่อน้ำพุที่อยู่ใต้บาดาลก็พุ่งพล่านออกมาทั้งหมด และประตูฟ้าสวรรค์ก็เทลงมา . เปิดแล้ว »

พระเจ้าทรงเลือก " วัน ที่สิบเจ็ด เดือนที่สอง " ปี ที่ 600 ของโนอาห์ให้ " เปิดหน้าต่างสวรรค์ " หมายเลข 17 เป็นสัญลักษณ์ของ การพิพากษา ในรหัสตัวเลขของพระคัมภีร์และคำพยากรณ์

การคำนวณที่กำหนดขึ้นโดยการสืบทอดของผู้ที่ได้รับเลือกของ Gen.6 ทำให้เกิดน้ำท่วมในปี 1656 เนื่องจากบาปของเอวาและอาดัมคือ 4345 ปีก่อนฤดูใบไม้ผลิของปี 6001 แห่งการสิ้นสุดของโลกซึ่งจะสำเร็จใน ปฏิทินตามปกติของเราในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 และ 2,345 ปีก่อนการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ซึ่งเกิดขึ้นในวันที่ 3 เมษายน 30 เมษายนของปฏิทินมนุษย์ที่ลบล้างและทำให้เข้าใจผิดของเรา

คำอธิบายต่อไปนี้จะต่ออายุในปฐมกาล 8:2 โดยการกระตุ้นบทบาทเสริมของ " แหล่งที่มาของความลึก " ในข้อนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราน้ำท่วมไม่ได้เกิดจากฝนที่มาจากท้องฟ้าเท่านั้น เมื่อรู้ว่า

" *เหวฬึก* " หมายถึงโลกที่ถูกปกคลุมไปด้วยน้ำทั้งหมดตั้งแต่วันแรกที่ถูกสร้างขึ้น " *แหล่งน้ำ* " ของมันบ่งบอกถึงระดับน้ำที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกิดจากทะเลนั่นเอง

ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นได้จากการเปลี่ยนแปลงระดับพื้นมหาสมุทรซึ่งสูงขึ้นไปจะทำให้ระดับน้ำสูงขึ้นจนถึงระดับที่ปกคลุมพื้นโลกในวันแรก

โดยการจมของกันบึงของมหาสมุทรทำให้แผ่นดินแห้งโผล่ขึ้นมาจากน้ำใน วันที่ 3 และเป็นการย้อนกลับที่แผ่นดินแห้งถูกน้ำท่วมปกคลุม ฝนที่เรียกว่า " *ประตุน้ำแห่งสวรรค์* " มีประโยชน์เพียงเพื่อบ่งชี้ว่าการลงโทษมาจากสวรรค์ จากพระเจ้าแห่งสวรรค์ ต่อมาภาพนี้ " *ลูกกุญแจแห่งสวรรค์* " จะมีบทบาทตรงกันข้ามกับพรที่มาจากพระเจ้าบนสวรรค์องค์เดียวกัน

ปฐมกาล 7:12: " *ฝนตกบนแผ่นดินสี่สิบวันสี่สิบคืน* "

ปรากฏการณ์นี้คงทำให้คนบาปที่ไม่เชื่อต้องประหลาดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไม่มีฝนมาก่อนน้ำท่วมครั้งนี้

ดินแดนที่เสื่อมโทรมได้รับการชลประทานและรดน้ำด้วยลำธารและแม่น้ำ ฝนจึงไม่จำเป็น มีน้ำค้างยามเข้ามาแทนที่ และนี่อธิบายว่าทำไมผู้ไม่เชื่อจึงมีปัญหาในการเชื่อน้ำท่วมที่โนอาห์ประกาศ

ทั้งทางวาจาและการกระทำตั้งแต่ท่านต่อเรือบนดินแห่ง

ระยะเวลา " *40 วัน 40 คืน* " มีเป้าหมายเป็นช่วงทดลองใช้งาน ในทางกลับกัน

อิสราเอลฝ่ายเหนือหนึ่งที่เพิ่งออกมาจากอียิปต์จะถูกทดสอบในระหว่างที่โมเสสไม่อยู่ โดยพระเจ้าอยู่กับเขาในช่วงเวลานี้ ผลลัพธ์ที่ได้คือ " *ลูกโคทองคำ* " ละลายตามข้อศอกของอาโรน น้องชายของโมเสส จากนั้นจะมี " *40 วัน 40 คืน* " ของการสำรวจดินแดนคานาอัน

ส่งผลให้ผู้คนปฏิเสธที่จะเข้าไปเพราะยักษ์ที่อาศัยอยู่ในนั้น ในทางกลับกัน พระเยซูจะถูกทดสอบเป็นเวลา " *40 วัน 40 คืน* " แต่คราวนี้ แม้จะอ่อนกำลังลงจากการอดอาหารอันยาวนานนี้

พระองค์ก็จะต่อต้านมารร้ายที่จะล่อลวงพระองค์ และสุดท้ายจะละทิ้งพระองค์ไปโดยไม่ได้รับชัยชนะ สำหรับพระเยซู

นี่คือสิ่งที่ทำให้พันธกิจทางโลกของพระองค์เป็นไปได้และถูกต้องตามกฎหมาย

ปฐมกาล 7:13: " *ในวันเดียวกันนั่นเอง โนอาห์ เขม ฮาม และยาเฟท บุตรชายของโนอาห์ได้เข้าไปในเรือ*

พร้อมด้วยภรรยาของโนอาห์และบุตรชายทั้งสามของเขา ด้วย

ข้อนั้นเน้นการเลือกสิ่งมีชีวิตบนโลกมนุษย์ทั้งสองเพศ

มนุษย์ผู้ชายแต่ละคนจะมี " *ผู้ช่วย* " คอยติดตาม ส่วนผู้หญิงเรียกว่า " *ภรรยา* " ด้วยวิธีนี้

คู่สามีภรรยาแต่ละคู่นำเสนอตัวเองตามพระฉายาของพระคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ " *ความช่วยเหลือของพระองค์* "

ผู้ที่ถูกเลือกของพระองค์ผู้ซึ่งพระองค์จะทรงช่วยให้รอด เพราะที่กำบังของ " *หีบ* " นั้นเป็นภาพแรกของความรอดที่จะเปิดเผยต่อมนุษย์

ปฐมกาล 7:14: " *พวกเขา สัตว์ทั้งปวงตามชนิดของมัน*

ล้วนทุกชนิดตามชนิดของมัน

สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน

นกทุกตัวตามชนิดของมัน นกตัวเล็ก ๆ ทุกชนิด ทุกสิ่งที่มีปีก

ด้วยการเน้นคำว่า " สหายพันธุ์ "

พระเจ้าทรงระลึกถึงกฎแห่งธรรมชาติของพระองค์ที่วามมนุษย์ชาติในวาระสุดท้ายของ

เรามีความสุขในการแข่งขัน ล่วงละเมิด และตั้งคำถามต่อสัตว์และแม่แต่มนุษยชาติ ไม่มีผู้พิทักษ์ความบริสุทธิ์ของเผ่าพันธุ์ใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าเขาอีกแล้ว และเขาเรียกร้องให้ผู้ที่ได้รับเลือกให้แบ่งปันความคิดเห็นอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาในเรื่องนี้

เนื่องจากความสมบูรณ์แบบของการสร้างสรรค์ดั้งเดิมของเขาคือความบริสุทธิ์และการ แยก สายพันธุ์ โดยเด็ดขาด

ด้วยการเน้นย้ำอย่างแข็งขันต่อสิ่งมีชีวิตที่มีปีก

พระเจ้าทรงเสนอให้โลกและอากาศแห่งบาปเป็นอาณาจักรที่อยู่ใต้บังคับของมาร ซึ่งพระองค์เองทรงเรียกว่า " เจ้าชายแห่งพลังแห่งอากาศ " ในเอเฟซัส 2:2.

ปฐมกาล 7:15: “

พวกเขาเข้าไปในเรือไปหาโนอาห์ทีละคนจากเนื้อหนังที่มีลมปราณแห่งชีวิต”

แต่ละสามีภรรยาที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ จะ แยก

จากคู่สามีภรรยาคู่หนึ่งเพื่อจะได้ดำเนินชีวิตต่อไปหลังน้ำท่วม ใน การแบ่งแยก ชั้นสุดท้ายนี้

พระเจ้าทรงนำหลักการของสองเส้นทางที่พระองค์ทรงวางไว้ก่อนการเลือกอย่างอิสระของมนุษย์: ทางดีนำไปสู่ชีวิต แต่ทางชั่วนำไปสู่ความตาย

ปฐมกาล 7:16: “

และเนื้อหนังทั้งหมดเข้ามาทั้งชายและหญิงตามที่พระเจ้าทรงบัญชาโนอาห์ แล้วพระเจ้าทรงปิดประตูใส่ เขา -

วัตถุประสงค์ของการสืบพันธุ์ของ " สายพันธุ์ "

ได้รับการยืนยันโดยการกล่าวถึง " ชายและหญิง "

นี่คือการกระทำที่ทำให้ประสบการณ์นี้มีความสำคัญและลักษณะเชิงพยากรณ์ของการสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์: “ แล้วพระเจ้าทรงปิดประตูใส่เขา ”

เป็นช่วงเวลาที่จะดากรรมของชีวิตและความตาย แยกจากกัน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง มันจะเหมือนเดิมในปี 2029

เมื่อผู้รอดชีวิตในยุคนั้นได้เลือกที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าและวันสะบาโตวันที่เจ็ดของพระองค์ ซึ่งก็คือวันเสาร์

หรือจะให้เกียรติกรุงโรมและวันอาทิตย์วันแรกตามคำขาดที่นำเสนอ

ในรูปแบบของกฤษฎีกาโดยมนุษยชาติที่กบฏ ที่นี้อีกครั้ง “ ประตูแห่งพระคุณ ”

จะถูกปิดโดยพระเจ้า “ ผู้ที่เปิดและผู้ที่ยึด ” ตามวิวรณ์ 3:7

ปฐมกาล 7:17: “ น้ำท่วมโลกเป็นเวลาสี่สิบวัน น้ำก็เพิ่มขึ้นและยกนาวาขึ้น และมันสูงขึ้นเหนือแผ่นดิน ”

ส่วนโค้งถูกยกขึ้น

ปฐมกาล 7:18: “ น้ำบนแผ่นดินก็ทวีมากขึ้น

และ นาวาก็ลอยอยู่บนผิวน้ำ ”

หีบพันธสัญญาลอยอยู่

ปฐมกาล 7:19: “ น้ำยิ่งทวีขึ้น

และภูเขาสูงทั่วใต้ท้องฟ้าก็ถูกปกคลุมไปหมด ”

ดินแห้งจะหายไป โดยจมอยู่ใต้น้ำทุกๆ ไป

ปฐมกาล 7:20: “ น้ำสูงขึ้นสิบห้าศอกเหนือภูเขา และถูกปกคลุมไว้ ”

ภูเขาที่สูงที่สุดในยุคนั้นมีน้ำสูงประมาณ 8 เมตร

ปฐมกาล 7:21: “ ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินพินาศ ทั้งนก วัช และสัตว์ ทุกสิ่งที่คลานบนแผ่นดิน และมนุษย์ทั้งปวง ”

สัตว์ทุกชนิดที่สูดอากาศจะจมน้ำ ความแม่นยำเกี่ยวกับนกนั้นน่าสนใจยิ่งขึ้น เนื่องจากน้ำท่วมเป็นภาพพยากรณ์ของการพิพากษาครั้งสุดท้าย

ซึ่งสิ่งมีชีวิตบนท้องฟ้า เช่น ชาดาน จะถูกทำลายล้างพร้อมกับสิ่งมีชีวิตบนบก

ปฐมกาล 7:22 “ ทุกสิ่งที่มีลมหายใจ ลมปราณแห่งชีวิตทางรวมุก และที่อยู่บนดินแห่งก็ตายหมด ”

สรรพสัตว์ทั้งหลายถูกสร้างมาเหมือนมนุษย์ซึ่งชีวิตอาศัยลมหายใจตายก็จมน้ำตาย

นี่เป็นเงาเดียวที่อยู่เหนือการลงโทษน้ำท่วม เนื่องจากความผิดเกิดขึ้นกับมนุษย์อย่างเคร่งครัด และที่ไหนสักแห่ง การตายของสัตว์ผู้บริสุทธิ์นั้นไม่ยุติธรรม

แต่เพื่อใ้มนุษย์ชาติที่ภฏจมน้ำตายโดยสิ้นเชิงพระเจ้าจึงถูกบังคับให้ทำลายสัตว์เหล่านั้นที่ขอบสูดอากาศในชั้นบรรยากาศของโลกพร้อมกับพวกเขา สดท้ายนี้ เพื่อให้เข้าใจการตัดสินใจนี้

ให้ค้ำนึ่งว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกสำหรับมนุษย์ที่สร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อให้สัตว์ที่สร้างขึ้นมาล้อมรอบเขา ติดตามเขา และในกรณีของปศุสัตว์ เพื่อรับใช้เขา

ปฐมกาล 7:23: “ สัตว์ทั้งปวงที่อยู่บนพื้นโลกก็ถูกตัดขาดจากมนุษย์ วั สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ พวกมันก็ถูกตัดขาดจากแผ่นดิน เหลือเพียงโนอาห์และ คน ที่อยู่กั้เขาในเรือ เท่านั้น ”

ข้อนี้ยืนยันถึงความแตกต่างที่พระเจ้าสร้างระหว่างโนอาห์กับสหายมนุษย์ของเขาที่พบว่าตัวเองอยู่รวมกลุ่มกับสัตว์ต่างๆ ล้วนกระตุนและหวังใยใน “ สิ่ง ที่อยู่กั้เขา ” ในเรือ ”

ปฐมกาล 7:24: “ น้ำมีมากมายบนแผ่นดินเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน ”

“ หนึ่งร้อยห้าสิบวัน ” เริ่มต้นขึ้นหลังจากฝนตกต่อเนื่อง 40 วัน 40 คินที่ทำให้เกิดน้ำท่วม เมื่อขึ้นถึงความสูงสูงสุด “ 15 ศอก ” หรือประมาณ 8 เมตรเหนือ “ ภูเขาที่สูงที่สุด ” ในขณะนั้น ระดับน้ำก็ทรงตัวเป็นเวลา “ 150 วัน ” จากนั้นจะค่อยๆ ลดลงจนแห้งตามที่พระเจ้าปรารถนา

หมายเหตุ

พระเจ้าทรงสร้างชีวิตในมาตรฐานขนาดมหึมาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสัตว์ที่ต่อต้าน การแพร่หลาย แต่หลังน้ำท่วม

โครงการของเขามีเป้าหมายที่จะลดขนาดของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดตามสัดส่วน ดังนั้น ชีวิตจะถือกำเนิดขึ้นในบรรทัดฐานหลังยุคสุดท้าย

เมื่อเข้าไปในคานาอัน สายลับชาวฮีบรูให้การเป็นพยานว่าพวกเขาเห็นพวงองุ่นด้วยดาตนเองใหญ่มากจนต้อง

องใช้คนสองคนที่มีขนาดพอๆ กันจึงจะขนมันไป การลดขนาดจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงต้นไม้ ผลไม้ และผักด้วย ดังนั้น ผู้สร้างไม่เคยหยุดสร้างสรรค์

พระองค์จะทรงปรับเปลี่ยนและปรับการทรงสร้างทางโลกของพระองค์ให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่ใหม่ที่เกิดขึ้น เขาได้สร้างเมล็ดสีดาบนผิวหนังของมนุษย์ที่ต้องอาศัย

การแผ่รังสีแสงอาทิตย์ที่รุนแรงใน เขตร้อนและเส้นศูนย์สูตรของโลก ซึ่งรังสีดวงอาทิตย์กระทบพื้นโลกที่มุม 90 องศา

สีผิวอื่นจะขาวหรือซีดมากหรือน้อยและมีสีทองแดงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณแสงแดด แต่สีแดงพื้นฐานของอดัม (สีแดง) เนื่องจากเลือดพบได้ในมนุษย์ทุกคน

พระคัมภีร์ไม่ได้ระบุชื่อโดยละเอียดของสัตว์ชนิดที่ยังไม่สูญพันธุ์ พระเจ้าทั้งเรื่องนี้ไว้อย่างลึกลับ โดยปราศจากการเปิดเผยใดๆ เป็นพิเศษ

ทุกคนมีอิสระในการจินตนาการสิ่งต่างๆ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ตาม
 ข้าพเจ้ายืนยันยกสมมติฐานที่ว่าโดยปรารถนาที่จะให้ชีวิตบนบกในรูปแบบแรกนี้มีคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบ
 ซึ่งในเวลานั้นพระเจ้าไม่ได้ทรงสร้างสัตว์ประหลาดยุคก่อนประวัติศาสตร์ซึ่งกระดุกถูกค้นพบในปัจจุบันโดยนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในดินของโลก. นอกจากนี้
 ข้าพเจ้ายังได้ยืนยันยกความเป็นไปได้ที่พระเจ้าทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นภายหลังน้ำท่วม
 เพื่อที่จะเพิ่มค่าสภาพของโลกรให้รุนแรงขึ้นสำหรับมนุษย์ผู้จะหันเหไปจากเขาอีกครั้งอย่างรวดเร็ว เมื่อตัดขาดจากเขา
 พวกเขาจะสูญเสียสติปัญญาและความรู้อันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานจากอาดัมถึงโนอาห์
 ถึงขนาดที่ว่าในบางพื้นที่บนโลกมนุษย์จะพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมของ
 “มนุษย์ถ้ำ”
 ที่ถูกโจมตีและคุกคามจากสัตว์ร้ายซึ่งอยู่รวมกันเป็นฝูงเขาก็ยังสามารถทำลายล้าง
 ได้ด้วยความช่วยเหลืออันล้ำค่าจากธรรมชาติ
 สภาพอากาศเลวร้ายและความเมตตากรุณาของพระเจ้า

ป ลุ ม ก า ล 8

การแยกผู้อาศัยในเรือออกไปชั่วคราว

ป ลุ ม ก า ล 8:1: “ *พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ และสัตว์ทั้งปวงและสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับท่านในเรือ และพระเจ้าทรงบันดาลให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก และน้ำก็สงบนิ่ง*”

วางใจได้เลยว่าเขาไม่เคยลืมมัน แต่เป็นเรื่องจริงที่การรวมตัวกันของสิ่งมีชีวิตที่ไม่เหมือนใครซึ่งถูกห่อหุ้มไว้ในเรือลอยน้ำนี้ทำให้มนุษย์ชาติและสัตว์สายพันธุ์ต่างๆ มีรูปลักษณะที่ลดลงจนดูเหมือนพวกมันจะถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้า ที่จริงแล้วชีวิตเหล่านี้ปลอดภัยอย่างยิ่งเพราะพระเจ้าทรงดูแลพวกเขาเหมือนเป็นสมบัติล้ำค่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความที่สุด:

ผลไม้ชนิดแรกที่สร้างแผ่นดินขึ้นมาใหม่และแผ่กระจายไปทั่วพื้นผิว
 ป ลุ ม ก า ล 8:2: “ *น้ำพุที่ลึกและหน้าตาต่างในท้องฟ้าก็ปิด และฝนก็ไม่ตกจากฟ้าอีกเลย*”

พระเจ้าทรงสร้างน้ำท่วมตามความต้องการของพระองค์ พวกเขาจากไหน ? จากสวรรค์ แต่เหนือสิ่งอื่นใดมาจากพลังสร้างสรรค์ของพระเจ้า ด้วยการถ่ายภาพคนเฝ้าล้อค เขาได้เปิดประตูระบายน้ำแห่งสวรรค์ที่เป็นสัญลักษณ์ และเวลานั้นมาถึงเมื่อเขาปิดมันอีกครั้ง

โดยการกระตุ้นบทบาทเสริมของ " แหล่งที่มาของความลึก " ในข้อนี้ พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราน้ำท่วมไม่ได้เกิดจากฝนที่มาจากท้องฟ้าเท่านั้น เมื่อรู้ว่า " เหวลึก " หมายถึงโลกที่ถูกปกคลุมไปด้วยน้ำทั้งหมดตั้งแต่วันแรกที่ถูกสร้างขึ้น " แหล่งน้ำ " ของมันบ่งบอกถึงระดับน้ำที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกิดจากทะเลนั่นเอง

ปรากฏการณ์นี้ เกิดขึ้นได้จากการเปลี่ยนแปลงระดับพื้นมหาสมุทร ซึ่งเมื่อสูงขึ้นจะทำให้ระดับน้ำสูงขึ้นจนถึงระดับที่ปกคลุมพื้นโลกในวันแรก โดยการจมของกันบึงของมหาสมุทรทำให้แผ่นดินแห้งโผล่ขึ้นมาจากน้ำใน วันที่ 3 และเป็นการย้อนกลับที่แผ่นดินแห้งถูกน้ำท่วมปกคลุม ฝนที่เรียกว่า " *ประตุน้ำแห่งสวรรค์* " มีประโยชน์เพียงเพื่อบ่งชี้ว่าการลงโทษมาจากสวรรค์ จากพระเจ้าแห่งสวรรค์ ต่อมาภาพนี้ “ *ลูกกุญแจแห่งสวรรค์* ” จะมีบทบาทตรงกันข้ามกับพรที่มาจากพระเจ้าบนสวรรค์องค์เดียวกัน

ในเวลานั้นผู้สร้าง พระเจ้าสามารถสร้างน้ำท่วมได้ในพริบตาตามต้องการ อย่างไรก็ตามเขาชอบที่จะดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไปกับสิ่งสร้างที่เขาสร้างไว้แล้ว

ดังนั้นเขาจึงแสดงให้เห็นว่าธรรมชาติมีอาวุธอันทรงพลังอยู่ในมือของเขา หมายความว่าเขาคิดการให้พรหรือคำสาป ขึ้นอยู่กับว่ามันดำเนินไปในทางดีหรือชั่ว

ปฐมกาล 8:3: “ *น้ำหายไปจากแผ่นดิน แล้วน้ำก็ลดลงเมื่อสิ้นหนึ่งร้อยห้าสิบวัน* ”

หลังจากฝนตกต่อเนื่องเป็นเวลา 40 วัน 40 คืบ ตามมาด้วยระดับน้ำสูงสุดที่ทรงตัวเป็นเวลา 150 วัน ภาวะเศรษฐกิจถดถอยก็เริ่มต้นขึ้น ระดับความลึกของทะเลลดลงอย่างช้าๆ แต่ไม่ลึกเท่าช่วงก่อนน้ำท่วม

ปฐมกาล 8:4: “ *ในวันที่สิบเจ็ดของเดือนที่เจ็ด นาวาพักอยู่บนภูเขาอารารัต* ”

เมื่อสิ้นห้าเดือน จนถึงวันที่ “ *วันที่สิบเจ็ดของเดือนที่เจ็ด* ” นาวาก็หยุดลอย ตั้งอยู่บนภูเขาที่สูงที่สุดแห่งอารารัต หมายเลข “ *สิบเจ็ด* ”

นี่ยืนยันการสิ้นสุดของการพิพากษาของพระเจ้า

ปรากฏจากการชี้แจงว่าในช่วงน้ำท่วม

นาวาไม่ได้เคลื่อนไปไกลจากบริเวณที่โนอาห์และบุตรชายสร้างไว้

และพระเจ้าทรงประสงค์ให้หลักฐานเรื่องน้ำท่วมนี้ยังคงปรากฏให้เห็นจนถึงจุดสิ้นสุดของโลก บนยอดเขาอารารัตเดียวกันนี้

ซึ่งทางการรัสเซียและตุรกียังคงห้ามไม่ให้เข้าถึงและยังคงเข้าถึงได้

แต่ในเวลาที่เราองค์เลือก

พระเจ้าทรงโปรดปรานการถ่ายภาพทางอากาศซึ่งยืนยันว่ามีชิ้นส่วนของเรือที่ติดอยู่ในน้ำแข็งและหิมะ ปัจจุบัน

การสังเกตการณ์ด้วยดาวเทียมสามารถยืนยันการมีอยู่นี้ได้โดยมีประสิทธิภาพ

แต่ผู้มีอำนาจทางโลกไม่ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าผู้สร้าง

พวกเขาทำตัวเป็นศัตรูต่อเขา และด้วยความยุติธรรม

พระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการโจมตีด้วยโรคระบาดและการโจมตีของผู้ก่อการร้าย

ปฐมกาล 8:5 “ *น้ำก็ลดลงเรื่อยๆ จนถึงเดือนที่สิบ ในเดือนที่สิบ ในวันที่แรกของเดือน ยอดภูเขาปรากฏขึ้น* ”

การลดปริมาณน้ำมีจำกัด

เพราะหลังน้ำท่วมระดับน้ำจะสูงกว่าระดับดินที่อุดมสมบูรณ์

หุบเขาโบราณจะยังคงจมอยู่ใต้น้ำและมีลักษณะเหมือนทะเลภายในประเทศในปัจจุบัน เช่น ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แคลิฟอร์เนีย ทะเลแดง ทะเลดำ เป็นต้น

ปฐมกาล 8:6: “ *เมื่อครบสี่สิบวัน โนอาห์ก็เปิดหน้าต่างที่เขาสร้างไว้สำหรับหีบพันธสัญญา* ”

หลังจาก 150 วันแห่งความมั่นคงและการรอคอย 40 วัน โนอาห์เปิดหน้าต่างบานเล็กเป็นครั้งแรก ขนาดที่เล็กเพียง 1 ศอกหรือ 55 ซม. ถือว่าสมเหตุสมผลเนื่องจากใช้เพียงอย่างเดียวคือการปล่อยนกซึ่งสามารถหนีออกจากหีบแห่งชีวิตได้

ปฐมกาล 8:7: “ *พระองค์ทรงปล่อยอีกา มันก็ออกมา ไปมา จนกระทั่งน้ำแห้งบน แผ่นดิน*

การค้นพบดินแห่งนั้นเกิดขึ้นตามลำดับของ “ *ความมืดและแสงสว่าง* ” หรือ “ *กลางคืนและกลางวัน* ” ในช่วงเริ่มต้นของการสร้าง นอกจากนี้ผู้ค้นพบคนแรกที่ส่งมาคือ “ *อีกา* ” ที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งมีขนนก “ *สีดำ* ” เหมือน “ *กลางคืน* ” เขากระทำ การอย่างอิสระต่อโนอาห์ ผู้ที่ถูกเลือกโดยพระเจ้า จึงเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาแห่งความมืดซึ่งจะเปิดใช้งานโดยไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ในทางที่แม่นยำยิ่งขึ้น

สัญลักษณ์นี้เป็นสัญลักษณ์ของอิสราเอลฝ่ายเนื้อหนังแห่งพันธสัญญาเดิมซึ่งพระเจ้าส่งผู้เผยพระวจนะของพระองค์ไปหลายครั้ง เช่น การมาและการจากไปของอีกา เพื่อพยายามช่วยเหลือผู้คนของพระองค์จากการกระทำบาป เช่นเดียวกับ “ *อีกา* ” ในที่สุดอิสราเอลก็ถูกพระเจ้าปฏิเสธในที่สุด ประวัติศาสตร์ยังคง แยกออกจากเขา

ปฐมกาล

8:8:

“

พระองค์ทรงปล่อยนกพิราบด้วยเพื่อดูว่าน้ำลดน้อยลงจากพื้นโลกหรือไม่”

ในลำดับเดียวกัน “ *นกพิราบ* ” บริสุทธิ์ ซึ่งมีขนนก “ *สีขาว* ” ราวกับหิมะถูกส่งไปลาดตระเวน วางไว้ใต้สัญลักษณ์ “ *วันและแสงสว่าง* ” ด้วยเหตุนี้ เธอจึงพยากรณ์ถึงพันธสัญญาใหม่โดยอาศัยพระโลหิตที่พระเยซูคริสต์ทรงหลัง

ปฐมกาล

8:9

“ *แต่นกพิราบหาที่ที่จะวางฝ่าเท้าไม่ได้*

จึงกลับเข้าไปในนาวา

เพราะมีน้ำอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน

เขายืนมือออกไปจับมันและนำมันเข้าไปในนาวากับเขา”

ต่างจาก

“ *อีกา* ”

สีดำที่เป็นอิสระ

“ *นกพิราบ* ”

สีขาวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับโนอาห์ที่ยืน

มือของเขาเพื่อพาเธอและพาเธอเข้าไปในเรือ

“

กับเขา

เป็นภาพแห่งความผูกพันที่เชื่อมโยงผู้ที่ถูกเลือกกับพระเจ้าแห่งสวรรค์ วันหนึ่ง “ *นกพิราบ*

จะลงจอดบนพระเยซูคริสต์เมื่อเขาปรากฏตัวต่อหน้ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเพื่อรับบัพติศมาจากพระองค์

ฉันขอแนะนำให้คุณเปรียบเทียบข้อความในพระคัมภีร์ทั้งสองนี้ ของข้อนี้: “

แต่นกพิราบไม่พบที่ที่จะวางฝ่าเท้าของมัน ” กับข้อนี้จาก Mat.8:20: “

พระเยซูตรัสตอบเขา: สุนัขจึงจอกยังมีถ้า และนกในอากาศยังมีรัง ;

แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ ”; และข้อเหล่านี้ในยอห์น 1:5 และ 11

ซึ่งพูดถึงพระคริสต์ว่าเป็นการบังเกิดเป็นมนุษย์ของ “ *ความสว่าง* ” *อันศักดิ์สิทธิ์แห่งชีวิต* เขากล่าวว่า “ *ความสว่างส่องในความมืด และความมืดไม่ได้รับมัน ... / ... เธอมา คนของเธอเองและคนของเธอเองไม่ยอมรับเธอ* ” เช่นเดียวกับที่ “ *นกพิราบ* ” กลับมาหาโนอาห์โดยยอมให้ตัวเองถูกจับโดย “ *พระหัตถ์* ” ของเขา

พื้นดินพระชนม์ พระเยซูคริสต์ผู้ไถ่ก็เสด็จขึ้นสู่สวรรค์สู่ความเป็นพระเจ้าในฐานะพระบิดาแห่งสวรรค์โดยทิ้งข้อความไว้ข้างหลังเขาบนแผ่นดินโลก เกี่ยวกับการไถ่ผู้เลือกสรรของเขา

ข่าวดีของเขาที่เรียกว่า “ *ข่าวประเสริฐนิรันดร์* ” ในวิวรณ์ 14:6 และในวิว .1:20: พระองค์จะทรงถือพวกเขา “ *ไว้ ในพระหัตถ์ของพระองค์* ” ใน “ *ยุคทั้งเจ็ด* ” ที่พยากรณ์ไว้โดย “ *คริสตจักรทั้งเจ็ด* ” ซึ่งเขาทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการชำระล้าง “ *แสงสว่าง* ” ของพระองค์ ตาม “ *เชิงเทียนทั้งเจ็ด* ” ของพระองค์

ปฐมกาล 8:10: “ *และพระองค์ทรงคอยอีกเจ็ดวันแล้วจึงปล่อยนกพิราบออกจากเรืออีกครั้งหนึ่ง* ” คำเดือนสองครั้งเกี่ยวกับ “ *เจ็ดวัน* ”

นี่สอนเราว่าสำหรับโนอาห์สำหรับเราทุกวันนี้ พระเจ้าได้สถาปนาและจัดระเบียบชีวิตในเอกภาพของสัปดาห์แห่ง “ *เจ็ดวัน* ” ซึ่งเป็นเอกภาพเชิงสัญลักษณ์ของปี “ *เจ็ดพัน* ” ของโครงการอ้อมทรัพย์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ การยืนยันในการเอ่ยถึงเลข “ *เจ็ด* ” นี้ทำให้เราเข้าใจถึงความสำคัญที่พระเจ้าประทานให้ ซึ่งจะพิสูจน์ว่าเขาถูกมารโจมตีโดยเฉพาะจนกระทั่งกลับมาด้วยพระสิริของพระคริสต์ ซึ่งจะทำให้การครอบงำทางโลกของเขาสิ้นสุดลง

ปฐมกาล 8:11 “ *นกพิราบกลับมาหาเขาในเวลาเย็น และดูเถิด มีใบมะกอกฉีกขาดอยู่ในปากของมัน โนอาห์จึงรู้ว่าน้ำลดน้อยลงจาก แผ่นดิน* ” หลังจาก “ *ความมืด* ” ประกาศด้วยคำว่า “ *ยามเย็น* ” เป็นเวลานาน ความหวังแห่งความรอดและความยินดีในการหลุดพ้นจากบาปจะมาภายใต้รูปฉายาของ “ *ต้นมะกอก* ” ต่อเนื่องกันทั้งเก่าและใหม่ เช่นเดียวกับที่โนอาห์รู้ผ่าน “ *ใบมะกอก* ” ว่าโลกที่คาดหวังและคาดหวังจะพร้อมต้อนรับเขา “ *บุตรของพระเจ้า* ” จะเรียนรู้และเข้าใจว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เปิดให้พวกเขาโดย *บุตรของ สวรรค์* พระเยซูคริสต์

“ *ใบมะกอก* ”

นี่เป็นพยานต่อโนอาห์ว่าต้นไม้ไม่สามารถงอกและเติบโตได้อีกครั้ง

ปฐมกาล 8:12: “ *และพระองค์ทรงคอยต่อไปอีกเจ็ดวัน และพระองค์ทรงปล่อยนกพิราบ แต่เธอก็ไม่เคยกลับมาหาเขาอีกเลย* ”

สัญลักษณ์นี้ชี้ชัด เพราะมันพิสูจน์ว่า “ *นกพิราบ* ” ได้เลือกที่จะอยู่ในธรรมชาติและให้อาหารมันอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่ “ *นกพิราบ* ”

หายตัวไปหลังจากได้กล่าวข้อความแห่งความหวัง หลังจากที่ได้สละชีวิตบนโลกเพื่อไถ่ผู้ที่ทรงเลือกแล้ว พระเยซูคริสต์ “ *เจ้าชายแห่งสันติสุข* ” ก็จะจากโลกและเหล่าสาวกของพระองค์ ปล่อยให้พวกเขาเป็นอิสระและเป็นอิสระฉันใด

เพื่อดำเนินชีวิตจนพระองค์เสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ครั้งสุดท้าย

ปฐมกาล 8:13: “ *ในปีที่หกร้อยเจ็ดในเดือนที่หนึ่ง ณ วันที่หนึ่งของเดือน น้ำก็แห้งบนแผ่นดิน โนอาห์ถอดผ้าคลุมออกจากเรือแล้วมองดู ดูเถิด พื้นผิวโลกก็แห้งไป* ”

ความแห้งแล้งของแผ่นดินยังคงเป็นเพียงบางส่วนแต่มีแนวโน้มดี โนอาห์จึงเริ่มเปิดหลังคาของเรือเพื่อมองดูด้านนอกของเรือ และรู้ว่าเรือติดอยู่ที่ยอดเขาอารารัต วิสัยทัศน์ของเขาจึงขยายออกไปไกลมาก กว้างไกลสุดขอบฟ้า ในประสบการณ์น้ำท่วม นาวาจะจำลองภาพไขที่กำลังฟูกออกมา เมื่อมันฟูกออกมา ลูกไก่ก็จะหักเปลือกที่มันปิดอยู่ไปด้วย โนอาห์ก็ทำเช่นเดียวกัน เขา ”

เอาที่กำบังออกจากราวา " ซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไปที่จะปกป้องมันจากฝนที่ตกหนัก โปรตทราบว่าจะพระเจ้าไม่ได้มาเพื่อเปิดประตูราวาที่พระองค์เองทรงปิดไว้ นี่หมายความว่าเราไม่ต้องคำถามหรือเปลี่ยนแปลงมาตรฐานการตัดสินของเขาต่อกลุ่มกบฏทางโลกซึ่งประตูแห่งความรอดและสวรรค์จะถูกปิดอยู่เสมอ
ปฐมกาล 8:14: “ ในวันนี้ที่สี่สิบเจ็ดของเดือนที่สอง แผ่นดินโลกก็แห้งสนิท ”

โลกสามารถอยู่อาศัยได้อีกครั้งหลังจากการถูกกักขังในราวาอย่างสมบูรณ์เป็นเวลา 377 วัน นับจากวันที่ลงเรือและการปิดประตูโดยพระเจ้า

ปฐมกาล 8:15: “ แล้วพระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า: ”

ปฐมกาล 8:16: “ จงออกมาจากเรือเถิด ทั้งท่านและภรรยาของท่าน บุตรชายของท่าน และบุตรสะใภ้ของท่านด้วย ”

เป็นพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งที่ทรงส่งสัญญาณให้ " นาวา " ออกไป ซึ่งพระองค์ทรงปิด " ประตู " เพียงบานเดียวให้กับผู้อาศัยก่อนน้ำท่วม

ปฐมกาล 8:17: “ จงนำสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่อยู่กับเจ้า ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และสัตว์เลื้อยคลานที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกออกมาด้วย

จากนี้คล้ายกับวันที่ห้าของสัปดาห์แห่งการทรงสร้าง

แต่ไม่ใช่คำถามของการทรงสร้างใหม่ เพราะหลังน้ำท่วม การเพิ่มจำนวนประชากรโลกเป็นช่วงหนึ่งของโครงการที่พยากรณ์ไว้ในช่วง 6,000 ปีแรกของประวัติศาสตร์โลก . พระเจ้าต้องการให้ช่วงนี้แย่มากและไม่น่าไว้วางใจ พระองค์ทรงให้หลักฐานอันร้ายแรงแก่นมนุษย์ชาติถึงผลของการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ข้อพิสูจน์ที่จะกล่าวถึงใน 2 เปโตร 3:5 ถึง 8: “ ในความเป็นจริง พวกเขาต้องการที่จะเพิกเฉยว่าสวรรค์เคยดำรงอยู่โดยพระวาทะของพระเจ้า เหมือนกับโลกที่แยกออกจากรุ่นและก่อตัวขึ้นโดยน้ำ และ ด้วยสิ่งเหล่านี้โลกในสมัยนั้นก็พินาศจมอยู่ในน้ำ

ส่วนชั้นฟ้าและดินในปัจจุบันก็ถูกสงวนไว้สำหรับไฟ

ไว้สำหรับวันพิพากษาและความพินาศของ ผู้ชายที่ไร้ศีลธรรม ที่รัก แต่มีสิ่งหนึ่งที่ท่านอย่าเพิกเฉย คือสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าวันหนึ่งก็เหมือนกับพันธปี และพันธปีก็เหมือนกับวันเดียว ”

การเกิดเพลิงไหม้ที่คาดการณ์ไว้จะสำเร็จลุล่วงในช่วงปลายสหัสวรรษที่ 7 เนื่องในโอกาสการพิพากษาครั้งสุดท้าย

โดยการเปิดแหล่งเพลิงของแมกมาใต้ดินซึ่งจะปกคลุมพื้นผิวโลกทั้งหมด “ บึงไฟ ” ที่อ้างถึงในวิวรณ์ 20:14-15

นี้จะเผาผลาญพื้นผิวโลกพร้อมกับผู้อาศัยที่กบฏที่ไม่เชื่อสัตย์

เช่นเดียวกับงานของพวกเขาที่พวกเขาต้องการได้รับสิทธิพิเศษโดยการดูถูกความรักที่สำแดงของพระเจ้า และสหัสวรรษที่เจ็ดนี้พยากรณ์ไว้ภายในวันที่เจ็ดของสัปดาห์ตามคำนิยาม “ หนึ่งวันก็เหมือนหนึ่งพันปี และหนึ่งพันปีก็เหมือนหนึ่งวัน ”

ปฐมกาล 8:18: “ และโนอาห์ก็ออกไปพร้อมกับบุตรชาย ภรรยา และบุตรสะใภ้ของเขา ”

เมื่อสัตว์เหล่านั้นได้รับการปลดปล่อยแล้ว

ตัวแทนของมนุษยชาติใหม่ก็จะไต่ล่องออกมาจากเรือตามลำดับ

พวกเขาพบแสงแดดและพื้นที่อันกว้างใหญ่และแทบจะไร้ขีดจำกัดที่ธรรมชาติมอบให้ หลังจากถูกกักขังมา 377 วันและคืนในพื้นที่ที่ปิดที่คับแคบและมีมืดมิด

ปฐมกาล 8:19: “บรรดาสัตว์ สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด นกทุกชนิด ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน ออกมาจากเรือ”

ทางออกของนาวาพยากรณ์ถึงการเข้ามาของผู้ที่ได้รับเลือกเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่เฉพาะผู้ที่ได้รับการตัดสินจากพระเจ้าเท่านั้นที่จะเข้าไปได้ในสมัยโนอาห์ เรื่องนี้ยังไม่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากผู้บริสุทธ์และไม่บริสุทธ์จะอยู่ด้วยกันบนโลกใบเดียวกัน ต่อสู้กันเองไปจนสิ้นโลก

ปฐมกาล 8:20: “โนอาห์ได้สร้างแท่นบูชาแด่พระเจ้า เขาเอาสัตว์ที่สะอาดและนกที่สะอาดทั้งหมดมาถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชา”

เครื่องเผาบูชาเป็นการกระทำที่โนอาห์ที่ได้รับเลือกแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้า การตายของเหยื่อผู้บริสุทธ์ ในกรณีนี้คือสัตว์เดือนพระเจ้าผู้สร้างถึงวิธีที่พระองค์จะเสด็จมาไถ่ดวงวิญญาณของผู้ที่เขาเลือกไว้ในพระเยซูคริสต์

สัตว์บริสุทธ์สมควรที่จะวาดภาพการเสียสละของพระคริสต์ผู้จะรวบรวมความบริสุทธ์อันสมบูรณ์แบบไว้ในจิตวิญญาณ ร่างกาย และจิตวิญญาณทั้งหมดของเขา

ปฐมกาล 8:21: “และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลิ่นหอม และพระเยโฮวาห์ตรัสอยู่ในพระทัยว่า เราจะไม่สาปแช่งโลกเพราะเห็นแก่มนุษย์อีกต่อไป เพราะความคิดในใจของมนุษย์นั้นชั่วตั้งแต่แรกเริ่ม และเราจะไม่โงมดีสิ่งมีชีวิตทุกชนิดเหมือนอย่างที่เราได้ทำอีกต่อไป”

เครื่องเผาบูชาที่โนอาห์ถวายนั้นเป็นการแสดงความศรัทธาที่แท้จริงและศรัทธาที่เชื่อฟัง เพราะถ้าเขาถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า ก็เป็นการตอบสนองต่อพิธีกรรมเครื่องบูชาที่เขาสั่งไว้ นานก่อนที่จะสอนให้ชาวฮีบรูที่ออกมาจากอียิปต์ คำว่า " กลิ่นหอม " ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสัมผัสแห่งกลิ่นอันศักดิ์สิทธิ์ แต่เป็นวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งชื่นชมทั้งการเชื่อฟังของผู้ที่ได้รับเลือกอย่างซื่อสัตย์ และมีนิมิตเชิงพยากรณ์ที่พิธีกรรมนี้มอบให้กับการเสียสละด้วยความเห็นอกเห็นใจในอนาคต ในพระเยซูคริสต์

จนกว่าจะถึงคำพิพากษาครั้งสุดท้าย จะไม่มีน้ำท่วมทำลายล้างอีกต่อไป ประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นแล้วว่ามนุษย์มีความ " ชั่วร้าย " ในเนื้อหนังโดยธรรมชาติและโดยกำเนิด

ดังที่พระเยซูคริสต์ถึงอัครสาวกของพระองค์ในมัทธิว 7:11: " ถ้าเช่นนั้น เมื่อท่านเป็นคนชั่วร้าย ท่านก็จะรู้วิธีให้ของขวัญที่ดีแก่ลูกๆ ของท่าน พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะประทานของดีแก่ผู้ที่ทูลขอมามากกว่านั้นสักเท่าใด " ดังนั้นพระเจ้าจะต้องทำให้ "สัตว์" นี้เชื่อใจได้ ซึ่ง

เป็นความคิดเห็นที่เปาโลมีส่วนร่วมใน 1 โครินธ์ 2:14 และ โดย การ สำ แดง ฤทธิ์อำนาจแห่งความรักที่พระองค์มีต่อพวกเขาในพระเยซูคริสต์ บางคนก็ เรียกว่า " คนชั่ว " จะกลายเป็น ผู้ ที่ ท ร ง เลือกสรรและเชื่อฟัง

ปฐมกาล 8:22: “ตราบนานเท่าที่โลกดำรงอยู่ การหว่านและการเก็บเกี่ยว ความหนาวเย็นและความร้อน ฤดูร้อนและฤดูหนาว กลางวันและกลางคืนจะไม่ยุติลง”

บทที่แปดนี้จบลงด้วยการเตือนใจถึงการสลบกันของสิ่งที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงซึ่งควบคุมเงื่อนไขของชีวิตทางโลกนับตั้งแต่วันแรกของการทรงสร้าง ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ " กลางคืนและกลางวัน " ”

พระเจ้าทรงเปิดเผยการต่อสู้ทางโลกระหว่าง " ความมืด " และ " แสงสว่าง " ซึ่งในที่สุดจะมีชัยโดยทางพระเยซูคริสต์ ในข้อนี้ พระองค์ทรงแสดงรายการการสลับชั่วสุดโต่งเหล่านี้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบาปซึ่งเป็นผลมาจากการเลือกอย่างอิสระที่มอบให้กับสิ่งมีชีวิตบนสวรรค์และบนบกเหล่านี้ ซึ่งมีอิสระที่จะรักและรับใช้พระองค์ หรือปฏิเสธพระองค์จนถึงขั้นเกลียดชังพระองค์ แต่ผลของอิสรภาพนี้จะเป็นชีวิตของฝ่ายดีและความตายและการทำลายล้างของผู้ชั่วร้ายดังที่นำท่อมเพ็งแสดงให้เห็น

หัวข้อที่อ้างถึงล้วนมีข้อความทางจิตวิญญาณ:

“ *การหว่านและการเก็บเกี่ยว* ”:

บ่งบอกถึงจุดเริ่มต้นของการประกาศข่าวประเสริฐและการสิ้นสุดของโลก ภาพที่พระเยซูคริสต์ทรงถ่ายไว้ในอุปมาของพระองค์ โดยเฉพาะในมัทธิว 13:37 ถึง 39: “ *พระองค์ทรงตอบว่า: ผู้ที่หว่านเมล็ดพืชดีคือบุตรมนุษย์ สนามคือโลก เมล็ดพันธุ์ดีคือบุตรแห่งอาณาจักร ข้าวละมานเป็นลูกหลานของมารร้าย ศัตรูที่หว่านมันคือมาร การเก็บเกี่ยวคือจุด สิ้นสุด ของ โลก ผู้เก็บเกี่ยวคือเทวดา* ”

“ *ความเย็นและความร้อน* ”: “ *ความร้อน* ” อ้างถึงใน Rev.7:16: “ *พวกเขาจะไม่หิวอีกต่อไปหรือกระหายอีกต่อไป ทั้งดวงอาทิตย์จะไม่กระทบพวกเขาหรือ ความร้อน ใจ ๆ - แต่ในทางกลับกัน “ ความหนาวเย็น* ” ก็เป็นผลมาจากการสาปแช่งบาปเช่นกัน

“ *ฤดูร้อนและฤดูหนาว* ”:

เหล่านี้เป็นสองฤดูกาลแห่งความสุดชั่วซึ่งทั้งคู่ไม่พึงประสงค์เหมือนกัน

“ *กลางวันและกลางคืน* ”:

พระเจ้าอ้างถึงพวกเขาตามลำดับที่มนุษย์มอบให้เพราะในโครงการของเขาในพระคริสต์ถึงเวลาของวันการเรียกให้เข้าสู่พระคุณของเขา แต่หลังจากเวลานี้มาถึงของ “ *คืนที่ไม่มีใครสามารถ ทำงานได้* ” ตามยอห์น 9:4 กล่าวคือเปลี่ยนชะตากรรมของตนเพราะถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะมีชีวิตหรือความตายตั้งแต่สิ้นสุดเวลาแห่งพระคุณ

ปฐมกาล 9

แยกออกจากบรรทัดฐานของชีวิต

ปฐมกาล 9:1: “ *และพระเจ้าทรงอวยพรโนอาห์และบุตรชายของเขา ตรัสแก่พวกเขาว่า จะมีลูกดกทวีมากขึ้น และให้เต็มแผ่นดินโลก -*

นี่จะเป็นบทบาทแรกที่พระเจ้าประทานแก่สิ่งมีชีวิตที่เลือกและช่วยให้รอดโดยเรือที่สร้างโดยมนุษย์: โนอาห์และบุตรชายทั้งสามของเขา

ปฐมกาล 9:2: “ *เจ้าจะเป็นที่เกรงกลัวต่อสัตว์ทั้งปวงในโลก และต่อคนในอากาศ และต่อสัตว์ทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก และต่อปลาทุกตัวในทะเล พวกมันจะถูกมอบไว้ ในมือของคุณ* ”

ชีวิตสัตว์เป็นหนี้ความอยู่รอดของมนุษย์

ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมมนุษย์จึงสามารถครอบงำสัตว์ได้มากกว่าช่วงก่อนน้ำท่วม

ยกเว้นในกรณีที่สัตว์สูญเสียการควบคุมด้วยความกลัวหรือการระคายเคืองตามกฎทั่วไป สัตว์ทุกตัวจะกลัวมนุษย์และพยายามหนีจากเขาเมื่อเผชิญหน้ากัน
ปฐมกาล 9:3: “ **ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวและมีชีวิตจะเป็นอาหารของเจ้าทั้งหมดนี้เราจะให้เจ้าเหมือนหญ้าเขียว** ”

การเปลี่ยนแปลงอาหารนี้มีเหตุผลหลายประการ ประการแรกข้าพเจ้าอ้างถึงการไม่มีอาหารจากพืชทั้งหมดไปในระหว่างน้ำท่วมโดยไม่ได้ให้ความสำคัญสำคัญกับลำดับที่น่าเสนอมากนัก และโลกที่ปกคลุมไปด้วยน้ำเกลือที่กลายเป็นหมันบางส่วนจะค่อยๆ กลับคืนความอุดมสมบูรณ์และผลผลิตกลับคืนมาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้การจัดตั้งพิธีกรรมบูชาัญญาษาฮีบรูจะต้องในเวลานี้ จะต้องบริโภคน้ำของเหยื่อที่บูชาัญญาตามนิมิตเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับพระกระยาหารมีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งขนมปังจะถูกกินเป็นสัญลักษณ์ของพระวรกายของพระเยซูคริสต์ และน้ำองุ่นดื่มเป็นสัญลักษณ์ของเลือดของเขา เหตุผลที่สาม ยอมรับได้น้อยกว่า แต่ก็จริงไม่น้อยไปกว่านั้น ก็คือพระเจ้าต้องการทำให้อายุขัยของมนุษย์สั้นลง และการบริโภคน้ำที่เน่าเปื่อยและนำเอาองค์ประกอบที่ทำลายชีวิตเข้าสู่ร่างกายมนุษย์จะเป็นพื้นฐานของความสำเร็จของความปรารถนาและการตัดสินใจ
ประการที่สาม การรับประทานอาหารมังสวิรัตหรือวีแกนเท่านั้นที่จะเป็นการยืนยันเป็นการส่วนตัว เพื่อตอบคำถามความคิดนี้ โปรดทราบว่าพระเจ้าไม่ได้ห้ามมนุษย์บริโภคสัตว์ **ที่ไม่บริสุทธิ์** แม้ว่าสัตว์เหล่านั้นจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพก็ตาม

ปฐมกาล 9:4: “ **มีเพียงเจ้าเท่านั้นอย่ากินเนื้อด้วยวิญญาณและเลือดของมัน** ”

ข้อห้ามนี้จะมีผลในพันธสัญญาเดิมตามเลวี.17:10-11: “ **ถ้าคนในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา กินเลือดทุกชนิด เรา จะหันหน้าต่อสู้กับผู้ที่กิน เลือด และเราจะตัดเขาออกจากหมู่ชนของเขา** ” และในข่าวตามกิจการ 15:19 ถึง 21:

เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราไม่ได้สร้างความยากลำบากให้กับคนต่างชาติที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสพระเจ้า แต่เราเขียนถึงพวกเขา งดเว้นจากความโสโครกของรูปเคารพจากการผิดประเวณี **จากการ ถูกรัดคอตาย และจากการ** นองเลือด โมเสสมีผู้คนสั่งสอนเขาในทุกเมืองมาหลายชั่วอายุคน **เพราะมีผู้อ่านในธรรมศาลาทุกวันสะบาโต** ”

พระเจ้าทรงเรียก “ **วิญญาณ** ” สิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่สร้างขึ้นจากร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและวิญญาณขึ้นอยู่กับเนื้อหนังโดยสิ้นเชิง ในเนื้อนี้ **อวัยวะยนต์คือสมองที่เลือดส่งมาเอง** ซึ่งจะถูกทำให้บริสุทธิ์ด้วยลมหายใจแต่ละครั้งโดยออกซิเจนที่ปอดดูดเข้าไป ในสถานะที่มีชีวิต สมองจะสร้างสัญญาณไฟฟ้าที่สร้างความคิดและความทรงจำ และควบคุมการทำงานของอวัยวะอื่นๆ ทั้งหมดที่ประกอบเป็นร่างกาย **บทบาทของ "เลือด" ซึ่งยิ่งกว่านั้น** โดยจีโนมซึ่งมีลักษณะเฉพาะสำหรับจิตวิญญาณที่มีชีวิตแต่ละดวงนั้น จะต้องไม่ถูกรบกวนด้วยเหตุผลด้านสุขภาพ เพราะมันนำพาของเสียและสิ่งสกปรกที่สร้างขึ้นทั่วร่างกาย และด้วยเหตุผลทางจิตวิญญาณ
พระเจ้าทรงส่งวาทะหลักการตีพิมพ์พระโลหิตของพระคริสต์ไว้เฉพาะคำสอนทางศาสนาของพระองค์ แต่เฉพาะในรูปแบบสัญลักษณ์ของน้ำองุ่นเท่านั้น

หากชีวิตอยู่ในพระโลหิต

ผู้ที่ดื่มพระโลหิตของพระคริสต์จะถูกสร้างขึ้นใหม่ในลักษณะที่บริสุทธิ์และสมบูรณ์แบบของพระองค์

ตามหลักการที่แท้จริงที่กล่าวว่าร่างกายถูกสร้างขึ้นจากสิ่งที่หล่อเลี้ยง

ปฐมกาล 9:5: “ จงรู้ไว้ด้วยว่า เราจะเรียกกรองเลือดแห่งจิตวิญญาณของเจ้า เราจะเรียกกรองจากสัตว์ทุกชนิด และเราจะเรียกกรองจิตวิญญาณของมนุษย์จากมนุษย์ จากชายที่เป็นน้องชายของเขา ”

ชีวิตคือสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงสร้างมันขึ้นมา เราต้องพึ่งเขาเพื่อตระหนักถึงความโกรธเคืองที่อาชญากรรมเกิดขึ้นต่อเขาซึ่งเป็นเจ้าของชีวิตที่แท้จริงที่ถูกพรากไป ด้วยเหตุนี้ เขาจึงเป็นคนเดียวที่สามารถรับรองคำสั่งประหารชีวิตได้ ในข้อก่อนหน้านี้ พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์นำชีวิตสัตว์ไปเป็นอาหารของเขา แต่ในที่นี้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม การฆาตกรรม ซึ่งทำให้ชีวิตมนุษย์สิ้นสุดลงอย่างแน่นอน ชีวิตที่ถูกลบออกไปนี้จะไม่มีโอกาสเข้าใกล้พระเจ้าอีกต่อไป และไม่เป็นพยานถึงการเปลี่ยนแปลงความประพฤติหากจนถึงตอนนั้นชีวิตนั้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานแห่งความรอดของพระองค์

ที่นี้พระเจ้าทรงวางรากฐานของกฎแห่งการตอบโต้ “ดาต่อตา ฟันต่อฟัน และชีวิตต่อชีวิต” สัตว์นั้นจะชดใช้ค่าฆ่ามนุษย์ด้วยการตายของมันเอง และชายประเภทคาอินจะถูกฆ่าถ้าเขาฆ่า "น้องชาย" ที่เป็นสายเลือดของเขาเองที่เป็นประเภทอาเบล

ปฐมกาล 9:6: “ ถ้าผู้ใดทำให้เลือดมนุษย์ต้องหลั่งโดยมนุษย์ เพราะพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ”

พระเจ้าไม่ได้พยายามที่จะเพิ่มจำนวนการเสียชีวิต เพราะในทางกลับกัน โดยการอนุญาตให้ฆาตกรฆ่า พระองค์ทรงวางใจในผลในการยับยั้ง และเนื่องจากความเสียงที่เกิดขึ้น มนุษย์จำนวนมากที่สุดจึงเรียนรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมของพวกเขาเพื่อไม่ให้กลายเป็นนักฆ่าและสมควรตาย

มีเพียงผู้ที่ขับเคลื่อนด้วยศรัทธาที่แท้จริงและแท้จริงเท่านั้นที่สามารถตระหนักกว่า "พระเจ้าสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์" หมายความว่า อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมนุษย์ชาติกลายเป็นสิ่งชั่วร้ายและน่ารังเกียจดังเช่นที่เป็นอยู่ ทุกวันนี้ในโลกตะวันตกและทุกแห่งบนโลกที่ถูกลบล้างด้วยความรู้ทางวิทยาศาสตร์

ปฐมกาล 9:7: “ และเจ้าจะมีลูกดกทวีมากขึ้น กระจ่ายออกไปทั่วแผ่นดินและทวีมากขึ้นบนนั้น ”

พระเจ้าทรงต้องการการการคุณนี้จริงๆ และด้วยเหตุผลที่ดี จำนวนผู้ที่ได้รับเลือกนั้นน้อยมาก

แม้จะสัมพันธ์กับผู้ที่ถูกเรียกซึ่งตกลไประหว่างทางก็ตาม ยิ่ง จำนวนสิ่งมีชีวิตของเขามากเท่าไร เขาก็จะยิ่งสามารถอยู่ในหมู่พวกเขาได้มากขึ้นเท่านั้น ค้นหาและเลือกสิ่งที่เขาเลือก เพราะตามความแม่นยำที่ระบุไว้ใน Dan. 7:9 สัดส่วนคือหนึ่งล้านที่เลือกสำหรับการเรียกหนึ่งหมื่นล้านครั้ง หรือ 1 สำหรับ 10,000 ครั้ง

ปฐมกาล 9:8: “ พระเจ้าตรัสกับโนอาห์และบุตรชายของเขาอีกครั้งว่า: ”

พระเจ้าตรัสกับชายทั้งสี่เนื่องจากการมีอำนาจเหนือผู้ชายที่เป็นตัวแทนของเผ่าพันธุ์มนุษย์

พวกเขาจะรับผิดชอบต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับอนุญาตให้ทำโดยผู้หญิงและเด็กที่อยู่ภายใต้อำนาจของพวกเขา

การครอบงำเป็นเครื่องหมายแห่งความมั่นใจที่พระเจ้ามอบให้กับมนุษย์ แต่มันทำให้พวกเขาต้องรับผิดชอบทั้งหมดต่อหน้าต่อพระพักตร์และการพิพากษาของพระองค์

ปฐมกาล 9:9: “ *ดูเถิด เราตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และกับเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า -*

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับเราในปัจจุบันที่จะตระหนักว่าเราคือ “ *เชื้อสาย* ” ที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนา “ *พันธสัญญา* ” ของพระองค์ไว้ด้วยชีวิตสมัยใหม่และสิ่งประดิษฐ์อันน่าดึงดูดใจไม่ได้เปลี่ยนแปลงต้นกำเนิดของมนุษย์เลย

เราเป็นทายาทของการเริ่มต้นใหม่ที่พระเจ้าประทานแก่มนุษยชาติหลังน้ำท่วมครั้งใหญ่ พันธสัญญาที่ทำไว้กับโนอาห์และบุตรชายสามคนของเขามีความเฉพาะเจาะจงเป็นพันธสัญญาที่พระเจ้าจะไม่ทำลายมนุษยชาติทั้งหมดด้วยน้ำที่ท่วมทันอีกต่อไป หลังจากนั้นจะมาถึงความเป็นพันธมิตรที่พระเจ้าจะทรงสถาปนากับอับราฮัม

ซึ่งจะบรรลุผลในสองด้านต่อเนื่องที่มุ่งเน้นอย่างแท้จริงในเวลาและทางวิญญาณในพันธกิจเพื่อการไถ่บาปของพระเยซูคริสต์

พันธมิตรนี้จะมีลักษณะเป็นรายบุคคลโดยพื้นฐานเหมือนกับสถานะแห่งความรอดซึ่งเป็นปัญหา ในช่วง 16 ศตวรรษซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยแผนการแห่งความรอดของพระองค์ผ่านพิธีกรรมทางศาสนาที่สั่งแก่ชาวฮีบรู จากนั้น หลังจากที่แผนนี้บรรลุผลสำเร็จในพระเยซูคริสต์ ความไม่ซื่อสัตย์จะสืบ தொடต่อกจากความซื่อสัตย์ไปอีกประมาณ 16 ศตวรรษ และอีก 1260 ปี

ความมืดที่มีดมนที่สุดจะครอบงำภายใต้การอุปถัมภ์ของพระสันตะปาปาโรมัน ตั้งแต่ปี 1170 เมื่อเปโตร

วัลโดสามารถฝึกฝนศรัทธาของคริสตชนที่บริสุทธิ์และซื่อสัตย์ได้อีกครั้ง

รวมทั้งการสังเกตรวันสะบาโตที่แท้จริงด้วย

เจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกผู้ร่าเริงน้อยกว่าได้รับเลือกในงานการปฏิรูปที่มีส่วนร่วมแต่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้ ตั้งแต่ปี 1843 เท่านั้นที่ผ่านการทดสอบศรัทธาสองครั้ง พระเจ้าจึงทรงสามารถพบว่าในบรรดาผู้บุกเบิกแอดเวนติสม์ผู้ได้รับเลือกสัตย์ซื่อ แต่ยังเร็วเกินไปสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจความลึกซึ้งที่เปิดเผยในคำพยากรณ์ของเขาย่างถ่องแท้

สัญลักษณ์ของการเป็นพันธมิตรกับพระเจ้าคือการนำและรับแสงสว่างของพระองค์ตลอดเวลา

ซึ่งเป็นเหตุให้งานที่ฉันเขียนในพระนามของพระองค์เพื่อให้ความกระจ่างแก่ผู้ที่ทรงเลือกไว้ จึงถือเป็น “ *คำพยานถึงพระเยซู* ” ซึ่งเป็นรูปแบบสุดท้ายของพระองค์ สัญญาว่าพันธมิตรของเขามีจริงและได้รับการยืนยันอย่างมาก

ปฐมกาล 9:10: “ *กับสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่อยู่กับเจ้า ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และสัตว์ป่าทั้งปวงบนแผ่นดินโลก ไม่ว่ากับทุกสิ่งทุกอย่างที่ออกจากเรือ หรือกับสัตว์ทั้งปวงบนแผ่นดินโลก* ”

พันธมิตรที่พระเจ้ามอบให้ยังเกี่ยวข้องกับสัตว์ ทุกสิ่งที่มีชีวิตและจะขยายพันธบนโลกด้วย

ปฐมกาล 9:11: “ เรา ตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า จะไม่มีการทำลายเนื้อหนังอีกต่อไปโดยน้ำท่วม และจะไม่มีน้ำท่วมทำลายโลกอีกต่อไป”

บทเรียนที่ได้รับจากน้ำท่วมจะต้องคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ บัดนี้พระเจ้าจะเข้าสู่การต่อสู้อย่างประชิดเพราะเป้าหมายของพระองค์คือการพิชิตใจ ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้

ปฐมกาล 9:12: “ และพระเจ้าตรัสว่านี่คือหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาที่เราตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้าและสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่อยู่กับเจ้าตลอดทุกชั่วอายุ: ”

สัญลักษณ์ที่พระเจ้าประทานนี้เกี่ยวข้องกับทุกสิ่งที่มีชีวิต บริสุทธิและไม่บริสุทธิ

ยังไม่ใช่สัญญาของการเป็นของเขาซึ่งจะเป็นวันสะบาโตวันที่เจ็ด สัญลักษณ์นี้เตือนให้สิ่งมีชีวิตนึกถึงคำมั่นสัญญาที่เขาไม่เคยทำเพื่อทำลายพวกเขา ด้วยน้ำท่วมอีกต่อไป นั่นคือขีดจำกัดของมัน

ปฐมกาล 9:13: “ ฉันได้วางรุขของฉันไว้บนเมฆ และมันจะเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาระหว่างฉันกับแผ่นดินโลก ”

วิทยาศาสตร์จะอธิบายสาเหตุทางกายภาพของการดำรงอยู่ของรุ้งกินน้ำ เป็นการสลายสเปกตรัมแสงของแสงแดดที่ตกลงบนชั้นน้ำบางๆ หรือมีความชื้นสูง ทุกคนสังเกตเห็นว่ารุ้งปรากฏขึ้นเมื่อมีฝนตกและดวงอาทิตย์ส่องแสงออกมา

ข้อเท็จจริงยังคงอยู่ว่าฝนทำให้นึกถึงน้ำท่วม

และ แสง แดดเป็นภาพของแสงอันนำชื่นชม

เป็นประโยชน์

และผ่อนคลายของพระเจ้า

ปฐมกาล 9:14: “ เมื่อเรารวมรวมเมฆไว้เหนือแผ่นดิน คันธจะปรากฏขึ้นในกลุ่มเมฆ -

พระเจ้าจึงทรงประดิษฐ์เมฆเพื่อสร้างฝนเฉพาะหลังน้ำท่วมและในเวลาเดียวกันกับหลักการของสายรุ้ง

อย่างไรก็ตาม

ในสมัยอันน่ารังเกียจของเรา

ชายและหญิงที่ชั่วร้ายได้บิดเบือนและทำให้เรื่องสายรุ้งนี้เป็นมลทินโดยการนำสัญลักษณ์แห่งพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์นี้มาทำให้เป็นคำขอร้องและสัญลักษณ์ของการรวมตัวของพวกนินยเสียทางเพศ

พระเจ้าจะต้องค้นหาเหตุผลที่ดีในการโจมตีมนุษยชาติที่น่ารังเกียจและไม่เคารพต่อพระองค์และฝ่าฝืนมนุษย์

ในไม่ช้าสัญญาอันสุดท้ายของความโกรธของเขาจะปรากฏขึ้น

ลูกไฟเหมือนไฟและทำลายล้างเหมือนความตาย

ปฐมกาล 9:15:

“ และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้าและสิ่งมีชีวิตทุกชนิดของเนื้อหนัง และน้ำจะไม่กลายเป็นน้ำท่วมทำลายล้างเนื้อหนังอีกต่อไป”

ในการอ่านพระวจนะแห่งความเมตตาเหล่านี้ที่มาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า ข้าพเจ้าวัดความขัดแย้งด้วยการคิดถึงถ้อยคำที่พระองค์สามารถพูดได้ในปัจจุบันนี้ เนื่องจากความวิปริตของมนุษย์ซึ่งไปถึงระดับของคนโบราณ

พระเจ้าจะทรงรักษาพระดำรัสของพระองค์ จะ ไม่มีน้ำท่วมอีกต่อไป แต่สำหรับพวกกบฏทั้งหมด

น้ำท่วมไฟสงวนไว้สำหรับวันพิพากษา

ซึ่งอัศวินเปโตรเตือนเราใน 2 เปโตร

3:7 แต่ก่อนการพิพากษาครั้งสุดท้ายนี้

และก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ไฟนิวเคลียร์ของสงครามโลกครั้งที่สามหรือ “ แตร ที่ 6 ” ของว . 9:13 ถึง 21 จะมาในรูปแบบของ “เห็น”

ที่เป็นอันตรายถึงชีวิตจำนวนมาก ขจัดที่หลบภัยของความไม่เท่าเทียมที่เมืองใหญ่ เมืองหลวง หรือไม่ ของโลกได้กลายเป็นไปแล้ว

ปฐมกาล 9:16: “ *ธนูจะอยู่ในเมฆ และฉันจะมองดูมันเพื่อระลึกถึงพันธสัญญาที่ฉันตั้งไว้ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งมีชีวิตทุกชนิด แม้แต่เนื้อหนังทั้งหมดบนแผ่นดินโลก* ”

เวลานั้นยังห่างไกลจากเรา และมันอาจทำให้ตัวแทนใหม่ของมนุษยชาติมีความหวังอันยิ่งใหญ่ในการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดที่กระทำโดย กลุ่มต่อต้านการแพร่ระบาด แต่ทุกวันนี้ความหวังไม่ได้รับอนุญาตอีกต่อไปแล้ว

เพราะ ผล ของคนต่อต้านความชั่วร้าย ปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งในหมู่พวกเรา

ปฐมกาล 9:17: “ *และพระเจ้าตรัสกับโนอาห์: นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาที่เรากำหนดไว้ระหว่างเรากับเนื้อหนังทั้งปวงที่อยู่บนแผ่นดินโลก* ”

พระเจ้าทรงเน้นย้ำลักษณะของพันธสัญญานี้ซึ่งตั้งขึ้นด้วย “เนื้อหนังทั้งมวล” นี่คือนพันธมิตรที่จะคำนึงถึงมนุษยชาติในแง่ส่วนรวมเสมอ

ปฐมกาล 9:18: “ *บุตรชายของโนอาห์ที่ออกมาจากเรือคือ เขม ฮาม และยาเฟธ ฮามเป็นบิดาของคานาอัน* ”

มีการชี้แจงให้เราทราบ: “ *ฮามเป็นบิดาของคานาอัน* ” โปรตจำไว้ว่าโนอาห์และลูกชายของเขาต่างก็เป็นยักษ์ใหญ่ที่ยังคงมีขนาดเท่าคนโบราณ

ดังนั้นยักษ์จะยังคงขยายตัวต่อไปโดยเฉพาะในดินแดนคานาอันซึ่งชาวฮีบรูที่ออกจากรออีปต์จะพบว่าพวกเขาประสบโชคร้ายเนื่องจากความกลัวที่เกิดจากขนาดของพวกเขาจะประณามพวกเขาที่ต้องเร่ร่อนอยู่ในทะเลทรายเป็นเวลา 40 ปี และตายที่นั่น

ปฐมกาล 9:19: “ *เหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งสามของโนอาห์ และลูกหลานของพวกเขาอาศัยอยู่ทั่วโลก* ”

โปรดทราบว่าเดิมที พวกเขาที่ไม่เชื่อเรื่องพระเจ้าล้วนมีต้นกำเนิดมาจากชายเพียงคนเดียว: อาดัม ชีวิตหลังการตกต่ำครั้งใหม่สร้างขึ้นจากคนสามคน ได้แก่ เขม จาม และยาเฟธ ชนชาติของลูกหลานจะถูก แยกออกจาก กัน การบังเกิดใหม่แต่ละครั้งจะเชื่อมโยงกับผู้เดมาเขม ฮาม หรือยาเฟธ จิตวิญญาณแห่งการแบ่งแยกจะขึ้นอยู่กับต้นกำเนิดที่แตกต่างกันเหล่านี้เพื่อแย่งชิงคนที่ผูกพันกับประเพณีบรรพบุรุษของตนมาแข่งขันกัน

ปฐมกาล 9:20: “ *โนอาห์เริ่มเพาะปลูกและปลูกเถาองุ่น* ”

กิจกรรมนี้โดยรวมแล้วจะส่งผลร้ายแรงตามมา

เนื่องจากเมื่อสิ้นสุดการเพาะปลูก โนอาห์เก็บเกี่ยวองุ่นและนำผลไม้สดที่มีปฏิกริยาออกซิไดซ์ เขาจึงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปฐมกาล 9:21 “ *ท่านดื่มเหล้าองุ่นแล้วเมามาย และเปิดกายอยู่กลางแจ้งของท่าน -*

เมื่อสูญเสียการควบคุมการกระทำของเขา โนเอจึงเชื่อว่าตัวเองอยู่คนเดียว เขาค้นพบตัวเองและเปลื้องผ้าตัวเองออกจนหมด

ปฐมกาล 9:22: “ *ฮาม บิดาของคานาอันเห็นบิดาตนเปลือยอยู่ จึงไปรายงานให้พี่ชายสองคนของเขาอยู่ข้างนอก -*

ในเวลานั้น จิตใจของมนุษย์ยังคงไวต่อภาพเปลือยที่ค้นพบโดยอาดัมผู้บาป ส่วนจามซึ่งมีทั้งความขบขันและเยาะเย้ยเล็กน้อย

มีความคิดที่ไม่ดีที่จะเล่าประสบการณ์การมองเห็นของเขาให้น้องชายทั้งสองฟังฟัง
ปฐมกาล 9:23: “

แล้วเขมกับยาเฟทก็เอาเสื้อคลุมนั้นพาดบ่าแล้วเดินถอยหลังไปคลุมกายที่เปลือยเป
ล่าของบิดาของตน ขณะที่พวกเขาหันหน้าหนี
พวกเขาไม่เห็นความเปลือยเปล่านั้นเลย”

ด้วยความระมัดระวังที่จำเป็นทั้งหมด
พี่น้องทั้งสองจึงปกปิดร่างกายที่เปลือยเปล่านั้นของพ่อ

ปฐมกาล 9:24: “ เมื่อโนอาห์ตื่นจากหล้าองุ่นแล้ว
ก็ได้ยินสิ่งที่บุตรคนเล็กได้ทำแก่เขา”

พี่ชายสองคนจึงต้องสอนเขา
และการบอกเลิกครั้งนี้จะทำให้โนอาห์ตื่นเตนที่รู้สึกเป็นเกียรติเมื่อพ่อถูกละเมิด
เขาไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์โดยสมัครใจและเป็นเหยื่อของปฏิกิริยาตามธรรมชาติจาก
น้ำองุ่นซึ่งจะออกซีไดซ์เมื่อเวลาผ่านไป และน้ำตาลก็เปลี่ยนเป็นแอลกอฮอล์

ปฐมกาล 9:25: “ และพระองค์ตรัสว่า คานาอันจงถูกสาปแช่ง!
ปล่อยให้เขาเป็นทาสของพวกพี่น้องของเขา! -

ในความเป็นจริง
ประสบการณ์นี้เป็นเพียงข้ออ้างสำหรับพระเจ้าผู้สร้างในการพยากรณ์เกี่ยวกับลูกหลาน
ของบุตรชายของโนอาห์เท่านั้น

เพราะคานาอันเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของสามบิดาของเขา
ดังนั้นเขาจึงบริสุทธิ์จากความผิดของเขา

และโนอาห์สาปแช่งเขาที่ไม่ได้ทำอะไรเลย

สถานการณ์ที่ถูกกำหนดไว้เริ่มเปิดเผยให้เราทราบถึงหลักการพิพากษาของพระเจ้า
ซึ่งปรากฏในบทที่สองจากพระบัญญัติสิบประการของพระองค์ที่อ่านในอพยพ 20:5:

“ เจ้าอย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้น เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า
เป็นพระเจ้าที่อิจฉาริษยา ทรงลงโทษความชั่วช้าของบรรพบุรุษต่อลูกหลาน
จนถึงรุ่นที่สามและสี่ของผู้ที่เกลียดชังเรา ”

ในความยุติธรรมที่เห็นได้ชัดนี้ล้วนมีสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ เพราะลองคิดดู
ความผูกพันระหว่างลูกชายกับพ่อเป็นเรื่องธรรมชาติ

และลูกชายจะอยู่ข้างพ่อเสมอเมื่อเขาถูกทำร้าย โดยมีข้อยกเว้นที่หายาก
ถ้าพระเจ้าตีพ่อ ลูกชายก็จะเกลียดเขาและปกป้องพ่อของเขา

ด้วยการสาปแช่งคานาอัน ลูกชาย โนอาห์จึงลงโทษแสม
ผู้เป็นพ่อที่กังวลเกี่ยวกับความสำเร็จของลูกหลานของเขา

และคานาอันจะรับผลที่ตามมาจากการเป็นบุตรของสามแทน

ดังนั้นเขาจะต้องพบกับความขุ่นเคืองอันยาวนานต่อโนอาห์และลูกชายสองคนที่เขา
อายพร : เขมและยาเฟท

เรารู้อยู่แล้วว่าลูกหลานของคานาอันจะถูกทำลายโดยพระเจ้าเพื่อเสนออิสราเอล
ประชากรของเขาเป็นอิสระจากการเป็นทาสในอียิปต์ (ลูกชายอีกคนของสาม:
มิชราอิม) ซึ่งเป็นดินแดนประจำชาติของพวกเขา

ปฐมกาล 9:26: “ และเขาพูดอีกครั้ง: สาธุการแด่พระเจ้าพระเจ้าของเขม
และขอให้คานาอันเป็นทาสของพวกเขา! -

โนอาห์ทำนายแผนการที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับพวกเขาแต่ละคนเหนือบุตรช
ายของเขา ดังนั้นลูกหลานของคานาอันจะเป็นทาสของลูกหลานของเขม

จามจะขยายไปทางทิศใต้และประชากรในทวีปแอฟริกาจนถึงดินแดนอิสราเอลในปัจจุบัน
เพิ่มเติมจะขยายไปทางตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้
โดยมีประชากรในประเทศมุสลิมอาหรับในปัจจุบัน จากเมืองกาลเดย์
ประเทศอิรักในปัจจุบัน อับราฮัมจะกลายเป็นชาวเซมิติผู้บริสุทธิ์
ประวัติศาสตร์ยืนยันว่า

แอฟริกาแห่งคานาอันเป็นทาสของชาวอาหรับที่สืบเชื้อสายมาจากเซมจริงๆ

ปฐมกาล 9:27: “ ขอพระเจ้าทรงขยายทรัพย์สินของยาเฟท
และให้เขาอาศัยอยู่ในดินที่ของเซม และให้คานาอันเป็นทาสของพวกเขา! -

ยาเฟท จะขยายออกไปทางเหนือ ตะวันออก และตะวันตก
เป็นเวลานานที่ภาคเหนือจะครองภาคใต้

ประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์ทางตอนเหนือจะประสบกับการพัฒนาด้านเทคนิคและวิ
ทยาศาสตร์

ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาแสวงหาผลประโยชน์จากประเทศอาหรับทางตอนใต้และตกเป็
นทาสของประชาชนในแอฟริกาซึ่งเป็นลูกหลานของคานาอัน

ปฐมกาล 9:28: “ โนอาห์มีชีวิตอยู่หลังน้ำท่วมสามร้อยห้าสิบปี”

เป็นเวลา

350

ปีที่โนอาห์สามารถเป็นพยานถึงน้ำท่วมให้กับคนรุ่นราวคราวเดียวกับเขา

และเตือนพวกเขาให้ระวังข้อผิดพลาดของคนโบราณ

ปฐมกาล 9:29: “ รวมอายุของโนอาห์ได้เก้าร้อยห้าสิบปี แล้วเขาก็ตาย”

ในปี 1656 ซึ่งเป็นปีแห่งน้ำท่วมจากอาดัม โนอาห์มีอายุ 600 ปี
ดังนั้นเขาจึงเสียชีวิตในปี 2549 นับตั้งแต่บาปของอาดัมมีอายุ 950 ปี

ตามปฐมกาล 10:25 เมื่อกำเนิดของ " Peleg " ในปี 1757 "
แผ่นดินโลกถูกแบ่งแยก "

โดยพระเจ้าเนื่องจากประสบการณ์ของการกบฏอย่างกบฏของกษัตริย์นิมรอตและหอคอยบาเบลของเขา การแบ่งแยกหรือ การแบ่งแยก เป็นผลมาจากภาษาต่างๆ

ที่พระเจ้าประทานแก่ ประชาชน เพื่อพวกเขาจะ แยกจากกัน
และไม่ก่อตัวเป็นแนวเดียวกันต่อหน้าพระพักตร์และพระประสงค์ของพระองค์อีกต่อไป

โนอาห์จึงประสบเหตุการณ์นั้นและในขณะนั้นท่านมีอายุได้ 757 ปี

เมื่อโนอาห์เสียชีวิต อับรามก็เกิดแล้ว (ในปี 1948, 2052
ปีก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งตรงกับปีที่ 30

ของปฏิทินเท็จทั่วไปของเรา) แต่เขาอยู่ในเมืองอูร์ ในเมืองเคลเดีย
ห่างจากโนอาห์ซึ่งอาศัยอยู่ทางเหนือไปทางทิศเหนือ ภูเขาอารารัต.

เกิดในปี 1948 เมื่อเทรคบิดาของเขาอายุ 70 ปี
อับรามออกจากฮารานเพื่อตอบสนองต่อคำสั่งของพระเจ้า เมื่ออายุ 75 ปีในปี 2023

กล่าวคือ 17 ปีหลังจากการตายของโนอาห์ในปี 2549
การถ่ายทอดทางจิตวิญญาณของการเป็นพันธมิตรคือ จึงมั่นใจและสำเร็จได้

อับรามมีอายุ 100 ปีในปี 2048 กลายเป็นบิดาของอิสอัค
เขาเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 175 ปีในปี พ.ศ. 2123

อิสอัคมีอายุได้ 60 ปีในปี 2108 เป็นบิดาของฟาเฝ้าเอซาวและยาโคบ
ตามปฐมกาล 25:26

ปฐมกาล 10

ความแตกแยกของประชาชน

บทนี้จะแนะนำเราให้รู้จักกับลูกหลานของบุตรชายทั้งสามของโนอาห์ การเปิดเผยนี้จะมีประโยชน์เพราะในคำพยากรณ์ของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอ้างถึงชื่อเดิมของดินแดนที่เกี่ยวข้องเสมอ ชื่อเหล่านี้บางชื่อสามารถระบุได้ง่ายว่าเป็นชื่อปัจจุบันเนื่องจากยังคงรักษารากเหง้าหลักไว้ ตัวอย่าง: " *Madai* " สำหรับ *Mede*, " *Tubal* " สำหรับ *Tobolsk*, " *Meshech* " สำหรับ *มอสโก*

ปฐมกาล 10:1: “ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของโนอาห์ *เชม ฮาม และยาเฟท* ลูกชายเกิดมาเพื่อพวกเขาหลังจากน้ำท่วม -

บุตรชายของยาเฟท

ปฐมกาล 10:2: “ บุตรชายของยาเฟทคือ *โกเมอร์ มาโคก มาได ยาวาน ทูบัล เมเชค และทิวาส* -

“ *มาได* ” คือชื่อ “ *ชวา* ”, กรีซ; “ *Tubal* ”, *Tobolsk*, “ *Meshech* ”, *มอสโก*

ปฐมกาล 10:3: “ บุตรชายของโกเมอร์ชื่อ *อัชเคนัส ริฟัท และโทการมาห์* -

ปฐมกาล 10:4: “ บุตรชายของยาวานชื่อ *เอลีซา ทาร์ซิช คิทธิม และโดดานิม* -

“ *ทาร์ซิช* ” แปลว่า *ทาร์ซัส “ คิทธิม ”*, *ไซปรัส*

ปฐมกาล 10:5: “ โดยพวกเขา หมู่เกาะต่างๆ ของประชาชาติ ก็มีประชากร ตามที่ดินของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามครอบครัวของพวกเขา ตามชนชาติของพวกเขา -

คำว่า “ หมู่เกาะของประเทศ ”

หมายถึงประเทศทางตะวันตกของยุโรปในปัจจุบันและส่วนขยายขนาดใหญ่เช่นอเมริกาและออสเตรเลีย

ความแม่นยำ “ ตามภาษาของแต่ละคน ”

จะพบคำอธิบายในประสบการณ์ของโฮนาเบลที่เปิดเผยในปฐมกาล 11

บุตรชายของฮาม

พล. 10:6: “ บุตรชายของฮามชื่อ *คูช มีสราอิม ปูท และคานาอัน* - *คูช* หมายถึงเอธิโอเปีย “ *Mitzraim* ”, *อียิปต์*; “ *Puth* ”, *ลิเบีย*; และ “ *คานาอัน* ” *อิสราเอลหรือปาเลสไตน์ยุคปัจจุบัน*

ปฐมกาล 10:7: “ บุตรชายของคูชชื่อ *เชบา ฮาวิลัท สับทา รามา และสับเทคา* บุตรชายของเรมา: *เชบา และเดดาน* -

ปฐมกาล 10:8: “ *คูช* ให้กำเนิด *นิมโรด* ด้วย เขาคือผู้ที่เริ่มมีอำนาจบนโลก - *กษัตริย์ “ นิมโรด ”* พระองค์นี้จะเป็นผู้สร้าง “ *หอคอยบาเบล* ”

อันเป็นต้นเหตุของการ แยก ภาษาโดยพระเจ้าซึ่ง แยก และแยกมนุษย์ออกเป็นชนชาติและประชาชาติตามปฐมกาลที่ 11

ปฐมกาล 10:9: “ เขาเป็นพรานที่กล้าหาญต่อพระพักตร์พระเจ้า ดังนั้นจึงมีกล่าววว่า: เช่นเดียวกับ *นิมโรด* พรานผู้กล้าหาญต่อพระพักตร์พระเจ้า -

ปฐมกาล 10:10: “ พระองค์ทรงครอบครอง *เหนือบาเบล เอเรค อักคัด และคาลเนห์ครั้งแรกในแผ่นดินชินาร์* -

“ *บาเบล* ” หมายถึงบาบิโลนโบราณ “ *Accad* ”, Akkadia
โบราณและเมืองแบกแดดปัจจุบัน; “ *Shinear* ” ประเทศอิรัก

ปฐมกาล 10:11: “ *อาซูร์มาจากดินแดนนั้น พระองค์ทรงสร้างนินะเวห์
เรโหโบท ฮีร์ คาลาห์* ”

“ *ฮัสซูร์* ” หมายถึง ฮัสซีเรีย “ *นินะเวห์* ” กลายมาเป็นเมืองโมซูลในปัจจุบัน

ปฐมกาล 10:12: “ *และเรเชนระหว่างนินะเวห์กับคาลาห์ มันเป็นเมืองใหญ่* ”

เมืองทั้งสามนี้ตั้งอยู่ในอิรักในปัจจุบันทางตอนเหนือและตามแม่น้ำ “ *เสื่อ* ”

ปฐมกาล 10:13: “ *มิทซารามให้กำเนิดลูดีม อานามิม เลหะบิม นัฟทุชิม* ”

ปฐมกาล 10:14: “ *พวกบัทรุสิม พวกคัสลูชิม ซึ่งเป็นผู้มาจากพวกฟีลิสเตีย
และพวกคัฟโทธิรม -*

“ *ชาวฟีลิสเตีย* ” หมายถึงชาวปาเลสไตน์ในปัจจุบัน
ซึ่งยังคงทำสงครามกับอิสราเอลเช่นเดียวกับพันธมิตรเก่า

พวกเขาเป็นบุตรชายของฮียิปต์ ศัตรูทางประวัติศาสตร์อีกคนหนึ่งของอิสราเอล
จนกระทั่งปี 1979 เมื่อฮียิปต์เป็นพันธมิตรกับอิสราเอล

ปฐมกาล 10:15: “ *คานาอันให้กำเนิดไซดอนบุตรหัวปีของเขาและเฮท -*

ปฐมกาล 10:16: “ *และคนเยบส คนอาโมไรต์ และชาวเกอร์กาซี* ”

“ *Jebus* ” หมายถึงกรุงเยรูซาเล็ม “ *ชาวอาโมไรต์* ” เป็นกลุ่มแรกๆ
ในดินแดนที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอล

แม้ว่าพวกเขาจะยังคงอยู่ในบรรทัดฐานขนาดยักษ์

แต่พระเจ้าก็ทรงประหารพวกเขาและกำจัดพวกเขาด้วยแดนพิษต่อหน้าประชากรของ
พระองค์เพื่อปลดปล่อยสถานที่นั้น

ปฐมกาล 10:17: “ *ชาวฮีไวต์ ชาวอาร์คี ชาวสินี* ”

“ *บา ๗* ” หมายถึง ประเทศจีน

ปฐมกาล 10:18: “ *ชาวอารวาด ชาวเศมารี ชาวฮามาธิม
จากนั้นครอบครัวของชาวคานาอันก็กระจัดกระจายไป -*

ปฐมกาล 10:19: “ *อาณาเขตของชาวคานาอันเริ่มจากเมืองไซดอน
ฝั่งเกราร์ ถึงเมืองกาซา และทางเมืองโสโดม โกอโมราห์ ฮัดมาห์ และเศโบอิม
ไปจนถึงเมืองเลซา -*

ชื่อโบราณเหล่านี้กำหนดเขตแดนของดินแดนอิสราเอลทางฝั่งตะวันตกจาก
ทางเหนือซึ่งไซดอนอยู่ทางทิศใต้ซึ่งยังคงเป็นที่ตั้งของฉนวนกาซาในปัจจุบัน

และทางฝั่งตะวันออกจากทางทิศใต้

ตามการสถาปนาเมืองโสโดมและกอโมราห์บนเว็บไซต์ ของ “ทะเลเดดซี”
ทางเหนือซึ่งเป็นที่ตั้งของเศโบอิม

พล. 10:20: “ *คนเหล่านี้เป็นลูกหลานของฮาม ตามครอบครัว ตามภาษา
ตามประเทศ ตามชนชาติของพวกเขา -*

บุตรชายของเชม

ปฐมกาล 10:21: “ *มีบุตรชายหลายคนเกิดมาจากเชม
ซึ่งเป็นบิดาของบุตรชายทั้งหมดของเฮเบอร์ และเป็นน้องชายของยาเฟทผู้อาวูโส -*

ปฐมกาล 10:22: “ *บุตรชายของเชมคือ เอลาม ฮัสซูร์ อารบักชาด ลูดี
และอาร์ม -*

“ *ฮัสม* ” หมายถึงชาวเปอร์เซียโบราณในอิหร่านในปัจจุบัน
รวมถึงชาวอารยันทางตอนเหนือของอินเดีย “ *Assur* ”

อัสซีเรียโบราณของอิรักในปัจจุบัน “ ลุด ” บางทีอาจจะเป็นโลดในอิสราเอล “ อาร์ม ” ชาวอาร์มแห่งซีเรีย

ปฐมกาล 10:23: “ บุตรชายของอาร์มชื่อ อูส สุล เกเตอร์ และมัช-

ปฐมกาล 10:24: “ อาร์บักชาติให้กำเนิดเชลัค และเชลัคให้กำเนิดเฮเบอร์

ปฐมกาล 10:25: “ มีบุตรชายสองคนให้เฮเบอร์ คนหนึ่งชื่อเปเลก เพราะในสมัยของเขาแผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกธาน -

เราพบความแม่นยำในข้อนี้: “ เพราะในสมัยของพระองค์แผ่นดินถูกแบ่งแยก ” เราเป็นหนี้เขาถึงความเป็นไปได้ที่จะออกเดทในปี 1757 แห่งบาปของอาดัม การ แยก

ภาษาอันเป็นผลมาจากความพยายามในการรวมกลุ่มที่กบฏโดยการยกหอคอยบาเบลขึ้นมา จึงเป็นสมัยรัชสมัยของพระเจ้านิมโรด

ปฐมกาล 10:26: “ โยกธานให้กำเนิดอัลโมดัด เชเลฟ ฮาซารมาเวท เยราห์”

ปฐมกาล 10:27: “ ฮาโดรัม อูซาล ดิคลาห์ ”

ปฐมกาล 10:28: “ โฮบาล ฮานิกเอล เชบา ”

ปฐมกาล 10:29: “ โอไฟร์ ฮาวิลาร์ และโยบับ ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของโยกธาน -

ปฐมกาล 10:30: “ พวกเขาอาศัยอยู่ตั้งแต่เมซาข้างเสฟาร์ถึงภูเขาทางทิศตะวันออก -

ปฐมกาล 10:31: “ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเซม ตามครอบครัวตามภาษา ตามประเทศ ตามชนชาติของพวกเขา -

ปฐมกาล 10:32: “ เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายของโนอาห์ตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขาตามชนชาติของพวกเขา

และบรรดาประชาชาติก็ออกมาจากพวกเขาซึ่งแผ่กระจายไปทั่วแผ่นดินโลก หลังน้ำท่วม -

ปฐมกาล 11

แยกตามภาษา

ปฐมกาล 11:1: “ ทั่ว โลกมีภาษาเดียวและคำเดียวกัน ”

พระเจ้าทรงระลึกถึงผลลัพธ์เชิงตรรกะของความจริงที่ว่ามนุษยชาติทั้งหมดสืบเชื้อสายมาจากคู่สามีภรรยาผู้เดียว: อาดัมและเอวา

ภาษาพูดจึงถ่ายทอดไปยังลูกหลานทุกคน

ปฐมกาล 11 :2: “ ขณะที่พวกเขาออกเดินทางจากทิศตะวันออกก็พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์ และพวกเขาก็อาศัยอยู่ที่นั่น ”

ทง “ตะวันออก” ของประเทศ “ซีเนียร์”

ในอิรักในปัจจุบันคืออิหร่านในปัจจุบัน เมื่อออกจากพื้นที่ที่สูงขึ้น พวกเขาผู้ชายก็มารวมตัวกันในที่ราบซึ่งมีแม่น้ำใหญ่สองสายไหลมารวมกัน ได้แก่ “ยูเฟรติสและแม่น้ำไทกริส” (ฮีบรู: ฟร็ดและฮิดเดเคล) และอุดมสมบูรณ์

ในสมัยของเขา

โลก

หลานชายของอับราฮัมก็เลือกสถานที่แห่งนี้เพื่อตั้งถิ่นฐานที่นั่นเช่นกัน
เมื่อเขาแยกทางกับลุงของเขา ที่ราบอันยิ่งใหญ่จะสนับสนุนการก่อสร้างเมืองใหญ่ “
บาเบล” ซึ่งจะยังคงมีชื่อเสียงไปจนสิ้นโลก

ปฐมกาล 11:3 “ พวกเขาพูดกันว่า มาเถิด!
มาทำอิฐและอบด้วยไฟกันเถอะ อิฐทำหน้าที่เป็นหิน และน้ำมันดินทำหน้าที่ เป็น
ซีเมนต์

ผู้ชายที่รวมตัวกันไม่ได้อาศัยอยู่ในดินที่อีกต่อไป
พวกเขาค้นพบการผลิตอิฐเผาซึ่งทำให้สามารถสร้างอาคารที่อยู่อาศัยถาวรได้
การค้นพบนี้จึงเป็นที่มาของทุกเมือง ระหว่างที่พวกเขาตกเป็นทาสในอียิปต์
การผลิตอิฐเหล่านี้เพื่อสร้างฟาโรห์รามเซส
จะเป็นสาเหตุของความทุกข์ทรมานของชาวฮีบรู
ความแตกต่างก็คืออิฐของพวกเขาจะไม่ถูกอบในไฟ แต่ทำจากดินและฟาง
พวกเขาจะแห้งในแสงแดดที่แผดจ้าของอียิปต์

ปฐมกาล 11:4: “ และพวกเขาพูดอีกว่า เราไปกันเถอะ! ให้เราสร้างเมือง
และหอคอยให้ตัวเราสูงไปถึงสวรรค์ และให้เราสร้างชื่อให้ตัวเราเอง
เพื่อเราจะไม่กระจัดกระจายไปทั่ว โลก ”

บุตรชายของโนอาห์และลูกหลานของเขาอาศัยอยู่กระจัดกระจายไปทั่วโลก
เหมือนคนเร่ร่อน และมักจะอยู่ในดินที่ที่เหมาะสมกับการเดินทางของพวกเขา
พระเจ้าทรงตั้งเป้าหมายในการเปิดเผยนี้ในช่วงเวลาที่เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ข
องมนุษย์ที่มนุษย์ตัดสินใจที่จะตั้งถิ่นฐานในสถานที่และในที่อยู่อาศัยถาวร
ด้วยเหตุนี้จึงถือเป็นผู้คนที่อยู่ประจำกลุ่มแรก
และการรวมตัวกันครั้งแรกนี้ทำให้พวกเขารวมตัวกันเพื่อพยายามหลบหนีจากความ
แตกแยก ที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การต่อสู้ และความตาย
พวกเขาเรียนรู้จากโนอาห์ถึงความชั่วร้ายและความรุนแรงของผู้ต่อต้านความชั่วร้าย
ถึงขั้นที่พระเจ้าต้องทำลายพวกเขา

และเพื่อควบคุมความเสี่ยงในการทำผิดแบบเดิมได้ดีขึ้น
พวกเขาคิดว่าการรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดในที่เดียว
พวกเขาจะประสบความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงความรุนแรงนี้ คำกล่าวที่ว่า:
มีความแข็งแกร่งในตัวเลข นับตั้งแต่สมัยบาเบล

ผู้ปกครองผู้ยิ่งใหญ่และบรรดาผู้มีอำนาจปกครองที่ยิ่งใหญ่ต่างก็มีพื้นฐานความแข็ง
แกร่งมาจากการรวมเป็นหนึ่งและรวมตัวกัน
บทที่แล้วกล่าวถึงกษัตริย์นิมรอดซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นผู้นำการรวมมนุษยชาติคนแรกใ
นสมัยของเขาโดยการสร้างบาเบลและหอคอยของมัน

ข้อความระบุว่า: “ หอคอยที่ยอดแตะท้องฟ้า ” แนวคิดเรื่อง “สัมผัสสวรรค์”
นี้บ่งบอกถึงความตั้งใจที่จะร่วมกับพระเจ้าในสวรรค์เพื่อแสดงให้เขาเห็นว่ามนุษย์สา
มารถทำได้โดยไม่มีพระองค์

และพวกเขามีความคิดที่จะหลีกเลี่ยงและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
มันไม่มีอะไรมากไปกว่าการทำนายพระเจ้าผู้สร้าง

ปฐมกาล 11:5: “
พระยาห์เวห์เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอคอยซึ่ง บุตร ของมนุษย์
กำลังก่อสร้าง”

มันเป็นเพียงภาพที่เปิดเผยแก่เราว่าพระเจ้าทรงทราบโครงการของมนุษยชา
ติที่เคลื่อนไหวอีกครั้งด้วยความคิดที่กบฏ

ปฐมกาล 11 :6: “ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด พวกเขาเป็นชนชาติเดียวกัน และทุกคนมีภาษาเดียวกัน และนี่คือสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ ตอนนี้ไม่มีอะไรจะหยุดพวกเขาจากการทำทุกสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้”

สถานการณ์ในสมัยบาเบลเป็นที่อิจฉาของพวกสากลนิยมร่วมสมัยที่ฝันถึงอุดมคตินี้: ก่อตั้งคนโสดและพูดภาษาเดียว และผู้นับถือสากลนิยมของเรา เช่นเดียวกับที่นิมรอดรวบรวมมา ไม่สนใจว่าพระเจ้าจะคิดอย่างไรในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ในปี 1747 นับตั้งแต่อาดัมทำบาป พระเจ้าได้ตรัสและแสดงความคิดเห็นของเขา ตามคำพูดของเขาความคิดเกี่ยวกับโครงการของมนุษย์ไม่ได้ทำให้เขาพอใจและทำให้เขารำคาญ อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะต้องทำลายล้างพวกเขาอีกครั้ง แต่ให้เราสังเกตว่าพระเจ้าไม่ได้โต้แย้งถึงประสิทธิภาพของแนวทางของมนุษยชาติที่ กบฏ เธอมีข้อเสียเปรียบเพียงข้อเดียวและสำหรับเขายิ่งพวกเขาพร้อมตัวกันมากเท่าไร พวกเขาก็ยิ่งปฏิเสธเขา ไม่รับใช้เขาอีกต่อไป หรือแยกว่านั่นคือรับใช้เทพจอมปลอมต่อหน้าเขา

ปฐมกาล 11:7: “ เอาน่า! ให้เราลงไปและทำให้ภาษาของพวกเขาสับสนเพื่อไม่ให้พวกเขาได้ยินภาษาของกันและกันอีกต่อไป ”

พระเจ้ามีวิธีแก้ปัญหานี้: “ ให้เราสับสนภาษาของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้ยินภาษาของกันและกันอีกต่อไป ” การกระทำนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำมาซึ่งปาฏิหาริย์อันศักดิ์สิทธิ์ ทันใดนั้นผู้ชายก็แสดงออกเป็นภาษาต่าง ๆ ไม่เข้าใจกันอีกต่อไปพวกเขาถูกบังคับให้ต้องแยกจากกัน หน่วยที่ ต้องการ เสีย ประเด็นหลักของการศึกษาวิจัยเรื่องนี่คือการแยกตัวของผู้ชายซึ่งยังคงประสบผลสำเร็จไป ด้วย ดี

ปฐมกาล 11:8: “ และพระเยโฮวาห์ทรงให้พวกเขากระจัดกระจายไปจากที่นั่นทั่วพื้นพิภพ และ พวกเขาก็หยุดสร้างเมือง ”

ผู้ที่พูดภาษาเดียวกันจะรวมกลุ่มกันและแยกตัวออกจากผู้อื่น ดังนั้นหลังจากประสบการณ์ " ภาษา " นี้แล้ว ผู้คนจะตั้งถิ่นฐานในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาจะพบเมืองที่ทำด้วยหินและอิฐ ประชาชาติจะถูกสร้างขึ้นและเพื่อลงโทษความผิดของพวกเขา พระเจ้าจะทรงสามารถทำให้พวกเขาต่อสู้กันเองได้ ความพยายามของ “ บาเบล ” ในการสร้างสันติภาพสากลล้มเหลว

ปฐมกาล 11:9: “ เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อพวกเขาว่าบาเบล เพราะที่นั่นพระเยโฮวาห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลกสับสน และจากที่นั่นพระเยโฮวาห์ก็ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วพื้นพิภพ ”

ชื่อ "บาเบล " ซึ่งหมายถึง "ความสับสน" สมควรที่จะเป็นที่รู้จักเพราะมันเป็นพยานต่อมนุษย์ว่าพระเจ้ามีปฏิกิริยาอย่างไรต่อความพยายามของพวกเขาในการรวมกันเป็นสากล: " ความสับสนของภาษา " บทเรียนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตือนมนุษยชาติจวบจนสิ้นโลก เนื่องจากพระเจ้าทรงต้องการเปิดเผยประสบการณ์นี้ในคำพยานของพระองค์ ซึ่งสังสอนโมเสสซึ่งเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งเรายังคงอ่านอยู่ทุกวันนี้ พระเจ้าจึงไม่ต้องใช้ความรุนแรงต่อกลุ่มกบฏในสมัยนั้น

แต่จะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป

ในตอนท้ายของโลกที่ท่าทำการชุมนุมสากลนี้ซึ่งพระเจ้าประณาม
กลุ่มกบฏสุดท้ายที่รอดชีวิตหลังสงครามโลกครั้งที่สามจะถูกทำลายโดยการเสด็จกลับ
มาอย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์ จากนั้นพวกเขาจะต้องจัดการกับ
"พระพิโรธของพระองค์" นอกจากนี้
ยังได้ตัดสินใจสังหารผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายของพระองค์
เพราะพวกเขาจะยังคงซื่อสัตย์ต่อวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์นับตั้งแต่พระ
องค์ทรงสร้างโลก มนุษยชาติไม่เคยสังเกตบทเรียนที่พระเจ้ามอบให้
และเมืองใหญ่ๆ ทั่วโลกก็ก่อตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง
จนกระทั่งพระเจ้าทำให้พวกเขาถูกทำลายโดยชนชาติอื่นหรือจากโรคร้ายแรง

ลูกหลานของเซม

สุ่อับราฮัมบิดาของผู้ศรัทธาและศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวในปัจจุบัน

ปฐมกาล 11:10: “คนเหล่านี้เป็นเชื้อสายของเซม เซม ซึ่งมีอายุหนึ่งร้อยปี
มีบุตรชื่ออาปัทซาด สองปีหลังจากนั้น

บุตรของเซม อาปัทซาดประสูติในปี 1658 (ค.ศ. 1656 + 2)

ปฐมกาล 11:11: “หลังจากให้กำเนิดอาปัทซาดแล้ว
เซมมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกห้าร้อยปี และเขาก็ให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

เซม เสียชีวิตในปี 2158 อายุ 600 ปี (100 + 500)

ปฐมกาล 11:12: “อาปัทซาดอายุสามสิบห้าปีเป็นบิดาของเชลัค”
Schélach บุตรของ Arpacschad เกิดในปี 1693 (1658 + 35)

ปฐมกาล 11:13: “หลังจากให้กำเนิดเชลัคแล้ว
อาปัทซาดมีชีวิตอยู่สี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

Arpacschad เสียชีวิตในปี 2539 อายุ 438 ปี (35 + 403)

ปฐมกาล 11:14: “เชลัคอายุสามสิบปีมีบิดาชื่อเฮเบอร์”
เฮเบอร์เกิดในปี 1723 (ค.ศ. 1693 + 30)

ปฐมกาล 11:15: “หลังจากให้กำเนิดเฮเบอร์แล้ว
เชลัคก็มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

Schélach เสียชีวิตในปี 2126 (1723 + 403) อายุ 433 (30 + 403)

ปฐมกาล 11:16: “เฮเบอร์อายุสามสิบสี่ปีมีบุตรชื่อเปเลก”
เปเลกเกิดในปี 1757 (ค.ศ. 1723 + 34) เมื่อถึงเวลาประสูติ

ตามปฐมกาล 10:25 “แผ่นดินโลกถูกแบ่งแยก”
ด้วยภาษาพูดที่พระเจ้าทรงสร้างไว้เพื่อแบ่งแยกมนุษย์ที่รวมตัวกันที่บาเบล

ปฐมกาล 11:17: “หลังจากให้กำเนิดเปเลกแล้ว
เฮเบอร์มีชีวิตอยู่สี่ร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

Hébert เสียชีวิตในปี 2187 (1757 + 430) อายุ 464 (34 + 430)

ปฐมกาล 11:18: “เปเลกอายุสามสิบปีมีบุตรชื่อเรสุ”
เรสุเกิดในปี พ.ศ. 2330 (พ.ศ. 2300 + 30)

ปฐมกาล 11:19: “หลังจากให้กำเนิดเรสุแล้ว
เปเลกก็มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสองร้อยเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว”

เปเลกเสียชีวิตในปี 1996 (พ.ศ. 2330 + 209) อายุ 239 ปี (30 + 209) สังกัดว่าชีวิตที่สั้นลงอย่างโหดร้ายอาจเนื่องมาจากการกบฏของหอคอยบาเบลที่สำเร็จในสมัยของเขา

ปฐมกาล 11:20: “ เรสุ อายุสามสิบสองปี มีบุตรชื่อเสรุ ”

เชรุเกิดเมื่อปี พ.ศ. 2362 (พ.ศ. 2330 + 32)

ปฐมกาล 11:21: “ หลังจากให้กำเนิดเสรุแล้ว เรสุก็มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสองร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว ”

เรสุเสียชีวิตในปี พ.ศ. 2539 (พ.ศ. 2362 + 207) อายุ 239 ปี (32 + 207)

ปฐมกาล 11:22: “ เสรุอายุสามสิบปี มีบิดาชื่อนาโฮร์ ”

นาโฮร์เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2392 (ค.ศ. 1819 + 30)

ปฐมกาล 11:23: “ หลังจากให้กำเนิดนาโฮร์แล้ว เสรุก็มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสองร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว ”

เชรุเสียชีวิตในปี พ.ศ. 2592 (พ.ศ. 2392 + 200) อายุ 230 ปี (30 + 200)

ปฐมกาล 11:24: “ นาโฮร์อายุยี่สิบเก้าปี มีบุตรชื่อเทราห์ ”

เทราห์เกิดในปี พ.ศ. 2421 (พ.ศ. 2392 + 29)

ปฐมกาล 11:25: “ หลังจากให้กำเนิดเทราห์แล้ว นาโฮร์มีอายุหนึ่งร้อยสิบเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว ”

นาโฮร์เสียชีวิตในปี พ.ศ. 2511 (พ.ศ. 2392 + 119) อายุ 148 ปี (29 + 119)

ปฐมกาล 11:26: “ เทราห์ อายุเจ็ดสิบปี มีบุตรชื่ออับราม นาโฮร์ และ ฮาราน ”

อับรามเกิดในปี 1948 (พ.ศ. 2421 + 70)

อับรามจะมีบุตรชายคนแรกที่ต้องตามกฎหมายคืออิสอัค เมื่อเขาอายุ 100 ปี ในปี 2048 ตามปฐมกาล 21:5: “ อับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่ออิสอัคบุตรชายของเขาเกิด ”

อับรามจะเสียชีวิตในปี 2123 อายุ 175 ปี ตามปฐมกาล 25:7: “ นี่เป็นช่วงอายุแห่งชีวิตของอับราฮัม อับราฮัมมีอายุได้หนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าปี ».

ปฐมกาล 11:27: “ คนเหล่านี้เป็นลูกหลานของเทราห์ เทราห์ให้กำเนิดอับราม นาโฮร์ และฮาราน ฮารานให้กำเนิด โลก ”

โปรดทราบที่อับรามเป็นบุตรชายคนโตในบรรดาบุตรชายสามคนของเทราห์ เหตุฉะนั้นผู้ที่เกิดมาเมื่อเทราห์บิดาของเขาอายุ 70 ปี ตั้งที่ระบุไว้ในข้อ 26 ข้างต้น

ปฐมกาล 11:28: “ และฮารานก็สิ้นชีวิตต่อหน้าเทราห์บิดาของเขาในดินแดนที่เขาเกิดในเมืองอูร์ของชาวเคลดี ”

การเสียชีวิตครั้งนี้อธิบายว่าทำไมโลตจึงเดินทางร่วมกับอับรามในการเดินทางของเขาในภายหลัง อับรามก็รับเขาไปอยู่ภายใต้การคุ้มครองของเขา

อับรามเกิดในเมืองอูร์ในเมืองเคลเดีย และที่เมืองบาบิโลนในเมืองเคลเดียที่อิสราเอลที่กบฏจะถูกนำไปเป็นเชลยในสมัยของผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์และผู้เผยพระวจนะดาเนียล

ปฐมกาล 11:29: “ อับรามและนาโฮร์มีภรรยา กษัตริย์ของอับราม ชื่อซาราย และภรรยาของนาโฮร์ชื่อมิลคาห์ บุตรสาวของฮาราน พ่อของมิลคาห์ และบิดาของยีสคาห์ ”

พันธมิตรในเวลานี้มีความสอดคล้องกันมาก Nachor แต่งงานกับ Milcah ลูกสาวของ Haran น้องชายของเขา ถือเป็นบรรทัดฐานและการเชื่อฟังหน้าที่ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ของ

ฝ่าฟันลู่กลหลาน ในทางกลับกัน
อิสอัคจะส่งคนรับใช้ของเขาไปหาภรรยาให้กับอิสอัคลูกชายของเขาในตระกูลใกล้เคียง
ดของลาบันชาวอารามเออิก

ปฐมกาล 11:30: “ ซารายเป็นหมัน *เออ ไม่มีลูก* ”

ความเป็นหมันนี้จะทำให้พระเจ้าผู้สร้างสามารถเปิดเผยพลังสร้างสรรค์ของเขา
มาได้

โดยทำให้นางสามารถคลอดบุตรได้เมื่อนางจะมีอายุเกือบร้อยปีเหมือนอับรามสามมี
องนาง ความเป็นหมันนี้จำเป็นในระดับคำทำนาย
เพราะไอแซคถูกนำเสนอว่าเป็นอาดัมคนใหม่ที่พระเยซูคริสต์จะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
ในเวลาของพระองค์ ทั้งสองคนในสมัยของพวกเขาเป็น " บุตรแห่งพระ
สัญญาอันศักดิ์สิทธิ์" ดังนั้นจึงเป็นเพราะบทบาทการพยากรณ์ของเขาในฐานะ
"บุตรของพระเจ้า" เสมอที่เขาจะไม่เลือกภรรยาของเขาเอง
เพราะในเนื้อหนังของพระเยซู พระเจ้าคือผู้ที่เลือกอัครสาวกและสาวกของเขา
กล่าวคือ พระวิญญาณของพระบิดาที่อยู่ในเขา และใครทำให้เขาเคลื่อนไหว

ปฐมกาล 11:31: “ เทราห์พาอับรามบุตรชายของเขา
และโลทบุตรชายฮาราน บุตรชายของเขา และซารายบุตรสะใภ้ของเขา
ซึ่งเป็นภรรยาของอับรามบุตรชายของเขา

พวกเขาเดินทางจากเมืองเออร์ของชาวเคลดีไปยังดินแดนคานาอันด้วยกัน
พวกเขามาถึงเมืองฮารานและอาศัยอยู่ที่นั่น

ทุกคนในครอบครัวรวมทั้งอับรามตั้งถิ่นฐานอยู่ที่เมืองฮารานทางตอนเหนือของ
องประเทศ

การเคลื่อนไหวครั้งแรกนี้ทำให้พวกเขาเข้าใกล้สถานที่กำเนิดของมนุษยชาติมากขึ้น
พวกเขา แยกตัวออก

จากเมืองใหญ่ที่มีประชากรหนาแน่นอยู่แล้วและกบฏมากแล้ว

จากที่ราบอันอุดมสมบูรณ์และเจริญรุ่งเรือง

ปฐมกาล 11:32: “ อายุของเทราห์คือสองร้อยห้าปี และเทราห์ก็สิ้นชีวิตใน
เมือง ฮาราน

เทราห์เกิดในปี พ.ศ. 2421 และเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 205 ปีในปี พ.ศ. 2526

ในตอนท้ายของการศึกษาบทนี้

ขอให้เราทราบว่าการลดอายุขัยลงเหลือ 120 ปีกำลังดำเนินไปด้วยดี ระหว่าง
“600 ปี” ของเขม กับ “148 ปี” ของนาโฮร์ หรือ “175 ปี” ของอับราฮัม
ชีวิตที่สั้นลงอย่างเห็นได้ชัด ประมาณ 4 ศตวรรษต่อมา โมเสสจะมีอายุยืนยาวถึง
120 ปีพอดี จำนวนที่พระเจ้าอ้างถึงจะได้มาเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม

ในประสบการณ์ที่อับราฮัมอาศัยอยู่

พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าตัวเขาเองพร้อมที่จะทำอะไรเพื่อไถ่ชีวิตผู้ที่พระองค์ทรง
เลือกไว้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกจากบรรดาสิ่งมีชีวิตที่เป็นมนุษย์

ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาจะรักษาภาพลักษณ์ของพระองค์ไว้หรือไม่

ในฉากประวัติศาสตร์นี้ อับราฮัมเป็นพระเจ้าในพระบิดา อิสอัค พระเจ้าในพระบุตร
และจะเกิดสัมฤทธิ์ผลในพระเยซูคริสต์

และพันธสัญญาใหม่จะเกิดขึ้นจากการเสียสละด้วยความสมัครใจของเขา

ปฐมกาล 12

แยกจากครอบครัวบนโลก

ปฐมกาล 12:1: “ *พระยาห์เวห์ตรัสกับอับรามว่า “จงออกไปจากเมืองของเจ้า จากบ้านเกิดของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะแสดงแก่เจ้า”* ”

ตามคำสั่งของพระเจ้า อับรามจะละทิ้งครอบครัวทางโลกของเขา บ้านบิดาของเขา

และเราต้องดูตามลำดับนี้ถึงความหมายฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าประทานในปฐมกาล 2:24 ตามถ้อยคำของเขาที่กล่าวว่า: “ *เพราะฉะนั้นมนุษย์จะต้อง*

ละบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยาของเขา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน ” อับรามต้อง “ *จากบิดามารดาของเขา ”* เพื่อเข้าสู่บทบาทฝ่ายวิญญาณเชิงพยากรณ์ของพระคริสต์ ซึ่งมีเพียง “*เจ้าสาว ”* ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่นับให้

ความผูกพันทางเนื้อหนังเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าทางวิญญาณที่ผู้ได้รับเลือกจะต้องหลีกเลี่ยง เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการสร้าง “ *เนื้อเดียวกัน ”* ในรูปเชิงสัญลักษณ์กับพระเยซูคริสต์พระผู้สร้างพระเจ้าพระยาห์เวห์

ปฐมกาล 12:2: “ *เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้เจ้ามีชื่อเสียงโด่งดัง และเจ้าจะเป็นบ่อเกิดแห่งพระพร”* ”

อับรามจะกลายเป็นผู้ประสาทพรคนแรกในพระคัมภีร์ ซึ่งผู้นับถือพระเจ้าองค์เดียวยอมรับว่าเป็น “*บิดาของผู้เชื่อ*” เขายังอยู่ในพระคัมภีร์ด้วย

ซึ่งเป็นผู้รับใช้คนแรกของพระเจ้าซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของเขาจะได้รับการติดตามและเปิดเผยอย่างยาวนาน

ปฐมกาล 12:3: “ *เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า และทุกครอบครัวในโลกจะได้รับพรในตัวคุณ”* ”

การเดินทางและการเผชิญหน้าของอับรามจะเป็นข้อพิสูจน์เรื่องนี้และในอียิปต์แล้วเมื่อฟาโรห์ต้องการนอนกับซาราย โดยเชื่อว่าเธอเป็นน้องสาวของเขาตามที่อับรามพูดเพื่อปกป้องชีวิตของเขา ในนิมิตพระเจ้าเป็นเจ้าทรงแจ้งให้ทราบซารายเป็นภรรยาของศาสตราจารย์และเขาเกือบตาย

ส่วนที่สองของข้อนี้ “ *ทุกครอบครัวในโลกจะได้รับพรในตัวคุณ ”* จะพบความสำเร็จในพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นบุตรของดาวิดแห่งเผ่ายูดาห์ ผู้เป็นบุตรของอิสราเอล ผู้เป็นบุตรของอิสอัค ผู้เป็นบุตรของอับราม พระเจ้าจะสร้างพันธมิตรสองแห่งที่ต่อเนื่องกันซึ่งนำเสนอมาตรฐานแห่งความรอดให้กับอับราม

เนื่องจากมาตรฐานเหล่านี้ต้องพัฒนาเพื่อเปลี่ยนจากประเภทสัญลักษณ์ไปเป็นประเภทจริง ขึ้นอยู่กับว่าคนบาปมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระคริสต์หรือตามหลังพระองค์

ปฐมกาล 12:4: “ *อับรามไปตามที่พระเจ้าตรัสบอกเขา และโลกก็ไปกับเขาด้วย อับรามอายุเจ็ดสิบห้าปีเมื่อเขาออกมาจากเมืองฮาราน เมื่ออายุ 75 ปี อับรามมีประสบการณ์ชีวิตมายาวนานแล้ว*

เราต้องได้รับประสบการณ์นี้เพื่อฟังและแสวงหาพระเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากค้นพบคำสาปแห่งมนุษยชาติที่แยกจากเขา

ถ้าพระเจ้าทรงเรียกเขา นั่นเป็นเพราะอับรามตามหาเขา
ตั้งนั้นเมื่อพระเจ้าสำแดงพระองค์แก่เขา เขาจึงรีบเชื่อฟังเขา
และการเชื่อฟังอันเป็นประโยชน์นี้จะได้รับการยืนยันและเตือนให้อิสอัคบุตรชายของ
เขาในข้อนี้ที่อ้างถึงในปฐมกาล 26:5: " **เพราะอับราฮัมเชื่อฟังเสียงของฉัน**
และรักษาคำสั่งของฉัน **บัญญัติของฉัน** **กฎเกณฑ์ของฉัน**
และกฎหมายของฉัน " "

อับรามจะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงมอบสิ่งเหล่านี้แก่เขาเท่านั้น
คำพยานจากพระเจ้านี้เปิดเผยแก่เราว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม้ได้กล่าวถึงในพระคัม
ภีร์ได้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว

พระคัมภีร์นำเสนอเพียงบทสรุปของการดำรงอยู่อันยาวนานของชีวิตมนุษย์เท่านั้น
และชีวิตของมนุษย์ 175 ปี
มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งที่เขามีชีวิตอยู่นาทีต่อนาที วินาทีต่อวินาที
แต่สำหรับเรา สรุปสาระสำคัญก็เพียงพอแล้ว

ตั้งนั้น พระพรของพระเจ้าที่ประทานแก่อับรามจึงขึ้นอยู่กับการเชื่อฟังของเขา
และการศึกษาพระคัมภีร์และคำพยากรณ์ทั้งหมดของเราจะไร้ผลถ้าเราไม่เข้าใจถึงค
วามสำคัญของการเชื่อฟังนี้

เพราะพระเยซูคริสต์ทรงประทานตัวอย่างของพระองค์แก่เราโดยดรัสในยอห์น 8: 29:

“ พระองค์ผู้ทรงส่งเรามาทรงอยู่กับข้าพเจ้า
เขาไม่ได้ทิ้งฉันไว้ตามลำพังเพราะฉันมักจะทำ **สิ่งที่เขาพอใจ** ”

มันก็เหมือนกันกับทุกคน ความสัมพันธ์ที่ดีใดๆ เกิดขึ้นได้โดยการทำให้ **“ สิ่งที่น่าพอใจ**
” กับคนที่คุณต้องการทำให้พอใจ

ตั้งนั้นศรัทธาไม่ว่าจะเป็นศาสนาที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องที่ซับซ้อน

แต่เป็นความสัมพันธ์ที่เรียบง่ายที่ทำให้พระเจ้าและตนเองพอพระทัย

ในยุคสุดท้ายของเรา

สัญญาณที่กำลังเกิดขึ้นคือการไม่เชื่อฟังของลูกต่อพ่อแม่และต่อหน่วยงานระดับชา
ติ พระเจ้าทรงจัดระเบียบสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ผู้ใหญ่ที่กบฏ เนรคุณ หรือไม่แยแสต่อเขา
ค้นพบสิ่งที่พระองค์เองประสบเนื่องจากความชั่วร้ายของพวกเขา เขา

ตั้งนั้นการกระทำที่พระเจ้าสร้างขึ้นจึงกรีดร้องดังกว่าเสียงตะโกนและคำพูดเพื่อแสดง
ความขุ่นเคืองอันชอบธรรมของเขาและเพียงแค่ว่า

ปฐมกาล

12:5:

“

อับรามพาขารายภรรยาของเขาและโลหบุตรชายน้องชายของเขา

พร้อมด้วยสิ่งของทั้งหมดที่พวกเขาถืออยู่และคนรับใช้ที่พวกเขาได้มาในเมืองฮาราน
พวกเขาออกเดินทางไปยังแผ่นดินคานาอัน และมาถึงแผ่นดินคานาอัน”

จรัญตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของคานาอัน

อับรามจึงเดินทางจากฮารานไปทางตะวันตกแล้วไปทางทิศใต้ และเข้าสู่คานาอัน

ปฐมกาล

12:6:

“ **อับรามเดินทางผ่านแผ่นดินไปยังสถานที่ที่เรียกว่าเชเคม**

ถึงต้นโอ๊กแห่งโมเรห์ ขณะนั้นชาวคานาอันอยู่ในแผ่นดิน”

เราควรจำมันได้ไหม? “ **ชาวคานาอัน** ” เป็นยักษ์ แต่แล้วอับรามเองล่ะ?

เพราะน้ำท่วมยังอยู่ใกล้มาก และอับรามอาจมีขนาดตัวเท่ายักษ์ได้ เมื่อเข้าสู่คานาอัน

เขาไม่ได้รายงานการมีอยู่ของยักษ์เหล่านี้

ซึ่งสมเหตุสมผลหากตัวเขาเองยังอยู่ในบรรทัดฐานนี้

อับรามลงใต้ข้ามกาลิลีในปัจจุบันและมาถึงสะมาเรียในปัจจุบันที่เมืองเชเคม

ดินแดนสะมาเรียนี้จะเป็สถานที่ประกาศข่าวดีซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงโปรดปราน ที่นั่น

เขาจะพบศรัทธาใน “หญิงชาวสะมาเรีย” และครอบครัวของเธอ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ชาวยิวได้รับอนุญาตให้เข้าไปด้วยความประหลาดใจอย่างยิ่ง
ปฐมกาล 12:7: “*พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า “เราจะยกแผ่นดินนี้ให้ลูกหลานของเจ้า”*

อับรามจึงสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าผู้ปรากฏแก่ท่านที่นั่น”

อันดับแรก พระเจ้าทรงเลือกสะมาเรียในปัจจุบันเพื่อแสดงพระองค์แก่อับราม ผู้ซึ่งจะชำระการประทุษร้ายให้บริสุทธิ์โดยการสร้างแท่นบูชาที่นั่น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ถึงไม้กางเขนแห่งการทรมานของพระคริสต์ ทางเลือกนี้บ่งบอกถึงความเชื่อมโยงกับการประกาศข่าวดีของประเทศในอนาคตโดย พระเยซูคริสต์และอัครสาวกของพระองค์ จากสถานที่แห่งนี้พระเจ้าทรงประกาศแก่เขาว่าเขาจะมอบประเทศนี้ให้กับลูกหลานของเขา แต่คนไหนล่ะ ชาวยิวหรือคริสเตียน? แม้ว่าข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์จะเป็นประโยชน์ต่อชาวยิว แต่คำสัญญาที่ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับการที่พระคริสต์ทรงเลือกสรรให้สำเร็จในโลกนี้

เพราะว่าผู้ที่ทรงเลือกไว้ของพระคริสต์ตามหลักการแห่งความชอบธรรมโดยศรัทธา เชื้อสายที่สัญญาไว้กับอับรามก็เช่นกัน

ปฐมกาล 12:8 “*ท่านเคลื่อนจากที่นั่นไปยังภูเขาทิศตะวันตกของเบธเอล และตั้งเต็นท์โดยมีเบธเอลอยู่ทางทิศตะวันตก และเมืองอัยอยู่ทางทิศตะวันออก เขายังได้สร้างแท่นบูชาแด่พระเจ้าที่นั่นด้วย และเขาร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์”*

อับรามลงไปทางใต้ตั้งค่ายอยู่บนภูเขาระหว่างเบธเอลกับเมืองอัย พระเจ้าทรงกำหนดทิศทางของทั้งสองเมือง เบธเอล แปลว่า "พระนิเวศของพระเจ้า" และอับรามก็วางไว้ทางทิศตะวันตก

ในทิศทางที่จะมอบให้กับพลับพลาและพระวิหารแห่งกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อว่าเมื่อเข้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นพระนิเวศของเขา บรรดาเจ้าหน้าที่จะหันหลังให้กับ

พระอาทิตย์ขึ้นซึ่งขึ้นทางทิศตะวันออกทิศตะวันออก ทางทิศตะวันออกคือเมือง Ai ซึ่งมีรากหมายถึง: กองหิน ซากปรักหักพัง หรือเนินเขาและอนุสาวรีย์ พระเจ้าทรงเปิดเผยการพิพากษาของพระองค์แก่เรา

ตรงข้ามทางเข้าของผู้ที่ได้รับเลือกเข้าไปในบ้านของพระเจ้า มีเพียงซากปรักหักพังและกองหินทางตะวันออกเท่านั้น ในภาพนี้ อับรามเปิดทางสู่อิสราเอลสองทางต่อหน้าเขา คือทางตะวันตก เบธเอลและซีวิต หรือทางตะวันออก คืออัยและความตาย โชคดีที่เขาได้เลือกซีวิตกับพระเจ้าแล้ว

ปฐมกาล 12:9: “*อับรามเดินทางต่อไปโดยมุ่งหน้าไปทางทิศใต้”* โปรตทราบว่าการข้ามคานาอันครั้งแรกนี้ อับรามไม่ได้ไปที่ "เจบูน" ซึ่งเป็นชื่อเมืองในอนาคตของดาวิด: กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งทำให้เขาเพิกเฉยโดยสิ้นเชิง

ปฐมกาล 12:10: “*เกิดการกั้นดารอาหารในแผ่นดิน และอับรามก็ลงไปยังอียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น เนื่องจากการกั้นดารอาหารครั้งใหญ่ในแผ่นดิน”*

อย่างเช่นในกรณีที่ยูเซฟ บุตรของยาโคบ อิสราเอล กลายเป็นราชมนตรีคนแรกของอียิปต์ ความอดอยากนั่นเองที่นำอับรามมายังอียิปต์ ประสบการณ์ที่เขาจะมีเล่าไว้ในข้อที่เหลือของบทนี้

อับรามเป็นคนสงบและซื่อสัตย์ด้วยซ้ำ
 ด้วยความกลัวว่าจะถูกฆ่าเพื่อเอาซาร่าห์ภรรยาของเขาซึ่งสวยมาก
 เขาจึงตัดสินใจเสนอเธอเป็น น้องสาวของเขา ซึ่งเป็นความจริง เพียงครั้งเดียว
 ด้วยอุบายนี้
 ฟาโรห์ทรงพอพระทัยเขาและมอบทรัพย์สมบัติที่จะให้ความมั่งคั่งและอำนาจแก่เขา
 สิ่งนี้ได้รับ พระเจ้าโชมตีฟาโรห์ด้วยภัยพิบัติ และเขารู้ว่าซาร่าห์เป็นภรรยาของเขา
 จากนั้นเขาก็ไล่ตามอับรามซึ่งทำให้อียิปต์ร่ำรวยและมีอำนาจ
 ประสบการณ์นี้ทำนายถึงการคงอยู่ของชาวฮีบรู ซึ่งหลังจากเป็นทาสของอียิปต์แล้ว
 จะปล่อยให้ฮีบรูรับทองคำและความมั่งคั่งไป
 และพลังนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเขาในไม่ช้า

ปฐมกาล 13

อับรามแยกจากโลท

เมื่อกลับจากอียิปต์ อับราม ครอบครัวของเขา และโลท หลานชายของเขา
 กลับมาที่เบเธลไปยังสถานที่ซึ่งเขาได้ตั้งแท่นบูชาเพื่อวิงวอนพระเจ้า
 ขณะที่พวกเขาทั้งหมดอยู่ในสถานที่นี้ระหว่างเบเธลและอัยระหว่าง
 "พระนิเวศของพระเจ้า" และ "ซากปรักหักพัง"
 หลังจากการทะเลาะกันระหว่างคนรับใช้
 อับรามก็แยกทางกับโลทซึ่งเขาเป็นผู้เลือกทิศทางที่เขาต้องการจะไป
 และโลทก็ถือโอกาสเลือกรับและควบคุมสมบัตินี้ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเจริญรุ่งเรือง
 ง ข้อ 10 กล่าวไว้ว่า: “ โลทเงยหน้าขึ้นและเห็นที่ราบแม่น้ำจอร์แดนซึ่งมีน้ำเต็มไปหมด
 ก่อนที่พระเยโฮวาห์จะทรงทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์
 สวนนั้นก็ไกลถึงโคอาร์ซึ่งเป็นสวนของพระเจ้าเหมือนแผ่นดิน อียิปต์
 ในการทำเช่นนั้น เขาเลือก "ความพินาศ"
 และจะค้นพบมันเมื่อพระเจ้าทรงโชมตีเมืองต่างๆ
 ในหุบเขาแห่งนี้ด้วยไฟและกำมะถันซึ่งปัจจุบันบางส่วนถูกปกคลุมไปด้วย
 "ทะเลเดดซี";
 การลงโทษที่เขาจะหนีไปพร้อมกับลูกสาวสองคนของเขาด้วยความเมตตาของพระ
 เจ้าซึ่งจะส่งทูตสวรรค์สององค์มาเตือนเขาและทำให้เขาออกจากเมืองโสโดมที่เขา
 ะอาศัยอยู่ เราอ่านในข้อ 13: “ ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วร้าย
 และเป็นคนบาปหนักต่อพระเจ้า”

อับรามจึงยังคงอยู่ใกล้เบเธล ซึ่งเป็น “บ้านของพระเจ้า” บนภูเขา
 ปฐมกาล 13:14 ถึง 18: “
 พระยาห์เวห์ตรัสกับอับรามหลังจากที่โลทแยกตัวจากเขาแล้ว
 จงเงยหน้าขึ้นและจากที่ซึ่งเจ้าอยู่ จงมองไปทางเหนือและทางใต้
 ไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก
 เพราะดินแดนทั้งหมดที่คุณเห็นเราจะยกให้กับคุณและลูกหลานของคุณตลอดไป
 เราจะทำให้เชือกสายของเจ้าตั้งฝังคลีดิน เพื่อว่า
 ถ้าใครสามารถนับฝังคลีบนดินได้ เชือกสายของเจ้าก็จะถูกนับด้วย
 ลูกขึ้นเดินทางไปตามความยาวและความกว้างของแผ่นดิน
 เพราะฉันจะมอบมันให้กับคุณ

อับรามก็ตั้งเต็นท์และมาอาศัยอยู่ตามต้นโอ๊กมัมเรใกล้เมืองเฮโบรน และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาแด่พระเจ้าที่นั่น”

หลังจากที่ปล่อยให้โลทเลือก อับรามก็ได้รับส่วนที่พระเจ้าต้องการจะมอบให้ และที่นั่นอีกครั้ง เขาได้ต่ออายุพรและพระสัญญาของเขาอีกครั้ง การเปรียบเทียบ “เชื้อสาย” ของเขากับ “แผ่นดิน” ต้นกำเนิดและการสิ้นสุดของจิตวิญญาณ ร่างกาย และวิญญาณของมนุษย์ ตามปฐมกาล 2:7 จะได้รับการยืนยันโดย “ดวงดาวในสวรรค์” ในปฐมกาล .15: 5.

ปฐมกาล 14

แยก จากกันด้วยอำนาจ

กษัตริย์สี่องค์จากทิศตะวันออกมาทำสงครามกับกษัตริย์ทั้งห้าแห่งหุบเขาซึ่งเป็นที่ตั้งของโสโดมซึ่งโลทอาศัยอยู่ กษัตริย์ทั้งห้าถูกหุบตีและถูกจับเป็นเชลยเช่นเดียวกับโลท เมื่อได้รับค่าเดือน อับรามเข้ามาช่วยเหลือและปล่อยตัวประกันที่ถูกจับทั้งหมด ให้เราสังเกตความสนใจของข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

ปฐมกาล 14:16 “ พระองค์ทรงนำทรัพย์สมบัติกลับมาทั้งหมด เขายังนำโลท น้องชายของเขา พร้อมด้วยสิ่งของของเขา ตลอดจนผู้หญิงและประชาชนกลับมาด้วย”

ในความเป็นจริง เจาะโลทเท่านั้นที่อับรามเข้ามาแทรกแซง แต่โดยการเชื่อมโยงข้อเท็จจริงเข้าด้วยกัน พระเจ้าทรงปิดบังความเป็นจริงนี้เพื่อปลุกเร้าการตำหนิของเขาต่อโลท ซึ่งตัดสินใจเลือกการใช้ชีวิตอย่างไม่ดีในเมืองของคนชั่ว

ปฐมกาล 14:17: “ หลังจากให้อับรามได้รับชัยชนะจากเคโดร์ลาโอเมอร์และกษัตริย์ที่อยู่ด้วยแล้ว กษัตริย์เมืองโสโดมก็ออกไปรับท่านที่หุบเขาซาเวห์ ซึ่งเป็นหุบเขาของกษัตริย์”

ผู้ชนะจะต้องได้รับการขอบคุณ คำว่า “Shavéh” หมายถึง ธรรมดา ; แนนอนว่าสิ่งที่ลอลวงโลดและมีอิทธิพลต่อการเลือกของเขา

ปฐมกาล 14:18: “ เมลคีเซเดคกษัตริย์แห่งซาเลมนำขนมปังและเหล้าองุ่นมา เขาเป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด”

กษัตริย์แห่งซาเลมองค์นี้เป็น “ ปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ” ชื่อของเขาหมายถึง: “ราชาของฉันคือความยุติธรรม” การปรากฏของพระองค์และการแทรกแซงของพระองค์เป็นข้อพิสูจน์ถึงความต่อเนื่องของการนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้บนแผ่นดินโลกนับตั้งแต่สิ้นสุดน้ำท่วม ซึ่งยังคงปรากฏอยู่ในความคิดของมนุษย์ในสมัยอับราม แต่ผู้นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้เหล่านี้ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโครงการกอบกู้ที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยผ่านประสบการณ์เชิงพยากรณ์ที่อับรามและลูกหลานของเขาดำเนินชีวิต

ปฐมกาล 14:19: “ และเขาได้อวยพรอับรามและกล่าวว่า: ขอให้พระเจ้าผู้สูงสุดแห่งสวรรค์และโลกได้รับพรจากพระเจ้าผู้สูงสุด! -

พระพรของตัวแทนอย่างเป็นทางการของพระเจ้านี้ยืนยันเพิ่มเติมถึงพระพรที่พระเจ้าประทานแก่อับรามโดยตรง

ปฐมกาล 14:20: “ **สาธุการแด่พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงมอบศัตรูของคุณไว้ในมือของคุณ! และอับรามก็มอบสิบชักหนึ่งจากทุกสิ่งแก่เขา** ”

เมลคีเซเดคถวายพรอับรามแต่ระวังอย่าถือว่าชัยชนะของเขาเป็นของเขา เขาถือว่ามันเป็น " **พระเจ้าผู้สูงสุดที่มอบศัตรูของเขาไว้ในมือของเขา** และเรามีตัวอย่างที่ชัดเจนของการเชื่อฟังกฎเกณฑ์ของพระเจ้าของอับราม เนื่องจากเขา " **ถวายสิบลดของทุกสิ่ง** " แก่เมลคีเซเดค ซึ่งชื่อนี้มีความหมายว่า " **กษัตริย์ของฉันคือความยุติธรรม** " ด้วยเหตุนี้กฎสวนสิบจึงมีอยู่แล้วตั้งแต่ปลายน้ำท่วมโลกและอาจก่อน “ **น้ำท่วม** ” ด้วยซ้ำ

ปฐมกาล 14:21: “ **กษัตริย์เมืองโสโดมตรัสกับอับรามว่า “ขอมอบคนแก่ข้าพเจ้าเกิด และจงรับทรัพย์สมบัติไว้สำหรับท่าน** ”

กษัตริย์เมืองโสโดมเป็นหนี้บุญคุณอับรามผู้ปลดปล่อยประชากรของเขา ดังนั้นเขาจึงต้องการจ่ายค่าบริการอย่างมหาศาล

ปฐมกาล 14:22: “ **อับรามตอบกษัตริย์เมืองโสโดมว่า ข้าพเจ้ายกมือขึ้นต่อพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้สูงสุด เจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก** ”

อับรามใช้ประโยชน์จากสถานการณ์นี้เพื่อเตือนกษัตริย์ผู้วิปริตถึงการดำรงอยู่ของ " **ยาห์เวห์พระเจ้าผู้สูงสุด** " ซึ่งเป็น " **เจ้าแห่งสวรรค์และโลก** " ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งทำให้เขาเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียวในทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่กษัตริย์ได้รับจากความชั่วร้ายของเขา

ปฐมกาล 14:23: “ **ฉันจะไม่เอาสิ่งใด ๆ ที่เป็นของคุณ แม้แต่ด้ายหรือเชือกผูกรองเท้า เพื่อที่คุณจะได้ไม่ได้พูดว่า: ฉันทำให้อับรามร่ำรวย ไม่มีอะไรสำหรับฉัน!** -

ด้วยทัศนคติเช่นนี้

อับรามเป็นพยานต่อกษัตริย์เมืองโสโดมว่าเขาเพียงมาทำสงครามครั้งนี้เพื่อช่วยโลหลานชายของเขาเท่านั้น

อับรามประณามกษัตริย์องค์นี้ผู้ดำเนินชีวิตด้วยความชั่วร้าย ความวิปริต และความรุนแรง เช่นเดียวกับพระเจ้า

และเขาชี้แจงเรื่องนี้ให้ชัดเจนโดยปฏิเสธความร่ำรวยที่ได้มาอย่างไม่สมควร

ปฐมกาล 14:24: “ **เฉพาะอาหารที่คนหนุ่มได้กิน และส่วนของคนที่ได้ไปกับฉัน อาเนอร์ เอชโคล และมัมเร พวกเขาจะรับส่วนของพวกเขา** ”

แต่การเลือกอับรามนี้เกี่ยวข้องกับเขาเท่านั้น ผู้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและผู้รับใช้ของเขาสามารถรับส่วนแบ่งจากความมั่งคั่งที่เสนอให้ได้

ปฐมกาล 15

การแยกจากกันโดยพันธสัญญา

ปฐมกาล 15:1: “ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระวาระของพระเจ้ามาถึงอับรามเป็นนิมิตว่า ”อับรามเอ๋ย อย่ากลัวเลย ฉันเป็นโล่ของคุณ และรางวัลของคุณจะยิ่งใหญ่มาก ”

อับรามเป็นคนสงบสุขที่อาศัยอยู่ในโลกที่โหดร้าย เช่นเดียวกับในนิมิตพระเจ้าผู้เป็นเพื่อนของเขาคือยาโฮเวห์ก็มารับรองเขาว่า “ เราเป็นโล่ของเจ้า และบำเหน็จของเจ้าจะยิ่งใหญ่มาก ”

ปฐมกาล 15:2: “ อับรามทูลตอบว่า ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะประทานอะไรแก่ข้าพระองค์? ฉันจะไปโดยไม่มีลูก และทายาทแห่งบ้านของฉันคือเอลีเชอร์แห่งดามัสกัส ”

เป็นเวลานานแล้วที่อับรามทนทุกข์ทรมานจากการที่ไม่สามารถเป็นบิดาได้ เนื่องจากข่าวร้ายภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของเขาเป็นหมัน และเขารู้ดีว่าเมื่อเขาเสียชีวิตญาติสนิทจะได้รับมรดกทรัพย์สินของเขา: “ เอลีเชอร์แห่งดามัสกัส ” ให้เราสังเกตว่าเมือง “ ดามัสกัส ” ในซีเรีย นี้มีอายุเท่าไร

ปฐมกาล 15:3: “ อับรามกล่าวว่า “ ดูเถิด ท่านไม่ได้ให้เชื้อสายแก่ข้าพเจ้าเลย และผู้ที่เกิดในบ้านของข้าพเจ้าจะเป็นทายาทของข้าพเจ้า ”

อับรามไม่เข้าใจคำสัญญาที่ให้ไว้กับลูกหลานของเขาเนื่องจากเขาไม่มีบุตร และไม่มีบุตร

ปฐมกาล 15:4: “ แล้วพระวาระของพระเจ้ามาถึงเขาว่า เขาจะไม่ใช้ทายาทของคุณ แต่ผู้ที่มาจากร่างกายของคุณจะเป็นทายาทของคุณ ”

พระเจ้าบอกเขาว่าเขาจะกลายเป็นพ่อของลูกอย่างแท้จริง

ปฐมกาล 15:5 “ เมื่อพาดออกมาแล้วจึงพูดว่า “ จงมองดูท้องฟ้าและนับดาว ถ้านับได้ ” และพระองค์ตรัสแก่เขาว่า: นี่จะเป็นเชื้อสายของเจ้า ”

เนื่องในโอกาสนิมิตที่ประทานแก่อับราม

พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เราถึงกฎแห่งสัญลักษณ์ถึงความหมายที่พระองค์ประทานทางจิตวิญญาณให้กับคำว่า “ ดวงดาว ” เดิมที่อ้างถึงในปฐมกาล 1:15 “ ดวงดาว ” มีบทบาทในการ “ ทำให้โลกสว่าง ”

และบทบาทนี้ก็มีบทบาทอยู่แล้วของอับรามซึ่งพระเจ้าทรงเรียกและแยกจากกันเพื่อจุดประสงค์นี้ แต่จะเป็นเช่นนั้นของผู้เชื่อทุกคนที่

จะเรียกร้องศรัทธาและการรับใช้พระเจ้า โปรดทรานว่าตาม Dan.12:3

สถานะของ “ ดวงดาว ” จะถูกมอบให้แก่ผู้ที่ได้รับเลือก เมื่อเข้าสู่รัศมี: “ ผู้ที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ และ บรรดาผู้ที่สอนเรื่องความชอบธรรม แก่ฝูงชน จะส่องแสงเหมือนดวงดาวตลอดไปและตลอดไป ” ภาพลักษณ์ของ “ ดาว ”

นั้นถูกกำหนดให้กับพวกเขาเพียงเพราะพระเจ้าทรงเลือกไว้

ปฐมกาล 15:6: “ อับรามวางใจในพระเจ้า ผู้ทรงถือว่าสิ่งนี้เป็นความชอบธรรมสำหรับท่าน ”

หลักสูตรข้อนี้ประกอบขึ้นเป็นองค์ประกอบอย่างเป็นทางการของคำจำกัดความของศรัทธาและหลักธรรมของการเป็นคนชอบธรรมโดยศรัทธา

เพราะศรัทธาไม่ใช่อะไรอื่นนอกจากความไว้วางใจที่รู้แจ้ง สมเหตุสมผล และมีเกียรติ การวางใจในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นในความรู้แจ้งถึงพระประสงค์ของพระองค์และทุกสิ่งที่พอพระทัยสำหรับพระองค์ หากไม่เป็นเช่นนั้น

มันก็จะกลายเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

การวางใจพระเจ้าคือการเชื่อว่าพระองค์จะอวยพรเฉพาะคนที่เชื่อฟังพระองค์ตามแบบอย่างของอับรามและแบบอย่างที่มีสมบูรณ์แบบของพระเยซูคริสต์ การพิพากษาของพระเจ้าต่ออับรามครั้งนี้เป็นการพยากรณ์ถึงสิ่งที่พระองค์จะทรงนำมาสู่ทุกคนที่จะกระทำเหมือนพระองค์ ในการเชื่อฟังเดียวกันกับความจริงอันศักดิ์สิทธิ์ที่เสนอและเรียกร้องในเวลาของพวกเขา

ปฐมกาล 15:7: “พระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาอีกว่า: **เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำเจ้าออก** จากเมืองเออร์ของชาวเคลเดียเพื่อมอบดินแดนนี้แก่เจ้าเพื่อครอบครอง”

เพื่อเป็นค่านำในการนำเสนอพันธสัญญาของเขากับอับราม พระเจ้าทรงเตือนอับรามว่าเขานำเขาออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลดี สูตรนี้จำลองมาจากการนำเสนอ "พระบัญญัติสิบประการ" ข้อแรกของพระเจ้าที่อ้างถึงใน Exo.20:2: " **เราคือยาหเวห์ พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงนำเจ้าออก** จากแผ่นดินอียิปต์ จากแดนทาส "

ปฐมกาล 15:8: “ **อับรามทูลตอบว่า** “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพระองค์จะครอบครองมันได้? -

อับรามขอสัญญาจากพระเจ้า
ปฐมกาล 15:9: “ **และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า:** **จงเอาวัวสาวอายุสามขวบ** และ **แพะอายุสามขวบ** และ **แกะผู้อายุสามขวบ** **นกเขาและนกพิราบหนุ่ม**”

ปฐมกาล 15:10: “ **อับรามเอาสัตว์เหล่านี้ทั้งหมดมาผ่าตรงกลางและวางแต่ละชิ้นไว้ตรงข้ามกัน** แต่ **เขา ไม่ได้แบ่งปันนก**

การตอบสนองของพระเจ้าและการกระทำของอับรามจำเป็นต้องมีคำอธิบาย พิธีบวงสรวงนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดในการแบ่งปันที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่ายที่เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกันคือมาแบ่งปันกัน สัตว์ที่ถูกตัดตรงกลางเป็นสัญลักษณ์ของพระวรกายของพระคริสต์ซึ่งในฐานะที่เป็นหนึ่งเดียวกัน จะถูกแบ่งปันทางจิตวิญญาณระหว่างพระเจ้าและผู้ที่เกี่ยวข้อง แยกเป็นรูปของมนุษย์และของพระคริสต์ แต่นกไม่มีรูปของมนุษย์ซึ่งจะเป็นพระคริสต์ที่พระเจ้าทรงส่งมา นี่คือเหตุผลว่าทำไมจึงปรากฏในพันธสัญญาแต่ไม่ได้ถูกตัดออกในฐานะสัญลักษณ์แห่งสวรรค์ การชดใช้บาปของพระเยซูจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่โลกเลือกไว้เท่านั้น ไม่ใช่ทุกสวรรค์ในสวรรค์

ปฐมกาล 15:11: “ **นกล่าเหยื่อตกลงบนซากสัตว์** และ **อับรามก็ขับไล่พวกเขาออกไป**”

ในโครงการที่พระเจ้าพยากรณ์ไว้ เฉพาะศพของคนชั่วร้ายและกบฏเท่านั้นที่จะถูกส่งเป็นอาหารให้กับนกล่าเหยื่อเมื่อกลับมามีชีวิตของพระคริสต์ผู้ช่วยให้รอด ในวาระสุดท้าย ชะตากรรมนี้จะไม่เกี่ยวข้องกับคนที่ทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าในพระคริสต์และตามกฎของพระองค์ เพราะซากสัตว์ที่ถูกเปิดเผยเช่นนี้ถือเป็นความศักดิ์สิทธิ์อย่างยิ่งสำหรับพระเจ้าและอับราม ท่าทาง ของอับราม นั้นสมเหตุสมผลเพราะข้อเท็จจริงต้องไม่ขัดแย้งกับคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับอนาคตและชะตากรรมสุดท้ายของความศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์

ปฐมกาล 15:12: “เมื่อพระอาทิตยต์ตกดิน อับรามหลับสนิท และดูเกิด ความกลัวและความมึตมนก็มาเยือนเขา”

การนอนครั้งนี้ไม่ปกติ มันคือ " การนอนหลับลึก " เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงผลึกอาดัมให้กลายเป็นผู้หญิง " ความช่วยเหลือ " ของเขาจากซีโครงข้างหนึ่งของเขา

ในฐานะส่วนหนึ่งของการเป็นพันธมิตรที่เขาทำกับอับราม พระเจ้าจะทรงเปิดเผยความหมายเชิงพยากรณ์ที่มอบให้กับ " ความช่วยเหลือ " นี้แก่เขา ซึ่งจะเป็เป้าหมายแห่งความรักของพระเจ้าในพระคริสต์ แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อปรากฏอยู่ในรูปลักษณะภายนอกเท่านั้น โดยทรงคาดหวังให้พระองค์เสด็จเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งก็คือชีวิตที่แท้จริง ตามหลักการที่ว่าไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเห็นพระเจ้าและมีชีวิตอยู่ได้

“ ความมึตมนอันยิ่งใหญ่นี้ ”
หมายความว่าพระเจ้าทำให้เขาตาบอดต่อชีวิตทางโลกเพื่อสร้างภาพเสมือนจริงที่มี ลักษณะเป็นคำพยากรณ์ไว้ในใจของเขา

รวมถึงการปรากฏและการสถิตอยู่ของพระเจ้าด้วย เมื่อจมดิ่งลงไปในความมืด อับรามจึงรู้สึกถึง " ความกลัว " ที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำคุณลักษณะที่น่าเกรงขามของพระเจ้าผู้สร้างที่พูดกับพระองค์

ปฐมกาล 15:13: “ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอับรามว่า “จงรู้เถิดว่าเชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในดินแดนที่จะไม่ใช่ของพวกเขา พวกเขาจะถูกกดขี่ข่มเหงที่นั่น และจะถูกกดขี่เป็นเวลาสี่ร้อยปี”

พระเจ้าทรงประกาศให้อับรามทราบถึงอนาคต ชะตากรรมที่สงวนไว้สำหรับลูกหลานของเขา

“ ... ลูกหลานของคุณจะเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนที่ไม่ใช่ของพวกเขา ”: นี้คืออียิปต์

“ ... พวกเขาจะถูกกดขี่ที่นั่น ”:
เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของฟาโรห์องค์ใหม่ที่ไม่เคยรู้จักกับโจเซฟชาวฮีบรูซึ่งกลายเป็นราชมนตรีที่ยิ่งใหญ่ของบรรพบุรุษของเขา

ความเป็นทาสนี้จะสำเร็จในสมัยของโมเสส

“ ... และพวกเขาจะถูกกดขี่เป็นเวลาสี่ร้อยปี ”:
นี่ไม่เกี่ยวกับการกดขี่ของอียิปต์เท่านั้น

แต่ในวงกว้างมากขึ้นเกี่ยวกับการกดขี่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลูกหลานของอับรามจนกว่าพวกเขาจะได้ครอบครองในคานาอัน ดินแดนแห่งชาติของพวกเขาที่พระเจ้าสัญญาไว้

ปฐมกาล 15:14: “ แต่เราจะพิพากษาชนชาติที่พวกเขาได้รับใช้ แล้วพวกเขาจะออกมาพร้อมกับความมั่งคั่งมากมาย ”

ประเทศเป้าหมายในครั้งนี่คืออียิปต์เท่านั้น ซึ่งพวกเขาจะจากไป และนำความมั่งคั่งทั้งหมดติดตัวไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปรดทราบว่าเป็นข้อนี้ พระเจ้าไม่ได้ถือว่าอียิปต์เป็น "การกดขี่" ที่อ้างถึงในข้อก่อน นี้เป็นการยืนยันข้อเท็จจริงที่ว่า “ สี่ร้อยปี ”

ที่กล่าวถึงนี้ไม่ใช่กับอียิปต์เพียงอย่างเดียว

ปฐมกาล 15:15: “ คุณจะไปอย่างสงบสุขไปหาบรรพบุรุษของคุณ คุณจะถูกฝังในวัยชราที่เป็นสุข ”

ทุกอย่างจะเกิดขึ้นตามที่พระเจ้าบอกเขา
เขาจะถูกฝังไว้ที่เฮโบรนในถ้ำมัคเปลาห์บนที่ดินที่อับรามซื้อมาระหว่างชีวิตของเขา
จากชาวฮิตไทต์

ปฐมกาล 15:16: “ ในรุ่นที่สี่พวกเขาจะกลับมาที่นี่
เพราะความชั่วช้าของชาวอามโไรต์ยังไม่ถึงจุดสูงสุด ”

ในบรรดาชาวอามโไรต์เหล่านี้
ชาวฮิตไทต์มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอับรามซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พวกเขาจึงตกลง ชายที่ดินสำหรับฝังศพของเขา แต่ใน “ สี่รุ่น ” หรือ “ สี่ร้อยปี ”

สถานการณ์จะแตกต่างกันออกไป
และชาวคานาอันจะถึงเกณฑ์ของการกบฏที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากพระเจ้า
และพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลายล้างและทิ้งดินแดนของตนไว้ให้กับชาวฮีบรูผู้จะสร้าง
มันขึ้นมา ดินประจำชาติของพวกเขา

เพื่อให้เข้าใจโครงการหายนะสำหรับชาวคานาอันได้ดีขึ้น
เราต้องจำไว้ว่าโนอาห์ได้สาปแช่งคานาอันซึ่งเป็นลูกชายคนแรกของฮาม
ลูกชายของเขา

ดินแดนแห่งพันธสัญญาจึงเต็มไปด้วยผู้สืบเชื้อสายของฮามซึ่งถูกโนอาห์และพระเจ้า
สาปแช่ง

การทำลายล้างของพวกเขาเป็นเพียงเรื่องของเวลาที่กำหนดโดยพระเจ้าเพื่อให้บรร
ลจุดประสงค์ของพระองค์บนโลกนี้

ปฐมกาล 15:17 “ เมื่อดวงอาทิตย์ตกก็มืดทึบ และดูเกิด
มันเป็นเตาไฟที่ควันอยู่ และมีเปลวไฟผ่านไประหว่างสัตว์ที่แยกจากกัน ”

ในพิธีนี้ห้ามจุดไฟโดยคน สำหรับการกล้าที่จะละเมิดหลักการนี้
สักวันหนึ่งลูกชายสองคนของอาโรนจะถูกพระเจ้าเผาผลาญ

อับรามได้ขอยุทธศาสตร์จากพระเจ้า
และมันก็มาในรูปแบบของไฟสวรรค์ที่ผ่านไประหว่างสัตว์ต่างๆ ที่ถูกตัดเป็นสองท่อน
นี่คือวิธีที่พระเจ้าทรงเป็นพยานถึงผู้รับใช้ของพระองค์ เช่น ผู้เผยพระวจนะเอลียาห์
ต่อหน้าผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล

ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากราชาินีต่างดาวและมเหสีของกษัตริย์อาหรับที่ชื่อเยเซเบล
แทนบูชาจมอยู่ในน้ำ

ไฟที่พระเจ้าทรงส่งมาจะเผาผลาญแทนบูชาและน้ำที่เอลียาห์เตรียมไว้ให้
แต่ไฟแทนบูชาของผู้เผยพระวจนะเท็จจะถูกกลืน

ปฐมกาล 15:18: “
ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับอับรามว่า

“ เรายกดินแดนนี้ให้แก่ลูกหลานของเจ้า
ตั้งแต่แม่น้ำอีฟรตจนถึงแม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติส ”

ในตอนท้ายของบทที่ 15 นี้ ข้อนี้ยืนยันว่าหัวข้อหลักของมันคือ
ความเป็นพันธมิตรที่แยกผู้ที่ได้รับเลือกออกจากคนอื่นๆ

เพื่อที่พวกเขาจะได้แบ่งปันความเป็นพันธมิตรนี้กับพระเจ้าและรับใช้พระองค์
ขอบเขตของแผ่นดินที่สัญญาไว้กับชาวฮีบรู

นั้นเกินกว่าขอบเขตที่ชาติจะครอบครองหลังจากการพิชิตคานาอัน
แต่พระเจ้าทรงรวมทะเลทรายอันกว้างใหญ่ของซีเรียและอาระเบียซึ่งเชื่อม

“ ยูเฟรติส ” ไปทางตะวันออก เช่นเดียวกับทะเลทรายซุร์ที่แยก “ อีฟรต ”
ออกจากอิสราเอล ในข้อเสนอของเขา ระหว่างทะเลทรายเหล่านี้

ดินแดนแห่งพันธสัญญามีลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้า

ในการอ่านคำทำนายฝ่ายวิญญาณ " แม่น้ำ " เป็นสัญลักษณ์ของผู้คน
ตั้งนั้นพระเจ้าจึงสามารถพยากรณ์เกี่ยวกับลูกหลานของอับรามได้
เกี่ยวกับพระคริสต์ผู้จะพบกับผู้ที่มีสารของพระองค์และผู้ที่เขาเลือกไว้นอกเหนือจาก
กิสราเอลและอียิปต์ ทางตะวันตกใน "ยุโรป" ซึ่งมีสัญลักษณ์ในวิวรณ์ 9: 14
ภายใต้ชื่อ " แม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส "

ปฐมกาล 15:19: “ ดินแดนของคนเคไนต์ คนเคนีส คนชัดโมไนต์ ”

ปฐมกาล 15:20: “ ของชาวฮิตไทต์ ของชาวเปริสซี ของชาวเรฟาอิม ”

ปฐมกาล 15:21: “ ของชาวอาโมไรต์ ชาวคานาอัน ชาวเกอร์กาซี
และชาวเยบส ”

ในสมัยของอับราม ชื่อเหล่านี้หมายถึงครอบครัวต่างๆ
ที่รวมตัวกันในเมืองต่างๆ ซึ่งประกอบกันเป็นและอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน
ในหมู่พวกเขาจะมีพวกเขาอิมที่จะรักษาบรรทัดฐานขนาดยักษ์ของคนโบราณไว้มาก
กว่าคนอื่น ๆ เมื่อโจชัวเข้ายึดดินแดน " ลีชัวอายุคน " หรือ " ลีร่อยบี " ในภายหลัง
อับรามเป็นผู้ประสาทพรแห่งพันธสัญญาสองประการในแผนของพระเจ้า
การสืบเชื้อสายมาจากเนื้อหนังจะสร้างลูกหลานจำนวนมากที่จะมาเกิดในผู้คนที่พระ
เจ้าทรงเลือก แต่ไม่ได้รับเลือกจากพระองค์ ผลที่ตามมา
พันธมิตรครั้งแรกที่มีพื้นฐานบนเนื้อหนังนี้บิดเบือนโครงการช่วยชีวิตและสร้างความ
สงบให้กับความเข้าใจ

เนื่องจากความรอดจะขึ้นอยู่กับการกระทำที่ศรัทธาในพันธมิตรทั้งสองเท่านั้น
การเข้าสู่หนัดตามเนื้อหนังไม่ได้ช่วยชายชาวฮีบรูให้รอด

แม้ว่าพระเจ้าจะทรงเรียกร่องก็ตาม

สิ่งที่ทำให้เขารอดได้คืองานที่เชื่อฟังซึ่งเปิดเผยและยืนยันศรัทธาและความวางใจใน
พระเจ้า และเป็นสิ่งเดียวกับที่เงื่อนไขของความรอดในพันธสัญญาใหม่

ซึ่งศรัทธาในพระคริสต์ทำให้มีชีวิตชีวาโดยงานแห่งการเชื่อฟังพระบัญญัติ ศาสนพิธี
และหลักธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของเปิดเผยตลอดทั้งพระคัมภีร์
ในความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพระเจ้า

คำสอนของจดหมายจะส่องสว่างด้วยความฉลาดของวิญญาณ

นี่คือเหตุผลที่พระเยซูตรัสว่า: “ จดหมายถึงตาย แต่พระวิญญาณประทานชีวิต ”

ปฐมกาล 16

แยกจากกันด้วยความชอบธรรม

ปฐมกาล 16:1: “ ชารายภรรยาของอับรามไม่มีบุตรให้เขา
เธอมีสาวใช้ชาวอียิปต์ชื่อฮาการ์ ”

ปฐมกาล 16:2 “ และชารายพูดกับอับรามว่า “ ดูเถิด
พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้าเป็นหมัน
ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านถึงผู้รับใช้ของข้าพเจ้า บางทีฉันจะมีลูกผ่านทางเธอ
อับรามฟังเสียงของชาราย ”

ปฐมกาล 16:3: “
ชารายภรรยาของอับรามจึงพาฮาการ์สาวใช้ชาวอียิปต์ของเธอ
และ มอ บเธอเป็นภรรยาแก่อับรามสามีของเธอ
หลังจากที่อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันสิบปี ”

เป็นเรื่องง่ายสำหรับเราที่จะวิพากษ์วิจารณ์การเลือกที่โศคร้ายนี้เนื่องจากความคิดริเริ่มของซารายี แต่ลองพิจารณาสถานการณ์ที่เสนอดต่อคู่รักที่ได้รับพร

พระเจ้าทรงบอกอับรามว่าจะมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาจาก ครรรค์ **ของ เขา** แต่เขาไม่ได้เล่าให้ซารายีภรรยาของเขาที่เป็นหมั้นฟัง

นอกจากนี้ อับรามไม่ได้เรียกร้องให้ผู้สร้างของเขาได้รับรายละเอียดเกี่ยวกับการประกาศของเขา เขาบอกคอยให้พระเจ้าตรัสกับเขาตามพระประสงค์อันสูงสุดของพระองค์ และที่นั่น เราต้องเข้าใจว่าการขาดคำอธิบายนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความคิดริเริ่มของมนุษย์โดยที่พระเจ้าทรงสร้างคู่ที่ผิดกฎหมายในแง่ของคำสั่งสัญญาแห่งพระพร

แต่มีประโยชน์ เพื่อวางไว้ข้างหน้าอนาคตที่อิสราเอลสร้างขึ้นบนอิสอัค การแข่งขันที่เหมือนสงครามและการประท้วง ศัตรูและแม่แต่ศัตรู

พระเจ้าทรงเข้าใจว่านอกเหนือจากสองเส้นทางแล้ว ความดีและความชั่วที่อยู่ข้างหน้าการตัดสินใจของมนุษย์ "แครอทและกิ้งก่า"

ก็มีความจำเป็นพอๆ กันในการขับเคลื่อน "ลาไปข้างหน้า" » ผู้ตั้งรับการกำเนิดของอิสราเอลซึ่งเป็นบุตรชายของอับรามด้วย

จะส่งเสริมการก่อตั้งเจ้าหน้าที่อาหรับจนเป็นรูปแบบสุดท้ายในประวัติศาสตร์ ศาสนา ศาสนาอิสลาม (การยอมจำนน

ความสูงส่งสำหรับกลุ่มคนที่กบฏโดยธรรมชาติและโดยกรรมพันธุ์)

ปฐมกาล 16:4: “ *พระองค์ไปหานางฮาการ์ และนางก็ตั้งครรภ์ เมื่อเธอเห็นว่าตัวเองท้อง เธอมองดูนายหญิงของเธอด้วยความ ดุถูก*

ทัศนคติที่ดุถูกเหยียดหยามของฮาการ์ ชาวอียิปต์ที่มีต่อนายหญิงของเธอ ยังคงเป็นลักษณะเฉพาะของชนชาติมุสลิมอาหรับในปัจจุบัน และในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ไม่ผิดทั้งหมดเพราะโลกตะวันตกมองข้ามสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ของการประกาศข่าวประเสริฐในพระนามของพระเยซูคริสต์อันศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นศาสนาอาหรับเท็จนี้ยังคงประกาศว่าพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เมื่อโลกตะวันตกได้ลบเขาออกจากบันทึกความคิดของมัน

ภาพที่ให้ไว้ในข้อนี้พรรณนาถึงสถานการณ์ที่แน่นอนในยุคสุดท้ายของเรา เพราะคริสต์ศาสนาตะวันตกนั้นบิดเบี้ยวไป เหมือนกับที่ซารายีไม่มีบุตรชายอีกต่อไป และจมลงสู่ความหมั่นทางวิญญาณแห่งความมืด และคำกล่าวไปว่า: ในดินแดนของคนตาบอดตาข้างเดียวเป็นกษัตริย์

ปฐมกาล 16:5: “ *และซารายีพูดกับอับราม: การดูหมิ่นที่ได้ทำกับฉันนั้นตกอยู่กับคุณ เราได้วางผู้รับใช้ของฉันไว้ในอกของคุณ และเมื่อเห็นว่าตั้งครรภ์ก็มองดูเราอย่างเหยียดหยาม ให้พระยาห์เวห์ทรงพิพากษาระหว่างฉันกับคุณ! -*

ปฐมกาล 16:6: “ *อับรามพูดกับซารายีว่า “ดูเถิด สาวใช้ของเจ้าอยู่ในอำนาจของเจ้า จงทำตามที่เธอเห็นสมควรเถิด” แล้วนางซารายีก็ข่มเหงนาง และฮาการ์ก็หนีไปจากเธอ”*

อับรามยอมรับความรับผิดชอบของเขา และเขาไม่ตำหนิซารายีที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการกำเนิดนอกกฎหมายครั้งนี้

ดังนั้นตั้งแต่เริ่มแรก ความชอบธรรมจึงกำหนดกฎเกณฑ์ว่าด้วยการกระทำผิดกฎหมาย

และหลังจากบทเรียนนี้ การแต่งงานจะรวมผู้คนจากครอบครัวเดียวกันจนถึงอิสราเอลในอนาคตและรูปแบบประจำชาติที่ได้รับหลังจากการออกจากอิสราเอลเป็นทาส อียิปต์

ปฐมกาล 16:7: “ *ทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเธอที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดารข้างน้ำพุซึ่งอยู่ระหว่างทางไปเมืองซูร์* ”

การแลกเปลี่ยนโดยตรงระหว่างพระเจ้ากับฮาการ์นี้เกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่ออาศัยสถานะอันศักดิ์สิทธิ์ของอับรามเท่านั้น พระเจ้าทรงพบมันในทะเลทราย Schur ซึ่งจะกลายเป็นบ้านของชาวอาหรับเร่ร่อนที่อาศัยอยู่ในเต็นท์เพื่อค้นหาอาหารสำหรับแกะและอูฐของพวกเขา แหล่งน้ำเป็นหนทางในการอยู่รอดของฮาการ์และเธอได้พบกับ "น้ำพุแห่งชีวิต" ซึ่งมาเพื่อกระตุ้นให้เธอยอมรับสถานะของเธอในฐานะคนรับใช้และโชคชะตาอันอุดมสมบูรณ์ของเธอ

ปฐมกาล 16:8 “ *พระองค์ตรัสว่า “ฮาการ์สาวใช้ของซารายเจ้ามาจากที่ไหนและกำลังจะไปไหน? นางตอบว่า ฉันกำลังหนีจากนางซารายเมียน้อยของ ฉัน* ”

ฮาการ์ตอบคำถามสองข้อ: คุณจะไปที่ไหน? คำตอบ : ฉันกำลังวิ่งหนี. คุณมาจากที่ไหน คำตอบ : จากซารายเมียน้อยของฉัน

ปฐมกาล 16:9: “ *ทูตสวรรค์ของพระเจ้าพูดกับเธอว่า: จงกลับไปหานายหญิงของเจ้าเถิด และถ่อมตัวลงใต้มือของเธอ ”*

ผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่ปล่อยให้เขาไม่มีทางเลือก เขาสั่งให้กลับไปและความอ่อนน้อมถ่อมตน เพราะปัญหาที่แท้จริงนั้นเกิดจากการดูถูกนายหญิงของเขา ซึ่งนอกจากความเป็นหมั้นแล้ว เธอยังคงเป็นเมียน้อยที่ชอบด้วยกฎหมายของเขา และต้องได้รับการรับใช้และเคารพ

ปฐมกาล 16:10: “ *ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากล่าวแก่เขาว่า: เราจะเพิ่มลูกหลานของเจ้าให้มากขึ้น และพวกเขาจะมีจำนวนมากมายจนนับไม่ได้”*

พระยาห์เวห์ ทรงให้กำลังใจเขาโดยถวาย "เศรษฐ " แก่เขา เขาสัญญากับเขาว่าจะมีลูกหลาน " มากมายจนเราไม่สามารถนับได้ " อย่าทำผิดฝูงชนกลุ่มนี้จะเป็นฝ่ายเนื้อหนังและไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณ เพราะพระโองการของพระเจ้าจะดำเนินต่อไปจนกว่าจะมีการสถาปนาพันธสัญญาใหม่ มีเพียงเชื้อสายอิสราเอลเท่านั้น แต่แน่นอนว่าชาวอาหรับที่จริงใจทุกคนสามารถเข้าสู่พันธสัญญาของพระเจ้าได้ โดยการยอมรับมาตรฐานของพระองค์ที่เขียนโดยชาวฮีบรูในพระคัมภีร์ และนับตั้งแต่การปรากฏตัวของอัลกุรอานมุสลิมยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์นี้

เขากล่าวหา ริพากษ์วิจารณ์ และบิดเบือนความจริงในพระคัมภีร์ที่พระเยซูคริสต์รับรองความถูกต้อง การใช้สำนวนที่ใช้กับอับรามอยู่แล้วสำหรับอิชมาเอล " มีจำนวนมากมายจนนับไม่ได้ "

เราเข้าใจว่าเป็นเพียงคำถามเกี่ยวกับการแพร่ขยายของมนุษย์เท่านั้น ไม่ใช่ของผู้ที่ถูกเลือกไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์

การเปรียบเทียบที่เสนอโดยเจ้านั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามเสมอ ตัวอย่าง: “ *ดวงดาวบนท้องฟ้า* ” เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางศาสนาใดๆ ซึ่งประกอบด้วย “ *การส่องสว่างโลก* ” แต่แสงอะไรล่ะ? มีเพียงแสงสว่างแห่งความจริงที่พระเจ้าทรงรับรองเท่านั้นที่ทำให้ “ *ดวงดาว* ” สมควรที่จะ “ *ส่องแสงเป็นนิตย์* ” ในสวรรค์ ตามที่กล่าวไว้ใน Dan.12:3 เพราะว่าดาวเหล่านั้นจะเป็น “ *ผู้มีปัญญา อย่างแท้จริง* ” และ จะ “ *สอนเรื่องความชอบธรรม* ” อย่างแท้จริง ตาม พระเจ้า.

ปฐมกาล 16:11: “ ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากล่าวแก่เขาว่า “ดูเถิด เจ้าตั้งครรภ์แล้ว และเจ้าจะคลอดบุตรชาย และเจ้าจะตั้งชื่อเขาว่าอิชมาเอล เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถับท่านในความทุกข์ใจของท่าน”

ปฐมกาล 16:12: “ เขาจะเป็นเหมือนลาป่า มือของเขาจะต่อสู้กับทุกคน และมือของทุกคนจะต่อสู้กับเขา และเขาจะอาศัยอยู่ตรงข้ามกับพี่น้องของเขาทั้งหมด”

พระเจ้าทรงเปรียบเทียบอิชมาเอลและลูกหลานชาวอาหรับของเขากับ “ลาป่า” ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีชื่อเสียงในเรื่องนิสัยดื้อรั้นและดื้อรั้น และยิ่งโหดร้ายจนเรียกว่า “ป่าเถื่อน” เขาจึงไม่ปล่อยตนให้เขื่อง เลี้ยง หรือชักชวน ในระยะสั้นเขาไม่รักและไม่อนุญาตให้ตัวเองถูกรักและเขามีพันธกรรมที่ก้าวร้าวต่อพี่น้องและคนแปลกหน้าในถิ่นของเขา

การพิพากษาที่พระเจ้ากำหนดและเปิดเผยนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในช่วงเวลาสุดท้ายนี้ ในการทำความเข้าใจบทบาทการลงโทษสำหรับพระเจ้า ต่อศาสนาอิสลามซึ่งต่อสู้กับศาสนาคริสต์เท็จในช่วงเวลาที่คริสเตียน “แสงสว่าง” เป็นเพียง “ความมืด” นับตั้งแต่กลับคืนสู่ดินแดนบรรพบุรุษ อิสราเอลก็กลายเป็นเป้าหมายอีกครั้ง

เช่นเดียวกับชาวคริสเตียนตะวันตกที่ได้รับการปกป้องโดยอำนาจของอเมริกา ซึ่งพวกเขาเรียกโดยไม่เข้าใจผิดว่าเป็น “ซาตานผู้ยิ่งใหญ่” เป็นเรื่องจริงที่ “ซาตาน” ตัวเล็กๆ สามารถจดจำ “ผู้ยิ่งใหญ่” ได้

ด้วยการให้กำเนิดอิชมาเอล ซึ่งเป็นชื่อที่แปลว่า “พระเจ้าได้ยิน” ซึ่งเป็นลูกของความขัดแย้ง พระเจ้าจึงทรงสร้าง การแยก เพิ่มเติม

ภายในครอบครัวของอับราม มันเพิ่มคำสาปของภาษาที่สร้างขึ้นในประสบการณ์บาเบล แต่ถ้าเขาเตรียมหนทางที่จะลงโทษนั้นเป็นเพราะเขารู้ล่วงหน้าถึงพฤติกรรมกบฏของมนุษย์ในสองพันมิลลิเมตรติดต่อกันของเขาจนถึงวันสิ้นโลก

ปฐมกาล 16:13: “ เธอเรียกอัสตาเอลรอยตามพระนามของพระเจ้าซึ่งตรัสกับเธอ เพราะนางกล่าวว่า “ฉันได้เห็นสิ่งใดที่นี่ หลังจากที่เธอเห็นฉันบ้างไหม?” -

ชื่อ Atta El Roi หมายถึง: คุณคือพระเจ้าผู้มองเห็น แต่แล้ว การริเริ่มที่จะตั้งชื่อให้พระเจ้านี้ถือเป็นการรังเกียจต่อความเหนือกว่าของพระองค์ ข้อที่เหลือของข้อนี้แปลหลายวิธีทำให้นึกถึงความคิดนี้ ฮาการ์ไม่อยากจะเชื่อเลย เธอซึ่งเป็นคนรับใช้ตัวน้อยตกเป็นเป้าของความสนใจของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ผู้มองเห็นชะตากรรมและเปิดเผยมัน หลังจากประสบการณ์นี้ เธอจะกลัวอะไรได้?

ปฐมกาล 16:14 “ เหตุฉะนั้น บ่อน้ำนี้จึงได้ชื่อว่าเป็นบ่อของกษัตริย์ลาซัย มันอยู่ระหว่างคาเดสและบาเร็ด”

สถานที่บนโลกที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์นั้น มีเกียรติ แต่เกียรติที่มนุษย์จ่ายให้มักเกิดจากวิญญาณที่นับถือรูปเคารพ ซึ่งไม่ได้คืนดีกับพระองค์

ปฐมกาล 16:15 “ ฮาการ์ให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราม และอับรามตั้งชื่อบุตรชายที่ฮาการ์ให้กำเนิดเขาว่าอิชมาเอล”

อิชมาเอลเป็นลูกชายแท้ๆ ของอับราม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกคนแรกของเขาที่เขาผูกพันโดยธรรมชาติ แต่เขาไม่ใช่บุตรแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าประกาศไว้ก่อนหน้านี้นี้ แม้จะเลือกโดยพระเจ้า ชื่อ “อิชมาเอล” ซึ่งมอบให้เขาหรือ “พระเจ้าได้ยิน”

นั้นขึ้นอยู่กับความทุกข์ทรมานของฮาการ์เหนือสิ่งอื่นใด
ซึ่งเป็นเหยื่อของการตัดสินใจของนายหญิงและเจ้านายของเขา แต่ในแง่ที่สอง
มันขึ้นอยู่กับข้อผิดพลาดของอับรามและซารายด้วยที่เชื่อช่วงขณะว่าลูกชายคนนี้ตั้ง
ครรภ์โดยฮาการ์ชาวอียิปต์ เป็นการยืนยัน "คำตบ " และความสำเร็จของการประกาศของพระเจ้า
ข้อผิดพลาดจะมีผลนองเลือดไปจนสิ้นโลก
พระเจ้าทรงเข้าสู่เกมแห่งความคิดของมนุษย์ และสำหรับพระองค์แล้ว
สิ่งจำเป็นก็สำเร็จแล้ว นั่นคือ ลูกแห่งความขัดแย้งและ การแบ่งแยก ความขัดแย้ง
ยังมีชีวิตอยู่

ปฐมกาล 16:16: “

อับรามมีอายุแปดสิบหกปีเมื่อฮาการ์คลอดบุตรให้อับราม อิชมาเอล ”

“อิชมาเอล” จึงเกิดในปี 2034 (พ.ศ. 2491 + 86) เมื่ออับรามอายุ 86 ปี

ปฐมกาล 17

การแยกจากกันโดยการเข้าสู่หนัด: เครื่องหมายในเนื้อหนัง

ปฐมกาล 17:1: “ เมื่ออับรามอายุเก้าสิบเก้าปี
พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่เขาว่า
เราคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ จงเดินนำหน้าเราและอย่าตำหนิ ”

ในปี 2047 อับรามอายุ 99 ปีและอิชมาเอลอายุ 13 ปี
ได้รับการเยี่ยมเยียนด้วยจิตวิญญาณจากพระเจ้าผู้เสนอพระองค์เองต่อเขาเป็นครั้ง
แรก ในฐานะ “ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ”

พระเจ้ากำลังเตรียมการกระทำที่จะเปิดเผยลักษณะ “ผู้ทรงฤทธานุภาพ” นี้
การปรากฏของพระเจ้าส่วนใหญ่เป็นลำดับทางวจาและการได้ยิน
เนื่องจากพระสิริของพระองค์ยังคงมองไม่เห็น

แต่ภาพลักษณ์ที่คล้ายคลึงกันของบุคคลของพระองค์สามารถเห็นได้โดยไม่ตาย

ปฐมกาล 17:2: “ เราจะตั้งพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้า
และเราจะทวีเจ้าอย่างไม่สิ้นสุด ”

พระเจ้าทรงต่อคำสัญญาเรื่องการทวีคุณ คราวนี้ระบุ “ ถึงอนันต์ ”
“ไม่ว่าจะเป็นเช่น ” ฝนดิน ” และ “ ดวงดาวบนท้องฟ้า ” ที่ “ ไม่มีใครนับได้ ”

ปฐมกาล 17:3: “ อับรามซบหน้าลง และพระเจ้าตรัสกับเขาว่า :
โดยตระหนักว่าผู้ที่พูดกับเขาคือ “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

อับรามจึงก้มหน้าลงเพื่อไม่ให้มองดูพระเจ้า
แต่เขาฟังคำพูดของเขาที่ทำให้ทั้งจิตวิญญาณของเขาพอใจ

ปฐมกาล 17:4: “ นี่เป็นพันธสัญญาของเราที่เราทำกับเจ้า
คุณจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย -

พันธสัญญาที่สร้างขึ้นระหว่างพระเจ้ากับอับรามได้รับการเสริมในวันนั้น : “
เจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ”

ปฐมกาล 17:5: “ คุณจะไม่มีถูกเรียกว่าอับรามอีกต่อไป
แต่เจ้าจะชื่อว่าอับราฮัม เพราะเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นบิดาของหลาย ประชาชาติ -

การเปลี่ยนชื่อจากอับรามเป็นอับราฮัมถือเป็นเรื่องเด็ดขาด และในสมัยของพระองค์ พระเยซูจะทรงทำเช่นเดียวกันโดยการเปลี่ยนชื่ออัครสาวกของพระองค์

ปฐมกาล 17:6 “ เราจะให้เจ้ามีลูกดกมาก เราจะให้ประชาชาติเป็นเจ้า และบรรดาภคินีจะออกมาจากคุณ -

อับรามเป็นบิดาคนแรกของกลุ่มชาติอาหรับในอิชมาเอล ในอิสอัค เขาจะเป็นบิดาของชาวฮีบรู บุตรชายของอิสราเอล และในมีเดียนเขาจะเป็นบิดาของคนมีเดียน

ที่ซึ่งโมเสสจะพบคิโปราห์ภรรยาของเขา บุตรสาวของเยโธร

ปฐมกาล 17:7: “ เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้า และลูกหลานของเจ้าที่สืบต่อจากเจ้า ตลอดชั่วอายุของเขา มันจะเป็นพันธสัญญานิรันดร์ว่า เราจะเป็นที่เจ้าสำหรับเจ้า และแก่ลูกหลานของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า”

พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกถ้อยคำในพันธสัญญาของพระองค์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งจะ “ถาวร” แต่ไม่นิรันดร์ ซึ่งหมายความว่าพันธมิตรที่สรุปกับลูกหลานทางกามารมณ์ของเขาจะมีระยะเวลาที่จำกัด

และขีดจำกัดนี้จะถึงขีดจำกัดนี้เมื่อพระคริสต์ผู้ศักดิ์สิทธิ์จะทรงสถาปนาบเนนการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้โดยสมัครใจของพระองค์

ในการเสด็จมาครั้งแรกและการจัดเป็นมนุษย์ของพระองค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของพันธมิตรใหม่ซึ่งจะมีผลสืบเนื่องชั่วนิรันดร์

เมื่อถึงจุดนี้ จะต้องตระหนักว่า มนุษย์หัวปีทั้งหมดที่ถูกกำหนดเป้าหมายและตั้งชื่อตั้งแต่แรกเริ่มสูญเสียความชอบธรรมของตน นี่เป็นกรณีของคาอิน บุตรหัวปีของอาดัม ของอิชมาเอล บุตรหัวปีแต่เป็นบุตรนอกสมรสของอับราม และภายหลังเขา จะเป็นกรณีของเอซาวบุตรหัวปีของอิสอัค

หลักการแห่งความล้มเหลวของบุตรหัวปีนี้พยากรณ์ถึงความล้มเหลวของพันธมิตรฝ่ายเนื้อหนังของชาวฮีบรู

พันธสัญญาที่สองจะเป็นฝ่ายวิญญาณและจะเป็นประโยชน์เฉพาะกับคนต่างศาสนาที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง

แม้ว่ารูปลักษณ์ภายนอกจะหลอกลวงเนื่องจากการเสแสร้งของมนุษย์ก็ตาม

ปฐมกาล 17:8: “ เราจะให้แก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า ดินแดนซึ่งเจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าว ดินแดนคานาอันทั้งหมดเป็น กรรมสิทธิ์ถาวร และเราจะเป็นที่เจ้าของพวกเขา

ในท่านองเดียวกัน แผ่นดินคานาอันจะได้รับ “ เป็น กรรมสิทธิ์ถาวร ”

ตราบเท่าที่พระเจ้าทรงผูกพันตามพันธสัญญาของพระองค์ และการปฏิเสศพระเมสสิยาห์พระเยซูจะทำให้ทุกอย่างเป็นโมฆะ เช่นกัน 40 ปีหลังจากความชั่วร้ายนี้

ประเทศและกรุงเยรูซาเล็มเมืองหลวงจะถูกทำลายโดยทหารโรมัน

และชาวฮีบรูที่รอดชีวิตจะกระจัดกระจายไปตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก

เพราะพระเจ้าทรงกำหนดเงื่อนไขของพันธสัญญาไว้ว่า “ เราจะเป็นที่เจ้าของพวกเขา ” นอกจากนี้ เมื่อตามที่พระเจ้าส่งมา พระเยซูถูกคนทั้งชาติปฏิเสธอย่างเป็นทางการ

พระเจ้าจะสามารถทำลายพันธมิตรของพระองค์ด้วยความชอบธรรมอย่างสมบูรณ์

ปฐมกาล 17:9: “พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม: เจ้าจะรักษาพันธสัญญาของเราทั้งเจ้าและลูกหลานของเจ้าที่ตามมาตลอดชั่วอายุของพวกเขา ”

โศลกนี้บิดค่อไปสู่ความเสแสร้งทางศาสนาเหล่านี้ ซึ่งทำให้พระเจ้าเป็นพระเจ้าของศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียวที่รวมตัวกันเป็นพันธมิตรทั่วโลก แม้จะมีคำสอนที่เข้ากันไม่ได้และขัดแย้งกันก็ตาม พระเจ้าเท่านั้นที่ถูกผูกมัดด้วยคำพูดของพระองค์เองซึ่งกำหนดพื้นฐานของพันธสัญญาของพระองค์ ซึ่งเป็นสัญญาประเภทหนึ่งที่ทำกับผู้ที่เชื่อฟังพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ถ้าผู้ใดรักษาพันธสัญญาของเขา เขาก็รับรองและขยายออกไป แต่มนุษย์จะต้องติดตามพระเจ้าในโครงการของเขาที่สร้างขึ้นในสอง ระยะ ติดต่อกัน ประการแรกคือฝ่ายเนื้อหนัง ประการที่สองคือฝ่ายวิญญาณ และข้อความตอนนี้จากข้อแรกถึงข้อที่สองทดสอบความเชื่อส่วนบุคคลของมนุษย์ และประการแรกคือความเชื่อของชาวยิว โดยการปฏิเสธพระคริสต์ ชนชาติยิวก็ละเมิดพันธสัญญากับพระเจ้าผู้ทรงเปิดประตูให้กับคนต่างศาสนา และในบรรดาผู้ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระคริสต์ เขาก็รับเลี้ยงไว้และถูกมองว่าเป็นบุตรฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม ด้วยเหตุนี้ ทุกคนที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์จึงเป็นบุตรหรือธิดาของอับราฮัมทางเนื้อหนัง หรือทางวิญญาณ

ในขณะนี้ เราเห็นว่าอิสราเอลซึ่งเป็นชาติในอนาคตของชื่อนั้น มีต้นกำเนิดมาจากอับราฮัม พระเจ้าตัดสินใจกำหนดให้ลูกหลานของพระองค์เป็นชนชาติ “แยกจากกัน” เพื่อการสาธิตทางโลก ไม่ใช่เรื่องของคนที่ได้รับ ความรอด แต่เป็นเรื่องของการรวมตัวกันของมนุษย์ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้สมัคทางโลกสำหรับการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกให้รอดโดยพระคุณของพระเจ้าในอนาคตซึ่งพระเยซูคริสต์ จะได้รับ

ปฐมกาล 17:10: “นี่คือพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าจะต้องรักษาไว้ระหว่างเรากับเจ้าและลูกหลานของเจ้าที่มาจากเจ้า ผู้ชายทุกคนในพวกเจ้าจะต้อง เข้าสู่น้ำ ” การเข้าสู่น้ำเป็นเครื่องหมายของพันธสัญญาที่สร้างขึ้นระหว่างพระเจ้า อับราฮัม และลูกหลานของเขา ผู้สืบเชื้อสายฝ่ายเนื้อหนังของเขา จุดอ่อนของมันคือรูปแบบโดยรวมซึ่งนำไปใช้กับลูกหลานทั้งหมด ขับเคลื่อนด้วยศรัทธาหรือไม่ เชื่อฟังหรือไม่ ในทางกลับกัน ในพันธมิตรใหม่ การ เลือกโดยศรัทธาที่ถูกทดสอบจะได้รับประสบการณ์เป็นรายบุคคลโดยผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งจากนั้นจะได้รับชีวิตนิรันดร์ที่เป็นเติมพันในการเป็นพันธมิตรนี้ เราต้องเพิ่มการเข้าสู่น้ำซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่โชคร้าย: ชาวมุสลิมก็เข้าสู่น้ำตั้งแต่อิชมาเอลผู้เฒ่าของพวกเขา และ พวกเขา ให้คุณค่าทางจิตวิญญาณแก่การเข้าสู่น้ำนี้ซึ่งทำให้พวกเขาเรียกกรองสิทธิในการเป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม การเข้าสู่น้ำมีผลชว้ชีวิตนิรันดร์เท่านั้น ไม่ใช่ผลทางเนื้อหนังตลอดไป

ปฐมกาล 17:11: “ เจ้าทั้งหลายจงเข้าสู่น้ำ และมันจะเป็นสัญญาณของการเป็นพันธมิตรระหว่างฉัน กับ คุณ แท้จริงมันเป็นสัญญาณของการเป็นพันธมิตรกับพระเจ้า แต่ประสิทธิผลของมันเป็นเพียงทางกามารมณ์และข้อ 7, 8 และข้อ 13 ต่อไปนี้ยืนยันการใช้งาน " กว ว ร " เท่านั้น

ปฐมกาล 17:12 “เมื่อผู้ชายทุกคนมีอายุได้แปดวันตามพงศ์พันธุ์ของคุณผู้ชายทุกคนในพวกท่านจะต้องเข้าสู่หนัดไม่ว่าเขาจะเกิดในบ้านหรือว่าเขาซื้อมาจากบุตรชายคนต่างด้าวคนใดก็ตาม โดยไม่อยู่ในเผ่าพันธุ์ของคุณ’

บางสิ่งยังคงน่าประหลาดใจอยู่มาก แต่ถึงแม้จะมีธรรมชาติที่คงอยู่ตลอดไป แต่มันก็ถือเป็นคำพยากรณ์ที่เปิดเผยโครงการของพระเจ้าสำหรับ สหัสวรรษ ที่ 8 นี้คือเหตุผลในการเลือก "แปดวัน"

เนื่องจากเจ็ดวันแรกเป็นสัญลักษณ์ของเวลาทางโลกของการคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกจากหกพันปีและการพิพากษาของสหัสวรรษที่เจ็ด

โดยการสร้างพันธมิตรอย่างใกล้ชิดบนโลกนี้กับชาติยิวและอับราม

ซึ่งเป็นตัวอ่อนในระยะเริ่มแรก

พระเจ้าทรงเปิดเผยภาพอนาคตนิรันดร์ของผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นอิสระจากความอ่อนแอทางเพศทางเนื้อหนังซึ่งมุ่งไปที่หนังหุ้มปลายลึงค์ที่ถูกตัดออกจากตัวผู้

ดังเช่นที่ผู้ที่ได้รับเลือกจะมาจากทุกต้นกำเนิดของชนชาติต่างๆ ในโลก

แต่ในพระคริสต์เท่านั้นในพันธสัญญาเดิม

การเข้าสู่หนัดจะต้องถูกนำมาใช้แม้กระทั่งกับชาวต่างชาติเมื่อพวกเขาต้องการอยู่ร่วมกับฝ่ายที่พระเจ้าทรงเลือกไว้

แนวคิดหลักของการเข้าสู่หนัดคือการสอนว่าในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้านมนุษย์จะไม่สืบพันธุ์อีกต่อไป และความปรารถนาทางกามารมณ์จะไม่

สามารถทำได้อีกต่อไป นอกจากนี้

อัครสาวกเปาโลยังเปรียบเทียบการเข้าสู่หนัดของเนื้อหนังในพันธสัญญาเดิมกับการเข้าสู่หนัดของใจของผู้ที่ได้รับเลือกในพันธสัญญาใหม่ ในมุมมองนี้

แสดงให้เห็นความบริสุทธิ์ของเนื้อหนังและจิตใจที่มอบตัวแด่พระคริสต์

การเข้าสู่หนัดหมายถึง

ถึงการตัดออก

และแนวคิดนี้เผยให้เห็นว่าพระเจ้าต้องการสร้างความสัมพันธ์พิเศษกับสิ่งมีชีวิตของพระองค์ ในพระเจ้าที่ “อิจฉา”

พระองค์เรียกร้องความพิเศษและลำดับความสำคัญของความรักของผู้ที่ได้รับเลือก ซึ่งหากจำเป็น จะต้อง ตัด ความสัมพันธ์ของมนุษย์ ที่อยู่รอบตัว

ที่เป็นอันตรายต่อความรอดของพวกเขา

และทำลายความสัมพันธ์กับสิ่งของและผู้คนที่ทำลายความสัมพันธ์ของพวกเขาด้วยเขา . หลักการนี้เกี่ยวข้องกับอิสราเอลทางเนื้อหนังของพระองค์เป็นอันดับแรก

และอิสราเอลฝ่ายวิญญาณของพระองค์ตลอดกาลซึ่งได้รับการเปิดเผยในพระเยซูคริสต์ในความสมบูรณ์แบบของพระองค์

ปฐมกาล 17:13: “ผู้ที่เกิดในบ้านและผู้ใดซื้อตัวด้วยเงินจะต้องเข้าสู่หนัด และพันธสัญญาของเราจะเป็น พันธสัญญา นิรันดร์ ในเนื้อหนังของเจ้า » .

พระเจ้ายืนยันความคิดนี้:

สามารถแบบลูกที่ขอบด้วยกฎหมายและลูกนอกสมรสเข้ากับเขาได้เพราะเขาทำนายถึงพันธมิตรทั้งสองของโครงการช่วยชีวิตของเขา...

จากนั้นการยืนยันที่ทำเครื่องหมายด้วยการกลับมาของสำนวน " ได้มาเอาเงิน " พยากรณ์พระเยซู พระคริสต์ซึ่งชาวยิวผู้เคร่งศาสนาที่กฎจะประเมินไว้ที่ 30 เดนาริอิดังนั้น ในราคา 30 เดนาริอัน

พระเจ้าจะทรงสละชีวิตมนุษย์ของพระองค์เพื่อไถ่ชาวยิวและคนนอกที่ที่ได้รับเลือก ในนามของพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แต่ลักษณะ " กาวร "

ของสัญลักษณ์การเข้าสู่หนัดนั้นถูกเรียกคืน และความแม่นยำ " ในเนื้อหนังของคุณ " ยืนยันลักษณะชั่วขณะนั้น

เพราะพันธสัญญาซึ่งเริ่มต้นที่นี่จะสิ้นสุดลงเมื่อพระเมสสิยาห์ทรงปรากฏ
เพื่อยุติบาป" ตาม Dan.7:24 "

ปฐมกาล 17:14: “
ชายที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดซึ่งยังไม่ได้เข้าสู่หนัดตามเนื้อหนังจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา เขาจะละเมิดพันธสัญญาของเรา”

การเคารพกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าทรงกำหนดนั้นเข้มงวดมากและยอมรับว่าไม่มีข้อยกเว้น เนื่องจากการละเมิดของพวกเขาบิดเบือนโครงการพยากรณ์ของพระองค์ และพระองค์จะแสดงให้เห็นโดยการป้องกันไม่ให้โมเสสเข้าสู่คานาอันว่าความผิดนี้ใหญ่หลวงมาก

ผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดตามเนื้อหนังนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะอยู่ในชาวียิวทางโลกมากไปกว่าผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดในใจจะอยู่ในอาณาจักรซีเลสเชียลนิรันดร์ในอนาคตของพระเจ้า

ปฐมกาล 17:15: “ พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม:
เจ้าอย่าเรียกชารายว่าชารายภรรยาของเจ้าอีกต่อไป แต่นางจะชื่อซาราห์”

อับราม แปลว่า บิดาของชนชาติหนึ่ง ส่วนอับราฮัม แปลว่า บิดาของฝูงชนในท่านองเดียวกัน Sarai แปลว่าผู้สูงศักดิ์ แต่ Sarah แปลว่าเจ้าหญิง

อับรามเป็นบิดาของอิซมาเอลอยู่แล้ว แต่การเปลี่ยนชื่อของเข่าอับราฮัมนั้นชอบธรรมเพราะการเพิ่มจำนวนลูกหลานของเขาในอิสอัคบุตรชายที่พระเจ้าจะประกาศแก่เขา ไม่ใช่เกี่ยวกับอิซมาเอลด้วยเหตุผลเดียวกัน

ชารายที่เป็นหมั้นจะให้กำเนิดและให้กำเนิดฝูงคนมากมายผ่านทางอิสอัค และชื่อของเธอก็กลายเป็นซาราห์

ปฐมกาล 17:16: “ เราจะอวยพรนาง และเราจะให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้าทางนาง เราจะอวยพรมัน และมันจะกลายเป็นประชาชาติ บรรดาภักษัตริย์ของชนชาติต่างๆ จะมาจากเธอ ”

อับรามเดินกับพระเจ้า แต่ชีวิตประจำวันของเขาเป็นแบบโลกและขึ้นอยู่กับสภาพธรรมชาติทางโลก ไม่ใช่ปาฏิหาริย์อันศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนี้ในความคิดของเขา เขาได้มอบความรู้สึกถึงพระพรแก่พระวจนะของพระเจ้าโดยวิธีที่ชารายได้รับลูกชายผ่านทางฮาการ์สาวใช้ของเธอ

ปฐมกาล 17 :17: “ อับราฮัมซบหน้าลง เขาหัวเราะและรำพึงอยู่ในใจว่า "ลูกชายจะเกิดมาเป็นชายอายุหนึ่งร้อยปีได้หรือ" แล้วซาราห์อายุเก้าสิบปีจะคลอดบุตรไหม? -

เมื่อตระหนักว่าพระเจ้าอาจหมายความว่าชารายจะสามารถคลอดบุตรได้แม้ว่าเธอจะเป็นหมั้นและอายุ 99 ปีแล้ว เขาก็หัวเราะในใจ สถานการณ์นี้ไม่อาจจินตนาการได้ในระดับมนุษย์บนโลกจนการสะท้อนความคิดของเขาดูเป็นธรรมชาติ และเขาให้ความหมายกับความคิดของเขา

ปฐมกาล 17:18: “ และอับราฮัมทูลพระเจ้า: โอ้! ขอให้อิซมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อหน้าพระองค์! -

เห็นได้ชัดว่าอับราฮัมให้เหตุผลทางเนื้อหนังและเขาเพียงเข้าใจการคูณของเขาผ่านอิซมาเอล ลูกชายที่เกิดแล้วและอายุ 13 ปีเท่านั้น

ปฐมกาล 17:19: “ พระเจ้าตรัสว่า ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้าอย่างแน่นอน

และจงตั้งชื่อเขาว่าอิสอัค

เราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเขาให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์สำหรับลูกหลานของเขาที่มาภายหลังเขา”

เมื่อทราบความคิดของอับราฮัม

พระเจ้าทรงดำหนิเขาและประกาศประกาศใหม่โดยไม่เหลือโอกาสแม้แต่หน่อยที่จะเกิดข้อผิดพลาดในการตีความ

ความสงสัยที่อับราฮัมแสดงออกมาเกี่ยวกับการกำเนิดอันอัศจรรย์ของอิสอัค ทำนายถึงความสงสัยและความไม่เชื่อที่วามนุษยชาติจะแสดงต่อพระเยซูคริสต์ และความสงสัยจะอยู่ในรูปแบบของการปฏิเสธอย่างเป็นทางการจากลูกหลานทางกามารมณ์ของอับราฮัม

ปฐมก . 17:20 *เกี่ยวกับอิชมาเอล เราได้ยืนยันท่านแล้ว ดุเถิด เราจะอวยพรเขา และทำให้เขามีลูกดกทวีมากขึ้นอย่างเหลือล้น เขาจะคลอดบุตรชายสิบสองคน และเราจะทำให้เขาเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่”*

อิชมาเอลหมายความว่าพระเจ้าได้ยืนยันแล้ว ในการแทรกแซงนี้ พระเจ้ายังคงพิสูจนชื่อที่เขาตั้งให้ พระเจ้าจะทรงทำให้มันเกิดผล ทวีคูณ และจะก่อตั้งชาติอาหรับที่ยิ่งใหญ่ที่ประกอบด้วย “เจ้าชายทั้ง 12 องค์”

หญิงเลข	12	นี่คล้ายกับบุตรชาย	12
คนของยาโคบแห่งพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาซึ่งจะสืบทอดโดยอัครสาวก			12
คนของพระเยซูคริสต์			

แต่คล้ายกันไม่ได้หมายความว่าเหมือนกันเพราะยืนยันความช่วยเหลือจากสวรรค์ แต่ไม่ใช่พันธมิตรแห่งความรอดเกี่ยวกับโครงการชีวิตนิรันดร์ของเขา นอกจากนี้ อิชมาเอลและลูกหลานของเขาจะเป็นศัตรูกับทุกคนที่เข้าสู่พันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

ตามลำดับขาวยิวและคริสเตียน บทบาทที่เป็นอันตรายนี้จะลงโทษการคลอดบุตรโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยกระบวนการที่ผิดกฎหมายพอๆ

กันที่จินตนาการโดยแม่ที่เป็นหมันและพ่อที่พึงพอใจมากเกินไป

นี่คือเหตุผลว่าทำไมบุตรชายฝ่ายเนื้อหาของอับราฮัมจะต้องถูกسابแข่งแบบเดียวกัน และท้ายที่สุดจะต้องทนทุกข์กับการปฏิเสธจากพระเจ้าแบบเดียวกัน

เมื่อรู้จักพระเจ้าและค่านิยมของพระองค์แล้ว

ลูกหลานของอิชมาเอลสามารถเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามกฎเกณฑ์ของเขาจนกว่าจะเข้าสู่พันธมิตรขาวยิว

แต่การเลือกนี้จะยังคงเป็นปัจเจกบุคคลเหมือนความรอดช่วงนิรันดร์ซึ่งจะเสนอให้กับผู้ที่ได้รับเลือก ในทำนองเดียวกัน เช่นเดียวกับคนอื่นๆ จากทุกต้นกำเนิด ความรอดในพระคริสต์จะถูกเสนอแก่พวกเขา

และเส้นทางสู่นิรันดร์กาลจะเปิดสำหรับพวกเขา

แต่เฉพาะตามมาตรฐานที่เชื่อฟังของพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ผู้ถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์ และฟื้นคืนพระชนม์เท่านั้น

ปฐมกาล 17:21: “ เราจะทำพันธสัญญาของเรากับอิสอัค ซึ่งซาราห์จะให้แก่เจ้าในเวลาในปี หน้า”

อิชมาเอลอายุ 13 ปีในขณะที่เห็นนิมิตนี้ตามข้อ 27 ดังนั้นเขาจะมีอายุ 14 ปีเมื่ออิสอัคเกิด

พันธสัญญาของพระองค์จะสถาปนากับอิสอัค

และเขาจะเกิดโดยซาราห์

แต่พระเจ้ายืนยันในประเด็นนี้: ไม่ใช่อิชมาเอล

ปฐมกาล 17 :22: “ เมื่อท่านพูดกับท่านจบแล้ว
พระเจ้าทรงยกย่องพระองค์ให้สูงเหนืออับราฮัม”

การปรากฏของพระเจ้านั้นหาได้ยากและพิเศษสุด
และสิ่งนี้อธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงไม่ชินกับปาฏิหาริย์อันศักดิ์สิทธิ์ และเหตุใด
เช่นเดียวกับอับราฮัม

การให้เหตุผลของพวกเขายังคงมีเงื่อนไขตามกฎธรรมชาติแห่งชีวิตทางโลก
ข้อความของเขาถูกส่งออกไป พระเจ้าก็ถอนตัว

ปฐมกาล 17:23: “ อับราฮัมได้พาอิซมาเอลบุตรชายของตน
และบรรดาผู้ที่เกิดในบ้านของเขา และบรรดาผู้ที่เขาซื้อไว้ด้วยเงิน
คือผู้ชายทุกคนในวงศ์วานอับราฮัม
และเขาได้เข้าสู่หนัดในวันเดียวกันนั้นตามพระบัญชาที่พระเจ้าประทานแก่เขา”

คำสั่งที่พระเจ้าประทานให้จะถูกดำเนินการทันที
การเชื่อฟังของเขาทำให้พันธสัญญาของเขากับพระเจ้าเป็นเรื่องชอบธรรม
ปรมาจารย์ด้านโบราณวัตถุผู้ทรงพลังคนนี้ได้ซื้อคนรับใช้และมีสถานะของทาสอยู่แ
ละไม่มีการโต้แย้ง ในความเป็นจริง
สิ่งที่ทำให้เรื่องนี้น่าสงสัยคือการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอย่างทารุณต่อคนรับใช้

สถานะของทาสยังเป็นสถานะของผู้ที่ได้รับการไถ่ของพระเยซูคริสต์แม้กระทั่ง
ทุกวันนี้

ปฐมกาล 17:24: “ อับราฮัมมีอายุเก้าสิบเก้าปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัด”
คำชี้แจงนี้เตือนเราว่าพระเจ้ากำหนดให้มนุษย์เชื่อฟัง
ไม่ว่าพวกเขาจะอายุเท่าไรก็ตาม จากคนสุดท้องไปจนถึงคนโต

ปฐมกาล 17:25: “
อิซมาเอลบุตรชายของเขาอายุสิบสามปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัด”
ดังนั้นเขาจะมีอายุมากกว่าไอแซคน้องชายของเขา 14 ปี
ซึ่งจะทำให้เขามีศักยภาพที่จะสร้างอันตรายอย่างแท้จริงต่อน้องชายของเขา
ซึ่งเป็นลูกชายของภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมาย

ปฐมกาล 17:26: “
ในวันเดียวกันนั้นอับราฮัมก็เข้าสู่หนัดเช่นเดียวกับอิซมาเอลบุตรชายของเขา”

พระเจ้าทรงระลึกถึงความชอบธรรมของอิซมาเอลที่มีต่ออับราฮัมซึ่งเป็นบิดา
ของเขา การเข้าสู่หนัดโดยทั่วไปของพวกเขาทำให้เข้าใจผิดพอๆ
กับคำกล่าวอ้างของลูกหลานที่อ้างว่ามาจากพระเจ้าองค์เดียวกัน
เพราะการอ้างสิทธิ์ในพระเจ้านั้นไม่เพียงพอที่จะมีบิดาฝ่ายเนื้อหนังคนเดียวกัน
และเมื่อชาวยิวที่ไม่เชื่ออ้างว่าเกี่ยวข้องกับพระเจ้าเพราะอับราฮัมบิดาของพวกเขา
พระเยซูจะปฏิเสธข้อโต้แย้งนี้และกล่าวหาพวกเขาว่าเป็นมาร ชาตาน
บิดาแห่งความมึนงงและเป็นชาติกรตั้งแต่แรกเริ่ม
สิ่งที่พระเยซูตรัสกับชาวยิวที่กบฏในสมัยของพระองค์นั้นประยุกต์ใช้กับการเสแสร้งของ
ชาวอาหรับและมุสลิมของเราได้มากพอๆ กัน

ปฐมกาล 17:27: “ และผู้ชายทุกคนในครัวเรือนของเขา
ไม่ว่าจะเกิดในบ้านของเขา หรือได้เงินมาจากคนแปลกหน้า
เขาก็เข้าสู่หนัดร่วมกับเขา”

หลังจากรูปแบบการเชื่อฟังนี้
เราจะเห็นว่าความโศกเศร้าของชาวฮีบรูที่ออกจากอียิปต์มักจะมาจากการประเมินการ
เชื่อฟังที่พระเจ้าทรงเรียกร้องอย่างต่ำไปเสมอ ตลอดเวลาและจนถึงวันสิ้นโลก

ปฐมกาล 18

การแยกพี่น้องศัตรูออกจากกัน

ปฐมกาล 18 :1 :

“พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่เขาท่ามกลางต้นโอ๊กแห่งมัมเร ขณะที่เขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ของเขาท่ามกลางแสงแดดอันร้อนระอุ”

ปฐมกาล 18:2 “ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายสามคนยืนอยู่ใกล้ท่าน เมื่อเห็นแล้วก็วิ่งไปพบพวกเขาจากทางเข้าเต็นท์แล้วก้มกราบลงถึงพื้น”

อับราฮัมเป็นชายอายุ 100 ปี เขารู้ว่าเขาแก่แล้ว แต่เขายังมีสภาพร่างกายที่ดี เพราะเขา “วิ่งไปต้อนรับ” ผู้มาเยี่ยม เขาอมรับว่าพวกเขาเป็นผู้ส่งสารจากสวรรค์หรือไม่ เราสามารถสันนิษฐานได้เนื่องจากเขา “กราบลงสู่ดิน” ต่อหน้าพวกเขา แต่สิ่งที่เขาเห็นคือ “ชายสามคน” และเราสามารถเห็นได้จากปฏิกิริยาของเขา ความรู้สึกในการต้อนรับอย่างเป็นทางการซึ่งเป็นผลจากความรักตามธรรมชาติของเขา

ปฐมกาล 18:3: “พระองค์ตรัสว่า ข้าแต่พระเจ้า หากข้าพระองค์ได้รับความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอพระองค์อย่าทรงละเลยไปจากผู้รับใช้ของพระองค์เลย”

การเรียกผู้มาเยือนว่า “ท่านเจ้าข้า”

เป็นผลมาจากความถ่อมใจอย่างมากของอับราฮัม และอีกครั้งไม่มีหลักฐานว่าเขาคิดว่าเขากำลังพูดกับพระเจ้า เนื่องจากการเสด็จเยือนของพระเจ้าในรูปลักษณะของมนุษย์โดยรวมนั้นพิเศษเป็นพิเศษ เนื่องจากแม้แต่โมเสสก็ไม่ได้รับอนุญาตให้เห็น “พระสิริ” พระพักตร์ของพระเจ้าตามอพยพ 33:20 ถึง 23: “พระเจ้าตรัสว่า: คุณจะไม่สามารถเพื่อเห็นหน้าของเรา เพราะว่ามนุษย์ไม่เห็นเราและมีชีวิตอยู่ได้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “นี่คือสถานที่ใกล้ข้าพเจ้า คุณจะยืนอยู่บนหิน เมื่อส่งาราศีของฉันทกลง ฉันทจะเอาคุณใส่ไว้ในโพรงหิน และฉันทจะเอามือคลุมคุณไว้ฉันทกว่าฉันทจะผ่านไป และเมื่อฉันทหันมือไป คุณจะเห็นฉันทอยู่ข้างหลัง แต่จะไม่เห็นหน้าของฉันท” หากการมองเห็น “พระสิริ” ของพระเจ้าเป็นสิ่งต้องห้าม พระองค์ไม่ได้ทรงห้ามตัวเองไม่ให้มีรูปร่างหน้าตาเป็นมนุษย์เพื่อเข้าใกล้สิ่งมีชีวิตของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงทำเช่นนี้เพื่อเยี่ยมอับราฮัมเพื่อนของเขา และพระองค์จะทรงทำเช่นนี้อีกครั้งในรูปของพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ทรงปฏิสนธิในครรภ์และจนกระทั่งสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้

ปฐมกาล 18:4: “ให้ใครเอาน้ำมาล้างเท้าหน่อย และพักอยู่ใต้ต้นไม้ต้นนี้”

ข้อ 1 บอกชัดเจนว่าร้อน และเหงื่อออกที่เท้าปกคลุมไปด้วยฝุ่นดิน เป็นการล้างเท้าของผู้มาเยือน เป็นข้อเสนอที่น่าพอใจสำหรับพวกเขา และความสนใจนี้คือเครดิตของอับราฮัม

ปฐมกาล 18:5 “

ข้าพเจ้าจะไปหยิบขนมปังมาแผ่นหนึ่งเพื่อทำให้ใจท่านชุ่มชื้น

หลังจากนั้นคุณจะเดินทางต่อไป เพราะเหตุนี้ท่านจึงเดินผ่านผู้รับใช้ของท่านไป พวกเขาตอบว่า ทำตามที่พวกท่านบอกเถิด”

ที่นี่เราเห็นว่าอับราฮัมไม่ได้ระบุว่าผู้มาเยี่ยมเหล่านี้เป็นสิ่งมีชีวิตในสวรรค์ ความเอาใจใส่ที่เขาแสดงต่อพวกเขาจึงเป็นข้อพิสูจน์ถึงคุณสมบัติตามธรรมชาติของมนุษย์ เขาเป็นคนถ่อมตัว มีความรัก อ่อนโยน ใจกว้าง คอยช่วยเหลือและมีอัธยาศัยดี สิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปรานต่อพระเจ้า ในแง่มุมของมนุษย์นี้ พระเจ้าทรงอนุมัติและยอมรับข้อเสนอทั้งหมดของพระองค์

ปฐมกาล 18:6: “ อับราฮัมรีบเข้าไปในเต็นท์ไปหาซาราห์แล้วพูดว่า: เร็วเข้าใส่แป้งละเอียดสามถังแล้วนวดและทำขนม”

อาหารมีประโยชน์ต่อร่างกายและเมื่อเห็นเนื้อสามตัวต่อหน้าเขา อับราฮัมจึงเตรียมอาหารที่เตรียมไว้เพื่อเพิ่มกำลังกายของผู้มาเยือน

ปฐมกาล 18:7: “ อับราฮัมจึงวิ่งไปที่ฝูงแกะ หยิบลูกวัวเนื้อดีตัวหนึ่งมอบให้คนรับใช้คนหนึ่งรีบปรุงมัน”

การเลือกลูกวัวที่อ่อนโยนยังแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจและความเมตตากรุณาตามธรรมชาติของมันอีกด้วย เขายินดีที่ได้ทำให้เพื่อนบ้านพอใจ เพื่อให้บรรลุผลนี้ ทางบริษัทจึงมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับผู้เยี่ยมชม

ปฐมกาล 18:8 “ แล้วท่านก็หยิบครีมและนมอีกส่วนหนึ่งพร้อมกับลูกวัวที่เตรียมไว้มาตั้งไว้ข้างหน้าพวกเขา ตัวเขาเองยืนอยู่ข้างพวกเขาใต้ต้นไม้ และพวกเขาก็กิน”

อาหารนารับประทานเหล่านี้ถูกนำเสนอแก่คนแปลกหน้าที่ผ่านไปมา ผู้คนที่เขาไม่รู้จักแต่ปฏิบัติต่อใครในฐานะสมาชิกในครอบครัวของเขาเอง การจัดเป็นมนุษย์ของผู้มาเยือนนั้นมีจริงมากเพราะพวกเขากินอาหารที่ทำขึ้นเพื่อมนุษย์

ปฐมกาล 18:9 “ แล้วพวกเขาก็พูดกับเขาว่า ซาราห์ภรรยาของเจ้าอยู่ที่ไหน? เขาตอบว่า: เธออยู่ที่นั่นในเต็นท์

เมื่อเจ้าภาพทดสอบความสำเร็จเพื่อพระสิริของพระเจ้าและของตัวเอง ผู้มาเยือนได้เปิดเผยธรรมชาติที่แท้จริงของตนโดยตั้งชื่อภรรยาของเขาว่า "ซาราห์" ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เขาในนิมิตครั้งก่อนของเขา

ปฐมกาล 18:10: “ มี คนหนึ่งพูดว่า “เราจะกลับมาหาท่านพร้อมๆ กัน” และดูเถิด ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง ซาราห์กำลังฟังอยู่ที่ทางเข้าเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังเขา”

ขอให้เราทราบว่ามีเมื่อปรากฏของผู้มาเยี่ยมทั้งสามนั้น ไม่มีอะไรที่จะระบุพระยาห์เวห์จากทูตสวรรค์ทั้งสองที่ติดตามพระองค์ไป ชีวิตบนสวรรค์ปรากฏอยู่ที่นี้และเผยให้เห็นความหมายความเท่าเทียมที่ครอบงำอยู่ที่นั่น

ในขณะที่หนึ่งในสามคนที่มาเยือนประกาศถึงการกำเนิดของซาราห์ที่ใกล้เข้ามา เธอก็ฟังจากทางเข้าเต็นท์ไปจนถึงสิ่งที่กำลังพูด และข้อความระบุว่าใคร " อยู่ข้างหลังเขา ";

ซึ่งหมายความว่าเธอไม่เห็นเธอและมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ถึงการปรากฏตัวของเธอได้ แต่พวกเขาไม่ใช่ผู้ชาย

ปฐมกาล 18:11: “ อับราฮัมและซาราห์มีอายุมากแล้ว และซาราห์ก็หวังที่จะมีลูกอีกต่อไปแล้ว”

ข้อนี้ให้คำจำกัดความถึงสภาพปกติของมนุษย์ที่มีร่วมกันกับมนุษย์ชาติทั้งมวล

ปฐมกาล 18:12 “ นางก็หัวเราะ อยู่ในใจ แล้วพูดว่า ข้าพเจ้าแก่แล้วยังจะปรารถนาอีกหรือ? เจ้านายของฉันก็แก่เหมือนกัน”

โปรดสิ่งเกิดความแม่นยำอีกครั้ง: “ เธอหัวเราะ ในตัวเธอเอง ”; จนไม่มีใครได้ยินเขาหัวเราะ

เว้นแต่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ผู้ทรงพิจารณาความคิดและจิตใจ

ปฐมกาล 18:13: “ พระยาห์เวห์ตรัสกับอับราฮัมว่า “แล้วทำไมซาราห์จึงหัวเราะและกล่าวว่า “แม้ว่าฉันจะแก่แล้วฉันจะมีลูกจริงๆ หรือ? -

พระเจ้าทรงใช้โอกาสนี้ในการเปิดเผยอัตลักษณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นถึงการกล่าวถึงพระยาห์เวห์อย่างชอบธรรม เพราะว่าพระองค์คือผู้ที่ตรัสกับอับราฮัมในรูปลักษณะภายนอกนี้ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถรู้ความคิดที่ซ่อนอยู่ของซาราห์ และตอนนี้อับราฮัมรู้ว่าพระเจ้ากำลังตรัสกับเขา

ปฐมกาล 18:14: “ มีอะไรน่าประหลาดใจจากพระเจ้าบ้างไหม? เมื่อถึงเวลาที่กำหนดเราจะกลับมาหาท่านในเวลาเดียวกัน และ ซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง”

พระเจ้าทรงกลายเป็นเผด็จการและรื้อฟื้นคำทำนายของพระองค์อย่างชัดเจน ในพระนามพระเจ้าแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์

ปฐมกาล 18 :15: “ ซาราห์โกหกว่า ฉันไม่ได้หัวเราะเลย เพราะเธอกลัว.. แต่เขากล่าวว่า: ตรงกันข้าม คุณหัวเราะ”

“ ซาราห์โกหก ” ข้อความนี้เพราะพระเจ้าทรงได้ยินความคิดลับๆ ของเธอ แต่ไม่มีเสียงหัวเราะออกมาจากปากของเธอ ดังนั้นจึงเป็นเพียงเรื่องโกหกเล็กๆ น้อยๆ ต่อพระเจ้าแต่ไม่ใช่กับมนุษย์ และถ้าพระเจ้าตำหนิเธอนั้นเป็นเพราะเธอไม่ยอมรับว่าพระเจ้าควบคุมความคิดของเธอ เธอให้หลักฐาน แม้จะโกหกเขาก็ตาม นี่คือสาเหตุที่เขาขึ้นกรานโดยพูดว่า: “ ตรงกันข้าม (มันเป็นเรื่องเท็จ) คุณหัวเราะ ” อย่าลืมว่ามนุษย์ที่ได้รับพรจากพระเจ้าคืออับราฮัม ไม่ใช่ซาราห์ ภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของเขา ผู้ได้รับประโยชน์จากสามีของเธอเท่านั้น

ความคิดของเขาส่งผลให้เกิดการسابแข่งการกำเนิดของอิสมาเอล

ศัตรูทางพันธุกรรมในอนาคตและเป็นคู่แข่งของอิสราเอล

เป็นเรื่องจริงที่จะทำให้โครงการอันศักดิ์สิทธิ์ให้สำเร็จ

ปฐมกาล 18:16 “ คนเหล่านี้ก็ลุกขึ้นออกไปและมองไปทางเมืองโสโดม อับราฮัมก็ไปกับเขา ด้วย

ดับ บารุงเลี้ยง และต่ออายุให้อับราฮัมและซาราห์เกิดในอนาคตของไอแซคบุตรชายที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้มาเยือนจากสวรรค์เปิดเผยแก่อับราฮัมว่าการมาเยือนโลกนี้ยังมีภารกิจอีกอย่างหนึ่ง ในใจ นั่นคือเกี่ยวข้องกับเมืองโสโดม

ปฐมกาล 18:17: “ แล้วพระยาห์เวห์ตรัสว่า เราควรจะไปบึงอับราฮัมหรือไม่ว่าจะทำอะไร?... ”

ที่นี่เรามีการประยุกต์ใช้ข้อนี้อย่างชัดเจนจากอาโมส 3:7: “ เพราะพระเจ้าพระยาห์เวห์ไม่ได้ทำอะไรเลยโดยไม่เปิดเผยความลับของพระองค์แก่ผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์”

ปฐมกาล 18:18: “
อับราฮัมจะกลายเป็นประชาชาติที่ยิ่งใหญ่และยิ่งใหญ่อย่างแน่นอน
และประชาชาติทั้งปวงในโลกจะได้รับพรเพราะพระองค์”

เนื่องจากการสูญเสียความหมายตามปกติซึ่งใช้กับคำวิเศษณ์ " อย่างแน่นอน "
" ฉันจำได้ว่ามันหมายถึง: ในลักษณะที่แน่นอนและแน่นอน
ก่อนที่จะเปิดเผยโครงการทำลายล้างของเขา
พระเจ้าทรงเร่งให้อับราฮัมมั่นใจเกี่ยวกับสถานะของเขาเองต่อหน้าเขา
และพระองค์ทรงให้พรที่พระองค์จะประทานแก่เขาอีกครั้ง
พระเจ้าเริ่มพูดถึงอับราฮัมในบุคคลที่สามเพื่อยกระดับเขาให้อยู่ในตำแหน่งที่มีลักษ
ณะทางประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ
พระองค์ทรงแสดงให้เห็นลูกหลานฝ่ายเหนือและฝ่ายวิญญาณเห็นแบบอย่างที่เขาว
ยพร จำได้และนิยามไว้ในโครงการที่มาถึง

ปฐมกาล 18:19: “ เพราะเราได้เลือกเขา
เพื่อเขาจะสั่งบุตรชายและวงศ์วานของเขาที่ตามมาให้รักษามรรคาของพระเยโฮวาห์
ด้วยความชอบธรรมและความชอบธรรม
เป็นที่โปรดปรานของอับราฮัมตามพระสัญญาที่เขาทำไว้กับเขา... ”

สิ่งที่พระเจ้าอธิบายในข้อนี้สร้างความแตกต่างให้กับเมืองโสโดมซึ่งพระองค์
จะทรงทำลาย จนถึงจุดสิ้นสุดของโลก ผู้ที่ถูกเลือกไว้จะเป็นเช่นนี้:
การรักษาทางของพระเจ้าประกอบด้วยการปฏิบัติตามความชอบธรรมและความยุติธ
ร ม

ควา ม ชอบธรรมที่แท้จริงและความยุติธรรมที่แท้จริงที่พระเจ้าจะสร้างขึ้นจากตำรา
กฎหมายเพื่อสอนอิสราเอลประชากรของพระองค์
การเคารพสิ่งเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขสำหรับพระเจ้าในการเคารพพระสัญญาของพระอ
งค์

ปฐมกาล 18:20: “ และพระยาห์เวห์ตรัสว่า:
เสียงร้องต่อเมืองโสโดมและโกโมราห์ก็ดังขึ้น และบาปของพวกเขาก็กว้างใหญ่หลวง ”

พระเจ้าทรงพิพากษาเมืองโสโดมและโกโมราห์ซึ่งเป็นเมืองของกษัตริย์ที่อับ
ราฮัมมาช่วยเหลือเมื่อพวกเขาถูกโจมตี
แต่โลดหลาดนชายของเขาได้เลือกที่จะตั้งถิ่นฐานในเมืองโสโดมพร้อมทั้งครอบครัวแ
ละ คนรับใช้ ของเขา เมื่อทราบถึงความผูกพันที่อับราฮัมมีต่อหลานชายของเขา
พระเจ้าทรงเพิ่มรูปแบบของความสนใจต่อชายชราเพื่อประกาศความตั้งใจของเขาต่อ
เขา และเพื่อทำเช่นนี้
เขาได้ลดระดับตัวเองลงสู่ระดับมนุษย์เพื่อให้ตัวเองมีความเป็นมนุษย์มากที่สุดเท่า
ที่จะเป็นไปได้
เพื่อที่จะวางตัวเองให้อยู่ในระดับการให้เหตุผลของมนุษย์แบบเดียวกับอับราฮัมผู้รับ
ใช้ของเขา

ปฐมกาล 18:21 “
เพราะฉะนั้นเราจะลงไปดูว่าเขาได้ปฏิบัติตามรายงานที่มาถึงเราครบถ้วนหรือไม่
ถ้าไม่ใช่ฉันก็จะรู้”

คำเหล่านี้ตรงกันข้ามกับความรู้ความคิดของซาราห์
เพราะพระเจ้าไม่สามารถเพิกเฉยต่อระดับของการผิดศีลธรรมที่เกิดขึ้นในสองเมืองแ
ห่งที่ราบนี้และความเจริญรุ่งเรืองอันอุดมของพวกเขา
ปฏิกริยานี้เผยให้เห็นถึงความเอาใจใส่ของเขาเพื่อให้ผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ยอมรับโทษด้
ดสิ้นของเขา

ปฐมกาล 18:22 “ แล้วคนเหล่านั้นก็ออกเดินทางไปเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ”

ที่นี่

การแยกผู้มาเยือนทำให้อับราฮัมสามารถระบุพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ในหมู่พวกเขา พระยาห์เวห์

ซึ่งปรากฏอยู่กับเขาในรูปลักษณะของมนุษย์ที่เรียบง่ายซึ่งกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนถ้อยคำ อับราฮัมจะมีความกล้ามากขึ้น จนถึงขั้นมีส่วนร่วมกับพระเจ้าในการต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งความรอดของทั้งสองเมือง ซึ่งเมืองหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของหลานชายที่รักของเขา โ ล ด

ปฐมกาล 18:23 “ อับราฮัมเข้ามาใกล้แล้วพูดว่า “เจ้าจะทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่วด้วยหรือ?” -

คำถามที่อับราฮัมถามนั้นสมเหตุสมผล

เพราะในการดำเนินการโดยรวมเพื่อความยุติธรรม

มนุษยชาติเป็นสาเหตุการเสียชีวิตของเหยื่อผู้บริสุทธิ์ที่เรียกว่าความเสียหายของหลักประกัน แต่หากมนุษยชาติไม่สามารถบอกความแตกต่างได้

พระเจ้าก็สามารถบอกได้

และเขาจะพิสูจน์เรื่องนี้แก่อับราฮัมและพวกเราที่อ่านคำให้การในพระคัมภีร์ของเขา

ปฐมกาล 18:24: “ บางทีอาจมีคนชอบธรรมห้าสิบคนอยู่ในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายพวกเขาด้วย

และจะไม่ทรงอภัยโทษเมืองนี้เพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนซึ่งอยู่ท่ามกลางเมืองนั้น หรือ? -

ด้วยจิตวิญญาณที่อ่อนโยนและเปี่ยมด้วยความรักของเขา

อับราฮัมเต็มไปด้วยภาพลวงตา

และเขาจินตนาการว่ามีความเป็นไปได้ที่จะพบคนชอบธรรมอย่างน้อย 50

คนในเมืองทั้งสองนี้ และเขาได้ร้องขอให้คนชอบธรรมที่เป็นไปได้ 50

คนเหล่านี้ได้รับพระคุณจากทั้งสองเมืองจากพระเจ้า

ชื่อของความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระองค์

ซึ่งไม่สามารถโจมตีผู้บริสุทธิ์พร้อมกับผู้กระทำผิดได้

ปฐมกาล 18:25: “ เพื่อประหารคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว เพื่อจะได้อยู่ร่วมกับคนชอบธรรมเหมือนอยู่กับคนชั่ว ให้ห่างไกลจากท่าน!

ห่างไกลจากคุณ!

พระองค์ผู้ทรงพิพากษาโลกทั้งโลกจะไม่ทรงใช้ความยุติธรรมหรือ? -

อับราฮัมจึงคิดที่จะแก้ไขปัญหาโดยเตือนพระเจ้าถึงสิ่งที่เขาทำไม่ได้โดยไม่

ปฏิเสธบุคลิกภาพของเขาซึ่งผูกพันกับความรู้สึกถึงความยุติธรรมที่สมบูรณ์แบบ

ปฐมกาล 18:26: “ และพระเจ้าตรัสว่า:

ถ้าฉันพบคนชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองโสโดมกลางเมือง

เราจะให้อภัยคนทั้งเมืองเพราะเห็นแก่พวกเขา ”

ด้วยความอดทนและความเมตตา พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้อับราฮัมตรัส

และพระองค์ทรงพิสูจน์ว่าเขาถูกต้องในการตอบสนองของพระองค์ เมืองต่างๆ

จะไม่ถูกทำลายสำหรับคนชอบธรรม 50 คน

ปฐมกาล 18:27 “ อับราฮัมตอบว่า “ดูเถิด

ข้าพเจ้ากลัวว่าหากองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าผู้เป็นผงคลีและขี้เถ้า ”

เป็นความคิดเรื่อง " *ฝุ่นและซีเถ้า* " หรือเปล่าที่จะมีคนอธรรมหลงเหลืออยู่หลังจากการล่มสลายของทั้งสองเมืองในหุบเขา ? ถึงกระนั้น อับราฮัมก็ยังสารภาพว่าตัวเองเป็นเพียง " *ฝุ่นและซีเถ้า* " เท่านั้น
ปฐมกาล 18:28: “ *บางทีห้าคนจากห้าสิบคนชอบธรรมจะขาดไป เพราะห้าคนเจ้าจะทำลายเมืองทั้งเมืองหรือ? และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายมัน หากพบคนชอบธรรมสี่สิบห้าคนที่นี่"* ”

ความกล้าหาญของอับราฮัมจะนำเขาไปสู่การเจรจาต่อไปโดยลดจำนวนผู้ที่ได้รับเลือกลงในแต่ละครั้งที่พบ และเขาจะหยุดในข้อ 32 ที่จำนวนผู้ชอบธรรมสิบคน และแต่ละครั้งพระเจ้าจะประทานพระคุณของพระองค์ตามจำนวนที่อับราฮัมเสนอไว้

ปฐมกาล 18:29 “ *อับราฮัมพูดกับท่านต่อไปว่า "บางทีอาจมีคนชอบธรรมสี่สิบคนที่นี่" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำอะไรเลยเพื่อเห็นแก่ สี่สิบคนนี้"* ”

ปฐมกาล 18:30: “ *อับราฮัมกล่าวว่า "ขออย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธ บางทีอาจมีคนชอบธรรมสามสิบคนที่นี่" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำอะไรเลยหากพบคนชอบธรรมสามสิบคนที่นี่"* ”

ปฐมกาล 18:31 “ *อับราฮัมกล่าวว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้ากลัวต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" บางทีอาจมีคนชอบธรรมยี่สิบคนที่นี่ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายมันเพื่อเห็นแก่ คนยี่สิบ คนนี้"* ”

ปฐมกาล 18:32: “ *อับราฮัมกล่าวว่า "ขออย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธ และข้าพเจ้าจะไม่พูดมากไปกว่านี้" บางทีอาจมีคนชอบธรรมสิบคนอยู่ที่นี่" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายมันเพราะเห็นแก่ คนชอบธรรมสิบคนนี้"* ”

การเจรจาต่อรองของอับราฮัมสิ้นสุดลง ณ ที่นี้ ผู้ที่เข้าใจว่ามีขีดจำกัดเกินกว่าที่การยื่นกรานของเขาจะไม่สมเหตุสมผล พระองค์ทรงหยุดอยู่ที่จำนวนคนชอบธรรมสิบคน เขาเชื่อในแง่ดีว่าจะต้องพบคนชอบธรรมจำนวนนี้ในเมืองทุกริตทั้งสองเมืองนี้ แม้ว่าจะนับเฉพาะโลกและญาติของเขาเท่านั้นก็ตาม

ปฐมกาล 18:33: “ *เมื่อพระองค์ตรัสกับอับราฮัมเสร็จแล้ว พระยาห์เวห์ก็เสด็จไป และอับราฮัมก็กลับไปยังที่ประทับของเขา”* ”

การพบกันทางโลกของเพื่อนสองคน องค์หนึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพแห่งสวรรค์และอีกองค์หนึ่ง มนุษย์ ผงคลีดิน จบลง และแต่ละคนก็กลับไปสู่อาชีพของตน อับราฮัมไปทางที่พักอาศัยของเขา และพระเจ้าไปทางเมืองโสโดมและโกโมราห์ ซึ่งการพิพากษาอันทำลายล้างของเขาจะตกอยู่

ในการแลกเปลี่ยนกับพระเจ้า อับราฮัมได้เปิดเผยลักษณะนิสัยของเขาซึ่งอยู่ในพระฉายาของพระเจ้า เกี่ยวข้องกับการเห็นความยุติธรรมที่แท้จริงบรรลุผลสำเร็จ ขณะเดียวกันก็มอบคุณค่าอันล้ำค่าอันแข็งแกร่งให้กับชีวิต นี่คือสาเหตุที่การต่อรองของผู้รับใช้ของเขาทำได้แต่ทำให้พระทัยของพระเจ้ายินดีและยินดีที่แบ่งปันความรู้สึกของเขาอย่างเต็มที่

แยกกันในกรณีฉุกเฉิน

ปฐมกาล 19 :1: “ ทูตสวรรค์ทั้งสองมายังเมืองโสโดมในเวลาเย็น และโลทก็นั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม เมื่อโลทเห็นพวกเขาใกล้ขึ้นไปพบพวกเขาและชนหน้าลงถึงดิน”

เราตระหนักดีถึงพฤติกรรมนี้ถึงอิทธิพลที่ดีของอับราฮัมที่มีต่อหลานชายของเขา ลอด เพราะเขาแสดงความเอาใจใส่แบบเดียวกันต่อผู้มาเยือนที่ผ่านไปมา และเขาทำมันด้วยความใส่ใจมากขึ้น

เมื่อเขารู้ถึงศีลธรรมอันเลวร้ายของชาวเมืองโสโดมที่เขาอาศัยอยู่

ปฐมกาล 19:2 “ แล้วพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเชิญท่านเข้าไปในบ้านผู้รับใช้ของท่าน และค้างคืนที่นั่น ล้างเท้าของคุณ คุณจะตื่นแต่เช้าและเดินทางต่อไป ไม่ พวกเขาคอบว่าเราจะค้างคืนที่ถนน”

โลตมีหน้าที่ต้อนรับผู้คนที่เดินผ่านบ้านของเขาเพื่อปกป้องพวกเขาจากการกระทำที่ไร้ร่างกายและมุงร้ายของชาวเมืองที่ทุจริต

เราพบถ้อยคำต้อนรับแบบเดียวกับที่อับราฮัมพูดกับผู้มาเยี่ยมทั้งสามคนของเขา โลตเป็นคนชอบธรรมโดยแท้แล้วไม่ยอมให้ตัวเองเสื่อมทรามโดยการอยู่ร่วมกับคนเลวทรามในเมืองนี้ ทูตสวรรค์ทั้งสองได้มาเพื่อทำลายเมือง แต่ก่อนที่จะทำลายเมือง พวกเขาต้องการสร้างความสับสนให้กับความชั่วร้ายของผู้อยู่อาศัยโดยจับพวกเขาในการกระทำ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความชั่วร้ายของพวกเขา และเพื่อให้ได้ผลลัพธ์นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับพวกเขาที่จะค้างคืนบนถนนเพื่อให้ชาวโซโดมโงมตี

ปฐมกาล 19:3: “

แต่โลทเร่งรีบพาพวกเขามากจนมาหาเขาและเข้าไปในบ้านของเขา พระองค์ทรงเสี้ยมฉลองและอบขมบึ้งไว้เชื้อ และพวกเขา ก็กิน”

โลตจึงโน้มน้าวใจพวกเขาได้สำเร็จ

และพวกเขายอมรับการต้อนรับขับสู้ของเขา ซึ่งยังคงเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความมีน้ำใจเช่นเดียวกับที่อับราฮัมเคยทำมาก่อน ประสพการณ์นี้สอนให้พวกเขาค้นพบจิตวิญญาณที่สวยงามของโลก ชายผู้ชอบธรรมท่ามกลางคนอยุติธรรม

ปฐมกาล 19:4 “

เขาทั้งหลายยังไม่เข้านอนเมื่อชาวเมืองโสโดมมาล้อมบ้านตั้งแต่เด็กจนถึงคนชรา ประชากรทั้งหมดก็วิ่งเข้ามา”

การสำแดงความชั่วร้ายของผู้อยู่อาศัยนั้นเกินความคาดหมายของทูตสวรรค์ทั้งสอง เพราะพวกเขามาตามหาพวกเขาแม้กระทั่งในบ้านที่โลตต้อนรับพวกเขา โปรดสังเกตระดับการแพร่กระจายของความชั่วร้ายนี้: “ ตั้งแต่เด็กไปจนถึงผู้สูงอายุ” ดังนั้นการพิพากษาของพระยาห์เวห์จึงสมเหตุสมผลอย่างสมบูรณ์

ปฐมกาล 19:5 “ แล้วพวกเขาก็เรียกโลตแล้วบอกเขาว่า

“คนที่มาหาเจ้าคือนี้อยู่ที่ไหน? พาพวกเขาออกมาให้เราเพื่อเราจะได้รู้จักพวกเขา”

คนไร้เดียงสาอาจถูกหลอกได้ด้วยความตั้งใจของชาวโซโดไมต์ เพราะนั้นไม่ใช่การขอคนรู้จัก

แต่เพื่อความรู้อตามความหมายในพระคัมภีร์ของคำตัวอย่างที่ว่า

"อาดัมรู้จักภรรยาของเขาและเธอให้กำเนิดลูกชายคนหนึ่ง"

ความเลวทรามของคนเหล่านี้จึงหมดสิ้นและไม่มีทางแก้ไขได้

ปฐมกาล 19:6 “ **โลทออกไปหาพวกเขาที่ประตูบ้าน และปิดประตูตามหลังเขา**”

โลทผู้กล้าหาญที่เร่ร่อนออกไปพบกับสิ่งมีชีวิตที่น่ารังเกียจและดูแลปิดประตูบ้านของเขาที่อยู่ข้างหลังเขาเพื่อปกป้องผู้มาเยี่ยมของเขา

ปฐมกาล 19:7: “ **และพระองค์ตรัสว่า** **พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขออย่าทำชั่วเลย -**

คนดีตกเตือนคนชั่วว่าอย่าทำความชั่ว เขาเรียกพวกเขาว่า "พี่น้อง" เพราะพวกเขาเป็นผู้ชายเหมือนเขา และเขาได้รักษาความหวังไว้ในตัวเขาเองที่จะช่วยพวกเขาบางคนจากความตายซึ่งพฤติกรรมของพวกเขามุ่งหน้าสู่พวกเขา

ปฐมกาล 19:8: “ **ดูเถิด ฉันมีลูกสาวสองคนที่ไม่เคยรู้จักชายเลย ฉันจะพาพวกเขาออกไปหาคุณ และคุณจะทำกับพวกเขาตามที่คุณต้องการก็ได้ เพียงแต่อย่าทำอะไรกับคนเหล่านี้เลยเพราะพวกเขาได้อยู่ใต้ร่มหลังคาของฉันแล้ว**”

สำหรับโลท

พฤติกรรมของชาวโซโดมพุ่งสูงขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประสบการณ์นี้ และเพื่อปกป้องผู้มาเยี่ยมทั้งสองของเขา

เขาจึงมาอบลูกสาวที่ยังบริสุทธิ์สองคนของเขาแทน

ปฐมกาล 19:9: “ **พวกเขากล่าววว่า: ออกไป ! พวกเขาพูดอีกครั้ง: คนนี้มาในฐานะคนแปลกหน้าและเขาต้องการทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษา! เราจะทำคุณแย่กว่าพวกเขา**

และพวกเขาก็กดโลทอย่างรุนแรงแล้วพวกเขาก็เข้ามาพังประตู”

คำพูดของโลทไม่ได้ทำให้ฝูงชนที่รวมตัวกันสงบลง และพวกเขาก็กล่าวว่าสิ่งมีชีวิตที่ชั่วร้ายเหล่านี้กำลังเตรียมที่จะทำสิ่งที่เลวร้ายกับเขามากกว่าต่อพวกเขา จากนั้นพวกเขาก็พยายามพังประตู

ปฐมกาล 19:10 “ **คนเหล่านั้นก็เหยียดมือออกแล้วพาโลทเข้าไปในบ้านแล้วปิดประตู**”

เมื่อโลทผู้กล้าหาญตกอยู่ในอันตราย

เหล่าทูตสวรรค์จึงเข้าแทรกแซงและนำโลทเข้าไปในบ้าน

ปฐมกาล 19:11: “ **และพวกเขาได้ทำให้คนที่อยู่ที่ประตูบ้านตาบอด ตั้งแต่คนเล็กที่สุดไปจนถึงคนใหญ่ที่สุด จนพวกเขาลำบากใจที่จะหาประตูบ้านนั้น**”

ภายนอก

ผู้คนที่ตื่นเต้นที่อยู่ใกล้ที่สุดจะตาบอด

ผู้อาศัยในบ้านจึงได้รับความคุ้มครอง

ปฐมกาล 19:12 “ **คนเหล่านั้นพูดกับโลทว่าท่านยังอยู่ที่นี้กับใครบ้าง? ลูกชาย ลูกชาย ลูกสาว และทุกสิ่งที่เป็นของคุณในเมืองนี้ จึงพาพวกเขาออกไปจากสถานที่นี้**”

โลทได้รับความโปรดปรานในสายพระเนตรของเหล่าทูตสวรรค์และพระเจ้าผู้ทรงส่งพวกเขามา เพื่อชีวิตของเขาจะได้รับการช่วยชีวิต เขาต้อง " **ออกไป** " » ของเมืองและหุบเขาแห่งที่ราบเพราะเทวดาจะมาทำลายล้างชาวหุบเขานี้ซึ่งจะกลายเป็นเขตซากปรักหักพังเหมือนเมืองอัย

การถวายของเหล่าทูตสวรรค์ครอบคลุมถึงทุกสิ่งที่เป็นของพระองค์ในสิ่งมีชีวิตที่เป็นมนุษย์

ในรูปแบบ **การแยก** นี้ คำสั่งของพระเจ้าให้ " **ออกมา** " เป็นสิ่งที่ถาวร เพราะเขากระตุ้นให้สิ่งมีชีวิตของเขา **แยกตัวออก** จากความชั่วร้ายในทุกรูปแบบ เช่น **คริสตจักรคริสเตียนแท้** **ในว** .18:4

พระองค์ทรงบัญชาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกให้ “ **ออกไป** ” » ของ “ **บาบิโลนมหาราช** ” ซึ่งเกี่ยวข้องกับศาสนาคาทอลิกเป็นอันดับแรก และศาสนาโปรเตสแตนต์หลากหลายรูปแบบ ซึ่งยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของศาสนาเหล่านี้มาจนถึงขณะนี้ และเช่นเดียวกับโลก ชีวิตของพวกเขาจะได้รับการช่วยให้รอดได้ก็ต่อเมื่อเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่

เพราะทันทีที่มีการประกาศใช้กฎหมายซึ่งกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันแรกเป็นข้อบังคับ เวลาสิ้นสุดของพระคุณก็จะสิ้นสุดลง แล้วจะสายเกินไปที่จะเปลี่ยนความคิดเห็นและจุดยืนของคุณต่อปัญหา

ที่นี่ฉันดึงความสนใจของคุณไปที่อันตรายที่แสดงโดยการเลื่อนการตัดสินใจที่จำเป็นออกไปในภายหลัง ชีวิตของเราเปราะบาง เราอาจตายด้วยความเจ็บป่วยอุบัติเหตุ หรือการถูกโจมตี สิ่งต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้หากพระเจ้าไม่ช่วยซึ่งกับความล่าช้าของเราในการตอบสนอง และในกรณีนี้

การสิ้นสุดของเวลาแห่งพระคุณโดยรวมจะสูญเสียความสำคัญไปทั้งหมด เพราะผู้ที่ตายต่อหน้านางก็ตายเพราะความอยุติธรรมและการพิพากษาลงโทษของพระเจ้า เปาโลตระหนักถึงปัญหานี้และกล่าวในสบบ.3:7-8 ว่า “ **วันนี้** **ถ้าท่านได้ยินเสียงของพระองค์** **อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างเหมือนเมื่อครั้งกบฏ...** ”

จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนเสมอที่จะตอบสนองต่อข้อเสนอของพระเจ้า และเปาโลมีความคิดเห็นนี้ตามฮีบรู 4:1: “ **เหตุ** **ฉะนั้นให้เรากล่าวว่าในขณะที่คำสัญญาที่จะเข้าสู่การพักสงบของเขายังคงอยู่ว่าผู้ใดในพวกท่านยังมีอยู่ ดูเหมือนจะไม่มาสายเกินไป** ”

ปฐมกาล 19:13 “ **เพราะว่าเราจะทำลายสถานที่แห่งนี้** **เพราะว่าเสียงร้องต่อชาวเมืองนั้นดังกึกก้องต่อพระพักตร์พระเจ้า** ” **พระยาห์เวห์ทรงส่งเรามาทำลายมัน** ”

คราวนี้ เวลากำลังจะหมดลง เหล่าทูตสวรรค์แจ้งให้โลดทราบถึงเหตุผลที่พวกเขาไปที่บ้านของเขา เมืองจะต้องถูกทำลายอย่างรวดเร็วโดยการตัดสินใจของพระเจ้า

ปฐมกาล 19:14: “ **โลทออกไปพบกับลูกเขยที่พาลูกสาวไปว่า** **“จงลุกขึ้นเถิด ออกไปจากสถานที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายเมืองนั้น แต่ในสายตาของลูกเขย ดูเหมือนเขาจะล้อเล่น”** ”

ลูกเขยของโลทไม่ได้อยู่ในระดับความชั่วร้ายของชาวโสโดมคนอื่นๆ อย่างแน่นอน แต่เพื่อความรอดเท่านั้นที่นับว่ามีความศรัทธา และเห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่มีมัน ความเชื่อของพ่อตาของพวกเขาไม่สนใจพวกเขา และความคิดที่เกิดขึ้นทันทีว่าพระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงพร้อมที่จะทำลายเมืองนั้นก็เป็นเรื่องเหลือเชื่อสำหรับพวกเขา

ปฐมกาล 19:15: “ **ตั้งแต่เข้าดรุ์ เหล่าทูตสวรรค์ได้เร่งเร้าโลทว่า** **“จงลุกขึ้นพาภรรยาและลูกสาวสองคนของเจ้าที่อยู่ที่นี่** **เกรงว่าเจ้าจะต้องพินาศในซากปรักหักพังของเมือง”** ”

การล่มสลายของเมืองโสโดมทำให้เกิด การแตกแยก อันน่าสะเทือนใจ ซึ่งเผยให้เห็นถึงศรัทธาและการขาดศรัทธา ลูกสาวของโลทต้องเลือกระหว่างตามพ่อหรือตามสามี

ปฐมกาล 19:16 “ ขณะที่เขารอขำอยู่ พวกผู้ชายก็จูงมือเขา ทั้งเขา ภรรยา และบุตรสาวทั้งสองของเขา เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงไว้ชีวิตเขา พวกเขาพาเขาออกไปและทิ้งเขาไว้นอกเมือง

ในการกระทำนี้ พระเจ้าทรงแสดงให้เราเห็น “ ดราที่ดึงมาจากไฟ ” เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าจะทรงช่วยโลกผู้ชอบธรรมพร้อมกับบุตรสาวสองคนและภรรยาของเขา เมื่อถูกพรากจากเมือง พวกเขาพบว่าตัวเองอยู่ข้างนอก เป็นอิสระและมีชีวิตชีวา

ปฐมกาล 19:17 “ เมื่อพระองค์ทรงพาพวกเขาออกมาแล้ว คนหนึ่งพูดว่า “จงช่วยชีวิตท่านไว้เถิด อย่าหันกลับมามองหรือหยุดอยู่ในที่ราบทั้งหมดหนีไปที่ภูเขาเกรงว่าเจ้าจะพินาศ”

ความรอดจะอยู่บนภูเขา อับราฮัมเป็นผู้เลือก โลกจึงเข้าใจและเสียใจกับความผิดพลาดของเขาที่เลือกที่ราบและความเจริญรุ่งเรือง ชีวิตของเขาตกอยู่ในความเสียหาย และเขาจะต้องรีบร้อนหากเขาต้องการความปลอดภัยเมื่อไฟของพระเจ้ามากระทบเขา เขาได้รับคำสั่งไม่ให้หันกลับมามอง คำสั่งจะต้องดำเนินการตามตัวอักษรและเป็นรูปเป็นร่าง อนาคตและชีวิตรออยู่ข้างหน้าผู้รอดชีวิตจากเมืองโสโดม เพราะเบื้องหลังพวกเขาจะไม่มีอะไรนอกจากซากปรักหักพังที่ลุกเป็นไฟซึ่งจุดประกายด้วยหินกำมะถันที่โยนลงมาจากท้องฟ้า

ปฐมกาล 19:18: “ โลกพูดกับพวกเขาว่า: โอ้! ไม่ พระเจ้า! -

คำสั่งของทูตสวรรค์ทำให้โลกหวาดกลัว

ปฐมกาล 19:19: “ ดูเถิด

ข้าพระองค์ได้รับความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และ พระองค์ทรงสำแดงความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ต่อข้าพระองค์ ในการรักษาชีวิตของข้าพระองค์ไว้ แต่ฉันไม่สามารถหนีไปที่ภูเขาได้ก่อนที่ภัยพิบัติจะมาถึงและฉันจะพินาศ”

ลือตรู้จักภูมิภาคนี้ที่เขาอาศัยอยู่ และเขาว่าการจะไปถึงภูเขานั้นต้องใช้เวลามาก นี่คือสาเหตุที่เขาวิงวอนทูตสวรรค์และเสนอวิธีแก้ปัญหาอื่นแก่เขา

ปฐมกาล 19:20: “ ดูเถิด เมืองนี้อยู่ใกล้พอที่ข้าพเจ้าจะเข้าไปลี้ภัยได้ และมีขนาดเล็ก โอ้ ! ที่ฉันสามารถหลบหนีไปที่นั่นได้.. มันไม่เล็กหรือ?... และจิตวิญญาณของฉันยังมีชีวิตอยู่! -

ที่ปลายหุบเขามีคำว่า Tsoar ซึ่งแปลว่าเล็ก เรอรอดชีวิตจากโศกนาฏกรรมในหุบเขาเพื่อใช้เป็นที่พักภัยของโลทและครอบครัวของเขา

ปฐมกาล 19:21 “ พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ดูเถิด เราให้พระคุณนี้แก่เจ้าด้วย และเราจะไม่ทำลายเมืองที่เจ้าพูดถึงนั้น”

การมีอยู่ของเมืองนี้ยังคงเป็นพยานถึงเหตุการณ์อันน่าทึ่งนี้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเมืองต่างๆ ในหุบเขาที่ราบซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองโสโดมและโกโมราห์ทั้งสองเมือง

ปฐมกาล 19:22: “ รีบไปลี้ภัยที่นั่นเถิด เพราะเราทำอะไรไม่ได้จนกว่าเจ้าจะมาถึงที่นั่น” ด้วยเหตุนี้จึงตั้งชื่อเมืองนี้ว่า Tsoar

ตอนนี้ทูตสวรรค์ขึ้นอยู่กับยอดกลางของเขา และจะรองจนกว่าโลทจะเข้าไปใน Tsoar เพื่อโจมตีหุบเขา

ป ลุ ม ก า ล 19:23: “
ดวงอาทิตย์กำลังขึ้นบนแผ่นดินเมื่อโลกเข้าไปในโคอาร์”

สำหรับชาวโซโดม
ดูเหมือนวันใหม่จะถูกประกาศภายใต้พระอาทิตย์ขึ้นที่สวยงาม วันเหมือนวันอื่นๆ...

ป ลุ ม ก า ล 19:24: “
แล้วพระเจ้าทรงให้กำมะถันและไฟจากสวรรค์คกบนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์จ
ากพระเจ้า”

การกระทำอันน่าอัศจรรย์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้รับประจักษ์พยานอันทรงพลังผ่าน
การค้นพบของรอน ไวแอตต์ นักโบราณคดีแอดเวนตีส
เขาระบุที่ตั้งของเมืองโกโมราห์ซึ่งมีที่อยู่อาศัยพังกันทงลาดด้านตะวันตกของภูเขา
ซึ่งอยู่ติดกับหุบเขานี้ พื้นดินของสถานที่แห่งนี้สร้างจากหินกำมะถัน
ซึ่งเมื่อโดนไฟแล้วยังคงลุกไหม้อยู่จนทุกวันนี้
ปาฏิหาริย์อันศักดิ์สิทธิ์จึงได้รับการยืนยันอย่างสมบูรณ์และคู่ควรกับศรัทธาของผู้ที่ไ
ด้รับเลือก

ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คิดและพูดกันบ่อยๆ
พระเจ้าไม่ได้เรียกร้องให้ใช้พลังงานนิวเคลียร์มาทำลายหุบเขานี้
แต่ใช้หินกำมะถันและกำมะถันบริสุทธิ์ ซึ่งประเมินว่ามีความบริสุทธิ์ 90%
ซึ่งผู้เชี่ยวชาญระบุเป็นพิเศษ
ท้องฟ้าไม่มีเมฆกำมะถันดังนั้นจึงพูดได้ว่าการทำลายล้างนี้เป็นผลงานของพระเจ้า
ผู้สร้าง พระองค์ทรงสามารถสร้างสิ่งใดๆ
ก็ได้ตามความต้องการของพระองค์ตั้งแต่ทรงสร้างโลก ท้องฟ้า
และทุกสิ่งที่มีอยู่ในนั้น

ป ลุ ม ก า ล 19:25: “ พระองค์ทรงทำลายเมืองเหล่านั้น และที่ราบลุ่มทั้งหมด
และชาวเมืองทั้งหมด และพืชพรรณแห่งแผ่นดินโลก ”

อะไรจะดำรงอยู่ได้ในสถานที่ซึ่งถูกฝนจากหินกำมะถันลุกเป็นไฟ?
ไม่มีอะไรนอกจากหินและหินกำมะถันยังคงอยู่

ป ลุ ม ก า ล 19:26: “ ภรรยาของโลตหันกลับมามอง
และเธอก็กลายเป็นเสาเกลือ ”

การมองย้อนกลับไปจากภรรยาของโลตเผยให้เห็นถึงความเสียใจและความส
นใจที่ยังคงมีอยู่ในสถานที่ต้องสาปแห่งนี้ สภาพจิตใจนี้ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า
และพระองค์ทรงทำให้ทราบโดยการเปลี่ยนร่างกายของพระองค์ให้เป็นเสาเกลือ
ซึ่งเป็นภาพแห่งความเป็นหมันทางวิญญาณอย่าง แท้จริง

ป ลุ ม ก า ล 19:27: “
อับราฮัมลุกขึ้นแต่เข้าไปไปยังที่ซึ่งท่านได้ยินอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า”

อับราฮัมไม่ทราบเรื่องที่เกิดขึ้น
จึงมาที่ต้นโอ๊กแห่งมัมเรเพื่อต้อนรับผู้มาเยือนทั้งสามคน

ป ลุ ม ก า ล 19:28: “ และท่านมองไปทางเมืองโสโดมและโกโมราห์
และห้วยบริเวณที่ราบ และดูเถิด
พระองค์ทรงเห็นควันลอยขึ้นมาจากแผ่นดินเหมือนควันจากเตาไฟ”

ภูเขาเป็นหอดูดาวที่ยอดเยี่ยม จากความสูงของเขา
อับราฮัมครอบครองภูมิภาคนี้ และเขารู้ว่าหุบเขาโสโดมและโกโมราห์อยู่ที่ไหน
หากพื้นดินของสถานที่นั้นยังคงเป็นเตาอังโลอยู่
ด้านบนก็จะเกิดควันจุนที่เกิดจากกำมะถันและจากการบริโภควัสดุทั้งหมดที่รวบรวมไ
ด้ในเมืองโดยมนุษย์ สถานที่นี้ถูกประณามให้เป็นหมันไปจนสิ้นโลก

ที่นั่นเราพบเพียงหิน หิน ก้ำมะถัน และเกลือ
ซึ่งเป็นเกลือจำนวนมากที่ช่วยทำให้ดินเป็นหมัน

ปฐมกาล 19:29: “เมื่อพระเจ้าทรงทำลายเมืองต่างๆ ในที่ราบ
พระองค์ทรงระลึกถึงอับราฮัม และพระองค์ทรงให้โลทรอดพ้นจากภัยพิบัติ
ซึ่งพระองค์ทรงพลิกคว่ำเมืองต่างๆ ที่โลทได้ตั้งถิ่นฐานไว้”

การชี้แจงนี้มีความสำคัญเนื่องจากเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงช่วยโลทเพียงเพื่
อให้อับราฮัมผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์พอใจเท่านั้น
ดังนั้นเขาจึงไม่หยุดเยาะเย้ยเขาที่เลือกหุบเขาอันมั่งคั่งและเมืองที่ล้อมทรา
มและนี่เป็นการยืนยันว่าเขาได้รับการช่วยเหลือจากชะตากรรมที่เมืองโสโดมเรียกว่า
"ตราสินค้าที่ถูกดึงออกมาจากไฟ" หรือแมนย่าอย่างยิ่ง

ปฐมกาล 19:30: “โลททั้งโคฮาร์ไว้บนที่สูง
และไปอาศัยอยู่บนภูเขาพร้อมบุตรสาวสองคน เพราะเขากลัวที่จะอยู่ที่โคฮาร์
เขาอาศัยอยู่ในถ้ำ เขากับลูกสาวสองคน”

ความจำเป็นใน การแยกจากกัน ตอนนี้ชัดเจนสำหรับโลท
และเขาคือผู้ที่ตัดสินใจที่จะไม่อยู่ในโคฮาร์ซึ่งถึงแม้ “คนเล็ก”
ก็ยังเต็มไปด้วยผู้คนที่ล้อมทราและบาปต่อพระพักตร์พระเจ้า ในทางกลับกัน
เขาไปที่ภูเขาและอาศัยอยู่กับลูกสาวสองคนของเขาในถ้ำ
ซึ่งเป็นที่พักพิงตามธรรมชาติที่ปลอดภัยซึ่งพระเจ้าสร้างขึ้นมา
ห่างไกลจากความสะกดหมายใดๆ

ปฐมกาล 19:31 “พี่พูดกับน้องว่า พ่อของเราแก่แล้ว
และไม่มีผู้ชายคนใดในประเทศมาหาเราตามธรรมเนียมของทุกประเทศ”

ความคิดริเริ่มของลูกสาวสองคนของโลทไม่มีเรื่องอื้อฉาวเลย
แรงจูงใจของพวกเขาก็ได้รับการพิสูจน์และอนุมัติจากพระเจ้า
เพราะพวกเขากระทำโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ลูกหลานแก่บิดาของพวกเข
หากไม่มีแรงจูงใจนี้ ความคิดริเริ่มก็จะเป็นการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง

ปฐมกาล 19:32 “มาเถิด ให้เราดื่มเหล้าองุ่นแก่บิดาของเรา
และให้เราอนกับท่าน เพื่อเราจะรักษาเชื้อสายของบิดาเราไว้”

ปฐมกาล 19:33 “คืนวันนั้นพวกเขาจึงให้บิดาดื่มเหล้าองุ่น
และคนโตก็ไปอนกับท่านของเธอ เขาไม่สังเกตว่าเธอนอนเมื่อใดหรือลุกขึ้นเมื่อใด”

ปฐมกาล 19:34 “วันรุ่งขึ้นพี่คนโตพูดกับน้องว่า ดูเถิด
เมื่อคืนฉันไดนอนกับท่านแล้ว คืนนี้ให้เราให้เขาดื่มเหล้าองุ่นอีกแล้วไปอนกับท่าน
เพื่อเราจะได้รักษาเผ่าพันธุ์ของบิดาเราไว้”

ปฐมกาล 19:35 “คืนวันนั้นพวกเขาให้บิดาดื่มเหล้าองุ่นอีก
และน้องคนเล็กก็ไปอนกับท่านเขา เขาสังเกตว่าเธอนอนเมื่อใดหรือลุกขึ้นเมื่อใด”

การหมดสติโดยสิ้นเชิงของโลทในการกระทำนี้ทำให้เกิดภาพการผสมเทียม
ที่น่าไปใช้กับสัตว์และมนุษย์ในครั้งสุดท้ายของเรา

ไม่มีการค้นหาความสุขแม้แต่เล็กน้อย

และสิ่งนี้ก็ไม่น่าตกใจไปกว่าการมีเพศสัมพันธ์ของพี่น้องในช่วงเริ่มต้นของมนุษยชา
ติ

ปฐมกาล 19:36 “บุตรสาวทั้งสองของโลทตั้งครรภ์กับบิดาของตน”

เราสังเกตว่าลูกสาวสองคนของโลทมีคุณสมบัติพิเศษในการเสียสละตนเอง
เพื่อประโยชน์ของบิดาของพวกเข ในฐานะมารดาที่ยังไม่ได้แต่งงาน
พวกเขาจะเลี้ยงลูกตามลำพังโดยไม่มีพ่ออย่างเป็นทางการ
และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเลิกรับสามี คู่สมรส หรือคู่ครอง

ปฐมกาล 19:37: “บุตรหัวปีคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และตั้งชื่อเขาว่าโมอับ เขาเป็นบิดาของชาวโมอับจนถึงทุกวันนี้”

ปฐมกาล 19:38: “บุตรคนสุดท้องก็มีบุตรชายคนหนึ่งด้วย และเขาเรียกชื่อของเขาว่า เบนอัมมี เขาเป็นบิดาของชาวอัมโมนจนถึงทุกวันนี้”

ในคำพยากรณ์ของดาเนียล

11:41

เราพบการกล่าวถึงลูกหลานของบุตรชายสองคน:

เขาจะเข้าสู่ดินแดนที่สวยงามที่สุดและคนจำนวนมากจะล้มลง แต่เอโดม โมอับ และหัวหน้าของคนอัมโมน จะต้องได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากมือของเขา”

ดังนั้นความผูกพันทางเนื้อหนังและจิตวิญญาณจะรวมลูกหลานเหล่านี้กับอิสราเอลที่ก่อตั้งขึ้นบนอับราฮัม

ซึ่งเป็นรากฐานของเฮเบอร์ของชาวฮีบรู

แต่รากเหง้าที่เหมือนกันเหล่านี้จะกระตุ้นให้เกิดการทะเลาะวิวาทและทำให้ลูกหลานเหล่านี้ต่อต้านชนชาติอิสราเอล

ในเศฟันยาห์ 2:8 และ 9

พระเจ้าพยากรณ์ถึงความหายนะสำหรับโมอับและคนอัมโมนว่า

เราได้ยินคำสบประมาทของโมอับและการดูหมิ่นของคนอัมโมน

เมื่อพวกเขาดูหมิ่นประชากรของเราและลุกขึ้นยืนหยัดต่อสู้กับเขตแดนของตนอย่างเยอหยิ่ง นี่คือเหตุผลที่ฉันยังมีชีวิตอยู่! พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า โมอับจะเป็นเหมือนเมืองโสโดม และคนอัมโมนจะเหมือนเมืองโกโมราห์ สถานที่ซึ่งปกคลุมไปด้วยหนาม เหมือนเกลือ เป็นทะเลทรายสืบไปเป็นนิรันดร์ ชนชาติที่เหลือของเราจะปล้นพวกเขา ชนชาติที่เหลือของเราจะยึดครองพวกเขา”

นี่เป็นการพิสูจน์ว่าพระพรของพระเจ้ามีเฉพาะกับอับราฮัมเท่านั้น

และพี่น้องของเขาที่เกิดจากบิดาคนเดียวกันคือเทราห์ไม่ได้แบ่งปันให้

หากโลหสามารถได้รับประโยชน์จากแบบอย่างของอับราฮัม

สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับลูกหลานของเขาที่เกิดจากลูกสาวสองคนของเขา

ปฐมกาล 20

แยกตามสถานะศาสนาดพยากรณ์ของพระเจ้า

จากการต่ออายุประสบการณ์กับฟาโรห์ที่รายงานในปฐมกาล 12

อับราฮัมมอบขาร่าภรรยาของเขาเป็นน้องสาวของเขาแก่อาบีเมเลค

กษัตริย์แห่งเกอร์าร์ (ปัจจุบันคือปาเลสไตน์ใกล้ฉนวนกาซา) อีกครั้ง

ปฏิกิริยาของพระเจ้าที่ลงโทษเขาทำให้เขาค้นพบว่าสามีของขาร่าเป็นผู้เผยพระวจนะของเขา อำนาจและความหวาดกลัวของอับราฮัมจึงแพร่กระจายไปทั่วภูมิภาค

ปฐมกาล 21

การแยกฝ่ายชอบด้วยกฎหมายและฝ่ายไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การพรากจากกัน ด้วยการเสียสละสิ่งที่เรา รัก

ปฐมกาล 21:1: “
และพระเยโฮวาห์ทรงเสด็จมาเยี่ยมซาราห์ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้
และพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่ทรงตรัสไว้-

ในการมาเยือนครั้งนี้ พระเจ้าทรงยุติความเป็นหมั้นอันยาวนานของซาราห์
ปฐมกาล 21:2: “
และซาราห์ก็ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่อับราฮัมเมื่อท่านชราแล้ว
ตามเวลาที่กำหนดที่พระเจ้าตรัสแก่เขา-

ออสย .55:11 ยืนยันสิ่งนี้: “ *ดังนั้นคำพูดของฉันจึงออกจากปากของฉัน:
มันจะไม่กลับมาหาฉันที่ว่างเปล่าโดยไม่ได้ทำตามความประสงค์ของฉันและทำตาม
แผนของฉันให้สำเร็จ* ”; คำสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัมนั้นถูกรักษา
ดังนั้นข้อนี้จึงสมเหตุสมผล
บุตรคนนี้เข้ามาในโลกหลังจากที่พระเจ้าประกาศประสูติของเขา
พระคัมภีร์นำเสนอเขาว่าเป็น "บุตรแห่งพระสัญญา"
ซึ่งทำให้อิสอัคเป็นผู้พยากรณ์ประเภท "บุตรของพระเจ้า" ที่เป็นพระเมสสิยาห์:
พระเยซู

ปฐมกาล 21:3: “
อับราฮัมจึงตั้งชื่อบุตรชายที่เกิดแก่เขาที่ซาราห์ให้กำเนิดเขาว่าอิสอัค -

ชื่อไอแซคหมายถึง: เขาหัวเราะ
ทั้งอับราฮัมและซาราห์ต่างหัวเราะเมื่อได้ยินพระเจ้าประกาศเกี่ยวกับลูกชายในอนาคต
ของพวกเขา หากการหัวเราะด้วยความยินดีเป็นบวก
การหัวเราะเยาะเย้ยก็ไม่ใช่เช่นนั้น อันที่จริง
คู่สมรสทั้งสองมีปฏิกริยาแบบเดียวกันเมื่อตกเป็นเหยื่อของอคติของมนุษย์
เพราะพวกเขาหัวเราะกับความคิดถึงปฏิกริยาของมนุษย์ของคนรอบข้าง
นับตั้งแต่น้ำท่วม อายุขัยก็สั้นลงอย่างมาก และสำหรับมนุษย์ อายุ 100
ปีถือเป็นเรื่องธรรมดา ที่เราคาดหวังเพียงเล็กน้อยจากชีวิต
แต่อายุไม่มีความหมายอะไรในบริบทของความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงกำหนด
ขอบเขตของทุกสิ่ง และอับราฮัมค้นพบสิ่งนี้จากประสบการณ์ของเขา
และเขาได้รับความมั่งคั่ง เกียรติยศ และความเป็นพ่อผ่านทางพระเจ้า
ในครั้งนี้อย่างชอบธรรม

ปฐมกาล 21:4: “
และอับราฮัมได้ให้อิสอัคบุตรชายของตนเข้าสู่นัดเมื่ออายุได้แปดวัน
ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาเขา -

ในทางกลับกัน บุตรที่ชอบด้วยกฎหมายต้องเข้าสู่นัด
เชื้อเพลิงพระบัญชาของพระเจ้า

ปฐมกาล 21:5: “
และอับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่ออิสอัคบุตรชายของเขาเกิดแก่เขา -

สิ่งนี้น่าทึ่ง แต่ไม่ใช่ตามมาตรฐานของคนโบราณ
ปฐมกาล 21:6 “ *และซาราห์กล่าวว่า “พระเจ้าประทานให้ฉันหัวเราะ
ใครได้ยินก็จะหัวเราะกับฉัน -*

ซาราห์พบว่าสถานการณ์นี้น่าหัวเราะเพราะเธอเป็นมนุษย์และเป็นเหยื่อของ
อคติของมนุษย์
แต่ความปรารถนาที่จะหัวเราะนี้ยังสะท้อนถึงความสุขที่ไม่คาดคิดอีกด้วย
เช่นเดียวกับอับราฮัมสามีของเธอ

เธอมีความเป็นไปได้ที่จะคลอดบุตรในวัยที่ไม่สามารถจินตนาการได้อีกต่อไปในแง่ของความเป็นปกติของมนุษย์

ปฐมกาล 21 :7: “ และนางกล่าวว่า ใครจะพูดกับอับราฮัมว่า ชาราค่าจะเลี้ยงบุตรชาย?

เพราะว่าฉันได้ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่เขาเมื่อเขาชราแล้ว -

สิ่งนี้มีความพิเศษและอัศจรรย์อย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาถ้อยคำของชาราห์ในระดับพยากรณ์

เราจะเห็นอิสอัคบุตรชายผู้พยากรณ์พันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์

ในขณะที่อิสมาเอลพยากรณ์บุตรชายของพันธสัญญาแรก

โดยการปฏิเสธพระเยซูคริสต์

บุตรโดยกำเนิดคนนี้ซึ่งเกิดตามเนื้อหนังโดยหมายสำคัญคือการเข้าสู่นิต

จะถูกพระเจ้าปฏิเสธโดยเห็นชอบกับบุตรที่เป็นคริสเตียนที่เลือกไว้ด้วยความเชื่อ

เช่นเดียวกับอิสอัค

พระคริสต์ผู้ก่อตั้งพันธสัญญาใหม่จะประสูติอย่างอัศจรรย์เพื่อเปิดเผยและเป็นตัวแทน

ของพระเจ้าในรูปลักษณะภายนอกของมนุษย์

ในทางตรงกันข้าม

อิสมาเอลถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานทางกามารมณ์และความเข้าใจของมนุษย์อย่างเคร่ง

ครัด

ปฐมกาล 21:8

“

เด็กนั้นก็โตขึ้นและหย่านมแล้ว

และอับราฮัมได้จัดงานใหญ่ในวันที่อิสอัคหย่านม -

ทารกที่กินนมแม่จะกลายเป็นวัยรุ่น

และสำหรับคุณพ่ออับราฮัม

อนาคตเต็มไปด้วยคำสัญญาและความสุขที่เขาเฉลิมฉลองอย่างสนุกสนาน

ปฐมกาล

21:9

“

และชาราห์เห็นบุตรชายของฮาการ์ชาวอียิปต์ซึ่งนางเกิดกับอับราฮัมกำลังหัวเราะอยู่ และเธอก็พูดกับอับราฮัมว่า: "

เสียงหัวเราะมีส่วนสำคัญในชีวิตของคูร์กที่ได้รับพรอย่างชัดเจน

ความเกลียดชังและความอิจฉาริษยาของอิสมาเอลต่อไอแซค

บุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เขาหัวเราะและล้อเลียนเขา

สำหรับชาราห์

ขอบเขตของสิ่งที่ทนได้ก็มาถึงแล้ว

หลังจากที่แม่เยาะเย้ยเรื่องลูกชายก็มาถึง

มันมากเกินไป

ปฐมกาล 21:10: “ **ขับไล่** สาวใช้คนนี้และบุตรชายของเธอ ออกไป

เพราะว่าลูกชายของสาวใช้คนนี้จะไม่ได้รับมรดกร่วมกับลูกชายของฉันกับอิสอัค -

เราเข้าใจความโกรธเคืองของชาราห์ได้

แต่ลองมองไปด้านบนกับฉันสิ

ชาราห์พยากรณ์ถึงความไม่คู่ควรของการเป็นพันธมิตรครั้งแรกซึ่งจะไม่สามารถร่วม

กับผู้ที่ได้รับเลือกใหม่ โดยอาศัยศรัทธาในความยุติธรรมของพระเยซูคริสต์

ปฐมกาล 21:11: “ และอับราฮัมก็ชั่วร้ายมากเพราะเรื่องบุตรชายของเขา -

อับราฮัมไม่มีปฏิกิริยาเหมือนชาราห์เพราะความรู้สึกของเขามีร่วมกันระหว่าง

ลูกชายสองคนของเขา

การเกิดของอิสอัคไม่ได้ขัดความรักที่ผูกพันเขากับอิสมาเอลตลอด 14 ปีออกไป

ปฐมกาล

21:12:

“

และพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า

“อย่าให้เป็นเรื่องชั่วในสายตาของเจ้าเพราะเรื่องเด็กและเพราะสาวใช้ของเจ้า”

จงฟังเสียงของเธอในทุกสิ่งที่ชาราห์พูดกับคุณ

เพราะในอิสอัคคุณจะถูกเรียกว่าเมล็ดพันธุ์ -

ในข้อความนี้

พระเจ้าทรงเตรียมอับราฮัมให้พร้อมรับความบาดหมางของอิสมาเอล

ลูกชายคนโตของเขา **การแยก** นี้ อยู่ในโครงการพยากรณ์ของพระเจ้า เพราะเขาพยากรณ์ถึงความล้มเหลวของพันธสัญญาเดิมของโมเสส เพื่อเป็นการปลอบใจในอิสอัค พระองค์จะทรงเพิ่มจำนวนลูกหลานของเขา และ การ บรรลุผลสำเร็จของพระวาทะของพระเจ้านี้จะเกิดขึ้นผ่านการสถาปนาพันธสัญญาใหม่ ซึ่ง "ผู้ **ที่ทรงเลือกสรร** " จะถูก " **เรียก** " โดยข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐอันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

ดังนั้น อิสอัคจะเป็นปรมาจารย์แห่งพันธสัญญาเดิม และเหนือสิ่งอื่นใดคือยาโคบ บุตรชายของเขาที่ตามเนื้อหนังและสัญลักษณ์ของการเข้าสู่หนัด อิสราเอลของพระเจ้าจะได้รับการสถาปนาบนรากฐานของมัน แต่สิ่งที่ขัดแย้งกันคืออิสอัคคนเดียวกันนี้เพียงแต่พยากรณ์บทเรียนเกี่ยวกับพันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์เท่านั้น

ปฐมกาล 21:13: “

และเราจะทำให้บุตรชายของทาสหญิงเป็นประชาชาติด้วย เพราะเขาคือเชื้อสายของเจ้า -

อิสมาเอลเป็นพระสังฆราชของผู้คนจำนวนมากในตะวันออกกลาง จนกระทั่งพระคริสต์ ทรงปรากฏเพื่อพันธกิจแห่งความรอดทางโลก ความชอบธรรมฝ่ายวิญญาณเป็นของลูกหลานของบุตรชายทั้งสองคนนี้ของอับราฮัม เท่านั้น โลกตะวันตกอาศัยอยู่ในลัทธิอนุกิตหลายรูปแบบ โดยไม่สนใจการมีอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่

ปฐมกาล 21:14: “ *อับราฮัมลุกขึ้นแต่เช้ามีด*

หยิบขนมปังกับถุงน้ำหนึ่งถุงมอบให้นางฮาการ์ วางไว้บนบ่าของนาง แล้วท่านก็มอบบุตรนั้นให้นาง แล้วไล่นางไป และนางก็ออกไปท่องเที่ยวอยู่ในถิ่นทุรกันดารเบเออร์เซบา -

การแทรกแซงของพระเจ้าทำให้อับราฮัมสงบลง เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงดูแลฮาการ์และอิสมาเอลเอง และเขาตกลงที่จะ **แยก** จากพวกเขา เพราะเขาวางใจให้พระเจ้าปกป้องและนำทางพวกเขา เพราะตัวเขาเองได้รับการปกป้องและนำทางจากพระองค์จนถึงตอนนี้

ปฐมกาล 21:15: “ *เมื่อน้ำในถุงหนึ่งเหล้าองุ่นหมด นางก็ทิ้งเด็กไว้ใต้พุ่มไม้ต้นหนึ่ง”*

ในทะเลทรายเบียร์เซบา น้ำถูกพัดไปอย่างรวดเร็วและไม่มีน้ำ ฮาการ์มองว่าความตายเป็นเพียงผลลัพธ์สุดท้ายของสถานการณ์ที่โชคร้ายของเธอ

ปฐมกาล 21:16 “ *ไปนั่งตรงข้าม ในระยะที่ธนูเอี่ยมได้ เพราะเธอกล่าวว่า: ขออย่าให้เห็นเด็กตายเลย*

นางก็นั่งตรงข้ามและเปล่งเสียงร้องไห้ -

ในสถานการณ์ที่รุนแรงเช่นนี้ เป็นครั้งที่สองที่ฮาการ์หันหน้ามาต่อหน้าพระเจ้า

ปฐมกาล 21:17: “ *พระเจ้าทรงได้ยินเสียงเด็ก และทูตสวรรค์ของพระเจ้ก็เรียกนางฮาการ์จากสวรรค์ตรัสกับนางว่า*

“นางฮาการ์เป็นอย่างไรบ้าง? อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าทรงได้ยินเสียงเด็กที่เธออยู่นั้น -

และเป็นครั้งที่สองที่พระเจ้าทรงเข้ามาแทรกแซงและตรัสกับเธอเพื่อให้เธอมี
นใจ

ปฐมกาล 21:18: “ ลุกซัน อัมเด็กแล้วจับมือเขาไว้ เพราะเราจะทำให้มันเป็นชนชาติใหญ่ -

ฉันขอเตือนคุณว่า เด็กอิซมาเอลยังเป็นวัยรุ่นอายุ 15 ถึง 17 ปี แต่เขายังเป็นเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของฮาการ์ แม่ของเขา และทั้งสองไม่มีน้ำดื่มอีกต่อไป

พระเจ้าต้องการให้เธอสนับสนุนลูกชายของเธอเพราะโซดชะตาอันทรงพลังกำลังรอเธออยู่

ปฐมกาล 21:19: “ และพระเจ้าทรงเบิกตาของเธอ และเธอก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง แล้วเธอก็ไปเติมน้ำเต็มถุงหนังและให้เด็กดื่ม -

ไม่ว่าจะเกิดปฏิกิริยาหรือไม่ก็ตาม บ่อน้ำแห่งนี้ก็ปรากฏขึ้นในช่วงเวลาที่จำเป็นเพื่อให้ฮาการ์และลูกชายของเธอได้รับรสชาติไปตลอดชีวิต และพวกเขาเป็นหนี้ชีวิตของพวกเขาต่อผู้สร้างผู้ทรงอำนาจ ผู้เปิดหรือปิดนิมิตและความชาญฉลาดของสิ่งต่างๆ

ปฐมกาล 21:20 “ พระเจ้าสถิตกับพระกุมารนั้น และพระองค์ทรงเจริญพระชนม์อยู่ในถิ่นทุรกันดาร และทรงเป็นนักธนู -

ทะเลทรายจึงไม่ว่างเปล่าเนื่องจากอิซมาเอลล่าสัตว์ซึ่งเขาฆ่าด้วยธนูเพื่อใช้เป็นอาหาร

ปฐมกาล 21:21: “ และเขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารปาราน และมารดาของเขารับเขาเป็นภรรยาจากแผ่นดินอียิปต์ -

ความผูกพันระหว่างชาวอิซมาเอลและชาวอียิปต์จึงแข็งแกร่งขึ้น และเมื่อเวลาผ่านไป

การแข่งขันของอิซมาเอลกับอิสอัคก็จะเพิ่มขึ้นจนถึงขั้นทำให้พวกเขาเป็นศัตรูตามธรรมชาติอย่างถาวร

ปฐมกาล 21 :22: “ คราวนั้นอาบีเมเลคและปีโคลผู้บัญชาการกองทัพของท่านพูดกับอับราฮัมว่า พระเจ้าสถิตกับคุณในทุกสิ่งที่คุณทำ -

ประสบการณ์ที่เกิดจากการนำเสนอซาร่าห์เป็นน้องสาวของเขา สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปฐมกาล 20 สอนอาบีเมเลคว่าอับราฮัมเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้นเขากลัวและหวาดกลัว

ปฐมกาล 21:23: “ บัดนี้ขอปฏิญาณต่อข้าพเจ้าในพระนามพระเจ้าว่า ท่านจะไม่ทำผิดต่อข้าพเจ้า ทั้งลูก ๆ ของข้าพเจ้า หรือกับหลาน ๆ ของข้าพเจ้า ตามความกรุณาที่ข้าพเจ้าได้แสดงแก่ท่านแล้ว ท่านจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้า และมุ่งหน้าสู่ประเทศที่ท่านอยู่ -

อาบีเมเลคไม่ต้องการตกเป็นเหยื่อกลอุบายของอับราฮัมอีกต่อไป และปรารถนาที่จะได้รับคำมั่นสัญญาอันแน่วแน่และแน่วแน่จากเขาในการเป็นพันธมิตรอย่างสันติ

ปฐมกาล 21:24 “ อับราฮัมกล่าวว่า “ ข้าพเจ้าจะสาบาน ” - อับราฮัมไม่มีเจตนาไม่ดีต่ออาบีเมเลค

และเขาจึงสามารถเห็นด้วยกับสนธิสัญญานี้ได้

ปฐมกาล 21:25: “ และอับราฮัมตำหนิอาบีเมเลคเพราะบ่อน้ำแห่งหนึ่งซึ่งคนใช้ของอาบีเมเลคได้ขุดมาด้วยกำลัง -

ปฐมกาล 21:26 “ อาบีเมเลคกล่าวว่า “ ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าใครทำสิ่งนี้ และท่านไม่ได้เตือนข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้าเพิ่งได้ยินเรื่องนี้ในวันนี้เท่านั้น ” -

ปฐมกาล 21:27: “ อับราฮัมจึงนำฝูงแกะและฝูงวัวมอบให้แก่อาบีเมเลค แล้วทั้งสองก็ทำพันธสัญญากัน -

ปฐมกาล 21:28: “ และอับราฮัมได้แยกแกะหนุ่มเจ็ดตัวออกจากฝูง- การเลือก “แกะเจ็ดตัว” ของอับราฮัมเป็นพยานถึงความเชื่อมโยงของเขากับพระเจ้าผู้สร้างซึ่งเขาต้องการเชื่อมโยงกับงานของเขา อับราฮัมตั้งรกรากอยู่ในต่างประเทศ แต่เขาต้องการให้ผลงานของเขาเป็นทรัพย์สินของเขา

ปฐมกาล 21:29: “ และอาบีเมเลคตรัสกับอับราฮัมว่า “แกะหนุ่มเจ็ดตัวที่ท่านแยกออกมานี้คือตัวอะไร? -

ปฐมกาล 21:30 “ พระองค์ตรัสว่า “ท่านจะเอาลูกแกะเจ็ดตัวนี้ไปจากมือข้าพเจ้า เพื่อเป็นพยานว่าข้าพเจ้าได้ขูดบ่อนี้แล้ว” -

ปฐมกาล 21:31 “ เหตุฉะนั้นเขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่าเบเออร์เซบา เพราะทั้งสองได้สาบานกันที่นั่น -

บ่อน้ำที่พิพาทนั้นตั้งชื่อตามคำว่า “เชม ” ซึ่งเป็นรากของเลข “เจ็ด” ในภาษาฮีบรู และเราพบในคำว่า “เชมัด” ซึ่งหมายถึงวันที่เจ็ด วันเสาร์ของเราได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในการพักผ่อนประจำสัปดาห์โดยพระเจ้า ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกของพระองค์ เพื่อรักษาความทรงจำของพันธมิตรนี้ บ่อน้ำจึงถูกเรียกว่า “บ่อแห่งเจ็ด”

ปฐมกาล 21:32: “ และพวกเขาทำพันธสัญญาที่เมืองเบเออร์เซบา และอาบีเมเลคก็ลุกขึ้น และปีโคลก็เป็นผู้บัญชาการกองทัพของเขา และพวกเขาก็กลับไปยังดินแดนของชาวฟิลิสเตีย -

ปฐมกาล 21:33: “ และอับราฮัมได้ปลูกต้นทามาริสก์ที่เมืองเบเออร์เซบา และที่นั่นพระองค์ทรงร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์พระเจ้านิรันดร์ -

ปฐมกาล 21:34: “ และอับราฮัมอาศัยอยู่ในดินแดนของชาวฟิลิสเตียเป็นเวลานาน -

พระเจ้าทรงจัดเตรียมเงื่อนไขแห่งสันติภาพและความสงบสุขไว้สำหรับผู้รับใช้ของพระองค์

ปฐมกาล 22

การพรากจากกันของพ่อและลูกชายคนเดียวที่เสียสละ

บทที่

22

นี่นำเสนอหัวข้อคำพยากรณ์ของพระคริสต์ที่ทรงถวายเป็นเครื่องบูชาโดยพระเจ้าในฐานะพระบิดา

แสดงให้เห็นหลักการแห่งความรอดที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้เป็นความลับตั้งแต่เริ่มต้นการตัดสินใจของเขาคือจะสร้างคู่หูที่เป็นอิสระ ชาญฉลาด

และเป็นอิสระที่อยู่ตรงข้ามกับเขา

การเสียสละครั้งนี้จะเป็นราคาที่ต้องจ่ายเพื่อให้ได้ความรักตอบแทนจากสิ่งมีชีวิตของเขา

ผู้ที่ได้รับเลือกคือผู้ที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของพระเจ้าด้วยเสรีภาพในการเลือกโดยสมบูรณ์

ปฐมกาล 22:1: “ *ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้* พระเจ้าทรงทดสอบอับราฮัมและตรัสแก่เขาว่า “อับราฮัม! และเขาก็ตอบว่า: *ฉันอยู่ที่นี่!* -

อับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้ามาก แต่การเชื่อฟังนี้จะไปได้ไกลแค่ไหน? พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงทราบคำตอบอยู่แล้ว แต่อับราฮัมต้องละทิ้งเขาไว้เพื่อเป็นพยานให้กับผู้ที่ทรงเลือกสรร พิสูจน์อย่างเป็นทางการถึงความเชื่อฟังอันเป็นแบบอย่างของเขา ซึ่งทำให้เขาคู่ควรต่อความรักของพระเจ้าของเขา ซึ่งทำให้เขาเป็นพระสังฆราชซึ่งลูกหลานของเขาจะถูกทำให้ระเหิดโดยการประสูติของพระเยซูคริสต์

ปฐมกาล 22:2: “ *พระเจ้าตรัสว่า จงพาลูกชายของเจ้าไป ลูกชายคนเดียวของเจ้า อิสอัคที่เจ้ารัก ไปที่แผ่นดินโมรียาห์ และ ถว่า ย เขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชาลูกหนึ่งซึ่งเราจะเล่าให้ฟัง -*

พระเจ้าทรงจงใจกดดันสิ่งที่เจ็บปวดจนเกินขอบเขตที่ชายชราผู้ที่มีอายุกว่าร้อยปีจะทนได้

พระเจ้าประทานความชื่นชมยินดีแก่เขาอย่างอัศจรรย์ด้วยการมีลูกชายคนหนึ่งและซาราห์ภรรยาตามกฎหมายของเขา

นอกจากนี้เขาจะช้อนคำขออันเหลือเชื่อของพระเจ้าจากคนรอบข้าง: “ *ถวายลูกชายคนเดียวของคุณเป็นเครื่องบูชา* ”

และการตอบรับเชิงบวกของอับราฮัมจะส่งผลชั่วนิรันดร์ต่อมวลมนุษยชาติ

เพราะหลังจากที่อับราฮัมยินยอมที่จะถวายบุตรชายแล้ว

พระเจ้าเองก็จะไม่สามารถละทิ้งโครงการช่วยชีวิตของเขาได้อีกต่อไป

หากเขาคิดจะยอมแพ้

ให้เราสังเกตความสนใจของความแม่นยำ: “ *บนภูเขาลูกหนึ่งที่จะบอกคุณ* ” สถานที่ที่แน่นอนนี้ได้รับการตั้งโปรแกรมไว้เพื่อรับพระโลหิตของพระคริสต์

ปฐมกาล 22:3: “ *อับราฮัมลุกขึ้นแต่เช้าตรู่* *ผูกอานลาแล้วพาคนใช้สองคนกับอิสอัคบุตรชายของเขาไปด้วย*

เขาแยกฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา

และออกเดินทางไปยังสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้แก่เขา -

อับราฮัมตัดสินใจที่จะเชื่อฟังส่วนเกินนี้

และด้วยความตายในจิตวิญญาณของเขา

เขาจึงจัดเตรียมพิธีนองเลือดตามคำสั่งของพระเจ้า

ปฐมกาล 22:4: “ *ในวันที่สามอับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดูสถานที่นั้นแต่ไกล*

ประเทศโมริจาอยู่ห่างจากสถานที่ที่เขาอาศัยอยู่โดยใช้เวลาเดินเพียงสามวัน

ปฐมกาล 22:5: “ *อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้ของท่านว่า “อยู่กับลาที่นี่เถิด* *ฉันกับชายหนุ่มจะไปนมัสการไกลขนาดนั้น แล้วเราจะกลับมาหาคุณ -*

การกระทำเลวร้ายที่เขากำลังจะกระทำนั้นไม่จำเป็นต้องมีพยานรู้เห็น เขา จึงแยกตัว จากคนรับใช้สองคนที่ต้องรอการกลับมาของเขา

ปฐมกาล

22

:6:

“

อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่ไว้บนอิสอัคบุตรชาย และถือไฟและมีดไว้ในมือ และทั้งสองก็เดินไปด้วยกัน -

ในฉากพยากรณ์นี้ เช่นเดียวกับที่พระคริสต์จะต้องแบก “กระดุกอก” อันหนักหน่วงซึ่งจะใช้ตอกข้อมือของเขา

อิสอัคก็บรรทุกฟืนซึ่งเมื่อติดไฟแล้วก็จะเผาผลาญร่างกายที่ถูกสังเวยของเขา

ปฐมกาล 22:7: “แล้วอิสอัคก็พูดกับอับราฮัมบิดาของเขาว่า “พ่อครับ! และเขาตอบว่า: ฉันอยู่ที่ลูกชายของฉัน! อิสอัคตอบว่า: นี่คือไฟและฟืน; แต่ลูกแกะสำหรับเผาบูชาอยู่ที่ไหน? -

ไอแซคได้เห็นการเสียสละทางศาสนาหลายครั้ง และเขารู้สึกถูกต้องที่จะประหลาดใจเมื่อไม่มีสัตว์ที่จะสังเวย

ปฐมกาล 22:8: “อับราฮัมกล่าวว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วยพระองค์เอง” และทั้งสองก็เดินไปด้วยกัน -

การตอบสนองจากอับราฮัมนี้ได้รับแรงบันดาลใจโดยตรงจากพระเจ้า เพราะมันพยากรณ์อย่างงดงามถึงความเสียสละอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าจะทรงกระทำโดยการถวายพระองค์เองในการตรึงกางเขนในเนื้อหนังของมนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นการจัดเตรียมตามความต้องการของคนบาปที่เลือกสรรเพื่อพระผู้ช่วยให้รอดที่มีประสิทธิภาพและยุติธรรมในความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์

แต่อับราฮัมไม่เห็นอนาคตแห่งความรอดนี้ บทบาทของพระคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดตามที่พยากรณ์ไว้โดยสัตว์ที่บูชายัญแต่พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงฤทธานุภาพ สำหรับเขา การตอบสนองนี้ช่วยให้เขามีเวลามากขึ้น

ในขณะที่เขามองดูอาชญากรรมที่เขาจะต้องก่อด้วยความหวาดกลัว

ปฐมกาล 22:9: “เมื่อพวกเขามาถึงสถานที่ซึ่งพระเจ้าตรัสแก่ท่าน อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่นและจัดฟืน เขามัดอิสอัคบุตรชายของเขา และวางเขาไว้บนแท่นบูชาบนฟืน -

น่าเสียดายสำหรับอับราฮัมที่อยู่หน้าแท่นบูชา ไม่มีทางใดที่จะซ่อนตัวจากอิสอัคได้อีกต่อไปว่าเขาคือผู้ที่จะเป็นแกะแห่งเครื่องบูชา หากคุณพ่ออับราฮัมแสดงตนว่าประเสริฐในการยอมรับที่ไม่ธรรมดานี้ พฤติกรรมว่านอนสอนง่ายของอิสอัคก็สะท้อนถึงสิ่งที่พระเยซูคริสต์จะทรงอยู่ในสมัยของพระองค์ นั่นคือ ประเสริฐในการเชื่อฟังและการเสียสละตนเอง

ปฐมกาล 22:10: “แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือออกมาหยิบมีดจะฆ่าบุตรชายของตน -

โปรดทราบว่าการตอบสนอง พระเจ้าทรงรอจนกระทั่งสิ้นสุดการทดสอบครั้งสุดท้ายเพื่อที่จะให้คำพยานถึงคุณค่าที่แท้จริงและความถูกต้องที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ “มีดในมือ”; สิ่งที่เหลืออยู่คือการฆ่าไอแซคเหมือนกับแกะจำนวนมากที่สังเวยไปแล้ว

ปฐมกาล 22:11: “แล้วทูตสวรรค์ของพระเจาก็เรียกเขาจากสวรรค์และกล่าวว่า: อับราฮัม! อับราฮัม! และเขาก็ตอบว่า: ฉันอยู่ที่นี่! -

การแสดงศรัทธาที่เชื่อฟังของอับราฮัมนั้นเกิดขึ้นและปฏิบัติอย่างสมบูรณ์แบบ

พระเจ้าทรงยุติความเจ็บปวดของชายชราและลูกชายของเขาที่คู่ควรกับเขาและความรักของเขา

โปรดทราบว่ามีใครก็ตามที่พระเจ้าหรือบุตรชายของเขาเรียกเขา
อับราฮัมจะตอบเสมอโดยพูดว่า “ฉันอยู่ที่นี่”
การตอบสนองโดยธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากเขาเป็นพยานถึงนิสัยใจกว้างและเปิดกว้าง
ของเขาที่มีต่อเพื่อนบ้าน นอกจากนี้
มันตรงกันข้ามกับทัศนคติของอาดัมที่ติดอยู่ในสถานการณ์บาปที่ซ่อนตัวจากพระเจ้า
จนถึงจุดที่พระเจ้าจำเป็นต้องพูดกับเขาว่า: “คุณอยู่ที่ไหน?” -

ปฐมกาล 22 :12: “ทูตสวรรค์ตรัสว่า
“อย่าเหยียดมือบนเด็กหรือทำอะไรกับเขาเลย ตอนนี้ฉันรู้ว่าคุณยำเกรงพระเจ้า
และไม่ได้หวงลูกชายคนเดียวของคุณจากฉัน -

ด้วยการสำแดงศรัทธาที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังของเขา
อับราฮัมสามารถอยู่ในสายตาของทุกคน และจนกว่าโลกจะแตก
จะถูกแสดงเป็นแบบอย่างแห่งศรัทธาที่แท้จริงโดยพระเจ้า
จนกระทั่งการเสด็จมาของพระคริสต์ผู้จะทรงจุดเป็นมนุษย์ในพระองค์
กลับกลายเป็นความสมบูรณ์แบบอันศักดิ์สิทธิ์
ในรูปแบบการเชื่อฟังอันไร้ที่ตินี้เองที่อับราฮัมกลายเป็นบิดาฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ
ที่แท้จริงซึ่งรอดพ้นจากการหลั่งพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ในประสบการณ์นี้
อับราฮัมเพิ่งแสดงบทบาทของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระบิดาผู้จะถวายเครื่องบูชาที่แท้จริงและ
เป็นมรดก ลูกชายคนเดียวของเขาชื่อพระเยซูชวาวนาซาเรธ

ปฐมกาล 22:13: “อับราฮัมยกหน้าขึ้น
และเห็นแกะตัวผู้ตัวหนึ่งเกาะอยู่ในพุ่มไม้ใกล้เขาซึ่งอยู่ข้างหลังเขา
อับราฮัมจึงไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของเขา -

ณ จุดนี้ อับราฮัมสามารถตระหนักได้ว่าการตอบสนองของเขาต่ออิสอัค “
พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาสำหรับพระองค์เอง”
“ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้า เพราะ จริงๆ แล้ว “ลูกแกะ” คือ “แกะ” ผู้หนุ่ม”
แท้จริงแล้วพระเจ้าทรง “จัดเตรียม” และถวายโดยพระองค์
โปรดสังเกตว่าสัตว์ที่ถวายแด่เจ้านั้นเป็นเพศชายเสมอเพราะความรับผิดชอบและ
การครอบงำที่มอบให้กับมนุษย์ ซึ่งก็คืออาดัมตัวผู้ พระคริสต์ผู้ไถ่จะเป็นผู้ชายด้วย

ปฐมกาล 22:14: “อับราฮัมตั้งชื่อสถานที่นี้ว่า YaHWéH Jireh
ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวกันว่า จะมองเห็นพระองค์บนภูเขาของพระเจ้า -

ชื่อ “ยาห์เวห์ จีเรห์” แปลว่า: พระยาห์เวห์จะถูกมองเห็น
การนำชื่อนี้มาใช้ถือเป็นคำพยากรณ์ที่แท้จริงที่ประกาศว่าในดินแดนโมริยาห์
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ที่มองไม่เห็น

ผู้สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความกลัวและความน่าเกรงขาม
จะถูกพบเห็นในรูปลักษณะของมนุษย์ที่น่าเกรงขามน้อยกว่า
เพื่อนำมาซึ่งความรอดของผู้ที่ได้รับเลือก และที่มาของการนัดหมายนี้
การถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา เป็นการยืนยันพันธกิจทางโลกของ
พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลก

เมื่อทราบดีว่าพระเจ้าสนใจที่จะเคารพรูปแบบและแบบจำลองที่ทำซ้ำและทำซ้ำ
จึงเป็นไปได้และเกือบจะแน่นอนว่าอับราฮัมถวายเครื่องบูชา ณ สถานที่ซึ่ง 19
ศตวรรษต่อมา พระเยซูจะถูกตรึงที่เชิงเขาไกลโกธาที่เชิงเขาไกลโกธา
นอกกรุงเยรูซาเล็ม กรุงนั้น บริสุทธิแต่ชั่วคราวเท่านั้น

ปฐมกาล 22:15: “
ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้เรียกอับราฮัมจากสวรรค์เป็นครั้งที่สอง”
การทดสอบอันเลวร้ายนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายที่อับราฮัมจะต้องเผชิญ
พระเจ้าทรงพบพระสังฆราชต้นแบบที่มีค่าควรแห่งศรัทธาที่เชื่อฟังในตัวเขา
และพระองค์ทรงทำให้สิ่งนี้เป็นที่รู้จักแก่เขา

ปฐมกาล 22:16: “ และกล่าวว่:
ฉันसानด้วยตัวฉันเองพระวณะของพระเจ้า! เพราะ
คุณได้ทำเช่นนี้และไม่ได้หวัง ลูกชายของคุณซึ่งเป็นลูกชายคนเดียวของคุณ ”
พระเจ้าเน้นย้ำคำเหล่านี้ว่า “ ลูกชายคนเดียวของคุณ ”
เพราะพวกเขาทำนายการเสีสละของพระองค์ในอนาคตในพระเยซูคริสต์ตามยอห์น
3:16: “ พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทาน พระบุตรองค์เดียว ของพระองค์
เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่ พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ปฐมกาล 22:17: “
เราจะวยพระเจ้าและเพิ่มจำนวนลูกหลานของเจ้าให้มากขึ้น
เหมือนดวงดาวในท้องฟ้าและเหมือนเม็ดทรายที่ชายทะเล
และลูกหลานของเจ้าจะได้ครอบครองประตูของศัตรู-
ความสนใจ ! พรของอับราฮัมไม่ได้รับการสืบทอด

แต่เป็นสำหรับเขาเท่านั้น
และชายหรือหญิงแต่ละคนของลูกหลานของเขาจะต้องได้รับ พรจากพระเจ้า
ตามลำดับ เพราะพระเจ้าทรงสัญญากับเขาว่าจะมีลูกหลานมากมาย
แต่ในบรรดาลูกหลานนี้
มีเพียงผู้ที่ได้รับเลือกเท่านั้นที่จะกระทำด้วยความซื่อสัตย์และเชื่อฟังอย่างเดียวกัน
เท่านั้นที่จะได้รับพรจากพระเจ้า

จากนั้นคุณสามารถวัดความไม่รู้ทางวิญญาณทั้งหมดของชาวยิวที่อ้างว่าเป็นบุตรชา
ยของอับราฮัมอย่างภาคภูมิใจและดังนั้นจึงเป็นบุตรชายที่สมควรได้รับมรดกแห่งพรข
องเขา พระเยซูทรงหักล้างพวกเขาโดยแสดงก้อหินให้พวกเขาดู
และตรัสว่าจากก้อหินเหล่านี้พระเจ้าทรงสามารถประทานลูกหลานอับราฮัมได้
และพระองค์ทรงถือว่าพวกเขาเป็นบิดาของพวกเขา ไม่ใช่อับราฮัม แต่เป็นมาร
ในการพิชิตดินแดนคานาอัน โยชูวาจะยึดประตูศัตรูของเขา
ประตูแรกที่พังคือเมืองเยรีโค สุดท้ายนี้ โดยพระเจ้า
นักบุญที่ได้รับเลือกจะได้ประตูศัตรูตัวสุดท้าย: “ บาบิโลนมหาราช ”
ตามคำสอนต่างๆ ที่เปิดเผยในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์

ปฐมกาล 22:18: “ ประชาชาติทั้งปวงในโลก จะได้รับพร
เพราะเชื้อสายของเจ้าเพราะ เจ้าเชื่อฟัง เสียงของเรา -
มันคือ “ ทุกประชาชาติในโลก ” อย่างแท้จริง
เพราะข้อเสนอแห่งความรอดในพระคริสต์ได้ถูกเสนอให้กับมนุษย์ทุกคน
ทุกต้นกำเนิด และทุกชนชาติ

แต่ประเทศเหล่านี้เป็นหนี้อับราฮัมเช่นกันที่สามารถค้นพบโองการศักดิ์สิทธิ์ที่เปิดเผย
ต่อชาวฮีบรูที่ออกมาจากดินแดนอียิปต์
ความรอดในพระคริสต์ได้มาจากการวยพรสองเท่าของอับราฮัมและลูกหลานของเขา
ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวฮีบรูและพระเยซูชวาวนาซาเร็ธพระเยซูคริสต์
เป็นที่ฟังปรารถนาที่จะสังเกตอย่างชัดเจนในข้อนี้ถึงพรและสาเหตุของพร:
การเชื่อฟังที่พระเจ้าอนุมัติ

ปฐมกาล 22:19: “ เมื่ออับราฮัมกลับมาหาผู้รับใช้ของท่าน พวกเขาก็ลุกขึ้นเดินทางไปด้วยกันที่เบเออร์เชบา เพราะว่าอับราฮัมอาศัยอยู่ที่เบเออร์เชบา -

ปฐมกาล 22:20: “ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ มีผู้ไปรายงานแก่อับราฮัมว่า ดูเถิด มิลคาห์ได้คลอดบุตรชายให้นาโฮร์น้องชายของเจ้าด้วย”

ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้มีจุดประสงค์เพื่อเตรียมการเชื่อมโยงกับ “ เรเบคาห์ ” ซึ่งจะกลายเป็นภรรยาในอุดมคติที่พระเจ้าทรงเลือกไว้สำหรับอิสอัคผู้ซื่อสัตย์และเชื่อฟัง

เธอจะถูกพรากไปจากครอบครัวใกล้เคียงของอับราฮัมซึ่งเป็นลูกหลานของนาโฮร์น้องชายของเธอ

ปฐมกาล 22:21: “ อูสนบุตรหัวปีของเขา บุชน้องชายของเขาเคมูเอลบิดาของอารัม”

ปฐมกาล 22:22: “ เคเสด ฮาโซ ปีลดาช ยิดลาฟ และเบธูเอล -

ปฐมกาล 22:23: “ เบธูเอลให้กำเนิด เรเบคาห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายแปดคนที่มิลคาห์คลอดบุตรให้กับนาโฮร์น้องชายของอับราฮัม -

ปฐมกาล 22:24: “ ภรรยาของเขาคือเรอูมาก็มีบุตรชื่อเทบัค กาสัม ทาฮาซ และมาอาคาคห์ด้วย -

การปฏิบัติตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัม

ปฐมกาล

23

เล่าถึงความตายและการฝังศพของซาราห์ภรรยาของเขาในเมืองเฮโบรนในถ้ำมัคเปลาห์

อับราฮัมเข้าครอบครองสถานที่ฝังศพบนดินคานาอันขณะรอดคอยพระเจ้าที่จะประทานที่ดินทั้งหมดแก่ลูกหลานของเขาในอีก 400 ปีต่อมา

จากนั้นในปฐมกาล 24 อับราฮัมยังคงมีบทบาทของพระเจ้าต่อไป เพื่อที่จะคงอยู่ แยก จากชนชาตินอกกริตในท้องถิ่น เขาจะส่งคนรับใช้ของเขาไปยังสถานที่ห่างไกล ไปหาครอบครัวใกล้ชิดของเขา เพื่อหาภรรยาให้กับอิสอัคลูกชายของเขา และพวกเขาจะยอมให้พระเจ้าเลือกแทนพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าจะทรงเลือกผู้ที่ได้รับเลือกให้มาเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ในการคัดเลือกครั้งนี้ มนุษย์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ เนื่องจากความคิดริเริ่มและการพิพากษาเป็นของพระเจ้า การเลือกของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ ไร้ที่ติ และมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับเรเบคาห์ ภรรยาที่ถูกเลือก มีความรัก ฉลาดและมีรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม และเหนือสิ่งอื่นใดคือฝ่ายวิญญาณและความซื่อสัตย์ 'ไข่มุกที่บุรุษผู้มีจิตวิญญาณทุกคนที่ต้องการมีภรรยาควรมองหา

ยา โคบ และ เอ ชาว

ต่อมา ตามปฐมกาล 25

เดิมทีเรเบคาห์เป็นหมั้นเหมือนซารายภรรยาของอับรามที่อยู่ตรงหน้าเธอ ความเป็นหมั้นร่วมกันนี้เกิดจากการที่ผู้หญิงสองคนจะพาลูกหลานที่ได้รับพรไปหาพระคริสต์ ผู้ซึ่งพระเจ้าจะทรงปั้นพระองค์เองในครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารีชื่อมารีย์ ด้วยวิธีนี้

เชื้อสายของโครงการช่วยกู้ของพระเจ้าจึงถูกทำเครื่องหมายด้วยการกระทำอัศจรรย์ของพระองค์ ด้วยความทุกข์ทรมานจากความเป็นหมั้นตามธรรมชาตินี้ เรเบคาห์จึงหันไปหาพระยาห์เวห์

และเธอก็ได้รับฝาแฝดสองคนที่ต่อสู้กันในครรภ์ของเธอจากเขา ด้วยความกังวล เธอจึงซักถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้: “ และพระยาห์เวห์ตรัสกับเธอ -

สองประชาชาติคืออยู่ในครรภ์ของเจ้า และชนชาติทั้งสองจะแยกจากครรภ์ของเจ้า คนเหล่านี้จะแข่งแกร่งกว่าอีกคนหนึ่ง

และคนที่ใหญ่กว่าก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของคนทีเล็ก กว่า »

เธอให้กำเนิดลูกแฝดสองคน เนื่องจากเขามีขนดกรุนแรง และ เขามี " สีแดง "

โดยสิ้นเชิง ดังนั้นชื่อ " เอ โคบ " ที่มอบให้กับลูกหลานของเขา คนโตจึงมีชื่อว่า " เอ ชาว " ซึ่งเป็นชื่อที่มีความหมายว่า "มีขนดก" น้องคนสุดท้องเรียกว่า " จาก็อบ "

ซึ่งแปลว่า "ผู้หลอกลวง" ทั้งสองชื่อทำนายชะตากรรมของพวกเขาแล้ว “เวลู” จะขายสิทธิโดยกำเนิดให้กับลูกคนสุดท้องเพื่อชื่อ “ รูธ ” หรือถั่วเลนทิลแดง

เขาขายสิทธิบุตรหัวปีนี้เพราะเขาประเมินมูลค่ายุติธรรมต่ำไป ในทางตรงกันข้าม “ผู้หลอกลวง”

ทางจิตวิญญาณปรารถนาตำแหน่งนี้ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นกิตติมศักดิ์เท่านั้น เนื่องจากมีพระพรของพระเจ้าติดอยู่ด้วย “คน หลอกลวง ”

เป็นคนประเภทที่ใช้ความรุนแรงซึ่ง ต้องการ พยายามบังคับอาณาจักรสวรรค์ให้เข้าครอบครองโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

และพระเยซูทรงตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในใจพระองค์ และเมื่อเห็นความกระตือรือร้นอันเด็ดดาลนี้ จิตใจของพระเจาก็ยินดีอย่างยิ่ง

ยิ่งไปกว่านั้น ยิ่งแยสำหรับ "ขนดก" และยิ่งดีสำหรับ "คนหลอกลวง" เพราะเขาคือผู้ที่กลายเป็น "อิสราเอล" โดยการตัดสินใจของพระเจ้า อย่าทำผิด ยาโคบไม่ใช่คนหลอกลวงธรรมดาและเขาเป็นคนที่น่าทึ่ง

เนื่องจากไม่มีตัวอย่างอื่นในพระคัมภีร์ที่แสดงถึงความมุ่งมั่นของเขาที่จะได้รับพระพรจากพระเจ้า และเขา "หลอกลวง" เท่านั้นที่จะบรรลุเป้าหมายนี้ ดังนั้นเราทุกคนสามารถเลียนแบบพระองค์ได้ แล้วสวรรค์ผู้สัตย์ซื่อจะยินดีในส่วนของเขา เขาจะมีลูกหลานชื่อ "เอโดม" ซึ่งเป็นชื่อที่แปลว่า "แดง" โดยมีรากศัพท์และความหมายเหมือนกับอาดัม คนเหล่านี้จะเป็นศัตรูของอิสราเอลตามที่คำพยากรณ์ของพระเจ้าประกาศไว้

ฉันระบุว่า

"สีแดง"

หมายถึงความบาปในภาพพยากรณ์ของโครงการกอบกู้ที่เปิดเผยโดยพระเจ้าเท่านั้น และเกณฑ์นี้ใช้กับนักแสดงในผลงานของเขาเท่านั้น เช่น "เอชกา" ในช่วงเวลาอันมืดมนของยุคกลาง เด็กผมแดงที่ถือว่าชั่วร้ายถูกฆ่าตายนี้อีกเหตุผลที่ฉันชี้ให้เห็นว่า

สีแดงไม่ได้ทำให้ผู้ชายธรรมดาที่มีบาปมากกว่าผมสีน้ำตาลหรือผมสีบลอนด์

เพราะคนบาปถูกระบุโดยการกระทำที่ไม่ดีตามศรัทธาของเขา

ดังนั้นตามความหมายเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น

"สีแดง"

ซึ่งเป็นสีของเลือดมนุษย์จึงเป็นสัญลักษณ์ของความบาป

ตามที่กล่าวไว้ในอสย.1:18: " มาเกิด ให้เราวิ่งวอน! พระเจ้าตรัสว่า ถ้าบาปของคุณเป็นเหมือนสีแดงเข้ม มันก็จะขาวอย่างหิมะ ถ้ามันเป็น สีแดงเหมือนสีม่วง มันก็จะกลายเป็นเหมือนขนแกะ » ในทำนองเดียวกัน ในคัมภีร์ของศาสนาคริสต์

วิวรณ์

พระเยซูทรงเชื่อมโยงสีแดงกับเครื่องมือของมนุษย์ที่รับใช้มาร

ชาดานผู้บาปคนแรกของชีวิตที่พระเจ้าสร้างขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ก็ตาม ตัวอย่าง: " ม้าสีแดง " ของ Rev.6: 4 " มังกรแดงหรือแดงเพลิง " ของ Rev.12: 3 และ " สัตว์ร้ายสีแดง " ของ Rev. 17: 3

ตอนนี้เมื่อเรามีสิทธิโดยกำเนิดแล้ว

ยาโคบก็จะมีประสบการณ์ชีวิตที่พยากรณ์ถึงแผนการของพระเจ้าในฐานะผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากอับราฮัม

เขาออกจากครอบครัวเพราะกลัวความโกรธเกรี้ยวของเขาวนองชายของเขา ด้วยเหตุผลที่ดี ตามปฐมกาล 27:24 เพราะเขาตั้งใจจะฆ่าเขา หลังจากการหันเหความสนใจของบิดาที่กำลังจะตาย "ถูกหลอก" โดยอุบายออกมาจากใจของริเบคก้าภรรยาของเขา ในการลักพาตัวครั้งนี้ ชื่อของฝาแฝดทั้งสองเผยให้เห็นถึงความสำคัญของพวกเขา เพราะ "เทมเปอร์" ใช้ผิวหนังที่มีขนเพื่อหลอกลวงไอแซคที่ตาบอด จึงปลอมตัวเป็นพี่ชายที่มี "ขนดก" ตามธรรมชาติของเขา คนที่มีจิตวิญญาณสนับสนุนซึ่งกันและกันและเรเบคาห์ก็เป็นเหมือนยาโคบมากกว่าเอชกา ในการกระทำนี้ พระเจ้าขัดแย้งกับการเลือกของมนุษย์และทางกามารมณ์ของอิสอัคที่ชอบเขาวนอง ล่าที่นำเกมมาให้เขาซึ่งเขาชื่นชม

และพระเจ้าทรงประทานสิทธิบุตรหัวปีแก่ผู้ที่สมควรได้รับมันมากที่สุด:

ยาโคบผู้หลอกลวง

เมื่อมาถึงลาบัน ลูกชาวอารามอิคของเขา ซึ่งเป็นน้องชายของเรเบคาห์ เพื่อทำงานให้เขา ยาโคบตกหลุมรักราเชล ลูกสาวคนเล็ก แต่สวยที่สุดในบรรดาลูกสาวของลาบัน สิ่งที่เขาไม่รู้ก็คือในชีวิตจริง พระเจ้ากำหนดให้เขามีบทบาทในการพยากรณ์ซึ่งจะต้องทำนายโครงการช่วยชีวิตของเขา นอกจากนี้ หลังจาก ทำงาน มา "เจ็ดปี" เพื่อได้ราเชลผู้เป็นที่รัก ลาบันก็บังคับให้มีชื่อลูกสาว คน โด "เลอาห์" เหนือเขาและยกเธอให้เขาเป็นภรรยา .

เพื่อจะได้แต่งงานกับราเชล เขาจะต้องทำงานให้ลุงอีก “เจ็ดปี” ในประสบการณ์นี้ “ยา โคบ” ทำนายถึงสิ่งที่พระเจ้าจะต้องเผชิญในโครงการแห่งความรอดของเขา เพราะเขาจะพยายามสร้างพันธมิตรครั้งแรกโดยไม่เป็นไปตามความปรารถนาในใจของเขา

เพราะประสบการณ์ของอิสราเอลฝ่ายเนื้อหนังและชาติจะไม่ถูกทำเครื่องหมายด้วยความสำเร็จและสง่าราศีที่ความดีสมควรได้รับ การสืบทอดตำแหน่ง “ผู้พิพากษา” และ “กษัตริย์” มักจะจบลงอย่างเลวร้ายเสมอ

แม้ว่าจะมีข้อยกเว้นบางประการที่หายากก็ตาม

และภรรยาที่ต้องการคู่ควรกับความรักของเขา

เขาจะได้รับในพันธมิตรครั้งที่สองหลังจากแสดงความรักและเปิดเผยแผนแห่งความรอดในการปฏิบัติศาสนกิจของพระเยซูคริสต์เท่านั้น คำสอนของพระองค์ การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

โปรดทราบว่าคุณชอบของมนุษย์และพระเจ้านั้นตรงกันข้ามกันโดยสิ้นเชิง

ผู้เป็นที่รักของยาโคบคือราเชลที่เป็นหมั้น แต่เลอาห์ผู้อุดมสมบูรณ์เป็นของพระเจ้า โดยให้ยาโคบเป็นอันดับแรก ลีอาห์เป็นภรรยาของเขา

พระเจ้าทำให้ผู้เผยพระวจนะของพระองค์ประสบกับความผิดหวังที่พวกเขาทั้งสองจะต้องประสบในการเป็นพันธมิตรครั้งแรก ในประสบการณ์นี้

พระเจ้าเป็นเจ้าทรงประกาศว่าพันธมิตรครั้งแรกของพระองค์จะล้มเหลวอย่างมหันต์ และการที่ลูกหลานของพระองค์ปฏิเสธพระเมสสิยาห์พระเยซูก็ยืนยันข้อความพยากรณ์นี้ ลีอาห์ซึ่งไม่ใช่ผู้เป็นที่รักที่เจ้าบ่าวเลือก

เป็นภาพที่พยากรณ์ถึงผู้ที่ได้รับเลือกจากพันธมิตรใหม่ซึ่งมีต้นกำเนิดจากนอกรีต อาศัยอยู่มาเป็นเวลานานโดยไม่รู้จักการดำรงอยู่ของพระเจ้าผู้สร้างที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อย่างไรก็ตาม

ลักษณะอันอุดมสมบูรณ์ของเลอาห์พยากรณ์ถึงพันธสัญญาที่จะเกิดผลมากมายเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และอิสยาห์ 54:1 ยืนยันโดยกล่าวว่า “ *โอ หญิงหมั้นเอ๋ย ผู้ไม่มีบุตรอีกต่อไป จงชื่นชมยินดีเถิด!* ”

ขอให้ความสุขและความยินดีของคุณระเบิดออกมา

คุณผู้ไม่มีความเจ็บปวดอีกต่อไป!

เพราะว่าบุตรชายของผู้ที่ถูกละทิ้งจะมีจำนวนมากกว่าบุตรชายของนางที่แต่งงานแล้ว

พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ” ที่นี่คือคำพยากรณ์ที่ถูกทอดทิ้ง โดยผ่านเลอาห์ พันธสัญญาใหม่ และคำพยากรณ์ที่แต่งงานแล้ว ผ่านราเชล พันธสัญญาเก่าของฮีบรู

ยาโคบกลายเป็นอิสราเอล

หลังจากละทิ้งลาบันที่ร้ายและมั่งคั่ง

ยาโคบและคนของเขากลับไปหาเอซาวน้องชายของเขา

ซึ่งเขากลัวความโกรธที่ยุติธรรมและอาฆาตแค้น คืบหนึ่ง

พระเจ้าปรากฏแก่เขาและพวกเขาก็ต่อสู้กันจนรุ่งสาง

ในที่สุดพระเจ้าก็ทรงทำร้ายเขาที่สะโพกและตรัสว่าต่อจากนี้ไปเขาจะถูกเรียกว่า

"อิสราเอล" เพราะเขาได้รับชัยชนะในการต่อสู้กับพระเจ้าและมนุษย์

ในประสบการณ์นี้

พระเจ้าทรงต้องการพรรณนาภาพลักษณ์ของจิตวิญญาณนักรู้ของยาโคบในการต่อสู้

แห่งศรัทธา เขาได้รับชื่ออิสราเอลโดยพระเจ้า

เขาได้รับสิ่งที่เขาปรารถนาอย่างยิ่งและแสวงหา: พระพรจากพระเจ้า

พระองค์อับราฮัมในอิสอัคจึงเป็นรูปเป็นร่างผ่านรัฐธรรมนูญของอิสราเอลฝ่ายเนื้อหนัง

ึ่งสร้างขึ้นบนยาโคบซึ่งกลายเป็นอิสราเอล
 ในไม่ช้าก็จะกลายเป็นประชาชาติที่นำหาวดกลัว
 หลังจากออกจากการเป็นทาสในอียิปต์ ด้วยพระคุณของพระเจ้าที่ได้เตรียมเอชาวไว้
 พี่ชายทั้งสองก็พบว่าตนมีความสุขและมีความสุข
 ยาโคบพบว่าตัวเองเป็นพ่อของเด็กชาย 12
 คนและเด็กผู้หญิงเพียงคนเดียวพร้อมกับภรรยาสองคนและคนรับใช้สองคน
 ในตอนแรกเป็นหมันเหมือนซารายและเรเบคาห์ แต่เป็นรูปเคารพ
 ราเชลได้รับบุตรสองคนจากพระเจ้า โจเซฟคนโตและเบนจามินน้องคนสุดท้อง
 เธอเสียชีวิตจากการคลอดบุตรคนที่สอง
 ดังนั้นเธอจึงพยากรณ์ถึงการสิ้นสุดของพันธสัญญาเดิมซึ่งจะยุติลงพร้อมกับการสถา
 ปนาพันธสัญญาใหม่โดยอาศัยพระโลหิตแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
 แต่ในการใช้งานครั้งที่สอง
 สถานการณ์มรตัยเหล่านี้พยากรณ์ถึงชะตากรรมสุดท้ายของผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้
 ัวซึ่งจะได้รับการช่วยให้รอดโดยการแทรกแซงอย่างมีความสุขของเขา
 เมื่อเขากลับมาในแง่มุมอันศักดิ์สิทธิ์อันรุ่งโรจน์ของเขาในไมเคิล พระเยซูคริสต์
 การพลิกกลับของสถานการณ์ของผู้ที่ถูกเลือกคนสุดท้ายนี้
 ทำนายได้ด้วยการเปลี่ยนชื่อของเด็ก ที่เรียกว่า " *เบนโอนี* " หรือ
 "ลูกชายแห่งความโศกเศร้าของฉัน"
 โดยแม่ที่กำลังจะตายเปลี่ยนชื่อโดยยาโคบผู้เป็นพ่อ " *เบนจามิน* »
 "ลูกชายที่ถูกต้อง" (ด้านขวา) หรือลูกชายที่ได้รับพร เพื่อยืนยันในมัทธิว 25:33
 พระเยซูคริสต์จะทรงวาง " *แกะของพระองค์ ไว้ทางขวา และแพะอยู่ทางซ้าย* "
 พระเจ้าเลือก ชื่อนี้ว่า " *เบนจามิน* " สำหรับโครงการพยากรณ์ของเขาเท่านั้น
ดังนั้นสำหรับเราเพราะสำหรับยาโคบมันมีความหมายเพียงเล็กน้อย
 และสำหรับพระเจ้า ราเชลผู้นับถือรูปเคารพไม่สมควรได้รับคัดเลือก " *ถูกต้อง* "
 สิ่งเหล่านี้เกี่ยวกับการสิ้นสุดของโลกได้รับการพัฒนาขึ้นในคำอธิบายของวิวรณ์ 7:8

โจเซฟผู้นำขึ้นชม

ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล
 บทบาทที่พระเจ้าประทานแก่โยเซฟจะนำเขาไปครอบงำพี่น้องของเขา
 ซึ่งโกรธเคืองจากการครอบงำทางวิญญาณของเขา
 และขายเขาให้กับพ่อค้าชาวอาหรับ ในอียิปต์
 ความซื่อสัตย์และความภักดีของเขาทำให้เขาเป็นที่ชื่นชม
 แต่ภรรยาของเจ้านายของเขาต้องการจะชมเหงเขา และหลังจากต่อต้านเขา
 โจเซฟก็พบว่าตัวเองถูกจำคุก ที่นั่นเพื่ออธิบายความผันแปรเหตุการณ์ต่างๆ
 จะนำเขาไปสู่ตำแหน่งสูงสุดที่ต่ำกว่าฟาโรห์: ท่านราชมนตรีคนแรก
 การยกระดับนี้ขึ้นอยู่กับของประทานเชิงพยากรณ์ของเขาเช่นเดียวกับดาเนียลที่ตาม
 มาภายหลังเขา
 ของกานัลนี้ทำให้เขาได้รับความชื่นชมจากฟาโรห์ผู้มอบอียิปต์ให้กับเขา
 ในช่วงที่อดอยาก พี่น้องของยาโคบจะไปอียิปต์ และที่นั่น
 โยเซฟจะได้คืนดีกับพี่น้องที่ชั่วร้ายของเขา ยาโคบและเบนยามินจะมาร่วมด้วย
 และนี่คือวิธีที่ชาวฮีบรูตั้งถิ่นฐานในอียิปต์ในเขตโกเชน

การอพยพและโมเสสผู้ซื่อสัตย์

เมื่อตกเป็นทาส ชาวฮีบรูจะพบเห็นโมเสส เด็กชาวฮีบรูซึ่งมีชื่อแปลว่า "รอดพ้นจากผืนน้ำ" แห่งแม่น้ำไนล์

ซึ่งลูกสาวของฟาโรห์เลี้ยงดูและรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม ซึ่งเป็นผู้ปลดปล่อยที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้

ขณะที่เงื่อนไขของการเป็นทาสของพวกเขาแข็งแกร่งขึ้นและเพิ่มมากขึ้น เพื่อปกป้องชาวฮีบรู โมเสสสังหารชาวอียิปต์คนหนึ่ง และเขาหนีออกจากอียิปต์ การเดินทางของเขาพาเขาไปยังมีเดียนในซาอุดีอาระเบีย

ซึ่งเป็นที่ซึ่งลูกหลานของอับราฮัมอาศัยอยู่ และเคทูราห์ ภรรยาคนที่สองของเขา แต่งงานกันหลังจากการตายของซาราห์ แต่งงานกับซิปโปราห์

ลูกสาวคนโตของเยโธร พ่อตาของเขา 40 ปีต่อมา

โมเสสได้พบกับพระเจ้าขณะตอนฝูงแกะของเขาไปยังภูเขาไซเน

ผู้สร้างปรากฏแก่เขาในรูปของพุ่มไม้ที่เผาไหม้แต่ไม่ถูกเผา

เขาเปิดเผยแผนการของเขาสำหรับอิสราเอล

และส่งเขาไปยังอียิปต์เพื่อเป็นแนวทางในการออกจากประชากรของเขา

ภัยพิบัติสิบประการจำเป็นในการบังคับฟาโรห์ให้ปล่อยทาสที่มีค่าของเขาไป อย่างอิสระ แต่มันคือประการที่สิบซึ่งจะมีความสำคัญเชิงพยากรณ์ที่สำคัญ

เพราะว่าพระเจ้าทรงประหารลูกหัวปีของอียิปต์ทั้งคนและสัตว์

และในวันเดียวกันนั่นเอง ชาวฮีบรูก็ฉลองปีสกาครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของพวกเขา

เทศกาลปีสกาพยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเมสสิยาห์พระเยซู "พระบุตรหัวปี

" และ " ลูกแกะของพระเจ้า " ที่บริสุทธิ์และไร้ตำหนิ

ซึ่งถวายเป็นเครื่องบูชาเหมือนกับ " ลูกแกะ "

ที่ถูกสังหารในวันที่อพยพออกจากอียิปต์

หลังจากการถวายอิสอัคที่พระเจ้าขอจากอับราฮัมเป็นเครื่องบูชา

ปีสกาของการอพยพออกจากอียิปต์ถือเป็นการ

ประกาศพยากรณ์ครั้งที่สองเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูพระเมสสิยาห์

(ผู้เจิม) หรือในภาษากรีกของพระเยซูคริสต์ การอพยพออกจากอียิปต์เสร็จสิ้น ใน วัน ที่ 14 ของเดือนแรกของปี ประมาณ ศตวรรษ ที่ 15 ก่อน คริสต์ศักราช ประมาณ 2,500

ปีหลังจากบาปของเอวาและอาดัม ตัวเลขเหล่านี้ยืนยันช่วงเวลา "400 ปี" ของ "สี่ชั่วอายุคน" ที่พระเจ้าประทานแก่ชาวอามิไรต์ ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนคานาอัน

ความจงหองและจิตวิญญาณที่กบฏของฟาโรห์จะหายไปพร้อมกับกองทัพของเขาในน่านน้ำของ "ทะเลแดง" ซึ่งจึงพบความหมายของมัน

เพราะมันปิดทับพวกเขาหลังจากเปิดออกเพื่อให้ชาวฮีบรูเข้าไปในดินแดนซาอุดีอาระเบียโดย ทางตอนใต้สุดของคาบสมุทรอียิปต์

พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ผ่านทะเลทรายไปยังภูเขาซีนายโดยหลักเสียง ชาวมีเดียน ซึ่งพระองค์จะทรงนำเสนอกฎแห่ง "บัญญัติสิบประการ" แก่พวกเขา

ต่อพระพักตร์พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

บัดนี้อิสราเอลเป็นชนชาติแห่งการเรียนรู้ที่ต้องถูกทดสอบ

ด้วยเหตุนี้โมเสสจึงถูกเรียกมาหาเขาบนภูเขาซีนาย

และพระเจ้าทรงให้เขาอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 40 วันและคืน

พระองค์ประทานโศกธรรมบัญญัติสองแผ่นที่สลักด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์แก่เขา ในค่ายของชาวฮีบรู

การที่โมเสสไม่อยู่เป็นเวลานานเป็นผลดีต่อวิญญาณกบฏที่ก่อดันอาโรน

และท้ายที่สุดทำให้เขายอมรับการหล่อและปั้น " ลุกโคททองคำ " ประสพการณ์นี้เพียงอย่างเดียวสรุปพฤติกรรมที่มีต่อพระเจ้าของผู้คนที่กบฏตลอดกาล การปฏิเสธที่จะยอมจำนนต่ออำนาจทำให้พวกเขา สงสัย การมีอยู่ของมัน และการลงโทษอันหลากหลายของพระเจ้ก็ไม่เปลี่ยนแปลงอะไร หลังจากการทดลอง 40 วันและคืนเหล่านี้ ความหวาดกลัวต่อยักษ์แห่งคานาอันจะประณามผู้ที่เร่ร่อนอยู่ในทะเลทรายเป็นเวลา 40 ปี และเฉพาะคนในรุ่นที่ผ่านการทดสอบนี้ โจชัวและคาเลบเท่านั้นที่จะสามารถเข้าสู่ดินแดนที่พระเจ้าสัญญาไว้ซึ่งพระเจ้าประทานให้ ประมาณปี 2540 นับตั้งแต่อาดัมทำบาป

ตัวละครนาในเรื่อง Genesis คือนักแสดงในการผลิตที่จัดโดยพระเจ้าผู้สร้าง พวกเขาแต่ละคนส่งบทเรียนเพื่อจุดประสงค์เชิงพยากรณ์หรือไม่ก็ตามและแนวคิดเรื่องปรากฏการณ์นี้ได้รับการยืนยันโดยอัครสาวกเปาโลผู้กล่าวใน 1 โครินธ์ 4:9: " สำหรับพระเจ้าดูเหมือนว่าสำหรับฉันแล้วได้ทำให้เรา อัครสาวกซึ่งเป็นมนุษย์กลุ่มสุดท้ายถูกประณามถึงความตายในทางใดทางหนึ่ง เนื่องจากเราเป็นที่น่าจับตามองต่อโลก ต่อเหล่าทูตสวรรค์และต่อ มนุษย์ »" ตั้งแต่นั้นมา ผู้ส่งสารของพระเจ้า เอลเลน จี. ไวท์ ได้เขียนหนังสือชื่อดังของเธอชื่อ "โศกนาฏกรรมแห่งยุค" แนวคิดเรื่อง " ปรากฏการณ์ " จึงได้รับการยืนยัน แต่หลังจาก "ดวงดาว ดวงดาว " ของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์แล้ว ก็ถึงเวลาที่เราทุกคนจะต้องแสดงบทบาทของตนเอง โดยรู้ว่าประสพการณ์ที่ได้รับสั่งสอนเรานั้น มีหน้าที่เลียนแบบผลงานดีของตนโดยไม่ทำผิดซ้ำอีก สำหรับเรา ส่วนดาเนียล (ผู้พิพากษาของจีนคือพระเจ้า) พระเจ้ายังคงเป็น "ผู้พิพากษาของเรา" ทรงเห็นอกเห็นใจอย่างแน่นอน แต่เป็น "ผู้พิพากษา" ผู้ไม่มีข้อยกเว้นสำหรับใครเลย ประสพการณ์ของชนชาติยิวในอิสราเอลถือเป็นหายนะ แต่ก็ไม่ได้น่าแปลกไปกว่าความเชื่อของคริสเตียนในยุคของเราซึ่งจบลงด้วยการละทิ้งความเชื่อที่แพร่หลาย เราไม่ควรแปลกใจกับความคล้ายคลึงนี้ เพราะอิสราเอลแห่งพันธสัญญาเก่าเป็นเพียงพิภพเล็ก ๆ ซึ่งเป็นตัวอย่างของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ทั่วโลก นี่คือสาเหตุที่ศรัทธาที่แท้จริงหาได้ยากที่นั่นเช่นเดียวกับในพันธสัญญาใหม่ที่สร้างบนพระผู้ช่วยให้รอดและ " พยานที่ซื่อสัตย์ " พระเยซูคริสต์

จากพระคัมภีร์โดยทั่วไป

พระคัมภีร์ทั้งเล่มที่พระเจ้าทรงบอกและดลใจแก่ผู้รับใช้ที่เป็นมนุษย์ ดำเนินบทเรียนเชิงพยากรณ์ จากปฐมกาลถึงวิวรณ์ นักแสดงที่พระเจ้าเลือกไว้จะถูกนำเสนอดูตามที่เราเป็นธรรมชาติที่แท้จริงของพวกเขา แต่เพื่อสร้างข้อความพยากรณ์ในปรากฏการณ์อันเป็นนิรันดร์นี้ พระเจ้าผู้สร้างจึงกลายเป็นผู้จัดงาน หลังจากออกจากอียิปต์ พระเจ้าประทานกฎซีเลสเซียลฟรีแก่อิสราเอลเป็นเวลา 300 ปี ซึ่งเป็นเวลาของ "ผู้พิพากษา" ซึ่งสิ้นสุดประมาณปี 2840 และในเสรีภาพนี้ การกลับไปสู่บาป บังคับให้พระเจ้าต้องลงโทษประชากรของพระองค์ "เจ็ดคน" ครั้ง" ซึ่งในที่สุดเขาก็มอบให้แก่ชาวฟิลิสเตียซึ่งเป็นศัตรูโดยกำเนิดของพวกเขา และ "เจ็ดครั้ง" พระองค์ทรงปลุก "ผู้ปลดปล่อย" ขึ้นมา พระคัมภีร์กล่าวว่าในสมัยนั้น "

ทุกคนทำตามที่เขาต้องการ ”

และช่วงเวลาแห่งอิสรภาพที่สมบูรณ์นี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผลไม้มัที่แต่ละคนได้รับจะถูกเปิดเผย ใน " วาระสุดท้าย " ของเราก็เช่นเดียวกัน

อิสรภาพสามร้อยปีนี้ทำเครื่องหมายด้วยการที่ชาวฮีบรูกลับไปสู่บาปอย่างต่อเนื่อง

พระเจ้าทรงเชิญชวนให้เราเปรียบเทียบกับชีวิตสามร้อยปีของเอโนคผู้ชอบธรรม

ผู้ซึ่งพระองค์ทรงมอบให้เราเป็นแบบอย่างของผู้เลือกสรรของพระองค์

โดยตรัสว่า:

เอโนคดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปีแล้วเขาก็ไม่อยู่อีกต่อไปเพราะพระเจ้าทรงรับเขา

”;

กับเขา

โดยทำให้เขาเข้าสู่รัศมีของเขาก่อนเหมือนโมเสสและเอลียาห์หลังจากนั้น

และวิสุทธิชนพื้นดินชีพเมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ ต่อหน้าผู้ที่ทรงเลือกไว้ทั้งหมด

รวมทั้งอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ด้วย

พวกเขาทั้งหมดจะเปลี่ยนไปหรือฟื้นคืนชีพในวันสุดท้าย

หลังจากนั้น "ผู้พิพากษา" ก็มาถึงสมัยของกษัตริย์และที่นั่นอีก

พระเจ้าประทานบทบาทพยากรณ์แก่นักแสดงสองคนแรกของพระองค์

ซึ่งยืนยันข้อความแห่งความก้าวหน้า ของความเข้าไปสู่ความ ดีขั้นสุดท้าย

นั่นคือจากกลางคืนหรือความมืด ไปสู่แสงสว่าง นี่คือนิติที่ชายสองคนนี้

ซาอูลและดาวิด

ท่านายโครงการโดยรวมของแผนแห่งความรอดที่เตรียมไว้สำหรับผู้ได้รับเลือกทางโลก

นั่นคือสองระยะหรือสองพันธมิตรอันศักดิ์สิทธิ์ที่ต่อเนื่องกัน

ดาวิดจะขึ้นเป็นกษัตริย์ก็ต่อเมื่อกษัตริย์ซาอูลสิ้นพระชนม์

เช่นเดียวกับที่การสิ้นพระชนม์ของพันธสัญญาเดิมอันถาวรทำให้พระคริสต์ทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่ รัชกาลของพระองค์ และการครอบครองชีวิตนิรันดร์ของพระองค์

ฉันได้กล่าวถึงเรื่องนี้แล้ว

แต่ฉันขอเตือนคุณวาระบอบกษัตริย์ทางโลกไม่มีความชอบธรรมอันศักดิ์สิทธิ์เพราะชาวฮีบรูขอให้พระเจ้ามีกษัตริย์ " เหมือน ประชาชาติอื่น ๆ ในโลก " พวกเขา

"นอกรีต"

ซึ่งหมายความว่าแบบจำลองของกษัตริย์เหล่านี้มีค่านิยมแบบชาดานและไม่ใช่พระเจ้า

กษัตริย์ทรงอ่อนโยน ถ่อมตน เสียสละและเห็นอกเห็นใจ

ทรงยอมเป็นผู้รับใช้ของทุกคน มากจนมารร้ายดร้าย หยิงโยโส

เห็นแก่ตัวและดูถูกเหยียดหยาม และพระองค์ทรงเรียกร้อง ที่จะให้บริการโดยทุกคน

พระเจ้าทรงได้รับบาดเจ็บอย่างไม่ยุติธรรมจากการที่คนของเขาปฏิเสธ

พระเจ้าจึงทรงยอมตามคำขอของเขา และสำหรับความโหดร้ายของเขา

พระองค์จึงประทานกษัตริย์ให้เขาตามมาตรฐานของมารและความอยุติธรรมทั้งหมด

ของเขา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ราชวงศ์ได้รับความชอบธรรมอันศักดิ์สิทธิ์

สำหรับประชากรของเขา อิสราเอล ยกเว้นเขาเพียงผู้เดียว

คำพูดหรือลายลักษณ์อักษรเป็นวิธีการแลกเปลี่ยนระหว่างคนสองคน

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าในแง่ที่ว่าเพื่อถ่ายทอดบทเรียนไปยังสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้

พระเจ้าทรงรวบรวมประจักษ์พยานที่บ่งการหรือเฉลียวแก่ผู้รับใช้ของพระองค์

คำพยานจัดเรียง เลือก และจัดกลุ่มโดยเขาเมื่อเวลาผ่านไป

เราไม่ควรแปลกใจเมื่อเราสังเกตเห็นความไม่สมบูรณ์ของความยุติธรรมที่เกิดขึ้นบนโลก

เพราะถูกตัดขาดจากพระเจ้า มนุษย์สามารถ

สร้างความยุติธรรมได้เพียงจากตัวบทของกฎหมายเท่านั้น ตอนนี้พระเจ้าบอกเรา

ผ่านทางพระเยซูว่า “ จดหมายถึงตายแต่วิญญาณให้ชีวิต ” จ ด ม ห ย ฉ บั บ นี้

ดังนั้นพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์จึงสามารถเป็นไปได้เพียง " *พยาน* " ตามที่ระบุไว้ในวิวรณ์ 11:3 แต่ไม่ว่าในกรณีใดจะเป็น "ผู้พิพากษา" โดยตระหนักว่าตัวอักษรของกฎหมายไม่สามารถตัดสินได้อย่างยุติธรรม

พระเจ้าจึงทรงเปิดเผยความจริงที่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของบุคคลของพระองค์เท่านั้น เขาเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถตัดสินได้อย่างยุติธรรม เพราะความสามารถของเขาในการวิเคราะห์ความคิดที่ซ่อนอยู่ในจิตใจของสิ่งมีชีวิตของเขาทำให้เขารู้ถึงแรงจูงใจของผู้ที่เขาตัดสิน

สิ่งที่มีชีวิตอื่นซ่อนเร้นและเพิกเฉย พระคัมภีร์จึงเป็นเพียงพื้นฐานสำหรับประจักษ์พยานที่ใช้ในการตัดสินเท่านั้น ในช่วง " *พันธกิจ* " ของการพิพากษาจากสวรรค์

นักบุญที่ได้รับเลือกจะเข้าถึงแรงจูงใจของจิตวิญญาณที่ถูกพิพากษา โดยทางพระเยซูคริสต์ พวกเขาจะสามารถพิพากษาได้อย่างสมบูรณ์แบบตามความจำเป็น

เนื่องด้วยคำตัดสินขั้นสุดท้ายกำหนดระยะเวลาแห่งความทุกข์ทรมานในการสิ้นพระชนม์ครั้งที่สอง

ความรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจที่แท้จริงของผู้กระทำผิดช่วยให้เราเข้าใจความเมตตากรุณาของพระเจ้าที่มีต่อคาอิน ฆาตกรคนแรกของโลกได้ดีขึ้น

ตามคำให้การเดียวที่น่าเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรในพระคัมภีร์ คาอินถูกผลักดันไปสู่ความอิจฉาโดยการเลือกของพระเจ้าที่จะอวยพรเครื่องบูชาของอาเบล และดูหมิ่นสิ่งถวายของคาอิน

โดยที่ฝ่ายหลังไม่ทราบเหตุผลของความแตกต่างนี้ซึ่งเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณและยังคงเพิกเฉย สิ่งต่าง ๆ เป็นเช่นนั้น

ชีวิตประกอบด้วยตัวแปรและเงื่อนไขมากมายที่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถระบุและตัดสินด้วยความรู้ครบถ้วนเกี่ยวกับข้อเท็จจริง

ที่กล่าวว่าพระคัมภีร์ยังคงอยู่สำหรับผู้ชายซึ่งเป็นหนังสือเล่มเดียวที่น่าเสนอฐานของกฎหมายเป็นตัวอักษรซึ่งตัดสินการกระทำของพวกเขาในขณะที่รอให้ความคิดลับของพวกเขาถูกเปิดเผยต่อวิสุทธิชนที่ได้รับเลือกในสวรรค์ อย่างไรก็ตาม

บทบาทของจดหมายคือการประณามหรือตัดสินการกระทำดังกล่าว

นี่คือเหตุผลว่าทำไมในวิวรณ์ พระเยซูทรงเตือนมนุษย์ถึงความสำคัญของ " *งาน* " ของพวกเขา และพระองค์ไม่ค่อยพูดถึงศรัทธาของพวกเขา ในยากอบ 2:17

อัครสาวกยากอบกล่าวว่า " *หากปราศจากการประพฤติ ศรัทธาก็ตาย* " และยืนยันความคิดเห็นนี้ด้วย พระเยซูตรัสเพียงแต่ถึง " *การประพฤติ* "

ที่ดีหรือไม่ดีที่เกิดจากศรัทธา เท่านั้น และเพื่อจะเกิดจากศรัทธา

งานเหล่านี้จึงเป็นเพียงงานที่พระคัมภีร์สอนภายใต้กฎของพระเจ้าเท่านั้น

การกระทำที่ดีที่คริสตจักรคาทอลิกทรงคุณค่านั้นไม่ได้ถูกนำมาพิจารณา เนื่องจากเป็นผลงานที่มีลักษณะและแรงบันดาลใจแบบมนุษยนิยม

ในช่วงเวลาสุดท้าย พระคัมภีร์ถูกดูหมิ่นโดยสิ้นเชิง และสังคมมนุษย์นำเสนอแง่มุมที่ลึกลับและโกหกไปทั่วโลก เมื่อนั้นเองที่คำว่า " *ความจริง* " ซึ่งแสดงถึงลักษณะพิเศษของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

พระวาระของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และในวงกว้างมากขึ้นคือโครงการสากลระดับโลกของค่าน้ำ

ก็มีความสำคัญอย่างเต็มที่ เนื่องจากการดูถูก " *ความจริง* "

ที่เป็นเอกลักษณ์นี้ทำให้มนุษยชาติสร้างตัวเองขึ้นมาจากคำโกหกในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง ทางโลก ศาสนา การเมือง หรือเศรษฐกิจ

บทความนี้เขียนในวันสะบาโตของวันที่ 14 สิงหาคม 2564 ฟรังก์นี้ 15 สิงหาคม เป็นกลุ่มใหญ่

เหยื่อที่ถูกศาสนาเท็จหลอกลวงจะสักการะต่อความลึกลับของชาดานที่ประสบความสำเร็จที่สุดในอาชีพของเขานับตั้งแต่เขาใช้ " ยู " เป็น ลีอกกลางใน " ฮีเดน " : รูปร่างหน้าตาของเธอภายใต้รูปของ "พระแม่มาลี" ตัวจริงไม่ใช่พรหมจารีอีกต่อไป เพราะหลังจากพระเยซู เธอได้ให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว พี่น้องของพระเยซู แต่คาโปกหนักนั้นตายยากและต่อต้านแม่แต่ข้อโต้แย้งที่ดีที่สุดจากพระคัมภีร์

ไม่ว่าหลังจากวันที่ 15 สิงหาคมนี้ จะเหลือเพียงความโกรธแค้นนี้ อย่างน้อยที่สุดจะมีการเฉลิมฉลองแปดครั้งเพื่อให้พระเจ้าขุนเคื่องและปลุกเร้าความโกรธอันยุติธรรมของพระองค์ซึ่งจะตกอยู่บนศีรษะ ของผู้กระทำ ผิด โปรตทราบว่าการประจักษ์นี้ เด็กได้รับเลือกให้รับรองนิมิตของ "พร หมจารี" พวกเขาไร้เดียงสาอย่างที่คุณอื่นพูดและแสรังทำเป็นใหม่? คนบาปโดยกำเนิด ถือว่าพวกเขาไร้เดียงสาไร้เดียงสา

แต่ตั้งนั้นเราจึงไม่สามารถกล่าวหาพวกเขาว่าสมรั่วมคิดได้ นิมิตที่เด็กเหล่านี้ได้รับนั้นเป็นจริงมาก

แต่มาร์ก็เป็นผู้วิญญานที่กบฏอย่างแท้จริงเช่นกัน

และ พระ เยชูคริสต์ทรงอุทิศภัยอภัยหลายค่าของพระองค์เพื่อเตือนผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับพระองค์ ประวัติศาสตร์เป็นพยานถึงพลังแห่งการหลอกลวงซึ่งนำเหยื่อที่ถูกล่อลวงและหลอกลวง ไปสู่ " ความตายครั้งที่สอง "

การบูชาพญามารทั่วทั้งคริสตจักรของสมเด็จพระสันตะปาปาและนิกายโรมันคาทอลิก ถูกพระเจ้าประณาม ในข้อนี้จากวิวรณ์ 13:4: **“ และพวกเขาบูชาพญามาร เพราะเขาได้มอบสิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น ; พวกเขาบูชาสัตว์ร้ายนั้นแล้วพูดว่า ใครจะเหมือนสัตว์ร้ายนั้น และใครจะต่อสู้กับมันได้? ”** - ในความเป็นจริง หลังจากสิ้นสุด " ความรัก " ของ " สัตว์ร้าย " ที่บีบบังคับและข่มเหง ของนักบุญที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงของพระเยซูคริสต์แล้วเท่านั้น

ในช่วงเวลาแห่งความอดทนที่สถานการณ์ได้กำหนดไว้ ความรักนี้จึงเริ่มต้นขึ้น โดยวิธีการแยบยลใจของการประจักษ์ของ "สาวพรหมจารี" ที่โหดร้าย; **“ ผู้หญิง ”** เข้ามาแทนที่ **“ ยู ”** หลังจาก **“ ยู ”** ล่อลวง **“ ผู้หญิง ”** ที่ล่อลวงสามีของเธอ หลักการยังคงเหมือนเดิมและมีประสิทธิภาพเช่นกัน

เวลาทางเลือกสุดท้าย

การศึกษาการเปิดเผยอันศักดิ์สิทธิ์นี้จบลงด้วยการวิเคราะห์หนังสือปฐมกาล ซึ่งเปิดเผยแก่เราว่าพระเจ้าคือใครในทุกแง่มุมของพระอุปนิสัยของพระองค์ เราเพิ่งได้เห็นว่าเขาเด็ดเดี่ยวในการเรียกร้องการเชื่อฟังจากสิ่งมีชีวิตของเขาโดยการทดสอบศรัทธาอันพิเศษของอับรามเมื่อเขาอายุเกือบร้อยปี

ดังนั้นข้อกำหนดอันศักดิ์สิทธิ์นี้จึงไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นอีกต่อไป

ในช่วงเวลาของการเลือกครั้งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงเสนอตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 และกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2387 พระเจ้ากำหนดให้การถือปฏิบัติวันสะบาโตเป็นข้อพิสูจน์ถึงความรักที่วิสุทธิชนที่ได้รับเลือกอย่างแท้จริงมอบให้พระองค์

สถานการณ์ทางจิตวิญญาณสากลจึงถูกนำเสนอในรูปแบบของคำถามเดียวซึ่งส่งถึงสมาชิกทุกคนขององค์กรศาสนาและคริสเตียนโดยเฉพาะ

คำถามที่ฆ่าหรือทำให้คุณมีชีวิตอยู่ตลอดไป

จักรพรรดิ

กษัตริย์

หรือสมเด็จพระสันตะปาปาได้รับมอบอำนาจและมอบอำนาจให้เปลี่ยนแปลงถ้อยคำ
ที่พระเจ้าตรัสและเขียน หรือภายใต้คำสั่งของเขาเหมือนที่โมเสสทำหรือไม่?

พระเยซูทรงทราบทุกสิ่งล่วงหน้าแม้กระทั่งคำถามนี้แล้วจึงตรัสตอบล่วงหน้า
โดยตรัสในมัทธิว 5:17-18 ว่า “
*อย่าคิดว่าเรามาเพื่อยกเลิกธรรมบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์
เราไม่ได้มาเพื่อเลิกล้ม แต่มาเพื่อเติมเต็ม เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า
จนกว่าสวรรค์และโลกจะสูญสิ้นไป
แม้แต่ตัวอักษรหรือขีดเดียวก็ไม่หายไปจากธรรมบัญญัติจนกว่าทุกสิ่งจะ
สำเร็จ*”

พระเยซูองค์เดียวกันนั้นยังทรงประกาศด้วยว่าถ้อยคำของพระองค์ซึ่งพระองค์ตรัสจะ
พิพากษาเรา ในยอห์น 12:47 ถึง 49: “ *ถ้าใครได้ยินถ้อยคำของเราและไม่ปฏิบัติตาม
เราก็คงไม่ใช่ผู้ตัดสินเขา เพราะว่าเราไม่ได้มาเพื่อพิพากษาโลก
แต่มาเพื่อช่วยโลกให้รอด
ผู้ที่ปฏิเสธฉันและไม่ยอมรับคำพูดของฉันก็มีผู้พิพากษาของเขา
ถ้อยคำที่เรากล่าวจะพิพากษาเขาใน วัน สุดท้าย เพราะฉันไม่ได้พูดถึงตัวเอง
แต่พระบิดาผู้ทรงส่งเรามา ทรงกำหนดสิ่งที่เราต้องพูดและประกาศแก่เรา-*

นี่คือแนวคิดของพระเจ้าเกี่ยวกับกฎหมายของพระองค์ แต่ Dan.7:25
เปิดเผยว่าความ **ตั้งใจที่จะ "เปลี่ยนแปลง "** คือให้ปรากฏในยุคคริสเตียน
โดยกล่าวถึงพระสันตะปาปาของนิกายโรมันคาทอลิก:

*พระองค์จะตรัสถ้อยคำที่กล่าวร้ายของคัมภีร์สูงสุด
พระองค์จะทรงกดขี่วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด”* - **สูง**
และเขาจะหวังที่จะเปลี่ยนแปลงยุคสมัยและกฎหมาย ;
และวิสุทธิชนจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ชั่ววาระหนึ่ง วาระ และครึ่งวาระ »
ความขุ่นเคืองที่จะยุติลงและเขาจะรู้วิธีถึงโทษอย่างยุติธรรมตามข้อ 26 ซึ่งต่อไปนี้: “
**เมื่อนั้นการพิพากษาจะเกิดขึ้น และอำนาจของเขาจะถูกพรากไปจากเขา
ซึ่งจะถูกทำลายและทำลายล้างไปตลอดกาล ”** » “ **เวลา** ”
หรือปีพยากรณ์เหล่านี้ประกาศรัชสมัยการข่มเหงของพระองค์สำเร็จแล้วเป็นเวลา
1,260 ปี ตั้งแต่ปี 538 ถึง 1798

“ **การตัดสิน** ” นี้สำเร็จได้ในหลายขั้นตอน
ระยะแรกเป็นการเตรียมการ **เป็นงานของ การ แยก**
และการชำระให้บริสุทธิ์ของศรัทธา **"แอ็ดเวนติส"**
ที่พระเจ้าสถาปนาขึ้นตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิปี 1843 **แอ็ดเวนติส แยกออก**
จากศาสนาคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ ในวิวรรณ์ ช่วงนี้เกี่ยวข้องกับยุค “ **ชาร์ดิส**
ฟีลาเดลเฟีย และเลาดีเซีย ” ในวิวรรณ์ 3:1-7-14

ระยะที่สองมีผลบังคับใช้: “ **เราจะเอาอำนาจของเขาออกไป**
” เป็นการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระเยซูคริสต์ที่คาดหวังในฤดูใบไม้ผลิปี 2030
พวกแอ็ดเวนติสที่ได้รับเลือกเข้าสู่นิรันดร **โดยแยก** จากกลุ่มกบฏคาทอลิก
โปรเตสแตนต์ **และแอ็ดเวนติสที่ไม่คู่ควรซึ่งกำลังจะตายบนโลก**
การกระทำนี้บรรลุผลสำเร็จเมื่อสิ้นยุค “ **เลาดีเซีย** ” ของวิวรรณ์ 3:14

ช่วงที่สามคือช่วงการพิพากษาคนดาที่ตกสู่บาป
นำไปปฏิบัติโดยผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งเข้าสู่อาณาจักรซีเลสเชียลของพระผู้เป็นเจ้า
ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้กลายเป็นผู้พิพากษาและแยกจากกัน **ชีวิต**

ของฝ่ายกบฏแต่ละคนจะถูกตัดสินและประโยคสุดท้ายตามสัดส่วนของความผิดของ พวกเขาจะถูกประกาศ ประโยคเหล่านี้กำหนดระยะเวลาของ " ความทรมาณ " ที่การกระทำของ " ความตายครั้งที่สอง " จะเกิดขึ้น ในวิวรณ์ หัวข้อนี้เป็นหัวข้อของ Rev.4; 11:18 และ 20:4; สิ่งนี้ตั้งแต่दान.7:9-10.

ประการที่สี่ ในตอนท้ายของสหัสวรรษที่เจ็ด วันสะบาโตที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและผู้ที่ได้รับเลือกในพระคริสต์ มาถึงช่วงเริ่มต้นของประโยคที่พระคริสต์และผู้เลือกสรรส่งมา ในดินแดนแห่งบาปที่พวกเขาฟื้นคืนชีพ พวกเขาถูกที่ถูกระดมจะถูกล่าลายล้าง " ตลอดไป " ด้วย ไฟแห่ง ความตายครั้งที่สอง ในวิวรณ์ การพิพากษาผู้บริหารหรือ "การพิพากษาครั้งสุดท้าย" เป็นหัวข้อของวิวรณ์ 20:11-15

ในช่วงเวลาของตัวเลือกสุดท้าย แนวความคิดทางศาสนาสองประการที่เข้ากันไม่ได้ จะแยกจากกัน อย่างชัดเจน เพราะพวกเขาขัดแย้งกันอย่างมาก ผู้ที่ทรงเลือกสรรของพระคริสต์จะได้ยินเสียงของพระองค์และปรับให้เข้ากับข้อเรียกร้องของพระองค์ในเวลาที่พระองค์ทรงตรัสกับพวกเขาและทรงเรียกพวกเขา อีกตำแหน่งหนึ่งคือคริสเตียนที่ปฏิบัติตามประเพณีทางศาสนาที่มีมาหลายศตวรรษราวกับว่าความจริงเป็นเรื่องของเวลา ไม่ใช่เรื่องของสติปัญญา การใช้เหตุผล และปรัชญาพยาน คนเหล่านี้ไม่เข้าใจสิ่งที่ ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ในเยเรมีย์ 31:31 ถึง 34 กล่าวถึงใน “ พันธสัญญาใหม่ ” ว่า “ ดูเถิด วันเวลากำลังใกล้เข้ามา พระเจ้าตรัสว่า เมื่อเราจะกระทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลและพงศ์พันธุ์ยูดาห์ พันธสัญญาใหม่ไม่เหมือนพันธสัญญาที่เราได้ทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาในวันที่เราจูงมือพวกเขา เพื่อนำพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่พวกเขาหักล้างแม้ว่าเราจะเป็นของพวกเขาก็ตาม นายท่าน” พระยาห์เวห์ตรัสว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า นี่เป็นพันธสัญญาที่เราจะทำกับพงศ์พันธุ์อิสราเอลภายหลังสมัยนั้น เราจะบรรจุกฎหมายของเราไว้ภายในพวกเขา เราจะจารึกไว้ในใจของ เขา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นประชากรของเรา คนนี้จะไม่สอนเพื่อนบ้านหรือน้องชายของเขาอีกต่อไปโดยพูดว่า: รู้จัก YHWH! เพราะทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เพราะเราจะยกโทษความชั่วช้าของพวกเขา และจะไม่จดจำบาปของพวกเขาอีกต่อไป »

พระเจ้าจะประสบความสำเร็จได้อย่างไรในการ “ เขียนในใจ ” » ความรักของมนุษย์ต่อกฎอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่บรรทัดฐานของพันธสัญญาเดิมไม่ประสบผลสำเร็จในการได้รับ? คำตอบสำหรับคำถามนี้ และข้อแตกต่างเพียงอย่างเดียวระหว่างสองพันธมิตร มาในแง่ของการสำแดงความรักอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นโดยการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ผู้เข้ามาแทนที่ผู้ที่พระองค์จัดเป็นมนุษย์และเปิดเผยในนั้น อย่างไรก็ตาม การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูไม่ได้ยุติการเชื่อฟัง แต่ตรงกันข้าม มันให้เหตุผลที่เลือกไว้ที่จะเชื่อฟังพระเจ้ามากขึ้นซึ่งมีความรักอย่างเข้มแข็ง และเมื่อเขาชนะใจมนุษย์ เป้าหมายที่พระเจ้าแสวงหาก็คือบรรลุผลสำเร็จ เขาได้รับการคัดเลือกอย่างเหมาะสมและสมควรที่จะแบ่งปันนิรันดร์กาลของเขา ข้อความสุดท้ายที่พระเจ้านำเสนอแก่คุณในงานนี้เป็นเรื่องของการ แยกจาก กัน

นี่คือจุดสำคัญที่สร้างความแตกต่างระหว่างผู้ถูกเลือกและผู้ถูกเรียกตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว
 มนุษย์ไม่ชอบให้ใครมารบกวนนิสัยและแนวความคิดของเขาในเรื่องต่างๆ
 อย่างไรก็ตาม การรบกวนนี้มีความจำเป็นเนื่องจากคุ้นเคยกับคำโกหกที่จัดตั้งขึ้นเพื่อจะกลายเป็นผู้ที่ถูกเลือก
 มนุษย์จะต้องถูกถอนรากถอนโคนและหันเหความสนใจเพื่อปรับตัวให้เข้ากับความจริงที่พระเจ้าทรงแสดงให้เขาเห็น เมื่อนั้น
การแยกจากผู้ที่เป็นเจ้าไม่ทรงพอพระทัยจึงเป็นสิ่ง จำเป็น
 ผู้ที่ได้รับเลือกจะต้องแสดงให้เห็นถึงความสามารถของเขาในการทำทลายความคิด
 นิสัย และความผูกพันทางกามารมณ์กับสิ่งมีชีวิตซึ่งโชคชะตาจะไม่มีวันเป็นนิรันดร
 สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้ง
 ลำดับความสำคัญทางศาสนาถือเป็นแนวตั้ง
 เป้าหมายคือสร้างความผูกพันอันแน่นแฟ้นกับพระเจ้าผู้สร้าง
 แม้ว่าจะส่งผลเสียต่อความสัมพันธ์ของมนุษย์ก็ตาม สำหรับผู้ที่ถูกสุบบา
 ศาสนานั้นเป็นแนวนอน
 พวกเขาให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นกับมนุษย์คนอื่นๆ
 แม้ว่าจะเป็นผลเสียต่อพระเจ้าก็ตาม

แอดเวนติสต์วันที่เจ็ด: การแยกจากกัน ชื่อ ประวัติศาสตร์

ความเชื่อของคริสเตียนที่ได้รับการเลือกครั้งสุดท้ายจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันทาง
 วิญญาณเพื่อก่อตั้งอิสราเอลจาก " 12 เผ่า " ของ Rev.7
 การคัดเลือกของพวกเขาสำเร็จลุล่วงโดยการทดสอบศรัทธาหลายครั้งตามความสนใจ
 ที่แสดงในคำพยากรณ์ซึ่งประกาศใน ตาน .8:14 วันที่ 1843
 เป็นการทำความเครื่องหมายการเริ่มต้นใหม่โดยพระเจ้าแห่งศาสนาคริสต์
 จนกระทั่งมีความเชื่อคาทอลิกเป็นตัวแทน ตั้งแต่ปี 538
 และโดยความเชื่อของโปรเตสแตนต์อันเป็นผลมาจากสมัยการปฏิรูปตั้งแต่ปี 1170
 ข้อ Dan.8:14
 ถูกตีความว่าเป็นการประกาศการเสด็จกลับมาอันรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ซึ่งเป็นการเสด็จ
 ด้จมาของพระองค์ ซึ่งทำให้เขา "รอคอย " ในภาษาละติน "Adventus"
 ด้วยเหตุนี้จึงเป็นชื่อแอดเวนติสต์ที่มอบให้กับประสพการณ์และผู้ติดตามระหว่างปี
 1843 ถึง 1844 เห็นได้ชัดว่าข้อความนี้ไม่ได้พูดถึงวันสะบาโต
 แต่เพียงรูปลักษณะภายนอกเนื่องจากการกลับมาของ
 พระคริสต์จะทรงทำเครื่องหมายเข้าสู่สหัสวรรษที่เจ็ด
 ซึ่งก็คือวันสะบาโตที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพยากรณ์ไว้ในแต่ละสัปดาห์ภายในวันสะบาโตของวัน
 ที่เจ็ด นั่นคือวันเสาร์ของ ชาวยิว โดยไม่ทราบถึงความเชื่อมโยงนี้
 กลุ่มแอดเวนติสต์ยุคแรกไม่ได้ค้นพบความสำคัญที่พระเจ้าประทานแก่วันสะบาโตจนก
 ะทั่งหลังจากช่วงเวลาแห่งการทดลองนี้ และเมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้
 ผู้บุกเบิกก็สอนความจริงเรื่องวันสะบาโตอย่างแน่วแน่ซึ่งจำได้ในนามของคริสตจักร
 ที่ก่อตั้งขึ้น "ของวันที่เจ็ด" แต่เมื่อเวลาผ่านไป
 ทายาทของงานนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับวันสะบาโตอย่างที่พระเจ้าประทานให้อีกต่
 ่อไป โดยให้ความสำคัญกับเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา
 แทนที่จะให้ความสำคัญกับวันที่ 1843 ที่ระบุในคำพยากรณ์ของดาเนียล
 การเลื่อนข้อกำหนดพื้นฐานอันศักดิ์สิทธิ์ออกไปนั้นถือเป็นความผิด

ซึ่งผลที่ตามมาคือในปี 1994
 การปฏิเสศโดยพระเจ้าขององค์กรและสมาชิกขององค์กรที่เขาส่งมอบให้กับค่ายกบ
 ฏถูกเขาประณามแล้วตั้งแต่ปี 1843
 ประสบการณ์ที่น่าเศร้านี้และความล้มเหลวของเจ้าหน้าที่คนสุดท้ายนี้
 การสถาบันศรัทธาของคริสเตียนเป็นพยานถึงความไร้ความสามารถของศาสนาคริสต์
 ปลอมในการยอมรับ **การแยกจากกันของพันธะของ** มนุษย์
 การไม่มีความรักต่อความจริงอันศักดิ์สิทธิ์และต่อพระเจ้าเองก็เป็นปัญหา
 และนี่คือบทเรียนสุดท้ายจากประวัติศาสตร์ความเชื่อของคริสเตียนที่ฉันสามารถอธิบาย
 ายให้คนฟัง เพื่อสอนและเตือนคุณในพระนามของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ ,
 YaHWéH-Michael-Jesus Christ.

ในที่สุด ยังคงใช้หัวข้อเดียวกันนี้
 เนื่องจากฉันต้องเสียค่าใช้จ่ายในการพรากจากกันฝ่ายวิญญาณอันเจ็บปวด
 ฉันจึงเตือนคุณให้นึกถึงข้อนี้จากมัทธิว 10:37 และเนื่องจากข้อต่างๆ
 ที่นำหน้าสรุปอย่างชัดเจนถึงลักษณะการแยกตัวของความเชื่อของคริสเตียนที่แท้จริง
 ง ฉันพูดถึงพวกเขาทั้งหมดตั้งแต่ข้อ 34 ถึงข้อ 38:

“อย่าคิดว่าเรามาเพื่อนำสันติสุขมาสู่โลก ฉันไม่ได้มาเพื่อนำความสงบสุขมา
 แต่มาเพื่อนำดาบ
 เพราะเรามาเพื่อทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างผู้ชายกับพ่อของเขา
 ระหว่างลูกสาวกับแม่ของเธอ และระหว่างลูกสะใภ้กับแม่สามีของเธอ
 และศัตรูของมนุษย์ก็จะเป็นศัตรูในครัวเรือน ของ เ ข า เ อ ง
ผู้ที่รักพ่อหรือแม่ของเขามากกว่าฉัน ก็ไม่คู่ควรกับฉัน และ
ผู้ที่รักลูกชายหรือลูกสาวมากกว่าฉัน ก็ไม่คู่ควรกับ ฉัน
ผู้ที่ไม่รับกางเขนของตนตามเรามา ก็ไม่คู่ควรกับเรา » ข้อ 37

นี่ทำให้การอวยพรของอับราฮัมเป็นเรื่องขบถธรรม
 เขาเป็นพยานว่าเขารักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากกว่าบุตรฝ่ายเนื้อหนังของเขา
 และด้วยการเตือนน้องชายแอดเวนตีส์ถึงหน้าที่ของเขา โดยอ้างข้อนี้ให้เขา
 เส้นทางของเราแยกจากกัน และฉันได้รับพรพิเศษจากพระเจ้า ตอนนั้นฉันถูกเรียกว่า
 "พี่ชาย" ผู้คลังโคลล์ และตั้งแต่ประสบการณ์นี้
 เขาก็เดินตามเส้นทางแอดเวนตีส์แบบดั้งเดิม
 ผู้ที่แนะนำให้ฉันรู้จักกับลัทธิแอดเวนตีส์และประโยชน์ของการกินมังสวิรัตินในเวลาต่อ
 มาได้เสียชีวิตด้วยโรคอัลไซเมอร์ ในขณะที่ฉันยังมีสุขภาพที่ดี
 มีชีวิตอยู่และกระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้าของฉัน ในวัย 77 ปี
 และไม่หันไปพึ่งหมอยาเลย

พระสิริทั้งหมดเป็นของผู้สร้างพระเจ้าและคำแนะนำอันมีค่าของเขา อย่างแท้จริง!
 เพื่อสรุป ประวัติของแอดเวนตีส์ เราต้องจำข้อเท็จจริงต่อไปนี้ ภายใต้ชื่อ
 "แอดเวนตีส์"

พระเจ้าทรงจัดกลุ่มวิสุทธิชนคนสุดท้ายของพระองค์หลังจากการครอบงำศรัทธาคา
 ทอลิกมายาวนาน ซึ่งถูกต้องตามกฎหมาย และ เครื่องครัด
 วันอาทิตย์ที่ก่อตั้งภายใต้ชื่อนอกศาสนา "วันแห่งดวงอาทิตย์ที่ไม่มีใครพิชิต"
 โดยคอนสแตนตินที่ 1 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 321 แต่
 แอดเวนตีส์ยุคแรกเป็นโปรเตสแตนต์หรือชาวคาทอลิกที่นับถือวันอาทิตย์คริสเตียนที่
 สืบทอดมาอย่างศรัทธา
 ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับเลือกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของโดยพฤติกรรมของพวกเขาที่ยินดีกับก
 ารเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งประกาศแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่องในฤดูใบไม้ผลิ

ปี 1843 และ 22 ตุลาคม 1844

หลังจากการเลือกครั้งนี้เท่านั้นที่แสงสว่างแห่งวันสะบาโตมอบให้พวกเขาคือ
นำเสนอ นอกจากนี้ การตีความคำพยากรณ์ของดาเนียลและวิวรณ์มี
ข้อผิดพลาดมากมายซึ่งข้าพเจ้าได้แก้ไขในงานนี้
โดยปราศจากความรู้เรื่องวันสะบาโต

ผู้บุกเบิกได้สร้างทฤษฎีที่เรียกว่าการพิพากษาแบบ "สืบสวน"
ซึ่งพวกเขาไม่เคยตั้งคำถามเลย แม้จะประทอนแสงสว่างในวันสะบาโตแล้วก็ตาม
สำหรับผู้ที่ไม่ทราบ ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าตามทฤษฎีนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2386 และ
พ.ศ. 2387 ในสวรรค์

พระเยซูทรงตรวจดูหนังสือประจักษ์พยานเพื่อเลือกคนสุดท้ายที่ทรงเลือกไว้ซึ่งจะ
เองได้รับความรอด

แต่การระบอบอย่างชัดเจนถึงบาปในวันอาทิตย์ก็ให้ความหมายที่ชัดเจนแก่ชาวสารของ
ดาน 8:14 แม้จะอยู่ในรูปแบบที่แปลได้ไม่ดีของคำว่า " **การชำระสถานบริสุทธิ์** "
และการแปลที่ไม่ดีนี้ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งที่ไม่ละลายน่า

เพราะสำนวนนี้เกี่ยวข้องกับการบรรลุผลสำเร็จโดยการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์ตามฮีบรู 9:23: “ เหตุฉะนั้นจึงจำเป็น เนื่องจาก **จะต้องเป็น**
รูปจำลองของสิ่งที่อยู่ในสวรรค์ บริสุทธิ์ ในลักษณะนี้ ไม่ว่า สวรรค์เองจะบริสุทธิ์
ด้วยเครื่องบูชาที่ประเสริฐกว่าสิ่งเหล่านี้ ก็ตาม

เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปใน **สถานบริสุทธิ์**
ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือโดยเลียนแบบของจริง แต่เสด็จเข้าไปในสวรรค์เอง

เพื่อบัดนี้พระองค์จะได้ปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อพวกเรา ”
ดังนั้นทุกสิ่งที่จะต้องชำระให้บริสุทธิ์ในสวรรค์จึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการสิ้น
พระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ดังนั้นการพิพากษาเชิงสอบสวนจึงไม่มีความหมายเชิงตรรกะอีกต่อไป

หลังจากการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

ไม่มีบาปหรือคนบาปเข้าไปในสวรรค์เพื่อทำให้เป็นมลทินอีก

เพราะพระเยซูทรงชำระพื้นที่สวรรค์ของเขาโดยการขับไล่ซาตานและผู้ติดตามทูตสวรรค์
ของเขาไปยังโลก ตามวิวรณ์ 12:7 ที่ 12 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 9: “
แล้วพญานาคใหญ่ก็ถูกขับออกไป

งูศึกดำบรรพ์ที่เรียกว่ามารและซาตานผู้หลอกลวงทั่วโลก

มันถูกขับออกไปบนแผ่นดินโลก

และเหล่าทูตสวรรค์ของมันก็ถูกขับออกไปพร้อมกับเขา -

ข้อผิดพลาดประการที่สองของลัทธิแอดเวนตีสอย่างเป็นทางการเกิดขึ้นจาก
การไม่รู้บทบาทของวันสะบาโตตั้งแต่แรก และมีความสำคัญอย่างยิ่งในเวลาต่อมา
พวกแอดเวนตีสมุ่งความสนใจไปที่ช่วงเวลาสุดท้ายซึ่งเป็นการทดสอบศรัทธาขั้นสุด
ท้าย

ซึ่งในความเป็นจริงจะเกี่ยวข้องกับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในเวลาที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา
อย่างแท้จริงเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาคิดผิดว่าวันอาทิตย์จะกลายเป็น " **เครื่องหมายของสัตว์ร้าย** " เฉพาะในช่วงเวลาของการทดสอบครั้งสุดท้ายนี้เท่านั้น
และสิ่งนี้อธิบายการค้นหามิตรภาพกับผู้ปฏิบัติวันอาทิตย์ต้องสาปโดยพระเจ้าในความ
เป็นจริงตั้งแต่กำเนิด ข้อพิสูจน์ที่ข้าพเจ้าให้คือการมีอยู่ของ “**แดรเจ็ดอัน**”
ของว . 8, 9 และ 11 ซึ่งหกอันแรกเดือนหลังจากปี 321 ตลอดยุคคริสเตียน
ผู้คนถึงการปฏิบัติบาปของวันอาทิตย์ที่ถูกประณามโดย พระเจ้า. ซึ่งดาน.8:12
ได้เปิดเผยไว้แล้วว่า “ **กองทัพถูกมอบไว้พร้อมกับ เครื่องบูชา—อันเป็นนิตย์** ”

เพราะบาป

เขาสัตว์ก็เหวี่ยงความจริงลงพื้นและบรรลุผลสำเร็จในกิจการของตน » “ **บาป** ”
นี้มีอยู่แล้ว การปฏิบัติในวันอาทิตย์สืบทอดทางแพ่งจากคอนสแตนตินที่ 1 ตั้งแต่ ปี 321
และได้รับการพิสูจน์ทางศาสนาโดยสมเด็จพระสันตะปาปาโรมตั้งแต่ปี 538 “
เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” อ้างถึงใน Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. ในปี 1995
หลังจากที่ได้แสดงการปฏิเสธแสงสว่างแห่งการพยากรณ์ที่ผมเสนอระหว่างปี 1982
ถึง 1991
ลัทธิแอ็ดเวนตีสอย่างเป็นทางการได้กระทำข้อผิดพลาดร้ายแรงในการสร้างพันธมิตร
กับศัตรูที่พระเจ้าทรงประกาศและเปิดเผย
ตัวอย่างคำตำหนิมากมายที่พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลโบราณสำหรับการเป็นพันธมิตร
กับอียิปต์ ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์ของความบาปทั่วไป ในการกระทำนี้
กลับถูกเพิกเฉยโดยสิ้นเชิง ซึ่งทำให้แอ็ดเวนตีสทำบาปมากยิ่งขึ้น
ในความเป็นจริง

เมื่อตระหนักถึงบทบาทของวันสะบาโตและความสำคัญของวันสะบาโตที่มีต่อตำแหน่ง
พระเจ้าผู้สร้าง ชาวแอ็ดเวนตีสควรระบุศัตรูทางศาสนาของตนอย่างชัดเจน
และหลีกเลี่ยงการเป็นพี่น้องกันกับพวกเขา เพราะ วันสะบาโต วันเสาร์ เป็น “
ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” ของวิวรณ์ 7:2
ซึ่งเป็นเครื่องหมายหลวงของพระเจ้าผู้สร้างและศัตรูของมัน วันอาทิตย์
อาจเป็นไปได้เพียง “ **เครื่องหมายของสัตว์ร้าย** ” ของวิวรณ์ 13:15 .

ฉันจำได้ว่าที่นี่สาเหตุของการล่มสลายของลัทธิแอ็ดเวนตีสแบบสถาบันอย่างเป็นทางการ
เป็นทางการมีหลายประการ

แต่ข้อกังวลหลักและร้ายแรงที่สุดคือการปฏิเสธความสว่างที่มีต่อการแปลดาเนียล
8:14 ที่แท้จริง และความถูกต้องที่แสดงต่อคำอธิบายใหม่ล่าสุดของดาเนียล 12
บทเรียนคือการเน้นย้ำความชอบธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของการรับแอ็ดเวนต์ วันที่ 7
ต่อมาเป็นการผิดที่ไม่ฝากความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ตามที่ประกาศ
ไว้ในปี 1994; ดังที่ผู้บุกเบิกงานทำในปี พ.ศ. 2386 และ พ.ศ. 2387

การพิพากษาหลักของพระเจ้า

การสร้างโลกและสวรรค์ของพระองค์เสร็จสมบูรณ์ ในวันที่หก
พระเจ้าทรงตั้งมนุษย์ไว้บนแผ่นดินโลก
และเป็นเพราะพฤติกรรมที่ไม่เชื่อฟังของมนุษยชาติ และเพราะเหตุของความบาป
พระเจ้าจึงทรงยอมให้มีการพิพากษามากมายของพระองค์อย่างต่อเนื่องตลอดประวัติ
ศาสตร์เจ็ดพันปี ด้วยการตัดสินแต่ละครั้ง
การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นและรับรู้ว่าเป็นรูปธรรมและมองเห็นได้
ความล้นเหลือที่ตามมาโดยมนุษยชาติจำเป็นต้องมีการแทรกแซงจากสวรรค์เหล่านี้
ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำมันกลับมาบนเส้นทางแห่งความจริงที่ได้รับอนุมัติจากการพิ
พากษาของอธิปไตย

การพิพากษาของพันธสัญญาเดิม .

ครั้งที่ 1 : พระเจ้าทรงพิพากษาความบาปที่เอวาและอาดัมกระทำ
ซึ่งถูกสาปและขับออกจาก "สวน เอเดน"

ที่ 2 : พระเจ้า ทรงทำลายมนุษยชาติที่กบฏโดยกระแสน้ำจาก " น้ำท่วม " ทั่วโลก

คำพิพากษา ครั้งที่ 3 : พระเจ้า ทรง แยก มนุษย์ด้วยภาษาต่างๆ หลังจากพวกเขากระซิบจาก " หอคอยแห่งบาเบล "

ที่ 4 : พระเจ้าทรงเป็น พันธมิตร กับอับรามซึ่งต่อมากลายเป็นอับราฮัม ในเวลานี้ พระเจ้าทรงทำลาย เมืองโสโดม และโกโมราห์ ซึ่งเป็นเมืองที่มีการทำบาปร้ายแรง " ความรู้ " ที่น่ารังเกียจและน่ารังเกียจ

ครั้งที่ 5 : พระเจ้า ทรงปลดปล่อยอิสราเอลจากการเป็นทาสของอียิปต์ อิสราเอลกลายเป็นประเทศที่เป็นอิสระและเป็นอิสระซึ่งพระเจ้าทรงนำเสนอกฎหมายของพระองค์

ครั้งที่ 6 : เป็นเวลา 300 ปีภายใต้การกำกับดูแลของเขาและ โดยการดำเนินการของผู้พิพากษาที่มีอิสราเอล 7 คน พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการรุกรานของศัตรูเนื่องจากความบาป

ครั้งที่ 7 : ตามคำขอร้องของประชาชน และคำสาปแช่งของพวกเขา พระเจ้าถูกแทนที่ด้วยกษัตริย์ ทางโลก และราชวงศ์อันยาวนานของพวกเขา (กษัตริย์แห่งยูดาห์และกษัตริย์แห่งอิสราเอล)

ที่ 8 : อิสราเอลถูกส่งตัวไปยังบาบิโลน

ที่ 9 : อิสราเอลปฏิเสธพระเยซู "พระเมสสิยาห์" อันศักดิ์สิทธิ์ - จุดสิ้นสุดของพันธสัญญาเดิม

พันธสัญญาใหม่เริ่มต้นบนรากฐานหลักคำสอนที่สมบูรณ์แบบ

ที่ 10 : รัชชาติ อิสราเอลถูกทำลายโดยชาวโรมันในปี 70

การ พิพากษาแห่งพันธสัญญาใหม่ .

มีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในวิวรณ์โดย " แตรทั้งเจ็ด "

ที่ 1 : การรุกรานของอนารยชนหลังปี 321 ระหว่างปี 395 ถึง 538

ที่ 2 :

การสถาปนาระบอบการปกครองศาสนาของสมเด็จพระสันตะปาปาที่มีอำนาจเหนือกว่าในปี ค.ศ. 538

ครั้งที่ 3 : สงครามศาสนา :

พวกเขาต่อต้านชาวคาทอลิกต่อนักปฏิรูปโปรเตสแตนต์ที่ไม่ได้รับการอนุมัติจากพระเจ้า: " คน หน้าชื่อใจคด " ของ Dan.11:34

ที่ 4 :

ลัทธิต่ำเข้าสู่ปฏิวัติฝรั่งเศสโค่นล้มสถาบันกษัตริย์และยุติลัทธิเพด็จการของนิกายโรมันคาทอลิก

คำพิพากษา ครั้งที่ 5 : พ.ศ. 2386-2387 และ พ.ศ. 2537

- จุดเริ่มต้น: พระราชกฤษฎีกาของ Dan.8:14 มีผลบังคับใช้ - เรียกร้องให้งานที่ริเริ่มโดยการปฏิรูปเสร็จสิ้นตั้งแต่ Peter Valdo ซึ่งเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบตั้งแต่ปี 1170

ศรัทธาของโปรเตสแตนต์ตกต่ำและแอ็ดเวนตีสถือกำเนิดอย่างมีชัยชนะ : ศาสนา การปฏิบัติของวันอาทิตย์โรมันถูกประณาม

และการปฏิบัติของวันสะบาโตวันเสาร์นั้นชอบธรรมและเรียกร้องโดยพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ปี 1843 งานแห่งการปฏิรูปจึงเสร็จสมบูรณ์และเสร็จสมบูรณ์

- ตอนจบ: " อาเจียน " โดยพระเยซู เธอเสียชีวิตอย่างสถาบันในปี 1994 ตามข้อความที่ส่งถึง " เลาดี้เซีย "

การพิพากษาของพระเจ้าเริ่มต้นเมื่อพระนิเวศของพระองค์ผ่านการทดสอบความศรัทธาเชิงพยากรณ์ถึงชีวิต ไม่อนุมัติ
อดีตเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกจึงเข้าร่วมค่ายกบฏคาทอลิกและโปรเตสแตนต์
ครั้งที่ 6 : “ แดร์ ที่ 6 ” สำเร็จ ใน รูปแบบของสงครามโลกครั้งที่สาม
ซึ่งคราวนี้เป็นนิวเคลียร์ ตามที่อธิบายไว้ใน Dan.11:40 ถึง 45
ผู้รอดชีวิตได้จัดตั้งรัฐบาลสากลขั้นสูงสุดและฟื้นฟูส่วนที่เหลือของวัน แรก
ที่บังคับโดย กฎศรัทธา ด้วยเหตุนี้
การพักผ่อนในวันที่เจ็ดของวันสะบาโตจึงเป็นสิ่งต้องห้าม
ห้ามมิให้ได้รับโทษตามมาตรการคว่ำบาตรทางสังคมในตอนแรก
จากนั้นจึงถูกลงโทษประหารชีวิตด้วยพระราชกฤษฎีกาใหม่
ครั้งที่ 7 : ก่อนเวลาของภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายที่อธิบายไว้ในวิวรณ์ 16
ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 การเสด็จกลับมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระคริสต์ทำให้
การปรากฏของอารยธรรมทางโลกของมนุษย์สิ้นสุด ึ่ง มนุษยชาติถูกทำลายล้าง
มีเพียงชาวดานเท่านั้นที่จะยังคงเป็นนักโทษบนโลกกร่าง ซึ่งเป็น "ขุมลึก"
ของว . 20 เป็นเวลา " พันปี "

ครั้งที่ 8 : พระเยซูคริสต์ทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์
ผู้ที่ทรงเลือกสรรเพื่อพิพากษาคนชั่วร้ายที่ตายไป ^{แล้ว} นี่คือการพิพากษาที่อ้างถึงใน
Rev.11:18

ครั้งที่ 9 : การพิพากษาครั้งสุดท้าย :
คนตายที่ชั่วร้ายได้รับการฟื้นคืนชีพขึ้นมาเพื่อรับมาตรฐานของ " ความตายครั้งที่สอง "
" เนื่องจาก " บึงไฟ "

ซึ่งปกคลุมโลกและกินร่องรอยของการงานทั้งหมดอันเนื่องมาจากบาปไปพร้อมกับพวกเขา

ครั้งที่ 10 : แผ่นดินโลกและสวรรค์ ที่แปดเดือน ได้รับการฟื้นฟูและถวายสง่าราศี
ยินดีต้อนรับผู้ที่ได้รับเลือกเข้าสู่อาณาจักรใหม่อันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า!

ศักดิ์สิทธิ์จาก A ถึง Z จาก Aleph ถึง Tav จากอัลฟาถึงโอเมก้า

พระคัมภีร์ไม่มีอะไรที่เหมือนกันกับหนังสือเล่มอื่นๆ ที่เขียนโดยมนุษย์
ยกเว้นรูปลักษณะภายนอกที่มองเห็นได้
เพราะในความเป็นจริงเราเห็นเพียงพื้นผิวที่เราอ่านตามแบบแผนการเขียนเฉพาะสำหรับ
หรับ ภาษาฮีบรูและกรีก ซึ่งข้อความต้นฉบับถูกส่งถึงเรา. แต่ในการเขียนพระคัมภีร์
โรม เสนอใช้ภาษาฮีบรูโบราณซึ่งมีตัวอักษรแตกต่างจากตัวอักษรในปัจจุบัน
และถูกแทนที่ด้วยอักษรตัวต่อตัวระหว่างการลี้ภัยในบาบิโลน
โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาใดๆ
แต่ตัวอักษรติดกันโดยไม่มีการเว้นวรรคซึ่งทำให้อ่านยาก
แต่เบื้องหลังข้อเสียนี้คือข้อดีของการสร้างคำที่แตกต่างกัน
ขึ้นอยู่กับการเลือกตัวอักษรที่เลือกเป็นจุดเริ่มต้น
สิ่งนี้เป็นไปได้และได้รับการพิสูจน์แล้ว
ซึ่งพิสูจน์ว่าพระคัมภีร์อยู่ไกลเกินกว่าจินตนาการและความสำเร็จของมนุษย์อย่างแท้
จริง
มีเพียงความคิดและความทรงจำของพระเจ้าผู้สร้างที่ไร้ขอบเขตเท่านั้นที่สามารถสร้
างสรรค์งานดังกล่าวได้
เนื่องจากการสังเกตการอ่านพระคัมภีร์หลายครั้งนี้เผยให้เห็นว่าแต่ละคำที่ปรากฏที่นั่น
ได้รับการคัดเลือกและได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าแก่ผู้เขียนหนังสือของพระองค์

ค้หลายคนเมื่อเวลาผ่านไปจนกระทั่งคำสุดท้าย

วิวรรณ์หรือคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ของพระองค์

ประมาณปี พ.ศ. 2433 อีวาน ปานิน นักคณิตศาสตร์ชาวรัสเซีย ได้สาธิตการมีอยู่ของตัวเลขในแง่มุมต่างๆ ของการสร้างข้อความในพระคัมภีร์ เนื่องจากภาษาฮีบรูและภาษากรีกมีข้อเท็จจริงที่เหมือนกันคือตัวอักษรของตัวอักษร ก็ใช้เป็นตัวเลขและตัวเลขด้วย การสาธิตของ Yvan Panin ทำให้ความรู้สึกผิดของผู้ชายที่ไม่จริงจั่งกับพระคัมภีร์ของพระเจ้ารุนแรงขึ้นอย่างมาก

เพราะหากการค้นพบเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อการทำให้นักบุญสามารถรักพระเจ้าได้ พวกเขา ก็จะลบล้างความชอบธรรมใดๆ จากการไม่เชื่อในการดำรงอยู่ของพระองค์ อีวาน ปานินแสดงให้เห็นว่าเลข “เจ็ด”

มีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่งตลอดการก่อสร้างพระคัมภีร์

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อแรกของตัวเลขในปฐมกาล 1:1

จากการที่ตัวฉันเองแสดงให้เห็นว่าวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็น “

ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ” ของวิวรรณ์ 7:2

งานชิ้นนี้เพียงยืนยันหลักฐานที่ค้นพบโดยนักคณิตศาสตร์ที่เก่งกาจผู้หนึ่งซึ่งเสนอข้อพิสูจนทางวิทยาศาสตร์ที่โต้แย้งไม่ได้แก่นักวิทยาศาสตร์ผู้เรียกร้องในเวลาของเขาและ

ะของเรา .
นับตั้งแต่ Yvan Panin คอมพิวเตอร์สมัยใหม่ได้วิเคราะห์สัญญาณ 304,805 ตัวของตัวอักษรซึ่งประกอบขึ้นเป็นคัมภีร์ของพันธมิตร์สมัยโบราณเพียงแห่งเดียว และซอฟต์แวร์นำเสนอการอ่านที่แตกต่างกันนับไม่ถ้วนโดยการวางตัวอักษรแต่ละตัวบนกระดานหมากรุกขนาดมหึมา

ซึ่งความเป็นไปได้ในการจัดตำแหน่งเริ่มต้นด้วยเส้นแนวนอนเส้นเดียวของ 304805 ตัวอักษรจนในที่สุดก็ได้บรรทัดแนวตั้งเส้นเดียวของตัวอักษร 304805 เหล่านี้ และ ระหว่างการจัดตำแหน่งสุดขั้วทั้งสองนี้จะมีชุดค่าผสมระดับกลางจำนวนนับไม่

ถ้วน เราค้นพบข้อความที่เกี่ยวข้องกับโลก เหตุการณ์ระหว่างประเทศ และชื่อของผู้คนในสมัยโบราณและสมัยใหม่ ตลอดจนความเป็นไปได้มากมาย เนื่องจากความจำเป็นเพียงอย่างเดียวคือต้องรักษาช่องว่างที่เหมือนกัน (ตั้งแต่ 1 ถึง n...)

ระหว่างตัวอักษรแต่ละตัวของคำที่สร้างขึ้น นอกจากการจัดแนวแนวนอนและแนวตั้งแล้ว ยังมีการจัดแนวเฉียงอีกมากมาย จากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบน ขวาไปซ้าย และซ้ายไปขวา

ดังนั้น เมื่อถ่ายภาพมหาสมุทร ผมขอยืนยันว่าความรู้ของเราเกี่ยวกับพระคัมภีร์อยู่ในระดับพื้นผิวของมัน

สิ่งที่ถูกซ่อนไว้จะถูกเปิดเผยแก่ผู้ที่ได้รับเลือกตลอดชั่วนิรันดร์ซึ่งพวกเขาจะเข้าไป และพระเจ้าจะยังคงทำให้ผู้เป็นที่รักของพระองค์ประหลาดใจด้วยพลังอันยิ่งใหญ่และ

ไม่จำกัดของพระองค์ การแสดงที่น่าตื่นตาตื่นใจเหล่านี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์

ให้มารักพระเจ้าได้ “ *ด้วยสุดใจ สุดวิญญาณ ด้วยสุดกำลัง และสุดความคิด* ” (จธบ .6:5; มธ . 22:37); ตามคำขออันชอบธรรมของเขา

ประสบการณ์ทางโลกจะพิสูจนได้ การดำเนิน การดำเนิน และการลงโทษจะไม่เปลี่ยนแปลงมนุษย์

ซึ่งเป็นสาเหตุที่โครงการช่วยให้รอดของพระเจ้ามีพื้นฐานมาจากการเริ่มต้นชีวิตอิสระ ในข้อนี้: “ *ความรักที่สมบูรณ์แบบขจัดความกลัวออกไป* ” (1 ยอห์น 4:18). การคัดเลือกผู้ที่ได้รับเลือกนั้นขึ้นอยู่กับ การแสดงความรักอันสมบูรณ์แบบต่อพระเจ้า

พระบิดาบนสวรรค์ของพวกเขา ใน “ความรักที่สมบูรณ์แบบ” นี้
 ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายหรือพระบัญญัติอีกต่อไป
 และคนแรกที่เข้าใจคือเอโนคผู้เฒ่าที่แสดงความรักต่อพระเจ้าโดย “เดินกับเขา”
 ระวังที่จะไม่ทำอะไรให้เขาไม่พอใจ
 เพราะการเชื่อฟังคือการรักและการรักประกอบด้วยการเชื่อฟังโดยมุ่งหวังที่จะมอบคว
 ามสุขและความสุขให้กับผู้ที่รัก ในความสมบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
 พระเยซูทรงยืนยันบทเรียนเรื่องความรัก “ที่แท้จริง”
 หลังจากมนุษย์ต้นแบบในยุคแรกๆ ได้แก่ อับราฮัม โมเสส เอลียาห์ ดาเนียล โยบ
 และคนอื่นๆ อีกหลายคนที่มีชื่อเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้

การเสียรูปเนื่องจากเวลา

ไม่มีภาษาเดียวในโลกที่ไม่ได้รับการวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากจิตวิ
 ญญาณอันวิปริตของมนุษยชาติ และในเรื่องนี้
 ภาษาฮีบรูก็หนีไม่พ้นความวิปริตของมนุษย์
 ดังนั้นข้อความภาษาฮีบรูที่เราถือว่าเป็นต้นฉบับจึงไม่มีอะไรมากไปกว่าต้นฉบับของ
 านเขียนของโมเสสที่อยู่ในสภาพบิดเบือนบางส่วน
 ฉันเป็นหนี้การค้นพบนี้ต่อผลงานของอิวาน ปานิน
 และข้อเท็จจริงที่ว่าในเวอร์ชันของข้อความภาษาฮีบรูที่เขาใช้ในปี 1890
 ในปฐมกาล 1:1 เขาได้แปลคำว่า พระเจ้า เป็นดิจิทัลด้วยคำว่า "เอลโฮอิม"
 ในภาษาฮีบรู ในภาษาฮีบรู "elohim" เป็นพหูพจน์ของ "eloha"
 ซึ่งแปลว่าพระเจ้าในรูปเอกพจน์ มีรูปแบบที่สาม: “Ei” ใช้เพื่อเชื่อมโยงคำว่า God
 กับชื่อ: Daniel; ชามูเอล; เบ ธ ล; ฯลฯ ...
 คำเหล่านี้ที่กำหนดพระเจ้าที่แท้จริงได้รับอักษรตัวใหญ่ในการแปลของเราเพื่อทำเค
 รื่องหมายความแตกต่างระหว่างพระเจ้าที่แท้จริงและเทพเจ้านอกศาสนาเท็จของมน
 ุษย์

พระคัมภีร์เน้นย้ำอย่างถูกต้องและยืนยันกรานถึงความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเป็น
 "หนึ่งเดียว" ซึ่งทำให้พระองค์เป็น "เอโลฮา" ซึ่งเป็น "เอโลฮา"
 ที่แท้จริงเพียงผู้เดียว
 นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าจึงส่งข้อความถึงเราโดยอ้างเป็นพหูพจน์ว่า "เอลโฮอิม"
 ในปฐมกาล 1 และที่อื่นๆ
 โดยอ้างว่าเป็นพระบิดาแห่งชีวิตมากมายที่มีอยู่ก่อนการสร้างระบบภาคพื้นดินของเร
 า หรือมิติและของทุกชีวิตที่จะมาปรากฏบนโลก
 ชีวิตในสวรรค์ที่สร้างขึ้นแล้วเหล่านี้ถูกแบ่งแยกโดยความบาปที่ปรากฏในสิ่งมีชีวิตตัว
 แรกที่เป็นอิสระของเขา โดยการกำหนดตนเองด้วยคำว่า "เอลโฮอิม"
 พระเจ้าผู้สร้างทรงยืนยันอำนาจของพระองค์เหนือทุกสิ่งที่มีชีวิตและเกิดจากพระอง
 ค์ ด้วยความสามารถนี้เองที่ในเวลาต่อมาในพระเยซูคริสต์
 พระองค์จะทรงสามารถแบกบาปของคนจำนวนมากที่ทรงเลือกไว้และช่วยให้รอด
 ผ่านการสิ้นพระชนม์เพื่อการชดใช้ของพระองค์เพียงผู้เดียว ชีวิตมนุษย์มากมาย
 คำว่า "เอลโฮอิม"
 ซึ่งเป็นพหูพจน์จึงหมายถึงพระเจ้าในพลังสร้างสรรค์ของพระองค์เหนือสิ่งทั้งปวงที่มี
 ชีวิต
 คำนี้ยังพยากรณ์ถึงบทบาทหลายประการที่พระองค์จะทรงแสดงในโครงการแห่งคว
 มรอดของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงเป็น “พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

” เป็นหลักและต่อเนื่องกัน ซึ่งจะทำหน้าที่หลังจากบัพติศมาเพื่อชำระและชำระชีวิตของผู้ที่ได้รับเลือกให้บริสุทธิ์ พหุพจน์นี้ยังเกี่ยวข้องกับ ชื่อต่าง ๆ ที่พระเจ้าจะทรงมี: มิคาเอลสำหรับเหล่าทูตสวรรค์ของเขา; พระเยซูคริสต์สำหรับมนุษย์ที่พระองค์ทรงเลือกชื่อโดยพระโลหิตของพระองค์ เพื่อเป็นตัวอย่างของการบิดเบือนอันเนื่องมาจากความวิปริตของมนุษย์ ฉันใช้คำกริยา “bless” ซึ่งแสดงเป็นภาษาฮีบรูโดยใช้รากศัพท์ “brq” และสระที่ใช้จะถูกแปลว่า “อวยพร ” หรือ “คำสาปแช่ง” การบิดเบือนความวิปริตนี้บิดเบือนความหมายของข้อความเกี่ยวกับโยบ ซึ่งภรรยาของเขาพูดว่า “ อวยพรพระเจ้าแล้วตาย ” ไม่ใช่ “ *สาปแช่งพระเจ้าแล้วตาย* ” ตามที่ผู้แปลเสนอ อีกตัวอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงที่ร้ายกาจอย่างร้ายกาจ ในภาษาฝรั่งเศส สำนวน “แนนอน” ซึ่งแต่เดิมหมายถึงแนนอนและเด็ดขาด ได้นำเอาความหมายของ “บางที” ไปสู่ความคิดของมนุษย์ซึ่งตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง และตัวอย่างสุดท้ายนี้สมควรได้รับการอ้างถึงเพราะจะได้รับความสำคัญและมีผลกระทบร้ายแรง ในพจนานุกรม “petit Larousse” ฉันสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคำจำกัดความของคำว่า “วันอาทิตย์” เปิดตัวเป็นวันแรกของสัปดาห์ในเวอร์ชันปี 1980 และ กลาย เป็นวันที่เจ็ดในเวอร์ชันของปีถัดไป ลูกหลานของพระเจ้าแห่งความจริงจึงต้องระวังระเบียบวิวัฒนาการที่มนุษย์กำหนดไว้ เพราะในส่วนของพระองค์ พระเจ้าผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลง และค่านิยมของพระองค์ก็ไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับลำดับของสิ่งต่าง ๆ และของเวลาที่พระองค์ทรงสถาปนาไว้ตั้งแต่ทรงสร้างโลก ผลงานอันวิปริตของมนุษยชาติได้ทำเครื่องหมายไว้แม้แต่ข้อความภาษาฮีบรู ในพระคัมภีร์ซึ่งมีการกำหนดสระอย่างไม่ยุติธรรมโดยไม่มีผลกระทบต่อความรอด แต่เพื่อปกป้องเวอร์ชันที่เป็นทางการ พระเจ้าทรงเตรียมวิธีตัวเลขซึ่งเป็นวิธีการระบุข้อความจริงจากของปลอม สิ่งนี้จะช่วยให้เราตรวจสอบและสังเกตการมีอยู่ของตัวเลขจำนวนมากซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเวอร์ชันพระคัมภีร์ที่แท้จริง ในภาษาฮีบรูเช่นเดียวกับในภาษากรีก ซึ่งสัญญาณดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่ศตวรรษที่ 2^{ก่อน} คริสต์ศักราช

พระวิญญาณทรงฟื้นความจริงเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อ (โดย ความ เชื่อ)

ฉันเพิ่งกล่าวถึงการบิดเบือนข้อความในพระคัมภีร์ สิ่งต่างๆ
 เนื่องจากผู้แปลงานเขียนต้นฉบับหลายคน
 เพื่อให้ความกระจ่างแก่ผู้คนในยุคสุดท้าย
 พระวิญญาณแห่งความจริงจึงฟื้นคืนความจริงของพวกเขา
 โดยนำจิตใจของผู้ที่เขาเลือกไปสู่วินิจฉัยที่ยังคงมีการบิดเบือนที่สำคัญอยู่
 นี่คือนี่ที่เพิ่งทำให้สำเร็จในวันสะบาโตของวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2021
 จนถึงจุดที่ข้าพเจ้าตั้งชื่อให้ว่า “วันสะบาโตคริสต์”
 ฉันทิ้งหัวข้อที่เลือกไว้เพื่อศึกษาให้กับสตรีชาววินดาคนหนึ่งที่เราแบ่งปันความก้าวหน้าของวันสะบาโตของเราทางออนไลน์ด้วย เ อ ส น อ

“การ ชำระให้ชอบธรรมโดยศรัทธา”

การศึกษาทำให้เราค้นพบที่สำคัญบางอย่างซึ่งทำให้เราเข้าใจเรื่องนี้ชัดเจนมาก

ในพระคัมภีร์ใน

1

ปด .1:7

พระวิญญาณทรงเป็นสัญลักษณ์แทนศรัทธาด้วยทองคำบริสุทธิ์:

“ว่าการทดสอบความเชื่อของคุณซึ่งมีค่ามากกว่าทองคำที่พินาศแม้จะถูกทดสอบด้วยไฟ ก็ส่งผลให้เกิดการสรรเสริญ สง่าราศี และเกียรติเมื่อ พระเยซูคริสต์ทรงปรากฏ ”

จากการเปรียบเทียบนี้เราเข้าใจแล้วว่าความศรัทธาและศรัทธาที่แท้จริงเป็นสิ่งที่หายากมาก กรวดและก้อนหินมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง ซึ่งไม่เหมือนกับทองคำ

จากนั้นจาก

ข้อหนึ่งไปอีกข้อหนึ่งเราเก็บไว้ก่อนว่า:

“

หากไม่มีศรัทธาก็เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย ” ตามฮีบรู 11:6: “

และหากไม่มีศรัทธาก็เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้พระองค์พอพระทัย

เพราะว่าผู้ที่มาหาพระเจ้าต้องเชื่อว่าพระเจ้ามีอยู่จริง

และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่ผู้ที่แสวงหาพระองค์ »

คำ สอนสองประการเชื่อมโยงกับความศรัทธา: ความเชื่อในการดำรงอยู่ของศรัทธา แต่ยักรวมถึงความแน่ใจว่าศรัทธานั้นเป็นพรแก่ " ผู้ที่แสวงหาศรัทธา " อย่างจริงใจ ซึ่งเป็นรายละเอียดที่สำคัญซึ่งไม่อาจหลอกลวงได้

และเนื่องจากเป้าหมายของศรัทธาคือการทำให้พระองค์พอพระทัย

ผู้ที่ได้รับเลือกจะตอบสนองต่อความรักของพระเจ้าโดยเชื่อฟังศาสนพิธีและพระบัญญัติทั้งหมดที่พระองค์ทรงนำเสนอในนามของความรักที่พระองค์ทรงมีต่อสิ่งมีชีวิตของพระองค์

ผลของความรักที่ผูกพันกันซึ่งรวมเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนแม่เหล็กดึงดูดผู้ที่รักกันและรักพระเจ้าในพระคริสต์ ได้ถูกนำเสนอแก่เราในคำสอนอันโด่งดังที่อ้างถึงใน 1 โครินธ์ 13 ซึ่งบรรยายถึงความรักแท้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย หลังจากอ่านเรื่องนี้ฉันนึกถึงข้อความที่มีชื่อเสียงไม่น้อยในฮีบรู 2:4: “...

คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อของเขา ” แต่ในข้อนี้การแปลที่เสนอโดย Louis Segond บอกเราว่า: “ *ดูเถิด จิตวิญญาณของเขาผยอง*

มันไม่เพียงตรงในตัวเขา แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อของเขา »

เป็นเวลานานแล้วที่ข้อนี้ทำให้ฉันมีปัญหาซึ่งฉันไม่ได้พยายามแก้ไข ผู้ชายที่ “

อวดดี ” ด้วยความภาคภูมิใจจะถูก พระเจ้า ตัดสินว่า “ *ชอบธรรม* ” ได้อย่างไร?

ใครตามสุภาษิต 3:34, ยากอบ 4:6 และ 1 เปโตร 5:5 “ *ต่อต้านคนเย่อหยิ่ง*

แต่ประทานพระคุณแก่คนถ่อมตัว ”? วิธีแก้ไขปรากฏขึ้นโดยการค้นหาคำว่า “ *ไม่เชื่อ*

” ในข้อความภาษาฮีบรู แทนที่คำว่า “ *ขวม* ” ที่อ้างถึงใน Segond

และด้วยความประหลาดใจที่เราพบในเวอร์ชัน “คาทอลิก” Vigouroux

ซึ่งเป็นการแปลที่ดีและสมเหตุสมผล ซึ่งทำให้ชัดเจนอย่างสมบูรณ์

ข้อความจากพระวิญญาณ เพราะแท้จริงแล้ว

พระวิญญาณทรงดลใจข้อความในฮีบรูในรูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจจากกษัตริย์

ริชโซโลมอนอยู่แล้วในรูปแบบของสุภาษิตซึ่งพระองค์ทรงใส่พารามิเตอร์การต่อต้าน

ของสิ่งที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ในฮีบรูนี้ “ *ความไม่เชื่อ* ” และ “ *ศรัทธา* ”

และตามการแปลของเขาโดย Vigouroux และ Latin Vulgate

ข้อนี้อ่านว่า: “ *ดูเถิด ผู้ที่ไม่เชื่อไม่มี (จิตวิญญาณ) ที่ถูกต้องอยู่ในตัวเขา*

แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ โดย ความเชื่อ ของ เขา »

ด้วยการใส่ทั้งสองส่วนของข้อให้เป็นเรื่องเดียวกัน Louis Segond

บิดเบือนข้อความของพระวิญญาณและผู้อ่านของเขาถูกขัดขวางไม่ให้เข้าใจข้อความ

ที่แท้จริงที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อซ่อมแซมเสร็จแล้ว

เรา จะ ค้นพบว่าสาบาทุกบรรยายถึงการทดลองของ “แอดเวนติส” ในปี 1843-1844 ปี 1994 และวาระสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จกลับมาครั้งสุดท้ายที่แท้จริงของพระคริสต์ ฤดูไบไม่ผลิปี 2030 ได้อย่างไร อันที่จริง แสงใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นนี้ ซึ่งแก้ไขการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปี 2030 ช่วยให้เราเข้าใจและรับรองประสบการณ์แอดเวนติสที่ต่อเนื่องกันซึ่งได้รับการยืนยันแล้วได้ดียิ่งขึ้น วิวรรณ์ 10:6-7 โดยสำนวน: “ จะไม่ล่าช้าอีกต่อไป ... แต่ความล้ำลึกของพระเจ้าจะสำเร็จ ” สำหรับการสาธิตนี้ ข้าพเจ้านำเนื้อหาในสะบาซูก 2 มาใช้ตั้งแต่ต้น โดยสลับกับความเห็นที่อธิบาย

เวอร์ชัน L.Segond แก้ไขโดยฉัน

ข้อ 1: “ ฉันจะอยู่ที่ตำแหน่งของฉัน และฉันจะยืนอยู่บนหอคอย ฉันจะคอยดูว่าพระเจ้าจะตรัสอะไรกับฉัน และฉันจะตอบอย่างไรในการโต้แย้งของฉัน

สังเกตทัศนคติของการ

"รอคอย "

ของผู้เผยพระวจนะซึ่งจะอธิบายลักษณะของการทดลองแอดเวนติส พระวิญญาณบอกเราในข้อความของดาน 12:12: " สาธุ การแต่ ผู้ที่รอคอย จนถึง 1335 วัน " เพื่อทำความเข้าใจให้ชัดเจน เราได้ให้ความหมายของ " ข้อโต้แย้ง " นี้ไว้แล้วในบทก่อนๆ

ซึ่งปัญหาที่สาบาทุกหยิบยกขึ้นคือการยึดถือความเจริญรุ่งเรืองของคนชั่วร้ายบนแผ่นดินโลก: " เขาจะเทดาข่ายของเขาออกเพื่อสิ่งนี้และจะประหารพระองค์ทรงสร้างประชาชาติอยู่เสมอโดยไม่ละเว้นหรือ? » (ฮีบ .1:17)

ในการไตร่ตรองและการตั้งคำถามนี้

สาบาทุกก็ภาพพฤติกรรมของมนุษย์ทุกคนที่สังเกตอย่างเดียวกันจนกระทั่งสิ้นโลก นอกจากนี้

พระเจ้าจะทรงแสดงการตอบสนองของพระองค์โดยทรงเสนอแนะเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในเชิงพยากรณ์ ซึ่งจะทำให้การครอบงำของคนชั่ว ดูหมิ่นไม่เชื่อ ไม่ซื่อสัตย์ และกบฏสิ้นสุดลงในที่สด

ข้อ 2: “ พระเจ้าตรัสกับฉันและตรัสว่า: จงเขียนคำพยากรณ์: จารึกไว้บนแท็บเล็ตเพื่อให้คนทั่วไปอ่านได้-

ระหว่างปี 1831 ถึง 1844 วิลเลียม

มิลเลอร์ได้นำเสนอตารางสรุปประกาศของเขาซึ่งพยากรณ์ถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในฤดูไบไม่ผลิปี 1843 ก่อน จากนั้นจึงฤดูไบไม่ผลิปี 1844 ระหว่างปี 1982 ถึง 1994 ฉันยังเสนอและยังคงเสนอต่อแอดเวนติสและมนุษย์คนอื่นๆ ด้วยบนสี่โต๊ะ

บทสรุปของแสงพยากรณ์ใหม่ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าแห่งความจริงสำหรับ " เวลาสิ้นสุด " ของเรา หากเข้าใจผลลัพธ์ที่แท้จริงที่มาพร้อมกับการทดสอบปี 1994 หลังจากเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น ดังเช่นกรณีในปี 1844

วันที่และการคำนวณจนถึงทุกวันนี้ได้รับการยืนยันโดยพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงพระชนม์

ข้อ 3: “ เพราะเป็นคำพยากรณ์ซึ่งกำหนดเวลาไว้แล้ว ”

เวลาที่กำหนดโดยพระเจ้านี้ได้รับการเปิดเผยมาตั้งแต่ปี 2018

โดยมีเป้าหมายคือวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา เวลาที่กำหนดนี้คือฤดูไบไม่ผลิปี 2030

“ เธอกำลังเดินไปสู่จุดจบของเธอ และเธอจะไม่โกหก -

การกลับมาของพระคริสต์ผู้ได้รับชัยชนะจะสำเร็จตามเวลาที่กำหนด และคำพยากรณ์ที่ประกาศว่า " **จะไม่โกหก** " พระเยซูคริสต์จะกลับมาอย่างแน่นอนในฤดูใบไม้ผลิปี 2030

“ **ถ้ามันล่าช้าก็รอไว้ก่อนเพราะมันจะเกิดขึ้นมันจะเกิดขึ้นแน่นอน -**

หากพระเจ้ากำหนดวันไว้สำหรับพระองค์

การเสด็จกลับมาที่แท้จริงของพระคริสต์จะต้องสำเร็จตามเวลาที่กำหนดนี้ซึ่งพระองค์ผู้เดียวทรงทราบจนถึงปี 2018 ดังนั้นความล่าช้าที่แนะนำไว้ " **ถ้ามันล่าช้า** " จึงเป็นไปได้เฉพาะกับมนุษย์เท่านั้น เพราะพระเจ้าทรงสงวนไว้ สิทธิในการใช้ประกาศเท็จเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งจะทำให้พระองค์ได้รับประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในปี 1843, 1844, 1994 และจนถึงครั้งสุดท้ายของเรา ศรัทธาของคริสเตียนที่อ้างสิทธิในความรอดของเขา ซึ่งทำให้เขาสามารถเลือกเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเลือกได้

พระเจ้าใช้คำประกาศเท็จเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เพื่อ **แยก** " ข่าวสาส์นออกจากแกลบ แคะ จาก แปะ " **ผู้เชื่อสัตย์จากคนนอกศาสนา** " ผู้เชื่อจากผู้ไม่เชื่อ " »ผู้ถูกเลือกจากผู้ตกสวามิภักดิ์

ข้อนี้ยืนยันพาราไมเตอร์ของ " **การรอด** " **ของแอดเวนติส**

ซึ่งยังคงเป็นองค์ประกอบเชิงพรรณนาของวิสุทธิชนคนสุดท้ายที่ถูกแยกออกจากกัน และปิดผนึกโดยการปฏิบัติในวันสะบาโตวันที่เจ็ดที่แท้จริงนับตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงปี 1844 ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดของการทดสอบแอดเวนติสครั้งที่สอง ในข้อนี้

พระวิญญาณทรงเน้นแนวคิดเรื่อง **ความแน่นอน** ซึ่งแสดงถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ผู้ทรงมีชัยชนะ **ผู้ปลดปล่อย** และผู้ล้างแค้น

เวอร์ชันวิสุทธิ

ข้อ 4: “ **ดูเถิด ผู้ที่ไม่เชื่อไม่มีจิตวิญญาณที่ถูกต้องในตัวเขา แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ โดย ความเชื่อ ของ** **เขา** -

ข้อความนี้เผยให้เห็นถึงการพิพากษาที่พระเจ้าทรงกระทำต่อมนุษย์ภายใต้การทดลองแอดเวนติสทั้งสี่ครั้งซึ่งเชื่อมโยงกับปี 1843, 1844, 1994 และ 2030 คำตัดสินของพระเจ้านั้นเฉียบแหลมในแต่ละยุคสมัย โดยการประกาศเชิงพยากรณ์ พระเจ้าทรงเปิดโปง คริสเตียนที่ " **หน้าซื่อใจคด** " **ซึ่งเปิดเผย นิสัย** " **ไม่เชื่อ** " **ของ พวกเขา**

โดยการดูหมิ่นคำประกาศพยากรณ์ของผู้สงสารหรือผู้เผยพระวจนะที่เขาเลือก ในทางตรงกันข้าม

ผู้ที่ได้รับเลือกถวายเกียรติแด่พระเจ้าโดยรับข้อความพยากรณ์ของพระองค์และเชื่อ ฟังแนวทางใหม่ที่พวกเขาเปิดเผย การเชื่อฟังนี้ซึ่งพระเจ้าทรงตัดสินว่า " **เป็นที่น่าพอใจ** " **"**

ขณะเดียวกันก็ถูกตัดสินว่าคุณควรที่จะรักษาความชอบธรรมตามพระนามของพระเยซูคริสต์

มีเพียงศรัทธาที่เชื่อฟัง " **ด้วยความรัก** " **"**

ต่อพระเจ้าเท่านั้นที่ได้รับการตัดสินว่าคุณควรที่จะเข้าสู่รัศมีรุ่งโรจน์ที่จะมาถึง เฉพาะผู้ที่พระโลหิตของพระคริสต์ทรงชำระบาปของเขาเท่านั้นที่จะรอด “ **โดย ความเชื่อ ของ เขา** ” - เนื่องจากการตอบสนองของศรัทธาเป็น **เรื่องส่วนตัว** ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงตรัสข้อความของพระองค์ **เป็นรายบุคคล** ถึงผู้พระองค์ทรงเลือกสรร ตัวอย่าง: Matt.24:13: “ **แต่ ผู้ที่อดทนจนถึงที่สุดจะเป็นผู้ บั้นทึกแล้ว** ” ศรัทธาสามารถกลายเป็นส่วนรวมได้หากเป็นไปตามมาตรฐานเดียว

แต่ระวัง! คำกล่าวอ้างของมนุษย์ทำให้เข้าใจผิด เพราะพระเยซูเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ตัดสินใจว่าใครจะรอดหรือสูญหายตามการตัดสินใจของพระองค์เกี่ยวกับศรัทธาที่แสดงให้เห็นโดยผู้สมครที่ปรารถนาจะเข้าสู่สวรรค์ โดยสรุป ในโองการฮาบาคูกเหล่านี้ พระวิญญาณทรงเปิดเผยและยืนยันความผูกพันที่ใกล้ชิดและ **แยกไม่ออก** ของ “**ศรัทธา**” และ “**การงาน**” ที่มันสร้างขึ้น สิ่งที่อัครสาวกยากอบได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาแล้ว (ฉอ.2:17: “**เป็นเช่นนั้นด้วยศรัทธา หากไม่มีผลงาน มันก็ตายไปแล้วในตัวเอง**”); ซึ่งบอกเป็นนัยถึงความจริงที่ว่าตั้งแต่เริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐ เรื่องของความศรัทธาถูกเข้าใจผิดและตีความผิด เช่นเดียวกับทุกวันนี้ บาง คน เพียงแต่ยึดถือแง่มุมความเชื่อไว้เท่านั้น โดยไม่สนใจคำให้การของผลงานที่ทำให้คุณค่าและชีวิตของมัน พฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงแจ้งให้ทราบถึงการประกาศการเสด็จกลับมา ของพระเยซูคริสต์ เผยให้เห็นถึงธรรมชาติที่แท้จริงของศรัทธาของพวกเขา และในช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเทความสว่างอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ลงบนผู้รับใช้คนสุด ท้ายของพระองค์ ไม่มีข้อแก้ตัวใด ๆ อีกต่อไปสำหรับใครก็ตามที่ไม่เข้าใจข้อกำหนดใหม่ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1843 ความรอดโดยพระคุณยังคงดำเนินต่อไป แต่นับจากวันนี้เท่านั้น เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้รับเลือกสรรโดยพระเยซูคริสต์ ผ่านคำพยานถึงการแสดงความรักที่พวกเขามอบให้พระองค์อย่างแท้จริง ในตอนแรกวันสะบาโตเป็นเครื่องหมายของพรอันศักดิ์สิทธิ์นี้ แต่ตั้งแต่ปี 1844 ไม่เคยเป็นเช่นนั้นเลย เพียงพอในตัวเอง เพราะความรักต่อความจริงเชิงพยากรณ์ของพระองค์ซึ่งเปิดเผยระหว่างปี 1843 ถึงปี 2030 เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องมาโดยตลอด อันที่จริง แสงสว่างใหม่ที่ได้รับตั้งแต่ปี 2018 มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวันสะบาโตวันที่เจ็ดซึ่งได้กลายเป็นภาพพยากรณ์ของสหัสวรรษที่เจ็ดซึ่งจะเริ่มต้นด้วยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ในฤดูใบไม้ผลิปี 2030 ตั้งแต่ปี 2018 “การพิสูจน์โดย ศรัทธา » บรรลุผลและผลประโยชน์ของผู้ที่ถูกเรียกซึ่งได้รับเลือกโดยแสดงความรักต่อพระเจ้า และแสงสว่างทั้งเก่าและใหม่ทั้งหมดของพระองค์ที่เปิดเผยในพระนามของพระเยซู คริสต์ดังที่มัทธิว 13:52 สอน: “**พระองค์จึงตรัสแก่พวกเขาว่า “เหตุฉะนั้นธรรมาจารย์ทุกคนที่มีความรู้เกี่ยวกับอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็เป็นเหมือนเจ้า ของบ้านที่นำของใหม่และของเก่าออกจากคลังของตน**”

ใครก็ตามที่รักพระเจ้าสามารถรักที่จะค้นพบโครงการของพระองค์และความลับของพระองค์ซึ่งมนุษย์ยังคงซ่อนเร้นและเพิกเฉยมาเป็นเวลานาน

ฮาบาคูกและการเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์

คำพยากรณ์นี้ยังพบความสมหวังสำหรับอิสราเอลชาติยิวด้วย ซึ่งได้ประกาศถึงการเสด็จมาครั้งแรกของพระเมสสิยาห์ เวลาของการมานี้ได้รับการแก้ไขและประกาศไว้ใน **ดา. 9:25.** และกฎแฉสำคัญในการคำนวณพบอยู่ในหนังสือของเอสราในบทที่ 7 ปรากฏว่าชาวยิวจัดหนังสือของดาเนียลไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ และอยู่ก่อนหนังสือของเอสรา แต่ด้วยวิธีนี้บทบาทการพยากรณ์ของเขาจึงลดลงและทำให้ผู้อ่านมองเห็นได้น้อยลง

พระเยซูเป็นศาสดาพยากรณ์คนแรกที่ดึงความสนใจของอัครสาวกและสานุศิษย์ให้มาสู่คำพยากรณ์ของดาเนียล

การล่าช้าที่ประกาศไว้ “ **ถ้าข้าก็รอ** ” ก็สำเร็จเช่นกัน เพราะชาวยิวกำลังรอคอยพระเมสสิยาห์ผู้เป็นผู้ล้างแค้นและผู้ปลดปล่อยจากชาวโรมัน โดยอาศัยอิสยาห์ 61 ซึ่งพระวิญญาณดรัสถึงพระคริสต์ในข้อ 1 : “ **พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเจิมข้าพเจ้าให้นำข่าวดีมาสู่คนยากจน พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามารักษาผู้ที่ชอกช้ำระกำใจ ประกาศอิสรภาพแก่เชลย และปลดปล่อยนักโทษ** - ในข้อ 2 พระวิญญาณระบุไว้ว่า “ **เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากพระเจ้า และ วันแห่งการแก้แค้นจากพระเจ้าของเรา ; เพื่อปลอบโยนผู้ทุกข์ยากทุกคน - ชาวยิวไม่ทราบวาระหว่าง " ปีพระคุณ " และ " วันแก้แค้น "** ยังต้องผ่านไปอีก 2,000 ปีเพื่อนำผู้คนไปสู่การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ผู้ทรงมีชัยชนะ ผู้ปลดปล่อยและผู้ล้างแค้น ตามอิสยาห์ 61:2 บทเรียนนี้เห็นได้ชัดเจนในคำพยากรณ์ที่อ้างถึงในลูกา 4:16-21: “ **พระองค์เสด็จไปยังเมืองนาซาเร็ธ เป็นที่ซึ่งทรงเลี้ยงดูพระองค์ และทรงเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตตามธรรมเนียมของพระองค์ เขาลุกขึ้นอ่านและได้รับหนังสือของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ เมื่อคลี่ออกแล้วเขาก็พบที่ซึ่งมีเขียนไว้ว่า พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามารักษาผู้ที่อกหัก เพื่อประกาศการช่วยให้เชลยหลุดพ้น และคนตาบอดจะมองเห็นได้ เพื่อปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเขาก็ม้วนหนังสือส่งให้คนใช้แล้วนั่งลง** » โดยหยุดอ่านที่นี้ เขาได้ยืนยันว่าการมาครั้งแรกของเขาเกี่ยวข้องกับ “ **ปีพระคุณ** ” ที่ประกาศโดยผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ เท่านั้น ข้อ 21 กล่าวต่อไปว่า “ **ทุกคนที่อยู่ในธรรมศาลาก็มองดูพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ในวันนี้ข้อพระคัมภีร์ที่ท่านเพิ่งได้อ่านก็สำเร็จแล้ว”** » “ **วันแห่งการแก้แค้น** ” ที่ถูกละเลยและยังไม่ได้อ่าน ถูกกำหนดโดยพระเจ้า สำหรับฤดูใบไม้ผลิปี 2030 สำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ในครั้งนี้ ด้วยฤทธิ์เดชอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของพระองค์ แต่ก่อนการกลับมาครั้งนี้ คำทำนายของฮาบากุกจะต้องสำเร็จด้วย “ **ความล่าช้า** ” ผ่านการทดลอง "แอ็ดเวนติส" ในปี พ.ศ. 2386-2387 และ 2537 ดังที่เราได้เห็นไปแล้ว

การอุทิศครั้งสุดท้าย

เผชิญกับความจริง

ในฤดูใบไม้ผลิปี

2021

ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นปีศักดิ์สิทธิ์

มนุษยชาติชาวตะวันตกที่ร่ำรวยแต่นับถือศาสนาคริสต์ได้แสดงความปรารถนาที่จะรักษาชีวิตของผู้สูงอายุ

แม้ว่าจะต้องแลกกับความเสียหายทางเศรษฐกิจของประเทศก็ตาม

นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าจะทรงส่งมอบบันให้กับสงครามโลกครั้งที่สามซึ่งจะคร่าชีวิตผู้คนมากมายทุกวัย

โดยรู้ว่าไม่มีวิธีรักษาหรือวัคซีนสำหรับการลงโทษอันศักดิ์สิทธิ์ครั้งที่สองนี้ อีก 8 ปีข้างหน้าเรา

จะเป็นปี

6,000

ของการสร้างโลก

ซึ่งจุดสิ้นสุดจะถูกทำเครื่องหมายด้วยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

พระองค์จะทรงนำผู้ที่ได้รับการไถ่

ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้

และบรรดาผู้ที่พระองค์จะฟื้นคืนพระชนม์

เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ของพระองค์

และพระองค์จะทำลายชีวิตมนุษย์ทั้งหมดบนโลกที่พระองค์จะจากไปโดยลำพัง

โดดเดี่ยวในความมืด ทูตสวรรค์ผู้กบฏตั้งแต่แรกเริ่ม, ซาตาน, ปีศาจ

ศรัทธาในหลักการ 6,000

ปีเป็นสิ่งสำคัญในการยอมรับโปรแกรมนี้

การคำนวณที่แม่นยำจากตัวเลขที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์เป็นไปได้เนื่องจาก

"ความคลุมเครือ"

เกี่ยวกับวันเกิดของอับราฮัม

(วันเดียวสำหรับบุตรชายทั้งสามของเทราห์:

ปฐมกาล

11:26)

แต่ลำดับการสืบทอดของมนุษย์ตั้งแต่อาดัมจนถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์เป็นการยืนยันการมาถึงของเลข

6000

นี้

ด้วยการให้ความเชื่อของเราเกี่ยวกับตัวเลขรอบนี้อย่างแม่นยำ

เราถือว่าตัวเลขนี้เป็นสิ่งมีชีวิตที่

"ฉลาด "

กล่าวคือ

พระเจ้าผู้สร้างผู้เป็นแหล่งสติปัญญาและชีวิตทั้งหมด ตามหลักการของ "วันสะบาโต" ที่อ้างถึงในพระบัญญัติที่สี่

พระเจ้าประทานใหม่มนุษย์มี

"หกวัน"

และหกพันปีในการทำงานทั้งหมดของเขา แต่วันที่เจ็ดและสหัสวรรษที่เจ็ดเป็นเวลา "ศักดิ์สิทธิ์" ของการพักผ่อน (ชุดที่ 2) ต่างหาก) เพื่อพระเจ้าและผู้ที่เขาเลือกสรร

เนื้อหาของงานนี้แสดงให้เห็นว่าศรัทธาที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้นถูกสร้างขึ้นโดยพฤติกรรม

" ที่ชาญฉลาด "

หรือ ฉลาด "

ของผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งได้รับประโยชน์จากทุกสิ่งที่พระเจ้าพูดพยากรณ์หรือคิด

(ดูดาเนียล 12:3:

“ และคนฉลาดจะส่องแสงเหมือนความรุ่งโรจน์

ของพื้นที่กว้างใหญ่และบรรดาผู้ที่สอนความชอบธรรมแก่ฝูงชนเหมือนดวงดาวตลอดไปและตลอดไป ”

การกระทำเช่นนี้ทำให้พวกเขาเห็นสมควรในการเลือกของพระเจ้าเพื่อให้พวกเขาได้รับประโยชน์จากความยุติธรรมแห่งการไถ่ของพระองค์ที่ประจักษ์ใน " พระเยซูคริสต์

ปีดวงานนี้ก่อนละครที่กำลังจะมาถึง

ข้าพเจ้าอยากจะอุทิศให้กับบุตรที่แท้จริงของพระเจ้าทุกคนที่จะอ่านและจะต้อนรับด้วยความศรัทธาและยินดี

ข้อพระคัมภีร์นี้จากยอห์น

16:33

ซึ่ง

ได้รับการอุทิศโดยแหล่งข่าวสองแห่งเนื่องในโอกาสข้าพเจ้ารับบัพติศมาเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1980; อันหนึ่งอยู่ในใบรับบัพติศมาของข้าพเจ้าจากสถาบัน

อีกอันอยู่ที่คานาของหนังสือ

“พระเยซูคริสต์”

ซึ่งเพื่อนข้าพเจ้าผู้รับใช้ในขณะนั้นถวายแก่ข้าพเจ้าในโอกาสนี้

เกือบจะถึงยุคที่พระเยซูทรงถวายพระชนม์ชีพเป็นเครื่องบูชา

:

“

เราออกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านแล้ว เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในตัวเรา
ท่านจะประสบความสำเร็จทุกข้อมากในโลก แต่จงกล้าหาญเถิด เราได้พิชิตโลกแล้ว”
ขามูเอลผู้รับใช้ที่ได้รับพรของพระเยซูคริสต์ “แท้จริง”!

การโทรครั้งสุดท้าย

ขณะที่ฉันเขียนข้อความนี้ ในปลายปี 2021 โลกยังคงชื่นชมสันติสุขทางศาสนาสากลที่น่าชื่นชมและชื่นชม อย่างไรก็ตาม ตามความรู้ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการเปิดเผยของศาสตราจารย์ที่พระเจ้าทรง จัดเตรียมไว้

ข้าพเจ้ายืนยันโดยไม่สงสัยเลยแม้แต่น้อยว่าสงครามโลกครั้งที่เลวร้ายกำลังอยู่ในการเตรียมการและอยู่ในเส้นทางที่จะบรรลุผลภายใน 3 ถึง 5 ปีข้างหน้า โดยการนำเสนอภายใต้ชื่อสัญลักษณ์ของ " *แดรท์ฮก* " ในว . 9 พระวิญญาณทรงเตือนเราว่าการลงโทษอันเลวร้ายห้าครั้งได้มาถึงแล้วเพื่อลงโทษก การละทิ้งความเชื่อสัตย์ต่อวันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์และศาสนพิธีอื่น ๆ ที่ไม่เคารพตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 สิ่งเหล่านี้ การลงโทษของพระเจ้าผู้เป็นอมตะมีระยะเวลา 1,600 ปีของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ซึ่งจัดขึ้นตามโครงการศาสนาอันศักดิ์สิทธิ์

การลงโทษครั้งที่หกของเขามาเดือนเป็นครั้งสุดท้ายว่าศาสนาคริสต์มีความผิดฐานนอกใจเขา นอกเหนือจากพระเจ้าและโครงการช่วยชีวิตของพระองค์แล้ว ชีวิตมนุษย์ก็ไม่มีจุดหมาย นี่คือเหตุผลว่าทำไม " *แดร* " ที่มีลักษณะที่ละเอียดซึ่งเปิดเผยโดยการเปรียบเทียบในเลวีนิติ 26 ความรุนแรงของการฆาตกรรมของ " *ที่หก* " จะไปถึงจุดสูงสุดของความน่าสะพรึงกลัวที่มนุษย์ชาติกลัวและหวาดกลัวมานาน “ *แดรท์ฮก* ” เกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งสุดท้ายซึ่งจะกวาดล้างมนุษย์จำนวนมาก “ *หนึ่งในสามของมนุษย์* ” ตามวิวรณ์ 9:15 และสัดส่วนนี้สามารถบรรลุได้อย่างแท้จริงในสงครามที่นักสู้มีอาชีพติดอาวุธ ฝึกฝน และติดอาวุธจำนวน 200,000,000 คนจะเผชิญหน้ากัน ตามความแม่นยำที่ให้ไว้ใน Rev.9:16: “ *จำนวนทหารม้าในกองทัพมีมากมายนับไม่ถ้วน: มันได้ยืนจำนวนของพวกเขา* ”; นั่นคือ 2 x 10,000 x 10,000 ก่อนความขัดแย้งครั้งสุดท้ายนี้ ระหว่าง ศตวรรษ ที่ 20 สงครามโลกครั้งที่สองระหว่างปี 1914-1918 และ 1939-1945 เป็นผู้ก่อเหตุแห่งการลงโทษครั้งใหญ่ซึ่งกำลังจะสิ้นสุดยุคแห่งประชาชาติที่เป็นอิสระและเป็นอิสระ พระเจ้าไม่ได้จัดเตรียมเมืองลี้ภัยให้กับผู้ที่พระองค์เลือกสรร แต่พระองค์ได้ทิ้งสัญญาณที่ชัดเจนเพียงพอให้เราหนีจากพื้นที่ที่พระพิโรธของพระองค์ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก

เขาจะควบคุมการโจมตีที่มนุษย์ต้องสงบสำหรับภารกิจนี้ แต่จะไม่มีใครเป็นหนึ่งในคนที่เขาเลือก พวกเขาบฏที่ไม่เชื่อหรือผู้ไม่เชื่อที่กระจัดกระจายไปทั่วโลกจะเป็นเครื่องมือและเป็นเหยื่อของพระพิโรธอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

สงครามโลกครั้งที่สองเป็นการต่อสู้ระหว่างชนชาติตะวันตกซึ่งมีศาสนาเป็นคริสต์และ แข่งขันกัน แต่ในสามที่กำลังจะมาถึง แรงจูงใจของการปะทะกันจะเป็นเรื่องทางศาสนา โดยพื้นฐานแล้วศาสนาที่แข่งขันกันต้องปะทะกันซึ่งไม่เคยมีหลักคำสอนที่เข้ากันระหว่างกัน มีเพียงสันติภาพและการค้าเท่านั้นที่ยอมให้ภาพลวงตานี้เติบโต

แต่ในเวลาที่เราเลือกไว้ ตามวิวรณ์ 7:2-3
 ความเป็นสากลของปีศาจที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าถืออยู่จะถูกปลดปล่อยให้ "
 ทำอันตรายต่อแผ่นดินโลกและทะเล " หรือสัญลักษณ์ที่ถูกถอดรหัส " เพื่อ ทำร้าย "
 "ชาวโปรเตสแตนต์และคาทอลิก" ที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระเยซูคริสต์
 ตามหลักเหตุผลแล้ว
 ความเชื่อของคริสเตียนที่ไม่เชื่อสัตย์ถือเป็นเป้าหมายหลักของความโกรธของผู้พิพากษาพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับในพันธสัญญาเดิม
 อิสราเอลถูกลงโทษสำหรับการนอกใจอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถูกทำลายล้างชาติในปี 70 คบคู่ไปกับ " แดร์ทีทก " คำพยากรณ์ของดาน 11:40 ถึง 45 ยืนยันโดยกระตุ้นให้เกิด " กษัตริย์สามองค์ " "
 ซึ่งมีความหมายถึงสามศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว:
 นิกายโรมันคาทอลิกในยุโรป, อิสลามอาหรับและแอฟริกาเหนือ และออร์ทอดอกซ์รัสเซีย
 ความขัดแย้งจบลงด้วยการพลิกกลับของสถานการณ์อันเนื่องมาจากการแทรกแซงของลัทธิโปรเตสแตนต์อเมริกัน ซึ่งไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ แต่ถูกมองว่าเป็นศัตรูที่มีศักยภาพตามประเพณีของรัสเซีย
 การขัดอำนาจที่แข่งขันกันทำให้สามารถเข้าถึงการครอบครองครั้งสุดท้ายภายใต้ชื่อ " the " *สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน* " อธิบายไว้ใน Rev.13:11 ให้เราทราบว่าในบริบทสุดท้ายนี้
 ความเชื่อของโปรเตสแตนต์อเมริกันได้กลายเป็นชนกลุ่มน้อย โดยที่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นคนส่วนใหญ่
 เนื่องจากการอพยพของชาวสเปนอย่างต่อเนื่อง ในปี 2022
 ประธานาธิบดีที่มีเชื้อสายไอริชคือตัวเขาเองเป็นคาทอลิก เช่นเดียวกับประธานาธิบดีจอห์น เคนเนดี ที่ถูกลอบสังหาร
 ในวิวรณ์ 18:4 ในพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาทุกคนที่เชื่อและหวังในพระองค์ ผู้เลือกสรรของพระองค์ ให้
 " *ออกมาจากบาบิโลนใหญ่* " " *บาบิโลน* "
 ถูกระบุด้วยหลักฐานในงานนี้ต่อคริสตจักรโรมันคาทอลิกของสมเด็จพระสันตะปาปาวา " *บาบิโลน* " ถูกพิพากษาและประณามเพราะ " *บาปของเธอ* "
 จากการสืบทอดทางประวัติศาสตร์ของ " *บาป* "
 ความรู้สึกผิดของนิกายโรมันคาทอลิกขยายไปถึงชาวโปรเตสแตนต์และออร์ทอดอกซ์ที่จัดวันหยุดวันอาทิตย์ที่สืบทอดมาจากโรมผ่านการปฏิบัติทางศาสนา
 การ *ออกมาจากบาบิโลน* หมายถึงการละทิ้ง " *บาปของเธอ* "
 ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดเพราะพระเจ้าทรงกำหนดให้เป็น " *เครื่องหมาย* " ที่ระบุ:
 วันพักผ่อนประจำสัปดาห์ วันแรกของสัปดาห์ตามคำสั่งของพระเจ้า วันอาทิตย์โรมัน
 ในข้อความนี้ เนื่องด้วยความเร่งด่วนของเวลา
 ข้าพเจ้าขอวิงวอนบรรดาบุตรและธิดาของพระเจ้าให้ออกจากพื้นที่ทางตอนเหนือของฝรั่งเศสซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่กรุงปารีส ซึ่งเป็นเมืองหลวง
 เพราะในไม่ช้ามันจะถูกโจมตีด้วยพระพิโรธของพระเจ้า โดยหนทุกซ์จาก " *ไฟจากสวรรค์* " ซึ่งคราวนี้เป็นนิวเคลียร์ เหมือนกับเมือง " *โสโดม* "
 ที่เขาเปรียบเทียบในวิวรณ์ของเขาใน วิวรณ์ 11:8 นอกจากนี้เขายังตั้งชื่ออียิปต์ว่า " *อียิปต์* " ซึ่งเป็นภาพสัญลักษณ์ของ " *บาป* "
 เนื่องจากมีทัศนคติที่กบฏต่อความมุ่งมั่นที่ไม่นับถือศาสนาซึ่งต่อต้านพระเจ้า เหมือนกับฟาโรห์ในเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการอพยพของชาวฮีบรู

ในสถานการณ์สงครามที่มีการตัดถนนและห้าม
คุณจะไม่สามารถออกจากพื้นที่เป้าหมายและหลบหนีโศกนาฏกรรมร้ายแรงได้

ขามูเอลผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์พระเยซูคริสต์

ประการแรกผู้ที่ต้องการค้นพบสิ่งที่นำเสนอในตอนท้ายของงานนี้
จะมีปัญหาในการทำความเข้าใจว่าทำไมฉันถึงเชื่อมั่นถึงธรรมชาติที่ไม่อาจเพิกถอน
ได้ของการทำลายล้างที่ใกล้จะมาถึงของฝรั่งเศสและยุโรป
แต่บรรดาผู้ที่อ่านตั้งแต่ต้นจนจบจะได้รวบรวมข้อพิสูจน์ซึ่งกองพะเนินเทินทึกอย่างต
อเนื่องตลอดจนทำให้พวกเขาได้แบ่งปันความเชื่อมั่นอันไม่สั่นคลอนว่าพระวิญญาณ
ของพระเจ้านั้นในท้ายที่สุด สร้างขึ้นในตัวฉันและในทุกสิ่งที่เป็นของเขา
ในความเป็นจริง พระสิริทั้งหมดเป็นของพระองค์

ความประหลาดใจที่เลวร้ายจะมาจากผู้ที่ดื้อรั้นปฏิเสธที่จะยอมรับพลังที่ไม่มีใ
ครเทียบได้ของเขาจำนวนมากที่สุดและความสามารถของเขาในการนำทุกสิ่งตามแ
ผนของเขาจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบ

ฉันปิดงานนี้ที่นี่ แต่การตัดสินใจที่พระเยซูยังคงประทานให้ฉันนั้นถูกบันทึกไว้
และบันทึกไว้ตลอดไปในรูปแบบของข้อความที่นำเสนอในงาน “
มานาแห่งสวรรค์ของผู้เดินแอ็ดเวนตีสดนสุดท้าย ”